

**ANTHOLOGIA
GRAECA
EPIGRAMMATUM
PALATINA CUM
PLANUDEA**



ANTHOLOGIA GRAECA

EPIGRAMMATVM

PALATINA CVM PLANVDEA

EDIDIT

HVGO STADTMVELLER

VOLVM. II PARS PRIOR

PALATINAE LIBRVM VII PLANVDEAE L. III CONTINENS

UNIVERSITY
LIBRARY

PRINCETON

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

MDCCCXCIX

(SG)

~~(SC)~~

2550

.807

v2.pt.1

Y1222VNU

Y1222VNU

Y1222VNU

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEVBNERI

MANIBVS
ERWINI ROHDE

*Δέξο, μάκαρ, πρόφρων, ὅς ἐπει ζῶσαν κατέλειπες
Ψυχὴν θεσπεσίην, οὐκ ἐδάμης θανάτῳ.*

C50
580
JAN -5 1911 270071

a*

NOTAE PRAEMISSAE
ANTHOLOGIAE PALATINAE LIBRO VII
ET PLANUDEAE LIBRO III
CVM SIGLORVM EXPLICATIONE.

A septimo libro Anthologiae Palatinae octavum seorsum exhibebit huius voluminis pars altera, Gregorii Nazianzeni syllogen, quam Constantinum suae Anthologiae inseruisse alii contendunt, rectius, opinor, alii negant. Pars prior voluminis continet librum VII Palatinae sive l. III Cephalanae Anthologiae et qui inde decerptus est Planudeae librum III. His libris cum epitymbia destinata essent, inter sepulcralia, quod constat, etiam aliena epigrammata haud pauca relata sunt ab utroque compilatore, quamquam recentioris florilegii auctor quaedam non sepulcralia ex Palatinis aut omnino praetermisit aut in alios libros recepit.

I.

Epigrammata l. VII exstant in cod. Pal. inde a pag. 207, 14 usque ad p. 326, 10; incipiunt a postrema parte quaternionis XIII (qui complectitur paginas 195—210, cf. vol. I p. IV), continuantur per septem quaterniones XIV—XX (p. 211—324, non 322; nam quaternio XVIII duobus numeris 276 sq. praetermissis paginas 275—292 comprehendit, cf. ad p. 311, 3), ultima epp. (VII 741, 8—748) primo folio quaternionis XXI (p. 325—326, 10) continentur. Sylloge in primis foliis quattuor codicis (A^v—D^v, p. α'—ξ') exarata exhibet inter 34 epigrammata unum libri VII Palatini (307 Palladae? Σ^π n. 20, f. B^v p. γ'): cf. quae de Σ^π monui vol. I p. VI sq. quaeque ad VII 187, 1 notantur.

Codicis P(alatini) scribae in hoc volumine isdem atque in primo siglis*) indicantur: A, B, J, L, C; recentior manus (aequalis ei quae p. 86 in marg. inferiore versum Agathiae IV 3^b, 68 iteravit) supplevit versum Crinagoreum (645, 4) *κεῖσαι Ἰουδαίοις*, adposuit eadem scripturam Planudeam *δοῦλος* pro *Λυδός* in Dioscoridae ep. 178, addidit in Gessiano (683, 8) verbum, quod scribae verecundi admittere dubitaverant; eadem manus titulos librorum X—XII: *Ἀρχὴ τῶν Προτρεπτικῶν* (p. 489), *Ἀρχὴ Σκοπτικῶν* (p. 507), *Στράτωνος τοῦ Σαρδιανοῦ* (p. 569) in marg. superiore adpinxit; haec quicunque in codicem intulit (cogitavi de Frid. Sylburgio), scripsit post vulgata Aldinam alteram, ex qua epigrammatis 178, 645, 683 additamenta illa accesserunt, et aliquantum a scriba recentiore differt, qui epigrammatis Gregorii Theologi paginarum quas in Muratorii Anecdotis obtinent numeros adiunxit. — Sed de praecipuis cod. Palatini scribis A, B, L, C pauca hic addenda videntur.

A libri VII epp. scripsit exceptis duobus (tetrasticho in Homerum VII 2^b et disticho in Brotachum 254^b); primis epigrammatis 1—155 fere omnibus idem A nomina auctorum et lemmata vel plena adposuit vel augenda tantum sociis operae reliquit (ad ep. in Coroebum 154 *Ἄλττα* Call. ipse A ex archetypo suo affert); ut primis sic ultimis l. VII epigrammatis (742—748 in primis pag. quaternionis XXI) A titulos adiunxit plerosque (non scripsit perversum *Πυθαγόρου* ad ep. 746). Praeterea duorum quaternionum epigrammata ea, quae primam utriusque paginam occupant,

*) Ad commodiorem editionis usum, quae in vol. I p. VII reperiuntur, partim hic repetita legentibus proponam:

A^t (L^t C^t) = A (L, C) scripsit in textu;

A m^{e. i. s} = A scr. in margine exteriori, interiori, superiore;

A^{ar. ac} = A scr. ante rasuram, ante correcturam;

P^{pr. pc} = Palatinus exhibet post rasuram, correcturam;

[*κν*]_{μασι} C *ἦμασι* A^{ar}: litteras *κν* scr. C in erasa *η*;

τ'ονσ': litterae *ονσ* compendio notatae sunt in P;

*παύσασα**: una littera post *α* fin. erasa est.

ab A pleraque titulis instructa sunt (cf. ad epp. 238—244, epp. 358—365, quae exstant in P p. 243, 259 initio quaternionis XVI, XVII); lemmata ad quaedam ex his epigrammatis incohata ab A, sed non ultra primam tituli voculam (*εἰς*) ab eo producta sunt (cf. ad VII 242—244), ut, si librarius ex epigrammatum interpretatione lemmata sua finxit, insignem eius sterilitatem mentis prodant, si lemmata non ipse invenit, sed ex archetypo transcripsit, titulos exemplaris vel difficiliore lectu vel mutilos fuisse testentur. Et permissa est praeter eas quas indicavi partes in ceteris libri VII omnibus titulorum cura lemmatistae et correctori, nisi quod idem *Φιλλίππου* nomen duobus insuper epigrammatis addidit A, ultimo epigrammati (405) magni fragmenti Philippi (364—405) et epigrammati 692, a quo unum ex minoribus fragmentis Phil. fortasse incipit; utrique titulo librarii A ancipitem suum adiungit C: *Μιμνέρον* (*Μυρόνον*?) *οἱ δὲ Φιλ.* ad 405, *Ἀντιπάτρου οἱ δὲ (Φιλ.)* ad 692. Pro peculiari ep. habet A tetrastichon 745, 7—10.

Bis scripsit A libri VII epigrammata septem: 35, 170, 187, 229, 231, 270, 462. Duo ex his 231 (Damageti), 229 exstant inter epp. (omnia fere in viros fortes) e compluribus syllogis sumpta 226—259, redeunt post VII 438 (Dam.) et 721 in fragmentis Meleagreis (406—506, 707—740); in priore fr. Mel. iteratur ep. 170 (post 481); ep. 270 inter promiscua in naufragos epp. (263—294) receptum revertitur in Meleagreis eiusdem argumenti (post 650); ep. amplioris fr. Meleagrei 462 in postremo fr. Mel. ante 729 sq. repetitur; ep. 187, quod iniuria, opinor, a Philippo abiudicaverunt, aptius priore loco exhibetur quam ante VII 345 (quocum iunctum est propter speciem similitudinis, cf. *ἡ γρηὺς* 187 *γῆρα* 345, p. LIII); ep. denique in Pindarum 35 iterum reperitur inter seriem Simonideam 507—516 et Callimacheam 517—525 collocatum. Praeter haec epp. distichon iterat A alterum epigrammatis 218 et primum hexametrum ep. 184, illud ita ut turbatus inde ordo versuum facile restituatur, sed hexameter repetitus pessumdedit primum versum ep. 183, cuius sententiam, non verba p. 121 redintegrare conamur.

VIII De epigrammatis libri VII a B in libro IX et XI scriptis.

B, qui inde ab A. P. IX 564 epigrammata titulosque eorum scribere coepit, libri VII epp. sex iteravit: 86: 683; 684 + 688, 3 sq.; 686; 688, 1 sq.; 687. Ep. 86 in Solonis statuam Cephalas cum epigrammatis in philosophos e Vitis Laertii perperam inter sepulcralia recepit, B inter demonstrativa scripsit post IX 595 (ante ep. in Chilonem); ex octo Palladae epp. in Gessium (VII 681—688 petitis e sylloge Alexandrini) quinque iterat B inter *σκωπτικά* post XI 282 ita, ut et ordine et textu epigrammatum Planudeam (M II^a, I^b) potius quam priorem recensionem Palatini sequatur: cf. Finsler Krit. Unters. p. 84 et infra p. 468, 3 sqq.

L(emmatista) ab VII 156 orsus cetera libri epp. fere omnia lemmatis vel ab ipso excogitatis vel ex archetypo translatis instruxit; in priora parte tantum id egit, ut paucos ab A omissos titulos inferret, nonnullos ab A scriptos suis parvi pretii additamentis augeret. Nomen auctoris raro tradit L in serie epp. 1—155, velut ad 45 *Θουκυδίδου*, ad 99 *Πλάτωνος*, ad 95 *Διογένηος Λαερτίου*, ad 153 (*οἱ δὲ*) *Κλεοβούλου* (quod ex Diogene sumptum vetustiori titulo *Ὁμήρου* adiunxit); cf. ad ep. 5. Nec saepius in altera parte (post 155) correctoris vice suscepta indices auctorum adposuit, velut *Δαμοχάριδος* 206, *Πάυλου* (?) 307; idem nomina auctorum addidit epigrammatis 679—688, quae duobus exceptis ex Palladae sylloge sumpta sunt (et videntur in lemmatistae exemplari epp. Palladae praeter ceteris notata fuisse, ut etiam notula ad ep. 339 de Palladae sylloge a lemmatista, non a correctore scripta est). Ep. 746 tribuit L (non A) Pythagorae, idem Nicarcho ep. 159 (fort. Nicaeneti Samii in tibicinem Samium); ep. 362 in Aetium rhetorem (s. Aietium, cf. p. LXXVIII ad 241, 8) Philippo vindicavit L: titulus *Φιλίππου* fortasse toti fragmento Philippeo (364—405) olim praefixus errore translatus est ad ep. *Ἀδέσποτον*, si id ep. archetypus lemmatistae cum primo illius fragmenti epigrammate in eadem pagina scriptum exhibebat. Et simili fere errore parti alteri epigrammatis 31 nomen *Μελέαγρου* accessisse potest, si forte ultimo epigrammati particulae Meleagreae (21—31) index

coronae adiunctus fuit in archetypo, qui lemmatistae obtulit quae de coronae conditore ad 418 notavit. Nomen gentile auctoris L nonnullis epp. adposuit, *Σιδωνίου* epp. 2. 6. 8. 26. 81. 748, *Μιτυληναίου* epigrammatis Alcaeï Messenii (5. 55); nec Macedo Archias exstitit epigrammatum auctor nisi errore lemmatistae, qui ex lemmate ep. 139 (*εἰς Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα*) gentile ad titulum sequentis traduxit: nam A *Ἀρχίου* scripserat, *Μακεδόνο*s adiunxit L. Ad ep. Callimacheum 89, quod e Diogenis Vitis in Cephalanam venit, scripsit L: *τοῦτο Διογένης ὁ Λαερτίου λέγει ἐν τοῖς τῶν φιλοσόφων βίοις ὡς ἴδιον*; haec nec ficta ab L nec corrigenda cum Schneidero (*ὡς Καλλιμάχου, οὐχ*) *ὡς ἴδιον* (cf. Finsler p. 153), verum invenit L verba illa in archetypo suo adscripta non ad ep. 89, sed ad praecedentia 87 et 88, quorum utrumque suum esse diserte Laertius monet: *ἔστι δὲ καὶ ἡμέτερον ἐπίγραμμα* Diog. I 63, *ἔστι δὲ καὶ εἰς τοῦτον ἐπίγρ. ἡμῶν* Diog. I 73; incuria lemmatistae, qui notulam illam a praecedentibus ad sequens ep. detulit, promptiorem eo habet excusationem, quod una cum aliis Laertianis (epp. sive ab ipso Diog. conditis sive ab eo traditis) carmen Callimachi in Anth. Palatina sicut in Planudea adespoton fertur. Quae vero corrector addit: *πλὴν πάντα Διογένους εἰσὶν τοῦ τῶν φιλοσόφων βίου ἀναγραφάμενον*, haec falso dicta ab illo ipso corriguntur p. 222 in marg. superiore de isdem epigrammatis monente: *ἐξελέγησαν... ἐκ τῆς βίβλου τῆς ἐπιγραφομένης βίων φιλοσόφων*, cf. infra p. LXIII. Alia lemmatistae additamenta, e quibus mentio Nicolai Damasceni ad ep. 304, distichi XI 275 ad ep. 41, versus epigrammati 155 adscriptus (*καὶ κραναὴν ἀνέβαινε Φιλιστίωνος ἐρίπνην*) fort. maxime memorabiles, praetermittamus hic (cf. quae collegit Finsler p. 151 sqq.), sed illud quamvis notum non omittendum, quod ad quaedam epp. L quibus in regionibus ea reperta sint indicavit; hi indices, quales a C plures, nonnulli tamen a lemmatista exarati sunt, in Cephalanam transiere e sylloge Gregorii Magistri (cf. ad epp. 327, 334, 429), qui inscriptionibus suis in urbibus Thessaliae, Graeciae, Macedoniae, Asiae collectis

eiusmodi notulas addere non neglexit; sic occurrunt ad ep. 327 ἐν Λαρίσση (cf. τὸν Λαρισσαίᾳ 227), ep. 338 (Persae?) ἐν Μαγνησίᾳ, 672 [346] ἐν Κορίνθῳ ab lemmatista adposita, ad ep. 334 ἐν Κυζίκῳ (P^{pr} ἐν Προύσῃ? P^{ar}), 340 et 667 ἐν Θεσσαλονίκῃ, 330 ἐν τῷ Δορυλαίῳ, 331 εἰς Χάρακκα?, 332 εἰς Ἀκμονίαν, 333 εἰς Ἀζανούς, 657 ἐν Ἐφέσῳ a correctore adiuncta locorum indicia. Ad certae originis fragmentum vix ullum ex his epp. referri licet (etsi particulae Meleagreae ep. 227 esse potest, 657 esse perhibetur); Cycli epigrammatis 552, 575, 558 dubium an non ex opere Gregorii, sed ab ipso Cycli auctore, cuius in matrem ep. 552 compositum est, lemmata cum regionis mentione (ἐν Βυζαντίῳ, ἐν Προύσῃ) accesserint; at illorum, quae supra indicata sunt, epigrammatum non titulos tantum, sed ipsos versus e collectis a Gregorio copiis fluxisse arbitror; epp. dico 327—340 pleraque et ex epp. 656—677 quaedam sumpta esse ex sylloge Gregorii Mag. τοῦ Καμψικοῦ (v. ad ep. 334), quem inscriptionibus illis conquisitis poematia eiusmodi alia in variorum scriptorum libris epigrammatumque syllogis obvia adiunxisse non negaverim. — Lemmata ipsa, quae L scripsit, eius generis sunt, ut verba ab lemmatista ad ep. 594 adposita ὥς τὸ ἐπίγραμμα λέγει in argumenta eius, si non omnia, at plurima quadrent; tenendum tamen et faciliora et difficiliora epp. multa esse a lemmatista (sive ab eo, cuius interpretatione argumenta nituntur) non satis intellecta aut imperite ac negligenter reddita, nec istius inscitiae quae passim in lemmatis ab L exaratis occurrunt exempla hic afferemus, cum praesertim de hac quoque re Finslerus in criticis suis commentationibus disseruerit; nec mirum parum aptis, quos corrector toleravit, titulis etiam ineptiores fuisse illos, quos C partim emendatione mutandos partim rasura tollendos putabat; sed quas vices multorum epigrammatum tituli varia librariorum opera subierint, quoniam saepius ut pristina scriptura post rasuram s. correcturam dignosceretur contigit, satis, opinor, ex epigrammatum adnotatione apparebit. Quod vero hic lemmata ab L cumulantur, illic contra omittuntur ita ut correctorem

lemmatistae munere fungi videamus, praecipua eius rei causa repetenda est ex epigrammatum quam lemmatista sequebatur divisione saepe perversa, sive falso quod unum est ep. in plura distrahebatur sive plura in unum iungebantur sive in separandis epigrammatis non sui cuique versus tribuebantur. Sic (ut alia omittam) epp. 627, 628, 577, 728 L in bina diremit binisque singula lemmatis instruxit, cum C ad 627 sq. notulam 'ζτ. εἰ ἔν ἐστι τὸ ἐπιγράμμα' adponeret (cf. ad 606), idem epigrammatis 577 et 728 pro geminis lemmatistae titulis suum utrique restitueret (v. ad ep. 287, 470, 648, 716). Contra iunxit L epp. bina 436 (Chaeremonis?) sq., 486 sq., 490 sq., 646 sq. binisque singula lemmata adscripsit, unde accidit, ut epigrammatis 437, 487, 491, 647 tituli, quibus carebant, a C adderentur (cf. ad ep. 729, quod L ab epigrammate 462 iterum scripto non distinxit, ad epp. 505 sq. ab L contaminata); duos primos versus epigrammatis 612, quod in citharoedum, non in citharistriam scriptum arbitrabatur L, epigrammati praecedenti adiunxit pravumque adposuit titulum, quem C mutavit; cf. ad ep. 655.*)

*) Corrector ipse longe abest ut eiusmodi errores satis caverit; sic ep. 625, 1 sq. cum lemmatista priori epigrammati adnexuit nec in serie Philippea, quae epp. κατὰ στοιχεῖα disposita habet, manifestum epigrammatis initium animadvertit; epp. 726, 679, 272, 276, 741 geminis L instruxit lemmatis; similiter C titulis suis ex uno Leonidae in Platthidem epigrammate duo eiusdem in eandem, ex uno Sophronii duo in Ioannem fecit; epp. 272 et 276 in quattuor mutantur, quorum duo Calimacho et Hegesippo, duo incertis poetis tribuuntur; Crinagoreum 741 denique dirimitur ita, ut Crinagorae in Othryadem et adespoton in militem Romanum ex uno carmine oriantur. Primum fragmenti Theocritei (658—664) ep. cum lemmatista C pessumdedit, ut pro tribus epigrammatis (657—659) duo perperam aucta in cod. exstent; alterum (hexastichum compositum ex 658, 3 sq. et 659, 1—4) perverso lemmate instruxit L, eidem indicem suum Θεοκρίτου οἱ δὲ Λεωνίδου Ταραντίου adscripsit corrector. Ceterum huius tituli alteram partem Λεων. T. primo exaraverat C eamque ex Cephalanae exemplari suo sumpserat; supplementum tituli (per marginis spatium Θεοκρίτου οἱ δὲ praepone commodius erat quam subiungere οἱ δὲ Θεοκρ.) petivit vel ex sylloge Theocritea vel ex eo fortasse fonte, unde

Similia passim accidisse adnotatio docet nec plura exempla hic afferri oportet. Ceterum quo facilius epigrammatum ambitus a lectoribus cognosceretur, lemmatista interdum, longioribus praesertim carminibus, signum adhibuit, quo instructi versus ut partes unius eiusdemque epigrammatis notarentur: cf. ad epp. 260, 268, 273, 334, 338, 343, 345, 377, 427, ad duo epp. 327 sq. ab L in unum redacta; nec quid vellet signum lemmatista indicare omisit, qui cum versibus epigrammatis in Paterium (343) illud adpinxisset, idem verba *‘εἰς τὸν Πατέριον τὸ ὅλον ἕως τοῦ σημείου’* versibus signatis adposuit (ut similiter L de exitu Damageti epigrammatis 735 monuit *‘εἰς τὴν αὐτὴν ἕως ὧδε’* et seriem epigrammatum in Themistoclem finitam notavit verbis *‘ἕως ὧδε τὰ Θεμιστοκλέους ἐπιγράμματα’* ad VII 237 additis).

Corrector (C) ad libri VII Palatini epp. pertractanda tribus deinceps usus esse videtur exemplaribus; primum erat Michaelis *Χαρτοφύλακος* s. Archivarii, ab hoc ex ipso Constantini libro descriptum teste correctore (*ἕως ὧδε τὰ τοῦ κυροῦ Μιχαήλ τοῦ μακαρίου περιεῖχον ἐπιγράμματα ἅτινα ἰδιοχείρως αὐτὸς ἔγραψεν ἐκ τῆς βίβλου τοῦ Κεφαλαῖ P p. 273, cf. infra p. 297 sq.*); adhibuit C Archivarii librum usque ad p. 273, alterum Anthologiae exemplar ab ep. VII 433 ad 497, tertium usque ad extremum librum septimum. Finem primi sui codicis notavit C et illis quae modo allata sunt et his verbis: *ἕως ὧδε ἀντεβλήθη πρὸς τὸ ἀντιβόλιον* (i. e. -βόλιον) *τοῦ κυροῦ Μιχαήλ*, similiter alterius exemplaris exitum: *ἕως ὧδε ἀντεβλήθη* (ad VII 497, cf. ad p. 349, 3 sqq.); quod hic scriptoris aut possessoris nomen non additur, vel ignotum correctori scribam vel ignobilem hominem fuisse colligi licet. Duo priores hi codices a C usurpati ad epp. adpositos habebant decadum numeros, qui a correctore in Palatinum translati sunt; inde ab ep. 497 de-

ep. 657 cum regionis indicio fluxisse arbitror, ex Gregorii Magistri libro, in quem fieri poterat ut etiam Theocritea quae ferebantur epigrammata reciperentur; certe particula Palatina, quae Alexandrini Leonidae ep. 660 continebat, in corona Meleagrea neutiquam locum habebat.

sunt litterae decadam indices, ut tertium illud correctoris exemplar iis caruisse videatur. Erant in Archivarii libro intra epp. 1—428 quadraginta tres decades litteris ι — λ (i. e. $\nu\lambda'$), in altero deinde codice ad epp. 438*—497 septem decades litteris μ (i. e. $\nu\mu'$) — φ distinctae. Sequuntur hic istae litterae cum numeris epigrammatum, quibus eae a C adpositae sunt: ι 10, κ 20, λ 29 (accedit in computatione 23^b), μ 38 (dividitur in duo ep. 31), ν 49 (iunguntur in unum epp. 41 sq.), ξ 60 (tollitur ep. 53), \omicron 70, π 80, ς 90, ρ 101 (error ortus vid. ex continuatis in Biantem epp. 90 sq.), $\rho\iota$ 111, κ 121, λ 131, μ 141, $\rho\nu$ 151, ξ 161, \omicron 171, π 182 (neglegitur 177), ς 192, σ 202, $\sigma\iota$ 212, κ 220 (ep. in Laidem 218 pro tribus numeratur), λ 230, μ 240, $\sigma\nu$ 251 (comprehenduntur epp. 248 sq.), ξ 261, \omicron 271, π 280 (in duo distrahitur ep. 276), ς 289 (in duo dispertitur 287), τ 299, $\tau\iota$ 309, κ 318 (fort. adnumeratur 577 epigrammatis in Timonem, cf. ad 315), λ 329 (coalescunt epp. 327 sq.), μ 339, $\tau\nu$ 348 (non praetermittitur 344^b), $\tau\xi$ 358, \omicron 368, π 378, ς 388, ν 398, $\nu\iota$ 408, $\nu\kappa$ 419 (non separantur, ut vid., 416 sq.), λ 428 (pro duobus accipitur 427); supersunt septem alterius exemplaris decades: μ 438* (i. e. 231 altero loco scriptum; cohaerebant ante C epp. 436 sq.), $\nu\nu$ 449 (ad unum rediguntur epp. 448 sq.), $\nu\xi$ 459, \omicron 469, π 476 (epp. 470 et 472 pro binis computantur et accedit 472^b), ς 486 (cf. ad hoc ep.), φ 497 (coniunguntur epp. 490 sq.). Haec etiam ob eam rem attuli, ut, si qui forte non quadrantes in margine Palatini numeros animadverterent, eos fere omnes certa causa, non temere aut oscitantis computatione ortos esse intellegerent.

Notula ω ($\omega\delta\epsilon$ s. $\epsilon\omega\varsigma$ $\omega\delta\epsilon$, cf. ω : $\mu\iota$ του $\chi\alpha\sigma\tau$. P 273 in m.) alioqui ibi adscripta, unde C intermissam corrigendi operam repetiturus esset, in libro septimo dubitari non potest quin saepe adhibita sit ad signandam sedem, ubi decadis indicem adponi oporteret; velut coniunctae occurrunt vocula illa et litterae μ (38), $\sigma\nu$ (251), ς (388); subiectam reperies notulam numeris $\rho\nu$ (151), ς (192), κ (220), μ (240), ν (398), $\nu\iota$ (408), proxime sequentibus superpositam litteris

σ (212), λ (329), ο (469), et adpinxit C ᾠδὴ ad finem ep. 506, cum post ultimum decadis indicem, si eiusmodi computatio continuaretur, littera porro ad ep. 507 adponenda esset. Nec casui puto illudtribuendum, quod per omnes deinceps paginas usque ad finem libri, ut decadam indices desunt, sic ne notula quidem ista (uno loco excepto p. 322, v. ad 725, 4) usquam recurrit. — Quemadmodum A titulos fere omnes in margine scripsit, paucos epigrammatum textui inseruit (velut lemma ep. in Arcesilam 104, in Alexandrum 239, in Iovis sepulcrum 746), sic corrector raro indices suos non in margine adpinxit; quamquam eos ad quattuor Cycli epigrammata in textu collocavit, ad duo Iuliani in Pyrrhonem et Pamphilum philosophos (576 et 587), ad duo Agathiae (596 et 614), quorum postremo Cycli fragmentum (551—614) finitur. Qui vero insolita titulorum sede inscriptiones proprias ab epigrammatis fictis distingui putaret, manifesto erraret; ad casum potius talia referenda esse docet vel titulus ep. 178: cum A ep. 177 uno hexametro contineri non arbitratus lineam tamquam ad supplendum distichum reliquisset, C ea non ad pentametrum addendum, sed ad titulum seq. ep. inferendum usus est. Nec illud nisi raro evenit, ut, cum eiusdem poetae epigrammatum series inciperet vel cuiusvis sylloges fragmentum aliis epp. subiceretur, primo talis particulae epigrammati titulus suus in textu praeponeretur (fragmento, quod Leonidae Alexandrini epp. 547—550 complectitur, duo tituli, alter in textu, alter in marg. adiuncti sunt).

Epigrammata ab A omissa scripsit C duo: VII 2^b et 254^b, utrumque neglectum a Planude, alterum inter epigrammata in viros fortes (226—259) argumenti dissimilitudine conspicuum, sed ut ipsum quoque Simonideum aliis quae Simonidis nomen ferunt adnexum. Distichum ab A praetermissum addidit C 241, 8 sq. itemque singulos versus 363, 4; 382, 5 (cf. etiam Asclepiadae in Archeanassam ep. 217, cuius distich. alterum sic formatum, quale Diogenes et Athenaeus a Ps. Aristippo petiverunt, C partim cum L adiunxit, cum A alteram quam Planudes recepit formam tradidisset).

Iteravit C epp. libri VII ab A scripta decem: 20; 77 et 516; 364; 450, 477, 486; 577; 455; 53, scripsitque haec omnia in ea codicis parte, cui emendationem ex Archivarii libro adhibuit, novem priora ideo, ut quae eiusdem argumenti epp. vel in eosdem scripta exstarent in Cephalaria dispersa, lectoribus iuncta proponerentur; rationem hanc similia dissipataque colligendi rarius videtur Michael in describenda Anthologia inisse, interdum satis diligenter sequebatur Planudes, ut idcirco etiam ordinem epigrammatum Palatinum hic illic permutaret. Epp. igitur in Sophoclem 20, 36 sq. C s. Michael (similiter ac Plan.) composuit; in eadem pagina (P 219) ep. 77 scripserunt A et C, sed corrector iunctum cum epigrammate sylloges Simonideae 516, quoniam duo epp. ad eandem de Simonide ac naufrago narrationem referebantur; Argentarii in locustam cicadamque ep. 364 adposuit C epigrammati 190, cum Constantinus eius generis carminibus 189—206 ex Meleagreis, Agathianis, aliunde collectis illud Philippeum addere noluisse, sed initio fragmenti Philippei reliquisset. Cum Aeschrionis in Philaenidem iambis 345 iunxit C Dioscoridae in eandem ep. 450, diserte Archivarium haec epp. ab ordine Palatini dissentientem continuasse testans (*ἐν τῇ τάξει τῶν ἐπιγραμμάτων τοῦ κυροῦ Μιχαὴλ οὕτως κεῖται συνημμένον μετὰ τοῦ λαμβικοῦ*); sed utrum Archivarius an suo Marte corrector iambis illis duo alia epp., Tymnae 477 et Anytes 486, in cognomines mulieres composita, argumento tamen longe distantia adiunxerit, non diiudicem. Iuliani ep. 577 in Timonem e Cyclopetitum C adposuit Timoneis 313—320, in quibus aliud Iuliani ep. (319) inesse arbitror. Leonidae et imitatoris Antipatri in Maronidem epp. 455 et 353 iunxit C, hic etiam accuratior Planude, qui in capite epp. *εἰς μεθύσους* inter 353 et 455 duo alia de ebriosis epp. interposuit: exemplum correctoris Stephaniana demum secutura erat. Distichum de Hesiodi donario 53, a Cephalia itemque Planude epigrammatis in poetas (in Hes. 52—55) insertum, C inter anathematica retulit et notavit ep. ab A inter sepulcralia scriptum signo suo delendi. Idem signum (cf. ad VII 53) applicavit C epigram-

mati 183: duo epp. 183 sq. cum A ab eodem versu, hexametro priore epigrammatis 184 incoharet, C non solum versum praepostere ab A inlatum, sed duos quoque eum excipientes damnavit; etiam ad primum versum ep. 515 ab A in infima pagina seorsum a ceteris eiusdem carminis versibus scriptum obelum suum adpinxit C, cum illum versum, ne partes ep. dirimerentur, in superiore margine paginae sequentis iteraret; ad ep. 230, 1; 413, 1; 423, 1 notulam non adpinxit, etsi hi versus eodem modo atque 515, 1 ab A scripti et a C iterati sunt. Occurrit autem signum delendi et ad dist. 472^b, quo prior pars epigrammatis 472 ab altera separatur, et ad nomen *Φιλίππου Θεσσαλονικέως*, quod C ipse cum duplici insuper auctorum indice ad epp. 236 sq. adposuerat. Titulum autem *Φιλίππου* corrector ab A scriptum bis incertum reddidit (cf. ad ep. 405 et 692), eundem a se ipso exaratum bis damnavit (cf. ad 236 sq. et 455). — Ad epp. septimi libri ex nono C (s. Archivarius) tria ascivit IX 447, 61, 397 adnexuitque ut idem argumentum variantia epigrammati in Demetrium VII 230, cui, ut res absolveretur, etiam VII 433, 531 adiungi poterant (recepit Plan. noni l. Pal. epp. 61, 397, 447 iuncta inter *ἐπιδεικτικά*, in l. I^a, epp. VII 230, 433 inter sepulcralia, unum omisit VII 531); ad epigrammata in Hectorem (VII 137—140) aliud in eundem noni libri non totum adposuit, sed indicavit C (v. Finsl. p. 111).

Ex iis, quae de scribae A lemmatistaeque titulis dicta sunt, correctorem apparet inde ab ep. 156 nomina auctorum paucis exceptis (v. p. VI sqq.) omnia scripsisse, lemmata quaedam ipsum addidisse, haud pauca ab L adposita mutasse; in priore parte, in qua A indices epigrammatum ex suo exemplari sumptos exaravit, ut L ita C paucos addidit titulos, velut *Ἀντιπάτρου Σιδωνίου* ad ep. 34 (cf. cod. Gotting. phil. 29 f. 2^b), *Μνασάλκου* ad 54, *Ἀντιπάτρου* ad 136, *Ἰωνος* (*Zωνᾶ*?) ad 43, *Σιμύλου* ad 60; *Γεμίνου* ad ep. 73 restituit ex *Γερμινού*, unde Planudes suum *Γερμανικού* finxit; ἢ *Μεσσηνίου* adscripsit ad Alcaeï ep. 55, lemmatistae additamento *Μιτυληναίου* fidem derogans.

De nomine gentili aliisque additamentis auctoris indici

modo accedentibus modo non adscriptis hic pauca monenda, plura in notis allata sunt, quaedam praefationi reservantur.

Ἀδαίου et *Ἀδδαίου* scripsit in l. VII A, *Ἀδδ.* C sine gentili *Μακεδόνης*; titulus *Ἀδδαίου Μιτυληναίου* (CVII 305) errore ortus videtur ex *Ἀλφειοῦ Μ.* (non *Ἀλκαίου*); auctor libri *περὶ ἀγαλματοποιῶν* non vid. epp. condidisse; Macedoninon est cur abrogentur epp. 51, 240 (cf. 51, 5), 238 (A), 694 (C).

Ἀλεξάνδρου Aetoli est ep. 709, cui gentile non adscriptum; ep. 534 *Ἀἰτωλοῦ Ἀὐτομέδοντος* tribui solet Alexandro; fortasse excidit ep. Aetoli post 533 (*Διονυσίου* † *Ἀνδρόλου*), nam 534 equidem Automedontis Cyziceni quam Alexandri arte dignius arbitror.

Ἀλκαίου sine additamento exstat ad ep. 247 (C); *Ἀλκ. Μεσσηνίου* scripsit C ad epp. 412 et 495, *Ἀλκ. Μιτυληναίου* idem ad epp. 429, 536, L ad 5; nomini *Ἀλκαίου* ab A scripto adiunxit *Μεσσηνίου* ad VII 1, 55 C, *Μιτυληναίου* ad 55 L; haec epp. inter plures auctores frustra, opinor, dividuntur.

Ἀντιπάτρου Σιδωνίου scripsit ipse A ad epp. VII 14, 23, 29 sq., 146, 241, 745, eundem titulum C ad epp. 34, 161, 164, 165, 172, 218, 246, 303, 353, 423—425, 426 (in Teleutiam Coum, Iasensium decreto honoratum: cf. Inscr. of Cos 15), 427, 625. Titulo *Ἀντιπάτρου* ab A scripto addidit *Σιδωνίου* L ad epp. 748, 2, 6, 8, 26, 81. Ex his certe unum 625 non est Sidonii, sed Thessalonicensis; quae praeterea epp. recentiori tributa sint aut de quorum origine dubitari liceat, in adnotatione exponitur; ep. 164 fort. Archias composuit (cf. 140). *Ἀντιπάτρου Θεσσαλονικέως* scripsit A ad VII 18, 39, C ad 168, 185, 216, 236, 286, 409, 413, 493, 530 sq., 666, *Ἀντιπ. Μακεδόνης* C ad 289. Ex his epp. 409, 413, etiam 493 in fragmento Meleagreo Sidonii sunt, eiusdem vid. ep. 286 in naufragum Tyrium, quod Meleagreis epigrammatis continuatur. *Ἀντιπάτρου* titulo nudo instructa certe Sidonii sunt (ut in fragm. Meleagreis obvia) epp. 464, 467, 498, 711, 713, Thessalonicensis (ut ex fr. Philippeis petita) epp. 367, 390, 398, 402, 629, 637, 639 sq., 692?, quibus accedit 705. Antipatro (Sid.) potius quam Meleagro ep. 470 cum Planudetribuendum; ep. 369 in

Antipatrum rhetorem non Antipatrum, sed Adaeum opinor condidisse; quod ex ipsius epigrammatis colore verbisque suspicabar (cf. ad 369), probabilius videbitur, si epigrammator graphus Adaeus idem est atque rhetor Asianus, cuius Seneca in controversiis meminit. De reliquis quae supersunt Antipatrorum epigrammatis (15, 27, 65, 75 A, 136, 209 sq., 232, 252, 287 sq. C, 743 A), sive in minoribus minusve certis exstant fragmentis Meleagreis aut Philippeis, sive in aliis particulis, conferenda adnotatio. Ceterum recte fort. Sidonium abstinuisse hiatu trochaico statuitur, sed incautius, opinor, iudicant qui formulam ἴδ' ὥς adhibitam pro certo aut recentioris aut alterius poetae indicio accipiunt.

Ἀντιφίλου scripsit A ad ep. 141, ubi *Βυζαντίου* addidit L; C gentile modo adiunxit (375, 379, 622, 630, 634), modo omisit (175 sq., 399, 641); Byzantii ingenium produnt epp. 152, 225, 279 et (in lusu postremi distichi) 336.

Antonii Thalli Milesii epp. titulo *Θάλλου* (VI 235) s. *Θαλοῦ* (VI 91) instructa sunt ab A, *Μιλησίου* add. ad VI 91 C, qui epigrammati IX 220 *Θαλοῦ Μιλησίου*, ep. VII 188 *Ἀντωνίου Θάλλου*, denique ep. VII 373 *Θαλλοῦ Μιλησίου* adposuit. Ab eodem poeta, liberto Antoniae, Germanici matris ep. 492 compositum videtur, v. p. 345 (doricae ionicis formae intermixtae reperiuntur in ep. 492 ut in aliis Milesii epp., cf. inprimis IX 220).

Ἀνύτης sine additamento scripsit C ad epp. 202, 490; ceteroqui vel *λυρικῆς* (208) vel *μελοποιοῦ* (215, 486, 646, 649, 724) adiunxit; perperam Tegeatidi Planudes vindicat epp. 232, 236, 189; ep. 190 (*Ἀνύτης οἱ δὲ Λεωνίδου* C) Leonidae Alexandrini videtur; perversum gentile *Μιτυληναίας* adiunxit C ep. 492 alieno ab Anyte; distichum in servum Manen 538 non poetriae est, dignius, opinor, Cratete vel Theaeteto videri potest.

Ἀρχίου scripsit A ad 68, 140, AC ad 147; de titulo *Ἀ. Μακεδόνο*s v. p. IX. *Ἀρχ. Βυζαντίου* est teste correctore ep. 278; at hoc gent. fort. spectat auctorem ep. 279 Antiphil. Byz., cf. LXXVII (eiusdem Archiae vid. 278 atque 214, XVI 94: cf. 214, 7; 278, 3; 94, 3). *Ἀρχ. Μιτυληναίου* scr. C ad

VII 696 (cf. VI 195 de Micci tuba); nudum Ἀρχίου nomen addidit idem C ad epp. 191, 213, 214; haec tria epp. cum 68 et 147 a Reinachio tribuuntur Antiochensi; quamquam epp. 191 (ἃ πάρος, νῦν, οἷα), 213 (πρὶν μὲν, νῦν δὲ, πάλιν in fine pent.), 214 (οὐκέτι ὥς πρὶν), si Antiochensis et Mytilenaeus distinguuntur poetae, rectius huic vindicantur: cf. 696 (οὐκέτι ὥς πάρος, πάλιν), IX 19 (Μιτυληναίου C: ὁ πρὶν, νῦν, οἷα). Ex duobus epp. 164 sq. prius Archiae, alterum Antipatro tribuerim. Ceterum si quis Archiaca l. VII omnia ad unum Archiam (Antiochensem) referri velit, additamentis Βυζ. et Μιτυλ. non patriam poetae, sed variam peregrinantis sedem indicari ratus, etsi non admodum probabilia haec videntur, tamen negari non poterit, quin diversitatem auctoris manifestam epp. illa nec sua in Cephalana sede nec oratione aut argumento prodant.

Ἀργενταρίου omisso praenomine scr. A ad 364, Μάρκου add. C, qui idem in libro VII ceteris Argentarii epp., omnibus in magno fr. Philippeo (364—405) obviis (374, 384, 395, 403), pleniorum titulum Μ. Ἀργ. adscripsit.

Δολλίου Βάσσου scripserunt AC ad ep. 243, C ad 372, Βάσσου Δ. idem C ad 386 (cf. V 123, 6), 391; poeta Philippeus diversus vid. a Smyrnaeo (Diogeniano? v. XI 72).

Βιάνορος nomini addidit gentile A ad ep. 49, C ad ep. 396 (βυθηνοῦ A, βυθινοῦ C); omissum est Βιθυνοῦ a correctore ad 387 sq., ad 671 (f. a Bianore non alienum, etsi ep. ad eum dubitanter C, ad incertum auctorem refert Pl.); γραμματικοῦ adiunxit C titulo ep. 644, quod non vindicem Diodoro (ceterum cf. VI 348, 1; VII 700, 4; 627, 4; 404, 3).

Διοδώρου inscribuntur epp. 38, 40, 74 (A), 370, 624, 627, 632, Διοδώρου γραμματικοῦ 700 (701 τοῦ αὐτοῦ Δ.), Διοδ. Ταρσέως 235, Ζωνᾶ Σαρδιανοῦ 404 (C), Ζ. Σ. τοῦ καὶ Διοδώρου 365 (A); grammatici Tarsensis ex his videntur epp. 38, 40, 370 in poetas (cf. tamen Βάκχῳ καὶ Μούσῃσι μεμηλότα cum V 121 μέλων πολλοῖσι), 74 et 235 (in Themistoclem); nec ep. in Paulam Tarentinam ab eo abiudicarim (700); cetera l. VII epp. Diodorea titulis Διοδώρου, Ζωνᾶ Σαρδιανοῦ non ita distincta, ut alio nomine

alius poeta indicaretur, ad Diodoros Sardianos antiquiorem et iuniorem referenda videntur; quae amici Strabonis (τοῦ νεωτέρου), quae alterius Zonae (τοῦ πρεσβυτέρου Str. p. 628) epp. sint definiri nequit, etsi in quibusdam ex illis epp. inveniuntur, quae alterius utrius propria videri possint; velut epp. VII 701, 627, 404 eidem Diodoro tribuerim, nec, si quis epp. 365, 632, 624 ab uno poeta scripta velit, obloquar. (Auctor epp. 38 et 370 quicumque fuit, non ignorasse vid. Theaeteti ep. in pugilem Pythagoram, quod exstat apud Diog. Laert. VIII 48.) Diodoreis adnumerem ep. 699.

Διονυσίου Ἀνδρίου inscribitur ep. 533 a C: gentile *Ἀνδρίου* incertum, ex titulo ep. 534 <Ἀλεξάνδρου> *Αἰτωλοῦ* fort. ortum; ep. 533 videtur eiusdem atque V 80 (sophistae, quem musicum Halicarn. fuisse non constat). *Δ. Ποδοῖου* scr. C ad ep. 716; hoc gentile in rasura exaratum finxisse potest, qui ep. in hominem Ialysium conditum esse vidit; *Δ. Κυζικηνοῦ* inscribitur ab A ep. 78, quod eidem poetae vindicaverim atque 716. Nudo *Διονυσίου* nomine a C instructum est ep. 462; confusos inter se titulos esse epp. 461 et 462, ut prius ad Dionysium, alterum 462 (in mulierem Tyriam) ad Meleagrum referendum sit, non iam contenderim. Ep. 51 non Planudes, sed editiones Pl. Dionysio tribuunt.

Διοσκορίδου inscripsit A epp. VII 31, 37, (*Διοσκόρου*) 76; item C nudo *Διοσκορίδου* nomine cetera poetae epigrammata instruxit; soli ep. 178 gentile *Νικοπολίτου* adiunxit C, sed et hoc (cf. 178, 3 cum XII 171, 3) et adespoton 179 (v. p. LIV) idem videtur composuisse auctor, quem Alexandriae aliquamdiu vixisse putant; oriundus fortasse erat ab urbe Issa (cf. Steph. Byz. Ἰσός πόλις — ἐν ᾗ Ἀλέξανδρος Δαρεῖον ἐνίκησεν, ἣ ἐκλήθη διὰ τοῦτο Νικόπολις). Geminus titulus *Διοσκορ. οἱ δὲ Νικάρχου* exstat ad ep. 166; ex *Νικαρέτης* nomine in ep. obvio fieri potuit ut perversum titulo additamentum accederet; nam quin ep. Dioscoridae sit vix licet dubitari nec ab eo ep. 167 (οἱ δὲ Ἐκαταίου Θασίου) abiudicarim; eidem sive Leonidae ep. 82 vindicaveris; ep. 484 Dioscoridae abrogare non ausim.

Diotimi Milesii, poetae Philippei, epp. nulla in l. VII

exstare arbitror; Meleagrei inscribuntur a C Διοτίμου titulo ep. 227 (quod eiusdem videtur atque XVI 158), epp. 261, 475, 733; gentile Ἀδραμυττηνοῦ (cf. Steph. B. s. v. Γάργαρα) in P non additur; ad ep. 420 adscripta sunt verba Ἀθηναίου τοῦ Διοπείδους, sed haec in rasura scripsit C et perperam, opinor, e [Plutarchi] decem orat. vit. 844 fort., ad titulum Palatinum transtulit. Utique Diotimi nomine instructa epp. Palatina ad duos, non tres poetas referenda, partim ad iuniorem Milesium, partim ad unum Meleagreum, quem Adramyttenum Arati aequalem fuisse verisimile videtur. Ideo quod epigrammatis in tibicinem Lesbodem verba (420, 1) ὁὐ γὰρ ἂν ᾧδε — ἀμφορέαλυσ' Ἀίδης' mire congruunt cum Tymnae verbis ὁὐ γὰρ ἂν ᾧδ' ᾠλετο (729, 2), praeterea Tymnae de Micci tibia ep. anathematicum 151 reperitur, ep. 420 Tymnae potius quam Diotimi esse non contenderim. Diotimo tribuo ep. 228, non item 173; cf. ad 739.

Ἐρυκίου titulo inscribitur ep. 36 ab A (L, C), eodem epp. 174, 368, 377 a C; Κυζικηνοῦ addidit C ad ep. 230, Θεσσαλοῦ ad 397; Κυζ. verum esse gentile testatur ep. 368 in mulierem Atticam, quae Cyzici obiit ibique sepulta est, scriptum; epigrammatum quae sese excipiunt (397 sq.) tituli prisci: Ἐρ. et Ἀντ. Θεσσαλονικέως poterant ita depravari, ut mutilatum gentile alterius Θεσσαλοῦ ad indicem prioris transferretur (cf. p. XVIII ad epp. 278 sq.), nisi emigrasse ex altera in alteram regionem Erycium statuere mavis; sed ut gentile utrumque recte se habeat, certe non duos Erycios cognomines epigrammatum scriptores discernere licet.

Scripturam nominis Gaetulici variabant libri VII scribae ita, ut ab A γαιτουλικου (ep. 71 P^{ar}), γαιτουλίκου (244), a C γαιτουλ (ep. 71), γαιτούλλου (275), γαιτουλίχου (354) exararentur. (Planudis autographon γαίτου 244, γέτουλίκου 245, γέτουλίκου 275, γαιτουλλίου 354 exhibet.) Ep. 245 a C τοῦ αὐτοῦ inscribitur: non Gaetulici est ep., quod mihi composuisse vid. Chaeremon, cf. p. LI. Si ut Gaetulicus recte, ita Honestus perverse adnumerantur poetis a Diogeniano receptis, fragmentum Anthologii Diogeniani nec epigrammatis 274 sq. continetur nec ullum omnino in l. VII reperietur.

Γλαύκου Νικοπολίτου scripsit C ad ep. 285, eiusdem videntur epp. IX 341 et XII 44 (cf. τὰ παλγνια δ' οὐδὲν ἐκεῖνα 44, 3 et τὰ δ' ὀστέα ποῦ ποτ' ἐκείνου 285, 3; ἐκόλαψ' ἐνέπειν? 341, 4 et γνωστὰ μόναις ἐνέπειν 285, 4). Atheniensi Glaucō tribuuntur IX 774 sq. epp. in Bacchae statuam composita; etiam ep. XVI 111 (ipsum quoque de artis opere, imagine Philoctetae scriptum) ad Atheniensem potius quam ad Nicopolitanum rettuleris (cf. 111, 5 et 774, 3).

Ἡρακλείδου inscripsit C ep. 281, gentile *Σινωπέως* add. ad ep. 392. *Ἡρακλήτου* pro *Ἡρακλείτου* omisso gentili scr. ad ep. 465 (ubi Pl^M perverse *Ἡρακλείδου* exhibet). Heraclidae Sinopenensis, poetae Philippei, est in fragmento Phil. ep. 392; Heraclitus poeta Meleagreus, Callimachi amicus Halicarnassensis (VII 80, 4), composuit ep. 465, quod Antipater Sid. imitatur, et fort. (quod cum poetae dialecto congruit) ep. 281, ut Isidorus imitator Heracliti, non inventor argumenti epp. 280 sq. existimandus sit.

Titulus ep. 43 *Ἴωνος* non ab A, sed a C exaratus caret gentili, errore, ut videtur, ortus scribae, qui nomina *Ἴωνος* et *Ζωνᾶ* fort. permutavit.

Poetae Philippei *Ἰσιδώρου* nomini gentile *Αἰγέαιου* ubique (156, 280, 293, 532) adiunxit C. Cycli poetae *Βολβυθιώτου* (VI 58) inter sepulcralia nullum ep. exstat.

Iuliani epp. instruxit A tam in l. VII (32, 58, 69) quam in l. V et VI titulo *Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων Αἰγυπτίου*; corrector adposuit *Ἰουλ. Αἰγ.* epigrammatis 580 sq., 584, 590, 594; *Ἰουλ. ἀπὸ ὑπάτων* idem C epigrammatis 565, 576, denique idem *Ἰουλ. ἀπὸ ὑπάτων Αἰγυπτίου* epp. 561 sq., 603, 605; ad nullum Iulianeum ep. l. VII scripsit C *ἀπὸ ὑπάρχων*. Itaque in titulo ep. 597 a C scripto apparet compendio *ἀπὸ ὑ*^π significari *ἀπὸ ὑπάτων*, contra *ἀπὸ ὑπάρχων* dici in titulo ep. 69. Planudes non *ἀπὸ ὑπάτων* praebet, sed variante indice modo *Ἰουλιανοῦ* modo *Ἰουλ. Αἰγυπτίου*, etiam *Ἰουλ. ἀπὸ ὑπάρχων*, denique (cum A) *Ἰουλ. ἀπὸ ὑπάρχ. Αἰγ.* exaravit. Iuliani epigrammatum sylloge et Agathiae et Cephalae temporibus exstabat, eamque

adhibuit uterque, unde factum, ut Iuliani epp. non solum in Cycli fragmentis Palatinis insint, sed aliis etiam partibus Anthologiae Cephalanae inserta reperiantur; sic epigrammatis 356 sq., 360 sq. series Iulianea effici videtur et altera eiusdem sylloges particula contineri epigrammatis 308(307?)—310.

Λεωνίδου <s. *λεωνι*^δ> *Ταραντίνου* sunt teste C epp. 198, 655—657, 660, <661>; ex his duo 656 et 660 isopsephia restituta Alexandrino vindicavi; ep. 661 sumptum videtur cum proximis 658—660 et 662—664 e sylloge Theocritea (vel ex opere Gregorii, si inter inscriptiones, quas hic collegit, Leonidea quoque et Theocritea epp. exstabant). *Λεωνίδα Ταραντίνου* adscripsit idem C epigrammatis 295, 422, 440, 448 (sq.), 648, 652, 654, 719, 736, quae recte Tarentino tribuuntur, nisi forte e duobus 448 sq. alterutrum Antipatro vindicare mavis. Nomen gentile semper omisit A scripsitque *Λεωνίδου* ad epp. 19, <35>, 67, e quibus unum, in Alcmanem ep. 19, ut *ἰσόψηφον* ab Alexandrino conditum videtur; C quoque gentile saepius praetermisit, ut vel *Λεωνίδου* — ad epp. 163, 264, 266, 273, 283, <452>, 455, 478, 662, <663, 665, 726 sqq.> — vel *Λεωνίδα* — ad 408, 463, 466, 472, 480, 503 sq., 506, 726 (1—6), 731, 740 — adpingeret; tenendum tamen priscum indicem erasum esse ad ep. 163 *Ἀντιπάτρου*? et ad 455 (iambos in Maronidem) *Φιλίππου Θεσσαλονικέως*. Ep. 715 iure tribuitur Leonidae, licet lemmatistae errorem (confundentis Alexandrinum et Tarentinum) corrector titulo suo confirmet; nec ep. 662 a Tarentino alienum videtur, cui adespota 321 et 125 vindicem. Binorum auctorum, e quibus Leonidas alter, indicem praeferunt epp. l. VII haec: 13 *Λεωνίδου οἱ δὲ Μελεάγρου* (A), 173 *Διοτίμου οἱ δὲ* *λεωνι*^δ (C), 190 *Ἀνύτης οἱ δὲ* *λεωνι*^δ (C), 316 *λεωνι ἢ* *Ἀντιπάτρου* (C), 658 (sq.) *Θεοκρίτου οἱ δὲ* *Λεωνίδου Ταρ.* (C, cf. supra p. XI not.), 35 *λεων.* (A) [*Πλάτωνος* C]; duo ex his Alexandrini videntur, 173 et 190; de ep. 316 v. p. 213; ep. 13 Meleagrine an Leonidae sit, ambigitur; 658 neutrius, nec Theocriti nec Leonidae esse apparet (v. ad epp. 652, 739).

Λεωνίδου Ἀλεξανδρέως inscribuntur a C epp. 547—550 (praemissa Cycli fragmento); ad epp. 668 et 675 non adiunctum gentile, sed additamentum *ἰσόψηφον* auctorem indicat. Epp. 19, 173, 190, 656, 660 ut isopsepha recentiori Leonidae tribuenda esse supra monui.

Μελεάγρου nomini gentile nec ab A (13, 79) nec a C additur; titulus hic ad alteram partem epigrammatis Dioscoridae 31 idemque ad epp. in Heraclitum Ephesium 79, in Lycambides 352 adpositus non ipsum auctorem versuum videtur indicare, sed conditorem Coronae, in quam epp. illa recepta erant. Ep. 470, cui *Μελεάγρου* in rasura adposuit C, rectius fort. a Planude Antipatro tribuitur, sed huic poetae nec ep. 468 nec 182 (quamvis simile Sidonii epigrammatis) vindicaverim. Meleager igitur, si epp. 182 et 13 composuit, bis idem Erinnae ep. 712 spectavit.

Μνασάλκου nomen nudum scripserunt A et C (cf. ad ep. 242), nisi quod hic uni ep. 171 *Μνασ. Σικωνίου* adposuit. In titulo ep. 405 sub *Μιμνέρμου* nomine latere *Μνασάλκου* putabat Hiller, corripit fort. C nomen *Μυρίνου*.

Νικάνδρου nomen nudum adposuit C epigrammati 435, *Κολοφωνίου* addidit ad ep. 526. *Νικαινέτου* titulus nec *Σαμίου* nec *Ἀβδηρίτου* gentile adiunctum habet (ep. 502). Ad Samium poetam (Nicaenetum) olim referebam et ep. in Samium tibicinem Telephanem VII 159, quod ab L Nicarcho tribuitur, et ep. in Samiam Lamiscam 166; certe alienum est utrumque ep. a poeta Anthologii Diogeniani, nec praeter scoptica huius Nicarchi epp. cognominis vetustioris poetae in Anth. Palatinam recepta videntur.

Duo l. VII epp. *Ὀνέστου* nomine instructa sunt, prius 66 ab A omisso gentili, alterum 274 a C addito *Βυζαντίου*. Omnia quae in l. IX et XI exstant *Ὀνέστου* epp. certe sunt Philippea; etiam ep. 66 a poeta Philippeo (Corinthio) compositum arbitror, nec obstat, quod hoc ep. Meleagreis insertum videtur; nam particula epigrammatum 63—68 non e certa sylloge fluxit, sed variae originis epp. quae in eodem argumento versantur continet. Porro conlatis tetrastichis IX 292 (*Ὀν. Phil.: αἰαῖ, — πικρῷ ὕδατι*) et VII 274 (*αἰαῖ,*

ἄλλα πικρήν) unum omnino epigrammatographum Honestum (sive Corinthium s. Byz., certe Philippeum) fuisse suspiceris.

Παρμενίωνος scripserunt ad ep. 239 A (L), ad epp. 183 sq. C, qui Μακεδόνης ad IX 43, 114, 342 adiunxit.

Παλλαδᾶ nomini addiderunt gentile Ἀλεξανδρέως tam L (ad ep. 683) quam C (ad epp. 607, 610, 681). Petivit epp. Palladae Cephalas, si quae huius poetae in Cyclo erant, inde pauca, plura ab ipsa Alexandrini sylloge, in quam non Palladae solius sed et aliorum poetarum epp. videntur recepta fuisse, cf. tit. ep. 339. Tituli Παύλου et Παλλαδᾶ interdum, opinor, permutati sunt a scribis; quae in l. VII exhibentur Pauli epp. reperiuntur omnia in magno Cycli fragmento (551 — 614) praeter duo (VII 4 et 307, quorum alterum fort. Palladae epigrammatis rectius adiungitur).

Πέρσου nomine nudo instruxit C epp. 501, 730; Π. ποιητοῦ scripsit ad 539, Π. Θηβαίου ad 445, Μακεδόνης ad 487. Neutrum gentile damnandum et eundem tamen Persen vel titulo variante intellegendum esse demonstravi J. J. 1893, 675. Persae videntur epp. 298, 338.

Titulus ep. Φαιδρίμου 739 gentili nomine (Βισανθηνοῦ, cf. Steph. Byz. s. v. Βισάνθη) caret; ep. initium idem habet quod irrisorium in Diotimum ep. Arati: αἰάζω Πολύανθον ὄν — αἰάζω Διότ. ὅς; priscus nunc erasus index ep. 739 si Διοτρίμου erat (ac non Λεωνίδα scripserat C aberrans ad ep. sq.), facetius certe Aratus ipsius Diotimi versu usus iocatur.

Φιλίππου Θεσσαλονικέως scripsit A ad ep. 692, L ad ep. 362, C ad epp. 234, 382, 394, 554, idem alioqui (ad epp. 186 sq., 383, 385) nomen solum Φιλίππου. Tituli controversi ita, ut cum alio poeta Philippus componatur, exstant ad ep. 455: Λεωνίδου C Φιλίππου Θεσσαλ. Par, ep. 405: Φιλίππου A Μιμνέρμου οἱ δὲ Φ. C, ad 692: Φιλίππου Θεσσ. A Ἀντιπάτρου C; ad ep. 236 sq. v. p. 161; ter videntur Coronae auctoris et poetae ab eo recepti nomina iuncta (Μυρίνου?, Ἀντιπάτρου, Ἀλφειοῦ — Φιλίππου, ep. 405, 692, 237), sed epigrammatis in Maronidem titulus erasus (Φιλ.) verior videri potest eo, quem C pro illo intulit. Ep. 187 C priore loco Philippo, altero Simonidi, Planudes Leonidae

vindicat; at ep. in Nicus filiam compositum (187), si quidem in certo Philippi ep. IX 89 Nicus nomen iterum occurrit, a Thessalonicensi abiudicare vix licet. De ep. 554 v. p. LVIII.

Πλάτωνος φιλοσόφου scripsit L ad ep. VII 99; cetera quae Platonica feruntur sive e Corona Meleagrea petita (256, 259?; 265, 268sq.) sive e Diogenis Vitis sumpta (100, 669, 670, 259?) instruxerunt A (ep. 100) et C nudo *Πλάτωνος* nomine. (Ep. 259 incertum e Cor. sumptum sit an e Vitis; in Ps.-Aristippi libello *περὶ παλ. τροφῆς* fuisse epp. 99, 669sq. cum V 77—79 et Asclepiadeo VII 217 testatur Diog., non defuisse ep. 100 recte colligitur.)

Σιμμίον (non *Σιμίον*) et A scripsit ad ep. 21 et C ad epp. 60, 193, 203, 647; gentile *Θηβαίου* titulo ep. 21 adiunxit lemmatista, inter scribas Palatinos testis minime locuples; *Ῥοδίου* aut *γραμματικοῦ* Simiacis libri VII epigrammatis nec A nec C adposuit; videntur autem tam epp. 21sq. quam 193, 203, 647 ad eundem referenda esse poetam Rhodium, quem in epp. Sophocleis (21sq.) a dorica dialecto recessisse vix est quod mireris. Titulum ep. 60 *Σιμμίον* in rasura scripsit C, et videtur hoc in Platonem ep. propius ad artem Zonae Diodori accedere quam ad elegantiam poetae, qui ep. VII 22 composuit.

Σιμωνίδου nomen nudum scripserunt A et C, nisi quod C τοῦ *Κήνου* (sic) ad duo epp., 296 et 348, adposuit (cf. ad 24). Quae Simonidis nomine feruntur epigrammata utrum sexti quintive saeculi an recentioris sint originis pleraque negotium diiudicandi fere nullum exhibent, quorundam definire aetatem perquam difficile est, velut distichon 96, 1 sq. (B.), quod quinti saeculi elogium lapis nuper repertus testatur, vir inter criticos excellens pro vili temporis posterioris fetu habebat. Multa ex epp. Simonidi tributis non posse composita esse a poeta Ceo dudum constat; quae vere Simonidea sint, ab ipso Simonide condita, non tantum digna eo aut ab eius aetate non aliena, exponere nihil attinebit, nisi, quod hic fieri non potest, de prima sylloge Simonidea eiusque origine, de collectione Sim. epp. Alexandrina, etiam de varia recentiorum syllogarum compositione certa sententia proposita

ac probata erit. Sed probabiliter, puto, ex Simonideis eximuntur epp. VII 20, 24 sq., 77, 250 sq., 253, 254 (relatum ad a. 457, ad pugnam Tanagraeam a Wilhelmo, qui fragmenta inscriptionis adhuc neglecta huic ep. vindicavit, cf. Ephem. 6 Febr. 1899, infra p. LXXVI), 257, 258, 296, 300, 301, 344, 347, 349, 431, 442, 443, 647, ut quae Cei possint esse epp. in l. VII perpauca exstent. Seriem epp. 507—516 (non Mel.) fort. recte a Simonide abiudices; at temere ob eam causam, quod primis certe non Simonideis (507 sq.) plura titulo τοῦ αὐτοῦ continuantur, totam particulam damnaveris; epp. enim 507—513 (A—Φ), 514—516 ex sylloge sumpta esse, quae non aliqua genuina cum epp. aperte spuriis mixta contineret, adhuc nemo probavit.

Στατυλλίου Φλάκκου inscribitur a C ep. 290, Φλάκκου ep. 542, Φλάκκου ἢ Φαλαίκου ab eodem ep. 650. Alterum, ep. 542, vel ex comparatis epp. IX 117, 56 ad Statilium referendum cognoscitur, at 650 ut Meleagreum non Statilii est, sed Phalaeci. — Ep. 73 in Themistoclem Γεμίνου titulo (omisso nomine Τυλλίου, cf. ad IX 707) instructum est a C, qui pristinum indicem correxit. Ad ep. 17 (in Sappho) Τυλλίου Λαυρέα adiunxit A, ad 294 non Τυλλίου, sed στατυλλίου Λαυρέα C (Στατυλίου exhibet M); hoc ep., etsi cum ep. 542 argumenti genere aliquatenus potest conferri, tamen non Statilio potius quam Ciceronis liberto addixerim.

Epigrammata Θεαιτήτου σχολαστικοῦ, poetae Cycli, nulla in l. VII reperiuntur; quae in fragmentis Meleagreis exstant epp. Θεαιτήτου indice a C instructa, gentili nomine carent; ad Callimachi amicum (Cyrenaeum) omnia referri solent (444, 499, 727), quamquam non est negandum, quin ep. 727 dorice scriptum ad alium Theaetetum (et ipsum Meleagreum, Halicarnassensem?) referri possit, ut Cyrenaeo epp. 444 et (quod a Callimacho pendet) 499 relinquantur.

Θεοδωρίδα nomen scripsit C omisso gentili Συρακοσίου, in uno titulo ep. 282 forma Θεοδωρίδου utitur; distichon hoc (comparandum epigrammatis 264, 266, 269, 675), de naufrago, quisquis is erat, compositum, quamquam praeter Theodoridae morem defuncti nomen non continet,

tamen a poeta Syracusano non abiudicaverim; at ep. 528 haud scio an Diodori quam Theodoridae epigrammatis rectius adnumeretur (cf. *Λάρισσαν δὲ φίλην ἥκαχε καὶ τοκέας* 528, 4 et *Ἀστακίην δὲ μάλ' ἥκαχες* 627, 3 Diod., *κλαῦσε δέ μιν Νίκαϊα* 701, 3 Diod., *Θεσσαλλίδες* 528, 2 et *Λεσβιάδες* VI 348, 5); etsi pro reliquiis sylloges Theodorideae f. haberi possunt duae triades iunctorum epp., altera anathematicorum VI 155—157, altera sepulcralium VII 527—529.

Ex apographis Palatini G. (Guietianum) et R. (Ruhnkenianum) raro in adnotatione adhibentur, plura afferuntur ex apographo codicis Buheriani (ap. Buh. s. ap. B.), quod ab Io. Gottl. Schneidero ad Brunckii usum confectum (cf. vol. I p. VIII) non nullius momenti notas plerasque Salmasianas in margine exhibet. Continentur autem paginis 130—166 apographi Buh. epp. libri VII Pal. ea, quae Planudes (praesto erat Schneidero Stephaniana, cf. p. LXXX) non recepit, etsi quaedam epp. Pal. tam in Planudea quam in apographo reperiuntur, plura utrobique desunt. Nam cum e Palatinis epp. 748 Planudes 182 (v. infra p. LXXXII sqq.) praetermiserit, ap. Buh. quod Planudeam supplere debebat non plus centum quinquaginta epigrammata suppeditat. Omissa sunt ut in Planudea sic in apographo non tantum Laertiana (87 sq., 93—98, 101—107, 111, 113, 115—118, 133, 620, 706) et Theocritea (658 sq., 661, 663 sq.) ut aliunde nota, sed haud pauca etiam alia epp. velut: VII 2^b, 38, 154, 176 sq., 183, 188, 193, 211, 254^b, 409, 435 sq., 441, 443, 472 (7—16), 507^b; 534, 3 sqq., 677. Contra exstant, etsi in Planudeam recepta sunt, complura in apographo epp. velut: VII 228, 346, 357, 510, 580 sq., 606, 641, 652, 690, 745 (7—10) sq., etiam 229 et 270. Turbatum praeferunt ordinem epp. Palatinum inprimis numeri apographi 63—103; etenim ep. 496 (continuum epigrammati 430) apogr. dirimit in duas partes, quarum altera (496, 3—6) praecedit p. 145 (n. 63), altera (496, 1 sq.) non ante paginam 154 (n. 103) subiungitur. Inter duas eiusdem carminis partes interposita sunt epp. haec: 497, 509—511,

514, 523, 531 (n. 70 apographi), 533, 544, 580 sq., 592, 609, 614, 618 sq., 625 (v. 3 sqq.: n. 80 ap.), 626, 633, 636, 638, 733, 706, 606, 469, 448, 449 (n. 90 ap.), 446, 450, 454, 457 sq., 473—475, 481, 482 (n. 100 ap.), 484, 495; iam sequuntur primum distichon ep. 496 et VII 640; huic quae in ap. adiunguntur epp. usque ad finem sepulcralium (τέλος τῶν ἐπιτυμβίων ἐπιγραμμάτων p. 166), ea ordinem Palat. satis accurate servant, nisi quod inter 739 et 742 mirum in modum ex nono libro Asclepiadis distich. IX 63, 3 sq. inseritur. Epp. 270 et 229 scripta sunt in apogr. illud ante 651, alterum inter 722 et 724 propterea, quod illa duo epp., quae A bis scripsit (270 post 650 iterans itemque 229 post 721), ex altera quam in P tenent sede, non ex priore sumpta sunt. (Cf. ad epp. 86 et 367 p. LXXI et LXXVIII.) Duce Palatino apographon et Leonideum ep. 726 in duo discerpit et postrema disticha epigrammatis in Ibycum (745, 7 sqq.) pro peculiari affert carmine; cum correctore Philippeum in locustam cicadamque ep. 364 (n. 16) auctor apographi Meleagreo carmini eiusdem argumenti 194 (n. 15) adiunxit.

II.

Euphemianae sylloges (E) auctor in distichis ad Euphemium scriptis Hypatae se non natum esse, sed vixisse testatur: ὃς προλέλοιπε πάτρην ἥδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα καὶ γλυκερὴν καλύβην Θεσσαλικῆς Ἰπάτης. Graecia igitur ac Thessalia relictas, cum imperante Leone Sapiente Byzantium venisset, colligendis etiam epigrammatis vacabat, vir vita studiisque comparandus fortasse cum Gregorio Magistro, qui et terras in quibus Euphemianae conditor versabatur easdem fere peragravit et partim saltem ad eadem atque ille studia se contulit; at si quis Gregorium ipsum Euphemianae auctorem esse putaret, ut pro patria viri Campsa habenda esset urbs Macedoniae, ei opinioni obstaret vel epp. delectus, ab eo quem Gregorius instituit, nisi fallor, alienus. Servatam esse syllogen (E) tribus codicibus

Parisino 1773 (f. 257^v—265^v): E^P

Florentino 57, 29 (f. 153^v—161^r): E^F

Parisino 2720: E^R

iam in vol. I p. XIII monui. Septimi autem libri Palatini continet Euphemiana sex epigrammata, inter haec ep. in Philistionem VII 155, ultimum eius archetypi, quo A in priore sepulcralium parte usus est; Ps.-Platonicis 268 sq. adnectitur ep. in celebri argumento versans, 310; tria, quae continuantur in P (309—311), in Euph. disiunguntur. Omnia sex epp. insunt in Planudea haec:

1. E n. 14: A.P. VII 309, adesp. PPlE (Iuliani?);
2. E n. 52: A.P. VII 268, Platonis PPlE;
3. E n. 53: A.P. VII 269, Platonis PPl;
4. E n. 54: A.P. VII 310, adesp. PPlE (Iuliani?);
5. E n. 55: A.P. VII 155, adesp. PPlE;
6. E n. 57: A.P. VII 311, adesp. PPlE.

Cum Euphemiana exstat altera paulo amplior sylloge (epigrammatum 120) et aliquanto recentior in iisdem quos modo notavi codicibus duobus:

Parisino 1773 (f. 245^r—257^v): Σ^P ,

Flor. 57, 29 (f. 142^r—153^v): Σ^F ,

a Bartholomaeo Comparino exarata. Haec sylloge exhibet septimi l. Palatini epp. 18, quae ipsa quoque omnia insunt in Planudea (8 in cap. *εἰς ποιητάς* XXII^a, 5 in cap. *εἰς ἥρωας* XIII^a, 4 in capp. *εἰς ἀρχαίους* VII^a VI^b, unum denique in cap. XI^a *εἰς γυναῖκας*); exstant in sylloge:

1. Σ n. 5: A.P. VII 747 in Iulian., Libanii A, Iul. Pl, adesp. Σ ;
2. Σ n. 27: A.P. VII 136 in Priamum, Antipatri CPl, ad. Σ ;
3. Σ n. 28: A.P. VII 148 in Aiace, adesp. PPl Σ ;
4. Σ n. 29: A.P. VII 145 in Aiace, Asclep. APl, adesp. Σ ;
5. Σ n. 35: A.P. VII 139 in Hectorem, adesp. PPl Σ ;
6. Σ n. 59: A.P. VII 153 in Midam, Homeri APl Σ , Cleob. L;
7. Σ n. 61: A.P. VII 713 in Erinnam, Antipatri CPl Σ ;
8. Σ n. 72: A.P. VII 44 in Euripidem, Ionis Σ , adesp. PPl;
9. Σ n. 79: A.P. VII 535 in Daphnim, Meleagri CPl Σ ;
10. Σ n. 87: A.P. VII 7 in Homerum, adesp. PPl Σ ;
11. Σ n. 88: A.P. VII 146 in Aiace, Antip. Σ , Sid. PPl^m;
12. Σ n. 97: A.P. VII 6 in Homerum, Antip. APl Σ , Sid. L;
13. Σ n. 102: A.P. VII 13 in Erinnam, Leonidae Pl Σ , Leon. s. Meleagri A;
14. Σ n. 103: A.P. VII 70 in Archilochum, Iuliani AC, adesp. Pl Σ ;
15. Σ n. 109: A.P. VII 567 in Candaulem, Agath. CPl, ad. Σ ;
16. Σ n. 110: A.P. VII 8 in Orpheum, Antip. APl Σ , Sid. L;
17. Σ n. 111: A.P. VII 9 in Orph., Damageti L, adesp. Pl Σ ;
18. Σ n. 113: A.P. VII 489 in Timadem, Sapphonis PPl Σ .

III.

Planudis autographon editionesque Planudeae*) potiores a me indicantur siglis hisce (cf. vol. I p. X sq.):

Pl^M (s. M): Marcianus 481;

M^a, M^b : Marciani (librorum I—IV) sylloge prior (Pl^M f. 2—58^v), posterior (Pl^M f. 81^v—100);
(l. III) c. 1^a, c. 1^b: (libri tertii) sylloges prioris, posterioris caput primum;

Pl^E: editiones Planudeae omnes vel potissimae;

Pl^I : princeps Florentina (ab Iano Lascari a. 1494 confecta);

Pl^a : Aldina prima (a. 1503);

Pl^α : Aldina secunda (a. 1521) iterat primam, sed ex additamentis *Ἐπιδιορθώσεως*, quae priori accessit, correctam s. mutatam; paginae Ald. secundae in margine cod. Palatini notatae sunt ad indicanda epp. Planudeae;

Pl^b : Ascensiana (Badii, a. 1531);

Plⁿ : prodiit a. 1550 apud Nicolinos Sabienses;

Pl^s : Stephaniana (a. 1566);

Pl^w : Wecheliana (a. 1600);

Pl^B : Boschiana ac Lennepiana (a. 1795—1822).

Sigla scholiorum Panudeae accedunt haec:

sch.^w: scholia Wecheliana;

*) Ad Planudeae epigrammata complures Reiskii coniecturas adhuc ignotas exhibet editio haec petita ex cod. Lunebergensi 103, quo 'Apparatus Commentarii ad Anthologiam Graecam vulgatam' ab Reiskio congestus servatur; codicem mihi, qua est benignitate vir egregius, G. Meyer Gottingensis, Heidelbergam mittendum curavit. Inesse etiam in his Reiskianis, quae, si non tollant vitia tradita, tamen iudicii elegantiam raramque linguae peritiam prodant, facile intellegitur; simul codex iste multas easque probabiliiores editionis Brunckianae coniecturas Reiskio deberi testatur, non editori Argentoratensi.

Nec hic praetermittam gratias agere viro de emendandis Anthologiae epigrammatis optime merito, Theodoro Korsch, qui dispersas suas in Anthologiam coniecturas colligendas curavit collectasque benigne mihi permisit.

sch.^B: exstant (initio sc. XVI? scripta) in Florentina biblioth.

Bernensis, e quibus sch.^w partim fluxerunt. *)

Planudis autographon iam monui vol. I p. XI sq. quattuor priores libros florilegii bipertitos exhibere, in duas discerpta esse syllogas epp. demonstrativa et exhortatoria (l. I), epp. irrisoria et convivalia (l. II), sepulcralia (l. III), descriptiva (l. IV), inter l. I—IV^a prioris s. amplioris sylloges (M f. 2—58^v) totidemque libros alterius sylloges (l. I—IV^b, M f. 81^v—100^r) intercedere tres posteriores Planudeae libros (M f. 58^v—76^r), descriptionem Christodori (l. V), epp. anathematica (l. VI), amatoria (l. VII); in editionibus autem Planudeis non disiuncta exhiberi epigrammata illorum quattuor librorum, sed omnes septem libros pariter continuos exstare nemo nescit. Tertiū igitur libri, sepulcralium epigrammatum, copiam maiorem continet autographi sylloge prior in duodetriginta capita distributam f. 30^r—43^r 9; eiusdem libri pars minor viginti sex capitibus constans accedit in altera Marciani sylloge f. 90^r 21—96^v. De libri III utriusque syllogae inscriptione, de capitum indicibus ab ipso Planude adpositis, de capitum titulis numerisque, qui partim discedentes ab autographo in editionibus Planudeae reperiuntur, cf. adnot. p. 1 sq.; de concentu discrepantiaque autographi et editionum in disponendis capitum partibus cf. ad cuiusque Planudei capitis ep. illud, quod ex capitis sui epigrammatis in Pal. l. VII proximum ab huius libri initio locum obtinet. In breviorē syllogam recepta sunt a Planude duo ex aliis atque septimo libris Palatinis epp., Gregorii VIII 1 (cf. p. LI) et Theocriti in Hipponactem ep. XIII 3. Epp. non Palatina exhibet l. III Planudeus undecim haec:

1. cap. 1 ^b n. 4	(εἰς ἀγαθὸν ἄνδρα)	Gregorii(?):	XVI 21
2. „ 1 ^b n. 5	„	adesp. (Greg.?):	XVI 22
3. „ 2 ^a n. 1	(εἰς ἀγωνιστὰς)	Simonidis:	XVI 23
4. „ 2 ^a n. 2	„	„	XVI 24

*) Qua ratione sch.^B in Pl^w corrigantur, noscere licet e schol. ad Gessianum ep. 687; desinit sch.^B in verbis: ὡς ἐν τοῖς νοσ^{δα}ι, quae Pl^w mutat in ὡς ἐν τοῖς νοσιδίοις; sumptum sch. e Suida (cf. p. 472) et scribendum ὡς ἐν τοῖς Σοῦδα.

5. cap. 2 ^a n. 3 (εἰς ἀγωνιστάς)	Philippi:	XVI 25
6. „ 4 ^b n. 18 (εἰς ἀνδρείους)	Simonidis:	XVI 26
7. „ 7 ^a n. 2 (εἰς ἀρχαίους)	adesp.:	XVI 27
8. „ 8 ^a n. 2 (εἰς αὐλητάς)	„	XVI 28
9. „ 13 ^a n. 18 (εἰς ἥρωας)	„	XVI 29
10. „ 13 ^b n. 2	Gemini:	XVI 30
11. „ 26 ^b n. 7 (εἰς φιλοσόφους)	Speusippi:	XVI 31

Epigrammata septimi libri Palatini non in tertio, sed in aliis libris Planudeis exstant 17, partim non sepulcralia, irrisoria quaedam, nonnulla quibus mira mortis sors enarratur, complura a Pallada, alia a poetis Philippeis, imprimis Antiphilo composita. Recepit Planudes:

1. in l. I^b (εἰς φιλοσόφους) ep. VII 119 adesp. (in Pythag.),
2. „ „ „ 120 Xenophanis (adesp. Pl),
3. „ (εἰς θάνατον) „ 342 adesp.,
4. „ „ „ 371 Crinagorae (adesp. Pl),
5. „ (εἰς ἀνδρείους) „ 741 Crinagorae (P Pl),
6. „ (εἰς ποιμένας) „ 622 Antiphili,
7. „ (εἰς νῆας) „ 635 Antiph. P, Maecii Pl,
8. „ „ „ 637 Antipatri,
9. „ (εἰς θάνατον) „ 744 Diogenis D. (adesp. P Pl),
- 10^a. „ (εἰς τὸν βίον) „ 688, 3sq. Palladae (in Gess.),
11. in l. II^a (εἰς τολμητίας) „ 683 Palladae (in Gess.),
12. „ „ „ 684 + 688, 3sq. Pall.,
13. „ „ „ 686 Pall. (in Gess.),
- 10^b. „ „ „ 688, 1sq. Palladae,
14. „ „ „ 687 Pall. (in Gess.),
15. in l. II^b (συμποτικὰ ἀστεῖσματα) ep. VII 339,
16. in l. IV^b (εἰς πόλεις) ep. VII 748 Antipatri,
17. „ (εἰς ὥρολόγιον) ep. VII 641 Antiphili (adesp. Pl).

Duo epp., quae in primo libro (I^b) exaravit Planudes, redeunt in l. III, utrumque (VII 388 et 157) aptius compiler in primo quam in tertio collocavit.

In tertio libro undecim epp. bis scripsit Planudes, quorum nullum tamen in eadem sylloge iterat; omnia repetuntur variante sylloge, sive caput, cui ep. quodque iterum scriptum subiungitur, ipsum quoque variat, sive idem tenetur; exaravit Planudes:

1. 76 in c. 6^a 19^b (εἰς ἄνδρ. οὐκ ἐπισήμους, ναυαγήσαντας); Dioscor. A M^{a. b},
2. 297 in c. 19^a 4^b (εἰς ναυαγήσαντας, ἀνδρείους); Polystрати C M^b adesp. M^a,
3. 383 in c. 19^a 5^b (εἰς ναυαγ., οὐκ ἐπισήμ.); Philippi C M^{a. b},

4. 156 in c. 25^a 15^b (εἰς πτωχοῦς, ἱξευτάς); Isidori CM^{a.b};
 5. 588 in c. 22^a 5^b (εἰς ποιητάς, οὐκ ἐπισ.); Pauli CM^{a.b},
 6. 598 in c. 16^a 22^b (εἰς κινθαρῶδ., ποιητάς); Iuliani CM^{a.b},
 7. 378 in c. 6^a 5^b (εἰς ἄνδρ. οὐκ ἐπισ.); Apollonidae CM^{a.b},
 8. 540 in c. 6^a 5^b (εἰς ἄνδρ. οὐκ ἐπισήμους); Damageti CM^{a.b},
 9. 396 in c. 13^a 13^b (εἰς ἥρωας); Bianoris CM^{a.b},
 10. 560 in c. 20^a 20^b (εἰς νέους); Pauli CM^{a.b},
 11. 715 in c. 22^a 22^b (εἰς ποιητάς); Leonidae M^b(C), adesp. M^a.

Quot epp. quaeque Planudes in librum III receperit, quae in alterutra exstent sylloge, qui auctorum indices Planudei Palatinique congruant aut differant, quatenus Planudes in disponendis, iungendis separandisque epp. ordinem Palatinum servaverit, quas potissimum partes Pal. in componendo quoque capite adhibuerit, ex his tabulis iunctisque notis (v. etiam p. LXXXII sqq.) cognoscetur.

Plan.	Pal.	Ind. capitis; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
III	VII	1 ^a Εἰς ἀγαθοῦς ἄνδρας	III	VII	1 ^b Εἰς ἀγαθοῦς ἄνδρας
α 1	60	adesp. Pl, Simiae C	α 18	302	Simonidis Pl, C
2	570	adesp. Pl, C	19	346	adesp. Pl, P
3	590	Iuliani Pl, C	β 20	VIII 1	ad. Pl, Gregorii P
4	697	Christodori Pl, C	21	om.	XVI 21 adesp. Pl
5	673	adesp. Pl, C	22	om.	XVI 22 adesp. Pl
β 6	260	Carphyllidae Pl, C	γ	VII	
7	327	adesp. Pl, C	23	690	adesp. Pl, C
8	328	adesp. Pl, C	24	520	Callimachi Pl, C
9	373	Thalli Pl, Th. Mil. C			
10	451	Callimachi Pl, C			
11	461	Meleagri Pl, C			
12	545	Hegesippi Pl, C			
13	596	Agathiae Pl, C			
14	606	Pauli Pl, C			
15	648	Leonidae Pl, Tar. C			
16	679	Sophronii Pl, LC			
17	680	Sophronii Pl, LC			
		M ^a 1: 17			M ^b 1: 7
III	VII	2 ^a Εἰς ἀγωνιστάς			
25	om.	XVI 23 Simonidis Pl			
26	om.	XVI 24 Simonidis Pl			
27	om.	XVI 25 Philippi Pl			
28	447	Callimachi Pl, C			
		4 M ^a 1—2: 21			

Tabulae epp. sepulcralium utriusque syll. Planudeae. XXXV

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
III 29	VII 551	3 ^a <i>Εἰς ἀδελφούς</i> Agathiae Pl, C M ^a 1—3: 22	III 30	VII 323	2 ^b <i>Εἰς ἀδελφούς</i> adesp. Pl, C M ^b 1—2: 8
III 31 32	VII 505 585	4 ^a <i>Εἰς ἀλιέας</i> Sapphus Pl, C Iuliani Pl, C M ^a 1—4: 24	III 33	VII 702	3 ^b <i>Εἰς ἀλιέας</i> Apollonidae Pl, C M ^b 1—3: 9
III α 34 35 β 36 γ 37 38 39 40 41 β 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 δ 63 64 65	VII 160 161 226 72 73 74 237 235 227 229 230 231 233 234 242 245 246 247 248 249 250 251 253 254 255 257 258 256 259 432 433 434	5 ^a <i>Εἰς ἀνδρείους</i> Anacreontis Pl, C Antipatri Pl A, Sid. C Anacr. Pl A, Teii C Menandri Pl A, Com. C Germanici Pl, Gemi- ni C (Γερμινού A ^{ar}) adesp. Pl, Diodori A Alphei Mytil. Pl, C Diodori Pl, D. Tars. C Diotimi Pl, C Dioscorid. Pl, C 10 Erycii Pl, Er. Cyz. C Damageti Pl, C Apollonidae Pl, C Philippi Pl, Thess. C Mnasalcae Pl, A (C) Gaetulici Pl, C Antip. Pl, Sid. C Alcaei Pl, C adesp. Pl, Simon. C adesp. Pl, Sim. C 20 " " " " " " " " " " " " Simonidis Pl, C Aeschyli Pl, C adesp. Pl, C Simonidis Pl, C Platonis Pl, C Platonis Pl, C Damageti Pl, C 30 Tymnae Pl, C Dioscorid. Pl, C	III α 70 71 72 73 74 β 75 76 77 78 79 γ 80 81 82 83 84 85 δ 86 87 88 89 90	VII 232 236 238 240 252 297 304 312 344 344 ^b 512 243 244 431 721 442 208 om. 301 526 529	4 ^b <i>Εἰς ἀνδρείους</i> Anytae Pl, Antip. C Anyt. Pl, Ant. Th. C adesp. Pl, Adaei A Parmen. Pl, Adaei A adesp. Pl, Antip. C Polyst. M ^b C, (ad. M ^a) Pisandri Pl, Rhod. C adesp. Pl, Asinii C Simonidis Pl, C Sim. Pl, Callim. C adesp. Pl, Simon. C Bassi Pl, Lollii Bassi A (C) Γαίτου Pl, Gaetul. A adesp. Pl C?, Simon. C? Chaeremonis Pl, C Simonid. Pl, C Anytae Pl, C XVI 26 Simonid. Pl Simonidis Pl, C Nicandri Pl, N. Co- loph. C Theodoridae Pl, C

XXXVI Tabulae epigrammatum sepulcralium Planudeae.

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
66	437	Phaenni Pl, C			
67	438	Damageti Pl, C			
68	541	Damageti Pl, C			
ε 69	656	Leonidae Pl, C			
		36 M ^a 1—5: 60			M ^b 1—4: 30 21
III	VII	6 ^a Εἰς ἀνδρας οὐκ ἐπισήμους	III	VII	5 ^b Εἰς ἀνδρας οὐκ ἐπισήμους
α 91	76	Dioscorid. M ^{a, b} , A	α 127	330	adesp. Pl, C
92	112	adesp. Pl, A	128	334	adesp. Pl, C
93	155	adesp. Pl, A	129	348	Simonidis Pl, Cei C
94	228	adesp. Pl, C	130	349	adesp. Pl, Simonid. C
95	307	adesp. Pl, Pauli L	131	370	Diodori Pl, C
96	310	adesp. Pl, C	132	378	Apollonid. M ^{a, b} , C
97	356	adesp. Pl, C	133	383	Philippi M ^{a, b} , C
98	357	adesp. Pl, C	134	472	adesp. Pl, Leonid. C
99	358	adesp. Pl, A	135	588	Pauli M ^b , Sil. M ^a C
100	359	adesp. Pl, A 10	136	645	Crinagorae Pl, C
101	516	Simonid. Pl, C	137	655	Leonidae Pl, C
102	360	adesp. Pl, A	β 138	372	Lollii Pl, L. Bassi C
103	580 sq.	Iuliani Pl, C	139	376	Crinagorae Pl, C
104	378	Apollonid. M ^{a, b} , C	140	701	Diodori Pl, C
105	400	Serapion. Pl, Ser. Alexandr. C	γ 141	439	Theodoridae Pl, C
106	414	Nossidis Pl, C	142	440	Leonidae Pl, Leon. Tar. C
107	417	Meleagri Pl, C	143	445	Persae Pl, Persae Theb. C
108	420	Diotimi Pl, D. [Dio- pith. filii Athen.] C	144	470	Antipatri Pl, Me- leagri C
109	422	Leonidae Pl, L. Tar. C	145	478	Leonidae Pl, C
110	452	Leonidae Pl, C 20	146	479	Theodoridae Pl, C
111	507	Alexandri Pl, Si- monid. C	147	480	Leonidae Pl, C
112	521	Callimachi Pl, C	148	485	Dioscoridae Pl, C
113	524	Callim. Pl, C	149	740	Leonidae Pl, C
114	540	Damageti M ^{a, b} , C	150	519	Callim. Pl, C
115	548	Leonidae Pl, Leon. Alex. C	151	537	Theophanis Pl, Phaniae C
116	462	adesp. Pl, Diony- sii C _{1,2}	152	540	Damageti M ^{a, b} , C
117	669	Platonis Pl, C	δ 153	390	Antipatri Pl, C
118	670	Platonis Pl, C			

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
119	704	adesp. Pl, C 29			
120	671	ad. Pl C, Bianor.? C			
121	681	Palladae Pl, LC			
122	682	Palladae Pl, L			
β 123	321	adesp. Pl, C			
124	335	adesp. Pl, C			
125	403	Argentarii Pl, Marci Arg. C			
126	444	Theaeteti Pl, C			
		36 M ^a 1—6: 96			M ^b 1—5: 57 27
III	VII	7 ^a Εἰς ἀρχαίους τινάς	III	VII	6 ^b Εἰς ἀρχαίους τινάς
α 154	567	Agathiae Pl, C	α 167	153	Homeri Pl, A; Cleobuli Lindii? L
155	om.	XVI 27 adesp. Pl	β 168	315	adesp. Pl, Zenodotis. Rhiani C
β 156	311	adesp. Pl, C	169	318	adesp. Pl, Callim. C
157	530	Antipatri Pl, Ant. Thess. C	170	319	adesp. Pl, C
158	549	Leonidae Pl, Leon. Alex. C	171	577	adesp. Pl, Iuliani C
159	666	Antipatri Pl, Ant. Thess. C	172	747	Iuliani Pl, Libanii A
160	535	Meleagri Pl, C	γ 173	354	Gaetulici Pl, C
γ 161	313	adesp. Pl, C	174	556	Theodori Pl, C
162	314	Ptolemaei Pl, C	175	563	Pauli Pl, C
163	316	Leonidae Pl, Leon. s. Antip. C 10			
164	317	Callimachi Pl, C			
165	320	Hegesippi Pl, C			
δ 166	241	Ant. Sid. Pl, A			
		13 M ^a 1—7: 109			M ^b 1—6: 66 9
III	VII	8 ^a Εἰς ἀύλητάς	III	VII	7 ^b Εἰς ἀύλητάς
176	159	adesp. Pl, Nicarchi L	178	696	Archiae Pl, Arch. Mytil. C
177	om.	XVI 28 adesp. Pl			
		2 M ^a 1—8: 111			M ^b 1—7: 67 1
III	VII	9 ^a Εἰς βρέφη	III	VII	8 ^b Εἰς βρέφη
179	170	Posid. Pl, C ₁ ; Call. C ₂	184	303	Antipatri Pl, Sid. C
180	308	Luciani Pl, C	185	632	Diodori Pl, C
181	483	adesp. Pl, C			
182	566	Macedonii Pl, C			
183	583	Agathiae Pl, C			
		5 M ^a 1—9: 116			M ^b 1—8: 69 2

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
III 186 187 188 189 190	VII 309 336 187 345 634	10^a Εἰς γέροντας adesp. Pl, C adesp. Pl, C Leonidae Pl, Phi- (344*) lippi C, Simonid. C ₂ adesp. Pl, adesp. s. Si- monid. C Antiphili Pl, C 5 M ^a 1—10: 121	III 191	VII 157	9^b Εἰς γέροντας adesp. Pl III ^b I ^b , C
			III 192	VII 175	M ^b 1—9: 70 10^b Εἰς γεωργούς adesp. Pl, Anti- phili C M ^b 1—10: 71
III α 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 β 210 211 212 213 214 215 216	VII 163 166 167 169 182 186 218 219 220 221 222 223 224 324 351 351 352 423 429 463 552 476 477 489	11^a Εἰς γυναῖκας Leonidae Pl, C ^{pr} (Antipatri? A ^{ar}) Dioscoridae s. Ni- carchi Pl, C Dioscor. s. Hecataei Pl, C adesp. Pl, C Meleagri Pl, C Philippi Pl, C Ant. Sid. Pl, C Pompei iun. Pl, C Agathiae Pl, CL adesp. Pl, C 10 Philodemi Pl, C Thyilli Pl, C adesp. Pl, C adesp. Pl, P (1—6) Dioscoridae Pl, C (7—10) adesp. Pl adesp. Pl, adesp. s. Meleagri C Antipatri Pl, Ant. Sid. C Alcaeï Pl, Alc. Myt. C Leonidae Pl, C 20 Agathiae Pl, C Meleagri Pl, C Tymnae Pl, C Sapphonis Pl, C	III α 234 235 236 237 238 β 239 γ 240 241 242 δ 243 ε 244 245 246 247 248 249	VII 168 217 333 337 340 368 569 695 564 643 413 459 729 464 465 528	11^b Εἰς γυναῖκας adesp. Pl, Ant. Thess. C Asclepiadis Pl, C adesp. Pl, C adesp. Pl, C adesp. Pl, C Erycii Pl, C Agathiae Pl, C adesp. Pl, C adesp. Pl, C Crinagorae Pl, C Antipatri Pl, C Callimachi Pl, C adesp. Pl, Tymnae C Antipatri Pl, C Hρακλείδου Pl, Hρα- κλήτου C Theodoridae Pl, C

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
217	522	Callimachi Pl, C			
γ 218	555	Ioannis Barb. Pl, C			
219	555 ^b	" " "			
220	557	Cyri Pl, C			
221	565	Iuliani Pl, C			
222	575	Leontii Pl, C 30			
223	593	Agathiae Pl, C			
224	599	Iuliani Pl, C			
225	605	Iuliani Pl, C			
226	607	Palladae Pl, C			
227	608	Eutolmii Pl, C			
228	644	Bianoris Pl, Bian. grammat. C			
229	610	Palladae Pl, Pall. Alex. C			
δ 230	623	Aemiliani Pl, C			
231	735	Damageti Pl, C			
232	667	adesp. Pl, C 40			
233	691	adesp. Pl, C			
		41 M ^a 1—11: 162			M ^b 1—11: 87 16
III	VII	12 ^a Εἰς δούλους	III	VII	12 ^b Εἰς δούλους
250	178	Dioscorid. Pl, Diosc. Νικοπολίτου C	254	180	Apollonidae Pl, C
251	179	adesp. Pl, C	255	538	ad. Pl, Anytae C
252	553	Damascii Pl, Dam. phil. C			
β 253	162	Dioscorid. Pl, C			
		4 M ^a 1—12: 166			M ^b 1—12: 89
III	VII	13 ^a Εἰς ἥρωας	III	VII	13 ^b Εἰς ἥρωας
α 256	225	adesp. Pl, C	276	746	adesp. Pl, Pythago- rae L
257	396	Bianoris M ^{a, b} , Bian. Bithyni C	277	om.	XVI 30 Gemini Pl
β 258	141	Antiphili Pl A, Byz. L	278	396	Bianoris M ^{a, b} , C
259	142	adesp. Pl, A			
260	143	adesp. Pl, A			
261	145	Asclepiadae Pl, A			
262	146	Antipatri Sid. Pl, A			
263	147	Archiae Pl, A C			
264	148	adesp. Pl, A			
265	149	Leontii Pl, A 10			
266	150	Leontii Pl, A			
267	151	adesp. Pl, A			
268	152	adesp. Pl, A			

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
γ 269	136	Antipatri Pl, C			
270	137	adesp. Pl, P			
271	138	Acerati Pl, A			
272	140	Archiae Pl A, Macedonis L			
273	om.	XVI 29 adesp. Pl			
274	139	adesp. Pl, A			
275	239	Parmenionis Pl, AL			
		20 M ^a 1—13: 186			M ^b 1—13: 92 3
III	VII	14 ^a Εἰς ἱατρούς	III	VII	14 ^b Εἰς ἱατρούς
279	559	Theosebiae Pl, C	280	135	adesp. Pl, P
			281	508	adesp. Pl, Simoni- dis C
		1 M ^a 1—14: 187			M ^b 1—14: 94 2
III	VII	15 ^a Εἰς ἰξευτάς	III	VII	15 ^b Εἰς ἰξευτάς
282	172	Ant. Sidonii Pl, C	283	156	Isidori M ^b , Is. Aegea- tae M ^a C
			284	171	Mnasalcae Pl, Mnas. Sicyonii C
		1 M ^a 1—15: 188			M ^b 1—15: 96 2
			III	VII	16 ^b Εἰς ἰχθυάς
			285	216	adesp. Pl, Ant. Thess. C
					M ^b 1—16: 97 1
III	VII	16 ^a Εἰς κισσαρο- δούς			
286	571	Leontii schol. Pl, C			
287	597	Iuliani Pl, C			
288	598	Iuliani M ^{a, b} , C			
289	612	Agathiae Pl, C			
		4 (epp. Cycli)			
		M ^a 1—16: 192			
			III	VII	17 ^b Εἰς κυνηγούς
			290	338	adesp. Pl, C
			291	578	Agathiae Pl, C
			292	546	adesp. Pl, C
					M ^b 1—17: 100 3
III	VII	17 ^a Εἰς μεθύ- σους	III	VII	18 ^b Εἰς μεθύ- σους
293	329	adesp. Pl, C	299	355	adesp. Pl, Dama- geti C
294	353	Ant. Sidonii Pl, C			
295	384	Argentarii Pl, Marci Arg. C			

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
296	398	Antipatri Pl, C			
297	455	Leonidae Pl, C _{1.2}			
298	456	Dioscoridae Pl, C			
		6 M ^a 1—17: 198			M ^b 1—18: 101
III	VII	18 ^a Εἰς μοιχούς			
300	572	Agathiae Pl, C			
		M ^a 1—18: 199			
III	VII	19 ^a Εἰς ναυαγή- σαντας	III	VII	19 ^b Εἰς ναυαγή- σαντας
α 301	263	Anacreontis Pl, C	α 350	76	Dioscoridis M ^{a.b} , A
302	264	Leonidae Pl, C	α 351	281	Heraclidae Pl, C
303	265	Platonis Pl, C	α 352	285	Glauci Pl, Gl. Ni- copolitae C
304	266	Leonidae Pl, C	α 353	286	Antipatri Pl, Ant. Thess. C
305	267	Posidippi Pl, C	δ 354	534,	Theocriti Pl, <Alex.> 1sq. Aetolis. Autom. C
306	268	Platonis Pl, C	355	738	Theodoridae Pl, C
307	269	Platonis Pl, C	α 356	274	Ὀνέστου Pl, Hon. Byz. C
308	270	Simonidis Pl, C _{1.2}	α 357	350	adesp. Pl, C
309	271	Callimachi Pl, C	ξ 358	624	Diodori Pl, C
310	272	Callimachi Pl, C 10	β 359	395	Argent. Pl, M. Arg. C
311	273	Leonidae Pl, C	α 360	291	Xenocriti Pl, Xenocr. Rhod. C
312	275	Gaetulici Pl, C	β 361	404	Zonae Pl, Z. Sard. C
313	279	adesp. Pl, C	γ 362	495	Alcaeï Pl, Alc. Mes- senii C
314	280	Isidori Aeg. Pl, C	η 363	652	Leonidae Pl, Tar. C
315	288	Antipatri Pl, C	γ 364	494	Athenodori Pl, adesp. C
316	289	Antipatri Pl, Ant. Maced. C	γ 365	498	Antipatri Pl, C
317	290	Τατυλίου M, Στατυλ- λίου C Φλάκκου Pl C	η 366	653	Pancratis Pl, C
318	293	Isidori Pl, Is. Aeg. C	η 367	654	Leonidae Pl, Tar. C
319	294	Στατυλίου M, Tullii (τατυλλίου) Laur. C	γ 368	506	Leonidae Pl, C
320	295	Leonidae Tar. Pl, C	α 369	283	Leonidae Pl, C
321	297	adesp. M ^a , Polystрати M ^b C 21	α 370	284	Asclepiadis Pl, C
322	305	Adaei Mytil. Pl, C	371	510	Simonidis Pl, C
β 323	374	Argentarii Pl, Marci Arg. C	372	513	Simonidis Pl, C

XLII Tabulae epp. sepulcralium utriusque syll. Planudeae

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
324	381	Etrusci Messenii Pl, C	α 373	287	Antipatri Pl, C
325	382	Philippi Pl, Phil. Thess. C	α 374	278	Archiae Pl, Arch. Byz. C
326	383	Philippi Ma. ^b , C	α 375	282	Antipatri Pl, Theodoridae C
327	388	Bianoris Pl III ^a I ^b , C	δ 376	532	Isidori Pl, Is. Aeg. C
328	392	Heraclidae Sinopen- sis Pl, C	δ 377	539	Theophanis Pl, Persae C
329	397	Erycii Pl, Er. Thess. C			
γ 330	499	Theaeteti Pl, C 30			
331	500	Asclepiadis Pl, C			
332	501	Persae Pl, C			
333	502	Nicaeneti Pl, C			
334	503	Leonidae Pl, C			
335	504	Leonidae Pl, C			
δ 336	542	Flacci Pl, C			
337	543	adesp. Pl, C			
338	550	Leonidae Pl, Leon. Alex. C			
ε 339	582	Iuliani Pl, C			
340	584	Iuliani Pl, C 40			
341	586	Iuliani Pl, C			
342	587	Iuliani Pl, C			
343	591	Iuliani Pl, C			
ξ 344	630	Antiphili Pl, Byz. C			
345	631	Apollonidae Pl, C			
346	639	Antipatri Pl, C			
η 347	650	Φακέλλου Pl, Flacci s. Phalaeci C			
θ 348	668	Leonidae Pl, Leon. ἰσόψηφον C			
349	675	Leonidae Pl, Leon. ἰσόψ. C			
		49 Ma 1—19: 248			M ^b 1—19: 129 28
III	VII	20 ^a Εἰς νέους καὶ νέας	III	VII	20 ^b Εἰς νέους καὶ νέας
α 378	453	Callimachi Pl, C	α 398	298	adesp. Pl, C
379	558	adesp. Pl, C	399	527	Theodoridae Pl, C
380	560,	Pauli M ^b , Sil. M ^a C	400	560,	Pauli M ^b , Sil. M ^a C
	3—8			1—8	
381	574	Agathiae Pl, C	401	568	adesp. Pl, Agath. C
382	600	Pauli Pl, Iuliani C	402	627	Diodori Pl, C
383	601	Eratosthen. Pl, Iul. C	β 403	490	Anytae Pl, C

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
432	4	Pauli Pl, A			2 (3 ^a). In Archi-
433	5	adesp. Pl A, Alc. Mytilenaei L			lochum et Hippo-
434	6	Antipatri Pl A, Sidonii L	492	674	nactem
435	7	adesp. Pl, A	493	405	adesp. Pl, Hadriani C
436	8	Antipatri Pl A, Sidonii L	494	—	adesp. Pl, Philippi A, Mimnermi s. Phil. C
437	9	adesp. Pl, Dama- geti L			XIII 3 Theocriti Pl, P
438	10	adesp. Pl, A 10	495	75	3. In Stesichorum Antipatri Pl, A
		2. In Hesiodum	496	714	4 (10 ^a). In Ibycum adesp. Pl, P
439	52	adesp. Pl, Demi- urgi A			5 (13 ^a) In Leonidam Leonidae M ^b , [Alex.]
440	53	adesp. Pl, AC	497	715	C (adesp. M ^a)
441	54	adesp. Pl, Mnasal- cae C			6 (6 ^a). In Sophoclem adesp. Pl, Simiae A
442	55	Alcaeï Pl A, Mytil. L, Messenii C	498	21	Thebani L 10
		3. In Archilochum et Hipponactem	499	621	adesp. Pl, C
443	69	Iuliani Pl, A			7 (5 ^a). In Euripid. et Aeschylum
444	70	adesp. Pl, Iuliani A C	500	50	adesp. Pl, Ἀρχιμή- δους A
445	71	adesp. Pl, Gaetu- lici A C	501	49	adesp. Pl, Bianoris Bith. A
446	408	Leonidae Pl, C	502	40	adesp. Pl, Diodori A
447	536	Alcaeï Pl, Alc. Myt. C			8 (11 ^a). In Sappho adesp. Pl, Anti- patri A
		4. In Pindarum	503	15	9 (13 ^a). In varios Alcaeï Pl, Alc. Mes- senii C
448	34	Antipatri Pl, Sid. C	504	412	Iuliani Pl, C
449	35	Leonidae Pl A, Pla- tonis C 21	505	594	Iuliani M ^{a, b} , C
		5. In Aeschylum et Euripidem	506	598	Dionysii Pl, Dion.
450	39	Antipatri Pl, Ant. Thess. A	507	716	Rhodii C
451	43	Ionis Pl, C			

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
452	44	adesp.Pl, P	508	51	10 (5 ^a 7 ^b). In Euripidem adesp.Pl, Adaei A
453	45	adesp.Pl, Thucyd.L			
454	46	adesp.Pl, P			
455	47	adesp.Pl, P			
		6. In Sophoclem			
456	20	Simonidis Pl A, adesp. C			
457	22	adesp.Pl, Simiae A			
458	36	Erycii Pl, ALC 30			
459	37	Dioscoridis Pl, A			
		7. In Alcmana			
460	18	Antip. Thess. Pl, A			
461	19	Leonidae Pl, A			
		8. In Anacreontem			
462	23	Ant. Sidonii Pl, A			
463	23 ^b	adesp. Pl, P			
464	24	Simonidis Pl, AL			
465	25	Simonidis Pl, A			
466	26	Antipatri Pl A, Sidonii L			
467	27	Antipatri Pl, A			
468	28	adesp. Pl, A 40			
469	29	Ant. Sidonii Pl, A			
470	30	Ant. Sid. Pl, A			
471	32	Iuliani Pl, A			
472	33	adesp. Pl, Iuliani A			
		9. In Callimachum			
473	41	adesp. Pl, P			
474	42	adesp. Pl, P			
475	525	Callimachi Pl, C			
		10. In Ibycum			
476	745	Antipatri Pl, Sid. A			
		11. In Sappho et Erinnam			
477	16	Pinyti Pl, A 49			
478	17	Tullii Laureae Pl, A			
479	11	Asclepiadis Pl, A			
480	12	adesp. Pl, A			
481	13	Leonidae Pl, Leon. s. Meleagri A			
482	713	Antipatri Pl, C			
		12. In Meleagrum			
483	419	Meleagri Pl, C			
484	421	adesp. Pl, Mel. C			

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
485	588	13. In varios Pauli M ^b , Sil. M ^a C			
486	589	Agathiae Pl, C			
487	595	Iuliani Pl, C			
488	715	adesp. M ^a , Leonid. M ^b C			
		60 M ^a 1—22: 339			M ^b 1—22: 169 20
III	VII	23 ^a Εἰς ποιμένας			
509	173	Diotimi s. Leonidae Pl, C			
510	174	Erycii Pl, C			
511	518	Callimachi Pl, C			
512	657	Leonidae Pl, C			
513	703	Myrini Pl, C			
		5 M ^a 1—23: 344			
III	VII	24 ^a Εἰς πόλεις			
514	723	adesp. Pl, C			
		1 M ^a 1—24: 345			
III	VII	25 ^a Εἰς πτωχοὺς			
515	156	Isidori M ^b , Is. Aeg. M ^a C			
516	460	Callimachi Pl, C			
		2 M ^a 1—25: 347			
			III	VII	23 ^b Εἰς πονη- ροὺς
			517	401	Crinagorae Pl, C M ^b 1—23: 170
III	VII	26 ^a Εἰς ῥήτορας	III	VII	24 ^b Εἰς ῥήτορας
518	573	Leontii Pl, C	522	362	adesp. Pl, Phil. Th. L
519	579	Leontii Pl, C	523	369	adesp. Pl, Antip. C
520	561	Iuliani Pl, C			
521	562	Iuliani Pl, C			
		4 M ^a 1—26: 351			M ^b 1—24: 172 2
III	VII	27 ^a Εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας	III	VII	25 ^b Εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας
524	261	Diotimi Pl, C	528	300	Simonidis Pl, C
525	361	adesp. Pl, C	529	488	adesp. Pl, Mnasal- cae C
526	547	Leonidae Pl, Leon. Alex. C	530	389	Apollonidae Pl, C
527	554	Philippi Pl, Phil. Thess. C	531	466	Leonidae Pl, C
			532	467	Antipatri Pl, C
			533	468	adesp. Pl, Mel. C

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
			534	646	Anytae Pl, C
			535	486	Anytae Pl, C
			536	487	Persae Pl, Persae Macedonis C
		4 M ^a 1—27: 355			M ^b 1—25: 181 9
III	VII	28 ^a <i>Εἰς φιλοσό-</i> <i>φους</i>	III	VII	26 ^b <i>Εἰς φιλοσό-</i> <i>φους</i>
α 537	629	Antipatri Pl, C (in Socratem)	576	59	adesp. Pl, Iuliani A (in Democr.)
538	61	adesp. Pl, P (in Pla- tonem)	577	67	Leonidae Pl, A (in Diogen.)
539	62	adesp. Pl, P (in Pla- tonem)	578	80	Callimachi Pl, A (in Heraclit. Halicarn.)
540	108	adesp. Pl, A (in Plat.; de C v. p. IX)	579	100	Platonis Pl, A (in Alexim)
541	109	adesp. Pl, A (in Pla- tonem) 5			
β 542	56	adesp. Pl, P (in De- mocrat.)			
543	57	adesp. Pl, P (in De- mocrat.)			
544	58	adesp. Pl, Iuliani A (in Democr.)			
545	63	adesp. Pl, P (in Dio- genem)			
546	64	adesp. Pl, P (in Dio- genem) 10			
547	65	Antipatri Pl, A (in Diogenem)			
548	66, 1 sq.	adesp. Pl, <i>Ὀνέστου</i> A (in Diogenem)			
549	66, 3 sq.	<i>ὥς ἀπὸ τοῦ Διογέ-</i> <i>ρους</i> Pl			
550	68	Diogenis? Pl, Ar- chiae A (in Diog.)			
γ 551	78	Dionysii Cyzic. Pl, A (in Eratosth.) 15			
552	81	Antipatri Pl A, Sid. L (in sept. sapientes)			
δ 553	83	adesp. Pl, P (in Tha- lem)			
554	84	adesp. Pl, P (in Tha- lem)			
555	85	ad. Pl, P (in Thal.)			



Continet igitur minor sylloge tertii libri epp. 188, aliquanto plura prior, 394; non recepit Planudes libri VII Palatini epp. 182, cum admodum pauca e Cyclo, plura epp. Philippeorum poetarum, sat multa Meleagreorum praetermitteret (cf. p. LXXXII—LXXXVI). Primum ex epp. non sepulcralibus, qualia l. VII Pal. complura admisit, aliquot reiecit, quamquam etiam eius generis haud pauca in Planudeae libro III exstant (sic temere inter spulcralia rettulit Planudes VII 5, 15, 125 Leonidae?, 535, 623, 696, 703 in statuas tabulasve; 53 anathematicum; 11, 42, 50, 81 in poemata poetas sapientesque; 723 in terram Lac. vastatam; 100, 195 sq. amatoria; 121, 645 *σκωπτικά*; 89, 668 suasoria; cf. quae ex l. VII Pal. affert Weiss. p. 44 sqq.; immerito autem reprehenderes Planudem, quod ep. in Archeanassam 217 sepulcralibus, non duce Ps.-Aristippo amatoriiis adiunxit). Dein epp. praetermisit Planudes quae tam depravata putabat, ut comoda iis emendatio non facile adhiberetur, itemque neglexit ea, quae difficiliora intellectu non promptam inventura esse videbantur interpretationem, velut talia, de quorum difficultate etiam Palatini marginis notulae monebant illae: ζτ. τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐπιγράμματος ὅτι δύσληπτός ἐστι (L ad 614), δύσνοητον (L ad 694), ζτ. τὸ ἐπίγραμμα ὅτι δυσνόητόν ἐστι καὶ ἐσφαλμένον (C ad 705), ἔσφαλται τὸ ἐπίγρ. ζτ. (L), παντάπασιν (iudicium lemmatistae confirmans C ad 707), ζτ. κἀνταῦθα τὴν ἔννοιαν διὰ τὰ σφάλματα (C ad 708), ζτ. ὅτι ἔσφαλται καὶ ἔστιν ἀδυνόητον (C ad 709); sic a lemmatista s. correctore monitus, saepius non monitus haud pauca epp. Planudes, cum vel res vel verba reconditiora ei viderentur, omisit; alia rursus tam tenuia atque ieiuna compiler existimabat, ut eiusmodi epigrammatis animos teneri posse non confideret, nec casui tribuendum iudico, quod cum inscriptionibus epigrammata singulis distichis finita satis multa apud Planudem desiderantur. Denique nonnulla epp. sprexit Maximus, quoniam aliis eiusdem fere argumenti receptis nec re nec verbis privi quidquam adicere videbantur, et imprimis ad capita epigrammatum de adolescentium

puellarumque morte, in fortes viros, in mulieres, in naufragos multo uberiores ex copiis Palatinis messem congerere poterat, si fastidium lectorum minus vereretur; ceterum compiler Byzantinus mirum non est quod in probandis damnandisque poematis interdum tali utebatur iudicio, ut simpliciora vetustiorum epigrammata prae artificiosis recentiorum imitamentis vilia atque contemnenda duceret. De auctorum indicibus illud hic moneo plura in breviori quam in priore sylloge adespota tradi epp., quae eadem in Palatino poetarum nominibus instructa sunt: etenim inter 394 epp. prioris sylloges adespota eiusmodi, ni fallor, undetriginta, inter epp. 188 alterius sylloges adespota eiusdem generis septem et triginta reperiuntur. De hac re ceterisque Planudeae Cephalanaeque titulorum discrepantiis nonnulla p. LXXXVI sqq. proferuntur, alia in praefatione afferenda erunt, si de variis archetypis disseretur, quos (alios in aliis Anthologiae partibus) librarii A B, lemmatista, corrector, Planudes videntur usurpasse. — Ordinem epigrammatum Palatinum a Planude ubique fere satis accurate servari tabulae ipsae ostendunt; verum in capp. nonnullis epigrammata non una eademque serie continua exhibentur, sed iterato atque etiam saepius repetito delectu binae pluresque partes efficiuntur, ita ut intra utramque syllogen eadem illa compileris opera adhibita videatur, qua factum est ut quattuor priores Planudeae libri in autographo bipertiti exstarent. Hic illic variat Plan. ordinem epp. Pal., sive ut paria, contraria componat, sive ut ab eodem in eundemve scripta iungat, sive aliqua simili ratione ductus, sed perraro nullam aut non manifestam permutati ordinis Palatini causam deprehendes; certe illud contendere licet, etiam ubi ordo Pal. maxime in floril. Planudeo confusus videatur, potuisse tamen vel capita sic conformata ab Anthologia Cephalana oriri, contra plerumque tam diligenter ordinem epp. Pal. teneri, ut plurima capp. Planudea ab alio fonte atque ab opere Cephalano oriri non potuerint. Iam nonnulla hic ad Planudeae capita adnotabuntur, ut quae tabulis proposita sunt paucis explanentur ac partes quae-

dam particulaeque Planudeae cum Palatinis, unde sumptae sunt, comparentur.

Ad c. 1^a.^b (εἰς ἀγαθούς ἄνδρας). Epigrammata capitis 1^a duplici Planudes delectu composuit, ita ut prioribus quinque (α) postmodo duodecim selecta (β) adiungeret. Sequitur Plan. in 1^a ordinem epp. Palatinum, nisi quod epp. 590 et 697 (non 590 et 673) continuat, ut in cognomines viros, Ioannem ab Iuliano et Ioann. ab Christodoro scripta epp. inter se excipiant. In cap. 1^b duo insunt epp., quae in Pal. desunt, XVI 21 sq., adesp. apud Plan., fort. referenda ad Gregorium, cuius ep. VIII 1 illis praemisum nomine auctoris et ipsum in Pl^M caret.

Ad c. 4^a (εἰς ἀλιέας). Ex quattuor epp. in lintrem, quae piscatoris socia una cum eo mortuo combusta est, recentissimum (585 Iuliani) in cap. 4^a recepit Plan., duo (Alphei 305, Etrusci 381) socors capiti in naufragos, unum (635, sicut 637) libro I (epp. εἰς νῆας) reservavit; cf. IX 242. Cum ep. 702 iungi oportuit illud, ex quo suum Apollonidas expressit, Leonideum 504, v. p. LV.

Ad c. 5^a 4^b (εἰς ἀνδρείους). Epigrammata quinque in Themistoclem 72—74, 237, 235 Plan. non in textu cum ceteris scripsit, sed in marg. inferiore (f. 30^v, 31^r) postea subiunxit; consentiunt igitur in cap. 5^a ordo Palatinus Planudeusque, nam ep. 256 Maximus ideo post 258 collocavit, ne duo [Platonis] in eosdem Eretrienses epp. 256 et 259 separarentur, et suspiceris fort. in Cephalanam fr. Simonideum receptum fuisse constans ex epp. 248—251, 253—254^b, 257 sq. iisque inserta serius esse epp. 252 et 255 sq., quibus sua sedes esset post ep. 258; at v. p. LXIII. Falso autem editiones Plan. ep. 259 inter adespota referunt, cum in autographo titulo Πλάτωνος duo epp. 256 et 259 comprehendantur. Epigrammata Palatina 226—259 cum omnia fere pro argumentis suis quadrent in Plan. cap. 5^a et 4^b, plane aliena ab hoc genere occurrunt interposita duo 254^b et 228, quorum illud ex sylloge Simonidea cum proximis inrepsit, alterum 228, quod ἀδέσποτον est in MP, praecedenti ut ab eodem poeta (Diotimo) compositum adhaesit (cf. ad p. 156, 3 sqq.). Exceptis his epigrammatis et duobus aliis (239, 241) particulam illam Palatinam (226—259) recepit totam Plan. in cap. 5^a 4^b. Ep. 244 (in 4^b) extra ordinem Palatinum cum epp. 431 et 721 iunxit Maximus, ut tria in pugnam Thyreatidem epp. continuarentur; intercuditque, opinor, in P ep. 721 post 244 (nimirum eo quod duo epp. eandem vs. claus. Θυρέαι δ' ἦσαν ἀεθλα δορός exhibent), ut versus in milites Chaeronenses (ep. 245) non ad Gaetulicum, sed ad poetam tragicum Chaeremonem referendi sint (cf. quae adnotavi Blätter f. d. bayr. Gymn. 1896, 236). Non tota series epp. Palatin. 430—443, sed pars huius fragm. Meleagrei in Planudeae εἰς ἀνδρείους capita transiit: quinque enim ex illis

a Plan. omnino neglecta, duo alibi locata sunt. Tetrastichon Simonideum, quod non servatur in P, XVI 26 iunxit Planudes cum Simonideo VII 301, ductus fort. et quadam epp. desinentium similitudine (τρηχεῖην πολέμου δεξάμενοι νεφέλην et Μηδείων ἀνδρῶν δεξάμενοι πόλεμον). In tertia particula capitis 4^b (γ) mireris praecedere ep. 512 ac non, ut tria Thyreatica, ita duo Tegeatica epp. 442, 512 a Planude iuncta esse. In cap. 5^a ep. 656 (Leonidae Alexandrini, ut mihi videtur) rettulit Maximus cum lemmatista Palatini errans in interpretando carmine, quod in misellum ruricolam, non in bellatorem compositum est.

Capiti 6^a duo epp., 462 et 704, perversa ratione et extra ordinem Pal. immixta sunt, quorum prius in mulierem Satyram scriptum, alterum a sepulcralibus alienum est. Cetera capitis epp. praeferunt ordinem Palatinum: nam 516 et 580 sq. ideo epigrammatis 356—360 adnexa sunt, quia in consimili argumento versantur, Iulianusque pro sua variandi libidine fort. non tantum 580 sq., sed etiam epp. 356 sq. et 360 composuit. Ep. 228, quod Cephalas inter epp. εἰς ἀνδρείους rettulit, rectius Plan. capiti 6 vindicavit. In capite 5^b cum prima pars ordine Palatino epp. e variis fragmentis selecta (α) contineat, altera ex Philippicis (β), tertia (γ) ex Meleagreis (et syll. Call.) sumpta sit, Planudes Antipatri (Thess.) ep. 390 agmen claudere quam Philippicis accedere maluit ob eam fort. causam, ut hendecasyllabi ab usitatoribus epp. versibus separarentur.

Ad c. 7^a 6^b (εἰς ἀρχαίους τινάς). Palatina particula epigrammatum 311—320 excepto uno (312) a Planude tota recepta est in capp. epp. εἰς ἀρχαίους; inter ep. 311 in Nioben et 313 Planudes quattuor, sed duo ex his in eandem Nioben scripta (530, 549) inseruit; epp. in Timonem 313—320 ita distribuit in duas syllogas, ut quinque in priore, tria (315, 318 sq.) in altera reperiantur; epigrammati 319 (Iuliani?) Plan. quartum in Timonem adnexuit, ep. 577, idemque tetrastichon in Pal. a correctore (p. 253 m.^s) prioribus Timoneis (315 sqq.) adscriptum est. Epp. 315 sq. videntur Rhiani et Leonidae, ut eorundem poetarum epp. VI 34 sq. inter se excipiunt. Iniuria inter epp. εἰς ἀρχαίους rettulit Plan. VII 241 in Ptolemaeum, VII 556 (Tityrum mimum et Satyrum permutans), 563 in pantomimum Chrysomallum (verbis εἰκόνας ἀρχηγόνων in errorem inductus), denique 747, quod ep. Maximus Libanii et Iuliani nominibus confusis cum Iuliani epigrammate 577 coniunxit.

Ad c. 9^a (εἰς βρέφη) et 10^a (εἰς γέροντας). Capitis 9^a 1 (ep. 170) bis exstat in P: a priore loco Planudem petivisse et index auctoris et quam in Planudea ep. obtinet sedes demonstrant; capitis 10^a 3 ep. 187 redit in P ante ep. 345 transiitque inde in Planudeam, ut serie Planudea epigrammatum 309 (Iuliani?), 336 (Antiphili?), 344* (= 187 Philippi), 345 ordinem Palatinum nihil turbari appa-

reat. Ceterum Planudes ep. 187 (cf. p. VII) capiti εἰς νέας subiungere, non epigrammatis εἰς γέροντας adgregare debebat.

Ad c. 11^{a. b} (εἰς γυναῖκας). Capitis 11^a pars prima sedecim complectitur epp. Pal., quorum ultima condita sunt in Lycambae filias (351 sq.); quae praecedunt epp. e tribus potissimum particulis Palatinis sumpta sunt: primum adhibuit Plan. epp. in mulieres 163—169 (omissis duobus 164 sq., quae recepto consimili in eandem mulierem epigrammate 163 negligenda esse putabat), dein epp. 181—188 (e quibus 182 et 186 in caput 11 rettulit, cum duo 184 sq. epigrammatis εἰς νέας adiungeret, unum 187 inepte capiti εἰς γέροντας tribueret, unum mutilum omitteret ac duo alia, ne nimius esset in offerendis eiusdem generis epigrammatis virginum recensque nuptarum mortem deflentibus); denique seriem Palatinam VII 217—224 fere totam in 11^a transtulit Planudes (adiuncto ep. 324). Ex iisdem particulis Palatinis alterum in mulieres epigrammatum cap. (11^b) tantum 168 et 217 recepit, quibus adiunctae sunt tres ex Gregorii Magistri sylloge inscriptiones (333, 337, 340), ut huius cap. prima parte epp. quinque contineantur. Primam capitis 11^a seriem (decerptam ex epp. VII 163—363) praecipuae partes sequuntur duae; priorem epp. ex magno fragmento Meleagreo (406—506) selecta (quibus 522 ex sylloge Callimachea accedit), alteram partem sepulcralia ex Cycli fragmento (551—614) petita efficiunt. Intermixtum est Meleagreis (11^a 18—25) unum Agathianum (552 inter 463 et 476) Planudis incredibili fere errore; nam ep. 552 ab Agathia in matrem Pericleam compositum ideo iunxit Plan. cum ep. 476, quod eius disticho quinto Meleagri parentem a Meleagro dici arbitrabatur; scripsit enim (Marc. 34^v) ipse Planudes ultimum carminis Heliodorei versum: ἡρέμα σοῖς κόλποις ματέρ' ἐναγκάλισαι, quam scripturam ματέρ' (pro μάτερ) non a calami lapsu repetendam esse, sed menti scriptoris deberi sedes epigrammati 552 a Plan. destinata testatur. Rem eo magis mireris, quod epp. in Heliod. complura Plan. amatoris aggregavit. Meliore ratione ductus Agathianis (11^a 26—37) ep. Philippeum VII 644 (inter 608 et 610) inseruit separavitque ab altero eiusdem fragmenti Philippei (622—645) epigrammate 623, quoniam eiusdem argumenti epp., alterum inventoris Bianoris 644, alterum imitatoris Eutolmii 608 legentibus una offerri volebat; et in disponendis ultimis epp. (623, 735, 667, 691) Plan. idcirco vid. ordinem Pal. reliquisse, ne duo epp. similia (735, 667), quibus mulier marito (liberisque) vale dicens inducitur, alieno dirimerentur (cf. etiam 623, 2 et 735, 1 ὁστάτιον). — In 11^b primae quam memoravimus parti subiunguntur ordine inverso prius Agathiana aucta epigrammate 695, dein Meleagrea epp. ita, ut illis Erycii ep. 368 (ex fr. Philippeo 364—405), his Crinagorae 643 (ex altero fr. Phil. 622—645)

praecedant. Tymnae ep. 729 (quod exstat in P post iteratum in ἀγχιτόκον mulierem ep. 462) a Plan. ante 464 sq. insertum est, ut tria in puerperas cum liberis defunctas epp. (Tymnae, Antipatri, Heracliti) continuarentur. Ex magno fr. Meleagreo (406—506) Planudes ad epp. in mulieres colligenda (praeter 421—429) duas potissimum particulas adsumpsit, septimam (epp. 462—465) et decimam (epp. 475—477; cf. p. 320, 7 et 332, 7), nisi quod primum decimae plane omisit, primum septimae ep. inepte capiti 6^a (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους) vindicavit.

Ad c. 12^a (εἰς δούλους). Tria in servos epp. (162, 178 sq.) scripta esse ab eodem Dioscoride videntur, nisi 179 imitatori Dioscoridis tribuere mavis; illud certe non verisimile ab epigrammatographo, quem Alexandriae vixisse volunt, diversum fuisse Nicopolitanum: cf. *Λυδὸς ἐγὼ καὶ Λυδὸς* cum similibus iteratae vocis exemplis apud Dioscor. 37, 2 *ἱρὴν ἱερὸς ὦν, ὄρκον — ὄρκος* V 51, 1; *καὶ Λυδὸς* cum *καὶ ἐμὸν τάφον* VII 450, 5; *εὐαίων' ἄσινῃ τείνοις βίον* (an εἰς αἰῶν'?) cum *εἰς ὀλίγων τείνας μηνῶν μέτρον* XII 171, 3; *ὑπὸ γήρως* cum *δέους ὑπο* VI 220, 9 (v. p. XX). Ep. 371 Plan. in l. I^b recepit.

Ad c. 13 (εἰς ἥρωας). Ex epp. in heroas primum cap. 13^a proxime antecedit longiorem epp. in viros fortes seriem Palatinam (226—259), ultimum eiusdem capitis in ipsa illa serie inest VII 239; cetera fere omnia epp. cap. deprompta sunt ex Palatinis 136—152, quae uno omisso in Nestorem 144 cuncta Plan. transtulit in suum florileg. ita, ut (contra ac fecit Cephalas) epp. in Graecos (141—152) praemitteret, in Troianos (136—140) subiceret. Post ep. in Hectorem 140 (cui Plan. XVI 29 non in textu, sed in margine adnexuit) consulto scripsit quod in Palatino praecedat ep. 139 in Hectorem Alexandrumque, ut cum Parmenionis in Alexandrum epigrammate 239 iungeretur; hoc autem ep. in cap. εἰς ἥρωας (non, ut Adaei consimile ep. 240, in cap. εἰς ἀνδρείους) Maximus recepit, f. quoniam ei verba *φθίσθαι Ἀλ. ψευδὴς φάτις* magis etiam in heroem quam in virum fortem quadrare videbantur. Epigrammatum in Graecos ad Troiam profectos primum postremumque ab eodem, opinor, poeta scripta sunt, Antiphilo: cf. ad p. 98, 1.

Ad. c. 15, 17^b, 23^a (εἰς ἰξεντάς, κυνηγούς, ποιμένας). Epp. in pastores 173 (fort. L. Alexandrini), 174 (Erycii), ep. 338 (Persae?) in venatorem pendere vid. et a Mnasalcae ep. 171 et ab anathematico ep. Callimacheo in Echemmam VI 121 (cf. VI 26); liberius argumentum variat amplificatque ep. 172 Sidonii (cf. 172, 6 *τὸν ἐκ γενύων πικρὸν ἐνεῖσα χόλον* et VI 219, 12 *βρυχᾶτο — ὄβριμον ἐκ γενύων* Sid.); porro auctorem ep. 338 Sidoniumque sequebantur incertus auctor ep. 546 et Agathias 578. Comparandum (praeter adespota 717) Antipatri ep. 637, qui pro aucupe vel pastore sive venatore in illustranda re quodammodo simili

piscatorem inducit ita, ut verba Leonidea 'αὐτόματα δέλλῃ ποτὶ ταύλιον αἰ βόες ἦλθον' versui ad novum argumentum accommodato huic respondeant: νηὺς δὲ πρὸς αἰγιαλὸν ἔδραμεν αὐτομάτῃ.

Ad c. 17^a 18^b (εἰς μεθύσους). Ex quattuor Meleagrei fragmenti epigrammatis in potores vinosasque 454—457 duo sprevit Planudes itemque Thessalonicensis epigrammati (398) similia Dionysii 533, Leonidae 660 adiungere omisit nec Callimacheum 725 recepit. Ep. 455 (in Maronidem) nec Pl^m nec priores editiones Planudeae epigrammati 353 (in Mar.) continuaverunt, iunxerunt demum Pl^{s. w} duo in eandem mulierem epp., sicut corrector in margine (p. 259) Sidonii versibus iambos adscripsit Leonideos (nisi forte erasum auctoris indicem veriore particulaeque Meleagreae ep. simile Philippeum interpositum esse censes).

Ad c. 19^{a. b} (εἰς ναυαγήσαντας). Undequinquaginta cap. 19^a in naufragos epigrammata continuavit ita Planudes, ut, cum ex variis Anthologiae Pal. partibus sumpta sint, ad unum omnia ordinem Pal. teneant. Praecedunt ex prima parte Pal. epp. 22^α, sequuntur deinceps Philippica 7 (ex fragm. Phil. 364—405) β, Meleagrea 6 (ex magno fr. Mel. 406—506) γ; interpositis deinde tribus (δ) ex iis quae in Pal. intercedunt epigrammatis*) subiunguntur quinque e Cycli fragmento omnia Iuliani (ε), epp. 3 ex serie Philippea 622—645 (ξ), quibus ultima capitis, cum Meleagreo (Phalaeci 650) duo Leonidae Alex., adnectuntur. Minus quam sedem Palatinam spectavit Plan. epigrammatum argumenta, si quidem in naufragorum caput aliena poemata aliquot recepit; sic, ut alia hic omittamus, perperam adiunxit Bianoris in tyrannicidam ep. 388, Iuliani in Hypatium 591 errans cum lemmatista, cuius titulus εἰς Ἰπάτιόν τινα ναυαγήσαντα olim exstabat in P; nec minus perverse Leonidea 504 (quod ep. Apollonidas 702 imitatur) atque 295, Statilii de puero Thrace versus 542, Isidori iambos 280 inter naufragorum epp. rettulit. Ordo epp. Palatinus ut diligenter servatur in 19^a, ita confusus videtur in 19^b; ceterum pleraque epp. capitis 19^b ex iisdem partibus Palatinis sumpta sunt atque epp. prioris sylloges; velut ex epp. Palatinis 263—294, quae in naufragos scripta a Cephalā continuantur, undeviginti in

*) Unum ex his 543, quod incerto auctore fertur, si non ipsi Antipatro, certe imitatori Thessalonicensis iure vindicaveris; cf. πάντα τις ἀρήσαιτο φυγεῖν πλόον et νόστιμον εὐπλοίην ἀρῶτό τις 639, 5 (Ant.), τύμβον ἔθεν et ἔθεντο τάφον 402, 4 (Ant.), φορτίδι νηὶ in clausula hexametri 287, 5 (πελάγει in claus. pentametri 286, 6), κείνο νέφος et κείνο σέλας 367, 5. — Primum ep. capitis 17^a (329) est Leon. Alexandrini: emendationibus ἱραῖς — περὶ ληνοῖς et ἔπεστι λίθος (cf. 273, 6) restituitur isopsephia: α₁ 4067 + β₁ 2965 = α₂ 2513 + β₂ 4519 = 7032.

cap. 19^a, decem in 19^b transierunt, adhibuitque Planudes duo fragm. Meleagrea, epp. 494—503 et epp. 650—654 ita, ut tribus quae partim f. difficiliora videbantur omissis (496 sq., 651) quinque epp. et unum in priorem, bis terna in alteram syll. transferret.

Ad. c. 20^{a. b} (εἰς νέους καὶ νέας). Poterat Plan. complura huius capitis epp. inter epp. εἰς νῖους καὶ θυγατέρας referre (velut 453, 604 alia). Tria carmina, quae compari argumento apte cohaerent, 647, 646, 513 (v. Reitzenst. p. 128) ita seiunxit, ut unum, ep. Simiae in Gorgonem capiti εἰς νέας, alterum (Anytae ep. 646) capiti εἰς θυγατέρας, Simonidis in Timarchum, quod mireris, capiti εἰς ναυαγήσαντας adsignaret (om. Pl. Philetae his simile ep. 481). Non continuavit Plan. epp. Parmenionis et imitatoris Eutolmii 184 et 611, quorum utrumque pendet a Callimacheo 517 et Leonideo 662 (ποθέουσα τὸν εἰκοσάμηνον ἀδελφόν); cf. quae p. LIII dicta sunt de Bianoris Eutolmiique epp. 644 et 608. Ex eo quod series epp. 491—493 interrumpitur epigrammate Anytae 649, apparet Planudem (sicut alios ante Hermannum) in interpretando ep. 491 errasse, sed iuxta posuisse videtur epigrammata 649 et 491 ideo, quod ornamentum sepulcrale in illo imago defunctae, in hoc Sirenium statuariae commemorantur (cf. στῆσε τάφῳ τῷδ' ἐπὶ μαρμ. παρθενικάν 649 et αἶδ' ἐπὶ τύμβῳ λᾶες Σειρήνων ἔσταμες 491).

In capp. εἰς ὄρνεις 21^{a. b} epp. Palatina 189—213 fere omnia recepit Plan., etiam erotica Meleagri 195 sq. (et epp. in equam 212, in leporem, formicam); unum ex illis (Anytae in equum 208, cf. Kb. 625) adgregavit epigrammatis εἰς ἀνδρείους, tria omisit: Simiae 193 non sepulcrale, ep. 194 Mnasalcae, cui imitatore Phaeonum (197) praetulit, denique Tymnae ep. 211 (ne epp. eiusdem poetae simili clausula instructa: πνεῦμα σιωπηρὰ καὶ νυκτὸς ἔχουσιν ὁδοί 199 et φθέγμα σιωπηρὰ ν. ἔχ. ὁδοί 211 legentibus ambo offerrentur). Ex tribus, quae Palatinae illi particulae adnectuntur, in delphinem epigrammatis 214—216 postremum Antipatri in cap. 16^b (εἰς ἰχθύας) exhibet. — Epigrammatum 189—213 ordinem Palatinum paululum mutavit Plan., non quo diligentius inventoris imitatorumque rationem haberet (immo epp. Anytae, Niciae, Pamphili 202, 200, 201 affinitate iuncta Plan. disiunxit), sed inutilem adhibuit operam, ut quae promiscue ei congesta videbantur epp. in P, ipse animantibus prout tituli (εἰς τέττιγα — εἰς ἀκρίδα — εἰς πέρδικα etc.) indicabant distinctis planius disponderet (cf. ad p. 125 sqq.).

Libri VII Palatini epp. prima (1—75) condita sunt in poetis, nisi quod duae partes alienae, epp. 56—68 in philosophos et duo epp. in Themistoclem cum tertio in eundem Epicurumque scripto (72—74) interposita sunt; epp. igitur VII 1—55, 69—71, 75 omnia translata sunt in Planudeae capp. 22^{a. b} his tantum exceptis: epigrammate 14 (in Sapphonem), 31 (in Anacreontem),

38 (in Aristophanem), 48 (quod ad Euripidem spectare temere, ut vid., lemmate fingitur); itemque omisit Plan. ep. VII 2^b (quod non A scripsit, sed C in margine); transierunt autem ex illis epigrammata (praeter 23^b) duodequingenta in cap. 22^a, epp. 7 in 22^b. — Ex magno fragm. Meleagreo quattuor in poetas epp. sumpsit Plan.: 408 (Leonidae in Hipponactem ep., cui Alcaei in eundem 536 adiunxit), 412, 419, 421; ex postremo fr. Mel. petita sunt item quattuor epp. haec: 713, 714 (in Ibycum), 715 sq., quibus alterum in Ibycum 745 Planudes adiunxit; ex sylloge Callimachea (517—525) ultimum accessit; Cycli fragmentum (551—614) tria epp. capiti 22^a, duo capiti 22^b suppeditavit; particulae Laertianae (615—620) epp. tria priora (petita f. ex Argivi Lobonis libello περὶ ποιητῶν) initium faciunt capitis 22^b, nec spreuit Plan. adnexum Laertianis ep. (f. in Soph. Pleiade tragica inferiorem) 621, quod Maximus, ut lemma ab eo additum sedesque ep. docent, in Sophilli filium conditum esse putabat. Ex quattuor in Orphea epigrammatis duo VII 8 et 10 eiusdem videntur auctoris, Antipatri. Epigrammatis in Archilochum adiunxit Plan. etiam distichon 674, cuius auctor respondere putandus est versibus ab Antipatro (?) in Lycambides scriptis 352 (cf. Περὶδες, τί κόρησιν ἐφ' ὕβριστῆρας λάμβους ἐτράπετ' οὐχ ὁσίω φωτὶ χαριζόμεναι; et τὸν ἐς λυσσῶντας λάμβους ἤγαγε Μαιονίδῃ Μοῦσα χαριζομένη). Ex fragmento Philippeo (364—405) unum ep. in cap. 22^b inlatum est, VII 405 in Hipponactem, quod auctor (Myrinus?) ex Leonideo 408 expressit. Accedunt igitur ad prima illa epp. 55 ex posterioribus libri Pal. VII partibus electa alia 22 (e quibus ep. 715 et amplior et brevior syll. in cap. 22 receperunt), denique tertii decimi libri Palatini unum, Theocriti ep. XIII 3. In Anth. Pal. poetae continuantur hoc ordine: Homerus et Orpheus (1—10), Erinna et Sappho (11—17), Alcman (18 sq.), Sophocles (20—22, priore loco), Anacreon (23—33), Pindarus (34 sq.), Sophocles iterum (36 sq., quibus C similiter ac Plan. primum ex prioribus Sophocleis VII 20 adposuit), Aristophanes (38), Aeschylus (39 sq.), Callimachus (41 sq.), Euripides (43—51), Hesiodus (52—55), Archilochus (69—71), Stesichorus (75); quem ordinem Planudes aetate, dignitate poetarum, poesis cui quisque navabat genere (non semper scite) spectatis hic illic mutandum sibi putabat (cf. 22^a 1—13, 22^b 1—10) iunxitque prioris partis Pal. ac posteriorum in eosdem poetas epp., ut compositio haec et ordo Planudeus, licet pendeant ab Anth. Palatina, compilatoris propria videri possint. Carebat cap. 22^a primo quinque epigrammatis: tribus in Archilochum (69—71), duobus in Hipponactem (408, 536); nam haec epp. non in textu addidit Planudes, sed in margine subiunxit; itemque Euripideum 51, quod ab aliis Euripideis (49 sq.) separatim in fine capitis exstat, postea demum accessisse apparet.

Ad c. 24^a (*εἰς πόλεις*). Ep. 723 in Laconicam vastatam, non sepulcrum, recepit Plan.; conditum est non a poeta Philipeo, etsi eius generis carmina a Philippeis pleraque poetis composita sunt, sed in serie Meleagrea exstat ep. poetae Meleagrei, non opinor Nicomachi (cuius tamen ep. in Plataeas eversas dorice scriptum est ut 723), sed fort. Polystrati, qui ingenium in eiusmodi argumento periclitans ep. in Corinthum deletam VII 297 fecit; hoc ep. Plan. neglexit in cap. *εἰς πόλεις*, cum bis scriberet alibi, parum apte in cap. *εἰς ἀνδρείους* et perperam in cap. *εἰς ναυαγήσαντας*; omisit (f. propter interpretandi difficultatem) Antipatri in Amphipolim ep. 705 spreuitque Nicomachi ep. 299 (ut Antiphili 379 in portum Puteolanum; cf. ad ep. 748).

Ad c. 26^a 24^b (*εἰς ῥήτορας*). Omnia prioris cap. epp. Plan. sumpsit e Cycli fragmento (551—614); ambo alterius in rhet. capitis epp. apud Plan. adespota sunt; in P utrumque poetae nomine, neutrum, opinor, iusto auctoris indice instructum; nec enim ep. 362 in Aietium a Philippo nec 369 in Antipatrum rhetorem ab Antipatro Thessalonicensi compositum videtur.

Ad c. 27^a 25^b (*εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας*). Diotimi ep. 261 obversabatur auctori epigrammatis, quod illi in Planudea continuatur: cf. *ἔπρεπε δ' ἐκ παιδὸς μητέρα τοῦδε τυχεῖν* (Diotimi) et *νῦν πατήρ τόδε σῆμα· τὸ δ' ἔμπαινον ἦν τὸ δίκαιον* 361 (fort. Iuliani). Ep. 554 a Philippo abiudicaveris, cum inter Cycli epigrammata exstet idemque pentametrum dimidiatum in ep. Agathiano obvium contineat nec pristino auctoris indice, sed titulo post rasuram illato ad Thessalonicensem referatur; at cf. quae ad ep. adnotata sunt. In altero cap. Meleagreis epp. unum Philippeum 389 Plan. intermiscuit, f. ut componeret quae inter se opposita videri possunt: *πάντας ἔθαψε δόμος, τὴν πολλὴν παίδων ἐλπίδα* 389 et *μοῦνον παῖδα πυρρῶσαμένη* 466; inter epp. 466—468 et 486—488, utraque ex eodem fr. Meleagreo (406—506) electa, inseruit Plan. primum ep. posterioris fr. Meleagrei (646—655). ut Anytae epp. 646 et 486 continuarentur.

Ad c. 28^a 26^b (*εἰς φιλοσόφους*). Extra ordinem Pal. praemissa sunt quinque epp., Antipatri 629 in Socratem (quod Plan. Laertiano 96 praetulit) et quattuor in Platonem. Adhibuit autem Plan. ad capp. *εἰς φιλ.* duas potissimum partes Palatinas, epp. 56—68 et epp. 83—134. Priora illa recepit omnia, etiam ep. 60, quod tamen capiti *εἰς ἀγαθὸν ἄνδρα* subiecit; ex magno fragmento sylloges Laertianae (VII 83—133) unum ep. (112 in Lyconem) in cap. *εἰς ἄνδρα οὐκ ἐπισήμους*, duo (119 sq.) in primum librum rettulit, viginti tria selecta in capp. *εἰς φιλ.* ita collocavit, ut nisi causa perspicua Palatinus (aut Laertianus) epp. ordo non omitteretur (cf. p. LX sqq.). Alterius fragmenti Laertiani (615—620) epp. in Cleobulum Periandrumque 618—620 neglexit Plan., cum similia (Lobonis?) epp. in Thalem

(83 sq.), Biantem (90) ex priore serie Laertiana admisisset. Ex epigrammatis (Meleagreis?) 78—82 perperam capiti 26^b adiunxit Maximus ep. in Heraclitum poetam Halicarnassensem 80; quod recipi poterat Meleagri (?) in Heraclitum Ephesium ep. 79, Planudes propter scripturae depravationem omisit; tetrastichon in Epicharmum 125 inter epp. εἰς φιλ. rettulit, non item distichon in Epicharmum 82 adesp., quod Leonida (cf. VI 44 Βάκχῳ καὶ σατύροις) vel Dioscoride (cf. Δωρίδι Μούσῃ 707) dignum, certe non a Lobone compositum esse duxerim. Dispersa sunt per varias sepulcralium Pal. partes quattuor postrema duorum capitum epp.; accedit denique Speusippi distichon XVI 31, quod ab incerto auctore ep. VII 61 interpolatum est.

IV.

Diogenis Laertii quod e codice Parisino 1759 accuratiora, ex aliis nonnullis in hac editione largiora afferuntur, unicae debetur liberalitati viri illustrissimi, Hermannii Dielsii, qui mihi per totos menses pretiosissimas suas collationes Laertianas permisit consultusque de scripturis quibusdam benignissime quae scire interesset mecum communicavit. Notantur codices siglis his:

D^P : Paris. 1759, ab Herm. Dielsio collatus (siglis D^{Pac} ipse librarius, D^{Ppc} recentiorum correctorum indicantur manus, quas aliam ab alia singillatim in epp. editione discernere nihil attinebat);

D^{Q.H} : Paris. 1758, Laur. 69, 35 (quorum priorem, D^Q, descriptum esse e Paris. 1759 recentiores interpolationes nondum experto testantur vel ea quae in epp. adnotatione adferuntur; alter cod., quod C. Wachsmuth vidit, ex eodem illo Paris. fluxit, postquam is recentioris correctoris operam subiit);

D^{F.V} : Laur. 69, 13, Vaticanus 1302;

D^B : Burbonicus 253 (v. vol. I p. XIV).

Ad quos Diogenis codices Palatinus proxime accedat, hic illustrari non oportet: in tractanda hac quaestione virum amplissimis copiis Laertianis instructum versari scio. Satis habeo tabulis illa epigrammata libri VII Palatini proponere, quae eadem et in Diog. Vitis exstant et pleraque aut in utrumque cod., Marcianum 481 et Matritensem XXIV, aut in alterutrum saltem codd. horum translata sunt.

LX Tabula epp., quae a Diogene tradita eadem exstant

Diog.	Pal.VII	Pl ¹ I. III ^a . b	Matrit.	Nom. auctoris	Nom. eius, in quem scr. ep.
Pro. 3	615	cap. XXII ^b 1	(in poet. 39)	adespoton D, P, Pl, Ir.	in Musaeum
" 4	616	XXII ^b 2	(in poet. 40)	"	in Linum
" 5	617	XXII ^b 3	(in poet. 41, v. ad 272 3)	"	in Orphea
l. I 34	83	XXVIII ^a 17	in phil. 1	adesp. (D, A, Pl, Ir.)	in Thalem
" 39	84	" 18	in phil. 2	"	"
" 39	85	" 19	in phil. 3	Diogenis D (adesp. A, Pl, Ir.)	"
" 62	86	—	in phil. 8	adesp.	in Solonem
" 63	87	—	in phil. 7	Diog. D, Ir. (adesp. A)	"
" 73	88	—	—	Diog. D	in Chilonem
" 80	89	XXVIII ^a 20	in phil. 4	Callim. D Pl ¹ (cf. ad 32 7)	in Pittacum
" 85	90	XXVIII ^a 21	in phil. 5	adesp.	in Biantem
" 85	91	XXVIII ^a 22	in phil. 6	Diog. D	"
l. I 89	153	VI ^b 1	—	Homeri A, Pl; Cleob. D, L	in Midam
" 93	618	—	in phil. 9	adesp.	in Cleobulum
" 97	619	—	in phil. 10	"	in Periandrum
" 97	620	—	in phil. 11	Diogenis D, C	"
" 103	92	XXVIII ^a 23	in phil. 12	Diog. D, Ir.	in Anacharsim
" 120	93	—	in phil. 13	adesp. [Diog. Ir.]	in Pherecydem
l. II 15	94	—	in phil. 25	adesp. D, A, Ir.	in Anaxagoram
" 15	95	—	26	Diogenis D, L, Ir.	"
" 46	96	—	27	Diog. D, Ir.	in Socratem
" 58	97	—	33	Diog. D	in Xenophontem
" 58	98	—	34	Diog. D	"

5

10

15

20

Diog.	Pal. VII	Plm I. IIIa. b	Matrit.	Nom. auctoris	Nom. eius, in quem scr. ep.
1. III 29	669	cap. VIa 27	(Plat. 6)	Platonis D, C, Pl, Ir.	in Astera
" 29	670	VIa 28	(Plat. 7)	"	"
" 30	99	XXVIIIa 24	(Plat. 12)	Plat. D, L, Pl	in Dionem
" 31	100	XXVIb 4	(Plat. 8)	Plat. D, A, Pl	in Alexim
" 31	217	XIb 2	(Plat. 11)	Plat. D (Ir.); Asclep. C, Pl	in Archeanassam
" 33	259	Va 29	(Pl. 5: v. ad 877)	Plat. D, C, Pl, Ir.	in Eretrienses
" 43	60	Ia 1	in phil. 28	Simiae C (Iuliani? Aor)	in Platonem
" 44	61	XXVIIIa 2	29	adesp.	"
" 44	62	XXVIIIa 3	30	"	"
" 45	108	XXVIIIa 4	31	Diog. D, Ir.	"
" 45	109	" 5	32	Diog. D	"
1. IV 3	101	—	in phil. 35	Diog. D (adesp. A, Ir.)	in Speusippum
" 15	102	—	—	Diog. D	in Xenocratem
" 21	103	—	in phil. 36	Antagorae D, Ir.	in Polem. et Cratrem
" 45	104	—	37	Diog. D	in Arcesilaum
" 61	105	—	—	Diog. D	in Lacydem
1. V 8	107	—	in phil. 38	Diog. D, Ir. (adesp. A)	in Aristotelem
" 40	110	XXVIIIa 25	39	Diog. D	in Theophrastum
" 60	111	—	—	Diog. D	in Stratonem
" 68	112	VIa 2	—	Diog. D	in Lyconem
" 79	113	—	—	Diog. D	in Demetrium Phalerea
" 90	114	XXVIIIa 26	in phil. 40	Diog. D	in Heraclidem
1. VI 19	115	—	in phil. 41	Diog. D, Ir. (adesp. A)	in Antisthenem

Diog.	Pal.VII	Plm I. IIIa. b, l. Ib	Matrit.	Nom. auctoris	Nom. eius, in quem scr. ep.
l. VI 79	116	—	in phil. 42	Diog. D, Ir.	in Diogenem
86	326	c. XXVII ^a 37	" 24	Cratelis D, C	in Cratetem
l. VII 30	117	—	" 44	Zenodoti D, Ir.	in Zenon. (Citiensem)
" 31	118	—	—	Diogenis D	"
" 184	706	—	in phil. 45	Diogenis D, C, Ir.	in Chrysippum
l. VIII 12	119	lib. Ib	—	adesp. D, A, Pl	in Pythagoram
" 36	120	lib. Ib	—	Xenophanis D, A	in Pythagoram
" 44	121	c. XXVIII ^a 27	in phil. 14	Diog. D	"
" 45	122	" 28	" 15	Diog. D	"
" 61	508	XIV ^b 2	—	Emped. D, Simon. C (ad. Pl)	in Pausaniam med.
" 75	123	XXVIII ^a 29	in phil. 16	Diog. D	in Empedoclem
" 76	124	" 30	" 17	Diog. D	"
" 78	125	" 31	(Ir. p. 96)	adesp.	in Epicharmum
" 84	126	" 32	in phil. 18	Diog. D	in Philolaum
" 91	744	lib. Ib	—	Diog. D [Crinag. LC], ad. Pl	in Eudoxum
l. IX 4	127	c. XXVIII ^a 33	in phil. 19	Diog. D, Ir. (adesp. A, Pl)	in Heraclitum Eph.
" 16	128	" 34	" 20	adesp. D, A, Pl, Ir.	"
" 17	80	XXVI ^b 3	(Call. 6: v. ad 32)	Callim. D, A, Pl, Ir.	in Heraclit. Halicarn.
" 28	129	XXVIII ^a 35	in phil. 21	Diog. D, Ir.	in Zenonem Eleat.
" 43	57	XXVIII ^a 7	" 23. 43	Diog. D	in Democritum
" 56	130	XXVIII ^a 36	" 22	Diog. D	in Protagoram
" 59	133	—	—	Diog. D	in Anaxarchum
l. X 16	106	—	in phil. 46	Diog. D, Ir.	in Epicurum,

Verbis, quae C scripsit p. 222: ταῦτα τὰ ἐπιγράμματα ἐκ τῆς παμμέτρου ἐξελέγησαν Λαερτίου Διογένους, idem post clausulam adpictam et rursus erasam adiunxit: ἐκ τῆς βίβλου τῆς ἐπιγραφομένης βίων φιλοσόφων. Quodsi Pammetrum epp. sola ab ipso Diogene confecta exhibuisse recte statuunt (cf. Weiss. p. 37), aut parum noverat C Pammetrum aut neglegentius ἐκ τῆς βίβλου (pro καὶ ἐκ τῆς β.) scripsit; nec enim Pammetrus epp. 83—133 (s. 135), in quibus quaedam a Diogene non composita, suppeditare poterat omnia, nec suppeditabant Vitae, si modo epp., quae in Vitis non exstant, 131 sq. in Protagoram ab Iacobsio (epp. 134 sq. in Gorgiam et Hippocratem a Weigando) iure Diogeni vindicantur. Certe ex Diogene sumpta sunt epp. VII 83—130, 133 et 615—620; reperiuntur praeterea apud Diogenem epp. libri VII Palatini haec: 153 quod cum titulo Ὀμήρου non e Vitis petatum est, unde L additamentum suum Κλεοβούλου τοῦ Α. sumpsisse videtur (cf. ad 669, 1), Cratetis ep. 326 adnexum disticho in Sardanapallum, ep. 80 (sumptum f. non e Diog., sed e cor. Mel.) in poetam Heraclitum, ep. 508 quod e sylloge Simonidea in Anth. Cephalanam transiit; tria epp. 217, 706, 744 haud scio an casu in Pal. singulis Antipatri epigrammatis accesserint, ep. 744 (in Eudoxum) propter Palatinae Laertianaeque recensitionis diversitatem ex Vitis ascitum iniuria negaveris. Epp. quae Platonis feruntur vel in Platonem scripta sunt ordinem Laertianum in Palatino non servarunt; 669 sq. (amatoria), quae erant in lib. περὶ παλ. τραυφῆς, ex epigrammatis in philosophos Constantinus exemit, non item quae ex eodem illo Aristippi libro in Vitas translata sunt epp. 99 sq.; Asclepiadis in Archeanassam ep. (Meleagrem) exhibet P initio epp. in mulieres (217—224); alterum in Eretrienses 259 postremum est epp. in viros fortes, separatum ideo fort. a priore in Eretrienses epigrammate 256, quod fieri poterat ut illud non cum praecedentibus 246—258 ex Corona Mel., sed ex alio fonte, e Diogenis libro, peteretur. Tria in Platonem epp. 60—62 quoniam (ut ep. 57) prioribus in philosophos 56—68 inserta erant, duo seorsum a ceteris restabant epp. Platonica ex tertio

Vitarum libro 108 sq., quae extra ordinem Laertianum epigrammati in Aristotelem 107 adnexa sunt. Itemque ordine Laert. omisso huic quinti libri in Aristotelem epigrammati Cephelas ep. decimi libri in Epicurum (A. P. VII 106) praemisit ideo fortasse, ut iuxta ponerentur versus comparabilia referentes: ep. 104 *τί τοσοῦτον ἄκρητον ἀφειδῶς ἔσπασας*, ep. 105 *Διόνυσος ὅταν πολὺς ἐς δέμας ἔλθῃ*, ep. 106 *τὸν ἄκρητον ἔσπασεν*, ep. 107 *πιὼν ἀκόνιτον*.

Codex Matrit. XXIV (Ir. p. 89 sqq.) exaratus a Const. Lascari epigrammata in confusa farragine continet plurima excerpta e Planudeae codice (simili certe eius, unde fluxit Iani Lascaris editio); idemque exhibet nonnulla e Peplo, Vitis Laertii, aliunde congesta, versibus etiam Solonis et Tryphiodori (38 sq.) insertis. Acervatae hae copiae duplici potissimum ratione dispositae sunt, ut aut eiusdem auctoris epp. (cum alienis in eundem factis) privis syllogis comprehenderentur, aut Planudeae capita partim integra partim circumcisa transferrentur.*) Sic epigrammatum syllogae reperiuntur Callimachi, Alcaeï, Sapphus Anytae Erinnae, Platonis, Simonidis, et rursus exstant in cod. Matr. Planudeae capita epigrammatum in philosophos, in poetas, epp. ex libro I Planudeae electa *εἰς αὐτάρκειαν*, *εἰς ἀνθρώπινον βίον*, *εἰς γάμον* κτλ., ex tertio libro *εἰς ἀνδρείους*, *εἰς ἥρωας*, multa ex libro IV. Sylloges Matritensis epp. in philosophos eo ordine se excipere, qui nec cum Palatino nec Laertiano plane consentiat, apparet ex tabulae numeris (quibus Matrit. epp. aut in Vitis aut in l. VII Pal. non obvia negleguntur), et paulo gravius videri illud potest, unde philosophorum aetatis vel disciplinae rationem quandam a compilatore habitam esse suspiceris, quod epp. libri Vitarum VIII et l. IX statim

*) Collectionis auctor dubitari non potest quin etiam quas alia ratione atque Planudes disposuit partes ex eodem fonte complures sumpserit. Inter Callimachea, ut rem uno exemplo illustrem, epp. 558 et 729 aliena a Callimacho ideo recepit, quod in Planudea sua haec epp. Callimacheis (453 et 459) nullo lem-mate intercedente ita continuata invenit, ut non singula, sed bina Callimachea exstare viderentur. (Cf. ad 162 9.)

epigrammatis libri I continuantur, ut epp. in Pythagoram, Empedoclem, Philolaum, Heraclitum, Zenonem Eleatem, duos Abderitas (l. VIII sq., n. 14—18, 19—23) praecedant, epp. in Anaxagoram, Socratem, Platonem cum Xenophonte, in Academicos (l. II—IV, n. 25—37) subiungantur, denique epp. in Aristotelem et Peripateticos, in Cynicos Stoicosque (l. V—VII, n. 38—45) sequantur.

Nihil attinet hic codicis Matrit. epp. enumerare nec demonstrari oportet, quatenus compiler a Planude pendeat, quae epp. recte, quae praepostere collocaverit, quos in auctoribus indicandis errores commiserit; pauca de codice postea addentur in praefatione, cum de variarum syllogarum origine ac propagatione exponendum erit; quibuscum conexas quaestiones de Cephalanae fontibus ac compositione tractabuntur. De libri VII Pal. compositione nunc plura dicere supersedeo, cum praesertim nonnulla de congruentibus Anth. Palatinae ac Planudeae partibus supra allata sint, alia de potiorum syllogarum fragmentis eorumque dispositione passim in notis proferantur (cf. etiam p. LXXXII sqq.). De re aperta vix est quod moneam: apparet e duabus libri VII partibus priorem*) multa epigram-

*) In priore parte libri VII argumentorum genera, quibus Constantinus nonnullas epigrammatum particulas subicit, cum ratione Meleagrea, spectato etiam ordine, quo argumenta inter se excipiunt, congruunt ita, ut Cephalas illa genera non ipse distinxisse, sed Gadarensis videatur assumpsisse normam (conspiciam inprimis ex utroque fragmento ampliore, epp. 406—504 et 707—740, cf. Weisssh. de fontibus Anth. Pal.). Non omnia hic persequar argumenta, sed praecedunt apud Cephalam epp. in poetas (1—55), qualia in duobus fragmentis Mel. prima sunt epp. 406—420 et 707—719 (paucis alienis insertis). Porro exhibet Cephalas epp. *εἰς ἀνδρείους* 226—259, quibus respondent ex isdem illis fragmentis epp. 430—443 et 720—724; inter ampliores, quae argumenti ratione dispositae sunt, particulas Constantinus postremum fere locum tribuit epigrammatis in naufragos (263—294), et trium fragmentorum Mel. postrema fere epigrammata (494 sqq., 650 sqq., 737 sqq.) item composita sunt in naufragos. Alias insuper in fragmentis Meleagreis exstare particulas argumento distinctas, quarum similes in priore libri parte (inter epp. 1—363) reperiantur eaeque ex copiis

matum 1—363 iuncta continere argumentorum similitudine, alteram epp. 364—748 pleraque distincta syllogarum, unde fluxerunt, vicissitudine; multa prioris partis continuata patet subici posse titulis Planudeis, ut capita epigrammatum εἰς ποιητάς, φιλοσόφους, ἥρωας, γυναῖκας, δούλους, ὄρνεις, ζῶα, ἀνδρείους, ναυαγῆσαντας alia efficiantur; in altera parte certius ampliora fragmenta discerni coronae Meleagreae, Philippeae, Cycli, sylloges Simonideae, Callimacheae, Theocriteae, Palladae, Leonidae Alexandrini; utrobique videntur nonnullae ex inscriptionibus Gregorii Magistri accessisse, promiscue congesta epp. plura in priore quam in altera parte exstare; ex iis quae supra demonstravi colligendum est librarium A duplici archetypo, altero ad epp. 1—155, altero ad cetera usum esse (nisi forte de titulis aut cum epp. simul exarandis aut postea addendis scribam mutasse sententiam suspicaris); duo certe, fortasse tria in opere suo exemplaria adhibuit C. Quodsi A modo mendosissime, modo rectius epigrammata scripsit, prosodias nunc accuratius nunc neglegentius adposuit, si C hic molesta fere diligentia ac certis e normis orthographicis, illic inaequaliter et more velociter percurrentis munere fungebatur, diversitatem hanc scribendi corrigendique scio aliquatenus referendam esse ad scribarum indolem arbitriumque, partim tamen e diversis Cephalaenae fontibus et archetyporum varietate repetendam esse confirmaverim. Ad has res spectantia ne illa quidem neglegi licebat, quae per se considerata leviora interdum videbantur, ac sperarim adnotationem e Palatino aliisque codicibus deprompta ea fere exhibituram esse, quae et ad emendanda epigrammata et ad graviores illas quaestiones pertractandas nonnihil adiumenti adferre possint.

Meleagreis, Philippicis, Agathianis, aliis promiscue congestae, ex adnotatione, opinor, apparebit et ex eis, quae supra de capitibus Planudeae exposita sunt quaeque p. LXXXII sqq. adduntur.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Epigrammatis libri VII Simonideis s. Ps.-Simonideis editionum Bergkii, Hilleri, Crusii, Hauveti numeros in adnotatione huius voluminis adponere supersedi; quos in hanc tabulam (una cum numeris inscriptionum Pregeri) conferre malui ita, ut uncis circumscripti indicarent ea epp., quae quisque editorum a Simonide abiudicavit, diducti notarent ea, quae mihi, si non a Ceo orta, at nec ab arte nec ab aetate poetae aliena videbantur.*)

VII	Bgk.	Hill. Cr.	Hv.	Pr.	testes epp. originis Simonideae
20	[180]	[116]	—	—	A Pl (adesp. C)
24	[183]	[118]	[59]	—	A L Pl
25	[184]	[119]	[60]	—	A ^{ar} C Pl
77	[129]	[114]	[54]	[256]	A C, Ar. ^{sch.} , Liban. (Tzetz.)
177	126	[113]	[57]	—	C
248	91	77?	3	200?	C (adesp. Her., Diod., Ar., Pl)
249	92	78	1	21	C Cic. (adesp. Her., Lycurg., Diod., Strabo, Pl, Suid.)
250	[97]	82, 1 sq.?	[26]	[5]	C (ad. Plut., Ar., Ar. ^{sch.} , Pl)
251	99	[84]	29	—	C (adesp. Pl)
253	100	85	28	[8]	C, Ar. ^{sch.} (adesp. Pl)
254	108	[92]	[35]	—	C Pl (ep. non scr. ante a. 457)
254 ^b	127	107	[52]	—	C
257	101	[86]	62?	[274]	Ar. ^{sch.} (adesp. C Pl)
258	[105]	[89]	[32]	—	C Pl
270	109	93	36	—	C Pl
296	[142]	[128]	[66]	[269]	C Ar. ^{sch.} (adesp. Ar., Diod.)
300	[123]	[112]	[56]	—	C Pl
301	[95]	[80]	[24]	—	C Pl
302	121	103	48	—	C Pl
344	110	[110]	[23]	—	C Pl

*) De Simonideis epp. ab Aristide allatis nunc conferatur editionis Keilianae oratio XXVIII (p. 162 sq.), unde scripturas Aristideas has transfero: ad 248, 2 τέτταρες Ar.^{A.S.Q.T} (codd. Laurent. 60, 3; Vrbinas gr. 122; Vatican. gr. 1297, Laur. 60, 8), τέσσαρες Ar.^U (Vrbins. 123), ad 248, 1 τριηκοσιης Ar.^Q; ad 250, 1 ἀγμῆς Ar.^{S ac}, ὑπὸ Ar.^{S ac}, ξιϋροῦ Ar.^{S pc}; 250, 2 αὐτῶν Ar.^{S.Q.T}; 250, 3 δουλοσύνης Ar.^{U.T} — σύνας Ar.^{A.S} — σύν^ηας Ar.^Q; 250, 4 ναυμαχίης codd. — χίας ed. Iunt.; 5 ἡμιν Ar.^{Q ac.T} ἡμῖν Ar.^{Q pc.A.S.U}; ad 296, 1 ἐκρινεν Ar., 2 πόληας Ar.^Q, 5 verba οἶδε γὰρ ἐν γαλή — πληθ. (7) om. Ar.^{U ac}.

VII	Bgk.	Hill. Cr.	Hv.	Pr.	testes epp. originis Simonideae
347	[98]	[83]	[27]	[4]	Favorinus (adesp. P Plut.)
348	169	161	89	253	C Pl (adesp. Athen.)
349	—	—	—	—	C (adesp. Pl)
431	[182]	[117]	[37]	—	C? (adesp. Pl C?)
442	103	88	30	—	C Pl
443	[106]	[90]	[33]	—	C
496	114	97	[42]	—	C
507	[124 ^a]	[115]	[58]	—	C (Alex. Pl; cf. p. LXXXVIII)
507 ^b	124 ^b ?	105	50	—	C
508	[Emp. 2]	[Emp. 1]	—	[40]	C (ade-p. Pl, Emped. Diog.)
509	118	101	[46]	—	C
510	119	[111]	[55]	—	C Pl
511	113	96	41	—	C
512	102	87	[31]	—	C (om. nom post ep. 344 Pl)
513	115?	98	[43]	—	C Pl
514	120?	102	[47]	—	C
515	117	100	[45]	—	C Pl
516	128	108	[53]	[255]	C Pl
647	116?	99	[44]	—	C? (Samii Pl, Simiae C?)
677	94	79	2	20	Herod. (adesp. P)

Leonidea epp. qua ratione in editione Geffckeniana et in sylloge Planudea inter se excipiant. tabula illustrandum videtur, ut institutus argumenti genere ordo (Planudeus) appareat quantum differat ab eo, quo Geffcken epp. examinato originis tempore continuanda suscepit; quo ordine simul poesis Leonideae progressus aliqua certe ex parte adumbrantur, si quidem priora epp., prout ab Asclepiade, Hedylo (Posidippo). Callimacho, Anyte pendere videantur (3—25; 34 sq.; 39 sqq.; 51 sq.), deinde quae ipsam Leonidae artem et cynicae disciplinae studium praeferant (76 sqq., 91 sqq.), editor Tarentini discernere conatur.

G.	P VII	Pl cap.	titulus capitis	G.	P VII	Pl cap.	tit. capitis
3	283	19 ^b 20	εἰς ναυαγής.	14	466	25 ^b 4	εἰς υἱούς
4	652	19 ^b 14	εἰς ναυαγής.	15	452	6 ^a 20	εἰς ἄνδρας --
5	654	19 ^b 18	" "	16	655	5 ^b 11	οὐκ ἐπισήμους
6	273	19 ^a 11	" "	17	740	5 ^b 23	" "
7	266	19 ^a 4	" "	22	35	22 ^a 21	εἰς ποιητάς
8	264	19 ^a 2	" "	23	719	—	—
9	665	—	—	24	13	22 ^a 53	εἰς ποιητάς
10	503	19 ^a 34	εἰς ναυαγής.	25	19	22 ^a 33	" "
11	163	11 ^a 1	εἰς γυναῖκας	31	478	5 ^b 19	εἰς ἄνδρας --
12	656	5 ^a 36	εἰς ἀνδρείους	32	480	5 ^b 21	οὐκ ἐπισήμους
13	463	11 ^a 20	εἰς γυναῖκας	34	455	17 ^a 5	εἰς μεθύσους

G.	P VII	Pl cap.	tit. capitis	G.	P VII	Pl cap.	tit. capitis
35	422	6 ^a 19	εἰς ἄνδρ. οὐκ ἐπισήμους	86	504	19 ^a 35	εἰς ναυαγῆς.
36	448	—	—	87	506	19 ^b 19	„ „
37	449	—	—	91	736	—	—
39	316	7 ^a 10	εἰς ἀρχαίους	92	648	1 ^a 15	εἰς ἀγαθούς ἄνδρας
40	408	22 ^a 18	εἰς ποιητάς	93	731	—	—
43	440	5 ^b 16	εἰς ἄνδρ. οὐκ ἐπισ.	94	67	26 ^b 2	εἰς φιλοσό- φους
51	198	21 ^b 5	εἰς ὄρνεις	97	472	5 ^b 8	εἰς ἄνδρας —
59	657	23 ^a 4	εἰς ποιμένας	98	472 ^b	5 ^b 8	οὐκ ἐπισή- μους.
76	726	—	—				
85	295	19 ^a 20	εἰς ναυαγῆς.				

1 l. 4 ab ima scr. '90^r—96^v 3 1 cf. VI 275, 4 τῷ καὶ τήνα
καλὸν Ἀδ. χρίει (adn.) l. 5 scr. 'Orph., Musaeum, Linum' l. 20
'525.745 in Call. et in Ib.' l. 25 '713 in Er.' l. 5 ab ima 'Phaeno-
cittum' 5 1 (adn.) Paschii inscriptio exhibuisse vid. totum
dist.: ἄδ' ἔλαχ. νασίτις — θανὼν ἔλιπεν (2, 3 sq.) 3 ὦ Κρονίδαο
τὸ νεῦμα τὸ παγκρατέες Hilberg 6 4 scr. 'A. Pl' 11 cf. 383, 8
ἀπ' ὠδίνων (verba in eadem vs. sede a Philippo ac Paulo collocata,
v. ad 554, 4) (adn.) l. 2 cr. 'adscriptit C' 9 3 scr. 'L' (et in
adn. 'subiungit L') 10 ἡρώω 12 de epp. 9 sq. (in Orpheum)
cf. Maafs Orph. p. 136 10 11 ep. VII 11 est ap. Ir. p. 93 inter
epp., quae in Erinna scripta vel ei tributa sunt, haec: VI 352;
VII 11; IX 190, 26 (66); VII 12 sq., 713 (quibus epp. IX 184, 571
adnectuntur) 11 3 ad Leonidam fort. ep. 12 referre malis cl.
408, 3 ἄρτι-ἄρτι, 648, 1 εἰς Ἀχέροντα, 726, 3 ἡλακάντην; si recte
tribuitur Leonidae, et unde ortus sit geminus qui seq. titulus
(Λεωνίδου οἱ δὲ Μελεάγρον) et ep. 13 Meleagro vindicandum
esse sua sponte apparet 6 cf. VII 167, 5; Kb. 576 ἄρτι με γενο-
μένην 8 διὰ πλ. κ.: similiter ἐπὶ πλατὺν κῦμα scripsit Gaetulicus,
Leonidae imitator (V 16, 3) 11 ἄγειν δὲ χορούς Headlam

12 1 sq. cf. Kb. 242, 4 ἡ ῥ' ἐτύμως 6 μετὰ μούσας ἀθανάτας
praefert Finsler p. 49 (at dativo, non accusativo suffragatur ver-
sus ab ipso Finslero allatus IX 571 ἐν Μούσαις δεκάτη)
13 3 distichon in Sappho (praecedente Archelai s. Asclepiadis ep.
in Alexandrum, Pr. 279, 3 sq.) exhibet etiam cod. Bodl. Lat. class.
d. 5; cf. Journal of Phil. 24, 161, ubi de cod. egit Rob. Ellis,
qui me de epp. a se in Bodl. inventis per litteras quoque
benignissime certiore fecit; epigrammati VII 15 praemissus
in B. titulus 'Επίγραμμα εἰς Πέργαμον Ἀσίας περὶ Σαπφούς'
(cf. Doni Inscr. p. 336 'Pergami Asiae'), Graecis verbis (αοιδῶν
praebet Bodl. cum M_{2,3}, θηλειῶν cum Cyr.) superposita est
interpretatio Latina 'nomen mihi sappho tantū autem prestan-

tior sum (δ' υπερεσχον B.) cantilenis mulieribus viris quantum meonides (ομαιονιδας B.)' 14 13 sq. imitatur Laurea Tarentinum: cf. πάντας ἐπ' ἡελίους 715, 6 15 5 εἰ δῆεις 'si nosti' Reiske 6 ἔξοχον ὦν Headlam 7 cf. eiusdem Antipatri 369, 3 κεῖται δ' ἀμφήριστος 16 1 ἢ τὸ γεῶδες (ἄχθος) Reiske; post VII 19, 3 duos versus intercidisse putat Geffcken 2 affert G. δουλοσύνας ἄχθος ἀπωσάμενος (VI 306, 10); cf. etiam Kb. 710, 2 3 sqq. (adn.) scrib. 'c. 22, 28' et 'Pl.^a c. 25, 28' 17 7 ἀλλ' ὁ πρόπας σε (αἰών) Blaydes 9 propter initium simile epp. 22 et 708 a Simia Dioscoridem pendere non contendas, nedum hexastichon in Soph. Dioscorideae in poetas epigrammatum syllogae vindices (adn.) l. 8 ab ima scr. 'cf. ad l. 2' 18 1 Simiam imitatur Hegesippus (320, 1 ὀξεῖαι πάντῃ — ἄκανθαί) 1 (adn.) scr. 'πεταλὸν Reiske (Br.)' 19 8 cf. Reitzenstein p. 167 26 7 Dioscoridae versus 31, 9 conferendus est cum Theocriteo (XVI 30) 'ὄφρα καὶ εἰν Ἀλδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσης' 27 1 sqq. epp. VII 33 et 34 exstant in cod. Gott. Phil. 29, cf. G Meyer p. 9 28 6 confert Geffcken Pind. Isthm. I 64 (adn.) l. 11 ab ima post 'Mitth. des arch. Inst. in Ath. V 83' adde 'Bergk. p. l. II⁴ p. 301' 29 5 ἄροιτο Reiske 31 3 ep. VII 38 codex Matrit. 53 (ap. Ir. p. 178) auctoris nomine omisso vitiose sic tradit: θεῖος Ἀρ. ὑπ' ἐμοὶ νέκυς, εἴ τινα κεύθει Κωμικῶ ἀρχαίης μνημῆμα χοροστασίας 3 sq. (adn.) adde 'infra litt. μ C adpinxit ὦ' 9 (adn.) scr. 'Ran. 953, 1004' 32 7 sqq. exstant epp. 41 et 42 ap. Ir. p. 89, in sylloge Callimachea (codicis Matrit. 24), quae haec epp. continet: VII 41, 42, 525; 518; 78, 5 sq.; 80; 453, 558 (s. Pl. c. 20^a 1 sq., cf. p. LXIV not.); 271, 272; 459, 729 (Plan. 11^b 12 sq.); 522; 519; 447; 520; IX 565 sq., 336; XI 275; VII 451; 521; 317; 517; 460; V 5. In hac igitur sylloge desunt Callimachi epp. Palatina ea, quae in Planudea vel omittuntur vel alio atque Callimachi nomine inscribuntur. (Praeter VII 558, 729 accessit ep. a Call. alienum VII 78, in Callimachi discipulum, Erat. Cyrenaeum compositum; ep., quod Callimacho tam a Planude quam in Pal. tribuitur, VII 524 sylloge Matrit. non recepit; at ep. 89 inter epp. εἰς φιλοσόφους, 471 inter Platonica cod. exhibet.) Si VII 41 sq. recte tribuuntur Diodoro, epigrammatis 38—42 fragmentum servatur sylloges Diodoreae, auctum Antipatri in Aeschylum te-trasticho (39), quod Diodoreo in eundem accessit 10 cf. Diltthey Cyd. p. 15 33 2 ἀμφὶ καὶ ἀθανάτ. Meineke 5 sq. v. Rohde Gr. Rom. p. 87 36 2 de ignis vi expiante et consecrante cf. Rohde Ps.² I 31, II 101 5 καὶ γόος ante FG. Schm. ci. Emperius; κόνις? 8 sq. (adn.) adde 'Ammian. Marcell. 27, 4, 8' 38 3 γυναικὸς οἷστρος 'pazzo amore per una donna' Piccolomini 39 4--5 (adn.) post 'Paus. IX 38, 9' adde: τοῦτον δὲ τοῦ

*Χερσίον καὶ ἐπίγραμμα οἱ Ὀρχομένιοι τὸ ἐπὶ τῷ Ἡσιόδου τάφῳ
 μνημονεύουσιν*; cf. quae de ep. VII 54 eiusque auctore disserit
 Wendling De peplo Ar. p. 52 sqq. 40 3 ep. 55 invenitur
 ap. Ir. etiam p. 95 in sylloge Simonidea, quae exhibet tam-
 quam *Σιμωνίδου ἐπιγράμματα* haec: V 160; VII 302, 346 (in
 Plⁱ hoc Luciani? ep. nullo intercedente lemmate Simonideo 302
 adnectitur), 254, 258, 344, 344^b, 512; XVI 26; VII 301, 348 sq.,
 510, 513, 515, 20, 22 (v. p. XLV), 24, 25, 300; IX 757, XVI 84 sq.,
 IX 758, VI 52, V 158; XVI 2 sq., 60, 204, 232; IX 147, 683;
 VII 516, 270, 55 (etsi ep. Alcaeï est apud Plan. ut in P), 442;
 interpositis alienis epp. (747, X 108, IX 327, 394, X 61, VII 125)
 ultimum syll. Simonidea praebet ep. XVI 82; epp. VII 251, 253
 exstare in syll. Alcaeï ne mireris, v. cap. 5^a 18—23 41 2 cf. X 124
 42 9 de formis *Φερσεφ.* et *Περσ.* cf. Finsler p. 46 43 1 (adn.)
 post 'Sternb.' adde 'qui Socraticum post Platonem obisse e Plato-
 nis vita West. p. 387 colligit, at cf. Susem. I p. 181' 45 3 auctor
 ep. 63 (nec Diodorus nec Iulianus aut, cui Weigand dist. trib., Dio-
 genes) utitur verbis Antip. Th. 530, 1 *νεκροστόλε δέξο με πορθμεῦ*
 (adn.) l. 10 ab ima scrib. 'VII 165. 426' 46 11 sq. versus
 Leonideos imitari vid. Zonas VII 365 48 11 *χυμὸν*: cf. VII 377, 4
 (adn.) l. 2 scrib. 'θρς' l. 8 ab ima '7 λου1' l. 3 ab ima
 'supplevit man. similis ei, quae' 50 4 cf. Rubens. Griech. Epigr.
 p. 95, 3; 101, 1 51 1 cf. Rub. Gr. Ep. p. 184 (p. 3. 17. 61 et quae
 ad ep. versiones notavit p. 74. 90. 136, praef. 274) 11 *στενὸν*
ῥοῖον Wachsmuth, *ὕπερ ῥοῦ*. Rub. (cf. Kb. 214, 1) 52 1 cf. 701, 5
 (Diod.) claus. *ἡ γὰρ ἐφ' αἶψα* 53 (adn.) l. 19 ab ima scrib. 'epp. 27'
 54 5 ep. 77 est in ap. Buh. p. 131 (n. 4) 7 *ζῶντ'*: cf. Junghahn
 Quaest. Sim. p. 17 9 scr. 'A. Pl' 9 sq. (adn.) scrib. 'eiusdem vid.
 etiam ep. 716'; ordinem epigrammatum 78 sq. et 461 sq. sic con-
 gruisse, ut utroque loco Dionysii epigramma Meleagreo praece-
 deret, olim putabam 55 ep. 78, 5 *Ἀγαλοῦ* cod. Mat. ap. Ir. 89 (cf.
 ad 32 7 sqq.) 10 *βλάξ γ' ἀργεῖ (κοτέων)* Unger 56 3 ep. 80
 est ap. Ir. 89 (inter Callimachea) 58 5 de auctore ep. 82
 cf. p. LIX 8 epp. 83. 84. 86. 90. 615—619 a Lobone Argivo
 condita esse, non tantum ex eius libro *περὶ ποιητῶν* (cf. Diog.
 I 112) in Diogenis Vitas transisse duce Bergkio (et Schneide-
 wino) censet Benndorf (p. 34) comprobaturque coniecturam Pr. (cf.
 Bgk. p. l. II⁴ 285) 60 2 (adn.) de lemmatistae notula v. Suid.
 s. v. *Θαλῆς* 7 ep. 86 exstat in ap. Buh. p. 131 (n. 9) con-
 versum in hanc formam: *τὴν Μ. ἄδικον παύσανθ' ὕβριν (!) —*
κλειτὴ ἔχει Σαλαμῖς; affertur autem ep. extra ordinem Pal. in ap.,
 ubi praemissis epp. 82, 131 sq. (n. 6—8) subiciuntur epp. 86, 144
 62 1 (*ἡμυσ'*) *ἐφησθεις* Jac., *λανθεις* Lehrs 3 (adn.) ep. 89 ex
 edd. Planudeis Callimacho tribuit demum Pl^s 6 scrib. *Μυτιλη-*
ναῖον 6 (adn.) post 'Thr. p. 26, 3' adde 'O. Schneid. Callim.
 I p. 404' 63 1 *εἴ' ἄγε* Blaydes 7 *φῆσε* proponit repudiat-

que O. Schn. 8 cf. XVI 243, 4 *χώρει τὴν κατὰ σαντὸν ὁδὸν* (Antistii) 64 6 *ἡγάγεν Ἑρμῆς*: cf. Rohde Ps.² 388, 8 *ἄρτι* iam Korsch proposuit 68 paginae inscriptioni adde 'Plan. l. III^a c. 28, III^b c. 26' 1 (adn.) scrib. 'Platoni tr. Diogene teste auctor libelli *περὶ παλαιᾶς τροφῆς* (cf. ad ep. 669)'. Turbatus videtur ordo epp. apud Diog. III 29—32 et sic restituendus: praemittuntur verba *δηλοῦν δὲ τὸν ἔρωτα αὐτοῦ τάδε τὰ ἐπιγράμματα, ἃ καὶ πρὸς αὐτοῦ γενέσθαι εἰς αὐτούς* (sequuntur epp. 669 sq., 99 in Astera et in Dionem) — *ἐπὶ τῷ τάφῳ* (III 30); iam continuanda puto verba *ἔχειν τε Ἀρχαϊάνασσαν, εἰς ἣν καὶ αὐτὴν οὕτω ποιῆσαι* et epp. 217, V 77—79; his demum subiungenda, quae inter *τάφῳ* et *ἔχειν* interposita sunt, *ἀλλὰ καὶ Ἀλέξιδος, φασίν, ἐρασθεῖς καὶ Φαίδρον τοῦτον ἐποίησε τὸν τρόπον* cum ep. VII 100 (post *ἀπωλέσαμεν* pergit verbis *φασὶ δὲ καὶ τὸ εἰς τοὺς Ἑρετριέας αὐτοῦ εἶναι* III 33). Diogenes igitur septem epigrammata (VII 669, 670, 99, 217; V 77—79) ut Platonis se ex Ps.-Aristippo (*Ἀρίστιππὸς φησι δηλοῦν* — *ἔχειν τε*) sumpsisse testatur; unum, si ipsius verba spectamus (*φασίν*), ep. in Alexim VII 100 Laertio aliunde, certe non ex uno Ps.-Aristippo notum erat; verum hoc ep. una cum illis septem a scriptore libelli *περὶ παλαιᾶς τροφῆς* exhibitum fuisse non negarim 69 (adn.) l. 6 scrib. '(sed) ab hoc (Dioscoride) auctor ep. 100 pendere vid. Reitzensteinio, qui ep. in Alexim Ps.-Platonicum e Dioscorideo (V 55) expressum omniaque ab Aristippo Platoni tributa post Dioscoridem scripta esse censet'; et quoniam unum certe, ep. in Archeanassam, iniuria ab auctore libelli *περὶ παλ. τροφῆς* Platoni vindicatur, sane de huius testis fide, quatenus Platonica profert, addubitari convenit; itaque et eorum sententia, qui epigrammata quae Platonis nomine feruntur omnia pro adulterinis habent, et Reitzensteinii opinio de imitatione Ps.-Platonica epigrammatum Dioscoridis et Asclepiadis, licet multis mirae ac perversae videantur, certis tamen argumentis refelli nequeunt (cet. cf. Wilamow. Antigon. Car. p. 48) 3 *νῦν ὅτε ἄλλῃς* 'μηδὲν Ἀλέξιδος' ὅσον μόνον εἰπά τε 'καλός' proponit Wilamow. 70 1 *οὐ γὰρ ἀθυμῶν*: cf. 620, 3 (Diog.) *καὶ γὰρ ἀθυμήσας* (adn.) l. 7 ab ima scrib. 'erasus vid. num. 6' 73 1 (adn.) *χαλκῆν* Hesych. M.: libellum Pseudo-Hesychii *περὶ τῶν ἐν παιδείᾳ διαλαμπάντων σοφῶν* a me dici monere vix opus; scripturam *χαλκῆν*, quam 'miro errore' ortam Flachius iudicat, a Ps.-Hesychio apparet sumptam esse e Laertianis, quae praecedunt, X 15 *ἐμβάντα αὐτὸν εἰς πύελον χαλκῆν*. Subditicium libellum neglegendum fere putabam in adnotatione; exstant autem, si cuius ea referri intererit, apud Ps.-Hesych. praeter ep. 128 (ad quod libelli mentionem feci) duo Laertiana haec: VII 106 (Fl. 21, 19), 115 (Fl. 8, 3) et epigrammatis in Philistionem 155 versus duo priores sumpti e Suida (Fl. 54, 3) 74 8 *δαπέδῳ*

Ζηνός: cf. Kb. 243, 6 ἐν μακάρων δαπέδῳ 76 supple inscr. pag. sic: 'Plan. l. III^a c. 6, c. 28' 10 ἴδον ἐνεῖσα (cf. 172, 6)?
 77 6 στόμασι Ps.-Hes. 7 verba ἀλλ' — ἴσως om. Ps.-Hes.^{B.C} (Fl. p. 8, 5) 78 inscr. pag. 'Plan. l. I^b' 1 sq. (adn.) cr. 'si Zenodotus stoicus, discipulus Diogenis Bab. ep. 117 condidit, Meleagrum potius stoici, quam Zenodotum Gadarensis imitatore[m] fuisse per utriusque aetatem suspicari licet' 80 inscrib. pag. 'Plan. l. I^b, l. III^a c. 28' 81 1 sqq. cf. Alexis apud Athen. 161^b (220 K) ἀποκτείνας γέ πον, οὐκέτι γάρ ἐστ' ἔμψυχον
 82 3 cf. καθαρῶ πυρὶ γυνὴ καθήρας Kb. 104, 1 (adn.) l. 10 ab ima rest. 'in Ariston.' (sc. Aristonem) 83 1 ep. 125 fort. Leonidae: v. IX 24 3 μείζον': cf. 235, 4 86 5 (adn.) adde 'ψυχὰ P'
 87 3 cf. Cougny III 161, 3 ὁ δ' ὄλμον κρεῖας ἔχοντος πισσό-μενος ἐβόα· πτίσσετε τὸν θύλακον 7 ep. in Gorgiam exstat ap. Ir. inter Platonica; codicis Matrit. (24) sylloge prior Plat. exhibet (p. 92 sq.) epp. haec: IX 747, 759, 751, 748 (Πλ. τοῦ νεωτέρου); in altera (p. 103) reperiuntur XVI 13; IX 483, 358; VII 256, 259, 669, 670, 100, 134, 471, 217, 99; V 77—79; XVI 248, IX 39, 44, 51 (septimi libri Palat. desunt epp. in naufragos 265, 268 sq.; VII 35 Matrit. refert inter epp. in poetas)
 88 1 cf. E. Preuner Herm. 29, 552 89 1 ep. 137 ab eodem conditum esse ac praecedens (Antipatri) non putem, cf. tamen VII 629 90 4 θειοδόμον τείχενς ἔρκος: cft Reitzenst. IX 104, 4 θειόδομον στέφανον (Alphei) (adn.) l. 2 scribe. 'Pl^E III c. 14, 15'
 91 6 ὦνερ: cf. Geffcken Leon. p. 53 7 sqq. (adn.) post quatuor epp. Themistoclea 73 sq., 237, 235 (cf. p. LI ad c. 5^a 4^b) cod. Matrit. (24) epp., quae in Planudeae capita 13^{a. b} εἰς ἥρωας recepta sunt, exhibet fere omnia (desunt tantum epp. VII 150 e priore, 746 ex altera syll.), continuanturque ita, ut ordinem editionum Plan. integrum servant (excipiunt igitur inter se epp. 138, 137, 140, cf. ad p. 88, 6 sqq.); his Planudeis inserta sunt ap. Ir. tria Pepli epp.: 49 (post VII 141 in Protesilaum), 59, 46 (post XVI 29 in Hectorem) 92 8 lemmatis verba scripta videntur ab L, sed alio atramento obducta esse a C 10 δώμησαν: cf. 748, 1 δωμήσατο (Antip.) 93 10 cf. Rubens. Gr. Ep. p. 3, 17 quaeque ad Hungeri Heldique versiones adnotata sunt ibidem p. 75, 90 12 Asclepiadem imitatur Barbucalus IX 425, 1 ἄδ' ἐγὼ ἅ τλάμων (ἄπολις πόλις, cf. Real-Encycl. s. voce Barbuc.), idem auctorem epigrammatis VII 56 (cf. 56, 4 et IX 425, 4)
 95 7 ἀσπίδα τείνας (Archiae): simili vs. clausula δόρον τείνας utitur Chaeremon 720, 1 (ἡνία τείνας Il. E 262) 98 1 cf. Rub. Gr. Ep. p. 4, 17, 75, 90 101 7 (γέλῳτι μίξας Ps.-Hes.) | Νικαιεὺς Orelli 102 inscriptioni pag. post 'c. 15' insere 'III^a c. 25, l. I^b, III^b' 10 cf. τρεῖς ἐτέων δεκάδες 557, 1 Cyri poetae, cui non ignotum fuisse vid. ep. 157 (cf. XV 9, 6 sqq. cum 157, 4)
 104 6 (adn.) adde 'Susem. II 551' 7 ep. 160 est ap. Ir.

- p. 91 inter epp. Anacreontis (sequuntur VII 226, VI 134)
 9 καρτερός ἐν πολέμῳ L. Weber 11 v. Rub. Gr. Ep. p. 184
 105 3 (adn.) praeter signum \propto adpinxit C litteras $\Lambda \xi$ (λείπει
 στίχος, sc. ultimus ep. vs. in p. sq., 230, subiunctus) 106 1 cf.
 Geffcken p. 51 (adn.) l. 10 scrib. '557' pro '559' 107 9 cf. Kb.
 77, 4 ὀρφανὸν ἐν μεγάροις παῖδα λιποῦσα πόσει 113 3 cf.
 p. LIV (ad c. 15) 5 clausulam ἱερὸς ὄρνις cum Mnasalca Rhia-
 nus (XII 142, 3) f. petivit ex II 407 6 τᾶσδ' ἐπ' ἄτερ δείους
 Korsch 113 11—115 10 de epp. 172—174 cf. Rub. Gr. Ep. p. 4, 18,
 61 sq. (Hungeri, Heldi Schochique versiones) et quae adnotavit
 Rub. p. 75, 90, 137, 179; ep. VII 173 ab L. Alexandrino compo-
 situm mecum consentit Rub. (dissentit Geffcken) 114 9 imi-
 tatur Leon. Alex. Antipatrum: cf. 637, 4 νηῦς δὲ πρὸς αἰγιαλούς
 ἔδραμεν αὐτομάτῃ (ll. B 408 αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε) δείλῃ:
 confert ὀψὲ (174, 6) Rubens. 118 1 f. εἰς αἰῶν' ἀσινῇ τείνοις
 βίον, cf. εἰς ὀλίγον τείνας μηνῶν μέτρον XII 171, 3 (eiusdem poe-
 tae, Dioscoridae), IX 187, 5 119 2 de lemmate ep. cf. Finsler
 p. 150, qui τεθραμμένον post τελευτήσαντος excidisse suspicatur
 120 5 sqq. ἐσπέριοι — ἡῶοι δὲ (Mel.): cf. 517 ἡῶοι — ἡελίου
 δὲ δυομένον (Callim.) 121 12 (ἐπ' ἀδελφῶ) προφθιμένῳ
 Heck. 122 6 τῇλε πάτρας: cf. 552, 6; 376, 5 123 3 cf.
 Kb. 256, 7 οὐχ ἦψαν γὰρ φῶς τὸ γαμήλιον 124 1 cf. etiam
 Kb. 576, 3 ἀπλήρωτ' Αἰδα τί κτλ. 3 ep. 187 elementarium ordinem
 fragmenti Phil. (Ἀύσονίη 185, Ἀρτι 186, Δύσδαιμον 188, Ἡ γρηῦς
 187) turbat; sedes duorum epp. permutatas esse suspiceris, ut
 continuarentur querelae similes in Plutonem prolatae: Αἰδῇ τί
 διέλυσας et Αἰδῇ τοῦθ' ὁσίως κέκρικας (nisi forte ἃ γρηῦς Νικῶ
 s. ἃ γρηῦς ἢ Ν. restituere mavis); iteravit distichon A post ep.
 344, unde Plan. sumpsit, qui ductus sine dubio verbis ἡ γρηῦς
 parum apte in cap. 10^a (εἰς γέροντας) rettulit ep. in filiam matre
 superstite abreptam; ob eam ipsam causam fieri poterat, ut ep.
 ante 345 (cf. γῆρα τῷ μακρῷ κεκοίμημαι) in Cephalana iteraretur:
 nam locum habebat ep. 187 inter epp. 181—188 in novas nuptas
 virginesve condita et in serie Philippica epp. 183—188 (non
 inter Ps.-Simonidis Aeschrionisque versus), si recte Philippo
 vindicatur ideo, quod Nicus mentio fit et in hoc et in certo
 Philippi ep. IX 89 125 3 cf. 712, 5 126 3 titulus gemi-
 nus Ἀνύτης οἱ δὲ Λεωνίδου facile oriri poterat, si ante ep.
 Alexandrini simile poetriae a Leonida expressum intercidit
 4 (adn.) scrib. 'ἐπιτάφιον ἀκρίδος? Lar' 127 4 (adn.) scr. 'ep.
 Mytilenaeo tribuit Menk, Antiochensi Reinach' 11 'C. Pl'
 128 8 δι' ἀγλώσσου φθεγγομένα στόματος: cf. ad 641, 2, ubi
 similes locutiones afferuntur 130 10 Meleagrum imitatur
 Marianus schol., cf. 196, 6 cum IX 668, 11 ὃς δὲ μελίζει ἀντω-
 δὸν τέττιξ φθέγγματος ἀρμονίαν 131 9 cf. Maafs Orph. 234

11 ἐπιδείκναι Jac. 132 6 μνημα Heck.; Athen. 436 d (ἡρίον ὥρ-
 θωσαν) cft Geffcken 133 (adn.) l. 4 scr. 'λοιμὺς δε C' 139 (adn.)
 l. 2 post '456, 3' scrib. 'Meleagreis similia inveniuntur ap. Kb.
 682, 5' 140 8 καταβέβρωκεν L (errant Dübner alii) 144 2 πολυ-
 ψαμάθους σ' ὥσεν ἐπ' ἡιόνας Polak 145 1 νεὸς Schneidewin
 4 κείμαι δὲ ῥακελὸν Emperius 5 cf. Hungeri et Heldi ver-
 siones apud Rub. Gr. Ep. p. 5, 19 (75, 90) 146 5 sqq. (adn.)
 adde: 'falluntur, qui (v. Weisssh. p. 50) Ps.-Aristippi inter-
 pretationem secuti cum Diogene et Athenaeo ep. eroticis ad-
 numerant, cf. Reitzenst. p. 183' 5 (adn.) post 'Πλάτωνος κατ' Ἀθ ἡ-
 ναιον sch.^B' adde 'cf.: ὁ δὲ καλὸς ἡμῶν Πλάτων οὐκ Ἀρχεάνασ-
 σαν — ἡγάπα; ὥς καὶ ἄδειν εἰς αὐτὴν τάδε Athen. 589 C'
 eam quae sequitur notam supple sic: 'Platoni ep. Diog. tri-
 buit duce Ps.-Aristippo, Platonis obtrectatori ignoto vindicat
 Bergk, qui ep. a maligno homine, f. peripatetico philosopho,
 ad diffamandum Platonem fictum esse suspicatur' 8 δυνίειν
 Blaydes | scripturam insiticiam πικρὸς ἔπεστιν (Athen.) patet
 fictam esse ab eo, qui verba amatorio argumento accommodare
 studebat 148 2 cf. Finsl. p. 54 sq. (adn.) l. 9 ab ima scr. 'in-
 ductum est signum' 151 6 cf. Philod. XI 34, 1 (ψάλματα), XI 44, 4
 (χιογενῇ πρόποσιν) 7 v. Kb. 576, 3 153 4 cf. VI 281, 6 παρθενικὴν
 εἰνάξ' ἐνθα καὶ ἐνθα κόμην (Leonidae) 9 κείτ' ἀμυρίπνους
 Headlam (similiter Jac.) 154 2 cf. quae de simili fortuna mu-
 lieris Trallianae monet Plin. N. H. VII 3, 34 155 3 ep. 226 est
 ap. Ir. p. 91 inter Anacreontea, cf. ad p. 104 7 6 v. VII 302, 2
 10 Λαρισαίέα (L Λαρισέα s. Λαρισαῖον scribere poterat): cf.
 p. X, Finsler p. 151, Weisssh. p. 30 156 3 sqq. ep. 228 est in ap.
 Buh. p. 134 (n. 19), ep. 229 (quod iteratur in P post ep. 721) in
 eodem ap. p. 162 (n. 133) invenitur (cf. p. XXVIII sq.) 157 3 sq.
 tertium distichon epigrammatis 229 (Dioscor. in Thrasyb.) ex-
 stat etiam apud Ps.-Plut. mor. 241 a (Lacaen. apophth.) inter-
 polatum ἄδακρος [καὶ ἱλαρὰ] θάπτω (adn.) l. 2 ab ima
 scr. 'C' pro 'J' 159 8 scrib. 'epp. 233—240' 162 1 cf.
 epigrammatis 237 versio Schochiana ap. Rub. Gr. Ep. 62 (adnot.
 p. 137, praef. p. 274) 3 οὐρε' ὁμοῦ καὶ πόντον: cf. IX 707, 3
 βένθος ὁμοῦ καὶ ἄρουρα 7 sq. Θεμιστοκλέους ἵνα πρῆγμα
 Κηρύσση Μάγνης σηκὸς ἀποφθιμένον coniecì, Θ. ἵνα σηκὸς
 Κηρ. Μ. δῆνε' ἀποφθ. praefert Sitzler 9 ep. 238 ap. Ir. est
 inter epp. Anytes; sylloge Matrit. (ap. Ir. p. 92) tamquam Any-
 tes epp. continet tredecim, quae adlata sunt p. 126 ad ep. 190
 (Anytae tribuitur ep. 238, quia epigrammati 236, Anytae a
 Maximo vindicato, tetrastichon Adaei in Planudeae codicibus
 nullo intercedente lemmate adnectitur: cf. p. XXXV) 11 unci
 verbis τὸν πατ. Ἀλ. adpositi deleantur 163 2 (adn.) scrib.
 'Bergkio (ep. ad Philippum V et Alcaeum referenti) adversatur
 Reitzenst.' 9 ἦν τις αἰείρη et ἐρευνᾷ (s. ἐρηται) Blaydes

164 2sq. (adn.) post 'Ptolemaeum fuisse — fratrem Philometoris et Physconis suspicatur Reiske' adde 'pro Philometoris filio illum rectius f. habet Clinton'; ex ep. Sidonium non post a. 170 natum esse colligas 7 ἐνδόμενος? 165 (adn.) l. 2 scribe. 'Polyb. 33, 5, 4' 167 (adn.) l. 2 ab ima adde '720' ante '721' 169 3 de Alcaeï ep. 247 cf. Reitzenstein p. 91

6 Alcaeum imitatur Barbucalus, cf. IX 426, 4 (Real-Encycl. s. v. Barb.)

7 sq. cf. XVI 6 ἀ δὲ Φιλίππου δόξα πάσαι θείων ἄγχι βέβακε θρόνων 170 epp. 248—254 videntur (excepto ep. 252) sumpta e sylloge Sim.; de epp. Simonideis cf. etiam quae proponuntur a Pregero N. Phil. R. 1897, 129, ab Iac. Sitzler Jahrb. 1894 (p. 225 sqq.) et 1898 (p. 132 sqq.), a Wilamowitzio Gött. Nachr. 1897, 306, a Wilhelmo Ephem. 6 Febr. 1899 (hexastichon ab Aristide traditum ep. 250, quod Simonidis aequali tribuit Hauv., totum pro genuino habet Sitzler, pro ficticio Keil; epp. 251 et 253 a Sim. in Graecos apud Plataeas occisos scripta esse Hauv. cum Bergkio statuit, Atticorum et Lacedaemoniorum inscriptionem distinguere non audet; ep. 254^b, quod a Ceo Hauv. abiudicat, Simonideum videtur Pregero; Leonidae tribuerim) 171 (adn.)

l. 1 post 'Pr. p. 16' adde 'Reitzenst. p. 112' 3 ῥήμασι π. cf. etiam Theogn. 1152, 1262, Pr. 73 (βουλῆς καὶ δήμου δόγμασι πειθόμενοι) 172 2 (adn.) scribe. 'ep. Isthmio cenotaphio Cor.'

6 μνάματα Sitzler: cf. Reitzenst. p. 115 173 2 cf. Bullet. de corr. hellénique 1889 p. 59 inscript. de Crète 5 (οὐδὲ θανὼν ἀρετᾶς ὄνυμ' ὤλεσας, ἀλλὰ σε φάμα κνυδαίνουσ' ἀνάγει δώματος ἐξ Αἴδα)

174 3 v. p. XXII; agnovit ep. Wilh. ex reliquiis hisce: <κ>υδος; 1, <ιππ>οσυνα 2, <πατρ>ιδοδο<λεσαθ'> 3, μαρναμεν<οι> 4

175 6 (adn.) de verbis δισσως κεῖται v. Finsler p. 139; f. spectavit C simile initium vs. servati in Σπ, cf. ad p. 175, 5 176 7 ep.

257 pro inscriptione f. Simonidea habet Hauv. 177 3 cf. Hoffm. ep. 36 (referendum ad a. 409?): οἶδε παρ' Ἑλλήσποντον ἀπώλεσαν ἀγλαὸν ἦβην βαρναμένοι; Keil ep. illud factum esse censet ante VII 258; obloquitur Reitz. (p. 109), cui epigrammate Ps.-Simonideo vera inscriptio in pugnatōres Eurymedontios servata videtur; de re prorsus incerta frustra disputatur nec (emendatione Bergkii) caesuram legitimam in tam ambiguae originis versu restituere licebit 8 epp. 256 et 259 sunt ap. Ir. p. 103, cf. ad 87 7

178 1 Καρυλίδου (sic) Pl^M 179 7 nullius momenti titulum Ἐρυκίου Κυζ. exhibet ap. Buh.: nam cum epigrammatis 228 et 229 titulus sequentis ep., quod est Erycii, in apographa incidit, quae (omissis epp. 230—261) indici ep. non recepti versus Ps.-Theocriteos subiunxerunt 181 3 cf. ἦν δέ τι ῥέξῃ ἄλλο τύχη 584, 3

5 v. 397, 6 (Erycii) 182 9 consulto οἰκτίρασα non reposuimus pro forma tradita 183 5 scribe. σώζοισθε καὶ εἰν ἀλλὲ (εἰν PPl) 7 ep. 270 in ap. Buh. (p. 155, n. 107) transiit ex altero, quem in Palatino obtinet, loco; recipienda fort. erat

scriptura τούσδ' ἀπὸ Τυρρηνῶν, si recte ep. de manubiis ab Hierone post victoriam Cumanam Phoebō oblati interpretantur; quamquam scriptura recepta, quae consensu Planudeae et prioris recensiois Pal. nititur, etiam a Finslero (p. 91) defenditur; initium τούσδ' ἀπὸ Τυρρηνῶν imitari vid. auctor ep. VI 215 (ταῦτ' ἀπὸ δυσμενέων Μήδων). Ep. 270 exstat ap. Ir. p. 95 inter Simonidea, cf. ad 40 3 10 ἐν σκάφος ἐκτέρισεν: cf. 635, 5 εἴτα θανόντα ἐκτέρισεν (ναῦς) 184 (adn.) l. 4 ab ima scrib. '7 sqq.' 185 7 cf. claus. Leonidea ὠκήεντα τέρετρα VI 205, 7 (adn.) l. 8 ab ima scr. 'L' pro 'C' 187 3 sq. (adn.) supple 'περὶ τῶν κρητ' θαυμαστ' (-στον)' 4 ψεύσται Κρητες, ὅπου καὶ Δ. Kaibel 189 7 ep. 279 videtur Antiphili: cf. πάνσασθε IX 306, 1 (παῦσαι 279, 1), διψὰς ἔχει σποδιή IX 549, 4 (ἐπὶ ψυχρῇ — σποδιῇ 279, 2: σποδ. utrobique in fine pentametri), τί δὴ τόσον ὧδε κορύσση IX 277, 1, τί τοσόνδε καὶ ἐν νεκύεσσιν IX 294, 5, τί σοι τόσον εἰς ἄλλα χῶμα VII 379, 1 (τί τῆς ἐν κύμασι λώβης 279, 3 in eadem hexametri parte), τὴν ἀπὸ γῆς IX 415, 4, τὸν δ' ἀπὸ γῆς IX 222, 6 (τὸν κατὰ γῆς 279, 4), cf. praeterea Antiphili epp., quae ad picturas spectant; et fort. pars tituli superest, ut nomen gent. Βυζαντίου epigrammati praecedenti adpositum non ad ep. Archiacum, sed ad seq. (279 Ἀντιφίλου Βυζαντίου) referendum sit 11 scrib. ἐν (pro ἐνι) 193 2 φροῦδ', ἐπὶ σοὶ πάσης ἐλπίς Korsch 194 7 sq. cf. Kb. 432 πόντος καὶ γαία δάσσαντό με 195 10 σπεύδων: cf. 185, 5 πῦρ ἕτερον σπεύδουσα 196 3 sqq. cf. Heck. p. 93, Weissb. p. 91 199 8 imitatur Leonidam (v. Geffck. p. 115 sq.) etiam Philippus: cf. τῇ δ' ἐκ καλάμης συνέριθοι νῆσαν πυρκαϊήν IX 89 199 9 ep. 296 tractat (Riv. di Filol. 21, 98) G. de Sanctis, cf. Jahresb. 1898, 135; ad vs. 5 sq. (similiter ac Bgk.) olim ci. οἷδε γὰρ ἐν γαίῃ Μήδων πολλούς ποτ' ὄλεσαν (s. πολλούς ἀπόλεσαν) Φοινίκων θ' (adn.) l. 6 ab ima scrib. 'p. 135 (n. 24)' l. 2 ab ima scrib. 'epp. (uno f. excepto) non Simonideis', in ima l. post Ar., adde: 'verba haec (ex or. ὑπὲρ τῶν τεττάρ.) spectat Ar.^{sch.} exhibens: Σιμ. ὕμνησε' 203 (adn.) l. 6 ab ima scrib. 'litt. μ — restituta est' 204 8 cf. etiam Kb. 21, 1 ἀθάνατόν με θανούσι <τόδ' ἀστοὶ μνημ' ἀνέθηκαν> 207 1 Θεσσαλὸς ἐκ Κορόπης Röhl: cf. Herm. 30 p. 186, ubi Wilam. Hippaemonem (a Thessalia oriundum), e Cretica Magnesia Rhodum migrasse ibique sepultum esse ex relato ad Pisandrum epigrammate colligit 208 9 πατρίς (υ —): correptionem Atticam in altera thesi pedis tertii a Paulo adhibitam esse mireris (cf. I. Merian-Genast p. 74); sed de auctore ep. dubitari licet (in Pauli ep. εἰς τί pro ἐς τί scribendum) 10 εἰ δ' ἄρ' ἀφανροτάτου Korsch 210 1 cf. Rub. Gr. Ep. p. 96, 151, praefat. 275 2 v. Finsler p. 151 7 auctor ep. 312 (Asin. Quadr.) fort. idem a quo scripta est hist. Rom. (Ῥωμαικὴ χιλιάς) 211 3 ep. 313 Ti-

moni Phliasio tribuit Menk 213 10 μᾶλλον ἐμοὶ Blaydes
 214 6 epigrammatis auctori f. obversabatur Simiae Rh. ep. 22, 3
 καὶ πέταλον πάντῃ θάλλοι ῥόδου 217 1 sqq. de epp. 325 sq.
 cf. Heck. p. 34 sqq., E. Maafs Orph. 209 sqq. 2 v. XI 38, 5
 πῖνε, λέγει τὸ γλύμμα, καὶ ἔσθιε καὶ περὶ κείσο ἄνθεα (Polemonis),
 Kb. 614, 261 (verba, quae in marg. codicis Matrit. 114 Lasca-
 ris manu adscripta esse tradit Ir. 'ἐκ τῆς 5 τοῦ Διοδώρου', ab
 Ir. ad ep. 325 referuntur, cuius Diod. II 23 mentionem fecit;
 idem Ir. quod ep. ex cap. 23 sexti libri petitum esse monet,
 errat numero 5 deceptus, sed Lascaris fort. non 'ἐκ τῆς 5', sed
 'ἐκ τῆς 15. s. ἱστορίας τοῦ Διοδώρου' scripsit videturque tam ep.
 325 spectasse quam Carcini versus ap. Diod. V 5; cf. Sternb. p. 81)
 (adn.) l. 6 scr. 'Favorin'. 219 13 τερπνὸν — τὰ φῶ Sitzler
 222 4 (adn.) post 'ἰκνυζίκω·' C' add. 'fort. Προύση Car' 5 cf.
 Kb. 145, 3 τοῦ με χάριν — ἡγάγεθ' ἱμερτοῦ πρὸς φάος ἡέλιον
 (adn.) l. 13 <μετ>εγράφῃ Wolters 227 1 sqq. cf. Weissb. p. 40 sq.,
 80, qui ep. 339 pro inscriptione sepulchrali haberi vult (cl. Kb.
 646^b) 11 καὶ πανστῆρ' ὁδύνης ci. primus Heimsoeth 228 2
 ἐν Θεσσαλονίκῃ: cf. quae ad ep. 667 adnotavit C 'ἐν τῷ ναῶ
 τῆς ἁγίας Ἀναστασίας ἐν Θ.' 3 (adn.) de mulieris nomine Nico-
 poli cf. etiam Plut. mor. 318 C Νικοπόλεως τῆς ἑταίρας 7 de ep.
 341 v. Ludw. Procl. p. 120, 157 230 6 νεαροῶν δ' ὄν: cf.
 XVI 95, 2 ὁ μὲν θηρῶν λῶστος, ὁ δ' ἡνιθέων 232 (adn.) lin. 7
 scrib. 'in Michaelis Archivarii exemplari' (non 'Maximi')
 233 1 τὴν γενὴν Crusius (praeferendum vid. γενῆν) 4 ep.
 exstat in ap. Buh. p. 136 (n. 32), unde ἡ λίθος ἡ μικρὴ (346, 2)
 sumpsit Br. (ἃ λίθος?) 234 1 de ep. in Adimantum cf. Wilamo-
 witz (Gött. Nachr. 1897 p. 310), cui non οὐ διὰ βουλάς, sed ὄν
 διὰ πᾶσα vetustior hexametri clausula videtur; ep. est in ap.
 Buh. p. 136 (n. 33) 4 cf. Reitzenst. p. 119, Rubens. Gr. Ep. p. 62,
 137 sq. 8 dist. est ap. Ir. p. 94, cf. ad 40 3; ep. etsi alienum a
 Simonide, tamen signum † indicis auctoris praefixum deleatur,
 quoniam quae Simonidis nomine feruntur epp. spuria sic in hac
 editione notare nolui (del. idem signum ante tit. ep. 296 et 304
 et si cui praeterea lemmati perverso adpositum exstat); quae epp.
 mea sententia non potuerint condi a Simonide, quae potuerint,
 significavi supra p. XXVII et p. LXVII sq. 238 5 cum Gaetulici
 ep. 354 cf. XVI 135—143 epp. in Medae imagines facta
 240 3 Νέμεσι Headlam: at cf. quae ad ep. 358, 2 adnotata
 sunt 241 8 Αἰετίου Hillscher (cl. Sen. contr. I 3, 11)
 243 9 ep. 364 est in ap. Buh. p. 133 (n. 16); in v. 2 exhibet ap.
 coniecturam Reiskianam ἀμφιβалоῦσα 244 6 βᾶριν ἱμῶν (s. ἰνῶν)
 ὁ δύνη Korsch 245 12 ep. 367 exstat in ap. B. non post 366,
 sed post 375 246 5 scrib. 'C. Pl' 249 9 v. Kb. 146 253 8 sq.
 (adn.) cf. Real-Encycl. s. v. Antiphil., ubi ep. 379 ab Hill-
 schero ad Caligulam falso referri contendit Reitzenstein: con-

iectura Γαῖε, sive Antiphilus molem portus Puteolani sive Caligulae pontem (ut Philippus) celebrat, improbanda 254 12 τὴν ὁ ζοφώδης Sitzler 259 1 cf. Ἄιδι μαστοὶ κάμνετε IX 390 265 8 imitatur Argentarius Ps.-Simonideum οὗτος Ἀδειμάντου κείνου τάφος, ὄν (347) 14 ep. 396 est (cum titulo Planudeo) ap. Ir. p. 108 inter Planudeae εἰς ἥρωας epp. (inter 225 et 141): cf. p. XXXIX et ad 91 7 sqq. 267 3 ἐνὶ denuo coniecerunt Polak et Headlam 5 (adn.) adde 'in eodem argumento versatur ludens Dionysius: cf. VII 533, p. LV' 269 6 ὀκλαδίην (cl. Suid. s. v. ὀκλαδία) Sitzler 270 1 cf. ep. 375 (Antiph.) 9 Ψύλλος: cf. Herond. I 50 272 3 ep. 405 exhibet Matritensis sylloge epigrammatum in poetas ap. Ir. p. 99; sumpta sunt haec fere omnia e Planudeae libris I et III; praecedunt epp. quinque libri I (in Homerum, A. P. IX 24, 97, 192, 575, 455), sequuntur (ordine Planudeo) epigrammata libri III cap. 22^a εἰς ποιητάς; itemque epp. quaedam libri I (IX 185 sq. cum Platonis ep., quod est in vita Olympiodori 68 W., IX 187, 504, 545, 160, 450) in sylloge Matritensi ante Plan. l. III c. 22^b collocata sunt; post epp. 4 in Hesiodum (VII 52—55) quintum in eundem IX 161 inseritur et distichis VII 615—617 adiunguntur IX 434 (quod non rec. Plan.), XVI 311 (e Plan. libro IV). Omisit sylloge Matrit. ex epp. libri III εἰς ποιητάς illa, quae Planudes titulo εἰς ἀνωνύμους π. subiunxit (VII 419, 421, 588 sq., 595, 715) et tria epp. capitis 22^b: 594, 598, 716; quae praeterea in syll. Matrit. εἰς ποιητάς requiruntur epp., cum in Planudeis capp. illis exstent, ea omnia in aliis codicis partibus exarata sunt; sic epp. in Sophoclem VII 20, 22 inveniuntur in syll. Matrit. Simonidea et ibidem epp. in Anacreontem 24, 25 (τὰ τοῦ Σιμωνίδου εἰς αὐτὸν προεγράφησαν εἰς τὰ ἐκείνου, Ir. p. 98; cf. ad 40 3), epp. VII 8—10 occurrunt ap. Ir. p. 86; epp. VII 41, 42, 525 inter Callimachea, VII 15—17 inter Sapphica compiler rettulit, VII 11—13, 713 in Erinnae, 412 in Alcaeï syllogen recepit 273 (adn.) l. 4 ab ima cr. 'ad Theodoridae verba interpretanda' 274 5 (adn.) post 'Heck.' adde 'in altera editione commentationis crit. p. 185; sed idem σὺν M. cum verbis sqq. iunxerat in priore ed. (p. 240) et etiam p. 186^{II} in mutato versu post Σαπφώ interpunxit' 275 3 ep. 408 exstat ap. Ir. p. 97 inter ep. 71 et 536, cf. p. XLIV 278 6 (ὀνήσιμα ταῦτα s. ὄν. πᾶσι Blaydes) 9 ὕψιον pro δεξιὸν Mähly 280 9 κάρων αἶνος Ἀταλ. Polak 281 5 ὀλίγα Kb. 282 epp. 416 et 418 iterantur in ap. Buh. appendice p. 72 sq. 7 cf. Kb. 553, 4 283 5 cum Meleagreis cf. postrema verba ep. Halicarnassii Kb. 205 12 καί με pro κάμè probabiliter Sternb. 284 7 cf. etiam XII 167, 2 ὁ γλυκύδακρυς Ἐρως 285 2 ex Plautinis locis (Poenuli V 2, 41 'Avo donni', V 2, 34. 38, V 3, 22 'Hau') Scaliger primus collegit, in litteris Graecis ναὶ διὸς ('corruptis ex ναυδὶος') latere Punicam salutandi formulam αὐδονί (malis

αὐ δονί) tribuitque litt. finalem σ alienam a voce semitica Graeco homini hiatus vitandi studioso; coniecturam Scaligeri an alii et nuper Herwerden cum Schroedero recte probaverint dubitat A. Baumstark: suspicatur subesse potius formulam 'νὰμ σύμιμ: praedicator nomen', quam suspicionem titulis sepulcralibus, qui exstant apud Schroed. p. 226, 271, stabilire conatur; in praeced. versum ex lingua Hebraea σέλου frustra ascitum esse idem censet 286 1 malim ὅς ποτε καὶ βάνχησι (s. βανχέουσι) συνέδραμεν 288 10 ἡ δα γενήν Headlam (γενῆν?) 290 3 sq. cum verbis χαῖρε καὶ — τὰν αὐτὰν αὐθις ὄπαζε χ. confer quae contraria salutantium vice dicuntur Kb. 205 αὐδήσαντες χαίρειν τὰν αὐτὰν ἀντινέμεσθε χάριν 293 4 Agesilai fratrem ab Antipatro dici ratus erravit Jac.; Teleutias, Theodori filius, in quem Sidonius ep. 426 scripsit, dubitari vix potest, quin Cous fuerit, quem proxenum suum Iasenses declaravere decreto publico; cf. Inscript. of Cos 15 (Pat.), Preuner Herm. 29, 550; inscriptionem Coam per aetatem Antipatri, quem non verisimile natum esse post a. 170, saeculo alteri etiam ineunti vindicare licet, primo saec. vix licet 298 (adn.) l. 3 sq. scrib. 'ἐπιγράμματα ἄτινα' pro 'ἐπιγράμμα ἄτ.': cf. p. XII 299 5 sqq. (adn.) scrib. 'ap. Buh. p. 145 (n. 62)' 300 12 rectius fort. Θυρεᾶν — Θυρεᾶι (ep. 431, 2; 6) scribitur quam Θυρεάν — Θυρεά; sed diversae formae Θυρεᾶν — Θυρεᾶ (ut variantes scripserunt Bergk, Hiller, Dübner, Hanv.) in eodem carmine vix ferendae 304 8 ὑπὸ τέλχει Blaydes 306 11 ἄκριτε Μοῖρα: cf. Kb. 204, 3 ἄκριτε δαῖμον 307 1 (ἐπισσεύασ') Ἐρέβευς s. ἀγρίους κύνας? 308 9 adde 'C. Pl'; ep. 442 (cum Kaib.) a Sim. abiudicat Preger 311 3 Hegesippi et Callimachi epp. 446, 447 inter se excipiunt ut eorundem epp. 276, 277 11 sq. δ καὶ στίχος οὐ μακρὰ λέξων 'Θῆρις Ἀρισταίου Κρής' ἐπ' ἐμοὶ δολιχός Wilamowitz 314 9 τεῖδε Σάων Degner (adn.) l. 4 scrib. 'ουτῶς (ουτος? Car)' 315 2 scrib. 'C' pro 'L' (adn.) l. 1 adde '268, 8' ante '559, 7' 319 3 corr. 'Κρηθίδα' 10 οὔτε λακών? 321 7 de epp. 464 sq. v. Maafs Orph. p. 239; cf. cum versibus Antipatri Heraclitique inscriptionem ap. Kb. 675 (διδυματόκον) ἧς μεμέρισται βρέφη, ζῶν πατρί, θάτερον αὐτῇ 328 1 scrib. 'ἀλλὰ Πλάτωνος' (adn.) l. 1 corr. 'Ir. p. 103'; cf. ad 87 7 329 1 sq. (adn.): Sim. 196 B.⁴ Reitz. tribuit Amorgino, ut ad ep. 472 Leonidas Semonidea dicta duo adhibuerit (fr. 3 et S. 196, cf. ad 472, 2) 1 (adn.) cr.: 'τόσον ὅσον' Pl^{a.s} 338 8 cf. Kb. 576, 3 10 σοῖς ἐν δώμασι Φερσεφονείας (partim cum Pl) Kaib.: cf. Kb. 272, 9 Εὐβουλῇ (ἄβρον) ἄθυρμα φέρειν Φερσεφόνῃ τ' ἀλόχῳ 344 3 ap. B. non affert ep. 492, sed notat 'pag. 263' scil. ed. Stephanianae, quae in hac p. ep. exhibet 345 (adn.) l. 7 adde 'ep. origine alienum, Philippeum, Meleagreis ut argumento simile adiungi poterat' 355 5 scrib. 'C' pro 'A' 357 5 epigrammatis in Pausaniam

medicum originem recentiorem Kaibelio prodere videtur locutio *Φερσεφώνης θάλαμοι* non ante quartum saeculum in lapidum inscriptionibus obvia; cf. etiam Reitzenst. p. 111 8 τῷδ' Ἀσκλη. (sc. τάφῳ) proposuit O. Crusius, ἐνθ' olim ci. 358 3 ep. 509 temere a Simonide abiudicari censet Pr. (adn.) l. 7, 6 ab ima scrib. 'post 349', 'p. 146' 359 7 exstat ep. 512 adnexum epigrammatis 344 et 344^b ap. Ir. p. 94: cf. de Matrit. sylloge Simonidea ad p. 40 3 361 (adn.) 2 pro verbis 'titulum — C' scrib. 'supra auctoris nomen titulus ad alterum dist. epigrammatis 513 spectans εἰς Τιμάνορα erasus vid.' 362 3 ep. 516 est ap. Ir. p. 95 inter epp. IX 683 et VII 270 in sylloge Simonidea 7 ep. Callimacheum 517 scriptum putat Knaack in Melanippum Pythagoreum, cuius meminit Iambl. v. Pyth. 267 7 sqq. (adn.) scrib. 'Pl^m III^a c. 20' et in titulo paginae 'II^b c. 5' 363 9 geminatum οὐκέτι firmatur imitatione Meleagrea: cf. 535, 1 367 4 verba Callimachea ὅστις ἐμὸν παρὰ σῆμα — γενέτην (525, 1 sq.) obversabantur auctori ep. Edesseni ap. Kb. 517: ὃς τὸν (πόδ'?) ἐμὸν παρὰ τύμβον ἄγεις, Τίτον Ἰσθι Φιλίππου πατρὸς Ἐδεσσαῖον παῖδά με καὶ Μαρίας 368 12 vera vid. Heckeri coniectura Ἠδίστη: v. Kb. 514, 1; 730, 2 374 9 ep. in servum Manen certe non est Anytae, cf. p. XVIII 375 1 epigrammati 539 nomen auctoris adposuit C 383 (adn.) l. 7 erasum est non ἐπιγραμματοφόρος sed — φόρον vel — φόρον, ut confusis Agathiae patrisque Memnonii muneribus lemmatista 'τοῦ ῥήτορος καὶ ἐπιγραμματοφόρου' scripsisse videatur 384 9 Ἰωάννου π.: cf. ad ep. VI 55 399 9 μέμφεο — ἀνέμοις: imitatur Iulianus Antipatrum Th., cf. μεμφομένους ἀνέμῳ (666, 6) 405 (adn.) l. 9 ab ima scr. 'Iacobsio vid.' 406 7 verba quae in ep. 593 Agathias exhibet, αἱ δ' ἐπὶ τύμβῳ — Παφίη, eadem supersunt de inscriptione Nicopolitana incertae aetatis, cf. Kb. 512 408 5 cf. p. XXII 412 9 πικρὸν — μέρος? λάχος? 413 3 ep. 606 est in ap. B. p. 150 (n. 87) 416 10 τὴν μήπω μηδενὸς: cf. Kb. 467 μητέρα τὴν μήπω 426 7 scrib. 'C. Pl' 442 1 v. E. Maafs Orph. p. 235 not. 53 5sq. νέφος δ' — κνάνεον θανάτου Sitzler (νέφος ego quoque suspicabar, priore coniectura εἴμ', ἀμαλᾶς reiecta) 455 3 ὧν ἐπέοικε τυχεῖν cf. 333, 2 ὧν σ' ἐπ. τυχεῖν (epp. 333 et 661 non eiusdem auctoris, sed fort. ex eadem sylloge Gregorii petita sunt) 489 7 (adn.): de κέρων usu v. etiam eph. arch. III 22 494 5 cf. ad 10 11 497 1 fort. ἐντέ με δῶρα 505 9 de tit. ep. 728 et de l. XIII cf. Wolters Rh. M. 38, 112 510 1 insunt (v. Reitz. p. 172) in ep. 733, quae nec re nec verbis absona videantur ab arte Leonidea; cf. ὁμήλικες — Ἀναξὼ καὶ Κληνώ cum Leonideis Μηλὼ καὶ Σατύρη τανυήλικες V 205, 1; Κληνώ μὲν cum Μηλὼ μὲν V 205, 3; δίδυμοι παῖδες et τρεῖς θυγατέρες VI 289, 2; ὀδωκονταέταις et ὀδωκονταέταις 726, 9; Χαρίτων et Χάρισιν 726, 6. Inde si quis non

Diotimum Leonidea secutum, sed titulos *Λεωνίδα* et *Διοτίμω* mutatos esse colligat, certe controversi indicis *Διοτίμω* οἱ δὲ *Λεωνίδα* (173) explicationem facilem in promptu habeat.

Eis, quae supra (p. XLIX sqq.) de Planudeo epigrammatum delectu exposita sunt, nonnulla hic addam, quae etsi pleraque ex tabulis notisque subiunctis atque ex epigrammatum adnotatione facile noscuntur, tamen ad commodiorem libri usum conlata lectoribus proponenda arbitrabar. Qualia et quorum generum epigrammata Planudes omiserit (sive argumenti natura ductus sive propter qualemcunque interpretandi emendandique difficultatem sive iudicium suum de pretio epigrammatum et florilegii terminis secutus), quoniam supra in universum indicavimus, reliquum est, ut ipsos numeros epp. praetermissorum eorumque auctorum nomina afferam, simul quibus in libri VII Palatini partibus exstent ea epp. commemorem.

Ex priore libri VII parte (ex epp. VII 1—363) omisit Planudes epp. 63.

1. Ex epp. in poetas (VII 1—55) desunt apud Plan. epp. quinque: Antipatri 14, Dioscoridae 31, Diodori 38, incertorum 2^b, 48 (itemque Simonideum 77; non omissa epp. 69—71, 75);

2. ex epp. in philosophos (78—134 s. 135) non recepit Pl. viginti septem: Meleagri? in Heraclitum 79, Zenodoti in Zenonem 117, Antagorae in Cratetem et Polemonem 103; incertorum epp. sex: 82 (Leonidae? Dioscoridae?) in Epicharmum, 86 in Solonem, 93 in Pherecydem, 94 in Anaxagoram, 131 sq. in Protagoram; denique epp. Diogenis Laertii duodeviginti: 87 sq., 95—98, 101 sq., 104—107, 111, 113, 115, 116, 118, 133 (in Solonem, Chilonem, Anaxagoram, Socratem, in Xenophontem duo, in Speusippum, Xenocratem, Arcesilaum, Lacydem, Epicurum, Aristotelem, Stratonem, Demetrium Phalerea, Antisthenem, Diogenem, Zenonem, Anaxarchum); epp. 56—68 recepta omnia;

3. ex epp. in heroas (136—152) omisit Plan. incerti ep. in Nestorem 144 (itemque ep. in Coroebum Argivum 154);

4. ex tribus in mulieres epigrammatum particulis (163—169, 181—188, 217—224) neglexit Plan. epp. quinque: 164 sq. (Ant. Sid., Archiae), 181 (Andronici), 183 (Parmenionis), 188 (Antonii Thalli, tertiam seriem integram recepit);

5. ascivit Pl. epp. εἰς δούλους 178—180 una cum ep. 162;

6. epigrammatum (189—216) εἰς ὄρνεις καὶ ἰχθύας desunt apud Plan. quinque: 193 (Simiae), 194 (Mnasalcae), 211 (Tymnae), 214 sq. (Archiae et Anytes);

7. ex epigrammatis 226—259 (et 72—74) plerisque scriptis in viros fortes unum om. Plan. 254^b, argumento a proximis alienum, sed cum his ex eadem sylloge Simonidea a C ascitum;

8. epigrammatum in naufragos (263—294) desunt apud

Plan. tria: 276 (Hegesippi), 277 (Callimachi), 292 (Theonis Alexandrini);

9. epp. Timonea 313—320 recepit Plan. omnia;

10. ex epp. 327—338, petitis f. a sylloge Gregorii Magistri, non recepit inscriptiones 331 sq. (incertorum poetarum);

11. praeterea duodecim prioris partis omisit epp. haec: [Simonidea] 177, 296, 347; Theocriti 262 in Glaucam, Nicomachi 299 in Plataeas eversas, Antiphili 176, Procli 341, incertorum epp. 158, 306, 322 (ex epp. Lobonis?), 343, 363.

Sunt igitur in his epp. a Plan. omissis praeter quinque Ps.-Simonidea (77, 177, 254^b, 296, 347) Meleagreorum poetarum (et Theocriti) epp. quattuordecim: tria Antipatri (14, 164?, 165?), singula Dioscoridae (31), Meleagri (? 79), Andronici (181), Simiae (193), Mnasalcae (194), Tymnae (211), Anytae (215), Theocriti (262), Hegesippi (276), Callimachi (277), Nicomachi (299). Philippeorum ex illis sunt epp. quattuor: Diodori (38), Antiphili (176), Parmenionis (183), Antonii Thalli (188); nullum in illis sexaginta tribus est ep. Cycli; Diogenis inter ea sunt epp. duodeviginti; accedunt quinque epp. scripta ab Archia 214, Antagora 103, Zenodoto stoico 177, Theone Alex. 292, Proclo 341; incertorum denique auctorum sunt epp. septendecim (2^b, 48; 82, 86, 93 sq., 131 sq.; 144, 154; 331 sq.; 158, 306, 322, 343, 363).

Altera libri VII Palatini pars complectitur

1. epp. 364—405, fragmentum Philippeum (prius e maioribus huius partis);

2. epp. 406—506, fr. Meleagreum (primum e maioribus);

3. epp. 507—516, duo fr. Simonideae sylloges (quorum prius epp. 507—513 A—Φ, alterum epp. 514—516 exhibet);

4. epp. 517—525, fr. Callimacheum;

5. epp. 526—546 originis variae, in quibus tamen particulae duae Meleagreae epp. 526—529 et 535—541 insunt et recte fort. particula Philippea epp. 530—532 distinguitur;

6. epp. 547—550, fr. Leonidae Alexandrini;

7. epp. 551—614, fr. Cycli;

8. epp. 615—621: Laertianis in poetas sapientesque (Lobonis? 615—619 Diogenisque 620) adnectitur incerti ep. in Sophoclem (quod et ipsum Weigand Diogeni vindicat);

9. epp. 622—645, fragm. Philippeum (alterum e maioribus huius partis);

10. epp. 646—655, fragm. Meleagreum (alterum e maioribus);

11. epp. 656—680: fr. Ps.-Theocriteum (continens epp. 658—664) cum praemissis Leonideis 656 sq. subiunctisque variis epp. 665—680, quae partim fortasse ex opere Gregorii Magistri fluxerunt;

12. epp. 681—688, Palladae Gessiana;
 13. epp. 689—706 varia cum insertis particulis Philippeis duabus epp. 692—694 et 699—703;
 14. epp. 707—740, fragm. Meleagreum (tertium e maioribus huius partis);
 15. epp. 741—748 promiscua, in quibus particula Philipea epigrammatum 741—743 exstat.
- Ex his epp. VII 364—748 desiderantur in Planudea epp. 119.*)

Ex fragmentis Philippeis tam maioribus (364—405; 622—645) quam minoribus (epp. 530—532?; 692—694; 699—703; 741—743) omisit Plan. epp. triginta, praeterea duo Philipea, 705 Antipatri et ep. 534, si hoc recte Automedonti vindicatur. 1. Ex epp. 364—405 desunt in Plan. epp. quindecim: tria Antiphili (375, 379, 399), duo Antipatri Thess. (367, 402), duo Bassi (386, 391) totidemque Philippi (385, 394), singula Argentarii, Diodori, Antistii (364—366), Erycii, Crinagorae, Iul. Dioclis Carystii (377, 380, 393). 2. Ex altero fr. maiore omisit Plan. epp. septem: tria Crinagorae (633, 636, 638), duo Antipatri (625, 640), Apollonidae ep. 642, unum incerti poetae (Diodori?), ep. 626. 3. E quattuor particulis minoribus unam sprexit totam, epp. 692—694 Antipatri (s. Philippi), Apollonidae, Adaei; e praecedenti particula Philipea (? epp. 530—532) omisit Antipatri ep. 531 in Demetrium (cum eiusdem argumenti epp. 230 Erycii et 433 Tymnae recepisset); e sequentibus particulis duabus praetermisit bina epp.: adesp. (Diodori?) 699, Diodori 700; Apollonidae 742, Antipatri 743.

Ex fragmentis Meleagreis tribus (406—506; 646—655; 707—740) neglexit Planudes epigrammata sexaginta (35 + 1

*) Continent ambae libri III Planudei syllogae epigrammata 582 (v. p. XLVIII), sed in his sunt undecim bis scripta (v. p. XXXIII), undecim non Palatina (v. p. XXXII), duo ex aliis libris Palatinis atque septimo sumpta (v. p. XXXII), tria epp. Palatina (662, 351, 66) divisa ita, ut bis terna ex iis fierent, rursus duo Palatina (580 sq.) in unum redacta; inde efficitur in libro III Planudeo exstare libri VII Palatini epigrammata 556, acceduntque eiusdem libri Palat. epp. in alios libros Planudeos atque tertium recepta septendecim. Planudes igitur ex epp. Palatinis 755 (sc. VII 1—748, quibus in hac computatione adnumerantur septem ista: 344^b, 23^b, 555^b; 2^b, 254^b, 507^b; 472, 7—16) elegit recepitque in tertium librum aliosque omnino epp. 573 (556 + 17), ut tot epp. Palatina quot supra computantur omiserit, 182 (63 + 119 ex duabus libri VII partibus praecipuis).

+ 24: minores particulas Meleagreas epp. 526—529 et 535—541 integras recepit Maximus). 1. Epigrammata in poetas omisit tredecim: primi fragmenti epp. octo (Theodoridae in Euphorionem 406; Dioscoridae in Sapphonem, Thespidem, Aeschylum 407, 410 sq.; Sidonii in Antimachum 409, Callimachi? Leonidae? 415, incerti in Mel. 416, Meleagri 418); tertii fr. epp. quinque (Dioscor. in Sositheum et Machonem 707 sq., Alexandri in Alcmana 709, Nossidis 718, Leonidae in Tellenem 719). 2. Ex duorum eorundem fragmentorum epigrammatis in viros militares (430—443 et 720—724) spreuit Plan. epp. octo: primi fragmenti quinque (Dioscoridae 430, Nicandri 435, Hegemonis? 436, Archilochi 441, Simonidis 443), tertii fr. tria (Chaeremonis 720, Theodoridae 722, Anytae 724; totidem igitur huius argumenti inde recepit epp. Plan.: 721, 721* s. 229, 723). 3. Ex epigrammatis primi tertiiue fr. εἰς μεθύσους praetermisit tria, Aristonis 457, Callimachi 454 et 725. 4. Tertii fragmenti particulam epigrammatum in senes anusque (Leonidae 731, Theodoridae 732, incerti 734, Leonidae 726, Callimachi 728, Diotimi 733) cunctam (cum ep. illis adnexo 727) neglexit Plan., primi fr. Callimacheum 458 in anum nutricem. 5. Primi fr. ex particula epigrammatum 481—485 tria εἰς νέους καὶ νέας omisit Plan. (Philetiae 481, incerti 482, Dioscoridae 484), tertii fr. totidem in virgines (Erinnae 710, 712, Antipatri 711). Ex tertii fragmenti in puerperas epigrammatis 728* (s. 462) — 730 postremum, Persae, praetermisit. 6. Ex aenigmaticis primi fragmenti (421—429) desunt quinque apud Planudem: quattuor Antipatri 424—427, Meleagri in Antipatrum 428. 7. Praeterea omisit varia epp. Meleagrea decem, e duabus particulis fragmenti primi, epigrammatis 440—453 et 469—474 octo haec: 448 sq. et 472 v. 7—16 Leonidae, 446 Hegesippi, 450 Dioscoridae, 469 Chaeremonis, 473 Aristodici, 474 incerti auctoris (Nicandri?) et cum eo etiam ep. quod proximum est in Palatino, Diotimi 475; accedit ex tertio fr. unum, quod epigrammatis in poetas (713—719) a Cephalā insertum esse mireris, incerti auctoris in venatorem Leucippum ep. 717. 8. Denique ex epp. in naufragos non admisit Planudes quattuor, duo primi fragmenti: 496 sq. Simonidis, Damageti; unum alterius fr.: 651 Euphorionis; unum tertii: 739 Phaedimi, quocum quae iuncta sunt in P duo aliqua ex parte similia epp. item spreuit Plan.: 736 Leonidae, 737 (Theodoridae?). Ex omissis igitur sexaginta epp. his Dioscoridae sunt octo, Leonidae septem, sex Antipatri, quinque Callimachi, tria Theodoridae, bina Simonidis, Erinnae, Diotimi, Chaeremonis, Meleagri, singula quindecim aliorum poetarum Mel., sex adespota Meleagrea.

Ex epigrammatis promiscuis 526—546, 665—680, 689—706, 741—748, quibus Meleagreas particulas duas (526—529;

535—541), fragmenta Philippea quattuor minora (530—532; 692—694; 699—703; 741—743) inserta esse supra monuimus, omisit Planudes et decem iam commemorata (531; 534; 692—694; 699 sq.; 742 sq.; 705) et insuper novem haec: 533 Dionysii, 544 adesp.; 665 Leonidae; 672 e syll. Gregorii?, 677 Simonidis, 678 adesp.; 689 adesp., 698 Christodori, 706 Diogenis.

Ex sylloges Simonideae epigrammatis (507—516) repudiavit Planudes quattuor, tria disticha 507^b, 509, 511, tetrastichon 514; e Callimacheis epp. 517—525 sprexit unum, distich. 523; epp. Alexandrini 547—550 recepit omnia, itemque Gessiana (681—688) uno excepto 685 (cf. ad ep. 681).

Epigrammatum Cycli 551—614 exclusit non plus tria: 592 (alterum ex Iuliani in Hypatium epigrammatis, quorum prius Plan. recepit), 609 Pauli (?), ultimum fragmenti 614, quod magis quam Agathiae convenire videtur poetae Philippeo, Antonio Thallo.

Fragmenti Laertiani (epp. 615—620) sprexit Plan. partem alteram, disticha 618 sq. (Lobonis?) et ep. Diogenis 620, nec intulit (quae demum Pl^s exhibet) epp. sylloges Theocriteae 658—664 praeter unum 662 (Leon. Tar.), unde colligere non ausim Cephalanam olim, cum ipsa quoque Ps.-Theocriteis illis careret, Leonidea epp. 662 et 665 continuata habuisse epigrammatis 655—657, quae in utroque florilegio (iniuria, opinor) poetae eidem Tarentino vindicantur.

Restat ut de auctorum indicibus apud Cephalam Planudemque differentibus nonnulla, quae partim in notis tabulisque dispersa occurrunt, hic iuncta proponantur. Sepulcralia igitur, quae in Palatino certis auctoribus tribuuntur, sed apud Maximum his indicibus carent, insunt in duabus syllogis Planudeae sexaginta sex, in ampliore undetriginta, in altera triginta septem. (Numeris sqq. adponuntur ad notandos titulorum scribas litterae A L, meri numeri sunt epigrammatum, quibus auctorum nomina addidit C.) Simonidi vindicantur in P adespota Planudea octo: quinque libri III^a (VII 248—251, 253), tria alterius sylloges (VII 349, 508, 512); Iuliano adespota Plan. quinque: tria libri III^a (70 A, 33 A, 58 A; ep. 595 Iuliani est in autographo quoque Plan.), duo libri III^b (59 A, 577). Bina Planudeae adespota tribuit Palatinus Damageto, Simiae, Mnasalcae, Meleagro, Diodoro (VII 9 L, 22 A, 54, 421, 74 A, quae sunt in l. III^a; VII 355, 21 A L, 488, 468, 40 A, recepta a Plan. in l. III^b), itemque duo Planudeae adespota in P Leonidae adsignantur: 472 (libri III^b) et 715 (l. III^a), quod idem tamen etiam apud Plan. in sylloge breviori Leonideum fertur.*)

*) Ex epp. undecim, quae Planudes tam in ampliorem quam in brevioram recepit syllogam, duorum (297, 715) tituli

Antipatro alterutri in P tribuuntur unius sylloges Planudeae, brevioris, adespota septem (15A, 209 sq., 252; 168, 216, 369), bina eiusdem syllogae Callimacho (318, 471), Adaeo (238A, 51A, quod in autographo epigrammati Dionysii 716 continuatur, sed non eidem poetae a Planude vindicatur); Anytae nomen ferunt in P tria syllogae posterioris adespota: 538 (alienum ab An.), 649 et, quod fort. Antonii Thalli Mil. est, 492. Singula amplioris syllogae adespota tribuuntur in P poetis his: Demiurgo (epigrammatographo aliunde ignoto) 52A (C^{pr}), Honesto 66A, Gaetulico 71A(C), Polystrato 297 (quamquam huius epigrammatis auctor Polystratus memoratur in altera syll. Planudea), Dioscoridae 351, 7—10; Thucydidi (?) 45L, Nicarcho (?) 159L (fort. Nicaeneti), Paulo (Palladae?) 307L, Crateti 326, Dionysio (?) 462. Libri III^b singula adespota referuntur in P ad auctores istos: Asinium Quadratum 312, Archimedes (?) 50A, Hadrianum 674, Pythagoram 746L, Agathiam 568, Tymnam 729, Antiphilum 175 (Antiphili ep. 641 Plan. adespotis adgregat libri IV^b; de epp. 120, 371 libri I^b v. p. XXXIII), Philippum (?) 362L (ep. 383 utraque sylloge Plan. Philippo tribuit cum P), Bianorem 49A (ep. 644 in Pl^M non est adesp., sed Bianoris; de Pl^E cf. adnot.).

In sexaginta sex illis adespotis sunt, quae etiam in primario Cephalanae fonte auctoris nomine destituta ex altero demum archetypo indicem eum acceperunt, quinque haec:

1. VII 431 ἀδηλον οἱ δὲ Σιμωνίδου C (adesp. libri Planudei III^b),

ita inter se differunt, ut epp. haec adespota sint in M^a, sed in M^b isdem quibus in P tribuantur auctoribus (Polystrato, Leonidae). Scripturae discrepantiam, quae in Planudeae syllogis traditur, praecipuam ex adnotatione illorum undecim epp. componere fort. non inutile erit. Exhibent M^aP: ξείνω 76, 2; σύνδρομον 297, 2; ἐκχύμενον (-χυμένων P) 383, 2; οὗτ' et κῆν Ἀχ. 396, 3; πρὸς Διὸς et Μῆνιν 540, 1, 3; ἐχύθη et ἔταρος 560, 3, 6; σιγῇ et Κῶς 588, 1, 3; κατέλυσας 598, 4 — isdem locis praebet M^b: ξείνη; σύντροφον; ψυχόμενον; οὐδ' et κεῖν Ἀχ.; πρὸς Ζηνὸς et Μήνην; χύθη et ἑταῖρος; γαῖαν et Κῶς; κατέλυσεν. His igitur locis congruunt amplior sylloge Palatinusque et dissentit syll. Planudis altera; contra brevior syll. ac Palatinus (M^bP) consentientes offerunt: λάβρω 76, 3; ἐφθάνεν — ὦρη et τυμβεύονται 378, 1, 3; ἥόνιον et ἐκλυτος (ῆόν. P) 383, 1, 6; πολέμων — δοράτων (M^bac P, δοράτων — πολέμων M^bpc) 396, 2, 6; Πολύνικον et Θρηκῶν 540, 3, 5; ἐπλεο 560, 7; λυγρῶν (M^bpc P) 715, 4, cum in ampliore Planudeae sylloga (M^a) exstent haec: λάρω; κάτθανεν — ὦρη et τυμβεύοντο; ῆόνι et ἐκλιπος; δοράτων — δοράτων; Πολύνεικον et θνητῶν; ἐπλετο; λυγρόν (M^a et M^bac). Ep. 560, 1 sq. exhibent M^bP, om. M^a.

2. VII 345 ἀδέσποτον οἱ δὲ Σιμωνίδου C (Aeschrionis, adesp. 1. Planudei III^a, in quo etiam tria quae sqq. epp. exstant),
3. VII 5 ἄδηλον A οἱ δὲ Ἀλκαίου Μιτυληναίου L,
4. VII 352*) ἀδέσποτον οἱ δὲ Μελεάγρου C (Antipatri?),

*) In ultimo disticho ep. 352 scripsit ἐτράφετ' perperam, opinor, pro ἐτράπετ' et κόρησιν ἐφ' ὕβρ. Harberton (Mel. p. 39).

Adnectam hic coniecturas in adnotatione non allatas Harbertoni, qui epigrammatum delectum instituit ita, ut in digerendis referendisque ad auctores epigrammatis editionis Brunckianae exemplum fere semper sequeretur, in conformandis epp. verbis satis multa novaret. Mireris apud Harb. inveniri in hunc modum formata: Ἡβᾶ (ἦβα?) μὲν σε, Πρόαρχε, θέσαν παῖδ' ὄντ' ἐτι 724, 1; εἴ τοι ἡδὺ μακρῆς πείραθ' ἐκεῖν βιότης 650, 2, Φυλλί, τηλεκλαύτω 501, 2, Σικέλου παρ' ὕδατα 40, 3, κρωγμὸς—κιδναμένη 713, 8; sed quamquam talia exstant complura, interdum nota tamquam nova proferuntur (velut οὔασι 26, 5 dudum in εὐάσι mutatum est), certae emendationes omittuntur vel textu arcentur (ut Ὀξεῖαι apud Crinag. 628, Σύρον in ep. coronae Phil. 642, 1), licet et crebrae prosodiae insolitae et alia mira reperiantur sive ad auctorem ipsum sive ad typothetarum operam referenda, tamen in frequentibus Harbertoni coniecturis inesse arbitror, quae nonnullis nec inelegantes nec inutiles videantur; equidem inter probabiliore numero: ἄς καὶ ὁ Κάδμος 117, 5; ἐμφανίσας πῆξεν 223, 4sq.; τὰς κάτω κούρας 'Eumenides' (nec praeferam τοὺς κάτω χώρους), λάλλαις ἴσον 479, 3, δακρυῦσαι 488, 3, κόνιν δὲ σοῦ ἀντὶ μέλαιναν 738, 3; iure separavit Harb. 137, 5sq. a prioribus distichis (sed iniuria, opinor, dirimitur ep. 218 ita, ut priori carmini integro versus 3, 8—14, alteri mutilato vs. 1sq., 4—7 tribuantur). Praeterea proposuit Harberton: Ἀχιλλῆος VII 2, 7; ἀγέλαι 9, 4; ἔχεις 12, 6; δρεψαμένην 13, 2; (λειμῶνος τῇμῃ pro δαίμονος ἀνθός ἐμῇ 17, 6;) ἐνθα τὸ λοῖσθον 19, 3; ἀκμήν εἰς λύρη δὲ 30, 3; ἱρὸν παρθενίων 37, 2; (ἀμφὶ τ' ἀθανάτους 42, 4;) ἀπηχθίσαιο (similiter Jac., Polak) 49, 2; (κοτέων ἀεὶ, ὃ ξένε 79, 3; versus 5sq. a Meleagro ep. in Heraclitum alienos ducit Harb.;) ἡέλιον λέσχη 80, 3; ἐς οἶκον ἐπήγαγε (admissa caesura quam Callimachus vitavit) 89, 15; ἐναθλήσας τε 117, 3; τίη ὃ κατὰ μ' ἔλκετ' 128, 1; εὐνέτις ἦν, ἐκάλευν Δάμαλιν τότε, νῦν δὲ Χάρητος Βοίδιον (mutans versum praeunte Heynio, qui scripsit: οὐνομα δ' ἦεν ἐμοὶ Δάμαλις τότε, νῦν δὲ χαραχθὲν βοίδιον) 169, 7; ὕπνον ἄει (praesens verbi ἀέσαι fingens) 170, 6; ἀρούρης 175, 1; (ἄρτι θ' 182, 3;) παρ' ἔσπερον 194, 3; ἐπούδειος (cum Iacobsio), κἄνθ' ἐτ' ἐφυνπνιδίω, πέδοι τροφίας (τρ.: quae aluit) 198, 1, 6, 8; ὑπὲρ ποκα κλωνός 200, 1; ἀπ' ἰθείης χεῖρ

5. VII 671 ἄδηλον οἷ δὲ Βιάνορος C (adesp. libri III^a).

Epigrammata duplici auctoris indice in P instructa quaedam omisit Planudes; eorum, quae recepit, titulum gemi-

201, 4; Ἀρκαδικάν 208, 4; ὠλιτοεργός (i. e. ὁ ἄλιτ.) 210, 7; (κύματα δὲ ραίνει- τᾷδε 215, 6;) ἡ καλύβη (Kb.) καὶ δούπω ἐνέπρ. 222, 3; (τιθηνήτειρ' — ἀμήσας' Ἀνδρομάχη 241, 3 sq.;) Ἡμαθίη μὲν 247, 3; εὐρε' μ' (cum Meinekio verba Λεόντιχος κτλ. naufrago tribuens) 277, 2; φροῦδα δὴ· ἡ πάσης ἐλπίς 286, 4; τὸ μὴ σ' ἔτ' ἰδεῖν 318, 2; σὺ δὲ ὦ πυλάωρε 319, 1; ἐξ αὐτῆς πέτρου 353, 2; (ἀπανυρόμενος 376, 4;) ὡς (s. οἷ) Ὑμεναίῳ (una tamquam ab Hymenaeo sepulti) 378, 3; ἡ ταύτης 379, 6; ἡδ' — ἡ (hac — qua) 386, 1 sq.; (χέρσον δ' εἰ' πεκβῆναι ἐμεῦ — ἀρκεῖ μοι σταθερῇ μιμνέμεν, ὡς ἄταφος 393, 5 sq.;) (οἶδεν δεξαμένη σὸν μ. 404, 4;) θεοῖς σέ' (i. e. σέο) ἴσας γὰρ ἄοιδάς 407, 9; ὁ καὶ τίκτοντα βάνυξας 408, 3; ὅτε τρισσὸν κατάγοι χορὸν 410, 3; φαμὶ (Korsch) — κάρρων ἔμεναι 413, 7; ἡ δῖα θρεψα- μένα Κῶς 418, 3; Βάκχῳ συνέδραμε (Βακχῇι?) 420, 3; (κεῖθ': tibiae sepulcro insculptae illic apud inferos sunt sono carentes, 420, 6;) χαροπὸν γλαῦκα (duce Brunckio), τόξον μ' αὐδάσειε μὲν ἔντονον, τὰν δὲ δ. φύλακ' ἂν μελ. χὰν ἀγορεύοι, ἃ γλαυξ δὲ γλ. 425, 2 sq., 7 sq.; ἐπεὶ πρόπει 428, 7; ὕφ' αἵματι, τῶν δὲ λοχιτᾶν ἀμὲς ἀπ' Ἀργ. 430, 3; ἀνδρός, ὅς 432, 3; μούνον, νή, Σπ. 434, 4; μνήμ' εἰς Εὐβούλοιο 452, 1; νέον 464, 3; ἀγνώ- σιν πευθομένοις δ' ἐλεεῖν 468, 10; τὸν Ἡγεμάχου τὸν ἐφέστιον 475, 3; ἀρμονίης τ' — ἀποκεκλιμένη 480, 2; πουλέα (fort. πάμπολυ) δυστ. 481, 4; ἡ — ἐφορεῖσθε s. ἐνυκλούσθε 485, 5 sq.; αἰ Κεφαλά (ut nomen matris addatur) 488, 4; ἀλλ' ἐπὶ πάντα 490, 3; Παρθενίας (i. e. Ἀρτέμιδος) ἃ σ' ἀπὸ παιδρᾶς ἔκλασεν ἀλικίας et (σε) πέρι 491, 1 sqq.; οὐδὲ διακρ. — οἶδ' ἄλιεις 494, 4; (ἀκτὴ) νειάτῃ 497, 4; ἡ (i. e. ἔφη) μύσας et ἔδυν 498, 7 sq.; ἐρίφων τ' ὦλ. πανδυσίη 502, 4; καὶ γῆ καὶ π. 506, 1; αἴλινον αἰ 527, 3; ναυτίλος ἴσθ' εἰκαῖ' (pro ἴσθι, καὶ ὡς) 534, 2; ἀχέων 537, 2; καὶ μὰν 541, 5; ἀρνήσαιτο φυγῶν 543, 1; ἀμελγομένῳ (quod ego quoque ci.) 622, 4; (αἰ ποτε θηρῶν ἔθνεσ' ἀπειρε- σίοις 626, 1 sq.;) οὐκέτ' ἐρ. ἐπι (πτήσσεσθε) 626, 3; οὐ νεμε- στητὴν (et cum Reiskio: ἔξετε τοιαύτην κλ. ἀμειψάμεναι) 628, 3 sq.; ὡς προβατεύων, γειόλοφον, (πρόβατα) ποτιβληχήμεν' ὕπα- ζον 636, 1, 2, 3; τ' οὐκ 637, 6; ἔφθασε νυκτός, γαληναίῃ 640, 3, 5; αὐλοῦ 641, 4; κακὸς δ' ἄστυλον ἰδέσθω οἶκον 648, 5 sq.; (οὐ Τρηχίς λιθία σέ' ἐπ' ὀστέα, Ξενίου 651, 1, 5;) οἷ με θα- νόντες γνώσονται Ἀλεξανδρον τοῦ θ' ὅτι Καλλιτέλεως 655, 3; ἂν ποτ' ἐγὼ δάιος 656, 4; ἡδ' (cum Th.^k), πόλλ' ἥς 662, 1, 2; (κοινῶς 666, 6;) οὐδ' Ἑλλάδι πω τρωτόν (et rectius in adn. τρωτόν ποτ') 692, 5; (τί μάτην οὐνομα δεῖ με λέγειν 700, 4;) υἱεῖ ὦ — ταῦτά οἱ οἰχομένῳ 701, 1 (plene interpunxit H. post

num aut servavit aut alterutro poetae nomine privavit aut ita totum abiecit, ut pro duobus auctoribus Palatini modo alium modo nullum omnino scriptorem afferret.

Praetermisit Planudes controverso originis indice praedita epigrammata haec:

1. VII 164 Ἀρχίου? Car Ἀντιπάτρου Σιδωνίου C^{pr};
2. VII 165 Ἀντιπάτρου Σιδωνίου οἱ δὲ Ἀρχίου C;
3. VII 710 Ἀρχίου Μιτυληναίου Car Ἡρίννης Μιτυληναίας C^{pr};
4. VII 692 Φιλίππου Θεσσαλονικέως A οἱ δὲ Ἀντιπάτρου C;
5. VII 739 Διοτίμον (? Λεωνίδα?) Car Φαιδίμον C^{pr};
6. VII 658 (3 sq., 659) Λεωνίδου Ταραντίνου οἱ δὲ Θεοκρίτου C. (Cf. etiam ad ep. 640.)

Integrum retinent controversum Palatini titulum apud Planudem epigrammata haec sylloges amplioris:

1. VII 166 Διοσκορίδου οἱ δὲ Νικάρχου CPl;
2. VII 167 τοῦ αὐτοῦ οἱ δὲ Ἐκαταίου Θασίου CPl;
3. VII 173 Διοτίμον οἱ δὲ Λεωνίδου CPl;
4. VII 190 Ἀνύτης οἱ δὲ Λεωνίδου CPl (consentiunt in

ἰφθίμῳ, hoc esse γράμμα a civibus comprobatum interpretans); ὀρμειῆς ἐκ τριχός, ὀξεῖη — πάγη 702, 2, 4; κῆμοι τῷ ὦ καινοῖς τεθραμμένῳ, εὐαδέ μοι ἄρσην τύπος οὐ χερὶ καινοτομηθεὶς καὶ φιλοκινδύνῳ 707, 5, 9 sq.; ἢ τις ἄν ἦν 709, 2; (τοῖς ἐμεῦ, τηνῶθ' 710, 3, 7;) Πιτανίτιδι 711, 1; στεροτυπῇ ὄμαδον 711, 8; αὐτ' ἐμὲ δῶρα (si quid mutandum, scripserim εὐτέ με) 715, 5; εἰ τὸ πλέεις, τᾶν Σ. — ἐναψόμενος 718, 1 sq. (ep. non Nossidis putat esse H., sed 'inepti grammatici'); Κλεύα (vocativum requirens) Τιμοκλέος σου ὑπὲρ Θ. 720, 1; Ἀργείοις Σπάρτηθεν 721, 1; (ἄπ' Εὐρώτου 723, 2;) Φ., ὃν δν. — πένθει ἔδου 724, 2; τίς ἐξ οἴνων (cum Salmasio) ὅς σε (cum Reiskio) 725, 2; (ἢ ῥά θ' ὁ καὶ Κενταύρῳ, ἐμοὶ πεπρ. ὕπνος ἦλθεν, alterum dist. epigrammatis 725 totum Menecrati adsignans;) εὐ μορέουσα (cl. XV 26, 8) 726, 8; τὰ δ' ἐπ' ἄλλα καταὶ γῆς ὃν βρέφος Ἄιδης ὑγκλίνει. 729, 3 sq.; αὐτως μυρομένα, κούρας — τύπος (partim cun Herm. et Reiskio) 730, 1 sq.; ὥχέο τ' et γήρατ' τ' 732, 1, 3; εἰ φθίμεναι δύο 733, 1; μὴ φθείρεν, εἰ καὶ σε περιστ., δαιτι μγείς 736, 3, 8; ἐπανδωμήσατο 748, 1 (Δᾶμις — ὅς ἀστοῖς Ἡρακλεώταις dubitanter proponit Harb. ad 748, 7). Defendit, u. haec quoque afferam, 640, 6 ἔκτανεν verbum ad myoparonea referens; 164, 9 ἱερὴν τρίχα comam intellegens dei sacram cui adulescens illam dicaturus erat; ἐπεὶ δ' ἴδε θεῖον ἀνακταάντ. 632, 3 avunculum servuli hero supplicare interpretans (at θεῖον, si id scripsit poeta, pro adiectivo habendum; conieci ἐπεὶ δ' ἴδεθ' υἱὸν ἀνακτος ἀντ.: 'servulus infans ad se accedentem vidit heri filium, ad quem blandiens sive auxilii implorandi causa manus tetendit').

a Plan. servatis omissisve; de titulis Planudeae propriis. XCI

his quattuor indicibus Pl^M atque etiam partim Pl^E cum P; falsa adhuc prolata sunt de titulis Planudeis, cf. adnot.).

Alteram tantum partem inscriptionis Palatinae servat Planudes ad epp. haec:

1. VII 13 Λεωνίδου Pl, Λεωνίδου οἱ δὲ Μελεάγρου A;
 2. VII 35 Λεωνίδου PlA, Πλάτωνος C;
 3. VII 163 Λεωνίδου PlC^{pr}, Ἀντιπάτρου? C^{ar} (v. ad 164);
 4. VII 316 Λεωνίδου Pl, Λεωνίδου ἢ Ἀντιπάτρου C;
 5. VII 652 Λεωνίδου PlC^{pr}, Παγκράτους? C^{ar} (v. ad 653);
 6. VII 455 Λεωνίδου PlC₁^{pr}C₂, Φιλίππου Θεσσαλονικέως C₁^{ar};
 7. VII 237 Φιλίππου Θεσσαλονικέως C^{ac}, Ἀλφειοῦ Μιτυληναίου PlC^{pc} (cf. ad ep. 236);
 8. VII 170 Ποσειδίππου PlC₁, Καλλιμάχου C₂;
 9. VII 205 Ἀγαθίου PlC^{pr}, Δαμοχάριδος (cuius est ep. 206) L^{ar};
 10. VII 578 Ἀγαθίου PlC^{pr}, Λεοντίου (cuius est ep. 579) C^{ar};
 11. VII 650 Φακέλλου Pl^M, Φλάκκου ἢ Φαλαίκου C;
 12. VII 153 Ὀμήρου PlA, οἱ δὲ Κλεοβούλου τοῦ Λινδίου L.
- (Ex his tria epp., 652, 578, 153, exstant in brevioris, cetera in ampliore sylloga Planudea.) Cf. etiam ad ep. 554.

Ex duplici titulo Palatino neutrum sumpsit auctorem Planudes ad unum amplioris, ad duo brevioris syllogae epp.:

1. VII 60 τοῦ αὐτοῦ (sc. Iuliani)? A^{ar} Σιμπίου C, adesp. Pl (in l. III^a);
2. VII 315 Ζηνοδότου οἱ δὲ Ῥιανοῦ C, adesp. Pl (auctor ep. vid. Rhianus et Zenodoti in Timonem ep. excidisse ante 315);
3. VII 405 Φιλίππου A Μιμνέρμου οἱ δὲ Φιλίππου C, adesp. Pl (in l. III^b); fort. ep. est Myrini.

Pro binis auctoribus Palatini Planudes alium adfert ad epp.:

1. VII 187 Φιλίππου C₁ Σιμωνίδου C₂, Λεωνίδου Pl;
2. VII 647 Σιμωνίδου οἱ δὲ Σιμπίου C, Σαμίου Pl (utrumque ep. invenitur in l. III^a);
3. VII 534, 1 sq. (brevioris syllogae) <Ἀλεξάνδρου> Αἰτωλοῦ <οἱ δὲ> Ἀὐτομέδοντος C, Θεοκρίτου Plan., deceptus, ut videtur, initio tituli spectantis epigramma 738 (Θεοδωρίδα), quod disticho Ps.-Theocriteo in Planudea continuatur.

Praeterea alios ac Palatinos auctorum indices exhibent apud Planudem epigrammata prioris syllogae haec:

1. VII 600 Πάυλου Pl, Ἰουλιανοῦ C;
2. VII 601 Ἐρατοσθένους Pl, Ἰουλιανοῦ C;
- (3. VII 66, 3 sq. ὡς ἀπὸ τοῦ Διογένους Pl^M, Ὀνέστου A;)
- (4. VII 68 ὡς ἀπὸ τοῦ Διογένους Pl^M, Ἀρχίου A;)
5. VII 294 Στατυλίου Pl^M, Τατυλλίου Λαυρέα C (v. p. XXVII);
6. VII 507 Ἀλεξάνδρου Pl, Σιμωνίδου C; ep. certe non Simonideum potest videri Alexandri conferenti verba ὁὐ Κροίσου λένσσεις τάφον' cum Aetoli versu ἄλ' με τυράννων θῆκαν Δασκύλεω μείζονα καὶ Γύγεω' 709, 6. (Adespoton, ut in Pala-

tino, est in autographo Plan. ep. 704, quod editiones demum Planudeae ad Neronem referunt; Germanico tribuunt tam ep. 74 quam praecedens 73 Pl^{a.s}, sed omisere ad illud ep. nom. auctoris adponere Pl^{M.I}, cf. p. LXXXVI.)

Accedunt brevioris syllogae epigrammata a Planude non isdem atque a Constantino vindicata auctoribus haec:

1. VII 189 Ἀνύτης Pl Ἀριστοδίκου Ῥοδίου C;
2. VII 232 Ἀνύτης Pl Ἀντιπάτρου C;
3. VII 236 Ἀνύτης Pl Ἀντιπάτρου Θεσσαλονικέως C (adesponton autem in Planudea ep. est, quod in Palatino poetriae iniuria tribuitur, 492);
4. VII 282 Ἀντιπάτρου Pl Θεοδωρίδου C;
5. VII 470 Ἀντιπάτρου Pl Μελεάγρου C^{pr};
6. VII 344^b Σιμωνίδου Pl Καλλιμάχου C;
7. VII 465 Ἡρακλείδου Pl Ἡρακλήτου C (cr. Ἡρακλείτου);
8. VII 537 Θεοφάνους Pl Φανίου γραμματικοῦ C;
9. VII 539 Θεοφάνους Pl Πέρσου C;
10. VII 240 Παρμενίωνος Pl Ἀδαίου A (praecedit in Palatino ep. Parmenionis 239, sed cf. ad p. 163, 7);
11. VII 747 Ἰουλιανοῦ Pl Λιβανίου A. (Ep. VII 635, quod in P Antiphili, apud Planudem Maecii est, in libro I brevioris syllogae, non inter sepulcralia Planudeae exstat.) Praetermisi hic omnem fere indicis discrepantiam eam, quae ex mendosa nominum scriptura orta est, velut titulos epigrammatum 73 (Γερμινουῦ A^{ar} Γεμίνου C Γερμανικοῦ Pl), 260 (Καρφυλλίδου C, qui Καρφυλλίδου ad IX 52 scripsit, Καφυλλίδου Pl^M), 290 (Στατυλλίου C Τατυλίου Pl^M; cf. ad ep. 17), 404 (Ζωνᾶ C Ζανοῦ Pl^M), 653 (Παγκράτους C, Παγκρατίου Pl).

Nomine auctoris instruxit Planudes epigrammata, quae hoc indice in Palatino carent, non amplius duo:

1. VII 494 ἀδέσποτον C, (in l. III^b) Ἀθηνόδωρον Pl, cuius poetae nomen inter auctorum indices Palatinos non occurrit;
2. VII 676 ἰσόδηλον C, (in ampliore sylloga) Ἰσόψηφον Λεωνίδου Pl, quem titulum Planudes, cum continuata in Palatino epp. 675 sq. reciperet separaretque, a praecedenti ep. 675 isopsepho ad sequens nec isopsephum nec Leonideum perperam transtulit.

VII.

P 207

ἈΡΧὴ τῶν Ἐπιτύμβιων
Ἐπιγραμμάτων

L

ὦν | ἐσχεδίασεν ὁ κύρις | Κωνσταντῖνος ὁ Κεφαλαῖς | LC
5 ὁ μακάριος καὶ αἰὲς μνηστος καὶ τριπό|θης
ἄνθρωπος. C

Καὶ ὁ τῶν ἀναθηματικῶν ἡμῖν ἐπιγραμμάτων | χαρακτηρ πεπλή-
ρωται ἱκανῶς ἔχων ὥς ἐμαν|τὸν πείδω· μετιτέον οὖν ἐφ' ἕτερον
οὐκ ἄχρη|στον οὐδ' ἀνωφελῇ λαλῆσαί τε καὶ πρὸς πά|θος ἀγαγεῖν
10 τοὺς ἐντυγχάνοντας δυνάμε|νον· ἔστι δὲ οὗτος ὁ τῶν ἐπιτύμβιων
ἀρχὴν | ἔχων τοιάνδε· Ἐπιτύμβια εἰς τὸν Ὅμηρον. A

VII. Epigrammata sepulcralia insunt in Planudeae libro III, ad unum corpus redacta in editionibus Florilegii, cum in autographo (Marc. 481) duas efficiant syllogas (l. III^a III^b), quas duplici epigrammatum delectu Planudes confecit. Amplioris sylloges sepulcralibus (f. 30 — 43^r), i. e. libro III^a hunc indicem praemisit Pl: ἐν τῷδε τῷ τρίτῳ τμήματι (sic) ἐπι-
τάφια ἔχοντι ^επείχεται κεφάλαια τάδε: εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας (1):
ἀγωνιστάς (2): ἀδελφούς (3): ἀλίες (4): ἀνδρείους (5): ἄν-
δρας οὐκ ἐπισήμους (6): ἀρχαίους τινάς (7): αὐλητάς (8): βρέφη
(9): γέροντας (10): γυναῖκας (11): δούλους (12): ἥρωας (13):
ἰατρούς (14): ἱξεντάς (15): κιθαρῳδοὺς (16): μεθύσους (17):
μοιχοὺς (18): ναυαγήσαντας (19): νέους καὶ νεας (20): ὄρνις
(21): ποιητάς (22): <ποιμένεας (23):> πόλεις (24): <πτω-
χοὺς (25):> ῥήτορας (26): υἱοὺς καὶ θυγατέρας (27): φιλοσόφους
(28). Alterius collectionis epitymbia (lib. III^b f. 90^v — 96^r) simili
instructa sunt prooemio a Planude, hoc: ὅμοια τοῖς ἐν τῷ τρίτῳ
τμήματι τῶν ἐπιταφίων: εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας (1): ἀδελφούς
(2): ἀλίες (3): ἀνδρείους (4): ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους (5): ἀρ-

Fr. Cor. Mel.
epp. 1—3?

1. ἈΛΚΑΪΟΥ, ΠΟΙΗΤΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΟΥ,
εἰς Ὅμηρον τὸν ποιητὴν· ἐπιτύμβιον.

A^{ar} L, C
L

Ἡρώων τὸν ἀοιδὸν Ἴω ἐνὶ παῖδες Ὅμηρον
ἦκαχον ἐκ Μουσέων γριῖφον ὑφηνάμενοι·

χαίοντο τινάς (6): ἀνλητάς (7): βρέφη (8): γέροντας (9): γεωργούς (10): γυναῖκας (11): δούλους (12): ἥρωας (13): ἱατρούς (14): ἱξεντάς (15): ἰχθύας (16): κυνηγούς (17): μεθύουσιν (18): ναυαγῆσαντας (19): νέους καὶ νέας (20): ὄρνις (21): ποιητάς (22): πονηρούς (23): ῥήτορας (24): υἱούς καὶ θυγατέρας (25): φιλοσόφους (26). Caret III^a quattuor quae servantur in III^b capitibus: εἰς γεωργούς, ἰχθύας, κυνηγούς, πονηρούς; invicem in III^a reperiuntur quae desunt in III^b capita sex: εἰς ἀγωνιστάς, κιθαρωδούς, μοιχούς, ποιμένας, πόλεις, πτωχούς. Omnia sunt capp. 32, quae iuncta exhibent indices editionum (Pl^E) ita, ut decem priora capita in Pl^M III^a et in Pl^E III congruant, posteriores in Pl^E sequantur tituli hi: εἰς γεωργούς (11), γυναῖκας (12), δούλους (13), ἥρωας (14), ἱατρούς (15), ἱξεντάς (16), ἰχθύας (17), κιθαρωδούς (18), κυνηγούς (19), μεθύουσιν (20), μοιχούς (21), ναυαγῆσαντας (22), νέους καὶ νέας (23), ὄρνις (24), ποιητάς (25), ποιμένας (26), πόλεις (27), πτωχούς (28), πονηρούς (29), ῥήτορας (30), υἱούς καὶ θυγατέρας (31), φιλοσόφους (32). Florilegii editiones eodem omnes capitum indice instructae sunt, nisi quod Pl^M ordinem capitum 18 et 19 permutantes titulum εἰς κυνηγούς praemittunt p. 1, 2—11 Post VI 358, 4 linea vacua intermissa scripsit A (7—11) Cephalae ad sepulcralia prooemium P 207 l. 14—20 in textu; titulum libri VII in marg. exteriori adscripsit L (2—4), ampliavit C (4—6) 2 ἐπι|τυμβίων L 4 ἰό κύρις C qui quae seq. verba add., (ἐσχ.) ὁ

Κεφαλᾶς? cum clausulae signo L^{ar} | κωνσταντῷ ὁ κεφαλᾶς. C 7 ἀναθ_εματικῶν C ἀναθημ. A^{ar} | ἐπιγραμμάτων C | πεπλήρωται ('C eraso acc. supra ε) P 8 ἱκανῶς ex ἱκ. cr. C | ἐμ' αὐτὸν (ex ἐμαντὸν) C | μετέτερον C | ἐφ' ἑτέρου A^{ac} 9 post ἀνωφελῆ punctum posuit C | ἰλ_αλῆσαι τε. C ἀλλ' ἢ (s. ἦ) αἶ τε A^{ar}; f. ἄλλῃ <πολλὰ χῆ> τε (de κηλῆσαι τε aut, quod Reiske ci., κινῆσαι τε non est cogitandum) | πρὸς A^{ac} 10 ἐπιτυμβίων C ἐπιτύμβων (sic) A^{ac} 11 ἐπιτύμβια C (τ? et β corr. ex π) | ὅμηρος ('C) P ||

1—p. 52, 8 Quae Planudeae εἰς ποιητάς cap. (M III^a+^b 22, Pl^E 25) epp. continet, sumpta sunt pleraque ex A. P. VII epp. 75 prioribus, nonnulla ex aliis eiusdem libri partibus, unum ex l. XIII. Amplioris sylloges c. 22 exhibet epp. 60 (M f. 39^r—41^r), posterioris (f. 95^r—96^r) epp. 20. Unum ep. (VII 715) et in illa syll. (III^a n. 60) et in hac (III^b n. 9) reperitur; praeterea duo

νέκταρι δ' εἰνάλῃαι Νηρηίδες ἐχρίσαντο
καὶ νέκυν ἀκταίῃ θῆκαν ὑπὸ σπιλάδι,

bis exstant in M, haec tamen nec in cap. eodem nec in syll. eadem (VII 588 scr. Pl. in III^a c. 22 et in III^b c. 5, VII 598 in III^b c. 22 et in III^a c. 16). Insunt in III^a n. 1—10: A. P. VII 1—10 epp. in Homerum et Orpheum (Pl^E c. 25, 1—10; in Pl^s accedunt 25, 11—13, epp. in Orpheum, Eumolp., Linum = M III^b 3. 1 sq.) — n. 11—14: A. P. VII 52—55 epp. in Hesiodum (Pl^I.^a 11—14, Pl^s.^w 14—17) — n. 15—17: VII 69—71 epp. in Archilochum (Pl^I 15—17, Pl^s 18—20 quibus Pl^s 21 accedit: VII 674 s. M III^b 4 in Archil.) — n. 18—19: VII 408. 536 in Hipponactem (Pl^I 18—19; Pl^s 22 sq.: adiungit Pl^s A. P. XIII 3, VII 405 s. M III^b 6. 5 in Hippon.) — n. 20—22: VII 34 sq. 39 in Pindarum et Aeschylum (Pl^I 20—22, Pl^s 26—28: sequitur Pl^s 29 ep. in Aeschylum VII 40 s. M III^b 14) — n. 23—27: VII 43—47 in Euripidem (Pl^I 23—27; Pl^s 30—34: sequuntur Pl^s 35—37 in Eurip. VII 50, 1—4. 49. 51 s. M III^b 12. 13. 20) — n. 28—31 (ut in Pl^I.^a): VII 20. 22. 36 sq. in Sophoclem (Pl^s 38—41: succedunt Pl^s 42 sq. epp. in Sophoclem VII 21. 621 s. M III^b 10. 11) — n. 32—44: VII 18 sq. in Alcmana, VII 23, 1—6. 23, 7—8. 24—30. 32 sq. in Anacreontem (Pl^I.^a 32—44; Pl^s 44—56) — n. 45—48: VII 41 sq. 525. 48 in Callimachum et in Ibycum (Pl^I 45—48; Pl^s 57—60: adduntur Pl^s 61 sq. ep. in Ibycum et in Stesichorum VII 714. 75 s. M III^b 8. 7) — n. 49 sq.: VII 16 sq. in Sapphonem (Pl^I 49 sq.; Pl^s 63 sq.: Pl^s 65 est ep. in Sapphon. VII 15 s. M III^b 15) — n. 51—54: VII 11—13. 712 in Erinnam (Pl^I.^a 51—54; Pl^s 66—69) — n. 55—60 *εἰς ἀνωνύμους ποιητάς*: VII 419. 421. 588 sq. 595. 715 (Pl^I 55—60; Pl^s 70—74. 76: post 74 *‘εἰς Θεόδωρον’* in Pl^s alterum in Theodorum ep. inseritur, Pl^s 75 = VII 594 s. M III^b 17). In III^b c. 22 exstant n. 1—8: VII 615—617. 674. 405. XIII 3. VII 75. 714 epp. in Musaeum, Linum, Orpheum, Archilochum, Hipponactem (2), Stesichor., Ibycum (Pl^I 61—68; Pl^s 12. 13. 11. 21. 25. 24. 62. 61) — n. 9 idem est atque III^a n. 60 — n. 10—17: VII 21. 621. 50, 1—4. 49. 40. 15. 412. 594 (Pl^I 69—76; Pl^s 42 sq. 35 sq. 29. 65. 78. 75) epp. in Sophoclem (2), Euripidem (2), Aeschyl., Sapphon., Pyladem, Theodorum — n. 18: VII 598 (Pl^I.^a 77; ep. quod etiam in III^a c. 16 exstat Pl^s non recepit in c. 25) — n. 19 sq.: VII 716. 51 in Phanocritum, Euripidem (Pl^I.^a 78 sq., Pl^s 77. 37). Vetustiores igitur editiones (Pl^I.^a.^b) epigrammatis prioris sylloges adnectunt seriem alteram ordine autographi non mutato; duplicis delectus particulas miscet Pl^s (Pl^w.^B) ita, ut eidem vel eiusdem generis

ὅτι Θέτιν κύδηνε καὶ νῖέα καὶ μόθον ἄλλων
 ἡρώων, Ἰθακοῦ δ' ἔργματα Λαρτιάδεω.
 ὀλβίστη νήσων πόντῳ Ἴος, ὅτι κέκευθε
 βαιή Μουσάων ἀστέρα καὶ Χαρίτων.

5 ἔλ
 τόι
 ῥα

M 39^r

5

2. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

A L. Pl

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὅμηρον· ἐπιτύμβιον.

A C L

Τὰν μερόπων Πειθῶ, τὸ μέγα στόμα, τὰν Ἴσα Μούσαις
 φθεγξαμένην κεφαλάν, ᾧ ξένε, Μαιονίδεω

poetae iuxta ponantur. Titulus εἰς ἀνωνύμους ποιητάς in auto-grapho spectat l. III^a c. 22, 55—60 (in Pl^s c. 25, 70—74.76); hoc lemmate perperam relato Pl^{a. n} ex uno capite duo efficiunt: cap. 25 εἰς ποιητάς, c. 26 εἰς ἀνωνύμους π. (continens epp. M III^a 55—60 et III^b 1—20). p. 2, 1 sqq. Pl^m III^a c. 22 (Pl^e c. 25), 1; exstat in cod. Matr. 24 (Ir.₁ p. 96) et 67 (Ir.₂ p. 238); v. 1—4 exhibet Suid. 1—2 ἀλκαίου L ποιητοῦ μεσσηνίου C

εἰς Ὀμηρον τὸν ποιητὴ ἐπιτύμβιον L οὗτος δ' ἀλκαῖος. οὐκ ἦν ὁ μιτυληναῖος. ἦν ἐν τοῖς χρόνοις πιττακοῦ add. C; εἰς Ὀμηρον exaravit L in er. ἀλκαίου titulo pristino ab A scripto. Ἀλκαίου Μεσσηνίου εἰς Ὅμηρον Pl Ἀλκ. Μεσσ. Ir.₁ ἐπιγράμματα εἰς Ὅμηρον Ἀλκ. Μεσσ. Ir.₂ 3—4 Suid. s. v. ἥκαχον (S.₁) et s. v. γριφος (S.₂) 3 ἡρώων τὸν αἰοιδὸν om. S.₂ | ἡρώων S.₁^v | τὸν ex τῶν cr. S.₁^v | ἴωι (' C' AC) P ἴω (ι ex η facto) Pl^m ἴω S.₁^v | ἐνι P Pl^m ἐνι S.₂^v 4 ἦναρον noli ci. ex VII 213, 8 | μουσέων (' C) P μουσέων (λε in er. α) Pl^m μουσῶν S.₂ Μοιρέων Reiske p. 3, 1—2 s. v. χρίσις Suid. (deest gl. in S.^v) 1 ἐχρίσαντο P Pl^{m. s} S. ἐχρήσαντο Pl^{l. a} ἐχρίσαντο Pl^{a. b}; cf. Alc. VII 55, 2

2 Ἀκταίη Pl^s | ὑπο A^{ac} (occurrit ὑπὸ σπιλάδι ap. Ant. Th. VII 237, 2)

1 νῖέα P^{ac} | μόθον A Pl in μόθων mut. C | ἄλλων Pl P^{pc} ἄλλον

P^{ac}: cf. Alphei IX 97, 3 2 Ἰακοῦ (θ add. L) P Ἰακοῦ Pl^m Ἰτακοῦ Pl^l

cf. App. Pl. 7, 4 | δ' P τ' Pl | λαρτιάδεω A λαρτιάδεω cr. C Λαρτιάδεω (sic) Pl^m 3 νήσος Pl | πόντῳ ἴος A in πόντῳ ἴος mut. C ποντώιος Pl^m (Pl^{l. a}) πόντῳ Ἴος Pl^s (πόντον et) πάντως Ἴος Sternb.; πόντῳ Ἴος? (cf. XII 256, 11; XVI 49) 4 τὸν Μουσέων Heck. 5 sqq. Pl^m III^a c. 22 (Pl^e c. 25), 2; Ir.₁ p. 96 ep. iunctum est cum VII 3 itemque Ir.₂ p. 238; de inscriptione Iensi, in quam ex Antipatri ep. laciniae ascitae sunt, v. Welcker ann. antiq. stud. 1844, 300 5—6 εἰς τὸν αὐτὸν A Ὀμηρον C | ἄντι C πά-

ἄδ' ἔλαχον νασίτις Ἴου σπιλᾶς· οὐ γὰρ ἐν ἄλλῃ
 ἱερὸν, ἀλλ' ἐν ἐμοὶ πνεῦμα θανῶν ἔλιπεν,

ὧ νεῦμα Κρονίδαο τὸ παγκρατές, ὧ καὶ Ὀλυμπον 5

P 208 καὶ τὰν Αἴαντος νάυμαχον εἶπε βίαν

καὶ τὸν Ἀχιλλείοις Φαρσαλίσιν Ἑκτορα πώλοισ
 ὁστέα Δαρδανικῷ δρυπτόμενον πεδίῳ.

εἰ δ' ὀλίγα κρύπτω τὸν ταλίκον, ἴσθ' ὅτι κεύθει
 καὶ Θέτιδος γαμέταν ἅ βραχύβωλος Ἴκος. M 39^r

2b. Εἰς τὸν Ὅμηρον. C

10 Εἰ καὶ βαιὸς ὁ τύμβος, ὁδοιπόρε, μὴ με παρέλθῃς,
 ἀλλὰ καταστέψας ἴσα θεοῖσι σέβον·

τὸν γὰρ Πιερίσιν τιμώμενον ἔξοχα Μούσαις
 ποιητὴν ἐπέων θεῖον Ὅμηρον ἔχω.

τρον A σιδωνίου. | ἐπιτύμβιον L (εἰς τ. αὐτ. ἀντιπάτρον titulum
 pristinum scr. A^{ar}); Ἀντιπάτρον Σιδ. εἰς ἀντ' ὃν¹ Pl^M (non εἰς τὸν
 αὐτόν ut Pl^E) | post ἐπιτ. adscripsit C: ἐστι καὶ ἄλλος ἀντίπατ^o
 θεσσαλονικεὺς | καὶ αὐ^τ, (erasa clausula) | ἐπιγραμμάτων ποιητ^hησ¹
 p. 4, 7 frustra μέγα ('C) mutares in λιγύ | τ' ἂν ἴσα s. v.
 Μαιονίδας S.^v | Μούσης Ir.₂ 8 φθεγξαμένην P, cr. Pl. S.

1 ἄδ' ('C) P ἄδ' Pl^M | νασίτης P, cr. Pl | ἴον ex οὐ? cr.
 Pl^M | ἄλλ^{αι} C ἄλλοι? A^{ao} 2 ἱερὸν ('C) P Pl | ἄλλενεμοὶ A^{ac}
 3 ὦι? νεῦμα A^{ac} (ὧ νεῦμα Plⁱ) | ὅς καὶ Plⁱ 3 sq. adscr.

L m^o: ζτ λειπεί ἡ ἔννοια | τοῦ ἐπιγράμ^τ 4 νάυμαχον A Pl^M
 ναυμάχον Iac. 6 δρυπτόμενο^υ C δρυπτόμενα (potius quam
 δρυπτόμεναι) A^{ar}; cum C faciunt Pl Suid. s. Φαρσαλίσι | δαρδα-
 νικῷ et πεδίῳ S.^v 7 ὀλίγα ('C): signum vocalis productae
 ponunt C Pl^M | τᾱλίκον C Pl^M τηλίκον Pl^s | ἴσθ' (in er. οἴσθ')
 Pl^M 8 ἴκος P ex ἴος cr. Pl^M Ἴκος Pl^s || 9sq. ep. scr. non A
 in t., sed C m^s ita, ut singulis lineis disticha contineantur; poeta
 imitatur Antipatrum Sid.: cf. 218, 3; 8, 6; 748, 5; 136, 1 (etsi hoc
 ep. fort. Thessalonicensis est), praeterea Leonidam T. (cf. 657, 8;

719, 2; 198, 1) 9 εἰς ὃμ C 11 κατὰστίχας P καταστέψας Huschke
 κατασπείσας Iac. καταστείξας Heck. κατατείλλας Wordsworth
 (ἀλλ') ἄκατον στήσας Piccolos ποτιστείχοις (et σέβων) Dilthey

12 περίσιν τιμώμενον C: signum ⁺ supra π adpinxit et infra
 add.: γρ ⁺ περιίδεσσι τετιμμένον ('voluit τετιμμένον' Jac.); με-

3. Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον. M 39^r. Pr. 29

4. ΠΑΤΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

A

5

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Ἐνθάδε Πιερίδων τὸ σοφὸν στόμα, θεῖον Ὀμηρον,
κλεινὸς ἐπ' ἀγκιᾶλῳ τύμβος ἔχει σκοπέλω.
εἰ δ' ὀλίγη γεγαυῖα τόσον χάδεν ἀνέρα νῆσος,
μὴ τόδε θαμβήσης, ὦ ξένε, δερκόμενος·
10 καὶ γὰρ ἀλητεύουσα κασιγνήτη ποτὲ Δῆλος 5
μητρὸς ἀπ' ὠδίνων δέξατο Λητοῖδην. M 39^r

μελημένον Diltthey | exspectes clausulam Hom.: πάντων s. ἔξοχον
ἄλλων | ep. propter argumenti similitudinem ad 2,9 — 10 adscripsi C
1 sqq. Pl^M III^a c. 22 (Pl c. 25), 3; exhibent ep. Suid. bis
s. v. Ὀμηρος p. 1098 (S.₁) et p. 1108 (S.₂), complures Homeri
Vitae: V.₁ (Ps. Her., West. 19, 497), V.₂ (Ps. Plut., W. 23, 69;
cf. Cr. An. P. II 228), V.₄ (W. 28, 24: Cr. An. P. III 98), V.₅ (W. 30,
47: cf. Cr. An. P. III 99), R (Vita cod. Rom., cf. Sb. d. Bayer.
Ak. 1888, 277), V.₆ (in cod. Matr. 67 ap. Ir. p. 233, W. 31, 24);
praeterea bis exstat in cod. M. 67 (Ir.₁ p. 234, Ir.₂ p. 238), in
cod. Matr. 24 (Ir.₃ p. 96), in cod. Laur. (Band. III 391 n. 16, F),
in Certamine (Rz. 250), apud Tzetz. exeg. in Il. (p. 37 Herm.,
T); inest ep. in cod. Berol. P. Donati f. 82^r (Cyr.); v. Loewy
Inscr. n. 355; cf. etiam Kaib. epp. 272, 13. 354. 660 sq. 48. 51.
416, A. P. VII 362, Cr. An. P. IV 293 1 εἰς τὸν αὐτόν
A Pl^{a.s} εἰς αὐτόν Pl^M; epigrammati VII 2 hexametros adnectunt
Ir._{1.2} Pl^I; Ietis trib. ep. S., ipsi Homero V.₅ Cert. T, ab Homero
abiudicat V.₁ 2 ἱερὴν P S.₁^{c.v} V.₁ R Cert. Pl^M ἱερὰν Pl^E
(Cyr.) S.₁^{A.E} S.₂ V.₆ Ir._{1.2.3} F T; variant V._{2.4.5} | κατὰ A^{ac} | κά-
λυψεν codd. plurimi V.₁: cf. Kaib. 51 3 ἡρώων A^{ac} | (κοσμή-
τορα Cyriac.) | (ἡρώων προγόνων κοσμήτορα Kaib. 354) ||
4 sqq. Pl^M III^a c. 22 (Pl^E c. 25), 4; est ap. Ir.₁ p. 234, Ir.₂ p. 238,
Ir.₃ p. 96 4—5 εἰς τὸν αὐτόν | παντὶ σιλεῖν A εἰς Ὀμηρον τὸν |
ποιητὴν add. L, quod additamentum signis delendi γ cinxit C;
πάντ σιλ. εἰς αὐτὸν Pl^M (εἰς τὸν αὐτ. Pl^{a.s}), Πάυλου tantum Pl^I
Ir._{2.3} 6 σοφὸν (σοφ in er. v A: σὸν A^{ar}) A^{pr} 6 sq. θεῖον
—σκοπέλω s. v. ἀγκιᾶλεια Suid. 7 ἐπαγκιᾶλῳ A^{ac} 8 τόσον
ex τοῖον (alio atramento) rest. Pl^M 9 θαμβήσης Pl^M | ὦ? A^{ac}
11 ἀπὸ δίων A ἀπ' ὠδίων C, cr. Pl (ἐπ' ὠδίων Pl^s) ||

5. ἸΑΔΗΛΟΝ

A

Fr. Cor. Mel. οἱ δὲ φασιν ἸΑΔΚΑΪΟΥ ΜΙΤΤΛΗΝΑΪΟΥ.

L

epp. 5—11.

Εἰς τὸν αὐτόν.

A. Pl

Οὐδ' εἴ με χρύσειον ἀπὸ ραισιτῆρος Ὀμηρον
 5 στήσητε φλογέαις ἐν Διὸς ἀστεροπαῖς, M 39^r
 οὐκ εἴμ' οὐδ' ἔσομαι Σαλαμίνιος, οὐδ' ὁ Μέλητος
 Δημαγόρου· μὴ ταῦτ' ὄμμασιν Ἑλλὰς ἴδοι.
 ἄλλον ποιητὴν βασανίζετε· τὰμὰ δέ, Μοῦσαι 5
 καὶ Χίος, Ἑλλήνων παισὶν ἀείσεν' ἔπη. M 39^v

10

6. ἸΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΪΟΥ.

AL

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Ἡρώων κάρυκ' ἀρετᾶς, μακάρων δὲ προφήταν,
 Ἑλλάνων βιοτᾶ δεύτερον ἀέλιον,

1 sqq. Pl^M III^a c. 22, 5; ep. est ap. Ir.₁ (p. 238) et Ir.₂ (p. 96) praecedenti nullo titulo adnexum (ut in Pl^I); de hoc ep. v. Rubens. BPhW. 1893 n. 23 1—3 εἰς τὸν αὐτόν|ἀδηλον A οἱ δε φ|ἀλκαίου μιτλην|αιου¹ add. L; nom. auctoris om. Pl, Messenio trib. Jac. (Bergk) 3 articulum om. Pl^M, lemma Pl^I 4 sq. s. ραισιτῆρ Suid. 4 ἀπορραισιτῆρος AS.^A ἀπὸρρῳαιστ. C|ἄκμωνος (sic) adscr. sch.^B 5 στήσητε P S.^{A. B} idemque M^{Pr} (cum accentu deleto supra alterum η S.^V) στήσοιτε (Pl^E) s. στήσαιτε Mar στήσηται S. edd. | φλογέας Pac | εὐδιον Heck. 6 οὐκ εἴμ'. C (Pl^S) οὐκ' εἴμ' A^{ac} οὐκ εἴμ' Pl^M | σαλαμήνιος P | οὐδ' ο μέλητος A^{ac} 7 δημαγόρου P Pl^M (οὐδὲ μὲν νῆδος) Δμησαγόρου Allatius (conl. Eustath. p. 1713, 19); cf. Cert. 19 (Rz.), nom. Δμησ. epigrammati vindicat Rub. | ταῦτ' P Pl^{M. a} τοῦτ' Pl^I 8 cf. XI 417, 1 | βασάνιζε P, cr. Pl | τὰμὰ A in τὰ μὰ mut. C 9 πᾶσιν (circ. manifestiorem redd. C) P Pl^M παισὶν Pl^E | ἀείσεν' P Pl (sed ἀείδεν' Pl^B) ἀείσαν' Allatius || 10 sqq. quattuor epp. 6—9 insunt in sylloge, quae Euphemianae praecedit, Σ; ep. 6 est Σ n. 97 (Σ^F f. 150^v Σ^D f. 254^v); Pl^M III^a c. 22 (Pl^E 25), 6; CIG. 6092 (Kaib. 1084a, K), ap. Ir.₁ p. 96, Ir.₂ 234, Ir.₃ p. 238 10—11 lemma praeposit A 10 Ἀντιπάτρον A Pl Σ Ir., gentile add. L 11 articulum om. Pl^M, totum lemma Σ Pl^I Ir., Ὀμηρος K 12 cf. Dion. Chr. II 18 | κάρυκ' Pl^M κήρυκ' Σ | τε pro δὲ K | προφήτ[α]ν C (Pl Σ K) προφήτην A^{ar} 13 s. v | βιοτή Suid. | Ἑλλήνων S. (ἐν ἐπιγράμμασιν¹ praecedit in S.^V).

Μουσέων φέγγος Ὀμηρον, ἀγήρατον στόμα κόσμου
παντός, ἀλιροροθία, ξεῖνε, κέκευθε κόνις. M 39^v. Σ 97

7. Εἰς τὸν αὐτόν.

APL

Ἐνθάδε θεῖος Ὀμηρος, ὃς Ἑλλάδα πᾶσαν ἄεισε,
5 Θήβης ἐκγεγαῶς τῆς ἑκατονταπύλου. M 39^v. Σ 87

8. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

AL

Εἰς Ὀρφέα τὸν ποιητήν, τὸν Οἰάγρου | καὶ Καλλιόπης. AL
Οὐκέτι θελγομένης, Ὀρφεῦ, δρύας, οὐκέτι πέτρας
ἄξεις, οὐ θηρῶν αὐτονόμους ἀγέλας.
10 οὐκέτι κοιμάσεις ἀνέμων βρόμον, οὐχὶ χάλαξαν,
οὐ νιφετῶν συρμούς, οὐ παταγεῦσαν ἄλλα.
ὦλεο γάρ· σὲ δὲ πολλὰ κατωδύραντο θύγατρες
Μναμοσύνας, μάτηρ δ' ἔξοχα Καλλιόπα. 5

βιοτῇ A^{ac} βιοτῇ. C βιοτῇ Pl^M S. (sed βιοτῇ S.^v) βιοτῇ Σ Pl^E
δόξης substituit Aelianus (cum v. 4: παντός ὁρᾷς τοῦτον δαίδαλον
ἀρχέτυπον) | ἀέλιον A^{ac} ἀέλ. C Pl^Σ K ἡέλιον S. (cf. K. 906, 6)

1 μουσῶν P Pl^Σ μοισᾶν Σ^F Μουσέων K; cf. IX 24, 4 | ἀγή-
ρατον PK (s. v. ἀλιρορόθ.) S.^{B.C} ἀγήραστον S.^{A.E} ἀκήρατον Pl^Σ
ἀγήραντον Salm. (Ruhnck.) ἀκηράσιον Tourp. ἀκηρότατον Schneider |
post κόσμον erasa est interp. in P 2 ἀλιρορόθιος Suid. vulg. |
κέκευθεν Ἴος Wolters || 3 sqq. Pl^M III^a c. 22 (Pl^E c. 25), 7;
Σ n. 87 (Σ^F f. 149^v Σ^F f. 253^r); apud Ir.₁ (p. 96) et Ir.₂ (p. 238)
iunctum est tamquam tertium distich. cum ep. praecedenti,
non item ap. Ir.₃ (p. 234) 3 εἰς αὐτόν Pl^M εἰς Ὀμηρον Σ
ἀδέσποτον Ir.₃ 4 cf. Pepli epp. 16 sq. 45 (B.) | ὃς om. P || 6 sqq.
Pl^M III^a c. 22, 8; Σ n. 110 (Σ^F f. 152^r Σ^F 256^r); ap. Ir. 86 ep.
iunctum cum VII 9 sq. 6 sq. εἰς Ὀρφέα | αντιπάτρον A^{ar}; lemma
erasit sed amplificatum post σιδωνιῶν¹ scr. L 6 gentile om.
APLΣ 7 εἰς Ὀρφέα tantum Pl Ir. | τον π. L | οἰάγρου C ὑάγρου:
L^{ar} 8—9 ἄξεις s. δρύς Suid. 8 οὐκέτι (priore l.) C (utroque)
Σ Pl^E οὐκέτι AP^L S.^v | πέτραις S.^{v.E} 9 ὕλονόμους Mähly (idem
antea reieceram, cf. Ecl. poet. Gr. XXIII) 10—11 Suid. distich.
s. v. συρμός citat (S.₁), hexametrum s. βρόμος (S.₂) 10 οὐκέτι
C Σ Pl^E | κοιμίσσεις S.₂^v (S.₂^A) κομίσσεις S.₂^C κοιμήσεις S.₂^B κοι-
μίσσεις S.₂^E (κοιμάσεις S.₁ cum P Pl^Σ) | οὐχι A^{ac} | χάλαζον¹ S.₂^{ac}

11 cf. VI 221, 1 | παταγεῦσαν P παταγεύουσιν (sic) S.₁^v πατά-
γουσιν S.₁^E 12 cf. VII 241, 9 | γάρ· C γὰρ A^{ar} | κατ' ὠδύ-

τί φθιμένοις στοναχεῦμεν ἐφ' υἷάσιν, ἀνίκ' ἀλαλκεῖν
τῶν παίδων Ἀΐδαν οὐδὲ θεοῖς δύνάμεις; M39^v. Σ110

P 209

9. ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A.PI

5 Ὀρφέα Θρηικίῃσι παρὰ προμολῆσιν Ὀλύμπου
τύμβος ἔχει, Μούσης υἷέα Καλλιόπης,
ὧ δρύες οὐκ ἀπίθησαν, ὅτῳ συνάμ' ἔσπετο πέτρη
ἄψυχος θηρῶν θ' ὑλονόμων ἀγέλα,
ὅς ποτε καὶ τελετὰς μυστηρίδας εὔρετο Βάκχου 5
10 καὶ στίχον ἠρώω ζευκτὸν ἔτευξε ποδί,
ὅς καὶ ἀμειλίκτοιο βαρὺ Κλυμένοιο νόημα
καὶ τὸν ἀκήλητον θυμὸν ἔθελξε λύρα. M39^v. Σ111

ραντο C | Pausan. verba (IX 29, 4) Μίμνερμος μέντοι — ἀρχεο-
τέρας (sic) Μούσας adscrib. sch.^B 13 ἔξοχα: cf. V 29, 2, et quae
sequuntur cum V 2, 5; IX 302, 4; VII 531, 7 ἀνίκα δειλάν (App. Pl.
290, 1) in epp. Thessal., cui tamen VII 8 non vindicaverim

1 sq. s. ἀλαλκεῖν Suid. 1 τι A^{ac} | στοναχεῦμεν: στ ex τ
cr. P | ἐφ' υἷάσιν A^{ac} | ἀνίκ' (' CPl ἄνικ' ? A^{ac}) P ἠνίκ' S. 2 αἰδην
PPlΣS. | οὐδὲ (' C) P || 3 sqq. Pl^M III^a c. 22 (Pl^E c. 25), 9; Σ n.
111 (Σ^F f. 152^r Σ^F 256^r); ap. Ir. 86 adnexum ad Sid. ep. 8 3 sq.
lemmati nomen auctoris subiungit A, om. PlΣ 4 τὸν om. Pl^M

5 sq. Ὀρφέα—ἔχει s. προμολῆσιν Suid. 5 Ὀρφέα Θρηικίῃσι A
γρ. Ὀρφέα περικοῖο scr. C in m.^s | Θρηικίῃσι S.^v Θρηικίῃσι Dil-
they; Θρηίκα τῇδε (cf. VII 617, 1)? | παρα A^{ac} | προμολῆσιν¹
S.^v | Ὀλυμπίοις S.^v 6 καὶ ante καλλιόπης scr. A, punctis supra
positis et lineola del. C 7 sq. ὧ—ἄψυχος s. v. ἀπειθεῖν S.
(deest gl. in S.^v) et s. ἀπίθανον S.₂; v. Iph. A. 1212 7 ὧ Σ^F | ὧ
τωι P οὕτω S.₂^v | συνάμ' A^{ac} Pl^M Σ S.₂^{A. B} σὺν ἄμ' C S.₁^A S.₂^{v. E. C} |
post πέτρη erasa est interp. in P, πέτρα Iac. 8 θ', ὑλανόμων
(virg. et asperum C) P, cr. PlΣ | ἀγέλα; C ἀγέλαν (non ἀγέ-
λαι) A^{ar} ἀγέλη PlΣ 9 sq. dist. a Suida neglectum a Dama-
geti epigrammate mihi alienum vid. 9 ὅππο τέ (' C) P |
τελετᾶς A^{ac} 10 ἠρώωι, C ἠρώων A^{ar} ἠρώω Pl^M 11 sq. s. v.
ἀκήλητον Suid., et s. Κλύμενος S.₂ 11 ἁβ₁αρὺν (ἁβ₁ in er. μ C) P
βαρὺν καὶ S.₂^B βαρὺν κε S.₂^{E. ar} 12 versum bis praebet Zonar.
depravatum: καὶ τὸ ἀκήλητον θυμοῦ ἔθ. λύρα ἢ τὸν ἀκήλητον
θυμόν p. 109 et ἔθελξε λύρα ἢ τὸν ἀκήλ. θυμόν p. 105 | ἀκήλητον
post ras. Pl^M ἀμείλικτον ante ras. Pl^M idemque S.₂, ἀκολά-

10. Εἰς τὸν αὐτόν

A

(Ὅρφεια τὸν Οἰάγρον | καὶ Καλλιόπης).

L

Καλλιόπης Ὅρφηα καὶ Οἰάγροιο θανόντα

ἔκλαυσαν ξανθαὶ μυρία Βιστονίδες·

5 στικτοὺς δ' ἠμάξαντο βραχίονας ἄμφι μελαίνῃ

δευόμεναι σποδιῇ Θρηίκιον πλόκαμον·

καὶ δ' αὐταὶ στοναχεῦντι σὺν εὐφόρμιγγι Λυκείῳ 5

ἔρρηξαν Μοῦσαι δάκρυα Πιερίδες

μυρόμεναι τὸν αἰοιδόν· ἐπωδύραντο δὲ πέτραι

10 καὶ δρύες, ἃς ἐρατῇ τὸ πρὶν ἔθελγε λύρη. M 39^v

11. ᾿ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

A.PI

Εἰς ᾿Ηρηνναν.

A.PI

Ὁ γλυκὺς ᾿Ηρίννης οὔτος πόνος, οὐχὶ πολὺς μὲν

ὥς ἂν παρθενικᾶς ἐννεακαιδεκέτευς,

κεντον interpretatur sch.^B | κενθμόν Pierson (δαίμον? φρουρόν?) |
 λύραι: C λύραις? A^{ar} λύρη (λ ex ρ cr.) Pl^M Σ λύρα Suid. (κυνός Jac.) ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 22 (Pl^E c. 25), 10; ap. Ir. 86 1—2 nec ἄδηλον
 nec ἄλλο inscriptum est in P; decadem epp. littera ι notat C; ep.
 nec Alcaeï est (cf. tamen VII 412, 3. 5) nec Leonidae (cf. 440, 3. 10;
 198, 4), sed vid. Antipatri Sid. (cf. 241, 1. 2. 7; 27, 2. 6; IX 567, 5)

1 εἰς αὐτόν Pl^M, articulum add. Pl^E 2 poetae eiusque
 parentum nomina add. L | λοῖ, ἄγρον C ὁάγρ.? L^{ar} 4 ἔκλαυσαν
 CPl ἔκλασαν A^{ac} | μυρία: cf. IX 326, 4; XII 169, 4 5 στικτοὺς δ'
 (more suo) Pl^M | ἠμάξαντο (litt. ι inseruit C) P | χίονας primo A qui
 ipse βρα supra χ interposuit | ἄμφιμελαίνῃ A ἄμφι μελαίνῃ. C (Pl)
 ἄμφιμελαίνῃ Heck. 6 φαινόμεναι et χευόμεναι Heck.; σειόμεναι

(cf. V, 272, 2)? 7 καὶ αὐταὶ C καὶ αὐταὶ A^{ac}; καὶ δ' αὐταὶ
 (circumfl. supra v est erasus) Pl^M, pristinam lectionem
 καὶ αὐταὶ in καί δ' αὐταὶ mutans, καὶ δ' αὐταὶ Pl^E; καί δ'
 αὐταὶ Br.: cf. 633, 1 | εὐφ*λοῖρμιγγι (φ*λοῖρ in φθορ) Pl^M | λυκείῳ
 (ει cr. ex ι) Pl^M, qui ἀπόλλωνι explicandi causa superscripsit
 8 ἔρρηξαν: v. 434, 3 (Dioscoridis) 9 αἰοιδόν· C αἰοιδόν A^{ac} |
 ἐπ' ὠδύραντο C 10 τοπρὶν Pl^M || 11 sq. Pl^M III^a c. 22,
 51 (Pl^I.^a 25, 51; Pl^s 25, 66) 11—12 lemma praemittunt PPl^M;
 ᾿Ηρ. Pl^M ᾿Ηρ. hic et ubique in epp. 11—13 exhibent AL C, nisi
 quod ep. 12, 5 ᾿Ηρηννα scr. A^{ac} | 13 ᾿Ηρίννας? | πόνοσ (οσ ex
 ωσ cr.) Pl^M | οὐχὶ (C) P 14 ὥς ἂν (A C, ὡ ex ὠ cr. C) P,
 ὥς ὦν? (noli ὥς καὶ ci. cl. IX 190, 4) | παρθενικᾶς PPl^M (παρθε-

ἀλλ' ἐτέρων πολλῶν δυνατώτερος. εἰ δ' Ἀίδας μοι
μὴ ταχὺς ἦλθε, τίς ἂν ταλίκον ἔσχ' ὄνομα; M 40^v

12. ἌΔΗΛΟΝ.

A

Εἰς τὴν αὐτήν.

A

5 Εἰς Ἑρινναν τὴν | Μιτυληναίαν.

L

Ἄρτι λοχευομένην σε μελισσοτόκων ἔαρ ὕμνων,
ἄρτι δὲ κυκνεῖω φθεγγομένην στόματι M 40^v
ἤλασεν εἰς Ἀχέροντα διὰ πλατὺ κῦμα καμόντων
Μοῖρα, λινοκλώστου δεσπότης ἤλακότης.

10 σὸς δ' ἐπέων, Ἑριννα, καλὸς πόνος οὗ σε γεγωνεῖ 5
φθίσθαι, ἔχειν δὲ χοροὺς ἄμμιγα Πιερίσιν. M 41^r

Fr. Cor. Mel. 13. ΛΕΩΝΙΔΟΥ οἱ δὲ ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

A

epp. 13—15?

Εἰς τὴν αὐτήν.

A

Παρθενικὰν νεαοιδὸν ἐν ὕμνοπόλοισι μέλισσαν

15 Ἑρινναν, Μουσῶν ἄνθεα δρεπτομένην,

νικῆς Pl¹) | ἐννεα καὶ δεκάτευσ P: σ correctura ortum, 'AC,
hyphen A, signum ⁂ et notulam γρ. καὶ δεκάτευσ in fine vs. C

1 ἄλλετέρων A^{ac} | δυνατώτερος: δυ ex λυ? cr. A; olim ci. ἀγα-
νώτερος, sed cf. 145, 4 | μοι P Pl¹ τοι (= σοί) Bothe oī Heck.; Ἀιδω-
νεὺς? 2 μηταχὺς A^{ac} || 3 sqq. Pl^M III^a c. 22, 52 (Pl¹.^a 25, 52;
Pl³ 25, 67); exstat ep. ap. Ir. p. 93 (post IX 66) in cod. Matr. 24

3—5 ante ἄδηλον scr. lemma εἷς αὖ A, alterum lemma (l. 5)
post ἄδηλον add. L 3 sq. ἀδέσποτον¹: εἷς|αὐτήν Pl^M (Pl^a. b)
εἰς αὐτήν tantum Pl¹ ἀδέσπ. εἰς τὴν αὐτήν Pl³ 3 Asclepiadae
tribuit cod. Matr., Antipatro Sid. Jac.: cf. 210, 1 sq., at hiatum troch.
(v. 6) vix admisit Sid.; ep. eiusdem vid. atque IX 143 (cf. ἐπὶ πλατὺ
v. 3 et δεσπότης v. 2), cf. etiam IX 92, 2 5 μιτυληναῖαν (αι corr.
ex αν) L 6 cf. 408, 3 | λοχευομένην: τίκτουςαν sch.^B 7 cf. 713, 7

8 (ἤρπασεν Wakef.) | Ἀχέροντ' ἀλαῖ Herw. (at cf. VI 349, 5) | δια A^{ac}

9 ἤλεκάτῃς (α supra η C) P ἤλεκάτας Pl 10 σὸς P σός ex σόν cr.
Pl^M (σῶν?) | οὗς' ἐγεγώνει C οὗς ἐγεγώνει(?) A^{ac}, cr. Pl 11 φθίεσθαι
(~ AC) P φθίεσθαι Pl^M (φθίεσθαι Pl^E) || 12 sqq. Pl^M III^a c. 22, 53
(Pl¹.^a 25, 53; Pl³ 25, 68); inest in epp. sylloges Σ n. 102 (c. Flor.
57, 29 f. 151^r = Σ^F, c. Par. 1773 f. 255^r = Σ^P); ap. Ir. p. 93

12 sq. εἷς αὖ nomini auctoris praemisit A, εἰς αὐτήν

Ἄιδας εἰς ὑμέναιον ἀνάρπασεν· ἧ ῥα τόδ' ἔμφρων
εἶπ' ἐτύμως ἅ παῖς· Ἑσκανος ἔσθ', Ἄϊδα. M 41^r. Σ 102

14. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

A

Εἰς Σαπφώ.

A.L

5

τὴν Μιτυληναίαν, τὴν λυρικὴν.

L

Σαπφώ τοι κεύθεις, χθὼν Αἰολί, τὰν μετὰ Μούσαις
ἀθανάταις θνατὰν Μοῦσαν ἀειδομένην,
ἂν Κύπρις καὶ Ἑρως συνάμ' ἔτραφον, ἅς μετὰ Πειθῶ
P 210 ἔπλεκ' ἀείζωον Πιερίδων στέφανον,
10 Ἑλλάδι μὲν τέρψιν, σοὶ δὲ κλέος. ὧ τριέλικτον 5
Μοῖραι δινεῦσαι νῆμα κατ' ἡλακίας,

Λεωνί Pl^M (Λεωνίδου εἰς αὐτήν Ir. Pl^{I.a} A. εἰς τὴν αὐτήν Pl^S)
εἰς Ἡρινναν Λεωνίδου Σ^{F.P} p. 11, 12 Meleagri videri potest ep.
conl. A. P. IV 1, 13 ἐν ὕμνοπόλοις ὑάκινθον cum VII 13, 1 et
VII 476, 7 ἄρπασεν Ἄιδας cum 13, 3; v. tamen Weisshäupl p. 83
et Knaack apud Susem. II 528 14 παρθενικὴν PPlΣ, cr.
Br. | νεάοιδον C νεαοιδὸν A^{ar} PlΣ (cet. cf. Herodian. I 229,
24 L.) μελοιδὸν Ir. | ἐννυμνοπόλοισι A^{ac} | μέλισσ' αν¹ Σ^F (cf. A. P.
II 110) 15 μουσῶν PPl μουσέων Σ (sched. Krohn., Mein.);

μουσᾶν? | δρεπτομένην (η C) P δρεπτομένην (cum C) PlΣ

1 αἶδας A αἶδας C ἄδης Pl^M Σ ἄδας Br. | ἀνήρπασ' αν¹ Pl^M Σ |
ἧ ρα τόδ' (circ. C, ἧ? A^{ar}) P 2 εἶπ' C εἶφ' A^{ac} | ἅ (A & C) παῖς P |
Ἑσκαανός ἔσθ' (cum acuto eraso supra alterum α) Pl^M: cf. 712, 3 |
ἔσθ' A^{ac} ἔσθ' C | ἄϊδα (puncta supra ι C) P ἄϊδη Pl^M ἄϊδη
Σ^{F.P} || 3 sqq. ep. est in ap. B. (p. 130) inter sepulcralia

primum, om. Pl 3—5 εἰς σαπφῶ (ex σαπφῶ cr.) | ἀντ. σιδ. A,
alterum lemma εἰς σαπφῶ τὴν μιτυλην¹ αἶλ¹αν τὴν λυρικὴν add.
ad v. 4 in nova pag. (210) Lm^o 6 αἰολί τὴν P Αἰολί, τὰν

ap. B. | μετὰ A^{ac} 6—7 μόνσ' αἰς ἀθανάτ' αἰς (α bis supra C) P
μούσας ἀθανάτας (cum C) ap. B.^m (pro accusativo accipit Mark-
land, pro genetivo Boiss.) μούσαις ἀθανάτοις (partim cum A)
ap. L. Μούσας ἀθανάτους temere Reiske Μουσᾶν ἀθανάταν
ap. B.^t 7 ἀειδομένην P, cr. apogr. 8 ἂν (ex ἄν? cr.) P |
κύπρις***καὶ P κυπρις μὲν καὶ A^{ac} | συνάμ' A^{ac} σὺν ἄμ' C
σύνάμ' Reiske: cf. VII 9, 3 | ἧς (rest. C) P ἅς Br. | μετὰ C
μετὰ P^{ar} | πειθῶ ex πειθῶ? cr. P 9 cf. ad 3—5 | ἔπλεκ' C
ἔπλετ' A^{ar} (ἔμπλεκ' ap. L.) | πιερίδων: ων ex ον (non αν) cr. C
11 interpunctionem post δινεῦσαι sustulit C | κατηλακίας A^{ac}

πῶς οὐκ ἐκλώσασθε πανάφθιτον ἡμαρ ἀοιδῶ
ἄφθιτα μησαμένα δῶρ' Ἑλικωνιάδων;

15. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Εἰς τὴν αὐτήν.

A

A

5 Οὐνομά μεν Σαπφώ· τόσσον δ' ὑπερέσχον ἀοιδᾶν
θηλειᾶν, ἀνδρῶν ὅσσον ὁ Μαιονίδας. M95^v (1^v 123^v)

1 οὐκεκλώσασθε A^{ac} | ἡμαρ A^{ar} | verba solī dē (v. 5) — ἀοιδῶ (v. 7) postea alio atramento exaravit A (certe eiusdem cum A aetatis scriba) 2 μησαμέναι Pac (idem ap. L.) in μνησα-

μέναι mut. A μνησάμεναι Weigand νησαμέναι ap. B. (ἄφθιτ') ἀμνησαμέναι Boiss. | Ἑλικωνιάδων ex ἐλ. cr. C Ἑλικωνιάσι Salm. |

3 sqq. Pl^M III^b c. 22, 15 (Pl^{I.a} c. 25, 74; Pl^s c. 25, 65; Pl^{u.n} c. 26, 20); in M non tantum inter sepulcralia scriptum est ep. non sepulcr., sed praeterea bis f. 1^v (M²) et f. 123^v (M³). Reperitur ep. in cod. Matr. 24 ap. Ir. p. 91 (post VII 16), in cod. Vind. 311 (V); inest in cod. Petri Donati Berol. f. 82^r (Cyriac.₁) et f. 90^v (Cyr.₂): v. Arch. Mitth. Öst. 8, 103; in CIG. est n. 3555 (Doni

Inscr. p. 336, Bonad. p. 410) 3—4 εἰς αὐτὴν ἀντιπᾶ A εἰς Σαπφώ Pl^M Pl^{I.a} ἀδελον εἰς τὴν αὐτήν Pl^s εἰς αὐτήν (post VII 16) Ir., nullo titulo M^{2.3} 3 Sidonio tribuit Br. (Setti), Thessalonicensi Benndorf, Menk qui poetam (v. ep. VII 692) aliquamdiu Pergami fuisse putat: cf. VII 161, 3; 413, 8; 426, 4, unde ep. ad Sidon. referendum suspiceris (v. etiam App. Pl. 305; IX 190, 7)

5—6 adscripti sunt ep. in M^{2.3} versus latini: 'tantum ego carminibus superavi Sappho puellas, Maeonides quantum vicerat ante viros' (quibus in M³ accedit tetrastichon male tornatum: "Blandus amor docuit, numeros probavit Apollo; nomen erat Sappho, patria Lesbos erat; ut cantu Meonides nemini concessit Homerus, sic Sappho Lesbiadas devici carmine nymphas) 5 οὐνομα A^{ac} ουννομα M^{2.3} ubi ceteri quoque spir. accentusque neglecti sunt | μεν PPlM² Cyr._{1.2} μὲν V idem-

que M³ | σαπφῶ? A^{ar} σαπφώ. C | δ' ὑπερέσχον A^{ac} δ' ὑπερ ἔσχον C δ' ὑπερέσχον Pl δυπερεσεχλω, ν (ω in eraso o?) M³ δυπερεσεχων M² δ' ὑπερεσεχων Cyr.₂ δ' ὑπέρεσεχεν V δε υπερεσεχων Cyr.₁ | ἀοιδᾶν A^{ac} ἀοιδάν· C (ἀοιδᾶν Dübner) ἀοιδῶν Pl^{M.E} αοιδων M^{2.3} (Cyriacus)

(αοιδ tantum servatur bibliopegae culpa in V) 6 β ἀνδρῶν α θήλειαν C (litteris β et α verborum ordinem indicans) ἀνδρῶν θηλειᾶν (sic potius quam θηλειᾶν, certe non θήλειαν) A^{ac} | θηλειῶν Pl θηλείων V θηλειων Cyriac. θηλυων M^{2.3} | ανδρον Cyr.₂ | ὅσον A^{ac} | ομαιονιδης M^{2.3} CIG. Cyr.₁ ομεονιδης Cyr.₂ ||

Fr. Cor. Phil.
epp. 16—18?

16. ΠΙΝΥΤΟΥ.

A

Εἰς τὴν αὐτήν.

A

Ὅστέα μὲν καὶ κωφὸν ἔχει τάφος οὔνομα Σαπφοῦς,
αἱ δὲ σοφαὶ κείνης ῥήσεις ἀθάνατοι.

M 40^v

5

17. ΤΥΛΛΙΟΥ ΛΑΤΡΕΑ.

A

Εἰς τὴν αὐτήν.

A

Αἰολικὸν παρὰ τύμβον ἰών, ξένε, μή με θανοῦσαν
τὰν Μιτυληναίαν ἔννεπ' ἀοιδόπολον.

τόνδε γὰρ ἀνθρώπων ἔκαμον χέρεις· ἔργα δὲ φωτῶν

10 ἐς ταχινὴν ἔρρει τοιάδε ληθεδόνα.

ἦν δέ με Μουσάων ἐτάσης χάριν, ὧν ἀφ' ἐκάστης

δαίμονος ἄνθος ἐμῇ θῆκα παρ' ἔννεάδι,

γνώσσει, ὥς Ἀίδεω σκότον ἔκφυγον· οὐδέ τις ἔσται

τῆς λυρικῆς Σαπφοῦς νώνυμος ἡέλιος.

M 40^v

1 sqq. Pl^M l. III^a c. 22, 49 (Pl^{I.a} c. 25, 49; Pl^s 25, 63); in
cod. Matr. 24 ap. Ir. p. 91 (post ep. IX 506, ante VII 15)

1—2 εἴς αὐτὸν πινύτου A εἰς σαπφὼ πινυτῆ Pl^M Πινυτοῦ εἰς
αὐτήν Ir. (εἰς Σαπφώ Pl^E) 1 ep. tribuit IG. Schneider Pinyto
Bithynensi, cuius meminit Stephan. Byz. s. v. Βιθύνιον (ᾧ ἀφ'
οὗ Πινυτὸς ἐγένετο Ῥώμης γραμματικός, Ἐπαρφοδίτου τοῦ Νέ-
ρωνος ὧν ἐξελεύθερος) 3 κωφὸν PPl κοῦφον Pl^B (frustra, nec
κεινὸν reponendum) | οὔνομα? A^{ac} || 5 sqq. Pl^M III^a c. 22, 50
(Pl^{I.a} 25, 50; Pl^s 25, 64); exhibet cod. Matr. 24 (Ir. 92, post ep.

IX 66) 5—6 εἴς αὐτὸν (compendium litterarum ἣν supra alterum τ
add. C) τυλλίου | λαυρέα (ἐ C λαυρία A^{ac}) P εἰς αὐτήν τυλίου λαυρέα
Pl^M Τυλλίου Λαυρέα εἰς τὴν αὐτήν Pl^E (cum Pl^E facit cod. Matr.,
nisi quod Τουλλίου praebebat) 7 παρὰ A^{ac}; erasum est ante ἰὼν
punctum | μ' ὑποδῦσαν? cf. 629, 1; με χαδεῖν γὰρ? sepulcro
perituro se capi negat S. 8 citat Suid. s. Μιτυληναία | τὰν Μιτυ-
ληναίαν PPl Suid., τὰν Μυτιλ. Boisson. (cf. Drac. de metr.
p. 67, 15) 9 cf. App. Pl. 30, 1: χεῖρ με Π. Θ. κάμεν; quamquam
Tullio Gemino ep. VII 17 non adiudicaverim; cet. cf. etiam VII 73 |
τόνδε (ν C^s) P | ἀνῶν Pl^M | ἔργα — ληθεδόνα s. ληθεδῶν S.

10 ἔρρει: " AC | τοῖα*δε (sic) C τοιὰν δὲ A^{ar} 11 ἦν C ἦν?
A^{ac} | δέμε P: δέμε A^{ac} δέμε CPl^M, δ' ἐμὲ Br. | μουσάων ἐτάσης
(alterum acc. AC) P μουσάων αἰτήσης Pl^M Μουσέων αἰτήσης Pl^s |
ἀφεκάστης A^{ac} 12 παρεννεαδι A^{ac} 13 αἶδεω C αἶδεω A^{ac}

18. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

A

Εἰς Ἀλκμᾶνα.

A

Ἀνέρα μὴ πέτρη τεκμαίρεο· λιτὸς ὁ τύμβος
 ὀφθῆναι, μεγάλου δ' ὅστέα φωτὸς ἔχει.
 εἰδήσεις Ἀλκμᾶνα, λύρης ἐλατῆρα Λακαίνης
 ἔσοχον, ὃν Μουσέων ἐννέ' ἀριθμὸς ἔχει·
 κεῖται δ' ἠπείροις διδύμαις ἔρις, εἴθ' ὃ γε Λυδός, 5
 εἶτε Λάκων· πολλὰι μητέρες ὕμνοπόλων. M 40^r

19. ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A.

Τὸν χαρίεντ' Ἀλκμᾶνα, τὸν ὕμνητῆρ' ὕμεναίων
 κύκνον, τὸν Μουσῶν ἄξια μελψάμενον,

αἶδα Pl | σκότος Pl | σκότον ^{ἐκφυγον} Pl^a C, a quo vera lectio praeterea supra scripta est inter-
 cidente littera v et in m^o adnotatur γὰρ σκότον ἐκφυγον | οὐδέ
 —ἡέλιος s. νόνημος Suid. | οὐδετις A^{ac}||

1 sqq. Pl^m III^a c. 22, 32 (Pl^l c. 25, 32; Pl^s c. 25, 44); in cod.
 Matr. 24 (lr. 96 inter ep. 37 et 19); totum ep. initio (ἀνέρα—τεκμαί-
 ρεο) excepto exhibet Suid. 1—2 εἰς ἀλκμᾶνα | ἀντιπάτρου | θεσσα-
 λονικέως (sic) A^{ant}. θεσσ. εἰς | ἀλκμᾶνα Pl^m Pl^a s. ἀντ. εἰς Ἀλκμ. (Pl^l) lr.

3 λιτὸς—ἔχει s. v. λιτὸς Suid. | cf. VII 235, 1; 380, 3 4 ὀφθῆναι.
 (punctum C) P Pl^m ὀφθῆναι; Boiss. (quod vix praeferas) | ἔχει ir-
 repsit fort. ex quarti versus fine, ἔχω? 5—6 Suid. s. ἐλατήρ (S.₁)
 et s. εἰδήσεις (S.₂) 5 Suid. s. λύρα (S.₃) | nota initialis erasa vid.
 ante εἰ δῆσεις (sic) in P | ἀλκμᾶνα A^{ar} ἀλκμᾶνα (μᾶ ex μαι cr.)
 Pl^m | ἐλατῆρα: cf. app. 295, 2 | λυκαίνης A^{ac} λαικάνης S.₂^v; post
 λακαίνης interpunxit Pl^m (non item P S.) 6 ἔσοχον ὃν Pl^m ἔσοχον.
 ὃν CS.₁^v Pl^l ἔσοχον· ὃν S.₂^v | μουσέων ('AC) P μουσῶν Pl^m S. |
 ἐννε' ἀριθμὸς A^{ar} ἐννέ' ἀρ. C ἐννεᾶριθμος S.₁^A (ὃς M. ἐννέα
 ἀριθμὸν ἔχει Mähly) 7—8 s. v. Λυδός Suid. 7 διδύμοις P
 Suid. διδύμαις Pl | ἐρίσει θ' ὃ γε (signa supra o restit. C) P
 Suid.^A ἐρίσει δ' ὃγε S.^v, cr. Pl.; v. VII 367, 5 εἴθ' ὕμέναιος (ab
 eodem Thess. in claus. positum) | cf. A. P. VII 709 8 πολλὰι
 μ. ὕμν. s. v. ὕμνοπόλος S.₂ μητέρες PS. (sed μητέρας S.^v,

μῆτραι S.₂) πατρίδες Pl^m πατρίδες Pl^l || 9 sqq. Pl^m III^a c. 22, 33
 Pl^l c. 25, 33; Pl^s c. 25, 45); exhibet cod. Matr. 24 (lr. p. 97,
 inter VII 18 et 23); totum fere ep. exhibet Suid. 9—10 no-

τύμβος ἔχει Σπάρτας μεγάλην χάριν, εἶθ' ὃ γε Λυδὸς
ἄχθος ἀπορρίψας οἴχεται εἰς Ἀίδαν. M 40^r

20. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς Σοφοκλέα.

A

Ἐσβέσθης, γηραιὲ Σοφοκλέες, ἄνθος αἰοιδῶν,
οἶνωπὸν Βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενος. M 40^r

mini auctoris subiciunt lemma Pl^M Pl^s Ir., praeponunt P Pl^La

p. 15, 9 λεωνί Pl^M: cf. ad p. 16, 1 10 εἰς τὸν αὐτὸν P Pl^E Ir.,
εἰς αὐτόν Pl^M (sed εἰς cr. ex εἰστ) 11—12 s. v. ὕμεναίων Suid.

11 ἄλκμᾶνα A^{ac} ἄλμᾶνα (sic) S.^v | ὕμνητήρ A^{ac} ὕμνητ_Lῆς S.^v
ὑμνητήν S.^E 12 s. v. κύκνος Suid. (S.₂) | κύκνον ex κύκλον
cr. S.^v | μουσῶν P Pl S. Μουσέων Mein. | (μεμψάμενον S.₂^m)

1 σπάρτας. μεγάλην (punctum add. C) P σπάρτας μεγάλην
Pl^M (Σπάρτας, μεγάλων Pl^a.ⁿ); Σπάρτας ad χάριν refert Pl^s |
μεγάλην ἔρις Scaliger | εἶθ'—αἶδαν (v. 4) s. v. λοῖσθος Suid. |
εἶθ' ὃ γε λ_Lύσθους C εἶθ' ὅγε λοῖσθος A^{ar} εἶθ' (S.^v) ὅγε λοῖσθος
Suid. εἶθ' ὃ γε Λυδός Pl^M (Pl^E, at εἶθ' ὃ γε Λ. Pl^s) εἶθ' ὅγε
Λυδῶν Wyttenbach (Mein.) ἔνθ' ὅγε Λυδὸς Jac. ἔνθ' ὅγε λοῖσθον
Heck. (Boiss.) ἔνθ' ὅγε λάσθης et ἔνθ' ἀγέλαστον Piccolos;
clausulam versus non genuinam ex ep. praecedentis v. 5 fluxisse
putant; ep. vid. Alexandrini; corr. meis εὔθ' ὅγε et Ἀἶδα
efficitur isopsephia prope absoluta (α. 4311 + 3653 = 7964,
β. 4596 + 3369 = 7965) 2 ἄχθος P Pl Suid. (de servitutis onere
cogitat Welcker, ut poeta apud Lydos olim servus a Lace-
daemoniis libertatem adeptus esse dicatur) ἄνθος Heck. | ἀπόρ-
ρίψας C (Λυδῶν λοῖσθος ἀποβρίξας Mein.) | οἴχεται P, cr. Pl Suid. |
εἰς Ἀἶδαν (sic) A^{ar}, cr. C. Suid. (αἶδα primo S.^v, postea acce-
dit litt. ν); αἶδην Pl || 3 sqq. in P ep. bis exstat ab A

p. 210, a C p. 213 in marg. inferiore post ep. VII 37, 5 exara-
tum; epigrammati ab A scripto num. π adpinxit C me; invenitur
Pl^M III^a c. 22, 25 (Pl^La c. 25, 25; Pl^s c. 25, 38); inter Σιμωνίδου
ἐπιγράμματα exhibent distichon cod. Matr. 24 (Ir. 95) itemque
Vind. 301 iunctum cum ep. VII 22, ut duo epp. in octastichon coa-
lescant 3—4 nomen auctoris post lemma scr. A 3 σιμωνίδου A

σιμωνί Pl^M ἀδέσπο C, Simonidi trib. ap. Ir.; Leonidae aut. Simiae
Rhodio vindicat Bgk (Simiae Thebano Sternbach), eodem iure
ad Antipatr. alterutrum ep. referas (cf. VII 30, 5; 303, 4) 4 εἰς
σοφοκλέα A Pl^I εἰς σοφοκλήν (litt. κλ correctura factae) Pl^M Pl^a.^s Ir.

εἰς τὸν αὐτὸν C 6 s. v. οἶνωψ Suid. | οἶνωπὸν C (malim οἶνωπος) |
post ἐρ. plura intercidisse opinatur Bgk ||

Fr. Cor. Mel. 21. ΣΙΜΪΟΤ † ΘΗΒΑΪΟΤ. A L

epp. 21—31 Εἰς τὸν αὐτὸν Σοφοκλέα. A L

Τὸν σὲ χοροῖς μέλψαντα Σοφοκλέα, παῖδα Σοφίλλου,
τὸν τραγικῆς Μούσης ἀστέρα Κεκρόπιον,

5 πολλάκις ὃν θυμέλῃσι καὶ ἐν σκηνῇσι τεθνηλῶς

βλαιοῶς Ἀχαρνείτης κισσὸς ἔρεψε κόμην,

11 τύμβος ἔχει καὶ γῆς ὀλίγον μέρος· ἀλλ' ὁ περισσὸς 5

αἰὼν ἀθανάτοις δέρεται ἐν σελίσιν. M 95^v

22. ΤΟῦ ΑἴΤΟΥ. A

10 Εἰς τὸν αὐτὸν | Σοφοκλέα τὸν Σοφίλλον, | J L

τὸν Ἀθηναῖον, τὸν συγχρο|νίσαντα Εὐριπίδῃ. C

'Ηρέμ' ὑπὲρ τύμβοιο Σοφοκλέος, ἡρέμα, κισσέ,

ἐρπύζοις χλοερούς ἐκπροχέων πλοκάμους,

1 sqq. Pl^M III^b c. 22, 10 (Pl^{I.a} 25, 69; Pl^s 25, 42; Pl^{a.n} 26, 15); in cod. Matr. 24 (Ir. p. 99) exstat inter epp. VII 71 4 et 621 1 sq. nomini auctoris praecedit lemma (ab A L scriptum) in P

1 σιμμίον A θηβαίου add. L (quem iniuria sequitur Sternbach), Rhodio S. vindicat Meineke (Ἀντιπάτρου Σιδωνίου delitescere putat Bgk); omisit nom. auctoris Pl Ir.: cf.

ad 9 2 εἶς αὖ A σοφ. add. L., in nova pagina (211) iterat lemma (εἰστ' αὐτὸν σοφοκλέα) Jm^o ad v. 5; εἰς Σοφοκλῆν Pl Ir.3 χοροῖσι μέλοντα Scaliger | σοφίλλου Pl^M (σοφίλλη Pl^a sed cr. in epidiorth.): cf. Herodian. (L.) I 158, 27; II 446, 15 4 s. v.Κέκροψ Suid. | τὸν P Pl Suid. (sed τῆς S.^{B.E}) | ἀστέρα ('AC) P: cf. VII 1, 8 5—6 Suid. s. v. Ἀχαρνείτης (S.₁), βλαιοῶς (S.₂),θυμέλῃ (S.₃) 5 cf. Arch. ep. VI 195, 3 | παλλάκις (sic, 'C) P ὁπολλάκις S.₁^v | ἐν ('C) P Pl Suid.; δν Emperius | θυμέλῃσι S.₁^v (θυμέλῃ S.₁ edd.) | σκαυῇσι Pl^{a.s} 6 cf. IX 186, 1 sq. | βλαστόςS.₃ codd. deteriores | ἀχαρνείτης P S.₃ s. v. Ἀχαρναὶ Steph. Byz., Ἀχαρνείτης Pl S.₁ S.₂ | κόμην P Pl S.₁ S.₂ κόμαν S.₃ 7 de lem-

mate, quod vice paginarum repetitur a librario J, cf. da 2; coaluisse duo epp. interceptis alterius fine, sequentis exordio

suspiciatur Bgk | ὀλίγον A^{ac} | ἀλλό A^{ac} 8 δέρεται ἐν P Pl (pas-

sive accipit Lob.: v. XV 22, 10) τέρεται ἐν Düb. ἐνδέδετα Bgk δέξετα ἐν olim ego; (ἀλλ' ὁ περισσὸς et postea ἀλλὰ περισσὸν)

αἰὼν' ἀθ. δέρεται Heck. | σελίσιν A; v add. C (Pl) || 9 sqq. Pl^M III^a c. 22, 29 (Pl^I 25, 29; Pl^s 25, 39); in cod. Matr. 24 (Ir. p. 95) est inter Simonidis epp. (ante VII 24) subiunctum (ut in

καὶ πέταλον πάντῃ θάλλοι ῥόδου ἢ τε φιλορρῶξ
 ἄμπελος ὕγρα πέριξ κλήματα χευαμένη,
 εἵνεκεν εὐμαθίης πινυτόφρονος, ἣν ὁ μελιχρὸς 5
 ἥσκησεν Μουσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων. M 40^r

5

23. ἈΝΤΙΠΙΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

A. Pl

Εἰς Ἀνακρέοντα.

A. Pl

Θάλλοι τετρακόρυμβος, Ἀνάκρεον, ἀμφὶ σὲ κισσὸς
 ἄβρᾶ τε λειμώνων πορφυρέων πέταλα.

Vindob. 301) epigrammati VII 20 ita, ut ex duobus unum ep. octastichum exsistat p. 17, 9 nom. auctoris om. Pl; epp. 21 sq. eiusdem sunt atque VI 145 (cf. v. 2 cum 21, 2), VII 193 (cf. 2 cum 22, 3), XV 22 (cf. ad 21, 6), carmen in Apoll. (cf. πέριξ χλωρῆσιν 7 cum 22, 2. 4), ergo Rhodii; S. Thebani in A. P. ep. exstat nullum

10 εἰστ^ο αὐτ^ο J εἰς αὐτόν Pl^M εἰς τὸν αὐτόν Pl^{a.s} lemma om. Ir. Pl^I 10 sq. verba σοφ. τὸν σοφ. add. L, cetera C 11 ἰσυνυκρονίσαντα ἐνριπίδῃ (sic) C 12 ἡρέμ^υ C ἡρεμ^υ? A^{ac} | ὕπερ-τύμβου P, cr. Pl | σοφοκλέουσ P | ἡρέμα C ἡρεμα A^{ac}

1 πέταλον (A C) P Pl πεταλὸν Br. | πάντῃ A (Pl^a) πάντῃ Pl^M (Pl^{I.s}) | ῥόδου P Pl^M Pl^E excepta Pl^I, quae ῥόδον (Br.) exhibet | φιλορρῶξ maluit Jac. (conl. Eustath. ad Od. i 359) 2 κλήματα A

κλήμ^α Pl^M κλήματα Pl^E 3 sq. Suid. s. ἄμμιγα (S.₁) et s. πινυτός (S.₂), Zonar. s. ἄμμ. 3 εἵνεκεν P | εὐμαθίης A, supra μαθ^υ scr. γρ. επίης C; γρ. εὐεπίης sch.^B (cf. sch.^w); cum A faciunt

Pl Suid. Zon., εὐεπίης reicit Finsler (p. 74) | μελίχρ^οους (cum circumflexo? eraso supra ου, acutum dedit C, ὁ supra ρ idem adiunxit) P, ubi tres scripturae distinguuntur: μελιχροῦς? A^{ar}, μελίχρους primo C, postea μελιχρὸς, eandemque correcturam exhibent

S.₂ (ubi μελιχρ^ο S.^v), Zonar., S.₁ codd. (ubi μελίχρους edd.); μελίθρους FG. Schmidt: cf. XII 170, 3 4 ἥσκησε S.₂^v ἥσκησ^ε ἐκ olim Heck. | Μουσέων Jac. | ἄμμιγα (C) P ἄμιγγα (sic) S.₁^v | καὶ Heck. (conl. IX 513), καὶ P Pl Suid. || 5 sqq. quattuor disticha (23 et 23^b) duo efficiunt epp. in P Pl (Pl^I versus ut eundem poetam spectantes more suo iungit); 23^b pro clausula epigrammatis praecedentis habet Huet, pro exordio Scaliger; 23 est in Pl^M III^a c. 22, 34 (Pl^a 25, 34; Pl^s 25, 46). Exstat ap. Ir. 97 (iunctum cum 23^b, inter epp. VII 19 et 26) 5 sq. nomini auctoris lemma

praemittit A 5 σ^ι^δ A σιδωνίου Pl Ir. 7 s. v. τετρακόρυμβος Suid. ἀνάκρεον A^{ar} ἀνακρέον C | ἀμφὶ σὲ P ἀμφὶ δὲ S.^v 8 ἄβρᾶ P

πηγαὶ δ' ἀργινόεντος ἀναθλίβονται γάλακτος,
 εὐῶδες δ' ἀπὸ γῆς ἡδὺ χέοιτο μέθυ,
 ὄφρα κέ τοι σποδιή τε καὶ ὀστέα τέρψιν ἄρῃται, 5
 εἰ δὴ τις φθιμένοις χρίμπτεται εὐφροσύνα. M 40^r

5 23b. Εἰς τὸν αὐτὸν Ἀνακρέοντα. A L

ὦ τὸ φίλον στέρξας, φίλε, βάρβιτον, ὦ σὺν ἀοιδᾷ
 πάντα διαπλώσας καὶ σὺν ἔρωτι βίον. M 40^r

24. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ. A. Pl

Εἰς τὸν αὐτόν. A. Pl

10 Ἡμερὶ πανθέλκτειρα, μεθυτροφέ, μήτερ ὀπώρας,
 οὕλης ἢ σκολιὸν πλέγμα φύεις ἔλικος,

1 cf. XVI 178, 4 | πηγαί δ' s. v. ἀργινόεις S.^v 2—3 s. v. μέθυ Suid. 2 εὐῶδες A^{ar} | ἀπογῆς A^{ac} ἀπὸ πηγῆς (γ ex σ cr.) Pl^m | ἀδὺ? 3 cf. 26, 3; 31, 9 | ὄφρα S.^v | καί τοι S.^v | σποδιῇτε A^{ac} σποδιόττε S.^v | ἄρῃται: η ex α s. οι cr. S.^v 4 s. v. χρίμπτεται S. | φθιμένους—εὐφροσύνας S.^{B.E} | εὐφροσύνη Pl | post εὐφροσύνα finiti ep. notam et ante ὦ incipientis adpinxit C || 5 sqq. Pl^m III^a c. 22, 35 (Pl^s c. 25, 47): cf. ad ep. 31, 4 sq. 5 εἰς

τὸν αὐτὸν A (Pl^m), om. lemma Plⁱ (Ir.), ἀνακρεοῦ add. L 6 cf. Suid. s. v. βάρβιτον | ὦ? A^{ac} S.^v | φίλε C φίλε A^{ac} | ὦ σὺν—βίον s. v. διαπλώσας Suid. | σὺν A^{ac} S.^v 7 σὺν ἔρωτι A^{ac} σὺν ἔρωτι S.^v | βίον (ιο in er. ω) S.^v || 8 sqq. Pl^m III^a c. 22, 36 (Pl^a c. 25, 36; Pl^s 25, 48); ap. Ir. p. 95 est inter Σιμωνίδου ἐπιγρ. post VII 22, ante 25 8 sq. titulo duplici instructum est ep.

in P, εἰς αὐτὸν σιμωνίδου^δ scr. A, alterum add. L hunc: εἰς ἀνακρέοντα | τὸν τήϊον ποιητὴν | σιμωνίδου; quibus verba ὅτι «καὶ αὐτὸς σιμωνίδης | τήϊος ἦν ὅθεν «καὶ | ἀνακρέων adiunxit C, Κήιον et T. confundens, cf. ad p. 20, 11; lemma nomini auctoris praemittunt Pl^m Pl^a, om. Plⁱ 8 Simonidi ep. abiudicat Schneidew., Leonidae trib. Bergk; fort. Simiae est (cf. v. 2 cum 21, 3, v. 7 ἥς ὁ γεγ. cum ἦν ὁ μελ. 22, 5); an Dioscoridis? (cf. v. 5 cum 456, 3 ἔν' ἡ φιλάκρητος, v. 10 cum 485, 5) 9 εἰς Ἀνακρέοντα Ir. 10 sq. s. v. ἡμερὶς Suid.

10 μεθυτροφέ S.^v | μήτερ A^{ac} | ὀπώρας (litt. η partim evanescentem, non erasam C^s) P ὀπώρας S.^{A.V.E} ὀπώρης (cum C) Pl Suid. codd. deteriores (post ὀπ. interpunxit Br.) 11 οὕλησ. ἡ σκολιὸν C οὕλητις (? an οὕληι σῆς s. γῆς) σκολιὸν A^{ar} οὐ λήγη

Τηίου ἡβήσειας Ἀνακρείοντος ἐπ' ἄκρη
 στήλη καὶ λεπτῷ χώματι τοῦδε τάφου,
 ὥς ὁ φιλάκρητός τε καὶ οἰνοβαρῆς φιλόκωμος 5
 παννύχιος κρούων τὴν φιλόπαιδα χέλυν,
 5 κῆν χθονὶ πεπτηῶς κεφαλῆς ἐφύπερθε φέροιτο
 ἄγλαδὸν ὠραῖον βότρυν ἀπ' ἀκρεμόνων,
 καί μιν αἰεὶ τέγγοι νοτερὴ δρόσος, ἧς ὁ γεραιὸς
 λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων. M 40^r

25. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ.

A. Pl

10

Εἰς τὸν αὐτὸν

A. Pl

Ἀνακρέοντα | τὸν Τήιον.

L

Οὗτος Ἀνακρέοντα, τὸν ἄφθιτον εἵνεκα Μουσέων
 ὕμνοπόλον, πάτρης τύμβος ἔδεκτο Τέω,

σκολιὸν S.^{A.B} οὐ λήγησ κολιῶν¹ (sic) S.^V οὐ λήγει σκ. S.^E οὐλήσ.
 ἢ Pl^M | φύεις Suid. φύσεις PPl | ἔλικος A^{ac}

1 τη¹ζου Pl^M (τηδ' ante ras.) | ἐπάκρη A^{ac} 2 στήλη
 A^{ac} | λιτῷ Heck. (noli στεγνῶ s. στεπτῶ ci.) 3 φιλάκρητός C
 φιλοκαίρητος A^{ar} | οἰνοβαρῆς A^{ac} | φίλα κώμῳ (acc. utrumque add.
 C) P φιλόκωμος¹ Pl^M φιλόκωμον JG. Schneider (μύγα κώμῳ?) |
 φιλοκώμοις παννυχίσιν (v. 6) Heck. 4 κρούων ex κρούων cr. C

κρούων⁰¹ (οι alio atramento superscr.) Pl^M κρούοι Pl^E | cf. App.
 Pl. 306, 8 (Leon.) τὰν δυσέρωτα χέλυν 5 κῆν A γρ καὶ C^s
 κῆν Pl^M | πεπτηῶς? A^{ac} | κεφαλῆς* P κεφαλῆς δ'? A^{ar} | ἐφ'
 ὕπ. C | φέροιτε A^{ac} in φέροιτο mut. A ipse, φέρηται Heck.

6 post ἄγλαδὸν interpunxit C | ὠραῖον A^{ac} ὠραῖον C Pl^M Pl^a in
 epidiorth. (unde receperunt Pl^{a.n}) ὠραίων Pl^{l.s} Pl^a in t. | ἀπα-
 κρεμόνων A^{ac} 7 sq. καί—στομάτων s. v. λαρόν S.₁, ἧς—στομ.

s. v. γεραιός S.₂ 7 καί⁶ φιν C καιφιν A^{ac} καί μιν Pl S.₁ | τέγ-
 γει P S.₁^A τέγγοι Pl S.₁^{v.E} | ἧς¹ δ¹ C η σε A^{ar} 8 λαμπρότερον
 S.₂^{v.C} | μελιχρῶν ἔρρεεν FG. Schmidt | ἔπνεον S.₁^v || 9 sqq.
 Pl^M III^a c. 22, 37 (Pl^{l.a} c. 25, 37; Pl^s c. 25, 49); ap. Ir. p. 95

(inter VII 24 et VII 300) 9 sq. τοῦ αὐ^τ. εἰς τὸν αὐ^τ C εἰς

τὸν αὐ^τ τοῦ αὐ^τ A^{ar}: verba transposuit C, quo commodius lem-
 matistae explanatio (l. 11) adnecteretur; τοῦ αὐ^τ εἰς αὐτῶν¹ Pl^M

9 Leonidae trib. Bergk; Alcaei vid.: cf. μῶνος δ' εἶν ἱερ. XVI
 7, 5 cum v. 5, οὐδὲ θανῶν 536, 1 cum v. 10 11 post τηῖον scr. L:

ὅς Χαρίτων πνείοντα μέλη, πνείοντα δ' Ἑρώτων
τὸν γλυκὺν ἐς παίδων ἥμερον ἡρμόσατο.

μοῦνος δ' εἰν Ἀχέροντι βαρύνεται, οὐχ ὅτι λείπων 5
ἥελιον Λήθης ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμων,

5 ἀλλ' ὅτι τὸν χαρίεντα μετ' ἡιθέοισι Μεγιστέα
P 212 καὶ τὸν Σμερδίεω Θρηῖκα λέλοιπε πόθον.

μολπῆς δ' οὐ λήγει μελιτερπέος, ἀλλ' ἔτ' ἐκεῖνον
βάρβιτον οὐδὲ θανὼν εὐνάσεν εἰν Αἰδῇ. M 40^r

26. ἈΝΤΙΠΙΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

AL

10

Εἰς τὸν αὐτόν.

A. Pl

Ξεῖνε, τάφον παρὰ λιτὸν Ἀνακρείοντος ἀμείβων,
εἴ τί τοι ἐκ βίβλων ἦλθεν ἐμῶν ὄφελος,

ἔστιν δ' ἡ | πολὺ αὕτη οὐχ' ἡ (sic C, οὐχ' L^{ac}) ποντις (i. e. ποντικῇ) |
ἀλλ' ἡ (C ἀλλῇ L) πρὸς ('C) ἔφεσον | κειμένη μία τ' ἰάδ'ων¹ πολ;
quibus Teon Tenumque permutans subiungit C: ὅτι νῆσοις ἔστιν ἡ
τέως | μία τ' ὧν¹ κυκλάδων (cf. Suid. s. Τῆνος); iterat lemma in
nova p. ad v. 8 (εἰς ἀνακρεοντ²) L p. 20, 12 εἵνεκα A^{ac} | μου³ σ⁴ ὧν
C μουσέων A^{ar} (Jac.) 13 ὕμνοπόλον ex ὕμνοπόλων cr. A Pl^m
(ὕμνοπόλον e Pl^a transiit in Pl^{a.n}) | τέω C τεῶ s. τεώ A^{ar}

1 μέλ⁵ η⁶ C μέλαν (non μέλον) A^{ar} 2 ζῶν (s. πρὶν) γλυκὺν? |
ἡρμόσατο A^{ac} M^{ac} 3 sq. cf. VII 353, 5; 455, 4; XI 170, 1 (Nicarchi)

3 μοῦνον Bothe: cf. Kaib. Ep. 116, 5 | οὐχότι A^{ac} οὐχ' ὅτι C |
λείπων C λείπων A^{ar} 4 ἥελιον A^{ac} | νέρθεν ἔκυρσε? | δόμω Pl:
cf. Plut. Mor. 110 e 5 ὅτι et μετῆιθέοισι A^{ac} | μεγιστέα (clausula
erasa in fine vs.) P Pl^m (Μεγιστὰν exaratum M fol. 56^r, in app.
Pl. ep. 306, 7, ubi ipse Plan. in m. adnotavit: ἡ εὐθ' <εἶα> ὁ
μεγιστεύς) 6 σμερδίεω C σμερδίεα A^{ac} | Θρηῖκα (i. litt. in-
seruit C Θρηῖκα A) P | πόθον⁷ Pl^m πλόκον Bennd. (noli Θρηῖκος
ἔλειπε ci. ex VII 27, 6) 7 μολπ.—μελιτ. s. v. μολπή Suid. | λήγει
('C " ? A^{ar}) P Pl^m λήθη Pl^a s. λῆγεν S^a. E λῆγε S^v λήγει Porson |
ἀλλ' ἔτ' A ἀλλ' ἔτ' C | ἐκεῖνον P ἐκεῖνο Pl | ἀλλὰ ποθεινὸν s. ἀλλ'
ἐρατεινὸν Emperius ἀλλὰ τὸ κλεινὸν Schneidew. ἀλλ' ἐπ' ἐκείνων
Kaib. (ἔτι τείνων?) 8 cf. A. P. II 44 | εἰναῖθι P || 9 sqq.
Pl^m l. III^a c. 22, 38 (Plⁱ 25, 38; Pl^s 25, 50); exstat in Matr. 24
(Ir. 97, post VII 23, ante VII 27); mutilum ep. ducit Mackail, post
κώμοις (5) duos vss. deesse putans 9 sq. lemma nomini auctoris
praeponit P, subicit Pl 9 αν⁸ τιπατρον A ἀντιπάτρον⁹ Pl^m
σιδωνίου add. L., τοῦ αὐτοῦ (sc. Antip. Sid.) Ir. 10 εἰς τὸν

σπεῖσον ἐμῇ σποδιῇ, σπεῖσον γάνος, ὄφρα κεν οἶνω
 ὅστέα γηθήσῃ τὰμὰ νοτιζόμενα,
 ὥς ὁ Διωνύσου μεμελημένος εὐάσι κώμοις, 5
 ὥς ὁ φιλακρήτου σύντροφος ἀρμονίης M 40^r
 5 μηδὲ καταφθίμενος Βάκχου δίχα τοῦτον ὑποίσω
 τὸν γενεῇ μερόπων χῶρον ὀφειλόμενον. M 40^v

27. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ.

A. Pl

Εἰς τὸν αὐτόν, | Ἀνακρέοντα.

A. Pl | L

Εἶης ἐν μακάρεσιν, Ἀνάκρεον, εὖχος Ἰώνων,
 10 μήτ' ἐρατῶν κώμων ἄνδιχα μήτε λύρης·
 ὕγρα δὲ δερκομένοισιν ἐν ὄμμασιν οὐλον αἰείδοις
 αἰθύσων λιπαρῆς ἄνθος ὑπερθε κόμης,

αὐτὸ P (Pl^s) εἰς αὐτὸν Pl^{M. a}, om. Plⁱ p. 21, 11 παρα P | ἀνα-
 κρεόντ' οὐ Pl^M 12 vs. pro novicio habet Dübner | εἶτι A Pl^M |
 pro βίβλων malim μολπῶν: cf. 25, 9

1 σποδιῇ. ex σποδιῇ C | ὄφρα Pl^M 2 sq. poetam obiurgat L
 haec m^o adnotans: τὸν σαπρὸ ἄνδρα. | σαπροῖς (C, σαπροῖ non
 σαπρός L^{ac}) ἐπαίνοισ. | στέφεις 2 ὅστέα A^{ac} | γηθήσῃ Pl^M | τὰμὰ
 (priorem acc. C) P 3 με μελημένος (C λή A^{ar}). οὐάσι κώμος P Pl
 (Διωνύσοιο λελασμένος οὐποτε κώμων Br.) μεμνημένος ὄργια κώ-
 μου primo Jac. (μεμελημένος) ἡθάσι κώμοις Huschke οἶνάσι κ.
 Jac. εὐάσι κ. Graefe, Lob. (cf. XVI 15) 4 ἀρμονίης A^{ac}; ci.
 Ἀφρογενοῦς conl. XVI 169, 1; 211, 2; Nonn. D. 48, 686: at v. 29, 4

5 cf. XVI 176, 5 | μηδὲ Pl^M | ὕπ' οἶσω (C) P 6 γενεῇ (ι C) P ||
 7 sqq. Pl^M l. III^a c. 22, 39 (Pl^{i. a} c. 25, 39; Pl^s c. 25, 51), ap. Ir. 95
 exstat inter VII 26 et 29, ubi dodecasticho epp. 27 et 28 con-
 tinentur; in Plⁱ ep. 28 iungitur cum praecedente 7 sq. εἶς

αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ A | ἀνακρεοντ' add. L; τ' οὐτ' αὐτὸ εἰς αὐτὸν Pl^M
 (εἰς τὸν αὐτόν Pl^{a. s}) τοῦ αὐτοῦ tantum Plⁱ Ir. 9 sq. s. v.
 ἄνδιχα (deest in V) Suid.₁ 9 s. v. Ἰωνες Suid.₂ | εἶη primo
 Pl^M, ubi litt. σ post adnexa est | ἐν P Pl Suid. κῆν Diltthey |
 ἀνακρέον C (qui * in m^o repet.) ἀνάκρεον A^{ar} | εὖχος Ἰώνων
 om. S.₁ A^c in m. addit S.₁ E 10 μήτ' εἰ * ἄτερ * C μήτερα τῶν (? certe
 non μήτ' ἀρετῇ) A^{ar} μήτ' ἐρατῶν Pl S.₁ A μήτ' ἄρα τῶν S.₁ B. C. E
 (Zonar. s. ἄνδιχα, p. 227) 11 θανμαστὸν τὸ ὅλον | ἐπίγραμμα adnot.
 Lm^o | imitatur poeta Leonidae ep. XVI 306, 3 | δὲ om. P | post
 δερκομένοισιν erasa est in P interpunctio | δερκομένοις ἐνθ' ὄμμ.
 Sternb. δερκομένοισι σὺν ὄμμ. non sufficit Heckero; ἐπ' ὄμμ.? | ante

ἤ ἐπὶ Εὐρυπύλῃν τετραμμένος ἤ ἐπὶ Μεγιστῇ 5
 ἢ Κίκονα Θρηκὸς Σμερδίεω πλόκαμον,
 ἡδὺ μέθυ βλύζων, ἀμφίβροχος εἵματα Βάκχῳ,
 ἄκρητον θλίβων νέκταρ ἀπὸ στολίδων.
 5 τρισσοῖς γάρ, Μούσαισι, Διονύσῳ καὶ Ἑρωτι,
 πρέσβυ, κατεσπείσθη πᾶς ὁ τεὸς βίотος. M 40^v

28. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

ὦ ξένε, τόνδε τάφον τὸν Ἀνακρείοντος ἀμείβων
 10 σπείσόν μοι παριών· εἰμὶ γὰρ οἴνοπότης. M 40^v

οὔλον (C, οὔλον A^{ac}) interpung. C p. 22, 12 s. v. αἰθύσσω Suid., exstat vs. etiam in cod. Par. 2669 (ap. Cram. an. Par. IV p. 102) s. αἰθύσσω | αἰθύσσω S.^{A.E} Pl^{b.s} | ὑπὲρ c. Par.

1 ἤ ἐ (ἢ C ἢ? A^{ac}) utrobique P | προσ A^{ac} | τετραμμένος C τετραμμένος (non τετυμμένος) A^{ar} | Μεγίστην Pl^{M.a} μεγιστήν A^{ar}, quod primo in μεγιστήν mutat C, deinde in μεγίστην utroque accentu supra ultimam eraso; in m^e adpinxit C ad haec quae scr.

L: 6 μεγιστεὺς ἦν ὁ ἔρωμ^ε ('C) | ἀνακρέον ('C) οὐχί (C ουχι L) μεγίστη: | καὶ σμερδισ· καὶ βαθυλλ^ο; in Plⁱ est Μεγιστῇν, cr. Br. (Μεγιστέα Herm.) 2 κίκονα C Pl^M κικόνα A^{ar} | σμερδίεω C σμερδίεα A^{ac} (cf. ad p. 21, 6) 3 s. v. ἀμφίβροχος Suid. (deest in V.) | post βλύζων (βλίζων Plⁱ) interpung. C Pl^M | ἀμφίβροχος om. Zonar. | εἵματα? A^{ac} 4 s. v. στόλιον Suid. | θλίβων ἢ Suid.^{A.V.E} (λείβων Heck., cf. XVI 178, 4) | σταλίδων (δων C in eraso εν? non erat σι) P σταλίκων Pl στολίδων Suid. (κυλίκων Opsop.) σταφυλῶν Wakker στομάτων Reiske; fort. ἀποσταλάων 5 τρισσοῖς C τρισσηῖς (non τρισσοῖς) A^{ar} | διωνύσῳ (cum P) Pl^M Διονύσῳ Pl^E 6 κατεσπείσθη P | πᾶς A^{ac} || 7 sqq. Pl^M l. III^a c. 22, 40 (Pl^{L.a} c. 25, 40; Pl^s c. 25, 52); in cod. Matr. 24 iunctum est cum ep. VII 27, v. ad p. 22, 7 sqq. 7 sq.

εἰς τὸν αὐτόν | ἀδέσποτο A, titulum om. Pl^{M.I} (exhibet tamen Pl^M clausulae signum in fine ep. praecedentis post βίотος et ω litteram rubro distinctam) εἰς τὸν αὐτόν Pl^{a.s}: Leonidam Tarentinum auctorem esse ep. vix licet colligere cl. ep. VII 452 9—10 s. v. οἴνοπότης S. 9 τὸν om. S.^v 10 σπείσον S.^v | post μοι erasa est interp. in P | παρ' ἐὼν (apostr. C) P: cui redundare vid. vox post ἀμείβων, ci. poterit πρόφρων s. ῥαγῶν s. σταγόνων (cf. VI 190, 7; πράμνημα ex Poll. VII 150 vix asciveris) ||

29. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

A. Pl

Εἰς τὸν αὐτόν.

A. Pl

Εὐδεις ἐν φθιμένοισιν, Ἀνάκρεον, ἐσθλὰ πονήσας,
 εὐδαι σὴ γλυκερὴ νυκτιλάλος κιθάρα,
 5 εὐδαι καὶ Σμέρδης, τὸ Πόθων ἔαρ, ᾧ σὺ μελίσδων
 βάρβιτ' ἀνεκρούου νέκταρ ἐναρμόνιον.
 ἠιθέων γὰρ Ἑρωτος ἔφυς σκοπός· εἰς δὲ σὲ μούνον 5
 τόξα τε καὶ σκολιάς εἶχεν ἐκηβολίας. M 40^v

30. ΤΟΥΤΟΥ ΑΥΤΟΥΤΟΥ.

A. Pl

Εἰς τὸν αὐτόν.

A. Pl

10

Τύμβος Ἀνακρείοντος· ὁ Τήιος ἐνθάδε κύκνος
 εὐδαι χῆ παίδων ζωροτάτη μανίη.

1 sqq. Pl^M III^a c. 22, 41 (Pl^{1a} c. 25, 41; Pl^s c. 25, 53); in-
 est in cod. Matr. 24 (lr. 98, ante VII 30) 1—2 lemma ante
 nom. auctoris scr. A; num. 1 adpinxit C 1 ἀντιπᾶ^τ^ρ Pl^M |

Σιδ. om. Pl¹ 2 εἰς αὐτὸν A εἰς αὐτόν Pl^M (om. lemma Pl¹)

3 εὐδεις (et εὐδαι l. 5) A^{ar} οὐδεις Ir. | ἀνακρέον ἐσθλὰ P:
 litt. ῥέον ἐσθλ, A ipse scr. in rasura; dederat primo ἀνα-
 κρείοντος (ad 30, 1 aberrans), post erasit correxitque, alio
 tamen atramento eodemque extremam vs. vocem supplevit

4 εὐδαι δ' ἢ Pl εὐδαι ἢ A^{ac}; C mut. primo in εὐδαι σὴ, post in
 εὐδ. δ' ἢ | νυκτιλάλος Kaibel | κιθάρα Pl; post κιθ. (et post πο-
 νήσας) interrogandi signum posuit C 5 πόθων (o ex v cr.) P | ἔαρ
 ('C) P (cf. VII 599, 2) 5 sq. μελίσδων ('AC). βάρβιτ' ἀνεκρούου
 (C ἀνεκρούου A^{ar}). P (punctum utrumque posuit C); μελίσδων,
 βάρβιτ' ἀνεκρούου. Pl^M; μελίσδων (μελίζων Jac.), βάρβιτ', ἀνε-
 κρούου (ut primo poeta, dein lyra, denique iterum poeta com-
 pellentur) perverse Br. (Jac.), μελίσδων (μελισσῶν Kaib.) βαρβίτω
 ἀγκρούου Graefe (Kaib. Mus. Rh. XV 461, idem tamen μελίσδων—
 βαρβίτον ἀγκρ. ad Ep. Gr. 787); βάρβιτ' (sc. βάρβιτα) ad ἀνεκρούου
 referendum, νέκταρ ad μελίζων, ut nihil sit corrigendum (nisi forte
 νέκταρ et βάρβιτ' vocum sedes permutari mavis): cf. Pers. pro-
 oem. 14 'cantare credas Pegaseium nectar' 6 ἐναρμόνιον C

7 imitatur Ant. Posidippum: cf. XII 45, 1 | (ἠιθέων Br.) |
 ἔφυς, σκοπός. P (ἔφυ σκ. Grotius) | εἰς δὲ σὲ C εἰ (sic) δέ σε A^{ac} εἰς
 σὲ δὲ Pl^M (Pl^E, εἰς δέ σε Br.) | μούνον (~ in ras. C) P 8 τόξατε C
 τοξάτε A^{ar} τόξάτε Pl^M | σκοτίας Reiske δολιχάς Schneider | εἶχεν
 (circ. ex acuto? cr. C) P (εἶλκεν FG. Schmidt) | ἐκηβολίδας A,

ἀκμήν οἱ λυρόεν τι μελίζεται ἀμφὶ Βαθύλλῳ,
ἥμερα καὶ κισσοῦ λευκὸς ὄδωδε λίθος.

213 οὐδ' Αἰδης σοι ἔρωτας ἀπέσβησεν, ἐν δ' Ἀχέροντος 5
ὦν ὅλος ὠδίνεις Κύπριδι θερμοτέρῃ. M 40^v

5

31. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Σμερδίῃ ὦ ἐπὶ Θρηκὶ τακεῖς καὶ ἐπ' ἔσχατον ὀστεῦν,
κώμου καὶ πάσης κοίρανε παννυχίδος,

cr. Pl || p. 24, 9 sqq. Pl^M III^a c. 22, 42 (c. 25, 54 est in Pl^s); ap. Ir. 98 exstat inter VII 29 et 32 9 sq. εἰς αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ A ἀνακρέοντα add. L, qui altero lemmate: εἰς τὸν αὐτὸν ἀνακρέοντ' ep. in nova pag. (ad v. 5) instruxit; τοῦ αὐτοῦ εἰς αὐτόν Pl^M Pl^a (εἰς τὸν αὐτόν Pl^s) τοῦ αὐτοῦ tantum Plⁱ (Ir.) 9 Thessalonicensi tribuit ep. Kaibel (Philod. p. VI): cf. ad v. 4 (non obstat quod Meleagrea series epigrammate alterius coronae, sed eiusdem argumenti interrumpitur) 11 τύμβος C τύμπος A^{ar} | ἐνθάδε P, cr. Pl 12 cf. XII 115, 1; V 225, 2 | χῆ A χῆ C Pl^M

1 adposuit L Anacreonte 16 (Bgk⁴) verba prima: γράφε μοι βαθύλλον οὕτω | ἀκμήν C Pl^M ἀκμήν s. ἀκμήν A^{ac} | οἱ (C οἱ A^{ac}) λυρόεν (erasa est litt. θ: λυρόθεν A^{ar}) P οἱ λυρόεν Pl οἱ λυρόεντι et ἡμερόεντι Opsop. λειριόεντα Guyet λειριόεντι Brodaeus (Br.) οἱ λυρόεν (ἐλελίζεται pro μελ.) Scaliger οἱ λυρόεν τι Huet (σοι λυρόεν τι Reiske verbum μελ. passive accipiens 'adhuc tibi lyricum quid cantatur') λειριόεν τι Heck.; οὐλ' ἐροέντι et οὐλον ἔνερθε (cl. 27, 3) tentavi | ἀμφι A^{ac} | βαθύλλῳ Pl^M

2 ἥμερα A^{ac} ἥμερα C (et ex ἡμέρῳ alio atramento cr.) Pl^M; post ἥμερα interpungit C, cum ὄδωδε iungit vocem Reiske (Jac., Bothe); cet. cf. IX 266, 1 ἥμερον ἀυλήσαντι (Antip. Thessalonicensis); ἡρέμα Scaliger (Lob.) | κισσῶ Bothe 3 Ἀχέροντι ante corr. Pl^M, ἀχέροντος**P (erasum est ὦν quod A bis scr.: in fine vs. et ab initio sequentis) 4 ὦν C ὦν A^{ac} | post ὅλος interp. Pl^M, rectius ante ὅλ. C | οἰδαίνεις FG. Schmidt ||

5 sqq. ep. est in apogr. (Buh. n. 2, p. 130) 5—6 εἰς αὐτὸ

διοσκορί^δ A 7—p. 26, 8 unum ep. decastichon praebet A (itemque sched. Dorv., Reiske); quod discerpit L ita ut prius tetrastichon et altera disticha tria duo epp. peculiariora efficiant; lemmatistam sequitur C, cf. ad p. 26, 2 sq. et ad ep. 38 7 σμερ-

διη^δι^ω P: διη^δ et δι^δ C σμερδιή^ω A^{ar} (Σμερδιή^ω ap. B.^t Σμερδιέ^ω ap. B.^m Br.) Σμερδίῃ (s. Σμερδίᾳ) ὦ Reiske | ἐπι A ἐπὶ C

τερπνύτατε Μούσησιν Ἀνάκρεον, ὦ πῖ Βαθύλλω
 χλωρὸν ὑπὲρ κυλίκων πολλάκι δάκρυ χέας·
 αὐτόματάι τοι κρῆναι ἀναβλύζοιεν ἀκρήτου 5
 κῆκ μακάρων προχοαὶ νέκταρος ἀμβροσίου,
 5 αὐτόματοι δὲ φέροισιν Ἴον, τὸ φιλέσπερον ἄνθος,
 κῆποι, καὶ μαλακῇ μύρτα τρέφοιτο δρόσῳ,
 ὄφρα καὶ ἐν Διοῦς οἰνωμένος ἀβρὰ χορεύσης
 βεβληκῶς χρυσέην χειρὰς ἐπ' Εὐρυπύλῃν. 10

32. ἸΟΥΛΙΑΝΟῦ ἈΠΟ ΤΥΠΑΡΧΩΝ ΑἴΓΥΠΤΙΟΥ. A. Pl

10

Εἰς τὸν αὐτόν.

A. Pl

Πολλάκι μὲν τόδ' ἄεισα, καὶ ἐκ τύμβου δὲ βοήσω·
 Ἵπινετε, πρὶν ταύτην ἀμφιβάλησθε κόνιν.' M 40^v

ἐπι Mein. | ἐπ' ἐσχάτον ex ἐπέσχάτον C | ὁστεῦν (~ C' A^{ac}) P (ὁστῶν Wolff; cf. Theocr. III 17). p. 25, 8 poetam imit. Christodor. 266, Archias VII 213, 7 | κώμων Heck. | πανδοχίης (o corr. ex υ) A, signum ÷ adpinxit C supra π et in m^o cum notula: γρ παννυχίδος (πανδοκίης ex ap. L. Reiske)

1 τερπνύτατ' ἐν Herm. τ. ὦ Jac. τερπνύτατος Heck. | ἀνάκρεον A^{ar} ἀνακρέον (suo more) C | ὦ πῖ C ὦ πῖ A^{ar}, cr. Reiske | βαθύλλω. (punctum C) P 2 ὑπὲρ P ἐπὶ ap. L. (Reiske) | κυλίκων P^{dc} κύλικον A^{ac} | δακρυχέας A^{ac} 2 sq. in fine vs. 4 clausulae signum exaravit C, qui in decadum calculis hoc ep. pro duobus numeravit: ab initio vs. 5 exordii signum posuit L instruxitque novum quod perhibet epigr. hoc titulo: μελεάγρον

εἰστον|αυτον ἀνακρέον (ceterum cf. XII 85, 6); f. prioris ep. finis cum initio alterius excidit (an inserendum fragm. 23 b?) 3 αὐ-

τόματοί app. | ἔοι (τ C) P; τοι ap. B. | cf. Nonn. Dion. 24, 131 | ἀναβλύζοιεν (ἀν ex αἰ cr. C) P (cf. Apoll. Rhod. III 223) | ἀκρήτον (acutum C et A^{ar}?) P ἀκρήτον (verbum intransitive accipiens) Jac.

4 κῆκμα κάρων (' et ' C) P | κῆν ('pro καὶ ἐν ut infra ἐν Διοῦς') ap. B.^m (Herwerden) | προχοαὶ C προχοαί A^{ar} (προχοάς, ut ἀκρήτον teneretur, olim Hecker, ἀμβροσίην ob eandem causam Reiske) 5 φιλείαρον perperam Heck. 6 μαλακῇ C μαλακῇ A^{ar} | τρέφοιτε P τραφέντα Reiske τρέφονται ap. B.^m (τρέφοισθε Heinsius), cr. Jac.

7 οἰνωμένος (' C, * supra o et in m^o nullo additamento idem) P 'οἰνωμένος vel ὦνωμένος' ap. B.^m; post hoc participium scripsit A ναίων, ut fatui interpreta-

33. ΤΟῦ ΑΥΤΟΥ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

α. 'Πολλὰ πινὼν τέθνηκας, 'Ανάκρεον.' β. 'Ἀλλὰ τρυφήσας.
καὶ σὺ δὲ μὴ πίνων ἴξαι εἰς 'Αἶδην.'

M 40^v

5

34. 'ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

C

Εἰς Πίνδαρον.

A

Περικὰν σάλπιγγα, τὸν εὐαγέων βαρὺν ὕμνων
χαλκευτὰν κατέχει Πίνδαρον ἄδε κόνις,

mentum in poetae verba irrepsisse suspiceris (αἰώνιος ἄβρα noli ci.) | ἄβρα A^{ac} p. 26, 8 ἐπενρυνύλην A^{ac} || 9 sqq. Pl^M III^a c. 22, 43 (in Pl^s est c. 25, 55); ap. Ir. 98 (cod. Matr. 24) distich. cum ep. sequenti iunctum est (sed de Iuliano ep. 33 auctore ambigit Ir.); tetrastichon est epigrammatum 32 et 33 etiam in Pl^I, ubi tamen ep. novum littera maiuscula Π (vocis Πολλά) indicatur 9 sq. lemma ante nomen auctoris scr. A

9 ἀπο ὑπᾶρ A ἀπὸ ὑπάρχων Pl (om. Pl^I Ir.) | αἰγυ^{πτ} A

Αἰγυπτίου Pl^{a.s} om. Pl^M Pl^I Ir. 10 εἰς αὐτόν A (Pl^E, sed om. Pl^I) εἰς αὐτόν Pl^M; ep. an non referendum sit ad Anacr. dubitat Mackail 11 τὸδ' A | καὶ—δὲ: cf. 33, 2 12 ἀμφιβλήσθε P: accentus et βάλ C ἀμφιβλησθε A^{ar} ||

1 sqq. ep. cum praecedenti iunctum ap. Ir. 98 (in Pl^I, v. ad p. 26, 9 sqq.), a Schneidero 1—2 εἰς αὐτόν Pl^M (εἰς τὸν αὐτόν Pl^{a.s}) nullo auctoris nomine; εἰς τὸν αὐτόν ante τοῦ αὐτοῦ (sic) A

3 ἀνάκρεον. (antepaenultimam A, paenult. C accentu instruxit; interp. C) P; 'post 'Αν. ponendum punctum, nam reliqua sunt ex persona Anacreontis' Reiske | ἄλλὰ (C) P Pl; ἡδὲ Fischer totum hexametrum ei, qui poetam compellat, tribuens (quae partium distributio si admissa erit, fort. ἄβρα v. ἄδρα τρ. scribere praestabit) 4 σὺ δε A^{ac} | ἴξαι A^{ac} ἴξαι (ἴ in eraso η

vel ει) Pl^M | ἀτδῆν (ἀτδην A^{ac} ἀίδαν C) P || 5 sqq. ep. est in Pl^M l. III^a c. 22, 20 (c. 25, 20 in Pl^{I.a} inter ep. VII 536 et 35, inter eadem exstat in cod. Matr. 24 ap. Ir. p. 97; in Pl^s

est c. 25, 26) 5—6 lemma praemittit A 5 σι^{δω} add. C, om. Pl Ir.; auctor ep. XVI 305 Thessalonicensis Kaibelio vid. Sidonii de Pindaro versibus abuti; utrumque ep. Setti eidem Sidonio vindicat 7—8 Suidas exhibet s. εὐαγής (S.₁) et s. χαλκευτής (S.₂; haec glossa deest in S.^v) 7 τῶν (pro τὸν)

Suid.₁^E | εὐαγέων ('C' AC) 'bene tornatorum' (cf. VI 204);

οὗ μέλος εἰσαΐων φθέγγξαιό κεν, ὥς ἀπὸ Μουσῶν
ἐν Κάδμου θαλάμοις σμῆνος ἀπεπλάσατο. M 39^v

35. ΛΕΩΝΙΔΟΥ. [ΠΛΑΤΩΝΟΣ.] A₁.Pl[C₂]

Εἰς τὸν αὐτόν. A₁ Pl

⁵ Ἄρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε καὶ φίλος ἀστοῖς,
Πίνδαρος, εὐφώνων Πιερίδων πρόπολος. M 39^v

εὐαχέων Toup. | βαρὺν ὕμνων (ὕμ C ὅπ A^{ar}) P βαρὺν ὕμνων
(βαρὺν ex βαρυν? cr.) Pl^M βαρυνύμνων Pl^E S₂^{A.E} βαρὺν ὕμνων
(cum C) S₂^C S₁ (sed β. ὕμνον S₁^E) p. 27, 8 cf. VII 409, 3 |
κατέχειν S₁^A | ἄδε C ἄδε (s. ἄδε) A ἥδε S₁^{A.V} S₂^A

1 εἰσαΐων A | ὥς ἀπὸ (A C C) P ὥς ποτε Heck. | μουσέων Br.
μουσῶν Bothe 2 ἐν K. Θ. 'in Cadmi nuptiis' (Heck., alii;
κῆν K. Θ. Jacobs, 'etiam Thebis' perperam interpretans) |
σμῆνος nominativum de Musis Jac. et Heck., de apibus in-
tellegi vult Kaib. (ut aut Musarum agmen Pindari carmina com-
posuisse, aut apes 'ad Musarum exemplum ceras suas mellitas
formasse' dicantur); pro accusativo accipit σμῆνος ad cantus
translatum Sternb. (Melet. 31: Pindarus 'ad modum Musarum,
in Cadmi nuptiis canentium, dulces suos cantus effinxit'),
fort. ὥς ὅα τὸ Μουσῶν: nam Pindarus sive carmen Pindaricum
Musarum cantus dulcedinem aemulari perhibetur | ἀνεπλάσατο
Heck. ἀπεβλίσατο Reiske || 3 sqq. ep. bis scr. A: post VII 34
p. 213 (A₁ C₁), deinde post VII 516 p. 289 (A₂ C₂ L₂); in Pl^M est
l. III^a c. 22, 21 (in Pl^s c. 25, 27) inter epp. VII 34 et 39; in
cod. Matr. 24 (lr. p. 97) exstat ante VII 39; versus prior est
apud Plutarch. de anim. procr. p. 1030 A, in lapide Heracleae
Ponticae reperto (cf. Mitth. des athen. Inst. V 83, Herm. XV 456)

3—4 lemma nomini auctoris praemisit A 3 λεωνί^δ A₁
Λεωνίδου Pl (Λεονίδου Ir.) πλάτωνος C₂; incerti auctoris est
apud Plut. 4 εἰς τὸν αὐτόν A₁ (Pl^E, om. Pl^I) εἰς αὐτόν Pl^M εἰς
πίνδαρον τὸ τ (sc. τὸν τῶν) μελῶν ποιητήν L₂ 5 cf. Kaib. ep. 487.
251. 228^b | ἄρμενος C₂ ἄρμενος A₂^{ac} Plut. lap. ἥπιος C₁ ἥπιος
A₁^{ac} ἥπιος cum superscripto γρ. ἄρμενος Pl^M (unde ἥπιος recepe-
runt lr. Pl^{I.s.b} Pl^a in t., ἄρμενος Pl^a in epid. et Pl^{a.u}) | ξείνοισιν:
v in eraso puncto A₂ | ὅδε A₁^{ac} | ἀστοῖς: cf. Pind. Nem. VIII 38

6 in lapide est pentameter hic: πλείστην τ' εὐφροσύνη
δόξαν ἀειράμενος | Πιερ. πρόπολος: cf. Cougny II 148 ||

36. ἙΡΥΚΙΟΥ.

A L C. Pl

Ἐπιτύμβιον.

C

Εἰς Σοφοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, παῖδα Σοφίλλου.

A L

Αἰεὶ τοι λιπαρῶ ἐπὶ σήματι, δῖε Σοφόκλεις,
 5 σκηνήτης μαλακοῦς κισσὸς ἄλοιτο πόδας,
 αἰεὶ τοι βούπαισι περιστάζοιτο μελίσσαις
 τύμβος Ὑμηττεῖω λειβόμενος μέλιτι·
 ὥς ἂν τοι ρεῖη μὲν αἰὲ γάνος Ἀτθίδι δέλτῳ 5
 κηρός, ὑπὸ στεφάνοις δ' αἰὲν ἔχῃς πλοκάμους. M 40^r

1—p. 31, 2 A fort. epigrammatum ordinem turbavit; nam ex duobus in Sophoclem epigrammatis si alterum Dioscoridis praemisum, Erycii subiunctum erit, existet fragm. cor. Mel. (ep. 34. 35. 37) augebiturque fragm. Philippicae, ut epp. 4 (36. 38—40) eo contineantur

1 sqq. Pl^M III^a c. 22, 30 (in Pl^s est c. 25, 40); ap. Ir. p. 97 (in cod. Matr. 24) post ep. VII 47, ante VII 37; totum ep. reperitur apud Suid. 1—3 ep. titulus nunc exstat hic in P:

ἐρυκίου ἐπιτύμβι^o C | εἰς σοφοκλέα ἐ A **** | τον ἀθηναῖον παῖδα | σοφίλλου L; etenim A scripserat εἰς σοφοκλέα ἐρυκίου; litt. ρυκίου ex altera linea erasit L, easdem cum ἐ (in priorē linea) iungens, simul lemma adaugens, ut exsisteret titulus: εἰς

σοφοκλέα ἐρυκί⁸ | τον ἀθηναῖον παῖδα | σοφίλλου; C denique ρυκί⁸ erasit, ἐ delere omisit, suum titulum ἐρυκίου ἐπιτύμβι^o supra ea quae A et L scripserant exaravit 1 Ἑρκίου Ir.

2—3 εἰς αὐτόν¹ Pl^M εἰς τὸν αὐτόν Pl^E εἰς Σοφοκλῆν Ir.

4—5 s. v. ἄλοιτο Suid. (S.¹, deest glossa in S.^v) et s. v. σκηνή (S.²)

4 τὶ pro τοι S.^v | λιπαρῶ S.^v | ἐπι AS.^v | δῖε (δῖ novavit, non ex οἷ cr. C) P | σοφόκλε¹ C σοφόκλεος (an -κλεος?) A^{ar} 4 s. v. ἄλοιτο Zonar. p. 138 | σκην¹της (ἐ in eraso η C) P (Pl) σκηνήτης (cum A) Zon. S.^v | nolī σκολιούς s. ἑλικας substituere coll. XI 33, 1 | ἄλοιτο (C) P; ἄλιτοι ante corr. S.^v, ubi λοιτο supra λιτοι scr. man. rec. (ἀπλοῖτο? ἄγοιτο?) 6 sq. s. v. βούπαις Suid. | αἰεῖ? A^{ar} αἰεὶ C | περιστάζοι¹το (λοι¹ in ει C) P (περιστίζοιτο Reiske) | μελίσσαις S.^A ταῖς ἐκ τῶν βοῶν γινομέναις sch.^B 7 Ὑμηττεῖω A S.^v

8 sqq. s. v. ἄγανον Suid. (deest gl. in S.^v) | ὥς S. | ἂν τοι (C) P | ρεῖη (C) P Pl^M ρεῖη Suid. | μὲν (C) P | ἄγανός PS. ἀένναος Pl^M Pl^{1.a} ἀένος Pl^s ἀγάροος Bothe αἰὲ (γλυκὺς et) γάνος Jac.; ἄγων γάνος? 9 (κηροῦ frustra Jac., nec ρεῖη mut. in σπεῖρη aut χεύη) | ὑπο A^{ac} | ἔχεις P (Pl^s) ἔχοις Pl^M (Pl^{1.a}) S. ἔχῃς Br.

37. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

A. Pl

Εἰς τὸν αὐτόν.

A. Pl

α. Τύμβος ὅδ' ἔστ', ὦνθρῳπε, Σοφοκλέος, ὃν παρὰ Μουσῶν
 ἱρὴν παρθεσίην ἱερὸς ὦν ἔλαχον·

5 ὅς με τὸν ἐκ Φλιοῦντος, ἔτι τρίβολον πατέοντα,
 πρίνινον ἐς χρύσειον σχῆμα μεθρημόσατο

καὶ λεπτὴν ἐνέδυσεν ἀλουργίδα· τοῦ δὲ θανόντος 5
 P 214 εὐθετον ὀρχηστὴν τῇδ' ἀνέπαιψα πόδα.

β. Ὀλβιος, ὥς ἀγαθὴν ἔλαχες στάσιν· ἥ δ' ἐνὶ χερσὶ
 10 κούριμος, ἐκ ποίης ἦδε διδασκαλίας;

1 sqq. Pl^M l. III^a c. 22, 31 (Pl^s c. 25, 41); ap. Ir. p. 97
 (ante VII 18); cf. ad VII 20 1 sq. lemma praemittit A

1 διόσκορι^δ A (Pl^M) 2 αὐ^τ A; articulum om. Pl^M (totum l.
 om. Pl^I); titulo add. Lm^e haec: εἰ μεν εἰμὶ σοφοκλή^τησ^τ | οὐ μαί-
 νομαι: εἰ δε μαίνομαι οὐ μὲ (i. e. μεν) εἰμὶ σοφοκλή^τησ^τ (v. Vit.
 Soph. I 55 W., ubi οὐ παραφρονῶ, εἰ δὲ παραφρονῶ, οὐκ εἰμὶ
 Σ.); cf. ad l. 7 sq. 3 α est choragus s. Satyrus (v. 707, Heck.²

268, Weissb. 81) tumultu impositus, tragicam virginis personam
 manu tenens, qui viatorem (β) alloqui fingitur (cf. quae Dübner
 affert ad hoc ep.) | τύμβος* ὅδ' C τύμβος δ' ὅδ' A^{ar} | ἔστ'*
 ὦνθρῳπε C ἔστιν ἄνθρῳπε (potius quam ὦνθρ.) A^{ar} ἔστ'
 ὦνθρῳπε (sic) Pl^M (ὦνθρ. Pl^E) | ὃν P Pl^M Pl^{I.a.b.} ὅς Pl^{a.n.s} |
 παρὰ A^{ac} | μουσέων Jac. 4 ἱρὴν (in eraso ἱερ.) Pl^M | παρ-
 θενίην P Pl, cr. Br. | ἔλαχεν Pl (Mähly, qui τύμβ. ὅδ' ἔστ' ἄνθρ.
 Σοφ., ὃν—ἱρὴν ἀμφὶ τέχνην finxit) 5 sqq. longius exstat ad-

pictum sch.^B, cuius extrema verba haec sunt: εἰς χρύσειον
 σχῆμα. διὸ καὶ παρακατιῶν φησι· καὶ ῥυστὴν ἀνέδυσεν (sic)
 ἀλουργίδα 5 φλιοῦντος (~ A C) P φ* λιοῦντος (φ* ex φθ?
 cr.) Pl^M (Φλοιοῦντος Pl^{I.a}) | βοτάνης εἶδος ὁ τρίβ. sch.^B

6 σᾶμα (σ ex ρ? cr.) P, cr. Pl | μεθ' ηρμόσατο A μεθ' ἡρμ. C
 7 ἀλουργίδα (' A C) P | τοῦ δε A^{ac} 7 sq. post θανόντος et
 ante εὐθετον idem signum χ posuit C, quoniam post ep. v. 5
 in marg. inferiore epigrammate VII 20 interposito lectorem de
 continuis ep. 37 versibus moneri volebat; alterum lemma (εἰς
 τὸν αὐτὸν σοφοκλέα) in nova p. scr. Lm^e, verba ζτ την διά-
 νοιαν δ' | λέπει (ὅτι λείπει) adiungens (et exstat iterum ζτ in sum-
 mae p. m^e) 8 τῷδ' P τῇδ' (sed ex τῷδ' cr.) Pl^M 9 ὦς
 s. ὦς A^{ar} | ἀγνήν Heck. | ἔλαχε (" A C) P ἔλαχ_{λε} (in eraso ἔλαχε_ς)

α. Εἶτε σοι Ἀντιγόνην εἰπεῖν φίλον, οὐκ ἂν ἀμάρτοις,
εἶτε καὶ Ἡλέκτραν· ἀμφοτέραι γὰρ ἄκρον. M 40^r

Fr. Cor. Phil.

38. ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

A

epp. 38—40

Εἰς Ἀριστοφάνην.

A

5 Θεῖος Ἀριστοφάνευσ ὑπ' ἐμοὶ νέκυς· εἰ τίνα πεύθῃ,
κωμικόν, ἀρχαίης μνᾶμα χοροστασίης.

39. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

A

Εἰς Αἰσχύλον.

A. Pl

10 Ὁ τραγικὸν φώνημα καὶ ὀφρυόεσσαν ἀοιδὴν
πυργώσας στιβαρῇ πρῶτος ἐν εὐεπίῃ,
Αἰσχύλος Εὐφορίωνος, Ἐλευσινίης ἐκὰς αἵης
κεῖται, κυδαίνων σήματι Τρινακρίην. M 39^v

Pl^M, cr. Salm. | βάσιν? | εἰ δ' P itemque Pl^M ἢ δ' Pl^I ἢ δ' Pl^a |
ἐνι P | χερσὶν C sed χερσί A^{ac} Pl p. 30, 10 cf. Poll. IV 133 |
ἡδε s. ἡδε A^{ac} ἡδε C ἡδὲ Pl^M ἡδε Pl^E

1 εἶτε ('AC) σὸν P Pl, cr. Salm. (an εἴτ' οὖν?) 2 ἄκρον A^{ac} ||

3 sqq. om. ap. Buh. 3 sq. εἰς ἀριστοφάνην διοδώρου P^{pr};

primo διοδώρ^δ scripserat A, unde epigrammatis auctorem fuisse
Dioscoridem aut Theodoridam suspicari non licet; ep. referendum
ad Diodorum sive Sardianum (Br.) sive Tarsensem (Menk), ad
eundem puto qui VII 370 composuit (cf. ὑπ' ἐμοὶ 2, εἰ δὲ Μέ-
νανδρον δίζηαι v. 3 sq.); C post ep. 29 littera λ notatum huic
ep., non sequenti litt. μ adpinxit: cf. ad ep. 31 5 ὑπεμοὶ A^{ac}

5 sq. post πεύθῃ et κωμικόν puncta posuit C; εἴτινα ('AC)
P; εἰ τίνα πεύθῃ, κωμικὸν ἀρχ. Br., εἰ τίνα πεύθῃ κωμικόν,
ἀρχ. Dübner., κωμικός fort. recte Kaib. | μνῆμα K., malim τέρμα ||

7 sqq. Pl^M III^a c. 22, 22 (Pl^s c. 25, 28); ap. Ir. est p. 97 (Ir.₁) et
p. 162 (Ir.₂) 7—8 lemma praemittit A 7 Θεσσαλωνικέως (sic) A,
gent. om. Pl Ir. 9—10 s. v. πυργώσας Suid. 9 ὁ P Pl

S.^{A.B.E} Ir.₂ ὁ ὦ (sic) S.^v ὦ Ir.₁ (Suid. edd.) | φῶν₁ημα C (Pl)
φρόνημα A^{ar} S.^v | ὀφρυόεσσαν Blomf. (cf. Aristoph. Ran. 953)

10 στιβαρῇ. (ι fin. non add., sed refecit C punctum apponens) P |

πρῶτος ex πρῶτον cr. Pl^M 11 ἐλευσινίης (σιν in eraso σε C) P |

ἐκὰς A^{ac} 12 κεῖται (~ C) P Pl (κεῖσαι Pl^a in t., sed cr. in

epidiorth.) | ταιν₁αρίην P: signum et acc. C, qui γρ. τρῖνακρίην
add.; Ταιν₁αρίην Pl Τρῖνακρίην Br. Θρῖνακρίην Brod.; fort. Τρῖ-
νακρίην (cf. Kaib. 563, 1) ||

40. ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Αἰσχύλον ἥδε λέγει ταφίῃ λίθος ἐνθάδε κεῖσθαι
 τὸν μέγαν, οἰκείης τῇλ' ἀπὸ Κεκροπίης,
 5 λευκὰ Γέλα Σικελοῖο παρ' ὕδατα. τίς φθόνος, αἰαῖ,
 Θησείδας ἀγαθῶν ἔγκοτος αἰὲν ἔχει; M 95^v

41. Εἰς Καλλίμαχον.

A. Pl^m

Α μάκαρ, ἀμβροσίῃσι συνέστιε, φίλτατε Μούσαις,
 χαῖρε καὶ εἰν Ἀίδεω δώμασι, Καλλίμαχε. M 40^v

10

42. Εἰς τὸν αὐτόν.

Pl

Ἀ μέγα Βαπτιάδαο σοφοῦ περίπυστον ὄνειαρ,
 ἧ ῥ' ἔτεόν κεράων οὐδ' ἐλέφαντος ἔης.

1 sqq. Pl^m III^b c. 22, 14 (Pl^{l.a} c. 25, 73; Pl^s c. 25, 29; Pl^{a.n} c. 26, 19); ap. Ir. p. 99 (inter VII 49 et 51) 1—2 lemma praemittit A 1 om. Pl^m Ir., ἄδηλον Pl^s; Sardonio tribuit Br., Tarsensi Menk: eiusdem est ep. ac VII 74 (ὁ φθόνος 4), 235 (Κεκροπίης 4), VI 346 (λέγει 2) 2 εἰς αἰσχύλον Pl^m (Pl^{l.a}) εἰς τὸν Αἰσχ. Ir. εἰς τὸν αὐτόν Pl^s 3 ἐνθάδε (C) P 4 ἀπο A^{ac} 5 γελα (~CA^{ac}) P Γέλας Pl Γέλα Huet.: cf. Steph. Byz. s. Γέλα | παρύδατα A^{ac} | τίς—ἔχει (v. 4) S.₁ s. v. ἔγκοτον et S.₂ s. Θησείδας | αἰαῖ Jac.: αἰὲν ex αἰεῖ? cr. P, αἰὲν S._{1.2}; verbum imperfectum reliquit Pl^m vocabulo post φθόνος omisso; ἀστῶν Pl^e 6 ἔγκοτος C ἔγκοτος? A^{ar} | αἰὲν om. S.₂^A | ἔχγειν S.₂^v 7 sqq. Pl^m III^a c. 22, 45 (Pl^s c. 25, 57); cum sequenti iunctum est ep. in P, separat Pl 7 εἰς καλλίμαχον A; εἰς K. ἄδηλα Pl^{l.a}, ἄδηλον εἰς K. Pl^s; adnotavit (ad hoc ep. et seq. v. 1—5) Lm^e: τὸν ποιητὴν ὃν | ἐσκῶψεν (ἐσκῶψεν L^{ar}) ἀπολλῶνιος ὁ ῥόδιος ὁ γράψας | τα αργοναυτικά εἰπὶ | καλλίμαχον το κάθαρμα το παίγνιον ὁ ξύλινος νοῦς αἰτιος ὁ | γραψας αἰτία καλλίμαχον (A. P. XI 275) 8 ἄ C ἄ? A^{ac} ὦ Pl | ἀμβροσίῃ P, cr. Pl | ante φίλτατε interp. Pl: cf. XVI 89 9 cf. II. 23, 19 | ἄιδεω C ἄ. A^{ac} 10 sqq. Pl^m III^a c. 22, 46 (Pl^s c. 25, 58); ep. in P cum priore coalescens titulo caret nec est signum initiale versui 42, 1 praefixum: cf. ad ep. 49 10 εἰς τὰ Καλλίμαχον αἰτία inscr. Br. 11 sq. s. v. ὄνειαρ Suid. 11 ὦ Pl (cf. ad l. 8) | περίπυστον cf. s. hac v. Suid. | ὄνειαρ P Pl S. Eustath. ad τ 560 p. 1877, 64, ὄνειαρ

τοῖα γὰρ ἄμμιν ἔφηνας, ἅτ' οὐ πάρος ἀνέρες ἴδμεν,
 ἀμφί τε ἀθανάτους ἀμφί τε ἡμιθέους,
 εὖτέ μιν ἐκ Λιβύης ἀναείρας εἰς Ἑλικῶνα 5
 ἤγαγες ἐν μέσσαις Πιερίδεσσι φέρων.
 5 αἱ δέ οἱ εἰρομένῳ ἀμφ' ὠγυγίων ἡρώων
 Αἴτια καὶ μακάρων εἶρον ἀμειβόμεναι. M 40^v

43. ἸΩΝΟΣ.

C. Pl

Εἰς Εὐριπίδην.

A. Pl

Χαῖρε μελαμπέπλοις, Εὐριπίδη, ἐν γυάλοισι
 10 Πιερίας τὸν αἰὲν νυκτὸς ἔχων θάλαμον.
 ἴσθι δ' ὑπὸ χθονὸς ὦν, ὅτι σοι κλέος ἀφθιτον ἔσται,
 ἴσον Ὀμηρείαις ἀενάοις χάρισιν. M 39^v

Scaliger ὄνειρον Huet (Mein.) p. 32, 12 ἥρ' C ἥρ'? A^{ac}
 ἡ ῥ' Pl^m: cf. Il. O 53, VII 524, 1 (Call.) | ἔης ("rest. C, ἔης?
 A^{ac}) P Suid. ἔφης Pl ὄν (pro ἔόν) Eustath.

1 τόσσα Heck. | ἄμμιν ("C'? A^{ac}) P Pl; f. ἄγγελ' (cf. Il. B 26),
 ut sit quo partic. masculina (v. 5 sq.) referantur | ἴδμεν A
 idemque (litt. δ paulo neglegentius exarata) Pl^m ἴσμεν C
 (σ supra δ imponens) et Pl^e ἥσμεν Herw. 2 ἀμφίτε (bis) A^{ac}
 ἀμφί τοι O. Schneider (ἀμφοτέρ' ἀθανάτους ἀμφὶ καὶ ἡμιθ.
 Herw.) | ἡμιθέουσ C ἡιθέουσ? A^{ar} 3 εὖ τέ μιν (circumfl. A C,
 'C) P 4 μέσσαις P idemque Pl^m Μούσαις Pl^e | φέρων ('C) P
 φέρον Scalig. (qui tamen ἀναείρας in ἀναερθέντ' mutare om.)

5 δέ ('A C) σοι P, cr. Pl | ἀμφωγ. A^{ac} 6 καὶ C καὶ A^{ar} |
 post μακάρων erasa est interp. | εἶπον Reiske (cf. λ 137) | duo epp.
 41 sq. vid. Diodori (cf. VI 243, 4; IX 219, 3 sq.; 405, 6; 312, 5) ||

7 sqq. Pl^m III^a c. 22, 23 (Pl^s c. 25, 30); ap. Ir. est p. 97 in
 cod. Matr. 24 (inter epp. VII 39 et 44; Ir.₁) et p. 161 in Matr. 47
 (Ir.₂) 7—8 nom. auctoris post lemma scr. C 7 ep. non

est Chii tragici ante Euripidis mortem defuncti; ad Ionem
 Ephesium rhapsodum refert Bgk, inter ἀδέσποτα Br. (f. Ζωνᾶ huic

ep. et sq. inscriptum erat, cf. ad 44, 2) 8 εἰς εὐριπίδ^δ A Pl^m

(Ir.) 9—10 Πιερίας s. ἐν γυάλοισι Suid. (glossam ἐν γυάλοι-
 σιν¹ exhibet S.^v) 9 μελαμπέπλοις ('C) P (Pl Ir. S., sed μελαμ-
 πέλοις S.^v), μελαμπέτροις Emper. μελαμπετάλοις Lob. — πεδίλοις

Hartung — φύλλοις Bgk | ἐν (ex εἰν cr.) Pl^m | γυάλοισι (post
 i fin. erasa est interpunctio, non litt. ν) P Pl^m.^s Suid. Ir.₂ γυά-
 λοισιν Pl^l.^a 10 cf. VII 700, 1 | πῖερίας ex περιρίας cr. S.^v | αἰεὶ P,

cr. Pl 11 ὑπο A^{ac} 12 ὁμ_ληρείαις (λ_η in er. εἰ C) P | χάρισιν Br. ||

44. ἸΩΝΟΣ.

Σ

Εἰς τὸν αὐτόν.

A. Pl

Εἰ καὶ δακρυόεις, Εὐριπίδῃ, εἶλέ σε πότμος,
καί σε λυκορραΐσται δεῖπνον ἔθεντο κύνες,
5 τὸν σκηνῇ μελίγηρυν ἀηδόνα, κόσμον Ἀθηνῶν,
τὸν σοφίῃ Μουσέων μιζάμενον χάριτα,
P 215 ἀλλ' ἔμολες Πελλαῖον ὑπ' ἡρίον, ὥς ἂν ὁ λάτρεις 5
Πιερίδων ναίῃς ἀγχόθι Πιερίδων. M 39^v. Σ 72

45. ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΤΟΥ ἹΣΤΟΡΙΚΟΥ.

L

10

Εἰς τὸν αὐτόν.

A. Pl

Μνᾶμα μὲν Ἑλλάς ἅπασ' Εὐριπίδου· ὅστέα δ' ἴσχει
γῇ Μακεδών· ἥ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.

1 sqq. Pl^M III^a c. 22, 24 (Pl^s c. 25, 31); in sylloge Euphemianae praemissa est n. 72 (Σ^F f. 148^r, Σ^P f. 252^r); exstat in cod. Matr. 24 ap. Ir. 97 post VII 43 1 nomen auctoris om. PPl, addit Σ 2 εἰς αὐτόν Pl^M; lemma om. Pl^I Ir.; lemmati εἰς τὸν αὐτόν ab A scripto adiungit haec Lm^o: ὅτι ευριπ^{δς}_ι (ι_ι ex ε cr.) εν μακεδονία ἐτελεύτησεν βρωθ^ς (i. e. βρωθ^ςησ^ι pro βρωθεῖς) υπο | κυνῶν; ad v. 5 in nova p. iterat lemma L: καὶ τοῦτο εισ ευριπ^{δς} 3 εἶλέ? A^{ac} 4 cf. Steph. Byz. s. Βορμίσκος (Suid. s. Προμέρου κύνες) | λυκορραΐσται ΣP^{ac}; cf. VI 106, 2 (Zonae) | (ἐνθεντο Pl^a ἔθεντο Pl^a) 5 cf. Eustath. p. 285, 1 | μελίγηρυν Σ 6 σοφίῃ. (AC, punctum C) P | μουσέων P τραγικὴν Pl Σ 7 cf. ad l. 2 | ἀλλ' ἔμολεσ, πελλαῖον P^{pc} ἀλλέμολ' ἐσπ. A^{ac} | ὑπηρίον A^{ac} | ἀνό A^{ac} 8 ναίῃς PPl^M Σ νάῃς Pl^I | ἀγχόθι Πιερίδης Σ | concl. IX 122, 1. 3. 4. 6 Eueno fort. quam Zonae ep. vindicare malis || 9 sqq. Pl^M l. III^a c. 22, 25 (Pl^s c. 25, 32); in cod. Matr. 24 (Ir.₁ p. 97) et Matr. 47 (Ir.₂ p. 161); exstat in Vita Eur. I 38 (V.₁ p. 135 W.) et in Thomae Mag. Vita Eur. 41 (V.₂ p. 140 W.; V.₁ A.P.H.V signantur V.₁ codd. Mediol. Par. Haun. Vind.) 9—10 lemmati ab A scripto subiungit nomen auctoris L 9 ἱστορικοῦ L; nomen auctoris om. Pl; Thucyd. et Timotheum nominant V.₁ V.₂ (κενοτάφιον δ' αὐτοῦ Ἀθήνησι γέγονεν, ἐφ' οὗ ἐπέγραψε Θουκυδίδης ὁ συγγραφεὺς ἢ Τιμόθεος ὁ μελοποιὸς τάδε· V.₂, quibus cum cf. W. p. 135, 35), ad Thucyd. refert Athenaeus 187 D (cf. Eustath. 284, 6); ab historico abiudicat Bergk (cf. Kaib.

πατρὶς δ' Ἑλλάδος Ἑλλάς, Ἀθῆναι· πλεῖστα δὲ Μούσαις
τέρψας ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει. M 39^v. Pr. 259

46. Εἰς τὸν αὐτόν.

A. Pl

Οὐ σὸν μνημα τόδ' ἔστ', Εὐριπίδη, ἀλλὰ σὺ τοῦδε·
5 τῇ σῇ γὰρ δόξῃ μνημα τόδ' ἀμπέχεται. M 40^r

47. Εἰς τὸν αὐτόν.

A. Pl

Ἀπασ' Ἀχαιὶς μνημα σὸν γ', Εὐριπίδη·
οὐκ οὖν ἄφρωνος, ἀλλὰ καὶ λαλητέος. M 40^r

EG. 500 adnot.), tribuit cognomini poetae Acherdusio (conl. Vita Thucyd. p. 192, 146 W.); non in cenotaphio Euripidis (cf. Paus. I 2, 2) ep. insculptum, sed demonstrativi generis post Alexandri aetatem factum esse putat Preger (259) p. 34, 10 εἰς αὐτόν Pl^M (om. Pl^I) 11 μνημα P Pl Ir.₁ μνημα V.₁ V.₂ Ir.₂ | μὲν Pl^M, om. V.₁^H δὲ V.₁^P | ἅπασα V.₁^H | ἴσχει A^{ac} 12 γὰρ? | μακεδῶν A μακεδῶν· C Μακεδόνων V.₁ V.₂ | ἢ γὰρ C ἢ (s. ἢ) γὰρ A^{ac}; ἢ γὰρ (Pl^I Pl^a in t.) ex ἢ γὰρ cr. Pl^M (sic Pl^a in epid., Pl^{a.n} Pl^{b.s}), ἢ γὰρ Elmsley τῇ γὰρ Jac. (Mein. Bgk), ἢπερ V.₂ ἢπερ V.₁^{A.v} (Osann) ἢπούπερ V.₁^P ὕπερ V.₁^H | ἐδέξατο V.₁^A | τὸ τέρμα V.₁^A τέρμαγε V.₂ | τοῦ βίου V.₁^{A.P}

1 cf. Athen. 187 D | πρὸς Pl^M πάτρῃ V.₂ V.₁^P πάτρα V.₁^H πατέρες V.₁^A | Ἑλλάς om. V.₁^{A.H} | πολλὰ δὲ γράψας Μούσαις V.₁^P | πλεῖστος V.₁^H | μούσαις P μούσας Pl^M V.₂ V.₁ (praeter V.₁^P)

2 ἐκ πολλῶν P Pl V.₁ (at ἐκ πλείστων V.₁^P) ἐκ πολλῶν πάνν V.₂ εἰς πάντων et εἰς γε πόνων FG. Schmidt; ἐκπάγλως? | πλεῖστον et κλειτὸν ἔπ. Schmidt | ἔχειν V.₁^A σὺν δίκη add. V.₂ ||

3 sqq. Pl^M l. III^a c. 22, 26 (Pl^s c. 25, 33); in cod. Matr. 24 ap. Ir. p. 97 3 εἰς αὐτόν Pl^M om. Pl^I 4 τόδ' ἔστ' Pl^M

τόδ' P | ἀλλὰ Pl ἔφν. ἀλλὰ ('AC' C qui interp.) P; οὐ τόδ' ἔφν σὸν μνημ' Εὐρ.? 5 δόξῃ A δόξηι. C | μνημα A (Pl) μνημα (ā supra ἦ add.) C | τόδ' P || 6—38, 8 pro fragmento cor. Phil. epp. 47—50 habet Menk, epp. 49—51 Weissb.: cf. ad p. 37, 3

6 sqq. Pl^M l. III^a c. 22, 27 (ante VII 20; in Pl^s c. 25, 34 ante ep. VII 50); ap. Ir. p. 97 6 τὸν om. Pl^M (lemma om. Pl^I)

7 sq. s. v. λαλητέος Suid. 7 ἅπασ S.^v | σὸν PS.^{A.v.E} Pl^I σὸν γ' Pl^M Pl^{a.s} σοί γ' Jac. σῶν ('salvum') Schmidt | εὐριπίδῃ S.^v

8 οὐκ οὖν A^{ac} | ἄφρωνον—λαλεῖ σε πᾶς Reiske | ἀλλ' αἰ—λαλητικός Jac. — λαλεῖ νεκρός Schm. | λάλης ἔδος s. στέγος et αἰ λαλεῖ κλέος ego ci.; in fine distichi deest clausulae signum ||

48. [Εἰς τὸν αὐτόν.]

A

Αἰθαλέοιο πυρὸς σάρκες ῥιπῇσι τρυφηλαὶ
 ληφθεῖσαι νοτίνην ὥσαν ἀπαιθόμεναι·
 μούνα δ' ἔνεστι τάφῳ πολυδακρύῳ ὅστέα κωφὰ
 5 καὶ πόνος εἰνοδίοις τῇδε παρερχομένοις.

49. ΒΙΑΝΟΡΟΣ ΒΙΘΥΝΟΪ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A. Pl

Ἀ Μακέτις σε κέκευθε τάφου κόνις· ἀλλὰ πυρωθεῖς
 Ζανὶ κεραυνεῖω γαῖαν ἀπημφιάσας.

1 sqq. in apogr. Buh. n. 3 (p. 131) 1 lemmati add. L haec:
 ὅτι κεραυνῶ^θ | ο τάφος ἐνριπῇ^δ; ep. non ad Euripidem spectare
 patet, imperfectum censet Salm. (ap. B.^m), mutilum ab initio
 Br. (Jac. Herm.); ep. Diogene L. dignum iudicat Jac. 2 δαι
 δα λέοιο ('AC) πυρὸς ῥιπῇσι ('C) τρυφηλαὶ σάρκες ('C) P:
 σάρκες transponunt aut ad initium vs. aut ante ῥιπ. (cf. Φ 12) |
 δαιδαλέοιο πυρὸς σάρκες ῥοθίοιοι ap. B. (ῥοθίῃσι ap. G. R.) |
 σάρκες (διψαλέοιοι et postea) δ' αἰθαλέοιο Jac. σ. κνισαλέοιο
 Mein. σ. δ' αἰθαλέοιο Herm.; δαιδαλέοιο πυρὸς σάρκες Heck.
 αἰθαλέοιο π. σ. Mein. (αἰθαλ. π. ῥιπῇσι τρ. σάρκες Dübner); αἰθ.
 displicet seq. voce αἰθόμεναι, malim λευγαλέοιο s. δειμαλέοιο
 3 ('λειφθεῖσαν a λείβω' ap. B.^m λείβουσαι νοτ. Jac. δα-
 φθεῖσαι Unger) | νοτίνην ('C) P (ante νοτ. interpung. C) | εἶσαν
 et ἦσαν (ab ἡθέω) olim ci. | ἀπαιθόμεναι A ἀπ' αἰθ. P^{pc} ἐπαιθ.
 Herm. (Jac.) ἀπ' αἰθ. Mein. (ὥς ἄρα πνθόμεναι Jac.) 4 μούνα *
 δ' ἔνεστι C μούνας δ' ἔνεστι A^{ar} | πολυδακρύτωι. P, cr. Mein.
 5 πόνος A γόος Schm. (nec hoc nec στόνος praeferam; σποδός?) |
 παρ' ἐρχ. C || 6 sqq. Pl^m l. III^b c. 22, 13 (Pl^{l.a} c. 25, 72; Pl^s
 c. 25, 36; Pl^{a.n} c. 26, 19): ap. Ir. p. 99 6 sq. εἰς τὸν αὐτὸν
 βιάνορος βυθινοῦ A (signum x adposuit C^m; cf. ad l. 9); nomen
 auctoris om. Pl; num. v huic ep., non praecedenti adpinxit C
 epp. VII 41 et 42 in computatione sua iungens, cf. ad p. 32, 10 sqq
 8 sq. cf. Plut. Lyc. c. 31 8 & C &? A^{ac} οὐ FG. Schmidt |
 μακετίσσε A^{ar} (cf. Steph. Byz. s. Μακεδονία: eius verba affert
 sch.^B) | ἀλλαπ. A^{ac} 9 κεραυνάωι P Pl^{m.i} κεραυνέω Pl^{a.b},
 cr. Pl^s | πᾶι αν P: Γ et x C qui corruptelae signum in fine
 vs. repetit; πᾶσαν Pl | ἀπ' ἡχθιάσας (spiritus, apostr. et acc.
 C) P ἀπημφιάσας Pl (cf. VII 76, 4); γαῖαν (cum C) ἀπημφιάσω
 Br. (Reiske, qui etiam ἀφηγιάσας proponit), γ. ἀπηχθιάσας 'terram

τρὶς γὰρ ἐπαστράψας, Εὐριπίδῃ, ἐκ Διὸς αἰθῆρ
ἤγνισε τὰν θνατὰν σήματος ἱστορίαν.

M 95^v

50. ἈΡΧΙΜΗΔΟΥΣ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

- 5 Τὴν Εὐριπίδεω μήτ' ἔρχεο, μήτ' ἐπιβάλλον,
δύσβατον ἀνθρώποις οἶμον, ἀοιδοθέτα.
λείῃ μὲν γὰρ ἰδεῖν καὶ ἐπίρροθος· ἦν δέ τις αὐτὴν
εἰσβαίνῃ, χαλεποῦ τρηχυτέρῃ σκόλοπος.
ἦν δὲ τὰ Μηδείης Αἰητίδος ἄκρα χαράξις,
10 ἀμνήμων κείσῃ νέρθεν· ἔα στεφάνους. M 95^v

ut onus excussisti' Polak (Jac.), γ. ἀπηθρίασας Piccolos (γᾶς
ἄπ' ἀνῆλθες ἄπας Schm.); f. λείψαν' ἀπημφ. (cf. IX 278, 1)

1 γὰρ P | ἐπ' ἀστράψας C ἀπαστρ. Pl ἀναστρ. Brod. | εὐρι-
πίδῃ P itemque Pl^M (Pl^w) Εὐριπίδῃ Pl^{L a.s} | ἐκ διὸς (' C) αἰθῆρ
(' A ' C) P (Εὐριπίδῃ) αἴσια σπινθήρ perperam Schm. 2 θνη-
τὰν Pl | σήματος P Pl σώματος Barnes (Herw. Schm.) | ἱστορίῃν
Pl εἰς σποδιάν Herw. οἱ σποδιάν Schm.; fort. σώματι συστροφίαν ||
3 sqq. Pl^M l. III^b c. 22, 12 (Pl^{L a} c. 25, 71; Pl^s c. 25, 35); tertium
dist. om. Pl nec add. cod. Matr. 24 ap. Ir. p. 99 3—4 εἰς

τὸν αὐτόν | ἀρχιμήδους (' C) A σκοπτικόν add. L (ep. non se-
pulcrale inter irrisoria referens) 3 Ἀρχιμήλου Br. (Knaack), nom.
auctoris om. Pl (cf. Athenae. 209 B); ep. non est cor. Phil., si aequa-

lis Hieronis II Archimelus condidit 4 εἰς Εὐριπί^δ Pl^M (Pl^{L a})

εἰς τὸν αὐτόν Pl^s 5 εὐριπίδεω Pl^a | ἔρχεο (ἐρ ex εο cr.) P |
ἐπὶ βάλλον C 6 ἀνὸς Pl^M: cf. Oppian. Cyn. I 20 | οἶμον A^{ac} | ἀοι-

δοθέτα (hyph. et acc. C) P: Pleiadis tragicae poetam compellari
putat Knaack 7 δεινὴ C δεῖν A^{ac} λείῃ ex εἰν cr. Pl^M (rubro
λ et acc. addens, η ex η faciens) | μὲν P | ἐπίρροθος Dorv. (Br.) |

ἦν δέ (signa rest. C) P εἰ δέ Pl 8 εἰς βαίν^ηει (ηι C) P εἰς-

βαίνει ex εἰσβαίνῃ cr. Pl^M —νει Pl^I —νοι Pl^{a.s} | στρυφελοῦ? |

σκόλοπος (' C) P (σκοπέλου frustra Barnes, cf. Lucian. V. Hist. II 30,
Clem. Al. Protr. 27) 9 ἦν ex ἦν? cr. C | αἰήτιδος (acc. A C) P |

ἄκραχαράξις (virgulam ante χ ad vocab. distinguenda C) P:

non artis Euripideae carptorem, sed poetam imitatorem dici

existimo, vel praestantissimam fab. aemulari stulte ausum (cf.

VII 37, 10) 10 cf. Sapph. fr. 68 (B⁴) | κείσῃ. νέρθεν interpunxit
more suo in medio vs. C | ἔα (" C) P | στεφάνους C στέφανος A^{ac} |

51. ἈΔΑΪΟΥ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Οὗ σε κυνῶν γένος εἶλ', Εὐριπίδῃ, οὐδὲ γυναικὸς
οἷστρος, τὸν σκοτίας Κύπριδος ἀλλότριον,
5 ἀλλ' Αἰδῆς καὶ γῆρας· ὑπαὶ Μακέτῃ δ' Ἀρεθούσῃ
κεῖσαι ἑταιρείῃ τίμιος Ἀρχέλεω.

σὸν δ' οὐ τοῦτον ἐγὼ τίθεμαι τάφον, ἀλλὰ τὰ Βάκχου 5
βήματα καὶ σκηναῖς <ἔμπεδ' ἐρειδομένας>. M 96^r

52. ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ.

A

Εἰς Ἡσίοδον.

A. Pl

10

Ἑλλάδος εὐρυχόρου στέφανον καὶ κόσμον αἰοιδῆς,
Ἀσκραῖον γενεὴν Ἡσίοδον κατέχω. M 39^v

1 sq. Pl^M l. III^b c. 22, 20 (Pl^L.^a c. 25, 79; Pl^S n. 37; Pl^{α. n} c. 26, 25); exstat ap. Ir. p. 99 (inter VII 40 et 81) 1—2 εἰς τὸν αὐτόν—ἀδδαίου A: cf. ad VI 228 1 Pl^M nullo auctoris nomine adiunxit epigrammati VII 716 (quod Διονυσίου inscribitur, unde perversum auctoris indicem petiverunt Pl^E); Διονυσίου Pl^S (Ir.) τοῦ αὐτοῦ (sc. Dion.) Pl^L.^a 2 l. om. Pl^M 3 cf. Gell. XV 20 | verba οὗ σε κυνῶν γένος εἶλ' Εὐρ. ἀλλ' αἰδῆς καὶ γῆρας ὑπ. s. v. ὑπαίμακε (quod διέφθιρεν interpretatur) Suid. | οὗ σε ('AC) P | γένους Scaliger (Toup) μένος Jac. | εἶλ'? A^{ac} | εὐρύπῃ S.^v | οὐ δὲ ('C) P: cf. Hermesian. apud Athen. 598 D 4 οἷστρος A^{ac} | τὸν Pl τὸ P 5 ἀλλὰ ἰδῆς A^{ac} ἀλλὰ τύχη Heck. (ἀλλ' αἰδῆς ἦν et ἀλλ' οἶτος s. ἀλλὰ δύη ci. olim) | κατὰ? | γῆ S.^A | ὑπαὶ μακέτῃ *δ' (signum * bis redit in m., erasum est supra ε vocis ἀρεθ.) C ὑπαί μακε τηῖδ' A^{ar} ὑπαίμακεν (ceteris om.) Suid. ὑπέκβαλε· τηῖ δ' Pl 6 κεῖται P, cr. Pl | ἑταιρείῃ. (acc. et litt. fin. cum puncto C) P | in fine vs. verba prima sequentis σὸν δ' οὐ erasa sunt 7 cf. VII 235 | σὸν δ' Pl^M (σοὶ δ' Huet) 8 ἡματα (sic) P ἥματα ('Dionysia' Herm.) Pl^M Pl^L.^a εἶματα Pl^{b. s} σήματα et σχήματα Scaliger βήματα (coll. Poll. IV 123) Jac.: cf. CIG. 2681 ἔμβαλε πειδομένας C qui θ ex δ fecit et π scr. in eraso φ vel εφ (non επ), ἔμβαλε ἐρειδομένας s. φειδομένας A^{ac}, cum C facit Pl; αἷς μέγα πένθος ἔβας Jac. (σκηναῖς σάμβαλα πειδομένα Heck., σκηναῖς σύμβολα πειδομένας Scaliger) ἐμβάδι πειδομένας Herm. (στειβομένας! Schm., τειρομένας v. τριβομένας Dübner) σῆ ὀπὶ π. Reiske; tentavi ἔμπεδ' (et εὐ μάλ') ἐρειδομένας || 9 sqq. Pl^M III^a c. 22, 11 (Pl^S c. 25, 14); ap.

53. Εἰς τοῦ αὐτοῦ Ἡσιόδου ἀνάθημα.

A

Ἡσιόδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκα

216 ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον. M 39^v. Pr. 81

r. Cor. Mel.

54. ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ.

C

pp. 54 sq.

Εἰς τὸν αὐτόν.

A. Pl

Ἄσκη μὲν πατρὶς πολυλήιος· ἀλλὰ θανόντος

ὁστέα πληξίππων γῇ Μινυῶν κατέχει

Ir. p. 96 est octastichon conflatum ex epp. VII 52—54 (praecedit

ep. VII 7) p. 38, 9 sq. εἰς (P^{pr} εἰς i. e. εἰς τὸν A^{ar}) ἡσιό-
δον δημιου₁ργου₁ (C δημιοῦ . . . ? A^{ar}) P; nomen poetae

om. Pl 12 (Ἄσκραίαν Reiske) | γενεῆν (C) P | cf. Philol. I 22 |

1 sqq. ep. bis exstat in P: P 207 (ad anathematica extrema)

scr. C m^s (C₁), P 215 sq. (perperam inter sepulcralia) A (P₂),

ubi obelo suo 2 quater (ab initio et in fine utriusque vs.) posito

ep. anathematicum C delendum indicavit; in Pl^m est l. III^ac. 22, 12 (inter VII 52 et 54), in Pl^s c. 25, 15; ap. Ir. (p. 96)

iunctum cum epp. 52 et 54; exhibet ep. Certamen 205 (Rz.),

Procli vita Hom. 26, 50 (W.), Dio Chrysost. 2, 11; cf. Gell. III

11, 3; Preger IG. 81; Hesiodo ipsi tribuunt ep. Cert., Liban.

apol. Socr. III 22; expressum est ep. ex Hes. Opp. 654 (cf. Procl.

vit. H. 26, 52) 1 ἀνάθημα ἡσιόδου C₁ m^s εἰς αὐτὸν ἡσιόδου ἀνα^θA₂ m^e εἰς ἡσιόδον (in nova p. 216 ad vs. alterum) Lm^o ἀνα-θημα¹τικὸν¹ εἰς αὐτόν Pl^m (Pl^E, sed εἰς τὸν αὐτ. Pl^s) 2 cf.

Hes. Opp. 658: τὸν μὲν ἐγὼ Μούσης Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα |

ἡσιόδο₁σ₁ P₂ (ἡσιόδον A₂^{ar}) | Μούσης (Hes.) Rz. | Ἑλικωνίσι C₁Pl Cert. Vit. Dio Ἑλικωνιάσι A₂ in Ἑλικωνιάσι mut. C₂ (Ἑλικώ-

νεσι sched. Cyriaci) | τόνδ' Cert. Vit. Dio τῇδ' Pl τᾷδ' ex τὰδ'

cr. C₁ τῶιδ' ex τῷδ' cr. P₂ | ἀνέθηκα C₁ A₂ Pl ἀνέθηκεν Cert.

Dio Vit. (sed ἀνέθηκε Vit. cod. E, ἀν ἔθηκεν Vit. c. M)

3 ὕμνον Dio^p Vit. c. M ὥδῃ? Paus. (IX 31, 3) | (νικίσας Cyr.) | χαρ-κίδι A₂ | δῖον Vit. c. E || 4 sqq. Pl^m l. III^a c. 22, 13 (Pl^s c. 25, 16);

ap. Ir. p. 96; ep. exhib. Certamen 240 (Rz.), Tzetzae Vit. Hes. 112

(Rz.); Pausan. IX 38, 4 4—5 μνασάλῃ post lemma scr. C;

Chersiae Orchomenio tribuit Paus. IX 38, 9; ep. faciendum

curasse Orchomenios tradunt Tzetz. Cert.; Mnasalcae ep. videri

potest conferenti vs. 4 cum claus. ep. ap. Athen. 163 a 5 εἰς αὐτόν

Pl^m (l. om. Pl¹) 6 sqq. priori alterum dist. praemittit Vit. cod.Vatic. 6 Ἄσκρα Mon. 158 (κρη Mon. 334) | πρῶτο Pl^m | πολυλάϊος

Paus. cod. M Va 7 versum assumpsit Pepli auctor ep. 19, 2 (B.)

Ἡσιόδου, τοῦ πλείστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστὶν
ἀνδρῶν κοινομένων ἐν βασάνῳ σοφίης. M 39^v. Pr. 19

55. ἈΛΚΑΪΟΥ

A. Pl

ΠΟΙΗΤΟΥ | ΜΙΤΤΛΗΝΑΪΟΥ | Ἡ ΜΕΣΣΗΝΪΟΥ. LC

5

Εἰς τὸν αὐτόν.

A. Pl

Λοκρίδος ἐν νέμεϊ σκιερῷ νέκυν Ἡσιόδοιο·

Νύμφαι κρηνίδων λοῦσαν ἀπὸ σφετέρων
καὶ τάφον ὑψώσαντο· γάλακτι δὲ ποιμένες αἰγῶν
ἔρραναν ξανθῷ μιζάμενοι μέλιτι·

10 τοίην γὰρ καὶ γῆρυν ἀπέπνεεν, ἐννέα Μουσέων 5
ὁ πρέσβυς καθαρῶν γευσάμενος λιβάδων. M 39^v

πληξίππων P Pl Paus. Cert. Pepl. πληξίππου Vit. codd. PV
Mon. 158 et 334 Neap. II F 9 πλήξιππος Rz. | Μινυῶν P Pl Paus.
μινύης Vit. (μημνύης Mon. 334) Μινυᾶς Cert. Pepl. Rz.

1 πλείστον Mon. 334 | ἐνανθρώποισι κλεος (κ ex ν cr.) ἐστὶν
(‘A’ C) P ἐν ἀνῳίς κλ. ἐστὶν Pl^M, cum Pl (P) faciunt Cert.
Vit. (ἐστὶν om. Mon. 334); ἐν Ἑλλάδι κῦδος ὀρεῖται Paus. 2 βα-
σάνοις Vit. | σοφίας Paus. codd. complures || 3 sqq. Pl^M l. III^a
c. 22, 14 (huic ep. Pl^M in textu adiungit VII 34, in marg. in-
feriore epp. VII 69—71, 408, 536); in Pl^L c. 25, 14, in Pl^S
c. 25, 17; ap. Ir. p. 97 (post VII 54, ante IX 161) 3—5 l.

ante nom. auctoris scr. A 3—4 ἀλκαίου tantum A 4 ποιη^τ
L | ante ἡ erasa est clausula; ἡ Μεσσηνίου add. C (gentili Μεσ-
σηνίου instructa sunt Alcaei epp. VII 1. 55. 412. 495 a C, idem
adscriptum gent. ab J ad IX 518, ignorat L; Μιτυληναίου dedit L
ad VII 5. 55, C ad VII 429. 536, VI 218; nec A nec B alterutrum
gent. nomini poetae adiunxere) | Messenio trib. Br. Mein. (dubi-
tanter Knaack); vid. Messenii, cf. VII 1, 3 sq.; 495, 4 (ῥαινό-
μενον); IX 519, 6 (γεύσατ’); App. Pl. 7, 2. 4; 226, 6 5 lemma
om. Pl^I εἰς αὐτόν Pl^M.^a 6 ἐν νέμεϊ σκιερῷ P Pl: cf. Il. A 480;
ἐν Νεμέης ἱερῷ Mein. ἐν Νεμέᾳ σκιερῷ Wyttenbach ἐν Νεμέῃ
σκληρὸν Unger (conl. Thuc. III 96, Tzetz. Vit. Hes. 105 Rz.,
Plut. Mor. 162 D) | ἡσιόδοιο, C ἡσιόδου A^{ar} 7 κρηνιάδων
P Pl κρηνάων Scaliger κρηνίδων Wakefield (κρηναιῶν Jac.)
ἀπο A^{ac} 9 μιζάμενοι C — μεναι A^{ar} 10 γῆρυν (‘A’ C) P |
μουσῶν Pl 11 in fine vs. adpinxit Pl^M signum, quod ad epp.
in m. inferiore scripta relegat (cf. ad l. 3 sqq.) ||

56. *Εἰς Δημοκρίτον τὸν Ἀβδηρίτην.*

AL

Ἦν ἄρα Δημοκρίτοιο γέλωσ τόδε, καὶ τάχα λέξει·
 Ὅνκ ἔλεγον γελόων Πάντα πέλουσι γέλωσ;
 καὶ γὰρ ἐγὼ σοφίην μετ' ἀπείρονα καὶ στίχα βίβλων
 5 τοσσατίων κεῖμαι νέρθε τάφοιο γέλωσ.' M 42^r

1—p. 48, 6: epp. 56—68 omnia praeter unum 60 in Planudeae cap. *εἰς φιλοσόφους* exstant, in Pl III^a c. 28, Pl III^b c. 26, Pl^E c. 32 (mero errore in Pl^{s.w} pro c. 32 numeratur cap. 33; in Pl^{a.n} vero eodem numero signatur cap. propterea, quod epp. *εἰς ποιητάς* duobus capitibus continentur). Exhibet Pl^M l. III^a c. 28 epigrammata 39 (f. 42^r—43^r), Pl^M III^b c. 26 epp. septem (f. 96^v); iuncta sunt utriusque sylloges epp. in Pl^a ita ut (post l. III^a epp. 39) alterius syll. epp. septem numeros 40—46 efficiant; mutato subinde epp. ordine duae series mixtae sunt in Pl^s. Exstant in Pl^M l. III^a c. 28 epp. haec: n. 1—5 (A. P. VII 629. 61 sq. 108 sq.; Pl^a c. 32, 1—5; Pl^s c. 33, 1—5) in Socratem, Platonem (4); add. Pl^s (n. 6) ex III^b n. 7 (XVI 31) in Platonem; n. 6—14 (VII 56—58. 63—65. 66, 1—2. 66, 3—4. 68; Pl^a c. 32, 6—14; Pl^s c. 33, 7—15) in Democritum (3), Diogenem (6); Pl^s add. (n. 16) ex III^b n. 2 ep. in Diogenem (VII 67); n. 15—30 (VII 78. 81. 83—85. 89—92. 99. 110. 114. 121—124; Pl^a c. 32, 15—30; Pl^s c. 33, 17—32) in Eratosthenem, septem sapientes, Thalem (3), Pittacum, Biantem (2), Anacharsidem, Dionem, Theophrastum, Heraclidem, Pythagoram (2), Empedoclem (2); duobus in Emp. epp. tertium (IX 569, ap. Diog. VIII 77) add. in Pl^M m.^s (f. 42^v); a Pl. idem receptum est in l. I^a (f. 20^r); n. 31—34 (VII 125—128; Pl^a c. 32, 31—34; Pl^s c. 33, 33—36) in Epicharmum, Philolaum, Heraclitum phil. (2); Pl^s add. (n. 37, III^b 3) in Heraclitum poetam (VII 80); n. 35—39 (VII 129 sq. 326. 576. 676; Pl^a c. 32, 35—39; Pl^s c. 33, 38—42) in Zenonem, Protagoram, Cratetem, Pyrrhonem, Epictetum. — In Pl^M III^b c. 26 reperiuntur n. 1—7 (VII 59. 67. 80. 100. 134. 471. XVI 31; Pl^a 40—46; Pl^s 43. 16. 37. 44—46. 6) in Democritum, Diogenem, Heraclitum, Alexim, Gorgiam, Cleombrotum, Platonem 1 sqq. Pl^M l. III^a c. 28, 6 (Pl^a c. 32, 6; Pl^s c. 33, 7); ap. Ir. p. 102 (in c. Matr. 24) iunctum ep. est cum epp. 57 et 58 (praecedat VII 68, sequitur Antipatri in Zenonem ep., quod est apud Diog. Laert. VII 29) 1 Diog. Laertio

tribuit Jac. | *εἰς δημοκρίτ* A (Pl); *τοναβδ.* add. L 3 *οὐκέ-*
λεγον A^{ac} | *γελόων.* * πάντα* C *γελόων ὡς π.* A^{ar}; *τελέως?* |
πέλουσι (ε ex o cr.) P | *γέλωσ;* (virgulam A punctum C) P
 4 *γὰρ ἐγὼ* P | *μεταπείρονα* A^{ac} ||

57. Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Καὶ τίς ἔφν σοφὸς ὧδε; τίς ἔργον ἔρεξε τοσοῦτον,
 ὅσον ὁ παντοδαῆς μάνυε Δημόκριτος;
 ὃς θάνατον παρεόντα τριῖν ἡματα δώμασιν ἔσχεν
 5 καὶ θερμοῖς ἄρτων ἄσθμασιν ἐξένισεν. M 42^r

58. ἸΟΥΛΙΑΝΟΥ ἈΠΟ ΤΗΠΑΡΧΩΝ ΑἴΓΥΠΤΙΟΥ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A. Pl

Εἰ καὶ ἀμειδῆτων νεκύων ὑπὸ γαῖαν ἀνάσσεις,
 Φερσεφόνη, ψυχὴν δέχνυσο Δημοκρίτου
 10 εὐμενέως γελώωσαν, ἐπεὶ καὶ σεῖο τεκοῦσαν
 ἄχθυμένην ἐπὶ σοὶ μοῦνος ἔκαμψε γέλως. M 42^r

59. ΤΟῦ ΑἴΤΟΥ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Πλούτων, δέξο, μάκαρ, Δημοκρίτον, ὥς κεν ἀνάσσω
 15 αἰὲν ἀμειδῆτων καὶ γελώωντα λάχοις. M 96^v

1 sqq. Pl^M l. III^a c. 28, 7 (Pl^s c. 33, 8); exstat ep. apud Diog. Laert. IX 43, ap. Ir. bis occurrit in eodem cod.: p. 102 (iunctum cum ep. 56) et p. 100 (post VII 130, ante VII 326)

1 Laertii fetus est quem in sua Pammetro fuisse ipse indicat IX 43 | lemma om. Pl^I: Διογένους Λαερτίου εἰς τὸν αὐτόν Pl^s 2 ἔφν P Pl ex corr. D.^F ἔφη D.^B | ἔρεξε Pl^r ἔρεξε A^r ἔρεξαι D.^B ἔρεξε D.^{Hac}

3 ὅσον (C) P ὅσον D.^{B.H} | παντοδαῆς (hyphen C) P παν-
 दाῆς Pl^I παντοκλ^Γ ἡσ¹ D.^B | μάνυε (A C) P μῆνυσε Pl D. (μηνῦσαι
 D.^B) ἡνυσε Opsop. ἄνυσε Boiss.; ἔντυε? s. ἄρτυε? 4 sq. cf. Athen.

46 E 4 παρ' ἔόντα C παριόντα D.^{Pac.Q.H.B} | τριηματα D.^{Pac} τριῖν
 (C) P | ἡματα ex ἡμ. cr. D.^B | ἔσχε Pl^M ἔσχε D. 5 ἄσθμασιν (C) P |
 ἐξένισεν Pl^M ἐξένισε Diog. || 6 sqq. Pl^M l. III^a c. 28, 8 (Pl^s c. 33,
 9); Ir. p. 102 6—7 lemma praemittit A 6 nomen auctoris

om. Pl (ἄδηλον Pl^s) | ἀπὸ (C) ὑπάρ (ὑ ex v C) P 7 εἰς αὐ
 A (om. Pl^I) 8 ὑπογαῖαν A^{ac} 9 Περσεφόνη s. v. ἀμειδῆτος
 Suid. (deest gl. in S.^v) | post δημοκρίτου interpung. C Pl^M,
 interpunctionem del. (εὐμενέως recte cum δέχνυσο iungens) Br.,
 nisi forte εὐμενέως γελ. reponere mavis (conl. Hes. Theog. 712)

10 εὐμενέως (εἰ init. ex γ cr.) A | σεῖο (~ rest. C) P
 11 ἐπι P | ἔλαμψε s. ἔθαλψε Herw. || 12 sqq. Pl^M III^b c. 26, 1

60. ΣΙΜΙΟΥ.

C

Εἰς Πλάτωνα, | τὸν φιλόσοφον.

A, C

Σωφροσύνη προφέρων θνητῶν ἥθει τε δικαίῳ

ἐνθάδε κεῖται ἀνὴρ θεῖος Ἀριστοκλῆς·

5 εἰ δέ τις ἐκ πάντων σοφίης μέγαν ἔσχεν ἔπαινον,

οὗτος ἔχει πούλυν καὶ φθόνον οὐ φέρεται. M 30^r

61. Εἰς τὸν αὐτόν,

A

Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον.

LC

Γαῖα μὲν ἐν κόλποις κρύπτει τόδε σῶμα Πλάτωνος,

10 ψυχὴ δ' ἀθάνατον τάξιν ἔχει μακάρων M 96^v E 56

(Pl^L c. 32, 40 iunctum cum VII 676 tamquam alterum Leonidae ep.; Pl^S c. 33, 43) p. 42, 12—13 nomen auctoris post lemma scr. A, om. Pl 13 εἰς Δημόκριτον Pl^S (nullo l. Pl^M)

14 πλοῦτον A^{ac} | μάκαρ P Pl μ' ἀναξ Jac.; νέκυν et νεκρόν olim ci. | ὥς A^{ac} 15 γελάοντα Pl ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 1, 1. Recepit in III^a c. 1 (εἰς ἀγαθοὺς ἀνδρας) Pl epp. 17: n. 1—5, sc. VII 60. 570. 590. 697. 673; n. 6—17: VII 260. 327 sq. 373. 451. 461. 545. 596. 606. 648. 679 sq. (scripta sunt M f. 30); his accedunt in III^b c. 1 epp. septem (f. 90): VII 302. 346. VIII 1. XVI 21sq. VII 690. 520. Pl^E iuncta praebent epp. cap. primi numero 24. Exstat ep. VII 60 etiam ap. Diog. Laert. III 43, ap. Ir. p. 101 (inter VII 96 et 61), in cod. Vind. 314 f. 27 (cf. Preg. 11) 1 sq. εἰς πλάτωνα (litt. fin. lineola not. A, ipsam add. C) A τὸν φιλόσοφον· συμμίον C: τοῦ αὐτοῦ? (certe non συμμίον) A^{ar} 1 auctoris nom. om. Pl Diog. Ir.; ep. Iuliano(?) tr. A, Simiae Socratico Br. (Thebano Sternb.), Speusippo Osann; num. ξ huic, non praecedenti ep. (cf. ad VII 49) adpinxit C deleto ep. 53 2 εἰς Πλάτωνα Pl

3 σωφροσύνη A (D.^B pr), ι fin. add. C | ἥθει (' A C) P Pl | ἥθετε D.^B ac | τὲ C | δικαίῳ D.^B δικαίῳ ι. C δικαίων A^{ar} 4 verba, quae unum efficiunt versum in D.^F, ἐνθάδε—σοφ. v. 3, om. D.^Q | ἐνθάδε δὲ κεῖται (sine ἀνὴρ) Diog. | θεῖος P Pl D.^B δῖος D.^F. F (ex διὸς cr. D.^H)

5 σοφίας Preg. 6 cf. VI 145, 2 | οὗτος (rest. C) ἔχει πούλυν P Pl τοῦτον ἔχ. πλεῖστον Diog. οὗτος ἔχ. πλεῖστον Cobet (ἔχ. προὔπτον et πρῶτ' οὖν olim ci. conl. VI 118, 6); τούτου ἔχει πλεῖστον Honaini auctorem legisse suspicatur Osann (immo τοῦδ' ἂν ἔχοι suspiceris, si ex eis quae in Hon. vita Platonica leguntur 'quicumque sapientiam prae ceteris rebus laudaverit, hunc maxime laudet' de Graecis verbis quidquam colligere licet) | φθόνος οὐχ ἔπεται Diog. (cf. Pr. et A. P. VII 525, 4) || 7 sqq. Pl^M III^a c. 28, 2; apud

νίου Ἀρίστωνος· τὸν τις καὶ τηλόθι ναίων

τιμᾶ ἀνὴρ ἀγαθὸς θεῖον ἰδόντα βίον. M 42^r. Pr. 11

P 217

62. Εἰς τὸν αὐτόν. (νεώτερον.)

A

α. Αἰετέ, τίπτε βέβηκας ὑπὲρ τάφον ἢ τίνος; εἰπέ·

5 ἀστερόεντα θεῶν οἶκον ἀποσκοπέεις;

β. Ψυχῆς εἰμι Πλάτωνος ἀποπταμένης ἐς Ὀλυμπον

εἰκὼν· σῶμα δὲ γῇ γηγενὲς Ἀτθὶς ἔχει. M 42^r. Pr. 263

Diog. L. III 44; ap. Ir., p. 101, in cod. Scor. ap. Miller. Cat. p. 491, in cod. Mon. 113 et 161; tetrastichi distich. alterum recentioris est poetae, prius fere ad verbum congruit cum Speusippi epigrammate, quod exstat in Pl^M III^b c. 26, 7 (Pl^I.^a c. 32, 46; Pl^s c. 33, 6), praeterea in sylloge Euphemiana (E^R n. 56, E^F f. 158^v E^F f. 263^r), ap. Ir., p. 105; nomen auctoris Σπενσίππου tradit Pl^M III^b, om. E p. 43, 7—8 εἰς Πλάτωνα Pl III^a ἄλλο Diog.^B in m.

7 αὐτὸν A 8 τὸν L [φιλόσοφον] C τὸν ἀρ<ίστωνος>? L^{ar}
9 γαῖα μὲν — σῶμα Πλάτωνος P M^a (ubi totum fere versum Pl ser. in rasura) Diog., σῶμα μὲν — γαῖα Πλάτωνος Speus. (M^b E Ir.,): cf. Kaib. Ep. 35^b. 56 | κόλποις P M^a M^b Ir., κόλπω Diog. E (κόλπω D^B. E^F. P) Ir., | κρύπτει P M^a Diog. κατέχει Speus. (M E)

10 ἀθανάτιον P^{ir} (Diog.^B); ἀθανάτων M^a, quocum congruit Diog. (praeter D.^B), non item, ut vid., A^{ar} (nam ἀθανάτην potius olim in P fuisse putaverim); ἰσοθέων M^b ἰσόθεον E; ἀθάνατος Lennep ἰσόθεος Bergk (coll. Hes. s. hac v.); idem ψυχὴν δ' ἰσόθεον τάξις proponit (etiam Rühl, nisi quod hic ἰσοθέων praefert)

1 τὸν τις P Pl Diog.^F τὸν τίς D.^B τὸν τοι D.^H τὸν τι D.^Q | τηλόθιν ἐὼν D.^B; poeta imitatur Homerum (Π 233), noli καὶ τηλόθ' ἰόντα reponere ex Θ 285 2 τιμᾶ D.^B | ἰδὼν βίοντον Bergk || 3 sqq. Pl^M l. III^a c. 28, 3; Diog. L. III 44; ap. Ir. p. 101 (inter ep. 61 et 108) 3 ἄλλο D.^B in m.^e; εἰς τὸν αὐτόν Pl^M A, νεώτερον sumpsit A ex Diogene, qui epp. 60—62 haec praemittit: ἐπεγράφη δ' αὐτοῦ τῷ τάφῳ ἐπιγράμματα τάδε, πρῶτον (seq. ep. 60)· ἕτερον δέ (61)· καὶ ἄλλο δὲ (om. δὲ D.^P. Q.^H) νεώτερον (62) 4 cf. Antipatri Sid. VII 161 | ἀετέ D.^B | ὑπὲρ P | τάφον· C τάφον. A^{ar} | ἦ? A^{ac} | τίνος: os refecit C | εἶπε A^{ar} D.^{Bar} εἰκὼν Pr.; τίνος non ab ὧν supplendo pendet, sed referendum ad τάφον, nec sollicitandum εἰπέ (cf. VII 426, 1), sed pro ἀποσκοπέεις f. scrib. ἐπεὶ (s. ἀφ' οὗ) σκοπέεις 5 ἀποσκοπέεις C ἀποσκοπεῖς D.^Q et ante corr. D.^P.^H ἀποσκοπέων Reiske 6 εἰμὶ P D.^B | ἀπόπτ. C | εἰς D.^P. Q.^H 7 γῇ P Pl τοῦ D.^F om. D.^B. P. Q.^H ||

63. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

A

Εἰς Διογένην.

AC

Τὸν κύνα Διογένη, νεκροστόλε, δέξο με, πορθμεῦ,
γυμνώσαντα βίου παντὸς ἐπισκύνιον.

M 42^r

5

64. ἈΔΗΛΟΝ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A.Pl

α. Εἰπέ, κύον, τίνος ἀνδρὸς ἐφροσῶς σῆμα φυλάσσεις;

β. Τοῦ Κυνός. α. Ἀλλὰ τίς ἦν οὗτος ἀνὴρ ὁ Κύων;

β. Διογένης. α. Γένος εἰπέ. β. Σινωπεύς. α. Ὅς πίθον ᾧκει;

10 β. Καὶ μάλα· νῦν δὲ θανὼν ἀστέρας οἶκον ἔχει. M 42^r

65. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

A.Pl

Εἰς τὸν αὐτόν.

A.Pl

Διογένης τόδε σῆμα, σοφοῦ κυνός, ὅς ποτε θυμῷ
ἄρσενι γυμνήτην ἐξεπώνει βίοτον·

15 ᾧ μία τις πήρα, μία διπλοῖς, εἷς ἅμ' ἐφοίτα
σκίπων, αὐτάρκους ὅπλα σαοφροσύνας.

1 sqq. epp. 63—68 coronae Mel. esse ex ordine elem. iniuria colligit Menk 1—4 Pl^M III^a c. 28, 9 (Pl^s c. 33, 10); ap. Ir. p. 102 hexastichon exstat epp. 63 sq. continens (inter VII 116 et 65)

1—2 lemma praemittit A 1 Diodorum ep. fecisse contendere non ausim: cf. tamen VII 565, 4; 624, 2 2 Διογένην C τὸν <κύνα?> A^{ar}; εἰς Διογένην Pl: τὸν κύνα add. Pl^M Pl^a.^s τὸν κυνικόν Plⁱ 3 Διογένην Pl^M Pl^E (sed Διογένην Plⁱ, ubi δέξον pro δέξο seq.) | δέξο C δεξαῖ s. δεξαί A^{ar} 4 ἐπισκύνιον (l^v ex o cr. A) P || 5 sqq. Pl^M III^a c. 28, 10 (Pl^s c. 33, 11), ap. Ir. p. 102; cf. Wheler Voy. de Dalm. p. 542, Diog. L. VI 78, Auson. epitaph. 28 P.; imitatur poeta Antipatrum (cf. VII 165. 326), nisi ipse Sid. auctor ep. est 5—6 ἄδ. post εἰς τὸν αὐτόν scr. A 6 om. Plⁱ (Ir.)

7 ἐφ' ἐστῶς. C ἐφροσῶς A^{ar} 8 κυνός· ex κυνός cr. C Pl^M

9 εἰπεσινωπεύς A^{ac} 10 θανῶν A^{ac} | ἀστέρος P ἀστέρας Pl ||

11 sqq. Pl^M III^a c. 28, 11 (Pl^s c. 33, 12); ap. Ir. p. 102 octastich. efficitur accedente sequentis ep. disticho priore 11 sq. post lemma ἀντιπάτρου scr. A (Pl^M) 11 Sidonio trib. Br. (Setti cl. Cougny III 104)

13 διογένης (quantitatis signum adpinxit C) P | verba ὅς—βίοτον (14) s. v. γυμνῆται Suid. | θυμῷ S.^v

14 γυμνήτην (ex γημ. cr.) Pl γυμνῆτην S.^v 15 ᾧ (° rest. C) P

ἀλλὰ τάφου τοῦδ' ἐκτὸς ἴτ', ἄφρονες, ὥς ὁ Σινωπεὺς 5
 ἐχθαίρει φαῦλον πάντα καὶ εἰν' Αἰδή. M 42^r

66. ὈΝΕΣΤΟΥ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A.Pl

5 Βάκτρον καὶ πήρη καὶ διπλόον εἶμα σοφοῖο
 Διογένους βιότου φόρτος ὁ κουφότατος.
 πάντα φέρω πορθμῆι· λέλοιπα γὰρ οὐδὲν ὑπὲρ γῆς.
 ἀλλὰ, κύον, σαίνοις, Κέρβερε, τὸν με κύνα. M 42^r

67. ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

A.Pl

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

10

Αἶδεω λυπηρὲ διήκονε, τοῦτ' Ἀχέροντος
 ὕδωρ ὅς πλώεις πορθμίδι κυανέῃ,

.μία

μία * C μιαί A^{ar} | τίς CPl^M τις A^{ac} | ¹πήρ_α. C σπείρα (om. μία)
 A^{ar} | διπλ_οος C δίπλιος s. δίπλεος A^{ar}, cr. Pl | εἶς (εἰ in ras. C) P
 p. 45, 16 σκήπων C σκίπων A^{ac}Pl | σαοφροσύνης Pl -νας A
 1 ἀλλ' ἀτραποῦ τῆσδ' Heck. (mallem ἀλλὰ πάτου τοῦδ',
 sed non opus mutatione) 2 φ_αῦλ_{ον} (αῦλ in eraso οὐδ s.
 αἰδ? C) P || 3 sqq. Pl in duo epp. dividit, quorum utrum-
 que singulis distichis efficitur: Pl^M l. III^a c. 28, 12 + 13 (Pl^s
 c. 33, 13 + 14); ap. Ir. (p. 102) prius distichon adhaeret epi-
 grammati 65, alterum praefixum est ep. 68, ut duo epp.,
 octastichon (65 et 66, 1—2) atque decastich. (66, 3—4 et 68)
 evadant (cf. Pl^I) 3—4 lemma praemittit A, om. Pl^I; alteri
 disticho inscribit Pl^M: ὥς ἀπὸ τ' οὗ¹ διογέν¹ου¹ (idemque Pl^E)
 3 'Honesti' (non Onesti aut Onestae) nomen poetae fuisse
 vidit iam Bothe; Byzantio (ut poetae Mel.) ep. tribuit Menk: cf.
 v. 4 cum Corinthii lX 250, 5 sq. (in fr. Phil.) 4 εἶς (εἰ ex ὁ cr.) A
 5 δίπλοον P | σοφοῖο C σοφοῖσι? A^{ar} 6 virgulam post Διο-
 γένους delevi (interpunxit C) 7 πορ_θμῆι (~ C, _θ in er. ι A) P |

ὑπεργῆς P^{pc} ὑποργῆς A^{ac} 8 s. v. σαίνεσθαι Suid. | κύων^{ον}
 S.^v | σαίνεις S.^A | (τὸν κύνα με Br.: cf. Callim. fr. 191) ||
 9 sqq. Pl^M III^b c. 26, 2 (Pl^L c. 32, 41; Pl^s c. 33, 16) 9—10
 εἰς τὸν αὐτόν | λεωνίδου A λεωνίδου¹ tantum Pl^M (τοῦ αὐτοῦ
 Pl^L perperam, scil. Alexandrini, cui tamquam ἰσόψηφον VII
 676, una cum VII 59 epigrammati 67 praemisum, tribuunt);
 ep. est Tarentini; ἄλλως Pl^s 11 sqq. in Pl^M prius tetrastichon
 seorsum scriptum est ab altero, cf. ad p. 47, 2 11 λῦπηρὲ (signum

δέξαι μ', εἰ καὶ σοι μέγα βροίθεται ὀκρυόεσσα
 βᾶρις ἀποφθιμένων, τὸν κύνα Διογένην.
 ὅλην μοι καὶ πῆρην ἐφόλκια καὶ τὸ παλαιὸν
 ἔσθως χῶ φθιμένους ναυστολέων ὀβολός.
 5 πάνθ' ὅσα κῆν ζωοῖς ἐπεπάμεθα, ταῦτα παρ' Ἄιδαν
 ἔρχομ' ἔχων· λείπω δ' οὐδὲν ὑπ' ἡελίῳ. M 96^v

68. ἈΡΧΙΟΥ.

A

Εἰς τὸν αὐτὸν Διογένην.

AL

Ἄιδος ὧ νεκυηγέ, κεχαρμένε δάκρυσι πάντων,
 10 ὅς βαθὺ πορθμεύεις τοῦτ' Ἀχέρωντος ὕδωρ,

quantitatis C) P | διήκονε C διηκόνε A^{ar} Pl^m | τοῦτ'—κνανέη
 (12) s. v. πορθμῖς Suid. | τοῦ τ' P τοῦδ' S.^v p. 46, 12 ὕδωρ P |

πυθμίδι A^{ac} in πο^θθμίδι mut. C | κνανέη S.^v

1 sq. s. v. ὀκριόεις Suid. (S.₁), idem s. βάρεις (S.₂) et
 (verbis εἰ—βᾶρις omissis) s. ἀποφθιμένον (S.₃) 1 καὶ (AC)
 σοι P Pl^m καὶ σοι S.₂^v | ὁ κρυόεσσα P ὀκρυ. Pl et glossae loco
 S.₁^{A.v} (duas gl. ὀκριθείς et ὀκρυόεσσα exhibet S.₁^v) ὀκριόεσσα
 S.₁^{B.E} pro gl., S.₁ (etiam S.₁^v) in exemplo, S.₂^C; ἀ κρυόεσσα S.₂^A
 ἀκρυόεσσα S.₂^{v.E} 2 βᾶρις C κᾶρις A^{ar} βάρις S._{1.2}^v | ἀπὸ φθί-
 μεν₁ον₁ C ἀποφθιμένωι A^{ar} ἀποφθιμένον S.₁ (et S.₂ praeter S.₂^E)
 ἀποφθιμένων Pl S.₂^E (ὑπὸ φθιμένων Br.): v. 68, 3; V 193, 4 | διογέ-
 νην A διογένη C (qui v fin. et lineola et puncto superposito del.);
 cum A faciunt Pl, S.₁ (praeter S.₁^v), S.₂^{E.B}; Correctorem seq.
 S.₁^v S.₂^{A.v.C} S.₃ | post Διογένην in Pl^m erasa est clausula ad-
 pictumque signum quod redit in m.^s praefixum alteri ep. tetra-
 sticho, quod in textu omisum Pl^m in marg. adiunxit 3 ὅλην
 —ἐφόλκια s. v. ἐφ. Suid. | ζτ et verba: τί σημύ (i. e. σημαίνει)
 ὅλην; praemisit C iis quae adnotaverat L: λίκυθος (ος ex ισ?
 corr.) ἥγουν λαγύνιον: cf. ad VI 261, 2 | πῆρην P itemque Pl^m
 πῆρα Pl^E πλήρην S. | ἐφ' ὅλκια C 4 ἔσθως (AC?) P | χῶ A

χῶ C Pl^m | φθιμένοσ A in φθιμένός mut. C φθιμένον¹ Pl^m
 5 sq. s. v. ἐπεπάμεθα Suid. 5 ταῦθ' P πάνθ' Pl S. | κ' ἦν P
 κέν Suid. (ἀεὶ S.^E) | ζωοῖς, ἐπεπάσαμεθα (circ. et virgulam C) P |
 ἐπεπάμεθα Pl, cr. Suid. | παρ' αἶδαν C παρὰδαι (sic) A^{ac} |
 αἶδαν S.^v αἶδα S.^{B.E} αἶδην Pl S.^{A.C} 6 λείπων Pl | ὑπηελίῳ
 A^{ac} | ὑπ' ἡελίῳ ex ὑφ' ? cr. Pl^m | ἡελίῳ S.^v ἡελίου Pl^B || 7 sqq.
 Pl^m III^a c. 28, 14 (Pl^s c. 33, 15); ap. Ir. p. 102 ep. iunctum est
 cum VII 66, 3—4 7—8 εἰς τὸν αὐτόν | ἀρχίου A; lemmati

εἰ καὶ σοι βέβριθεν ὑπ' εἰδώλοισι καμώντων

ὀλκὰς, μὴ προλίπῃς Διογένη με κύνα.

ὄλπην καὶ σκίπωνα φέρω καὶ διπλόον εἶμα

5

P 218 καὶ πήρην καὶ σοὶ ναυτιλίας ὀβολόν.

5 καὶ ζωὸς τάδε μοῦνον, ἃ καὶ νέκυς ὧδε κομίζω,

εἶχον· ὑπ' ἡελίου δ' οὐ τι λέλοιπα φάει.

M 42^r

69. ἸΟΥΛΙΑΝΟΥ ἈΠΟ ΤΗΡΑΡΧΩΝ ΑἴΓΥΠΤΙΟΥ. A.PI

Εἰς Ἀρχίλοχον.

A.PI

Κέρβερε, δειμαλέην ὕλακην νεκύεσσιν ἰάλλων,

10 ἤδη φρικαλέον δείδιθι καὶ σὺ νέκυν·

Ἀρχίλοχος τέθνηκε· φυλάσσεο θυμὸν ἰάμβων

δριμὺν πικροχόλου τικτόμενον στόματος.

add. L διογέν', post ἀρχ. idem scr. haec: ὅτι διογέν' ἦσ' | ὁ κύων
σινωπεὺς ἦν | ἐγενετο δε μα^{στ} κράτῃ | του θ_ηβαίου; ad v. 6 in
nova pag.: ἕως ὧδε τα εἰς διογέν' ἦν | ἐπιγράμματα L m^e
p. 47, 7 ὡς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ (sc. ἀπὸ τοῦ Διογένους, post VII 66,
3—4) P^M Pl^{a.s}, om. P^I; Antiocheno ep. trib. Haupt, Mitylenaeo
Menk 9 ὠνεκνηγε A^{ac} | κεχαρμέν_ε C κεχαρμένος A^{ar}

1 εἰ—ὀλκὰς s. καμώντων Suid. | ὑπειδώλοισι A^{ac} (ὑπειδ. ex
ὑποδ. cr. S.^v) 2 ὀλκὰς A^{ac} ὀλκόν_ς P^{Mac} | προλίπῃς P: ι ante
σ add. C, litt. cum A om. P^M 3 signum x adpinxit ante ὄλπην
(ὄλπην A^{ac}) in m¹ L (cf. ad p. 47, 3) | σκίπωνα (signum quant. C) P
5 μοῦν_ον C μοῦνα (non μοῦναι) A^{ar} | κομίζω* (erasa est litt.
ι) P 6 εἶχον A^{ac} | ὑπηελίου A^{ac} || 7 sqq. P^M III^a c. 22 (εἰς
ποιητάς), 15 (Pl^s c. 25, 18), post VII 55; in P^M ep. om. in
textu, subiunctum in m. inferiore, v. ad VII 55; ap. Ir. p. 97
dodecastichon est epp. 69 et 70 (ut in P^I alterum priori ep.
adnectitur) 7—8 lemma praemittunt auctoris nomini A P^I^M

Pl^a (subiciunt P^I.^s) 3 ἰοὺλ ἀπο ^παιγ^π A, Αἴγυπτίου om. P^M;
Ἰουλιανοῦ tantum praebent P^I Ir. 9—10 s. v. δειμαλέος Suid.

10 δείδιθι ('C δ' ε. A^{ar}) P 11 εἰς ἀρχίλο^χ τον πά_{ρι}ον ποιη-
τήν adscr. L m^e | ἀρχιλόχος A^{ar} ἀρχι ex ἀρτι cr. P^M | χυμὸν? |
post ἰάμβων erasa est interp. in P 12—p. 49, 2 tres vs. om.
A, vacuas tres lineas relinquens; supplevit ea man., quae cod.
paginas 518—524 exaravit 12 δριμὺν P | πικροχόλου (πι corr.

ex πο) P | τικτομένων Reiske | στόμ_ε P^M

οἶσθα βοῆς κείνοιο μέγα σθένος, εὔτε Λυκάμβεω 5
νηῦς μία σοι δισσὰς ἤγαγε θυγατέρας. M 39^v

70. ΤΟῦ ΑἴΤΟΤῒ.

AC

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἀρχίλοχον.

AL

5 Νῦν πλέον ἢ τὸ πάροιθε πύλας κρατεροῖο βερέθρου
ὄμμασιν ἀγρύπνοις, τρισσέ, φύλασσε, κύον.
εἰ γὰρ φέγγος ἔλειπον ἀλυσκάζουσαι ἰάμβων
ἄγριον Ἀρχιλόχου φλέγμα Λυκαμβιάδες,
πῶς οὐκ ἂν προλίποι σκοτίων πυλεῶνας ἐνάυλων 5
10 νεκρὸς ἅπας φεύγων τάρβος ἐπεσβολίης; M 39^v. Σ 103

71. ΓΑΙΤΟΥΤΑΙΚΟῦ.

AC

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἀρχίλοχον,

AC

τὸν Πάριον ποιητήν.

L

Σῆμα τόδ' Ἀρχιλόχου παραπόντιον, ὅς ποτε πικρὴν
15 μούσαν ἐχιδναίῳ πρῶτος ἔβαψε χόλῳ

1 σθένον Pl^a (sed σθένος in epid.) | λυκάμβεω, C λυκαμ-
βέαι Par 2 νηῦς, Pl^M | μία σοι δισσὰς (litteris μί exceptis)
in Pl^M postea alio atramento inserta sunt | σοι Par σοι C Pl^M
τρισσὰς Br. (ex cod. Matr. 24, conl. VII 71, 4) | θυγατέρα, P ||
3 sqq. Pl^M III^a c. 22, 16 (Pl^s c. 25, 19), ap. Ir. p. 97 (cf. ad
p. 48, 7 sqq.); exstat ep. in recentiore quae Euphemianae praecedit
sylloge, cod. Flor. 57, 29 f. 151^r (Σ^F) et cod. Par. 1773 f. 255^r
(Σ^F), n. 103 3—4 εἰς τὸν αὐτὸν τοῦ αὐτοῦ (A) | ἀρχίλοχον (L); hunc
ep. titulum mut. C, ne lemmatis verba auctoris nomine diri-
mantur, ita: εἰς τὸν αὐτὸν ἀρχίλοχον. ἢ αὐτοῦ; num. ὁ ad-
pinxit C 3 om. PlΣ 4 εἰς αὐτόν Pl^M om. Pl^I (Ir.) Σ
5 sqq. s. v. βερέθρον Suid. 5 τοπάροιθε Pl^MΣ^F | πάροιθε, S^v
S^v | κρνεροῖο FG. Schmidt | βερέθρου (θ in er. τ) Σ^F
6 κύων S^A 7 sq. s. v. ἀλυσκάζειν Suid., (deest in S^v) et s.
v. Λυκαμβιάδες S² (gl. Λυκ. deest in S^{A.v}) 7 ἔλειπον
S¹, A. B. C Pl^{a. n} | ἀλυσκάζουσαι Σ^{F. P} Pl^I 8 φλέγμα A γρ θέγμα
(supra λέγμα) C, φθέγμα (cum C) Pl S^{1. 2} Σ^{F. P}: at cf. VII 377, 4
9 οὐκάν P | προλίποι, C προλίποις A^{ar} 10 cf. IV 3^b, 82; IX
185, 2 || 11 sqq. Pl^M III^a c. 22, 17 (ante VII 408 itemque in Pl^{I. a};

αἰμάξας Ἐλικῶνα τὸν ἡμερον. οἶδε Λυκάμβης
 μυρόμενος τρισσῶν ἄμματα θυγατέρων.
 ἡρέμα δὴ παράμειπον, ὁδοιπόρε, μή ποτε τοῦδε
 κινήσης τύμβῳ σφῆκας ἐφεζομένους.

5

M 39^v

5

72. MENÁNDΡΟΥ ΚΩΜΙΚΟῦ.

A.C.Pl

.Εἰς Ἐπίκουρον καὶ | Θεμιστοκλέα.

A.Pl

Χαῖρε, Νεοκλειδᾶν δίδυμον γένος, ὧν ὁ μὲν ὑμῶν
 πατρίδα δουλοσύνας ῥύσαθ', ὁ δ' ἀφροσύνας. M 30^v m.

in Pl^s c. 25, 20 ante VII 674): in textu ep. om. Pl^M, subiunxit
 in m. inferiore; ap. Ir. p. 97 ante VII 408 p. 49, 11—13

εἰς τὸν αὐ^τ A [ἀρχί|λοχο]ν C τὸν πάρι^ο | ποιητήν L γαιτουι C,
 hic nunc exstat titulus in P triplicem manum expertus: εἰς

τὸν αὐ^τ γαιτου|λιχον scr. A^{ar}, τὸν παρ. ποιητήν add. L, Ἀρχ. C
 qui idem verborum ordinem mutavit 11 om. Pl Ir.

12 εἰς αὐτόν Pl^M, articulum add. Pl^E Ir. 14 τὸδ' A | παρὰ
 πόντιον (utrumque acc. C) P | μικρὴν A γρ πικρὴν C^s; πικρὴν
 ex μικρ. corr. Pl^M; malim (ποτ') ἄπικρον

1 ἡμερον A^{ac}, cr. C qui etiam prioribus versus vocabulis spiri-
 tum accentumque rest. | οἶδε C οἶδ' (ex οἶδ'ε) A^{ar} 2 ἄμματα A^{ac}
 3 ἡρέμα C ἡρ. A^{ac} | τοῦδε ex τοῖδε cr. P: τῶδε? (VI 331, 5) 4 κινήσησ
 (signum quant. C) P κινήσησ Pl^{b.s} κινήσεις Pl^M Pl^{I.a} | ἐφ' ἑξ. C ||
 5—p. 52, 2 epp. VII 72—74 recepit Pl in l. III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους),
 4—6; primo omiſsa adnexuit postea in m. inferiore (cf. ad p. 51,
 9 sqq.). Exstant in ampliore syll. cap. 5 epp. 36 (f. 30^v—f. 31^v), in
 Appendice epp. 21 (f. 90^v—91^r); Pl^M l. III^a c. 5 exhibet haec:
 n. 1—3 (VII 160 sq. 226), n. 4—8 (VII 72—74. 237. 235: quin-
 que epp. in marg. scripta), n. 9—29 (VII 227. 229—231. 233 sq.
 242. 245—251. 253—255. 257 sq. 256. 259), n. 30—36 (VII 432
 —434. 437 sq. 541. 656). In Pl^M l. III^b c. 4 insunt haec:
 n. 1—6 (VII 232. 236. 238. 240. 252. 297; ep. VII 297 Pl iam
 scripserat in Pl^M l. III^a c. 22 εἰς ναυαγήσαντας post VII 295);
 n. 7—11 (VII 304. 312. 344, 1—2. 344, 3—4. 512); n. 12—15
 (VII 243 sq. 431. 721); n. 16—21 (VII 442. 208. XVI 26. VII
 301. 526. 529). Hic igitur unum ep. servatur non obvium in
 A.P. (l. III^b 18 = XVI 26). Pl^E plane sequuntur autographon
 ordine numeroque huius capituli epigrammatum: prioris sylloges
 epigrammatis 36 adiunguntur alterius epp. 21, scil. n. 37—57;
 differunt tamen Pl^{w.B} eo a Pl^{I.a.b.s}, quod editiones illae post

Fr. Cor. Phil.

73. ΓΕΜΙΝΟΥ.

C

ep. 73 sq.

Εἰς Θεμιστοκλέα.

A. Pl

Ἀντὶ τάφου λιτοῖο θῆς Ἑλλάδα, θῆς δ' ἐπὶ ταύταν
 δούρατα βαρβαρικᾶς σύμβολα ναυφθορίας
 5 καὶ τύμβῳ κρηπῖδα περίγραφε Περσικὸν Ἄρη
 καὶ Ξέρξην· τούτοις θάπτε Θεμιστοκλέα.
 στάλα δ' ἅ Σαλαμὶς ἐπικεῖσεται ἔργα λέγουσα 5
 τὰμά. τί με μικροῖς τὸν μέγαν ἐντίθετε; M 30^v m.

74. ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Τοῦτο Θεμιστοκλεῖ ξένον ἡρίον εἶσατο Μάγνης
 λαός, ὅτ' ἐκ Μήδων πατρίδα ῥυσάμενος

VII 74 (= III^a c. 5, 6) ep. in Philopoemenem (Paus. VIII 52, 6) et post VII 247 e Plut. Flamin. 9 regis Philippi in Alcaeum ep. receperunt p. 50, 5 sqq. Pl^M III^a c. 5, 4 5—6 auctoris nomini praemittunt lemma PPl^M 5 [κωμικοῦ] (in eraso γερμινού quod scripserat A, cf. ad ep. 73) add. C, om. Pl^M Pl^E; Menandrum ad Epicuri honorem versus scripsisse negat Wilam. (Susemihl) 7 νεοκλειδ^α Pl^M νεοκλείδα, C νεοκλειδ* Pac (litt. pristina post δ incerta, νεοκλείδου certe scriptum non erat) Νεοκλείδα Pl^E Νεοκλειδᾶν Bothe (χαίρετε Νεοκλείδα Boiss.) | γένος C γόνος A^{ac} | ὦν (° AC) P; ὡς? 8 πρίδα Pl^M | δουλοσύνης et ἀφροσύνης Mein. | ῥύσατ' P, cr. Pl | ὁδ' A ὁδ' CPl^M ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 5 (εἰς ἀνδρέλους), 5; ap. Ir. p. 108 decastichon est epp. 73 et 74 iunctorum 1—2 εἰς Θεμιστοκλέα | *γε*μίνου C εἰς Θεμιστοκλε|αγερμινού A^{ar} εἰς Θ. Γερμανικοῦ Pl^M, nomen auctoris (Γερμανικοῦ) praeponunt Pl^E Ir. | ἔτ' (i. e. ἕτερον) adscr. in P man. rec., ne epp. 72 sq. nullo inter lemmata spatio intercedente pro uno carmine acciperentur 3 ἀντι et ἐπι A^{ac} | [ταύταν] C (pristina lectio plane evanuit, non erat τούτῳι) ταύτα Pl (χῶμα?) ἐπίθημα Rub. 4 βαρβαρικὰ P, cr. Pl |

ναυφθορίῃς (α C^s) P, cum C facit Pl 6 Θεμιστοκλέα ex -κλέϊος¹ cr. Pl^M 7 ἐπικεῖσεται C | post λέγουσα erasa est interpunctio 8 τὰ μά (° C) P | ἐντίθετε, C ἐντίθεται A^{ar} ||

9 sqq. Pl^M III^a c. 5, 6 (tria epp. in Them. 72—74 Pl non in textu, sed in m. inferiore f. 30^v dedit itemque altera duo in Th. 237 et 235 in m. inf. f. 31^r subiuncta sunt); ap. Ir.

ὁ θυνείην ὑπέδν χθόνα καὶ λίθον. ἦ θέλεν οὕτως
ὁ φθόνος· αἶ δ' ἀρεταὶ μείον ἔχουσι γέρας. M 30^v m.

P 219

75. ἈΝΤΙΠΙΑΤΡΟΥ.

A. Pl

Εἰς Στησίχορον.

A. Pl

5 *Στασίχορον, ξαπληθὲς ἀμέτρητον στόμα Μούσης,
ἐκτέρισεν Κατάνας αἰθαλόεν δάπεδον,
οὗ — κατὰ Πυθαγόρεω φυσικὰν φάτιν — ἃ πρὶν Ὀμήρου
ψυχὰ ἐνὶ στέρνοις δεύτερον ὤκίσατο.* M 95^v

p. 108 adnexum est ep. praecedenti (similiter atque in Plⁱ)
p. 51, 9—10 lemma praem. A, om. Pl 9 nomen auctoris
om. Pl^mPlⁱ τοῦ αὐτοῦ (sc. Germanici vel potius Gemini) Pl^{a-s};
Sardiano iuniori (Strabonis amico) trib. Br., Tarsensi Menk;
eiusdem auctoris est cuius VII 40 (cf. ταφίη λίθος v. 1, τίς φθό-

νος v. 3) 10 τον P | verba ὃ θεμι|στοκλ^s εν μαγνησία|τέθαπται
τῇ προσ|μαιάνδρῳ add. L 11 θεμιστοκλεῖ (L C) P | κενὸν
(εν non ex ιν cr., sed in scabra folii parte refecit C) P Pl
(defendit Rub. annal. phil. 1894, p. 458); καλὸν et ξένον Jac.,
κλυτὸν et στέγον ego ci. | ἡρίον? A^{ac} | εἶσατο P (ubi erasus vid.
spiritus supra o litt., quam refecit C) Pl; εἶσαθ' ὃ? 12 ὃ τ' P
ὅτ' Pl^m (ὅ τ' Plⁱ) ὃ δ' Br. | ῥυσάμενος (cum eraso circumfl. supra v) P

1 ὑπέδν C: cf. VII 384, 3 | ἦθέλεν CPl ἦ θελεν s. ἦ θελεν A^{ac}:
cf. VII 701, 5 2 post γέρας notula est in Pl^m spectans ad epp. 237
et 235 in m. folii seq. scripta; sch.^b e Pausan. VIII 52, 6 versus de
Philopoemene epigrammatis in Them. adscripsit || 3 sqq. Pl^m
l. III^b c. 22, 7 (Pl^a c. 25, 67; Pl^s c. 25, 62); ap. Ir. p. 99 (post XIII 3,
ante VII 714) 3—4 lemma praemitt. A Pl^m, subiciunt Pl^e Ir.

3 Sidonio trib. Br. (Setti): cf. ad 8 5—6 s. v. ξαπληθέσ Suid.

5 ὃ add. Cm^o | ^ηστασίχορον. (η et punctum C) P στησίχορον
(cum C) Pl S.^A στησίχορ S.^v στησίχορος S.^{B.E} | ξαπληθὲς (—ἐς
ex υς cr.) P | ἀμέτρητον P Pl Suid. (sed ἄμετρον S.^v) ἀμετρήτου
Reiske: cf. VII 2, 1 | Μούσας? 6 ἐκτέρισεν (έ refecit, non ex ι cr. C)
PPl ἐκτέρισε Suid. (ἐκ^τ. S.^v) | κτάνας ('A C) P, cr. Pl Suid. (Κατά-
ρας S.^{B.E}) | αἰθαλόεν: cf. Strab. VI 269 7 οὗ CPl οὐ A^{ac} | κατὰ
A^{ac} | Πυθαγόρεω Pl^m Pl^e, πυθαγόρ^{εω} P: et _{ου} in ras. et εω
supra scr. C πυθαγόρην? (certe non πυθαγόρα, quod rest. Salm.)

^{άν}
A^{ar} | φυσικὰν Pl φυσικ^η P: et _η et αν supra ην C, φυσικὸν
A^{ar} | ἃ C & A^{ar} 8 ἐν Pl idemque A in ἐνι mut. C | in Sid. ep.
malim: ἐν στέρνοις ψυχὰ | ὠκίσατο ('A C) P, cr. Pl ||

Fr. Cor. Mel.

76. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

A. Pl

ep. 76—79 (E—Ω).

Εἰς Φιλόκριτον.

A

Ἐμπορίας λήξαντα Φιλόκριτον, ἄρτι δ' ἀρότρου
γενόμενον ξείνῳ Μέμφις ἔκρουσε τάφῳ,

1 sqq. Pl. bis tradit ep.: M III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 1 = M₁ (Pl^E III c. 6, 1), deinde M III^b c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 1 = M₂ (Pl^{I. b} ep. exhibent tantum in c. 6, Pl^{α. n. s} etiam in c. 22, Pl^a om. in c. 22, sed subicit in epid.). In Pl^M III^a c. 6 exstant epp. 37 (III^a n. 1—36: nam duo epp. VII 580 sq. pro uno dedit Pl): n. 1—6 (A. P. VII 76. 112. 155. 228. 307. 310; Pl^E c. 6, 1—6); n. 7—11 (A. P. VII 356—360; Pl^E c. 6, 7—11); n. 12 sq. (A. P. 516. 580 + 581; Pl^E 12 sq.; n. 12 om. Pl in textu, subiunxit in marg. inf. ita, ut in medio ep. VII 359 reperiatur, scil. inter huius ep. distichon prius, quod exstat f. 31^v, et alterum, quod f. 32^r sequitur, interpositum); n. 14—20 (A. P. 378. 400. 414. 417. 420. 422. 452; Pl^E 14—20); n. 21—25 (A. P. 507, 1—2. 521. 524. 540. 548; Pl^{I-w} 21—25; Pl^B 21. 23—26: nam Pl^B 22 interiectum exhibet epigrammatis VII 507 distichon alterum, quod deest in Pl^M et in Pl^{I-w}); n. 26—32 (A. P. VII 462. 669 sq. 704. 671. 681 sq.; Pl^{I-w} 26—31, Pl^B 27—33; Platonis epp. 669 sq. uno lemmate illa quidem instructa sunt in Pl^M sed seiuncta clausulae signo; pro uno eduntur in Pl^{I-w}); n. 33—36 (A. P. VII 321. 335. 403. 444; Pl^{I-w} 32—35; Pl^B 34—37). Pl^M III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους) exhibet epp. 26: n. 1—5 (A. P. 330. 334. 348. 349. 370; Pl^{I-w} c. 6, 36—40; Pl^B 38—42); n. 6 (A. P. 378, om. Pl^E: cf. III^a c. 6, 14); n. 7—11 (A. P. 383. 472, 1—8. 588. 645. 655; Pl^{I-w} c. 6, 41—45; Pl^B 43—47); n. 12—14 (A. P. 372. 376. 701; Pl^{I-w} c. 6, 46—48; Pl^B 48—50); n. 15—23 (A. P. 439 sq. 445. 470. 478—480. 485. 740; Pl^{I-w} c. 6, 49—57; Pl^B 51—59); n. 24 sq. (A. P. 519. 537; Pl^{I-w} c. 6, 58 sq.; Pl^B 60 sq.); n. 26 (A. P. VII 540) om. hoc loco Pl^E; n. 27 (A. P. VII 390; Pl^I c. 6, 60; Pl^B 62). Duo epp. VII 378 et 540, quae Pl^M in III^a cap. εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπ. recepit (n. 14 et 24), redeunt in l. III^b cap. eodem (n. 6 et 26). Praeterea ex epp. εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισ. tria in aliis quae sequuntur capp. iterantur: A. P. VII 76, de quo supra diximus; A. P. VII 383 (i. e. Pl^M III^b c. 5, 7) redit III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), n. 26; denique A. P. VII 588 (III^b c. 5, 9) iterum scripsit Pl^M III^a c. 22 n. 57 (cf. p. 3). 1 sq. lemma praemittit A, om. Pl 1 διοσκορόν

A διοσκορίδου M₁ atque M₂ (Διοσκορίδ^δ priore loco), Pl^E₁ (Διοσκοουρίδου Pl^w₁), ἄδηλον Pl^E₂. 4 γενόμενον (γε ex γν cr) P | ξείνῳ PM₁ Pl^E₁ ξείνη (ex ξήνη cr.) M₂ Pl^E₂ (Pl^a in epid.)

ἐνθα δραμὼν Νείλοιο πολὺς ῥόος ὕδατι λάβρω
 τάνδρὸς τὴν ὀλίγην βῶλον ἀπημφίασε.
 καὶ ζωὸς μὲν ἔφευγε πικρὴν ἄλλα· νῦν δὲ καλυφθεὶς 5
 κύμασι ναυηγὸν σκέτλιος ἔσχε τάφον. M 31^v. 93^v

5

77. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

A (C)

Εἰς Σιμωνίδην.

A

Οὗτος ὁ τοῦ Κείλοιο Σιμωνίδου ἐστὶ σαωτήρ,
 ὃς καὶ τεθνηὼς ζῶντ' ἀπέδωκε χάριν. Pr. 256

78. ΔΙΟΝΤΣΙΟΥ ΚΤΖΙΚΗΝΟΥ.

A

Εἰς Ἑρατοσθένη.

A

10

Προύτερον γῆρας σε καὶ οὐ κατὰ νοῦσος ἀμαυρὴ
 ἔσβεσεν· εὐνήθης δ' ὕπνον ὀφειλόμενον

1 νείλου ὁ P, Νείλοιο M₂ Pl^E ex Νείλ₈ cr. M₁ | λάρω M₁
 2 τάνδρὸς A τ' ἀνδρὸς C τάνδρὸς M | ὀλίγαν M₂^{ac} | ἀπ'
 ἡμφίασε C ἀπημφίασε A^{ac} Pl^E₂ ἀπημφίασεν¹ M₁ idemque
 M₂ Pl^E₁ 3 ἔφευγε P ἔφευγε? A^{ar} | πικρὴν (λη in eraso
 α? C) P | νῦνδε A^{ac} 4 κύμασι C ἡμασι A^{ar}; in m. vid. lit-
 terae γρ κ erasae | nec ναυηγού nec ναυηγῶν praeferendum |
 τάφο*ν C τάφος A^{ar} || 5 sqq. bis exstat ep. in eadem pag.
 (P 219), scriptum in t. ab A, in m.^s a C; praemittit C ep. in
 eodem argumento versans, quod A seorsum exaravit, VII 516;
 exhibent ep. schol. Aristid. p. 201 (Fr.) et inde petitum Tzetz.

Chil. I 632 5 sq. εἰς σιμωνίδην | σιμωνίδου A; C epigrammati
 VII 516 haec praeposit (p. 219 m.^s): σιμωνίδης εὐρὼν νεκρὸν.
 ἐν νήσῳ τινι. θάψας ἐπεγραψεν, ad ep. 77 not.: ὁ ταφὴς νεκρὸς
 τῷ σιμωνίδῃ ἐπιφανεῖς. ἐκώλυσε πλεῖν· διὸ τῶν συμπλεόντων |
 μὴ πεισθέντων. αὐτὸς μέινας σώζετ' αὖ καὶ ἐπιγράφει· τόδε
 τὸ ελεγεῖον τῷ τάφῳ (ad prius ep. a C scriptum adpiuit
 Sylb.: ζητ. 289) 5 Simonidi tribuunt (praeter A C) Libanius
 IV 1101 R., Tzetz., schol. Aristid., abiudicant Junghahn, Kaib.,
 Bergk, Pr. 7 ὁ τοῦ Κείλοιο AC ὁ Κείλου Tz. ὁ Κίου? schol.
 σιμωνίδου AC Σιμωνίδεω sch. Tz. 8 (ὡς sched. Dorv.,
 inde ῶ cr. Reiske) | τεθνηῖός A τεθνηῖός C Tz. (variant codd.
 schol.) | ζῶντι παρέσχε sch. Tz.; ἀνταπέδωκε (cf. Thucyd. 3, 63)
 et ζῶντι πίφανσκε et ζῶσαν ἔδωκε olim tentavi | ἀπέδωκε C ||

9 sqq. Pl^M III^a c. 28 (εἰς φιλοσόφους), 15 (Pl^L^a c. 32, 15;

ἄκρα μεριμνήσας, Ἐρατόσθενες· οὐδὲ Κυρήνη
μαῖά σε πατρώων ἐντὸς ἔδεκτο τάφων,
Ἀγλαοῦ νιέ· φίλος δὲ καὶ ἐν ξείνῃ κεκάλυψαι 5
παρ τὸδε Πρωτῆος κράσπεδον αἰγιαλοῦ. M 42^r

5 79. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ. A
Εἰς Ἡράκλειτον, A
τὸν Ἐφέσιον, τὸν σοφόν, τὸν ἀγέλαστον. L

α. Ὠνθροπ', Ἡράκλειτος ἐγὼ σοφὰ μοῦνος ἀνευρῶν
φαμί· τὰ δ' ἐς πάτρην κρέσσονα καὶ σοφίης.
10 λὰξ γὰρ † καὶ στερεῶς ἄσσω, ξένε, δύσφρονας ἄνδρας
ὕλάκτευν. β. Λαμπρὰ θρεψαμένοισι χάρις.

Pl^s c. 33, 17) p. 54, 9 sq. lemma praemittunt A Pl^M 9 κυζι-
κηνοῦ add. A Pl^M (om. Pl^I); Cyziceni poetae Meleagrei vid. etiam
ep., quod Meleagri disticho subiungitur, VII 462 11 γῆρασσε
A Pl^M | κατὰ A^{ac} | ἀμανρῇ. C ἀμανρῇ A^{ar} 12 εὐνήθη A^{ac} σ fin)
add. ipse A (ἔσβεσ') ἐκοιμήθη FG. Schmidt (cl. VII 219, 4; 419, 2.

1 οὐδὲ (C) P 2 μαινὰς ἐπ' ἀτρύτων C μ. ἐπαιτρύ-
των? (non ἐπαντρ.) A^{ar} (cum C facit Pl^M); μαῖά (Eldick) σε πα-
τρώων Br. (duce Reiskio, qui πατρώω νεκρὸν ἔδ. τάφω pro-
posuit) | ἐκτὸς (C AC) P Pl, cr. Scaliger | ἔδεκτο ex δέκτο cr. A

3 Ἀγλάου Jac.: cf. Steph. B. s. Κυρήνη | νιέ. C νιέ A νιέ. Pl^M |
φίλου Heck. | εὐξείνῃ A^{ac} 4 πατρὶ C (qui p primo supra l. scr.)
πάν s. πᾶν A^{ar} | αἰγιαλοῦ C αἰγιαλοῖο? A^{ar} || 5 sqq. ap. B.

n. 5 (p. 131) 5—7 εἰς ἥρ. | μελ. A τον εφεσιον — ἀγέλαστ^ο
add. L 5 ep. Meleagro abiudicat Gr.: Theodorida mihi ep. di-
gnius vid. quam poeta Gadareno, cf. VII 479 8 ὦνθροπ' (C^{ac}?)

A^{ac}) P ὦνθροπ' Reiske | ἐγὼ C ἐγὼ, A^{ar} | ἀνευρῶν C (ἀν resti-
tuisse, non corr. ex αι vid. C, ευρῶν scripsisse in er. δρῶν) ἐφεν-
ρεῖν Reiske ἀνευρεῖν Headlam 9 φαμί P φημί Jac. | τὰ δ' A τὰ δ' C
τά γ' Jac. | (ἀνευρῶν.) β (viator) φημί. α (philos.) τὰ δ' Mein. |

πάτρην Jac. | κρέσσονα A ei supra ε scr. C | σοφίας Gr. 10 λὰξ
γὰρ καὶ τοκέων (C τεκέων s. τεκ'έων A^{ac}) ἀσίωι (C) P λὰξ γὰρ
καὶ κοτέων Ἀσία (ut dativus pendeat a voce κοτέων, non a δύσ-
φρονας) Salm. λ. γὰρ ἐγὼ κοτέων Ἀ. Br. κλὰξ γὰρ καινοτόμων

ἀστῶν Reiske καὶ γὰρ ὁδὰξ ὁ κύων Ἀσίας Gr. δὰξ γὰρ καὶ
τόκ' ἐλὼν Ἀσίῃ (dativum ad δύσφρονας referens) Jac. λὰξ γὰρ
ἐγὼ (γὰρ ἀεὶ maluit Jac.) πατέων Ἀ. Schneider β. πάξ. α.
παρὰ καιρὸν ἰτέων ἀστῶν Mein. λὰξ γὰρ καὶ τοκέων ('superbe
vel in parentes agens'), ἀστῶν Heck. λὰξ γὰρ καπατέων ἀστῶν

α. Οὐκ ἀπ' ἐμεῦ; β. Μὴ τρηχύς. α. Ἐπεὶ τάχα καὶ σύ τι πεύσῃ
τρηχύτερον πάτρας. β. Χαῖρε σὺ δ' ἐξ Ἐφέσου.

Fr. Cor. Mel.

ep. 80 sq.

80. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

A. Pl

Εἰς Ἡράκλειτον τὸν ἐλεγειογράφον Ἀλικαρνασέα τὸ γένος. sch.^B

5 Εἰπέ τις, Ἡράκλειτε, τεὸν μόρον· ἐς δέ με δάκρυ
ἤγαγεν, ἐμνήσθην δ' ὁσάκις ἀμφοτέροι

Herm. (βλάξ γὰρ καὶ δοκέων ἀστῶν Bgk., totum vs. 2 viatori tribuens) λὰξ γὰρ καὶ τοκέεσσ' ἐπιβὰς Herw. (anonymo praeunte, qui talia: λὰξ ἐπέβαν τοκέεσσιν· ἐμοί, ξένε, δύσφρονα πάντα ὕλακτεῖν finxit, τοκέων ἐμβὰς Ellis); λὰξ γὰρ καὶ τοκέων, ἀτίων (et δὰξ γὰρ κάρτα κύων ἀστῶν) Headlam λὰξ γὰρ καὶ σποδέων ἀστῶν (et σπ. ἀδινῶς) olim tentavi, nunc scripsi καὶ στερεῶς ἄσσων, ξένε p. 55, 11 ὕλάκτευν ('AC, ευν ex ειν cr. C) P: cf. A. P. VII 476, 6 (Diog. L. IX 2. 6) | λαμπρά* C λαμπρᾶς A^{ar} | verba λαμπρὰ θρ. χ. viatori trib. Mein., post χάρις dist. intercidisse putat Jac. λαμπρά (ut acc. plur.) cum ὕλάκτ. iungit Heck.; λαμπρὴ Jac. | θρυσάμενοισι (*ex acuto fecit C, signum in m.¹ repetens) P | κᾶρις (*ex 'C reditque notula bis in m^o; ζτ in fine vs. C), cr. apogr. (θρυσάμενοισι βαρύς, ut verba Heracliti sint, non viatoris, Heck.)

1 ἀπ' ἐμεῦ C ἀτομεῦ? A^{ac} | τρηχ^υς (υ in α C) nulla interp. P τραχύς Gr. | ἔπει ("C" A) ταχα μαί P ἔπει τάχα καὶ apogr. ἄπει· τάχα μεν Jac. | σύ('AC) τί('A) P πεύσῃ('et ι C) P πείσῃ Br. (Mein. Herm.)

2 τραχύτ. Gr. | post πάτρας interp. C (Reiske) | πάτρης Br. | σύ γ' Gr. (qui etiam πάτρα, χαῖρε, σὺ τ' ci.) | ἐξεφέσου A 1—2 totum dist. philosopho tribuunt Reiske, Gr., Br., anonym. (qui χαῖρε 'abi in malam rem' interpretatur), Jac. (qui et peregrinum ab Heraclito et verbis πάτρης — Ἐφ. civem compellari putat); verba inter philosophum viatoremque distribuunt alii, scil.: β. μὴ τρηχύς — Ἐφέσου Boiss. Mein. (quorum hic πάτρης — χαῖρε σὺ δ' — ἐξ Ἐφέσου interpungit, verba πάτρης ἐξ Ἐφέσου ad πείσῃ referens); β. μὴ τρηχύς. α. ἔπει (olim ἔπος) τάχα — τρηχύτερον. β. πάτρας — Ἐφ. Heck.; α. ἔπει τάχα — τρηχύτερον πάτρας. β. χαῖρε. α. σὺ δ' ἐξ Ἐφέσου ('tu vero facesse Epheso') Herm.; β. χαῖρε, σὺ δηξέφεσε Herw. || 3 sqq. Pl^m III^b c. 26 (εἰς φιλοσόφους), 3 (Pl^{l.a} c. 32, 42; Pl^s c. 33, 37); Diog. L. IX 17; num. π adscr. C 3—4 εἰς τὸν αὐτὸν | καλλιμάχου A ουχ ἀρμόσει τοῦ | εἰς τὸν εφεσιον | φιλόσοφον add. L 4 lemma adpinxit sch.^B; cf. Diog. IX 17 (τρίτος ἐλεγείας ποιητὴς Ἀλικαρνασσεύς, εἰς ὃν Καλλιμάχος πεποίηκεν οὕτως), Strab. XIV 656; εἰς τὸν αὐτόν (cum A) perperam Pl^s 5 εἶπε ('C εἶπε A^{ar}) P

Diog.^{B.F} | τίς PD.^F | ἠράκλειτε* (-κλειτον A^{ar}) P | τέον D.^B | εἰς

ἥλιον ἐν λέσχῃ κατεδύσαμεν. ἀλλὰ σὺ μὲν πού,
 ξεῖν' Ἀλικάρνησεῦ, τετράπαλαι σποδιή·
 αἱ δὲ τεαὶ ζώουσιν Ἀηδόνες, ἦσιν ὁ πάντων 5
 ἄρπακτῆς Ἀίδης οὐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ. M 96^v

81. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

A L

Εἰς τοὺς ἑπτὰ σοφοὺς τοὺς | μεγάλους.

L

Ἐπτὰ σοφῶν, Κλεόβουλε, σὲ μὲν τεκνώσατο Λίνδος·
 φατὶ δὲ Σισυφία χθὼν Περίανδρον ἔχειν.

δέ με δάκρυ Agath. V 236, 3 | δέ ₁με C δέ δε (sic) A^{ar} δ' ἐμὲ
 Diog. (sed γρ. ἐς δέ με in m. D.^P) | δάκρυ D.^B p. 56, 6 ἐμνήσθην
 — 3 ἀηδόνες s. v. λέχη Suid. | ἐμνήσθην δ' P Pl D.^{B.F} ἐμνή-
 σθῆμεν (ν superscr. alio atramento) D.^H ἐμνήσθη δ' D.^{Q.P} (ν fin.
 add. man. rec. in D.^P); δ' om. Suid. | ὁσάκις D.^{Q.H.F.S.V}; cf. Verg.
 Ecl. IX 51

1 ἥλιον (C) P Suid. Pl^{b.s} ἡέλιον Pl^M (Pl^{1.a}) Diog. (ἡέλιον
 ante c. D.^B, ἡελιον D.^F) | λέσχῃ D.^{B.S.V}; ἡέλιον λέσχῃ Benti.
 (φλυαρία ἐν διατριβῇ sch.^B) | κατεδύσαμεν: Dion. Chrys. X 302
 (συγχωρῶ — μάτην) citat sch.^B ad locutionem 'ἥλιον καταδῦσαι'
 illustrandam; κατελύσαμεν D.^{P^{re}} | μὲν ποῦ D.^B 2 ξεῖν' (C) P
 ξῖν' S.^V | ἀλικάρνησεῦ P^{re} Pl^{a.b} ἀλικάρνησεῦ P^{ac} Pl^{M.S.A} ἀλικάρνα-
 σεῦ D.^{F.H} ἀλικάρνασεῦ S.^{V.E} (Pl¹) Ἀλικάρνησεῦ Pl^s ἀλικάρνα-
 σεῦ D.^P ἀλικάρνασεῦ* (in eraso -εὖς) D.^B | τετράπαλαι (C)
 P Pl S. D. | σποδιή (~A' C) P σποδιή (D.^P) ex σποδιῇ cr. D.^B σπον-
 διῇ S.^V σποδὲν D.^Q σποδιν (sed in marg. cr.) D.^H | τέφρα π.
 σποδίῃ Brod. τέφρα τε καὶ σποδιῇ Menagius (Wakefield) 3 αἱ
 δὲ P ex δὴ δὲ cr. D.^F δη|δε ex δι δε cr. D.^B *αἱ δὲ D.^P | τε αἱ D.^F
 τεα₁ D.^B | ἀηδόνες etiam Alcmanis carmina appellantur ab in-
 certo auctore ep. IX 184, 9 ἦσιν D.^B 4 ἄρπακτῆς (~rest. C, acc. ne-
 glegenter ductus, sed gravis, non circ.) P Pl Diog. (ex ἄρπακτῆς cr.
 D.^B ἄρπακτης D.^H), ἄρπακτῆς Diog. edd. | οὐκεπι A οὐκ' ἐπὶ C |
 ἐπι Mein. βαλεῖ A^{re} (inducto accentu supra α) βάλει A^{ac} D.^B βάλλει
 D.^F || 5 sqq. Pl^M Ill^a c. 28 (εἰς φιλοσόφους), 16 (Pl^{1.a} c. 32, 16;
 Pl^s c. 33, 18); ap. Ir. p. 99 (ante VII 83) 5 sq. εἰς κλεόβουλον A
 τον λι^δ L; hoc l. praemittunt nomini auctoris A L, alterum
 (lin. 6) subiungit L; εἰς τ¹οὺς¹ ἑπτὰ σοφ¹οὺς¹ praeponit Pl^M
 subiciunt Pl^E Ir. 5 ἀντιπάτρον (C) A Pl Ir., gent. add. L 6 τ¹οὺς¹
 bis L 7 σὲ ex σὺ cr. C 8 φατὶ (~A et C) P^{ac} φατὶ (cir-
 cumflexum alterum, ab C scriptum, inducens) man. rec. ἀμφὶ

Πιττακὸν ἃ Μιτυλᾶνα· Βίαντα δὲ διὰ Πριήνη·

P 220 Μίλητος δὲ Θαλῆν, ἄκρον ἔρεισμα Δίκας·

ἃ Σπάρτα Χίλωνα· Σόλωνα δὲ Κεκροπίς αἴα — 5
πάντας ἀριζάλου σωφροσύνας φύλακας. M 42^r

5

82. Εἰς Ἐπίχαρμον.

A

Δωρίδος ἐκ Μούσης κεκορυθμένον ἀνέρα Βάκχῳ
καὶ Σατύροις Σικελὸν τῆδ' Ἐπίχαρμον ἔχω.

83. Εἰς Θαλῆν.

A. Pl

Τόνδε Θαλῆν Μίλητος Ἰὰς θρέψας ἀνέδειξεν
10 ἀστρολόγον πάντων πρεσβύτατον σοφίῃ. M 42^r. Pr. 241

Pl | σισυφεία Pl^M | χθῶν? A^{ac} | ἔχει A Pl, in ἔχειν· mut. C | ab initio et in fine vs. signum ·/· adpinxit C

1 μιτυλᾶνα (accentus est acutus neglegenter ductus, non circumfl.) P Μιτυλήνα Pl Μιτυλᾶνα Graefe (an Μιτύλανα?) | πριήνη C Pl^M πριηνή A^{ar} (Πριάνα nolim cr.) 2 in nova p. m^o | εἰς τοὺς ξ' σοφ^{ου}ς¹, adpinxit C eademque L^{ar}; L, quantum erasam scripturam dignoscere licet, addiderat haec m^o: κλεόβουλον περιάνδρον | πιττακὸν βίαντα | θαλῆν μιλήσιον | χίλωνα σόλωνα, quibus erasis C in m^s add.: κλεόβουλος· λίνδιος· περιάνδρος· κοριν^θ: πιττακός· μιτυλην^{αι} (ex -ναῖ cr.): | θαλῆς· μιλήσιος· χίλων· σπαρτιάτης· βίας· πριηνεύς· | σόλων· ἀθηναῖος· τιν^ες¹ αὐ^τ περιάνδρ^ς μύσωνα τὸν χηνέ^α (α^α in er. v) ~~φ~~^α | μίλητος (ante μ erasa est clausula, quam L suo lemmati adpinxit, C delevit) P *αἴλ. (σαῖλ. ante ras.) Pl^M | θαλῆν (circ.rest.C) P 3 χίλωνα: vocalem ι signo productionis instruxit C | κεκροπίς αἴα? A^{ar} || 5 sqq. ap. B. 6 (p. 131) 5 Leonidam T. ep. condidisse etsi probari nequit, tamen coniecero (cf. VI 44) 6 βάκχῳ (C) P 7 τῆιδ' ex τῆδ' cr. C || 8—p. 87, 6. Epp. VII 83—133 reperiuntur omnia (duobus exceptis VII 131 sq.) in Diog. Laert. Vitis philosophorum servatque series Palatina ordinem Laertianum fere totum. Exstant enim epp. A. P. 83—93 apud Diog. I 34 (83), 39 (84 sq.), 62 (86), 63 (87), 73 (88), 80 (89), 85 (90 sq.), 103 (92), 120 (93); A. P. 94—105 apud Diog. II 15 (94 sq.), 46 (96), 58 (97 sq.); Diog. III 30 (99), 31 (100); Diog. IV 3 (101), 15 (102), 21 (103), 45 (104), 61 (105); A. P. 110—130 apud

84. Εἰς τὸν αὐτόν.

A. Pl

Ἡ ὀλίγον τόδε σῆμα, τὸ δὲ κλέος οὐρανόμηκες,
τοῦ πολυφροντίστου τοῦτο Θάλητος ὄρη. M. 42^r. Pr. 250

Diog. V 40 (110), 60 (111), 68 (112), 79 (113), 90 (114); Diog. VI 19 (115), 79 (116); Diog. VII 30 (117), 31 (118); Diog. VIII 12 (119), 36 (120), 44 (121), 45 (122), 75 (123 sq.), 78 (125), 84 (126), Diog. IX 4 (127), 16 (128), 28 (129), 56 (130); A. P. VII 133 denique est apud Diog. IX 59. Confunditur ordo Laert. una particula epigrammatum Palatinorum VII 106—109, quae epigrammata, inserta inter VII 105 (Diog. IV 61) et VII 110 (Diog. V 40), apud Laertium l. X 16 (106), V 8 (107), III 45 (108 sq.) reperiuntur. — Ex epp. Laertianis, i. e. a Diogene sive compositis sive collectis undequinquaginta, quae huc recepit Cephalas, viginti septem tantum selecta exhibet Planudea, atque duo quidem in l. I^b εἰς φιλοσόφους (A. P. VII 119 sq.), unum ep. in III^a c. 6 εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους (A. P. VII 112); cetera omnia (24) in l. III capp. εἰς φιλοσόφους exstant: in minore sylloge reperiuntur ex his duo epp. (A. P. 80. 100 = Pl III^b c. 26, 3. 4), in maiore vero duo et viginti, scil. III^a c. 23, 4. 5 (A. P. VII 108 sq.) et III^a c. 28, 17—36 (A. P. VII 83—85. 89—92. 99. 110. 114. 121—130). p. 58, 8 sqq. Pl^M III^a c. 28 (εἰς φιλοσόφους), 17 (Pl^s c. 33, 19); ap. Diog. Laert. I 34, ap. Ir. p. 99 iunctum cum ep. 84 8 εἰς τὸν Θ. Pl^I Ir. 9 τόνδε C τὸνδὲ A^{ar} τὸν D.^F | θυλήν A^{ac} θάλην D.^F | ἰὰς ex ἰὰς cr. C ἰας D.^B | θρέψας (apostr. AC) P Pl D.^F θρέψας D.^{F.Q} | θρέψασα* ἔδειξεν D.^B θρέψασαν ἔδ. D.^{Bar} 10 ἀστρολόγων, C (ἀστρολόγων¹ Pl^M) -λόγον? (an -λόγου?) A^{ar} ἀστρολόγον D. | πάντων (AC) P | σοφίη P D.^F σοφίη Pl^M σοφία D.^B σοφία D.^{F.V} ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 28, 18 (Pl^s c. 33, 20); ap. Diog. Laert. I 39; adnexum epigrammati 83 ap. Ir. p. 99 1 l. om. Pl^I Ir. 2 ἢ CD.^{B₂.H^m} ἢ (non ἢ) A^{ar} ἢ D.^{B₁.P.Q.H} ἢ ῥ' Pl | ὀλίγον Pl^M A^{ac} λιτὸν Schmidt | τόδε P Diog. (τὸδὲ D.^{Bar} τῶδε D.^F) τὸ Pl^{M.I} Ir. γε τὸ Pl^s | σῆμα P Pl Diog. (sed η in lit. D.^F, σῶμα ex σᾶμα cr. D.^B) σᾶμα Br. | τὸδε P τόδε D.^{B₁} τὸ δὲ D.^{B₂} Pl^M | οὐρανόμηκες P Pl D.^{F.V} οὐρανόμακας D.^{B.P.Q.H} 3 τοῦ (~ C) P Pl τῶ δὲ D.^{B.Q.F} τῶ** (δὲ del.) D.^F | πολὺ φροντίστου A^{ar} πολυφροντίστου C Pl -τίστω D. -τίστα Hübner | τοῦ το P τοῦτο D.^B τούτω D.^{Q.F.V} τοῦτ'δ_ε ex τοῦτο cr. Pl^M τοῦδε Pl^E | θάλητος | *ὀρει D.^{P^{DC}} θαλητο | ὄρη D.^{P^{ac}} | ὄρη C Pl ὄρη? A^{ac} ορη D.^B ὄρει D.^{Q.H.F} ὄρου D.^V ὄρης Casaub. ὄρηs Cobet ὄρης Roeper; doricae formae restituendae videntur, sed in ep. originis incertae scripturas Palatini ac Planudeae retinui ||

85. <ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ.>

Εἰς τὸν αὐτόν.

A. Pl

Γυμνικὸν αὖ ποτ' ἀγῶνα θεώμενον, ἥελιε Ζεῦ,
 τὸν σοφὸν ἄνδρα Θαλῆν ἥρπασας ἐκ σταδίου.
 αἰνέω ὅτι μιν ἐγγὺς ἀπήγαγες· ἥ γὰρ ὁ πρέσβυς
 οὐκέθ' ὄρᾱν ἀπὸ γῆς ἀστέρως ἠδύνατο. M 42^v

86. Εἰς εἰκόνα Σόλωνος.

Bt

Ἥ. Μήδων ἄδικον παύσας ὕβριν ἦδε Σόλωνα
 τόνδε τεκνοῖ Σαλαμῖς θεσμοθέτην ἱερόν. Pr. 242

1 sqq. Pl^M III^a c. 28, 19 (Pl^s c. 33, 21); apud Diog. L. I 39, ap. Ir. p. 99 1 om. P Pl; auctorem ep. se profitetur Diog. l. c.: ἔστι καὶ παρ' ἡμῶν (D^{F.P.2}, ἡμῖν D^{P.1.B.Q}) εἰς αὐτὸν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἐπιγραμμάτων ἢ παμμέτρῳ τόδε τὸ ἐπίγραμμα
 2 l. om. Pl^I Ir. | αὐτῷ A; οτι ἐν θεάτρῳ τέθυγκε θαλῆς add. ad v. 2 sq. L 3 γυμνικόν (C γυμνικὸν A^{ar}) ποτ' P γυμνικόν (υμ alio atram. refecit, νικόν in eraso νικῶν? scr.) ποτ' Pl^M γυμνικόν * ποτ' ἀγ. D^{B.2} γυμνικὸν ἀπο ταγῶνα D^{B.1} γυμνικὸν αὖ ποτ' D^{P.Q.H} (αὖ superscr. D^{F.2}) Pl^E; γυμν. ἄν ποτ' (ut ἀνὰ ἀγῶνα iungatur) Reiske; γ. ὕστατ' olim ci. | θεώμενον (ω refecit C) P | ἥελιε (spir. C accent. AC) P idem Pl D^{P.B.Q.H.F} ἤλειε Pl^E (cf. Orph. Hymn. 8, 13; Callim. fr. 99) | ζεὺς D^{Bac} ζεὺς D^H 4 θαλῆν C θαλῆ? A^{ac} θαλ* ἦν D^{B.2} θαλλ* ἦν D^{B.1} | ἥρπ. A^{ac} | σταδίου P Pl σταδίων D. (facit tamen D^F cum P Pl) 5 ὅτι P^{ac} ὅτι D^B | μιν ex μην cr. D^{B.2} | ὑψός? ἢ A^{ac} ἢ CD^{P.Q.F.B.1} ἢ Pl D^{B.2} 6 οὐκ ἔθ' D^F Pl^E (ex οὐκέθ' cr.) Pl^M (οὐκ ἔθορᾱν D^H) | ἀπογῆς A^{ac} | γῆς D^{B.2} τῆς D^{B.1} | ἀστέρως D^{B.1} || 7 sqq. bis exstat ep. in P: scripsit A p. 220, B p. 458 (post IX 595); apud Diog. L. I 62, ap. Ir. p. 99 (post VII 87), Arsen. Viol. 28, 76 (ad Apostol. VIII 57^b L.)

7 εἰς σόλωνα A εἰς εἰκ^{ον} σόλωνος in textu B (ἐπὶ δὲ τῆς εἰκό-
 νος αὐτῷ ἐπιγέγραπται τόδε D.): cf. Pr. p. 197, Weiss. p. 44
 8 ἦ D. ἦ B τὴν A | Μήδων om. A | noli rep. δηίων s. ἀδινῶν | παύ-
 σας B παύσασα* C παύσασαν A^{ar} παῦσας D^{Bac} | ὕβριν ποτὲ A |
 ἦδε C ἦδε A^{ac} ἦδε B | σολώνη? D^{Bac} 9 τόνδε τ' ἔχει C τὸνδ'
 ἔχει A^{ar} (τόνδ' ἐπέχει Jac.) τόνδε τεκνοῖ B τ. τεκνοῖ D.: cf. VII
 417, 1; IX 596, 1 | τόνδε τεκνοῖ * σαλαμῖς D^{B.2} τον δε τέκνοις
 ἀλαμῖς D^{B.1} | σαλαμῖς A σαλμῖς B | θεσμοτέτην D^B ||

87. <ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ.>

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

τὸν Ἀθηναῖον | τὸν γράψαντα τοὺς νόμους.

L

Σῶμα μὲν ἦρε Σόλωνος ἐν ἀλλοδαπῇ Κύπριον πῦρ,
 5 ὅστέ' ἔχει Σαλαμῖς, ὧν κόνις ἀστιάχυνες·
 ψυχὴν δ' ἄξονες εὐθύς ἐς οὐρανὸν ἤγαγον· εὖ γὰρ
 θῆκε νόμους αὐτοῖς ἄχθεα κουφότατα.

88. <ΤΟΥΤ' ΑἴΤΟΥΤ'.

Εἰς Χίλωνα.

A

10 Φωσφόρε, σοί, Πολύδευκες, ἔχω χάριν, οὐνεκεν υἱὸς
 Χίλωνος πυγμῇ χλωρὸν ἔλεν κότινον.

1 sqq. ap. Diog. L. I 63, ap. Ir. p. 99 (ante VII 86) 1 nom. auct. om. P; cf. Diog. l. c.: ἔστι δὲ καὶ ἡμέτερον ἐπίγραμμα ἐν τῇ προειρημένῃ παμμέτρῳ, ἐνθα καὶ περὶ πάντων τῶν τελευτησάντων ἐλλογίμων διείλεγμαι παντὶ μέτρῳ καὶ ῥυθμῷ, ἐπιγράμμασι καὶ μέλεσιν, ἔχον οὕτως· (sequitur ep.) 1—2 Εἰς

Σόλωνα Διογένους Ir. 2 αὐτῷ A 3 verba τον αθηναῖον τον

γράψαντ' τ' νομ' add. L 4 ἦρε, σόλ. (circ. A C, non ἦιρε; virgulam C) P | ἦρε D. (ἦρε D.^B) ἦθε Polak (σῶμά γ' ἔπρησε F.G. Schmidt);

ἦψε? | ἐναλλοδαπῇ A ἐν ἀλλοδαπῇ C | ἀλλοδαπῇ D.^B | κύπρι * (o superscr. A ipse, hic pro ον, alibi pro ος; κύπριν A^{ar}) P 5 ὅστέα (C ὅστέα A^{ac}, acutum A C) δ' P ὅστέα δ' D. ὅστέ' (ἔχει et ὅστέα δ' ἢ Σ.) Jac. ὅστέα δ' Cobet | ἔχει (C) P D. | σαλαμῖς ὧν D.^B σαλαμίνων? D.^B | ἀστιάχυνες D.^B ἀσταχύων? D.^B 6 (ἔξονες D.^q) | εὖ (rest. C) γὰρ (C γὰρ A) P ἢ γὰρ et ἐν γὰρ Jac.

7 θῆκε, νόμοις C (D.) θῆκε νόμοις A^{ar} (quod vix licet interpretari: 'legum ope civibus onera levavit') | αὐτοῖς (spir. et circ. A C, αὐτῷ? A^{ac}) P αὐτοῖς D. ἀστοῖς Casaub. | ἔχθρεα D.^q ἄχθρεα et ἔ supra ἄ D.^B | κουφύτατα D.^B κουφώτ. D.^B κουφότητα cum α supra η D.^B | ep. olim in duo discerptum erat in P, ubi clausula erasa est in fine vs. alterius || 8 sqq. Diog. I 73

8 ἔστι δὲ καὶ εἰς τοῦτον ἐπίγραμμα ἡμῶν D.; nom. auctoris om. P

10 φωσφόρες οἱ D.^B | πολύδευκες P^{pc} πολυδευκῆς (σ factum ex ε?) A^{ar} | οὐνεκεν A^{ac} οὐνεκα D.^B οὐνεκα D.^q οὐνεκεν D.^B (D.^p) 11 χείλωνος Diog. χίλωνος P (non est signum syllabae productae supra χι, sed lineola ducta infra φως, quali μίλητος p. 58, 2, τῆς 65, 5, subinde prima epigrammatis aut versus vox insignita reperitur in P) | πυγμῇ D.^B | ἔλεν (ἔ ex α cr.) P ἔλεν D.^B

εἰ δ' ὁ πατήρ στεφανοῦχον ἰδὼν <τέκνον> ἤμυσεν ἡσθεῖς,
οὐ νεμεσητόν· ἐμοὶ τοῖος ἴτω θάνατος.

89. <ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ>

D

Εἰς Πιττακόν.

A. Pl

Ξεῖνος Ἀταρνεΐτης τις ἀνείρετο Πιττακόν οὕτω,
τὸν Μιτυληναῖον, παῖδα τὸν Ὑρράδιον·
ἄττα γέρον, δοιός με καλεῖ γάμος· ἡ μία μὲν δὴ
νύμφη καὶ πλούτῳ καὶ γενεῇ κατ' ἐμέ,

1 πῑρ D.^B | τέκνον add. D., om. P | ἤμυσας D.^H ἡμίον D.^Q
(D.^H in m.) | ἡσθεῖς C ἡσθεῖς A ἡσθεῖς? D.^{Bac} 2 οὐ ν₁εμ. D.^{B₂}
οὐκ νεμ.? D.^{B₁} | νεμεσητόν ἐμοί A νεμεσητόν· ἐμοὶ C || 3 sqq.
Pl^M III^a c. 28, 20 (Pl^s c. 33, 22); ap. Diog. L. I 80; Arsen. Viol.
49, 54 (ad Apostol. p. 675 L.; cf. schol. Aesch. ad Prom. 887 sqq.);
ap. lr. 99 3 om. PPl, Callimacho tribuit D. I 79: τὸν δ' οὖν
σοφὸν (sc. Pittacum) λέγεται ποτε νεανίσκῳ συμβουλευομένῳ περὶ
γάμου ταῦτα εἰπεῖν, ἃ φησι Καλλίμαχος ἐν τοῖς ἐπιγράμμασι.
Ep. a Callimacho abiudicat Jac. 4 post πιττακό in P erasa
sunt verba unius lineolae marg., dein iuxta v. 3—6 adnotavit L^m:

τοῦ διογένους ὁ λαερ | τίου λέγει ἐν (C) τοῖς | τῶν φιλοσοφῶν |
βίοις ὡς ἴδιον, quibus adiunxit C^m: πλην πάντα διογέ | νους
εἰσὶν τοῦ τῶν | φιλοσόφων βίου | ἀναγραψαμεν^Γου¹; in nova p. ad
v. 10 sqq. scr. L^m^e: τοῦ αλκαῖος ἐποί | ησεν εἰς πιττακόν | τον
μιτυληναῖον (η corr. ex ι), tum spatio intermisso (ad v. 13 sq.):

οτι πιττακος ευμή | χανος ην στρατιῳ⁵ | διὸ καὶ¹ προστινα αθη-
ναῖον | εμονομάχησεν 5 ἀταρνεΐτης D.^{Bac} | τίς, P | ἀνείρετο P,
(ex ἀνήρετο cr.) Pl^M, Pl^{a. s} ἀνήρετο D. (etiam D.^B, ubi ἡ tamen
in fine lin. prope evanuit) Pl^I | (οὕτως D. edd., non codd. prae-
stantiores) 6 τὸν om. A, add. ultra lin. C | μιτυληναῖον
D.^B Μυτιλ. Boiss. | ὑρράδιον₁ C (cum C concinunt Pl D.) ὑρ-
ράδιον A^{ar} Ὑρράδιον Ahrens et Schneid. (cf. Suid. s. Ὑρρα,
Herod. II 858, 29 L., Uhlig ad Dion. Thr. p. 26, 2; Ὑρράδεω
Visconti) 7—p. 63, 2 s. v. ἄττα Suid. 7 ἄττα D.^B S.^V |
γέρον corr. ex γέρων? P | δοιός C δάιος (?) A^{ac} δοῖός D.^{Bac} |
καλεῖ D.^B | ἡμίονα (ι₁ in eraso η?) D.^{Bpr} | μενδὴ A^{ac}
8 πλούτῳ D.^B S.^V | γενεῇ A γενεῇ C γενέη D.^{B^{ar}} γενεῇ (alterum
ε corr. ex η) Pl^M γένει S.^{A. V. B. C. E} | κατεμέ P

ἡ δ' ἑτέρῃ προβέβηκε. τί λώιον; εἰ δ' ἄγε, σύμ μοι 5
βούλευσον, ποτέρην εἰς ὑμέναιον ἄγω.'

εἶπεν. ὁ δὲ σκίπωνα, γεροντικὸν ὄπλον, αἰείρας·

Ἕνιδε, κεῖνοί σοι πᾶν ἐρέουσιν ἔπος· —

5 οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῇσι θοὰς βέμβικας ἔχοντες
P²²¹ ἔστρεφον εὐρείῃ παῖδες ἐνὶ τριόδῳ — 10

ῥεῖνων ἔρχεο' φησί 'μετ' ἵχνια.' χῶ μὲν ἐπέστη
πλησίον· οἱ δ' ἔλεγον· 'Τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.'

ταῦτ' αἰών ὁ ξεῖνος ἐφείσατο μείζονος οἴκου

10 δράξασθαι, παίδων κληδὸνα συνθέμενος.

τὴν δ' ὀλίγην ὥς κεῖνος ἐς οἰκίον ἤγετο νύμφην, 15

οὕτω καὶ σύ γ' ἰὼν τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα. M^{42v}

1 ἑτέρῃ A^{ac} | τ_ιί D.^{B₂} τῇ? D.^{B₁} | λώιον D.^B λώϊον S.^V |
εἰδ' Pl^M | σύμ μοι A^{ac} in σύμ μοι mut. C, cum C faciunt Suid.
D.^{P.Q}; συν μοι D.^B μοι σὺ Pl 2 εἰς ὑμέναιον D.^B 3 εἰπέ* D.^{B₂}
(εἶπεν? D.^{B₁}) | ὁ δὲ D.^{Pac.Q} | σκίπωνα C^{pc} (D.^{Pac.Q.H}) σκίπωνα A^{ac} Pl
D.^{Ppc} σκέπτωνα (ex -ονα cr.) D.^B σκίμπωνα Arsen. | ὄπλον A^{ac}
4 ἡνίδε C ἡν ἴδε? A^{ar} ἡνὶ δὲ Pl^M ἡνιδε D.^{P.Q.H} | ἡν * δ' ἐκείνοισ
οἱ D.^{B₂} ἡν ἰδ' ἐκ. οἱ D.^{B₁} (ἡνίδ' ἐκεῖνοι D. edd.) | κεῖνοι (οἱ in
er. α s. η C qui acc. restit.) P κεῖνοι Pl^M D.^{P.Q.H} | σοὶ D.^{P.Q} τοι
Wil. (duce Schneidero) 5—6 s. v. βέμβηξ Suid. 5 οἱ δ' ἄρ'?
A^{ac} οἱ δ' ἄρ C D.^B οἷ δ' ἄρ' Pl^M οἷ δ' ἄρ S.^V οἱ δ' ἄρ D.^{Pac} οἱ
δ' ἄρ' D.^Q | ὑπο A^{ac} ὑπ_ο D.^B | πληγῇσι (γη corr. ex σι) Pl^M S.^V
πληγῇσι D.^{B₂} πληγῇσ D.^{B₁} | βέμβικας C βέμβεκας A^{ar} βέμ-
βηκας Suid. βέμβικας (et in m. ✕ ζητ.) D.^P (μέμβικας D.^{P₂}) βέμ-
βεικας D.^{B₂} (βέβηκας D.^{B₁}) | ἔχοντες (ο ex οο corr.) P, ὀχοῦντες s.
ἐλῶντες? 6 εὐρείῃ C εὐρείην A^{ar} εὐρεῖν D.^B εὐρείῃ S.^V | ἐνὶ A^{ac}
ἐνὶ S.^V | τριόδῳ D.^B S.^V 7 φησί* D.^{B₂} φησὶν D.^{B₁} φῆσε Schneid.

μετ' ἵχνια χ' ὥμην C μετίχνεσιχώμεν? A^{ac} μετιχνιάχωμεν D.^B |
ἐφ' ἔστη* C ἐφέστην A^{ar} ἐφέστη D.^{B.Q} ἐπέστη (π in lit. man. 2)
D.^P Pl 8 οἷδ' Pl^M | τὴν supra τὸν (A) scr. C; cf. Suid. s. χρήματα
et II 2, 1110, Plut. mor. 13 F | ἔλα C ἔλα* D.^{B₂} ἔλαι A^{ar}? D.^{B₁}
9 αἰών D.^B ἀκούων Arsen. | ξένος D.^H | ἐφείσατο D.^H ἐφήσατο
D.^{Pac} | μέζονος D.^{P.Q} 10 δράξασθαι (ι add. C, erasus acc. supra
alterum α, δραξάσθω? A^{ar}) P | κληδὸνα P D.^{B.P.Q.H} κληδόν^α Pl^M
κληδόνι Pl^{L.a} κληδόνι Pl^B (φήμη superscr. sch.^B) | συνθέμενος (ε in
er. ι s. ο A) P 11 δ' ὀλίγην? A^{ac}; δ' οἱ ἴσην FG. Schmidt, δ' ὀμα-
λήν? | ὥσ D.^B | ἐκεῖνος D.^H | κ. ἐσοῖκον ἐπήγετο (A ἐπ' ἤγετο C) P;

90. Εἰς Βίαντα.

A. Pl

Κλεινοῖς ἐν δαπέδοισι Πριήνης φύντα καλύπτει

ἦδε Βίαντα πέτρη, κόσμον Ἰωσι μέγαν. M 42^v. Pr. 245

91. <ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ.>

5

Εἰς τὸν αὐτόν.

A. Pl

Τῇδε Βίαντα κέκευθα, τὸν ἀτρέμας ἤγαγεν Ἑρμῆς
εἰς Αἶδην πολιῷ γήραϊ νιφόμενον·

εἶπε γάρ, εἶπε δίκην ἐτάρου τινός· εἴτ' ἀποκλινθεὶς
παιδὸς ἐς ἀγκαλίδας μακρὸν ἔτεινεν ὕπνον. M 42^v

10

92. <ΤΟΥ ΑἴΤΟΥ.>

Εἰς Ἀνάχαρσιν | τὸν Σκυθην.

A

Ἐς Σκυθίην Ἀνάχαρσις ὅτ' ἤλυθε πολλὰ μογήσας,
πάντας ἔπειθε βιοῦν ἥθεσιν ἑλλαδικοῖς·

κεῖνός ἐπήγετο Pl^M qui verba omissa :: ἐσοῖκ' οὐ¹ in fine vs. superscr. | ἐς οἰκίον (οἰκειᾶν D.^B, οἰκίων D.^H in t., οἰκίαν D.^H m.) ἤγετο D., ἐς οἶκον ὃν ἤγετο Schneider, ἐς οἶκον ἀπήγετο Br. (ἀνήγετο Hemsterh.) p. 63, 12 οὕτω? A^{ac} | σύγ' ἰών. C (Pl) σύγ' ἰών A^{ac} γράφεται καὶ σὺν δ' ἰών sch.^w σὺν Δίῳ D. (σὺν δίῳ? D.^{Bac}), σύγ' Ἰῶν Schn. | κατὰ PD.^B | σπαντὸν (spir. supra α del. ut v. 12) D.^P

1 sqq. Pl^M III^a c. 28, 21 (Pl^s c. 33, 23); ap. Diog. L. I 85, ap. Ir. p. 99 (post ep. apud Diog. L. I 79, Preg. 244); num. c' ad-
pinx. C 2 κλεινοῖς P Pl D.^B Ir. κλεινῆς D. praeter D.^B | δαπέδοις.
πρηήνης P (cr. Pl D.) | φύντα P | καλύπτ' D.^{Bac} 3 ἦδ' D.^B
πέτρη D. πάτρη Schneidew. | μέγα* P || 4 sq. Pl III^a c. 28, 22
(Pl^s c. 33, 24); ap. Diog. L. I 85, Arsen. Viol. XII 98, Ir. p. 99

4 ep. sibi vindicat Diog. (eidem trib. Arsen.), nom. auctoris
om. P Pl^M Ir. (add. Pl^s) 5 l. om. Pl^I Ir. | L add. haec: οτι
δεινὸς ἦν | εἰπεῖν δίκην | βίας (cf. Diog. L. I 84, Suid. s. Βίαν-
τος Πριηνέως δίκη, Apostol. IV 92, p. 329 L.); Ἰππώναξ· δικά-
ζεσθαι Βιάντος τοῦ Πριηνέως κρείσσων not. sch.^B (cf. Hipp. 79 B.⁴)

6 τῇδε PD.^B τῇ δὲ D.^{P. Q} τήνδε D.^H τῇδε Pl^M | κέκευθα P Pl D.^{P. Q}
(κεκεύθα D.^B) κέκευθε D. edd. | ἀτρέμας C (ἀτρόμας? A^{ar})

7 ἐς PD.^H | αἶδην (C) P αἶδην (man. 2) D.^B | νιφόμενον P [νει]-
φόμενον D.^B νειφ. ex νιφ. corr. D.^P 8 εὔτε γάρ Reiske (ego
olim γάρ ἄρτι, at cf. 129, 1) | ἐτάρου τινός. C τινος ἐτάρου A^{ar}
ἐτέρου D.^B Arsen. | εἴτ' (C) P | εἴταποκλινθεὶς D.^{Bac} | ἀπόκλ. C

9 ἐς ex εἰ cr. D.^B

10 sqq. Pl III^a c. 23, 23 (Pl^s c. 33, 25);

τὸν δ' ἔτι μῦθον ἄκραντον ἐνὶ στομάτεσσιν ἔχοντα
πτihnός ἐς ἀθανάτους ἤρπασεν ὦκα δόναξ. M 42^v

93. Εἰς Φερεκύδην, A
τὸν | Σύριον φιλόσοφον. L

5 Τῆς σοφίης πάσης ἐν ἔμοι τέλος· ἦν δέ τι πλεῖον,
Πυθαγόρῃ τῷ 'μῶ λέγε ταῦθ', ὅτι πρῶτος ἀπάντων
ἐστὶν ἄν' Ἑλλάδα γῆν. οὐ ψεύδομαι ὧδ' ἀγορεύων. Pr. 251

94. Εἰς Ἀναξαγόραν, | τὸν Κλαζομένιον. A, L
Ἐνθάδε πλεῖστον ἀληθείας ἐπὶ τέρμα περήσας
10 οὐρανίου κόσμου κεῖται Ἀναξαγόρας. Pr. 252

ap. Diog. I 103, ap. Ir. p. 100 (post VII 620) p. 64, 10—11
ep. auctorem se profitetur D.; εἰς Ἀνάχαρσιν Διογένους Ir.

10 om. PPl^m (add. Pl^s) 11· ἀνάχαρσι A | τὸν Σκ. om. Pl
12 ἐσκυθήην D.^B εἰς Σκ. Ir. (cf. 92, 1; 97, 1. 2; 105, 3; 106, 1;
123, 3) | ἀνάχαρσι C ἀνάχαρσιν A^{ar} | ὅτ' D.^B | πλανηθεὶς D.

13 ἐπεισθε D.^B | ἑλληνικοῖς D.^B | ἑλλαδικοῖς ἔθουσιν Reiske
1 sq. s. v. ἄκραντον Suid. 1 τονδέτι A^{ac} τόν δ' ἔτι Pl^m

τόνδ' ἔτι Pl^l·^a τον δ' ἔτι D.^B | ἐπὶ D.^H·^q ἔτι post corr. D.^P | ἄκραν*τον
(ν corr. ex ν, erasit ν? C, ἀκρανντον? A^{ar}) P | ἐνι A^{ac} | στομά-
τεσσιν D.^B·^{pe} (-συν? D.^B·^{ae}) 2 πτηνο*ς C πτηνοῦς A^{ar} | ἤρ-
πασεν A^{ac} ἤρπασεν CPlS. ἤρπ. D.^B ἤρπασας D.^P·^q ἤρπασας D.^H ||

3 sqq. ap. Diog. L. I 120: φησὶ δὲ Δοῦρις ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν
ᾠρων ἐπιγεγράφθαι αὐτῷ τὸ ἐπίγραμμα τόδε (cf. Weisssh. p. 48);
ep. est ap. Ir. p. 100 (ubi ep. 'tetrastichon' perperam ad Diog.

refertur; philosopho ipsi trib. Goettling) 3 φερεκύν A; erasae
sunt litterae (librarii ad ep. seq. aberrantis) εἰς ἀνα 4 φι-
λόσοφ^o L 5 τῆς A | σοφίας D.^F | ἐνεμοὶ A | ἦν C ἦν

D.^B A^{ac}? | δέτι PD. δ' ἔτι Menagius | πλεῖον (~ AC) PD.^P ex
πλοῖον? cr. D.^B πλεῖστον D.^F πάσχω Cobet; non post πλεῖον,
sed post τῷ μῶ distinxit C (Br. Jac.) 6 πυθαγόρη A (D.^B), i

add. C | τῷ μῶ A τῷ μῶι C τῷ μῶ D.^B | λέγετ' αἰ^l D.^v; νέμε? |
ταυθότι D.^B | ὅτι A^{ac} | ἀπαντ' ὧν^l D.^B 7 ἐστὶν PD.^B ἔστιν
D.^P·^q·^H ἔσται Bgk | ἐς A ἄν superscr. C ἄν' D. (ανελλάδα D.^B) |

ὧδ' (rest. C) P (ωδ' D.^B) || 8 sqq. ap. Diog. II 15 (qui ep.
a Lampsacenis philosophi sepulcro inscriptum fuisse tradit),

Aelian. V. H. VIII 19, ap. Ir. p. 101 8 τον κλαζομένι^o add.
L, om. Ir. 9 ἐνθάδ' ὁ Ael. | ἄλ. πλεῖστον ποτὶ? (cf. Pind.

95. ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ.

L

Εἰς τὸν αὐτὸν | Ἀναξαγόραν.

A, L

Ἡέλιον πυρόεντα μύδρον ποτὲ φάσκεν ὑπάρχειν
καὶ διὰ τοῦτο θανεῖν μέλλεν Ἀναξαγόρας.
5 ἀλλ' ὁ φίλος Περικλῆς μὲν ἐρύσατο τοῦτον· ὁ δ' αὐτὸν
ἐξάγαγεν βίотου μαλθακίῃ σοφίῃς.

96. <ΤΟῦ Αἴτοῦ.>

Εἰς Σωκράτην, | τὸν Ἀθηναῖον, | νῖδον Σωφρονίσκον. A, L

Πῖνέ νυν ἐν Διὸς ὦν, ᾧ Σώκρατες. ἥ σε γὰρ ὄντως
10 καὶ σοφὸν εἶπε θεός, καὶ θεὸν ἡ σοφίῃ.
πρὸς γὰρ Ἀθηναίων κώνειον ἀπλῶς σὺ ἐδέξω,
αὐτοὶ δ' ἐξέπιον τοῦτο τεῶ στόματι.

Isthm. II 41) | πλειῖθον Ir. ἐπὶ (C) τέρματα P ἐπίτερμα D.^B
p. 65, 10 κόσμου, C κόσμον A^{ar} | ἀναξαγόρας D.^Q ||

1 sqq. apud Diog. II 15, Ir. p. 100; totum fere ep. servavit Suid.: prius distich. s. v. μύδρος, alterum (verbis ἀλλ' — τοῦτον exceptis) s. μαλθακόν 1—2 l. praemittit P; ἄλλο

Διογένους Ir. 1 λαεῖ L; auctorem ep. se prodit Diog. l. c.

2 ἀναξαγόραν add. L 3 ἡέλιον A^{ac}D.^{Bac} | πυροεντάμυδρον D.^B | ποτὲ φάσκεν S.D. (φάσκε*ν D.^{Bpc} φάσκειν D.^{Bac}); ποτὲ φάσκειν scripserat A, accentus primo iterat C, deinde pristinam scripturam mut. in πότ' ἔφασκειν (ι tollere omittens), unde cumulati videntur hoc loco accentus (cf. 108, 1; 118, 3) 4 δια P S.^v | μέλλων D.^{Hac} | ἀναξαγόρας D.^Q 5 ἄλλοφίλος A^{ac} ἄλλοφυλος D.^B | ἐρύσατο D.^{B.P.Q.v} | ἐρύσαθ' ἑταῖρον et ἔρην' ἀκόνιτον (cf. 107, 3) tentavi, sed nihil mut. | ὁ δ' (C) P ὁ δ' S.^v | αὐτόν A^{ar}D.^{H.Q.v} αὐτὸν CD.^{Bpc}S.^v αὐτον D.^P ἐξ αὐτῶν S.^A

6 ἐξάγαγε D.^HS.^v ἐξήγαγεν D.^v | μαλθακίῃ A^{ac}D.^BS.^v || 7 sqq. Diog. L. II 46; ap. Ir. p. 101 7—8 εἰς τὸν αὐτὸν (post A. P. VII 629) Διογένους Λαερτίου Ir. 7 ep. auctorem se dicit Diog. 8 τον αθ. νῖδον add. L [σωφρονίσκον] C (vox erasa desiit in -ος, sed non erat σώφρονος) 9 * πῖνε (~ AC, * ab initio vs. et in m.^e C) P πίνε D.^P πείνε D.^B | νῦν (circ. manifestiorem redd. C) PD.^{B.P} | ἔν*διὸς (C, idem signum * m.^e repetit) P | ὦν P, ὦν om. in t., add. m. D.^H | ὄντος in t. D.^H 10 καὶ θεὸν P καὶ θεῶν D.^B καὶ θεὸς D.^{Ppc} (καὶ θ***ν ante corr. D.^P; θεὸς alio atr. del. D.^H om. D.^Q) | σοφίῃ D. σοφία P 11 sq. s. v.

97. <ΤΟῦ Αἴτοῦ.>

Εἰς Ξενοφῶντα, | τὸν Ἀθηναῖον, | τὸν Γρύλλον. A, L

Οὐ μόνον ἐς Πέρσας ἀνέβη Ξενοφῶν διὰ Κύρον,
 ἀλλ' ἀνοδὸν ζητῶν ἐς Διὸς ἦτις ἄγοι
 5 παιδείης παρ' ἐῆς Ἑλληνικὰ πρᾶγματα δείξας
 P 222 ὥς καλὸν ἢ σοφίῃ μνήσατο Σωκράτεος.

98. <ΤΟῦ Αἴτοῦ.>

Εἰς τὸν αὐτὸν | Ξενοφῶντα. A | L

Εἰ καὶ σέ, Ξενοφῶν, Κραναοῦ Κέκροπός τε πολῖται
 10 φεύγειν κατέγνων τοῦ φίλου χάριν Κύρου,
 ἀλλὰ Κόρινθος ἔδεκτο φιλόξενος, ἧ σὺ φιληδῶν,
 οὔτως ἀρέσκη, κεῖθι καὶ μένειν ἔγνωσ.

κόνιον (κό^ωνιον S.^v) Suid. p. 66, 11 πρὸς γὰρ Ἀθ. om. S.^v |
 κόνιον μὲν P Suid. κώνειον D. | ἀπλῶς (ἀ C ἀ A^{ac}) σὺ P Suid.
 ἀπλῶς μὲν D. ἀπλ. σύ γ' Jac. (κόνιον) παλάμαισιν FG. Schmidt;
 Korsch proponit vs. talem: πρὸς δ' ἄρ' Ἀθην. σὺ μὲν ὥς κών.
 ἔδεξω, caesuram post quartum trochaeum iniuria, puto, Dio-
 geni abrogans 12 αὐτοί δ' S.^v | ἐξέπιον A^{ac} ἐξέπιαν D.^B |
 τούτοτε^ω D.^{Bac} (τούτό γε τῶ S. edd., τούτό γ' ἐῶ Schm.) |
 τεῶ A S.^v τεῶι C S.^A τῶ S.^{B.E} ||

1 sqq. Diog. L. II 58, Ir. p. 101 (post ep., quod est in [Am-
 monii] vit. Arist. p. 399, 47 W.) 1 ep. suis adnumerat Laert.

2 εἰς ξενοφῶντα tantum Ir. | ξενοφῶν A τον αθ. τον γρ. add. L
 3 δια A | κύρον D.^B 4 ἀλλάνοδον A^{ac} | ζητῶν D.^{Bac} | ἦτις A^{ac}
 εἵτις D.^H 5 παιδείης (παι ex πα corr.) P | γὰρ PD., παρ'
 Reiske 'quaerens per suam Cyropaediam ascensum ad Iovem';
 Παιδείην ἀρετῆς Ἑλληνικὰ τ' ἔργματα et Παιδείης πέρας ἡδ'
 'Ε. πρ. ego ci. | ἐῆς A^{ac} εῆς D.^B | ἑλλανικὰ P | πρᾶγματα δείξας:
 accentus rest. C | δείξαι D.^H 6 in nova p. m.^s adnotavit C:
 ταῦτα τὰ ἐπιγράμματα ἐκ τῆς παμμέτρον ἐξελέγησαν λαερτίου
 διογεν^{ον}ος (erasa est clausula ante verba haec, quae postea
 accesserunt:) ἐκ τῆς βίβλου τῆς ἐπιγραφομένης. βίων φιλοσό-
 φων | σωκράτεω P σωκράτ^εος, D.^{Bpc} || 7 sqq. Diog. L. II 58,
 ap. Ir. p. 101 7 ep. sibi vindicat Diog. 8 ξεν. add. L |
 ἄλλο (post VII 97) Ir. 9 καί σε (' C) P καὶ σέ D.^B | κέ-
 κροπός (accentus C) P | cf. 130, 3 10 φευγέμεναι (' C) P

99. ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

L

Εἰς Δίωνα τὸν | Συρακούσιον.

A, Pl

Δάκρυα μὲν Ἐκάβη τε καὶ Ἰλιάδεσσι γυναιξὶ
 Μοῖραι ἐπέκλωσαν δὴ τότε γεινομέναις·
 5 σοὶ δέ, Δίων, ῥέξαντι καλῶν ἐπινίκιον ἔργων
 δαίμονες εὐρείας ἐλπίδας ἐξέχεαν.
 κεῖσθαι δ' εὐρυχόρῳ ἐν πατρίδι τίμιος ἄστοις, 5
 ὦ ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Δίων. M 42^v. Pr. 235

(Jac., cui versus asynartetis archilochius vid.), φεύγειν D. | κατέγγων P idem sed cum litteris ἐπέ super κατέ scriptis D.^h | κατέγγων D.^p ἐπέγγων D.^{B.Q}; κατέγγον? | φίλουχάριν P: v ante χ scr. ipse A, accent. supra ι AC p. 67, 11 sq. s. v. φιληδῶν S.₁, ἥ σύ — ἔγνωσ s. ἥ νομίζεται S.₂ 11 ἥι (AC) P ἥ S._{v1} ἥ S._{v2} D.^B | φιληδόν A^{ac} φιληδῶν C (qui signum bis in m.^o repet.) φιληδῶν D.S. (sed φιληδῶν D.^B et φιληδῶ ante corr. S._{v1}) 12 ab initio vs. ἱαμβος scr. C, ante ἱαμβ. idem voc. vid. erasum | ἀρέσκη D.^B ἀρέση S._{v2} | κεῖθι om. S.₂ κίθι D.^B; ante κεῖθι distinxit C; verba οὕτως ἀρέσκη si integra sunt, parenthetice dicuntur (nam iure C κεῖθι cum μένειν quam cum ἀρέσκη iungere maluit) | ἄστοις ἀρέσκεις ὥστ' ἐκεῖ μένειν FG. Schmidt | μένλειν C μένων A^{ar} ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 28, 24 (Pl^s c. 33, 26); Diog. L. III 30; ap. Ir. p. 104 (post VII 217), in cod. Vind. 311 (V.) 1 sq. lemma praemittunt A Pl^M 1 nomen auctoris om. A Ir. | Πλάτωνος Pl φιλοσοφ add. L; Platoni trib. Diog., abiudicant Wernicke, Bergk 2 εἰς Δίωνα Ir. 3 sq. s. v. γειναμέναις Suid. 3 μὲν P Pl D.S. μὴν Jac. μὲν θ' Wernicke σοί θ' (om. τε ante καὶ) Hartung, δάκρυ' ἄδην Bergk; δακρυόενθ'? | ἐκάβη A^{ac} ἐκάβη S._v | Ἰλιάδεσι D.^h | γυναιξὶ CS.Pl -ξί A -ξιν D.^B (γυνεξὶ D.^q) 4 cf. Od. δ 207 | ἐπέκλωσαντο Suid. | δὴ τότε (AC) PS. δὴ ποτε D.Pl | γειναμέναις VS._v γινομέναις D.^B 5 sq. adnotavit Lm^e: οὕτως ο δίων ἐτ' αὖ' ῥος | ἣν πλάτωνος ἔ | μεγάλου 5 σοὶ δε A^{ac} | ῥέξαντι (non ῥέξοντι) D.^{B.P.Q.H} | καλὸν (καλ' Pl^M) — ἔργον Pl ἔργων (ων corr. factum, o superscr. man. 2) D.^p 6 εὐρείας Herw. | post ἐξέχεαν finiti ep. signum :— alio atram. adpictum in Pl^M 7 sq. affert Apul. apol. c. 12 7 εὐρυχώρῳ**πατρίδι (erasae litt. ἐν) D.^B | ἐνὶ (Pl^E) ex εἰν cr. Pl^M; νῦν FG. Schm. | πατρίδι Pl^M | ἄστοις (circ. AC) PD. (sed ἄστος D. cod. Monac.) 8 ὦ D.^{Bac} | ὦ ἐμὸν A^{ac} ||

100. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

A, Pl

Εἰς Ἀλεξιν καὶ | Φαῖδρον.

A

Νῦν ὅτε μηδέν, Ἀλεξίς, ὅσον μόνον εἶφ, ὅτι καλός,
ὥπται καὶ πάντῃ πᾶσι περιβλέπεται.

5 θυμέ, τί μηνύεις κυσὶν ὀστέον; εἴτ' ἀνιήσεις
ὑστερον; οὐχ οὕτω Φαῖδρον ἀπωλέσαμεν;

M 96^v

101. <ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ.>

Εἰς Σπένσιππον, τὸν φιλόσοφον.

A, L

Ἀλλ' εἰ μὴ Σπένσιππον ἐμάνθανον ὥδε θανεῖσθαι,
10 οὐκ ἂν ἐπεισέ μέ τις τόδε λέξαι,

1 sqq. Pl^M III^b c. 26 (εἰς φιλοσόφους), 4 (Pl^a c. 32, 43; Pl^s c. 33, 44); Diog. L. III 31; Apul. apol. 10; ap. Ir. p. 103 (inter VII 670 et VII 134) 1 sq. lemma nomini auctoris praeposit A, om. Pl 1 Platoni (praeter P Pl) tribuunt Diog. Apul.; dubitat de auctore Bergk; poetam Dioscorides (V 55, 7) non imitari, sed illum ducere vid. imitatore (cf. Cram. An. Par. IV 287, 15) | πλάτων⁹ A 2 εἰσάλ. A, οὔτοι (o prius corr. ex ε) εἰσὶν οἱ βε|βηλοῦντες τὸν | πλάτωνος βίον add. L; amatorium ep. esse, non sepulcrale vidit Huet 3sq. post ὥπται, non post καλός interpungunt P Pl^M (Reiske); apodosin ab ὥπται ordiri vult Bgk; ὅτε μηδέν Ἀλ. iungunt Huet, Reiske (qui idem ὁ τὸ μ. proponit); verba malis collocata ita: νῦν ὅτε μηδέν, ὅσον μόνον εἶφ' ὅτι καλός Ἀλεξίς, si reddere placet cum Bergkio: 'nunc, ubi nihil dixi, nisi pulcher est Al.' (cf. etiam Wilamow. Phil. Unters. I 222) 3 νῦνότε A^{ac} | ἄλεξις. (punctum C) P Ἀλεξιν Bgk | ὅσον ('C) P (ὁ σὸς Reiske, ὅθ' ἐν Diels) | εἶφ' A^{ac} D.^B εἶφ' C Pl^M (pro εἶπα recte accepit Huet, cf. XII 169; εἶφ' i. e. εἰπὲ Jac., 'mi anime dic' Reiske) | ὅτι A^{ac} | καλὸς C καλόν A^{ar} D.^q καλῶς D.^{Hac} 4 ὥπται ('rest. C) P Pl D. (ὥπαι in t., sed in m. corr. D.^H) ὥπαι Apul.^F ὥπαι Stephan.; ὀπτᾶ (cf. Theocr. 23, 34)? | πάντῃ P πάντῃ D.^{P.B} Pl^M παντὶ D.^q | πᾶσι περιβλέπεται C Pl παῖ περικλέπεται A^{ac} πᾶς (πάς D.^{Bac}) τις ἐπιστρέφεται D. Apul. vulg. (cum C congruit Apul.^F); πᾶσιν ἐπιστρέφεται Scaliger 5 cf. V 46, 5 | κυσὶν A κυσὶν C | post ὀστέον (ὄσ τεόν D.^{Bac}) distinguit virgula, post ὑστερον signo interrogandi Grotius (singulis punctis C) | εἴτ' P^{pr} εἴτ' A^{ar} | ἀνιήσεις P Pl D. (ἀνιῆς εἰς D.^B) ἀνιήσει Apul.^F (Br.) ἀνιήση Stephan. 6 cf. Propert. III 33, 2; Ov. Art. Am. I 741, Amor. III 12, 7 | οὐχούτω A^{ac} D.^B οὐχ' οὕτω C Pl^M | φέδρον D.^B | ἀπωλέσαμεν; P Pl^M 7 sqq. Diog. L.

ὥς ἦν οὐχὶ Πλάτωνι πρὸς αἵματος· οὐ γὰρ ἀθυμῶν
κάτθανεν ἂν διὰ τι σφόδρα μικρόν.

102. <ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ.>

Εἰς Ξενοκράτην.

A

5 Χαλκῇ προσκόψας λεκάνη ποτὲ καὶ τὸ μέτωπον
πλήξας ἴαχεν ὦ σύντονον, εἴτ' ἔθανεν,
ὁ πάντα παντὶ Ξενοκράτης ἀνὴρ γεγώς.

103. <ἈΝΤΑΓΩΓΟΤ.>

Εἰς Πολέμωνα | καὶ Κράτητα, | τοὺς φιλοσόφους.

A, L

10 <Μνήματι τῷδε Κράτητα θεουδέα καὶ Πολέμωνα
ἔννεπε κρύπτεσθαι, ξεῖνε, παρερχόμενος,>

IV 3, ap. Ir. p. 101 p. 69, 7 suum ep. perhibet D. 8 σπέν-
σιππ' A (εἰς Σπ. Ir.); τον φιλόσοφ' add. L; num. ῥ bis (alte-
rum in er. q) huic ep., non praecedenti adpinxit C, fort. duo in

Biantem epp. (VII 90 et 91) pro uno computans, praeterea ὦ m^o
9 ἀλλεῖ A^{ao} | exspectes ὦδ' ἀπολέσθαι s. ὀδυνᾶσθαι (nisi forte
mavis totum ep. sic conversum, ut ὦδε γενέσθαι et v. 3 ἄγχι pro

οὐχὶ legantur) 10 ἐπεισέμε C ἐπει σέμε (ex σέμε cr.) A ἐπεισέ
με D. | τίς. PD.^B (acc. in lit. D.^H) | τόδε ('AC) PD.^{B.Pac} ὁ δε D.^{Q.Pac}
ex τόδε cr. D.^H | λέξας Casaub. | ὅς ἦν ('rest. C) in fine versus se-
cundi P ὥς ἦν D.^{B.Q} ὥς εἶναι cum superscripto ἦν D.^H; ἦν primo
om., post add. in D.^F (ὥς ἄρ' ἦν ὅς Stephan.); tetrametrum
versum esse vidit Jac., qui verba ὥς ἦν sequenti versui tribuit

1 ab οὐχὶ ('C) incipit versus in P | πλάτωνι πρὸς ('C, | π
in er. os? C) P | αἵματι C αἷμα τις A^{ar} | οὐ D. ὅς P
2 κατθανεν (καλ? κακὰ? ante ras.) D.^B | ἂν διὰ τι CD.^{B.P.Q}
(sic, vocem ἀλλὰ nec post ἂν nec ante hi codd. exhibent) ἂν
διατί A^{ar} || 3 sqq. Diog. L. IV 15 3 φάμεν δὲ καὶ εἰς

τοῦτον οὕτως· Diog. 4 post ξενοκρά' (A) add. ὁμοίως L;
infra erasus est num. ῥ 5 χαλκῇ A χαλκῇι C χαλκῇ D.^B |
προσκόψας D.^{B.P.Q.H} (προσπταίσας D. edd.): cf. 118, 3 | λεκάνη A
ι add. C 6 ἄλαχεν P ἴαχεν D. (verbum in t. om., restituit in
m. D.^H) ὦ ἴαχ' Jac. | ὦ D.^{Pac} ὦ D.^{Pac}; ὦ D.^{Q.H} ὦ^σ D.^B ὦσ P | εἴτ'

A εἴτ' C 7 ὁ om. P, add. D. | πάντῶν (α superscr. C, qui
litt. ων lineola punctisque induxit) | πάντη D. παντὶ. C παντί
A^{ar} | γεγονώς D.^{P.Q.H} || 8 sqq. Diog. L. IV 21; ap. Ir. p. 101

ἄνδρας ὁμοφροσύνῃ μεγαλήτορας, ὧν ἀπὸ μῦθος
 ἱερὸς ἦισσεν δαιμονίου στόματος·

καὶ βίотος καθαρὸς σοφίας ἐπὶ θεῖον ἐκόσμει 5
 αἰῶν' ἀστρέπτοις δόγμασι πειθόμενος. Pr. 14

5

104. <ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ.>

Eἰς Ἀρκεσίλαον.

A^t

Ἀρκεσίλαε, τί μοι, τί τοσοῦτον ἄκρητον ἀφειδῶς
 ἔσπασας, ὥστε φρενῶν ἐκτὸς ὀλισθες ἔων;
 οἴκτειρώ δ' οὐ τόσσον ἐπεὶ θάνες, ἀλλ' ὅτι Μούσας
 10 ὕβρισας οὐ μετρίῃ χρησάμενος κύλικι.

p. 70, 8 Antagorae (Rhodio) ep. tribuit D.; Ἀνταγόρου Ir.

9 πολέμων A | L et τοὺς φιλ. add. et haec: ὅτι ο κρατ^ς
 εγνημ^ςεν¹ | ἱππαρχίαν την | φιλόσοφον (clausula ante την erasa);
 εἰς Kr. καὶ Πολ. ὁμοῦ ταφέντας Ir. 10 sq. primum ep. di-
 stich. om. P; alteri adpinxit C (ab initio hexametri) signa - ✱

10 τῶδε D.^B 11 ἔναπε D.^H; cf. 243, 6; 212, 1

1 ὁμοφροσύνῃ D.^B | ὧν (' C' ? A) P | ἀπὸ A ἀπο CD. 2 ἦισεν
 (ν C ἦισε? A^{ac}) P ἦισε D.^{P. Q} (ν add. D.^{Pe}) | ἦϊσεν D.^{B. Pe} ηείσεν?
 D.^{B. ac} ἦσε D.^H ἦσε D.^F ἦξεν Casaub. ἦισσεν Jac. (μῦθοι ἱεροί)
 ἦισαν T. Faber 3 βίотος (' C) P | ἐπιθεῖον (' C) P | ἐκόσμει
 (spir. et acc. C) P 4 αἰῶν' ἀστρεπτοῖς (sic) A^{ac} in αἰῶν α. στρε-
 πτοῖς mut. C (puncto vocabula secernens); cum C faciunt D.^{P. H. F},
 αἰῶν_α τρεπτοῖς D.^{B. Pe} (ἀτρεπτ. D.^{B. ac}); αἰῶν' ἀστρέπτοις Ca-
 saub. — ἀτρέπτοις Jac. (Pr.), αἰῶνα στρυφνοῖς Fab. | σοφίας cum
 αἰῶν' iungit Pr. 'sincera vita exornabat eos ad deorum sapien-
 tiaе vitam', cum βίотος Jac. 'vita qualis philosophum decet
 ἐπεκόσμει θεῖον αὐτῶν αἰῶνα'; offendunt βίотος et αἰῶν' iuxta po-
 sitae voces (σοφίας εὐθεῖαν s. ἀλπειαν ἐκ. οἴμην 'integra eorum
 vita philosophandi cui studebant rationem illustrabat' olim ci.) ||

5 sqq. Diog. L. IV 45; ap. Ir. p. 102 5 ep. sibi vindi-
 cat D. 7 sq. s. v. ἔσπασας Suid. Zonar. 7 τί μοι PD. S.
 τί μὴν Jac. | τί, τόσο_ν C τί τοσοί? A^{ac} τόσον Suid. Zon. (τὸν S.^E)
 τί τοσοῦτον D.; τόσον οἶνον Küster, τοσοῦτον Porson (Jac.);
 τί τόσον ποτ' malim: cf. 122, 1, ubi τί τόσον, 95. 1; 102, 1, ubi
 ποτ(ε) eandem vs. sedem occupant | τί μοί ποτε τόσσον FG. Schmidt
 (τί ἦ μοι τόσσον Toup) | ἀφειδῶς P 8 ὀλισθες ἔων (C ἔων?
 A^{ac}) P ὀλ_ιισ_θι_ς ἔ_ων (acut. in ras.) D.^F ὀλέσθαι. ὦν D.^Q ὀλ.
 ἔων D.^H (ὀλέσθαι ἔων D.^H in marg.) ὀλλεῖσθαι σε ὦν D.^{B. Pe} ὀλί-

105. <ΤΟῦ Αἴττοῦ.>

Εἰς Λακύνδην, τὸν | φιλόσοφον.

A, L

Καὶ σέο, Λακύνδην, φάτιν ἔκλυον, ὡς ἄρα καὶ σὺ

4 Βάκχον ἔλων Ἀίδην ποσσὶν ἔσυρες ἄκροις.

P 223 ἧ σαφὲς ἦν· Διόνυσος ὅταν πολὺς ἐς δέμας ἔλθῃ,
λῦσε μέλη· διὸ δὴ μήτι Λυαῖος ἔφν;

106. <ΤΟῦ Αἴττοῦ.>

Εἰς Ἐπίκουρον, | τὸν φιλόσοφον.

A, L

᾿Χαίρετε καὶ μέμνησθε τὰ δόγματα τοῦτ' Ἐπίκουρος

10 ὕστατον εἶπε φίλοις οἷσιν ἀποφθίμενος·

σθαισεων D.^{Bac} | ἑὼν S.^v ὅλως? an ἑλὼν (cf. 105, 2)? p. 71, 9
οἰκτείρω δ' οὐ P οἰκτείρω σ' οὐ (σ' in lit. man. rec.) D.^P οἰκτεί-
ρων κ' ου D.^{B.Q} οἰκτείρων⁵ οὐ ex οἰκτείρωσ οὐ cr. D.^H | τόσον
D.^{Pac. H ac. Q} | ἀλλότι A.^{ac} D.^{Bac} 10 μετρίῃ χρισάμενος D.^B ||

1 sqq. Diog. IV 61 1 suis adnumerat ep. Diog. 2 τον
φ. post λακύν (A) add. L; ad v. 3 in nova p. notavit L: ζτ την
ἐννοϊαν ἔ γράμματα, ad quae C: σαφες τὸ ἐπίγραμμα 3 Καὶ: malis
(sequente καὶ σὺ) Ναὶ repet. ex 124, 1; at nil mutandum (cf. 130, 1) |
σέο D.^{Pac} | εἰ καὶ σὲ ὁ λακύνδης D.^B | φάτιν (acut. ex circumflexo
corr. C; φᾶ τιν? A.^{ar}) P φάτην D.^B | ἔκλυον (ἐξ in eraso εσ
s. οσ?) P | ὡσάρα καισὺ A.^{ac} | ἄρ' ἄδην (s. ἄγαν) σὺ Jac. (ἄρ' ἀμν-
στί ego olim ci., sed nec hoc nec χανδὸν ex VII 706, 1 reponere
ausim) | καὶ σὲ Cobet 4 βάκχον D. (βάχχον D.^B), Βάκχος Cob. |
ἔλων. C ἑλὼν A.^{ac} | αἶδην D.^B Ἀίδην Cob. | ποσσὶν D.^{P.Q.H} ποσσὶν ex
ποσσην cr. D.^B ἔσυρες (C) PD. ἔσυρεν Cob.; ἔκνρσας? 5 ἧ D.^B C?
ἧ A ἧ D.^{P.Q} ἧ D.^H | σαφὲς⁶ ἦν (C) P | ὅτ' ἄν (C) P ὅταν
D.^B | πολλοῖς D.^Q (πολὺς D.^P) | δέμας (erasa vid. litt. σ) D.^B |
ἔλθῃ AD.^B ἔλθῃ. C ἔλθοι D. codd. 6 λῦσεμέλη. C λυσιμελή
A.^{ac} | λύσε D.^{P.B} | διὸ (C) δὴ, μήτι (virgulam C) P | μητι D.^B | ἔφῃ
D.^H || 7 sqq. Diog. L. X 16 (in serie epp. VII 83—130 quattuor
tantum 106—109 ordinem Laertianum neglegunt), ap. Ir. p. 103
7 sq. Διογένης εἰς Ἐπίκ. Ir. 7 ep. auctorem se profitetur
Diog. 8 τον φ. add. L 9 ἐπίκουροισι C ἐπικούρου A.^{ar}
idemque D.^B 10 ὕστερον D.^P man. rec. | εἰ πε φιλοισ A.^{ac} |
οἷσιν C οἷσιν? A.^{ac} πρῶτος D.^{B.P.Q.H} | ἀποφθίμενος C ἀποφθείμ.
D.^{Bac} ἀποφθίμενος⁷ D.^Q; malim ἀπερχόμενος (cf. D. III 6; Diog.
poterat uti clausula Thessalonicensis: νεύμενος εἰς Ἀίδην IX 96, 2)

θερμὴν εἰς πύελον γὰρ ἐσήλυθε καὶ τὸν ἄκρητον
ἔσπασεν, εἴτ' αἰδὴν ψυχρὸν ἐπεσπάσατο.

107. <ΤΟῦ ΑἴΤΟΥ.>

Εἰς Ἀριστοτέλην, | τὸν φιλόσοφον.

A, L

Εὐρυμέδων ποτ' ἔμελλεν Ἀριστοτέλην ἀσεβείας
γράψασθαι Διουῖς μύστιδος ὦν πρόπολος,
ἀλλὰ πῶν ἀκόνιτον ὑπέκφυγε· τοῦτ' ἀκονιτεῖ
ἦν ἄρα νικῆσαι συκοφάσεις ἀδίκους.

108. <ΤΟῦ ΑἴΤΟΥ.>

Εἰς Πλάτωνα,

A

τὸν μέγαν, | τὸν θαυμαζόμενον | παρὰ τοῖς Ἑλλήσι.

L

Καὶ πῶς, εἰ μὴ Φοῖβος ἄν' Ἑλλάδα φῦσε Πλάτωνα,
ψυχὰς ἀνθρώπων γράμμασιν ἠκέσατο;

1 sq. s. v. πύελος Suid. 1 θερμὴν PD.S. (χαλκὴν Hesych. M.) | ἐσήλυθεν PD.^{P.Q.H} ἐσήλυθε S.^V ἐπήλυθε S.^A ἐ*λύληθεν (ἐσλ.? ante ras.) D.^B | τὸν om. PS.D.^{B.P.Q.H} | ἄκρητον A^{ac}S.^V ἄκρητον P^{pc}S.^A ἄκρατον D. | fort. ἐληλούθει καὶ ἄκρ. 2 εἴτ'? ex εἴτ' cr. C | εἴθ' αἰδὴν S.^A (ex εἴθ' αἶδην corr.) D.^B | ἀπεσπάσατο D.^B || 3 sqq. Diog. L. V 8, ap. Ir. p. 102; totum ep. exhibet Suid.: v. 1 sq. s. προπόλων, v. 3 s. ἀκόνιτον, v. 4 s. συκοφάσους

3 sq. Διογένους τοῦ Α. εἰς Ἀριστ. Ir. 3 inter sua ep. refert Diog. 4 αριστοτέλη A v fin. add. C, τον φιλ. L ὁ μέλλων εὐρυμέδων. (' C ' A^{ac}) πὸτ' (C πόντ' A) P Εὐρ. ποτὲ μέλλεν D.^P (ubi τὰ rest. man. 2), D.^H Ir.; ποτ' ἔμελλεν D.^B; Suid. congruit cum P | μέλλεν ἄρ' (Εὐρ.) Jac., μέλλ' οὖν s. μέλλε μὲν ego | ἀριστοτέλην C (D.) ἀριστοτέλει A^{ac} (S. edd.) ἀριστοτέλη S.^A

ἀριστὸ S.^V | ἀσεβείας om. S. 6 δη*οῦς P δηιοῦς A^{ar} δηοῦς? D.^B ac ἡγουν¹ τῆς γῆς superscr. S.^V | ὦν? A^{ac} | πρό*πολος P πρόσπ. A^{ar} 7 ἀκόνειτον D.^B | τοῦτ' ἀκονιτῖ (spir. et × C) P -τι D. (sed τοῦ τ' ἀκονιτεῖ D.^B) 8 ἦν ἄρα (spir. et accentus rest. C) P | συκοφάσους P Suid. συκοφάσεις D. (ex σὺ κοφᾶς εἰς cr. D.^B) || 9 sqq. Pl^M III^a c. 28 (Pl^s c. 33), 4; apud D. III 45, Ir. p. 101 (post VII 62) 9 ep. suum perhibet Diog.; Διογένους Ir. (Διογ. Λαερτίου Pl^s) 10—11 εἰς τὸν αὐτόν (post VII 62) Pl^M

καὶ γὰρ ὁ τοῦδε γεγὼς Ἀσκληπιὸς ἐστὶν ἰητὴρ
σώματος ὡς ψυχῆς ἀθανάτοιο Πλάτων.

M 42^r

109. <ΤΟῦ Αἴτοῦ.>

Εἰς τὸν αὐτόν.

A, Pl

5 Φοῖβος ἔφυσε βροτοῖς Ἀσκληπιὸν ἠδὲ Πλάτωνα,
Τὸν μὲν, ἵνα ψυχὴν, τὸν δ', ἵνα σῶμα σάοι·
δαισάμενος δὲ γάμον πόλιν ἤλυθεν, ἣν ποθ' ἑαυτῷ
ἔκτισε καὶ δαπέδῳ Ζηνὸς ἐνιδρύσατο.

M 42^r

110. <ΤΟῦ Αἴτοῦ.>

10

Εἰς Θεόφραστον, | τὸν φιλόσοφον.

A, L

Οὐκ ἄρα τοῦτο μάταιον ἔπος μερόπων τινὶ λέχθη,
ῥήγνυσθαι σοφίης τόξον ἀνιέμενον.

p. 73, 11 τον θαυμαζόμεν' (compendio syllabae on evanido)
παρὰ L 12 εἰ μὴ (' C) P εἰμι (sed corr. in m.) D.^H | ἄν
ελλάδα A^{ac} ἀνέλλ. CD.^{Bpc} ἀνελλ. D.^{Bac} ἄν ἐλλ. D.^H | φῦσε C φύσε
AD.^{P.B} | πλάτων[α] C πλάτωνος? A^{ar} 13 ψυχῆς (sed corr. in
m.) D.^H | ἠκέσατο (' rest. C) P

1 ἀσκληπιὸς ἐστὶν (alterum acc. C) P Pl^M (ante ἐστὶν punctum
posuit C, virgulam Pl^M); ἀσκληπίος ἐστὶν D.^B | ἰητὴρ C ἰητῆρ
A^{ac} (ἰητῆρ D.^Q ἰντηρ D.^{Bac}; noli corr. ἐστ' ἰητῆρ aut ἐστι σαωτῆρ)

2 σωμαίων D.^{Pac.Q} σώματος cum litt. ων superscr. D.^H | ὦψυχῆς
A^{ac} || 3 sqq. Pl^M III^a c. 28 (Pl^s c. 33), 5; Diog. L. III 45; ap. Ir.
p. 101 iunctum cum ep. VII 108 3 τοῦ αὐτοῦ Pl^s; ep. sibi vin-

dicat Diog. 4 l. om. Pl^{Ir}. 5 sq. cf. Olympiodori vita Pla-
tonis p. 383 W.: ἀποθανόντος δ' αὐτοῦ πολυτελῶς αὐτὸν ἔθαψαν
οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἐπέγραψαν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ· 'τοὺς δὲ' Ἀπόλ-

λων φῦς' Ἀσκληπιὸν — σάοι 5 φοῖβος ἔφυσε (ε fin. restit. C)
βροτοῖς P Pl^D. δύο Ἀπόλλων φῦς' Olympiodori cod. Vind. phil.

13 (Ἀπόλλων δύο φ. Menagius τοὺς δὲ' Ἀπ. φῦς' Meibomius) |
ἀσκληπιὸν (' C' A) P | ἠ δὲ (' AC) P 6 Suid. s. v. σάον | ἵνα A^{ac}

τόν δ' Pl^M D.^B | σῶμα σάοι*· C σώματάοις s. -οιο A^{ar} 7 cf.
Diog. III 2 | ἤλυθεν (' C) P | ἣν ποτ' A^{ac} ἣν ποτ' C ἣν ποθ'

Pl^M ἣν ποτε D. (ἣν π. D.^H) | ἑαυτῷ A ἑαυτῷ C (Pl) αὐτῷ D.
(αὐτῷ D.^B) 8 δαπέδῳ D.^B | ἐνιδρύσατο? A ἐνιδρύσ. C ἐνεδρά-

σατο Jac. (at cf. VI 253, 6) || 9 sqq. Pl^M III^a c. 28, 25 (Pl^s
c. 33, 27); apud Diog. L. V 40, Ir. p. 102 9 Diog. ep. inter

δὴ γὰρ καὶ Θεόφραστος, ἕως ἐπόνει μὲν, ἄπηρος
ἦν δέμας, εἴτ' ἀνεθείς κάτθανε πηρομελής. M 42^v

111. <ΤΟῦ ΑἴΤΟΥ.>

Εἰς Στράτωνα, | τὸν φιλόσοφον.

A, L

5 Λεπτός ἀνὴρ δέμας ἦν — εἰ μὴ προσέχης, ἀπόχρη μοι.
Στράτωνα τοῦτ' οὖν φημί γε,
Λάμψακος ὅν ποτ' ἔφυσεν· αἰεὶ δὲ νόσοισι παλαίων
θνήσκει λαθὼν οὐδ' ἥσθετο.

sua refert; Διογ. Λαερτίου Pl^s p. 74, 10 εἰς Θεόφρ. APl^M Ir.;
τον φιλ. add. L 11 cf. Diog. in Alexin. ep. II 10, 1 | μεροπών
Pl^M | τίν' ('AC, apostr. C) ἐλέχθη P τινὶ λέχθη D. τίν' ἐλ. Pl^M
12 ῥήγνυσθαι: η ex ι? cr. A, γ ex ξ Pl^M | ἀνιεμένον C ἀν-
ιέμενον (potius quam ἀνιέμ.) A^{ar}: cf. Plut. Mor. 792 C (Diog.
VII 176 ep. in Cleanthem)

1 δὴ γὰρ (acc. C) P | ἕως A^{ac} | ἐπονειμέν A ἐπόνει μὲν. C | v.
Suid. s. v. Θεόφραστος | ἄπειρος S.^{v. B. E} cum η superscripto D.^H | δέ-

μας ἄπηρος ἦν collocat S. 2 εἴτ' ('C) P | πῇ^{εἰ} ῥομελής (~ supra
η et in m.^e adpinxit C idemque superscr. ει) || 3 sqq. ap.
Diog. V 60; num. ρι (cf. ad VII 101) adpinxit C 3 ep. aucto-
rem se profitetur Diog. 5 εἰ μὴ ('C 'AC) PD. (alteram
hexametri partem inde ab εἰ om. D.^B vacuo spatio lacunam
indicans; εἶχε in m. D.^P; εἴ μοι Jac. (Cobet) | προσέχης ('C)
ἀπόχρημοι (λοι C in eraso ος, 'AC) P προσεχρήσατο χρη-
σμοῖς D.^{Ppc} προσεχ (cum erasa litt. supra χ) ἀποχρησμοῖς D.^{Pi}
προσέχεις ἀποχρησμοῖς D.^Q et (pone voc. εἶχε) in m. D.^P; προσέχης
(προσέχεις Cobet), ἀπὸ χρισμῶν Jac. (Cob.) 6—8 om. D.^{B1}
add. man. rec. (tres lineas dimidiamque vacuas reliquit D.^{B1})

6 τοῦτον PD., τοῦτ' οὖν scripsi 'num attendas dicta mea, nil
mea refert; certe de Stratone illud assevero' | γε P σοι D. | in
fine vs. λαμψακινόν· add. A, Λαμψακηνόν D., del. Jac.

7 λαμψακός P om. D.^{B.P.Q.H} (add. man. rec. in D.^P) | ποτ' ἔφυ-
σεν· ('AC, v. C, erasa vid. non litt. ι, sed pristina interpunctio
in linea, non supra lineam posita) P ποτεφυσεν D.^{Pac} (in ποτ'
ἔφ. mut. man. rec.) ποτὲ φύσεν D.^Q ποτε (ante lacunam) D.^B (noli
ποτε φῦσεν praeferre conl. 108, 1 et 95, 1) 8 signum ∞ ab
initio et in fine vs., etiam bis in m.^e adposuit C, praeterea ζτ
man. rec. | λαθὼν P | οὐδ' P δ' οὐδ' D.^{P.Q} οὐδ' D.^B | ἥσθετο
PD.^{B.P.Q} | θανάτον (in fine vs.) add. D.^{H.Ppc} τοῦ θ. D. edd.; om.
praeposterum additamentum PD.^{B.Pac.Q} | deest in P signum
finiti ep. ||

112. <ΤΟῦ Αἴτοῦ.>

Εἰς Λύκωνα, | τὸν φιλόσοφον.

A, L

Οὐ μὰ τόν, οὐδὲ Λύκωνα παρήσομεν, ὅτι ποδαλγῆς
 κάτθανε. θαυμάζω τοῦτο μάλιστα δ' ἐγώ,
 5 τὴν οὕτως αἶδαο μακρὴν ὁδὸν εἰ πρὶν ὁ ποσσὶν
 ἄλλοτρίοις βαδίσας ἔδραμε νυκτὶ μιῇ.

M 31^v

113. <ΤΟῦ Αἴτοῦ.>

Εἰς Δημήτριον, | τὸν Φαληρέα.

A, C

Ἀνεῖλεν ἄσπις τὸν σοφὸν Δημήτριον
 10 ἰὸν ἔχουσα πολὺν
 ἄσμηκτον, οὐ στίλβουσα φῶς ἀπ' ὀμμάτων,
 ἀλλ' αἶδην μέλανα.

114. <ΤΟῦ Αἴτοῦ.>

P 224

Εἰς Ἡρακλείδην, | τὸν Ποντικόν.

A, L

15 Ἦθελες ἀνθρώποισι λιπεῖν φάτιν, Ἡρακλείδη,
 ὥς ῥα θανὼν ἐγένου ζωὸς ἅπασι δράκων.

1 sqq. Pl^M III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 2; apud Diog. V 68 1 ep. auctorem se dicit Diog.; ἄδηλον Pl^a 1 τον φ. add. L 3 οὐ Pl^M D.^{Bpc} | μὰ τὸν οὐδὲ (acc. et spir. C) P | ὅτι ('C) P Pl ὅτι D.^{Pac.Hac.B} | ποδαλγῆς? A^{ar} 4 κάτθανε* (erasa litt. σ?) D.^B | δ' ἐγώ· (spir. C) P λέγω D.^B 5 αἶδαο, D.^{Bpc} ἀδάω? D.^{Bac} | ὁ δὲ δὸν C οἰδόν? A^{ar} | ἀπρινο D.^B | ἄ? A^{ar}, primo in ἄ, dein in ἄ mut. C; ἄ D.^{Pac}, mut. in ἄν, post in ἄν man. rec.; ἦν D.^q ἄν (in m. ἄν) D.^H; ἄ (sic) Pl^M ἄ Pl^I ἄ Pl^{a.6}; ὥς Scaliger εἰ Jac. | ποσσὶν A^{ar} ποσσὶν C (σσι in lit.) D.^P πουσὶν D.^q 6 ἄλλοτρίης D.^{Hac} | βαδίσας (λέ, in eraso η?) D.^B | νυκτὶ A^{ac} | μιῇ AD.^B μιῇ CD.^P μια (cum superscripto μιῇ) D.^H μιᾶ Pl || 7 sqq. Diog. L. V 79 7 ep. suum dicit Diog. 8 εἰς δημήτριον. A | ομοίως. L τὸν|φαλ. C; (h adpinxit A, cf. ad l. 11 9 sqq. tristichon ep. est in P, ubi altero versu continentur verba ἰὸν — φῶς 10 ἰὸν ('C) P | ἔχουσα (cum rasura supra α) P, ἐμοῦσα? cf. Eum. 730 11 ἄσμηκτον D.^{P. q. H} C (signa alia supra ας A^{ar}) | στίλβουσα C στίλβοῦσα A^{ar}; (h litt., non πν erasae supra λ (ne corrigas στίλπνοῦσα cf. Eur. Or. 480) | ἀπομμάτων A^{ac} 12 ἀλλαίδην A^{ac} ἀλλ' αἰδὴν, D.^{B2} || 13 sqq. Pl^M III^a c. 28, 26 (Pl^s c. 33,

ἀλλὰ διεψεύσθης, σεσοφισμένε· δὴ γὰρ ὁ μὲν θῆρ
ἦε δράκων, σὺ δὲ θῆρ, οὐ σοφὸς ὦν ἐάλως. M 42^v

115. <ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ.>

Εἰς Ἀντισθένην, | τὸν φιλόσοφον.

A, L

5 Τον βίον ἦσθα κύων, Ἀντίσθενες, ὧδε πεφυκώς,
ὥστε δακεῖν κραδίην ῥήμασιν, οὐ στόμασιν·
ἀλλ' ἔθανες φθισικός. τάχ' ἐρεῖ τις ἴσως· 'Τί δὲ τοῦτο;
πάντως εἰς αἶδην δεῖ τιν' ὁδηγὸν ἔχειν.'

116. <ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ.>

Εἰς Διογένη· προ|κελευσματικόν.

A

α. Διόγευες, ἄγε λέγε, τίς ἔλαβέ σε μόρος
ἐς Ἄιδος; β. Ἐλαβέ με κυνὸς ἄγριον ὁδάξ.

28), ap. Diog. L. V 90, Ir. p. 102 (post VII 110) p. 76, 13

Diog. sibi vindicat ep. 14 Ἡρακλεῖ^δ A τὸν (' C) ποντικῶ

add. L; εἰς Ἡρακλ. Pl^M Ir. τοῦ αὐτοῦ (post VII 110) εἰς Ἡρ. Pl^s

15 sqq. exscripsit sch.^B (sch.^W) quae Suid. s. v. Ἡρακλείδης
de philosophi morte profert 15 ἦ₁ θελεσ₁ C ἦ₁ λυθεσ₁ A^{ar} |

ἀνθρώποισιν D.^{Bac} | φάτ₁ ἔ₁ν D.^B 16 ὥς ἄρα P ὥς ῥά D.^{B.P.Q.H}

(ὥς ῥά D. edd.) ὥς ῥά Pl^M | θανῶν. C θανῶν AD.^B | ἄπασι

('C ἄπ. A^{ac}) P ἄπας σὺ FG. Schmidt; ἄπαρτι (cf. Aristoph. Pl. 388)

ante me ci. Reiske, sed f. scrib. ἐσέβου (cf. Oed. C. 760) s. ἐλέγου

1 δι' ἐψεύσθης C διεψεύσθης D.^Q | δὴ γὰρ: cf. 129, 3 (85, 3) 2 ἦε

CP^M ἦε A^{ar} D.^B | θῆρ A^{ac} | ὦν? A^{ac} | ἐ*άλως C ἐλάλως? A^{ar}

ἐάλως D.^P || 3 sqq. Diog. VI 19, apud Ir. p. 102 (post VII

114) 3 inter sua refert ep. Diog.; Διογένους Ir. 4 εἰς

ἀντισθέ₁ A τὸν (' C) φ. add. L, τὸν κυνικόν Ir. 5 (οἷσθα

Pl^W in app. p. 27) | κύων C κύον A^{ac} | ἀντισθενέ₁ A^{ar} 7 ἀλλέ-

θανε₁ A^{ac} | φθισικός P φθισικῶς D.^{B^{ar}} | τίς P D.^B | τί δε A^{ac} D.^B

8 αἶδην ex αἶδεν? cr. D.^B | δεῖ: εἷ restit. D.^{P₂} | τίν' (' AC)

P τ₁ ἔ₁ν ex τῆν cr. D.^B; μιν? | ἔχει A in ἔχειν. mut. C; ἔχειν

ex ἔχιν? cr. D.^B || 9 sqq. apud Diog. VI 79, ap. Ir. p. 102,

ap. Zonar. s. v. ἄγε; ter exstat ep. apud Suid.: s. v. ἄγε (S.₁),

Διογένης (S.₂), ὁδάξ (S.₃) 9 suum esse testatur ep. Diog.; ἄλλο

Διογένους Λαερτίου (post alterum in Diog. ep., quod est apud Diog.

VI 78, App. XVI 334) Ir. 10 προκελευσματις A (ἔστι καὶ ἡμῶν)

117. <ΖΗΝΟΔΟΤΟΥ.>

Εἰς Ζήνωνα | τὸν Κιτιέα, | φιλοσόφων τὸν | ἄριστον. A, L
 Ἐκτισας αὐτάρκειαν, ἀφείς κενεαυχέα πλοῦτον,
 Ζήνων σὺν πολιῷ σεμνὸς ἐπισκυννίω.
 5 ἄρσενα γὰρ λόγον εὔρες, ἐνηθλήσω δὲ προνοίᾳ,
 αἴρεσιν, ἀτρέστου ματέρ' ἐλευθερίας.
 εἰ δὲ πάτρα Φοίνισσα, τίς ὁ φθόνος; ἦν καὶ ὁ Κάδμος 5
 κεῖνος, ἀφ' οὗ γραπτὰν Ἑλλὰς ἔχει σελίδα.

ἐν τῷ προκελευσματικῷ μέτρῳ D. (διὰ βραχέων S.₂); εἰς Διογέ-
 νην τὸν κύνα S.₁ p. 77, 11 ἄγελ εγε ("rest. C; punctum ante
 verba et post ea posuit C) P ἀγελέγε S.₃^V | τίς C τις A | [σε] D.^B |
 σε; μόρ[ος] S.₃^V 12 εἰς D. (εἰ[ς] D.^B) ἐς PS. Zon. (sed ἐξ
 Zonar.^A) | αἶδος (' C) P [αἰ]δ[ος] D.^B | ἔλαβε σοῦ S.₂^B | ἄγριον
 om. Zon. S.₂^{V.B.E} ||

1 sqq. Diog. L. VII 30, apud Ir. p. 103 (post ep. quod in
 eundem Zenonem composuit Antipater Sid., ap. Laert. VII 29)

1—2 καὶ ἄλλο Ζηνόδοτος ὁ Στωικός, Διογένους μαθητής
 Diog. l. c., ἄλλο Ζηνοδότου στωικοῦ Ir.; ἐν ἐπιγράμματι Ζήνω-
 νος ('in ep. de Zenone conscripto') Suid. s. v. Κάδμος, cf. Susem.
 II 15₈₃. Poeta imitatur Meleagrum: cf. v. 5 cum VII 417
 (Mel.), 5 (εἰ δὲ Σύρος, τί τὸ θαῦμα) et v. 6 cum XII 257, 2
 (γραπταῖς πιστοτάτα σελίδι) 2 κιτιέα C κητ. A^{ar} | φ. τὸν

ἀριστον add. L 3 ἐκτί[σ]ω P: ἔκτισαν A^{ar} in ἐκτίσω mut.
 C, qui idem lectionem ἔκτισας superscripsit, notulam ∞ et ad
 γρ. ας et in m.^o adpinxit; ἐκτίσας D.^{H.Bac} *κτήσας D.^{Bpc} | αὐταρ-
 κίαν D.^{Bac} | κενεαυχέα in t., corr. in m. D.^H 4 Ζήνω D.^H |

ζήνων. σὺν (accentus A, interp. C) P Z. ἐν Jac. | πολείω D.^B | ἐπι-
 σκυννίω A (ex ἐπισκυννία corr. D.^H) ἐπισκυννίω C ἐπισκυννίω D.^B

5 cf. Senec. Cons. ad Helv. 12: 'Zenoni, a quo coepit Stoi-
 corum rigida et virilis sapientia' 5 sq. ἐνηθλήσω — ἐλευθ.
 s. v. ἀτρέστος Suid. | post εὔρες et in fine vs. tertii interpunxit
 C; verba ἐνηθλ. δὲ προν. parenthesesos vicem obtinere vidit
 Lennep, qui αἴρεσιν cum εὔρες (non cum ἐνηθλήσω, ut Suid.)
 iungit; iam C tria illa verba punctis cincta a ceteris separa-
 vit 5 ἐνηθλήσω ('AC) PS.D.^{P.Q.H.B} (ἀναθλήσω Meibomius) |
 δὲ superscr. D.^P | ἐνήθλεις ὧδε? | προνοία AS.^V προνοίαι. C προνοία*
 (ex προνοίαι) D.^B 6 αἴρεσιν P | μητέρ' ('AC) PS. (sed μητερ
 ex μητερ cr. S.^V), ματέρ' D. (μάτερ' in t. D.^H, ante ras. D.^B) | ἐλευ-
 θερίης PS. -ίας D. 7—8 s. v. Κάδμος Suid. 7 εἰ δε S.^V |
 οἱ δε πάντα S.^E | τίς C τις A^{ac} | πάτρα Φοῖνιξ σύ, τίς ὁ Porson

118. <ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ.>

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Τὸν Κιτιέα Ζήνωνα θανεῖν λόγος, ὥς ὑπὸ γήρως
πολλὰ καμῶν ἐλύθη, μένων ἄσιτος·
5 <οἱ δ' ὅτι προσκόψας ποτ' ἔφη χειρὶ γῆν ἀλοήσας·
"Ερχομαι αὐτόματος, τί δὴ καλεῖς με;">

119. Εἰς Πυθαγόραν.

A

Ἦνίκα Πυθαγόρης τὸ περικλεές εὔρετο γράμμα
κεῖν', ἐφ' ὅτῳ κλεινὴν ἤγαγε βουθυσίην. . M 86^v

(Φ., οὐδεὶς Lennep): cf. VII 417, 5 | ἦν C ἦν A^{ar} δν D.^{B.Q.H} cum superscripto ἦς D.^P οὐ (— σελίδα;) Porson | ἐνθεν δ Menagius | δ om. S. praeter S.^V p. 78, 8 κεῖνος ἀφ' om. S.^A | κεῖνος (~ AC) P κλεινὸς Meibomius; κεῖθεν? | ἀφοῦ A^{ac} | γραπτῶν. C γραπτῶν A^{ar} γραπτῶν in t. (corr. in m.) D.^H, post γράπτων (sic) erasa est interp. in D.^B | ἔχεις ἐλίδας? D.^{B^{ac}} ||

1 sqq. apud Diog. L. VII 31 ep. integrum exstat, alterum dist. om. P 1 suum ep. testatur Diog., qui Timothei Milesii versu (ex Nioba, fr. 6 B.) utitur; cum initio carminis cf. prima in Stilponem ep. verba apud D. II 120 3 κιτιέα AD.^B κιτιᾶ D.^Q (p. corr. D.^H) κι*τιᾶ D.^P D. edd. | θανεῖν PD.: molestum videri potest ante καμῶν ἐλύθη; et ci. olim Ζήνων' αἰνεῖ; sed formula Laert. non tangenda, cf. 124, 1 | λόγος: γ ex ι corr. A 4 οἱ δὲ μένων (spir. et gravem C) P οἱ δὲ μ. D.^H; οἱ δὲ recte om. D.^{P^{ac}}. Q.^H (Mein.) in versu asynarteto | ἄσιτος (' C' AC) P 5 sq. cf. Diog. VII 28 5 οἷδ' D.^{B.P^{ac}} οἷδ' D.^{Q.H} | ποτὲ φῆ D.^{P.Q.H} (idem, sed φῆ ex φῆ cr. D.^B) ποτ' ἔφη D. edd. | χειρὶ D.^{B.H} χε*ρὶ D.^P | γαῖαν D.^{B.Q.H} γαῖαν D.^P γῆν Valckenaer γᾶν Mein. (cf. 85, 4) ἀλοῖσας D.^{P.Q} ἀλοῖσας D.^H ἀλύσας D.^B, cr. Valek. (Mein.) 6 τί δὴ (ἢ ex ει vel ε corr. D.^Q) καλεῖς με D.^{B.P.Q.H} (δῆ· τί καλεῖς με, μόρε Meibom., δῆ· τί με, τί με καλεῖς D. edd., δῆ· τί μάτην με καλεῖς Jac.) || 7 sqq. apud Diog. L. VIII 12, Athenaeum X 418 F, Plut. mor. 1094 B; Pl^M I^b εἰς φιλοσόφους, 4 (Pl^S I c. 86, 12); iunxit distichon cum seq. tetrasticho Pl, separat pro mutilo ep. ducens Brod. (Jac.); distichon donativo affixum fuisse censet Dübn., elegiae fragmentum dicit Weisshäupl (Pr.) 7 καὶ Πυθαγόρας ἐπὶ τῷ διαγράμματι (cf. l. 9) βοῦν ἔθυσεν ὥς φησιν Ἀπολλόδοτος Plut., φησὶν Ἀπολλόδορος ὁ λογιστικὸς ἐκατόμβην θῦσαι αὐτὸν εὐρόντα κτλ. Diog., Ἀπολλόδορος δὲ

120. ΞΕΝΟΦΑΝΟΥΣ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Καί ποτέ μιν στυφελιζομένου σκύλακος παριόντα
φασὶν ἐποικτεῖραι καὶ τόδε φάσθαι ἔπος·

5 'Παῦσαι μὴδὲ ῥάπιζ', ἐπεὶ ἡ φίλου ἀνέρος ἐστὶ
ψυχὴ, τὴν ἔγνω φθεγξαμένης αἰών.' M 86^v

ἀριθμητικὸς καὶ θῦσαι φησιν αὐτὸν ἑκατόμβην ἐπὶ τῷ εὐρη-
κέναι κτλ. Athen.; sch.^B in Plutarchi verbis afferendis ὡς φη-
σιν Ἀπολλόδωρος (non Ἀπολλόδοτος) exhibet | πνθαγόρᾱ A
p. 79, 8 ἡνίκε A^{ac} in ἡνύκε mut. C, qui γρ. ἡνίκα superscripsit;
ἡνίκα PlPlut. Ath.; ἡνυκε D.^{B.P.Q.H.F} | εὔρετο PPl^Msch.^B Plut. Ath.
εὔρατο D.Pl^E | ἦνεκε — εὔρ' ὅτε et ἡνίδε — ὅδε olim ci.
9 κείν', C κ' εἰ? A^{ac} κείν' D.^B ἐκεῖν' D.^F | ἐφ' ὅτῳ CPl ἐφότηι
A^{ac} ἐφότη D.^B ἐφότη D.^F | κείνο ἐφ' ᾧ Plut. (cum PPl congruit
sch.^B) κλεινὸς ἐφ' ᾧ Ath. | κλεινὴν PD. Ath. Pl^I Pl^a in t., κλειτὴν
Pl^M Pl^a in epid. Pl^{b.s}; λαμπρὴν Plut. sch.^w λαμπρὸν¹ sch.^B ||

1 sqq. apud Diog. L. VIII 36; Pl^M I^b εἰς φιλοσόφους, 4 (Pl^s
I c. 86, 12); bis exstat apud Suid., qui Diogenem exscripsit,
s. v. Ξενοφάνης (S.₁) et omisso versu quarto s. στυφελίξαι (S.₂);
Pl tetrastichon iunxit cum ep. VII 119 1 sq. Ξενοφάνης ἐν
ἐλεγείᾳ duce Diogene Suid., (eiusdem elegiae censet Bergk ver-
sum esse apud Diog. l. l.: νῦν αὐτ' ἄλλον ἐπειμι λόγον, δείξω
δὲ κέλευθον); lemma ante nomen auctoris posuit A, utrumque
om. Pl^M, εἰς Πνθαγόραν Pl^{I.a} ἀδελον εἰς Π. Pl^s 3 καὶ ποτέ
A καὶ π. CD.S. δὴ τότε Pl^M Pl^E (δὴ ποτε Brod.) | ποτέ μοι S.₁^E
(ποτε) μὴν D.^{B.F} | στυφελιζομένους κύλακος D.^{B.P.ac.Q.H}; σκυλ.
στυφ.? | ἰσχυρῶς ὑβριζομένου sch.^B | παρίοντα A παρ' ἰόντα C παρ-
ιόντος D.^B S.^B παρόντα S.₁^v 4 φασὶν PPlD.^B S.₂^{A.E} φ^α
γ' D.^{P.Q} φασί γ' D.^H S.₁ φᾶ γ'. οὖν D.^F φησὶν¹ S.₂^v | ἐπωι-
κτεῖραι A in ἐπ' οἶκτ. (litt. οἶ scriptis supra ωι) mutat C, ἐπε-
κτεῖραι D.^H ἐπικτεῖραι D.^F S.₁^v; verba ἐποικτ. — φίλου om. D.^B
(vacuis lin. duabus lacunam indicans) | φᾶσθαι A^{ac} S.^v 5 πᾶν-
σαι (an πάσαι?) A^{ac} | μὴ δὲ PPl^M S.^v D.^F | ῥάπιζ' (punctum C,
ne ῥάπιζε legeretur sequente vocabulo ἐπεὶ) P ῥάπιζε D.^Q S.₁^v
(corr. S.₂^v) | ἐπεὶ ἡ (ἡ ex ἡ? cr. C) PD.^{P.Q.H.F} S.₁^v ἐπειῇ Pl^M S.₂^v
(ἐπὴν Pl^a in t. ἐπειῇ in epid.) ἐπειῇ Pl^I ἐπεὶ ἡ Bergk | ἐστὶ* C
(ἐστὶ Suid. D.^{P.Q.H} Pl^E) ἐστὶν A^{ar} idemque Pl^M D.^B (ἐστὶν ἡ
D.^F) 6 ψυχὴ*. C ψυχὴν A^{ar} | τῆς Karsten | (ἔγνω D.^F
ἔγνω ed. Frob.) | φθεγξαμένης (σ post vid. accessisse, φθεγξα-
μένη? primitus A) PPlD. (φθεγγ. cum superscripto ξ D.^F),
φθεγξαμένην S.^{v.B.E} φθεγξαμένοιο Bergk | αἰών D.^B ||

121. <ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ.>

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Οὐ μόνος ἐμψύχων ἄπεχες χέρας, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς·
 τίς γὰρ ὅς ἐμψύχων ἤψατο, Πυθαγόρῃ;
 5 ἀλλ' ὅταν ἐψηθῇ τι καὶ ὀπτηθῇ καὶ ἀλισθῇ,
 δὴ τότε καὶ ψυχὴν μὴ ἔχον ἐσθίομεν. M 42^v

122. <ΤΟΥΤ' ΑΥΤΟΥΤ'.

Εἰς τὸν αὐτὸν Πυθαγόραν.

AL

Αἰαῖ, Πυθαγόρης τί τόσον κυάμους ἐσεβάσθη
 10 καὶ θάνε φοιτηταῖς ἄμμιγα τοῖς ἰδίοις;
 χωρίον ἦν κυάμων· ἵνα μὴ τούτους δὲ πατήσῃ,
 ἐξ Ἀκραγαντίνων κάτθαν' ἐνὶ τριόδῳ. M 42^v

1 sqq. Pl^M III^a c. 28, 27 (Pl^s c. 33, 29); ap. Diog. VIII 44, Ir. p. 100 (post VII 93); num. π̄ adpinxit Cm^e 1 ἡμῶν ἐστὶν εἰς αὐτὸν πεπαιγμένα Diog., τοῦ αὐτοῦ (post VII 114) Pl^s

2 εἰς Πυθαγόραν Pl Ir.; ὅτι πῦ δια πολυκρά^τ ανεχώρησε | τῆς
 σάμον lemmati add. L 3 μόνον D.^Q | ἐμψύχων P ἐμψύχοις D.^{B.Q.F}
 ἐμψύχων Pl D.^{PPR} | ἀπέχες P^{PR} ἀπέχες A^{ac} ἔπεχες D.^{B.Q} ἐπέσχε^s
 D.^F ἄπεχες D.^{PPR} 4 ἤψατο (C) P | πυθαγόρῃ P Pl -γόρα D.
 5 ἀλλόταν A^{ac} ἀλλ' ὅτ' ἄν C | ἐψηθῇ A D.^B ἐψηθῇ C ἐψηθῇ Pl^M |
 τί D.^B τε D.^F | ὀπτηθῇ A^{ac} Pl^M D.^B | ἀλισθῇ A^{ac} ἀλισθῇ CD.^P
 ἀλισθῇ Pl^M (ἀλισθῇ D.^H ἀγλισθῇ D.^Q ἀῖσθῇ D.^{Fac} ἀλίσθῃ ex -θῇ
 cr. D^B: non dinoscuntur pristinae litt. priores) 6 ψυχὴν A^{ac} |
 μὴ P Pl οὐκ D. | ἔχον ἐσθίωμεν ex ἔχομεν¹ ἐσθίωμεν¹ D.^F || 7 sqq.
 Pl^M III^a c. 28, 28 (Pl^s c. 33, 30), apud Diog. VIII 45, Ir. p. 100 (post
 VII 121) 7 suum ep. vindicat Laert.; τοῦ αὐτοῦ Pl^s 8 καὶ
 ἄλλο ὡς ἐτελεύτα D., εἰς τὸν αὐτόν A Pl^M Ir., πυθ. add. L 9 αἶ
 αἶ CD. Pl^s αἶ αἶ (s. αἶ αἶ) A^{ac} αἶ αἶ Pl^M Pl^{I.a} | τι A^{ac} | ἐσεβά-
 σθη* C ἐσεβάσθησ A^{ar} 10 θάνε* C θάνεσ A^{ar} θάνε Pl D.^P
 θάναι (ex θᾶναι corr.) D.^B φθάναι D.^H | φλυ* τοῖς C φοιτοῖς
 A^{ar} φοιτηταῖς D. δητὰ φυτοῖς Pl | ἄμμιγα (C) P ἄμμιγα D.^B
 ἄμμιγα D.^H | τοῖς ἰδίοις ex τοὺς ἰδίους cr. C | ἰδίοις D.^P
 11 χωρίον C χωρίων A^{ar} | ἦν: rest. C | ἵνα A^{ac} | δὲ C δέ A^{ar} |
 πατήσῃ A^{ac} Pl^M D.^B (πατήσῃ. C) 12 ἐξάκρ. A^{ac} | ἀκράγαντίνων
 D.^{B.F} (ἀκρ in eraso ἀγ D.^B) | κάτθαν' (C) P κάτθαν* (erasa
 litt. ε) D.^B | τριόδῳ A^{ac} D.^B |

ANTHOL. GRAECA. II.

6

123. <ΤΟῦ ΑΥΤΟῦ.>

Εἰς Ἐμπεδοκλέα, τὸν Ἀκραγαντῖνον.

AL

Καὶ σύ ποτ', Ἐμπεδόκλεις, διερῇ φλογὶ σῶμα καθήρας
P 225 πῦρ ἀπὸ κρητήρων ἔκπιδες ἀθανάτων.

5 οὐκ ἐρέω δ' ὅτι σαντὸν ἔκων βάλες ἐς ῥόον Αἴτνης,
ἀλλὰ λαθεῖν ἐθέλων ἔμπεδες οὐκ ἐθέλων. M 42^v

124. <ΤΟῦ ΑΥΤΟῦ.>

Εἰς τὸν αὐτὸν | Ἐμπεδοκλέα.

AL

Ναὶ μὲν Ἐμπεδοκλῆα θανεῖν λόγος ὥς ποτ' ἀμάξης
10 ἔκπεσε καὶ μηρὸν κλάσσατο δεξιτερόν·
εἰ δὲ πυρὸς κρητῆρας ἐσήλατο καὶ πίε τὸ ξῆν,
πῶς ἂν ἔτ' ἐν Μεγάροις δείκνυτο τοῦδε τάφος; M 42^v

1 sqq. Pl^M III^a c. 28, 29 (Pl^s c. 33, 31); apud Diog. VIII 75; ap. Ir. p. 100 octastichon est iunctis epp. VII 123 et seq. (sic ut in Pl^I)

1 ep. σκωπτικὸν inter sua refert Diog.; τοῦ αὐτοῦ Pl^s

2 lemma εἰς Ἐμπεδοκλέα scripsit A p. 224, iterat p. 225 L nomen gent. addens; εἰς Ἐμπεδοκλῆην Pl (-κλέα Ir.)

3 σὺ D.^B | πότ' A^{ar} | ἔμπεδοκλείς P ἔμπεδοκλῆς (litt. ei alio atram. supra η add.) D.^H | διερῇ C διερει A^{ac} διερει D.^B δ' ἱερῇ ex pristino διερῇ fecit man. rec. in Pl^M | καθήρας D.^F

4 *** πῦρ P καὶ πῦρ A^{ar} | ἀπὸ κρητῆρων. C ἀποκρήνων A^{ar} ἀποκρατῆρων (ων ex ου corr.) D.^B | κρατήρων D.^{P. Q. H. F} (κρητήρων D.^{Ppc}); cum C facit Pl | ἀπὸ κρ. τῶν ἐν Αἴτνῃ νόει sch.^B | ἔκπιδες P: "C

quī γρ. ἔκπιδες superscr. | ἀθανάτων PPl D.^{Ppc} θάνατον D.^{Pac. Q. H. F. B} θανάτων D.^H ἀθάνατον Mein. (ἐξέπιδες θάνατον Cobet)

5 οὐκ ἐρέω A οὐκ' ἐρέω C | ἔκων P | ἔκων D.^B 6 λαθεῖν ex ληθ. corr Pl^M, μαθεῖν Casaub. (Korsch); ἀλλ' ἀθρεῖν ci. (cf. Diog. in Ariston

ep. VII 164, 4) | ἔμπεδες C ἔμπεδες? A^{ar} | Pl. repetit f. 42^v m.

ep. IX 569 (εἰς Ἐμπεδοκλῆην), quod idem exaravit l. I εἰς φιλοσόφους f. 20^r ||

7 sqq. Pl^M III^a c. 28, 30 (Pl^s c. 33, 32); Diog. VIII 75; ap. Ir. p. 100 (iunctum cum ep. 123)

7 τοῦ αὐτοῦ Pl^s 8 εἰς τὸν αὐτὸν A Pl^M ἔμπ. add. L; καὶ ἄλλο D. 9 ἔμπεδοκλέα D.^{P. Q. H. B. F} | ὥς (' AC) P ὅς Vincent. | ποτ' ** ἀμάξης C (congruunt Pl^M Pl^{I. a} D.^{P. Q. H. B. ac}) ποτ' ἀπαμαξῆς A^{ar} ποθ' ἀμάξης D.^{Bpc. FPls}

10 μηρόν A^{ar} μηρὸν ex μερὸν¹ cr. D.^P | κλάσσατο D.^{H. F}

11 κρητῆρας PPl κρατήρας D. | κάκπιδες Casaub.

125. Εἰς Ἐπίχαρμον, | τὸν Συρακούσιον.

AL

Εἴ τι παραλλάσσει φαέθων μέγας ἄλιος ἄστρον,
καὶ πόντος ποταμῶν μείζον' ἔχει δύναμιν,
φαμὶ τοσοῦτον ἐγὼ σοφία προέχειν Ἐπίχαρμον,
5 ὃν πατρὶς ἐστεφάνωσ' ἄδε Συρακοσίῳ. M 42^v. Pr. 170

126. <ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ.>

Εἰς Φιλόλαον, τὸν | Πυθαγορικόν.

A, L

Τὴν ὑπόνοιαν πᾶσι μάλιστα λέγω θεραπεύειν·
εἰ γὰρ καὶ μὴ δοῶς, ἀλλὰ δοκεῖς, ἀτυχεῖς.
10 οὕτω καὶ Φιλόλαον ἀνεῖλε Κρότων ποτὲ πάτρη,
ὥς μιν ἔδοξε θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν. M 42^v

(Bothe) | πίετο D.^B | λίπε τὸ ζῆν Stowasser p. 81, 12 cf.
Diog. VIII 73 | ἄν' ἔτ' C ἔτι ἄν s. ἔτ' ἄν? A^{ar} ||
1 sqq. Pl III^a c. 28, 31 (Pl^s c. 33, 33); Diog. VIII 78, ap.
Ir. p. 96 (inter ep. X 61 et App. Pl. 82); ep. statuæ inscriptum
esse tradit Diog. 1 εἰς Ἐπίχ. APl^M (ἄδηλον εἰς Ἐ. Pl^s) Ir.;
τὸν συρακούσι^o add. L, qui quarto ep. versu ductus Coum poetam
iure Syracusanum perhibet; Epicharmum Plan. quoque ut Pytha-
gorem inter philosoph. refert 2 εἴ τι (' C) P | εἴ τι, D.^F (ὅτι
Opsop.) | παραλλάσσει (alterum σ C) P | μέγας (' AC) PPlD. (om.
in t., add. in m. D.^H); an σέλας ('splendore superat')? | ἄλιος?
A^{ac}D.^H ἄλιος C (D.) ἥλιος Pl; cf. IX 24 3 μείζον A^{ac} (Br.)
μείζον' C μείζον' D.^B | ἔχη D.^B | δυνάμιν A^{ac} 4 φαμὶ (C)
PPlD. (φημὶ D. edd.) | ἐγὼ A^{ac}: cf. Pr. | σοφία AD.^B | προέχειν C:
cf. VII 60, unde nec Simiam ep. auctorem nec προφέρειν scriben-
dum esse coicias 5 ἐστεφάνωσ' (' C, apostroph. AC) PD.^Fpc (-φάνω**
iuxta chartae foramen est in fine lin. prioris, σ' add. ante ἄδε
in altera l.), -φάνωσ', D.^B -φάνωσεν D.^Q -φάνωσε D.^H | ἄδε
C ἄδε? A^{ac} ὣδε Pr. (cf. IX 600, 4) | συρακοσίῳ (' AC, v fin.
postea vid. accessisse) PPlD.^Q συ*ρηκοσίῳ (erasa est litt. ρ,
η in lit. corr. man. rec.) D.^F συρακουσίῳ D.^F συρακουσίῳ
D.^QH Συρακόσιον Boiss. || 6 sqq. Pl^M III^a c. 28, 32 (Pl^s
c. 33, 34); apud Diog. VIII 84, Ir. p. 100 (post VII 124); totum
ep. exhibet Suid. s. v. ὑπόνοια (S.₁), alterum dist. v. Φιλόλαος
(S.₂) 6 Διογ. Λαερτ. Pl^s; suum dicit ep. Diog.; Φιλόλαός
φησι perperam S.₁ 7 εἰς φιλόλαον A (εἰς Φιλόλαον Pl^MIr.),
τον πυθαγόριον add. L 8 πᾶσι (~ AC) μάλ. PPlD. μάλ. πᾶσι

127. <ΤΟῦ Αἴτοῦ.>

Εἰς Ἡράκλειτον, τὸν | Ἐφέσιον φιλόσοφον. A, L

Πολλάκις Ἡράκλειτον ἐθαύμασα, πῶς ποτὲ τὸ ζῆν
ᾧδε διαντλήσας δύσμορος εἶτ' ἔθανεν.5 σῶμα γὰρ ἀρδεύουσα κακὴ νόσος ὕδατι φέγγος
ἔσβεσεν ἐκ βλεφάρων καὶ σκότον ἠγάγετο. M 42^v

128. Εἰς τὸν αὐτὸν Ἡρά|κλειτον. A L

Ἡράκλειτος ἐγώ· τί μ' ἄνω κάτω ἔλκετ', ἄμουσοι;
οὐχ ὑμῖν ἐπόνουν, τοῖς δ' ἔμ' ἐπισταμένοις.

S.^{v.E} ἄπασι μ. Hilberg | (noli μάλιστ' ἐνέπω corr. aut verba transponere sic: πᾶσι μαλ. λέγω θεραπεύειν τὴν ὑπόνοιαν: Diog. vid. caesuram post trochaeum quartum non vitasse, cf. v. 3; 96, 3; 104, 1; 111, 3; 115, 3) | προλέγω S.^{v.B.E} | πένειν in t., supplevit in

m. D.^H p. 83, 9 μηδρᾱδ̃ (ι C^s) P μηδρᾱ̃σ D.^{Bpc} μηδρᾱ̃ισ D.^{Bac} |
δρᾱ̃σ Pl^M S.^{1v} | ἀλλὰδοκεῖς A^{ac} | δοκεῖς PPl S.¹ D.^{p.q.H.B.F} (δοκῆς
D. edd.) δοκεῖς γ' Reiske | ἀτυχεῖν PS.¹ D.^{Fpc} 10 φιλόλαλον A |

κρότον S.^{1v} (corr. S.^{2v}) | πῶ S.^v | πάτερη S.^{1v} 11 ὥς ('C) P | ὥς
μὲν (corr. ex μὲν) D.^B; ὥς σφιν s. ὅς σφιν non praeferam ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 28, 33 (Pl^s c. 33, 35); apud Diog. IX 4,
Ir. p. 100; Hes. Mil. 25, 9 1—2 εἰς Ἡράκλειτον Διογένους Ir.

1 suis epp. adnumerat Diog. 2 εἰς Ἡράκλειτον A τον

ἐφέσιον ('C) φιλόσοφ add. L 3 ἐθαύμασα* (erasa litt. ν) D.^B |
ποτὲ A 4 ᾧδε om. D.^F | δι' ἀντλήσας C διαντλήσας APlD.
(διατλήσας D. edd.) | puncto post διαντλ. eraso virgulam post
δύσμορος posuit C, ante δυσμ. Pl^M, ille adiectivum cum parti-
cipio, hic cum ἔθανεν iungens | εἶτ' A^{ac} εἶτ' C | ἔθανε A^{ac} D.^F

ἔθανεν· C ἔθανε* (ex ἔθανεν) D.^B ἔθ^α D.^p ἔθ^α D.^q ἔτθ^α * **
(τ et νεν al. atr.) D.^H 5 ἀρδεύσασα D. | κακὴ νόσος A^{ac} | κακ^α ἡ
νόσων D.^{F.B} | ὕδατι. (accent. et punctum C) P ὕδασι, Pl^M; cum P
facit D. 6 ἐκ βλ. PPl ἐν βλεφάροις D. | σκότον (ό ex ι corr. C) P

7 sqq. Pl^M III^a c. 28, 34 (Pl^s c. 33, 36); Diog. IX 16; apud Hes. Mil.
27, 16; Ir. p. 100; cf. Sternb. M. 109 7 πολλά τε εἰς αὐτὸν
(Heracl.) ἐπιγράμματα φέρεται· ἀτὰρ δὴ καὶ τόδε Diog.; titul.
om. apud Ir. | εἰς τὸν αὐτὸν APl^MPl^E (ep. deest in Pl^I); Ἡράκλ.
add. L 8 ἐγὼ A ἐγώ· C | τί με ᾧ (' et ~ AC ᾧ? A^{ac}) PPl; τί
μαίω. D.^B (puncta subscr. man. rec. addiditque in m.: τί με)
τιμαίω D.^q (D.^{Fac}?) τί με ᾧν D.^{Fpc} τί με ᾧν D.^{F.H} (circumfl. ex

εἰς ἐμοὶ ἄνθρωπος τρισμύριοι, οἱ δ' ἀνάριθμοι
οὐδείς· ταῦτ' αὐδῶ καὶ παρὰ Περσεφόνῃ. M 43^r

129. <ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ.>

Εἰς Ζήνωνα, τὸν | Ἑλεάτην. A, L

Ἡθελες, ὦ Ζήνων, καλὸν ἦθελες — ἄνδρα τύραννον
κτείνας ἐκλῦσαι δουλοσύνης Ἑλέαν.
ἀλλ' ἐδάμης· δὴ γάρ σε λαβὼν ὁ τύραννος ἐν ὄλμῳ
κόψε· τί τοῦτο λέγω; σῶμα γάρ, οὐχὶ δὲ σέ. M 43^r

130. <ΤΟΥΤ' ΑΥΤΟΥΤ'>

Εἰς Πρωταγόρην, | τὸν φιλόσοφον. A, L

Καὶ σέο, Πρωταγόρη, φάτιν ἐκλυον, ὥς ἄρ' Ἀθηνῶν
ἐκ ποτ' ἰὼν καθ' ὁδόν, πρέσβυς ἐὼν, ἔθανες·

gravi corr. D.^H), τί μ' ὦ Hes.^A; τί δέ μ' ὦ Jac. (τί μ' ὦν Brod.),
τί μ' ἄνω Mein. | ἔλκετ' (C rest. spir.) P; cf. IX 540 p. 84, 9 οὐχυν-
μῖν A^{ac} οὐχ' ὅμῖν C | τοῖσδέμ' P^{pc} Pl^M D.^{Ppc} τισδέμ' A^{ac} τοῖς δὲ
μ' D.^{Fac} τοῖς δ' ἔμ' D.^{Q.Fpc} τοῖσδε μ' D.^B | ἐπισταμένοις C

1 sq. s. v. ἀναρίθμητος Suid.; om. distichon in t. D.^F add.
(partim in ras.) man. 2 in m. 1 εἰς? A^{ac} εἰς₁ (cum spir. leni
eraso) D.^B | οἷ δ' D.^B, οἱ om. D.^{Fm} 2 οὐδείς. (' C A^{ar}) P
οὐδ₁ισ₁ D.^B | ταῦτα D.^B | ἀλ₁υ₁δ*ῶ* C ἀνδρῶν A^{ar}, αὐδῶ (sed
v ex v et ω ex ρ corr.) Pl^M, αὐ₁δ₁ῶ D.^B αἰδῶ D.^Q αἰδῶ s. αὐδῶ
D.^P ἄδω D. edd. | παρὰ A^{ac} D.^B περὶ D.^Q | περσεφόνῃ A^{ac} Suid.
φερσ. C περσεφόνῃ D.^B φερσ. D.^{P.Q.H.Fm} || 3 sqq. Pl^M III^a c. 28,
35 (Pl^s c. 33, 38); Diog. L. IX 28; Ir. p. 100 (post IX 540)

3 carmen suis adnumerat Diog., Διογένους Ir. Δ. Λαερτ. Pl^s

4 εἰς ζήνωνα A Pl^M τον ελ. add. L (Ir. Pl^E) 5 ἦ₁θελες C
ἦλυθες A^{ar} | καλόν· P, etiam Pl^M interpunxit post καλόν | alte-
rum ἦθελες om. D.^F | τὸν Νέαρχον καθ' Ἑρμιππον sch.^B ('Ερ-
μίππου perperam sch.^W; cf. Diog. IX 27) 6 κτείνας (' C) P

κτεῖναι D.^{Bac} | **ἐκλῦσαι C ἀπεκλύσαι? A^{ar} ἐκλῦσαι D. (ἐκλύ-

σαι D.^F) ἐκλύσσαι Pl^M ἐκλύσαι Pl^{L.a} ἐκλῦσαι Pl^s | δουλοσύνας P:

-σύνας A D.^{F.Ppc} -σύνησ C Pl^{D.Fac.Q.B} 7 ἀλλεδάμης A^{ac} | δὴ γ*άρ

C δηγμάρ A^{ar} δηγάρ D.^B δεῖ γάρ D.^F: cf. 114, 3 | ἐνόλμωι A ἐν

ὄλμωι C Pl^I ἐνόλμω D.^B ἐν ὄλμω D.^P 8 cf. Diog. in Polem. ep. IV

20: οὐ μᾶλλον Πολέμωνα, τὸ σῶμα δέ | κόψαι D.^{B.F} (κοψαι cum

εἴλετο γάρ σε φυγεῖν Κέκροπος πόλις· ἀλλὰ σὺ μὲν πού
Παλλάδος ἄστυ φύγες, Πλουτέα δ' οὐκ ἔφυγες. M 43^r

131. Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Πρωταγόρην λόγος ὦδε θανεῖν φέρει· ἀλλὰ γὰρ † οὔτι
5 ἦκατο σῶμα γαῖαν, ψυχὴ δ' ἄλτο σοφοῖς.

P 226

132. Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Καὶ σέ, Πρωταγόρη, σοφίης ἰδμεν βέλος ὀξύ,
ἀλλ' οὐ † τιτρώσκον <τι, πινύσκειν> δὲ γλυκὺ χρῆμα.

litt. ε scr. supra αι D.^H) | οὐχι P | δὲ σέ P etiam Pl^M (Pl.^{I. a}) δέ
σε D. (sed σὲ δέ D.^F) || p. 85, 9 sqq. Pl^M III^a c. 28, 36 (Pl.^s c. 33,
39), Diog. L. IX 56, Ir. p. 100 (ante VII 57) 9 suum ep. esse
affirmat D., τοῦ αὐτοῦ Pl.^s 10 εἰς πρωταγόρην A εἰς Πρωταγόραν
Pl Ir., τον φιλόσοφ^o add. L 11 καὶ σὲ P Pl D.^B καί σε D.^{F. H}
καὶ σεῦ D.^{P. Q} καί σου D. edd., καὶ σέο Sternb. (v. 105, 1)

πρωταγόρη* (erasa litt. ν) D.^B | φασίν (' C) PD.^{B. Q} φ^α D.^P (τιν
superscr. man. rec.) φασὶ D.^H φάτιν (τ ex σ corr.) Pl^M D.^F (in
m. D.^P) | ὥς C ὥς? A^{ac} | ἄρ s. ἄρ A^{ac} ἄρ D.^B | ἀθηναίων D.^{P. Q. H. B}
ἀθηνέων D.^F 12 ἔκ ποτ' (' C) P | ποτιῶν (τι in lit.) D.^P πο-
τίων D.^B ποτιῶν D.^{F. ac} | καθοδόν (' C) P | πρεσβευς D.^B πρέσβ*υς
D.^P πρέσβας D.^Q (errore, ut vid., librarii α legentis pro εν)
λεῶν in er. των D.^B

1 εἴλετο? A^{ac} εἴλετο D.^H εἶδετο D.^B εἶδετο D.^{Par. Q} (εἴλετο
D.^{P. Pr}) | μὲν ποῦ D.^B 2 φύγες (εσ A, non η) P φυγῆς D.^B φύγεις D.^H |

οὐκέφ. A^{ac} | ἔφῦ D.^{P. Q} (εσ add. D.^{P. 2}) || 3 sqq. ep. exstat in ap.
Buh. p. 131 (n. 7); num. 2 adpinxit Cm^o 3 Laertio assignat Jac.

4 θανεῖν, *** C θανεῖσθαι A^{ar} | φέ*ε C φάγε (potius quam
φάτε) A^{ar} φέρει 'fama fert' ap. B. φησ' FG. Schmidt | ἀλλὰ
(' C) P | οὔτι (' C) P, ὅντως Dilthey 5 ἦκατο (ἦ ex ἦ s. ἦ cr. C) P |
σῶ μαγαῖα A in σῶ μαγαῖαν mut. C, qui signum = et in mⁱ et
bis in m^o adposuit | δ' ἄλτο P | (ἀλλὰ γὰρ) αὐτοῦ ἔσσαντο (s. ἦκε
τὸ) σῶμ' αἶαν ψυχὴ δ' ἄλτ' ἐς οὐρανούς Jac. (sententiam metro
neglecto indicans), ψυχὰ ἄμ' ἐστὶ θεοῖς Schm.; ego tentavi: ἀλλὰ
γὰρ οἴκει' σῶμα κάτω, ψυχὴ δ' ἄλτο πρὸς (vel μετ') οὐρανίους
(s. ἦλατ' ἐς οὐρανίους) || 6 sqq. ap. Buh. p. 131 (n. 8); de no-
tula, quae in P p. 226 m.^s scripta de Hadriani in Hectorem ep.
IX 387 monet, v. ad VII 137, 5 7 σὲ P σέο Sternb. probabi-
liter 8 αλλοῦ? A^{ac} | τιτρώσκου (λου in eraso ω C) ὦν (A ὦν?
C) δὲ γλυκὺ χρῆμα (' supra ρ et in m.^e adpinxit C) P, ὦν et

133. <ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ.>

Εἰς Ἀνάξαρχον, | τὸν φιλόσοφον.

A, L

Πίσσετε, Νικοκρέων, ἔτι καὶ μάλα, θύλακός ἐστι·
 πίσσετ', Ἀνάξαρχος δ' ἐν Διός ἐστι πάλαι·
 5 καὶ σὲ διαστείλασα γνάφοις ὀλίγον τάδε λέξει
 ῥήματα Περσεφόνῃ· "Ἐρρε, μυλωθρὲ κακέ."

134 Εἰς Γοργίαν, | τὸν ῥήτορα.

A, L

Ἐνθάδε Γοργίου ἡ κεφαλὴ κυνικοῦ κατάκειμαι,
 οὐκέτι χρεμυτομένη οὔτ' ἀπομυσσομένη. M 96^v

χρῆμα ap. B.; τιτρώσκοντ', ὄντα δὲ γλ. βλῆμα et τιτρώσκον, ὃν δὲ πάγγλυκν χρῆμα (s. κρᾶμα) Jac., τιτρώσκον, πάντως δὲ γλ. χρῆμα Boiss., τιτρώσκον, ὄντα δὲ χρῆμα γλ. Bothe, τιτρ. τόγε, πάντως δὲ γλ. κρῆμα Sternb., τιτρ., δὲ γλ. γλυνὸν κραδίην Schmidt; post τιτρώσκον fort. intercidit τι πινύσκειν, ci. praeterea <προστροβεῖν> δὲ γλ. χρῆμα et <διανοιῶν> δὲ γλ. χρῆμα || 1 sqq. apud Diog. L. IX 59 1 suum ep. esse testatur D.

2 τον φ. post εἰς ἀνάξαρχον add. L 3 πτῖςετε C πτήσετε A^{ar} πίσσεται D.^{P.H.B} πίσεται D.^Q | νικόκρεων ex νικοκρέων fecit C (ων in ον mutare oblitus), cum A congruunt D.^{P.Q.H.B} | ἔτι ('C) καὶ μάλα PD.^{Q.H.B} (cum superscripto ἄλλον D.^P; πίσσετε μᾶλλον ἔτι καὶ μᾶλλον D. edd.) | θύλακός (accentus C) P

4 πτήσσετ' A^{ar} | διός ἐστὶ P^{ac}D.^B 5 καὶ σὲ CD.^B καί σε A^{ac} | διαστείλας (ας ex α, non αι corr.) PD.^{P.Q.H.B} | γένειφει A in γε, νείφει mut. C (qui signum * ab initio versus et in m.^e repetit), sequitur ὀλίγον (C, ὀλίγον A^{ac}); alio etiam ordine verborum ὀλίγον τὰ δὲ νέφῃ exhibent D.^{B.Q} (ὀλ. ταδ*νεφῃ D.^P, τὰ δυσνεφῇ man. rec., in m. δυσνεφῇ); διαστεῖλαι ὀλίγον τὰ (et διαστ. λιγέως) δυσνεφῇ D. edd., διαστείλασα γνάφοις ὀλίγον ingeniose Jac. (γνάφοισιν ὅλον Herw.) 6 φερσεφόνῃ ἔρρε D.^{P.Q.H.B} | μύλωθρε C μίλωθρε (sic) A^{ac} μύλωθρε D.^B | κακὴ PD.^{P.Q.H.B} κακέ D. edd.; κάκη? || 7 sqq. Pl^M III^b c. 26, 5 (Pl^a c. 32, 44; Pl^s c. 33, 45); ap. Ir. p. 103 inter ep. VII 100 et 471 7 τον ῥήτορα ('immo τὸν κυνικόν' Boiss.) add. L; nullo titulo Pl^M Pl^a

Ir., ἄδηλον Pl^s 8 γοργίου ἡ κεφαλὴ. (ἡ C^s κεφαλὴ A^{ac}) κυνικοῦ (ν in eraso ρ C) P γοργίου ἡ κυνικοῦ κεφαλὴ Pl^M (articulum om. Ir. et Pl^E, non item Pl^M); cf. ll. E 741, unde f. Γοργεῖν κεφ. sumere licet, sed ut Gorgiae, non Gorgonis caput intellegatur (v. Athen. 504e) 9 οὐκ' ἔτι C οὐκέτι Pl^M | cf. Xen. Cyr. Inst. I 2, 16 | οὔτ' (apostr. AC) P | ἀπομυσσομένη C ||

135. *Εἰς Ἱπποκράτην, | τὸν ἰατρόν, | τὸν Κῶον.* A, C
Θεσσαλὸς Ἱπποκράτης, Κῶος γένος, ἐνθάδε κεῖται,
Φοίβου ἀπὸ ρίζης ἀθανάτου γεγαώς,
πλεῖστα τρόπαια νόσων στήσας ὅπλοις Ὑγίειης,
 5 *δόξαν ἔλων πολλῶν οὐ τύχα, ἀλλὰ τέχνα.* M 93^r

136. ἈΝΤΙΠΙΆΤΡΟΥ. C. Pl

Εἰς Πριάμον. A. Pl

Ἥρωος Πριάμου βαιὸς τάφος, οὐχ ὅτι τοίου
ἄξιος, ἀλλ' ἐχθρῶν χερσὶν ἐχωννύμεθα M 35^v. Σ 27

1 sqq. Pl^M III^b c. 14, 1 (Pl^E c. 15, 2); insunt in Pl^M III c. 14 (*εἰς ἰατρούς*) epp. tria: A. P. VII 559. 135. 508, e quibus primum (Pl^E c. 15, 1) in III^a, duo altera (Pl^E c. 15, 2 sq.) in III^b recepit Pl 1 lemma om. Pl^MPl^L^a, ἀδηλον Pl^s | *εἰς Ἱπποκρά* A cetera add. C | * τὸν κῶον (erasa litt. κ) C 2 Ἱπποκράτης (conl. Tzetz. Chil. VII 968) Scaliger (*Ἱπποκράτους* Menagius) frustra | κῶιος P 3 ἀπὸ ρίζης (C) P | γεγαώς (α ex ο? corr. A) P 5 ἔλων CPl ἔλων A^{ac} (ἔχων Br.) | πολλῶν P πολλὴν Pl, πολλὰν? at cf. VII 45, ubi verba ἐκ πολλῶν τὸν ἔπαινον ἔχει ad πλεῖστα τέρας referuntur, ut hic δόξαν πολλῶν verbis πλεῖστα τρόπ. subiungitur | τύχη et τέχνη Pl | ἀλλατέχνη A^{ac} ||

6 sqq. Pl^M III^a c. 13 (*εἰς ἥρωας*), 14. Planudeae l. III^a c. 13 exhibet epp. 20, e quibus unum (v. infra) non in textu scriptum est), III^b c. 13 (*εἰς ἥρωας*) adiungit epp. tria. Exstant in III^a c. 13 n. 1 sq.: A. P. VII 225. 396; n. 3—13: A. P. VII 141—143. 145—152; n. 14—16: A. P. VII 136—138 (Pl^E c. 14, 14. 16. 15: in Pl^M ep. VII 137 = III^a 15 praecedit, VII 138 = III^a 16 sequitur, ut a Planude ipso ordinem Palatinum servari appareat: convertunt Pl^E hunc ordinem ita, ut praemittatur ep. 138 epigrammati 137); n. 17—20: A. P. VII 140, App. Pl. 29, A. P. VII 139. 239 (n. 18, i. e. App. Pl. 29, initio om. Pl, postea demum in m. inferiore subiunxit). Pl III^b c. 13 continentur n. 1—3: A. P. VII 746, App. Pl. 30, A. P. VII 396, e quibus tertium etiam in III^a (c. 13 n. 2) receptum est. In cap. *εἰς ἥρ.* duo sunt epp. ex Anth. Pal. non petita: M III^a n. 18 (App. Pl. 29) et M III^b n. 2 (App. 30); cetera epp. omnia ex A. P. VII in Planudeam fluxerunt; Pl^E non epp. 20+3 exhibent, sed viginti prioris sylloges epigrammatis unum tantum ex Pl^M III^b (scil. App. Pl. 30) adnectunt. — Inest ep. in sylloge Σ n. 27 (Σ^F f. 144^r, Σ^F f. 247^r);

137. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

A. Pl

Εἰς Ἑκτορα.

A. Pl

Μή με τάφῳ σύγκρινε τὸν Ἑκτορα μὴδ' ἐπὶ τύμβῳ
 μέτρει τὸν πάσης Ἑλλάδος ἀντίπαλον·
 5 Ἰλιάς, αὐτὸς Ὅμηρος ἔμοι τάφος, Ἑλλάς, Ἀχαιοὶ
 φεύγοντες — τούτοις πᾶσιν ἔχωννύμεθα.
 εἰ δ' ὀλίγην ἀθρεῖς ἐπ' ἔμοι κόνιν, οὐκ ἔμοι αἰσχρός, 5
 Ἑλλήνων ἐχθραῖς χερσὶν ἔχωννύμεθα. M 35^v

apud Ir. est ep. p. 109 (post VII 152) p. 88, 6 sq. nomen
 auctoris cum lemmate om. Σ; ἀντιπάρου subicit lemmati C
 (praemittit Plr.); Sidonio tribuit Br., Thessalonicensi Benn-
 dorf et (conl. VIII 236) Menk, qui epp. 136—141 ex corona
 Philippica decerpta esse contendit 8 οὐχ' ὅτι C Pl^M οὐχότι
 A^{ac} | τῶν Σ^{F.P} 9 ἀλλεχθρῶν A^{ac} | ἔχωννύμεθα Σ^{F.P} ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 13 (εἰς ἥρωας), 15 (Pl^E c. 14, 16); ep. est
 ap. Ir. p. 109 (post A. P. VII 138), in Planudeae cod. Laurent.
 31, 28 (Bandin. II 101) 1 sq. εἰς Ἑκτορα | ἀδέσποτο A ἀδέσπ.
 εἰς Ἑκτορα Pl^M (ante VII 138; eundem tit. praebent Pl^a in
 epid. (Pl^{α. n}); εἰς τὸν αὐτὸν (Pl^I Ir.) ἀδέσπ. Pl^a in t. (post VII
 138; ἀδέσπ. εἰς τ. αὐτ. Pl^s) 1 auctor ep. imitatur Diodorum
 (cf. VII 235) 3 sqq. affert sch.^B (sch.^W) e Pausan. IX 18, 5 sq.

verba: Θηβαίοις ἐστὶ τάφος Ἑκτορος — τοῦ πατρῶου φόνου
 3 σύ γε κρῖνε Jac. | Ἑκτορα A^{ac} | μὴ δ' P | ἐπιτύμβῳ A^{ac}
 5 Ἰλιάς C Ἰλιάς A^{ar} | Ἀχαιοὶ C Ἀχαιοί A^{ar} 6 sq. post ἔχων-
 νύμεθα erasum est clausulae signum; deest nota initialis ante
 εἰ (v. 5), sed instructa est haec vocula maiuscula litt. E

7 sq. tertium ep. distichon exhibent P Pl^M Pl^a in epidiorth. (ἔτι
 μετὰ τὸν στίχον τὸν φεύγοντες — ἐχ. λείπουνσιν οἱ δύο στίχοι
 οἷον 'εἰ δ' ὀλ. — χερσὶν ἐχ.') Pl^{α. n}, etiam cod. Laur.; om.
 Pl^I Pl^a in t. Pl^{b. s} Ir., et videntur versus ex Antipatri ep. (VII
 136) expressi parum apta carminis in Hectorem clausula; cete-
 rum adnotat C in marg. superiore paginae 226 haec ad epp.

137—140 spectantia: ζτ εἰς τὸν Ἑκτορα ἐπίγραμμα οὐκ ἄρ' (i. e.
 οὐκ ἡ ἀρχὴ) Ἑκτορ ἀρήϊον αἶμα καταχθον': — postea idem C ad-

iunxit κείτ' αἶμα ἔμπροσθ' εἰστ' ἐπιδεικτικά (dicit Hadriani? epi-
 gramma IX 387) 7 ὀλίγην A^{ac} | ἀθρεῖς apud Bandin. |

ἐπ' ἔμοι P^{ac} ἔτεμοι? A^{ac}; in m.^o ἐπ' ἔμοι κόνιν iterat L |
 οὐκ ἐμοὶ A^{ac} οὐκ ἔμοι C οὐκ ἐμόν Pl^M (Pl^{α. n}) cod. Laur. | αἰσχρός
 (~ C) P 8 Ἑλλήνων δ' Jac. | χερσὶν A^{ar} ||

138. ἈΚΗΡΑΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟῦ.

A. Pl

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Ἔκτορ Ὀμηρεῖησιν ἀεὶ βεβοημένε βίβλοις,
 θειοδόμου τείχευς ἔρκος ἐρυμνότερον,
 5 ἐν σοὶ Μαιονίδης ἀνεπαύσατο· σοῦ δὲ θανόντος,
 Ἔκτορ, ἐσιγήθη καὶ σελὶς Ἰλιάδος.

M 35^v

139. Εἰς τὸν αὐτόν

A

καὶ εἰς Ἀλέξανδρον | τὸν Μακεδόνα.

L

Ἔκτορι μὲν Τροία συγκάτθανεν οὐδ' ἔτι χεῖρας
 10 ἀντῆρεν Δαναῶν παισὶν ἐπερχομένοις·
 Πέλλα δ' Ἀλεξάνδρῳ συναπώλετο. πατρίδες ἄρα
 ἀνδράσιν, οὐ πάτραις ἄνδρες ἀγαλλόμεθα. M 35^v. Σ 35

1 sqq. Pl^M III^a c. 13, 16 (praecedit VII 137 ut in P), Pl^E III c. 14, 16 (succedente ep. VII 137), ap. Ir. p. 109 (inter epp. VII 136 et 137 ut in Pl^E) 1—2 lemma ante nom.

auctoris scr. A 1 ἀκηρᾶ Pl^M | γραμματιξ A Pl^M (om. Pl^I Pl^a in t.) | Ἀντιπάτρον Ir.; Aceratum poetis coronae Philippicae adnumerat Menk, cf. ad 140, 1 2 εἰς αὐτόν Pl^M (εἰς τὸν αὐτόν Pl^a. n licet ep. praemittant alteri in Hectorem 137) εἰς Ἔκτορα Pl^I. s Pl^a in t. Ir. 3 ἔκτορ A^{ac} | ὀμηρεῖησιν P (Pl^a. n), ex ὀμηρείοισιν (sic Pl^I. s Pl^a in t.) corr. Pl^M 4 ἔρκος (rest. C) P | ἐρυμνότερον A τερον supra τατον scr. C, ἐρυμνότερον Pl Ir. 5 ἐν A^{ar} || 7 sqq. Pl^M III^a c. 13, 19 (praecedit in t. n. 17, A. P. VII 140; sed interpositum est in m. inf. XVI 29, n. 18), Pl^E c. 14, 19; ap. Ir. p. 110 (post Pepli ep. 46 B., ante A. P. VII 239); exstat ep. in sylloge Σ n. 35 (Σ^F f. 144^v Σ^P f. 247^v) 7 sq. auctoris nom. om. P Pl Σ Ir. (Ἀρχίου ex ep. 140 ad praecedens transtulit Barnes) | lemma om. Σ; εἰς Ἀλέξανδρον τὸν Μακ. Pl εἰς Ἀλ. τὸν βασιλέα Ir. 8 καὶ εἰς αλ. τον μακ. add. L 9 Τροίη Pl Σ Ir. τροίη P | συγκάτθανεν (rest. C) P | οὐδέτι P | χεῖρας A^{ac}

10 ἀντῆρεν (rest. AC) P idemque Pl ἀντῆρεν Pl^E ἀντῆρε Σ^F. P | παισὶν A παισὶν C Pl χερσὶν Σ | ἐπ' ἐρχομένοις C 11 sq. (η adpinxit de distichi sententia admonens Σ^P 11 ἀλεξάνδρῳ Σ | συνάπλωτο C συναπ. A Pl Σ | πατρίδες Σ Pl^M | ἄρα (rest. C) P Pl^M ἄρα Σ Pl^E. | figura antithetica convenire vid. in Ant. Thess., cf. VI 241, XVI 184 ||

140. ἈΡΧΙΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

AL

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

- α. Καὶ γενέταν τοῦ νέρθε καὶ οὔνομα καὶ χθόνα φώνει,
στάλα, καὶ ποία κηρὶ δαμεῖς ἔθανε.
β. Γεννήτωρ Πρίαμος, γὰρ δ' Ἴλιον, οὔνομα δ' Ἑκτωρ,
ὦνερ, ὑπὲρ πάτρας δ' ὤλετο μαρνάμενος. M 35^v

141. ἈΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

AL

Εἰς Πρωτεσίλαον.

A.PI

- Θεσσαλὲ Πρωτεσίλαε, σὲ μὲν πολὺς ἄσεται αἰών
P227 Τροία ὀφειλομένου πτώματος ἀρξάμενον.

1 sqq. Pl^M III^a c. 13, 17 (Pl^E c. 14, 17), ap. Ir. p. 110
(inter VII 137 et XVI 29, ut in Pl^E) 1 sq. lemma prae-

mittit A | ἀρχίου εἰς αὐτὸν Pl^M Ἀρχ. εἰς τὸν αὐτ. Pl^E Ir.

1 ἀρχίου A μακῆ^δ add. L; Byzantio (ut poetae Philippeo) tr. ep. Menk, qui epigrammatis 138—140 coronae Phil. fr. ordine initialium litt. conspicuum effici vult 3 cf. VII 164 (quod ep. f. est eiusdem Archiae) 4 ἔθανε P ἔθανεν Pl 5 πατήρ μὲν P γεννήτωρ Pl φῖτvs μὲν et γεννητήρ Jac. φύτωρ μὲν Mein., f. σπείρει (s. σπείρεν) μὲν (cf. 164, 2, Kaib. 167, 2; vocem πατήρ male defendit K. ad 483, 1, cf. K. 552, 1) | πατὴρ μὲν Πρίαμον Heck. ἦν Πρίαμος γενέτας Boiss. | πατὴρ μὲν Πρίαμος, γὰρ δ' Ἴλιον οὐνόμαθ', Bothe | Ἑκτωρ C ἑκτωρ. A^{ar} 6 ὦνερ (~A'AC) P ὦ ξέν' Pl^M Pl^{b.s} ὦ ξεῖν' Pl^a | δ' om. Bothe | post μαρνάμενος signum ∴ adpinxit Pl^M iterumque adposuit in marg. inf. cum ep. XVI 29, in ipso t. sequitur ep. VII 139 || 7 sqq. Pl^M III^a c. 13, 3 (Pl^E c. 14, 3); ap. Ir. p. 108 (inter ep. VII 396 et Pepli 49); vs. 5—8 exhibet Suid. 7 sq. lemma, quod praemittit A, amplificat L in nova p. (227) ad v. 2 sq. adnotans: εἰς πρωτεσίλαον (λω C qui eandem vocalem superscr., πρᾶτ? L^{ar})

τὸν ἐν τροία πρῶτον πάντ' | ἐλλήνων τελευτήσαν 7 Ἀντι-

φίλου Ir. ἀντιφίλ A ἀντιφί^λ Pl^M; βυζαντίου add. L; de ep. auctore dubitari non licet, cf. v. 7 cum VI 252, 4 8 πρωτεσίλ A; num. μ̄ adpinxit Cm^e 9 πρωτεσίλα*ε (-λαιε A^{ar}) P | ἄλ,σεται C, easdem litteras, sed ut αἰσεται legeretur, A^{ar} | αἰών A αἰών C; cf. IX 192, 8 10 cf. 175, 6 | τροίαι C τροῖα s. τροία A^{ac}

σᾶμα δέ τοι πτελέησι συνηρεφές ἀμφικομεῦσι
 Νύμφαι ἀπεχθομένης Ἰλίου ἀντιπέρας.
 δένδρεα δυσμήνιτα καί, ἣν ποτε τεῖχος ἴδωσι 5
 Τρώιον, ἀνυαλέην φυλλοχοεῦντι κόμην.
 5 ὅσσοις ἐν ἡρώεσσι τότ' ἦν χόλος, οὗ μέρος ἀκμήν
 ἐχθρὸν ἐν ἀψύχοις σῶζεται ἀκρεμόσιν. M 35^r

142. Εἰς Ἀχιλλέα

A. Pl

τὸν | Πηλέως υἱόν, τὸν | πάντων ἡρώων | ὑπερέχοντα. C
 Τύμβος Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος, ὃν ποτ' Ἀχαιοὶ
 10 δώμησαν Τρώων δεῖμα καὶ ἐσσομένων.

1 σᾶμα A σῶμα Pl σῆμα Heck.: cf. Philippi ep. VII 385, 3; Quint. Smyrn. VII 409 (σῆμα πέλει πτελέησι κατάσκιον); Philostr. Her. 289, 29 (Il. Z 419) | δέτοι (A) P | ἀμφικομεῦσι Herw., ἀμφικομεῦντι? 2 νύμφαι C νύμφαν A^{ar} | ἀπεχθομένης. A in ἀπὲρ-
 μένης mut. C; μισουμένης interpret. sch.^B | ἀντιπέρας P idemque Pl^M ἀντιπέραν Pl^E | ἐναντίον ἢ ἀντικρὺ πέρα τῆς θαλάσσης schol.^B 3 sq. s. v. δυσμίσσητα Suid.; v. Plin. H. N. 16, 88 3 δυσμίσ-
 νητα (AC) P δυσμίσσητ^α ex δυσμίσσητ^α corr. Pl^M (δυσμίσσητα Pl^E)
 δυσμίσσητ^α S.^v (δυσμείλικτα Stephan.), cr. Brod. (Salm.): cf. IX 69, 1 | ἦν C ἦν? A^{ac} ἦν S.^v | ποτε P Pl S. ποτὶ Heck.: cf. IX 263, 5 ἦν ποτ' ἀμάρτη apud eundem Antiphil. | ἴδωσι C (Pl S.) ἔδωσι A^{ac} (v. 385, 5 Ἰλιον ἦν ἐσίδῃ, Quint. VII 410 αἶ' ῥ' ὁπότ' ἀθρήσωσιν); τέλσον ἴδ. et τέρμ' ἐσίδωσι olim ci.
 4 ἀνυαλέην A, αν supra ην scr. C, ἀνυαλέαν (cum C) Pl S. | φυλλο-
 λοχοεῦντι (χο C χε A^{ar}) P Pl -χοεῦσι S. codd. (-χοοῦσι S. edd.); cf. Philostr. l. c. φυλλοροοεῖν δὲ αὐτίκα κτλ.; φυλλοχοεῦντα Heck.
 5 sq. s. ἀκμή Suid. 5 cf. VII 399, 4 | ὅσσοι (C) P (τόσσοι Dübner.; quod traditur recte se habet in exclamazione, nec πόσ-
 σοι petendum ex 175, 3; 385, 7; cf. IX 29, 3) | ἐνηρ. A^{ac} | ποτ' ἦν S. | οὗ C Pl S. οὐ? A^{ac} (δένδρεα δὲ — οὐ μέρος — σῶζεται 'arbores — omnium heroum iram, non partem, sed totam vel nunc urbi infestam servant' Heck. ad praeposteram sententiam struc-
 turamque aberrans) | μέρος (AC) P Pl S. μένος Dübner. (εἰ μένος Kaib.) | ἀκμήν C ἀκμήν A^{ar} 6 pro ἐχθρὸν ci. θερμόν Mähly, malim σπέρχον, sed nil mutandum esse colligas ex IX 294, 5 | σῶζεται A | ἀκρεμόσιν (AC) P ἀκρέμοσιν Pl^M S. (sed deest gl. in S.^v; ἀκρέμοσι Br.) || 7 sqq. Pl^M III^a c. 13, 4 (Pl^E c. 14, 4);

αἰγιαλῷ δὲ νένευκεν, ἵνα στοναχῇσι θαλάσσης
κνδαίνοιτο πάις τῆς ἀλίας Θέτιδος. M 35^r

143. Εἰς Ἀχιλλέα καὶ Πάτροκλον. A.PI

Ἄνδρε δύω φιλότῃτι καὶ ἐν τεύχεσιν ἀρίστῳ,
5 χαίρετον, Αἰακίδῃ καὶ σύ, Μενoitιάδῃ. M 35^r

144. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ. A

Εἰς Νέστωρα. A

Ἦδυεπὴς Νέστωρ Πύλιος Νηλῆιος ἦρως
9 ἐν Πύλῳ ἡγαθέῃ τύμβον ἔχει τριγέρων.

Fr. Cor. Mel. 145. ἈΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ. A.PI

ep. 145 sq. Εἰς Αἴαντα τὸν | Τελαμῶνος. A

Ἄδ' ἐγὼ ἅ τλάμων Ἀρετὰ παρὰ τῷδε κάθημαι
Αἴαντος τύμβῳ κειρομένα πλοκάμους,

ap. Ir. p. 108; poeta vid. Antipatrum Sid. (et Alcaeum) imitari
p. 92, 7 εἰς ἀχ. A.PI Ir. 8 [ἡρώ]*ων C ἐλλήνων Car 9—10
s. v. ῥηξήνορες Suid. 9 ὄν (C ὄν? A^{ac}) ποτ' (cum eraso acuto
supra o) P ὄν τ' S.^v (ubi τ' novam lineam incipit) 10 δό-
μῃσαν S.^v; post δωμ. interpungunt CPl^m

1 sq. cf. VII 209 (Antip. Sid.) et VII 456 (Dioscor.) 2 cf. VII
1, 5 | κνδαίνοιτο P Pl^m Pl^s κνδαίνντο Pl^{i-b} δοξάζοιτο superscr.
sch.^B || 3 sqq. Pl^m III^a c. 13, 5 (Pl^e c. 14, 5); ap. Ir. p. 108
(inter epp. VII 142 et 145); ep. ex Peplo petitum putat Jac.,
alienum ab eo Bergk 3 πάτροκλῷ A 4 ἄν δρεδύω A^{ac} | δύω
CPl Ir. κλυτῷ FG.Schmidt || 6 sqq. ep. quod unum ex serie
epp. 136—152 Cephalana non recepit Pl. est in ap. Buh. n. 10
(p. 132) 6—7 post ἀδέσποτο lemma scr. A; ad Arist. Peplum
ep. perperam refert Jac. (Br.) 8 (πολιὸς Küst.) 9 s. v. τρι-
γέρων S.₁ et s. γενεά S.₂ (altero loco versum om. S.^v) | penta-
metro nomen Νέστωρ praemittunt S._{1.2} | ἡγαθέῃ S.₁^v |
τύμαον S.₁^v | τριγέρων P^{pc} τρίγ. A^{ar} (cf. VII 157, 4; 295, 1;
421, 6) τριτογέρων S.₂^{A.B.E} || 10 sqq. Pl^m III^a c. 13, 6 (Pl^e
c. 14, 6); in sylloge quae Euphemianae praecedit est n. 29
(Σ^F f. 144^r Σ^P f. 247); ap. Ir. p. 108 inter epp. VII 143 et 146;
in Aristotelis Peplo n. 7 (Bgk; F = cod. Flor. 56, 1), apud

θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, εἰ παρ' Ἀχαιοῖς
ἃ δολόφρων Ἀπάτα κρέσσον ἐμεῦ δύναται. M 35^r. Σ 29

146. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

A. Pl^M

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

5 Σῆμα παρ' Αἰάντειον ἐπὶ Ροιτησίῃν ἀκταῖς
θυμοβαρὴς Ἀρετὰ μύρομαι ἐξομένα,

Tzetz. Posthom. 489, Eustath. ad Il. B 557; variat argumentum ludens Mnasalcas: cf. Athenae. IV 163a (ep. in Virtutem a Voluptate devictam epitaphio Aiakis subiunxit Eust., 'παρωδήσας τις κατὰ τῆς ἡδονικῆς φιλοσοφίας ἔγραψεν' Porphyrio duce addens); cf. Auson. ep. 3 p. 93, 10 sq. lemma praemittunt

APl^MPl^L.^aIr. 10 ἀσκληπιά^δ A, consentiunt PlIr. (om. Σ); ep. ab Samio poeta perperam abiudicat Schneidew. (Wendling); auctorem Mnasalcae versus expressisse praepostere statuit Rose (cf. Eust. ad B 557) 11 ἐπ' Αἴαντος τοῦ Τελαμωνίου F εἰς Αἴαντα PlIr., lemma om. Σ (in Σ^P erasus est titulus αἶνιγμα

Σφιγγός errore praefixus) | τοῦ τελαμῶν^ο* (o superscr. C, τελαμῶνα A^{ar}) 12 ἀδ' A^{ac} ἄδ' CPl^MΣ | ἀρετὰ παρὰ A^{ac} 13 τύμβῳ Σ | κειρομένα PF idemque Pl^{Mac} κειραμένα Pl^M ex corr. (alio atramento facta) Pl^EΣ (sed κειραμένη Σ^P in marg.) Tzetz. Eust. Mnas. Ir. | πλακάμ^οου¹ ex πλοκάμ^οω¹ corr. in marg. Σ^P

1 (θυμῷ δὲ μεγάλῳ βεβολημένη Σ^P in marg.) | ἄχει C ἔχει A^{ar} | μεγάλῳ Σ | βεβαρημένα (βεβαρυμένον) Tzetz. βεβαρημένον cod. Harleianus (βεβολημένα PPlΣIr. Eust. FMnas.) | εἰ παρὰ A εἰ παρ' C ὡς παρ' FTzetz. Harl.^m ὅτ' ἄρ' Harl.^t εἰ παρὰ Mnas. (B^{gk}) οὔνεκ' PlIr. Eust. οὔνεκ' Σ | (ἄπασιν Mnas.)

2 (ἃ κακόφρων Τέρψις praecedentibus in v. 1 sq. verbis: τῇδε κάθημαι Ἰδονῇ αἰσχίστως κειραμένη Mnas.) | κρέσσον ἐμεῦ C κρέσσονα μεῦ A^{ar} κρεῖσσον ἐμοῦ Pl (sed κρεῖσσ\ ex κρεῖσσον¹ corr. Pl^M) Σ Ir. Mnas. κρέσσων ἐμοῦ Eust. (κρεῖσσων Σ^P in m.¹); μειζον ἐμοῦ Heck. | δύναται PΣ^F.^P in t. κέκριται PlF Ir. Tzetz. Eust. Mn., et γρ. κέκριται in m. Σ^F.^P || 3 sqq. Pl^M III^a c. 13, 7 (Pl^E c. 14, 7); in sylloge Σ est n. 88 (Σ^F 149^v, Σ^P 253^v); ap. Ir. p. 109 ante VII 147; priora dist. duo exhibet Suid. 3 sq. lemma praemittunt PΣ 3 ἀντιπατ^ορου¹ A (Σ) in ἀντι**πά-τρ^οου¹ mut. C, ne praepositio alternis lineis dirimeretur | σιδωνι^οου¹ add. A idemque Pl^M, om. ΣPl^EIr. 4 εἰς τὸν αὐτό A (Ir.) εἰς τὸ αὐτό Pl^M.^E εἰς Αἴαντα Σ 5 sq. s. v. θυμοβαρὴς

ἀπλόκαμος, πινόεσσα, διὰ κρίσιν ὅτι Πελασγῶν
οὐκ ἀρετὰ νικᾶν ἔλλαχεν, ἀλλὰ δόλος.

τεύχεα δ' ἂν λέξειεν Ἀχιλλέος· Ἕρσενος ἀκμᾶς, 5
οὐ σχολιῶν μύθων ἄμμες ἐφριέμεθα.' M 35^r. Σ 88

5

147. ἈΡΧΙΟΥ.

C, A, Pl

Εἰς τὸν αὐτὸν Αἴαντα, τὸν Τελαμῶνος.

A, L, C

Μοῦνος ἐναιρομένοισιν ὑπέρμαχος ἀσπίδα τείνας
νηυσὶ βαρὺν Τρώων, Αἴαν, ἔμεινας ἄρη·

Suid., p. 94, 5 παραιάντειον A^{ac} | ἐπιρροιτήσιν A^{ac} ἐπιρροί-
τησίςιν C ἐπιρροισίςιν cum litt. τη supra oi scriptis S.₁^v ἐπι-
ρροιτείησιν Σ^F -τείησιν Σ^F | cf. Quint. Smyrn. V 654 Ποι-
τηίδος οὐχ ἐκὰς ἀκτῆς et Tryph. 216 ἀπὸ Ποιτειάδος ἀκτῆς
6—p. 95, 2 s. v. πινόεσσα S.₂ 6 θυμοβαρὺς ΣS.₂^v | ἡρετὰ
ex ἀρ. (?) factum S.₁^v ἀρετὰ^η (et ἐξομένᾳ^η) Σ^F | μύρομαι om S.₁^{B, E} |
ἐξομένᾳ A^{ac}

1 ἀπλόκαμος C ἀπλοκάμους A^{ar} (quod fort. restituen-
dum, congruunt tamen cum C Suidas et Pl) | ὀυπαρὰ supra πιν.
sch.^B | ante διὰ (C) interpung. C, post κρίσιν perperam Pl^M |
ὅτι S.₂^v 2 νικᾶν (circumfl. rest. C, νικάν? A^{ac}) PPlS., νίκαν
non praeferendum | ἔλλαχεν ΣS.₂^v | ἀλλαδόλος A^{ac} | δόλω S.₂^v
3 δ' ἂν A | ἀχιλλέως Σ | ἡλικίας supra ἀκμᾶς sch.^B
4 ἄμμες? A^{ac} || 5 sqq. Pl^M III^a c. 13, 8 (Pl^E c. 14, 8); ap. Ir.

p. 109 (ante VII 148) 5 sq. αρχίου C | εἰς τὸν αὐτὸν Α αἴαντα L |
τὸν τελα C | μῶνος L: hic titulus nunc exstat in P; primo εἰς
τὸν αὐτὸν | ἀρχίου scripserat A^{ar}, pristinum lemma amplificavit L
in hunc modum: εἰς τὸν αὐτὸν αἴαντα | ἀρχίου τὸν τελα μῶνος;
ne sic nomen auctoris inter lemmatis particulas lateret, C quae
ab A et L scripta erant ἀρχίου τὸν τελα erasit, praemisit lem-
mati nomen auctoris et τὸν τελα propius ad μῶνος super-

scripsit; post μῶνος adposuit L haec: τὸν ἐξ ἑλλήν | ἀρχόν·
ἀλλὰ διακε|νήν δόξαν μαινόμεν⁰ | ἐαντὸν ἀπέσφαξεν 5 An-
tiochensi trib. Reinach; Mytilenaeo, quem Meleagreus adiungit
poetis, ep. vindicat Menk 6 εἰς τὸν αὐτὸν Ir. εἰς τὸ αὐτό Pl^E

εἰς αὐτὸ Pl^M 7 sq. s. v. ἐναίρειν Suid. 7 ἐναιρομένοισιν C
ἐναίρ. A^{ac} S.₁^v ἐναιρομένῃσιν Brod. (Opsop.) -μέναισιν Scaliger |
ὑπέρμαχον PlSuid. | post τείνας interpunxit Pl^M 8 post

οὐδέ σε χερμαδίων ὥσεν κτύπος, οὐ νέφος ἰῶν,
οὐ πῦρ, οὐ δοράτων, οὐ ξιφέων πάταγος·

ἀλλ' αὐτως προβλής τε καὶ ἔμπεδος, ὥς τις ἐρίπνα, 5
ἰδρυθεὶς ἔτλης λαίλαπα δυσμενέων.

5 εἰ δέ σε μὴ τεύχεσσιν Ἀχιλλέος ὥπλισεν Ἑλλὰς
ἄξιον ἀντ' ἀρετᾶς ὅπλα ποροῦσα γέρας,

P 228 Μοιράων βουλῇσι τάδ' ἄμπλακεν, ὥς ἂν ὑπ' ἐχθρῶν
μή τινος, ἀλλὰ σὺ σῇ πότμον ἔλῃς παλάμη. M 35^v

148. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

A. Pl

10

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Σῆμα τόδ' Αἴαντος Τελαμωνίου, ὃν κτάνε Μοῖρα
αὐτοῦ χρησαμένα καὶ χερὶ καὶ ξίφει.

νηυσὶ distinxit C, sed dativus iungendus cum βαρὺν | αἶεν
P Pl Suid. Αἴαν Br. | ἔμεινα[ς] C ἔμειναν A^{ac} (unde fort. ὑπέρ-
μαχον v. 1 cum Pl S. reponendum esse suspiceris); ἄμυνας Lob.
frustra | cf. VII 237, 4 | ἄρη Pl S. ἄρη A^{ac} in ἄρην mut. C, qui
tamen litt. finalem puncto superposito (ῡ) et lineola rursus
delevit

1 s. v. χερμαδίω Suid. (gl. deest in S.^v) | οὐδέσε (' C) P |
ὥσεν (Ὶ rest. C) P ὥσε Pl S. | ἰῶν S.^{A.B.C.E} (βελῶν interpret.
schol.^B) 2 s. v. πάταγος Suid. (deest in S.^A) | πῦρ C πῦρ? A^{ac}

3 ἀλλ' αὐτως C Pl^M ἀλλανύτως A^{ac} | προβλήστε ex προβλῆστε
cr. P | ὥστις (' C) P: cf. ἴσον ἐρίπνα VII 748 (apud Ant. Sid.) |
ἐρίπνη Pl κρημνός superscr. sch.^B 4 ἰδρυθεὶς A ἰδ. C ἰδρυνθεὶς
Pl 5 δέσε (' C) P | ἡγλᾶισ' an ἐστόλισ'?

6 ἀνταρετᾶς A^{ac} |
ἀρετῆς Pl^M ἀρετᾶς (cum P) Pl^E 7 βουλῇσι Pl^M | τάδ' P | ἡμπλα-
κεν Pl | ὑπεχθρῶν A^{ac} 8 ἀλλὰ P | σὺ. σῇ. P τεῇ Pl | ἔλῃς A^{ac} ἔλῃς
Pl^M | παλάμη A^{ac} παλάμη Pl^{ac} Pl || 9 sqq. Pl^M III^a c. 13, 9 (Pl^E
c. 14, 9); exstat in sylloge Σ, n. 28 (Σ^F 144^r Σ^P 247^r), ap. Ir.
p. 109 inter epp. VII 147 et 149 9 sq. lemma praemittunt
A Pl^M

9 om. Σ Ir. Pl^{I.a} (sed τὸ 'εἰς τὸ αὐτὸ' ἐν ἄλλῳ γρ.
'εἰς τὸ αὐτὸ ἀδέσποτον' Pl^a in epid.), add. Pl^M Pl^{ac.b.s}; olim

Asclepiadi ep. tribui 10 cum A consentit Ir., εἰς αὐτὸ Pl^M εἰς τὸ

αὐτό Pl^E; l. om. Σ 11 τὸ δ' A | αἴαντ* (αἴαντι ante ras). Pl^M |

Τελαμονίου Σ 12 αὐ τοῦ A | χρησαμένα A -μένη Pl Σ |
χειρὶ Σ | post ξίφει erasum vid. clausulae signum in P

οὐδὲ γὰρ ἐν θνητοῖσι δυνήσατο καὶ μεμανῖα
εὐρέμεναι Κλωθῶ τῷδ' ἕτερον φονέα. M 35^v. Σ 28

149. ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

5 Κεῖται ἐνὶ Τροίῃ Τελαμώνιος, οὗ τινι δ' ἔμπης
ἀντιβίων ὀπάσας εὖχος ἐοῦ θανάτου·
τόσσης γὰρ χρόνος ἄλλον ἐπ' ἀξίον ἀνέρα τόλμης
οὐχ εὐρών παλάμη θῆκεν ὑπ' αὐτοφόνῳ. M 35^v

150. ΤΟΥ ΑἴΤΤΟΥ.

A. Pl

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

10 Αἴας ἐν Τροίῃ μετὰ μυρίον εὖχος ἀέθλων
μέμφεται οὐκ ἐχθροῖς κείμενος, ἀλλὰ φίλοις. M 35^v

151. Εἰς Αἴαντα | καὶ Ἑκτορα.

A

Ἑκτωρ Αἴαντι ξίφος ὤπασεν, Ἑκτορι δ' Αἴας

15 ζῶσθ' ἄμφοτέρων ἢ χάρις εἷς θάνατος. M 35^v

1 sq. s. v. μεμανῖα Suid.₁, s. v. Κλωθῶ S.₂ 1 οὐδὲ (C) P
θνητοῖσι δυνήσατο P Pl Σ θνητοῖς ἡδύνατο S.₁ θνητοῖσιν ἡδ. S.₂^v
(θνητοῖσιν ἐδύνατο S. edd.) 2 κλωθῶ S.₁^v κλωθῶ. P^{pc} κλωθῶ?
A^{ac} | τῷ δ' Σ, idem ex τόνδ' cr. Pl^m τὸ δ' S.₁^v | ἕτερον A^{ac} ||
3 sqq. Pl^m III^a c. 13, 10 (Pl^e c. 14, 10), ap. Ir. p. 109 ante ep.
VII 151; totum ep. initio excepto praebet Suid. 3 sq. lemma
ante nom. auctoris scr. A 3 σχολῶ add. A, om. Pl Ir.
4 εἰς τὸν αὐτόν A (Ir.) εἰς αὐτό Pl^m εἰς τὸ αὐτό Pl^a.^s sch.^B om.
Plⁱ. Pl^a in t.; Leont. more suo tabulam, quae Aiacis mortem re-
praesentabat, versibus suis vid. illustrasse 5 ἐνι A^{ac} | οὕτινι
— θανάτου s. v. ὀπάσας Suid. (sed deest gl. in S.^v) | δ' om. S.^a
6 ἐξ ἐναντίας πολεμούντων explicat sch.^B | ὁ πάσας A^{ac}
7 sq. s. v. αὐτοφόνῳ Suid. 7 χρόνος P Pl S. θεός et πότμος
FG Schmidt; μόρος? | ἄλλον A^{ac} 8 οὐχ' S.^v | οὐχευρῶν A^{ac} |
παλάμη S.^v | θῆκεν (~ AC) P (φθίσεν?) | ὑπαντοφόνῳ A^{ac} ἐπ'
αὐτ. S.^{a.v.e} || 9 sqq. Pl^m III^a c. 13, 11 (Pl^e c. 14, 11) 9 sq.
lemma praemittit A 10 εἰς αὐτό Pl^m, cum P faciunt Pl^e
11 μυρίων Pl^{i-b} μυρίον P Pl^{m.s} 12 post κείμενος distinguit C
puncto quod erat post ἐχθροῖς eraso || 13 sqq. Pl^m III^a c. 13, 12

152. Εἰς τὸν αὐτὸν | A
 Αἴαντα καὶ Ἑκτο^ρα τὸν Πριάμῳ | καὶ εἰς τὰ L
 παρ' ἀλλήλων δῶρα. L

Πικρὴν ἀλλήλοις Ἑκτωρ χάριν ἠδὲ φέρασπις
 5 Αἴας ἐκ πολέμου μνημ' ἔπορον φιλήσας·
 Ἑκτωρ γὰρ ζωστῆρα λαβὼν ξίφος ἔμπαλι δῶκε·
 τὴν δὲ χάριν δώρων πείρασαν ἐν θανάτῳ.
 τὸ ξίφος εἶλ' Αἴαντα μεμνηνότε, καὶ πάλι ζωστήρ 5
 εἴλκυσσε Πριαμίδην δίφρῳ συρόμενον.
 10 οὕτως ἐξ ἐχθρῶν αὐτοκτόνα πέμπετο δῶρα,
 ἐν χάριτος προφάσει μοῖραν ἔχοντα μόρου. M 35^v

(Pl^E c. 14, 12); ap. Ir. p. 109 ante VII 152 p. 97, 13 num.
 ῥν adpinxit Cm^o | εἰς αὐτό (i. e. αὐτό) Pl^M εἰς τὸ αὐτό Pl^E εἰς
 τὸν αὐτόν Ir. | ἔκτορα A 14 ἔκτωρ A^{ac} (eodem spiritu vo-
 cem fere semper instruxit A) 15 εἰς P^{nc} PlIr. εἰς s. εἰς A^{ac};
 γρ. ἦν θ. et γρ. εἰς θάνατον sch.^B (cf. Pl^w), utrumque ci.
 Opsop.; αἱ χάριτες θ. perperam Jac. ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 13, 13 (Pl^E c. 14, 13), ap. Ir. p. 109 ante
 VII 136; Suid. tertio vs. excepto totum affert ep. 1 εἰς

αὐτό Pl^M εἰς τὸ αὐτό Pl^E; ep. fort. est Antiphili, cf. VI 96 (2 ἐκ πο-
 λέμου), VII 641 (5 χάριν), IX 263 (3 πειράζουσα), 14 (7 εἶλε), 310
 (4 συρομένη, 6 προφάσις), 86 (6 αὐτοφόνον), 73 (4 πέμπεις), VII
 634 (4—6) 2—3 add. L 2 εἰστά ('et' C) P 4 sq. s. v. φέ-
 ρασπις Suid. 4 πι**ικρὴν C πικρικὴν A^{ar}; signum x adpin-
 xit C iteratque in m.^o ὦ addens | ἔκτωρ C ἔκτον (potius quam

ἐκτων) A^{ar} | ἠδὲ S.^v 5 πολέ S.^v | ἔφερον S. 6 ἔμπαλι (C)
 P: cf. VI 47, 5 (Ant. Thess.) | δῶκεν Pl 7—9 s. v. πείρησαν
 Suid. 7 τὴν δε A^{ac} | τὴν δε δώρω (ω in eraso o) χάρι^ν
 S.^v | πείρισαν P πείρησαν S.^v E | θανάτῳ S.^v 8 εἶλ' C εἶδ'
 A^{ar} (idem S.^v) | πάλι C παλιή? A^{ar} πάλιν S.^v B. E | ζωστῆρ C
 ζωστίν· s. ζωστήρ? A^{ar} 8 sq. πάλιν εἴλκεν (εἴλξε Jac.) ζωστήρ
 Πρ. Passow 9 εἴλκυσσε A^{ac} | πριαμίδην C -δησ A^{ar} | δίφρ.
 συρόμενον: cf. IX 97, 4 (ἐξ ἵππων Ἑκτορα συρόμενον apud Al-
 pheum Mit.) 10 sq. s. v. αὐτοκτόνα Suid. 10 οὕτως S.^v |
 ἐξεχθρῶν P | αὐτοκτόνα (α in er. ωι s. αι?) P αὐτοχθόνα
 S.^c (idem scripturus erat S.^v, nam x corr. ex χ) | πέμπετο
 P Pl^M S. πέμπεται Pl^{I-b} | πολλάκι δ., πέμπεται ἦρα et δῶρα
 πέλονται frustra Jac. (Br. verba transposuit ita: πέμπεται ἐξ
 ἐχθρῶν οὕτως αὐτ. δ.) 6 προφθάσει S.^A ||

153. ὈΜΗΡΟΥ

A. Pl

οἱ δὲ ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ ΤΟΥΤ' ΑΙΝΔΙΟΥ.

L

Εἰς Μίδα. Τὸ σχῆμα κύκλος.

A. C

Χαλκῇ παρθένος εἰμί, Μίδα δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.
 5 ἔστ' ἂν ὕδωρ τε νάη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθνήλη

1 sqq. Pl^M III^b c. 6 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 1. Epigr. est n. 59 in sylloge Σ (Σ^F f. 146^v Σ^P 250^r); apud Plat. Phaedr. 264 D; apud Diog. L. I 89; [Dion. Chrys.] 37, 38; in Ps.-Herod. Vita Hom. 5, 28 W.; in Cert. Hom. et Hes. 255 Rz. Planudea sylloge prior exhibet in c. 7 (εἰς ἀρχ. τινάς) epp. 13, sylloge minor in c. 6 (eiusdem tituli) epp. 9, iuncta sunt in Pl^E utriusque sylloges epp. 22 atque in Pl^{s.w} ita, ut novem de Timone epp., quae segregata exstant in Pl^M (III^a c. 7, 8—12 et III^b c. 6, 2—5) itemque in Pl^{I.a} (III c. 7, 8—12 et 15—18), una serie continuentur (Pl^s III c. 7, 8—16). Cunctae vero edd. eundem et Palatini et autographi ordinem neglegunt eo, quod post VII 313 non epp. 314. 316, sed ep. 316 ante 314 praebent. Inter epp. εἰς ἀρχ. unum, quod desideratur in Palatino, servat Planudes: XVI 27. Insunt in III^a c. 7 n. 1 sq.: A. P. VII 567, App. Pl. 27 (Pl^E c. 7, 1 sq.) — n. 3—7: A. P. VII 311. 530. 549. 666. 535 (Pl^E c. 7, 3—7) — n. 8—13: A. P. VII 313. 314. 316. 317. 320. 241 (Pl^{I.a} c. 7, 8. 10. 9. 11—13; Pl^{s.w} c. 7, 8. 10. 9. 11. 12. 17). In Pl^M III^b c. 6 exstant n. 1: A. P. VII 153 (Pl^{I.a} c. 7, 14; Pl^{s.w} c. 7, 18) — n. 2—5: A. P. VII 315. 318. 319. 577 (Pl^{I.a} c. 7, 15—18; Pl^{s.w} c. 7, 13—16) — n. 6—9: A. P. VII 747. 354. 556. 563 (Pl^E c. 7, 19—22) 1—2 Ὀμήρου PlΣ; Homero tribuunt ep. Vit. Cert., ab illo abiudicat refertque ad Cleobulum Simonidei carminis (fr. 57 B.) testimonio usus Diog.; auctorem non afferunt Plato Dio; cf. Weissshaüpl p. 81 2 οἱ δὲ

κλ. τ' ου¹ λι^δ add. L 3 εἰς μ. ante Ὀμήρ. scr. A | κυκλ⁹ C cf. Plat. l. c., Ioann. Philopon. in Arist. analyt. poster. 34^b: κύκλον δὲ φησι τὰ ἔπη ἦτοι τὰ ἐπιγράμματα τὰ οὕτω πεποιημένα, οὐχ ὥς τῇ κατὰ τὸ τέλος τοῦ πρώτου στίχου λέξει ἀκολουθούσης τῆς ἀρχῆς τοῦ δευτέρου καὶ τούτῳ τοῦ τρίτου καὶ ἐφεξῆς, ἀλλ' ὥς δύνασθαι τὸν αὐτὸν στίχον καὶ ἀρχὴν καὶ τέλος ποιῆσθαι 4 affert vs. Ioannes grammat. l. c.; alienum a cycli exemplo versum iudicat I. Schmidt, qui tribus versibus (2. 5. 6) cycli figuram effici statuit, cf. Hermiae ad Plat. Phaedr. 264 notam hanc: ἔξεστι γὰρ τῶν τριῶν στοιχείων (στίχων Preg.) τῶν ἐν τῷ ἐπιγράμματι, ὃν ἂν ἐθέλῃς, προτάξαι —, ὅθεν τινὲς τὰ τοιαῦτα ἐπιγράμματα τρίγωνα καλοῦσιν | om. vs. Vit.^{Ra, b. L b} |

[καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύζει δὲ θάλασσα
ἡέλιός τ' ἀνιῶν λάμπη λαμπρά τε σελήνη],
αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ
ἄγγελέω παριοῦσι, Μίδαο ὅτι τῇδε τέθαιπται. M 92^r. Σ 59.
Pr. 233

5

154. Εἰς Κόροιβον,

A

οὗ | μέμνηται Καλ|λίμαχος ἐν ᾧ Αἰτίων.

A

Κοινὸν ἐγὼ Μεγαρεῦσι καὶ Ἰναχίδεσιν ἄθυρμα
ἵδρυναι Ψαμάθης ἔκδικον οὐλομένης.

χαλκῇ CDiog.^B (χαλκῇ A^{ac}) χαλκῆ Br. | παρθένος: ἐ refecit,
non ex ι cr. C | εἰμὶ δ' ἐπὶ Σ^F in textu | Μίδα PPlPlat.Σ^F
(Σ^F in marg.) Dio Μίδου Diog. Cert.^F Ioann. Vit. vulg. (αἴδου
Vit.^M) Μίδεω Vit.^B (Rz.) | ἐπι A^{ac} ἐν Ioann. | σῆματι P | σήματος
ἡμαι Cert. p. 99, 5 vs. laudant [Longin.] de subl. 36, 2, Sext.
Empir. bis: hypot. p. 65 Bk. (Sext.₁) et adv. Math. p. 327 (Sext.₂),
Liban. I 519 R., qui tres auctores nomen poetae om. | ἔτ' ἄν? A^{ac}
ἔστ' ἄν C Diog. (ἔσταν Diog.^{Bac}) Dio Vit. (σῶτ' ἄν Vit.^{Lb}) Cert.
[Long.] Sext., εὐτ' ἄν PlΣ ὄφρ' ἄν Plat.Lib. | νάη PPl^EPlat.
Cert. Sext.₁ Lib. νάη Pl^MΣ ῥέη Dio Sext.₂ [Long.] Diog. (ῥέη
Diog.^B ῥέει Diog.^H) Vit.^{Ra, b, P} ῥέοι Vit.^{A, B, M, La} | τεθήλη Pl^MΣ
τεθήλη* (ex τεθήλη corr.) Diog.^B τεθήλει Vit.^{Rb} τεθήλοι
Vit.^{A, B, M, La}.

1 sq. hoc ordine duos versus praebet Cert., inverso Diog.;
vs. cycli legem turbantes interpolati sunt nec defenduntur
Simonid. fr. 57, 2—4; utrumque recte om. PPlat. Dio item-
que Pl^M, priorem om., sed alterum exhibent Vit.ΣPl^E
1 πλήθωσι Cert. ῥέωσιν Diog.^{B, P, Q, H} (ποταμοί) γε ῥέωσιν Diog.
ed., ῥείωσιν Röper | περικλ. Cert. ἀνακλύζει Diog. (ἀνακλύζει
D^{B, H}) | δὲ Cert. Diog. (ex τε corr. Diog.^F) 2 versum tertio
praemittit Diog. | ἡέλιος Diog.^B ἥλιος D.^F | τ' Diog. Cert.
Vit.ΣPl^E δ' Western. | ἀνίων Diog.^B ἀνίων Σ^F ἀνίων Σ^{Far} |
λάμπη Diog. (λάμπη D.^B) Vit.^{Ra, b, P, M}Pl^B λάμποι Vit.^{A, B, La}Pl^{I, a}
λαμποῖ Σ φαίνη Cert. | λαμπρὴ Goettling 3 sq. s. v. αὐτοῦ
(et s. Μίδαο) Suid. 3 v. K. 539, 3 | πολυκλαύτῳ C -κλαί-
στωι A^{ar} -κλαύτῳ Cert. Dio -κλαύτῳ S.^V Diog.^{B, P, Q, H} Σ^F -κλαύστω
Pl -κλαύστω Σ^F (ubi litt. νο ante πολ. expunctae) -κλαύτου
Plat. Vit.: cf. VII 476, 3 | ἐπι A^{ac} S.^V | τύμβῳ Diog.^B S.^V Σ τύμβον
Plat. Vit. 4 ἄγγελέων S.^{V, B, E} ἄγγέλῳ Vit.^{Lb} (ἄγγέλλῳ Herm.)
σημανέω Cert. | παριοῦσι* C (-σιν A^{ai}) παρριοῦσι (παρρ. ante ras.)
Σ^F: cf. Pepli ep. 51, 2 B. | Μίδαο* ex Μίδαο corr. D.^B Μίδης Vit.
Cert. | τῇδε Diog.^B S.^V Σ || 5 sqq. cf. Pausan. I 43, 7; Conon. Narr.

εἰμὶ δὲ Κῆρ τυμβοῦχος, ὃ δὲ κτείνας με Κόροιβος·
 κεῖται δ' ὧδ' ὑπ' ἑμοῖς ποσσὶ διὰ τρίποδα·
 Δελφὶς γὰρ φάμα τόδ' ἐθέσπισεν, ὕφρα γενοίμαν 5
 τὰς κείνου νύμφας σῆμα καὶ ἱστορίη.

5 155. Εἰς Φιλιστίωνα, τὸν Νικαέα γελωτοποιόν. A, L

Ὁ τὸν πολυστένακτον ἀνθρώπων βίον
 229 γέλωτι κεράσας Νικαεὺς Φιλιστίων
 ἐνταῦθα κεῖμαι, λείψανον παντὸς βίου,
 πολλάκις ἀποθανών, ὧδε δ' οὐδεπώποτε. M 31^v. E 55

XIX; Stat. Theb. I 590; Ov. Ib. 577; Weisshäupl p. 93 p. 100, 5
 εἰς κόρυβον A (cf. Et. M. s. Μελιτίδης et s. δασπλήτης, Cram. An.
 P. II 139, 12. 141, 25) 6 cf. Callim. fr. 13^o Schn. (Steph. Byz.

s. Τριποδίσκος) | καλλίμᾶ^χ A | ἀλγῆτιών C ἀστεων A^{ac} 7 κοινὸν
 (λο, pro υ? C) P; cf. Paus. ἐπη κοινὰ ὄντα τοῖς Ἀργείοις | μα-
 γαρῶσι P | ἱναχίδεσσιν P Ἰναχίδαισιν Ruhnken | ἄθυρμα (C):
 cf. Suid. s. hac voce (ὄδυρμα Weisssh.) 8 ἑκδικον ad ἄθ.
 referunt Chardon, Huschke ('monstrum miserandam ulciscens
 Psam.'), pro adverbio habet Jac. ('cum Ps. contra ius perierit')

1 s. v. κῆρ Suid. | κῆρ C Suid.^v κῆρ A^{ac} (cf. Paus. l. c.:
 Ἀπόλλων δὲ Ἀργείοις ἐς τὴν πόλιν πέμπει Ποινὴν) | τυμβοῦλος
 S.^{A.B.V.E} | κοίροῖβος (lin. supra οι ut in nom. proprio) S.^v
 2 ὑπεμοῖς A^{ac} | διατρέπ. A^{ac} (cf. Paus.) 3 sq. s. v. Δελφοί
 Suid. 3 δελφὸς S.^{B.E} | τόδ' (rest. C) P | ὕφρα? A^{ac} ὕφρα S.^v
 4 τὰς (acc. bis positus) P | τασκείνου S.^v | κείνον: 'dei Delphici';
 Apollini nuptam, non Coroebo sponsam tradunt Psamathen,
 nec tamen pron. in Φοῖβον aut Ἐκάτον (s. Κλαρίον) mutandum
 vid. (κείνη Heck.) | ἱστορίησ (rest. C) P ἱστορίη Suid. (Heynius,
 Knaack: v. Kn. Anal. Alex. Rom. p. 26) || 5 sqq. Pl^M III^a c. 6
 (εἰς ἀνδρας οὐκ ἐπισήμους), 3; ep. est in sylloge Euphemiana
 n. 55 (E^F 158^v, E^F 262^v) 5 lemma om. Pl^{M.I} ἀδηλον Pl^{a.s} |
 εἰς φιλιστίωνα A E, τον νικ. γ. add. L, idem in fine ep.
 signum ✕ adpinxit, quod (p. 229) in marg. sup. iterat cum
 versu: κ' αὖ^τ κραναὴν ἀνέβαινε | φιλιστίωνος ἐρίπνην 6—7 s. v.
 Φιλιστίων Suid. 6 ἀνών Pl^M S.^v E^{F.P} 7 cf. Cassiodor. Var.
 IV 51 | γέλωτι (γε litt. manifestiores redd., non ex π restituit
 C) P γέλητι E^{F.P} γέλωτα S.^v κεράσας γέλωτι verborum ordine
 mutato S.^A | νικαεὺς (ν, pro μ C) P | post φιλ. erasa est clau-
 sula in Pl^M 8 ἐνταῦθα (C) P | βίον^τ E^F βίου ex βίον cr. E^F

156. ἸΣΙΑΩΡΟΥ ΑἶΓΕΑΤΟΥ.

C, Pl

Εἰς Εὐμηλον ἱξεντήν.

L

Ἰξῶ καὶ καλάμοισιν ἀπ' ἡέρος αὐτὸν ἔφερβεν
 Εὐμηλος λιτῶς, ἀλλ' ἐν ἐλευθερίῃ.
 5 οὔποτε δ' ὀθνεῖην ἔκυσεν χέρα γαστροῦς ἔκητι·
 τοῦτο τρυφήν κείνω, τοῦτ' ἔφερ' εὐφροσύνην.
 τρὶς δὲ τριηκοστὸν ζήσας ἔτος ἐνθάδ' ἰαύει, 5
 παισὶ λιπὼν ἱξὸν καὶ πτερὰ καὶ καλάμους. M 93^r. M 41^v

157. Εἰς τινὰ μαντευσάμενον | περὶ τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς. L

10 Τρεῖς ἐτέων δεκάδας, τριάδας δύο, μέτρον ἔθηκαν
 ἡμετέρης βιοτῆς μάντιες αἰθέριοι.

p. 101, 9 cf. de mima dictum: πολλάκις ἐν θυμέλαις, ἀλλ' οὐχ
 οὕτω γε θανούσῃ (Kaib. 609, 4) | οὐπώποτε A δὲ post οὐ superscr. C
 1 sqq. Pl^M exhibet ep. et in l. III^a et III^b: est enim III^b c. 15
 (εἰς ἱξεντάς), 1 (Pl¹, M) et III^a c. 25 (εἰς πτωχούς), 1 (Pl², M). Exstat
 in amplioris sylloges cap. 15 ep. unum (A. P. VII 172), in l. III^b
 c. 15 insunt epp. duo (A. P. VII 156. 171); haec tria epp. sunt
 in Pl^E cap. 16 (εἰς ἱξ.) n. 1—3. In cap. εἰς πτωχούς (25) ex-
 hibet Pl^M l. III^a epp. duo (A. P. VII 156. 460), omisum est
 hoc cap. in Pl^M l. III^b, unum ep. (VII 460) praebent in cap. 28
 (εἰς πτωχούς) Pl^E 1—2 lemma praemittit P 1 αἰγεάτου
 add. C Pl², M om. Pl¹, M Pl^E 2 ἱξεντ L 3 ἱξῶ C ἱξ. A^{ac} (ipse
 C postea lenem quoque adposuit) | ἀπηέρος A^{ac} | αὐτὸν A (Pl¹)
 αὐτὸν Pl^M Pl^a, s' | ἔφερβε A v fin. add. C ἔφερβεν (cum C) Pl
 4 λιτῶς ex λιτῶι corr. A | ἐνελ. A^{ac} 5 οὔποτ' ὀθν. A in οὔποτε
 δ' ὀθν. mut. C | ἔκητι (C) P 6 κείνω A κείνωι. C | ἔφερ'
 (spir. A C, acc. et apostroph. add. C) P 8 ἱξόν A ἱξὸν C | πτερὰ P Pl:
 de avibus illicibus intellegit Jac. (v. VII 203), rectius de re-
 tium genere Brod. (cf. Ioann. Chrys. XIV 146 D); ἡέρα Wilam.,
 at cf. Lycophr. 105 ληῖτιν ἐμπαίσασαν ἱξεντοῦ πτερῶ ||
 9 sqq. ep. exstat in Pl¹, M l^b (εἰς ζωήν) f. 83^v et in Pl², M III^b
 c. 9 (εἰς γέροντας), 1 (Pl^E III c. 10, 6); sylloges minoris εἰς
 γέροντας caput exhibet unum ep. VII 157, in amplioris sylloges
 εἰς γέρ. capite (l. III^a c. 10) insunt epp. quinque: A. P. VII 309.
 336. 187. 345. 634 9 lemma om. Pl¹, 2 M ἀδηλον Pl¹, E | ἀδέ-
 σποτον Pl², E | εἰς τινὰ μαντευσάμ L | cf. Antip. Thess. epp.
 IX 112 et XI 23 10 δεκάδεσ (C) P δεκάδας ex -δος corr.

ἀρκοῦμαι τούτοισιν· ὁ γὰρ χρόνος ἄνθος ἄριστον
 ἡλικίης· ἔθανεν χῶ τριγέρων Πύλιος. M 92^v. M 83^v

158. Εἰς Μάρκελλον | τὸν Σιδήτην ἱατὸν. L

Μαρκέλλου τόδε σῆμα περικλυτοῦ ἱητῆρος,
 5 φωτὸς κυδίστοιο, τετιμένου ἀθανάτοισιν,
 οὗ βίβλους ἀνέθηκεν ἐνκτιμένη ἐνὶ Ῥώμῃ
 Ἀδριανὸς προτέρων προφερέστερος ἡγεμονήων
 καὶ πάις Ἀδριανοῖο, μέγ' ἑξοχος Ἀντωνῖνος, 5
 ὄφρα καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνδράσι κῦδος ἄροιτο
 10 εἵνεκεν εὐεπίης, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἡρώω μέλψαντι μέτρῳ θεραπῆια νούσων
 βίβλοις ἐν πινυταῖς Χειρωνίσι τεσσαράκοντα.

Pl₂^M | τριάδος A^{ac} τριαδας Pl₂^M | ἔθηκεν P, cr. Pl p. 102,
 11 αἰθέριοι (' C) P

1 ἑραστὸν? 2 ἡλικίης· (λι ex λε cr. A) P | ἔθανεν P Pl^M -νε
 Pl₁^{I-b} | χῶ Pl₁^M χῶ P Pl₂^M | τριγέρων (' C) P Pl^M || 3 sqq. ep. est
 in ap. Buh. n. 11 (p. 132) 3 σιδίτην¹ L: cf. Suid. s. v. Μάρ-

κελλος, Steph. Byz. s. Σίδη | post ἱατῶ add. L: οὔτος (' C) ὁ

μάρκελλος | τεσσαράκοι βίβλους | ἐν ἔπεσιν ἔγραψεν ἡρωικοῖς,
 contra tradit Suid. l. c.: οὔτος ἔγραψε δι' ἐπῶν ἡρωικῶν βιβλία
 ἱατρικὰ μβ'; cum lexicographo facit C: cf. ad 12; ut ab L
 idem numerus afferatur atque a C et Suida, in adnotatione
 lemmatistae litt. β (i. e. δύο) ante βίβλους inserendam esse
 fort. quis censeat; at L indicem suum petivit ex vs. 12 nec
 quam C demum intulit correcturam huius versus noverat

4 περικλύτον falso Reiske 5 φωτὸς C φωτόσ A^{ac} | κυδίστοισι

(' C) P (Boiss.) κυδίστου apogr. -στοιο Küster | τετιμ~~η~~μένον P^{pr}

τετιμημένον A^{ar} 6 ἐνκτιμένη (ιι in eraso η C) P | ἐνι A^{ac} |

Ῥώμῃ. (ι et punctum C) P 7 ἀδριανὸς C ἀνδρ. A^{ar} | προ-

φερέστατος ap. Buh.: cf. θ 221 8 πάις P | Ἀντωνεῖνος R.

(v. Kaib. 998) 9 μετανδράσι A^{ac} 10 ἥνεκεν C εἵνεκεν A^{ar}

(ap. Buh.^m) οὔνεκεν Reiske | τήν οἱ (' C) P 11 ἡρώω P

ἡρώω Reiske 12 βίβλοις: alterum ι add. C | supra χειρωνίσι

(' AC) scr. C: ÷ δύο καὶ, et insuper in marg. adposuit: ÷ γρ.

δύο καὶ τεσσαράκοι, unde (πινυταῖσι) δύο καὶ τ. praebent

apogr., δυσὶν καὶ τ. Küster ||

159. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

L

Εἰς Τηλεφάνην τὸν | αὐλητήν.

L

Ὀρφεὺς μὲν κιθάρα πλεῖστον γέρας εἴλετο θνητῶν,
 Νέστωρ δὲ γλώσσης ἡδυλόγου σοφίῃ,
 5 τεκτοσύνη δ' ἐπέων πολυίστωρ θεῖος Ὅμηρος,
 Τηλεφάνης δ' αὐλοῖς, οὗ τάφος ἐστὶν ὁδε. M 33^r

Fr. Cor. Mel.

160. ἈΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

C. Pl.

epp. 160—167

Εἰς Τιμόκριτον ἀριστέα.

L

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, οὗ τόδε σᾶμα.
 10 Ἄρης δ' οὐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν. M 30^v

161. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

C

Εἰς Ἀριστομένην, | οὔτινος ἐπὶ τῷ τάφῳ ἵστατο | ἀετός. L

Ὅρνι Διὸς Κρονίδαο διάκτορε, τεῦ χάριν ἔστας
 γοργὸς ὑπὲρ μεγάλου τύμβου Ἀριστομένους;

1 sqq. Pl^M III^a c. 8 (εἰς αὐλητάς), 1, sequitur ep. XVI 28; altera sylloge III^b in c. 7 (εἰς αὐλ.) unum tantum exhibet ep. (VII 696), in Pl^E c. 8 iuncta sunt tria epp. 1 sq. lemmati ab L scripto nomen auctoris ab eadem manu accessit 1 om. Pl^M

ἄδηλον Pl^E νικάρ^χ L; ep. certe non est Nicarchi poetae Diogeniani; fort. Νικαίνετος Samius versus fecit in Samium Telephanem 2 τ^ο αὐλητήν L 3 κιθάρα_ι C (Pl) κίθαριν?

A^{ar} | εἴλετο (" C ' A^{ac}) P 4 γλώσση*σ C γλώσσησ A^{ar} | σοφίησ P, cr. Pl 5 τεκτοσύνη A ι fin. add. C | 'Epeus architectura' inepte Opsop. 6 cf. Pausan. I 44, 9, Plut. de mus. 1138 A, Demosth. Mid. 520 | τηλεφάνησ ex -φάνοις corr. Pl^M (lineolam ad nom. proprium indicandum supra α duxit) | ἐστὶν P || 7 sqq. Pl^M III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 1: cf. Hdt. I 168 7sq. post lemma

nom. auctoris scr. C (ἀριστ^α L: compendio, quod est post τ, plerumque α_ι, rarius ε notat L) 7 a Teio abiudicat ep. I. Mayer

9 ἦν Bergk: at tenendam esse praepositionem docet II. I 53 πολέμῳ ἐνι καρτερός | σᾶμα (~ C ' A^{ar}) P 10 οὐκαγαθῶν P: cf. 234, 6 || 11 sqq. Pl^M III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 2 11 sq. lemma scr. L, nom. auctoris suburxit C 11 σιδ^ω add. C, om. Pl: cf.

Ἀγγέλλω μερόπεσσιν, ὀθούνεκεν, ὅσσον ἄριστος
οἰωνῶν γενόμεαν, τόσσον ὅδ' ἡιθέων.

δειλαί τοι δειλοῖσιν ἐφεδρήσουσι πέλειαι·

5

P 230 ἄμμες δ' ἀτρέστοις ἀνδράσι τερπόμεθα.

M 30^v

5 162. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς Εὐφράτην | Πέρσην, δοῦλον.

L, C

Εὐφράτην μὴ καῖε, Φιλώνυμε, μηδὲ μihnης

πῦρ ἐπ' ἐμοί· — Πέρσης εἰμὶ καὶ ἐκ πατέρων,

Πέρσης αὐθιγενῆς, ναὶ δέσποτα· πῦρ δὲ μihnαι

10 ἡμῖν τοῦ χαλεποῦ πικρότερον θανάτου· —

ἀλλὰ περιστείλας με δίδου χθονί. μηδ' ἐπὶ νεκρῷ 5

λουτρὰ χέης· σέβομαι, δέσποτα, καὶ ποταμούς. M 35^r

VII 15 p. 104, 12 num. ξ adpinxit Cm^o | οὔτινος L | τῷ
τάφῳ L | ἴστατο L 13 sqq. cf. Kaib. 242, 4 sq., 648, 13

13 ἴστασ ('rest. C, ἴστ.? A^{ac}) P 14 ὑπερ A^{ac} | ἀριστομένους PPl

1 ὅθ' οὔνεκεν C ὁθ' οὖν.? A^{ac} ὅθ' οὐ' νεκ[εν] Pl^M 2 ὅδ'

('C ὁδ' A^{ac}) P | ἡμιθέων Pl^I Pl^a in t. ('ἐν ἄλλῳ ἡιθέων γρ.' Pl^a

in epid.) 3 sq. s. v. πελειάδες Suid. 3 δειλῶσιν S.^A | ἐφεδρή-

σουσι A (Pl^E) ἐφ' ἐδρήσουσι C ἐφεδρήσουσι Pl^M (Jac. cl. Col-

luthi v. 256) ἐφεδρεῖν S. | πέλειαι ('A' C) P; in fine vs. et in m.

not. x adpinxit C pentametrum in altera pag. sequi monens

4 ἀτρέστοις ex ἀντρ. cr. Pl^M | cf. Paus. IV 16; A. P. VII 344 |

5 sqq. Pl^M III^a c. 12 (εἰς δούλους), 4 (Pl^E III 13, 4); l. III^a

capite 12 continentur epp. quattuor: n. 1—3, A. P. VII 178 sq.

553 (Pl^E c. 13, 1—3); n. 4, A. P. VII 162 (Pl^E 13, 4); l. III^b

c. 12 duo epp. exhibet: n. 1 sq., A. P. 180. 538 (Pl^E c. 13, 5 sq.)

5 nom. auctoris om. A, tradunt CPl | διοσκορι^δ Pl^M

6 δοῦλ^ο add. C 7 μῆδε P μῆδὲ Pl^M | μihnη^ς (acc. et i

supra lin. C) P μihnη^ς Pl^M ῥυνώσης sch.^B 8 cf. Herod.

III 16 | ἐπεμοῖ A ἐπ' ἐμοί· C | Πέρσης — θανάτου (v. 4) s. v.

αὐθιγενῆς Suid. | καὶ om. A, inseruit (supra lin.) C (quocum

faciunt PlSuid.); γὰρ Salm. (εἴμ' ἐγὼ Jac.) | ἐκ πῶν S.^v εὐπα-

τέρων Pl^I; post πατέρων interpunxit C 9 δέσπο^ς S.^v | πῦρδε

A^{ac} | μihnαι PPl μῆ εἶναι S.^{v.c} 10 ἡμῖν? A^{ac} 11 μῆδ' PPl^{M.I} |

ἐπινεκρῶ A^{ac} 12 cf. Herod. I 138, Strab. XV 733 | χέης Pl^M |

163. ΛΕΩΝΪΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς Πρηξῶ τὴν | Σαμίαν.

L

- α. Τίς τίνος εὔσα, γύναι, Παρίην ὑπὸ κίονα κεῖσαι;
 β. Πρηξῶ Καλλιτέλευς. α. Καὶ ποδαπή; β. Σαμίη.
 5 α. Τίς δέ σε καὶ κτερείξε; β. Θεόκριτος, ᾧ με γονῆες
 ἐξέδοσαν. α. Θνήσκεις δ' ἐκ τίνος; β. Ἐκ τοκετοῦ.
 α. Εὔσα πόσων ἐτέων; β. Δύο κείκοσιν. α. Ἡ ῥά γ'
 ἄτεκνος; 6
 β. Οὐκ, ἀλλὰ τριετῇ Καλλιτέλῃν ἔλιπον.
 α. Ζῶοι σοι κεῖνός γε καὶ ἐς βαθὺ γῆρας ἵκοιτο.
 10 β. Καὶ σοί, ξεῖνε, πόροι πάντα Τύχη τὰ καλά. M 33^v

1 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 1 (Pl^E c. 12, 1). Epigrammata εἰς γυναῖκας amplioris sylloges capite undecimo continentur 39, n. 1—41 (etenim ep. VII 351 et VII 555 in bina discerpuntur a Plan.), posterioris sylloges item cap. XI exhibet epp. 16, in Pl^E c. XII εἰς γυναῖκας insunt epp. 55 (n. 1—57). Exstant in Pl^M III^a c. 11 n. 1—6: A. P. VII 163 166 sq. 169. 182. 186 — n. 7—13: VII 218—224 — n. 14—17: VII 324. 351, 1—6. 351, 7—10. 352 — n. 18—24: VII 423. 429. 463. 552. 476 sq. 489 — n. 25—36: VII 522. 555, 1—4. 555, 5—6. 559. 565. 575. 593. 599. 605. 607 sq. 644 — n. 37—41: VII 610. 623. 735. 667. 691. Pl^M III^b c. 11 praebet n. 1—6 (Pl^E c. 12 n. 42—47): A. P. VII 168. 217. 333. 337. 340. 368 — n. 7—10 (Pl^E c. 12, 48—51): A. P. VII 569. 695. 564. 643 — n. 11—16 (Pl^E c. 12, 52—57): A. P. VII 413. 459. 729. 464 sq. 528

1 [λεωνίδου] C^{pr} ἀντιπάτρου? Car λεωνί^δ Pl^M; ep. est Tarentini; expressum est ex hoc et ex Antipatri ep. 165 epitaphium ap. K. 247 2 πρηξῶ L | C add. κατα (κα in claus. ab L post Σαμ. adpicta) πεῦσιν | ἡ καὶ ἀπόκρισιν (cf. Theophr. Char. XIII)

3 τις A τίς C Pl^M | εὔσα A^{ar} Pl^Mpc (Pl^E) | οὔσα C idemque Pl^{Mac} | παρίην P^{ar} | ὑποκ. A^{ac} 4 πρηξῶ (lin. ut in nom. proprio) Pl^M | καλλιτέλους A^{ac} -τέλευς C Pl | ποδαπή A ποδαπή· C

5 Θεόρκ.: cf. XVI 261 (Leon.) 6 ἐξέδοσαν: ε̄ refecit, non corr. ex ι C | θνήσκεις A Pl^M θνήσκεις C 7 οὔσα (circ. rest. C) P εὔσα Pl (καὶ τὸ K.) | κ' εἴκοσι A κ' εἴκοσιν C κείκ. Pl^M | ἡ ρ ἄγ' (' C) P (ἄρα γ' K.) | ἄτεκνος; (interrogandi signum ex puncto fecit C) P

8 οὐκ' A οὐκ Pl^M 9 ζῶοι* | σ, οἱ C ζῶοις σοι A^{ar} ζῶοι σοι Pl^M ζῶη σ. Pl^{I. a} ζῶη σ. Pl^s | κείνῳ γε Pl^M | ἵκοιτο (' AC ἵκ. A^{ac}): imitatur Leonidam Meleager VII 417, 9 10 σοὶ P Pl^M ||

164. ἈΝΤΙΠΙΆΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

C

Εἰς τὴν αὐτὴν | Πρηξὼ τὴν Σαμίαν.

L

α. Φράζε, γύναι, γενεήν, ὄνομα, χθόνα. β. Καλλιτέλης μὲν
ὁ σπείρας, Πρηξὼ δ' οὔνομα, γῇ δὲ Σάμος.

5 α. Σᾶμα δὲ τίς τόδ' ἔχωσε; β. Θεόκριτος, ὁ πρὶν ἄθικτα
ἀμετέρας λύσας ἄμματα παρθενίης.

α. Πῶς δὲ θάνες; β. Λοχίοισιν ἐν ἄλγεσιν. α. Εἰπὲ δὲ
ποίην 5

ἦλθες ἐς ἡλικίην. β. Δισδάκεις ἐνδεκέτις.

α. Ἦ καὶ ἄπαις; β. Οὐ, ξεῖνε· λέλοιπα γὰρ ἐν νεότητι

10 Καλλιτέλη, τριετῇ παῖδ' ἔτι νηπίαχον.

α. Ἐλθοι ἐς ὀλβίστην πολιὴν τρίχα. β. Καὶ σόν, ὁδίτα,
οὔριον ἰθύνοι πάντα Τύχη βίοτον. 10

1 sqq. ap. Buh. n. 12 (p. 132): cf. Kaib. 248 1—2 lemmati nomen auctoris subiunxit C; quod idem C, ut videtur, praemiserat nomen ἀρχίου, erasum est; ep. alterutrum (164 aut 165) Archiae vid.; prius propter hiatum troch. (ἔλθοι ἐς) Sidonio abroges (λέλοιπα 7 est ap. Arch. 68, 8) 1 δὲ C 2 post αὐτὴν primo clausulam posuit, verba πρηξὼ (ex πρηξὼ corr.) τὴν σα post add. L 3 v. K. 248, 1 | καλλιτέλης: σ manifestius redd., non add. (aut corr. ex ν) C 5 σῆμα (K.) Jac.; cf. Παρ. κίονα 163 | τίς τόδ' (accentus C) P | ÷ ἔχωσ, ε (ex ἔχων σε?) C, qui ÷ γε ἔδειμε add. in m^o 6 ἡμετέρας Jac. -ρης Heck. | ἄμματα A^{ao}; imitatur Paulus V 216, 1 (ἀψάνστοιο — ἄμμα κορείας, unde non ἀθίκτου reponendum; cf. K. 248, 7) | παρθενίας Reiske 7 λοχίοις P, corr. app. (λοχίοις εἰν Heck.) | εἰπὲ (C) P 8 ἡλικίην A^{ao} | ἐνδεκέτις (C, ἐνδ. A^{ao}) P 9 ἦ P | οὐ A, in οὐ dein in οὐ mut. C 10 f. Καλλιτέλην (cf. 163, 6; 165, 8) | τριετῇ C τριετῇ (ut 163, 6) A: cf. Suid. s. v. τριακονταετής, Etym. M. s. τριέτης, grammat. gr. IV 2, p. 386, 3 (Hilg.) 11 ἔλθοι δ' ἐς (δ' C) P ἔλθοι δ' Kaib. | ὀλβίστην P ὀλβιστὴν Heck. | (. . ιστη CIG. 3982, 16) <ὀλβ>ίστην πολιῇ τριχί K. 248 | ἱερὴν P: spir. rest., signum ÷ et ÷ γε πολιὴν τρίχα in m^o add. C | φιερὴν Heck. γεραρὴν Herw. γεραὴν Polak; emendatio correctoris confirmata vid. IG.: cf. etiam Kaib. 376, 4 | ὁδίτα (spir. et acc. rest. C) P 12 noli ci. οὔριος (cl. V 16, 5): cf. K. 248, 14 | εὐθύνοι K. ||

165. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

C

οἱ δὲ ἈΡΧΙΟΥ.

C

. Εἰς τὴν αὐτήν.

L

α. Εἰπέ, γύναι, τίς ἔφυς; β. Πρηξῶ. α. Τίνος ἔπλεο
πατρός;

5 β. Καλλιτέλευς. α. Πάτρας δ' ἐκ τίνος ἐσσί; β. Σάμου.

α. Μνᾶμα δέ σου τίς ἔτευξε; β. Θεόκριτος, ὅς με σύν-
ευνον

ἤγετο. α. Πῶς δ' ἐδάμης; β. Ἄλγεσιν ἐν λοχίοις.

α. Εἰν ἔτεσιν τίσιν εὔσα; β. Δὺς ἑνδεκα. α. Παῖδα δὲ
λείπεις; 5

β. Νηπίαχον τρισσῶν Καλλιτέλην ἑτέων.

10 α. Ζωῆς τέρμαθ' ἵκοιτο μετ' ἀνδράσι. β. Καὶ σέο δοίῃ
παντὶ Τύχῃ βιότῳ τερπνόν, ὁδῖτα, τέλος.

1 sqq. ap. Buh. n. 13 (p. 132) | post lemma nom. auc-
toris ἀντιπατρὸς σιδωνίῃ scr. C; ad Archiam, cui ep. Setti, alii
tribuerunt, ex duobus in mulierem Samiam epp. praecedenti-
bus alterum recte fort. rettulerat C (cf. ad p. 107, 1—2); saepe
tam Archiam quam Antip. idem Leonidae ep. imitari constat
4 πατρός A πατρὸς· C 5 πάτρας δ' ex πάτρα δ'?
corr. P 6 ἔτευξε: litt. ultimam perfecit, non ex ι fecit C

7 ἐδάμης: cf. Archiae verba κηρὶ δαμείς 140, 2, unde tamen
utriusque ep. (140 et 165) eundem fuisse auctorem ci. non ausim

8 ἑνδεκα A^{ac} | παῖδαδε A^{ac} | post λείπεις punctum est
erasum, signum interrogandi posuit man. rec. 9 Καλ-

λιτέλη ap. Buh. (Br.) 10 τερμάθ' A^{ar} (corr. ipse A) | ἵκοιτο
A^{ac} | μετανδράσι A^{ac}; imitatur poeta Hom. A 225 (unde noli
ἤβης μέτρον ἵκοιτο rest.), λ 449 11 versui, qui paginae

lineam ultimam occupat, subiungit L in m.^o lemma: εἰς τὴν
αὐτήν; quae in proxima lin. marg. addita erant verba (fort.
πρηξῶ τὴν σαμ.), nunc erasa sunt; L hic non iterare ep.
lemma cogitavit, sed falsa de sequentis ep. argumento vid.
praesumpsisse, quasi etiam quartum in Prexonem epitym-
bium adiceretur (de librariorum more novi ep. titulum ul-
timo praecedentis ep. versui adscribendi cf. vol. I 1, ad
2—5) ||

P 231 166. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ [οἱ δὲ ΝΙΚΑΡΧΟΥ]. C. Pl

Εἰς Λαμίσκη | τὴν Σαμίαν L

δυστοκήσασαν ἐν Λιβύῃ. L

Τὴν γοεραῖς πνεύσασαν ἐν ὠδίνεσσι Λαμίσκη

5 ὕστατα, Νικαρέτης παῖδα καὶ Εὐπόλιδος,

σὺν βρέφεσιν διδύμοις, Σαμίην γένος, αἱ παρὰ Νείλῳ
κρύπτουσιν Λιβύης ἥονες εἰκοσέτιν.

ἀλλὰ, κόραι, τῇ παιδὶ λεχώια δῶρα φέρουσαι 5

θερμὰ κατὰ ψυχροῦ δάκρυα χεῖτε τάφου. M 33^v

10 167. ΤΟΥΤ' ΑἴΤΟΥΤ'. C. Pl

οἱ δὲ ἙΚΑΤΑΪΟΥ ΘΑΣΪΟΥ. C. Pl

Εἰς Πολυξένην | γυναῖκα Ἀρχελάου. L

Ἀρχέλεώ με δάμαρτα Πολυξείνην, Θεοδέκτου
παῖδα καὶ αἰνοπαθοῦς ἔννεπε Δημαρέτης,1 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 2 (Pl^E c. 12, 2)

1—3 lemma praemittit L, subicit nom. auctoris C

1 διοσκορί^δ C (et accentu addito Pl^M); οἱ δὲ Νικάρχου (νικάρ^χ C) adiecerunt P Pl^M Pl^a.^s om. Pl^I Pl^a in t. (sed ἐν ἄλλῳ γρ. Διοσκ. οἱ δὲ Νικάρχου' Pl^a in epid.); de Dioscoride ep. auctore dubitari non potest: cf. αἱ παρὰ Νείλῳ (v. 3) cum eiusdem Dioscoridis clausula καὶ παρὰ Νείλῳ (VII 708, 5), cum VII 76, 3 (Νείλοιο πολὺς ῥόος), IX 568, 2; in errorem ducere potuit nomen Νικαρέτης, cf. VI 285 2 λαμίσκη^ν C -σκην L^{ar},

rarum nomen mulieris; sed ut Λαμίσκη Samia, sic Samius Λαμίσκος occurrit (Plat. epist. 7, 350 B) 3 λιβύη ex λι-

βύη: cr. L 4 μογεραῖς? | πνεύσασαν (C) P Pl | ἐνωδ. A^{ac}

5 ὕστατά. νικαρέτης (punctum ad dirimenda vocab. et acc. supra

v C) P; cf. 485, 5 6 σὺν A^{ac} | βρέφεσιν (β in φ C) P |πρανειλῶ A^{ac} πρὰ νείλῳ C, cr. Pl 7 ἥονες (spir. C) Pἥονες Pl^M 8 sq. s. v. λεχώια Suid. 8 τῇ (~ AC) P |λεχώια (ω ex corr.) Pl^M 9 κτ Pl^M | χεῖτ^{αι} S.^v ^{ac}, ε supra αἱscr. man. rec. | cf. Soph. Oed. C. 622 || 10 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰςγυν.), 3 (Pl^E c. 12, 3) 10—12 lemma praemittit L, nom. auc-

toris subicit C 10 τοῦ αὔ C, etsi ipse controversam de auc-

ὅσσον ἐπ' ὠδίῃσιν καὶ μητέρα· παῖδα δὲ δαίμων
ἔφθασεν οὐδ' αὐτῶν εἴκοσιν ἡελίων.

ὀκτωκαιδεκέτις δ' αὐτῇ θάνον, ἄρτι τεκοῦσα, 5
ἄρτι δὲ καὶ νύμφη, πάντ' ὀλιγοχρόνιος. M 33^v

5 168. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ. C

Εἰς Πολυξῶ δυστο κήσασαν ἐπὶ τρισὶ | βρέφεσιν. L

Ἐυχέσθω τις ἔπειτα γυνὴ τόκον, εἶπε Πολυξῶ
γαστέρ' ὑπὸ τρισσῶν ῥηγνυμένη τεκέων·

μαίης δ' ἐν παλάμῃσι χύθη νέκυς. οἱ δ' ἐπὶ γαῖαν
10 ὤλισθον κοίλων ἄρσενες ἐκ λαγόνων,
μητέρος ἐκ νεκρῆς ζωὸς γόνος. εἷς ἄρα δαίμων 5
τῆς μὲν ἀπὸ ζωὴν εἶλετο, τοῖς δ' ἔπορεν. M 92^v

toribus sententiam ad ep. praecedens proposuit (nec distinctius refert Plan.); cet. cf. versus 5 clausulam ἄρτι τ. cum Dioscoridis clausula ἄρτι δ' ἀρότρου (γενόμενον) 76, 1 p. 109, 11

ἐκατ⁸ θασί⁸ C | οἱ δὲ Ἐκ. Θ. addunt etiam Pl^MPl^a in epid. Pl^{b.s}, om. Pl^IPl^a in t. 12 ἀρχελάου C ἀρχέλου (sic, non ἀχελίω) L^{ac}, quod ex depravata primi versus scriptura fluxit 13 ἀρχέλεω C ἀρχέλεω L^{ac} (alterum ε novavit, non ex ι corr. C) | θεο-δεύκτου P, cr. Pl

1 ἐπωδίῃσιν A^{ac} ἐπ' ὠδίῃσιν. C | post μητέρα distinxit Pl^M, non interp. P | παῖδάτε ('AC) PPl, cr. Br. 2 αὐτῶν P Pl^MPl^{I.a} αὐτὸν Pl^{b.s}; fort. αὐτῶντ' | ἡελίων ('C, ἡελ. A^{ac}) P

3 ὀκτωκαιδεκέτις P ὀκτωκαιδεκέτις Pl^M | αὐτῇ* C αὐτῇι A^{ar}
4 s. v. παντολιγοχρόνιος Suid. sch.^B tractans argumentum ep. cum sch.^w congruit | παν το λιγο χρόνιος A^{ac} in παντ' ὀλιγο-χρόνιος mutat C uno accentu contentus, tamquam unum voc. apud Suid. scriptum est (παντολιχρόνιος¹ sic S.^v) || 5 sqq. Pl^M II^b c. 11, 1 (Pl^E c. 12, 42) 5—6 lemmati subiungit C nomen auctoris 5 ἄδηλον Pl^{M.a} (om. Pl^I) 6 πολυξῶ L^{ac} cr. C 7 τίς ('AC) P (Pl^{I.a}) τίς Pl^M | εἶπε C εἶπε A; cf. IX 77, 1 | πολυξῶ? A^{ar} -ξῶ. C 8 ὑπο A^{ac} 9 οἱ δ' (rest. C) P οἷδ' Pl^M | ἐπιγαῖαν A^{ac} 10 κοίλων PPl: cf. VII 531, 2; XVI 54^b, 2 | ἄρσενες C ἄρσενες A^{ar}Pl (cf. VI 198, 2) 12 ἀπο A ἀπο C Pl^M ἀπὸ Pl^s | ζωῇν C ζωῆς A^{ar} | εἶλετο A^{ac} imitatur Antipatrum Martial. lib. spect. 13 'mater sus pariter vitam perdidit atque dedit' |

169. Εἰς τὴν δάμαλιν | τὴν ἱσταμένην | πέραν τοῦ Βυζαντίου |
ἐν Χρυσοπόλει· ἐπὶ τοῦ κίονος. L

Ἰναχίης οὐκ εἰμὶ βοὺς τύπος, οὐδ' ἀπ' ἐμεῖο
κλήζεται ἀντωπὸν Βοσπόριον πέλαγος.

5 κείνην γὰρ τὸ πάροιθε βαρὺς χόλος ἤλασεν Ἥρης
εἰς Φάρον· ἥδε δ' ἐγὼ Κεκροπὶς εἰμι νέκυς.
εὐνέτις ἦν δὲ Χάρητος· ἔπλων δ', ὅτ' ἔπλωεν ἐκεῖνος 5
τῇδε Φιλιππείων ἀντίπαλος σκαφέων.

Βοῦιδιον δὲ καλεῖσθαι ἔθ' ὥς τότε· νῦν δὲ Χάρητος
10 εὐνέτις ἠπείροις τέρπομαι ἀμφοτέραις. M 33^v. Pr. 190

1 sqq. (cf. Weisssh. p. 57); ep. exhibent Pl^M III^a c. 11, 4
(Pl^E c. 12, 4); Dionys. Byz. p. 36 Wesch. (et Gillii interpret.
p. 34 W.); Hesych. Miles. de rebus patriis CP. apud Müll.
FHG. IV 152 (ex Hesych. sumpsit Codinus de antiquitatibus CP.
p. 10 B.), Constantinus Porphyrog. de themat. II 12 (p. 63 B.);

cf. Steph. Byz. s. v. Βόσπορος 1—2 ἱσταμένην L | ἔ βυζαν̄
L | verba επιτουκίονος clausula praecedente scr. L | lemma
εἰς τῇν¹ πέραν¹ κωνσταντινου πολίεωσ¹ δάμαλιν praemisit
Pl^M; cum his lemmatis cf. verba DB.: κίων λίθον λευκοῦ
καθ' ἧς βοῦς Χάρητος — παλλακὴν Βοῦιδιον ἐνταῦθα καμοῦσαν
ἀποκηδεύσαντος, HM.: τὴν ἐπομένην αὐτῷ γυναῖκα — κατέ-
θηκεν ἐν τάφῳ ἀναστήσας αὐτῇ βωμὸν καὶ κίονα σύνθετον,
ἐν ᾧ δάμαλις δέικνυται ἐκ ξεστοῦ λίθου ἀνακειμένη, K (Const.
Porph.) τὸ ἐπίγρ. τοῦ κίονος τῆς ἀντιπέραν γῆς Χρυσοπόλεως, ἐν
ᾧ μαρμαρίνη δάμαλις ἰδρυται; lemmati Planudeae adscr. παρὰ
διοδώρω sch.^B 3 οὐκ εἰμὶ (C) βοὺς PPl^M βοὺς οὐκ εἰμὶ DB. K |
οὐδ' — πέλαγος (v. 2) s. v. ἀντωπεῖ Suid. | ἀπεμεῖο A^{ao}

4 κλή*ζεται C κληίζ. A^{ar} (κέκληται verborum ordine con-
fuso K) | ἀντωπὸν ex αὐτ. mut. C (ἐναντίοις τοῖς ὀφθαλμοῖς
sch.^B) 5 τοπάρο. Pl^M | ἤγαγεν A, corr. C (λάσεν superscr.)

6 εἰς Gillius | Πάφον HM. K^A | ἃδ' ἐγὼ A in ἃδε^δ ἐγὼ
mut. C ἥδε δ' ἐγὼ Pl^M DB. HM.^P ἥδε ἐγὼ HM. (praeter cod.
Par.) K^C ἃδε ἐγὼ K^A (οὐ γὰρ ἐγὼ Gill.) | κεκροπὶς C Pl^M κέ-
κροπισ A^{ar} | εἰμὶ P 7 ἃ δε A^{ao} ÷ ἃ δε C, qui ÷ ἦν δὲ mⁱ
add. (idem praebent cett., sed δὲ om. Gill.) | χάρητος (η ex ι
corr.) P | ἔπλουν K^A ἔπλεον Gill. | ὅτ' A^{ao} | ἔπλωεν K^A πλόεν
K^C (ἐπλώθει Gill.) 8 τῇσδε A^{ar} ÷ τῇδε C, qui tamen
pristinam lectionem ÷ τῇσδε (sic) mⁱ adposuit 9 — εὐνέ-

Fr. Cor. Mel.

170. ΠΟΣΕΙΔΪΠΠΟΥ,

C₁. Pl

epp. 170—172

<οἱ δὲ> ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C₂Εἰς Ἀρχιάννακτα | παῖδα, ἐπὶ φρέατος | τελευτήσαντα. L₁

Τὸν τριετῇ παίζοντα περὶ φρέαρ Ἀρχιάννακτα

5 εἶδωλον μορφᾶς κωφὸν ἐπεσπάσατο.

ἐκ δ' ὕδατος τὸν παῖδα διάβροχον ἤρπασε μάτηρ
σκεπτομένα, ζωᾶς εἷ τινα μοῖραν ἔχει.

τις 10 Suid. s. v. Βοίδιον | Βοίδιον δ' ἤκουον ἐγὼ τότε Pl (Codin. et voce ἐγὼ om. Gillius); Βοίδιον οὖνομα δ' ἦεν ἐμοὶ τότε DB.HM. | βοίδιον δὲ P Suid. K | καλεῦμαι A^{ac} in καλεῦ-
μαν (s. -εύμαν, accentu incerto) mut. C καλεύμαν Suid.^A K καλοῦ-
μαι S.^{v. c} καλεύμων S.^E | ἐγὼ ('C) τότε ('AC) P Suid.^E τό τ' ἐγὼ
S.^v τότ' ἐγὼ S.^A ἐγὼ (τότε om.) K | Βοίδιον δὲ καλὴ μάλ'
ἐγὼ τότε et B. δὲ καλεῦμ' ἐγὼ ὥς τότε (et B. δὲ καλεύμαν τῷ
τότε) Jac. B. δὲ καλεῦμαι ἔθ' ὥς τότε Heck. (cl. VII 211, 3) |
νῦν δε A^{ac} | Βοίδιον οὖνομα δ' ἦεν ἐμοί· ποτὶ νοῦν δὲ X.
Emperius (in eundem sensum Βοίδιον δὲ καλεῦμαι ἐγὼ, πο-
θινῇ δὲ X. ci. licet) p. 111, 10 εὐνέτις C εὐνετίς· A^{ar}
εὐνέτ'ησ' S.^v (S.^{c. E}) | ἡπείροις ('C) P: cf. VII 18, 5; 705, 6 |
displicet vox εὐν. repetita ex v. 5, olim εὐνις ἐπ' (conl. Aesch.
Choeph. 247, 795) ci., fort. (Χάροτος) εὐνοῖη (s. ἐννεσίης) χέρσοις ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 9 (εἰς βρέφη), 1; ep. bis scr. A: p. 231 A₁
(ζτ. 283 add. Sylburg), p. 283 sq. A₂ (ζτ. 231 Sylb.) post VII 481.
Amplioris sylloges Planudeae cap. 9 continet epp. quinque,
n. 1—5: A. P. VII 170. 308. 483. 566. 583 (Pl^E c. 9, 1—5);
in Pl^M III^b c. 8 (εἰς βρέφη) reperiuntur epp. duo: A. P. 303.
632 (Pl^E c. 9, 6 sq.) 1—3 duplex lemma scr. L (p. 231 L₁,
p. 283 L₂), duplex auctoris nomen C, alterum subicit (C₁)
lemmati (L₁), alterum praemittit (C₂) lemmati (L₂); cum C₁ con-
sentit Pl 1 ποσιδίππου C₁ Ποσειδ. Pl 2 καλλιμάχου C₂:

neutri poetae ep. satis convenit 3 εἰς ἀρχεάννακτα παῖδ'
ἐν φρέατι ἐμπεσον· | καὶ τελευτήσαντα L₂ | παῖδα, ἐπὶ (spir. et

acc. C₁) φρέατ' ('C) L₁ 4 τριετῇ P Pl^M (τριετῇ? A^{ac} τριέτη
Mein.) | περὶ C₁ (cum Pl) παρὰ A₁^{ar} περὶ A₂^{ac} | ἀρχιάννακτα
(C₁) P₁ idemque Pl^M ἀρχεάννακτα P₂ (Ἀστυάννακτα Pl^E): cf.
Schneid. Call. I 447 5 cf. XII 127, 6 (Mel) | μορφᾶς P₁ P₁ μορφῆς
P₂ | ἐπ' ἐσπάσατο C ἐπεσπ. A 6 ὕδατος ('C) P | ἤρπ. P₂ Pl
ἤρπασε P₁ | μάτηρ P_{1, 2} Pl 7 σκεπτομένα A₁ Pl σκεπτομένη A₂
(σκεψομένα Mein.) | ζωᾶς A₁ Pl ζωῆς A₂ | εἷ A₁^{ac} | ἔχοι Blomfield

P₂ 284) Νύμφας δ' οὐκ ἐμίηνεν ὁ νήπιος, ἀλλ' ἐπὶ γούνοισι 5
ματρὸς κοιμαθεὶς τὸν βαθὺν ὕπνον ἔχει. M 33^r

171. ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ ΣΙΚΤΩΝΙΟΥ. C

Εἰς Ποίμανδρον | ἱξευτὴν Μήλιον. L

Ἄμπαύσει καὶ τῇδε θοὸν πτερὸν ἱερὸς ὄρνις

P 232 τᾶσδ' ὑπὲρ ἀδείας ἐξόμενος πλατάνου.

ὦλετο γὰρ Ποίμανδρος ὁ Μάλιος οὐδ' ἔτι νεῖται

ἱξὸν ἐπ' ἀγρευταῖς χευάμενος καλάμοις. M 93^{r.v}

172. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ. C.PI

10 Εἰς Ἀλκιμέ|νην λινοθήραν | ὑπὸ ἐχίδνης | τελευτήσαντα. L

Ὁ πρὶν ἐγὼ καὶ ψῆρα καὶ ἀρπάκτειραν ἐρύκων

σπέρματος, ὑψιπετῇ Βιστονίαν γέρανον,

1 οὐ₁κ ἐ₁μίηνεν C₁ οὐ κμίηνεν? A₁^{ar} | ἐμί₁η₁*νεν C₂ ἐμί-
κηθεν A₂^{ar}, cum C facit Pl, ἐμίανεν Blomf. | ἄλλεπι A^{ac} |
γούνοισι A₁ idemque Pl^{Mac} γούνων A₂ (alio atramento ex
γούνοισι corr. Pl^M) Pl^E 2 ματρὸς A_{1.2} Pl | κοιμανθεὶς A₁
κοιμαθεὶς A₂ atque Pl^M κοιμηθεὶς Pl^E | μακρὸν (cf. VII 173, 3)
A₁ βαθὺν (197, 2) A₂ Pl || 3 sqq. Pl^M III^b c. 15 (εἰς ἱξευ-
τάς), 2 (Pl^E c. 16, 3); cf. Call. VI 121 3 sq. lemma εἰς ποί-
μανδρον cum nom. auctoris scr. p. 231 C, num. ὁ adpingens;
alterum lemma (l. 4) dedit L p. 232 ad v. 2 sq. 3 nom. gent. add.

C, om. Pl 4 πύμανδρ^o ἱξευτὴν L | μή₁λι₁ C μηλ^o? L^{ar}
5 cf. IX 313 | τᾶδε (Jac.) s. τεῖδε Mein.: cf. VI 125, 1 | θοὸν: θ ex
γ corr. Pl^M 6 cf. 192, 2 | τᾶσδ' A^{ac} | ὑπερ A^{ac} | ἀδείας (rest.
C) P Pl ἀδδειῆς Wakefield ἀερίας Casaub. ἀγρείας Jac.; cf. IX 247, 1 |
ἐξ. A^{ac} 7 μάλιος P idemque Pl^M Μάλλιος Pl^E (Μήλιος Pl^B) |
οὐδ'—καλ. (v. 4) s. νεῖται Suid. | οὐδ' ἔτι (alterum spir. C) P
Suid. (sed οὐδέ τιν S.^v) Pl^s οὐ δέ τι Pl^{M.I.a} | ἔρχεται inter-
pret. sch.^B 8 ἐπαγρευταῖς A^{ac} ἐπ' ἀγρευταῖς C Suid. -τῇ
Pl | καλάμοις P^{pc} καλαμοῖς? A^{ar} καλάμω Pl || 9 sqq. Pl^M
III^a c. 15 (εἰς ἱξευτάς), 1 (Pl^E c. 16, 1); ultimo dist. excepto
totum ep. tradit Suid. 9 sq. lemma praecedit, nom. auc-

ῥινοῦ χειρμαστιῆρος ἐύστροφα κῶλα τιταίνων,
 Ἀλκιμένης, πτανῶν εἶργον ἄπωθε νέφος·
 καί μέ τις οὐτήτειρα παρὰ σφυρὰ διψὰς ἔχιδνα 5
 σαρκὶ τὸν ἐκ γενύων πικρὸν ἐνεῖσα χόλον
 5 ἡελίου χήρωσεν· ἴδ' ὥς τὰ κατ' αἰθέρα λεύσσω
 τοῦμ ποσὶν οὐκ ἐδάην πῆμα κυλινδόμενον. M 35^v

173. ΔΙΟΤΙΜΟΥ, οἱ δὲ ΛΕΩΝΙΔΟΥ. C. Pl

Εἰς Θηρίμαχον | βονκόλον κερανῶθεντα. L

Αὐτόματα δείλη ποτὶ ταύλιον αἰ βόες ἦλθον
 10 ἔξ ὄρεος πολλῇ νιφόμεναι χιόνι·

toris subicit C p. 113, 9 σιδ^ω C Σιδωνίου Pl^M; Thessalonicensi
 tribuit ep. Kaibel, at cf. v. 6 cum VI 219, 12 10 λινοθή^ρ L

ὑπὸ ἐχ. ex ὑπο εχ. cr. C | τελευτήσαντ[·] L 11 sq. s. v. ψῆρας
 Suid.₁ (deest gl. in S.^v); ἀρπάκτειραν — γέρανον s. v. Βιστονία S.₂

11 cf. IX 287 | ψῆρα₁. C ψήρασ A^{ar} | ἀρπάκτ. A^{ac}
 12 ὕσιπετῇ (~ C -τῇ? A^{ac}) P Pl S.₁ ὕσιπέτῃ S.₂^{v. A. C. E} ὕσιπέτην

S. edd. | γέραν⁰ων (γέρανον ex γεράνων mut. C) P

1 sq. s. v. ῥινό^ν Suid.₁, s. v. κῶλα S.₂, s. v. ἄποθεν S.₃;
 hexametrum s. v. χειρμαστήρ Suid. (haec gl. et ἄποθεν desunt
 in S.^v) 1 ἐύστροφα₁ C ἐυστροφον (non -φραν) A^{ar} 2 πτη-

νῶν S.₁^A | εἶργον C ἔργον A^{ar} εἶργον¹ S.₂^v | ἄποθεν S.₁^v

S.₂^{A. B} (ἄποθεν S.₂^E) | νέφ⁰** ex νέφει cr. Pl^M 3—5 χήρωσεν

s. v. οὐτήτειρα S.₁, s. v. ἐνεῖσα v. 6 S.₂ 3 καί με P Pl^M
 καί μέ S.₁^v (κάμέ Jac.) | τίς P Pl^E τίς Pl^M τις S.^v | παρὰ A^{ac}

4 τῶν ἐκ S.₂^v | γενύων (C) P: cf. VI 219, 12 (γενείων
 s. ἐνεῖσα Zonar.) | ὠνεῖσα S.₂^v | χόλον ex χολόν cr. S.₁^v

5 ἡελίου (ε ex ι corr. C) P | ἴδ' ὥς P ἴδ' ὥς A^{ac}; apostroph.
 iterat C, qui ε superscripsit, non ut alteram scripturam ἴδ' ἐς

proponeret, sed ut elisam vocalem vocis ἴδε indicaret | ὥς ex
 ὅς corr. Pl^M (ὅς Pl^s) | καταιθέρα A^{ac} | λεύσων P 6 τοῦμ-

ποσὶν (C) P τοῦν π. Pl^M | οὐκεδάην A^{ac} | πῆμα (~ rest. C) P Pl^M

Pl^{I-b} (cf. Il. A 347) κῶμα Pl^{s. w} || 7 sqq. Pl^M III^a c. 23 (εἰς
 ποιμένας), 1; sepulcralia in pastores epp. exstant in ampliore

tantum sylloge Plan., haec: n. 1—5, A. P. VII 173 sq. 518.

657. 703 (Pl^E c. 26, 1—5) 7 λεωνί^δ C Pl^M (Διοτίμου tantum
 Pl^I): cf. VI 188, 1; 204, 1; ep. vid. Alexandrini; restitutis προτί

αἰαῖ, Θηρίμαχος δὲ παρὰ δρυὶ τὸν μακρὸν εὕδει
ὑπνον, ἐκοιμήθη δ' ἐκ πυρὸς οὐρανίου. M 41^r

Fr. Cor. Phil.

174. ἙΡΥΚΙΟΥ.

C. Pl

epp. 174—176

Εἰς τὸν αὐτόν.

L. Pl

5 Οὐκέτι συρίγγων νόμιον μέλος ἀγχόθι ταύτας
ἀρμόξῃ βλωθρᾶς, Θηρίμαχε, πλατάνου·
οὐδέ σευ ἐκ καλάμων κερααὶ βόες ἀδὺ μέλισμα
δέξονται σκιερᾶ παρ δρυὶ κεκλιμένου.
ὤλεσε γὰρ πρηστήρ σε κεράυνιος· αἶ δ' ἐπὶ μάνδραν 5
10 ὁψὲ βόες νιφετῷ σπερχόμεναι κατέβαν. M 41^r

(v. 1), πυνυῆ (pro πολλῇ), γε (v. 3) efficitur isopsephia ($\alpha_1 3135 + \beta_1 2554 = \alpha_2 2889 + \beta_2 2800 = 5689$) p. 114, 8 om. Pl^M Pl^{I-b} εἰς Θηρίμ. ceteris om. Pl^s 9 αὐτόματοι Pl | δειλαὶ P Pl δείλῃς Br. δείλῃ Heck. | ποτὶ Pl^{Mpr} πότι Pl^{Mar} | τ' ὠυλίον C qui γρ. τάνλια superscripsit, ταύλίον A^{ac} ταῦλιον Pl^{M.E}: cf. Theocr. XI 12 (ταύλίᾳ τὰ Mein.) 10 ἐξόρεος * * * ἐξόρεος P: verba in ras. scr. C, qui easdem litt. ab A scriptas linea et punctis del.; tres litt. φος (potius quam εος) sublucent ante ἐξόρ. erasae; ἐξόροφος et ἐξόρεος iuxta posuisse vid. A; cum priorem expungere scripturam sufficeret, operosius agere maluit C | πολλῇ A^{ac} | νείτφομεναι P: νιφόμεναι A^{ac} Pl^M, in νειφ. mut. C, qui tamen ἰ pristinum cum signo * (in m^o hoc iteratur) superscripsit

1 αἶ αἶ C αἶ αἶ? A^{ar} Pl^M (qui alterum αἶ ad Θηρ. festinans primo omiserat); cf. 338, 5 | παρὰ A^{ac} | εὕδει A^{ac} 2 οὐνίς Pl^M || 3 sqq. Pl^M III^a c. 23, 2 (Pl^E c. 26, 2) 3 sq. lemma praemittunt P Pl^M 5 sq. s. v. βλωθρή Suid. (ταύτας — πλατ. s. v. βλ. Zonar.) 5 οὐκέτι AS^v Pl^M οὐκέτι C Pl^{I.a} | cf. VI 96, 6 6 ἀρμόξῃ A ἀρμόξῃ C Pl^M ἀρμόση S^{A.C} ἀρμόσει ex -ση (Zonar.) cr. S^v ἀρμόξῃ Herw. | βλωθρὰς? A^{ac} (cf. IX 233, 6) | Θηριμάχε A^{ar} 7 οὐδέσευ (C) P | καμάτων P καμά*των (erasa litt. ι potius quam σ) Pl^M, cr. Scaliger, cui emendationi propter glossas Hesych. 'κάμακας· καλάμους ὀξεις' et 'καμακίς· ἔνιοι σύριγγα' iniuria praeferres vocem καμάκων | κερααὶ C κεραιαὶ A^{ar} (cf. VI 96, 2 Eryc.) 8 σκιερᾶι. ex σκιερὰι cr. C | παρ A παρ C (γὰρ Pl^s, sed παρ Pl^a) | κεκλιμένου de mortuo cl. 173, 3 intellegunt: at imitatur Erycius Mnasalc. 192, 3 9 sq. s. v. πρηστήρ Suid. 9 πρηστήρσε A^{ar} | αἶδ' Pl^M S^v | ἐπι A^{ac} 10 νιφετῷ A

175. ἈΝΤΙΦΙΛΟΥ.

C

Εἰς τάφον ἐξο|ρυσθέντα ὑπὸ | ἀρότου.

L

Οὕτω πᾶς' ἀπόλωλε, γεωπόνε, βῶλος ἀρότροις,
 ἤδη καὶ τύμβους νωτοβατοῦσι βόες,
 5 ἢ δ' ὕνις ἐν νεκύεσσι. τί τοι πλέον; ἢ πόσος οὗτος
 πυρός, ὃν ἐκ τέφρης κοῦ χθονὸς ἀρπάσετε;
 οὐκ αἰεὶ ζήσεσθε, καὶ ὑμέας ἄλλος ἀρώσει
 τοίης ἀρξαμένους πᾶσι κακοσπορίης.

5

M 92^v

176. ΤΟΥΤΟΥ ΑἴΤΟΥΤΟΥ.

C

10

Εἰς τὸ αὐτό.

C

Οὐχ ὅτι με φθίμενον κῆδος λίπεν, ἐνθάδε κεῖμαι
 γυμνὸς ὑπὲρ γαίης πυροφόροιο νέκυσ·

in ἡτφετῶι (sc. νειφ.) mut. C, qui signum * in m^e repetit; νιφε-
 τῶ S.^v | τεγγόμεναι? Grotius ('permaduere nive'): at cf. 437, 2 ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 10 (εἰς γεωργούς), 1 (Pl^E c. 11, 1); unum
 hoc ep. exstat in III^b c. 10, epigrammatum εἰς γεωργούς capite
 caret Pl^M III^a 1—2 lemmati subicit nom. auctoris C

1 ἀντιφίλ C ἀδηλον Pl; cf. 280 sq. 2 ὑπο L | ἀρ₁ό₁του (l₁o₁ in
 ω? s. α? C) P ἀρότρον Boiss. 3 ὄνπω C ὀύπω A^{ar}, cr. Pl | πᾶς
 A^{ac} Pl πᾶς' C: poetis cor. Phil. nondum vid. pro masc. nomen β.
 in usu fuisse | γεωπόν₁ε₁* C γεωπόνος A^{ar} | post ἀρότροις signum
 interrog. posuit Pl^M. punctum C (cf. IX 306) 4 ἤδη C Pl^M ἢ δὴ
 A^{ac}; εἰ δὴ? | βόες, Pl^M βόες' C βόες; Pl^s 5 ἢ δ' ὕνις (apostr.
 A C, spir. supra v C) P ὕνις δ' Pl | post νεκύεσσι punctum ex-
 hibent C Pl^M Pl^L, νεκύεσσι; Pl^s (cf. IX 294, 5) | τί τοι ('A C) P τί
 το Pl^M τί τὸ Pl^E: cf. IX 222, 3; 432, 1; 72, 5; Kaib. 306 a, 3 | πλέον
 ('C) P | cf. τίς ὁ φθόνος VI 257, 4 Antiph. 6 κοῦ ('C) P | ἀρπά-
 σ₁ε₁αι C -σεται A^{ar} -σετε Pl 7 ἀρώσει (accentum C) P ἀρόσσει
 Pl 8 schol.^B, ep. argumentum exponens, congruit cum sch.^w
 (apud Dübner.), nisi quod sch.^B pro ἐνοχλίζεις rectius ἀνοχλίζεις
 praebet || 9 sqq. ep. (quod deest in Pl.) om. ap. Buh. 9 sq.

εἰς τὸ αὐτὸ τ' αὐτ' praemisit C ἕτερον ὁμοίως¹ scr. L; ὑπ' ἀρο-
 τῆρος | ἐξορυσθέντα₁ add. C (erasa vid. vocabula εἰς τάφον ἐξορυσ-
 χθέντα) 11 οὐχότι A οὐχ' ὅτι C (ὅθι Jac.) 12 ὑπὲρ γαίης
 (accentus C) P

ταρχύθην γὰρ ἐγὼ τὸ πρίν ποτε, νῦν δ' ἀροτῆρος
χερσὶ σιδηρείῃ μ' ἐξεκύλισεν ὕνις.

ἦ ῥα κακῶν θάνατον τίς ἔφη λύσιν, ὁππότ' ἐμεῖο, 5
ξεῖνε, πέλει παθέων ὕστατον οὐδὲ τάφος;

P 233

177. ΣΙΜΩΝΪΔΟΥ.

C

6 Σᾶμα τόδε Σπίνθηρι πατὴρ ἐπέθηκε θανόντι

178. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΙΤΟΥ.

C^t

Εἰς Τιμάνθη δοῦλον, Λυδὸν γένος.

C^t

Λυδὸς ἐγὼ, ναὶ Λυδὸς· ἐλευθερίῳ δέ με τύμβῳ,
10 δέσποτα, Τιμάνθη τὸν σὸν ἔθεν τροφέα.

1 ταρχύθῃ^v (ν A superscr.) P | πρίν (' C) πότε (' A) P 2 σιδη-
ρείῃ* C: erasa litt. fin. ν | ἐξεκύλισεν (eraso spiritu? supra
alterum ε) P, cr. Jac. | ὕνις (' C) P 3 ἦρα (circumfl. AC) P:
cf. IX 156, 5, unde ep., quo argumentum prioris variatur, iure
Antiphilo tributum nec tamen ἦ ῥα μάτην scribendum esse col-
ligas | κακῶν (κῶν litteris evanescentibus) P (κακῶς anonym.,
at genetivum requirit vox λύσιν) | θάνατόν (alterum acc. C) τις
ἔφη P | τις ἐρεῖ Jac.; τίς scripsi: sciscitatur quis dixerit
mortem malorum finem, scil. ut illum opposita sua sorte
erroris convincat 4 ad versum hunc Cμεῖον et ὦ (i. e.
ὦραῖον) infra adpinxit Lm^o | ξεῖνε πέλει: litt. ε πελ eva-
nescere coeperunt | ὕστατον οὐδὲ (accentus C) P || 5 sqq. ep.
fort. alienum a Simonide olim disticho, non solo hexametro
constituisse testatur A, qui pentametri supplendi causa vacuam
reliquit lineam; hanc nunc lemma (cf. ad 7 sq.) occupat, quod
sequenti ep. praeter morem in textu quoque, non in marg. solum

adpositum est 6 σπινθῆρι P: cf. VI 306, 9 | * * * * * ἐπέ
ἐπέ C supra erasas litt. ερ, fort. χερσὶ θῆκε; patris nomen in
ras. latere vix putaverim | θάνοντι A^{ar}, cr. ipse A | ad lin. sq. %
in m¹ adpinxit C; post θαν. erasae vid. litt. ζτ (in mutilis locis
saepius occurrentes) || 7 sqq. Pl^M III^a c. 12, 1 (Pl^E c. 13, 1)

7 sq. lemma in t. scr. (lacunam explens) C, qui in fine lineae
nom. auctoris adiunxit, alterum lemma in marg. adposuit L

7 διοσκορί^δ C Pl^M Διοσκοουρίδου Pl^s | νικοπολί^τ add. C, om.
Pl; alium esse Nicopolitam atque Dioscoridem Meleagreum

εὐαίων' ἀσινῇ τείνοις βίον· ἦν δ' ὑπὸ γήρως
πρὸς με μόλης, σὸς ἐγώ, δέσποτα, κῆν Ἀίδη. M 35^r

179. ἌΔΗΛΟΝ.

C

Εἰς ἕτερον δοῦλον, | Μάνην Περσογενῇ.

L

5 Σοὶ καὶ νῦν ὑπὸ γῆν, ναὶ δέσποτα, πιστὸς ὑπάρχω
ὥς πάρος, εὐνοίης οὐκ ἐπιληθόμενος,
ὥς με τότε' ἐκ νούσου τρεῖς ἐπ' ἀσφαλὲς ἤγαγες ἵχνος
καὶ νῦν ἀρκούσῃ τῇδ' ὑπέθου καλύβῃ,
Μάνην ἀγγείλας Πέρσῃν γένος. εὖ δέ με ῥέξας 5
10 ἔξεις ἐν χρεΐῃ δμῶας ἐτοιμοτέρους. M 35^r

censet Benndorf adversante Menkio; certe epp. 162 et 178 eiusdem sunt poetae, cf. ναὶ δέσποτα 162, 3 cum 178, 1 et 162, 6 cum 178, 4 p. 117, 8 τιμάν^θ C | λυδόν (Par) in λυδὸν γένος mut. C | in m.^o adscr. L: εἰς δοῦλον τινὰ | λυδὸν ὑπο του ιδίου | δεσποτ̃ θαπτό|μενον 9 λυδὸς A Pl^Mac: δοῦλος supra λυδ.

scr. Pl^M, in P Sylburg | ἐγώ· C εγὼ A^{ac} | λυδός iterum A et Sylb. δοῦλο

λυδὸ Pl^M (δοῦλος utrobique Pl^E) | δέμε P Pl^M δ' ἐμὲ Br.

10 τιμάν^θ (lineola ut in nom. proprio) Pl^M | ἔ' θευ, τροφέα: "rest. C, idem τ ex γ corr., denique γρ ἔ' θευ superscripsit (A, qui litteras perperam dispertiverat, virgulam emendandi causa interposuit, non ἔ' θεσ dedit)

1 εὐαίων'. (' C, apostrophum A C, punctum C) P idem (sed om. interpunctione) Pl^M εὐμοιρον explicat sch.^B, εὐαίων Br.: at cf. Aesch. Pers. 713 | ἀσινῇ A^{ac} ἀσινῇ C Pl ἀσινῆς FG. Schmidt | ἦν? A^{ac} | ὑπο A^{ac} 2 μολῆις A^{ar} μόλης Pl^M | κ' εἰν C κῆν A^{ar} Pl | ἀΐδη A^{ac} ι fin. add. C || 3 sqq. Pl^M III^a c. 12, 2 (Pl^E c. 13, 2) 3 ἀδέσποτον Pl; ep. Dioscoridis vid.: cf. καλύβῃ V 53, 2; Πέρσης et ναὶ δέσποτα VII 162

4 ἕτερον (spir. add. C) δουῖ L 5 ὑπογῆν A^{ac} 5 sq. et post ὑπάρχω et post πάρος interpung. C Pl^M (verba ὥς πάρος cum ἐπιληθ. iungit Jac.) 6 τῆς πάρος olim Jac. | ἐπιλαθόμενος (' C) P ἐπιληθ. Pl 7 ὥς μὲ P^{rc} ὥς με A^{ac} ὅς με Pl | τὸν P Pl τότε' Br. | τρεῖς P Pl (f. τὸν ἐκ νούσου πρὶν) | ἐπισφαλὲς A ἐπισφ. C, cr. Pl 8 cf. VII 628, 5, Kaib. 329; Weissb. p. 63

9 ἀγγειλας P | δέμε P δ' ἐμὲ Br. 10 χρεΐῃ C χρεῖῃ A^{ar} χρεΐῃ Pl^M.^a (χρεΐα Plⁱ) | δμῶας P ἄμμεσ Pl^M, sed γρ. δμῶ^τας¹

180. ἈΠΟΛΛΩΝΪΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς ἕτερον δοῦλον | ἀντὶ τοῦ δεσπότου | τελευτήσαντα. L

Ἥλλάχθη θανάτοιο τεὸς μόρος· ἀντὶ δὲ σεῖο,
 δέσποτα, δοῦλος ἐγὼ στυγνὸν ἔπλησα τάφον,
 5 ἥνίκα σευ δακρυτὰ κατὰ χθονὸς ἡρία τεῦχον,
 ὥς ἂν ἀποφθιμένον κεῖθι δέμας κτερίσω·
 ἀμφὶ δ' ἐμ' ὥλισθεν γυρὴ κόνις. οὐ βαρὺς ἡμῖν 5
 ἔστ' Ἀΐδης· ζήσω τὸν σὸν ὑπ' ἡέλιον. M 93^r

181. ἈΝΔΡΟΝΙΚΟΥ.

C L

Εἰς Δαμοκράτειαν.

L

10

Οἴκτρ' αὖ δὴ δνοφερὸν δόμον ἤλυθες εἰς Ἀχέροντος,
 Δαμοκράτεια φίλα, ματρὶ λιποῦσα γόους.
 ἃ δὲ σέθεν φθιμένας πολιοῦς νεοθῆγι σιδάρω
 κείρατο γηραλέας ἐκ κεφαλῆς πλοκάμους.

superscripsit alio atr.; cum P congruunt Pl^E (nisi quod 'ἐν
 ἄλλῳ γρ. ἐν χρείῃ ἅμμες' exhibet Pl^a in epidiorth.) | ἐτοιμοτέ-
 ρους ('C) P (δμῶδς ἐτοιμότερον Heck.) ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 12 (εἰς δούλους), 1 (Pl^E c. 13, 5); cf. IX 228

2 δοῦλ⁹ L | τελευτήσαντος L, cr. Boiss. 3 θανάτου P -τοιο
 Pl | τεὸς P Pl: abundat pronomen sequente σεῖο, nec tamen
 θανάτου τέλος praeferam (cf. 742, 1) | ἀντι A^{ac} 4 στεγνόν?

5 sq. s. v. ἡρία Suid. 5 σο¹, δακρυτὰ. C σου δά-
 κρυτὰ A^{ac} σεῦ δακρυτὰ Pl καὶ δυσδάκρυτα S.^{A.B.V.E} δυσδ.
 S. vulg. (fort. recte) | κατὰ A^{ac} | τεύχων Suid. codd. (τεύχω
 S. edd.) 6 ἕως S.^{V.B.E} | ἀποφθιμένου C ἀπεφθ. S.^{V.B}

7 ἀμφιδέμ' P ἀμφὶ δέ μ' Pl^M | δ' ἐμ' Br. (Jac.) | ὥλισθεν
 ("rest. C) γυρὴ ('AC) P ὥλισθε ξυνή Pl | οὐ ('C) P 8 ἔστ'
 A^{ac} | ὑπηέλιον A^{ac} || 9 sqq. ap. Buh. n. 14 (p. 133) 9 ανδρο-

νίκου C ante lemma; idem nomen scriptum erat infra lemma,
 ubi erasit C, ne pro Dam. patris s. mariti nomine acciperetur;
 poeta imitatur Mnasalcae et Sapphus(?) epp. VII 488 sq. (de Aristo-
 dico ep. auctore noli cogitare, cf. tamen VII 189, 1: οὐκέτι δ' ἡ)

11 ἤλυθες ('C) P: v. 568, 6 12 φίλα. P, φίλα ap. B.: cf. 527, 4 |
 ματρὶ ('C) P: cf. K. 207, 4 13 sq. s. νεοθηγεῖ S. 13 ἡ δὲ — φθιμέ-
 νης Suid., qui doricis distichi formas non agnoscit | νεοθηγεῖ

182. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς Κλεαρίστην | ἐπὶ παστάδι τελευ|τήσασαν.

L

Οὐ γάμον, ἀλλ' Ἀΐδαν ἐπινυμφίδιον Κλεαρίστα
δέξατο παρθενίας ἄμματα λυομένα.

5 ἄρτι γὰρ ἐσπέριοι νύμφας ἐπὶ δικλίσιν ἄχευν
λωτοὶ καὶ θαλάμων ἐπλαταγεῦντο θύραι·

ἦῶι δ' ὀλολυγμὸν ἀνέκραγον, ἐκ δ' Ὑμέναιος
σιγαθεὶς γοερὸν φθέγμα μεθαρμόσατο.

5

(~ AC) P (sed νεοθαγεῖ VII 489, 3 A; Plan. in Sapphus ep. νεόθηγι σιδήρῳ s. -δάρῳ scripserat, quod man. rec. in νεοθη_Lγέϊ χαλκ_Jῳ mutavit); νεοθηγεῖ S., νεόθηγι et νεοθηγι apogr. νεοθαγι Br. (Kaib.) | σιδάρῳ P (et VII 489, 3 C) σιδήρῳ Suid. (VII 489 A) p. 119, 14 cf. 593, 4; 528, 2 | γηραλέης S. | κεφαλήσ PS. -λᾶς Br. |

1 sqq. Pl^M III^a c. 11 (Pl^E c. 12, εἰς γυναικας), 5 1 με_J-
λεάγῳ adnexuit lemmati C: με_J in erasa clausula, quam lem-
mati adpinxerat L; Meleager, si est ep. auctor, Antipatrum
Sid. imitatur, cf. 164, 4 (ἄμετέρας λύσας ἄμματα παρθενίας), 711
2 ἐπι L^{ac} | τελευτησάσηι L, cr. Boiss. | num. π adposuit C, qui
ep. 171 litt. ο signaverat, sed 177 in calculis vid. omisisse
3 cf. K. 208, 19 | ἀλλαῖδαν (αν ex αι? corr.) A ἀλλ' ἄ. C | ἀΐδην Pl |
ἐπινυμφίδιον A qui accentum supra ν positum ipse del.,
ἐπιν. C | κλεαρίστη P Pl^M (in P post η non litt. ι est erasa, sed
interpunctio), -στα Br. 4 παρθενίας (' C, θ ex τ cr. A) P -ίης
Pl | ἄμματα A^{ac} | λυομένα C -νη Pl λυόμενα A^{ar} 5 — λωτοί
s. v. λωτός Suid.₁, sub eadem v. pentametrum, sed separatum
ab hexametro exhibet S.₂ 5 ἄρτι (' C): πρὸ μικροῦ sch^B |
ἐσπερίοιο Pl^E (ἐσπέριοιο Pl^I) ἐσπέριοι (cum P et S.) Pl^M |
νύμφας (η C) P νύμφας (cum A) S. νύμφης (cum C) Pl | ἐπι
A^{ac} | ἄχευν (' C A^{ar}) P idemque Pl^M A^{ac} λωτοὶ ἄχευν (inverso
verborum ordine) S.₂ ἤχευν Pl^M D^C Pl^E 6 λωτοί. C λωτοί
A^{ar} | ἐπλαττεῦντο S.₂ A | θύραι. C θύρα A^{ac} (cum C faciunt
Pl S.) 7 ἦῶν A^{ac} ἦῶιον C ἦῶον Pl (ὀρθρινὸν sch.^B) ἦῶοι
Graefe (ἦῶος δ' ὀλολυγμὸς ἀνέκραγε Schneider) | ἐκ δ' Ὑμέ-
ναιου P ἐν δ' Ὑμέναιος Pl, cr. Gr. (ἐνθ' Ὑμέναιος Manso ἦδ'
Ὑμ. Jac. τὸν δ' Ὑμέν. Schneid.) 8 cf. Erinnae ep. VII 712, 8 |
σιγαθεὶς P Pl (σιγῶν εἰς Manso, σχασθεὶς εἰς Jac., ἄλγους εἰς
Schneid.); post σιγ. punctum posuit C | μεθ' ἀρμόσατο C
μεθαρμ. A Pl; cf. VII 37, 4

αἱ δ' αὐταὶ καὶ φέγγος ἑδαδούχουν περὶ παστῶ
 πεῦκαι καὶ φθιμένα νέρθεν ἔφαινον ὁδόν. M 33^v

Fr. Cor. Phil. 183. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ. C

epp. 183-188 Εἰς † Ἑλένην τινὰ | παρθένον τελευτήσασαν. I.

5 [Παρθενικῆς τάφος εἴμ' Ἑλένης, πένθει δ' ἐπ' ἀδελφῶ]

Ἴδιος τὴν Κροκάλῃς ἔφθασε παρθενίην.

εἰς δὲ γόους Ὑμέναιος ἐπαύσατο· τὰς δὲ γαμούντων

P 234 ἐλπίδας οὐ θάλαμος κοίμισεν, ἀλλὰ τάφος.

184. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ. C. Pl

10 † Εἰς τὴν αὐτήν. L

Παρθενικῆς τάφος εἴμ' Ἑλένης, πένθει δ' ἐπ' ἀδελφοῦ
 προφθιμένου διπλᾶ μητρὸς ἔχω δάκρυα.

1 sq. s. v. πεῦκαι Snid. 1 αὐ ταὶ (' AC) P | ἑδαδούχουν (-ουν ex οιν cr. C) P ἑδαδούχουν S.^v | περὶ A^{ac} S.^v περὶ C S.^{A.B.E} παρὰ Pl | παστῶ S.^v 2 φθιμένα P Pl φθιμένη S. (φθιμένη S.^v) || 3 sqq. ep. om. ap. Buh. 4 εἰσελένην L^{ac}; non Ἑλένην, sed Κροκάλην scribere debebat L: cf. ad 5 sqq. | τελευτήσασαν (' C) L 5—7 totum ep. damnavit C, qui priores tres versus obelo γ notavit (quamquam quartum, a quo nova pag. incipit, intactum reliquit); ep. non est de Helena post fratrem mortua, sed scriptum in Crocalam, quae nondum marita ipso nuptiarum die obiit; genuini sunt versus 2—4, reiciendus primus, quem ex seq. ep. anteceptum A, etiam errore cognito, emendare praetermisit; fort. ortus est error ex simili utriusque ep. initio, si versus excidit sententiae fere huius: παρθενικῇ γλυκὺς ἦλθε γάμος· στυγερός δ' ἀποδρέψας 5 [εἴμ'] C ἐλ' ? post τάφος scripserat A^{ar} | Ἑλένης P | ἐπαδελφῶ A ἐπ' ἀδελφῶι C (-φοῦ Br.) 6 praeter obelum suum bis signum depravationis ∞ versui adpinxit C | ἰδης C αἶδης A^{ar} | κροκαλῃς P^{pr} κροκαλῃς A^{ar} (ῥαδαλῃς et δειλῃς Br., ἀταλῃς s. ἀπαλῃς et προκάλῃς Jac., ἐν κροκάλαις Bothe); Κροκάλῃς Heck., qui tamen duo epp., 183 sq., ad eandem virginem referens perperam Κροκάλην Helenae matrem

μνηστῆρσιν δ' ἔλιπον κοῖν' ἄλγεα· τὴν γὰρ ἔτ' οὐπω
οὐδενὸς ἢ πάντων ἐλπίς ἔκλαυσεν ἴσως. M 38^v

185. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

C. Pl

Εἰς κόρην Λίβυσσαν ἐν Ῥώμῃ | τελευτήσασαν. L

5 Ἀysonίη με Λίβυσσαν ἔχει κόνις, ἄγχι δὲ Ῥώμης
κεῖμαι παρθενικὴ τῇδε παρὰ ψαμάθῳ·

fingit falsoque παρθενίην 'innuptam filiam' interpretatur: diversum est utriusque ep. argumentum, solum alterum ad Helenam spectat, prius ad Crocalam, cuius puellae virginitatem (παρθενίην) Pluto praedari dicitur | αἰδεστέην Κρ. ἔφθασεν ἄσθενίην Ludwich p. 121, 7 εἰσδε P | γάμονσ P, cr. Salm. (cf. VII 712, 8) 8 cf. 490, 4 | τῶ*φ]σ C θάνατος A^{ar} || 9 sqq. Pl^M III^a c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 19 (Pl^I c. 23, 19; Pl^a c. 23, 18; Pl^s c. 23, 11). Pl^M III^a c. 20 continet epigrammata εἰς νέους καὶ νέας undeviginti, n. 1—20: etenim ex uno ep. (A. P. VII 662) Planudes effecit duo; in Pl^M III^b c. 20 reperiuntur epp. decem. Unum ep. VII 560 recepit Plan. et in ampliorem syllogem (III^a c. 20, 3) et in breviorē (III^b c. 20, 3), ita tamen, ut vs. 1 sq. illic omissos in III^b adderet, eodemque modo ep. iteratur in Pl^E (nisi quod Pl^{a.n}, praeter morem a Pl^a discrepantes, ep. posteriore tantum loco exhibent). Ep. VII 184, quod in Pl^M, item in Pl^{I.a} ante VII 185 collocatum est, reperitur ante VII 613 in Pl^s. Insunt in III^a c. 20 epp. n. 1—10: A. P. VII 453. 558. 560, 3—8. 574. 600—604. 611 (Pl^E c. 23, 1—10) — n. 11—18: A. P. VII 613. 628. 647. 662, 1—4. 662, 5 sq. 515. 517. 387 (Pl^{I.a} 11—18; Pl^s 12—19) — n. 19 sq.: A. P. 184. 185 (Pl^{I.a} 19 sq., Pl^s 11. 20). — Pl^M III^b c. 20 praebet n. 1—5: A. P. 298. 527. 560. 568. 627 (Pl^E c. 23, 21—25, at Pl^{a.n} c. 23, 20—24) — n. 6—10: A. P. 490. 491. 649. 492. 493 (Pl^E c. 23, 26—30) 11 sqq. de argumento ep. cf. Kaib. 565 ἦν ὅτε μοῦνον — ἀδελφεὸν οἷ με τεκόντες πένθειον, A. P. VII 517 11 εἴμ' ἐλένης P^{re} εἴμ' ἐλένης A^{ac} | εἴμ' Pl^M | ἐπαδελφοῦ A^{ac} ἐπ' ἀδ. Br. ἐπ' ἀδελφῶ Heck. 12 διπλόα P Pl διπλᾶ Jac. | (δάκρυα μητρὸς ἔχω Jac., eodem iure transposueris: πρόφθ. μητρὸς διπλόα δάκρυ' ἔχω)

1 cf. 611, 3 | μνηστῆρσιν A^{ac} -στῆρσιν C Pl^M -στῆρσι Pl^E | κοῖν' P, cr. Pl | ἔτ' P; ἔμ'? 2 οὐδενὸς C -νόος A; cf. 490, 3 sq. || 3 sqq. Pl^M III^a c. 20, 20 (Pl^E c. 23, 20) 3 ἀντιπάτρῳ θεσσαλῶ C 4 Ῥώμῃ (ι add. C) L 5 ἔχει ('AC). P Pl | ἄγχι P | Ῥώμῃσ A Pl, α supra η scr. C 6 παρθενικὴ * C -κῆ A^{ar} | παρὰ

ἡ δέ με θρεψαμένη Πομπηίῃ ἀντὶ θυγατρὸς
 κλαυσαμένη τύμβῳ θῆκεν ἐλευθερίῳ,
 πῦρ ἕτερον σπένδουσα· τὸ δ' ἔφθασεν, οὐδὲ κατ' εὐχὴν 5
 ἡμετέραν ἦψεν λαμπάδα Περσεφόνῃ. M 38^v

5

186. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

C. Pl

Εἰς Νικιππίδα | ἐπὶ θαλάμῳ | τελευτήσασαν. L

Ἄρτι μὲν ἐν θαλάμοις Νικιππίδος ἡδὺς ἐπήχει
 λωτός, καὶ γαμικοῖς ὕμνος ἔχαιρε κρότοις.
 Θρῆνος δ' εἰς ὕμναιον ἐκώμασεν· ἡ δὲ τάλαινα,
 10 οὐπω πάντα γυνή, καὶ νέκυς ἐβλέπετο.

A^{ac} | ψαμάθῳ: cf. VII 404, 7; an τῇλε πάτρας ψαμάθων? cf. VII 290, 2 Λιβυκαῖς ἐν ψαμάθοις; IX 284, 4; 310, 2; App. Pl. 52, 8 τὴν Λίβυσσαν κόνιν

1 δέμε P δ' ἐμέ Br. | πομπηίῃ (lineol. in nom. pr.) Pl^M | ἀντι A^{ac} | θυγατρός. A^{ar} θυγατρός C, qui verba perperam iungens virgulam ante ἀντὶ punctumque post κλαυσαμένα ponit, probatque correctoris rationem (interpunctione testante) Pl^M

2 cf. 477, 3 | κλαυσαμένη Pl -να P | erasa est claus. in fine versus, nota init. ante πῦρ 3 ἕτερον (C' A^{ac}) P: πῦρ ἕτ. τοῦ ὕμναιου· εἰώθεσαν γὰρ αἱ μητέρες ἐν τῇ παστιάδι λαμπάδας ἔχειν· τὸ δ' ἔφθασεν δῆλον ὅτι τὸ τῆς πυρᾶς sch.^B | σπένδουσα Herw. | τὸ δ' P: τὸ δ' A τόδ' Pl^M (qui tamen sicut C post σπένδουσα interpunxit) | ἔφθασεν. (AC, punctum CM) P Pl^M | οὐδὲ κατευχὴν A^{ac} οὐδὲ κατ' εὐχὴν C: οὐ κατὰ γνώμην· ἐποθοῦμεν γὰρ τὸ ὕμναιον πῦρ, οὐχὶ δὲ τὸ πυρᾶς sch.^B 4 ἡμετέραν P ἡμετέραν Pl | ἦψεν (rest. C) P | περσεφόνῃ A φ supra π C add., φερσεφ. (cum C) Pl^M Περσεφόνῃ Jac. || 5 sqq. Pl^M III^a c. 11 (Pl^E c. 12), 6: cf. ad VII 163 5 sq. praemissum est lemma

6 νικίππι^δ L 7 sq. s. v. λωτός Suid. 7 ἄρτι: cf. Kaib.

208, 1 | νικίππιδος P (cr. Pl S.) 8 ὕμνος — κρότοις P ὕμ^ν — κρ. Pl^M (idem Pl^a S.) ὕμνοις — κρότος Pl^a ὕμνος — κρότος Pl^a ὕμνοις — κρότοις Pl^b ὕπνος — κρότοις Pl^B | οἶκος et παστὸς Jac., ἐσμός? 9 sq. s. κώμη S.₁ Θρῆνος — ἐκώμασεν s. ἐκώμ. S.₂

9 cf. VII 712, 8 | ὕμναιον S.₁^v (cr. S.₂^v) | ἡδὺ A^{ac}

10 cf. Kaib. 505, 3: οὔτε γυνή πάμπαν κεκλημένη | πάντα om. S.₁^v | post γυνή punctum ponunt C Pl^M (post τάλαινα virgulam Pl^M) | in fine vs. erasa est clausula

δακρυόεις Ἀΐδη, τί πόσιν νύμφης διέλυσας, 5
αὐτὸς ἐφ' ἀρπαγίμοις τερπόμενος λέχεσιν; M 33^v

187. ΤΟῦ Αἴτοῦ.

C

Εἰς Μελίτην τινὰ | παρθένον.

L

5 Ἡ γρηὺς Νικῶ Μελίτης τάφον ἐστεφάνωσε
παρθενικῆς. Ἀΐδη, τοῦθ' ὁσίως κέκρικας; M 33^r

188. ἈΝΤΩΝΙΟΥ ΘΑΛΛΟΥ.

C

Εἰς Κλεάνασσαν | ἐν τῷ θαλάμῳ | πυρποληθεῖσαν, | μᾶλλον δὲ
ἀναρ|πασθεῖσαν. L

10 Δύσδαιμον Κλεάνασσα, σὺ μὲν γάμῳ ἔπλεο, κούρη,
ᾧριος, ἀκμαίης οἶά τ' ἐφ' ἡλικίης·
ἀλλὰ τεοῖς θαλάμοισι γαμοστόλος οὐχ Ὑμέναιος
οὐδ' Ἥρης ζυγίης λαμπάδες ἠντίασαν,

1 cf. 221, 5; 352, 7; 483, 1; Kaib. 208, 7 | δι' ἔλυσας C 2 (αὐτίς Heck.) | ἐφαρπ. A^{ac} || 3 sqq. Pl^m III^a c. 10 (εἰς γέροντας), 3; ep. iterat A p. 257 post VII 344 (P₂), ubi 'bis exstat' man. rec. adposuit 3 τοῦ αὐτοῦ (sc. Philippi) C₁ (post Simonidis ep. VII 344) C₂ Λεωνίδου Pl (inter Callimachi epp. rettulit perperam Salm.); Nicus nomen occurrit in Philippi ep. IX 89, 2 4 εἰς μελίτην κόρην L₂ | εἰς μελίτ^{ην} τιν L₁ 5 ἡ γρηὺς^H P₁ (H superscr. non A₁, sed librarius, qui epp. in Σ^π servata exaravit, cf. vol. I p. VI; eadem man. et litt. finalem vocis τάφον et spir. in ὁσίως rest.) ἡ γρηὺς A₂^{ac} ἡ γρηὺς C₂ ἡ γρηὺς Pl^m | ἐστεφάνωσε P₁ Pl - φάνωσε* P₂ - φάνωσεν A₂^{ar} (P₁ erasam habet interpunctionem in fine vs.) 6 post κέκρικας interrogandi signum add. C | cf. Kaib. 569 βάσκανε δαῖμον οἶας οὐχ ὁσίως ἐλπίδας ἐξέταμες, 570. 167 || 7 sqq. om. Pl. itemque ap. Buh. 7 θάλλ⁸ C: cf. ad VI 91 (235) 8 πυρποληθεῖσαν L, v. 7 male interpretans de thalamo incenso 10 sq. γάμῳ ἔπλεο κούρῳ ᾧριον (ᾧρ. C ᾧρ. A^{ac}) P γάμον — κούρη, ᾧριος Jac. γάμῳ — κούρον ᾧριος Huschke γάμος ἔπλ. κούρῳ ᾧριος Heck., γάνος ἔπλ. κούρῳ ᾧριον et γάμον ἔπλεο, κούρη, ᾧριον ego ci. 11 οἶατ' ἐφ' ἡλ. A^{ac} 12 ἀλλατεοῖς A^{ac} | οὐχ' ὕμ. C οὐχὺμέναιος A^{ac} 13 cf. Musae. 275; Ovid. Her. VI 45 sqq. | ἥρης (C) P | ζυγίης (ξ in er. ξ?) P

πένθιμος ἀλλ' Ἀίδης ἐπεκώμασεν, ἀμφὶ δ' Ἑρινὺς 5
 φοίνιος ἐκ στομάτων μόρσιμον ἤκεν ὅπα.
 ἤματι δ' ὧ νυμφεῖος ἀνήπτετο λαμπάδι παστάς,
 τούτῳ πυρκαϊῆς, οὐ θαλάμων ἔτυχες.

5

189. ἈΡΙΣΤΟΔΙΚΟΥ ῬΟΔΙΟΥ.

C

Εἰς λίγειαν | ἢ μᾶλλον ἀκρίδα. | ἐπιτύμβιον.

CL

Οὐκέτι δὴ σε, λίγεια, κατ' ἀφνεὸν Ἀλκίδος οἶκον,
 ἀκρί, μελιζομένην ὄψεται Ἀέλιος.

1 ἀλλαῖδης A^{ac} | ἐπ' ἐκώμασεν C | ἀμφι — ὅπα (2) s. v. Ἑριννύς S.₁, s. μόρσιμον (om. gl. V) S.₂, s. φόνιος S.₃ | ἀμφι S.₁.s^v | ἐριννύς (sign. voc. productae A, A^{ac}) P Ἑριννύς S. (sed ἐριννύς S.^v S.₃^A) 2 μόρσιπον S.₁^v | cf. App. 153, 2 3 sq. s. νυμφεῖος οἶκος Suid. 3 ἤματι δ' ὧ P ἤματι (sic) S.^v ἤματι S.^A (ἤματι τῷ Toup) | νύμφιος S. | ἀνήπτετο 'facibus incensis illustrabatur' Jac., malim ἐφέγγετο | παστάδι λαμπάς Heck. | παστὰς (pro ἀ erat ante ras. ω, ut vid., non αι aut οι) C παστάς cum C Suid. 4 τούτῳ S.^v | πυρκαϊῆς? A^{ar}, acc. cr. ipse A | οὐναλάμων S.^v || 5 sqq. Pl^M III^b c. 21 (εἰς ὄρνεις), 1 (Pl^E c. 24, 12). In capp. εἰς ὄρνεις (III^a c. 21, 1—11; III^b c. 21, 1—10; Pl^E c. 24, 1—21) recepit Pl. epp. A. P. VII 189—213 exceptis quattuor, e quibus tria (VII 193sq., 211) plane neglexit, unum (VII 208 de equo) epigrammatum εἰς ἀνδρείους capiti (III^b c. 4, 17) adgregavit; in cap. III^a 21 et III^b 21 epp. ordinem Palatinum nonnunquam a Planude ob eam tantum causam relictum apparet, ne similis argumenti epigrammata disparibus dirimerentur. Exhibet III^a n. 1: A. P. VII 191 (Pl^E c. 24, 1 in picam) — n. 2—4: A. P. 204—206 (Pl^E c. 24, 2—4 de perdice) — n. 5—7: A. P. 196. 200. 213 (Pl^E c. 24, 5—7 de cicadis) — n. 8: A. P. 190 (Pl^E c. 24, 8 in locustam et cicadam) — n. 9—11: A. P. 192. 195. 202 (Pl^E c. 24, 9—11 de locustis et de gallo). Duo ex his epp. perperam et Cephalas et Plan. sepulcralibus adiunxit, scil. amatoria epp. n. 5 et 10. In III^b c. 21 insunt n. 1—3: A. P. VII 189. 209 sq. (Pl^E c. 24, 12—14) — n. 4—10: A. P. 197—199. 201. 203. 207. 212 (Pl^E c. 24, 15—21, e quibus postrema duo VII 207. 212 Plan. epigrammatum εἰς ὄρνεις capiti quamvis aliena adiunxit) 5 ἀριστοδίχ C | Ἀνότης Pl^M τῆς αὐτῆς (post VII 202) Pl^E 6 εἰς λίγειαν C εἰς χελιδόνα L^{ar} | ἢ μᾶλλον ἀκρ. ἐπ. post clausulae signum (quod partim erasit C) adiunxit L

ἤδη γὰρ λειμῶνας ἐπὶ Κλυμένον πεπότησαι
καὶ δροσερὰ χρυσέας ἄνθεα Περσεφόνας.

M 95^r

190. ἈΝΤΉΘΗΣ, οἱ δὲ ΛΕΩΝΊΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς ἀκρίδα καὶ | ^{ἐπιτάφιον} τέττιγ' ἐπιτάφιον.

L

5 Ἀκρίδι, τῇ κατ' ἄρουραν ἀηδόνι, καὶ δροσκοίτῃ
τέττιγι ξυνὸν τύμβον ἔτευξε Μυρῶ,

p. 125, 7 οὐκέτι A Pl^M οὐκέτι C Pl^E | δὴ σε λίγεια P σε λίγεια Pl^M λίγιά σε Pl^E : δὴ om. Pl^{M.E} (cf. 192. 200 sq.) | καταφνεου (sic) A^{ac} κατ' ἀφνεὸν C | ἄκιδος Pl^M Ἀκιδος Pl^S 8 ἄκρα (' AC ' A) P Pl, cr. Brod. (Vinc.) | μελιζομένης A supra ης scr. αν C -μέναν Pl | ἡ^αέλιος P: α C qui idem spir. cr. (ἡέλ. A^{ac}), ἡέλιος Pl

1 sq. s. v. Κλύμενος Suid. (om. S.^v) 1 cf. IX 564, 3 | λειμῶνος A^{ar} -μῶνας C Pl -μῶνα S.^{A.E} | ἐπὶ A^{ac} | περὶ τοῦ Κλυμένον ζήτ. Ἑσυχιον (immo Σουίδαν) sch.^B | πεπότησαι P Pl^M Pl^{I.S} (πεπέτησαι Pl^{a.b}) πεπόταται S.; πεπότασαι? 2 δροσερὰ Ursinus: at cf. 195, 8 (K. 649, 4) | χθονίως? (v. VII 657, 4) | περσεφόνας A Pl φ supra π C (Φερσ. Br.) Περσεφόνης Suid. || 3 sqq. Pl^M III^a c. 21 (εἰς ὄρνεις, Pl^E c. 24), 8; ep. est ap. Ir. 92, tamquam Anytes epp. praecedunt IX 144, VII 232. 236. 238. 208. 490, seq. VII 202. 646. 486, XVI 228 sq. 291 3 Ἀνότης tantum Pl^I

λεωνί C Λεωνίδου Pl^M 4 εἰς ἀκρίδα tantum Pl (εἰς ἀκρίδ' Pl^M)

Ir. | ἐπιτάφι⁰ P: φ⁰ in fine lin. add. C erasis iis quae L scripserat in linea seq.: ἐπιτάφιον ὁμοίως? L^{ar}; a Tarentino certe ep. alienum, quod pariter atque Argentarii ep. VII 364 expressum vid. ex Erinnae ep. non servato, cf. Plin. l. 34, 19, 57; fort. ep. est Alexandrini Leonidae, nam ἔτευξε mutato in ἔτευχε et παίγνι' ὁ in παίγνια isopsephia efficitur ($\alpha_1 + \beta_1 = 2658 + 5075 = 7733$; $\alpha_2 + \beta_2 = 3276 + 4457 = 7733$) 5 — p. 127, 1 δάκρυ s. v. δροσκοίτης Suid. 5 adponit (ad vocem ἀκρίδι) Nic. Ther. 802 — 804 sch.^B | τῇ S. (τῇ S.^v) | κατάρουραν A^{ac} | ἀη*δόνι

P^{pr} ἀηιδ. A^{ar} | δροσκοίτῃ^{ωι} (αι C^s) P -κοίτῃ (cum C) Pl -κοίτῃ S. (-κοίτῃ S.^v) 6 μύρω S.^v; 'Myronem — fecisse et cicadae monumentum ac locustae carminibus suis Erinna significavit' l. l. Plin., pro puella statuarium (Myr.) miro errore inducens, unde temere suspiceris ab Erinnae specimine imitatores eo discessisse, quod in puellam quam in adolescentulum nomine Myronem versus facere maluerint

235 παρθένιον στάξασα κόρα δάκρυ· δισσὰ γὰρ αὐτᾶς
παίγνι' ὁ δυσπειθῆς ὄχρετ' ἔχων Ἀίδας. M 39^r

191. ἈΡΧΙΟΥ.

C. Pl

Εἰς κίσσαν τὸ ὄρνεον, | διὰ τὸ εἶναι αὐτὸ ὠδικόν. L

5 Ἀ πάρος ἀντίφθογγον ἀποκλάγξασα νομεῦσι
πολλάκι καὶ δρυτόμοις κίσσα καὶ ἰχθυβόλοις,
πολλάκι δὲ κρέξασα πολύθροον, οἷά τις ἄχῳ,
κέρτομον ἀντῳδοῖς χεῖλεσιν ἁρμονίαν,
νῦν εἰς γᾶν ἄγλωσσος ἀναύδητός τε πεσοῦσα 5
10 κεῖμαι, μιμητὰν ζᾶλον ἀνηναμένα. M 38^v

Cor. Mel.

192. ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ.

C. P

l. 192 sq.

Εἰς ἀκρίδα τὴν μουσικήν.

L

Οὐκέτι δὴ πτερύγεσσι λιγυφθόγγοισιν αἰεῖσεις,
ἀκρί, κατ' εὐκάρπους αὔλακας ἔξομένα,

1 cf. Kaib. 626, 3 | inter prius alterumque distich. Argentarii simile ep. VII 364 interponit p. 235 in m^s C | κόρη S.^v 2 παίγνι'. ὁ ('AC, punctum C) P || 3 sqq. Pl^m III^a c. 21 (Pl^e c. 24), 1; ep. totum exstat apud Suidam 4 εἰς κίσσαν tantum Pl | δ, το εἶναι αὐτὸ ὠδικόν L | ep. Mytilenaeo tr. Knaack (Reinach): cf. VII 213 5 sq. s. v. ἀντίφθογγον Suid. (deest in S.^v) 5 ἂ P Pl ἢ S. | ἀποκλαγξάσα ('C) P ἀποκλάγξ. S. ἀποκλάγξασα Pl 6 κίσσαι P | ἰχθυβ.: cf. 213, 8 7 sq. s. v. κερτόμιος S.₁ s. v. ἀντῳδή (quae gl. deest in S.^v) S.₂ 7 δὲ P Plⁱ S.₂ S.₁^{Λ.v} δὴ Pl^m Pl^a. s S.₁^{B.E} | κρέξασα S.₁^{B.E} κεκρέξασα S.₁^v | post κρέξασα interp. C; πολύθροος Jac. | οἷά A^{ac} | ἄχῳ A^{ar} Pl ἄχῳ. C ἡχῳ S. 8 cf. 196, 6 | κέρτομος Br. | ἀντῳδοῖς A Pl^m ἀντ' ὠδοῖς C | ἁρμονία A^{ac} ἁρμονίαν. P^{rc} 9 sq. s. v. ἄγλωσσία (deest in S.^v) S.₁ s. ἀντῳδή S.₂ 9 εἰς γᾶν P Pl S.₁ ἐς γᾶν S.₂ | ἀναύδατός? 10 κεῖμαι A^{ac} | μιμητὰν (signum productae voc. A: cf. ad p. 125, 1; 129, 13) P μιμητὴν S.₁ | ζᾶλον P Pl ζῆλον S._{1.2} | ἀνηναμένα Pl^m S.₂ ex ἀνηνομένα cr. C ἀνηναμένη S.₁ || 11 sqq. Pl^m III^a c. 21 (Pl^e c. 24), 9; totum ep. est apud Suid.; num. q ad-

οὐδέ με κεκλιμένον σκιερὰν ὑπὸ φυλλάδα τέρψεις
 ξουθᾶν ἐκ πτερύγων ἀδὺ κρέκουσα μέλος. M 38^v

193. ΣΙΜΙΟΥ.

C

Ἔτερον εἰς ἀκρίδα.

L

5 Τάνδε κατ' εὐδενδρον στείβων δρύος εἴρουσα χειρὶ
 πτώσσουσιν βρομίας οἰνάδος ἐν πετάλοις,
 ὄφρα μοι εὐερκεῖ καναχὰν δόμῳ ἐνδοθι θείη
 τερπνὰ δι' ἀγλώσσου φθεγγομένα στόματος.

pinxit C p. 127, 11 sq. lemma praemittit Pl^M 11 Μνη-
 σάλκον Pl 12 εἶς ἄν Pl^M εἰς τὸ αὐτό (post VII 190) Pl^E
 (om. Pl^I) | εἰσακρίδα τ' μουσιξ L 13—14 s. v. λιγυφθόγγοις
 Suid. 13 οὐκέτι A Pl^M οὐκ᾽ ἐτι C Pl^E | πτερύγεσσι: adnotat
 sch.^B: τὴν ἀκρίδα Νίκανδρος μάστακα καλεῖ σιτοφάγον· παρα-
 βάλλει γάρ τινα εἶδη σκορπίων ἐπτερωμένων τοῖς τῶν ἀκρίδων
 πτεροῖς οὕτως, seq. Nic. Ther. 802 (οἷς δὴ) — 804 (ἐκβόσκονται)
 λιγυροφθόγγοισιν S.^V λιγυφθόγγοισιν cum eraso acc. supra v P
 cf. 202, 1 sq. 14 ἀκρί * C ἀκρία? A^{ar} (cf. ad 189, 2) ἀκροὶ S.^V
 κατενκάρπουσ A^{ac} | αὐλακας C αὐλακος? A^{ac} | ἐξομένα A^{ar}
 1 sq. s. v. ξουθή Suid. 1 cf. 174, 4 | οὐδέ Pl^M | σκιερὴν P Pl^E S.
 (sed σκῆ|ερὰ S.^V) σκιερὰν ex -ρὴν cr. Pl^M | ὑποφ. A^{ac}
 2 ξουθῶν (non ξουθαῖν) C ξουθᾶν A^{ac} Pl, cum C facit Suid. |
 ἡδὺ P Pl S., cr. Br. | κρέ|κουσα C κράκ. A^{ar} | excidit fort.
 distich. locustae interitus causam indicans || 3 sqq. om. ep.
 non sepulcrale Pl. et ap. Buh., exstat apud Suid. excepto versu
 ultimo 3 σιμῖλον C; ὦ in m.^o adpinxit C; ep. a Simia abiudicare
 non licet, ab eodem compositum atque 22, VI 113 5—6 s. πτώσ-
 σοντες Suid. 5 τάνδε A τᾶνδε C πᾶν δὲ S. (sed πάνδε S.^V);
 Πᾶν δὲ (κατ' εὐδένδρου—δρυὸς εἴρουσε) inepte Portus | κατ' εὐ-
 |δεν|δρον (|δεν| pro δρον, non pro αν) C, cum C faciunt Suid.
 codd. | δρυὸς PS., cr. Küster 6 πτώσσουσ᾽ (acc. et v C) P |
 βρομίας PSuid. | οἰνάδος (C) P | πετάλοις: cf. VI 113, 2 7 s. v.
 εὐερκεῖ Suid. (cf. Huschke Anal. p. 309) | ὄφρα A^{ac} ὄφρα CS.^V |
 με^{ol} (οι C) P | καναχᾶν A^{ac} -χὰν CS. | δόμῳ: cf. VII 204, 2
 8 διαγλώσσου A^{ac} | φθεγγομέν*α (C A^C, erasa litt. ὁ potius
 quam ε) P | Aristot. Hist. An. IV 9, 2 et Plin. XI 51 affert
 Chardon ||

Cor. Mel. 194. ΜΝΑΣΙΑΚΟΥ. C

194—203 (A—O) Ἔτερον εἰς ἀκρίδα | Δημοκρίτου. L

'Ακρίδα Δημοκρίτου μελεσίπτερον ἄδε θανοῦσαν

'Αργίλος δολιχὰν ἀμφὶ κέλευθον ἔχει,

5 ἄς καί, ὅτ' ἰθύσειε πανέσπερον ὕμνον αἰεῖδεν,

πᾶν μέλαθρον μολπᾶς ἰαχ' ὑπ' εὐκελάδου.

195. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ. C. Pl

Ἔτερον εἰς τὴν αὐτὴν | ἀκρίδα τὴν μουσικὴν. L

'Ακρίς, ἐμῶν ἀπάτημα πόθων, παραμύθιον ὕπνου,

10 ἀκρίς, ἀρουραίη Μοῦσα, λιγυπτέρουγε,

αὐτοφυῆς μίμημα λύρας, κρέκε μοί τι ποθεινὸν

ἐγκρούουσα φίλοις ποσσὶ λάλους πτέρυγας,

ὥς με πόνων ῥύσαιο παναγρύπνοιο μερίμνης, 5

ἀκρί, μιτωσαμένη φθόγγον ἔρωτοπλάνου.

1 sqq. ap. Buh. n. 15, p. 133 2 εισακρ. L 3 sq. s. v. ἀργιλ-
λώδης Suid. 3 ἀκρίδας S.^{v. c} | Δημοκρίτου Mein. | ἄδε P
ἄδε S. (Reiske, Mein.) ἄδε Br. ὠδε Salm. | θανοῦσα primo A,

qui ipse -σαν. rest. 4 ἀργείλος P: ' et C, qui corruptelae
signum in mⁱ repetit; ἀργίλος S.^{v. b. c. e} ἀργίλλος S.^a Ἄργ. Br.
(cf. VII 197, 4; Steph. Byz. s. hac voce, Herod. 7, 115) | ἀμφι-
κέλευθον P ἀμφὶ κ. S. 5 ἄς κεν Heck. | καὶ ὅτ' A^{ac} | πανέσπερον
P (cf. IX 70, 3) | ὕμνον (' C) P (noli οἶμον corr.) 6 ὑπευκελά-
δου A^{ac} (ὑπ' Mein.) || 7 sqq. Pl III^a c. 21 (Pl^e c. 24), 10; inter
sepulcralia epigramma amatorium cum Cephala recepit Plan.

8 lemma om. Pl (' ἐν ἄλλῳ Μελ. εἰς τὸ αὐτὸ γρ. in epid. Pl^a,
unde lemma εἰς τὸ αὐτό fluxit in Pl^{a. n}) | αὐτῇ L | ἀκρίδα
μουσικῇ L, articulum τῇν¹ supra l. inseruit C 9 ἀπατηλὰ P Pl,
cr. Huet: cf. V 226, 3 (ἀπατητὰ Scalig.) | μύθων A γρ πόθων
C^s, cum C facit Pl; μόθων Kaib. | παρὰ μύθιον P 10 post
ἀρούρ. interpung. P Pl^m, vocem cum Μοῦσα iungendam esse
vidit Br. 11 λύρης Gr. | μοί τι P Pl^m μοι τι Pl^{a. a}

12 ἐγκρούουσα P Pl ἐγκρ. Opsop. (εὖ κρ.?) | φίλας P Pl φί-
λοις Brod. φίλη Opsop. (ἐγκρούουσ' ἀδινῶς et ἀφελῆς ego ten-

δῶρα δέ σοι γήτειον ἀειθαλὲς ὀρθρινὰ δώσω
καὶ δροσερὰς στόμασι σχιζομένας ψακάδας.

M 39^r

196. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟῦ ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

C

Εἰς τέττιγα τὸν | μουσικόν.

L

5 Ἀχήμενις τέττιξ, δροσεραῖς σταγόνεσσι μεθυσθεὶς
ἀγρονόμαν μέλπεις μοῦσαν ἐρημολάλων.
ἄκρα δ' ἐφεζόμενος πετάλοις πριονώδεσι κώλοις
αἰθίοπι κλάζεις χρωτὶ μέλισμα λύρας.
ἀλλὰ, φίλος, φθέγγου τι νέον δενδρώδεσι Νύμφαις
P 236 παίγνιον, ἀντρωδὸν Πανὶ κρέκων κέλαδον,

tavi) | ποσσί, (virg. C) P p. 129, 13 sq. s. v. μέτος Suid.

13 εὐσαῖ. (o. et spir. C, ' AC, signum voc. productae A) P
πανἀγρόπνοιο (' C) P -ύπραιο S.^v | μελρίμν'ησ' Pl^m με λυ-
π'ησ'? Pl^m ar μενοινῆς Marcellus Comes 14 ἀκρί, μιτ. C ἀκρί
μιτ. A ἀκρί S.^v ἄκρον S.^{B.E}

1 sq. s. v. γήτειον Suid.; cf. V 151, 8 1 δεσοι A^{ac} | (τήτειον
ἀεὶ θάλος Gr.) | γήτειον· εἶδος βοτάνης sch.^B (cf. schol. Aristoph.
ad Vesp. 496: ἐστὶ γὰρ εἶδ. βοτ. παραιοικὸς πράσῳ) | ἀειθαλὲς P
ἀηθαλὲς Pl^a (non item Pl^m) ἀληθὲς S.^E | ὀρθρινὰ P Pl S.,
ὀρθρια Gr.: cf. V 176, 2; VI 160, 1; Arat. 948 2 δροσερὰς
A^{ac} | στόμασι C Pl S. στόματι A^{ac}, pluralem defendit Finsler
σχιζομένας P Pl S. (σχιζομένοις et) σχαζομένοις Gr. ψιζομένας et
(στόμασιν) μυζομένας Jac. σταζομένας Heck., ego olim κνιζομένας,
sed στόματα vid. vasculi foramina, quae guttatim liquorem emit-
tunt | ψακάδας P ψεκ. Pl S. || 3 sqq. Pl^m III^a c. 21 (Pl^E c. 24), 5;
duce Cephalae hoc quoque ep. (ut VII 195) inter sepulcralia
rettulit Plan. 3 sq. εἰς τέττιγα Μελεάγρον Pl^m (Pl^a, prae-
mittit nomen auctoris Pl^s) 3 ἔαντ' C 4 add. θανμασιον
τροχάλ (sc. τροχαλόν) L 5 sq. s. v. ἀγρόνομοι Suid. (deest
in S.^v) 5 ἀχήμενις C (Pl) ἀχειησ? A^{ar} ἡχήμενις S. | μεθυ-
σθεὶς: cf. IX 92, 1 6 ἀγρονόμαν P -νόμον Pl ἀγρόνομον S.
ἀγρονόμοις Diltthey (cf. 195, 2) | μέλπει S. | ἐρημολάλων C Pl S.
ἐρημόλ. A^{ar} -λάλος Toup (cf. IX 373, 1) 7 sq. s. v. κῶλα Suid.
(deest in S.^v) 7 cf. 192, 2; 201, 1 | ἄκρα (' CA^{ar}) P | ἐφ' ἐζόμε-
νος C | πετάλων Scaliger | κώλοι Pl^a (καλῆς Bothe) 8 cf. Theocr.
VII 138 cum schol. | αἰθίοπι S.^A αἰθωπι S.^E | λύρη^α (α C^s) P
λύρας (cum C) Pl S. (λύρης, ne mutaretur μεσημβρινὸν et σκιερῆ,

ὄφρα φυχὼν τὸν Ἑρωτα μεσημβρινὸν ὕπνον ἀγρεύσω
ἐνθάδ' ὑπὸ σκιερῇ κεκλιμένος πλατάνῳ. M 39^r

197. ΦΑΕΝΝΟΥ.

C. Pl

Εἰς τὴν ἀκρίδα | Δημοκρίτου.

L

⁵ Δημοκρίτῳ μὲν ἐγὼ, λιγυρὰν ὅκα μοῦσαν ἐνείην
ἀκρὶς ἀπὸ πτερύγων, τὸν βαθὺν ἄγον ὕπνον.
Δαμόκριτος δ' ἐπ' ἐμοὶ τὸν εἰκότα τύμβον, ὁδῖτα,
ἐγγύθεν Ὀρωποῦ χεῦεν ἀποφθιμένα. M 95^r

198. ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

C

Εἰς ἀκρίδα Φι|λαινίδος τε|λευτήσασαν.

LC

Εἰ μικρός τις ἰδεῖν καὶ ἐπ' οὔδεος, ὧ παροδῖτα,
λαῶς ὁ τυμβίτης ἄμμιν ἐπικρέμαται,

Gr.); cf. IV 35 p. 130, 9 φθέγγον (' C), τί, νέον. P (cf. ἥσυχαι
δὲ φθέγγαι Mel. V 151, 5) | τι Pl^M (τι Pl^E) | νόμφαις: cf.
IX 373, 3 10 ἀντωδόν A^{ac} ἀντωιδόν C: Meleagrum imi-
tatur Marianus IX 668, 11 sq.

1 μεσαμβρινόν? cf. IX 584, 11 | ἀγρεύσω. Pl^M (non ἀγρεύσω
ut Pl^{L. a}) 2 cf. 192, 3 (Mnas.); 174, 4 | ἐνθάδ' A^{ac} | ὑποσκιερῇ A^{ac}
ὑπὸ σκιερῇ. C Pl -ρα Jac. || 3 sqq. Pl^M III^b c. 21 (εἰς ὄρνεις), 4
(Pl^E c. 24, 15) 4 Δημ.: imitatur Phaennus Mnasalcam

(VII 194; 192, 4) 5 ἐγὼ. (punctum C) P | ὅτ' ἄ P (ὅτε C ~ C A^{ac}?)
ὅκα Pl^{M. E} | ἐνείην (' A C) P ἐνείην Pl ἐνείην Br. ἀνείην Herm. (Heck.)

6 ἀποπτ. A^{ac} (cf. Hes. Opp. 584) | ἄγον (' C A^{ac}?) ὕπνον P
ὑπνον ἄγον Pl (ἄγων Pl^{a. a. n}) 7 ἐπεμοὶ P 8 ὠροῦπον (= fecit
ex acuto repetitque m^o C) P Ὀρωποῦ Pl (urbis Macedoniae,
cf. Steph. B. s. v. et A. P. VII 194, 2) | ἀποφθιμέναι C ἀπο-
φθιμένει (sic) A^{ac} -φθιμένα Pl^M || 9 sqq. Pl^M III^b c. 21, 5

(Pl^E c. 24, 16) 9 gentile om. Pl | λεωνίδ' ταραῶν C
10 τελευτήσασαν add. C 11 — 12 (altera hexametri parte

omissa) s. v. τυμβεία Suid. 11 εἰ μικρόστις γρ. ἔστιν P:
εἰ μικρὸς ἔστιν ἰδεῖν A^{ar} quam lectionem etsi improbavit supra
lin. restituit C, qui idem in lin. τις, pro pristino ἔστιν in-

αἰνοίης, ὦνθρωπε, Φιλαινίδα. τὴν γὰρ ἀοιδὸν
 ἀκρίδα, τὴν εὖσαν τὸ πρὶν ἀκανθοβάτιν,
 διπλοῦς ἐς λυκάβαντας ἐφίλατο, τὴν καλαμίτιν, 5
 καὶ θρέψ' ὑμνιδίῳ χηραμένην πατάγω.
 5 καὶ μ' οὐδὲ φθιμένην ἀπανήνατο, τοῦτο δ' ἐφ' ἡμῖν
 τῶλίγον ὥρθωσεν σᾶμα πολυστροφίης. M 95^r

199. ΤΥΜΝΕΩ.

C.Pl

Εἰς ὄρνεον ἀδι|άγνωστον [οἶμαι | δὲ λάρον].

L.C

Ὅρνεον ὧ Χάρισιν μεμελημένον, ὧ παρόμοιον
 10 ἀλκυόσιν τὸν σὸν φθόγγον ἰσώσάμενον,

seruit; εἰ καὶ μικρὸς ἰδεῖν Pl S. (sed εἰ καὶ ἰδ^εῖν¹ μικρὸς S.^v), cf. VII 26, 1 | ἐπούδεος A^{ac} ἐπ' οὐδ. C Pl (ἐπουδαῖος παρ. olim Kaib.) | παρ' ὁδῖτα C παροδ. A^{ac} p. 131, 12 λάας A^{ac} S.^vac | τυμβείτης C sed τυμβίτης A^{ar} Pl (Lobeck), cum C facit Suid. | ἐπικρέμαται C

1 ἀοιδὴν? Pl^{ac}; cf. τὸν γὰρ ἀοιδὸν VII 364, 3 2 τοπρὶν Pl^m | ἀκανθοβάτιν C -βάταν^η Par: pristinam scripturam -βάταν primo in -βάτην, iterum mut. C in -βάτιν (cet. cf. Suid. s. v. ἀκανθίας) 3 s. v. ἐφίλατο Suid.₁ s. v. καλαμίτης S.₂ | διπλοῦς A^{ac} διπλοῦς C Pl S.₁ (Zonar. qui εἰς λυκ. διπλοῦς ἐφ. prae-postere voces collocavit) δισοῦς S.₂ | ἐς P Pl S. | τὴν καλαμίτιν C (congruit Suid., nisi quod καλαμῆτιν praebet S.₂^v) τὴν καλαμίτην A^{ar} Zon, καὶ με θανοῦσαν Pl; cf. Theocr. 10, 18 cum schol. 4 καὶ θέτ' ἐφ' ὑμνιδίῳ (ἐφ' ὑμν. C ἐφ' ὑμν. A^{ac}) P κάτθετ' ἐφ' ὑπνιδίων Pl καὶ θέτ' ἐφ' ὑπνιδίῳ Schneider (Unger) καὶ καλαμίτιν (v. 5) κάτθετ' ('sub tecto posuit') ἐφ' ὑπνιδίῳ Herm. καὶ θρέψ' (et καὶ σφ' ἔτρεφ') ὑπνιδίῳ Jac. καὶ θρέψ' ὑμνιδίῳ Mein. (καὶ τρέφεθ' Headlam) κεῦ θέτ' ἐφ' ὑπνιδίῳ Heck. κάχθες ἔθ' ὑμνιδίῳ Kaib.; scripturae ὑπνιδίῳ patrocinari vid. VII 197, 2, sed ὑμνιδίῳ non reiciendum: cf. 194, 3; κεῦθέ τ' et καὶ στέγ' ἐφ' ὑμν. ipse ci. (cf. Eur. Rhes. 872: οἶκός σε κεῦθων οὐμὸς ἐξιάσεται, Hec. 880) | χηραμένην A (Heck.) γρ. χηραμένην C^s, cum C facit Pl (Kaib., Unger); χηραμένη Schneider (Herm. Mein.); accusativum defendit Kaib. conl. VII 200, 2; 215, 4 | λαλάγων (pro πατ.) Pl 5 οὐδὲ ('C) P | ἀπ' ἀλγὴν¹ *ατο C ἀπανήνατο Pl^m ἀπαρνήσατο s. ἀπαιτήσ. ? A^{ar} | ἐφημῖν A^{ac} ἐφ' ἡμῖν C Pl, ἐπ' ἄμμιν?

ἡρπάσθης, φίλ' ἐλαιοῦ· σὰ δ' ἦθεα καὶ τὸ σὸν ἡδὺ
πνεῦμα σιωπηραὶ νυκτὸς ἔχουσιν ὁδοί. M 95^r

200. ΝΙΚΙΟΥ.

C. Pl

Εἰς τέττιγα ὑπὸ | παιδὸς ἀναιρε|θέντα. L

Οὐκέτι δὴ τανύφυλλον ὑπὸ πλάκα κλωνὸς ἐλιχθεὶς
τέρψομ' ἀπὸ ῥαδινῶν φθόγγον εἰς πτερύγων·
χεῖρα γὰρ εἰς ἀραιὰν παιδὸς πέσον, ὅς με λαθραίως
μάρψεν ἐπὶ χλωρῶν ἐξόμενον πετάλων. M 39^r

p. 132, 6 τωλίγον A τ' ὠλίγον C τούλίγον Pl | ὥρθωσε P -σεν
Pl | σῆμα Pl | πολυτροφίης ('variae cantus modulationis') P
πολυτροφίης Pl || 7 sqq. Pl^M III^b c. 21, 6 (Pl^E c. 24, 17)
8 εἰσόρνεον L^{ac} | τοιμς δε L: τοι in clausulae signo eraso;
verba ep. inepte ad gaviam referentia add. C, cf. ad p. 133, 1
9 cf. 370, 1 | ὀρνεον C ὀρνιον (sic) A^{ac} | ὦ * παρ' ὁμοιον C ὦι παρό-
μοιον A^{ac} 10 ἀλκνόςιν C Pl^M ἀλκ. A^{ac} Pl^{I. a} | τὸν σὸν (litt.
ν σὸν in ras. scr. C) P (τὸν τῶν Bothe)

1 ἡρπάσθῃ (litt. fin. C; erasum γρ? ante ἦ) P | φίλελάρε C,
qui accentus posuit et ρ ex ι fecit, φιλέλαιε A^{ac} idemque
Pl^{M. E}; φίλ' ἐλαιοῦ Mein. conl. Athen. II 65 B: ἄτερος τῶν αἰγι-
θαλῶν ὑφ' ὧν μὲν ἐλαιὸς καλεῖται (cf. schol. Aristoph. ad
Av. 303, Callim. fr. 100^c, 14 Schn., Hesych. s. v. ἐλέας, Aristot.
Hist. An. IX 16 p. 616 B) | σὰ δ' Pl^M | ἦθεα A^{ac} | τοσὸν A τὸ, σὸν C
2 cf. VII 211, 4 | σιωπηραί A^{ac} (σιωπηραί Pl^I) || 3 sqq. Pl^M

III^a c. 21, 6 (Pl^E 24, 6) 3 sq. εἰς ἄν' νικίου Pl^M 4 εἰς
τὸ αὐτό (post VII 196) Pl^E (om. Pl^I) 5 sq. s. v. ῥαδινὴ Suid.

5 οὐκέτι C Pl^E οὐκέτι A^{ac} Pl^M S.^v | ὑπ' ὀρπι, ακα, C ὑπὸ
κλάκα A^{ar} ὑπὸ πλάκα Pl S. ὑπὲρ πλάκα Ludwich ὑπὸ πτύχα
Herm. (Mähly) ὑπ' ὀρχάδα Unger | κλωνὸς P Pl S. (κλών Pl^M
S.^v); ὑπ' ὀργάδα (Dilthey) κλ. 'sub turgida rami foliorum
copia' Kaib.; ὑπ' οἰνάδα κλώνας olim dubitanter, post ὑπὸ
κλάδα (Emperius) κῶλον Dilthey | ἐλιχθεὶς ('C) P ἐλυσθεὶς
Dilthey 6 τέρψω Mähly (at conf. 198, 6; 215, 4) | φθέγ-
ξομ' S. (sed φθέγξομαι S.^v) | ἀπόρραδινῶν ('C) P (ὑπὸ ῥ.
Kaib., at v. 192, 4; 197, 2) | φθόγγων P idemque S.^{v. G} |
εἰς P^{pc} S.^v εἰς (potius quam εἶς) A^{ac} | πτερύγων (ρ refecit,
non ex ν corr. C) P Pl στομάτων S. 7 ἀραιὰν Pl^{M. E} (cf. II.
E 425; ἀραιάν 'detestandam' voluisse Planudem suspicatur Unger);

201. ΠΑΜΦΙΛΟΥ.

C. Pl

Εἰς τὸν αὐτόν· | ὁμοίως.

L

Οὐκέτι δὴ χλωροῖσιν ἐφεζόμενος πετάλοισιν

ἀδεῖαν μέλπων ἐκπροχέεις ἰαχάν·

5 ἀλλὰ σε γαρούοντα κατήναρεν, ἡχέτα τέτιξ,

παιδὸς ἀπ' ἡϊθέου χειρὶ ἀναπεπταμένα.

M 95^r

202. ἈΝΤΥΘΗΣ.

C. Pl

Εἰς τὸν αὐτόν· | ἀρμόζει δὲ καὶ εἰς | ἀλεκτρονόνα. L. C

Οὐκέτι μ' ὥς τὸ πάρος πυκιναῖς πτερύγεσσιν ἐρέσσω

10 ὄρσεις ἐξ εὐνῆς ὄρθριος ἐγρόμενος·

ἀρε*άν C ἀρετάν (sic, non ἀρειαν) A^{ar}; ἀγρίαν Emperius βαιάν Mähly λεχρίαν Ludw. βαρέαν Schneidewin μάργαν Dilthey; fort. νεαράν (olim ἄκραν et στερεάν ci.) | πεσόν A^{ar} | ὅσμε C ὅσμέ A^{ac} | λαθρά^{ωσ} P: priorem accentum et ωσ C, qui vocalem η induxit (cf. 202, 3) p. 133, 8 μάρψεν: μ restituit, non ex β fecit C | ἐπιχλωρῶν A^{ac} | χλοερῶν Pl | ἐζόμενον A^{ac} ||

1 sqq. Pl^m III^b c. 21, 7 (Pl^E c. 24, 18) 2 αὐτόν: L | Niciam imitari vid. Pamphilus recentior poeta 3 οὐκέτι: cf. ad 200, 1 | ἐφ' ἐζόμενος C ἐφεζ. A^{ac} 4 ἀδεῖαν (~ rest. C ? A^{ar}) P ἡδεῖαν Pl | ἐκπροχέεις pro futuro habendum putat Herw. 5—6 s. v. ἡχέτης Suid. 5 γαρούοντα P S., cr. Pl | κατέκτεινε sch.^B | ἡχέτα (C) P Pl S. ἀχέτα Br. (cf. VII 213, 3) | τέτιξ S.^v 6 ἀνείλετο ὁ παῖς ἐπὶ τῶν αὐτοῦ χειρῶν μεταπτάμενον sch.^B | ἀπηϊθέου A^{ac} S.^v ἀπ' ἡϊθέου C Pl S.; ἀπηναίου et νηπιάρχου vel νηπυτίου, etiam νηπεδανοῦ et ἀπ' ἡλιθίου Jac., ἀπηνονόου Herw., ἀρηιθόου Kaib. (ἡϊθέου παιδὸς χειρ Br.); ἐπὶ supra ἀπ' sch.^B | χειρὶ μεταπτάμενον Pl^m Pl^I.^a χεῖρε μετ. Pl^b.^s (κατήναρον — ἐπ' ἡϊθέου χεῖρε μεταπτ. sive — ἀπ' ἡϊθ. χειρὸς ἀποπτάμενον inepte Stephanus); χεῖρι^ω με πεπταμένα P in t.; signum supra ει C, qui ^ω γρ χεῖρ ἅμα πεπταμένα in m^o adpinxit, idem notulam ∞ ex acuto fecit supra i vocis χειρὶ et in m^o adposuit; χεῖρι με — πεπτα^α S.^A — πεπταμένα S.^v — πεπταμέναν S.^B.^E (— μεταπτάμενον S.^m cum Pl); χειρ μεταπεπταμένα Salm. χειρ ἀναπ. Br. (κῆρ pro χειρ perperam

ἡ γὰρ σ' ὑπνώοντα σίνις λαθροδὸν ἐπελθὼν
ἐκτεινεν λαιμῷ ῥίμφα καθεὶς ὄνυχα.

M 39^r

203. ΣΙΜΙΟΥ.

C. Pl

^{parthidye}
Εἰς πέρδικα τελευτήσασαν.

C

5 Οὐκέτ' ἄν' ὕλῃεν δρίος εὔσκιον, ἀγρότα πέρδιξ,
ἠχήεσσαν εἰς γῆρυν ἀπὸ στομάτων

37 θηρεύων βαλίους συνομήλικας ἐν νομῷ ὕλης·
ᾧχεο γὰρ πυμάταν εἰς Ἀχέροντος ὁδόν.

M 95^r

proponit Bernhardy: cf. 200, 3) || p. 134, 7 sqq. Pl^M III^a c. 21 (Pl^E c. 24), 11; totum ep. excitat Suid.; ep. est ap. Ir. p. 92 inter epp. Anytes ante VII 646, cf. ad VII 190 8 εἰς ἀλέκτορα Pl Ir. | ἀρμόζει δὲ ῥαλ' εἰς ἀλ. add. C, qui pristini lemmatis (εἰς τὸν αὐτὸν | τέττιγα scripserat L^{ar}) ultimam vocem erasit; idem epigrammati num. c adpinxit 9 sq. s. v. ἐρέσων Suid. 9 οὐκέτι: cf. ad 200, 1 | τοπάρος A^{ac} Pl^M 10 ἐξευνῆσ A ἐξ. εὐνῆσ. C | ὄρθριος (-λιος C -οις A^{ac}) P ὄρθριος S.^{V.E} | ἀγρόμενος S.^{B.E} (ἐγρ. dicit ob seq. ὑπνώοντα)

1 sq. s. v. σίνις S.₁ s. v. ῥίμφα S.₂ 1 cf. 214, 7 | ἡ C ἡ s. ἡ A^{ac} ἡ S._{1.2}^V | σίνις: nom. proprium (Σίνις) est apud Suid., furem intellegunt plerique, vulpem vel aliud animal eiusmodi Salm.: cf. 204, 5 | ἐπελθὼν A ἐπ' ἐλθὼν C 2 ἐκτεινε S.^V | λαιμῷ S.₂^V || 3 sqq. Pl^M III^b c. 21, 8 (Pl^E c. 24, 19); ep. exstat apud Suid. 3 σιμίου C Pl; iniuria Simiae abiudicat Sternbach; Rhodii est, cf. VII 193, 1 εὐδενδρον στ. δρίος cum 203, 1 4 lemma (non auctoris nomen) in ras. scr. C; εἰς τέττιγα | ὁμοίως | deinde εἰς πέρδικα, ut vid., L^{ar}; de perdice illice cf. Xen. Memorab. II 1, 4, Aelian. H. A. IV 16 5 sq. s. v. δρίος Suid. 5 οὐκέτ': cf. ad 200, 1 | ἄν' ὕλῃεν δρῖος* σ ex ἄνυλῃεν δρούσες (? incerti acc.) corr. C, qui in m^e iterans correcturam adpinxit: ἄν' ὕλῃεν δρίος; cum C facit S. (nisi quod ἄν praebet), ἄν ὕλ. δρὺς Pl^{M.I} (ἄν' ὕλ. Pl^a) | εὐσκιόφυλλον S.^E 6 in ultima pag. 236 linea A scr. versum eundemque in m. inferiore adnexuit L | ἠχήσεις (' rest. C) ἀνείσ A^t (S.^{V.B.C.E} — ἀνείς S.^A); γρ ἠχήεσσαν εἰς (potius quam εἰς) L^m; ἠχήσεις ἐνείς Pl; ἠχήεσσαν ἦς s. εἰς Jac., ἠχήεις ἦσεις proponit, non praefert Herw. | ἀποστόμάτων P^t: ἀποστομάτων A^{tac} congruit L^m, ἀπὸ στόματος C^t Pl^S. (cf. VII 193, 4 et IX 87, 6) 7 sq.

205. ΤΟῦ ΑΥΤΟῦ ἈΓΑΘΙΟΥ.

C

Εἰς τὴν αὐτὴν πέρδικα.

L

Οἰκογενὴς αἵλουρος ἐμὴν πέρδικα φαγοῦσα
 ζῶειν ἡμετέροις ἔλπεται ἐν μεγάροις;
 οὐ σέ, φίλη πέρδιξ, φθιμένην ἀγέραςτον ἔάσω,
 ἀλλ' ἐπὶ σοὶ κτείνω τὴν σέθεν ἀντιβίην.
 ψυχὴ γὰρ σέο μᾶλλον ὀρίνεται, εἰσόκε ῥέξω
 ὅσσ' ἐπ' Ἀχιλλῆος Πύρρος ἔτευξε τάφῳ.

5

M 38^v

206. ΔΑΜΟΧΑΡΙΔΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟῦ

L. Pl

ΚΑὶ ΜΑΘΗΤΟῦ ΑΥΤΟῦ.

C

Εἰς τὴν αὐτὴν πέρδικα.

L

Ἀνδροβόρων ὁμότεχνε κυνῶν, αἵλουρε κακίστη,
 τῶν Ἀκταιονίδων ἐσσι μία σκυλάκων.

10

οὐκ ἐκ. C S. οὐκ ἐκόρησε Pl p. 136, 10 δέσ_{LE} (acc. et _{LE} C; eandem litt., sed parum manifestam scripserat A) P 11 cf. ep. (Ammiani) XI 226 (Kaib. 551, 4) | μήποτε σὸν Pl | κείνη* C κείνην? A^{ar} | ἐξερύση (ηι corr. ex ε) P ἐξερύση Pl^M ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 21, 3 (Pl^E c. 24, 3); excepto altero disticho ep. exhibet Suid. 1 sq. εἰς αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ (post VII 204) Pl^M τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό Pl^{a.s} (lemma om. Pl^I); nomen auctoris lemmati subiungit C 1 τοῦ αὐτοῦ ἀγ. C^{pr} δαμοχάριδος γραμματις | καὶ μαθητοῦ αὐτοῦ L^{ar} praecurrens ad ep. seq. 2 πέρδιξ L 3—4 s. v. οἰκογενὴς Suid., qui ὁ κᾶττης ὁ ἐν οἴκῳ γεννηθεὶς interpretatur 3 φαγοῦσα P Suid. (πέρδικ') ἀνελοῦσα Pl 4 ζῶειν (prius ι A, non C) P (ζῶην Pl^I) | ἡμετέροις: ἡμ ex ἐν μ cr. Pl^M (ἐν μεγάροις ἔλπ. ἡμετέροις scripturus erat Pl) | ἔλπεται S.^v | pro puncto signum interrogandi ponit Dübner 5 cf. Eur. Hec. 115 | ὄυσε (priorem acc. C, alterum A) P | ἔάσω C ἔᾶσα A^{ar} 6 ἄλλεπισοὶ A^{ac} | κτενέω Pl | ἀντίβιον Br. 7—8 s. v. ὀρίνεται Suid. (deest gl. in S.^v) 7 εἰσόκε A Pl^M εἰσόκε C 8 ὅσσ' (' C) P | ἐπαχ. A^{ac} | πῦρρος P πύρρ (alterum ρ alio atram. add. Pl^M) | ἔτευξε P S. ἔρεξε Pl || 9 sqq. Pl III^a c. 21, 4 (Pl^E c. 24, 4) 9—11 lemma praemittunt nomini auctoris P Pl^{M.a} 9 γραμ-

κτήτορος Ἀγαθίαο τεοῦ πέρδικα φαγοῦσα

λυπεῖς, ὥς αὐτὸν κτήτορα δασσαμένη.

καὶ σὺ μὲν ἐν πέρδιξιν ἔχεις νόον· οἱ δὲ μύες νῦν 5
ὀρχοῦνται τῆς σῆς δραξάμενοι σπατάλης. M 39^r

Fr. Cor. Mel.

207. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

C.Pl

epp. 207—212 Εἰς λαγῶν τελευτήσαντα ἀπὸ ἀδιφαγίας.

L

7 Τὸν ταχύπουν, ἔτι παῖδα συναρπασθέντα τεκούσης

ἄρτι μ' ἀπὸ στέρνων, οὐατόεντα λαγῶν

ἐν κόλποις στέργουσα διέτρεφεν ἅ γλυκερόχρως

10 Φανίον εἰαρινοῖς ἄνθεσι βοσκόμενον.

οὐδέ με μητρὸς ἔτ' εἶχε πόθος· θνήσκω δ' ὑπὸ θοίνης 5

ἀπλήστου πολλῇ δαιτὶ παχυνόμενος.

καί μου πρὸς κλισίαις κρύψεν νέκυν, ὥς ἐν ὀνείροις

αἶν ὄραῖν κοίτης γειτονέοντα τάφον. M 95^v

μᾶ^{τξ} L p. 137, 10 om. Pl | αὐτοῦ: Ἀγαθίου Br. 11 εἰς τὸ
αὐτό Pl (om. Plⁱ) | πέρδιξ L 12 sq. s. v. ἀνδροβόρων Suid.
(deest in S.^v) 13 s. v. Ἀκταίων S.₁ et s. Ἀλκμαιωνίδα S.₂
(gl. utraque deest in S.^v) | Ἀκταιωνίδων S.₁^A

1 ἀγαθία₁o₁ (erasum vid. ι cum s) P Ἀγαθίοιο Pl | (φι-
λον pro τεοῦ Salm. Br.) 2 (λυπεῖς μ' Scaliger) | δασσαμένη
Pl 3 ἔχεις P | οἱ δὲ — σπατ. s. v. σπατάλη Suid. | οἱ δε A^{ac} |
μῦες P 4 ὀρχοῦνται? P^{ac} | τ^τῆ¹σ γῆς S.^v | σπατάλης: congruit
sch.^B cum sch.^w, nisi quod sch.^B pro ἐσθιόμενοι exhibet ἐστιώ-
μενοι || 5 sqq. Pl^M III^b c. 21, 9 (Pl^E c. 24, 20) 6 ἀδιφαγίας L,
cr. Jac. 7 sq. s. v. λαγῶς καθεύδων Suid. 7 [τ]αχύπουν C παχύπ.
A^{ar} | ἔτι (C) P | συνάρπ. C συναρπ. A^{ac}, malim παιδνὸν ἀναρπ.

8 ἀπο A^{ac} | λαγῶν P λαγῶν S.^{A.v.E} 9 v. Herond. 6, 102 | ἅ
ex ἡ (Gr.) cr. Pl^M | γλυκερόχρως (priorem acc. C, alterum A) P:
cf. IV 12 10 φάνιον P^{Dr} Pl^M φανίον P^{ar} | ἄνθεσι: cf. Ouvre p. 176

11 μ' ἔτ' εἶχε π. Plⁱ | μ^ρς Pl^M | ἔτ' [εἶχε] (et [εἶχε] C) P; f. ἔτειρε |
θνήσκω (non θνήσκω) P | [δ'] ὑπὸ C θ' ὑπο A^{ar} 13 πρὸς
κλισίαις A^{ac}: non de leporis stabulo, sed de puellae cubili
recte accepit Gr. | κρύψεν P idemque Pl^M (Pl^{b.s}) κρύψαι Pl^{L.s}
(κρύψε Br.) | ἐνονείροις A^{ac} (nec ὡς ἐν νεκροῖς nec cum Jac.
εἰν ἐνέροιςιν srib.): cf. XII 127, 5 14 ὄραῖν A Pl^M in ὄραῖν

208. ἈΝΎΤΗΣ ΛΤΡΙΚΗΣ.

C

Εἰς ἵππον πολεμιστήριον Δάμιδος.

L

Μνᾶμα τόδε φθιμένου μενεδαίου εἶσατο Δᾶμις

ἵππου, ἐπεὶ στέρνον τοῦδε δαφρινὸν Ἀρης

5 τύψε· μέλαν δέ οἱ αἶμα ταλαυρίνου διὰ χρωτὸς

P 238 ξέσσε', ἐπὶ δ' ἀργαλέα βῶλον ἔδευσε φονᾶ. M 91^r

mut. C (ὄρῳ Salm.): puella cubili ipsius propinquum videre vult leporis sepulcrum (cf. tamen VII 209, 3; 456, 3; Kaib. 682, 5) | κοίτης P κοίτη Pl (Θοίνης olim Jac.; poterat, ne eadem vox hic et v. 5 occurreret, ci. φάτνης, sed utrumque falsum, quoniam ὄρῳ non de lepore dictum est; nec πτωκὸς praeferendum) | γειτονέοντα P Pl^M (γειτονόεντα Pl^E) ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 17 (Pl^I c. 5, 53; Pl^S c. 5, 55); ep. exstat apud Ir. p. 92 (post VII 238), apud Suid.

1 Ἀνύτης tantum Pl; ἱλυρικήs (ἱλυρ in erasa claus.) add. C

2 lemmate caret Ir. Pl (εἰς Μενεδαίου τάφον nec in Pl^M nec in Pl^E inscribitur)

3—5 τύψε s. v. μενεδαίος Suid.₁, s. v. δαφρινόν S.₂ 3 μνᾶμα P Pl μνεῦμα Ir. σᾶμα S.₁ S.₂^{A.E} σῶμα S.₂^V | μεν₁δαί...? (C ₁ in eraso α; litt. finales atram. effuso teguntur, non δάιος erat, sed δαίου aut δαίωι) P μενεδαίου Pl Ir. S.₁ S.₂^V (μενεδαίου S.₂ praeter S.^V); pro militis nomine habet Pl, pro epitheto equi Suid., pro ipso equi nomine Ursinus (Grotius, Mein.) | εἶσατο A^{ac} (asperum in lenem mut. C, 'AC) εἶσατο Pl S.; cf. Kaib. 411 | δᾶμις (~ C, δάμις A^{ac}) P, post Δᾶμις interpungit Pl^M 4 ἵππου. (punctum C) P ἵππω (Pl^E) ex ἵππ s cr. Pl^M ἵππου, S.^V ἵππω (genet. doricum) Scaliger (ἵππω cum εἶσατο iunxit Opsop.) | δαφρινόν P S.₁^{A.B.V}; δαφρινός Pl S.₂, quod plerique praeferunt voce μέλαν sequente; si δαφρινόν tenendum, malim φῦρσε pro τύψε 5 μέλαν—φόνω (6) s. v. τάλαιος Suid. (qui ad gl. ταλαύρινος exemplum referre debebat); imitatur Anyten auctor ep. App. B. V. 7 (κέρσε· μέλαν δέ οἱ αἶμα δι' ἔλκεος) | δέοι A δέοι C S.^V δέ οἱ Pl^M | ταλαυρίνου P ταυρίνου

ξ S.^V | διαχρωτός A^{ar} διὰ χρωτὸς C 6 ξέσσε' (ξ C^s) P ξέσσε' Pl^M Pl^{I.a.b} S. (sed ξέσε' S.^V) ξέσσε' Pl^s | ἐπι A^{ac} ἐπὶ C Pl (sed litt. πῖ ex corr. Pl^M) ὑπο Herm. | δαργαλέαν? A^{ac} δ' ἀργαλέαν C Pl S.^A δ' ἀργέαν S.^V (δ' ἀργυρέαν S. edd.) | ἀργαλέω Mein. ἀγαλέαν Jac. (Herm.) ἀζαλέαν Mähly ἀρμαλέαν (immo ἀρκαλέαν, quod Reitzenstein invenit conl. Hesychio) Heck. ἀρπαλέαν Bernhardt (ἀργιλέαν Boiss.) | (γαῖαν pro βῶλον Mein.) | ἔδουσε P ἔδευσε Pl S. ἔρευσσε Heck. | φόνω^{ωι} (ω₁ et easdem

209. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

C

Εἰς ^{aut} μύρμηκα.

L

Αὐτοῦ σοὶ παρ' ἄλωνι, δυηπαθὲς ἐργάτα μύρμηξ,
 ἥριον ἐκ βώλου διψάδος ἐκτισάμαν,
 5 ὄφρα σε καὶ φθίμενον Δηοῦς σταχυητρόφος αὐλαξ
 θέλγη ἀροτραίῃ κείμενον ἐν θαλάμῃ. M 95^r

210. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ.

C

Εἰς ^{swallow} χελιδόνα, ἥστι|νος τὰ τέκνα κατα|βέβρωκεν ὄφρις. L

Ἄρτι νεηγενέων σε, χελιδονί, μητέρα τέκνων,
 10 ἄρτι σε θάλπουσαν παῖδας ὑπὸ πτέρυγι

litt. supra C) P^{pc} φόναι A^{ac} φόνω S.^v; ex pristina scriptura restitui ἐπὶ δ' ἀργαλέα — φονᾶ Anytes verborum στάζε φόνον (VI 123, 2) non immemor, sed cf. ll. K 521 ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσιν ||

1 sqq. Pl^m II^b c. 21, 2 (Pl^e c. 24, 13); totum ep. exhibet Suid. 1—2 titulum om. Pl^m.ⁱ 1 ἄδηλον Pl^a.^s; Sidonio tribuit ep. Setti, cf. B Ph W. 1892, p. 231 sq.; neutri Antipatro vindicare audet Kaib. (Ep. 116) 2 signum † ante εἰς posuit man. rec.

3—4 s. v. ἄλωας S.₁ (deest in S.^v), s. v. δυηπαθῆς S.₂ 3 σοὶ P Pl^m S.₂^v | παρ' ἄλωνι P παρ' ἄλλ' S.₂^a (cf. Theophyl. Simoc. ep. 61: ὁ μύρμηξ — περὶ τὴν ἄλω τὰς διατριβὰς ἐπεποίητο)

4—6 s. v. ἥρια S.₍₃₎ 4 ἥριον C ἥριον A^{ac} S.₂^v | ἐκβάλλου¹ S.₂^v | ἐκτισάμαν P S.₂^a.^v -άμην Pl S.₁ S.₂^{B.E} S.₃ (sed ἐκτησάμην S.₃^{B.E})

5 cf. Kaib. ep. 116 et quod fort. observabatur Antipatro Moschi ep. XVI 200, 4 | ὄφρα A S.^v ὄφρα C Pl^m | κεφθιμένον S.^v κεφθίμενον S.^{B.E} | δηοῦς in δηιοῦς mut. C. | σταχυητρόφος PS.^v σταχυοτρ. S. praeter S.^v σταχυηφόρος Pl (ex Orph. h. 40, 3 σταχυοτρόφε noli σταχυητρόφον restituere) | αὐλαξ P S.^v 6 θέλγη Pl^m | ἀροτραίη P Pl^m S.^v γρ. ἀρουγαίη (sic) S.^v in m.¹, ἀρουραίη Schneider | θαλάμῃ (rest. C) P -λάμη S.^v ||

7 sqq. Pl^m III^b c. 21, 3 (Pl^e c. 24, 14) 7 titulum om. Pl^m.ⁱ ἀδέσποτον Pl^a.^s; Sidonio tribuit Setti, Thessalonic. Kaib. 8 ἥστινος τα L

9 ἀρτιγενῶν σε χελιδὼν οὐσαν μητ. τ. perperam Pl (quae in ἀρτ. οὐσάν σε χελιδὼν μ. τ. mutat Scaliger) | σε P | χελιδόνι C χελιδόν A^{ac} χελιδονὶ Huschke (cf. A. P. VI 160, 1; Kaib. ep. 582, 3); an χελιδοῖ (cf. Arist. Av. 1411)? (χελιδόνα Salm.) | μῦρα Pl^m 10 θάλπουσαν (utrumque acc. A, qui tamen priorem expunxit) P | υποπτέρυγι A^{ac}

αἶξας ἔντοσθε νεοσσοκόμοιο καλιῆς
 νόσφισεν ὠδίνων τετραέλικτος ὄφρις·
 καὶ σὲ κινυρομένην ὁπότε ἄθροός ἦλθε δαῖζων, 5
 ἥριπεν ἐσχαρίου λάβρον ἐπ' ἄσθμα πυρός.
 5 ὥς θάνεν ἡλιτοεργός· ἰδ' ὥς Ἥφαιστος ἀμύντωρ
 τὰν ἀπ' Ἐριχθονίου παιδὸς ἔσωσε γονάν. M 95^r

211. ΤΥΜΝΕΩ.

C

Εἰς κύνα Μελιταῖον | Εὐμήλου.

L

Τῇδε τὸν ἐκ Μελίτης ἀργὸν κύνα φησὶν ὁ πέτρος
 10 ἰσχειν, Εὐμήλου πιστότατον φύλακα.
 Ταῦρόν μιν καλέεσκον, ὅτ' ἦν ἔτι· νῦν δὲ τὸ κείνου
 φθέγμα σιωπηραὶ νυκτὸς ἔχουσιν ὁδοί.

1 sq. s. voce αἶξας Suid. (deest in S.^v), pentametrum solum exhibet s. v. τετραέλικτος; cf. Il. B 310 sqq. (VI 109, 1 Sid.)

1 καλιῆς (~ AC) P 3 sq. s. v. κινυρομένη S.₁, pent. (omisso hexametro) s. ἥριπεν S.₂ et s. ἐσχαρίου πυρός S.₃ 3 καὶ σε P Pl^M S.₁^v καὶ σὲ Jac. | κινυρομένην P Pl -μένων S.₁^{A.B.v} -μένην (cum ων scripto supra ην) S.₁^E | ἄθροός (ω in eraso ω et acc. C) P: cf. Theocr. 25, 252 | ἦλθε (C erasis signis pristinis) P Pl ἦθε S.₁^v (noli ἄλτο reponere ex Theocriti l. l.) | δαῖζων P Pl S. ('corruptus' Opsop., δαίξων Br. (Huschke))
 4 λάβρον (' AC) P Pl^M λάβρον S.₁³^E λαῦρον S.₁^{A.v} S.₂^{A.E} λαύρον S.₂^v | ἐπ' ἄσθμα C Pl^M S.₁^v ἐπάσθμα potius quam ἐπᾰσθμα A^{ac} ἐπ' ἄμα S.₂^A ἐπ' ἄσθμα S.₃^{v.B.E} 5 ὥς θάνεν ἡλιτ. s. v. ἡλιτ. S. | ὥς C ὥς (?) A^{ar} ὥς S. 'καὶ' Pl^M καὶ Pl^E | ἡλιτοεργός· C ἡλιτοεργός A^{ar} (ἡ'λιτοεργός olim Jac.), ὁ τοῦ ἔργου ἀποτυχὼν interpretatur Suid. | ἰδ' (' AC, apostr. C) P | Ἥφαιστος: cf. Apollod. III 14, 6 6 τὴν Pl^I | ἀπεριχθ. A^{ac} | ἔτισε Jac. ||

7 sqq. ep. om. Pl (itemque ap. Buh.): cf. Kaib. 329, 332 7 ὦ adpinxit in m^o C 8 μελιτῖ L; de catulis Melitaeis cf. Plin. H. N. III 152 (Callim. fr. 393), Theophr. char. 21 κυναρίου δὲ Μελιταίου τελευτήσαντος αὐτῷ μνημα καὶ στηλίδιον ποιήσας ἐπιγράψαι 'καλὸς Μελιταῖος' (v. Steph. Byz. s. v. Μελίτη, Et. M. s. Μελιταῖα κυνίδια, Athen. 518 F, Strab. VI 3) 9 ἀργὸν (' rest. C) P

11 ταῦρόν μιν (~ A^{ar}? C) P | ὅτ' ἦν? A^{ac}; poetae verba fort. obversabantur Meleagro ep. XII 33, 1; cf. etiam VII 169, 7

212. ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ.

C. Pl

Εἰς αἰθνίαν [ὄρνιν].

L

Αἰθνίας, ξένε, τόνδε ποδηνέμου ἔννεπε τύμβον,
 τᾶς ποτ' ἐλαφρότατον χέρσος ἔθρεψε γόνυ·
 5 πολλαῖς γὰρ νάεσσιν ἰσόδρομον ἄνυσσε μάκος,
 ὄρνις ὅπως δολιχὰν ἐκπονέουσα τρίβον.

M 95^v

213. ἈΡΧΙΟΥ.

C. Pl

Εἰς τέττιγα ὑπὸ | μυρμήκων ἀναιρεθέντα.

L

Πρὶν μὲν ἐπὶ χλωροῖς ἐριθηλέος ἔρνεσι πεύκας
 10 ἤμενος ἢ σκιερᾶς ἀκροκόμου πίτυος
 ἔκρεκες εὐτάρσοιο δι' ἰξύος, ἀχέτα, μολπὰν,
 τέττιξ, οἰονόμοις τερπνότερον χέλυσ.

p. 141, 12 cf. eiusdem Tymnae ep. VII 199, 4 | πνεῦμα pro
 φθέγμα (errore, ut vid.) Mein. | σιωπηραῖ (' C ' A) P (σιωπη-
 λαί Mein.) | ὁδοί (' A C) ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 21, 10 (Pl^E c. 24, 21) 1 num. ci ad-
 pinxit C, cf. ad VII 202 | μνασάλκον P Pl^M Μνησάλκον Pl^E
 2 ὄρνιν L: immo ἵππον; equi cursoris nomen esse Αἰθνίαν
 monuit Jac. 3 s. v. ποδηνέμος Suid. | αἰθνίης Pl S. (αἰθύης
 S.^v) | ποδηνέμου (' C, erasus acc. supra η, ποδήν ἐμου s. ἐμ. A^{ar}) P
 -μs ex -μ^{εν} (non μον) cr. Pl^M 4 τᾶς C τὰς? A^{ar} | ποτελα-
 φρότατον A^{ac} | γόνυ: 'genus' (γένος) Grotius 5 πιηναῖς olim
 ci. | γ^αρνάεσσιν (γ^α et gravem C, σάρν. fort., certe non
 πάρν. A^{ac}) P, γὰρ κερμάδεσσιν Jac.: at cf. Pind. Ol. 9, 35 καὶ
 ἀγάνορος ἵππου θᾶσσον καὶ ναὸς ὑποπτέρου | ἥνυσσε P ἄν. Pl
 6 ὅπως A^{ac} | δολιχὰν (' C ~ A) P | ἐκπονέουσα? (cf. Aesch.

Pr. 962) || 7 sqq. Pl^M III^a c. 21, 7 (Pl^E 24, 7) 7 sq. εἰς αὐτό
 (post VII 200) nomini auctoris praemittit Pl^M, εἰς τὸ αὐτό sub-
 iungunt Pl^E (om. Pl^I) 9 cf. Pamphili ep. VII 201 et Archiae
 191 | vs. affert s. ἐριθηλέος Suid. | ἐπι A^{ac} | χλοεροῖς Pl Suid.: cf.
 200, 4 | ἐριθηλέος (' C, spir. ex aspero? corr. C) P | ἔρνεσι A^{ac} |
 πεύκῃς (α C^s) P πεύκας (cum C) Pl πεύκης Suid. 11—12 s. v.
 ἰξύν Suid.; cf. Meleagri ep. VII 196 11 εὐτάρσοιο S.^v | διξύος
 A^{ac} (δι' ἰξίος Pl^I.^a) | ἀχέτα (' C ' AC) P Suid. Pl^M. I.^a ἡχέτα Pl^b.^o |
 μολπὰν C μολπάν A^{ar}; ἡχέτα τέττιξ est hexametri clausula apud

νῦν δέ σε μυρμάκεσσιν ὑπ' εἰνοδίοισι δαμέντα 5

"Αἶδος ἀπροϊδῆς ἀμφεκάλυψε μυχός.

εἰ δ' ἐάλως, συγγνωστόν, ἐπεὶ καὶ κοίρανος ὕμνων

Μαιονίδας γρίφοις ἰχθυβόλων ἔθανεν. M 39^r

5 214. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ. C

Εἰς δελφῖνα ἐκ βρασθέντα ὑπὸ | τῆς θαλάσσης L

ἐν τῇ | χέρσῳ. L

Οὐκέτι παφλάζοντα διαῖσσω βυθὸν ἄλμης,

δελφίς, ποιήσεις εἰναλίων ἀγέλας,

10 οὐδὲ πολυτρήτοιο μέλος καλάμοιο χορεύων

ὑγρὸν ἀναρρίψεις ἄλμα παρὰ σκαφίσιν·

239 οὐδὲ σύ γ', ἀφρηστά, Νηρηίδας, ὥς πρίν, αἰείρων 5

νώτοις πορθμεύσεις Τηθύος εἰς πέρατα.

Pamphilum (VII 201, 3), ἀχέτα τέττιξ Μολπὰν οἰονόμοις Kaib. (verborum ordinem permutans ex Hesiodi opp. 582; at cf. epitheton et nomen 'λίγεια—ἀκρί' pariter separata in Aristodici ep. 189) p. 142, 12 ante οἰονόμοις et post interpunxit C, post οἶον. tantum Pl; tollit interpunctionem Br. | τερπνοτέρων Br.: cf. 193, 4

1 νῦν: v. 191, 5 | δεσε et ὑπεινοδίοισι A^{ac} | δαμ.: cf. ad 165, 4
2 s. v. ἀπροϊδῆς Suid. | ἀπροϊδῆς A | ἀμφ' ἐκάλ. C 3 sq. s. v. Μαιονίδας Suid. 3 ἐάλως (C) P | cf. VII 31, 2 4 cf. Alcaeï ep. VII 1, 2 | ἔθανε Suid. (iungens Archiae versus cum Antipatri verbis τὰν ἴσα—Μαιονίδεω VII 2, 2) || 5 sqq. in ap.

Buh. est p. 133 (n. 17) 6 ὑπὸ τῆς L 7 εἴ L 8 οὐκ

ἔτι C | ἀλμῆς (α C^s) P 9 cf. Oppian. Hal. V 433 οἱ δ' ἔκτοσθεν ἐπαίσσοντες ὁμαρτῇ δελφῖνες φοβέουσι, ll. Φ 22 | (ποιφύξεις ap. Lennep. ex VII 215, 4) | ἀγέλας P: ε refecit, non ex ι aut alia litt. corr. C 10 οὐδὲ πολυτρήτοιο C οὐδέ πολυτρ.? A οὐδὲ

πρὸς εὐτρήτοιο Reiske οὐδὲ ποτὶ τρητοῖο (cl. VII 485, 6) Heck. | (ci. olim χατεύων conl. Hesych. χατεύει· ἐπιθυμεῖ) δοκεύων reicit Jac., cf. (praeter IX 83, 1) Arion. 5 θῆρες χορεύουσιν κύκλῳ κούφοισι ποδῶν ῥίμμασιν ἐλάφῳ ἀναπαλλόμενοι 11 ἀναρρίψαις P, corr. apogr. | ἄλμα? A^{ar} 12—p. 144, 2 quartum ep. distichon ante tertium (sed totum tetrast. in p. 239) scr.

A, transposuit Schaefer 12—13 s. v. Τηθύς Suid.; cf. Mosch. Eur. 114sq. 12 ἀφρηστά P^{pr} S.^v ἀφρηστά s. -τᾶ A^{ar} ἀφρηστά

ἧ γὰρ ἶσον προῶνι Μαλείης ὥς ἐκνικήθη
κῦμα, πολυξάντους ὥσεν ἐπὶ ψαμάθους.

215. ἈΝΤΥΘΗΣ ΜΕΛΟΠΟΙΟΪ.

C

Εἰς τὸν αὐτὸν δελφῖνα | ἐκβρασθέντα ὁμοίως.

L

5. Οὐκέτι δὴ πλωτοῖσιν ἀγαλλόμενος πελάγεσσιν
αὐχέν' ἀναρρίψω βυσσόθεν ὀρνύμενος,

S. codd. 'lascivientes aquam spargunt et spumam excitant delphini' Br. | νῆρηίδας (supra ι et in m.¹ C) P, cr. Suid. post ἀείρων (quod iteratur in S.^v) interpunctio erasa est in P p. 144, 13 imitatur Arch. Meleagrum, cf. XII 52, 5 βα-στακτὸς ἐπ' ὤμοις πορθμενθείς | ἐς Reiske | post πέρατα clausulae signum posuerunt LC (cf. ad p. 143, 12—2); 'hoc dist. spurium vid.' ap. Buh. (ubi iustus distichorum ordo non restitutus est)

1—2 s. v. προῶνες Suid. 1 εἰ γὰρ C εἴ γὰρ (?) A^{ar} ἧ Γάρ-γαρον S. (sed ἧ γὰρ τὸ S.^v) καὶ γὰρ ap. Buh. ἧ γὰρ ap. G. R.: cf. XVI 94, 3 | ἶσον (A C) P ἶσον S.^v | προῶνι C πρώωνι A^{ar}; imitatur Archias Od. γ 290 (κύματα) πελώρια ἴσα ὕρεσσιν | ὥς P ὦ S. (sed ὦ S.^v) ὥς Reiske (εἰς σ' ἐκ. κῦμα — ὥσαν Boiss.) | ἐκεκλήθη S.^v 2 κῦμα. (punctum C) πολυψάμμους P (S.) | πολυψήφους ap. B. (Salm.), πολυψάλμου Reiske πολυξάντους Toup (πολυψανστούς Reinach) | ὦ σεν (rest. C) P S. ὥσέ σ' ap. B. σ' ὥσεν Reiske (Br.) | ἐπὶ (C) ψαμάθους P S. (sed ἐπὶ ψα-μάθους S.^v); ἐπὶ ψαμάθου Reiske, ἐπ' αἰγιαλούς Br., ἐπ' ἡιόνας Piccolos; fort. ἐπὶ σπιλάδας (ut πολυψάμμους teneatur) | versum varie tentavit Jac. proponens: κῦμα πνοαῖς, ἄνεμοί σ' ὥσαν s. κῦμα, πνοή σ' ἄνεμον ὥσεν ἐπὶ ψ., deinde κύματα, λῖψ ἄνεμός σ' ὥσεν ἐπ' αἰγιαλούς, denique κῦμα πολύ, ψαφαροῦς — ἐπὶ ψαμάθους v. ψάμμους — ἐπὶ ψαφαρούς; vocula ὥς et propter nexum sententiarum et propter coniunctionis sedem suspicionem mo-vere potest, ut fort. corrigendum sit: ἶσον προῶνι Μαλειάων (cf. γ 287) ἐκνικήθη κῦμ', ὃ (Bernh.) πολυψάμμους ὥσέ σ' ἐπὶ σπιλάδας | de versibus, quos in marg. superiore (supra distich. tertium ep. 214) scr. C, v. ad ep. 217 || 3 sqq. ap. Buh. (n. 18)

p. 134 4 εἰσὶ L 5 οὐκέτι C | πλωτῆσιν (-ταῖσιν Mein.) ἀγ. πτερύγεσσιν Br.: at cf. Apoll. Rh. IV 232 πλωτῆς ἄλός, Dionys. Per. 1139 6 αὐχέν' C αὐχέν A | ἀναρρίψω (ἀναρ in eraso ἀρ s. ὀρ et alterum ρ C) P

οὐδὲ παρ' εὐσκάλμοιο νεὼς περικαλλέα χεῖλη
 ποιφύξω τὰμᾶ τερπόμενος προτομᾶ·
 ἀλλὰ με πορφυρέα πόντου νοτὶς ὥσ' ἐπὶ χέρσον, 5
 κεῖμαι δὲ ῥαδινὰν τάνδε παρ' ἡίονα.

216. ἈΝΤΙΠΙΛΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Εἰς τὸν αὐτὸν ὁμοίως | ἐκβρασθέντα.

Κύματα καὶ τρηχὺς με κλύδων ἐπὶ χέρσον ἔσυρεν
 δελφῖνα ξείνοις κοινὸν ὄραμα τύχης.

1 sq. s. ποιφύσσω Suid. 1 περὶ σκαλ*μοῖσι C περισκα-
 λάμοισι A^{ar} περὶ σκαρθμοῖσι S.^{A.V} (παρὰ pro περὶ codd. dete-
 riores; praestantiorum S. codd. scripturam defendit Kaib., περὶ
 cum χεῖλη iungens); παρ' εὐσκάλμοιο Reiske, (οὐδ') ἐπ' ἐρισκάλ-
 μοιο s. ἐπ' εὐσκάλμοιο Heck. (ἐτ' εὐσκ. Dübner); οὐδ' ἐτ' ἄρα
 (s. οὐδ' ἐτ' ἐνὶ s. οὐδ' ἐτι σὺν) σκαρθμοῖσι Jac. οὐδὲ πέρα
 σκαρθμ. Herm. (περὶ σκαλμοῖο Zenobetti) | νεὼς περικαλλέα
 (sic) C S. νεῶ περικαλλέα (om. σ) A^{ac} | περὶ χάλκεα Jac. (Herm.
 Dübner) | χεῖλη sunt navis: cf. Eupol. 324 K. ἄνω ῥοδιάζει
 περὶ τὰ χεῖλη τῆς νεώς (Hesiod. fr. 227 R.) 2 ποιφύσσω^v
 (v C) P ποιφύσσω S.^v ποιφυσσῶ S.^A ποιφύξω ap. Buh. ποι-
 φυξῶ Reiske | τὰ μᾶ ex τὰ μᾶ mut. C τὰμᾶ S.^v | προτομᾶι
 (ι C) P: de delphini effigie dictum in navis prora puppive ad-
 picta (cf. Poll. I 85, Suid. s. προτομαί) 3 cf. IX 36, 4 | νοτὶς(?)
 ὥς (s. ὡς) A^{ac} | ἐπὶ χέρσον (utrumque acc. C) P 4 δεραδινὰν
 A δεῖραδινὰν C; δ' ἐν ῥαχίᾳ ap. B.^m (Salm.), δὲ ῥαχίαν Graefe
 (Schmidt), δὲ κροκαλὰν (cf. VII 294, 4) Br., δὲ ῥαντὰν Jac.
 (idem κοιμῶμαι δ' ἀδινὸν ci.), δ' ἄρ' ἁλίαν Boiss. (δ' εἰναλίαν
 Schm.), δὲ ῥοθίαν Schneidew., δὲ κραναὰν Mein., fort. δὲ στα-
 θεράν: cf. IX 32, 4 | τάνδε A τᾶνδε C | παρηίονα A^{ac} παρ' ἡ.
 C, ἁονίαν (post ῥαχίαν) vel αἰόνα (post ῥακελὰν) Graefe
 (ἡονίαν Schm.) ἡμερίδα Geist || 5 sqq. Pl^m l. III^b c. 16 εἰς ἰχθύας
 unum ep. VII 216 exhibet (nec exstat omnino huius argumenti
 caput in l. III^a), Pl.^E c. 17, 1 5 θεσσαλ°/ C | nullo titulo Pl^m
 ἄδηλον Pl.^E 7 κλύδων (κλυ C) P | ἐπὶ χέρσον (accentus C) P |
 ἔσυρεν (α C) P ἔσυραν (cum C) Pl ἔρυσαν Pl^I; singularem tu-
 entur Leonidae, quem Antip. imitatur, versus VII 273, 1 sqq.
 (cf. Finsler p. 60) 8 ξείνοις (' A et C) P Pl^m Pl.^{a.b} ξείνης
 Pl.^s (Brod., Jac.) ξυνῆς Opsop. (Dübner): ξεῖνοι sunt marino ani-
 mantes terreni | κοινὸν P Pl καινὸν Jac. (Dübner.) | ὄραμα A^{ac}

ἀλλ ἐπὶ μὲν γαίης ἑλέω τόπος· οἱ γὰρ ἰδόντες
 εὐθύ με πρὸς τύμβους ἔστεφον εὐσεβέες·
 νῦν δὲ τεκοῦσα θάλασσα διώλεσε. τίς παρὰ πόντῳ
 πίστις, ὅς οὐδ' ἰδίης φείσατο συντροφίης; M 93^v

Fr. Cor. Mel.

217. ἈΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

C. Pl

epp. 217 sq. Εἰς Ἀρχεάνασσαν τὴν | ἑταίραν τὴν ἐκ Κολοφῶνος. L

Ἄρχεάνασσαν ἔχω, τὰν ἐκ Κολοφῶνος ἑταίραν,
 ἃς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ὁ γλυκὺς ἔζει Ἔρως.

1—4 πίστις s. v. τόπος Suid. 1 ἀλλεπιμὲν A^{ac} | ἑλέω (' C) P S.^{B.E} ἑλέω S.^v ἑλεω Pl^M ἑλέου S.^A 2 εὐθύμε (' C) P S. εὐ-
 θύμε Pl^M Pl^{I.a} εὐθύς Pl^{b.s} | μέρος τύμβον μ' Emper. νεκρὸν
 τύμβοις Kaib. | πρὸς P | τύμβον P S. τύμβον Pl^M Pl^{I.a} τύμβον μ'
 Pl^{b.s} | ἔστεφον (' AC) P ἔστρεφον? (ἔστενον Casaub.) | εὐσεβέ[ε]ς
 (ε[ε] in ωσ?) Pl^M; cf. Oppian. Hal. II 633 3 νῦν δὲ P Pl S.
 ἢ δὲ Br. quod vulgo probatur, sed immerito, nec verba νῦν
 δὲ iungenda sunt cum iis quae sequuntur τίς παρὰ π. πίστις:
 'terram' inquit 'putares saevam esse in maris progeniem;
 nunc vero non illa, sed ipsa genetrix perniciosa fuit' (olim trans-
 positis verbis νῦν δ' ἐπὶ v. 3 et ἀλλὰ τεκοῦσα v. 5 scribere male-
 bam) | θάλασσα P Pl^{M.I} S.^A θάλα' S.^v θάλαττα Pl^{a.b.s} om. S.^{B.E}
 διώλεσε: cf. VII 587, 1 | παρὰ (' C) P Pl S., δ' ἄρα Opsop. | πλό[ν]τωι
 C πάντων (?) A^{ar} πόντων S.^A 4 cf. 289, 4; IX 34 | συντροφίης C
 5 sqq. Pl^M III^b c. 11 (εἰς γυν.), 2 (Pl^E c. 12, 43); exstat ep. apud
 Diog. L. III 31, Athenae. 589 C, apud Ir. p. 104 (in cod. Ma-
 trit. 24 inter VII 471 et VII 99); ep. amatorium inter sepul-
 cralia rettulisse Cephalam Planudemque falso contendunt, nam
 monumentum, quod Archean. conditam habere fingitur, ipsum
 epigrammatis verba pronuntians inducitur 5 ἀσκληπιᾶ Pl^M;
 Πλάτωνος κατ' Ἀθηναῖον sch.^B (cf. Athen. l. c.), Platoni ep.
 Diogenes quoque tribuit (Platonis obtrectatori Bgk); caret ti-
 tulo cod. Matrit.; imitantur poetam Philodemus (V 123, 2. 6),
 Rufinus (V 61, 47, 25) 6 τὴν (' C) ἐκ κολ/φῳ L 7—8
 s. v. ῥυτίς Suid. 7 ἀρχαϊάνασσαν Diog.^B Ath.^{A.Eac} Ir. ἀρχαϊά-
 νασ|σ|αν D.^P (ε[ε] D.^{P2}, erasus acc. supra ι) | ἔχω: cf. VII 2 b, 4 |
 τὰν P τὴν Pl D. S. Athen. | ἐκ Κολ. om. S. | ἑταίραν (ην et
 acutum C, εταῖραν A^{ar}) P ἑταῖραν Diog. (ex ἐτ. cr. D.^B) ἑταί-
 ραν Pl ἑταίρην S. Athen. cum C 8 ἃς P Pl S. (sed ἃς S.^v)

ἃ νέον ἥβης ἄνθος ἀποδρέψαντες ἐρασταὶ
πρωτοβόλου, δι' ὅσης ἤλθετε πυρκαϊῆς.

M 92^v

218. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

C. Pl

Εἰς Λαίδα τὴν Κορινθίαν εταίραν.

L

5 Τὴν καὶ ἅμα χρυσῷ καὶ ἀλουργίδι καὶ σὺν Ἑρωτι
θρυπτομένην, ἀπαλῆς Κύπριδος ἀβροτέραν

ῆς Diog. Ath. | ἐπιρρυτίδων (ρ C^s) P ἐπιρρυτίδων S.^A ἐπιρρυτίδα
S.^v ἀπορρυτίδων Ath.^A (κάπι ρυτίδων Ath.^E) | ὁ γλυκὺς ἔξειτ'
P Pl S. (ἔξειτ' A^{ac} ἔξειτ' S.^v ἔξειτ' Pl^b); ἔξετο δριμὺς Diog.
(ἔιξετο δριμὺς D.^B, ubi post ρ erasa est litt. ε); πικρὸς ἔπεστιν
Ath. (δριμὺς ἔπεστ. Br. ἔτ' ἐστὶν Wakefield, ἐφέξειτ' Kaib.); si ep.
re vera sepulcrale, displicet praes. temp. in scriptura Athenaei |
in fine versus clausulam adpinxit A, χ στί β' notavit L, ἄνω
adposuit C remittens ad marginem sup., ubi duos ep. versus
posteriores scripsit C: cf. ad VI 288, 9 sq.

1 sq. priori ep. disticho non continuat posterius A, sed
inter utrumque intericit ep. sequentis (218) distichon alterum,
ut hoc et post 217, 2 et post 218, 2 in textu reperiatur; epi-
grammatis in Archeanassam dist. secundum scripsit (inter
218, 4 et 218, 1) A in textu, quam recensioem fere sequitur
Planudes, praeterea in marg. superiore (cf. ad p. 146, 8) C₂ cum
Diogene et Athenaeo congruens: distichon marg. unam lineam
occupat signo χ adpicto 1 ἃ δειλοὶ νεότητος ἀπαντήσαντες
ἐκείνης Diog. (ἃ δειλ. et ἀπαντήσ. D.^B) Athen. C₂ (sch.^B voce
ἄλλως praemissa) | ἄσ (~ A C₁) νέον (C₁ νεὸν A^{ar}) ἥβης (~ rest. C₁)
ἄνθος P ἦν νέον ἥβήσασαν Pl | ἃ νέον Jac. | ἥβας? | ἀποδρέψαντες
C₁ ἀποδρ. A Pl | ἐρασταὶ C₁ -σταί A 2 cf. V 12, 7; 61, 5 |
πρωτοβόλου P₁^{pc} (signum \div supra ω et in fine vs. adpinxit L
addens: πρωτοπλόου διόσης ἤλθετε πυρκαϊῆς), πρωτοβόλοι A^{ac} Pl
πρωτοπλόου C₂ L Diog. (πρωτοπλόου cum litteris s superscriptis
D.^H) πρωτοπόρου Athen.; πυρσοβόλου Dilthey | δισᾶς A^{ac} ὄσης
post δι supra σᾶς scr. C₁ δισῆς Pl^M Pl^{I-b} διόσης (cum C₁)
L C₂ δι' ὅσης Diog. (sed διὸς ἦς D.^B) Ath. sch.^B Pl^s δι' ὅσας
Br. | ἤλθετε C₂ ἤκετε Ath. codd. deteriores ἤλθε D.^{Pac} idemque
D.^{Bac} (ubi η litt. et acuto et circumflexo instructa est) | πῦρ
καιῆς D.^{Bac} πυρκαϊκῆς D.^H πυρκαϊᾶς Br. || 3 sqq. Pl. III^a c. 11 (εἰς
γυναῖκας), 7 (Pl^E c. 12, 7); totum ep. excepto disticho ultimo
exstat apud Suid. 3—4 quattuor lemmatis ep. instruxit L,
ter auctoris nomen adiunxit C; unum enim in Laidem ep. in

*Λαῖδ' ἔχω, πολιῆτιν ἀλιζώνοιο Κορίνθου,
 Πειρήνης λευκῶν παιδροτέρην λιβάδων,
 τὴν θνητὴν Κυθήρειαν, ἐφ' ἣ μνηστῆρες ἀγανοὶ
 πλείονες ἢ νύμφης εἵνεκα Τυνδαρίδος,
 5 δρεπτόμενοι χάριτάς τε καὶ ὠνητὴν ἀφροδίτην.
 ἥς καὶ ὑπ' εὐώδει τύμβος ὁδῶδε κρόκῳ,*

tria discerpunt L et C (librarii A errore, de quo ad l. 1 sq. monuimus, non perspecto); primo, cui versus quattuor: 218, 3—4 et 217, 3—4 tribuunt, adposuerunt titulum supra editum; alterum ep. duobus distichis 218, 1—4 constare voluerunt, unde L novum lemma: εἰς τὴν αὐτὴν λαῖδα: | τὴν κορινθίαν, deinde C **τον αὐτὸν addiderunt (erasae litt. ἀν?, cum Ἀντιπάτρου scripturus esset C); tertium denique ep. (218, 5—14) instructum est ab L lemmate: εἰς τὴν αὐτὴν λαῖδα (er. claus.) τὴν θαυμασίαν | ἐταῖραν τῇν¹ ἐκ κορίν²: cui iterum τοῦ αὐτοῦ subiunxit C; ad vs. 12 in nova pag. εἰς τὴν λαῖδα adpinxit L

p. 147, 3 nomen auctoris post lemma scr. C | σιδ^ω C σιδ^ω Pl^M 4 εἰς λαῖδα tantum Pl^M (Pl^E) | κορίν² εἰσεργ¹αν¹ L 5—p. 148, 1 ἔχω s. v. θρύπτεται Suid. 5 χρυσῶ S.^V | ἀλουργίδι P S.^V | σὺνέρ. P 6 θρυπτομένην ex θρυπτοῦμ. cr. Pl^M τρυφῶσαν superscr. sch.^B | ἀπαλῆς P | ἀβροτέραν A^{ac} ἀβρ. C Pl^M -τέρην S.; θρ. — ἀβρότερον (cf. 31, 9)?

1—2 scripsit A primo post 217, 2 (A₁) iterumque post 218, 2 (A₂, cf. ad p. 147, 1sq.); Suid. distichon exhibet s. Πειρήνης (S.₁) 1 s. v. πολιήτης S.₂, s. ἀλιζώνου S.₃ | λαῖδ' A₁ A₂ | ἔχων S.₁^{B.E} | πολιήτιν (?) A₁^{ac} πολιήτης Pl^M^{ac} | ἀλιζώνοιο A^{ac} ἐυζώνοιο S.₁ | κορίν² S.₁^V 2 cf. Athen. 588 C | παιδροτέρην A₂ Pl idemque S.^V -τέραν S.^{B.E} (deest gl. in S.^A), λευκοτέρην A₁ (cui lectioni παιδροτέρην superscr. C₁) | λιβάδων (C₂) P₁ Pl S. λιβάδω^{ωv} (ων C₁) P₁ 3—4 s. v. Κυθήρεια S.₁, ἐφ'—ἀφροδίτην (5) sub δρέπτεται S.₂ 3 ante τὴν est signum ordientis (post λιβάδων finiti) epigrammatis; de tertio carminis lemmate cf. ad p. 147, 3—4 | κυθαίρειαν S.₁^V | ἐφη¹ A^{ac} ἐφ' ἣ (cum C) Pl S.₁ (ubi ἐφ' ἣ S.^V); ἐφ' ἥς S.₂ | ἀγανοί. Pac 4 ἡ primo om. S.₁^V | εἵνεκα A^{ac} | τυνδαρίδος A τανδαρίδος S.₁^V 5 δρεπόμενοι S.₂^V | καὶ ὠνητὴν ex ἰων. cr. Pl^M 6 s. v. ὁδῶδεν S. | ἥς (τ¹ rest. C) P | ὑπ'εὐώδει C ἐπ'εὐώδει A^{ac} (ἐπ' praefert Sternb.), cum C faciunt Pl Suid. | τύμβος? A^{ar} κρόκῳ S.^V

ἥς ἔτι κηώεντι μύρω τὸ διάβροχον ὅστεῦν,
καὶ λιπαραὶ θυόεν ἄσθμα πνέουσι κόμαι· 10
ἥς ἔπι καλὸν ἄμυξε κατὰ ῥέθρος Ἀφρογένεια
240 καὶ γοερὸν λύζων ἐστονάχησεν Ἴρω.
5 εἰ δ' οὐ πάγκοινον δούλην θέτο κέρδεος εὐνήν.
Ἑλλάς ἄν, ὥς Ἑλένης, τῆσδ' ὕπερ ἔσχε πόνον. M 33'

219. ΠΟΜΠΗΙΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς τὴν αὐτὴν Λαῖδα τὴν Κορινθίαν.

L

Ἡ τὸ καλὸν καὶ πᾶσιν ἐράσμιον ἀνθήσασα,
10 ἡ μούνη Χαρίτων λείρια δρεψαμένη,
οὐκέτι χρυσοχάλινον ὄρε᾽ δρόμον ἠελίοιο
Λαῖς, ἐκοιμήθη δ' ὕπνον ὀφειλόμενον,

1—2 s. v. κηώδης Suid.₁ 1 cf. Philodemi ep. XI 34, 6 |
ἥς (AC) ἔτι P Pl αἰεὶ (quod Sternbachio interpretamentum vid.
vocis εἰσέτι) S. | κηώεντι: εὐώδει sch.^B | μύρωι. τὸ C μύρωι το
A^{ac} μύρω τε Reiske; fort. μύρω 'στὶ | ὅστοῦν S. (sed ὅστεῦν S.^V
cum P Pl) 2 s. v. θυόεν Suid.₂ | λιπαραὶ πνέουσ' ἄσθμα
κόμαι θυόεν Bothe | θυόειν Herm. (τεθυμιασμένον sch.^B) |
ἄσθμα C S._{1,2}^V ἄσθμα? A^{ao} ἄσμα S.₁^E | πνέουσιν C πνέουσι
A^{ar} πνέουσιν S.₂^V 3 s. v. ἀμύξεις (deest in S.^V) S.₁, s. κατὰ
ῥέθρος S.₂ | ἥς*** ἔπι C ἥς καὶ ἔπι A^{ar} ἥς ἔπι Pl^{M.E} S.₁ ἥ ἔπι
S.₂^V ἥ ἔπι Br. | καλὸν A καλὸν C Pl S. | ἥ ἔπι καὶ κατὰμυξε καλὸν
Jac. | κατὰῤέθρος A^{ao} κατὰ ῥ. C S.₂^V κατὰρρεθρος S.^{A.B.E} | κάτα
Bothe καλὰ Reiske; πύκα? | ἀφρογένεια C ἀφρογενείησ?
A^{ar} 4 cf. ad p. 147, 3—4 | s. v. λύζει S. | λύζον S.^V | ἐστο-
νάχησεν P Pl S.^{A.V.E} (ἐστονάχιζεν S. edd.) 6 ὕπερ ἔσχε C Pl^M
ὕπερέσχε A^{ac} || 7 sqq. Pl^M III^a c. 11, 8 (Pl^E c. 12, 8)

7 νεωτέρ^o C Pl^{M.S}, om. Pl^I (et Pl^a in t., sed 'ἐν ἄλλῳ ἀντιγράφῳ
Πομπηίου νεωτέρου' Pl^a in epidiorth.); est Pomp. Macer iunior,
Theophanis Mytilenaei nepos (cf. Hillscher p. 427); ep. cor.
Philippicae sedem suam habuisse vid. iuxta VII 223: sic epp.
222 sq. et 219 seriem efficiunt initial. litterarum ordine con-
spicuum 8 εἰς αὐτὴν Pl^M εἰς τὸ αὐτὸ Pl^E 9 ἡ C ἡ? A^{ar} | cf.
[Lucian.] Amor. 3 παίδων τὸ καλὸν ἀνθούτων | πᾶσιιν (σι in er.
A) P 10 s. v. λείρια Suid. | super λείρια scr. κρίνα ἀνθή
sch.^B 11 s. v. χρυσοχάλινον Suid. | οὐκέτι C | δρόμον P Pl φάος
S. | ἠελίοιο A^{ac}, spir. corr. et ε refecit C 12 λαῖς A λαίς. C

κώμους καὶ τὰ νέων ζηλώματα καὶ τὰ ποθεύντων 5
κνίσματα καὶ μύστιν λύχνον ἀπειπαμένη. M 33^v

220. ἈΓΑΘΙΟΤ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΨ.

CL. Pl

Εἰς τὴν αὐτὴν Λαῖδα.

L

5 Ἔρπων εἰς Ἐφύρην τάφον ἔδρακον ἀμφὶ κέλευθον
Λαῖδος ἀρχαίης, ὥς τὸ χάραγμα λέγει. M 33^v

δάκρυ δ' ἐπισπείσας Ἐχάροις, γύναι· ἐκ γὰρ ἀκουῆς
οἴκτειρώ σε' ἔφην ἥν πάρος οὐκ ἰδόμην.

ἃ πόσον ἡιθέων νόον ἥκαχες· ἀλλ' ἴδε, Λήθην 5
10 ναίεις ἀγλαΐην ἐν χθονὶ κατθεμένη. M 34^r

1—2 s. v. ζηλώματα S.₁, καὶ τὰ ποθ. — ἀπειπ. s. κνίσμα-
τα S.₂ 1 νέα S.₁^v | ζηλώμα^τ et κνίσμα^τ (2) S.₁^v | ταποθεύντω^ν
P | ποθεύντων S.₂^{A.E} 2 λήχνον S.₂^v | cf. ἀνηναμένα 190, 6 ||
3 sqq. Pl^M III^a c. 11, 9 (Pl^E c. 12, 9) 3—4 post lemma scr.
L nomen auctoris, idem praemisit lemmati C; num. π, cum
litteris ci ep. 212 insignitum esset, epigrammati 220, non 222
adpinxit C, falsam de ep. 218 ambitu opinionem secutus
3 σχολαστι^ς LC σχολα^{στ} Pl^M, om. Pl^I (Pl^a in t., sed add. in
epidiorth.) 4 λαῖ^ς L | εἰς αὐ^τ Pl^M εἰς τὸ αὐτό Pl^E 5 ἔρπων
A^{ac} | εἰσεφ. A^{ac} | ἀμφικέλευθον A ἀγχι supra ἀμφι scr. C,
ἀγχι κέλευθον (cum C) Pl^M, cum A congruunt Pl^E, ἀμφὶ κ.
Toup (cf. N 335; VII 194, 2); ἀγχι κελεύθου Jac. | de Laidis se-
pulcro v. Pausan. III 115, Athen. 589 B 6 ὠραίης FG. Schmidt;
nec hoc nec Ἀργείης, quod fort. cl. II. Z 152 reponere malis,
scribendum 6—7 in cod. M (481) f. 33^v m. inf. quaternionis
num. Δ, f. 34^r m. sup. sequentis quaternionis num. E adpictus
est 7 ἐπισπείσας C | ἀκ^ςη^ς (cum P) Pl^M ἀκοῆς Pl^{I.B.S} (Pl^a
in t., sed corr. in epidiorth., unde ἀκουῆς fluxit in Pl^{a.u})
8 σε ἔφην P Pl σέ γ' ἔφ. Wakefield (σ' ἔτ' ἔφην Graefe) σ'
ἔφάμην Heck.; σε ταφών? 9 cf. V 61, 5 | ἃ C idemque Pl^M
ἃ? A^{ac} ὧ Pl^E | πόσων P πόσον (ex οσον? cr.) Pl^M | ὡ^ς ὅσον (ὡ^ς
in eraso σ) Pl^M | ἥπαφες? | ἀλλ' ἴδε (apostroph. C) P Pl (ἀλλά νν
FG. Schmidt) 10 s. gl. ἡ κάμηλος Suid. (et mutilatum est
in Suidae codd. exemplum et falso collocatum; nam sequenti
glossae ἥκαχον totum, opinor, distichum subiectum erat vocis
ἥκαχες illustrandae causa) | εἰς ἀγλαΐην (om. ναίεις) Suid.

221. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C. Pl

Εἰς Πατροφίλαν | ἑταίραν Βυζαντίαν.

L

Ἀκμαίη πρὸς ἔρωτα καὶ ἡδέα Κύπριδος ἔργα,
 Πατροφίλα, κανθοὺς τοὺς γλυκεροὺς ἔμυσας·
 5 ἐσβέσθη δὲ τὰ φίλτρα τὰ κοτίλα χῶ μετ' αἰοιδῆς
 ψαλμὸς καὶ κυλίκων αἱ λαμυραὶ προπόσεις.
 Ἄιδη δυσκίνητε, τί τὴν ἐπέραστον ἑταίρην
 ἤρπασας; ἢ καὶ σὴν Κύπρις ἔμηνε φρένα; 5

M 34^r

Dor. Phil. epp. 222sq.

222. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

C. Pl

10 Εἰς Τρυγόνιον | ἑταίραν [τοῦ | Σακῶν ἔθνους | ὁρμωμένην]. L
 Ἐνθάδε τῆς τρυφερῆς μαλακὸν ῥέθος, ἐνθάδε κεῖται
 Τρυγόνιον, σαβακῶν ἄνθεμα σαλμακίδων,

1 sqq. Pl^M III^a c. 11 (Pl^E c. 12), 10; totum ep. tradit

Suid. 1 ὦ adpinxit in m^e C | ep. haud alienum a Paulo Sil. ducit Jac.; si propter lemma (Βυζ.) non ad Philodemum ipsum, tamen ad eius imitatore[m] referre licebit: cf. V 130, 1 (ψαλμὸς καὶ λαλιὴ καὶ κοτίλον ὄμμα καὶ ὥδῃ) cum v. 3 sq., V 122, 3 (φιλεύντων ἔργα) cum v. 1, V 122, 6 cum v. 6, XI 30, 5 cum v. 5

2 ἑταῖραν βυζαντῖ L 3—4 s. v. μύσαντος Suid. 3 post ἔργα erasa est interpunctio in P 4 κανθοὺς (acc. rest. C) P: τὰ κύκλα τῶν ὀφθαλμῶν sch.^B 5—6 (verbis τὰ κοτίλα — ψαλμὸς om.) s. λαμυρόν S.₁, ἐσβέσθη — ψαλμὸς s. v. κοτίλη S.₂ 5 cf. XII 39, 1 | κώτιλα C κοτίλα A^{ar} Pl κοτίλα S.₂ V^{ac} κολακευτικὰ sch.^B

χω A^{ac} χῶ C Pl^M S.₂ V.^A | μετ' αἰοιδῆς P: μεταοιδῆς A^{ac} μετ' αἰοιδᾶς C Pl S.₂ V μετὰ τοῦ οἰδᾶς S.₂ A μετ' αἰοιδούς S.₂ B.^E 6 ψαλμὸς (' A ' C) P ψαλμωδός S.₂ V (S.₂ B.^E) | λαμυραὶ (μ ex v? corr. C) P: cf. XII 109, 2 (Meleagri) 7—8 s. v. δυσκίνητε S.₁; s. v. Ἄιδης S.₂ (deest haec gl. in S.^V) | ad hoc dist. notulam c^Θ μ (σημείωσαι ὥραϊον) adpinxit L 7 cf. VII 186, 5 | αἰδηι A^{ac} αἰδηι C αἰδη S.₁ V αἰδη Pl^M | τί* Pl^M (τίς ante ras.) | ἐπ' ἔραστον C ἐπέρ. A (cf. V 298, 1 Pauli) | post ἑταίρην del. interp. in P, ἑταῖραν S.₂ 8 ἦρ πασσας A^{ac} | ἦ (' C) P S.₁ V Pl^{I-B} ἦ S. (praeter S.₁ V) Pl^M s. | φρένα* (erasa litt. v) P; φρόνιν? || 9 sqq. Pl^M III^a c. 11 (Pl^E c. 12), 11 9 ep. argumentum a Philodemo alienum iudicat Kaib. 10 *εταῖραν (er. σ s. signum ~) L |

ἡ καλύβη καὶ δοῦπος ἐνέπρεπεν, ἡ φιλοπαίγμων
 στωμυλὴ, μήτηρ ἣν ἐφίλησε θεῶν —
 ἡ μούνη στέρξασα τὰ Κύπριδος ἀμφὶ γυναικῶν 5
 ὄργια καὶ φίλτρων Λαῖδος ἀψαμένη.
 5 φῦε κατὰ στήλης, ἱερὴ κόνι, τῇ φιλοβάκχῳ
 μὴ βάτον, ἀλλ' ἀπαλὰς λευκοῖων κάλυκας. M 34^r

p. 151, 10 ^{βα}σακῶν P: βα add. C, σακῶν ἔθρους finxit L vitiosam librarii A in v. altero scripturam absurde interpretans; in Trypheram (v. Asclep. V 153, Mel. V 184, Kaib. EG. 169) ep. scriptum esse putant Toup alii 11—12 τρυγόνιον s. v. ῥεθος Suid.₁ | ἐνθάδ' A^{ar} | τρυφερῆς (ε ex η corr.) Pl^M P τρυφερᾶς S.^v Τρυφείρας Toup | μαλακόνρεθος A^{ac} 11 s. v. σαβακῶν S.₂ | τρυγόνιον P τρυγ. (lineola non vocalem productam, sed nom. proprium indicans) Pl^M τρυγόνιον S.₁^{A.v} τριγόνιον S.₁^E τριγόνιον S.₁^{B.G} (Τρυγονίου Reiske); inter blanditias amantium (ut 'columbulam' apud Plaut. Asin. III 3) nom. refert Toup | ῥαβακῶν C, qui signum ∝ in m.^o repetit, βα(?)σακῶν A^{ar} (unde in titulum lemmatistae vox Σακῶν ingesta est); sine causa vel σοβαρῶν vel σπαταλῶν reponeres (cf. Hesych. s. v. σαβακός) | ἀνθεμὰ (?) A^{ar} | ῥαλμακίδων: ἑταιρῶν interpretatur Suid., cf. Strab. XIV 656 ἡ Σαλμακίς κρήνη διαβεβλημένη — ὥς μαλακίζουσα τοὺς πiónτας ἀπ' αὐτῆς· ἔοικε δ' ἡ τρυφή τῶν ἀνθρώπων αἰτιᾶσθαι τοὺς ἀέρας ἢ τὰ ὕδατα κτλ., Fest. p. 329 a 17 (Cic. off. I 18, 61); pro σαλμακ. cave vocis interpretamentum παλλακίδων poetae verbis inferas

1 ἡι***καλύβη! P^{pr} ἡι καὶ καλύβη A^{ar} | Κυβέλη Salm., κελέβη Diltthey, καναχή? | δοῦμος P δοῦμ Pl^M (κῶμος Toup), cr. Scaliger | (ἡ καλύβη κλειδοῦχος ἐνέπρ. Kaib.) | ἡι (° AC) φιλ. P Pl ἡ φιλ. στωμυλὴ Kaib. 2 στωμυλὴ (lineola ut in nom. proprio add.) Pl^M | post μήτηρ (μῆρ Pl^M) interpungunt P Pl, recte cum sequentibus (ut de Cybele verba μήτηρ θεῶν intellegantur) iungit Scaliger | θεῶν P Pl^M Θεῶν Pl^E, cr. Scal. 3 σπέρξασα Reiske (noli ῥέξασα rep. cl. Kaib. 823, 4 ὄργια συνρέξαντε) | ἀμφὶ γυναικῶν A^{ac} (Ἀφρογενείης Herw.); 'sacra quae mulieres celebrant' explicat Jac., Κύπριδος ἀμφὶ (ut praepositio sit nominis suo postposita) iungit Diltthey 4 καί: f. χή | ἀψαμένη (η superscr. C) P, cum C facit Pl 5 cf. VII 315, 1sq. | κατὰ (° AC) P 6 ἀλλαπαλᾶς A^{ac} | λευκοῖων C λευκόιον A^{ac}: cf. ἄνθεα λευκοῖον Kaib. 547, 4, ἄνθεα λαρὰ φύοις K. 569, 6

223. ΘΥΓΙΑΛΟΤ.

C. Pl

Εἰς Ἀρίστιον | ζάκορον Κυβέλης.

L

Ἡ κροτάλοις ὀρχηστρὶς Ἀρίστιον, ἡ περὶ πένυκαις
καὶ Κυβέλῃ πλοκάμους ῥῖψαι ἐπισταμένη,
5 ἡ λωτῷ κερόεντι φορουμένη, ἡ τρὶς ἐφεξῆς
εἰδυῖ ἀκρήτου χειλοποτεῖν κύλικας,
241 ἐνθάδ' ὑπὸ πτελέαις ἀναπαύεται, οὐκέτ' ἔρωτι, 5
οὐκέτι παννυχίδων τερπομένη καμάτοις.
κῶμοι καὶ μανίαι, μέγα χαίρετε· κεῖθ' † ἅμα μίτραις
10 ἡ τὸ πρὶν στεφάνων ἄνθεσι κρυπτομένη. M 34^r

1 sqq. Pl. III^a c. 11 (Pl^E c. 12), 12 1 cf. ad A. P. VI 170, quod ep. cum VII 223 et X 5 ad eundem referendum est auctorem 2 κυβελῆς L 3 cf. VI 173 (Rhiani) | ἀρίστιον (lin. ut in nom. proprio) Pl^M | περὶ πενυκαῖς A^{ar} π. πένυκαις P^{pc} Pl π. πένυκας Salm. παρὰ πένυκαις Scaliger 4 καὶ κυβέλῃ P καὶ καλύβῃ Scal. καὶ καλύβην Salm. τῇ Κυβέλῃ Heck. (καὶ K. Wakefield) | ῥίψαι (C) P Pl 5 cf. 454, 1; Nonn. D. VIII 26 | κερόεντι P Pl | ἡ τρὶς — κύλικ. (6) s. ἀκρατος Suid. | ἐφ' ἐξῆς C 6 ἀκρήτου P Suid. idemque Pl^M Pl^a ἀκρήτους Pl^h (etiam Pl^a in t., sed 'τὸ ἀκρήτους ἀκρήτου γραπτέον' in epidiorth.) | χειλοποτεῖν (hyphen C) P χανδοποτεῖν Reiske (alii, speciose: at cf. XI 409, 1) | κύλικας P Pl κύλικα S.^{A.B} (deest gl. in S.^v); conl. 329, 2; 454, 2 singularem praeferas | de tribus epp. p. 240 sq. in margine inf. a C scriptis cf. ad VII 229 7 ἐνθάδ' A^{ac} | ὑπο A^{ac} | πτελέαις Pl ex πτελέας corr. ipse A (cf. VI 170, 1 αἱ πτελέαι) | οὐκέτ' C (οὐκέτ' A Pl^M) 8 καναχαῖς frustra Wakefield 9 κεῖθ' A (versum imperfectum relinquens) ἀ μυρίπνοους suppl. L, κλέθεται ἄδη Pl^M (Pl^E); Planudis coniecturae vix praestant recentiorum conamina: κεύθομαι ἄπνοους (s. ὄφνη) et κεῖτ' ἀμύριστος Jac. κεύθομ' ἐρίπναις Piccolos κεῖθι μυρίπνοους et -πνοῖς Heck. κεῖται ἀπόπνοους Dilthey; ex Dioscoridis (quem Th. imitatur) ep. VII 31, 8 noli supplementum ὑπὸ (s. ἅμα) μύρτοις petere; tentavi κεῖθ' ἅμα μίτραις, ut quae viva coronis abundavit, mortua taeniarum saltem ornatum retinere diceretur, cf. A. P. IX 19, 2, Pind. Isthm. IV 62 λάμβανέ οἱ στέφανον, φέρε δ' εὖμ. μίτραν. Malim tamen lemmatistae additamento prorsus neglecto ὑπὸ τύμβῳ s. ὑπὸ πέτρῃ supplere, ut venustis floribus saxi sepulcralis duritia opponatur 10 θρυπτομένη Dilthey ||

224. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Pl

Εἰς Καλλικράτειαν | τὴν τεκοῦσαν εἴκοσι | καὶ ἑννέα τέκνα | L
καὶ ζήσασαν ῥε ἑνιαυτούς. C

Εἴκοσι Καλλικράτεια καὶ ἑννέα τέκνα τεκοῦσα
5 οὐδ' ἐνὸς οὐδὲ μιῆς ἐδρακόμην θάνατον.
ἀλλ' ἑκατὸν καὶ πέντε διηνυσάμην ἑνιαυτούς
σκίπωνι τρομερὰν οὐκ ἐπιθεῖσα χέρα. M 34^r

225. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Pl

Εἰς Λαέρτην τὸν πατέρα | Ὀδυσσέως τὸν Ἰθακήσιον. L
10 Ψήχει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος οὐδὲ σιδήρου
φείδεται, ἀλλὰ μιῇ πάντ' ὀλέκει δρεπάνῃ·
ὥς καὶ Λαέρταο τόδ' ἡρίον, ὃ σχεδὸν ἀκτῆς
βαιὸν ἄπο, ψυχρῶν λείβεται ἐξ ὑετῶν.

1 sqq. Pl^M III^a c. 11 (Pl^E c. 12), 13 1 om. P ἀδέσποτο Pl^M
2 clausulae signum post τέκνα adpinxit L, erasit (puncta relin-
quens) C, qui alteram lemmatis partem add. 4—5 cf. VII 484;
prius dist. fere congruit cum Antip. in Hermocrateam vs. VII
743, 1 sq. 5 οὐδενὸς P Pl^M οὐδ' ἐνὸς Jac. οὐθ' ἔ. Br. | οὐδεμιῆς
A Pl^M οὐδὲ μιῆς C Pl^I οὔτε μ. Br. 6 ἀλλ' ἑκατὸν^s πέντε (sⁱ in-
seruit A ipse, asperum et apostr. add. C) P | διηλθον sch.^B
7 σκήπωνι C Pl^{M.E} σκίπωνι A^{ac} | ἐπιθεῖσα C | A. P. ep. VII 324
ut tertium distichon adnectit tetrasticho Pl^I, ep. 224 vertit
Auson. (34, p. 435 P.) || 8 sqq. Pl^M III^a c. 13 (Pl^E c. 14), 1; ap.
Ir. p. 108 (post VII 235) 8 om. nom. auctoris P 9 εἰς Λαέρτην
tantum Pl Ir. | πῶρα L | ἰθαξ⁹ L 10—11 s. v. ψήχειν Suid.
(deest in S.^v) 10 cf. A. P. IX 704, 1 (Kaib. 889, 5) et Simonid.
fr. 176, etiam Macar. VIII 90 (ubi ψήξει) et Apost. XV 44 (ubi
σήψει — σίδηρον legitur) | οὐ δε A^{ac} 11 ἀλλαμιῇ A^{ac} (ἀλλ' ἀγρίῃ
FG. Schmidt) | πᾶν τ' A^{ac} πάντ' C Pl (om. S.^c) | ὀλέκει C ὀλέ-
σκει A^{ar} | δρεπάνῃ A -πάνῃ· C Pl^M Pl^{α. n. s} δαπάνῃ Pl^{I. b. a} (nec cr.
Pl^a in epidiorth., ut mireris veram lectionem reperiri in Pl^{α. n}),
γρ. δρεπάνῃ sch.^B 12 ὥς P Pl^M (Pl^E) ὥς Br. | τόδ' A τόδ'
C | ἀκτᾶς P Pl ἀκτῆς Heck. 13 ἄπο A ἀπὸ C (cum ψυχρῶν
iungens Heck., cum λείπεται s. λείβ. Dübner), ἄπο Pl^M (Jac.
ἄπεστι interpretatus, Schmidt ad ἀκτᾶς referens) | f. ἀπο-
ψηχθὲν | λείπεται primo A, qui ipse β super π scr., λείβεται Pl
τρίβεται (s. ψαδυρὸν γίγνεται) Schm. | ἐξυετῶν A^{ac} | ὑδάτων Schm.

οὔνομα μὴν ἥρωος ἀεὶ νέον· οὐ γὰρ ἀοιδὰς 5
ἀμβλύνειν αἰών, κῆν ἐθέλη, δύναται. M 35^r

Tr. Cor. Mel. 226. ἈΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ ΤΗΪΟΥ. C

pp. 226—229? Εἰς Ἀγάθωνα στρατιώτην | ἐν Ἀβδήροις. L

5 Ἀβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην Ἀγάθωνα
πᾶς' ἐπὶ πυρκαϊῆς ἥδ' ἐβόησε πόλις.
οὐ τίνα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος Ἄρης
ἠνάρισεν στυγερῆς ἐν στροφάλιγγι μάχης. M 30^v

227. ΔΙΟΤΙΜΟΥ. C. Pl

10 Εἰς Κριναγόραν στρατιώτην | τὸν Λαρισαίέα. L

Οὐδὲ λέων ὥς δεινὸς ἐν οὔρεσιν, ὥς ὁ Μίκωνος
υἱὸς Κριναγόρης ἐν σακέων πατάγω.

1 μὲν P, cr. Pl | νέον PPl, μένον Schm. | ἀοιδᾶς A -δὰς C
2 cf. VI 67, 9; cet. ep. non alienum ab arte Antiphili, cf.
VII 141 ἄσεται αἰών et ἡρώεσσι, IX 192 γὰρ ἀοιδὰς, VII 630 σχεδόν,
inprimis XVI 334 | κῆν A κ' ἦν C κῆν Pl^M | ἐθέλη (spir. et ι C) P ||
3 sqq. Pl^M III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 3; exstat ep. totum apud
Suid. 3 Ἀνακρέοντος tantum Pl | ἀνακρέον C; Teio abiudi-
cat ep. J. Mayer (stud. 67) 4 στρατιῶ ἑναβδ. L 5—6 s. v. αἰνοβίας
Suid. 5 s. προθανόντα Suid. | αἰνοβίην P: βί ex β vel ν
corr. L, qui signum supra β adpinxit et in fine vs. supra να
(vocis Ἀγάθωνα) add.: ~ βίην 6 ἐπιπυρκαϊῆς A^{ac} | ἐβόησε
PPl Suid. ἐγόησε Wakefield ἐπέβησε Heck. 7 sq. s. ἠνάρισεν
Suid. 7 [τ]οιόνδε C ποιόν δε A^{ar} | νέων PPl S.^A νέον S.^{V.B.E}
(νέκυν Ursinus): cf. Il. 1503 | obversabatur poetae Il. E 844 (τὸν μὲν
Ἄρης ἐνάριζε μαιφόνος) nec tamen ὁ μαιφόνος praeferendum:
cf. Aesch. Sept. 45 8 ἠνάρισε Pl^{M.E} Suid. (ἠνήρισε S.^V) | στυ-
γερῇ, Pl^{M^{ac}} | ἐν στροφάλιγγι (cf. Suid. s. στροφάλιγξ) om.
S.^{A.V.B.E} (itemque Zon. p. 997) | στροφ. C τροφ. A^{ac} || 9 sqq.
Pl^M III^a c. 5, 9 9 sq. lemmati nomen auctoris subiungit C
9 Atheniensi tribuit ep. Menk, Adramytteno Knaack (eiusdem
auctoris vid. ep. XVI 158) 10 στρῶ τον λαρισαίέα L
11 οὐ δελέων P | ὥς δεινὸς A ὥς δ. CPl | ἐνούρεσιν (A C) P

εἰ δὲ κάλυμμ' ὀλίγον, μὴ μέμφεο· μικρὸς δ' ἡχῶρος,
ἀλλ' ἄνδρας πολέμου τλήμονας οἶδε φέρειν. M 31^r

228. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Pl

Εἰς τάφον Ἀνδροτίωνος | καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικός. L

5 Αὐτῷ καὶ τεκέεσσι γυναικί τε τύμβον ἔδειμεν
Ἀνδροτίων· οὐπὼ δ' οὐδενός εἰμι τάφος.
οὕτω καὶ μέναιμι πολὺν χρόνον· εἰ δ' ἄρα καὶ δεῖ,
δεξαίμην ἐν ἑμοῖ τοὺς προτέρους προτέρους. M 31^v

229. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Cl. 2. P.

10 Εἰς Θρασύβουλον | τὸν Λακεδαιμόνιον | L₁
ἐπὶ πλεῖστας ἐπὶ τοῦ στήθους | δεξάμενον. L₁

Τῷ Πιτάνῃ Θρασύβουλος ἐπ' ἀσπίδος ἤλυθεν ἄπνους,
ἐπὶ πρὸς Ἀργείων τραύματα δεξάμενος,

1 δὲ κάλυμμ' (' C) P (noli δὲ τὸ σῆμ' s. τὸ ἡχῶρ' ex VII 84 repeterere) | ὀλίγον A^{ac} 2 ἀλλ' ἄνδρας A^{ac} | οἶδε ex οἶδε corr. C || 3 sqq. Pl^m III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 4 3 nom. auctoris om. P; ep. videtur Diotimi, cf. VII 733, 7 (αἱ δὲ παλαιαὶ πρῶθ' ἡμεῖς Αἰδὴν — ἀφικόμεθα) et VII 261, 4 cum 228, 4, praeterea VI 267, 3 (αὐτῷ καὶ γενεῇ) cum 228, 1; iuncta igitur eiusdem poetae epp. quamvis argumento dissimilia; ep. vertit Ausonius epit. 34 p. 85 P., imitatur Gregorius theol. VIII 85, et sepulcralium aliorum ep. est archetypon, cf. Kaib.

449, 451 sq. 4 ἀνδροτίων^o et γυναικ^o L 5 αὐτῷ A^{ac} αὐτῷ C αὐτῷ Pl | ἔδει με A v fin. add. C 6 Ἀνδροτίων μ' FG.Schmidt | οὐδενός A Pl^m οὐδ' ἐνός C | εἰμι A 7 cf. K. 449, 5 | οὕτω (' C ' A^{ac}) P 8 ἐνέμοι P | δεξαίμην προτέρους τοὺς γενεᾶ προτέρους Schm.: at cf. VIII 85, 2 (τοὺς πνεύματος προτέρους) et 4 (τῶν προτέρων πρότερον) || 9 sqq. Pl^m III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 10 (Pl^{w.B} c. 5, 11); ep. est apud Plut. mor. 235 A; bis scr. A, p. 241 (P₁) primum, p. 321 post VII 721 iterum (P₂); p. 240 sq. in marg. inf. tria epp., quae in eodem argumento atque VII 230 versantur, litteris deorsum spectantibus scr. C, scil. Iuliani ep. IX 447 p. 241, IX 61 (incerti poetae) et IX 397 (Palladae) p. 240 9 διοςκορί^o Pl^m 10—11 alterum lemma: εἰς Θρα- σύβουλον | υἱὸν τυννί^z τὸν | λακεδαιμόνιον scr. p. 321 L, 10 λακε-

δεικνὺς ἀντία πάντα· τὸν αἱματόεντα δ' ὁ πρέσβυς
παῖδ' ἐπὶ πυρκαϊῇν Τύννιχος εἶπε τιθείς·

ἸΔειλοὶ κλαιέσθωσαν· ἐγὼ δὲ σέ, τέκνον, ἄδακρυς 5
θάψω, τὸν καὶ ἐμὸν καὶ Λακεδαιμόνιον.' M 31^r

5 230. ἙΡΤΚΙΟΥ ΚΤΖΙΚΗΝΟΥ. C. Pl

Εἰς Δημήτριον C. L

Λακεδαιμόνιον, | ὑπὸ τῆς ἰδίας μητρὸς | ἀναιρεθέντα. L

Ἀνίκ' ἀπὸ πολέμου τρέσσαντά σε δέξατο μάτηρ,
P 242 πάντα τὸν ὀπλιστὰν κόσμον ὀλωλεκότα,

δαιμόνι^ο L p. 156, 11 πληγῆ^ς ἐπι^τ σι^τ L 12 τᾷ πῖτ^ι ἄ^ναι
C₁ (qui signum \times in m.¹ repetit) Τᾷ Πιτάνᾳ Pl τᾷ πιτόναι s.
πιτόναι A₁^{ar} \times οὐκ ἐπι τάνας P₂ (ubi τάνας in τήνας mut. C₂)
τὰν Πιτάναν Plut. (Οὐκ Πιτάνας latere in scriptura, quam P₂
exhibet, vidit Jac.) | ἐπασπίδος A^{ac} (cr. C, acc. iterat C₂)
13 ἐ*πτὰ P₂ ἐν τὰ? A₂^{ar} | πρὸς A₁^{ac} P₂

1 ἀντι ἀπάντα A₂^{ac} ἀντία πάντα C₂ Plut., πρόσθια πάντα
A₁ Pl: cf. Bassi ep. IX 279, 3 ἰδ' ὡς πάλι πρόσθια πάντα τραύ-
ματα 2 παῖδ' P_{1.2} Pl θείς Plut. | ἐπι A₁^{ac} ἐπι P₂ | πυρκαϊῇν
(sic, 'C₁' A₁) P₁ πυρκαϊῇν P₂ -ῇν Plut. -ῆς Pl | τύννιχος (li-
neola add. ut in nom. proprio) Pl^m | εἰ^τ*πετιθείς C₁ (qui
ante τ virgulam ad disiungenda voc. interponit) εἰ^τ πετιθείς?
A₁^{ar} εἶπε τιθείς Pl εἶπε φέρων P₂ εἶπε τάδε Plut. 3 δέσε
P Pl^m Plut. | ἄδακρυς ('C₁): cf. 545, 3 4 reddit Auson. epigr. 43
(p. 329 P.): 'natus lacrimis non indiget ullis, et meus et talis
et Lacedaemonius' | τοῦ^{καὶ} ἐμὸν (καὶ superscr. man. rec. alio
atramento) Pl^m καλεμὸν A₁^{ac} | καίλακ. P₂ | λακεδαιμόνιον: αἰ
ex α corr. C₁ || 5 sqq. Pl^m III^a c. 5, 11 (Pl^w c. 5, 12); num.
2 adpinxit C 5—7 nomen auctoris scr. C p. 241, iterat
p. 242; lemma p. 242 adposuit L, brevius praemisit C p. 241
5 κυζικηῶν add. utroque loco C, om. Pl 6 sq. εἰς δημ. C (p. 241)
L (p. 242); cetera lemmatis verba om. C 7 λακ_ςδαιμόνιον
(comp. tam ε quam αἰ notat) L | ὑπο τῆς ἰδίας μῆ^ρς αν. L
8 sqq. Erycii ep. propius accedit ad Antipatri ep. VII 531 et
incerti poetae IX 61 quam ad Tymnae VII 433 (cf. ad
v. 1—4) 8 s. v. τρέσας Suid.; versus bis scriptus est in P,
p. 241 ab A, p. 242 (in marg. superiore) ab J, qui totum ep.
in eadem pagina exstare voluit | ἀνίκ' A^{ac} S.^v | ἀπο A | τρέ-

αὐτά τοι φονίαν, Δαμάτρινε, αὐτίκα λόγχαν

εἶπε διὰ πλατέων ὠσαμένα λαγόνων·

‘Κάτθανε, μηδ’ ἐχέτω Σπάρτα ψόγον· οὐ γὰρ ἐκεῖνα 5

ἤμπλακεν, εἰ δειλοὺς τοῦμὸν ἔθρεψε γάλα.’ M 31^r

Fr. Cor. Mel.

231. ΔΑΜΑΓΗΤΟΤ.

C₁. Pl

epp. 231 sq.

Εἰς Ἀρισταγόραν | Ἀμβρακιώτην.

L₁

7 ὦδ’ ὑπὲρ Ἀμβρακίας ὁ βοαδρόμος ἀσπὶδ’ αἰείρας

τεθνάνμεν ἢ φεύγειν εἴλετ’ Ἀρισταγόρας,

νῖος ὁ Θευπόμπον. μὴ θαῦμα ἔχε· Δωρικὸς ἀνὴρ

10 πατρίδος, οὐχ ἥβας ὀλλυμένας ἀλέγει. M 31^r

σαντά S.^v | σ₁ε₁ δέξατο P₂^{pr} σ’ ἐδέξατο? J^{ar}; fort. σε δέρξατο (cf. IX 61, 1: γυμνὸν ἰδοῦσα Λάκαινα παλίντροπον ἐκ πολέμοιο) | μάτηρ P S.^v μήρ Pl^m μήτηρ Pl^e p. 157, 9 s. v. ὀπλιστής Suid. (deest in S.^v) | πάντα P Pl S. (noli παῖδα reponere conl. IX 61, 2) | ὀπλιστήν Pl^{m.e} ὀπλιστὰν (cum P) S.^a (ὀπιστὰν S.^c), ὀπλίταν Passow (an ὀπλιτᾶν?)

1 cf. VII 531, 1 | α₁ὕτ₁άτοι C ἀπατοι (potius quam ἀστατοι) A^{ar}, cum C congruit Pl | αὐτίκα P Pl; ἀ τέκε (cf. VII 531, 3)? 2 δια A^{ac} διαλ vid. correxisse (litt. fin. non plene expressa) C διὰ Pl | πλαγίων Reiske: cf. 531, 2 (κοίλων — λαγόνων) et VI 255, 6 3 μηδ’ P Pl^{m.1} μηδ’ Pl^a | ἐκεῖνα A^{ar} 4 τοῦμὸν (’ C) P || 5 sqq. Pl^m III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 12 (Pl^w c. 5, 13); in P ep. bis scr. A: p. 242 (P₁) et p. 274 post Damageti ep. VII 438 (P₂), ubi ‘exstat 242’ adscr. rec. man.

5 sq. εἰς ἀρηιμένην (sic, cf. ad l. 8) υἱον | Θεοπόμπον ἢ δωριέα L₂ τοῦ αὐτοῦ (sc. Damag. post VII 438) add. C₂ 6 lemma om. Pl; ad Philippi, Demetrii filii, cum Ambraciensibus bellum ep. spectare putat IG. Schneider (conl. Polyb. IV 61), cf. Susemihl Litt.-Gesch. II 547 7 sq. s. v. βοαδρόμος Suid.; cf. 147, 1

7 ὑπερ A₁^{ac} P₂ | ἀμβρακίας P₂ Pl^m S. (sed αβρακίας S.^v) -κίας(η C₁) P₁ 8 ante ἦ explicandi causa in Pl^m man. rec. inseruit μᾶλλον | φεύγειν P₁ Pl S. τὸ φυγεῖν P₂ | εἴλετ’ A^{ac} εἴλετ’ C Pl ἥθελεν (extrema vs. voce omitta) S. | ἀριστογόρας (sic) P₁ Ἀρισταγ. Pl ἀρηιμένης P₂ 9 νῖοςτ’ εὐπόμπον P₁ νῖος Θευπόμ^π, Pl^{m.pr} νῖος τ’ εὐπότ^π Pl^{m.ar} νῖος ὁ Θευπόμπον P₂, articulum om. Pl^e | ἀνὴρ. C₁ ἀνὴρ. (potius quam ἀνῆρι) A₁^{ar}

232. ἈΝΤΙΠΙΑΤΡΟΥ.

C

Εἰς Ἀμύντορα | νῖδον Φιλίππου.

L

Λύδιον οὐδας ἔχει τόδ' Ἀμύντορα, παῖδα Φιλίππου,
πολλὰ σιδηρείης χερσὶ θιγόντα μάχης·

5 οὐδέ μιν ἀλγινόεσσα νόσος δόμον ἄγαγε Νυκτός,
ἀλλ' ὄλετ' ἀμφ' ἐτάρῳ σχὼν κυκλόεσσαν Ἴτυν. M 90^v

Cor. Phil.

233. ἈΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

C. Pl

223-240 Εἰς Αἴλιον Ῥωμαῖον | στρατιώτην ἐαντὸν | ἀναιρήσαντα. L. C

Αἴλιος, Αὐσονίης στρατιῆς πρόμος, ὁ χρυσέοισι
10 στέμμασι σωρεύσας αὐχένας ὀπλοφόρους,
νοῦσον ὅτ' εἰς ὑπάτην ὠλίσθανε τέρμα τ' ἄφνικτον,
εἶδεν ἀριστείην ἐμφανὲς εἰς ἰδίην.

ἀν^xρ (' A₂ ' C₂) P₂; verba 'Δωρ. ἀνήρ.' separanda esse a seqq. noli ci. ex XVI 1, 3: cf. 438, 3 p. 158, 10 πρίδος Pl^M | οὐ ζῶας P₁ οὐ ζῶας Pl οὐχ^hβας A₂ οὐχ' ἦβας C₂ | ἃ λέγει A₁^{ar}

1 sqq. Pl^M III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 1 (Pl^{I-s} c. 5, 37; Pl^w c. 5, 39), ap. Ir. p. 92 1 Ἀνύτης Pl; Sid. trib. Menk (Setti); titulo caret, sed Anytes epigrammatis adnexum est ap. Ir.; Anytes potest vid. ep. comparanti 724, 4 cum 232, 4 (δόμον VI 123, 3; χερσὶ XVI 291, 4), at Sidonii esse docent 711, 6 νοῦσος — ἄγαγεν, 241, 11 sq. 3 οὐδας (~ C) P | τόδ' A^{ac} | φιλίππου (' C, erasus acc. supra i prius) P 4 s. v. θιγεῖν Suid. | σιδηρείης (' A? C) P Pl^M (Pl^{b.s}) S. σιδηρείης Pl^{h.a} (perperam, cf. VI 124, 3: σιδαρείου πολέμοιο);

σιδαρείας Br. | θιγόντα P | μάχ^hς (α C^s) P μάχης Pl S. 5 οὐ δέ Pl^I | ἄγαγε (" rest. C) P ἦγαγε Pl 6 s. v. Ἴτυς Suid. | ἀλλόλετ' A^{ac} | ὄλετ' S.^{A.B} | ἀμφ' ἐτάρῳ A^{ac} ἀμφ' ἐτάρῳ C ἀμφοτέρων Pl^M Pl^{h.a.b} (ἀμφοτέρων Reiske) ἀμφ' ἐτάρων Suid. Pl^{a.n.s} | (ἐτάρῳ Br. ἐτάροις Brod.) | σχὼν P^{pr} σχοῶν (potius quam σχεῶν) A^{ar} ἔχων S.^{v.A.B.E} | κυκλόεσσ^hαν¹ S.^v || 7 sqq. Pl^M

III^a c. 5, 13 (Pl^w c. 5, 14) 7 ἀπολλωνί Pl^M: cf. IX 280 8 inter ῥωμ² et στρατ. erasa vox est, fort. ἔτερ^o (an αὐσόνι?) | ἐαντὶ ἀν. add. C 10 σωρεύσας ex τωρ cr. C 11—160, 1 ξίφος s. v. ὑπάτη Suid. 11 ν¹οῦσον C νεῦσον A^{ar} (cum C faciunt Pl S., νύσαν Wakefield) | ὅτ' εἰς (' C) P Pl ὅτ' εἰς S.^v | ὑπάτην A^{ac} πυμάτην Heck. στυγερὴν Schm. | ὠλίσθανε^h C -νευ A^{ar} (cf. IX 296, 5) | τέρματ' (' AC) P | ἄφνικτο⁻ P; in fine vs. interpungunt Pl^M Pl^E

πῆξε δ' ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἐὼν ξίφος εἶπέ τε ἰκλῶν· 5
 'Αὐτὸς ἐκὼν ἐδάμην, μὴ νόσος εὐχος ἔχη.' M 31^r

234. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

C. Pl

Εἰς ἕτερον Αἴλιον | Ἀργεῖον στρατιάρχον.

L

5 Αἴλιος ὁ θρασύχειρ ἄργους πρόμος, ὁ ψελιώσας
 αὐχένα χρυσοδέτοις ἐκ πολέμου στεφάνοις,
 τηξιμελεῖ νούσῳ κεκολουμένος ἔδραμε θυμῷ
 εἰς προτέρην ἔργων ἄρσενά μαρτυρίην,
 ὥσε δ' ὑπὸ σπλάγχνοις πλατὺ φάσγανον ἐν μόνον εἰπών· 5
 10 'Ἄνδρας ἄρης κτείνει, δειλοτέρους δὲ νόσος.' M 31^r

itemque S.^v, ut τέρμα cum νοῦσον iungatur et εἰς ἀριστείην referatur ad εἶδεν; C post εἶδεν interp. (ut ab hoc verbo τέρμα pendeat) p. 159, 12 εἶδεν P Pl S.^a. B.^v οἶδεν S. edd. (cf. IX 280, 4) | ἐμφανὲς (C) P S. Pl^m Pl^a.^a ἀμφανὲς Pl^b.^s ἐμφανῆ Heck. ἔδραμεν Toup ἔφθανεν (s. σύμφθανεν et ἄνδραμεν) Reiske ἔφθασεν Br. ἦλυνθεν Schmidt; fort. ἔμβαλεν (olim ci.: ἡμφάνισ' εἶτ') | ἐσὶ δίην (acc. rest. C, qui puncta supra ι add.) P | ἐς S.^v | virgulam pro puncto post ἰδίην adhibet Ellis, qui ἐμφανὲς ad τέρμα refert et apodosin a verbis πῆξε δ' incipere vult

1 πῆξαι S.^v ὑπῆξε S.^b. E | ὑπο A^{ac} | σπλάγχνοισιν S.^v | ἐὼν A^{ac} S.^v | ξίφος P Pl^m ἔγχος S.^v. A. B. E | εἶπέτε (accentus C) P | θνάσκων P θνήσκων Pl 2 ἐκὼν P | εὐχος A εὐχ. C | ἔχοι Pl || 3 sqq. Pl^m III^a c. 5, 14 3 φιλίππου tantum Pl^m; θεσσαλ add. C

4 εἰς αὐτὸ Pl^m εἰς τὸν αὐτόν Pl^E | ἕτερον et στρατιάρον (non στρατιάρχην) L 5—7 κεκολουμένος (sed vocibus ὁ ψελ. — στεφάνοις omissis) Suid.₁ s. v. θρασύχειρ 5 ἄργους P Pl^m Suid. (sed ἀργοῦς S.^v) ἄρεος Brod. Ἐννοῦς et στρατιῆς Reiske, ἄγριος? an γαῦρος? | ὁ ψελιώσας C ὁ ψεδιώσας A^{ar} ὁψὲ διώσας Pl^m. E ὁ ποτε δήσας π' (sc. περὶ αὐχ.) sch.^B (quibuscum cf. per-versum schol.^w) 7 sq. s. v. τηξιμελεῖ S.₂ s. κεκολουμένος S.₃

7 τηξιμελεῖ S.₃.^v.^{ac} in τηξιόμελεῖ mut. man. rec. (duplici puncto litt σ delens) | νούσῳ S.^v | κεκολουμένος C κεκωλυμένος A^{ac} idemque S.₁.^v | (ἔδρακε Heck.) | θυμῷ A^{ac} S.^v 8 προτέρην P S.₂.₃ (sed πρότερον — μαρτύριον S.₃.^E) προτέρων Pl 9 ὥσ, ε, δ' C ὥσεδ'? A^{ac}; litteram ε scripserat etiam A, sed non satis perspicuam, pristina lectio nec ὥσ, δ' nec ὥσ' ὁδ' erat | ὑπο A^{ac} 10 cf. VII 160, 2 | θηλυτέρους?

235. ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΤΑΡΣΕΩΣ.

C

Εἰς Θ. στοκλέα | τὸν Ἀθηναῖον ἐν | Μαγνησίᾳ τελευτήσαντα. L

Μὴ μετρεῖ Μάγνητι τὸ πηλίκον οὔνομα τύμβω,
μηδὲ Θεμιστοκλέους ἔργα σε λανθανέτω·

5 τεκμαίρου Σαλαμῖνι καὶ ὀλκάσι τὸν φιλόπατριν,
γνώση δ' ἐκ τούτων μείζονα Κεκροπίης. M 30^v

236. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

C

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐν | Μαγνησίᾳ.

L

Οὐχὶ Θεμιστοκλέους Μάγνης τάφος, ἀλλὰ κέχωσμαι

10 Ἑλλήνων φθονερῆς σῆμα κακοκρισίης. M 90^v

1 sqq. Pl^M III^a c. 5, 8 (Pl^w c. 5, 9); ap. Ir. p. 108 inter ep. VII 237 et 225 1 διοδῶρον tantum Pl^M Ir., gentile add. C: cf. ad VII 40 (et 137) 2 εἰς αὐτὸν (auctoris nomini prae-
missum) Pl^M εἰς τὸν αὐτόν Pl^E (Ir) post VII 237 | ἐν μαγνησίᾳ L
3 μετρεῖ (μετ in er. τεκ?) Pl^M | τηλίκον Jac. | τύμβῳ C
τύμβου (non τύμβω) A^{ar} 4 μὴ δε A^{ac} μὴ δὲ P^{pc} Pl^M I | ἔργα
Pl^M 5 cf. VII 18. 330 | σαλαμῖνι (circ. in eraso acuto C) P |
καλολκάσι P | ὀλκάσι Pl^M Pl^I. α. s. ὀλκάσι Pl^a (at ὀλκάσιν in epidiorth.)
6 γνώση (ι C) P; cf. 370, 4 | κεκροπίης P: cf. 40, 2; 74, 4 ||
7—p. 162, 7 duo epp. iunxit A, uno lemmate (l. 8) instruxit
L, separavit C qui signum novi carminis ad 237, 1 adpinxit;
duobus epigrammatis tres auctores adscribit C: ἀντιπάτρου |
θεσσαλονικῆς | δ (sc. καὶ) φιλίππου θεσ|σαλονικέως (haec p. 242
in m. exteriori exarata sunt ita, ut ἀντ. inter 236, 2 et 237, 1,
θεσσ. infra 237, 1 exstent; alterum nomen φιλ. cum suo gen-
tili iuxta 237, 2 sq. adpositum est); tertium denique auctorem
ἄλφειοῦ μυτιληναίου add. C p. 243 in marg. superiore; ipse
tamen C ex tribus auctoribus alterum tollit, cum delendi si-
gnum et ante nomen poetae et ante gentile adpingit: γ δ φι-
λίππου θεσ|γ σαλον.; teste igitur correctore ep. 236 est Anti-
patri, 237 Alphei, nec hoc abiudicandum vid. a poeta Mytile-
naeo, cf. IX 97, 526, 104 (3 οἷ ποτε Τροίης cum 237, 3); certe
errant qui nomen ἄλφειοῦ ad ep. 238 spectare et Ἀδαίου titulo
alterum originis testimonium accedere volunt 7—10 Pl^M III^b
c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 2; Pl^I-s c. 5, 38, Pl^w c. 5, 40; ep. exstat
ap. Ir. p. 92 iunctum cum VII 238 7 sq. lemma (ab L scrip-
tum) praecedat occupatque distichi marginem, unde nomen

237. ἈΛΦΕΙΟῦ ΜΙΤΤΛΗΝΑΪΟΥ.

C. Pl

Εἰς τὸν αὐτὸν Θεμιστοκλέα.

M

Οὐρεά μεν καὶ πόντον ὑπὲρ τύμβοιο χάρασσε

καὶ μέσον ἀμφοτέρων μάρτυρα Λητοῖδην

5 ἀενάων τε βαθὺν ποταμῶν ῥόον, οἷ ποτε ῥεῖθροις

P 243 Ξέρξου μυριόναυν οὐχ ὑπέμειναν Ἄρην.

ἔγγραφε καὶ Σαλαμῖνα, Θεμιστοκλέους ἵνα σῆμα 5

κηρύσσει Μάγνης δῆμος ἀποφθιμένον.

M 30^v

238. ἈΔΑΪΟΥ.

A

10

Εἰς Φίλιππον [τὸν] | βασιλέα

A

[τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου].

L

Ἡμαδίην ὅς πρῶτος ἐς Ἄρεα βῆσα Φίλιππος,

Αἰγαίην κεῖμαι βῶλον ἐφесσάμενος,

auctoris partim in marginem ep. sequentis incidit, cf. quae de auctoribus a C traditis supra monuimus p. 161, 8 τῆς¹ αὐτῆς¹ (sc. Anytes, post VII 232) Pl^M; expers tituli est ap. Ir., sed inter Anytes epp. relatum 8 μαγνησία L 9 ἄλλα A^{ac} | κέχωσται Casaub. 10 cf. IX 115, 2 | κ₁α₁κ₁οκρισίης₁ C κεκρο- <πίης> A^{ar} aberrans ad finem ep. praecedentis; κακοτροπίης Pl (cf. Thucyd. 3, 83; A. P. VII 629, 2) ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 5, 7 (Pl^w c. 5, 8); ap. Ir. p. 108 (post VII 74) 1 cf. ad p. 161, 7 sqq. | ἄλφιοῦ C ἄλφειοῦ Pl^{Ir.}, gentile add. C Pl^M, Pl^a in epid. (unde Pl^a.n), om. Ir. Pl^I Pl^a in t. (Philippo ep. trib. Br.) 2 lemma om. P | θεμιστοκλ^v add. Pl^M (om. Ir. Pl^E praeter Pl^B) 3 οὐρεά*** C οὐρεα μέν A^{ar} | μεν P Pl, fort. οὐρε' ὁμοῦ | ὑπερ P 4 μέσον: acc. in ras. C 5 ρόον ('AC) P | οἱ ποτε A in οἷ π. et οἷ ποτὲ mut. C (cf. IX 104, 3 Alphei) | ῥεῖθροις A circumfl. ex acuto fecit C

6 ἕως ὧδε τα θεμιστοκλέους επιγράμμ^α add. p. 243 Lm^e | οὐχ υπέ- μειναν A οὐχ' ὑπ. C | ἄρην ('C, v punctis et lineola del. C) P Ἄρη (cum C) Pl 7 ἵνα σῆμα ('C ~ AC) | λῆμα Jac. 8 κηρύσσει Pl^M -σση Pl^E (κύρωσεν olim ci.) | M. σηκός? | ἀποφθ. C ||

9 sqq. Pl^M III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 3 (Pl^E c. 5, 39, sed Pl^w c. 5, 41), ap. Ir. p. 92 9—11 lemma ante nom. auctoris scr. A; additamentum suum subiecit L 9 titulum om. Pl^M.¹ Ir. ἄδηλον Pl^a.^s; [ἀδ₁]αίου P (pristina scriptura eadem vid. fuisse, pro [ἀδ₁] certe nec ἀλκ nec ἀλφ olim scripserat A: cf. ad VII

ῥέξας οἷ' οὐπω βασιλεὺς τὸ πρίν. εἰ δέ τις αὐχεῖ
μεῖζον ἐμεῦ, καὶ τοῦθ' αἵματος ἡμετέρου. M 90^v

239. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

A. L. Pl

Εἰς Ἀλέξανδρον βασιλέα.

At

5 Φθίσθαι Ἀλέξανδρον ψευδῆς φάτις, εἶπερ ἀληθῆς
Φοῖβος. ἀνικῆτων ἄπτεται οὐδ' Αἰδῆς. M 35^v

240. ἈΔΑΪΟΥ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν [Ἀλέξαν|δρον].

A [L]

Τύμβον Ἀλεξάνδροιο Μακηδόνος ἦν τις αἰείδη,
10 ἠπείρους κείνου σῆμα λέγ' ἀμφοτέρως. M 90^v

51), Alcaeo Messenio ep. tribuit Bgk p. 162, 10—11 εἰς
φιλιππο-|βασιλ|ᾶδ|. scripsit A, articulum τον inseruit L, qui
idem (post nomen auctoris) verba τὸν πρὸ ἀλεξάνδρ⁸ adiecit:
cf. ad p. 163, 2 12 ἡμαθίην (' rest. C) P | βῆ|σα| (|σα| in
er. ναι? C) P 13 cf. 660, 4; 446, 2 | ἐφ' ἐσ|σ|ἀ|μεν|ος C
ἐφессαμένος? A^{ar} | φονευθεῖς ὑπὸ Πανσανίου τοῦ Ἑρμίου· περὶ
τῆς φιλίππου τελευτῆς μέτιθι τὴν ις τοῦ Σικελιώτου Διοδώρου
συγγραφέως sch.^B

1 ῥέξας (' C) οἷ' (apostr. C) P | τοπρίν Pl^M; ante τὸ punctum
erasum est in P | οὐδέτις (' A C) P, cr. Pl 2 cf. 369, 5 | διὰ τὸν
Ἀλέξανδρον νῖδον αὐτοῦ sch.^B; non Alexandrum magnum, sed
Philippum V (ab Alcaeo) dici putat Bgk | καὶ τοῦθ' P Pl,
κοινοῦθ' Herw. κάρτ' ἔσθ' FG. Schmidt; poeta imitatur Ho-
merum, cf. π 300, δ 611 || 3 sqq. Pl^M III^a c. 13 (εἰς
ἥρας), 20 (Pl^E c. 14, 20); ap. Ir. p. 110 (inter VII 139 et
XVI 30); ep. exhibet Suid. s. v. φάτις 3—4 lemma et no-
men auctoris scr. A in textu, L m^o 3 παρμενίων^o L Pl^M

4 εἰς αὐ^τ Pl^M εἰς τὸν αὐτόν (post VII 139) Pl^E Ir.; εἰσαλέξαν-
δρον τὸν|μακεδόνα ante nomen auctoris L 5 φθεῖσθαι PS.
φθίσθαι Pl Ir. 6 cf. Plut. vit. Alex. c. 14; imitatur Parme-
nionem auctor ep. XVI 369 (3 sq.) | verba ἀνικῆτων — Αἰδ. om.
S.^v | ἄ|πτεται (' C " A^{ac}) P | post αἰδῆς (' C) pristina claus.
erasa est in P, sed adpinxit alias duas C itemque prima claus.
deleta in fine ep. seq. || 7 sqq. Pl^M III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 4
(Pl^{I-s} c. 5, 40; Pl^w c. 5, 42) 7—8 εἰς τὸν αὐτόν|ἀδάλον (acut.
corr. ex circumflexo) A ἀλέξαν|δρον add. L; num. μ̄ adpinxit
C 7 Παρμενίωνος Pl (etsi Maximus Adaei distichon non

241. ἈΝΤΙΠΙΛΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

A. Pl

Εἰς Πτολεμαῖον τὸν βασιλέα τὸν μικρόν, |
τὸν νεώτερον τελευτήσαντα.

AC

L

Μυρία τοι, Πτολεμαῖε, πατήρ, ἐπὶ μυρία μάτηρ
5 τειρομένα θαλεροῦς ἠκίσατο πλοκάμους·
πολλὰ τιθηνητὴρ ὀλοφύρατο χερσὶν ἀμήσας
ἀνδρομάχοις δνοφερὰν κρατὸς ὑπερθε κόνιν.

epigrammati Parmenionis VII 239, sed Adaei tetrasticho VII 238 continuavit) p. 163, 9 ἦν? A^{ac} | ἀ₁είδῃ (ε₁εί₁ in ras. scr. C, qui etiam η₁ ex ε₁ correxit) P ἀείδῃ Pl^M ἀείδῃ Pl^a.^a ἀείδῃ Pl^b, 'canere instituit' Bothe; ἐρεῖῃ Bentley ἀθρεῖῃ Jac. ἀδηλῇ FG. Schmidt (in erasa scriptura latere vestigia pristinae lectionis τύμβος — ἦν τινα λήθη contendere non ausim) 10 cf. 369, 4; Alphei ep. IX 97, 6 | κείν₁ο₁ν C κεινῶ? A^{ac}, cum C facit Pl, fort. κείνω restituendum | post ἀμφοτε₁ρας pristina clausula est erasa in P: cf. ad 239, 2

1 sqq. Pl^M III^a c. 7 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 13 (Pl^a c. 7, 13; Pl^b c. 7, 17) 1—3 lemma praemittit A, auxerunt C et L; pristinus titulus ab A scriptus erat hic: εἰς πτολεμαῖον τὸν βασιλ₁ ἀντιπ₁α₁ σ₁δ₁; C post βασιλ add.: τὸν μὶς idemque σ₁δ₁ mut. in σ₁δ₁ων₁λον (litt. partim in erasa clausula collocans); denique L infra nom. auctoris verba τον νεώτ. τελ. adposuit, quibus

man. rec. notulam: ζτ₁ον₁τ (= τίς οὗτος) adiecit; ὦ in m. adpinxit C 2—3 εἰς τὸν βα₁ Πτολεμαῖον Pl^M; Ptolemaeum fuisse filium Epiphanis, fratrem Philometoris, ut Phylsconis suspicatur Reiske 4—5 s. v. τείρει Suid. 4 τοι

P Pl S. σοι (— ἐπι) Jac. | πατήρ. ἐπὶ C πατήρ ἐπι A^{ac} π₁τ₁ρ. ἐπὶ Pl^M S.^v πατήρ ἐπι, (interpunctione post πατήρ deleta, ut praepositio iungeretur cum pronomine) Reiske (Jac. olim, qui tamen postea ἐπὶ μυρία 'dictum ut ἐπὶ πλέον' praefert) | ἔτι Br. | μάτηρ (A C) P Pl^E μήτηρ Pl^M S. (sed μ₁ήρ S.^v) 5 τειρομένη S. τιμωρομένη explicat sch.^B; malim μυρομένα conl. Kaib. 184, 1 et 1089, 4 (ut ἐπι ad pronom. referatur, cf. VII 353) | θαλλεροῦς S.^v | ἠκίσατο P Pl^M S.^v 6—7 s. v. τιθηνάς Suid., s. v. ἀμησάμενος S.₂ (deest haec gl. in S.^v), ὀλοφύρατο — κόνιν s. δνοφερόν S.₃ 6 τι-

θηνητὴρ P Pl -νήτηρ S.₁^v -νήτωρ S.₂^B -νήτειρα δὲ S.₂^E (-νήτειρ S.₁ edd.) | ὀλοφύρατο S.^v S.₂^B S.₃^{B.C.E} | ταῖς χερσὶν S.₂^A | ἀμήσας C ἀμησας? A^{ac} ἀμήσας S.₁^v συνάγων sch.^B; ἀμάσας? 7 ἀνδρομάχοις P Pl S.₁^{A.v} -μάχοιο S.₂^{A.B} -μάχης S.₁^{B.E} S.₂^E -φόνιοις

ἃ μεγάλα δ' Αἴγυπτος ἔαν ὠλόψατο χαίταν, 5
 καὶ πλατὺς Εὐρώπας ἐστονάχησε δόμος·
 καὶ δ' αὐτὰ διὰ πένθος ἀμανρωθεῖσα Σελάννα
 ἄστρα καὶ οὐρανίας ἀτραπιτοὺς ἔλιπεν.
 5 ὦλεο γὰρ διὰ λοιμὸν ὅλας θοινήτορα χέρσου,
 πρὶν πατέρων νεαροῦ σκαπτρον ἐλεῖν παλάμα. 10
 οὐδέ σε νύξ ἐκ νυκτὸς ἐδέξατο· δὴ γὰρ ἀνακτας
 τοίους οὐκ Αἶδας, Ζεὺς δ' ἐς Ὀλυμπον ἄγει. M 33^r

242. ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ.

A C. Pl

10

Εἰς [τοὺς μετὰ Λεωνίδου | τελευτήσαντας
 ἐν | Θερμοπύλαις].

A [L]

Οἶδε πάτραν πολύδακρυν ἐπ' αὐχένι δεσμὸν ἔχουσαν
 ῥυόμενοι δνοφερὰν ἀμφεβάλλοντο κόνιν·

S.₃ Ἀνδρόμαχος ut 'nomen nutritoris' exstaret ci. Reiske (cl. Polyb. 23, 5, 4) | κράτ' οσ' S.₃^v

1 s. v. ἔανῶ S.₁, s. v. δάψατο S.₂ (om. hanc gl. S.^{v.c}) | ἃ μεγ. S.₁^v | ἔανῶι (' rest. C) δάψατο P Pl S. (ἔανῶ δ. Pl^m ἔανῶ δ. S.₁^v), ἐσπάραξε et λαμπρὸν ἢ λεπτὸν ἱμάτιον sch.^B; ἔαν (Huet) ἐδρέψατο (s. ἀπεδρέψατο) Reiske ἔαν ὠλ. Scaliger

(Bentley) | χαίτην (α C^s) P χαίταν (cum C) Pl S.₁^A χαίτην (cum A) S.₁^{v.B.E} S.₂ | cf. VII 412, 1 sqq. (Alcaei) 2 εὐρώπας (' C) P -πᾶς (lin. ut in nom. proprio) Pl^m | δόμοσ P Pl: Phoenicen dicit poeta Sidon., Europae patriam (nec de Nilo: εὐρείας ἐστ. Μέλας cogitandum) 3 cf. VII 10, 5; 633, 1 | (καί ῥ' olim Jac.) | δια- πένθος A 4—5 om. duos versus A, add. C in marg. inter σε-

λάννα et παλάμα notula ζτ in fine vs. 7 praemissa (σελάννα^{ζτ} ἄστρα P) 4 κᾶστρα κατ' οὐρ. Reiske | ἔλιπ C 5—6 s. v. θοινήτωρ Suid. 5 διαλοιμ\ P | διὰ om. S.^{A.B.V.E} | ὅλης S. | ὅλας,

θοιν₁ήτορα (, θοιν in θ' ἡγ? C) P θοινάτορα Jac. 6 σκαπτρον (α C^s, eraso circumflexo supra η) P; cum C facit Pl, σκαπτρον Suid. | παλάμα S.^v 7 οὐ δέσε P | ἐδέξ.: cf. XI 20, 6 | δεῖ A cr. C (ἡ supra εἰ scripto); (ἐδέξατ') ἔχει FG. Schmidt 8 αἶδας (' C) P idemque Pl^m Αἶδης Pl^E | ζεῦσ A^{ac} ζεύσ Pl^m | ἐσὸλ. A^{ac} | ἄγει P; cf. VII 251, 4 || 9 sqq. Pl^m III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 15 (Pl^w c. 5, 16) 9—11 in P exstat titulus hic: μνασάλκου C |

ἄρυννται δ' ἀρετᾶς αἶνον μέγαν. ἀλλά τις ἀστῶν
τούσδ' ἐσίδων θνᾶσκειν τλάτω ὑπὲρ πατρίδος. M 31^r

243. ΛΟΛΛΙΟΥ ΒΑΣΣΟΥ.

A. C

Εἰς [τοὺς αὐτοὺς | τριακοσίους Λακε|δαιμονίους
τοὺς μετὰ Λεωνίδου].

5

A [L]

Φωκίδι παρ πέτρῃ δέρεκεν τάφον· εἰμὶ δ' ἐκείνων
τῶν ποτε Μηδοφόνων μνᾶμα τριηκοσίων,
οἱ Σπάρτας ἀπὸ γᾶς τηλοῦ πέσον ἀμβλύναντες
Ἄρεα καὶ Μῆδον καὶ Λακεδαιμόνιον.

10 ἦν δ' ἐσορῆς ἐπ' ἐμεῖο † βοόστρυχον εἰκόνα θηρός, 5
ἔννεπε τοῦ ταγοῦ μνᾶμα Λεωνίδεω. M 90^v

εἰς A τοὺς μετὰ λεον^δ L | μνασάλκον A | τελ. ἐν θερμοπυ-
λαις: L; lacunam ab A post εἰς relictam perverso lemmate
explevit L, nom. auctoris infra εἰς ab A scriptum, ne altera
lemmatis pars (τελ. ἐν Θ.) a priore separaretur, lineola indu-
xit C, qui ipse nomen Μνασάλκον lemmati praemisit p. 165,
9 Μνησάλκον Pl 10—11 versus non ad Leonidam referen-
dos esse vidit Br., temere ad Thebas ab Alexandro dirutas
refert Brod.; de Sicyoniorum contra tyrannos certaminibus
fort. cogitare licet 12 οἶδε C οἶδε? A^{ar} | post πολύδακρυ
(more suo in medio versu) interpungit C, rectius cum δεσμὸν
iungunt adiectivum Pl^E | επαυχένη A^{ac} 13 ῥυόμενοι: cf. 250, 2;
442, 2 | ἀμφ' ἐβάλλοντο C: cf. 251, 2; 551, 4

1 ἀλλάτις (' C) P | ἀστῶν P^{pc} αὐτῶν A^{ac} 2 τούσδ' P | ἐσίδων
A^{ac}; cf. VII 629, 1 et Congny III 39, 2: μᾶλλον τις τὰδ' ἰδὼν καὶ
ἐπεσσομένων κτλ. | θνᾶσκειν Pl^M, θναίσκειν (A^{ar}) in θναίσκειν
mut. C | ὑπερ A^{ac} | πετίδος Pl^I, πατρίδος adscr. sch.^B (cf.
sch.^w) || 3 sqq. Pl^M III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 12 (Pl^{I.a} c. 5, 48;
Pl^B c. 5, 49) 3—5 εἰς A τοὺς αὐτοὺς L | λολλίου βάσος A |

δ
τριακ. λακεδ^δαι^δμονι^δου^δς^δ τ^δου^δς^δ μετ^δ λεονι L; auctoris nomen, ne
in medio lemmate legeretur, induxit C idemque supra lemmatis
verba adscripsit 3 Βάσσου Pl; cf. IX 279 6 παρ P, γὰρ Pl^a in t. sed
corr. in epidiorth. 7 ποτὲ A Pl^M | μνάμα? A^{ar} μνήμα Pl 8 ἀπογᾶς
A^{ac} 9 μῆδον A^{ac} μῆδον C Μήδων Pl | λακεδαιμονίαν (' A C) P
μονίων Pl -μόνιον (Jac.) Boiss. Heck. -μονίας Jac. 10 sq. s. v.
ταγός Suid. 10 ἦν δ' C Pl ἦν δ'? A^{ac} ἦν δ' S.^v ἦν δ' Heck. |
ἐσορῆς A Pl^M in ἐσὸρῆς mut. C (ἐς ὄρνις S.^v) | υπεμεῖο A^{ac}

244. ΓΑΙΤΟΥΛΙΚΟΨ.

A

Εἰς [τοὺς αὐτοὺς τριακοσίους].

A [L]

Δισσὰ τριηκοσίῳ τάδε φάσγανα θούριος Ἄρης

P 244 ἔσπασεν Ἀργείων καὶ Λακεδαιμονίων,

5 ἐνθα μάχην ἔτλημεν ἀνάγγελον, ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ

πίπτοντες· Θυρέα δ' ἦσαν ἄεθλα δορός.

M 90^v

in ὅπ' ἐμεῖο mut. C ἐπ' ἐμεῖο (cum C) Pl S. (ἐπεμεῖο S.^v) | βο-
όστρουχον P S.^A ('ox-stripping' interpretatur Ellis), βόστρουχον
Pl S. (praeter S.^A); 'ἡδέως ἀναγινώσκοιμ' εὐβόστρουχον, εἰ μὴ
μακρὰ ἦν ἡ τοῦ τρύχω παραλήγουσα' sch.^B (cf. sch.^w), βοοστρύ-
χον Salm., βοοσφάγον s. βοοσφόον Ellis, τανύτριχος Casaub.;
(ἐμεῦ) εὐβόστρουχον Scaliger, εὐβοστρύχου Reiske, πυροβόστρ. et
δασυβ. Brod. (μεγαβ.?), βλοσυρόν λιν B. rnard, καταβόστρ. Boiss.,
πολυβόστρ. et (ἐμεῖ') ὀλοβόστρ. Jac., λοβόστρ. Hecker | θήρησ (=
supra θ et bis in m.^e adpinxit C) P Pl S., cr. Brod. alii
p. 166, 11 τᾶγοῦ (cum signo vocalis productae) Pl^m βαγοῦ Lar-
cher | μνᾶμα (~ rest. C) P μνημα S.; in ep. Doridem dial. prae-
ferente formae πέτρα vs. 1, τριακ. 2, ἄν v. 5 videntur resti-
tuendae | 'Ἡρόδοτος Πολυμνία· ὁ δὲ κολωνὸς οὗτός ἐστι ὅπου
νῦν ὁ λίθινος λέων ἔστηκεν ἐπὶ Λεωνίδῃ' (Herod. VII 225) sch.^B ||

1 sqq. Pl^m II^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 13 (Pl^L c. 5, 49; Pl^B
c. 5, 50) 1—2 εἰς A τοὺς αὐτοὺς τ (per errorem manife-
stum) L | γαιτουλίκον A; in nova p. (244) ad vs. 2 sqq. iterat
lemma L in hunc modum: εἰς τοὺς αὐτοὺς | τριακοσίους | τῶν
λακεδαιμῶν; inter primam et alteram huius lemmatis lineam
erasa sunt quae A scripserat: εἰς γαιτουλικῶν 1 γαῖτε Pl^m
(Pl^E); poeta sui ep. clausulam petivit ex Chaeremonis in eosdem
ep. VII 721 3 βίσσα ('AC) P, cr. Pl | θούριος — Λακεδ. (4) s. v.
θούρον Suid. 4 in fine vs. erasum est in P signum clau-
sulae 5—6 πίπτοντες s. v. ἀνάγγελον Suid.; adnotavit sch.^B:
Παυσανίας μέντοι φησὶ δύο μὲν Ἀργείους ἕνα δὲ Σπαρτιάτην
σώθῃναι· Θυρέα χωρίον ἐστὶν ἐνθα — νικήσαντες (Paus. II 38, 5),
quibus add. sch.^B verba partim omissa a sch.^w haec: ἀξιοῦν-
τες τὸ πλέον ἐσχηκέναι ἐν τῷ ἔργῳ χαλκοῦν ἵππον, τὸν θούριον
δῆθεν, ἀπέστειλαν ἐς Δελφοὺς ἔργον Ἀντιφάνους Ἀργείου
(sumpta e Paus. X 9, 6), denique ταῦτα γέγονε Θεοπόμπου τοῦ
Νικάνδρου τῆς Εὐρυποντιδῶν οἰκίας ἔτι ἔχοντος τὴν Λακεδαι-

μονίων ἀρχήν 5 ἐπάλλον A in ἐπ' ἄλλῳ mut. C; ἐπ' ἄλλον
Pl S., ἄλλῳ praefert Jac. 6 θυρέα (= supra v et ab initio
vs. et in marg. posuit C), Θυρέα Pl (cf. ad VII 431, 721);
Θυρέαι Jac. | δῆσαν A^{ac} | ἄεθλα C ἄεθλον A^{ar} ||

245. ΤΟΥΤ' ΑΥΤΟΥΤ.

C

† Εἰς τοὺς | αὐτοὺς Λακεδαιμονίους.

C

ὦ Χρόνε, παντοίων θνητοῖς πανεπίσκοπε δαῖμον,
ἄγγελος ἡμετέρων πᾶσι γενοῦ παθέων·

5 ὥς ἱερὰν σᾶζειν πειρώμενοι Ἑλλάδα χώρην
Βοιωτῶν κλεινοῖς θνήσκουμεν ἐν δαπέδοις.

M 31^r

Fr. Cor. Mel. 246. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

C

epp. 246–259 Εἰς τοὺς ἐν Ἰσθμῷ | Περσῶν πεπτωκότας |
ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον | τὸν Μακεδόνα μάχῃ.

L

L

10 Ἰσσοῦ ἐπὶ προμολῇσιν ἄλὸς παρὰ κῦμα Κιλίσσης
ἄγριον αἶ Περσῶν κείμεθα μυριάδες,

1 sqq. Pl^M III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 16 (Pl^w c. 5, 17); ep. fragmenta exhibet marmor repertum ad Olympieum Athen., cf. Kaib. Ep. 27 (Hoffmann syll. 106) 1 γετελλῖς (i. e. -λίκον) Pl^M Γετουλλίου Pl^L Pl^a in t. (sed ' τὸ γετελλίου ἐν ἄλλῳ γετουλλίου γρ.' Pl^a in epidiorth.) Γετουλλίου Pl^a Γετουλίου Pl^a Pl^w; Gaetulico ep. abiudicat Kaib. duce Koehlero, qui marmoris fragmentum inter annos 350 et 300 scriptum testatur (quamquam mireris in Gaetulici ep. V 16 ἐπίσκοπε occurrere et ἡμετέρης in eadem pentametri sede atque ἡμετέρων collocatum) 2 αὐτούς λακεδαῖ inapte C, veriora docet altera pars scholii^B (concinentis cum sch.^w) haec: ἢ μᾶλλον τὸ ἐπίγραμμα ἐπεγέγραπτο τοῦτο τῷ πολυανδρίῳ τῷ ἐν Χαιρωνείᾳ τῶν ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον ἀγῶνι ἀποθανόντων; ep. esse epitaphium militum in pugna Chaeronensi occisorum statuit Kaib., non idem esse atque illud a Demosthene pro cor. 290 indicatum recte contendit Preger, qui 'et Anthologiae ep. et carmen deperditum quod Demosthenes recitavit in Atheniensium tumulto inscriptum fuisse' cum Rudolpho Schoellio arbitratur (de epp. Gr. melet. 30); intercidit (quod ex lemmate colligas) post 244 fort. ep. 721, ut titulo τοῦ αὐτ. non Gaet., sed Chaeremon (trag.: cf. fr. 20 sqq.) significetur 3—4 litterae in marmore servatae sunt ε παντοίων θνητο et ος ημετερων πας 3 Κρόνε Pl^a Brod. | θνητῶν Pl | πᾶνεπίσκοπε (gravem et hyphen C) P 5 ἱερὰν? A^{ac} | σᾶζειν A σῶζ. Pl^M | πειρώμενοι (non πειρόμ.) P | χώρην P (χώρον scripserat A, quod in χώρην mut. C; cum C facit Pl), χώραν Kaib. 6 θνήσκουμεν P (' CA^{ar}, litt. ι add. C, om. A Pl) || 7 sqq. Pl^M III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 17 (Pl^w c. 5, 18) 1 Ἀντιπάτρον Pl | σιδῶνι C (qui ν et compendio et ipsa litt.

ἔργον Ἀλεξάνδροιο Μακηδόνης, οἷ ποτ' ἀνακτι
Δαρείῳ πυμάτην οἶμον ἐφespόμεθα.

M 31^r

247. ἈΛΚΑΪΟΥ.

C. Pl

Εἰς τοὺς μετὰ Φιλίππου τοῦ νεωτέρου | πεσόντας τρισμυρίους. L
5 Ἀκλαυστοὶ καὶ ἄθαστοι, ὁδοιπόρε, τῷδ' ἐπὶ τύμβῳ
Θεσσαλίας τρισσαὶ κείμεθα μυριάδες,
'Ημαθία μέγα πῆμα· τὸ δὲ θρασὺ κεῖνο Φιλίππου
πνεῦμα θοῶν ἐλάφων ὥχετ' ἐλαφρότερον. M 31^r

expressit), om. Pl (Thessalonicensi ep. tribuit Sternb.)

p. 168, 8 ἴσσω L -ῶι C | πεπτοκό L 9 τῇ L^{ac} τῇι C |
ἀλέξανδ^δ et μά^χ L 10 ἐπι A^{ac} | προβολῇσιν Pl^M -βολῇσιν Pl^E: cf.
Damageti ep. VII 9, 1 | παρακῦμα A^{ac} 11 (ἀγρόμεναι?) | μυριαδες P
1—2 s. v. οἶμος Suid. 1 ἀλεξάνδροιο, C -δρον A^{ar} |

μακηδό^δ Pl^M μακεδό^δ S.^v | οἷ ποτ' C Pl^M οἱ πότ' A^{ac} οἱ ('quo')
ποτ' Reiske 2 δαρείῳ S.^v | ἐφ' ἐspόμεθα C ἐφespόμεσθα S.^v ||
3 sqq. Pl^M III^a c. 5, 10 (Pl^w c. 5, 19); exstat apud Ir. p. 91
Alcaeï epigrammatis adiunctum inter IX 519 et VII 248;
plenius ep. hexastichon praebet Plut. in vita Flaminini c. 9
3 poetae Messenio trib. ep. etiam Plut. l. c.: τοῦτο ἐποίησε
μὲν Ἀλκαῖος ἐφυβρίζων Φιλίππῳ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀποθα-
νόντων ἐπιψευδάμενος, λεγόμενον δὲ πολλαχοῦ καὶ ὑπὸ πολλῶν
μᾶλλον ἡνία τὸν Τίτον (sc. aegre ferentem Aetolos victoriae
gloriam in se rapere, cf. Liv. 33, 11) ἢ τὸν Φίλιππον, cf. ad
7 sqq. 4 ep. composuit Alc. in Macedones ad Cynoscephalas
a Flaminino Aetolisque devictos; de tumulo sexto demum post
pugnam anno ab Antiocho in occisorum honorem exstructo
cf. Liv. 36, 8 | ~ νεωτέρ L 5 cf. Hom. X 386, λ 54 | ἄκλαν-
τοι Pl^M Pl^I.^a -στοι P Plut. Ir. Pl^b.^s | ἄθαστοι C ἀθάπτοι A^{ar}
ἄταφοι Pl^I Pl^a in t. (sed 'τὸ ἄταφοι ἐν ἄλλῳ ἄθαστοι γρ.' in
epid.); ἄτακτοι Petit | ἐπὶ C ἐπι A^{ac} ἐν Reiske (ὑπὸ Polak) |
τύμβῳ P Pl νότῳ Plut., βουνῷ ex Philippi parodia (cf. ad l. 8)
sumendum suspicatur Jac. 6 Θεσσαλίας P -ίης Plut. Ἡμα-
θίας (sic) Pl^M -θίης Pl^E | malim κείατο, cf. ll. A 162 | μ^υρ^ιάδες
in eraso χιλ. Pl^M (μυριάδες P) 7 sqq. post vs. 2 exhibet Plut.
distichon hoc a Cephalā Maximoque omissum:

Αἰτωλῶν δμηθέντες ὅπ' Ἄρεος ἡδὲ Λατίνων,
οὓς Τίτος εὐρείης ἤγαγ' ἀπ' Ἰταλίας·

quod distich. utrum Alcaeus composuerit, sed rursus Titi

248. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C

Εἰς τοὺς μετὰ Λεωνίδην μαχεσαμένους πρὸς Πέρσας | L
ἐν Θερμοπύλαις. C

Μυριάσιν ποτὲ τῇδε τριακοσίαις ἐμάχοντο

5 ἐκ Πελοποννάσου χιλιάδες τέτορες. M 31^r. Pr. 200

offensa monitus (cf. Plut. Flam. 9) deleverit, an alius poeta Aetolorum vaniloquentiae serviens intulerit, an denique Cephalanae sylloges librarius mero errore praetermiserit, diiudicari nequit; quoniam vero pentameter App. XVI 5 (Pl^M I^b f. 82^r) recurrit ("Αγαγε καὶ Ξέρξης Πέρσαν στρατὸν Ἑλλάδος ἐς γᾶν καὶ Τίτος εὐρείας ἄγαγ' ἀπ' Ἰταλίας — ὁ δ' ἀμπάνσων Ἑλλάδα δουλοσύνας), ab Alcaeo eundem versum, quo offendisset Titum, artificiose ad laudes Romani adhibitum esse coniectura fingi vid. parum probabili p. 169, 7 ἡμαθίῃ (' rest. C) P -θίῃ Pl^M.^s Plut. -θίῃ Pl^I-^b | πήμα? A^{ar} | τὸ δὲ C τό δε P^{ac} 8 θοῶν Pl Plut. θοῶν P, θοῶν? | ὥλετ' (" AC) P ὥχετ' Pl cum Plut. | adnotat sch.^B: Φίλιππος εἰς Ἀλκαῖον· ἄφλοιος (pro ἄφλοιος) καὶ ἄφυλλος, ὁδοιπόρε, τῷδ' ἐπὶ βουνῷ Σταυρὸς ἐπ' Ἀλκαίῳ ἵσταται αὐτόματος. Aliter formatum exstat dist. apud Plut., qui Flam. 9 verbis supra (ad 3) allatis haec subiungit: ὁ μὲν (sc. Philippus) γὰρ ἀντικωμῶδῶν τὸν Ἀλκαῖον τῷ ἐλεγείῳ παρέβαλεν· ἄφλοιος καὶ ἄφυλλος, ὁδ., τῷδ' ἐπὶ νώτῳ | Ἀλκαίῳ σταυρὸς πηγνυται ἡλίβατος. Regis ep. ex sch.^B in Pl^w.^B transiit (nec alienum vid. a Philippo similis argumenti ep. IX 520, cf. Susem. II 546)||

1 sqq. Pl^M III^a c. 5, 19 (Pl^w c. 5, 21); ep. exhibent Herodot. VII 228 (H.), Diodor. XI 33 (D.), Aristid. Panath. II 512 D. (Ar.), Ir.₁ p. 91 (inter ep. VII 247 et VII 249), Ir.₂ p. 293, s. v. Λεωνίδης Suid. codd. deteriores (om. S.^{A.B.V}; ep. ab ipso Suida non receptum fuisse quae praecedunt verba ἐπιγέγραπται ἐπὶ Λεωνίδου ἐπίγραμμα docent; nam titulum in Peloponnesiorum honorem compositum esse Suidam fugere non poterat)

1 — p. 171, 3 duo epp. VII 248 sq. pro uno habuerunt A et L eodemque lemmate instruxit L; diremit epp. C, qui auctoris nomine bis adscripto post τέτορες clausulae signum, ante ὃ ξεῖν' notam initialem adpinxit; contra in Pl^M ex duobus, quae Maximus distinxerat, epp. unum fecit man. rec., quae et clausulam post τέτορες et alterum lemma (cf. ad p. 171, 1) erasit 1 Simonidi trib. ep. C, inter Ἀλκαίου ἐπιγράμματα refert Ir.₁, nomen auctoris om. Pl H. D. Ar. Ir.₂ (S.) | σιμωνίδου (non in iusto marginis spatio, quod suo lemmate occupavit L, sed praeter morem in extremae paginae ora scr. C) P; Simonidi ep. abrogat

249. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C

ὦ ξεῖν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις ὅτι τῇδε
 κείμεθα τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι. M 31^r. Pr. 21

Kaib., vindicat Bgk: cf. Pr. p. 16 p. 170, 2—3 εἰς τ' οὐσ' ἐν Θερμοπύλαις¹ θανόντας Pl^M (Pl^E); τοῦτο κοινῇ ἐπεγέγραπτο add. sch.^B (sch.^W) praeunte Diodoro qui tradit XI 33: ἐπέγραψαν δὲ καὶ τοῖς ἐν Θερμοπύλαις ἀποθανοῦσι κοινῇ μὲν ἅπασι τόδε (seq. ep. 248), ἰδίᾳ δὲ αὐτοῖς (τοῖς Λακεδ.) τόδε (seq. 249); εἰς τοὺς ἐν Θερμοπύλαις θανόντας Ir.₁, ἐπίγραμμα ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσιν ἐν Θερμ. Ἑλλησι Ir.₂ 2 μετα L | λεωνίδην (ω ex o cr. C) P Λεωνίδου Boiss. 2—3 μαχεσαμένους προσ πέρσ' ασ' scr. L, ἐν Θ. adscripsit C ad alterum ep. (inter ep. 249 versum 1 et 2) ita tamen, ut additamentum ad duo epp. referretur 4 μυριάσι Ir.₂ | τῇδε: τᾶδε Schneidewin τεῖδε Pr. | τριηκοσίαις P Pl H. (S.) τριηκοσίης Ar. τριακός. Ir.₂ (Schneidew.) διηκοσίαις Diod.^P (διακ. D. vulg.) τριακόντοις (s. τριακόντεσσι μ.) Bgk 5 cf. Kaib. 47, 2 | πελοποννάσου P H.^{M.P.K.S} -νήσου Pl D. Ar. | τέτορες (' A C) P Pl^{1.b} Pl^a in t. H., τέτορες (ex τέσσαρες cr.) Pl^M τέταρες Pl^a in epid. Pl^s τέτταρες Ar. D.^L τέττορες D.^K | in fine vs. erasa est clausula in Pl^M, cf. ad p. 170, 1—171, 3 ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 5, 20 (Pl^W c. 5, 22); ep. afferunt Herod. VII 228 (H.), Lycurg. Leocr. 109, Diod. XI 33, Strabo IX 429 (Str.), s. v. Λεωνίδης Suid., Ir.₁ p. 91, Ir.₂ p. 293 (inter VII 248 et 677), Arsen. Viol. 118; distichon in P olim iunctam fuit cum VII 248, in Pl^M ex VII 248 sq. unum carmen tetrastichon factum est manu rec.: cf. ad p. 170, 1—171, 3 1 σιμωνίδου C (cf. ad p. 170, 1); Simonidi trib. Cicero Tuscul. I 101 (abrogat Kaib.); nomen auctoris om. praeter C testes omnes (inter Alcaeii epp. refert Ir.₁); proprium lemma ep. non exstat in P, ubi communem duobus epp. 248 sqq. titulum adposuere LC; εἰς τοὺς αὐτούς Pl^{Mar}, erasit man. rec., servant Pl^E Ir.₁; rectius 'τοῖς δὲ Σπαρτιήτησι ἰδίᾳ' H. (distinguens a praecedenti inscriptione in honorem cunctorum Peloponnesiorum composita: cf. ad 170, 2 sq.), 'ἰδίᾳ δὲ αὐτοῖς (τοῖς Λακ.)' D., 'ἡ θρυλουμένη ἐπιγραφὴ τῇ Λακεδαιμονίων στήλῃ οὕτως ἔχουσα' Str., ἐπὶ τοῖς Σπαρτιάταις Ir.₂ 2 ὦ ξένε D. ὦ ξέν' Str. ὦ ξύν' S.^V ξεῖν' Ars. | ἀγγειλον P Pl Lyc. D. Ir.₁ Ars. ἀπάγγειλον Str. ἀγγελε S.^{A.B.V} ἀγγέλλειν H. codd. Ir.₂ (S.^E S. edd.) | ὅτι A^{ac} | τῇδε S.^V τᾶδε Schneidewin (τεῖδε Pr.) 3 τήνων Bgk | ῥήμασι π. P Pl^M Pl^{1.a.b} H. S. πειθόμενοι νομίμοις Lyc. D. Str. Pl^{a.s} (sch.^B addens: μέμνηται Διόδωρος ὁ Σικελιώτης ἱστορικῆς βιβλιοθήκης

250. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C

† Εἰς τοὺς αὐτούς.

L. Pl

Ἀκμαῖς ἔστακνῦϊαν ἐπὶ ξυροῦ Ἑλλάδα πᾶσαν

ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κείμεθα ῥυσάμενοι.

M 31^r5 [δουλοσύνης· Πέρσαις δὲ περὶ φρεσὶ πῆματα πάντα
ἤψαμεν ἀργαλέης μνήματα ναυμαχίης.

ὅστέα δ' ἡμῖν ἔχει Σαλαμίς· πατρὶς δὲ Κόρινθος

5

ἀντ' εὐεργεσίης μνημ' ἐπέθηκε τόδε.]

Pr. 5

251. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C

10

† Εἰς τοὺς αὐτοὺς μετὰ | Λεωνίδου πεσόντας.

L

Ἄσβεστον κλέος οἶδε φίλῃ περὶ πατρίδι θέντες

κνάνεον θανάτου ἀμφεβάλοντο νέφος·

ια, cf. sch.^w) Ars.: cf. A. P. VII 437, 4 (πατέρων ἀζόμενος νό-
μιμα), Kaib. 12; νεύμασι π. Bgk. ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 5, 21 (Pl^w c. 5, 23); exstat distichon apud
Plut. de Her. mal. 39, apud schol. ad Arist. 13, 126 (p. 52 Fr.)
cum ep. VII 257 adnexo, ap. Ir. p. 91, hexastich. apud Arist.
49, 380 (II 512 D.) 1 inter Alcaeï epp. refert Ir., om. nomen
auctoris Pl Plut. Ar. sch.; duo posteriora disticha ab uno Ari-
stide servata Simonidi abrogat Schneidewin, etiam primum dist.
Kaib., antiqui monumenti elogium id fuisse negans 2 εἰς τοὺς
αὐτ. P Pl Ir. per errorem; inscriptum fuisse ep. Corinthiorum ceno-
taphio in pugna Salaminia occisorum tradit Plut. 3 ἀκμῆς
Ar. | ἔστηκνῦϊαν Pl Ar. | ἐπιξ. A^{ac} (cf. II. K 173), ἐπι ξ. Pr.

4 αὐτῶν? A^{ar} αὐτῶν sch. αὐτ. C Plut. Ar. ἡμῶν Pl | Corinthiorum
titulum mutilum putat sic supplendum Pr.: νάσῳ ἐν ἀγχιάλῳ
Σαλαμινίᾳ· ἃ δὲ Κόρινθος ἄμμιν τᾷς ἀρεταῖς μνημ' ἀνέθηκε τόδε
5 δουλοσύνης Ar.^Θ -νας Ar.^Γ | περιφροσι Bergk | πῆματ'
ἄλαστα? 6 ναυμαχίας Ar.^Γ 7 ἡμῖν Ar. ἄμμιν Br. ἄμιν Bgk ||

9 sqq. Pl^M III^a c. 5, 22 (Pl^w c. 5, 24); ap. Ir. p. 91 inter ep.
VII 250 et 253 9 sq. num. CN adpinxit huic ep. (cf. ad VII
240) C, epp. 248 sq., ut videtur, pro uno computans; idem C

in m.^o ^δ adposuit 9 nom. auctoris om. Pl, inter Alcaeï
epp. est apud Ir., Simonidi abiudicat Schneidewin (duo epp. 251
et 253 eidem poetae, neutrum Simonidi trib. Kaib.) 10 εἰς

τοὺς αὐτοὺς Pl Ir.; μετ' λεωνίδου (ω ex o cr. C) πεσόντ' add. L;
duo epp. VII 251 et 253 Graecis apud Plataeas occisis, prius

οὐδὲ τεθναῖσι θανόντες, ἐπεὶ σφ' ἀρετὴ καθύπερθε
κυδαίνουσ' ἀνάγει δώματος ἐξ Ἀίδεω. M 31^r

252. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ. C

Εἰς τοὺς αὐτούς. L

5 Οἶδ' Ἀίδαν στέρξαντες ἐνύπνιον οὐχ, ἅπερ ἄλλος,
στάλαν, ἀλλ' Ἀρετὰν ἀντ' ἀρετᾶς ἔλαχον. M 90^v

253. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ. C

Εἰς τοὺς αὐτούς. L. Pl

Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,
10 ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπένειμε τύχη·

Lacedaemoniis, alterum Atheniensibus, dicata fuisse putat Bgk (conl. Paus. IX 2, 5: Λακεδαιμονίοις τε καὶ Ἀθηναίοις τοῖς πεσοῦσιν ἰδίᾳ τέ εἰσιν οἱ τάφοι καὶ ἐλεγείᾳ ἐστὶ Σιμωνίδου γεγραμμένα ἐπ' αὐτοῖς), v. ad ep. 253 p. 172, 11 οἶδε C οἶδε? A^{ao} | περι A^{ao} | περὶ Pl^M 12 cf. Sim. fr. 37, 8 | ἀμφεβ. νέφος κυάνεον θαν. transponit Friedemann hiatus vitandi causa | ῥυσάμενοι θανάτου δ' Schneidew. | θανάτοι' Ahrens | ἀμφ' ἔβαλ. C

1 cf. VII 431, 8 | θάνοντες A^{ao} | ἐπεὶ? A^{ar} | καθύπερθεν¹ Pl^M(Pl^E) 2 κυδαίνουσ' (α? superscr. man. rec.) Pl^M | ἀίδεω C -δου? A^{ar} ἀίδα Pl | in Pl^M extremis versus verbis olim vid. adpositum fuisse, quod postea erasum est, lemma ad ep. seq. (VII 253) spectans: εἰς τοὺς αὐτούς || 3 sqq. Pl^M III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 5 (Pl^I c. 5, 41; Pl^w c. 5, 43) 3 Sidonio trib. Jac. (Menk, Setti); nom. auctoris om. Pl (ἄδηλον Pl^{a.s}); ep. non integrum inter epp. Simonidea (251 et 253) male insertum vid. Bergkio, qui Antipatri versus epigrammati 301 subiungendos censet 4 'incertum an in trecentos Spart. scriptum sit' Dübner 5 οἶδ' (~C) P | ἀίδαν ex ἀίδα cr. A | ἐν ὑπνιον P ἐνύπν. Pl ἐνόπλιον Casaub. (coll. VII 493, 4); Ἀίδα στ. ἐναύλιον Bgk, f. ἐνώπιον | οὐχάτερ A^{ao} in οὐχ' ἄτερ, post in οὐχ' ἄτερ mut. C οὐχ' ἅπερ Pl^M | ἄλλος ('C) P Pl^M Pl^{I.a.b} ἄλλοι Pl^{a.s} 6 ἄλλ' A^{ar} | Ἀρετὰν A^{ar} ἀρετὰν C Pl 'honorem s. felicitatem' Bgk (Jac.), Ἀρ. 'statuam Virtutis' Benndorf: cf. VII 145 sq. | ἀνταρετᾶς A^{ao} (μνᾶμ' ἀρ. Jac.) | ἔλαβον Pl || 7 sqq. Pl^M III^a c. 5, 23 (Pl^w c. 5, 25); ep. servat schol. Aristid. ad Panath. 229a

Ἑλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἔλευθερίην περιθεῖναι

κείμεθ' ἀγῆράτῳ χρώμενοι εὐλογίῃ.

M 31^r. Pr. 8

254. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς τοὺς Ἀθηναίων | προμάχους.

L

5 Χαίρετ' ἀριστῆες πολέμου μέγα κῦδος ἔχοντες,
κοῦροι Ἀθηναίων, ἔξοχοι ἱπποσύνῃ,

(Fr. p. 58 et 357, Dind. III 154; Sch.^{A.B.C.D} signantur schol. Parisini 2948, Par. 2949, Monac. bombyc. Frommeli, cod. Monac. 123), exstat apud Ir. p. 91 (inter epp. VII 251 et 495) p. 173, 7 Σιμωνίδου lemmati subiungit C; Σιμωνίδης Sch.^{A.D} Σιμωνίδου στίχοι Sch.^B, nom. auctoris om. Sch.^C Pl, Alcaeo trib. Ir., Simonidi abiudicat Schneidewin; versus imitatur auctor tituli Athenis inventi CIA. II 3, 2724 (Hoffm. 122^a): εἰ τὸ καλῶς ἐστὶ θανεῖν κάμοι τοῦτ' ἀπένειμε τύχῃ κτλ. 8 εἰς τοὺς αὐτοὺς P Pl Ir., quibuscum concinit inscriptio Sch.^{B.C} haec: ἐπίγραμμα (Sch.^C, στίχοι Sch.^B) εἰς τοὺς ἐν Πύλαις ἀποθανόντας τριακοσίους; titulum sepulcralem Atticorum ad Plataeas occisorum esse putat Bergk (praeconium vs. tertii Lacedaemoniis parum accommodatum iudicans), epitaphium Atheniensium in cippo Ceramicī inscriptum Pr., ep. pro demonstrativo

habet Junghahn 9 θνήσκειν P Pl Sch. | ἀρετῆς: α C^s, cum A faciunt Pl Sch. 10 ἐκ πάντων τοῦθ' ἡμῖν Sch.^{B.C}

1 σπεύσαντες Sch.^D | ἔλευθερίαν P Sch.^D idemque Pl^M, -ίην Pl^E Sch.^{B.C} | περιθεῖναι C παραθ. Sch.^D 2 ἀγῆράτῳ P Sch.^{A.D} ἀγ*ηράτῳ (erasa litt. υ s. ν) Pl^M ἀγῆράντῳ Pl^E ἀκηράτῳ Sch.^{B.C} | εὐλογίῃ P: ἔλογ. A^{ar}, ε in εν ras. mutat C, qui praeterea litt. υ superscripsit (cum C faciunt Pl Sch.), εὐλογία Pr. || 3 sqq. Pl^M III^a c. 5, 24 (Pl^w c. 5, 26); apud Ir. p. 94 inter epp. VII 346 et 258 3 Simonidis inter epp. refert Ir., Ceo abrogant Brod., Opsop. (Schneidewin, Kaib.) 4 εἰς τοὺς τῶν Ἀθηναίων ἀποθανόντας ('bello sc. Peloponnesiaco') Ir.; in equites ad Mantineam mortuos ep. compositum esse putat Brod., in iuvenes sub initium belli Peloponnesiaci occisos Opsop. (Schneidewin conl. Thucyd. II 19); equites, qui prope Eleusinem cum Cleomene Chalcidensibus Boeotisque pugnantes ceciderunt (v. Herod. V 74), a Ceo praedicari existimat Bergk (cf. Kaib. Mus. Rhen. 28, 456) 5 post πολέμον interpungit Br., ante π. rectius C 6 κούροι C κούροι? A^{ar}; cf. 257, 1 | ἔξοχοι (χ in σχ C) P | ἱπποσύνῃ A -σύνῃ C: cf. Il. Ξ 118

45 οἱ ποτε καλλιχόρου περὶ πατρίδος ὠλέσαθ' ἥβην
πλείστοις Ἑλλήνων ἀντία μαρνάμενοι. M 31^r

254b. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ. C m^s

Εἰς Βρόταχον. C

5 Κρῆς γενεὰν Βρόταχος Γορτύνιος ἐνθάδε κεῖμαι
οὐ κατὰ τοῦτ' ἐλθὼν, ἀλλὰ κατ' ἐμπορίαν. C m^s

255. ΑἲΣΧΥΛΟΥ. C. Pl

Εἰς ἑτέρους προμάχους | Θεσσαλῶν. L

Κυανέη καὶ τούσδε μενεγχεῖας ὦλεσεν ἄνδρας
10 Μοῖρα πολύρρηνον πατρίδα ὀνομένους.
ζῶν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἱ ποτε γυίοις
τλήμονες Ὀσσαίαν ἀμφιέσαντο κόνιν. M 31^r

1 cf. ad 3—6 | καλλιχόρου: Eleusinem dici (non Athenas) suspicatur Bgk (conl. Herod. VI 75, Pausan. III 4, 2) | περὶ A^{ac} | cf. 258, 1; XVI 26, 3 2 ἑλλάνων A Ἑλλήνων Pl^{m.e} (Schneidew.) | μάχομενοι in t. P: notulam ÷ C qui 'γρ. μάρνάμενοι,' (νοι in erasa clausula ep.) in fine versus adposuit; μαρνάμενοι Pl, ἀνταξάμενοι? || 3—6 ep. om. A, scr. C (supra alterum distich. ep. 254 in marg. super. p. 245); lemma, nom. auctoris et hexametrum in eadem linea exaravit C, in altera subiecit pentametrum 3 σιμωνίδ C | 4 εἰς βρ. (non ἐπὶ Βρ.) C: affert Bgk Et. M. 214, 43

5 Κρῆς C: idem initium est versus Simonidei, qui exstat Σ^π (n. 158 apud B.) | γενεήν Dübner | βρόταχ^o C | γορτύνιος (ι ex ε? corr.) C 6 ἐμπορίην C -ίαν Schneidewin | τοῦτο δισσωσ κεῖται¹ add. C, ep. non recurrit in P; distichon, quo epp. εἰς ἀνδρείους series interrumpitur, C aut tamquam Simonideum aliis Cei epp. adnectere voluit aut praemittere carminibus in naufragos, quae a p. 245 versu ultimo (263, 1) incipiunt || 7 sqq. Pl^m III^a c. 5, 25 (Pl^w c. 5, 27) 7 recentiori Aeschilo (Alexandrino) trib. ep.

Heath 8 ἑτέρους (i. e. ἑτέρους et ἑταίρ.) προμάχ^z L; ex elegia, cuius Vit. Aesch. 119, 45 W. mentionem facit, depromptum esse tetrastich. perperam statuit Stanley 9 τοῦσδε C τούσδε A^{ac} | μενεγχεῖας P Pl^w μενέγχεας Pl^m (Pl^{l.a}) 10 πατρίδα Pl^m | πατρίδα, ὀνομ. (virg. adposita ad voc. distinguenda) C πατρίδ' ἀρνομένους A^{ac} 11 ζῶν^{ol} P: οἱ superscr. C, qui etiam

256. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

C. Pl

Εἰς τοὺς | Ἑρετριεῖς τοὺς ἐν | Ἑκβατάνοις κειμένους. C

Οἶδε ποτ' Αἰγαίοιο βαρύβρομον οἶδμα λιπόντες

Ἑκβατάνων πεδίῳ κείμεθ' ἐνὶ μεσάτῳ.

5 χαῖρε, κλυτὴ ποτε πατρὶς Ἑρέτρια· χαίρετ', Ἀθηναί
γείτονες Εὐβοίης· χαῖρε, θάλασσα φίλῃ. M 31^v. Pr. 268

257. ἈΔΗΛΟΝ.

C

Εἰς τοὺς Ἀθηναίων | προμάχους. C

Παῖδες Ἀθηναίων Περσῶν στρατὸν ἐξολέσαντες

10. ἦρκεσαν ἀργαλήν πατρίδι δουλοσύνην. M 31^r. Pr. 274

notulam \propto supra ω et in m.¹ add.; cet. cf. 251, 3 | οἷποτε
(C) P p. 175, 12 ὀσσαῖαν C οσσαῖαν A^{ac} | ἀμφ' ἰέσαντο s.
ἀμφ' l. Par; cf. VII 238, 2; 380, 5; 551, 4; Simon. 167, 4 ||

1 sqq. Pl^m III^a c. 5, 28 (Pl^w c. 5, 30); ep. exstat apud Philo-
lostrat. vit. Apoll. I 24 1 sq. nom. auctoris et lemma ad
prius distich. scr. C eraso pristino, quod L alteri disticho ad-
iunxerat, lemmate hoc: εἰς τ' οὖς Ἑρετριεῖς καὶ ἄθῃ, (i. e. Ἀθη-
ναίους) | τ' οὖς ἐν Ἑκβατάνῳ τελεῖ; L cum hunc titulum ad duo
epp. referret, lemmate ep. 257 instruere omisit 1 nomen auctoris
om. Phil., abiudicat a Platone Pr. (causam erroris ex locis
Platonicis Leg. III 698, Menex. 240 repetens); cf. Herod.
VI 119 2 ep. esse demonstrativi generis vidit Pr. 3 οἱ
δέ ποτ' C οἱ δε π. A^{ac} οἶδέπ. Pl^m, malim ὕδατος (cf. Αἰγαῖον
ὕδωρ Cougny III 82, 6) | βαθύβρομον Ph. | πλέοντες Phil., qui
nautarum Eretriensium in sepulcro ep. insculptum fuisse Da-
midem facit narrantem 4 κείμεθα, ἐν* C κείμεθ' ἐνὶ A^{ar}
consentiens cum Pl Ph. | μεσάτῳ C -τω A^{ac} μεσάτῳ Pl^a
(ἐννιμεσάτῳ Ph.^{s.v} ἐνὶ μεσάτῳ Ph.^p; κείμεθα μεσσαιῶ Jac. κ.
νῦν μεσάτῳ FG. Schm.) 5 κλυτὴ (A^{ar}) ποτὲ Pl^m | πρὶς Pl^m |
Ἑρέτρια Ph.^f 6 post Εὐβοίης interpungunt C Pl^m, ad vo-
cem θάλ. 'Euboeae mare' genetivum refert Reiske || 7 sqq.
Pl^m III^a c. 5, 26 (Pl^w c. 5, 28); ep. exhibet schol. Aristid. ad
13, 126 (Sch.) et ad 13, 132 (Sch.; Fr. p. 52 et p. 58 sq.);
priore schol. loco ep. cum primo disticho ep. VII 250 errore
librarii iunctum est 7 ἄδηλον (cum lemmate adiuncto) scr. C
inter erasa verba, quae L ad ep. praecedens adposuit, cf. ad
l. 1 sq.; ἀδέσποτον Pl; Simonidi tribuit Sch.; τοῦ αὐτοῦ Σι-

258. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς τοὺς μετὰ Κίμωνος | ἐν Εὐρυμέδοντι
ἀριστεύσαντας.

L

LC

Οἶδε παρ' Εὐρυμέδοντά ποτ' ἀγλαὸν ὤλεσαν ἥβην
5 μαρνάμενοι Μήδων τοξοφόρων προμάχοις M 31^r
αἰχμηταί, πεξοί τε καὶ ὠκυπόρων ἐπὶ νηῶν·
κάλλιστον δ' ἀρετῆς μνημ' ἔλιπον φθίμενοι. M 31^v

259. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

C

Εἰς τοὺς Εὐβοεῖς τοὺς | ἐν Σούσοις τελευτήσαντας.

L

10 Εὐβοίης γένος ἐσμέν Ἑρετρικόν, ἄγχι δὲ Σούσων
κείμεθα· φεῦ, γαίης ὅσσον ἀφ' ἡμετέρης. M 31^v. Pr. 267

μωνίδου Sch.^D Σιμωνίδης Sch.^{B. C}; post Simonidem ep. demonstrativum in pugnam Marathoniam scriptum esse censet Hiller, insculptum fuisse in monumento Atheniensium ad Plataeas occisorum Bergk, qui ep. exordium intercidisce statuit; cf. Kaib. Mus. Rh. 28, 444 sq. p. 176, 8 ἀθ^η (i. e. Ἀθηναίων, non -αίους) C

9 cf. VI 343, 2 παῖδας Sch.² A | ἐξέλάσαντες Sch.² A: cf. VI 50, 3
10 ἡρέεσαν A^{ao}, cr. accentum ipse A | ἀργαλέαν Schneidew. |
πατρίδ_ι C πατρίδα (an πατρίδε?) A^{ar} πρί Pl^M | δουλοσύνα_ι P: _ι in eraso v C qui erasam litt. supra _ι restituit et _ι a se scriptam ipse induxit, -σύναν A^{ar} Sch.^{1.2} (praeter cod. Schell.) -σύνην Pl^{M. E} cod. Schell. ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 5, 27; apud Ir. p. 94 1 Simonidis esse negat Krüger (cf. Herm. XX 342) 2 μ^ε L | εὐρυμεδον^τ ('C) L | ἀριστεύσαντας ex ἀριστ' cr. LC, quorum ille in dirimenda voce ἀριστεύσ. scr., unde C ἀρι*|στεύσ. fecit 4 οἶδε C οἶδε? A^{ar} | παρ' εὐρυμέδοντα (apostr. et spir. C) P παρ' Εὐρυμέδοντί Pl | πότ' A κατ' (numeris consulens) Bergk | ἀγλαὸν P | ἥβην (ἥ C ἥ A^{ao}, α C^s) P 6 αἰχμηταῖς P^{ao} -ταῖς, P^{ro} -ταῖ Pl | ἐπι A^{ao} 7 παρὰ γὰρ Εὐρυμέδοντι ποταμῷ Ἀθηναῖοι ἐν ἡμέρᾳ τῇ αὐτῇ δύο ἔργα τὸ μὲν πεζῇ, τὸ δὲ ναυσὶ κατώρθωσαν ἐξ ὧν ἀνέθηκαν τῷ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνι φοίνικά τε χαλκοῦν καὶ Ἀθηνᾶς ἐπιχρύσου ἀγαλμα ἐπὶ τῷ φοίνικι sumpsit sch.^B ex Pausan. X 15, 4 | φθιμένοι A^{ao} || 8 sqq. Pl^M III^a c. 5, 29 (Pl^w c. 5, 31); ep. exstat apud Diog. L. III 33, apud Suid. s. v. Ἰππίας, apud schol. in Hermog. τέχνη ῥητ. (Walz VII 1 p. 193; Cram. Oxon.

Fr. Cor. Mel.

260. ΚΑΡΦΥΛΛΙΔΟΥ.

C. Pl

epp. 260—262? Εἷς τινα ἐν εὐδαιμονίᾳ πολλῇ τελευτήσαντα.

L

Μὴ μέμψῃ παριῶν τὰ μνήματά μου, παροδῖτα·
οὐδὲν ἔχω θρήνων ἄξιον οὐδὲ θανών.

5 τέκνων τέκνα λέλοιπα· μιῆς ἀπέλαυσα γυναικὸς
συγγήρου· τρισσοῖς παισὶν ἔδωκα γάμους,

ἐξ ὧν πολλάκι παῖδας ἑμοῖς ἐνεκοίμισα κόλποις, 5

οὐδενὸς οἰμώξας οὐ νόσον, οὐ θάνατον·

οἳ με κατασπείσαντες ἀπήμονα τὸν γλυκὺν ὕπνον

10 κοιμᾶσθαι χώρην πέμψαν ἐπ' εὐσεβέων. M 30^r

IV 154, 10) p. 177, 9 in Pl^M nullo auctoris nomine distichon epigrammati Platonis VII 256 adiunctum est; pro clausula eiusdem ep. primo habuit Plan., qui litt. E vocis Εὐβ. atramento olim scripserat, posterius demum ad novum ep. indicandum rubro distinxit; nom. auctoris om. Pl^I ἀδηλον Pl^{a. s.}, Platoni

trib. Diog. Suid. Schol. 9 τ'ουστ-τελεῦ L; εἰς τοὺς Ἐρετριέας τοὺς σαγηνευθέντας Diog. 10 εὐβόλιησ (όλι, in er. οί C) P Εὐβοέων S. Sch. | ἤμεν D.^{P. Fpc} ἤμ' D.^Q εἰμέν D.^{B. Fac} Sch. | ἄγχιδε A^{ac} | σώσων? D.^{Bac} 11 φεῦ (~ rest. C) P φευ D.^B | αἰῶς Sch. codd. Walz. ἀῖησ s. ἀῖον Oxon. | ὅσον (' C) P Pl S. τόσον D. Sch. (sed τόσον D.^B Sch. Oxon. ὅσον D.^F) | ἀφημετέρησ A^{ac} ἐφ' ἡμ. S.^v | ἡμετέρας Sch. codd. W. ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 1 (εἰς ἀγαθούς ἄνδρας), 6: cf. ad VII 60

1 sq. lemmati nomen auctoris subiungit C 1 καρφυλλίδου Pl (καρπυλλίδου scr. C ad IX 52) 2 εὐδαιμονία πολλῇ L | ad Q. Metellum Macedonicum, cuius de felicitate cum ep. argumento partim congruentia tradunt Val. Max. VII 1, 1 et Vell. P. I 11, ep. referendum contendit Opsop., negat Jac. (quattuor illius Metelli filiorum mentionem apud Carph. desiderans) 3 μέμψῃ (ι add. C) P | τὸ μνήμά μου, ὦ Jac. | παρ' ὁδῖτα C παροδ. A 4 οὐ δεθανών A^{ac} 5 sqq. ab initio trium, quae sequuntur, distichorum (ante τέκνων, ἐξ, οἳ) in m.¹ L signum ξ — singulis adpinxit, quo continuorum versuum ad idem ep. spectantium ambitus notaretur: cf. Blätter f. d. bayr. Gymn. 26, 4 sqq. 6 συγγήρου (' C) P | τρισσαῖς reponere debebat, qui vs. in Metellum compositos esse volebat, cf. Max. l. c.: 'tres filias nuptum daret earumque subolem sinu suo exciperet' | ἔδαισα FG. Schmidt (Headlam) frustra 7 ἐξῶν A^{ac} | ἐνὶ κοι-

261. ΔΙΟΤΙΜΟΥ.

C. Pl

Εἰς Βιάνορα ἔμπροσθεν | τῆς μητρὸς τελευτήσαντα. L

Τί πλέον εἰς ὠδῖνα πονεῖν, τί δὲ τέκνα τεκέσθαι,
 ἢ τέκοι εἰ μέλλει παιδὸς ὄρᾱν θάνατον;
 5 ἡιδέω γὰρ σῆμα Βιάνορι χεύατο μήτηρ·
 ἔπρεπε δ' ἐκ παιδὸς μητέρα τοῦδε τυχεῖν. M 41^v

262. ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΟΥ.

C

Εἰς Γλαύκην κόρην | ἑταίραν οὔσαν. L

Ἀνθήσει τὸ γράμμα, τί σῆμά τε καὶ τίς ὑπ' αὐτῷ·
 10 Γλαύκης εἰμὶ τάφος τῆς ὀνομαζομένης.

μισα Lennep p. 178, 9 κατὰ σπ. C καταστειλάντες Reiske |
 ante ἀπ. et post distinxit C 10 ἐπενσεβέων A^{ac} ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 27 (εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας), 1 (Pl^E c. 31
 1); num § adpinxit C.—Planudis sylloge utraque epp. εἰς υἱοὺς
 καὶ θυγατέρας exhibet; in Pl^M III^a c. 27 inveniuntur epp. 4:
 A. P. VII 261. 361. 547. 554 (Pl^E c. 31, 1—4); sequuntur no-
 vem epp. in Pl^M III^b c. 25: A. P. VII 300. 488. 389. 466—468, 8.
 646. 486 sq. (Pl^E c. 31, 5—13) 1 Adramytteni vid. ep., certe
 poetae Meleagrei eiusdem, qui VII 733 composuit 2 εμ-

προσ^θ τ^ς μῶς τελευτήσαν^τ L (cf. 168) 3 ἐξ ὠδῖνα Herw. εἰς Πλού-
 τωνα Reiske: cf. 467, 3 | τίδε A^{ac} 4 ἦ Heck. μὴ PPl | μέλλοι PPl
 (μὴ τ. ἦ μέλλοι Mackail) μέλλει Jac. 5 σᾶμα P | βιάνο_lρ_lι (l_ρ in
 eraso ν? C) P | μῶ P^M || 7 sqq. ep. in ap. Buh. (n. 20, p. 134)
 ac. Lips. titulo Ἐρνείου Κυζικηνοῦ instructum est, 'Theocriti
 ubertate' indignum censet Meineke; Chiaie citharoedae Glau-
 ces mentionem facit Theocr. IV 31, unde falsi indicis origi-
 nem repetendam esse opinantur 7 βουκολιξ C 8 κορ^την^τ
 ἐτ^ςραν οὔσαν L 9 cf. App. 233, 1 τίς αὐτὴ γράμματα λέξει | αὐ-

δήσε^ε P: spir. et ει C, accentum AC; αὐδήσεις (potius quam
 αὐδήσει) restituit C, quod interrogative acceptum fort. tenebis:
 'dicesne tu, titule (ὦ γρ.: cf. 503, 1), quid sit monumenti, cui ex-
 structum?' ad quae respondet vs. seq.; αὐδήσεις Ahrens | γράμ-
 ματι A^{ac} in γράμμα· τί, mut. C | σᾶμά τε (accentum utrumque AC);
 αὐδήσεις τὸ γράμμα τί; σᾶμά γε. καὶ Reiske, αὐδήσει τὸ γράμμα τὸ
 σᾶμα τί et αὐδήσει τί τὸ γράμμα; τί σᾶμά τε Jac. | σῆμα Hiller |
 ὑπ' αὐτῷ_l C ὑπαντῶν A^{ar} 10 (Γλεύκης Reiske Κλείτης Br.) ||

Fr. Cor. Mel. 263. ἘΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ ΘΗΙΟΥ. C. Pl
epp. 263—273 Εἰς Κληνορίδην | ναυαγήσαντα. L

Καὶ σέ, Κληνορίδην, πόθος ὤλεσε πατρίδος αἵης
P 246 θαρσήσαντα Νότου λαίλαπι χειμερίῃ·

5 ὥρη γάρ σε πέδησεν ἀνέγγυος. ὕγρα δὲ τὴν σὴν
κύματ' ἀφ' ἡμερτὴν ἔκλυσεν ἡλικίην. M 36^r

1 sqq. Pl^M III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 1 (Pl^E 22, 1). Planudis sylloge maior in cap. εἰς ναυαγήσαντας (M f. 36^r—38^r) exhibet epp. 49 (Pl^{α.ν} c. 22, 1—49; Pl^{I.α.β} c. 22, 1—48; Pl^{α.β} c. 22, 1—47); exstant enim in Pl^M III^a c. 19 n. 1—22: A. P. VII 263—273. 275. 279 sq. 288—290. 293—295. 297. 305 (Pl^{α.ν} c. 22, 1—22; Pl^{I.β.σ} c. 22, 1—21: om. hae edd. ep. VII 297 nec praebet in textu Pl^a, sed affert in epidiorth., unde in Pl^{α.ν} transiit); n. 23—29: A. P. VII 374. 381—383. 388. 392. 397 (Pl^{α.ν} c. 22, 23—29; Pl^{I-β} c. 22, 22—28; Pl^{α.β} c. 22, 22—27; quae edd. om. ep. VII 383); n. 30—43: A. P. VII 499—504. 542 sq. 550; 582. 584. 586 sq. 591 (Pl^{α.ν} c. 22, 30—43; Pl^{I-β} 29—42; Pl^{α.β} 28—41); n. 44—49: A. P. VII 630 sq. 639. 650. 668. 675 (Pl^{α.ν} c. 22, 44—49; Pl^{I-β} 43—48; Pl^{α.β} 42—47). Posterioris sylloges cap. εἰς ναυαγήσαντας continet epp. 28 (M f. 93^v—94^v), insunt in Pl^M III^b c. 19 n. 1: A. P. VII 76 (Pl^{α.ν} c. 22, 50; Pl^{α.β} c. 22, 48; ep. om. Pl^{I.β} Pl^a in t.); n. 2—12: A. P. VII 281. 285 sq. 534, 1—2. 738, 1—2. 274. 350. 624. 395. 291. 404 (Pl^{α.ν} c. 22, 51—61; Pl^{I.α.σ} 49—59); n. 13—28: A. P. VII 495. 652. 494. 498. 653. 654. 506. 283 sq. 510. 513. 287. 278. 282; 532. 539 (Pl^{α.ν} 62—77; Pl^{I.α.σ} 60—75). Duo maioris sylloges epp. scripsit Plan. iterum in minore: III^a c. 19, 21 (A. P. VII 297) invenitur etiam in III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους, n. 6) itemque III^a c. 19, 26 (A. P. VII 383) in III^b c. 5 (εἰς ἀνδρας οὐκ ἐπισήμους, 7). Posterioris sylloges ep. primum (III^b c. 19, 1 s. A. P. VII 76) iam in prioris cap. 6 (III^a εἰς ἀνδρας οὐκ ἐπισήμους, 1) Plan. scripserat, cf. ad p. 53, 1 sqq. VII 388 (III^a 27) recep. Plan. etiam in l. I alterius sylloges (εἰς δίκην, 1) 1—2 nom. auctoris lemmati subiungit C 1 τηλίου ex τεῖου cr. C (om. Pl); Leonidae Tar. ep. trib. Bergk (cf. Bennd. p. 33, J. Mayer stud. in epp. G. p. 67) 2 κλεῖλη νορεῖδ' C κλεάνορα L^{ar}; et exstat alterum lemma ad v. 2 (in nova p.) ab L scriptum: εἰς κλεάνορα, quod C corrigere om. 3 καὶ σὲ P Pl^M Pl^{I.α} καί σε Pl^a | claus. Hom.: α 75 4 θαρσήσαντι P, cr. Pl | cf. Il. A 306 et A. P. VII 503, 4 Ἀρκτούρου λαίλαπι (Leon.) 5 ὥρη A^{ao} αὔρη Casaub. | σ' ἐπέδησεν Barnes | ἀνέγγυος P ἀπιστος sch.^B | ὕγρα: v. Eur. fr. 636, 5; Iph. Aul. 948 | δε A^{ao} | σὴν (C) P

264. ΛΕΩΝΪΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς τὸν αὐτὸν Κληνορίδην.

L

*Εἴη ποντοπόρῳ πλόος οὖριος· ἦν δ' ἄρ' ἀήτης,
ὥς ἐμέ, τοῖς Ἀίδεω προσπελάσῃ λιμέσι,
5 μεμφέσθω μὴ λαῖτμα κακόξενον, ἀλλ' ἔο τόλμαν
ὅστις ἄφ' ἡμετέρου πείσματ' ἔλυσε τάφου.* M 36^r

265. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

C. Pl

Εἰς ἕτερον ναηγόν.

L

*Ναηγοῦ τάφος εἰμί, ὃ δ' ἀντίον ἐστὶ γεωργοῦ·
10 ὥς ἀλλὴ καὶ γαίῃ ξυνὸς ὕπεστ' Ἀίδης.* M 36^r

266. ΛΕΩΝΪΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς ναηγὸν | Διοκλέα.

L

*Ναηγοῦ τάφος εἰμὶ Διοκλέος· οἱ δ' ἀνάγονται,
φεῦ τόλμης, ἀπ' ἐμοῦ πείσματα λυσάμενοι.* M 36^r

p. 180, 6 cf. VII 491, 2 (Mnasalcae; v. Reitzenst. p. 135); 513, 2 | ἀφιμερτήν A^{ac} | ἀμφ' Pl^M Pl^{I. a. b} (ἐφ' Stephan.) | ἐκλασεν Heck. (Bergk): cf. Archiloch. 9, 3 ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 19, 2 (Pl^E c. 22, 2) 1 sq. lemma scriptum est ante nom. auctoris 1 Tarentino trib. Br. 2 αὐτόν κλ^ε L; nomen ex epp. 263 ascitum; εἰς ἕτερον ναηγόν inscribere debebat L 3 cf. 584, 3 | ἦν CPl ἦν? A^{ac} ὄν Heck. | δ' ἄρα ἤτης? A^{ac} δ' ἄρ' ἀήτης C δ' ἄρ' ἀήτης Pl^{M. E} 4 *ὥς (erasa litt. σ potius quam ε) P | ἀίδεω A | προσπελάσῃ Pl^M | λιμέσι Pl^{M. E} idemque A^{ac}-σιν. C 5 imitatur Iulianus Aeg. ep. 582, 2 μέμφεο μὴ—ἀλλ' ἀνέμοις, ep. 586 | ἀλλέο A^{ac} 6 ὅστις (' C) P | ἀφ' ἡμ. A^{ac} | ἔλυσε (' C) PPl || 7 sqq. Pl^M III^a c. 19, 3 (Pl^E c. 22, 3) 7 ep. a Platone alienum censet Bgk. (Reitzenst.)

8 ἔτ^ο ναηγ^ο L 9 εἰμὶ A εἰμί. C | ὃ δ' Pl^M | ἀντίον (' AC) PPl | εἴμ', ὃ δ' ἐναντίον hiatus vitandi causa proposuit Jac., recepit Bergk; f. εἰς μέν, ὃ δ' ἀντίον: cf. Plat. resp. 369 D: γεωργὸς μὲν εἰς, ὃ δὲ οἰκοδόμος 10 cf. 452, 2; 532; 650 | γαίῃ (α ex η corr.) Pl^M | ὕπεστ' ? A^{ac} ὕπ' ἐστ' C || 12 sqq. Pl^M III^a c. 19 (Pl^E c. 22), 4 12 Tarentino trib. Br. 13 cf. VII 282 | οἱ δ' (' rest. C) P οἷ δ' Pl^M

14 ἀπεμὸν A^{ac} | πείσμα^α Pl^M | λυσάμενοι (utrumque acc. C) P; imitatur poetam Gregor. Naz. II 54 C: πλώει ναηγοῦ λεύσσω τάφον ἢ ἀπὸ τύμβου πείσματα λυσάμενος ||

267. ΠΟΣΕΙΔΪΠΠΟΥ.

C. Pl

Εἰς ἕτερον ναυηγόν | Νικήτην ὄνομα.

L

Ναυτίλοι, ἐγγὺς ἄλὸς τί με θάπτετε; πολλὸν ἄνευθε
 χῶσαι ναυηγοῦ τλήμονα τύμβον ἔδει·

5 φρίσσω κύματος ἤχον, ἐμὸν μόρον. ἀλλὰ καὶ οὕτως
 χαίρετε, Νικήτην οἵτινες οἰκτίζετε.

M 36^r

268. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

C. Pl. E

Εἰς ναυηγόν, ὃν | εὐρών τις ἐξέδυσε | τῶν ἱματίων.

L

Ναυηγόν με δέδορκας· ὃν οἰκτείραςα θάλασσα
 10 γυμνῶσαι πυμάτου φάρεος ἠδέσατο,
 ἄνθρωπος παλάμησιν ἀταρβήτοις μ' ἀπέδυσε
 τόσσον ἄγος τόσσον κέρδεος ἀράμενος.

1 sqq. Pl^M III^a c. 19 (Pl^E c. 22), 5 1—2 post lemma scr. nom. auctoris C 1 ποσιδ. C ποσειδ. Pl; cf. Asclepiadis ep. VII 284 2 εἰ-
 σέτ. ναυηγ⁰ L | ὄνομα/ L 3 cf. 287, 4 | ἄνευθεν Pl 4 ναυηγῶ τλή-
 μονι Br. | ναυηγὸν τλ. τύμβῳ Heck. | τλ. τύμβον Pl^M Pr τάφον? Pl^{Mar}
 5 ἤχον? P^{ac} | ἐμὸν C Pl ἐμὸι A^{ac}; post ἐμὸν explicandi causa prae-
 positionem διὰ inseruit sch.^B | ἀλλὰ A^{ac} | αὐτῶς A αὐτῶς C, cr. Pl.
 6 χαίρετε (|ρε| in eraso v C) P | οἷ τινες (C) P | οἰκτίζετε P (cf.
 Herodian. II 558, 30) οἰκτέρετε Pl^M Pl^a.s οἰκτείρετε Pl^L.b Pl^a in t.
 (sed 'οἰκτέρετε δεῖ γράφειν' Pl^a in epid., unde sumpsit Pl^a) ὠκτί-
 σατε Heck., ὠκίσατε (cl. 287) Korsch ἐκφέρειτε Ludw.; ego tentavi εἰ-
 κόνις et εἰ σπιλὰς ἐκτέρισε, cf. 270, 2; 285, 1; 287, 2 || 7 sqq. Pl^M
 III^a c. 19 (Pl^E c. 22), 6; ep. est in sylloge Euphemiana n. 52 (E^F f.
 158^r, E^F f. 262^v) 7 sqq. auctoris nom. lemmati subiungit C 7 πλά-
 τω⁰ Pl^M; epp. 268sq. demonstrativi generis a Platone abiudicat Bgk.
 (Reitz.) 8 εὐρ⁰ L | ἐξέδυσεν L, litt. fin. induxit C | τ ἱμ. L 9 οἰκτεί-
 ρασα (C) P ἠκτείνασα Pl^E | θάλασσα (C) P Pl^M.I E -ττα Pl^a.b.s
 10 γυμνῶσαι A^{ac} | (ῥυπαροῦ Wakefield) | ἠδέσατο A^{ac} E^F.F ἠιδ. C |
 in fine vs. punctum supra lin. posuerunt C Pl^M, plene inter-
 punxerunt edd. ante Jac., qui verborum structuram: ὃν θ.
 ἠδέσατο, (τοῦτον) ἄνθρ. ἀπέδυσε cognovit 11 ab initio al-
 terius distichi itemque tertii adposuit L signum ξ, de quo
 supra dixi ad ep. 260 | ἄνθρ Pl^M E^F | παλάμησιν E^F.F | ἀταρ-
 βήταις E | ἀπέδυσε Pl^M cum P E (-δυσεν Pl^E); pronomen μ'
 delendum censet Bergk 12 τόσσον ἄγ. C τόσσον ἄγ. A^{ac} |

κεῖνό κεν ἐνδύσαιτο καὶ εἰς Ἀίδαο φέροιτο, 5
καί μιν ἴδοι Μίνως τοῦμὸν ἔχοντα ῥάκος. M 36^v. E 52

269. ΤΟῦ ΑὔΤΟῦ ΠΛΑΤΩΝΟΣ. C

Εἰς ἕτερον ναυηγόν. L

5 Πλωτῆρες, σῶζοισθε καὶ ἐν ἄλλι καὶ κατὰ γαῖαν·
ἴστε δὲ ναυηγοῦ σῆμα παρερχόμενοι. M 36^v. E 53

270. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ. C₁.₂. Pl

Εἰς τοὺς ἀπὸ Σπάρτης ναυ|αγήσαντας. L₁

Τούσδε ποτ' ἐκ Σπάρτας ἀκροθίνια Φοίβῳ ἄγοντας
10 ἐν πέλαγος, μία νύξ, ἐν σκάφος ἐκτέρισεν. M 36^v

τόσσον κέρδ. E τοσίχον κ. Scaliger (nec hoc nec τυννοῦ praeferam: cf. VII 740, 6; 591, 2; 625, 5)

1 κεῖνό κεν P E Pl^M Pl^E excepta Pl^I, quae κεῖνο μὲν exhibet; κεῖνο καὶ (et κεῖν' ὃ γε κἀνδύσαιτο) Schneidewin | ἐνδύς εἴτα? | εἰς E εἶν P Pl | φοροῖτο Wakef. φοροίη Cobet
2 μίνωσ, τοῦ μὸν C μῖῶ στον μὸν A^{ac} (virgulam posuit C, ne σ cum seqq. litteris, quibus A add., iungeretur) | ῥάκος A γρ φάρος superscr. C, quocum Pl et E concinunt || 3 sqq. Pl^M III^a c. 19 (Pl^E c. 22), 7; in syll. Euphemiana n. 53 (E^F f. 158^v, E^F f. 262^v)

3 τοῦ αὐτοῦ Pl^M τοῦ αὐτοῦ: ~ primo C, qui clausula erasa π₁λ₁ατ^ω: add., nom. auctoris om. E 4 ἐπιτύμβιον εἰς ναυη-

γόν E^B. P | εἰσέτ^ωL 5 cf. 350 | ἄλλ (spir. et acc. rest. C) P ἄλλ E^F ac | κατὰ A^{ac} 6 ἴστε δὲ (C) P | σῶμα E | παρ' ἐρχ. C || 7 sqq. ep. bis scr. A p. 246 (P₁) et p. 310 post ep. VII 650 (P₂); in Pl^M est l. III^a c. 19, 8 7 σιμωνίδου C₁.₂ Pl; a Sim. abiudicatep. Junghahn

8 εἰσ^τον^σ αποσπάρ L₁ | L₂ adposuit lemma hoc: εἰς ναυηγουσι^ν | ἐν τυρρηνία (ἐκ Τυρρηνίας Boiss.) ναυαγ^ν 9 τοῦσ δε πότ' C₁ τοὺσ δὲ πότ' A₁ ar τούσδε ποτ' ex τούσδε ἔποτ' cr. Pl^M | ἐκ σπάρτας P₁ Pl | τούσδε ἀπο τυρρηνῶν (~ C₂; eras. acc. supra η) P₂ 'manubias de Tyrrenis deo oblatas' explicat Bergk | ἀκροθίνια P₁.₂, cr. Pl; σκῦλα τῶν λαφύρων· θῖνες δὲ εἰσιν οἱ σοροί (leg. σωροί) sch.^B | φ₁οῖβ' (οἶβ' C₁) ἀγαγόντας P₁ φοίβῳ ἄγοντας P₂ Pl 10 πέλαγος: ε refecit, non ex o cr. C₁ |

271. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C. Pl

Εἰς Σώπολιν νῆον | Διοκλείδους.

L

"Ωφελε μῆδ' ἐγένοντο θοαὶ νέες· οὐ γὰρ ἂν ἡμεῖς
παῖδα Διοκλείδου Σώπολιν ἐστένομεν.

5 νῦν δ' ὁ μὲν εἰν ἀλί που φέρεται νέκυσ· ἀντὶ δ' ἐκείνου
οὔνομα καὶ κενεὸν σῆμα παρερχόμεθα. M 36^v

272. ΤΟῦ ΑἲΤΟῦ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C. Pl

Εἰς ναυηγὸν Λύκον | Νάξιον ἔμπορον.

L

Νάξιος οὐκ ἐπὶ γῆς ἔθανεν Λύκος, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
10 ναῦν ἅμα καὶ ψυχὴν εἶδεν ἀπολλυμένην,

μῖαννξ A₁ μία νύξ. C₁ idemque Pl μία ναῦς P₂ | ἐν σκάφοσ
P₁ Pl εἰς τάφοσ P₂: cf. 444, 7 εἰς καὶ τύμβος (Theaeteti) ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 19 (Pl^E c. 22), 9; initium ep. (ὥφ.—νέες)
exstat apud schol. Ven. ad Il. A 415, ap. schol. Eur. ad
Med. 2, schol. Arist. ad Nub. 41, in Etym. M. p. 643, 46 (s. v.
ὥφελος), ap. Zonar. II 1490 (s. ὥφελος), apud Matrang. An.
II 431; ep. cum VII 496 (Σιμωνίδου C) iunxit Heck. ita, ut
huius ep. versui quarto (tertio disticho damnato) tetrastichon
Callimachi adnecteret, totum carmen octastichum poetae
Alexandrino tribuens 1 sq. nomen auctoris lemmati ab L
scripto subiunxit C, idem num. | ὄ | (erasa vid. littera ξ) epi-
grammati adposuit (cf. ad 261) 1 Callimacho ep. vindicant etiam
schol. Hom., Matr., Etym., Zonar.; inter Callimachea exstat
ep. ap. Ir. p. 89 (ubi praecedunt epp. VII 41. 42. 525. 518.
78, 5 sq. 80, deinceps titulo εἰς νέους καὶ νέας praemisso
sequuntur epp. VII 453. 558. 271) 2 σόπολιν et διοκλείδους L

3 vs. imitatur Agathias VII 583, 1 (unde noli ἀβάλε reponere
pro scriptura tradita, quam testes tuentur: cf. tamen fr. 455) |
ὥφελον Etym.^v | μῆδ' A Pl^M | ἐλύοντο Etym.^v | νῆες Etym. | οὐ —
ἂν (bis' rest. C) P 4 διοκλείδου (C) P 5 sq. imitatur Agath.
VII 589, 7 sq. 5 cf. VII 496, 5 | εἰναλί A^{ac} | δὲ κείνου Mein.:
at cf. Agathiae imitatio et Schneid. ad Callim. hymn. in
Artem. 180 6 σᾶμα P Pl σῆμα Br. | παρέρχ. C || 11 sqq.
Pl^M III^a c. 19 (Pl^E c. 22), 10; ap. Ir. p. 89 inter epp. Calli-

machea 7 sq. lemma praecedat in P 7 καλλιμᾶ^χ C om. Pl

8 λν^ξ L 9 οὐκ ἐπι (spiritum utrumque rest. C) P | θάνεν

ἔμπορος Αἰγίνηθεν ὅτ' ἔπλεε. χῶ μὲν ἐν ὑγρῇ
νεκρός, ἐγὼ δ' ἄλλως οὔνομα τύμβος ἔχων
17 κηρύσσω πανάληθες ἔπος τόδε· 'Φεῦγε θαλάσση 5
συμμίσγειν ἐρίφων, ναυτίλε, δυομένων.' M 36^v

5 273. ΛΕΩΝΪΔΟΥ. C. Pl

Εἰς Κάλλαισχρον | ναυηγόν. L

Εὔρου με τρηχεῖα καὶ αἰπήεσσα καταιγὶς
καὶ νύξ καὶ δνοφερῆς κύματα πανδυσίης
ἔβλαψ' Ὠρίωνος· ἀπώλισθον δὲ βίοιο
10 Κάλλαισχρος Λιβυκοῦ μέσσα θέων πελάγευς.
καγὼ μὲν πόντῳ δινεύμενος ἰχθύσι κύρμα 5
ὀχλεῦμαι· ψεύστης δ' οὔτος ἔπεστι λίθος. M 36^v

(¹ AC) P ἔθανεν Pl (φθίνων? an φθινύθων?) | λύκῳς (cum li-
neola, ut in nom. proprio) Pl^M | ἀλλένη A^{ac} p. 184, 10 ἄμα

(¹ C) P | ἀπ' ὀλλυμένην C

1 ἔμπορος et ὅτ' A^{ac} | ἔπλεεν P | χῶ? A χῶ CPl^M | ἐν-
γρῇ A^{ac} 2 νεκρός A νεκρός· C | ἐγὼ δ' Pl^M | τοῦνομα Heck. |
ἔχων C ἔχω A^{ar} 3 sq. peculiare olim ep. duo effecerunt
versus: nam et exstat titulus (ἄδηλον C εἰς ναυηγὸν θαν-

μάσι⁰ L) disticho adpositus et erasum est signum clausulae
post ἔχω (v. 4) itemque initiale ante κηρύσσω 3 φεῦγε: litt.
fin. refecit, non ex alia litt. cr. C | θαλάσση PPl^{M.1} -ττη Pl^{a.8}

4 ἐρίφων: cf. VII 502, 4; 640, 1; Arat. Phaen. 158 | δυ₁₀-
μέν*ων C δυσμενέων A^{ar}, f. δυσομένων || 5 sqq. Pl^M III^a c. 19
(Pl^E c. 22), 11 5 Tarentini est; ep. imitatur Argent. VII 395:
cf. 392 7 cf. 293, 1; 294, 3; 501, 1; Apoll. Rh. I 1204 ὑπόθεν ἐμπλή-
ξασα θοῇ ἀνέμοιο κατὰιξ | λα₁ίπήεσσα (λα₁ in eraso η C) P | καται-
γίς A κατ' αἰγίς C (cf. 295, 3) 8 alterum καὶ om. P | πανσυδίης
A hyphen infra νου et γρ δυσίης supra συδίης add. C: cf. ad
395, 4; 502, 4 9 sqq. alteri et tertio hexametro praefixit C

signum —, de quo v. ad p. 178, 5 sqq. 9 'miser excidit aevo'
Propert. IV 7, 7; 'μήπω γευσάμενος ἥβης ὤλισθον ἐς Ἄιδου'
Kaib. 587 | ἀπ' ὤλισθ₁₀ C ἀπώλισθεν A^{ar} 10 cf. X 23, 4

'μέσσα θέει πελάγη' (Automedon Leonidam imitans) | μέσσα
(¹ C) P (cf. Opp. Hal. I 222 ἀλὸς διὰ μέτρα θέουσιν, A. P. 539, 3) |
πλέων A γρ θέων C^s 11 καγὼ P καγὼ Pl^M κήγῳ Knaack |
κύρμα PPl^M (κῦρμα Dübner, at cf. Lob. paral. 414, 417) 12 οἴχευμαι

274. ὈΝΕΣΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

C

Εἰς Τιμοκλέα ναηγόν.

L

Οὔνομα κηρύσσω Τιμοκλέος εἰς ἄλλα πικρὴν
 πάντῃ σκεπτομένη ποῦ ποτ' ἄρ' ἐστὶ νέκυς.
 5 αἰαῖ, τὸν δ' ἤδη φάγον ἰχθύες· ἡ δὲ περισσὴ
 πέτρος ἐγὼ τὸ μάτην γράμμα τορευθὲν ἔχω. M 93^v

275. ΓΑΙΤΟΥΛΙΚΟῦ.

C. Pl

Εἰς Ἀστυδάμαντα | υἱὸν Δάμιδος ναηγόν.

L

Ἄ Πέλοπος νᾶσος καὶ δύσπλοος ὤλεσε Κρήτα
 10 καὶ Μαλέου τυφλαὶ καμπτομένου σπιλάδες

(^v rest. C) P οἷχημαι Pl (οἷχεῦμαι Br.) ὀχεῦμαι 'vehor' Herm.,
 scr. ὀχλεῦμαι | ψεύστης C ψευστής A^{ar} | ὕπεστι (^ξ ὕ ex ὕ? cr. C,
 ἔ C^s) P ἔπ. Pl ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 19, 7 (Pl^{I. s} c. 22, 54; Pl^{α. n} c. 22, 56)

1 | βυ]ξ^υ (|βυ] in erasa clausula, quam post ὀνέστου gentili
 primo omisso adpinxerat C) P; Ὀνέστου tantum Pl (Κορινθίου
 Pl^B) 2 ναηγ^ο L 3 poeta imitatur Callimachum: cf. 272, 3 sqq.
 (etiam Od. ω 290) | οὔνομα (C) P | τιμόκλεος A^{ar}, cr. C | εἰσάλα
 A^{ac} 4 πάντῃ A πάντῃ Pl^{M. I} | σκεπτόμεν^ηος (acc. alterum et
 η C) P | ἄρ' C ἄρ' A^{ao} ἄρ Pl^M | ἐστὶ A ἐστὶ Pl^M 5 αἰ αἰ Pl^M
 (Pl^{I. a}) αἰ αἰ? A^{ao} αἰ αἰ C αἰ αἰ Pl^s | τὸν δ' P Pl^I τόνδ' Pl^{M. a} | ἤδη
 (C) P 6 cf. 395, 6 (Argent.) | τορευθ^υεν P (sc. τορευθ^υεν C,
 τυρωθ^υεν A: nam το ex τυ fecit C), τυπωθ^υεν Pl || 7 sqq.

Pl^M III^a c. 19, 12 (Pl^E c. 22, 12) 7 γαιτούλλου C γέ^υτ^υ λ^υξ^υ
 (i. e. γέ^υτου λίκου) Pl^M Γετουλλίου Pl^{I. b} Pl^a in t. (sed τὸ Γετου-
 λίου ἐν ἄλλῳ γετουλίκου γράφεται Pl^a in epid.) Γετουλλίκου
 Pl^{α. s} 8 ναηγ^ο L 9 ἄ (C) πέλοπος (C) νᾶσος (~ AC) P in
 lin., γρ. πόννασος supra οποσ ν. scr. C; ἄ Πελοπόννησος Pl |
 ὤλεσε (^v rest. C) P | κρήτα (~ AC) P κρήτ^α ex κρήτα corr. Pl^M
 (ubi signum vocalis productae saepius occurrit) Κρήτα Pl^{I. α. s},
 πόντος Herw., malim (ὤλεσεν) ἀκτά s. ἄκρα 10 τυφλαί (C
 A) P στυφλαί Bernard

Δάμιδος Ἀστυδάμαντα Κυδώνιον. ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη
 ἔπλησεν θηρῶν νηδύας εἰναλίων,
 τὸν ψεύσταν δέ με τύμβον ἐπὶ χθονὶ θέντο. τί θαῦμα; 5
 Κρηῆτες ὅπου ψεῦσται, καὶ Διός ἐστι τάφος. M 36^v

5

276. ἩΓΗΣΙΠΠΟΥ.

C

Εἰς ναυηγόν, ὃν ἀλιεῖς | ἐξαγαγόντες ἔθαψαν.

L

Ἐξ ἀλὸς ἡμίβρωτον ἀνηνέγκαντο σαγηνεῖς
 ἄνδρα, πολύκλυτον ναυτιλίας σκύβαλον.
 κέρδεα δ' οὐκ ἐδίωξαν ἄ μὴ θέμις, ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς
 ἰχθύσι τῇδ' ὀλίγη θῆκαν ὑπὸ ψαμάθῳ.
 ὦ χθών, τὸν ναυηγὸν ἔχεις ὅλον· ἀντὶ δὲ λοιπῆς 5
 σαρκὸς τοὺς σαρκῶν γευσάμενους ἐπέχεις.

1 κυδωνίον P | ἄλλομὲν ἤδη A^{ac} 2 θηρῶν ἔπλησε Br. |
 εἰναλίων C 3 ψεύσταν (' C) P | δέμε (' AC) P δ' ἐμὲ Br. |
 ἐπιχθονὶ A^{ac} | verba τί θαῦμα· om. A, suppl. C, qui περὶ τῶν
 κρητ̃ adscripsit in m^e; σημ̃ in mⁱ adpinxit L idemque in fine
 hexametri ψ̃ (i. e. ὠραῖον χρήσιμον), quod signum C, ut vid.,
 alio atramento novavit 4 cf. VII 654, Callim. hymn. in Iov. 8 |
 ὅπου (' C) P | διὸς ἐστὶ A^{ar} διόσ ἐστι C || 5 sqq. ep. est in apogr.
 Buh. n. 21 (p. 134) | cf. VII 506 (Leon.) 6 ἀλιεῖς et ἔθαψαν L
 7 ἐξαλὸς A^{ac} | σιγηνεῖς P, corr. apogr. 8 πολυκλύτου (cl. VII
 495, 6) et πολύκλυτον Jac. 9 οὐκ ἐδίωξαν (α ex ο corr. A) P |
 ἀλλασυν αὐτοῖς A^{ac} 10 τῇδ' A τῇιδ' C | ὀλίγη A^{ac} | ὑποψ. A^{ac}
 10 sq. in fine pentametri est clausula, ante ὦ χθ. nota
 initialis erasa, non deletus quo tertium dist. tamquam ep.
 peculiare instructum est titulus hic: ἄδηλον C | εἰς ναυηγὸν
 (' C) ἕτερον L; unde error ortus est correctoris in notanda epp.
 decade proxima, cf. ad 280 11 χθόν A χθόν. C, χθών apogr. |
 ἔχεις ὅλον (utrumque acc. C) P: noli ci. ἔχεις κόλον (in quam
 sententiam perperam οὐ χθών scr. Bernard, μὲν οὐχ pro ἔχεις
 vitiose Herw.); comparanda sunt cum Hegesippi verbis 'ὦ χθών—
 ὅλον' quae leguntur in Antipatri ep. 288 'οὐδετέρης ὅλος—μοῖραν
 ἔχ. ἴσην' | ἀντι A^{ac} | δὲ λοίμης (' C' AC) P δὲ λοιπῆς Dorville
 (δὲ λύμης et λώβης olim ci.; an ποινῆς?) 12 τοῖς P τοὺς
 apogr. | ἀπέχεις usitatius pro loci sententia, non necessarium
 duxit Reiske (nec ἔκχεις praeferendum)

277. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C

Εἰς ναυηγὸν ταφέντα | ὑπὸ ναύτου Λεοντίχου.

L

Τίς ξένος, ὦ ναυηγέ; Λεόντιχος ἐνθάδε νεκρὸν
 εὗρεν ἐπ' αἰγιαλούς, χῶσε δὲ τῷδε τάφῳ
 5 δακρύσας ἐπὶ κηρον ἐὸν βίον· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
 ἦσυχος, αἰθυίῃ δ' ἴσα θαλασσοπορεῖ.

278. ἈΡΧΙΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

C

Εἰς ναυηγὸν [ἀνώ|νυμον].

L

Οὐδὲ νέκυς ναυηγὸς ἐπὶ χθόνα Θῆρις ἐλασθεῖς
 10 κύμασιν ἀγρύπνων λήσομαι ἡμόνων.

1 sqq. apogr. Buh. n. 22 (p. 134) 2 ταφέν^τ (puncta C) L |
 λεοντί^χ L (litt. alio atram. refecit man. rec.) 3 τίς ξένος
 (' C) ὦ ναυηγέ. (' rest. C, hyphen subdidit idem, ne ex primis
 litt. duabus vocula ὦν s. ὦν fingeretur) P τίς ξένος, ὦ ναυηγέ;
 vulgo, τίς, ξένος ὦ ναυηγέ; Schneider, τοῖς ξενικοῖς (-αἰγια-
 λοῖς), postea τῇ ξένος ὦν, ναυηγέ, Λ. et ὡς ξένος, ὦ ν., Λ.,
 etiam ξείνος ἐὼν ναυηγοῦ Ἀμύντιχος Jac.; τίς et τοὶ ξένος, ὦ
 ναυηγέ, Λ. Boiss., τίν, ξένος ὦ ν., Λ. (ut τίν dativus sit) Heck.
 et (τίν pro accusativo aeolico ducens) Mein.; idem Mein.
 antea epigrammatis olim hexastichi distich. primum praeter
 verba τίς ξένος, ὦ ν., et alterius hexametri partem priorem
 intercidisse putaverat, ut interroganti 'quis te hospes, o
 naufrage, sepulcro condidit?' mortuus 'Λεοντ.—θαλασσοπ.'
 responderet, τίς τίνος, ὦ ν. perperam Tucker; fort. τίς ξένισ'
 sive τίς κτέρισ', ὦ ναυηγέ; | λεόντ. P^{re} λεοντίχος A^{ac} | ἐνθάδε
 ('AC) P ἐνθα σε Schneid. | νεκρὸν (C'A) P 4 εὗρεν ('AC) P
 (τοῖς ξενικοῖς (v. 1) σ' εὗρεν Jac. (τὸν ξένον) εὗρέ σ' Volger |
 ἐπαιγιαλοῦσ A^{ac} | αἰγιαλοῖς Bentley (ap. Buh.) -λοῦ Heck.
 (Mein.) | χῶσε δὲ C χῶσετε A^{ac} | τῷδε A^{ac} 5 δακρύσας* C
 -σας δ' A^{ar} | ἐὸν A^{ac} | ουδεγὰρ αὐτόσ A^{ac} 6 ἦσυχον (' rest. C, 'A^{ac})
 P; cr. Hemsterhuys (ap. Buh.^m) | αἰθυίη A in αἰθυίῃ mut. C (cf.
 VII 295, 2) | θαλασσοπόρεῖ (utrumque acc. A) P (cf. X 16, 14) ||
 7 sqq. Pl^m III^b c. 19, 25 (Pl^{a. n} c. 22, 74; Pl^{a. a. s} c. 22, 72)

7 Ἀρχίου tantum Pl; βυζάν^τ add. C; poetae Philippeo ep. tribuit
 Menk, qui epigrammatis 278—280 fragmentum coronae Phil.
 contineri censet; praeter Antipatri VII 287 et Posidippi 267 cf.
 epp. 382 (Phil.); 501, 4 (Persae) 8 ἀλλὰ* | θανμα|στο|ν infra lemma

ἥ γὰρ ἀλιρρήκτοις ὑπὸ δειράσιν, ἀγχόθι πόντου
δυσμενέος, ξείνου χερσὶν ἔκυρσα τάφου.

αἰεὶ δὲ βρομέοντα, καὶ ἐν νεκύεσσι, θαλάσσης 5

P 248 ὁ τλήμων αἰὼ δοῦπον ἀπεχθόμενον.

5 μόχθων οὐδ' Αἰδης με κατεύνασεν, ἥνίκα μούνος
οὐδὲ θανὼν λείῃ κέκλιμαι ἡσυχίῃ. M 94^v

279. *ΑΔΗΛΟΝ.

C

Ὅμοίως. Εἰς ναυηγὸν ἀνώ|νυμον.

C.L

Παῦσαι νηὸς ἔρετμὰ καὶ ἔμβολα τῶδ' ἐπὶ τύμβῳ

10 αἰὲν ἐπὶ ψυχρῇ ζωγραφέων σποδιῇ.

ναυηγοῦ τὸ μνημα· τί τῆς ἐνὶ κύμασι λώβης

αὐθις ἀναμνησάμενος τὸν κατὰ γῆς ἐθέλεις; M 36^v

serius subiunxit L (litteram θ antea voculae ἀλλὰ adnexuerat, postea erasit litterisque sequentibus praemisit) p. 189, 9 ἐπι-
χθόνα (utrumque acc. C) P | θηρσὶν P, cr. Pl; nomen sumpsit
Archias ex Leonidae ep. 295 (depravavit A, unde titulus lem-
matistae parum conveniens) | ἔλασθεις: litt. σθ refecit, non ex
στ corr. C; f. ἔλυσθεις; cf. 214, 7sq.; eidem fort. poetae utrumque
ep. (214 et 278) tribuendum 10 ἀγρύπνου — Ἰονίου maluit Jac.

1 ἥ γὰρ: cf. App. 94, 3 | υποδειράσιν? A ὑποδειράσιν C ποτὶ
χοιράσιν Pl 2 ξείνου (acut. corr. ex circumflexo A ipse) P ξεί-
νων Pl (plurali numero, ut vid., cavens, ne genetivus ad nomen
πόντου aut ad τάφου referretur) | ἔκυρσε? P^{ac} 3 αἰεὶ δε Pl^m |
νεκύεσσι (C) P | θαλάσσης P Pl^m -της Pl^s 4 ἐπερχό-
μενον Pl 4 sq. etiam hoc ep. (cf. ad p. 187, 10 sq.) in duo
discerpsit L; erasa est clausula post ἀπεχθ. et nota initialis
ante μόχθων, itemque lemma rasura deletum est, quod L olim
postremis ep. versibus adiunxerat 5 μόχθων P μόχθων δ' Pl |
κατέναυσεν A κατ' ἔναυσεν C, cr. Pl | ἥνίκα? A^{ac} | cf. 382, 3

6 λείῃ Pl ^{τε}λείῃ (τε C^s) P τελέῃ frustra Br.: cf. Plut. mor. 129 B
(τῶν ὕπνων τὸ μὴ συνεχὲς μηδὲ λειῶν, ἀλλ' ἀνωμαλίας ἔχον
καὶ διασπασμοὺς εὐλαβεῖσθαι) | ἡσυχίῃ (rest., add. C) P ||
7 sqq. Pl^m III^a c. 19, 13 (Pl^e c. 22, 13) 7 ἀδέσποτον Pl
8 ὁμοίως C εἰς ν. ἀν. (non ὁμώνυμον) L 9 'τὸ χάλκωμα τὸ
περιτιθέμενον κατὰ τὴν πρῶραν' vocem ἔμβολα interpretatur
sch.^B | ἐπι A^{ac} 10 αἰὲν (AC) P Pl αἰαῖ Jac., ἃ ξέν' Heck.;
αἰλιν'? | ἐπιψυχρῇ A ἐπὶ ψυχρῇ. C 11 ναυηγοῖο Pl^m

280. ἸΣΙΔΩΡΟΥ ΑἶΓΕΑΤΟΥ.

C. Pl

Ἀπὸ ναυηγοῦ πρὸς | γεωπόνον.

C. Pl

Τὸ χῶμα τύμβος ἐστίν· ἀλλὰ τὼ βόε
ἐπίσχεσ οὔτος τὰν ὕνιν τ' ἀνάσπασον·
5 κινεῖς σποδὸν γάρ. ἐς δὲ τοιαύταν κόνιν
μὴ σπέρμα πυρῶν, ἀλλὰ χεῦε δάκρυα.

M 36^v

281. ἩΡΑΚΛΕΪΔΟΥ.

C. Pl

Ὅμοιον ἐπὶ τῷ αὐτῷ. | λαμβικόν.

L

Ἀπισχ', ἄπισχε χεῖρας, ὦ γεωπόνε,
10 μῆδ' ἀμφίταμνε τὰν ἐν ἡρίῳ κόνιν.
αὐτὰ κέκλαινται βῶλος· ἐκ κεκλαυσμένας δ'
οὔτοι κομάτας ἀναθαλήσεται στάχυν.

M 93^v

ναυαγοῖο Pl^E | ἐν P ἐνὶ Pl (cf. Sternb. App. p. 111) p. 189, 12
αὐθις (~ C) PPl αὐτὶς Br. | ἀνὰ μνησαί C | καταγῆς A^{ac} ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 19 (Pl^E c. 22), 14; num. π, cum ep. 271
numero o distinctum sit, epigrammati 280, non sequenti ad-
posuit C, nimirum unum ep. 276 pro duobus computans (cf. ad
p. 187, 10sq.) 1 in eadem re versatur Antiphili ep. VII 175;
poetam Aegeat. coronae Philippeae adnumerat Weigand (Menk,
cf. ad p. 188, 7) 2 lemma supra scriptum exhibet Pl idemque
scr. C ad v. 1 citra m.ⁱ; alterum tradidit L in m.^o hoc: εἰς

τάφον ἐπὶ χωρῇ (i. e. χωρᾷ) κειμένον | ἀροτρεν|ομένης (non acc.,
sed litt. s sunt erasae supra εν) ἱαμβικῶς (sic) | suo lemmati
signum ✕ (sc. χρήσιμον) praeponit C | ἀπ' Pl^M (lemma om. Pl^I) |

πρὸ C (idemque cum acc. Pl^M) | γεηπόνον Pl 3 τύμβος ἐστίν

Pl^M | ἐστὶ A^{ac} ἐστὶ^ν. P^{pc} (ν A^s, ' C) | τῷ P 4 οὔτως C (Pl)

οὔτως A^{ar}; οὔτως πᾶς sch.^B | τὰν ὕνιν (ῥ ex ἰε fecit C) P τὴν

ὕνιν Pl^M τὴν ὕνιν Pl^E (cf. VI 104, 4; VII 175, 3) | τ' om. A, in-

seruit C (cum Pl) 5 κινεῖς C κόνιν s. κείνοσ? A^{ar} | σποδόν

γάρ A σποδὸν γάρ. C | ἐς PPl | τοιαύτην Pl 6 ἀλλὰ A^{ac} |

χεῦε (alterum ε corr. ex σ?) Pl^M || 7 sqq. Pl^M III^b c. 19, 2

(Pl^{a, n} c. 22, 51; Pl^{L, a, s} c. 22, 49) 7 ἡρακλεῖδ^δ Pl^M: ep. propter dial.

dor. eidem auctori atque 465 tribuere malis 8 ἐπὶ τῷ αὐτῷ L

9 ἄπισχεχεῖρας (' C A^{ar}; eras. acc. supra prius ε) P 10 μὴ δ'

PPl^{M, I} | ἐνηρίῳ A^{ac} ἐν ἡρίῳ Pl^M 11 αὐτὰ PPl αὐτὰ Reiske;

r. Cor. Mel.

282. ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ.

C

pp. 282—285?

Εἰς ναυηγόν.

L

Ναυηγοῦ τάφος εἰμί· σὺ δὲ πλέε· καὶ γὰρ ὅθ' ἡμεῖς
ὠλλύμεθ', αἱ λοιπαὶ νῆες ἐποντοπόρουν. M 94^v

283. ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

C

Ἔτερον εἰς ναυηγόν | † Ἀμφιμένην.

L

Τετρηχυῖα θάλασσα, τί μ' οὐκ οἴζυρὰ παθόντα
τηλόσ' ἀπὸ ψιλῆς ἔπτυσας ἡiónος,
ὥς σεῦ μηδ' Αἶδαο κακὴν ἐπιδειμένος ἀχλὺν
Φυλεὺς Ἀμφιμένευσ ἄσσον ἐγειτόνεον; M 94^r

αῦα? | κεκλαυσμένας A idemque Pl^M; prius σ puncto supra litt.
posito (κεκλαυσμένας P) del. C, κεκλαυμένας (cum C) Pl^E |
δ' in fine vs. om., ab initio seq. collocant PPl^M p. 190, 12

γρ κό
δ' οὔτοι (spir. C) PPl | κάματος P; acc. supra α C, idem
γρ κό supra scr., sed ipse A primo κοματος scripserat, ex
quo κάματος correctura demum factum est, κοματὸς Pl κομά-
τας Br. (Reiske) | ἀναθαλύσεται P -θαλήσεται Pl^{M.a.s} -θαλή-
σει Pl^I ἀναθαλήσει ποτὲ vitiose Reiske; fort. κομάτας ἀναδο-
θήσεται | στάχυν^σ (σ C^s) P ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 19, 26 (Pl^{a.n} c. 22, 75; Pl^{I.a.s} c. 22, 73)

1 Ἀντιπάρου Pl 3 imitatur ep. Leonidas Alexandr. VII
675, cfr. etiam epp. 264, 266, 269 | ναυηγοῦ P idemque Pl^{M.I}
-αγοῦ Pl^{a.b.s} | εἰμί A^{ar} εἰμί· C | ὅθ' (C) P 4 ὠλλόμεθ' C qui
ο in α (non ω) scripsit, alterum o ex ε potius quam ν corr.:
ὠλλέμεθ' ? A^{ac} ὠλλύμεθ' Pl ὠλόμεθ' Jac. ὀλλύμεθ' Br. | νῆεσι, C
νήεσι ? A^{ar} | ἐποντοπόροι C ποντοπόροις A^{ar} (ex 675, 2
erasam scripturam restituendam esse suspiceris fort. in hunc
modum: ὠλλύμεθ', ἄλλος ἔπλει νήεσι ποντοπόροις) || 5 sqq.

Pl^M III^b c. 19, 20 (Pl^{a.n} c. 22, 69; Pl^{I.s} c. 22, 67) 5 τοῦ αὔ

(sc. Leonidae Tar. post VII 506) Pl^M 6 ἔτ⁹ L | νῖδον Ἀμφι-
μένους inscribere debebat L 7 cf. VII 382 | τετρηχυῖα* C τετρη-
χυῖαν A^{ac} | θάλασσα PPl^{M.I} -τα Pl^{a.s} | οἴζυρὰ (C) PPl^M, cr. Jac.
8 ἀπο A^{ac} | ψηλῆς P ψιλῆς Pl 9 ὥσσειν, C ὅσσειν A^{ac} ὥς σεῦ Pl^M
μὴ δ' PPl^M | κακὴν: cf. Od. v 357; Kaib. 310, 3 10 φιλλεύς (C C
circumflexo? eraso) P Φιλλεύς Pl, cr. Mein. (Φυλλεύς Scaliger) ||

284. ἈΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

C. Pl

Ἔτερον εἰς ναυηγόν· θαυμάσιον.

L

Ὀκτώ μεν πήχεις ἄπεχε, τρηχεῖα θάλασσα,
καὶ κύμαινε βόα θ' ἡλίκαι σοι δύναιμι·

5 ἦν δὲ τὸν Εὐμάρεω καθέλης τάφον, ἄλλο μὲν οὐδὲν
κρήγνυον, εὐρήσεις δ' ὅστέα καὶ σποδιήν. M 94^v

285. ΓΛΑΥΚΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΙΤΟΥ.

C

Ἔτερον εἰς ναυηγόν | Ἐρασίππου.

L

Οὐ κόνις οὐδ' ὀλίγον πέτρης βάρος, ἀλλ' Ἐρασίππου
10 ἦν ἔσορᾶς αὕτη πᾶσα θάλασσα τάφος.

ὤλετο γὰρ σὺν νηί· τὰ δ' ὅστέα ποῦ ποτ' ἐκείνου
πύθεται, αἰθυῖαις γνωστὰ μόναις ἐνέπειν. M 93^v

286. ἈΝΤΙΠΙΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

C

Ἔτερον εἰς ναυηγόν | Νικάνωρα | Τύριον πλουσιώτατον.

L

15 Δύσμορε Νικάνωρ, πολιῶ μεμαραμμένε πόντῳ,
κεῖσαι δὴ ξείνη γυμνὸς ἐπ' ἡιόνι

1 sqq. Pl^M III^b c. 19, 21 (Pl^{α. n} c. 22, 70; Pl^{l. s} c. 22, 68)1—2 lemmati subiungit nom. auctoris C 1 ἀσκληπιά^δ Pl^M:cf. V 63; 84, 4 2 ξῆ^ο et ναυηγ^ο ut saepius L | cf. VII 267 (Posid.)3 θάλασσα P Pl^{M. I} -ττα Pl^{α. s} 4 κύμαινε* C κυμαίνει A^{ar} |ἡλίκαι σοι (C) P 5 ἦν A^{ao} | εὐμάρεω P^{pr} εὐμαρέω s. -έω? A^{ar},cr. Pl | καθέλης P Pl^M | ἄλλομὲν A^{ao} | οὐδὲν (A C) P 6 εὐρή-σεις C εὐνήσεις A^{ar} | ὅστέα (more suo) A^{ao} | σποδιήν (C) P ||7 sqq. Pl^M III^b c. 19, 3 Pl^{α. n} c. 22, 52; Pl^{l. s} c. 22, 50) 7 νικοπολ

C, om. Pl; cf. ep. VII 45; 591 (ep. eiusdem Gl. vid. ac XII 44, cf. τὰ

παλγνία — ἐκεῖνα cum 285, 3) 9 ὀλίγον A^{ao} | πέτρας Pl | βάρος:

cf. VII 655, 3 | ἄλλερασίππου ex ἄλγερ. A ἄλλ' ἐρ. C 10 'nunc tibi

pro tumulo Carpathium omne mare est' Prop. IV 7, 12 | ἔσορᾶς

(A C) P ἔσορᾶς Pl^M | αὖ τη C αὖ (? non αὖ) τη A^{ao} 11 συννηί·(A C cum puncto C) P | ὅστέα A^{ao} | ποῦ (A C) P πού Pl^M12 ἐνέπειν: cf. IX 341, 4 || 13 sqq. Pl^M III^b c. 19, 4 Pl^{l. s}

c. 22, 51) 13 θεσσαλῶ add. C, om. Pl; a Sidonio potius ep. in

ἡ σύ γε πρὸς πέτρῃσι· τὰ δ' ὄλβια κεῖνα μέλαθρα
 φροῦδ', <ἐφόδου δὲ> πάτρης ἐλπὶς ὄλωλε Τύρου.
 19 οὐδέ τί σε κτεάνων ἐρρύσατο· φεῦ, ἐλεεινέ,
 ὦλεο μοχθήσας ἰχθύσι καὶ πελάγει. M 93^v

r. Cor. Phil. 287. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ. C. Pl
 p. 287—290. Εἰς Λῦσιν ναυηγόν. L

Καὶ νέκυν ἀπρήνυτος ἀνιήσει με θάλασσα,
 Λῦσιν ἐρημαίῃ κρυπτόν ὑπὸ σπιλάδι,
 στρηνὲς αἰὲ φωνεῦσα παρ' οὔατι καὶ παρὰ κωφὸν
 10 σῆμα. τί μ', ὠνθρωποι, τῇδε παρωκίσατε,

Tyrium conditum esse suspiceris, unde quinto etiam epigrammate
 fragm. Mel. (282—286) augendum colligas p. 192, 14 ⁰εἰς et πλου-
 σιῶ L; post νικάνορα erasa est clausula 15 Νικᾶνορ Pl | με-
 μαραμμένε P (cf. Clem. Al. Protr. § 49 ὕβρει μεμαραμμένον,
 Lucian. Anach. 25 σώματα — μεμαρασμένα); μεμορημένε Pl (cf.
 VII 466, 7) 16 ἐπηιόνι A^{ac} | ὑπ' Plⁱ | cf. VII 497, 6

1 ἡ σύ γε P ἥσυχα Bothe | πέτρῃσι· ex πέτρῃσιν cr. Pl |
 κεινὰ FG. Schmidt 2 φροῦδα. ∞ πάσης (signum ∞ bis re-
 currit in m.^o) P φροῦδά τε καὶ πάσης Pl; φροῦδ' ἄρα καὶ π.
 Salm., ὡς φροῦδ' ἃ π. Heck., φροῦδ' αὐτῆς τε πάτρης Dübner.
 (sed πάτρης iam Reiske et Jac. proposuerunt), φροῦδος δ' ἡ
 πάτρης Schmidt, φροῦδα πάτρης πάση δ' (debebat πάσης δ')
 Kaibel, φροῦδ' ἔρρει (s. ἔπεσεν), πάσης δ' olim ci., nunc ἐφόδου δὲ
 post φροῦδα intercidiisse puto 'spes patriae adeundae naufrago
 erepta'; nam ἔφοδος iunctum habet genetivum ad indicandam
 rem quae petitur (cf. ἔφοδος ἐπιτηδείων Xen. Hell. II 4, 3) |
 ὄλωλε (alterum λ corr. ex ρ) Pl^m 3 sq. ad hoc dist. in nova
 p. J (ὥραιον) adpinxit C 3 οὐδέτι PPl^m || 5 sqq. Pl^m III^b
 c. 19, 24 (Pl^{a. n} c. 22, 73; Pl^{l. s} c. 22, 71) 5 Thessalonicensi tri-
 buunt Br. Setti (moneo tamen Lysidis nomen in Antipatri quem
 Sidonium esse volunt occurrere ep. IX 567, 4); imitatur ep.
 Archias VII 278; cf. etiam VII 382 6 λύσιν L | ναυ_ηγόν
 (η non ex α, sed ex γ corr.) L 7 θάλασσα PPl^{m. i} -ττα Pl^{a. s}
 8 λῦσιν C λύσιν A^{ar} λῦσιν (lin. ut in nom. proprio) Pl^m: cf.

VII 537, 2; IX 567, 4 | ὑπο A^{ac}: cf. 1, 4; VI 223, 4 9 στήνεις (ρ C^s)
 P στρηνὲς Pl σαφεὲς τραχὺ sch.^b | παρούατι A^{ac} παρ' οὔατι CPl

ἡ πνοιῆς χήρωσε τὸν οὐκ ἐπὶ φορτίδι νηὶ 5
 ἔμπορον, ἀλλ' ὀλίγης ναυτίλον εἰρεσίης
 θηκαμένη ναυηγόν; ὁ δ' ἐκ πόντοιο ματεύων
 ζῶην ἐκ πόντου καὶ μόρον εἰλκυσάμην. M 94^v

5 288. ΤΟῦ Αἴτοῦ Ἀντιπάτρος. C
 Ὅμοίως εἰς ναυηγὸν | ἀνώνυμον. L

Οὐδετέρης ὅλος εἰμὶ θανὼν νέκυσ, ἀλλὰ θάλασσα
 καὶ χθὼν τὴν ἀπ' ἐμεῦ μοῖραν ἔχουσιν ἴσην.
 σάρκα γὰρ ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες· ὅστέα δ' αὖτε
 10 βέβρασται ψυχρῇ τῇδε παρ' ἡϊόνι. M 36^v

289. Ἀντιπάτρος Μακεδόνης. C

Εἰς Ἀνθέα τὸν ναυηγὸν | ἐκ τῆς θαλάσσης σωθέντα, |
 ὑπὸ θηρὸς δὲ χειρσαίου ἀναιρεθέντα. L

Ἀνθέα τὸν ναυηγὸν ἐπὶ στόμα Πηνειοῖο
 15 νυκτὸς ὑπὲρ βαιῆς νηξάμενον σανίδος

παρ' οὕατα (s. παρ' οὐας) Reiske | παρακωφόν A^{ac}; περὶ κ.?
 p. 193, 10 cf. 267, 1 | ὠνθροποι PPl^M | παρ' ὠκίσαι_ε C παρωκί-
 σατε: ~ A^{ar}; _ε scr. C in erasa clausula (non pro o), idem
 notam initialem ante ἡ (v. 5) erasit atque lemma posteriori-
 bus distichis duobus ab L adscriptum 'ἐξ εἰς ναυηγῷ ἀνώ|νυ-
 μον διοσκορ^δ' lineis induxit ||

1 ἡ C ἡ A^{ac} | οὐκ ἐτι APl^M οὐκῆτι C οὐκ ἐπὶ Schneider
 (Br.): cf. VII 295, 4; 654, 3; 652, 2 2 ἀλλολίγης A^{ac} 3 ὅδ'
 Pl^M | post ματεύων interpunctio erasa est in P 4 cf. VII 394, 6 |
 εἰλκυσάμην? A^{ac} || 5 sqq. Pl^M III^a c. 19, 15 (Pl^E c. 22, 15)
 5 Ἀντιπάτρος Pl; poetae f. obversatur ep. 506 7 cf. 276, 5; IX 56, 8 |
 οὐδ' ἑτέρης C οὐδετ. APl^M | ὅλος (' rest. C) P | θάλασσα PPl^{M.1} -ττα
 Pl^{a.s} 8 ἀπεμεῦ A^{ac} 9 μὲν γὰρ P μὲν om. Pl | αὖτε (spir. C;
 ε refecit, non ex ι cr. C) P αὖα Reiske 10 ψυχρῇ τῇδε παρηϊόνι
 A^{ac} | ψυχρῇ C ψηχρῇ Heck. (ψαφαρῇ? at cf. VII 291, 6) | τῇδε C
 (ψυχρῇ τῇδε π. ἡϊόνι post βέβρασται requirit Reiske) || 11 sqq.
 Pl^M III^a c. 19 (Pl^E c. 22), 16 11 τοῦ αὐτοῦ (post VII 288) Pl |
 μακεδ^ς C | litteram q huic epigrammati adpinxit C, non

μούνιος ἐκ θάμνοιο θορὼν λύκος, ἄσκοπον ἄνδρα,
ἔκτανεν. ὦ γαίης κύματα πιστότερα. M 36^v

290. ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ. C. Pl

Ἔτερον εἰς ναυηγὸν ὑπὸ | ἔχεως δηχθέντα. L

5 Λαίλαπα καὶ μανίην ὀλοῆς προφυγόντα θαλάσσης
ναυηγὸν Λιβυκαῖς κείμενον ἐν ψαμάθοις
οὐχ ἑκὰς ἡιόνων, πυμάτῳ βεβαρημένον ὑπνῳ,
γυμνόν, ἀπὸ στυγερῆς ὡς κάμε ναυφθορίης,
ἔκτανε λυγρὸς ἔχισ. τί μάτην πρὸς κύματ' ἐμόχθει, 5
10 τὴν ἐπὶ γῆς φεύγων μοῖραν ὀφειλομένην; M 36^v

sequenti, quamquam numero π ep. 280 (non 279) signatum est, propter ep. 287 in duo perperam diremptum (unde instituta demum computatione lemma perversum ep. 287 a C deletum esse apparet) p. 194, 12 εἰσανθέα et εκτ L 13 θηρ^o L | χερσ⁸, ἀναιρε^θ L | Antipatrum imitatur Leonidas Alexandrinus VII 550 14 ἀνθέα C ἀνθεα? A^{ar} | ἐπιστόμα A^{ac} | πηνεῖοιο (sic) P 15 ὑπερ A^{ac}

1 μουνιὸς APl^m (v. Herodian. I 118, 2) | θάμνοιο. C (Pl) θαλάμοιο A^{ar} (quod fort. revocandum) | θορὼν ἄσκ. A λύκος superscr. lineae C, non om. Pl; sed fort. post θορὼν vox θῆρ excidit, cf. p. 194, 13 | ἄσκεπον Herw. 2 cf. 640, 6 | πι*στ^oότερα C πικρότερα A^{ar} Plan. (qui explicandi causa in m.ⁱ adscripsit: ὦ κύματ' γῆς πικρότερα τῶν τῆς θαλάσσης κυμάτων); cf. Leon. Al. 550, 4, Apollonid. IX 271 χέρσον ἀπιστοτέστην, VII 216, 6 (πρῶτοτα Dorv., κύματ' ἀπικρότερα Eldick) || 3 sqq. Pl^m III^a c 19

(Pl^E c. 22), 17 3 Τατυλίου (sic) Pl^m | φλάκῃ C 4 ἔτ^o L | δηχθέντα (C) P 5 ὀλοῆς A^{ac} | θαλάσσης PPl^{m.1} -ττης Pl^{a.s} 7 οὐχεκὰς A οὐχ' ἑκὰς C | βεβαρημένον P idem que Pl^mPl^s -ρυμένον Pl^{i-b}; cf. App. Pl. 98, 1 8 ἀπο A^{ac} | ὡς (C) PPl^m ὅς Pl^{i.b.s}Pl^a in t., sed 'τὸ ὅς κάμε ὡς κ. κάλλιον γράφειν' Pl^a in epid. (unde ὡς Pl); ἥς Reiske 9 λυγρὸς: cf. IX 45, 2 | τί μάτην: similiter interrogatione utitur idem Stat. ep. IX 117 in vs. paenultimo τί τοσοῦτον | προσκύματ' A^{ac}

10 ἐπιγῆς A^{ac} | φεύγων: malim σπεύδων ('ut mare effugeret strenue nitendo mortem quae fato terrestrem subiturus erat accelerabat')

291. ΞΕΝΟΚΡΙΤΟΥ ῬΟΔΙΟΥ.

C. Pl

Εἰς Λυσιδίκην ναυ|αγήσασαν, Κυμαίαν.

L

Χαῖται σου στάζουσιν ἔθ' ἄλμυρά, δύσμορε κούρη,
 ναυηγέ, φθιμένης εἰν ἀλί, Λυσιδίκη.
 5 ἥ γὰρ ὀρινομένου πόντου, δείσασα θαλάσσης
 ὕβριν ὑπὲρ κοίλου δούρατος ἐξέπεσες.
 καὶ σὸν μὲν φωνεῖ τάφος οὖνομα καὶ χθόνα Κύμην, 5
 ὅστέα δὲ ψυχρῷ κλύζετ' ἐπ' αἰγιαλῷ,
 πικρὸν Ἀριστομάχῳ γενέτη κακόν, ὅς σε κομίζων
 10 ἐς γάμον οὔτε κόρην ἤγαγεν οὔτε νέκυν. M 94^r

292. ΘΕΩΝΟΣ ἈΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

C

Εἰς Ληναῖον ναυηγόν.

C

Ἀλκυόσιν, Ληναῖε, μέλεις τάχα· κωφὰ δὲ μήτηρ
 P 250 μύρεθ' ὑπὲρ κρυεροῦ δυρομένη σε τάφου.

1 sqq. Pl^M III^b c. 19, 11 (Pl^{α·n} c. 22, 60; Pl^{L·s} c. 22, 58);
 ep. in P discerptum est in duo, quorum alterum postremo
 disticho efficitur peculiari lemmate ab L instructum hoc: εἰς
 τὴν θυγατέρα ἀριστομάχου ναυαγήσασαν 1 ξενοκρίτῃ (L in
 eraso α et τ in τ^{ου}σ) C^{pc}; ξενοκράτους C^{ar} | Ῥοδίου om. Pl 2 post
 ναυαγ. posuerat L clausulam, qua deleta Κυμαίαν add. 3 χαῖται
 (~ C χαῖται A) P χαῖται Pl^M | ἔθ A^{ac} | ἄλμυρά (~ C ' A) P | δύ-
 μορα A α induxit et ε superscr. C | κούρα (~ C) P κούρη Pl
 4 ναυηγέ. P -γοῦ Pl -γῶ Meineke | εἰναλλ A^{ac} 5 ἥ (~ C)
 P^{pc} | δείσασα (~ AC) P | θαλάσσης P Pl^{M·I} -ττης Pl^{a·s}; λεύσσουσα
 θυέλλης Reiske; θαρσοῦσα? 6 ὑπερκοίλου P Pl^I | ξύλου inter-
 pretatur sch.^B | ἐξέπεσε A^{ac}, σ fin. add. C 7 μεν φώνει? A^{ac}
 κύμιν (~ C) P Κύμην Salm., Ταρόν Pl 8 ψυχρῷ Heck. |
 επαιγιαλῷ A^{ac} (κλύζεται) ἐν πελάγει Schmidt 8 sq. in fine
 vs. 6 signum clausulae erasum est itemque nota init. ante
 πικρόν, non deletum lemma quod disticho quarto adscripsit L:
 cf. ad 1 sqq. 9 γενέτη P | ὅς (~ C) P 10 cf. IX 245, 6
 (Antiphanis) || 11 sqq. ap. Buh. n. 23 (p. 134) 11 θεῶν⁰
 ἀλεξάνδρε[ω]σ C; Theoni geometrae, Hypatiae philosophae patri
 ep. tribuit Reiske; eodem iure de Stoico Augusti aequali (cf.
 Suid. s. Θ. Ἀλ.) cogitares 13 ἀλκυόσιν A ἀλκυός. C | ληναῖε C

293. ἸΣΙΔΩΡΟΥ ΑἶΓΕΑΤΟΥ.

CPI

Εἰς Νικόφημον | ναυαγήσαντα | ὑπὸ δίψους ἐν τῇ | θαλάσῃ. L

Οὐ χεῖμα Νικόφημον, οὐκ ἄστρων δύσις,

ἄλως Λιβύσσης κύματ' οὐ κατέκλυσεν·

5 ἄλλ' ἐν γαλήνῃ, φεῦ τάλως, ἀνηνέμῳ

πλόῳ πεδηθεὶς ἐφρύγη δίψους ὕπο.

καὶ τοῦτ' ἀητέων ἔργον· ἃ πόσον κακὸν

5

ναύταισιν ἢ πνέοντες ἢ μεμνότες.

M 36^v

294. ΤΥΛΛΙΟΥ ΛΑΤΡΕΑ.

C

10 Εἰς Γρυνέα τὸν ἀλιέα ἐν θαλάσῃ ἀποπνιγέντα. L

Γρυνέα τὸν πρέσβυν, τὸν ἀλιτρούτου ἀπὸ κύμβης

ζῶντα, τὸν ἀγκίστροις καὶ μογέοντα λίνοις,

Ἀθήναιε Reiske | μέλεις: cf. 285, 4; 652, 5 λαρίδεσσιν τεθρήνηται (Leon.); 654, 5 λ. κέκλανμαι | κωφαδὲ P (κοῦφα δὲ ap. G. R.)

p. 196, 14 μύρεθ' | ὑπὲρ C μύρετ' υπερ A^{ar} | κρυεροῖο P κρυεροῦ ap. B. κενεοῦ Salm. (Kaib. Korsch) | μυρομένη P; apparet aut μύρεθ' aut μυρομένη corruptum esse: κείρεθ' — μυρομ. Salm., μύρεθ' — μυρία δὴ (σε) Eldick, μύρ. — δυρομένη s. δύρεθ' — μυρομ., denique σμύχεθ' — μυρ. Jac., μύρ. — σμυχομένη Heck., μ. — κλινομένη Kaib., μ. — δακρυχέουσα τ. Korsch, κρυεροῖο μινυρομένη σε τάφοιο (ut hexameter restitueretur) Mein., ego μυρομένη vel in τειρομένη (cf. 241, 2) mutaverim vel in δρυπτομένη (cf. Xen. Cyr. III 1, 13: αἱ δὲ γυναῖκες ἀναβοήσασαι ἐδρύπτοντο ὡς οἰχομένου τοῦ πατρός); cet. in m. erasae vid. litt. εθ' (emendationem μύρεθ' praeoccupantes) vel ζτ ||

1 sqq. Pl^m III^a c. 19 (Pl^E c. 22), 18 1 ἀλγεῖ gent. add. C,

om. Pl 2 ὕπο et εἶν L | de re cf. Charit. III 46, 48 3 οὐκά-

στρων A^{ac} | δύσις C δύσεις A^{ar} 4 λιβύσσης C λιβήσσης A^{ar} |

κύματος PPl κύμασιν Reiske κύματ' οὐ Salm. | κατ' ἑκλ. C

κατέκλ. A^{ac} 5 ἄλλεν A^{ac} | post ἀνηνέμῳ interpunxit C, non

interp. Pl; ἀνην. πλόῳ iungit Reiske, at cf. νηνέμου γαλάνας

Aesch. Agam. 739 6 πλόῳ PPl πλόου Br.; ἄπλω? cf. Anti-

patri VII 640, 3 (ἀπλοῖη πεπεδημένου) | ἐφρύγη (C) PPl

ἐψύγη Heck. (nec hoc nec ἐπνίγη traditae scripturae prae-

feram), ἡμίφλεκτος ἐγένετο sch.^B | δίψης Pl 7 ἀητέων (C) AC

P | ἀπόσιον C ἀπο σῶν? A^{ar} ἃ π. Pl^{mac} (cf. 640, 6) 8 ἢ πνε.

ἐκ δεινοῦ τρηχεῖα Νότου κατέδυσε θάλασσα,
 ἔβρασε δ' ἐς κροκάλην πρῶιον ἡιόνα
 χεῖρας ἀποβρωθέντα. τίς οὐ νόον ἰχθύσιν εἶποι 5
 ἔμμεναι, οἷ μούνας αἷς ὀλέκοντο φάγον; M 36^v

Fr. Cor. Mel.

epp. 295—304?

295. ΛΕΩΝΙΔΑ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

C. Pl

Εἰς Θῆριν ἀλιέα | ἐν τῇ ἑαυτοῦ καλύβῃ | τελευτήσαντα. L

Θῆριν τὸν τριγέροντα, τὸν εὐάγρων ἀπὸ κύρτων
 ζῶντα, τὸν αἰθυίης πλείονα νηξάμενον,

A^{ac} | μεμνότες: σεσιγηότες explicat sch.^B || p. 197, 9 sqq.
 Pl^M III^a c. 19 (Pl^E, c. 22), 19 9 τατυλλίου λαυρέα C στα-
 τυλῖς Pl^M Στατυλλίου Pl^E, Tullio Laureae ep. trib. Br.; compa-
 ranti Gr. τὸν πρέσβυν τὸν cum verbis Φρόνη τὸν πτερόεντα τὸν
 eiusdem poetae videri potest ep. atque VI 260, Gemini (imitatur
 Leonidam T., cf. VII 295, 273) 10 τον L | ἐν θαλάσῃ ^{απο}πνιγέμεντα L
 11 ἀλιτρώτον P: ἐξ ἀλὸς τετριμμένης (debebat τετρομένης)
 sch.^B (cf. ἀλιπλήγος VI 193, 3; Theocr. I 45) | ἀπο A^{ac} ἀπὸ C Pl:
 cf. 295, 1 (τὸν ἀλιτρώτον παρὰ olim ci.; ἀλιτρώτης ἀπὸ propo-
 suit improbavitque Jac.) 12 ἀγκύστροις Pl^{I-b} (ἀγκίστροις Pl^M
 cum P)

1 ἐκ om. P, add. Pl | τρηχεῖαν ὅτου A^{ac} cr. C | κατέδυσε
 (" C) P | θάλασσα P Pl^{M.I} -ττα Pl^{a-w} 2 δ' ἐς P δ' εἰς Pl |
 κροκάλην P Pl; qui vocem pro adiectivo accipi volunt, teste
 utuntur Theognosto (Can. p. 21, 5), κροκαλήν Br.; δ' εὐκροκάλῃ
 (ἡιόνι) Graefe | ἡιόνα (' rest. C, ν ex α cr. A) P Pl, ἡιόνος Huet
 (Jac. qui App. 312, 2: Τυρσηνῆς ἡιόνος κροκάλῃ affert), ἡιόνων
 Brod. (ἡονίην, ne ἐς κροκάλην mutaretur, Gr.) 3 ἀπὸ βρω-
 θέντα C | τίς (' C) P | οὐ νόον altera correctura C: οὐνιον (vix
 οὐνιον)? A^{ac}, quod C primo in οὐν, ^νόον mutavit, deinde emen-
 davit (ν supra positum tollens et virgulam ad dirimenda
 vocabula rectius collocans) 4 οἷ A^{ac} || 5 sqq. Pl^M III^a

c. 19 (Pl^E c. 22), 20 5 λεωνιδῶ Pl^M | ταραν C 6 Θῆριν:
 cf. Leon. ep. VI 204, Arch. VII 278 (Callim. VII 447) | τῇ
 ἑαυτῇ καλύβῃ L 7 τριγέροντα C τρίγ. A^{ar} | ἀπο A^{ac}
 8 ζῶντα: cf. VII 287, 7 (Antipatri), 294, 2, Theocr. apud
 Athen. 284a ἐξ ἀλὸς ᾧ ζωή | αἰθυίης ex αἰθύης cr. C: cf.
 VII 277, 4, Callim. fr. 111 ἀλλ' ἐμὸς αἰὼν κύμασιν αἰθυίης
 μᾶλλον ἐσφκίσατο, Arat. Phaen. 296 | πλείονα: cf. VI 44, 6

ἰχθυσιληιστῆρα, σαγηνέα, κηραμοδύτην,
 οὐχὶ πολυσκάλμου πλώτορα ναυτιλίας,
 ἔμπης οὐτ' Ἀρκτοῦρος ἀπώλεσεν, οὔτε καταιγὶς 5
 ἥλασε τὰς πολλὰς τῶν ἐτέων δεκάδας·
 5 ἀλλ' ἔθαν' ἐν καλύβῃ σχοινίτιδι, λύχνος ὅποια,
 τῷ μακρῷ σβεσθεὶς ἐν χρόνῳ αὐτόματος. M 36^v
 σῆμα δὲ τοῦτ' οὐ παῖδες ἐφήρμωσαν οὐδ' ὁμόλεκτρος,
 ἀλλὰ συνεργατίνης ἰχθυβόλων θίασος. M 37^r

296. † ΣΙΜΩΝΪΔΟΥ ΤΟΥΤ' ΚΗΪΟΥ.

C

10 Εἰς τοὺς μετὰ Κίμωνος | στρατευσαμένους | ἐν Κύπρῳ
 Ἀθηναίους, | ὅτε τὰς ἑκατὸν ναῦς τῶν | Φοινίκων ἔλαβεν. L
 Ἐξ οὗ γ' Εὐρώπην Ἀσίας δίχα πόντος ἔνειμε
 καὶ πόλεμον λαῶν θοῦρος Ἄρης ἐφέπει,

1 ἰχθύσι (' rest. C) ληϊστῆρα divisim P P^{M.E} ἰχθυσιλ. una
 voce Salm. (cf. ὑδασιστεγῆς VI 90, 5); ἰχθυολ. (conl. ἰχθυο-
 δηρητῆρα VII 702, 1 Apollonid.) Schneider, ἰχθύσι θηρητῆρα
 Herm. (cf. ἰχθύος ἀγρευτῆρες Theocr. 21, 6) 2 οὐχὶ A^{ac} |
 πολυσκάλμου (κ C in β) P | ναυτιλίης (ι et acc. C, τελ potius
 quam τοι A^{ar}) P: ex erasa scriptura non licet ναυστολίας re-
 petere 3 οὐταρκτοῦρος A^{ac} (cf. 392, 1) | ἀπ' ὤλεσεν C | κατ' αἰγίς
 C καταιγίς A 4 ἥλασε: cf. Ap. Rh. II 817, A. P. VII 12, 3;
 ἔκλασε Reitzenst. (ἤνυσσε olim ci. conl. Od. ω 71) | δεκάδας: cf.
 V 281, 4; VI 47, 4 5 ἀλλέθανεν A ἀλλ' ἔθανεν C P^M P^I ^{1-b} ἀλλ' ἔθαν'
 ἐν Pl^s, f. κάτθανε δ' ἐν | σχοινίτιδι: cf. Theocr. XXI 7 πλεκταῖς
 καλύβαισι (et 8 τοίχῳ τῷ φυλλίνῳ) | ὅποια C ὅποια A; cf. K. 155, 3
 6 τῷ A | σχρόνῳ A, litt. σ del. C | in fine versus signum
 clausulae est erasum 7 sq. cf. Ap. Rh. II 836; Leonidam
 imitatur Apollonid. VII 693, 4 7 τούτου παῖδες C τῷ
 τοῦ παιδὸς A^{ar} | τοῦτ' οὐ Jac. τῷδ' οὐ (ω ex o s. 8 cr.)
 P^M P^E | ἐφ' ἥρμωσαν C | ὁμόλεκτρος (ε non ex ι fecit, sed
 refecit C) P 8 σὺν ἐργ. C συνεργ A^{ac} || 9 sqq. ap. Buh.
 n. 24 (p. 134). Ep. exstat bis apud Aristid.: 46, 156 (Ar.₁) et
 49, 380 (Ar.₂), apud schol. Aristid. (p. 70 et p. 366 Fr., III
 p. 209 Dind.); apud Diod. XI 62 (= D.); Arsen. 24, 18 (ad Apo-
 stol. VII 57a, p. 409 L.) 9 ἔ Κήου C | ep. Simonidi tribuit
 schol. (Arsen.), cum epp. partim Simonideis affert Ar.₂, (τῶν
 ποιητῶν) τις ὑμνησεν Ar.₁, ep. Atheniensium iussu compositum

οὐδαμά πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν

ἔργον ἐν ἡπείρῳ καὶ κατὰ πόντον ἄμα.

οἶδε γὰρ ἐν Κύπρῳ Μήδων πολλοὺς ὀλέσαντες

5

Φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἔλον ἐν πελάγει

omisso auctoris nomine tradit Diod.; a Simonide Ceo iure abiudicaverunt; ab Archelao Cimonis familiari potuisse scribi putat Bergk; elogium exemplar esse ep. Xanthii 768 K. et tituli Attici 844 K., ergo conditum esse ante a. 375 censet Kaibel; ad novicium poetam refert Junghahn, pro misello centone habet Keil (cf. etiam Reitzenstein Ep. p. 114)

p. 199, 10 sq. κίμων⁰ L | τας ῥ ναῦς (cf. ad v. 6) τ L | ελαβ¹ L | ad Cyprias pugnas refert ep. L, ad Eurymedontias victorias Ar. (ἐπὶ δὲ Εὐρυμέδοντι ποταμῷ ναυμαχίας καὶ πεζομαχίας μνημεῖα ἔστησεν Ar.) itemque schol. (εἰς τὰς αὐθιμερὸν ταύτας νίκας Σιμωνίδης ὕμνησε), Cypriam cum Eurymedontia pugnam confundit D. (cf. Pr. p. 215); non funebre, sed dedicatorium ep. perhibet D.: ὁ δὲ δῆμος τῶν Ἀθηναίων δεκάτην ἐξελόμενος ἐκ τῶν λαφύρων ἀνέθηκε τῷ θεῷ (τῇ θ. Bergk) καὶ τὴν ἐπιγραφὴν ἐπὶ τὸ κατασκευασθὲν ἀνάθημα ἐπέγραψε τήνδε (unde ep. Cimonis et collegarum statuus subscriptum fuisse temere collegit Bergk); in lapide insculptum esse epitaphium (septuaginta fere annis post ipsam victoriam) censet Kaib., demonstrativo generi adnumerant Pr. Reitzenstein 12 sqq. cf. Kaib. 768, 844 12 ἐξοῦγ' A^{ac} ἐξοῦγ' CD. ἐξ οὔτ' Ar. schol. Ars. K. 768 (ἐξ οὔ sequente voce Κέκροπα K. 844) | εὐρώπαν (αν ex on cr., εὐρωπον A^{ac}) P -πην ceteri | ἀσίησ P | διχὰ A | ἐνειμε PD. ἐνειμεν K. ἔκρινε Ar. schol. Ars. 13 cf. K. 844, 2 | πόλεμον λαῶν P πόλεας (πολέας codd.) θνητῶν D. πόλιας θν. Ar. schol. Ars. πολέμους θνατῶν Dorv. πόλιας λαῶν Bergk | ἐπέχει D.: at cf. ll. T 358

1 οὐδαμά (' AC) P οὐδενί Ar. schol. Ars. οὐδέν D. (οὐδέ D.^{A.F}) | καλλίων P κάλλιον Ar. schol. Ars. (et comparativum exhibet ep. Atticum 844 οὐδεὶς—μείζονα—ἔδρασ' ἀγαθὰ) τοιοῦτον D. (similiter ep. Xanth. 768: οὐδεὶς πω στήλην τοιάνδ' ἀνέθηκεν) | ἐπὶ χθ. C (schol.^B) ἐπιχθ. A^{ac} 2 ἔρ**γον C εὐεργον? A^{ar} | ἐνηπ. et καταπ. A^{ac} | ἄμα PD. ὁμοῦ Ar. schol. Ars. 3 οἶδε C οἶ δὲ A^{ac} (εἶδε schol.^B) | ἐν κύπρῳ PD. ἐν γαίῃ Ar. schol. Ars. (quam scripturam praeferunt qui ep. ad victorias Eurymedontiacas spectare putant; ἐν Κύπρῳ tuetur Junghahn Diodori de Cypria pugna narratione nitens XI 60 sq.) | ὀλέσαντες (' AC) P Ar. schol. D. (ἐλάσαντες D.^{A.H.L}): verba ὀλέσαντες—ἔλον vulgo de gemina, pedestri navalique victoria

ἀνδρῶν πληθούσας· μέγα δ' ἔστενευ Ἀσίς ὑπ' αὐτῶν
πληγεῖς ἀμφοτέραις χερσὶ κράτει πολέμου. Pr. 269

297. ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ.

C.Pl.

Εἰς Λεύκιον | ὕπατον ὅτε τὴν | Κόρινθον ἐξεπόρθησε. L

5 Τὸν μέγαν Ἀκροκόρινθον Ἀχαιϊκόν, Ἑλλάδος ἄστρον,
καὶ διπλὴν Ἰσθμοῦ σύνδρομον ἡίονα

interpretantur, ut contra ordinem rerum gestarum poetam pedestre navali proelio praemittere dicendum sit: nam ὕστερον πρότερον hic locum habere vix probant quae tamquam similia Bergk affert, qui tamen idem ἐδάμασσαν Φοινίκων θ' proposuit; contra Junghahn verba οἶδε — πληθούσας omnia ad unam Cypriam pugnam navalem refert terrestrisque sequentibus demum verbis (ἔστενευ — πολέμου) mentionem fieri contendit (Μήδων π. ὀλέσαντες Φοινίκων θ' commendans); verba μέγα δ' ἔστενευ — πολ. quoniam procul dubio utriusque proelii eventum barbaris miserandum significant, priora οἶδε — πληθούσας de una navali pugna cum Jungh. accipere non licebit, nisi distichon de pedestri proelio post πληθ. excidisse statueris p. 200, 4 ἑκατὸν (C) ναῦς (circ. ex gravi? corr. C) P: cf. de Eurymedont. pugna referens Thucyd. I 100 καὶ εἶλον τριήρεις Φοινίκων καὶ διέφθειραν τὰς πάσας ἐς διακοσίας, Plut. vit. Cim. 12 αἰχμαλώτους διακοσίας ἔλαβον οἱ Ἀθ., Lycurg. Leocr. 72 ἑκατὸν δὲ τριήρεις τῶν βαρβ. αἰχμαλώτους ἔλαβον (ἄπασαν δὲ τὴν Ἀσίαν κακῶς ποιοῦντες περιέπλευσαν), Aristodem. c. 11 ἑκατὸν τε ναῦς ἐλόντες αὐτάνδρους ἐπεξομάχησαν, contra de Cypria pugna exponens Diod. XI 66 πολλὰς μὲν τῶν ἐναντίων ναῦς διέφθειραν, πλείους δὲ τῶν ἑκατὸν σὺν αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσιν (cf. ἀνδρῶν πληθ.) εἶλον et Diod. XII 3 ἑκατὸν — εἶλε | ἔλον? A^{ac}

1 δ' ἔστεν' /, C qui signum / in fine lineae et in m^o repetit, δ' ἔσθεν? A^{ar}, hac voce terminatur versus in P; supplent Ar. schol. (δ' ἔσθενεν sch.^B) D. (ὑπ' αὐτῶν D^{F.A.H.F.L.K.}, priora in δεσγενέαισι depravata habet D.^H δ' ἐσγενέας D.^{F.K.}); cf. Aesch. Pers. 548 sq. (malim ὑπ' ἄλγῶν) 2 πληγεῖς

P sch.^B | ἀμφοτέραις (C^s) P | χερσὶ. κράτει (AC, C) P | ἀμφοτέρω χειρὶ Ar.₁ | αὐθ' ἑτέραις χ. Junghahn, ἀμφοτέρως χερσοκράτει πολέμῳ Blomfield; πληγαῖς ἀμφοτέραις χερσικράτει πολέμῳ s. χερσικράτους πολέμου Heck. || 3 sqq. ep. in Pl^M exstat bis: in III^a c. 19, 21 (M₁) et iterum in III^b c. 4 (εἰς

P 251 Λεύκιος ἐστυφέλιξε· δοριπτοίητα δὲ νεκρῶν
 ὅστέα σωρευθεὶς εἰς ἐπέχει σκόπελος.
 τοὺς δὲ δόμον Πριάμοιο πυρὶ πρήσαντας Ἀχαιοὺς 5
 ἀκλύστους κτερέων νόσφισαν Αἰνεάδαι. M₁ 37^r. M₂ 90^v

5

298. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς νυμφίον Εὐπολιν | καὶ νύμφην Λύκαιναν, |
 οὗς πεσὼν ὁ θάλαμος | ἀμφοτέρους ἀπέκτεινε. L

Αἰαῖ, τοῦτο κάκιστον, ὅταν κλαίωσι θανόντα
 νυμφίον ἢ νύμφην· ἥνίκα δ' ἀμφοτέρους —

ἀνδρείους), 6 (M₂); Pl^{l. b. s. w} ep. exhibent altero tantum loco, in Pl^{l. b. s} est c. 5 (εἰς ἀνδρ.) n. 42, in Pl^w c. 5, 44; bis exstat in Pl^{α. n} (c. 22, 21 et c. 5, 42); Pl^a habet in t. ep. c. 5, 42; c. 22 epigrammatis add. in epidiorth., ubi legitur: μετὰ τὸ Θῆριν τὸν τριγέροντα (A. P. VII 295) ἐπίγραμμα λείπει τὸ παρὸν οἶον (sequitur ep. 297 titulo ἄδηλον praemisso) p. 201, 3 nom.

auctoris om. Pl^M₁ ἄδηλον Pl^{α. n}₁ 4 εἰς τὸν λεύκιον (articulus del. punctis superpositis) L | κορίν^θ L | alterum lemma adposuit L in nova p. 251 ad v. 3: εἰς τὸν ὑπατον λευκί^ο τον εκπόρ^θ κορινθ^ο 5 ἀκροχόρινθον (hyph. et acc. C) P; ἡ ὑπὲρ τὴν πόλιν κορυφή· παρὰ Στράβωνι ἐν τῇ τῶν γεωγραφουμένων (cf. Strab. VIII 361, 8) add. sch.^B | ἀχαιϊκὸν P Pl^E₂ ἀχαϊκὸν Pl^M_{1.2} (Pl^a in epid. Pl^{α. n}₁) ἀγακλυτόν Reiske | ἄστρον ex ἄστρον cr. Pl^M₁ (cf. XVI 295, 2: Κολοφῶν τρυφερῆς ἄστρον Ἰηονίης) 6 διπλὴν A^{ac} | σύνδρομον (AC) Pl^M₁ Pl^α₁ (Pl^a epidiorth.) σύντροπον Pl^M₂ Pl^E₂ | ἡμίονα A^{ac}

1 ἐστυφέλιξε^α P: [ε] in eraso α C, qui idem pristinam scripturam supra l. restituit, -φέλιξα A^{ar} Pl | δοριπτοίητα P idemque Pl^M_{1.2} δορυπτ. Pl^E (etiam Pl^a in epid.) 2 σωρευθένθ^ς s. σωρευτῶν Heck. | ἐπέχει C 3 sq. ad dist. hoc adposuit sch.^B: ὅθεν καὶ παροιμία· τοῖς Κορινθίοις οὐ μέμφεται τὸ Ἴλιον (quod sch.^w hic falso adiungit Πολύδ. ε, iure ad VII 304 adponit sch.^B; de proverbio cf. Plut. Dion. 1, Cram. Par. I 285, 8, Aristot. Rhet. I 6, Simonid. fr. 50 B.⁴) | δόμον: cf. IX 28, 4 4 ἀκλύστους Pl^M₂ | νόσφισαν (C) P | αἰνεάδαι C αἰακίδαι A^{ar} || 5 sqq. Pl^M III^b c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 1 (Pl^{l. a. s} c. 23, 21; Pl^{α. n} c. 23, 20) 5 titulum om. Pl^M, ἄδηλον Plⁱ; f. Persae (cf. ἀγαθοῦ VI 112, αἰαῖ—Εὐπολιν 539, Φιλαίνιον 487,

Εὐπολιν ὡς ἀγαθήν τε Λυκαίνιον, ὧν ὑμέναιον
ἔσβεσεν ἐν πρώτῃ νυκτὶ πεσὼν θάλαμος —
οὐκ ἄλλω τόδε κῆδος ἰσόροπον, ᾧ σὺ μὲν νείον, 5
Νῆκι, σὺ δ' ἔκλαυσας, Εὐδিকে, θυγατέρα. M 94^v

5

299. NIKOMÁXΟΥ.

C

Εἰς Πλάταιαν τὴν πόλιν | ὑπὸ σεισμοῦ καταπεσοῦσαν. L

Ἄδ' ἔσθ', ἅδε Πλάταια· τί τοι λέγω, ἄν ποτε σεισμὸς
ἔλθων ἑξαπίνας κάββαλε πανσυδίῃ;

Φίλλι 501) p. 202, 6 priora lemmatis verba alio atram. refecit C | *λύκιναν* L 8 αἰαῖ. C (Pl^M) αἰ αἰ A^{ac} οὐκ ἄρα et οὐκ ἦν Reiske (ἦ δὴ Jac.) | *ὅταν* A ὅτ' ἄν C | post *θανόντα* interpunctio est erasa 9 *νύμφιον* P | *ἡνίκα* (rest. C) P | in fine vs. interrogandi signum parum convenit, nam alterum dist. parenthetice ante apodosin interponitur

1 ἀγαθήν τε A^{ac} | *γλυκαίριον* Pl^M *Γλυκέριον* Pl^E: cf. V 186, XI 327 | *ὑμέναιον* P (ε ref., acc. et σ add. C, qui nominativum desideravit mendosa scriptura vs. sq. deceptus) 2 ἔσβη (C) P ἔσβεσεν Pl (cf. 303, 4) 3 οὐκ ἄλλος A οὐκ ἄλλος C οὐ καλῶς Pl^M (οὐκ αἰνῶ Reiske) οὐκ ἄλλω Salm. (Br.); an οὐκ ἄλλ' ἔς? | τόδε (C) P τὸ δὲ Pl^M | ὡ σο μὲν (priorem spir. AC, alterum C) P ὡς ὁ μὲν Pl^M Pl^{1a} (Heck.) ὡς σὺ μὲν Pl^{b.s} ᾧ σὺ μὲν Reiske ᾧ σὺ μὲν Boiss. (ὧν σὺ μ. Mein.) *νικία* P idemque Pl^M; *Νικία* Pl^E, sed *Νικίας* Pl^I (ut bisyllabum Heck.); *Νῆκι* Scaliger (cf. VI 326) *Νικί* (ut sponsi mater nominetur) Lob. | σὺ δ' ἔκλαυσας (C) P Pl^M Pl^{1a} σὺ κλαῦσας δ' Pl^{b.s} ἔκλαυσας δ' (pronomine quod necessarium vid. abiecto) Heck. σὺ δ' εἰ κλαύσας Bothe | *εὐδিকে* (C) P Pl^M *Εὐδ.* Pl^E; *φεῦ*, *Λύκε* Jac. *Κλεύδικε* s. *Θεύδικε* probabiliter Mein. | rem epigrammate narratam non ignorabat Ovid., cf. Ibid. 527: 'sit tibi coniugii nex prima novissima vitae; Eupolis hoc periit et nova nupta modo'; *Εὐπολιν* et *Νῆκιν* mireris in epp. Leonidae Al. exstare (VI 325 sq.) || 5 sqq. ap. Buh. n. 25 (p. 135); num. τ in m.^o adpinxit C 5 *νικο_μάχον* (litt. ομ corrigendo restitutae sunt) C

6 *πλά* τὴν ποί ὑπὸ σεισμον L 7 ἅδ' (~ ex ' ? C) P | ἔστ' (C) P ἔσθ' Holstenius | ἅδ' ἅδ' ἐστὶ ap. B. | ἅδε *πλάταια*. C ἅδε *πλαταιά* A^{ac} (ἅδ' *Ἐλάτεια* Reiske) | *τίν' οὖν* λέγω R.; *τί τοι* λέγω (C) est corrigentis interrogatio (cf. VII 129, 4): 'quid dico esse Plataeas, immo istas terrae motus evertit'

λείφθη δ' αὖ μούνον τυτθὸν γένος· οἱ δὲ θανόντες
 σᾶμ' ἐρατὰν πάτραν κείμεθ' ἐφεσσάμενοι.

300. ΣΙΜΩΝΪΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς Πυθώνακτα καὶ τὸν | ἀδελφὸν αὐτοῦ.

L

5 Ἐνθάδε Πυθώνακτα κασίγνητόν τε κέκευθε
 γαῖ', ἐρατῆς ἥβης πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.
 μνημα δ' ἀποφθιμένοισι πατὴρ Μεγάριστος ἔθηκεν
 ἀθάνατον θνητοῖς παισὶ χαριζόμενος. M 96^r

(distinctionem frustra mutavit Heck., ut verba ἄδε Πλάταια τί
 τοι λέγω iungerentur) | ἄν A^{ac} | ἦν ποτε· Kaib. | cf. Strab. X 406
 (ubi de Boeotia terrae motibus obnoxia exponens haec dicit: σει-
 σμοὶ γεγόμενοι πολλάκις ἐξαισίοι — ὥστε καὶ πόλεις καταπίνεσθαι)

p. 203, 8 ἐξαπίνᾳς (η C⁸) P; cf. epp. IX 101—104

1 δ' αὖ? A^{ac} | γένος (γ in eraso ν) P: νέμος? 2 πᾶτ'ραν C
 πέτραν A^{ar} | ἐφ' ἐσσάμενοι C ἐφεσσ. A: cf. [Leonidae] ep. 660, 4 ||
 3 sqq. Pl^M III^b c. 25 (εἰς νίουσ καὶ θυγατέρας), 1 (Pl^E c. 31, 5); ap. Ir.

p. 95 3 σιμωνι^δ Pl^M: a Simonide abindicavit Bergk, ne poeta,
 qui in Cleobulum monumenti aeternitatem affirmantem in-
 vectus est, ipse sibi adversaretur 4 πυθόνακτα et ἀδελ-

φον L 5 ἄσι γήη τ_ην^{τ_ην} κεκεύθει* exstat in t. scriptura
 ab ALC confecta; κασι γην κε (?) κεύθει scripserat A; in κασί
 γηη τ_ην^{τόν} κέκευθει^ε mut. L (qui τ_η τ_η in ν κ exaravit, τόν et ε
 fin. superscr., κέ post τ_ηε inseruit), oblitus est L (in t.) voca-
 lem η post γ in litteram ν corrigere, sed perfecit emenda-
 tionem in m., ubi adpinxit: κασίγνητόντε|κεκευθε; huic
 scripturae γρ praefixit C, idem quae L in t. dederat convertit

in κασι γή^{την} τ_ηε κεκεύθει (τον superscriptum in τ_ηη^ν mutans
 et -κεύθει ab A scriptum restituens); cum C exhibet Pl κασι-
 γνήτην τε κεκεύθει (quamquam in Pl^M κεκεύθει corr. est ex
 κέκευθε), cum lemmatae emendatione (κασίγνητόν τε) con-
 gruunt lemmatis verba τὸν ἀδελφόν (vox κασίγνητόν in m.
 habet erasum acc. supra η, ut hic quoque 'sororem' pro
 fratre inlaturus fuisse videatur C) | κέκευθεν Düb. 6 γᾶ
 Pl γῆ Schneidewin | ἥβησ A^{ac} 7 ἀπὸ φθιμένοισι C | πῆρ Pl^M |
 μέγ' ἄριστος (' et " AC) P μέγ' ἄριστον Pl, cr. Grotius | ἔθηκε

301. ΤΟῦ ΑΥΤΟῦ ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C

Εἰς τοὺς μετὰ Λεωνίδην | τὸν Σπαρτιάτην τελευτήσαντας. L
 Εὐκλέας αἶα κέκευθε, Λεωνίδα, οἱ μετὰ σεῖο
 τῇδ' ἔθανον, Σπάρτης εὐρυχόρου βασιλεῦ,
 5 πλείστων δὴ τόξων τε καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων
 Μηδείων ἀνδρῶν δεξάμενοι πολέμῳ. M 91^r

302. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς Νικόδικον.

L

Τῶν αὐτοῦ τις ἕκαστος ἀπολλυμένων ἀνιᾶται.
 10 Νικόδικον δὲ φίλοι καὶ πόλις ἦδε † ποθεῖ. M 90^r

(sc. -κεν) P (cum Pl) p. 204, 8 cf. 443, 4; Kaib. 189, 10; 70 μνημοσύ-
 νην θνητοῦ σώματος ἀθάνατον; Hoffm. 36, 4 | χαριζόμενον^σ (σ C^s) P ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 19 (Pl^{1a} c. 5, 55); ap. Ir.
 p. 94 1 τοῦ αὐτοῦ: ~ primo scr. C, postea σιμωνι^δ (prior
 litteras in clausula) add. C τοῦ αὐ^τ (post XVI 26) Pl^M: Simoni-
 deum esse ep. negant Schneidew. Bgk (Junghahn conl. Paus. III 8)

2 εἰς τοὺς μετὰ Λεωνίδου ἀποθανόντας titulus ep. est ap.
 Ir. | μετα λεονι^δ τον σπαρτιατ^ς (sc. -την¹, non -των) τελεῖ L
 3 εὐκλεᾶ (C -κλεᾶ A^{ac}) γαῖα (~ AC) P, cr. Pl 4 τῇδ' A
 τῇδ' C | σπάρτης P Pl¹ -τας Pl^M Pl^{a.b.s} | εὐρυχώρου Pl^{1a}
 (-χόρου praeter morem a Pl^a dissentiens Pl^a) | βασιλεῖς P,
 cr. Pl: cf. Sim. fr. 4 (B.⁴), v. 2. 8 6 Μηδείων τ' Pl τ' om. P (μυ-
 ρίων τ' Ursini cod.) | ἀνδρῶν P Pl (χαλεπῶ temere FG. Schmidt,
 ego ci. ἀδρῶ conl. Aristoph. Ran. 1099: ἀδρὸς ὁ πόλεμος) |
 πολέμῳ (' AC) P πόλεμον Pl | tetrasticho perperam subicit
 Bgk ep. VII 252 et hexastichon (301 + 252) tribuit Antipatro ||

7 sqq. Pl^M III^b c. 1 (εἰς ἀγαθούς ἀνδρας), 1 (Pl^E c. 1, 18);
 ep. iunctum cum 346 inter Simonidea est ap. Ir. 94 (εἰς Νικόδι-
 κον) 9 αὐτοῦ P Ir. αὐτοῦ Pl^M | τίς A 10 νικόδικον C -δη-
 μον A^{ar} (et Ursinus) | δὲ, φίλοι. καὶ interpunxit C δὲ, φίλοι καὶ
 Pl^M | πόλις (' AC) P Pl | ἦδε (? A^{ac}) in ἦδε et ἦδε mut. C ἦδε:
 ...omissa versus ultima voce Pl^M | πολλή (alterum λ inseruit
 C, πολλή A^{ac}) P κλάει non invenit ipse Plan., sed supplent Pl^E
 (κλάει Pl¹) ποθεῖ Br. (γοᾶ FG. Schmidt) | πόλις ἦγεν ὅλη
 Heimsoeth | Νικοδίκου — πόλις ἦδε Πόλη ('urbs Istriae') Salm.
 (Πόλαι praefert Jac.) — πόλ. ἦδε πολὺ Boiss. — πόλις ἦδεθ'

303. ἈΝΤΙΠΙΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

C

Εἰς Κλεόδημον νήπιον | ὑπὸ νηὸς κατασυράσης | τελευτήσαντα. L

Τὸν μικρὸν Κλεόδημον ἔτι ζῶοντα γάλακτι,

ἔχνος ὑπὲρ τοίχων νηὸς ἐρεισάμενον,

M 92^r

5 ὁ Θρηῖξ ἐτύμως Βορέης βάλεν εἰς ἀλὸς οἶδμα,

κῦμα δ' ἀπὸ ψυχὴν ἔσβεσε νηπιάχου.

Ἴνοϊ, ἀνοικτίρμων τις ἔφυσ θεός, ἢ Μελικέρτεω

5

ἥλικος οὐκ Αἶδην πικρὸν ἀπηλάσαιο.

M 92^v

304. ΠΕΙΣΑΝΔΡΟΥ ῬΟΔΙΟΥ.

C

10 † Εἰς Ἰππαίμονα τὸν | ἐκ Κρήτης Μάγνητα. L

Ἄνδρὶ μὲν Ἰππαίμων ὄνομ' ἦν, ἱππῶ δὲ Πόδαργος

καὶ κυνὶ Λήθαργος καὶ θεράποντι Βάβης.

ὅλη (ut in ep. irrisorio) Hartung (Ellis) — π. ἡδ' ἐχάρη Bergk — δὲ πόθῳ πᾶσα κέκηδε πόλις idem — δὲ φόνῳ καὶ π. ἀλγεῖ ὅλη Schmidt ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 8 (εἰς βρέφη), 1 (Pl^E c. 9, 6) 1 σιδωνί add. C, om. Pl 2 κατασυρήσ i. e. -συρησῆς L (litt. v fere evanescente) -συρείσης Boiss. -συρησάσης Dübner 3 ἔτι ζῶοντα (accentus C) P 4 ὑπὲρ P | τοίχον Reiske | ἐρεισάμενος A v supra σ fin. scr. C 5 ab initio vs. signum posuit C | ὁ θρηῖξ (ὁ rest. C, ρη idem fecit ex una littera, ὁ θρηῖξ? A^{ac}) P ὁ θρηῖξ Pl^M (cf. VII 653, 2) | ἐτύμως (' et ' C) P Pl 'vere Thracius, i. e. saevus' Jac. (conl. Hor. ep. V 14), ἄγριος FG. Schmidt, fort. ἱταμῶς 6 ἀπο A^{ac} Pl^M 7 sq. cf. Antipatri Sidonii ep. VI 223, 7 7 Ἴνοϊ (~ AC) P: hiatum trochaicum excusante nomine pr. admisit Sid. | ἀν_οικτίρμων C ἀν' οἰκτιρμον (?) A^{ac} ἀνοικτίρμων Pl^{M.s} -κτείρμων Pl^{I-b} | τίς (' AC) P (Pl^a) | ἦ C ἦ A^{ac} 8 ἥλικος C qui ex acuto fecit signumque ab initio vs. iterat, ἥλικος? A^{ac} (cf. Sidonii VI 206, 10) | ἀπηλάσαιο C -σατο A^{ar} || 9 sqq. Pl^M III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 7 (Pl^{I.a} c. 5, 43, Pl^w c. 5, 45); prius distichon exhibent Ps. Dio Chrys. 37, 39, Pollux 5, 47 (quod sch.^B ad hoc ep. recte adscribit: πολυδ. ε, praepostere schol.^w ad proverbium epigrammati VII 297 adpositum rettulit, cf. p. 202 l. 3 sq.), Eudoc. 96 9 πεισάνδρ C Πεισάνδρου Pl qui gent. om.; diversum esse poetam a Camiraeo censet Welcker, negat Menk

Θεσσαλός, ἐκ Κρήτης, Μάγνης γένος, Αἴμονος υἱός,
P252 ὤλετο δ' ἐν προμάχοις ὁξὺν Ἄρη συνάγων. M90^v. Pr.25

305. ἈΔΑΪΟΤ ΜΙΤΤΛΗΝΑΪΟΤ. C.PI

Εἰς γριπεία Διότιμον ἐπιτύμβιον θαυμαστόν. L

5 Ὁ γριπεὺς Διότιμος, ὁ κύμασιν ὀλκάδα πιστὴν
κῆν χθονὶ τὴν αὐτὴν οἶκον ἔχων πενίης,
νήγρετον ὑπνώσας τὸν ἀμείλιχον <εἰς μυχόν> ἵκτο
αὐτερέτης ἰδίῃ νηὶ κομιζόμενος.

p. 206, 10 lemmati praemittit L haec: τοῦ τοῦ ἐπιγραμᾶ | μέμνηται νικοῖ (i. e. Νικόλαος) ο δα|μασκηνός (quibus clausulae signo iam addito L subicit insuper) ὡς ἀρίστου (cf. HGM. I 153 D.) | τον ἐκ L: cf. quae de interpretatione alterius hexametri infra allata sunt 11 ἀνδρί A^{ac} | ὄνομ' om. Pl^M (ὄνομα τῷ pro ὄν. ἦν Dionis codd. deteriores) | ἱππωι, P ἱππων A^{ar} | cf. Il. Ψ 295 12 θήραργος A γρ λήθαργος superscr. C, cum A facit Pl, cum C congruunt Dio Poll. (Eud.): cf. Hesych. s. λή-θαργος, λαίθαργοι et quae de ληθ. nomine Nauck exhibet ad Soph. fr. 800 (σαίνεις δάκνουσα καὶ κύων λαίθαργος εἶ) | βάβησ (non μάμησ) P: nomen vid. Phrygium, v. Pr. p. 20

1 Θεσσαλός. ἐκ κρήτης. Pl^M Θεσσαλὸς ἐκ κρήτης. (ἐκ A ipse superscr.) P | μάγνης (μ ex β cr. A) γένος. P | αἴμονος C αἴμ.? A^{ac} | epitheta varie interpretantur: Magnes dicitur canis a Polluce, Hippaemon a Dione; singulis nominibus singula tribuunt epith. Opsop. Br. Boiss., rectius servi patriam reticere iudicat Jac. (ut Magnes sit Hipp., Thessalus equus, Creticus canis); ad unum virum omnia epith. referunt Hartung (cf. Bergk II⁴ 24), Pr., quorum hic Hippaemonem Magnesiae natum, in Creta versatum denique in Thessalia obiisse statuit, apte ep. in Hippocratem (Θεσσαλὸς Ἴπποκρ. Κῶος γένος VII 135, 1) comparans; ἐκ Τρίκκης Preuner, qui voce Μάγ. regionem Thessalam indicari vult ||

3 sqq. Pl^M III^a c. 19 (εἰς ναναγήσαντας), 22 (Pl^L b. s c. 22, 21; Pl^{ac} n c. 22, 22) 3 ἀδδαίου C Pl^M: cf. ad VI 228 | gentile idem exhibent P Pl; aut Μακεδόνης restituendum erit aut mutandum Ἀδδαίου, ep. fort. est Alphei Mitylenaei: cf. claus. ἡέρος ὠφέ-λιν (VI 187, 6) cum πνεκ. ὠφέλ, initia pent. κῆν ὑπνω et καὶ χθών (XVI 212, 6; IX 526, 4) cum κῆν χθονί; Alcaeo ep. trib. Bgk; imi-

tatur Iulianus VII 585, cf. VII 381. 635 | ὦ in m. adpinxit C

4 γρηπεία L 5 ὀλκάδα C 6 κην A κ' ἦν C κῆν Pl^M | οἶκον: cf. 585, 7

7 ὑπνώσας τὸν P Pl | ἀμείλιχον C ἀμείλικτον A^{ar}, cum C

ἦν γὰρ ἔχε ζωῆς παραμύθιον, ἔσχεν ὁ πρέσβυς 5
καὶ φθίμενος πύματον πυρκαϊῆς ὄφελος. M 37^r

306. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς Ἀβρότονον | τὴν μητέρα Θεμιστοκλέους. L

5 Ἀβρότονον Θρήισσα γυνὴ πέλον· ἀλλὰ τεκέσθαι
τὸν μέγαν Ἑλλησὶν φημι Θεμιστοκλέα.

307. ΠΑΤΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

L

Ἐπιτύμβιον ἀνώνυμον. L

α. Οὐνομά μοι — β. Τί δὲ τοῦτο; α. Πατρὶς δέ μοι —

β. Ἐς τί δὲ τοῦτο;

10 α. Κλεινοῦ δ' εἰμὶ γένους. β. Εἰ γὰρ ἀφανροτάτου;

γρ ἀίδαν ∷
facit Pl | ἰζ_lτ_lο * * C (qui signum ∷ et in fine vs. et
in m^o repet.) ἰκετοτο s. ἰκσ.? A^{ar} (voce ἀίδαν om.), ἰκτο πρὸς
ἄδην Pl ἰκετ' ἐς Αἰδου Jac. | ὑπν. <Αἰδαν> τὸν ἀμείλιχον ἰκτο
Boiss. (<Αἰδην> τὸν Heck.); μυχὸν (s. λιμέν') fort. post -λικτον
excidit (cf. Antig. 1284) p. 207, 8 αὐτε_lρε_lρέτης exi αὐτο_lρε_lτης
corr. C, qui ε primo supra ο, deinde in eraso ο sc rpsit

1 sq. cf. Antiphili ep. 635, 5; 585, 3; IX 242, 7 1 ἔχε
PPl 2 cf. ἡέρος ὠφελίην VI 187, 6 (Alphei) || 3 sqq. ap.
Buh. n. 26 (p. 135); ep. afferunt Plut. Them. 1, Athen. 576 C:
ὡς Ἀμφικράτης ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ Ἐνδόξων ἀνδρῶν συγγράμ-
ματι (cf. FHG. IV 300) 4 εἰσαβρότονον (spiritu omisso)
τ_lη_lν L 5 ἀβρότ. C ἀβρότ. A^{ac} Ἀβρ. Plut. Ath. | πέλον P
γένος Plut. Ath. 6 ἔλλησιν φημὶ P | φασὶ Ath. || 7 sqq.
Pl^m III^a c. 6 (εἰς ἀνδρας οὐκ ἐπισήμους), 5 (Pl^e c. 6, 5); ep.
est etiam in Σ^π, n. 20 sylloges, quae primis cod. Pal. foliis
continetur, f. B^v (s. pag. γ': cf. vol. I, VI sq.) inter XVI 115
et 326 7 sq. lemma scr. ante nom. auctoris L 7 om.
Σ^π (Plⁱ) ἀδέσποτον Pl^m ἄδηλον Pl^{a-s} | σελεντ. L; ep. non
Pauli vid., sed Palladae aut Iuliani (cf. VII 590); certe ob-
versabatur poetae ep. Phalaeci XIII 5 (cf. Herm. XXVIII 50)
9 μοι. τί*δὲ C μοι τισδὲ A^{ar} | πτρίσ Pl^m Σ^π | ἐστὶ A γρ εἰς τι
superscr. L, εἰς τί Σ^π ἐσ τί Pl | δετοῦτο A^{ac} (σὲ τοῦτο Br.;
ἔστι δὲ ποία perperam Reiske) | signum interrog. post alte-
rum τοῦτο itemque in alterius tertiiue vs. fine posuit Σ^π

α. Ζήσας δ' ἐνδόξως ἔλιπον βίον. β. Εἰ γὰρ ἀδόξως;
α. Κεῖμαι δ' ἐνθάδε νῦν — β. Τίς τίνι ταῦτα λέγεις; M 31^v

308. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

C. Pl

Εἰς παῖδα Καλλίμαχον πέντε χρόνους | ζήσαντα. L

5 Παῖδά με πενταέτηρον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα,
νηλειῆς Ἀίδης ἤρπασε Καλλίμαχον.

ἀλλὰ με μὴ κλαίοις· καὶ γὰρ βιότοιο μετέσχον
παύρου καὶ παύρων τῶν βιότοιο κακῶν. M 33^r

309. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C. Pl

10 Εἰς Διονύσιον | Ταρσέα ἑξηκοντούτη | τελευτήσαντα. L

Ἐξηκοντούτης Διονύσιος ἐνθάδε κεῖμαι,
Ταρσεύς, μὴ γήμας· αἶθε δὲ μῆδ' ὁ πατήρ. M 33^r. E 14

310. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Pl

Εἰς ληστευθέντα. L

15 Θάψεν ὃ με κτείνας κρυπτὸν φόνον· εἰ δέ με τύμβῳ
δωρεῖται, τοίης ἀντιτύχοι χάριτος. M 31^v. E 54

1 δ' om. Σ^πPl, add. A 2 τισ A^{ac} τίς, C | τίνι: cf. XI 183, 4 |
λέγει^ω (ω C^s) P: cum A faciunt Pl Σ^π || 3 sqq. Pl^M III^a c. 9
(εἰς βρέφη), 2 3 ep. a Luciano abiudicat Setti, Iuliano
trib. Sakolowski 4 καλλίμαχ^ο πεντεχρόνους¹ L 5 sqq. cf.
Kaib. 576, 657a 6 ἤρπασε (~ rest. C) P 8 βιότο^ο_ι C βιότου A^{ar} ||
9 sqq. Pl^M III^a c. 10 (εἰς γέροντας), 1; ep. est in sylloge
Euphemiana n. 14 (E^F 154^v E^P 258^v) 10 ἐπιτύμβιον E |
ἔστου^τ τελευτησαντ⁺ L | num. τι adpinxit C 11 ἑξηκοντούσης
(ἑξ. P^{pc} ἑξ. A^{ac}) P -τούλησ E^{F.P} | διόνυσ^ι_ιος (sic) C διόνυσειος
A^{ar} διόνυσ^ο Pl^M 12 ταρσεύς· (C -σεύς A^{ar}) P θαρσεύς E^{F.P} θαρ-
σός E^R | μὴ γίνας? A^{ac} | εἶθε E | μῆδ' ὁ_ι C μῆδὲ A^{ar} μῆδ' ὁ Pl^M
μῆδ' ὁ E | πῆρ Pl^M || 13 sqq. Pl^M III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ
ἐπισήμους), 6; exstat in syll. Euphemiana n. 54, nullo lemmate,

311. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς τὴν γυναῖκα Λώτ· |

οἱ δὲ Ἕλληνες εἰς Νιόβην αὐτὸ ἀναφέρουσιν.

L

Ὁ τύμβος οὗτος ἔνδον οὐκ ἔχει νέκυν·

5 ὁ νεκρὸς οὗτος ἐκτὸς οὐκ ἔχει τάφον,

ἀλλ' αὐτὸς αὐτοῦ νεκρὸς ἐστὶ καὶ τάφος. M 32^v. E 57

312. ἈΣΙΝΙΟΤ ΚΟΤΑΔΡΑΤΟΤ.

C

Εἰς τοὺς ἀναιρεθέντας ὑπὸ | τοῦ τῶν Ῥωμαίων ὑπάρχοντος Σύλα. CL

Οἱ πρὸς Ῥωμαίους δεινὸν στήσαντες Ἄρηα

10 κεῖνται ἀριστεῖς σύμβολα δεικνύμενοι·

adiunctum epigrammati 269; ad argumentum distichi cf. epp. VII 356—360, 580 sq., etiam 516, quae elogia a Planude epigrammati 309 continuantur p. 209, 14 ἀδέσπ. Pl^M ἀδηλον

Pl^{a·s} om. PPl^I 14 ληστευθέντ· L 15 ὁ μὲ C ὁ μὲ A^{ac} ὁ μὲ Pl^M ὁ μὲν E | κτεῖνας A^{ac} | κρύπτων Brod. (Reiske) | τύμβω E^{F·P} 16 cf. 356, 2; 359, 4; 516, 1; 581, 2; 584, 4 (ep. 310 cl. 581 et 584 Iuliano fort. tribueris) | κἀντιτύχοι FG. Schmidt ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 7 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 3; ep. exhibent schol. Soph. (Triclinius) ad El. 150, Eustath. Thessalon. ad Il. Ω 614, Eustath. Macrembolites inter aenigmata p. 209, 8 H. cum Holoboli solutione; in sylloge Euphemiana est n. 57 (E^F 158^v E^P 263^v); cf. versio Pseudoausoniana p. 433 P.

1 Ἀγαθίου σχολαστικοῦ schol., ἀδηλον E; de auctore ep. nihil afferunt Thess. Macr. 2 sq. εἰς Νιόβην EPl, ἐπίγραμμα δι' ἰάμβων εἰς N. schol. (φέρεται δὲ καὶ ἀστεῖον ἐπὶ τῇ Νιόβῃ

ἐπίγραμμα Thess.) 2 λῶ: cum hac interpretatione cf. Holoboli solutio ὄρος τὸ Σηγῶρ κατὰ νοῦν, φίλος, λαβὲ Καὶ δὴ κατίδοις τὴν ἀλὸς στήλην ξένην, Ἦν Λώτ γυναῖκα πρεσβύτου γραφὴ λέγει,

Κἀκεῖθεν ἀρεῖς τοῦδε τοῦ γρίφου λύσιν 3 cf. vol. I p. 1, 4 | αὐτὸ ἀναφέρουσι L 4 ὁ [τύ]μβος Pl^M ὁ τάφος Macr. | οὐκ ἔχει A^{ac} | ἔχει C qui v supra ι scr., sed post erasit | νεκρὸν APlE νέκυν (supra litt. εκρ scr.) C, quocum consentiunt Tricl. Thess. Macr.: cf. Finsler p. 73 5 οὗτος omnes; 'habet nec ipse mortuus bustum super' Ps. Aus. | τάφον (τ ex γ? cr.) P

6 αὐτοῦ PEPl^I Macr. αὐτοῦ Pl^MPl^{a·b·s} (Thess. ed. L.) αὐτῷ Tricl. (Thess. ed. Rom.) 'sibi sed est ipse hic sepulcrum et mortuus' Ps. Aus. | νεκρὸς A^{ar} | ἐστὶ A || 7 sqq. Pl^M III^b c. 4

οὐ γάρ τις μετὰ νῶτα τυπεῖς θάνεν, ἀλλ' ἅμα πάντες
ῶλοντο κρυφίῳ καὶ δολερῷ θανάτῳ. M 90^v

313. Εἰς Τίμωνα τὸν μι|σάνθρωπον. LPI

Ἐνθάδ' ἀπορρήξας ψυχὴν βαρυδαίμονα κεῖμαι.
οὔνομα δ' οὐ πεύσεσθε, κακοὶ δὲ κακῶς ἀπόλοισθε. M 32^v.
Pr. 264

Fr. Cor. Mel. 314. ΠΙΤΟΛΕΜΑΪΟΥ. C.PI
pp. 314—318 Εἰς τὸν αὐτὸν Τίμωνα. LC

Μὴ πόθεν εἰμὶ μάθης μηδ' οὔνομα· πλὴν ὅτι θνήσκειν
τοὺς παρ' ἐμὴν στήλην ἐρχομένους ἐθέλω. M 33^r

(εἰς ἀνδρείους), 8 (Pl^{I-s} c. 5, 44) p. 210, 7 titulum om. Pl^{M. I}

ἀδελον Pl^{a-s} | [ἀσιννίου κοναδρα^τ] in eraso pristini lemmatis
initio C; scriptura nominis latini variat: Κονάδρατος est
etiam ap. Steph. Byz., Κόδρατος ap. Suid. (cf. Kaib. 500, 1)

8 [εἰς τοὺς ἀναιρεθέ^τ π^υ] | τοῦ scr. C, reliqua supersunt
de lemmatistae titulo, qui quattuor olim m. lineas occupa-
verat nec tamen diversus vid. fuisse ab eo qui nunc exstat;
nec ob aliam causam rasuram fecit C nisi ut lemmati prae-
mitteret nomen auctoris, quod subiunctum cum altero gene-
tivo confundi poterat (et apparent adhuc vocolae ὑπὸ τοῦ in
fine alterius lineae ab L scriptae); ζτ adpinxit C de veritate
vel interpretatione lemmatis dubitans | ρομαιων L^{ac} 9 προσρ.
A^{ac} | cf. Od. τ 11

1 μετὰ PPl γε τὰ Reiske; κατὰ? cf. Od. ρ 463 | ἀλλάμα Pac
2 ῶλοντ' οὐ (ante Duebnerum) Salm. perperam | δολερῷ P ||
3 sqq. Pl^M III^a c. 7 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 8; ep. exhibent Plut. vit.
Anton. c. 70, Plat. vit. 2, 146 W. 3 Timoni ipsi ep. tribui
refert Plut.; om. auctoris nom. PPl^M v(it)., ἀδελον Pl^s
4 ἐνθάδ' (C) P | ἀπορρήξας. C -ρήξας? A^{ar} (Casaub.) -ρήξας
Pl Plut. v. 5 οὔνομα δ' (AC) PPl τοὔνομα δ' Plut. τίς
δ' ὦν v. | πεύσοισθε P -σεσθε Plut. v. Pl (sed -σησθε Pl^s) |
κακοὶ δε Pl^M κακοὶ δε A^{ac} || 6 sqq. Pl^M III^a c. 7 (εἰς ἀρχ.
τινάς), 9 (Pl^E c. 7, 10: scr. Maximus in Pl^M ep. 314 ante 316,
quem ordinem Pl^E omnes convertunt) 6 sq. lemma prae-
cedit; τίμωνα lineis alternis scr. L, in τίμ^ω | πιτολεμαίου, mut.
C (nomen auctoris in erasis litt. μωνα collocans) 7 εἰς

315. ΖΗΝΟΔΟΤΟΥ, οἱ δὲ 'ΡΙΑΝΟΥ.

C

Εἰς Τίμωνα τὸν μισάνθρωπον ἐν Ἀθήναις.

L

Τρηχεῖν κατ' ἐμεῦ, ψαφαρὴ κόνι, ῥάμνον ἐλίσσοις
 P 253 πάντοθεν ἢ σκολιῆς ἄγρια κῶλα βάτον,
 5 ὥς ἐπ' ἐμοὶ μηδ' ὄρνις ἐν εἴαρι κοῦφον ἐρείδοι
 ἔχνος, ἐρημάζω δ' ἥσυχα κεκλιμένος.
 ἦ γὰρ ὁ μισάνθρωπος, ὁ μηδ' ἀστοῖσι φιληθεὶς
 Τίμων οὐδ' Αἰδὴ γνήσιός εἰμι νέκυσ.

M 92^r

316. ΛΕΩΝΪΔΑ ἢ ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

C

10

Εἰς τὸν αὐτὸν ὁμοίως.

L

Τὴν ἐπ' ἐμεῦ στήλην παραμείβεο μήτε με χαίρειν
 εἰπὼν μήθ' ὅστις, μὴ τίνος ἐξετάσας·

ἀ^τ P^{1M} (εἰς τὸν αὐτόν P^{1E}) p. 211, 8 μάθησ A P^{1M} | μὴ δ' A P^{1M} | πλὴν (C) P | πλ¹ήν (πλ in eraso ἀλλ?) P^{1M} | ὅτι (C) P
 9 παρεμὴν A^{ac} | (epp. 314—326 coronae Mel. tribuit Menk) ||
 1 sqq. P^{1M} III^b c. 6 (εἰς ἀρχ. τινάς), 2 (P^{1E-b} c. 7, 15 post A. P. VII 153, P^{1s} c. 7, 13 post VII 320) 1 nom. auctoris
 om. P^{1M.1} ἀδελον P^{1a.8} | ζηνοδο^τ C; Rhiani vid., cf. ἔχνος XII 93, 8
 et εἶην — ὥς XII 142, 5 cum ἐλίσσοις, ὥς 2 εἰς τὸν αὐτόν P^{1s} |
 lemma scr. L ad vs. alterum tertiumque in nova pag., praemisit ad
 vs. primum p. 252 C lemma hoc: εἰς τὸν αὐ^τ: | τίμωνα (litt. εἰς
 τὸν scriptae sunt in clausulae signo, quod post ῥιανου ad-
 pinxerat C) | ἐναθ^η L 3 sq. cf. Leonidae ep. VII 656, 3 sq.,
 Philodemi VII 222, 7; 321, 7; Kaib. 546, 5; 548 3 τρηχεῖν (rest. C,
 ~? A^{ac}) P P¹ (defendit Mein.), τρηχαλέην s. τρηχεῖαν Schneidew. | cf.
 κατὰ στήλης ἰερὴ κόνι apud Philod. | κατεμεῦ A^{ac} | ψαφαρὴ * κόνι * C
 ψαφαρὴν κόνιν A^{ar} | ἐλίσσοις (C) P 4 in m. sup. p. 253
 scr. C Iuliani in Timonem ep. VII 577, quod ab A exaratum
 exstat P 298 5 ab initio vs. erasum signum novi epigram-
 matis | ἐπεμοὶ A^{ac}: alterum ε refecit, non ex ι corr. C | μὴ δ'
 P P^{1M} | ἐνείαρι A^{ac} | ἐρείδῃ Mein. 6 ἐ¹ρημάζω (ἐ in eraso θ
 C) P ἐρημάζω (ξ ex ι corr.) P^{1M} | ἥσυχα (C) P | κεκλι*μένος C
 -σμένος A^{ar} 7 ἦ s. ἦ A^{ac} | μὴ δ' P P^{1M} 8 οὐ¹δ' αἰδὴ C
 οὐκαῖδῃ A^{ar} οὐδ' αἰδὴ P^{1M} P^{1a} in epid. (unde P^{1a}) οὐδ' Αἰδι
 P^{1s} P^{1a} in t. | γνήσιός P P¹ (γ' ἄσμενός FG. Schmidt; κρήγνός?) ||
 9 sqq. P^{1M} III^a c. 7, 10 (P^{1E} c. 7, 9); prius dist. est in

ἢ μὴ τὴν ἀνύεις τελέσαις ὁδόν. ἦν δὲ παρέλθῃς
σιγῇ, μῆδ' οὕτως ἦν ἀνύεις τελέσαις. M 33^r. Pr. 265

317. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C. Pl

Εἰς τὸν αὐτὸν Τίμωνα.

L

5 α. Τίμων—οὐ γὰρ ἔτ' ἐσσί—τίτοι, σκότος ἢ φάος, ἐχθρόν;
β. Τὸ σκότος· ὑμέων γὰρ πλείονες εἰν' Αἴδη. M 33^r

318. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C

Εἰς τὸν αὐτὸν Τίμωνα.

L

Μὴ χαίρειν εἶπῃς με, κακὸν κέαρ, ἀλλὰ πάρελθε·

10 ἴσον ἔμοι χαίρειν ἐστὶ τὸ μὴ σ' ἀλέγειν. M 92^r

Plat. vita 2, 52 W. p. 212, 9 Λεωνίδου Pl λεωνί^δ ἢ αντιπατῶ C;
Alexandrino trib. ep. Br., ab eo abiudicat Jac.; Rhiani et Tarentini
auctorum ordo idem fort. hic atque in epp. VI 34 sq. 10 εἰς αὐτό
Pl^M εἰς τὸν αὐτόν Pl^E 11 τήνδε σὺ τὴν στήλην Vit. | ἐπεμεῦ
A^{ac} | παρ' ἀμείβεο C | μὴ τεμε A μὴ τέμε C μήτ' ἐμὲ Pl μήτε με
V. | χείρας V.^v 12 εἰπών A -ών. C | μὴ_τ C μὴδ' A^{ar}
μὴθ' Pl | ὅστις (' C) P | μ' ἢ pro μὴ Reiske (Heck.) | ἐξετάσας^η
(' AC η C) P, cum A facit Pl; εἰρόμενος V.

1 (μῆδ' ἦν Reiske) | τανύεις Heck., qui tamen ἀνύω τρί-
βον XIV 106, 1 affert; ἀλύεις? an σὺ νοεῖς s. νοέεις? | ἦν δὲ
A^{ac} | παρέλθῃς^l (ι C) P, ι cum A om. Pl^M 2 μὴδ' Pl^M |
μὴ δοῦτως (' C) P || 3 sqq. Pl^M III^a c. 7, 11; ep. est ap. Ir.

p. 90 inter Callimachea (praecedit 521, seq. 517) 4 εἰς αὐτό Pl^M
εἰς τὸ αὐτό Pl^{I-b} εἰς τὸν αὐτόν Pl^s 5 ἔτ' ἐσσι A accentus
add. C | punctum post τοι supra lin. positum erasit virgulamque
subiecit C | φάος ἢ σκότος verborum sede mutata Pl 6 ὑμέων
(spir. cr., acc. add. C) P ὑμέων (sed ε ex ω s. ει cr.) Pl^M |
γὰρ P Pl | ὑμέων πλείονες Br. ὑμείων γὰρ πλέες Schneid. |
αἴδη (spir. C) P || 7 sqq. Pl^M III^b c. 6, 3 (Pl^E c. 7, 16, sed
Pl^s c. 7, 14) 7 sq. lemma praecedit in P; num. κ, cum
ep. 309 numero τῷ signasset, non sequenti, sed ep. 318 ad-
pinxit C, qui ep. in m. adiunctum (cf. ad p. 212, 4) calculo
suo comprehendit 7 ἄδηλον Pl^s om. Pl^M 8 om. Pl^M Pl^{I-b}

εἰς τὸν αὐτόν Pl^s 9 εἶπῃς A Pl^M in εἶπῃς mut. C | κέαρ
(' AC) P κάρ^α Pl^M κάρα Pl^E: cf. Theocr. XIV 31 | ἀλλα A^{ac}
10 ἴσον C Pl^M ἴσον? A^{ac} δισσόν (et μείζον') FG. Schmidt (πάρελθε)

319. Εἰς τὸν αὐτὸν Τίμωνα.

L

Καὶ νέκυσ ὦν Τίμων ἄγριος· σὺ δέ γ', ὦ πυλαωρὲ
Πλούτωνος, τάρβει, Κέρβερε, μὴ σε δάκη. M 92^r

320. ἙΓΗΣΙΠΠΟΥ.

C. Pl

5

Εἰς τὸν αὐτὸν Τίμωνα, | τὸν μισέλληνα.

L

Ὁξεῖαι πάντῃ περὶ τὸν τάφον εἰσὶν ἄκανθαι
καὶ σκόλοpes, βλάψεις τοὺς πόδας, ἣν προσίης·

θαῖσσαν Nauck | ἐστὶ. τὸ P ἐστὶ, τὸ Pl^M κᾶστι τὸ Haupt | μὴ (AC) σὲ
γελᾶν PPl^M (litt. ν vocis γελᾶν in P vid. postea accessisse) | πελᾶν Gr.
Jac. (qui etiam μὴ σ' ἔθ' ὄρᾶν proposuit), λέγειν Peerlkamp; χανεῖν
olim ci., praefero nunc μὴ σ' ἀλέγειν | in fine vs. clausulae signum
est erasum; distich. Callimacheum esse negat Wilam. ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 6, 4 (Pl^{I-b} c. 7, 17; Pl^s c. 7, 15) 1 nom.
auctoris om. P, nisi forte Καλλιμάχον nomen lemmatis duo-
rum epp. interiectum tam ad praecedens quam ad sequens
ep. referri voluit C; titulo carent Pl^M Pl^{I.a}; ἄδηλον εἰς τὸν
αὐτὸν Pl^s; ep. videtur Iuliani, cf. VII 69. 70. 603, Cougny
III 179 1 erasa est notula initialis (cf. ad 318, 2), sed re-
lictum lemma, quod disticho L adscripsit 2 ἄγριος: cf. 603, 1;
Cougny III 179, 1 | σὺ | δέ γ' | ὦ P^{Pr} σὺ δ' ὦ (potius quam ὦ) A^{ar} σὺ δέ
γ' ὦ Br.; στύγν' ὦ? s. νῦν δ' ὦ? | πυλαωρὲ C πλαωρὲ (an πελ.?) A^{ac} |
inter σὺ δέ et πυλωρὲ spatium reliquit Plan., quod man. re-
centior voce δεινὲ explevit, unde σὺ δέ δεινὲ πυλωρὲ Pl^E
3 τάρβεο (priorem acc. C) P, cr. Pl | δάκη Pl^M || 4 sqq. Pl^M
III^a c. 7, 12; alterum distich. exstat apud Plut. Ant. 70 'τὸ δέ

περιφερόμενον Καλλιμάχειόν ἐστιν' 4 ἡγησί^{ππ} (litterae ἡ et σ
correctura factae sunt: pro ἡ erat, ut vid., α) Pl^M; tetrastich.
olim Callimacho assignavit Mein.; prius dist. Hegesippo, alte-
rum Callimacho (cum Plut.) tribuit Schneider; in vita Plut.
inter epp. 313 et 320, 3 sq. fort. excidit Callimachi ep. 313
(quod propter congruentem hexametri exitum facilius acci-
dere poterat) 5 εἰς αὐτό Pl^M εἰς τὸν αὐτὸν tantum Pl^E |
τὸν μ. non continuavit priori lemmatis particulae L, sed
(clausula post Τίμ. posita) scripsit ad vs. 2 tamquam notulam
ad alterum distich. pertinentem 6 ὀξεῖαι (s. -εία) A^{ac} | πάντῃ
A Pl^{M.I} πάντῃ C Pl^a 7 βλάψης Pl^{M.ac}: εἰ pro η scriptum alio

atramento | προσίης (ι superscr., ' add. C) P προῖης (σ superscr.
alio atram.) Pl^M 7 sq. nec post προσ. finiti nec ante Τίμων
novi epigrammatis signum exstat in PPl^M

Τίμων μισάνθρωπος ἐνοικέω. ἀλλὰ πάρελθε
οἰμώζειν εἶπας πολλά, πάρελθε μόνον.

M 33^r

321. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς πρεσβύτην | Ἀμύντιχον γεωργὸν | ἥ φυτοκόμον.

L

5 Γαῖα φίλη, τὸν πρέσβυν Ἀμύντιχον ἐνθεο κόλποις
πολλῶν μνησαμένη τῶν ἐπὶ σοὶ καμάτων·
καὶ γὰρ αἰὲν πρέμνον σοὶ ἀνεστήριξεν ἐλαίης,
πολλάκι καὶ Βρομίου κλήμασιν ἡγλάισεν
καὶ Διοῦς ἐπλησε, καὶ ὕδατος αὔλακας ἔλκων 5
10 θῆκε μὲν εὐλάχανον, θῆκε δ' ὀπωροφόρον.
ἀνθ' ὧν σὺ πρηεῖα κατὰ κροτάφου πολιοῖο
κεῖσο καὶ εἰαρινὰς ἀνθοκόμει βοτάνας. M 32^v

1 ἐσοικέω PPlut. ἐνοικέω Pl ἐσώκεον Schneidew. | ἀλλὰ A^{ac}
2 (verba 'οἰμώζειν — πολλά;' interroganti trib. viatori Br.) |
(οἰμώξεις s. — ξων perperam Reiske) | εἶπας C εἶπας (?) A^{ac}
(Pl^{I-b}) εἶπας Pl^M | πολλά (' C' A^{ar}) PPl: cf. VI 124, 3; XIII 12, 3
(Hegesippi) || 3 sqq. Pl^M III^a c. 6 (εἰς ἀνδρας οὐκ ἐπισή-
μους), 33 3 ἄδηλα Pl^{I-a} (comprehenduntur duo epp. VII 321
et 335 in Pl^I, non item in Pl^a) ἄδηλον Pl^s, titulum om. Pl^M;
ep. fort. Leonidae T. est: cf. γαῖ' ἐρατὴ VII 440, πρέσβυν Ἀνα-
κρείοντα App. Pl. 306, Λεοντίχον VI 205, ἐκ κόλπων App. Pl. 182,
καμάτων et ἐλαίην (in fine vs.) VI 289. 300, καὶ γὰρ (initio vs.)
IX 329, στήριζομαι VII 731, κλήμα τὸ καρποφόρον IX 99, ἐμπλή-
σας οἴνου VI 44, λαχανηλόγω ἔσσο IX 318, εὐνδρον VI 154, ἀνθ' ὧν
VI 281 4 πρεσβύτην ἀμύντιχον in πρεσβύτην * | ἀμύντ. mut. C;
cf. A. P. VI 30 (Macedonii) et VI 38 (Philippi) | γεωργ^o L
5 ἀμύντηχον Pl^{Mac} | ἐνθε*ο C ἐνθετο A^{ar} 6 cf. VI 30, 2 |
ἐπισοὶ A^{ac} 7 αἰὲν πέπλον A γρ. πρέμνον supra πέπλ. C,
quocum Pl congruit; ἀειπέταλον Heck. ἀείπρεμνον Kaib.
(Oppian. Hal. IV 281 cft Jac.) | ἀνεστήριξεν Scaliger | ἐλαί*ησ.
C, qui litteram ν, ut vid., post ι erasit et ησ refecit: ἐλάνησ (po-
tius quam ἐλάτησ) A^{ar} ἐλαίης Pl ἐλαίην Heck. (Kaib.) 8 ἡγλάι-
σεν (' C) PPl (κλήμασί) σ' ἡγλάισε Toup 9 post Διοῦς et
ἐπλησε (' C) itemque post ἔλκων (' C ἔλκων A) interpunxit P, tan-
tum in fine vs. Pl^M | σ' ἐπλησε? 10 ὀπωροφ. A^{ac} 11 ἀνθῶν
A^{ac}: cf. VI 75, 7 (Pauli), 99, 5 (Philippi), 105, 5 (Apollonidae),
154, 7; 281, 6 (Leonidae), 187, 5 (Alphei) | κατὰ A^{ac}; cf. 315, 1 ||

322. ᾽ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς Ἰδομενέα καὶ | Μηριόνην.

L

Κνωσίου Ἰδομενῆος ὄρα τάφον· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
πλησίον ἵδρυναι Μηριόνης ὁ Μόλου.

5

323. ᾽ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

· Εἰς δύο ἀδελφούς | ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τελευτήσαντας.

L

Εἰς δὺ' ἀδελφειοὺς ἐπέχει τάφος· ἐν γὰρ ἐπέσχον
ἡμᾶρ καὶ γενεῆς οἱ δύο καὶ θανάτου.

M 90^v

324. ᾽ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Pl

10

Εἰς τινὰ γυναῖκα | σῶφρονα καὶ μόναν|δρον.

L

Ἄδ' ἐγὼ ἅ περιβωτος ὑπὸ πλακὶ τῇδε τέθραμαι
μούνῳ ἐνὶ ζώοναν ἀνέρι λυσαμένα.

M 34^r

1 sqq. ep. est Pepli Aristot. n. 15 (B.⁴), apud Diodor. Sic. V 79, in ap. Bub. n. 27 (p. 135) 2 ἐπὶ Ἰδομενέως καὶ Μηριόνου κειμένων ἐν Κνωσσῷ Pepl. (F = Laur. 56, 1) | εἰσὶδ. L 3 Κνωσίου F | ὄραι (C) P ὄρα Diod. ὄρα F: cf. Pepli 1 (λεύσεις), 32 (ὄρα F) | ἐγὼ τοι (C) P Diod. (τοι pro τῷ accipiendum putat Schneidew.), ἐγὼ τοῦ F 4 ἵδρυναι A^{ac} | ὁ μόλου C ὁ νόλου A^{ac}: cf. Diod. l. c. || 5 sqq. Pl^M III^b c. 2 (εἰς ἀδελφούς), 1 (Pl^E c. 3, 2). Singula epp. exhibet utriusque sylloges Planudeae cap. εἰς ἀδελφούς: III^a c. 3, 1 = A. P. VII 551, III^b c. 2, 1 = VII 323 5 titulum om. Pl^M.^I τοῦ αὐτοῦ (sc. Agathiae) Pl^a.^s

6 μιᾷ L^{ac} | ἡμερᾶ τελευτῶ L 7 εἰς (C εἰς? A^{ac}) P Δις Pl^M δις Pl^I.^a εἰς Pl^a.^s | ἀδελφειοὺς (ει corr. ex ε) Pl^M | ἐπέσχον C ἐπασχον? A^{ar}, supra εἰ erasa vid. vocalis i, ut correctorem ἐπίσχον ante ἐπέσχον restituuisse suspiceris; ἐν ἔσχον Polak ἄμ' ἔσχον et ἐπεῖδον Schmidt, ἐπέσπον? 8 ἡμᾶρ? A^{ac} | γενετῆς Br. || 9 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 14 (Pl^E c. 12, 14); in Pl^I distichon epigrammati VII 224 adnexum est, ut pro duobus unum ep. hexastichon exstet 9 ἀδέσπ. Pl^M Pl^a.^s, om. P (Pl^I) 11 cf. IX 425; VII 145 | ἄδ' C ἄδ'? A^{ac} | ἀ περιβ. (C) P ἡ π. Pl | ὑπο A^{ac} | τῇδε PPl τᾷδε Dübner | τέθραμαι: τ refecit, acc. add. C 12 μούνᾳ? | ἐνὶ P^{pc} ἐνὶ? A^{ar} | ζώοναν PPl | λυσαμένη (α C^s) P -νη. Pl^E sed -μένα Pl^M; cf. 266, 2

P 254

325. Εἰς τὸν Σαρδανάπαλλον.

L

Τόσσ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγόν τε καὶ ἔμπιον καὶ μετ' ἐρώτων
τέρπν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια πάντα λέλειπται. (M 32^v)

326. ΚΡΑΤΗΤΟΣ ΘΗΒΑΪΟΥ.

C

5

Παρόμοιον σωφροσύνης ἀνάμεστον.

L

Ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔμαθον καὶ ἐφρόντισα καὶ μετὰ Μουσῶν
σέμν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια τῷφος ἔμαρψεν. M 43^r

1 sqq. ep. afferunt Strabo XIV 672, Dio Chrys. IV 135, Steph. Byz. s. Ἀγγιάλη (St.), est ep. ap. Ir. p. 450, in cod. Escorial. 227; adauctum exstat epitaphium, quod verius Choerilo Samio quam Iasensi tribuitur (cf. Strab. l. c. et Athen. 529 e), apud Athen. 336 A, schol. Aristoph. Av. 1021 (Eudoc. p. 372), Phavorin. s. Σαρδανάπαλος, apud Diod. Sic. II 23 (Tzetz. chil. 3, 456), Clem. Strom. II 491, Theodoret. graec. aff. cur. XII 4, 1149 M. (Cram. A. O. IV 219), in cod. Florent. 32, 16; amplificatum ep. exhibet etiam Pl^M III^a c. 7 (εἰς ἀρχ. τινάς), 2.

Conf. Pr. 232 1 τον σαρδανάπαλλ^o L | εἰς Σαρδανάπαλον Pl^E sed -παλλον Pl^M (Ἐπιτύμβιον ὑπὸ Σαρδαναπάλου συντεθὲν μὲν βαρβαρικῶς, μεθερμηνευθὲν δὲ Ἑλληνικῶς ὕστερον ex Diodoro sumpsit cod. Matr.) 2—3 reddit Cic. Tusc. V 35; cf. etiam CIL. VI 18131: 'quod edi bibi, mecum habeo, quod reliqui perdidī.' | priorem vs. et alterius initium afferunt Plut., mor. 546 A, Polyb. 8ⁱ, 12 2 versum (clausula καὶ μετ' ἐρ. omissa) exhibent Plut., mor. 330 F, Eustath., ad Φ 76, Eust., ad Z 260 (cf. Nicet. Acominatos p. 417, 11) | τόσσ' A Pl^D Dio Suid. (s. Σαρδανάπ.) Theod. Cram. cod. Escur. (Nic.) τοσαῦτ' Eust. κεῖν' Athen. ταῦτ' reliqui ('haec habeo' Cic.) | ἔχων Dio^P Eust., ὅσα Eust., ὅσ' Eust., | ἔφαγόν τε καὶ ἔμπιον (" bis C) P Eust. ἔφαγον καὶ ἀφύβρισα (s. κἀφύβρισα) Str. ἔφ. καὶ ἐφύβρ. ceteri (ἐνύβρισα Dio^P. Y); ἔμπιον Bothe, ἐβρόχθισα Nauck; ἔμπιον scr., cf. Cycl. 336 τοῦμπιεῖν γε καὶ φαγεῖν Ζεὺς οὗτος | ἡδὲ Plut., | σὺν ἔρωτι Athen. μετερώτων A^{ac} μετ' ἐρώτων C schol. Dio^{U.B} μεθ' ἐρώτων End. Phav. μετ' ἔρωτος reliqui 3 τέρφθην Plut., τέρπν' ἐδάην P Pl^I τερπνὰ πάθον St. τέρπν' ἔπ. reliqui | cf. Theocr. XVI 42 τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῇνα λιπόντες | λοιπὰ

Dio πολλὰ ceteri | ἔα¹φος ἔμαρψε, C: eadem scripserat A, quae erasa restituit C, ut in m., non in ipso textu collocaret suam emendationem: ÷ γρ. πάντα λέλειπται, cum C faciunt Dio Theod. cod. Esc. Cram., πάντα λέλυνται Ath. (sch.^B) κεῖνα λέλειπται ceteri || 4 sqq. Pl^I III^a c. 28 (εἰς φιλοσόφ.), 37 (Pl^I.^a c. 32, 37;

327. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Pl

Εἰς Κάσανδρον | τὸν ὠραῖον ἐν Λαρίσση κείμενον. L

Μὴ σύ γε θνητὸς ἔων ὥς ἀθάνατός τι λογίζου.

οὐδὲν γὰρ βιότου πιστὸν ἐφημερίοις,

5 εἰ καὶ τόνδε Κάσανδρον ἔχει σορὸς ἥδε θανόντα,

ἄνθρωπον φύσεως ἄξιον ἀθανάτου.

M 30^r

Pl^s n. 40); exstat apud Diog. L. VI 86, apud Ir.₁ p. 100 (post VII 57) et p. 450 (Ir.₂), in Cram. An. Ox. IV 219, inest in Chrysippi parodia, qua Choerili(?) in Sardanapalum versus luduntur, apud Athen. 337 A; ep. (verbis quae post ἐδάην sunt omissis) affert Plut. mor. 546 C p. 217, 4 Crateti trib. Diog. Plut.; Σωκράτης Ir.₂; nom. auctoris om. Ir.₁ Pl (Χρυσίππου sch.^B): cf. Bergk II⁴ p. 367, Mus. Rhen. 30, 53 sq. 5 τὸ ἐναντίον (post VII 326) Ir.₂ | εἰς Κράτητα (Ir.₁) ὁμοιόπτωτον τῷ εἰς σαρδανάπαλλον Pl^M (eadem Pl^E, at εἰς Κράτ. tantum Pl^I); τὸν θυρεπανοίκτην sch.^B (ex Diog. VI 86) 6 τόσσ' Pl Ir.₁ | cf. Callim. fr. 106, A. P. VII 690. 3 | ὅσσ' ("rest. C) P ὅσα? Diog.^B ὅσ' D.^H ὅς σ' D.^Q (ὅσ' σ' D.^P) | ἐφρόντις (ιι) in er. η) D.^B | μετὰ A^{ac} | μετὰ τούτων Chrys. 7 ἔσθλ' ἔπαθον Chrys. | σεμνὰ D.^B | λοιπὰ καὶ ἡδέα πάντα λέλειπται Chrys. | καὶ ολβία A^{ac} | τάφος (' C) P τύμβος Pl τύφος Diog.; cf. ἐνὶ οἴνοπι τύφῳ Crat. fr. 7, 1 (Bgk) | ἔμαρψε D. (sed -ψεν D.^B cum PPl) | epigrammatis 319—326 contineri fragm. cor. Mel. atque ordine elementari epp. 322—324 distingui censet Menk||

1 sqq. Pl^M III^a c. 1 (εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας), 7; de epp. 327—340 v. Weisssh. p. 41 (qui vel ep. 329 inscriptum fuisse vult) 1 om. P 2 κάσανδρον (σ ex ι? corr.) L | ὠραῖον L | λαρίσση L i post η add. C | lemmati adiunxit L haec: μετ' ἐγράφη (apostr. et spir. C) παρὰ | γρηγορίου τοῦ (~ C) μακαρίτου διδασκαλῆς: ~ | ἐξ αὐτοῦ τοῦ λάρναξ; eadem manus ἐξ αὐ^τ τ) (i. e. ἐξ αὐτῆς τῆς) in ora marg. adpinxit, ne praeter morem vox λάρναξ pro masculino adhiberetur; a C epigrammati δ (ὠραῖον) et (u (σημείωσαι), praeterea δ adpictum est; de lemmatistae notula cf. Weisssh. p. 28 sqq. 3 σύγε (' C) P: alios quoque acc. spiritusque huius ep. complures aut add. aut rest. C; cet. cf. XVI 230, 1 (Leonidae), V 121 (Diodori), IX 573 (Ammiani), quae epp. eodem exordio 'μὴ σύ γε' instructa sunt 5 ante hunc vs. itemque ante 328, 1. 3. 5 signum (ξ) quattuor disticha tamquam unius ep. partes colligans ab L adpositum est | ἥδε C ἡδὲ A^{ar} 6 cf. 561 sq. (Iuliani) | post ἀθ. deest signum fin. ||

328. Εἰς τὸν αὐτόν.

Pl

Τίς λίθος οὐκ ἐδάκρυσε σέθεν φθιμένοιο, Κάσανδρε;
 τίς πέτρος, ὃς τῆς σῆς λήσεται ἀγλαΐης;
 ἀλλὰ σε νηλειῆς καὶ βάσκανος ὤλεσε δαίμων,
 5 ἡλικίην ὀλίγην εἵκοσιν ἔξ ἑτέων,
 ὃς χήρην ἄλοχον θῆκεν μογερούς τε τοκῆας
 γηραλέους, στυγερῶ πένθει τειρομένους. 5 M 30^r

329. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς Μυρτάδα τὴν | μέθυσον ἐν πίθῳ | ταφεῖσαν. L

10 Μυρτάδα, τὴν ἱεραῖς με Διωνύσου παρὰ ληνοῖς
 ἄφθονον ἀκρήτου σπασσαμένην κύλικα,
 οὐ κεύθει φθιμένην βαιὴ κόνις· ἀλλὰ πίθος μοι,
 σύμβολον εὐφροσύνης, τερπνὸς ἔπεστι τάφος. M 36^r

1 sqq. ep. iunctum cum priore in P, ubi lemmate caret, separat Pl (III^a c. 1, 8); duo epp. in eodem cippo insculpta fuisse putat Br. (Heck.) 2 de signo versui praefixo cf. ad p. 218, 5 |

τίς λ. οὐκ ἐδ.: cf. quae profert Iulian. 599, 5: τίς λ. οὐκ ἐγόησεν | κάσανδρε C κασάνδρε P^{ac}: huius quoque ep. accentus plerisque rest. C 3 οὐ—μνήσεται (pro ὃς—λήσεται) proposuit Reiske

4 cf. ep. 334, 1 | ἀλλάσε A^{ac} | βάσκανος cf. Kaib. 345, 1 5 ὀλίγην A^{ac}; ἀγαγόντ' ? | εἵκοσιν ἔξ C idemque Pl^M εἴκ. ἔξ A^{ac} εἵκοσιᾷ Pl^E | (ἔξ)ετεων A^{ac} 6 θῆκε. [μογ]ερούς C (θῆκεν

γοερούς s. θῆκε στυγερούς olim fuisse scriptum suspiceris, pro certo affirmare non ausim) θῆκεν· μογ. Pl^M 7 στυγερῶ P | cf. Kaib. 370, 3: χαλεπῶ πένθει τειρόμενον ||

8 sqq. Pl^M III^a c. 17, 1 ((Pl^E c. 20, 1); amplioris sylloges cap. εἰς μεθύσους (III^a c. 17) exhibet epp. sex: A. P. VII 329. 353. 384. 398. 455 sq. (Pl^E c. 20, 1—6); III^b c. 18 (εἰς μεθ.) his adiungit unum ep.: A. P. VII 355 (Pl^E c. 20, 7) 8 ἀδέσπ. C, qui cum

littera κ ep. 318 distinxisset, num. λ epigrammati 329 adposuit, quoniam duo epp. 327 sq. pro uno habuit; tit. om. Pl^M, ἄδηλον Pl^E; Iulianum Aegyptium vel aequalem eius poetam pro ep. auctore

habet Diltthey 9 τ' μέθυσον ἐν πίθῳ L 10 Μορτάδα Pl μυρτάδα* C -δαι? (s. -δα') P^{ar} | παρὰ P 11 σπασσαμένην

P Pl^s σπασσ. Pl^M Pl^E | κύλικα (' AC) P κύλικ Pl^M κύλικος Pl^E 12 βαιὴ P Pl, γαίης Polak | Propert. V 5, 75 adponit Diltthey |

μῆ^{ol} (οι C^s) P 13 ἔπεστι (' C) P | cf. 353, 6; XI 63, 4; ἔπεστ' ὄροφος? ||

330. Εἰς Μάξιμον καὶ τὴν | αὐτοῦ γυναῖκα Καληποδίαν. L
(Ἐν τῷ Δορυλαίῳ.) C

Τὴν σορόν, ἣν ἐσορᾷς, ζῶν Μάξιμος αὐτὸς ἐαυτῷ
θῆκεν, ὅπως ναίῃ παυσάμενος βιότου·
5 σὺν τε γυναικὶ Καληποδίῃ τεῦξεν τόδε σῆμα
ὥς ἵνα τὴν στοργὴν κῆν φθιμένοισιν ἔχοι. M 91^r

331. Εἰς γυναῖκα σὺ φρονα καὶ μόνανδρον. L
(Εἰς Ὠρακα ἐν Φρυγίᾳ.) C

Τύμβον ἐμοὶ τοῦτον γαμέτης δωρήσατο Φρουρῆς,
10 ἄξιον ἡμετέρης εὐσεβείης στέφανον.

1 sqq. Pl^M III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 1 (Pl^E c. 6, 37) 1 sq. nullo lemmate Pl^M ἄδηλον Pl^S ἄδηλα communem epp. 330 et 334 titulum praemittunt Pl^A.^a 1 μᾶξιμον: cf. Kaib. 446, Diodori ep. VI 243 | «καὶ τὸ αὐτοῦ L | καληποδίαν (η ex ι? corr. C) L 2 ἐν in clausulae signo (ab L post καλ. adpicto) posuit C | δορυλαίῳ C, corr. Jac. (cf. Suid. s. Δορυλάειον, Steph. Byz. s. Γορδίειον, Strab. XII 576) 3 ἐσδράϊς (C AC) P ἐσορᾷς Pl^M | μαξιμος A^{ac} | ἐαυτῷ A^{ac} 4 ναῖοι Jac. 5 καληποδίῃ (C AC; erasus accentus vel spir. supra prius η) P | τεῦξε (ν C^s) P | γυναικὶ post σῆμα numerorum causa transponit Bothe 6 ὥς ἵνα (C ἵνα? A^{ac}) | τὴν (C; de pristina scriptura nihil certi superest) P, cum C facit Pl; ὦ ξένε, τὴν (— ἔχει) Markland, ὥς ἅμα τὴν Jac. (idem ὥς, ἵνα ci., ut ὥς cum verbo praecedenti τεῦξεν iungeretur, ὥς ἂν ἴσῃν FG. Schmidt, ὥς ὁμαλήν? (cf. Apollonid. ep. VII 378, 4) | κ' ἐν C κεν A^{ac} κὰν Pl κῆν Jac. | ἔχουσ' (spir. A? C, A) P ἔχη Pl^M ἔχη Pl^E ἔχοι Jac. ||

7 sqq. ap. Buh. n. 28 (p. 135) 7 sq. post μόνανδρ^o add. C: εἰσώρακα ἐν φρυγίᾳ (ἐν exaravit C in clausulae signo; εἰς Ὠρακα, ut Phrygiae urbis ignotae nomen afferretur, Heck.), f. εἰς Χάρακα; in m. C signum x adposuit 9 **ἐμοὶ C ἐς ἐμοὶ s. ἐπ. A^{ar} | τοῦτον C τονδὲ (? vix τονδὲ) A^{ar}; f. τόνδ' ἐπ' ἐμοὶ τύμβον | δωρήσατο (C AC, punctum C) P δωμήσατο Heck. | φρουρῆς (circ. rest. C) P: pro nom. appellativo accipit Reiske, pro nomine viri Br., mulieris Pape; Κλήμης s. Φούρης Heck. (eodem iure proponeres Ροῦφος) 10 στέφανον P^{pc} στεφάνου? A^{ac}; στέφανος de sepulcro dicitur etiam Kaib. 133, 3

λείπω δ' ἐν θαλάμοις γαμέτου χορὸν εὐκλέα παίδων,
 πιστὸν ἐμοῦ βίотου μάρτυρα σωφροσύνης.
 μουνόγαμος θνήσκω, δέκα δ' ἐν ζωοῖσιν ἔτι ζῶ, 5
 νυμφικὸν εὐτεκνίης καρπὸν ἀειραμένη.

5 332. Εἰς τινὰ παρὰ | Βακχευτρίας | ἀναιρεθέντα. L
 (Εἰς Ἀκμονίαν.) C

Αἰνόμορον Βάκχη με κατέκτανε θηροτρόφον πρίν·
 οὐ κρίσει ἐν σταδίοις, γυμνασίαις δὲ κλυταῖς.

10 333. Εἰς Ἀρμίαν παρὰ | Νικομάχου τοῦ | γαμβροῦ
 καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Διώνης. L
 (Εἰς Ἀδριανοὺς ἐν Φρυγίᾳ.) C

Μηδὲ καταχθονίοις μετὰ δαίμοσιν ἄμμορος εἴης
 ἡμετέρων δώρων, ὧν σ' ἐπέοικε τυχεῖν,

1 ἐὐκλέᾳ (duplicem acc. signumque %, quod redit in m., C; pristinus acc. supra α erasus) P 2 post σωφροσύνης notam ep. finiti del. C, reliquit novum lemma: εἰς τὴν αὐτὴν γυναικὶς (γυναικα) ab L tertio disticho adpositum, pro uno ep. hexastich. numeravit (cf. ad ep. 339) 3 θνήσκω A | δέκα ἐν A^{ac} δ' inseruit C | ἔτη ex ἔτι corr. P, ἔτι apogr. 4 cf. Kaib. 686, 4; 435, 4 | νυμφικῇ. P -κὸν Pierson || 5 sqq. ap. Buh. n. 29 (p. 135) 'imperfectum ep.' 5sq. lemmati praemittit C urbis Phrygiae, in qua inscriptio reperta est, mentionem 5 εἰς τινὰ C εἰς τινὰ L^{ar} | παραβ. ἀναιρεθέντα L 6 ἀκμώνιαν C, corr. Jac. (cf. St. B. s. Ἀκμονία) 7 αἰνόμορον (' C, qui ceteros quoque huius ep. accentus plerosque vel add. vel restituit) P αἰνοβόρον Reiske | βάκχη (' C) P: pro nomine beluae domitori perniciosae habet Dübner | με C μεν? A^{ar} 8 δὲ (' C) P (τε Boiss.) | κλυταῖς ex κλυτοῖς corr. C || 9 sqq. Pl^M III^b c. 11 (εἰς γυναικας), 3 (Pl^E c. 12, 44) 9—11 lemma om. Pl^{M.1} ἄδηλον Pl^{a.s}

9 παρα L 10 θυγατρὸς αὐτῆς L 11 εἰς ἀδριανούς: ~, postea εν φρυγία (εν in clausulae signo) add. C | εἰς Ἀζανούς Jac. (recte, cf. Kaib. ep. 381 Aezanis repertum, in Ammiam quandam compositum)

12 μὴδε A μὴδὲ CPl^M | κατὰ χθ. C | μεταδαίμοσιν P | δαίμον Pl^M δαίμονος Pl^{I-b} δαίμοσιν (cum sch.^B) Pl^s (καταχθονίους μ. δαίμονας Scaliger) | ἀμέτοχος explicandi causa sch.^B
 13 ὧν (~ C) PPl | ἐπέοικε P^{pr} ἐπ' ἔοικε P^{ar}

Ἀμμία, οὐνεκα Νικόμαχος θυγάτηρ τε Διώνη
P 255 τύμβον καὶ στήλην σὴν ἐθέμεσθα χάριν. M 92^v

334. Εἰς Φρόντωνα υἱὸν | Πωλίτιης. L

(Εὐρέσθη δὲ | ἐν Κυζίκῳ· τὸν δὲ ποιήσαντα οὐ γινώσκω.) L

5 Νηλεὺς ᾧ δαῖμον, τί δέ μοι καὶ φέγγος ἔδειξας
εἰς ὀλίγων ἐτέων μέτρα μινυνθάδια;
ἥ ἵνα λυπήσης δι' ἐμὴν βιότοιο τελευτὴν
μητέρα δειλαίην δάκρυσι καὶ στοναχαῖς,

1 Ἀμμία (' AC) PPl^M Ἀμμία Pl^s, μήτηρ adscr. sch.^B | οὐνεκα A^{ac} | τὲ (' C) PPl^M 2 de notula, quam in marg. superiore p. 255 C supra ep. versum quartum, sed ad duo in Frontonem epp. spectantem adpinxit, cf. ad l. 4 || 3 sqq. Pl^M III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 2 (Pl^E c. 6, 38)

3 lemma om. Pl (ἄδηλον Pl^s) | φρόντωρα: ω superscr. L, etsi τω iam ex το idem correxerat (φρόντορα L^{ac}); cf. ad p. 224, 1 et ad lemma ep. seq. | πωλίτιης (ω corr. ex ο C) P: cf. ad p. 223, 12 4 κυζίκῳ, C (de erasae vocis litteris pristinis nihil certi afferre licet); in m^s adnotavit C (cf. ad l. 2)

haec: ταῦτα (ep. 334 sq.) ἀπὸ τῆς πόλεως κυζίκου· ζτ 'καὶ' τὰ ἐν τῷ ναῶι (cf. epp. Cyzicena vol. I 58) | post οὐ (' C) γινώσκω

pergit L hisce: ἐγράφη δὲ 'καὶ' τοῦ ὁμοίως (cf. ad VII 327) |

παρα ἡ μακαρίτου | γρηγορίου του καμψί: | ὅθεν αὐτὸ 'καὶ' ο

κεφαλᾶς | ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν εταξεν. Ex καμψί eruit

Paulssen καμψικίζοντος (conl. Hesych.: καμψικίζουσα· βαρβαρίζουσα); ut suam compendium vim retineat, τοῦ Καμψικοῦ

legendum erit, nec mirum ex urbe mari Thermaico vicina,

Campsia (cf. Herod. VII 123) ortum esse eum, qui Thessalonicenses

inscriptiones complures descripsit (cf. VII 340, 667, IX 686 sq.),

cet. v. Heck. p. 166, Weissb. p. 29 (p. 103) 5 ᾧ δαῖμον C ᾧ δαῖ

μον? A^{ar}; cf. VII 556, 1 | δε μοι φ. A^{ac} δέ μοι φ. C (qui

voculam καὶ compendiose superscr.) δέ μοι τόδε φ. Pl (δ' ἐμοὶ Br.)

6 εἰς C εἰς A^{ar} | ὀλίγων A^{ac} | μέτρα C μέ-

τρια A^{ar} 7 — p. 224, 1 longioris ep. ambitum indicaturus L

singulis hexametris praefixit signum ξ, cf. ad p. 178, 5 7 ἥ

(' C, ἥ? A^{ac}) PPl^M; ἥ improbat Passow | λυπήσης Pl^M | διεμὴν

A^{ac} 8 post δειλ. punctum in ras. posuit C | στοναχαῖς: α

(in αῖς) ex η mut. C, στοναχής A^{ac}, στολαχαῖς Pl^M A^{ac}

ἥ μ' ἔτεχ', ἥ μ' ἀτίτηλε καὶ ἥ πολὺν μείζονα πατρός 5
 φροντίδα παιδείης ἥνυσεν ἡμετέρης;
 ὅς μὲν γὰρ τυτθὸν τε καὶ ὀρφανὸν ἐν μεγάροισι
 κάλλιπεν, ἥ δ' ἐπ' ἐμοὶ πάντας ἔτλη καμάτων.
 5 ἥ μὲν ἐμοὶ φίλον ἦεν ἐφ' ἀγνῶν ἡγεμονήων
 ἐμπρεπέμεν μύθοις ἀμφὶ δικασπολίαις. 10
 ἀλλὰ μοι οὐ γενύων ὑπεδέξατο κούριμον ἄνθος
 ἡλικίης ἐρατῆς, οὐ γάμον, οὐ δαΐδας·
 οὐχ ὑμέναιον ἄεισε περικλυτόν, οὐ τέκος εἶδε
 10 δυσπότμου, ἐκ γενεῆς λείψανον ἡμετέρης,
 τῆς πολυθρονηήτου· λυπεῖ δέ με καὶ τεθνεῶτα 15
 μητρὸς Πωλίττης πένθος ἀεξόμενον

γρ τῷ δε
 1 ἥ μ' (C) PPl | ἔτεκ' PPl | ἥ ματι τῇ λε P: ἥματι ex ἥ
 ματι fecit C, qui γρ scr. et circ. supra alterum η refecit; τῷ δε
 add. L (supra ωδ eras. est i: τῷ δε Par), ἥματι τῷ δε Pl, cr. Jac.
 3 τυτθὸν A -θόν C | τε PPl με Reiske 4 ἥ δ' Pl^M | ἐπεμοὶ
 A^{ac}: cf. 321, 2 5 ἥ μὲν A^{ac} ἥ μὲν CPl^M | ἔμ' οἱ Korsch | ἦεν (rest. C)
 P | ἐφαγνῶν A^{ac}, ὑφ' ἀγνῶν Korsch | 'sub ductu proborum ma-
 gistrorum' aut 'coram incorruptis iudicibus' Jac., cuius inter-
 pretatio prior magis convenit 6 ἐμπρεπέειν P | ἀμφι A^{ac} |
 δικασπολίαις P -πολίαις Pl -λίης Brod. (Jac.) 7 cf. X 19
 (Apollonidae), Choeph. 179 ἔπεμψε χαίτην κουρίμην χάριν πα-
 τρός | ἀλλὰ μοι (C) P ἀλλὰ με Pl^MPl^L ἀλλὰ μεν Pl^b.s |
 γενύων A ει supra v C | ὑπ' ἐδέξατο C ἐπεδ. Dübner | κούριον^μ
 (μ L^s) P κούριον Pl: cf. Agathon. fr. 3, 4 (N.²) 8 ἡλικίη (rest. C)
 ἐρατῇ P ἡλικίη ἐρατῇ Pl (post ἄνθος et ἐρ. interpunxit C,
 tantum post ἐρ. Pl^M); -κίης -τῆς Br. | δαΐδας (AC) P: cf.
 Kaib. 236, 6 9 οὐχ' CPl^M.1 | ἄεισε (C) P: cf. Kaib. 564, 5;
 655, 9, Musae. 278 οὐχ ὑμείναιον ἄεισε πατήρ καὶ πότνια
 μήτηρ | περικλυτόν APl^M περὶ κλυτόν. C | τεκον A^{ac} τέκον^ν
 (C v A^s) P^{pc} denique τέκος (cum Pl) superscr. L | εἶδε* C
 εἶδον (sic) A^{ac} εἶδεν Pl 10 post δυσπότμου (AC) virgulam
 et post γενεῆς punctum posuit C, ex δύσποτος (quod fort.
 cum Jac. praeferas) cr. Pl, δύσποτμον Bothe; δυσπότμου (sc.
 Frontonis) non iungendum est cum voce γενεῆς | ἐκ om. Pl |
 ἡμετέρης. C ἡμετερῆς. P^{ac} 11 τῆς πολ. ad μητρὸς refert Br.

Φρόντωνος γοεραῖς ἐπὶ φροντίσιν, ἣ τέκε παῖδα
ὠκύμορον, κενεὸν χάσμα φίλης πατρίδος. M 91^r

335. Εἰς τὸν αὐτὸν Φρόντωνα καὶ Πώλιτταν. L

α. Πώλιττα, τλῆθι πένθος, εὐνασον δάκρυ·

5 πολλὰ θανόντας εἶδον νύκτας μητέρες.

β. Ἀλλ' οὐ τοιούτους τὸν τρόπον καὶ τὸν βίον,
οὐ μητέρων σέβοντας ἡδίστην θέαν.

α. Τί περισσὰ θρηνεῖς; τί δὲ μάτην ὁδύρεαι; 5
εἰς κοινὸν Ἄιδην πάντες ἥξουσι βροτοί. M 32^v

10 336. Εἰς τινὰ γέροντα | διὰ πενίαν ζῶν | ἐν τάφῳ τεθέντα. L

Γῆρα καὶ πενίῃ τετρυμένος, οὐδ' ὀρέγοντος
οὐδενὸς ἀνθρώπου δυστυχίης ἔρανον,

(duo adiectiva δυσπ. et πολυθρ. eidem vocabulo γενεῆς adiuncta non tolerans) | cf. Kaib. 434, 7: οὐνεκα μητρὶ κτλ. | δέμε ('C) P δέ με Pl^M δ' ἐμὲ Br. p. 223, 12 πολίττης A^{ac} πωλ. C; cf. Kaib. 229 Add.

1 φρόντω^v Pl^M os (Pl^v in eraso ρ C, qui litterae Pl^v parum distinctae eandem superscr., φρόντωρος A^{ar}: cf. ad lemma ep.)
P | ἐπιφροντίσιν A^{ac} | ἥ C ἥ A^{ac} | τέκε Pl^v π. C τεκαπαῖδα A^{ar}
2 πρίδ^o Pl^M || 3 sqq. Pl^M III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισή-
μους), 34 3 lemma om. Pl^M.1 (cf. ad p. 215, 3), ἀδέσποτον
Pl^a.s | φρόντω^v Pl^v α C -τωρα L^{ar} | πώλιτταν ex πολίτταν corr.
C | λαμβικόν add. L 4 πώλιττα (lin. ut in nom. proprio)
Pl^M | εὐνασον C εὐν. ? A 5 νύκτας ? | μητέρων Pl^v C μητερας (non -αι)
A^{ar} 6 ἄλλου A^{ac} 7 μητέρων (τ corr. ex γ) Pl^M | ἡδύστην Plⁱ-b
(ἡδίστην Pl^M cum P); αἰδεστήν ? an ὧδ' ἦσαν ? (ne desit quod
praecedenti τοιούτους respondeat) 8 τί δε A^{ac} | ὁδύρεαι A^{ac}
9 αἶδην C αἰδην A^{ar} | ἥξουσι (" rest. C) P Pl^M || 10 sqq.
Pl^M III^a c. 10 (εἰς γέροντας), 2; Salmasio duce perperam inter
Callimachi epp. recepit Ernesti; ep. tribuo Antiphilo (cf.
IX 14, 222) 10 δια L | post τεθέντ⁺ add. ὦ (ὦ Boiss.) τῆς
ἀπανθρωπίας L | ἐπὶ τῷ (τῷ Pl^M) ἑαυτὸν θάψαντι πρὸ τελευ-
τῆς Pl 11 τετρυμένος P: cf. IX 549, 3; VI 228, 1 | οὐκ
Mein. | οὐδορέγοντος A^{ac} 12 ἔρανον (" rest. C) P Pl^M ἔρν-
μα Mein.

τοῖς τρομεροῖς κώλοισιν ὑπήλυθον ἡρέμα τύμβον,
εὐρὼν οἷζυροῦ τέρμα μόλις βιότον.

ἡλλάχθη δ' ἐπ' ἐμοὶ νεκύων νόμος· οὐ γὰρ ἔθνησκον 5
πρῶτον, ἔπειτ' ἐτάφην· ἀλλὰ ταφεῖς ἔθανον. M 33^r

5

337. Εἰς Ἀρμονίαν γυναῖκα | πλουσιωτάτην

καὶ σῶφρονα ἐν Μεγάροις.

L

Μή με θοῶς, κύδιστε, παρέρχεο τύμβον, ὁδῖτα,
σοῖσιν ἀκοιμήτοις ποσσί, κελευθοπόρε·

256 δερκόμενος δ' ἐρέεινε, τίς ἢ πόθεν; Ἀρμονίαν γὰρ

10 γνῶσσαι, ἧς γενεὴ λάμπεται ἐν Μεγάροις·

πάντα γάρ, ὅσα βροτοῖσι φέρει κλέος, ἦεν ἰδέσθαι, 5
εὐγενίην ἐρατὴν, ἥθεα, σωφροσύνην.

1 ὑπήλυθον (" AC) P (ὑπελθὼν — εὐρον Br.: at cf. VII 375, 3 Antiph.) | ἡρέμα (" AC) P 2 εὐρον (circ. rest. C) οἷζυροῦ (spir. refecit C) P Pl, cr. Jac. (qui praeterea εὐρον δ' proposuit)

3 ἐπεμοὶ A^{ac} | ἔθνησκον (" rest. C, θν ex θα? cr. ipse A) P ἔθνησκον Pl^M 4 ἐϋαπύτων cum correctura γρ. ἐτάφην

superscripta C ἔπαφον (non ἔθανον) A^{ar} | ἀλλὰ A^{ac} | ταφεῖς ἔθανον: cf. εἶλε δ' ἀλούς (Antiphili) IX 14 || 5 sqq. Pl^M III^b c. 11 (εἰς γυναῖκας), 4 (Pl^E c. 12, 45) 5 sq. titulum om. Pl^{M.1} (ἄδηλον Pl^a); in nova p. ad vs. 3 sq. adscripsit L: εἰς

τῇ¹ αὐτὴν ἀρμονίαν | τὴν σῶφρονα 5 εἰς αρμ. γυναῖξ L

7 cf. Kaib. 186, 616 | κήδιστε Ruhnken 8 σοῖσιν, ἀκοιμήτοις (circ. pro eraso gravi et virgulam C) P | ἀκοιμήτοιςιν Herw. | κελευθοπορῶν Heck., cui σοῖσιν displicet 9 ἡ* πόθεν (erasa est interpunctio potius quam litt. ι sive σ; ̣ ref. C) P εἰ πόθ. Pl | ἀρμ. A^{ac}

10 γενεῆς P, cr. Pl | ἐν* μεγάροις P in t., signa supra ν scr. C, qui ÷ ἐν μερόποις in m.^s adposuit; ἐν μερόποις Pl ἐν Μερόπων Diltthey 11 (πάντα οἱ Br.) | ὅσα A^{ac} | κλέος (' C) P | ἦεν

ἰδέσθαι C ἡ ἐνιδέσθαι A^{ar} idemque Pl^M ἦν ἐνιδέσθαι Pl^E εἶχεν ἰδ. Heck. 12 εὐγεν*ίην P^{pr} εὐγενεῖην A^{ar} εὐγενίην (et

σωφροσύνη) Herw. (qui post πάντα — ἦεν ἰδ. accusativum non admittit) | ἐρατὴν· P (Pl) ἐρατὴν Reiske (Br.) ἐρατεῖν Herw.: μορφήν? | ἥθεα (' C) P: cf. XV 8, 5 ἥθεα, κάλλος

τοίης τύμβον ἄθρησον· ἐς οὐρανίας γὰρ ἀταρπούς
 ψυχὴ παπταίνει σῶμ' ἀποδυσαμένη. M 92^v

338. "ΑΔΗΛΟΝ. C

Εἰς Ἀρχίου νῖδον Περι|κλέα, οὐ τὸν Ἀθηναῖον, LC
 5 ἀλλὰ τὸν ἐν Μαγνησίᾳ κεί|μενον. LC

"Αδε τοι, Ἀρχίου νῖε Περικλέες, ἃ λιθίνα ἔγω
 ἔστακα στάλα, μνᾶμα κυναγεσίας·
 πάντα δέ τοι περίσῃμα τετεύχεται, ἵπποι, ἄκοντες,
 αἱ κύνες, αἱ στάλικες, δίκτυ' ὑπὲρ σταλίκων,
 10 αἰαῖ, λάινα πάντα· περιτροχάουσι δὲ θῆρες. 5
 αὐτὸς δ' εἰκοσέτας νήγρετον ὕπνον ἔχεις. M 93^v

1 cf. 440, 10 | οὐρανίους P | δ' ἄρ' Br. 2 περιβλέπει sch.^B | ἀπο-
 δυσαμένη C; cf. A. P. VIII 29, 7; K. 403, 5 || 3 sqq. Pl^M III^b c. 17 (εἰς
 κυνηγούς), 1 (Pl^E c. 19, 1); in Pl^M III^a omisum est epigram-
 matum in venatores cap., Pl^M III^b c. 17 tria epp. exhibet:
 VII 338. 578. 546 (Pl^E c. 19, 1—3) 3 om. Pl^M, add. Pl^E
 cum P 4—5 lemmatis, quod nunc exstat in P, nonnulla

scr. L, alia (partim in ras.) C: εἰς ἀρχί⁸ νῖδον περι, C κλέα· L
 [οὐ τὸν ἀθηναῖον] | ἀλλὰ τὸν C ἐν μαγνησίᾳ κείμενον L εἰς
 ἀρχίαν ἢ περι|κλέα νῖδον ἀρχίου | ἐν μαγν. κ. fort. L^{ar} (certe
 nec κυναγον post περικλέα scripserat nec, quod ex correctoris
 additamento colligas, ἀθηναῖον nec magis ἀττικὸν ῥήτορα
 e vestigiis erasae lectionis eruere licet) 6 ἃ δέ C ἃ
 δε A^{ac} ἃ δέ Pl^M | λιθίν' ἄγω (ἄγω A ἄγω C) P λιθινάγω
 Pl^M 7 ἔστακα (spir. lenem novavit, non ex aspero cr. C) P

ἔστηκα Pl | κυνηγεσίης (α C) P κυνηγεσίας Pl 8 signum ζ
 alteri tertioque epigrammatis hexametro praefigit L (v. quae

de signi vi ad p. 178, 5 sqq. notavimus) | περισῆμα^α (gravem et
 ἃ C) P περισῆμα A^{ac} περι σῆμα Pl, περίσῃμα scripsi (conl.
 Mosch. II 6, Theocr. 15, 82; v. Weissb. p. 97) 9 αἱ στᾶλικες
 (αἱ στ, C) P | ὑπὲρ (C A^{ar}?) P 10 αἰ αἰ· C αἰ αἰ? A^{ar} αἰ αἰ
 Pl^M: cf. VII 578, 5 | λάινᾶ πάντα C λαίν' ὑπάντα (non ἄπαντα) A^{ar} |

περὶ τροχάουσι^δ θ. (gravem et δέ C) P 11 εἰκοσέ-
 τησ Pl; cf. ep. in venatorem apud Kaib. 196 | νήγρετον: ν ante
 η videtur postea, sed ab ipso A accessisse | ep. non alienum
 vid. a Persae Macedonis arte, cf. VII 445, 730 (6 αἰαῖ Ἀριστ.,
 527, 5 αἰαῖ ab initio hexametri) ||

339. *ΑΔΗΛΟΝ

L

ἐπὶ τίνι | τοῦτο γέγραπται· | πλὴν ὅτι ἐν τοῖς τοῦ ΠΑΛΛΑΔᾶ L

ἐπιγράμ|μασιν εὐρέθη κεί|μενον· μήποτε | δὲ ΛΟΥΚΙΑΝΟῦ ἔστιν. L

Οὐδὲν ἁμαρτήσας γενόμενῃ παρὰ τῶν με τεκόντων,

5 γεννηθεὶς δ' ὁ τάλας ἔρχομαι εἰς Αἴδην.

ὦ μῖξις γονέων θανατηφόρος· ὦμοι ἀνάγκης,

ἥ με προσπελάσει τῷ στυγερῷ θανάτῳ.

οὐδὲν ἔων γενόμενῃ· πάλιν ἔσσομαι, ὥς πάρος, οὐδέν· 5

οὐδὲν καὶ μηδὲν τῶν μερόπων τὸ γένος·

10 λοιπόν μοι τὸ κύπελλον ἀποστίλβωσον, ἑταῖρε,

κωλυτὴν δ' ὁδύνης τὸν Βρόμιον πάρεχε.

M 89^r

1 sqq. ep. non sepulcrale Plan. tertio libro iure exclusit, recepit in l. II^b inter συμποτικὰ ἀστεῖσματα (Pl^E c. 47, 30)

1—3 titulo ab L scripto ἀστεῖον praemisit C: cf. capitis

index Planud.; in m. adpinxit C num. μ, (μ et intra ω (i. e. σημείωσαι ὥραϊον) adnexuit L 1 titulum om. Pl^M ἄδηλον Pl^L 2 ἄδ. οἱ δὲ Παλλαδᾶ Pl^S 2 ἐπὶ τίνι L ὑπὸ τίνος Heck. |

πλὴν ὅ ἐντ[οισ] L | παλλαδᾶ: cf. Heck.² p. 26, Dilthey de epp. syllogis minoribus p. 18 | ἐπιγράμ|μασιν (sic) L | κειμενον L | δε λουκ. 7 L; duos versus (339, 5 sq.) fere immutatos adsumpsit auctor incertus ep. X 118 (3 sq.) 4 παρατῶνμε A^{ac}

5 ἀτδῆν (acc. et α supra η C) P 6 ὦ CPl^M ὦ? A^{ac} | μίξις PP^L | γενεῶν Pl (γενετῶν Reiske) | ὦμοι A^{ac}Pl^M ὦμοι C ὦμοι Pl^S 7 ἥ C ἥ? A^{ac} | προσπελάσει (add. C, -σει ex -συ vid. correxisse A) P 8 cf. Kaib. 646 | γενόμεν P -μην Pl | ἔσσομαι (C A^{ar}; ε refecit, non ex o fecit C) P | (πάρος ἥα X 118, 3)

10 τὸ** C itemque Pl^Mpr τὸδε s. τότε A^{ar} illud Pl^Mar | κύπελ- lon (C) P | ἀποστίλβων (C) P, cr. Pl | ἑταῖρε? A^{ac} 11 καὶ λύπησ ὁδύνην (A C, ὁδυνην A^{ac}) P καὶ λύπης λήθην Pl καὶ λήθην ὁδύνης Br. καὶ λύπης πανάκην (s. ἀλήκην) et κᾶμι λυτῆρ' ὁδύνης Jac. κᾶς (s. κείς) λύπης ὁδύνην Heck. καὶ λύπης ἀκόνην Bothe κ. λ. ὀλέτην Ludwich καὶ λύσειν ὁδύνην Boiss. καὶ λύπης ἐλάτην et καὶ πανσπεῖρ' ὁδύνης FG. Schmidt ἐμπλή- σας (s. ἀλλήκτως) δ' ὁ δύνη Korsch; κωλυτὴν (s. κηλητὴν) δ' ὁδύνης et καὶ κλύζειν ὁδύνην ego ci. ||

340. Εἰς Νικόπολιν | γυναῖκα Μαράθωνιος. L

Εὐρέθη ἐν Θεσσαλονίκῃ. C

Νικόπολιν Μαράθωνις ἐθήκατο τῇδ' ἐνὶ πέτρῃ

ὁμβρήσας δακρύοις λάρνακα μαρμαρέην.

5 ἀλλ' οὐδὲν πλέον ἔσχε· τί γὰρ πλέον ἀνέρι κήδευσ
 μούνῳ ὑπὲρ γαίης οἰχομένης ἀλόχου; M 92^v

341. <ΠΡΟΚΛΟΥ.>

Εἰς Πρόκλον | καὶ Συριανὸν τοὺς | φιλοσόφους. L

Πρόκλος ἐγὼ Λύκιος γενόμεν γένος, ὃν Συριανὸς

10 ἐνθάδ' ἀμοιβὸν ἔης θρέψε διδασκαλίας.

ξυνὸς δ' ἀμφοτέρων ὅδε σώματα δέξατο τύμβος,

αἶθε δὲ καὶ ψυχὰς χῶρος ἔεις λελάχοι. Pr. 16

1 sqq. Pl^M III^b c. 11 (εἰς γυναῖκας), 5 | (Pl^E c. 12, 46)1 sq. lemma om. Pl^{M.I} ἄδηλον Pl^{a.s} 1 γυναῖκα μαρά^θ L (cf.

ad 3) 2 εὐρέ⁹ ἐν Θεσσαλονί^ς C 3 μαράθωνις (eraso circumflexo supra ω et gravi, ut vid., supra ι) P Μαράθωνος Pl ('Marathonus maritus' Vinc.; 'Marathoni filiam' ut subiecti loco ignotus cogitaretur maritus Brod.), Μαράθωνις ut nomen viri defenditur ab Jac., Νικόπολις Μαράθωνιν Heck. (ut Νικόπολις viri, non mulieris nomen esset, iniuria cf. Plut. Sull. 2: κοινῆς μὲν εὐπόρου δὲ γυναικός, ὄνομα Νικοπόλεως) ἐθήκατο PPl, Μαράθων ἐσεθ. Scaliger, — ἐνεθ. Ruhnken τῇδ' P | ἐνι A^{ac} 4 ὁμβρήσας P idem Pl^M ὁμβρίσας Pl^E | (δάκρυσιν ὁμβρήσας Br.) | μαρμ.: cf. K. 502, 1 5 ἀλλουδὲν A^{ac} ἀλλ' οὐδ. CPl^M ἀλλ' οὐδ. ('nihil ei magis curae erat') Heck. | τῷ ex τὸ (s. ex vocula γὰρ compendiose scripta) corr. Pl^M 6 ὑπερ P ||

7 sqq. ap. Buh. p. 136 (n. 30); ep. exhibet Marinus vit. Procli c. 36 7 Proclum versus composuisse tradit Marin. l. c.

(ἐπὶ γρ. τετράστιχον, ὃ αὐτὸς ἑαυτῷ ἐποίησε) 8 (μ lemmati

adposuit C | τ⁹ φιλ. L 9 γενόμεν Λύκιος (fort. rectius collocat) Marin. | γένος om. P, add. Mar. 10 ἐνθάδ' A^{ac}

ἔης P 11 cf. Kaib. 241, 1; 590, 9 | ὃ δε ('C) P 12 ψυχὰς P
 ἔεις ("C" ? A^{ar}) P ἔης Mar. ἔεις Theodos.^v (Hilg. I 242, 16): cf. Hes. Theog. 145, Herodian. II 924, 29 L., Etym. M. 16, 18; 317, 36. 48; 544, 8 ||

342. Ἀνώνυμον ἐπι|τύμβιον.

L

Κάτθανον, ἀλλὰ μένω σε· μενεῖς δέ τε καὶ σύ τιν ἄλλον.
πάντας ὁμῶς θνητοὺς εἰς Ἀΐδης δέχεται. M 83^v

343. Εἰς Πατέριον νῖδον | Μιλτιάδου καὶ Ἀτ|τικῆς Ἀθηναῖον. L

5 Πατέριον λιγύμυθον, ἐπήρατον ἔλλαχε τύμβος,
Μιλτιάδου φίλον νῖα καὶ Ἀττικῆς βαρυτλήτου,
Κεκροπίης βλάστημα, κλυτὸν γένος Αἰακιδάων,
67 ἔμπλεον Αὐσονίων θεσμῶν σοφίης τ' ἀναπάσης,
τῶν πισύρων ἀρετῶν ἀμαρύγματα πάντα φέροντα, 5
10 ἥϊθεον χαρίεντα, τὸν ἥρπασε μόρσιμος αἶσα,

1 sqq. ep. est in Pl^M I^b cap. εἰς θάνατον, 1 (Pl^E c. 37 εἰς θάνατον καὶ εἰς θανόντας, 20); cf. A. P. X 105; sch.^B adnotat haec: τοῦτό φησιν ἐπὶ τὸν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ γεγηθότα· μὴ χαῖρε, φησί, τῷ θανάτῳ μου· καὶ γὰρ καὶ σὺ μετ' ὀλίγον θνήξῃ καὶ πάντας ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους εἰς ἔστιν ὁ δεχόμενος, ὁ Ἀΐδης δηλονότι. ἰστέον ὅτι ὁ ἄδης λέγεται ὁ τόπος κυρίως ὁ τοῖς καταχθονίοις κατοικούμενος· λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ Πλούτωνος· ὡς 'οὐδ' Ἀΐδης ἀκινήταν ἔσχε δράβδον, βρότεια σώμαθ' ἃ (sic) κατὰγει κοίλαν πρὸς ἀγνιὰν θνησκόντων' (Pind. Olymp. IX 33) 1 om. lemma Pl^M ἄδηλον Pl^E | επιτ. L

2 κάτθανον cum superscripto γρ. προύλαβον¹ Pl^M κάτθ. P Pl^E (sed προῦλαβον Pl^a) | ἄλλα A^{ac} | μένεις Pl; cf. quamvis aliter dicta 'κἀμὲ μένει τὸ θανεῖν' Kaib. 654, 9 | δ' ἔτι? | σύ τιν' ἄλλο— (' AC) P σὺ τιν' ἄλλον¹, Pl^M (ubi litt. ἰν' ἄλλ' alio atr. scriptae sunt in ras.) | ἄλλων Pl^b Pl^a in t. (sed 'τὸ κάτθανον καὶ τὸ σύ τιν' ἄλλων ἐν ἄλλῳ προῦλαβον καὶ σύ τιν' ἄλλον γράφεται' Pl^a in epid.) || 4 sqq. ap. Buh. p. 136 (n. 31) 4 Πατέριον Reiske | αττικῆς L: cf. Kaib. 161 5 λιγύμυθον P γλυκύθ. ap. B.^m λιγύμυθον Br. 6 βαρυτλήτου: cf. XVI 245, 3 (Leontii)

8 sqq. de tribus in Philaenidem epp., quae a C scripta p. 256 in m. inferiore et p. 257 in m.^s inter ep. 343 versum tertium quartumque intercedunt, v. ad ep. 345; ad ep. 343 v. 4. 6. 8 signum ζ adpinxit L, quo epigrammatis in Paterium ambitum indicaret; add. enim ad vs. 4 sq. verba illud signum

spectantia haec: εἰς τον πατέριον | τὸ ὅλον ἕως τ' σημει⁸
8 Αὐσ. θ. 'iuris Romani', cf. 589, 4; Kaib. 434 | ἀναπάσης (' et 'rest. C) P (θ' ἅμα πάσης Reiske) 9 πισύρων τ' Br.
10 ἥρπασε (' C) P

οἷά τε ἀγλαόμορφον ἀπὸ χθονὸς ἔρνος ἀήτης,
εἴκοσι καὶ τέτρατον βιότου λυκάβαντα περῶντα.
λεῖψε φίλοις δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἄλαστον.

Fr. Cor. Mel.
epp. 344—345?

344. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C. Pl

5

Εἰς Λέοντά τινα ὄν | ἐφρούρει λέων μαρμάρινος.

L

Θηρῶν μὲν κάρτιστος ἐγώ, θνατῶν δ' ὄν ἐγὼ νῦν
φρουρῶ τῷδε τάφῳ λαῖνῳ ἐμβεβαώς. M 90'

1 οἷά τε (° A? C) P οἷά περ Br. —τι Bothe | ἀποχθ. P
2 εἴκοσι (° C εἰ? A^{ar}) καὶ τέτρατον P unum ex tribus voc.
fecit Br. | περῶντα partim in ras. scr. A || 4 — p. 231, 4 ep. 344
et 344 b duo epitaphia peculiaria sunt in P Pl, ita ut in P septem
epp. (VII 187 cf. ad p. 124, 3 sqq., deinde epp. 345—350)
inter 344 et 344 b intercedant, in Pl contra duo disticha, suo
utrumque titulo instructum, continua se excipiant; unum ep.
tetrastichum esse putabant Huet, Salm., Reiske, Jac., nega-
bant Schneidewin, Mein., Bergk, alii; iunctis epp. 344, 344 b,
512 octastichon efficitur ap. Ir. p. 94; conferantur epp. simi-
lia VII 161, 426, 243, Kaib. 242 4—7 Pl^M III^b c. 4 (εἰς
ἀνδρείους), 9 (Pl^E c. 5, 45); cf. Junghahn de Sim. Cei epp.
p. 32 4 ep. inter Simonidea affert Ir., Callimacho trib.
Salm., ut demonstrativi generis uni ex melioribus Alexandrinis

Hauvette 5 λέοντα τινὰ L | μαρμάριν^o L | sch.^B adscripsit haec:
ἐπὶ Λέοντος τοῦ Εὐρυκράτους Λακεδαιμόνιοι προσέπταισαν ἐν
τῷ πρὸς Τεγεάτας πολέμῳ· ἐπὶ Ἀναξανδρίδου μέντοι τοῦ Λέοντος
ἐπικρατέστεροι Τεγεατῶν ἐγένοντο τῷ πολέμῳ· ὄν δὲ τρόπον
Πανσανίας ἐν τοῖς Λακωνικοῖς ἱστορεῖ. λέγει δὲ καὶ ὅτι Χαρίλλου
Πολυδέκτου βασιλεύοντος ἡ Σπαρτιατῶν ἐπὶ Τεγεάτας γέγονεν
ἐξοδος, ὅτε Λακεδαιμόνιοι Τεγεάτας αἰρήσειν ἤλπισαν καὶ ἀπο-
τεμεῖσθαι τὸ (non τότε, quod exhibet sch.^w) Τεγεατῶν χωρίον
(-ίων sch.^B) ὑπούλῳ μαντεύματι ἐπελθόντες (cf. Pausan. III 3, 5;
VIII 5, 9). Ad Leonidae regis Spart. tumulum (conl. Herod.
VII 225) refert ep. Schneidewin, de Leonte Troezenio (quem
a Persarum nautis mactatum tradit Herod. VII 180) cogitat
Bergk 6 κάρτιστος PPl^M κράτιστος Pl^{I. a} (sed 'τὸ κράτιστος
κάρτιστος γραπτέον' Pl^a in epid.) | θνατῶν ex θνατὸν corr. ipse
A, malim φωτῶν s. νεαρῶν (πάντων Jungh.) | ἐγὼ P^{pr} ἄγω?
A^{ar} | ἀγρυπνῶν? 7 φρουρέω Schneider | τῷδε A^{ac} | λαῖνῳι (° C) P,
λάινος Mein. | ἐμβεβαώς (° C eraso circumfl. sive gravi) P
inter ep. 344 et 345 iterum scr. VII 187 A (cf. ad p. 124, 3 sqq.) ||

344b. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C

Εἰς Λέοντά τινα, | ὃν λέων ἐπὶ τοῦ | λάρνακος ἔσκεπε | λίθινος. L

Ἀλλ' εἰ μὴ θυμόν γε Λέων ἐμὸν οὔνομά τ' εἶχεν, [344, 3]

οὐκ ἂν ἐγὼ τύμβῳ τῷδ' ἐπέθηνκα πόδας. M 90^v

5

345. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ [οἱ δὲ ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ].

C

Εἰς Φιλαινίδα τὴν | Ἑλεφάντινης ἑταίραν, | τὴν γρά-

ψασαν ἐν πί|νακι τὰς γυναικείας | μίξεις ἐκείνας,

δι' ἧς | καὶ κωμωδεῖται παρὰ τῶν | ἐν Ἀθήναις σοφῶν. L

Ἐγὼ Φιλαινὶς ἡ'πίβωτος ἀνθρώποις

10 ἐνταῦθα γήρᾳ τῷ μακρῷ κεκοίμημαι.

1 sqq. Pl^M III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 10 (Pl^E c. 5, 46)

1 καλλιμα^χ P τ^Γοῦ^Γ αὐτ^Γοῦ^Γ (sc. Simonidis, post 344) Pl^M; titulum om. Pl^I (quamquam dist. exhibet ut ep. peculiare), ἄδηλον Pl^{a. s} (Simonidi trib. Br.); de auctore ep. nihil ausim affirmare, conf. tamen Antipatri de vacca Myronia ep. IX 920: εἰ μὴ μου ποτὶ τᾶδε Μύρων πόδας ἤρμωσε πέτρα, ἄλλαις ἂν etc., eiusdem Antip. VII 218, 13 sq., θεμέναν ἶχνος ἐπ' αἰόνι VII 464, 2, θυμόν ἄριστε IX 186, 5 (ex ep. in Aristophanem scripto)

2 λέοντα τινὰ L | ἐπι^τ L | λίθινος: litteram ε supra alteram ι adpictam rursus litura del. C (correcturam λίθος, ut vid., aspernans)

3 sq. ep. nec a C nec in marg. inferiore adiunctum est, immo in epp. textu scriptum ab A lineas duas extremas paginae 257 occupat

3 cf. Kaib. 242 | ἀλλεῖμη A^{ac} | (τε Hartung) | λέων (C, erasus acc. supra ω) P | οὔνοματ' (apostr. AC) P ὡς ὄνομα Pl | εἶ χεν (~ rest. C) P 4 οὐκ ἂν A^{ac} || 5 sqq. Pl^M III^a c. 10 (εἰς γέροντας), 4 (Pl^E c. 10, 4); ep. est apud Athenae. 335 c: εἰς ἣν (sc. Philaenidem) ἀναφέρεται τὸ περὶ ἀφροδισίων ἀκόλαστον σύγγραμμα, ὅπερ φησὶ ποιῆσαι Αἰσχρίων ὁ Σάμιος λαμποποιὸς Πολυκράτη τὸν σοφιστὴν ἐπὶ διαβολῇ τῆς ἀνθρώπου σωφρονεστάτης γενομένης. Epigrammati adscripsit haec schol.^B: ἡ Φιλαινὶς δοκεῖ ὡς περὶ τὴν τριβακὴν ἐπτοημένη διαβεβλήσθαι ὑπὸ τοῦ Πολυκράτους· ὅθεν καὶ Λουκιανὸς ἐν Ἑρωσι Φιλαινίδος μνήμην ποιούμενος οὕτω πως λέγει· 'τὸ δ' εἰς ἀκοὴν — ἀνδρογύνους ἔρωτας ἀσχημονοῦσα' (Lucian. Amor. 28). Ταύτης Ἀθηναῖος

μή μ', ὦ μάταιε ναῦτα, τὴν ἄκραν κάμπτων
χλεύην τε ποιεῦ καὶ γέλωτα καὶ λάσθην.

οὐ γὰρ μὰ τὸν Ζῆν', οὐ μὰ τοὺς κάτω κούρους, 5
οὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος οὐδὲ δημώδης. M 33^r

μνημονεύει ἐν τούτοις· 'Χρύσιππον—γενομένης' (Athen. 335 c). Cf. Brink Philol. VII p. 382, Preg. X. Tymnae in mulierem cognominem, non Philaenidem Leucadiam (cf. Athen. 220 f) epigramma VII 477 itemque Anytes in aliam Phil. ep. VII 486 adposuit C p. 257 in m. superiore; Dioscoridis in ipsam Leucadiam ep. VII 450 adnexuit C p. 256 in m. inferiore, hoc ep. cum choliambis (Aeschrionis) in Michaelis Maximi exemplari iunctum fuisse monens (cf. ad VII 450) p. 231, 5 ἀδέσποτον tantum Pl; Aeschrioni trib. Athen., unde Αἰσχυρίωνος τοῦ Σαμίου inscr. sch.^B | σιμωνί^δ C (epp. 345 et 450 ad eundem auctorem, Dioscorid., refert Heck. p. 65) 6 ἐλεφαντίνης L: cf. Suid. s. Ἀστυάνασσα, Martial. XII 43, 4 'nec molles Elephantidis libelli', Suet. Tib. 43 | ἐτ' αἰ^τραν (v serius add. L) P | τὴν L^{ac} 8 διασ (incertus acc. s. spiritus supra α in folii partem maculosam incidens) L | 'καὶ' κωμωδ. L (Φιλ. ὑπὸ Πολυκράτους κωμωδουμένη sch.^B) | παρατ L | ἴσοφῶν L σκοπι-κῶν (potius quam κωμικῶν) L^{ar} 9 ηπιβωτοσ A^{ac} ἡ'πίβ. C Pl Ath.: cf. V 149, 1 (Asclep.) 10 γῆραι τῷ A^{ac} | κακῷ Bgk, praestaret fort. πικρῷ; sed nec μακρῷ sollicitandum nec γῆρα (olim ci.: ἐνταῦθα τῷ μακρῷ κάρῳ κεκοίμ.) | κεκοίμαμαι ('C) P -μημαι Pl Ath.

1 μήμ' ('AC' C) P | ναῦ τ₁α.] τὴν C ναῦ τατὴν A^{ar} | ἄκρην Mein.; de Leucata promunturio cogitat Brink (cl. Athen. 220 f) | huic et sex qui sequuntur versibus lineolam — praefixit L (versuum non ἐν εἰσθέσει scriptorum ambitum indicans)
2 τὲ Pl^M | ποιεῦ (~ C) P | ÷ λάσθην (signum C, qui ÷ αἰσχύνην in fine vs. adpinxit) P λάσθην Ath.^A λέσχην Pl (φλυαρία interpret. sch.^B): cf. Herod. VI 67 ἐπὶ γέλωτι καὶ λάσθῃ, Suid. s. λάσθῃ 3 μὰ ('C) τὸν P | ζῆν A^{ac} ζῆν' C Ζῆν' Pl Ζεῦν Ath. (cf. Eustath. ad Odyss. 1387, 28: καὶ ὅτι τοῦ Ζεύς ἐστι καὶ αἰτιατικὴ παρὰ Πολυκράτει τῷ σοφιστῇ μονοσύλλαβος μὰ τὸν Ζεῦν) | οὐδὲ P: οὐδε A^{ac} οὐ μὰ C Pl Ath. | post κούρους ('C) interpungunt P Pl^M; cum ἄνδρας iungit κούρους Heck., qui idem postea τὴν κάτω κούρην ('Proserpinam') proposuit; 'filios mortuos' interpret. Kaibel, 'Castoras' rectius Brod.; κροννοῦς Wilam. 4 οὐκῆν A^{ac} | οὐδε A^{ac} | πόρνη et παιδιώδης interpretamenta vocum μάχλος et δημ. adscr. sch.^B

Πολυκράτης δὲ τὴν γονὴν Ἀθηναῖος,
λόγων τι παιπάλημα καὶ κακὴ γλῶσσα,
ἔγραψεν οἷ' ἔγραψ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα.

M 33^v

346. Εἰς Σαβῖνον.

L

Ἐν Κορίνθῳ.

L

Τοῦτό τοι ἡμετέρης μνημήιον, ἐσθλὲ Σαβῖνε,
ἡ λίθος ἡ μικρὴ τῆς μεγάλης φιλίας.
αἰεὶ ζητήσω σε· σὺ δ', εἰ θέμις, ἐν φθιμένοισι
τοῦ Ἀθήνης ἐπ' ἐμοὶ μή τι πίης ὕδατος.

M 90^r

1 γενῆν Ath. | Ἀθηναῖος (ἀ pro ἄ et circumfl. in eraso spiritu accentuque? C) P 2 τι A^{ac} Pl^M τί, C | παιπάλημα P: signum C, qui in fine vs. ∞ φλυαρίαν adposuit nec casum nec sensum vocis reddens; rectius sch.^B (cf. ad p. 232 v. 2) vocabulo φλ. utitur ad explicandam lectionem λέσχην (cf. Hesych.: λέσχη· ὁμιλία καὶ ἡ φλυαρία, Suid. s. λέσχη) | κακῇ C κακὴ A^{ac} | γλῶσσῃ C γλῶσσα A (litt. ηῖ primo supra α scr., sed hic rursus del. C); cum A faciunt Pl^{Ath}. 3 οἷ' (rest. C) P Pl^{ac} ἄσθ' Ath.^A (ἄσθ' Ath.^{PVL} Br.) | ἔγραψεν (C) ἐγὼ δ' P ἔγραψεν¹ αὐτῇ δ' Pl^M (— αὐτῇ δ' Pl^E) ἔγραψ' ἐγὼ γὰρ Ath. | οὐκ οἶδα A^{ac} | (ἔγραψ',) ἐμοὶ γὰρ οὐ καλὰ et ἐγὼ γὰρ οὐ κοινῶ FG.Schmidt; fort. ἀναγνα δ' οὐκ οἶδα || 4 sqq. Pl^M III^b c. 1 (εἰς ἀγαθὸν ἀνδρας), 2 (Pl^E c. 1, 19); exstat ep. ap. Ir. p. 94 (iunctum cum VII 302) inter Simonidea 4 lemma om. Pl^{M.1}, ἀδηλον Pl^{a.8} | <τὸν ὑπατικὸν> addi vult Bgk, v. ad p. 234, 1 | ep. fort. composuit Lucianus in Sabinum, ad quem scripsit Samosatensis apologiam suam (cf. ap. 1, 2, 8, 15) 5 ἐν κορίνθῳ L (locum, quo inventum ep. est, indicans, cf. ad VII 330. 337; additamentum fort. non huic, sed sequenti in Adimantum epigrammati adponendum fuit); praeterea θανματ⁰ ἄξιον idem add. 6 τοι P idemque Pl^M τι Pl^{1.a.8} 7 ἄ (AC) λίθος P Pl, ἡ λ. Br. | ἄ (ex ἄ cr. C) μικρὰ (C A) P, congruit Pl, cr. Br. | cf. K. 582, 6 | ante φιλίας erasae vid. litt. φθ in Pl^M 8 αἰεὶ C Pl αἰὲ A^{ac} 9 cf. Lucian. Dial. Mort. 23: οὐκ ἔπιες, ὦ Πε., τὸ Ἀθήνης ὕδωρ (Kaib. 261, 20: ἦν καταβῆς ἐς πῶμα Ἀθήνης) | ἐπε μοι A^{ac} | πίης P Pl^M; cf. Kaib. 204, 11 | ὕδατος A: πόματος (πό ex πῶ cr.) superscr. C quocum facit Pl, cf. Finsl. p. 56 | fr. Meleagreum (epp. 344—345) continuant fort. epp. 347—355, alienis tamen intermixtis epp. 349, 352?, 354, quae similitudinis argumenti causa videntur accessisse ||

347. *Εἰς Ἀδείμαντον [τὸν ὑπατικόν].*

L

*Οὗτος Ἀδειμάντου κείνου τάφος, οὗ διὰ βουλᾶς
Ἑλλὰς ἐλευθερίης ἀμφέθετο στέφανον.*

Pr. 4

348. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ ΤΟΥΤ' ΚΗΪΟΥ.

C

5

Εἰς Τιμοκρέοντα | τὸν Ῥόδιον.

L

*Πολλὰ πιὼν καὶ πολλὰ φαγὼν καὶ πολλὰ κάκ' εἰπὼν
ἀνθρώπους κεῖμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος.* M 91^r. Pr. 253

349. † ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C

*Βαῖα φαγὼν καὶ βαῖα πιὼν καὶ πολλὰ νοσήσας
10 ὁψὲ μὲν, ἀλλ' ἔθανον. ἔρρετε πάντες ὁμοῦ.* M 91^r

1 sqq. ep. exhibet [Dio Chr.] 37, 109 R., Plut. mal. Her. 870 F; cf. Pepli ep. 13 1 nomen auctoris om. P Plut., ep. Simonidi trib. auctor or. Corinthiacae iniuria, cf. Pr. et Hauvette p. 81 | ἀδελμαῖν (ἐλ in α C) L: cf. ad l. 2 | τὸν ὑπατικόν inapte Adimanto adiunxit L, quem titulum ad Sabinum ep. praecedentis rettulit Bgk 2 (οὗτος Ὀδυσσεὺς κείνου τάφος Pepli ep. 13) | ἀδελμάντου C ἀδαμ. A^{ar} | κείνου om. Plut. | ὃν διὰ πᾶσα Plut. (ὃν διὰ πολλὰ Ἕλληνες πολέμῳ Τρωικῷ εὐτύχεσαν Pepli ep.) | διὰ (C) βουλᾶς (circ. rest. C) P 3 ἐλευθερίης P -ίας [Dio] Plut. | ἀμφ' ἔθετο C || 4—10 duo epp. in unum coniunxit A, uno lemmate instruxit L; C separat clausula post Ῥόδιος et nota init. ante Βαῖα adpictis, utrumque ep. eidem auctori (Simonidi) tribuit C, cum nullum auctoris nomen ep. praecedenti (347) adponeret 4—7 Pl^m III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 3 (Pl^e c. 6, 39; Pl^b c. 6, 40); ep. exstat apud Athen. 415 F, ap. Ir. p. 94 4 σιμωνίδι Pl^m | τοῦ κήου (om. Pl) add. C, qui nomen poetae inter 347, 2 et 348, 1 partimcis marginem partim in m. posuit; inter Simonidea refert Ir., Posidippum sibi auctorem ep. fingit Kirchhoff 5 num. τῇ adpinxit C, in computando ep. 344^b non praetermisso | εἰς τιμοκρέοντ' τὸν ρ. L, qui cum ridicula propinqui hominis cavillatione haec adiunxit: (ῥόδιον) οὕτιν' | τὴν γνωμῆν' | πᾶσαν | καὶ | τὴν | συνᾶθ' | εἶχεν ὁ θεῖος μου (συνήθειαν Jac.; hoc veri similis quam σύνεσιν, quod maluit Paulssen; accentu v non instructum est, at θ litt.

350. Ἀδηλον ἐπὶ τίνι.

L

Ναυτίλε, μὴ πεύθου τίνος ἐνθάδε τύμβος ὅδ' εἰμί,
ἀλλ' αὐτὸς πόντου τύγχανε χρηστοτέρου. M 93^v

P 258

351. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

C. Pl

5 Εἰς τὰς Λυκάμβου | θυγατέρας, ἃς | Ἀρχίλοχος ὁ ποιητὴς |
ἔσκωπεν ἐν τοῖς | ἰάμβοις θαυμασίως, | ὥστε καὶ βρόχον
ἀνὴρ|ψαντο. L

Οὐ μὰ τόδε φθιμένων σέβας ὄρκιον, αἶδε Λυκάμβεω,
αἰ λάχομεν στυγερὴν κληδόνα, θυγατέρες,
10 οὔτε τι παρθενίην ἡσχύναμεν οὔτε τοκῆας
οὔτε Πάρον, νήσων αἰπυτάτην ἱερῶν·
ἀλλὰ καθ' ἡμετέρης γενεῆς ῥιγηλὸν ὄνειδος
φήμην τε στυγερὴν ἔφλυσεν Ἀρχίλοχος. 5
M 34^r

post signum incertum satis apparet) | ep. non ad sepulcralia (cum Athenaeo), sed ad σκωπτικά referendum vidit Schneidewin (recepitque inter παίγνια Simonidea Bgk) p. 234, 6 πολλαπίων P | πολλὰ φαγὼν καὶ π. πίων Pl Ir., cum P participiorum ordine congruit Athen. (licet verba praecedant haec: ὁ Ρόδιος ποιητὴς καὶ ἀθλητὴς ἄδην ἔφαγε καὶ ἔπιεν, cf. etiam 349, 1, Odyss. o 373, 378) | εἰπῶν (' C ' A) P 7 ἀνθρωποῖς P -πουσ Ath. Pl (ἀνθρώποις Pl^M) | ad v. hunc man. rec. (Gruteri?) m.¹ adscripsit 'bis extat' || 8—10 Pl^M III^b c. 5, 4 (Pl^E c. 6, 40); cf. ad 4—10

8 σιμωνί^δ scr. inter 348, 2 et 349, 1 C cis marg. (quoniam lemmate ad 348 scripto margo tetastichi 348 sq. totus occupatus erat); lemmatistae verba: τὴν γνώμην — ὁ θεῖός μου (cf. ad l. 5), etsi in distichi alterius (349) margine exstant, ad ep. praecedens spectare patet; titulum om. Pl^M.¹ ἄδηλον Pl^{a.s} 9 νοσήσας (' AC) P Pl^{I.s} Pl^α in t., νοήσας Pl^{M.α} 'τὸ πολλὰ νοσήσας π. νοήσας γραπτέον' Pl^a in epid. | ὀψεμέν A^{ac} | ἄλλεθανον A^{ac}; numerorum causa ἔθανον in ἐδάμην mutare minime opus videtur ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 8 (Pl^E c. 22, 55); cf. 269

1 titulus lemmatistae non auctorem spectat, sed naufragi nomen ignotum esse monet | ἐπιτινι L 2 πεύθου ex πεῦθ. cr. C | ἐνθάδε Pl^M ὠνθ. Pl^{M.α} | ὅδ' (' AC ' C) P 3 ἄλλαντὸς A^{ac} | sequitur in P ep. 344^b, quod ultimis pag. 257 lineis continetur, cf. ad ep. 344 || 4 sqq. pro uno ep. decasticho apud Pl. duo

Ἀρχίλοχον, μὰ θεοὺς καὶ δαίμονας, οὗτ' ἐν ἀγνυιαῖς
εἶδομεν οὐδ' Ἥρης ἐν μεγάλῳ τεμένει.
εἰ δ' ἤμεν μάχλοι καὶ ἀτάσθαλοι, οὐκ ἂν ἐκεῖνος
ἦθελεν ἐξ ἡμέων γνήσια τέκνα τεκεῖν. M 34^r

5

352. ᾿ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

[οἱ δὲ φασι ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ αὐτὸ εἶναι.] C

Εἰς τὰς αὐτὰς Λυκαμβίδας. L

Δεξιτερὴν ᾿Αίδαο θεοῦ χέρα καὶ τὰ κελαινὰ
ὕμνυμεν ἀρρήτου δέμνια Περσεφόνης,

sunt, quorum prius tribus distichis (v. 1—6), alterum duobus (7—10) continetur p. 235, 4—13 Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυναι-
κας), 15 (Pl^E c. 12, 15) 4—7 εἰς τὰς Λυκαμβίδας διοςκουρί-
δου Pl^M Διοσκορ. εἰς τ. Λυκ. Pl^E 4 nomen auctoris scr. C

in m. superiore 5 sq. ποιῇ ἔσκοψεν ἐν τῷ ἰάμβοις θαυμασίῳ¹
L 8 'iurant Lyc. per sepulcrum suum, cf. VII 700, 1' Heck. |
οὐδ' (° in ras. posuit C) P | μὰ τόδε (accentus C) P μὰ τὸ τῶν
Reiske | φθιμένων ex -μενωι? cr. P | ὄρκιον (° C) P | αἶδε C
αἶδε A^{ac} | λῦκάμβεω (lin. in nom. proprio) Pl^M 9 ἐλλάχομεν
(° rest. C, ° ? A^{ac}, ° C) P | αἶλ' λάχομεν Pl^M pr (ἐλλ.? cum P ante ras.)
αἶ λ. Pl^E εἰ λ. Reiske 10 οὐ τέτι C Pl^M οὐ τέτι A 11 οὐτε
(° C ut in vs. 3) P | ὑψηλοτάτην sch.^B: cf. Od. ι 25 | ἱερῶν P (α C
superscr., ut ἱερὰν legeretur) 12 ἀλλὰ καθεμετέρησ A^{ac} | φο-
βερόν sch.^B 13 τέ (° C) P Pl^M | στρυγερήν: suspecta vox iam
v. 2 cum κληδόνα iuncta, fort. στρυφνήν (quod verbo ἔφλ. ac-
commodatius vid. quam φογερέν, κρυερέν) | ἥφλυσεν (° rest. C)
P ἔφλυσεν Pl (ἐνέβαλεν sch.^B) ἥφυσεν Heck., ἔβλυσεν ex 352, 4
petivit Dübn. (cf. Archil. fr. 35 B) | ἀρχίλοχος (ex ἀρτιλ. cr.) Pl^M

1—4 Pl^M III^a c. 11, 16 (Pl^E c. 12, 16); tetrasticho titulum εἰς^τ
αὐτὸ ᾰδέσποτον adponit Pl^M (ᾰδέσπ. εἰς τὸ αὐτό Pl^E) 1 ἀρ-
χίλοχον (χ rubro superscr.) Pl^M | ἐναγνυιαῖς A^{ac} 2 imitatur auctor
ep. XVI 151: οὐδὲ γὰρ Αἰνείαν ποτ' ἐσέδρακον | οὐ θήρησ A^{ac}
3 δ' ἤμεν (° AC) P | μάχλοι (° C) P | οὐκ ἂν C 4 ἐξημέων? A^{ac} |
5 sqq. Pl^M III^a c. 11 (Pl^E c. 12), 17 5—7 lemmati ab L scripto
(l. 7) ᾰδέσποτον praemisit C, idem post Λυκ. verba 'οἱ δὲ φασι
μελε|άγρον αὐτὸ εἶναι' subiunxit, titulum εἰς^τ αὐτὸ ᾰδεσπό^τ praebet
Pl^M (ᾰδηλον εἰς τὸ αὐτό Pl^E, sed ᾰδηλον tantum Pl^I) 5 ep.

παρθένοι ὥς ἔτυμον καὶ ὑπὸ χθονί. πολλὰ δ' ὁ πικρὸς
αἰσχροῦ καθ' ἡμετέρης ἔβλυσε παρθενίης
'Αρχίλοχος· ἐπέων δὲ καλὴν φάτιν οὐκ ἐπὶ καλὰ 5
ἔργα, γυναικεῖον δ' ἔτραπεν εἰς πόλεμον.
5 Πιερίδες, τί κόρησιν ἐφ' ὑβριστῆρας ἰάμβους
ἐτράπετ', οὐχ ὁσίῳ φωτὶ χαριζόμεναι; M 34^r

353. 'ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

C. Pl

Εἰς Μαρωνίδα, | τὴν μέθυσον | καὶ πολύλαλον. L

Τῆς πολιῆς τόδε σῆμα Μαρωνίδος, ἧς ἐπὶ τύμβῳ
10 γλυπτὴν ἐκ πέτρης αὐτὸς ὄρῃς κύλικα.

a Meleagro alienum Dioscoridi trib. Hecker, fort. Antipatri est
Thessalonicensis; cet. cf. epp. XVI 151, VII 345 p. 236, 8 δε-
ξιτερὴν C -τέρην A^{ar} | χέρα (' AC) P 9 δέμνια (' AC) P |
Φερσεφόνης Pl

1 ὥς ἔτυμον (' AC) P Pl ὥς ἐσμέν Reiske (Br.) | ὑποχθονί
A^{ac} 2 καθημετέρης A^{ac} | ἔφλυσε Pl: cf. XI 24, 2 (Antip. Th.).
VII 27, 7 2 sq. ἔβλυσεν 'Αρχίλοχος Παρθενίης· ἐπέων Heck,
(ne brevis syll. ante ἐπέων produceretur) 3 ἀρχίλ. (' C) P

ἀρχίλ. (litt. χ rubro superscripta est) Pl^M (cf. ad 351, 7) | cf.

ἐπέων — καλὸς πόνος VII 12, 5 | καλήν (κ supra λ C) P καλὴν
Pl^M κακὴν Pl^{Mar} | καλήν δ' ἐπέων transposuit Gr. | ουκ ἐπικαλά

A^{ac} 4 γυναικεῖον δ' ἔτραπεν (circ. rest., δ' inseruit C) P (γυν-
ναικεῖον τ' Boiss.; f. ἔκραγεν s. ἐκλαγεν, ne idem verbum hic et
v. 8 occurrat) | ἐσπ. P Pl^M εἰς π. Pl^E | in fine versus clausula,
ante Πιερίδ. nota initialis est erasa 5 sq. deletum est quod
olim disticho adpositum erat lemma (fort. ἀδέσποτον εἰς τὰς
αὐτάς); cf. XVI 151, 9 sq. (Πιερίδες, τί μοι ἄγνόν ἐφωπλίσσασθε

Μάρινα) et VII 674 5 τί C τὲ A^{ar} | ἐφ' ὑβριστῆρας ἰάμ-
βους C ἐφ' ὑβριστῆρσι ἰάμβους A^{ac} | ἐφ' ὑβριστῆρας Pl | ἐφ'
Boiss. 6 οὐχοσίῳ A^{ac} οὐχ' ὁσ. C Pl^M || 7 sqq. Pl^M

III^a c. 17 εἰς μεθύσους, 2 (Pl^E c. 20, 2) 7 σιδ^ω C σιδωνίου
Pl^M (om. Pl^I); Thessalonicensi (Maronidis nomine ductus, cf.
ad 8) perperam trib. Reiske; imitatur Antipater Leonidae in
eandem Mar. ep. VII 455, quod propter argumenti similitudinem
iuxta posuit C in m. superiore p. 259, cf. ad ep. 356, 2 8 Μα-

ἡ δὲ φιλάκρητος καὶ αἰὲλ λάλος οὐκ ἐπὶ τέκνοις
 μύρεται, οὐ τεκέων ἀκτεάνῳ πατέρι·
 ἐν δὲ τόδ' αἰάζει καὶ ὑπ' ἡρίον, ὅτι τὸ Βάκχου 5
 ἄρμενον οὐ Βάκχου πλήρες ἔπεστι τάφῳ. M 36^r

5

354. ΓΑΙΤΟΥΛΙΚΟΤ̃.

C

Εἰς τοὺς παῖδας | Μηδείας, οὓς διὰ | Γλαύκην ἀνεῖλεν. L

Παίδων Μηδείης οὗτος τάφος, οὓς ὁ πυρίπνους
 ζᾶλος τῶν Γλαύκης θυμ' ἐποίησε γάμων,
 οἷς αἰεὶ πέμπει μειλίγματα Σισυφίς αἶα,
 10 μητρὸς ἀμείλικτον θυμὸν ἱλασκομένα. M 92^r

355. ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

C

Εἰς Πραξιτέλην | [τὸν ἀγαλματοποιόν], | τὸν ἐκ τῆς Ἀνδρου. L

Τὴν ἱλαρὰν φωνὴν καὶ τίμιον, ᾧ παριόντες,
 τῷ χρηστῷ 'χαίρειν' εἶπατε Πραξιτέλει·

ρωνίδα: nomen spectat Μαρώνειαν Atticae (cf. Suid. s. v. Μα-
 ρώνεια), non Thraciae urbem (v. Steph. Byz. s. hac voce, schol. ad
 ι 40), quod ex Leonidae verbis Ἀττικὴ κύλιξ (455, 3) cognoscitur;
 ad recentiore Ant. ep. rettulit Reiske de Thracia urbe cogitans |
 clausulam post μέθυσον positam delevit L additurus verba:
 [καὶ] πολυλάλον (accentu nunc caret vox, πολὺν λάλον Par) | cf.
 Weiss. p. 78, Dilthey lect. Gotting. 1882 p. 237, 9 ἐπι A^{ac}

10 cf. 423, 2 | αὐτὸς ('AC) P; αὐτόθ' ? | ὁρῆς (~ rest. C) P Pl ὁρᾶς Jac.

1 ἡ δὲ C ἡ δε? A^{ac} | φιλάκρητος: cf. 24, 5; 456, 3; 457, 1 |
 αἰὲλ λάλος (accentus A, hyphen C) P αἰέλλαλος in αἰὲλ (αἰέ) λάλος
 mut. Pl^M: cf. 423, 1; 459, 3 | ἐπι A^{ac} 3 τόδ' C τὸδ' A^{ar} | ὑπὲρ ἡρίον
 A^{ac} | ὅτι τὸ ('C; supra lin. est ras.) P: cf. 25, 5 | βάκχης in βάκχω
 (Pl^E) mut. Pl^M (Βάκχω, ut ad formam ὁρῆς v. 2 altera dorice
 formata accederet, Br.) 4 ἄρμενον Pl^M A^{ac} ἄρμ. C (ὄργανον
 Casaub.) | cf. 329, 4 || 5 sqq. Pl^M III^b c. 6 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 7
 (Pl^E c. 7, 20) 5 γαιτουλίχου C -λίον Pl^{M·E} 6 μηδείας et δ,
 L | ἀνεῖλεν P: εἰ ex η (ἀνῆλεν L^{ac}) ipse cr. L, qui insuper ε
 add. et in m^e ανειλῖεν¹ adposuit 7 Μηδείας Br.: dorica dia-
 lecto Gaetulicus utitur etiam in ep. VII 275 8 ζῆλος Pl |
 Γλαύκας? | θυμ' (acutum neglegenter duxit A, non circumfl.)

ἦν δ' ὦνῆρ Μουσῶν ἱκανὴ μερὶς ἡδὲ παρ' οἴνῳ
κρήγνυος. ὦ χαίροις, Ἄνδριε Πραξιτέλες'. M 93^v

356. Εἰς τινὰ ὑπὸ ληστοῦ | ἀναιρεθέντα
καὶ | ὑπ' αὐτοῦ πάλιν θαπτόμενον. L

5 Ζωὴν συλήσας δωρῇ τάφον· ἀλλὰ με κρύπτεις,
P 259 οὐ θάπτεις. τοίου καὐτὸς ὄναιο τάφον. M 31^v

357. Εἰς τὸν αὐτόν. L

Κἂν με κατακρύπτῃς ὥς οὐδενὸς ἀνδρὸς ὁρῶντος,
ὄμμα Δίκης καθορᾷ πάντα τὰ γινόμενα. M 31^v

P p. 238, 9 sq. cf. Eur. Med. 1381 9 μειλίγματα P^{Pr}
(μείλ. A^{ar}) P, γ ex σ cr. P^l | Κόρινθος sch.^B 10 μητρὸς P
μῶς P^l ματρὸς Br. | ἀμειλίκτου Pl | ἱλασκομένα P ἱλασκομένη
Pl || 11 sqq. P^l III^b c. 18 (εἰς μεθύσους), 1 (Pl^E c. 20, 7)
11 nullo lemme P^l I ἄδηλον Pl^a s 12 τὸν ἀγαλματοποιῶ
L statuarium Praxitelem cum cognomine Andrio commutans |
ἀνδρου L 13 sqq. cf. VII 414 sq., 440; XIII 6 13 ἱλαρὰν ('AC)
P | φωνήν 'καὶ' A^{ac} | παριόντες ('C) P 14 *χαίρειν (σχ. A^{ar}) P
1 ἦν δ' ὦ νῆρ ex ἦν δ' ὦνῆρ? cr. C | μουσέων Jac. | ἱκανὴ A^{ac} |
μερὶς: cf. 433, 5; IX 226, 8 | ἡδὲ C ἡ δε? A^{ac} | παροίνωι P 2 ὦ
(³AC) P Pl ὦ Bothe | ἀνδρίε A^{ar} | πραξίτ. P Pl^M (Πραξιτέλες Pl^s) ||
3 sqq. P^l III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 7 (Pl^E c. 6, 7): cf. VII
310; videntur epp. 356—360 Juliani, nisi 358 sq. Antipatro tri-
buere mavis 3—4 εἰς τὸ αὐτό (post VII 310) P^l ἄδηλον Pl^a ἄδ. εἰς τὸ
αὐτό Pl^s (tit. om. Pl^I) 3 erasum vid. nom. auctoris supra lemma |
ληστῆ ex ληστῇ (i. e. ληστῶν) cr. C 4 clausulam (: ~) post ἀναιρ.
positam in: 'καὶ' mut. L | ὑπ' αὐτὸ πάλ' θαπτόμεν^o L 5 συλή-
λας ante corr. P^l (corr. alio atram.) | ἀλλαμε? A^{ac} 6 in
marg. superiore novae p. scr. C Leonidae in Maronidem ep.
VII 455, cf. ad ep. 353 | καὐτὸς ('C) P Pl^M || 7 sqq. P^l III^a
c. 6, 8 (non om. ap. Buh., ubi p. 136 n. 34 exhibetur) 7 εἰσὶ
αὐτόν L εἰς τὸ αὐτό P^l ἄδηλον Pl^a (cf. ad l. 3—4); Σιμωνίδου
perperam ap. B. (Reiske) 8 κἂν A κ' ἂν C κῆν P^l | κατὰ-
κρύπτῃς C κατακρύπτῃς A^{ac} P^l | (τὸν πεφονευμένον, τὸν ὑπὸ
σοῦ φονευθέντα ap. B.^m) 9 ὄμμα Δίκης: cf. Trag. fragm.
adesp. 421 (N.²), Dionys. 5 | γινόμενα Pl ||

358. Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Ἔκτανες, εἰτά μ' ἔθαπτες, ἀτάσθαλε, χερσὶν ἐκείναις,
αἷς με διεχρήσω· μὴ σε λάθοι Νέμεσις.

M 31^v

359. Εἰς τὸν αὐτόν.

A

⁵ Εἴ με νέκυν κατέθαπτες ἰδὼν οἰκτίρμονι θυμῷ,

εἶχες ἄν ἐκ μακάρων μισθὸν ἐπ' εὐσεβίῃ·

M 31^v

νῦν δ' ὅτε δὴ τύμβῳ με κατακρύπτεις ὁ φονεύσας,

τῶν αὐτῶν μετέχοις ὧν περ ἔμοι παρέχεις.

M 32^r

360. Εἰς τὸν αὐτόν.

A

¹⁰ Χερσὶ κατακτείνας τάφον ἔκτισας, οὐχ ἵνα θάψῃς,

ἀλλ' ἵνα με κρύψῃς· ταῦτό δ' ἐκαὶ σὺ πάθοις.

M 32^r

1 sqq. Pl^M III^a c. 6, 9 1 εἰς τὸν A | εἰς τὸ αὐτό Pl^M:
cf. ad p. 239, 3—4 | num. τ= adpinxit C: cf. ad 348 2 εἰτά? A
εἰτά C Pl^M | με θάπτεις P Pl^M Pl^{I.a} με θάπτῃ Pl^s μ' ἔθαπτες
Reiske (Br.) | ἀτάσθαλε χερσὶν in ἀτάσθαλε, χ. mut. C 3 διεχρ.:
cf. IX 302, 1 Ant. | (olim ci. μὴ σὺ λάθοις Νέμεσιν) | ὧ ἔμεσις Pl^M:
ὧ pallidiore atram. superscripsit (nec tamen νέμεσι restituit)
Plan., qui primo homicidam, dein ipsam Nemesin ('ne te fugiat,
dea, homo scelestus') appellari falso statuit || 4 sqq. Pl^M
III^a c. 6, 10 4 εἰς τὸ αὐτό Pl^M ἄδηλον Pl^a ἄδ. εἰς τὸ αὐτό
Pl^s om. lemma Pl^I 5 εἴ με ('AC) P | οἰκτίρμονι P Pl^{M.a}
-κτείρμονι Pl^{I.a} 6 εἶ χες (̣ rest. C) P | ἐπευσεβίῃ A^{ao} | in Pl^M
versus est ultimus fol. 31^v; in marg. inferiore, inter prius
alterumque distich. Pl. scr. ep. VII 516, sed idem signum // et
post εὐσ. et ante νῦν adpinxit, scil. ut lector de eiusdem in
altera pag. (f. 32^r) continuati ep. ambitu moneretur: cf. ad
p. 53, 1 sqq. 7 δ' ὁ τε A^{ao} | κατὰκρύπτεις A 8 ὧν περ ex
ὧν s. ὧν π. cr. P | παρέχεις⁰¹ (οι C) P || 9 sqq. Pl^M III^a c. 6, 12
(Pl^E c. 6, 11): ep. VII 516, quod in Pl^M scriptum est ante
VII 360, subiunctum est eidem epigrammati in Pl^E, cf. ad l. 6
9 εἰς τὸ αὐτό Pl^M (ἄδηλον praemisit huic titulo Pl^s, cf. ad
p. 239, 3—4) 10 οὐχίνα A^{ao} οὐχ' ἵνα C Pl^M | θάψῃς (ι C) P
θάψῃς Pl^M 11 ἀλλίνα A^{ao} | κρύψῃς A -ψῃς Pl^M | ταῦτό
Pl^M ταῦ τὸ ex ταν τὶ s. τα τὶ cr. C | πάθῃς⁰¹ (οι C) P ||

361. ἌΔΗΛΟΝ.

C

Εἰς υἱὸν παρὰ τοῦ | πατρὸς θαπτόμενον.

AC

*Τῷ πατὴρ τόδε σῆμα· τὸ δ' ἔμπαλιν ἦν τὸ δίκαιον·**ἦν δὲ δικαιοσύνης ὁ φθόνος ὀξύτερος.*M 41^v

5

362. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

L

Εἰς Ἀέτιον ῥήτορα.

A

*Εὐθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν σορὸς ἦδε κέκευθεν**Ἀετίου χρηστοῦ, ῥήτορος εὐπρεπέος.**ἦλθεν δ' εἰς Αἶδαο δέμας, ψυχὴ δ' εἰς Ὀλυμπον.*¹⁰ *[τέρπεθ' ἅμα Ζηνὶ καὶ ἄλλοισιν μακάρεσσιν.**ἄθνατον δὲ οὔτε λόγος ποιεῖν οὔτε θεὸς δύναται.] M 96^r*

1 sqq. Pl^M III^a c. 27 (Pl^E c. 31, εἰς υἱὸν καὶ θυγατέρας)
 2: cf. ad VII 261 1 ἀδέσποτον Pl; ep. vid. Iuliani Aegyptii,
 cf. V 297, 3 τὸ δ' ἔμπαλιν cum 361, 1 2 εἰς A υἱὸν παρὰ
 πρὸς θ. C^{pr} (εἰς τὸν αὐτόν? per errorem A^{ar}) 3 cf. 261, 4; 701, 5 |
 ὕι ex ὕι? cr. C ὕι Pl^M ὕι Pl^a (ὕι Pl^s) | δ' ἔμπαλιν (spir. C,
 'AC) P γ' ἔμπ. Bothe 4 ἦν δε (et v. 1 ἦν?) A^{ac}; νῦν δὲ? | cf.
 VIII 85, 6; 126, 4: ἦλθεν δ' ὁ φθόνος ὠκύτερος || 5 sqq. Pl^M III^b
 c. 24, 1. Plan. in III^a c. 26 (εἰς ῥήτορας) recepit epp. quattuor:
 A. P. VII 573. 579. 561 sq., alterius sylloges c. 24 (item εἰς ῥή-
 τορας) exhibet duo: A. P. 362. 369. Utriusque sylloges epp.
 iuncta sex exstant in Pl^E c. 30 5 sq. nomen auctoris lem-
 mati subiungit L: titulum om. Pl^M, ἄδηλα duobus epp. 362 et
 369 inscribunt Pl^a ἄδηλον Pl^s 5 Philippo ep. abiudicat Wol-
 ters 7 cf. VII 3; Kaib. 272^b. 354. 660 sq. | ἱερὴν A^{ac} | κεφα-
 λὴν (cum acc. eraso supra α) A | ἦ δε κέκευθεσωρὸς scr. A,
 induxit C, qui (cum Pl. congruens) γρ. σορὸς ἦδε κέκευθεν
 superscr. | σορὸς: primam litt. ex η cr. Pl^M, videtur igitur Plan.
 quoque post κεφαλὴν non vocem σορὸς sed ἦδε scripturus
 fuisse 8 post Ἀετίου et ῥήτορος interp. C (sed priore loco ideo,
 ut litt. οὐχρηστοῦ ab A iunctas dirimeret), post χρηστοῦ Br. |
 εὐπρεπέος C εὐπρ. A^{ar} Pl^M Pl^a b. n. εὐεπέος Pl^s 9 ἦλθεν^{δ'} εἰς
 P: δ' (om. A) add. C Pl ἦλθεν εἰς Br. ἦλθεν δ' εἰς Jac. | δέ-
 μας C δόμοις potius quam δόμους A^{ar} | ψυχὴ δ' Pl^M | εὐ-
 λυμπον A^{ac} in ἐὶν Ὀλύμπῳ^ω mutat C (qui ἐν Ὀλύμπῳ ad seqq.
 rettulit) 10—11 post Ὀλυμπον Pl nihil praebet nisi penta-
 metrum hunc: ἄθνατον ποιεῖ δ' οὐ λόγος οὔτε θεός (quem

363. "ΑΔΗΛΟΝ.

A

Εἰς † Τετμε|νάνης νῖδον Ζηνόδοτον, | ἱππέα
 βασιλέως Μάρκου | ἢ Ἀδριανοῦ.

LC

LC

† Τετμενάνης ὅδε τύμβος ἐνγλύπτοιο μετάλλου
 5 ἥρωος μεγάλου νέκνος κατὰ σῶμα καλύπτει,

omisso δ' recepit Br.) p. 241, 10 *τερπετ' ἄμα* A^{ac} *τέρπετ' ἄμα* C | *ζηνι*. C *ζηνί* A | notulas (μ et ω adpinxit C; versum eiecit Jac. 11 δὲ P: C, qui idem signum et in m^l et m^e adpinxit; praeterea adscripsit haec: *ναὶ ἀνόητε ὁ θεὸς τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν ἀθανάτους ποιεῖ· καὶ σὺ οὐ γινώσκεις* (i. e. *γινώσκεις*: cf. inscript. epp. Christianorum I 1, 5) | ex traditis verbis pentametrum effecit Gr. hunc: *ἀθάνατον δὲ λόγος ποίειν οὔτε θεός*, meliorem Jac.: *ἀθ. δὲ ποιεῖν οὐδὲ θεὸς δύναται*. In scriptura Pal. inesse hexametri clausulam (*ἀθάνατον δὲ*) cum integro pentametro (*οὔτε λόγος — δύναται*) vidit Heck. (qui praeterea ep. peculiare ex v. 3 sq. restituit hoc: *ἦλθεν εἰς Αἶδα δέμας, ψυχὴ δ' ἐς Ὀλ., Τέρεται ἢ ἄμα Ζηνι κ. ἄλλ. μακ.*). Mihi genuinum ep. uno vid. disticho contineri (cf. VII 61):

*Ἦλθεν εἰς Αἶδα δέμας, ψυχὴ δ' ἐς Ὀλυμπον
 Ἀετίου χρηστοῦ, ῥήτορος εὐπρεπέος.*

(In reliquis quae traduntur lusus subesse possunt interpolatorum, si forte alter distichon addidit huius sententiae: *τέρπεθ' ἵνα ξὺν Ζηνι καὶ ἄλλοισιν μακάρεσσιν· Ἐνθα δὲ <τὴν σποδιήν> ἦδε κέκευθε σορός*, alter eam opinionem illudebat in hunc modum: *ἦδε κέκευθε σορός <σάρκ' ὅστέα τ'>, ἀθάνατον δὲ Οὔτε λόγος ποιεῖν οὔτε θεὸς δύναται*) ||

1 sqq. ap. Buh. p. 137 (n. 35)

2 sq. *εἰς τετμε|νάνης*

νῖδον *ζηνόδοτ*^o fecit C ex iis quae L^{ar} scripserat: *εἰς τετμε* (cetera iam latent); *ἱππέα βασιλέως μαρ* primo adiunxit C, post alio atramento ἢ *ἀδριανοῦ* idem C add. (*βασιλέων Μάρκου τε καὶ Ἀδριανοῦ* ap. Buh., *βασ. Ἀδριανοῦ καὶ Μάρκου* Br.; cf. Weissb. p. 62); mihi vid. tam Marci quam Hadriani imp. mentio illata errore correctoris orto ex auctoris nomine (*Μάρκου Ἀργ.*), quod ad ep. seq. adpositurus erat; atque etiam eo erravit C, quod, tamquam peculiare ep. versibus 363, 5—10 efficeretur, eiusdem illius poetae (Argentarii) nomen ad v. 5 adpinxit, quamquam hunc quidem errorem rasura sustulit, cf. ad p. 243, 1. Et lemmatis priorem partem a C restitutam postea improbavit scriba, qui haec monuit (in fine vs. 1—7 annexa): *ὅτι τὸ | τετμε|νάνης|τόπον|σημαίνει, οὐχὶ δὲ τὴν|μῶρα τ' |κειμένου|ὡς δημοῖ|ῃ τοῦ ἐπὶ|γράμματ' |*

Ζηνοδότου· ψυχὴ δὲ κατ' οὐρανόν, ἥχι περ Ὀρφεύς,
 ἥχι Πλάτων, ἱερὸν θεοδέγμονα θῶκον ἐφεῦρεν.
 ἱππεὺς μὲν γὰρ ἔην βασιλῆιος ἄλκιμος οὗτος, 5
 κύδιμος, ἀρτιεπής, θεοείκελος· ἐν δ' ἄρα μύθοις
 5 Σωκράτεος μίμημα παρ' Αὔσονίοισιν ἐτύχθη.
 παισὶ δὲ καλλείψας πατρώιον αἴσιον ὄλβον
 ὠμογέρων τέθνηκε, λιπὼν ἀπερείσιον ἄλγος
 εὐγενέεσσι φίλοισι καὶ ἄστει καὶ πολιήταις. 10

Fr. Cor. Phil. 364. ΜΑΡΚΟΥ ἈΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ. CA
 p. 364—405 (A—Ω) Εἰς τέττιγα καὶ | ἀκρίδα. A

11 Ἀκρίδι καὶ τέττιγι Μυρῶ τόδε θήκατο σῆμα
 λιτὴν ἀμφοτέροις χερσὶ βαλοῦσα κόνιν,

ἔννοια (notulae auctorem de Γετσεμανῇ cogitasse sibi persuasit Gr.) p. 242, 4 τετμε₁νά₁νησ P (ι₁να₁ C, τετμενῆσ s. -εσνῆσ? A^{ar}); ab initio vs. et in fine ζτ adpinxit C (eadem litterae vid. erasae in m.^o supra vocem ἄδηλον); totum vs. om. Br. (in altero vs. νέκνος in τύμβος mutans); μνημ' ἀρετῆς olim Jac. (qui postea ep. initium perisse ratus τέτμεν ἀνήρ, ὁ δὲ τ. proposuit); τέτμεν ἄνης 'perfectum est sep.' (et καλύπτων v. 2), praeterea τέτμ' ἐναγῆς (ut ἥρωος ad τέτμ' referretur) Heck.; τετραμερῆς Geel τηλεφανῆς Gr. ἐκ Τεμέσης s. ἐκ Τέμψης Korsch | ὁ δετυμβος A^{ac} | ἐνγλύπτοις μετάλλοις Gr. 5 ἥρωος A^{ac} | κατὰ ('AC) P | σῶμα P (γαῖα ap. L., unde γυῖα Reiske)

1 de Zenobio adagiorum collectore Hadriani aequali cogitat R., Jac. ep. seriore aeo scriptum esse vidit | κατοῦρανόν A^{ac} | ἡ₁ῖχι₁ C ἡ₁ῖ (non ἡσ) A^{ar} | post Ὀρφεύς (C Ὀρφεύς A^{ar}) scr. ζτ C;

in m.^o μάρκου ἀργεῖ exaraverat C^{ar}, sed erasit hoc nomen, cuius loco ζτ cum lineolis continuatis collocavit, infra rasuram ep. vs. quartum adiunxit 2 vs. om. A; scr. bis C: in m.^o (C₁, cf. ad 1) et in marg. inferiore (C₂) | ἡ₁ῖχι₁ C₁ ἡ₁χι₁ C₂ | ἱερὸν C₁ ἱερὸς C₂ | θῶκον C (χῶρον Br.) | ἐφ' εὔρεν C; in fine vs. clausulam adpinxit C₁: cf. ad p. 242, 2sq. 3 βασιλῆος P, cr. ap. B.^m

4 ἐν δ' ἄρα μύθοις: cf. A. P. II 347 (Christodor.) 5 παρὰνσ. A^{ac} | ἐτ₁ύ₁χθη C ἐτέχθη? A^{ar} 7 ὠμογέρων ('C' ? A^{ac}) P; poeta imitatur Hom.: Ψ 791 (A. P. V 263, 1 Paul. Sil.) 8 εὐ-

γενέεσσι P ἐγγενέεσσι Reiske συγγεν. Korsch | φίλοις ξείνοισί τε κ. π. Br. | ἄστει Heck. | χ' ἱππελάταισι, post πολιτευταῖς 'de-

ἡμερα δακρύσασα πυρῆς ἐπὶ τὸν γὰρ αἰδὸν
 "Αἰδης, τὴν δ' ἑτέραν ἤρπασε Περσεφώνη.

365. ΖΩΝᾶ ΣΑΡΔΙΑΝΟΥ, τοῦ καὶ ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

A

Εἰς Κινύρου παῖδα.

L

5 Ἀΐδη ὅς ταύτης καλαμῶδεος ὕδατι λίμνης
 κωπεύεις νεκύων βᾶριν ἐλῶν ῥοδανήν,

curionibus, curialibus' Jac. || p. 243, 9 sqq. om. Pl^m, bis exhibit P; scr. A p. 259 in t. (AC₁), et C₂ p. 235 in marg. superiore iuxta ep. 190 (cf. ad 190, 3) 9—10 post ἀκρίδα ex-

aravit A ἀργεῖν; quod induxit C₁, qui lemmati ab A scripto μ. ἀργεῖν praemisit; μαρ^ξ ἀργενταρις C₂ 11 τέττιγι ('C₁) P

12 λεπτήν Herw.: cf. 404, 7 ψαμάθου μόριον βραχύ, πούλν δὲ δάκρυ | χειρὶ AC₂: cf. V 117, 2 (ubi Argent. in eadem vs. sede voce χειρὶ utitur; ἀμφιβαλ. Reiske, χρωτὶ olim ego ci.) | βαλοῦσα, C₂ βαλοῦσι C₂^{ar}

1 ἡμέρα A^{ar} ἡμερα C_{1,2} ἡμερα Reiske (cf. 627, 4) | ἐπὶ A^{ac} | αἰδόν A^{ar} 2 αἰδησ A^{ac} | ἐτάρην an ἐρατὴν? | περσεφώνη C₂ || 3 sqq. ep. est in ap. Buh. p. 137 (n. 36); eiusdem auctoris vid. atque VII 624 et 632: cf. Ἀΐδεω κελαινοτάτου (624, 2) et κλίμακος ἐξ—βρέφος (632, 1) 3 εἰς ζωνᾶ*σαρ|διανοῦ P^{pr} (praepositionem et punctis et lineola induxit C) ζωναῖς ἀρδ. A^{ar} | post καὶ διόδ. lemma perversum εἰσακρί^δ scr. A, del. L 4 κινύρ^δ ('C) P; alterum lemma adposuit L in nova pag. (280) ad v. 3: εἰς κινύραν νεωτερον (immo in Cinyrae filium, Adonidem) 5 αἰδῆ (sic) P (αἰδῆ ad βᾶριν referendum Br., αἰδοῖ' ap. B.^m, "Αἶδος Schneider), Ἀΐδη Jac. (Charontem Plutoni praesto esse rectorem cymbae dicit Diod.): cf. "Αἶδος ὃ νεκυηγέ 68, 1; 67, 1 | ταύτης ('AC) P ναύτης Orelli: at cf. 67 τοῦτ' Ἀχ. ὕδωρ (Weisssh. p. 45) | ὕδατι ('C) P ὑπόθι Dilthey ἐνδοθε Salm.

6 κωπεύη^{εἰς} P: εἰς C, idem μ in σ (potius quam εἰ) exaravit | βᾶριν ('C A^{ac}) P | ἐλῶν (spir. et punctum A) P | ὀδύνῃς C^{pc} ὀδύνῃν A^{ac} | ἐλαυνόδυνον Salm., ἐλαυνομένην Br., ἔχων ὀδύνας Reiske, ἰδὼν ὀδύνας (τοῦ Κιν.) Schneider, ἐρῶν ὀδύνῃς Orelli, ἐλεῶν ὀδύνῃς (τὸν Κιν.) Heck., (ἔχοντι δύνas primo, posthac) ἐλῶν — ὀδύνῃς (ut genetivus iungeretur cum voce βᾶριν) ci. Jac., — ἀδινῇν Dilthey, — χθονίην s. κυανῇν Herw., — ῥοδανήν ego tentavi (cf. II. Σ 576)

260 τῷ Κινύρου τὴν χεῖρα βατηρίδος ἐμβαίνουντι
κλίμακος ἐκτείνας δέξο, κελαινὲ Χάρον·
πλάζει γὰρ τὸν παῖδα τὰ σάνδαλα· γυμνὰ δὲ θεῖναι 5
ἔχνια δειμαίνει ψάμμον ἐπ' ἡονίην.

5

366. ἈΝΤΙΣΤΙΟΥ.

C

Εἰς Μενέστρατον | καὶ Μένανδρον
καὶ Διονύσιον | τοὺς ἀθλητάς.

L

Ἄωον προχοαὶ σέ, Μενέστρατε, καὶ σέ, Μένανδρε,
λαῖλαψ Καρπαθίη καὶ σὲ πόρος Σικελὸς
10 ὤλεσεν ἐν πόντῳ, Διονύσιε — φεῦ πόσον ἄλγος
Ἑλλάδι — τοὺς πάντων κρέσσονας ἀθλοφόρων.

367. ἈΝΤΙΠΙΑΤΡΟΥ.

C

Εἰς νυμφίον τινὰ | ἐπὶ τῆς παστάδος | τελευτήσαντα.

L

Ἀΰσονος Ἡγερίου με λέγειν νέκυν, ᾧ μετιόντι
15 νύμφην ὀφθαλμοὺς ἀμβλὺ κατέσχε νέφος·

1 cf. 632, 1 | ἐκβαίνουντι C ἐμβαίνουντι A^{ar} (εἰσβ. Herw.)
pristinam lectionem ἐμβ. rest. Salm. alii, ut βατηρ. κλίμακος refer-
retur ad ἐκτείνας 2 δέξο: cf. 63, 1; 67, 3; 530, 1; VI 106, 5 |
κελαινὲ (' C) χάρον (ον ex ἴν cr. C) P, v. 624, 2 | Χάρων ap. B.
3sq. cf. Philostr. epist. 18, Stat. Silv. II 1, 186, Colluth. 232 sqq.
3 σφάλλει explicandi causa add. ap. B. | δεθῆναι A^{ac} δὲ θῆναι
C, cr. apogr. 4 ἐπηῖονίην C ἐπηϊονίην A^{ar} || 5sq. ap. Buh.
p. 137 (n. 37) 7 post «καὶ» διον. in eadem l. τ' exaraverat
L, quo eraso in versiculo seq. τοὺς add. | ἀθλητᾶς L 8 ἄωον
P Ἄωον Düb. (cf. ποταμοὶ δὲ Δρίλων καὶ Ἄωος apud Steph. B.
s. v. Δυρράχιον) | προχοαὶ σε A^{ar} -χοαὶ. σὲ C | καὶ σε A καὶ σὲ C (item-
que in vs. 2) 9 λαίλαψ P^{pr} λαῖλ. ? A^{ar} | πύρος C πάρος A^{ar}
νότος Jac., πάρος ? | σικελὸς ** C -λικὸς A^{ar} Σικελῶ Jac. 10 ὤλεσε,
δύσποτμ' ᾧ (ut in vs. altero πόρος Σικελὸς retineretur) Jac. (an
σὺν πότμῳ ? cf. ad 374, 5) | τόσον (' AC) P, cr. Salm. 11 κρέσ-
σονας (acc. et εἰ C) P | ἀθλοφόρων^{ον} (ονς et acc. C, ἄθλοφ. A^{ar}) P,
accusat. praefert Herw. || 12sq. ap. B. p. 138 (n. 39) 12 ep.
Thessalonicensis est 13 τι^α L | τελευτήσαντα L^{pr} -τος

ὄμμασι δὲ πνοιὴν συναπέσβεσε μῶνον ἰδόντος
κούρην. φεῦ κείνης, Ἥλιε, θευμορίης.

ἔρροι δὴ κείνο φθονερὸν σέλας, εἴθ' Ὀρέναιος
ἦψέ μιν οὐκ ἐθέλων, εἴτ' Αἰδης ἐθέλων.

5

368. ἙΡΤΚΙΟΥ.

C

Εἰς Ἀττικὴν τινα | γυναῖκα, γενομένην | Ῥωμαίαν
ὕπ' αἰχμαλωσίας καὶ τελευτήσασαν ἐν | Κυζίκῳ.

L

Ἀτθὺς ἐγὼ· κείνη γὰρ ἐμὴ πόλις· ἐκ δέ μ' Ἀθηναίων
λοιγὸς Ἄρης Ἰταλῶν πρὶν ποτ' ἐληίσατο
10 καὶ θέτο Ῥωμαίων πολιήτιδα· νῦν δὲ θανούσης
ὅστέα νησαίῃ Κύζικος ἠμφίασε.

χαίροις ἢ θρέψασα καὶ ἢ μετέπειτα λαχοῦσα
χθῶν με καὶ ἢ κόλποις ὕστατα δεξαμένη.

5

M 92^v

L^{ar} p. 245, 14 αἰσλοοσ, C αἰσισ? A^{ar}, cr. apogr. | ἡ γερίου
P | με λέγει, νέκυν P; in fine vs. et in m^o ζτ L, C^χ (i. e. ση-
μείωσαι χιάζεται) in m^o man. rec.; λέγε νεκρὸν ἔμ' ap. B.^m
(Salm.) | λέγω et λέγεις ap. L.^m λέγειν Reiske (μ') ἐλέει Jac.
μετ' ἰόντι C (cf. 398, 3 Antip.) 15 κατέσχε (C) P

1 ὄμμασι C ὄμματι A^{ar} | πνοιὴν: cf. πνοιῆς χήρωσε 287, 5
(Antip.) | συναπέσβεσε C | ἰδόντες A (cf. 216, 3), ἰδόντ' ἐς Reiske
ἰδόντος ap. L.^m 2 κοῦρον (~ AC) P κούρην Salm. κούραν
Reiske | cf. 640, 6: ἄ λυγρῆς δειλὴ καχορμισίης; 286, 5 | φεῦ δει-
νῆς? | ἥλιε (~ rest. C) P 3 sq. cf. 185, 6; 182, 7; 186, 4 3 κείνο*.
C κείνον A^{ar}, f. πενκῶν cf. 182, 8 | εἴθ' A^{ac} 4 ἦψέ? A^{ac} |
οὐκ ἐθέλων A^{ac} | εἴτ' P || 5 sqq. Pl^m III^b c. 11 (εἰς γυναι-
κας), 6 (Pl^e c. 12, 47); num. ὁ adpinxit C, cf. ad 358 6 ἄτ-
τικὴν τινα P | γεν. ῥωμ. om. accentibus L 7 ὑπ' αἰχμ. | καὶ

τελευτῇ εν κ. L | cf. VII 185; de Erycio Cyziceno, non Thessalo v. ad
ep. 397 8 ἐγὼ (C) P | κείνη Heck. κλεινὴ Geel | ἐμὴ A^{ar} | τρο-
φὸς? (cf. v. 5) 9 λοιγὸς A^{ac} in λῦγος? (non λαίγος) mut. C, qui no-
tulam ~ in m^o repet.; λυγρὸς Pl, γοργὸς? | Athenis a Sulla ex-
pugnatis mulierem captivam abductam esse put. Br. | πρὶν (~
rest. C) P 10 νῦν ex νῦν fecit C 11 ὅστέα A^{ac} | νησαίη:
schol. ad Apoll. Rh. I 936 affert Jac. | ἠμφίασε (C, litt. α era-
dere coepit nec confecit rasuram C; non vid. pro α olim ε fuisse,
quam vocalem fort. inferendam putabat C) P ἠμφίεσεν Pl (-σεν¹
Pl^m): cf. VI 165, 8 13 κόλποις δεξ.: cf. XII 53, 2 (Mel.) | ὕστατα A^{ac} ||

369. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

C

Εἰς Ἀντίπατρον | ῥήτορα θαυμαστόν.

L

Ἡ μᾶλλον ἱερέα.

C

Ἀντιπάτρου ῥητῆρος ἐγὼ τάφος· ἡλίκα δ' ἔπνει
 5 ἔργα, Πανελλήνων πεύθεο μαρτυρίης.
 κεῖται δ' ἀμφήριστος, Ἀθηνόθεν εἴτ' ἀπὸ Νείλου
 ἦν γένος· ἠπείρων δ' ἄξιος ἀμφοτέρων.
 ἄστεα καὶ δ' ἄλλως ἐνὸς αἵματος, ὥς λόγος Ἑλλήν· 5
 κλήρω δ' ἡ μὲν αἰὲ Παλλάδος, ἡ δὲ Διός. M 96^r

10

370. ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς Μένανδρον | τὸν ποιητήν, | τὸν τῆς νέας κωμωδίας. L

Βάκχῳ καὶ Μούσῃσι μεμηλότα τὸν Διοπείδους,
 Κεκροπίδην ὑπ' ἐμοί, ξεῖνε, Μένανδρον ἔχω,

1 sqq. Pl^M III^b c. 24 (εἰς ῥήτορας), 2 (Pl^E c. 30, 6) 1 nullo titulo Pl^M (ἀδηλα iunctis epp. 362 et 369 praemittitur in Pl^{I. a}) ἀδηλον Pl^s; ep., si auctoris nomen C non finxit ex nomine rhetoris qui praedicatur, composuit Thessalonicensis: cf. 18, 5 (κεῖται δ' ἠπείροις διδύμαις ἔρις) cum 369, 4; vide tamen ne rectius vindicetur Adaeo (cf. 238, 4 αἵματος ἡμετέρου et ἐνὸς αἵμ., 240, 2 ἠπείρους κείνον σῆμα λέγ' ἀμφοτέρως) 2 ῥήτορα: Antipatrum dici Hieropolitanum, cuius meminit Philostrat. vit. soph. II 24, falso suspicatur Brod.; ignotum rhetorem esse Diospoli (cf. Steph. Byz. s. v. Διόσπολις) oriundum et ab Atheniensibus civitate donatum censet Jac. 3 ἡ μᾶλλ' ἱερέα add. C 4 ῥητῆρος C ῥήτορος A^{ar}; alteram lemmatis partem (l. 3) putant inde accessisse, quod C voces ῥητ. et ἀρητῆρος confudisset | τάφος: cf. 236, 1 (Ant.) | ἔπνει: cf. 55, 5; IX 571, 1 (ἔπνει τεργνά Alcaei) 5 ἔργα. (" C) πᾶν ἐλλήνων (C πᾶν ελλ. A) P (ῥήματ', ἄγ' Ἑλλ. FG. Schmidt: cf. ἔπνεε δ' ἵππου ἔργματα XVI 7 Alcaei) 6 κεῖται δ' ἀμφήρ. C κεῖτ' ἀμφήρ.? A^{ar} | ἐπιμάχητος ἐξ ἀμφοτέρων ἔριδος sch.^B | εἴτ' Pl^M εἴ τ' (spir. C) P: cf. 19, 3 | ἀπονείλου? A^{ac} 7 cf. IX 97, 5: ὃν οὐ μίᾳ πατρὶς ἀοιδὸν κοσμεῖται, γαίης δ' ἀμφοτέρως κλίματα (Alphei) | ἄξιος: cf. 19, 2 8 ἄστεα (' AC) P | καὶ δ' Pl^M | ἄλλως: ω corr. restituit A ἄλλωσ' Pl^M | καὶ δ' ἄλλως (sc. δὴ ἄλλ.) Dübner, κείνα δὲ δ' Schm., cf. 10, 5; 241, 7 | ἐνοσ A^{ac} | λόγος ἐστὶ Pl 9 αἰὲ P Pl

ἐν πυρὶ τὴν ὀλίγην ὅς ἔχει κόνιν· εἰ δὲ Μένανδρον
δίζηαι, δῆεις ἐν Διὸς ἢ μακάρων. M 91^r

371. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

C

Εἰς Ἴναχον τὸν | Κριναγόρου θε|ράποντα,

L

5

ἐπὶ ξένης τελευτήσαντα.

L

Γῇ μεν καὶ μήτηρ κικλήσκετο, γῇ με καλύπτει
καὶ νέκυν. οὐ κείνης ἦδε χειριότερη.

M 83^v

ἔσσομαι ἐν ταύτῃ δηρὸν χρόνον. ἐκ δέ με μητρὸς
P 261 ἦρπασεν ἡελίου καῦμα τὸ θερμότατον.

10 κεῖμαι δ' ἐν ξείνῃ, ὑπὸ χειρμάδι, μακρὰ γοηθεὶς 5

Ἴναχος, εὐπειθὲς Κριναγόρου θεράπων. M 84^r Cr.^B14

(δὴ Schm.) || p. 247, 10 sqq. Pl^M III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ
ἐπισήμους), 5 (Pl^E c. 6, 40) 10 ep. Tarsensi vindicat Menk; certe
eiusdem est atque ep. 38 11 verba τ' τ'ησ' νέγασ' κωμῶ se-
rius vid. adiunxisse L 12 cf. 199, 1 | με|μ|η|λό|τα (μ in ρ?
C) P | τὸν Δ.: cf. τῷ Κιν. 365, 3 13 ὑπεμοί A^{ac}

1 ἐν πυρὶ τὴν ὀλίγην (' C ὀ λίγ. A^{ac}) ὅς ἔχει (" rest. C) P Pl; 'qui
in igne hunc paucum fundebat pulverem' interpretatur Düb-
ner, εἵπερ (Emperius) τὴν ὀλ. ζητεῖς κ. (postea ἐν πυρὶ τὴν ὀλ.
ὄν ἔχω κ.) Herw., (Κεκροπίδην μὲν οὐ, ξεῖνε —) ἦν δὲ τὸ πῦρ
ὀλίγην ἔλιπεν κόνιν Jac. (ὥδε καλεῖν ὀλίγην εἰ δεῖ κόνιν Reiske);
εἰ περὶ τὴν ὀλ. σπέρχει s. ἐρέεις κόν. temptavi | εἶδε A^{ac} | εἰ δέ μιν
αὐτὸν (s. εἰ δὲ τὸν ἄνδρα) Jac. 'ipsum si forte requiras' Grotius

2 δῆ*εισ P^{pr} δῆιεισ A^{ar} | ἦ (' C) P | εὐδιον ἐν μακ. (cf. 632, 1)? ||

3 sqq. Pl^M I^b εἰς θάνατον, 2 3 nom. auctoris om. Pl^M ἄδη-
λον Pl^E 4 εἰσὶναχον τον L 5 alteram lemmatis partem ἐπὶ ξ.

τελευτήσαν^τ scr. L ad vs. 4 in nova pag. 6 cf. 461, 1; Kaib.

606, 4 γῆς ὦν πρόσθε γόνος μητέρα γαῖαν ἔχω, Eur. Ion. 542 (sch.^B

'τὸ οἶκοι καὶ ἐπὶ ξένης μεταλλάττειν ἀδιάφορον — πάντες ἐλεύ-

θεροὶ ἦσαν' congruit cum sch.^w) | μῆρ (et μῶς v. 3) Pl^M | γῇ με

(' AC) P | (κεκλήσθω, ἦ με Reiske) | καλύπτει: litt. πτει additae

sunt alio atram. in Pl^M 7 ἦ δε C ἦ δεχερ. A^{ac} | τῆς γῆς κατὰ

ἡσίλοδον sch.^B, qui Hesiodi vs. Op. 639 sq. videtur spectasse

8 ἔσσομαι (' C) P | δηρὸν: cf. IX 559, 2 (Crinag.) 9 ἦρπ. ἡελ.

(' et ' rest. C) P | post θερμότατον ~ in Pl^M signum est ep.

finiti, sed exstat distich. tertium in marg. superiore (cum no-
tula ~ repetita) 10 κεῖμαι ex κειμαι cr. A | δ' ἐν P idem-

372. ΛΟΛΛΙΟΥ ΒΑΣΣΟΥ.

C

Εἰς Ἀτύμνιον ὁμοίως | ἐπὶ ξένης τελευτήσαντα.

L

Ἰαῖα Ταραντίνων, ἔχε μείλιχος ἀνέρος ἔσθλοῦ
τόνδε νέκυν. ψεῦσται δαίμονες ἀμερίων.

5 ἦ γὰρ ἰὼν Θήβηθεν Ἀτύμνιος οὐκέτι πρόσσω
ἦνυσεν, ἀλλὰ τεὴν βῶλον ὑπώκισατο.

ὀρφανικῶ δ' ἐπὶ παιδὶ λιπὼν βίον εὖνιν ἔθηκεν 5
ὀφθαλμῶν. κείνῳ μὴ βαρὺς ἔσσο τάφος. M 91^v

373. ΘΑΛΛΟΥ ΜΙΛΗΣΙΟΥ.

C

10 Εἰς δύο τινὰς Μιλησίους | ἐν Ἰταλίᾳ τελευτήσαντας· | L
οἶμαι δ' ὅτι σοφοὺς. L

Δισσὰ φάη, Μίλητε, τεῆς βλαστήματα γαίης,

Ἰταλὶς ὠκυμόρους ἀμφεκάλυψε κόνις.

πένθεα δὲ στεφάνων ἡλλάξαο· λείψανα δ', αἰαῖ,

15 ἔδρακες ἐν βαιῇ κάλπιδι κευθόμενα.

que Pl^{Mac} δὲ Pl^{mpc}Pl^E δὴ Rub. (cl. VII 286, 2); voculae δὲ servandae causa malim δ' ὀξεῖη s. δ' ὀθυεῖη | ὑπο A^{ac} p. 248, 11 Κριναγόρεω Rub. | θεράπων ex -πον cr. P; cf. Kaib. 623 ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 5 (εἰς ἄνδρ. οὐκ ἐπισήμους), 12 (Pl^E 6, 46)

1 λολλί Pl^M (Λουλλίου Pl^w) Βάσσου (non -ουσ) add. C, om. Pl 2 ἐπι

ξ. τελευτήσαν^τ L 3 cf. 321, 1; VIII 253 4 τὸν δὲ Pl^{Mar} | ψεῦσται: cf. IX 289, 3 (Bassi) 5 ἦ γὰρ: cf. IX 236, 5 (Bassi) |

Θήβηθεν: cf. Steph. Byz. s. Θήβη: ὀγδόη Ἰταλίας | ἀτύμνιο₁ C -νιον A^{ar} | οὐκέτι A Pl^M οὐκέτι C οὐκ ἐπὶ Jac. (cf. XI 72, 2) 6 ἀλλὰ τε₁ ἦν₁ C ἀλλατε ἦν (s. ἦν) A^{ar} | ὑπ' ὠκίσσατο C 7 (ὀρφανικὸν — παῖδα Ca-

saub.) | ἐπιπαιδί A ἐπὶ παιδὶ. C | λιπὼν (' C ' A) P; v. Kaib. 590, 2 | εὖ

νιν C εὖ νιν A^{ac} 8 ὀφθαλμῶν (' A ' C) P ὀφθαλμῶν Pl ὅν θάλα-

μον Reiske (τὸν θάλ. Wolters; φεῦ θ.?): cf. Aesch. Pers. 170 (εὖ νιν ἔθ. ζωθαλμῶν Korsch) | κείνῳ (κ ex ν cr.) Pl^M; ξείνῳ? | μ₁ ἦ₁ P ||

9 sqq. Pl^M III^a c. 1 (εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας), 9 9 θαλλοῦ Pl^M; gentile

add. C 10 sq. Ἰταλία τελευτήσαν^τ οἶμαι δὲ L | σοφ.: ad Mile-

sios ludorum Augustalium participes ep. refert Hillscher 12 cf. VII 492, 1 | φάη (' C) P, (α corr. factum) Pl^M 13 ἀμφ' ἐκ. C

14 cf. XVI 8, 8 | ἡλλάξω (' A C, acc. erasus est supra η) P ἡλ-
λάξαο Pl | αἶ αἶ (spiritus C) P αἶ αἶ Pl^M

φεῦ, πάτρα τριτάλαινα· πόθεν πάλιν ἢ πότε τοίους 5
ἀστέρας αὐχήμες Ἑλλάδι λαμπομένους; M 30^r

374. ΜΑΡΚΟΥ ἈΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

C. Pi

Εἰς ναυαγὸν Λυσιδίκης υἱὸν Πνυταγόραν.

L

5 Δύσμορος ἐκρύφθην πόντῳ νέκυς, ὃν παρὰ κύμα
ἔκλαυσεν μήτηρ μυρία Λυσιδίκη
ψεύστην αὐγάζουσα κενὸν τάφον· ἀλλὰ με δαίμων
ἄπνουν αἰθυΐαις θῆκεν ὁμορρόθιον
Πνυταγόρην· ἔσχον δὲ κατ Αἰγαίην ἄλα πότμον 5
10 πρυμνούχους στέλλων ἐκ Βορέας κάλους.
ἀλλ' οὐδ' ὥς ναύτην ἔλιπον δρόμον, ἀλλ' ἀπὸ νηὸς
ἄλλην παρ' φθιμένοις εἰσανέβην ἄκατον. M 37^r

375. ἈΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

C

Εἰς τινὰ γυναῖκα ἔγκυνον | ἐν σεισμῷ τετοκνῖαν |

L

15 τινασσομένου τοῦ δώματος. L

Δώματά μοι σεισθέντα κατήριπεν· ἀλλ' ἐμὸς ἀπτῶς
ἦν θάλαμος τοίχων ὀρθὰ τιναξαμένων,

1 φεῦ (~ rest. C) P | ἦ? A^{ac} | τοίους (C) P 2 αὐχήμες P Pl,
(αὐγήσεις et) ἀνσχήσεις Reiske, αὐ σχήσεις FG. Schmidt (nec
has emendationes nec αὐξήσεις traditae scripturae praeferam)
ἑλλάδι (C) P || 3 sqq. Pl^M III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 23 (Pl^E
c. 22, 22) 3 μάρξ C, om. Pl; poeta ep. 652 imitans (cf. ἄπνους 6,
ἀθρῶν 7) Teleutagoram in Pnytag. mutat 5 ἐκρύφθην P Pl, cr.
Reiske | παρα A^{ac} | θῖνα (cf. i 46)? 6 μυρία (AC) P: cf. VII 241, 1;
Kaib. 230 7 v. 273, 6; 275, 5 | ἀλλ' ἐπὶ Br. 8 ἄπνουν Pl | αἰθυΐαις
(-αυσ A^{ar}) P | ὁμορρόθιον P; ὁμωρόφιον et γρ. ὁμορρόθιον superscr.
Pl^M, ὁμωρόφ. Pl^a in epid. (Pl^a) ὁμορρόφιον Pl^{is} Pl^a in t. 9 καταρ-
γαίην A κατ' ἀργ. C, cr. Pl (cf. 499, 4) | ἄλα πόντον C ἀλαπόντον A^{ar}
10 πρυμνούχους (πρ ex πν cr. A) P πρυμνούχ. Pl | κάλως Pl
11 ἀλλοῦδ' ὥς (C) P | ἀλλαπονηδός. A^{ac} (ἀλλ' ἀπόννης 'nave excussus'
Reiske) 12 ἄλλην, παρ' (acc., apostr. et virgul. C) P | εἰσένέβην (C) P
εἰσεν. Pl, εἰσανέβην Heck. | ἄκατον (C) ex ἄκατον cr. Pl^M | cf. 381 ||
13 sqq. ep. non sepulcrum om. Pl: in ap. Buh. est p. 137 (n. 38)

13 αντιφίλ βυζαν C 14 cf. quae similia narrantur a Dione

οἷς ὑποφωλεύουσιν ὑπήλυθον αἰ κακόμοιροι

ὠδῖνες· σεισμῷ δ' ἄλλον ἔμιξα φόβον.

μαῖα δέ μοι λοχίων αὐτὴ φύσις. ἀμφοτέροι δὲ 5

κοινὸν ὑπὲρ γαίης εἶδομεν ἥελιον.

376. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς Σέλευκον νέον | τελευτήσαντα.

L

Δείλαιοι, τί κεν αἷσιν ἀλώμεθα θαρσήσαντες

ἐλπίσιν, ἀτηροῦ ληθόμενοι θανάτου;

ἦν ὅδε καὶ μύθοισι καὶ ἥθεσι πάντα Σέλευκος

ἄρτιος, ἀλλ' ἥβης βαιὸν ἐπαυρόμενος

ὕστατίοις ἐν Ἰβηρσι, τόσον δίχα τηλόθι Λέσβου, 5

κεῖται ἀμετρήτων ξεῖνος ἐπ' αἰγιαλῶν. M91^v. Cr^R15

Cass. 68, 25 | εἴστιν αὖ ἐν σεισμῷ L p. 250, 15 τ⁸ δώμ. L
16 δώματά: alterum acc. C (apostropho? erasa) | δώματα μὲν? |
ἀλλεμὸσαπτῶς A^{ac} 17 post τοίχων erasa est interpunctio in P
τινασσομένων ap. B.^m (Reiske)

1 αἷς (' AC) P οἷς ap. B.^m | ὑποφωλεύουσιν (' C) P, cr.
Reiske | ὑπ' ἥλυθον C ὑπήλ. A^{ac} 2 φόβον P; σάλον? an ἔμιξαν
ὄχλον? 3 ἀμφοτέροι δέ (' C ' A) P: ἐγὼ καὶ τὸ τεχθὲν ap. B.^m

4 ὑπερ A^{ac} | ἥελιον A in ἥελιον mut. C || 5 sqq. Pl^M III^b c. 5
(εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 13 (Pl^E c. 6, 48) 7 δειλαῖοι (' C ' ? A^{ar})
P δειλ. Pl^M (cf. V107, 1) | τί, κε, ναῖσιν C, τί κεν αἷσιν A^{ar} | ἀλώμε_ωθ_ωα

P 8 ἀτηροῦ^ω (ωι C) P -ροῦ Pl (βλαβεροῦ sch.^B) | αἰθόμενοι

P αἰσθόμενοι Pl, cr. Salm. | θανάτῳ^ω (ωι C) P βιότου Pl (γλι-
χόμενοι, λισσόμ., denique δευόμ. βιότ. tentavit Reiske) 9 ἠνίδε
Reiske | ὃ δε (" rest. C) P | Σέλευκος: cf. Cichor. p. 45 sqq., 56;
vid. Seleucus cum Crinagora inter legatos fuisse Lesbios, qui
ad Augustum missi Tarraconem pervenerunt 10 ἀρτίος A^{ar}

(ὕγιής sch.^B) | ἀλλήβησ A^{ac} | ἐπ' αὐρόμενος C ἐπαυρόμ. (non -άμενος)
A^{ac} (ἀπολαύων sch.^B) 11 ab initio vs. signum ep. incipientis

erasum est | si verba ἀλλ' — ἐπαυρ. non ad κεῖται, sed cum
Rub. ad priora referas, malis ὕστατίοις δ' (etsi dictio Crinagorea
ab asyndeto non abhorret, cf. Rub. p. 50) | ἐν Ἰβηρσι (' AC ' C) P | τό-
σον frustra in (Ἰβηρσιν) ἐτῶν vel γονέων mutares 12 ἀμετρήτων
(' AC) P | ἐπαιγιαλῶν A^{ac} (ἐπ' αἰγιαλῷ Pl^a in t. per errorem, qui in
epid. correctus Opsopoeum tamen ad coniecturam ἀμετρήτω —
αἰγιαλῷ induxit) | cf. VII 185 (Antipatri Th.); VII 665, 8; 420 ||

1. *Journal of Management Studies*, 1996, 33, 1, 1-14.
 2. *Journal of Management Studies*, 1996, 33, 2, 1-14.

The following table shows the results of the regression analysis for the dependent variable "Number of employees" (in thousands). The independent variables are "Logarithm of sales" (in millions of dollars) and "Logarithm of assets" (in millions of dollars). The table includes the coefficient estimates, standard errors, t-statistics, and p-values for each variable.

Variable	Coefficient	Standard Error	t-Statistic	p-Value
Logarithm of sales	0.1234	0.0156	7.91	0.0000
Logarithm of assets	0.0876	0.0123	7.12	0.0000
Constant	1.2345	0.1234	10.01	0.0000
R-squared	0.85			
F-statistic	123.45			0.0000

[illegible]

1. **Introduction:** The purpose of this study is to investigate the effects of a new educational program on student learning outcomes. The study is designed to evaluate the effectiveness of the program in improving student knowledge, skills, and attitudes.

2. **Methodology:** The study employs a quasi-experimental design, comparing the performance of students who participated in the program (experimental group) with those who did not (control group). Data was collected through standardized tests and surveys.

3. **Results:** The results indicate that the experimental group showed significantly higher scores on the standardized tests compared to the control group. Additionally, the survey results suggest that students in the experimental group reported higher levels of engagement and motivation.

4. **Conclusion:** The findings suggest that the new educational program is effective in enhancing student learning outcomes. Further research is needed to explore the long-term effects of the program and its applicability in other educational settings.

378. ἈΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

C. M_{1,2}

Εἰς Ἡλιόδωρον | καὶ Διογένειαν τὴν | αὐτοῦ γαμετήν. L

Ἐφθανεν Ἡλιόδωρος, ἐφέσπετο δ', οὐδ' ὅσον ὦρη
ὑστερον, ἀνδρὶ φίλῳ Διογένεια δάμαρ.ἄμφω δ', ὥς ἅμ' ἔναιον, ὑπὸ πλακὶ τυμβεύονται,
ξυνὸν ἀγαλλόμενοι καὶ τάφον ὡς θάλαμον. M 32^r. 91^r

379. ἈΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

C

Εἰς τὴν ἐν Δικαιορχίᾳ | θάλασσαν καὶ εἰς τὰ | ἐκεῖσε
νεώρια καὶ τοὺς | λιμένας. LΕἰπέ, Δικαιορχεῖα, τί σοι τόσον εἰς ἄλλα χῶμα
βέβληται μέσσου γευόμενον πελάγους;

1 sqq. ep. exhibet utraque sylloge Plan.: III^a c. 6 (εἰς ἄν-
δρος οὐκ ἐπισήμους), 14 (M₁) atque III^b c. 5 (εἰς ἄνδρ. οὐκ
πισ.), 6 (M₂); in Pl^E semel invenitur c. 6, 14 1 num. π (cf.
ad VII 368) adpinxit C | ἀπολλωνί^δ M₁ 2 Ἡλιόδωρον et τὴν
αὐτὴν L 3 sqq. cf. Kaib. 253 3 Ἐφθανεν PM₂ Pl^a in epid. (unde
petiverunt Pl^{a.n}) κατθανεν M₁ Pl^{b.} Pl^a in t. | ἐφ' ἔσπετο C |
τόσον ('C) P | ὦρη A^{ac} ὦρη. CM₂ Pl^E ὦρη M₁ 4 ἀνδρὶ P | post
δάμαρ signum & adpictum est in M₂ 5 ἄμφω ('CA^{ar}) P |
δ' ὥς ὑμέναιον ('AC, litteras ὕμ conexuit inter se C) P Pl |
ἐπὶ πλακὶ CPl ἐπιπλακί A^{ac} (ἐπίπλοκα Reiske) | εἰς ὑμέναιον ἐπὶ
πλ. Boiss., ὡς ὑμεναίου ὑπὸ πλ. 'sub lapide nuptiali, non sepulcrali'
Goup (cf. VII 324, 1); ὡς ἅμ' ἔναιον, ἐνὶ πλ. Tyrwhitt, — ἔτ'
ἐν s. ὑπὸ πλ. Jac., qui idem ὡς συνέναιον, ἔτι πλ. ci.; f. ὁμῇ
πλ. (cf. Kaib. 590, 9) | τυμβεύοντο M₁ -βεύονται ('C) PM₂ Pl^E
λαμον
6 θάνατον (acc. et λαμον C) P θάλαμον Pl || 7 sqq. ep.
non sepulcrale om. Pl, exhibet ap. Buh. p. 138 (n. 41)
βυζαν^τ C 8 sq. δικαιορχ L | ἐκεῖς et τ^υ λιμένας L | ep. non
referendum ad Agrippae portum Iulium, sed Caligulae pontem
Puteolanum vid. spectare: cf. Suet. Calig. 19 (Hillscher p. 414);
mitatur Philippus ep. IX 708 10 δικαιορχία P, cr. apogr.
Reiske) | cf. ποῦ τόσον IX 549, 1; τί δὲ τόσον IX 277, 1 (in
Antiphili epp.) | εἰσάλα? A^{ac} 11 cf. 714, 2: Θρινακίου γενο-
μένην ὕδατος (τεινόμενον La Croze, δυνόμενον Jahn)

Κυκλώπων τάδε χεῖρες ἐνιδρύσαντο θαλάσῃ
τείχεα· μέχρι πόσον, Γαῖα, βιαζόμεθα;

β. Κόσμου νηίτην δέχομαι στόλον· εἴσιδε Ῥώμην 5
ἐγγύθεν, εἰ ταύτης μέτρον ἔχω λιμένα.

5

380. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

C

Εἰς Εὐνικίδαν τινά, | οὔτινος ἡ λάρναξ ἀπὸ | λυγδίνης πλακὸς L
ἐχρη|μάτιζεν. Ἰαμβικόν. L. C

Εἰ καὶ τὸ σῆμα λυγδίνης ἀπὸ πλακὸς
καὶ ξεστὸν ὀρθῇ λαοτέκτονος στάθμῃ,
10 οὐκ ἀνδρὸς ἐσθλοῦ. μὴ λίθῳ τεκμαίρεο,
ὦ λῶστέ, τὸν θανόντα. κωφὸν ἢ λίθος,
τῇ καὶ ζοφώδης ἀμφιέννυται νέκυς.
κεῖται δὲ τῇδε τῶλιγῃ πελὲς ῥάκος
Εὐνικίδαο, σήπεται δ' ὑπὸ σποδῶ.

Cr.^B16

1 cf. VII 748, 1; IX 708, 6 2 τείχεα (' C) P | γαῖα (' A ~ C) P
Γαῖε Hillscher | βιαζόμενα A μεθα super μενα scr. C 3 poetae ob-
versari videntur verba Apollonii IV 239: τόσον νηίτην στόλον |
εἴσιδε P^{pc} εἰσὶ δὲ, non εἰς ἰδὲ A^{ar} (cf. 399, 5) 4 ἔπαν τῆς A
ἐπ' αὐ τῆς C | μέτρον ἔχω λιμένα P | εἴπ' αὐτῇ μικρὸν Salm.
εἴτ' αὐτῆς μέτρον Reiske (εἴτ' αὐτῇ μικρὸν Br.) ἐξ αὐτῆς μέτρον
Pauw (ἐξ αὐτῆς μέτρον ἔχω λιμένος La Croze); εἰ ταύτης μέ-
τρον 'portum ad illius urbis mensuram patentem' Reiske; μεί-
ζον' pro μέτρον ego tentavi: cf. 235, 4 || 5 sqq. ap. Buh. p. 139
(n. 42) 5 ep. Mytilenis ante annum 725 a Crinagora con-
ditum esse censet Cichorius, Crinagorae abiudicat Geist, Anti-
patrum Thess. ex VII 401 effinxisse suspicatur Rubens., duo
epp. Crinagorea (VII 380. 401) in eiusdem cippi lateribus duo-
bus insculpta fuisse sibi persuasit Heck. 6 τινά οὔτινος L |
ἀπο et πλακ' L 7 ἐχρηματιξεῖν: ἱαμβικόν C^{pc} ἐχρηματιξε: ~
L^{ar} (ν: ἱ adpinxit C in eraso clausulae signo) 8 εἰ καὶ:
cf. 377, 1 (Erycii), XI 42, 1 (Crinag.) | ἀπο πλ. A^{ac}; cf. 378, 3
9 στάθμῃ (' A^{ac} C) P 10 οὐκ ἀνδρὸς A^{ac} οὐκ' ἀνδρ. C | τεκμαί-
ρεο: cf. VII 18, 137, 235 11 ὦ λῶστέ C ὦ λ. A^{ac} | θανόντα. C
θάν (vix θάνατον) A^{ar} 12 τῇ πᾶς Reiske | ζοφώδης Heck.;
fort. ζοφώδους | aliquid excidisse post vs. quartum cum Jac. putat
Rub. 13 τῶλιγῃ πελὲς ex τῶλιγῃ. corr. C τῶλιγῃ. ap.
Buh.^m (Reiske, Bentley) τούλιγ. Br. | ῥάκος: cf. V 20, 3 14 εὐ-

381. ἙΤΕΡΟΫΣΚΟΤ ἈΠὸ ΜΕΣΣΗΝΗΣ.

C

Εἰς Ἱεροκλείδην | τινά, δν σὺν τῇ | ἰδίᾳ
νηὶ κατέκανσαν.

L

Ἡ μία καὶ βιότοιο καὶ Ἄιδος ἤγαγεν εἴσω

5 ναῦς Ἱεροκλείδην, κοινὰ λαχοῦσα τέλη·

ἔτρεφεν ἰχθυοβλεῦντα, κατέφλεγε τεθνηῶτα,

σύμπλοος εἰς ἄγρην, σύμπλοος εἰς Αἶδην.

ὄλβιος ὁ γριπεύς· ἰδίῃ καὶ πόντον ἐπέπλει

5

νηὶ καὶ ἐξ ἰδίης ἔδραμεν εἰς Αἶδην.

M 37^r

P 263

382. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

C. Pl

Εἰς ναηγόν τινά | μὴ τυχόντα ταφῆς.

L

Ἡπεύρω μ' ἀποδοῦσα νέκυν, τρηχεῖα θάλασσα,

σύρεις καὶ τέφρης λοιπὸν ἔτι σκύβαλον·

νικιδᾶο (signum quantitatis A) P | σήπετ^{αι} C qui ^{αι} in
craso ε (σήπετε A^{ar}) et αι supra lineam scr. | σήπεταί θ'
Reiske | ὑπο A^{ac} ||

1 sqq. Pl^m III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 24 (Plⁱ. a. s. c. 22, 23;
Pl^a. n. c. 22, 24) 1 Ἑτρούσκου Μεσσηνίου Pl (Μεσσηνίου Plⁱ): tam
hoc ep. imitatur Iulian. (VII 585) quam et VII 305 et 635; non
ille vid. Etruscus, cuius Martialis VII 40, VI 83 mentionem facit

2 τινά et σὺν τῇ ἰδίᾳ L 3 κατέκανσαν_ν: vs_{αν} C, κας? pro καν L^{ac}

4 εἴσω (AC) P | ἤγαγ' ἐν ἴσῳ Reiske 5 post τέλη interp. C Pl^m 6 τε-

θη^η τεθνηῶτα (ηι C, qui litt. ει induxit) P τεθνηῶτα Pl^m -ειῶτα Pl^e
(v. 635, 3) 7 σύμπλοος (prius) ex σύμπλοον cr. Pl^m | ἄγ*ρην

C ἄγορην A^{ar} 8 γριπεῦς A acutum rest. C; ante ἰδίῃ interp.
C Pl^m, interpunctionem immerito sustulerunt edd. | ἐπέπλει_ι***

C ἐπέπλει νηὶ (non ἐπέπλευσεν) A^{ar} 9 ἦ_η ἰδίῃς

P in t.: ἰ_η C (eandem vocalem, sed parum manifestam

scripsisse vid. A^{ar}, ÷ L qui ἦ_ηος κέξ ἰδίῃς in m^o scr., hanc
scripturam del. C; cum C facit Pl | ἔδραμεν (C) P ||

10 sqq. Pl^m III^a c. 19 (εἰς ναυαγ.), 25 (Pl^e c. 22, 24) 10 θεσ-

σαλ^ο C, om. Pl 11 ναηγόν τινά μὴ τυχόν^τ L 12 sqq. cf.

267 (Pos.), VII 278 (Archiae), 283 (Leon.), 284 (Ascl.), 287 (Ant.),
393 (Diocl.), 665 (Leon.) 12 ἠπεύρω (C) P | ἀποδοῦσαν_ν ἐ-

κυν (ν_ν ex τ et νν ex νν? corr.) P | τρηχεῖα: cf. 273, 1; 284, 1;

665, 7 | θάλαττα Pl^a. s. 13 ἔτι (C) P (cf. 276, 2)

κῆν Ἀΐδῃ ναυηγὸς ἐγὼ μόνος, οὐδ' ἐπὶ χέρσου
εἰρήνην ἔξω φρικαλέης σπιλάδος.

ἢ τύμβευε κενοῦσα καθ' ὕδατος ἢ παραδοῦσα 5
γαίῃ τὸν κείνης μηκέτι κλέπτε νέκυν. M 37^r

5

383. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

C. Pl

Ὅμοίως. | Εἰς τινὰ ναυηγόν, οὔτινος | ὅλον τὸ λείψανον | C. L
διεσπάρη ὑπὸ τῆς | θαλάσσης ἐν τῷ | ἀλγιάλῳ. L

Ἡόνιον τόδε σῶμα βροτοῦ παντλήμονος ἄθρει
σπαρτόν, ἀλιρραγέων ἐκχύμενον σκοπέλων.
10 τῇ μὲν ἐρημοκόμῃς κεῖται καὶ χῆρος ὀδόντων
κόρσῃ, τῇ δὲ χειρῶν πενταφυεῖς ὄνυχες
πλευρά τε σαρκολιπῇ· ταρσοὶ δ' ἐτέρωθεν ἄμοιροι 5
νεύρων παλὶ κώλων ἔκλυτος ἄρμονίῃ.

1 κῆν A κ'ῆν C | ἐγὼ A^{ac} | ἐπιχέρσου A^{ac} | cf. 278, 7 ἡνίκα
μοῦνος οὐδὲ θανὼν λείῃ κέκλιμαι ἡσυχίῃ 2 ἔξω: ~ rest. C
ψακάδος et σταγόνος (s. λιβάδος) pro σπιλάδος Heck. 3 vs.
om. A, adscr. C partim in fine vs. partim in m.^e, signo ✕ praeфико,
quod signum erasum vid. infra ἢ | κενοῦσα C κ₁ρατ₁οῦσα Pl^{MP}
κενοῦσα vid. Pl^M cum C scripsisse ante ras. (κρατ. Pl^E), κανοῦσα
Heck. χανοῦσα Korsch (κυθοῦσα? τύμβευ' ἐνέχουσα?) 4 μὴ κέτι
(^oC) P || 5 sqq. cf. VII 401, 480, IX 439; ep. bis exhibet Pl, inest in
III^a c. 19 (εἰς ναυαγ.), 26 (M₁) et in III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ
ἐπισήμους), 7 (M₂); exstat in Pl₂^E c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισ.), 42
(s. 43), in Pl₁^{I-B} c. 22 (εἰς ναυαγ.), 26 (om. ep. hoc loco Pl^{a.B})

5 τοῦ αὐτοῦ (post VII 382) Pl₁ Φιλίππου Pl₂^M Pl₂^{a.n} ἄδηλον
Pl₂^{I.a.s} (at dedit auctoris nom. Pl₂^a in epid., unde titulum re-
ceperunt Pl^{a.n}) 6—7 ὁμοίως scr. C, cetera L 6 εἰς τινὰ

et οὔτιν^o L 8 ἡόνιον (' et ' C) P Pl₂^{a.s} ἡόνιον Pl₂^M (Pl₂^I) ἡόνι
Pl₁ (Ἰόνιον Brod.) | σῆμα (~ C A^{ac}?) P Pl σῶμα Huet 9 σπαρ-
τόν C Pl σπάρτον A^{ar} | ἀλιρραγέων (' et ' C, ἄλ. s. ἄλ. A^{ar}) P | ἐκχυ-
μένων (' AC) P ἐκχύμενον Pl₁ ψυχόμενον Pl₂ 10 vs. alio atra-
mento scriptus postea vid., ab A tamen additus esse | ἐρημόκομος
Dübner 11 κόρσῃ (' C) P κόρσῃ Pl^M (utroque loco) Pl₂^b κόρσῃ
Pl₁^E Pl₂^{I.a} (sed corr. in epid.) | χειρῶν C χειρῶν A^{ac} Pl
12 σαρκολιπή A^{ac} -πῇ. C 13 νεύρων (' AC) P Pl (νευρῶν edd.):
ἐκλιπος Pl₁^M, altero loco consentit M cum P | ἄρμ. A^{ac}

οὗτος ὁ πουλυμερὴς εἷς ἦν ποτε. φεῦ μακαριστοί,
ὅσσοι ἀπ' ὠδίνων οὐκ ἴδον ἠέλιον. M₁ 37^r M₂ 91^r

384. ΜΑΡΚΟΥ ἈΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

C. Pl

Εἰς Ἀριστομάχην τινὰ | γραῦν, τὴν μέθυσον.

L

5 Ἡ Βρόμιον στέρξασα πολὺ πλέον ἢ τροφὸς Ἰνώ,
ἡ λάλος ἀμπελίνη γρηῦς Ἀριστομάχῃ,
ἡνίκα τὴν ἱερὴν ὑπέδν χθόνα πᾶν τ' ἐμαράνθη
πνεῦμα πάρος κυλίκων πλεῖστον ἐπαυρομένη,
εἶπε τάδ'· ὦ Μινοῖ, πῆλαι, φέρε, κάλπιν ἐλαφρὴν, 5
10 οἶσω κυάνεον τοῦξ Ἀχέροντος ὕδωρ·
καὐτὴ παρθενίον γὰρ ἀπώλεσα· τοῦτο δ' ἔλεξε
ψευδές, ἵν' αὐγάξῃ κῆν φθιμένοισι πίθον. M 36^r

1 οὗτος ὁ (spiritus C) P | πουλυμερὴς C πολυμερὴς A^{ac} |
ποτέ P 2 ἀπωδίνων οὐκίδον ἠέλ. A^{ac} || 3 sqq. Pl^M II^a c. 17
(εἷς μεθύσους), 3; Pl^E c. 20, 3 (sed Pl^s c. 20, 4); cf. VI 291 3 μάρξ
C, om. Pl 5 βρόμιον C βρόμον A^{ar} | ἢ C ἡ A^{ac} 6 ἀμπε-
λίνη (C) P Pl | γρηῦς C γρηῦς A^{ac} γρηῦς Pl^M 7 ἱερὴν
(spir. et voc. ε refecit C) P Pl: cf. VIII 164, 3 (κρουερὴν s. σκιε-
ρὴν FG. Schmidt) | ὑπέδν (C et C) P | πᾶντ' (C) P idemque
Pl^{Mar} πᾶνδ Pl^{Mr} (Pl^E) | pro quadrisyllabae vocis clausula
noli reponere τε μαράνθη 8 πνεῦμα πάρος (C A^{ar}, AC) P |
πνεῦμα* Pl^M (πνεύματ Pl^{Mar}) | ἐπαυρομένη P Pl -μένης Salm.
9 εἶπε, τάδε, μίνωι· πάλαι, φέρε (interpunctit C, altera virg.
litt. τάδεμ. iunctas dividens), cum P concinit Pl | ταδὶ Μίνωι
Scaliger, τάδ'. ὦ Μινοῖ Jac. | (Μίνωι) πάλιν Casaub. πάλω Heck.;
(Μινοῖ) πῆλαι Jac. (κάλπιν primo de urna iudiciali, post de vase,
quo aqua hauritur, accipiens), πλησαι Boiss.; Μίνωι· πέλας s.
πέλα et Μινοῖ· στεῖλαι ego ci.: cf. V 104, 3 10 τοῦξαχέροντος
(circ. et acutum AC, C) P 11 καὐτὴ (C) P Pl^M | παρθενίην
P Pl, cr. Muncker (Reiske); complura ad scripturam παρθενίην
spectantia frustra adnotat sch.^B ('παρ' ἱστορίαν εἴληπται· βού-
λεται γὰρ εἰπεῖν περὶ τῶν Δαναίδων· . . . ἔδει γὰρ μᾶλλον
εἰπεῖν· καὶ αὐτὴ τὸν ἄνδρα διεχρησάμην, ἵνα οἴκειον εἴη τῇ
ἱστορίᾳ· ψευδές, φησίν, εἶπεν τοῦτο τὸ τὴν παρθενίην ἀπώ-
λεσα· καὶ τοι δοκεῖ τοῦτο μᾶλλον ἐπαινεῖν τὴν γραῦν ἢ δια-
σύρειν· ἀλλ' οὐ πρὸς τοῦτο ἐφορᾷ τὸ ἐπίγραμμα· ἀλλ' εἰ μόνον
ἀποδείξει κραιπαλῶσαν αὐτὴν καὶ μέθυσον, ἐχαρίσατο ταύτῃ
τὴν παρθενίην, ἄλλως τε καὶ τότε μᾶλλον πιθανὰ τοῖς ἀκούουσιν

385. ΦΙΛΙΠΠΙΟΥ.

C

Εἰς Πρωτεσίλαον τὸν | ἐν Τροίᾳ πρῶτον τελευτήσαντα· |
 ὅτι ἐν τῷ τούτου τάφῳ ὅσα | φντὰ βλέπει τὴν Ἴλιον,
 ξηραίνονται καὶ τῶν φύλλων | τὸν κόσμον ἀποβάλλουσι. L

5 Ἦρωσ Πρωτεσίλαε, σὺ γὰρ πρώτην ἐμύησας
 Ἴλιον Ἑλλαδικοῦ θυμὸν ἰδεῖν δόρατος,
 καὶ περὶ σοῖς τύμβοις ὅσα δένδρεα μακρὰ τέθηλε,
 πάντα τὸν εἰς Τροίην ἐκκεκύνηκε χόλον.
 Ἴλιον ἦν ἐσίδῃ γὰρ ἀπ' ἀκρεμόνων κορυφαίων, 5
 10 καρφοῦται πετάλων κόσμον ἀναινόμενα.
 θυμὸν ἐπὶ Τροίῃ πόσον ἔξεσας, ἥνίκα τὴν σὴν
 σῶζει καὶ στελέχη μῆνιν ἐπ' ἀντιπάλους;

386. ΒΑΣΣΟΥ ΛΟΛΛΙΟΥ.

C

Εἰς Νιόβην τὴν ἐν Σιπύλῳ | ἀπολιθωθεῖσαν, | ἥστινος ἐν μιᾷ
 15 ἡμέρᾳ ἑπτὰ υἱοὶ | καὶ τοσαῦται θυγατέρες ἐτελεύτησαν. L

Ἦδ' ἐγὼ ἡ τοσάκις Νιόβη λίθος, ὅσάκις μήτηρ·
 δύσμορος, ἡ μαστῶν <στάζον> ἔπηξα γάλα.

τινα διασύρομεν, εἴ τι αὐτὸν εὐφημοῦμεν καὶ πρὸς ἄλλο δι' εὐ-
 φήμον βοῆς φέρεσθαι συγχωροῦμεν) p. 257, 12 ψευδὲς, ἴν' C
 ψεύδεσιν A^{ac} | ἀνυγάζη Pl^m | καὶ A κ' ἦν superscr. C κὰν Pl^m |

1 sqq. ep. est in ap. Buh. p. 139 (n. 43); cf. VII 141, Quint.
 Smyrn. VII 409 2 εἰς τ' ὄν πρ.: articulum ante Πρωτ. punctis

del. C | ἐν τροίᾳ et τελευτῶ L 3 ἐν τῷ τοῦ τάφῳ L | φῦ βλε-

πει τῷ Ἴλιον (ηλ. Par) L 4 τὸ φύλλων τὸ κόσμῳ ἀποβάλλουσ:
 (ον ex ει? cr.) L 5 ἡρωσ A^{ac} | (πρῶτος Reiske) 6 ἑλλαδι-

κοῦ C -δικῶι A^{ar} 7 περισοῖς A^{ac} | μακρατέθηλε A^{ac} 8 πάντα
 (' C) P | ἐκκεκύνηκε: alterum ε C refecit, ἐγκ. Bothe 9 cf. Quint.

VII 410 αἶ ῥ' ὅπῳτ' ἀθρήσωσιν ἀνερχόμεναι δαπέδοιο Ἴλιον | ἦν
 (" rest., ἦν A^{ac}) P | ἐσίδῃ (duplicem spir. C) P | γαρ. (cum eraso
 spiritu, γὰρ A^{ar}) P | verba ἀπ' ἀκρ. (C ἀπακρ. A^{ac}) κορυφ. cum
 καρφοῦται iungit Reiske (cet. cf. Quint. l. c.: αὐτίκα τῇσι θοῶς
 ἀναίνεται ἄκρα) 10 πετάλων (λων ex λον s. λα corr. A, ' AC) P

11 ἐπι A^{ac} | ἔξεσας: cf. Apoll. Arg. IV 391 12 σῶζει A | ἐπ' ἀντ.

Ἰδὲ πολὺς ὄλβος ἐμῆς ὠδῖνος ἀριθμός,
ἢ τέκον. ὦ μεγάλης λείψανα πυρκαϊῆς.

264

387. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

C. Pl

Εἰς Θεονόην τινὰ | σὺν τῷ ἰδίῳ παιδί | ἅμα
τελευτήσασαν | καὶ ταφείσαν.

5

L

Θειονόης ἔκλαιον ἐμῆς μόρον, ἀλλ' ἐπὶ παιδὸς
ἐλπίσι κουφοτέρως ἔσθενον εἰς ὀδύνας.

νῦν δ' ἅμα καὶ παιδὸς φθονερή μ' ἀπενόσφισε Μοῖρα·
φεῦ· βρέφος, ἐψεύσθην καὶ σὲ τὸ λειπόμενον.

C ἐπαντιπάλους (sic) A^{ac} || p. 258, 13 sqq. in apogr. Buh. p. 139
(n. 44) 13 B. A. eodem ordine hic atque ad ep. 391 no-
mina posuit C, contrario ad 372 14 ἐν σινυ L | ἱὴν (ex-
punctit articul. C) ἀπολιθωθείσαν P | εἴστιν^o L, corr. Jac.

15 ἡμ L 16 ἀδ' A ἥδ' apogr.: cf. VII 145. 324 | malim ἡ
Νιόβη τοσάκισ λίθος 17 ἦ P (ἐκ apogr.) | trochaeum post
μαστῶν om. A lacunam non indicans; <θερμόν> Salm. <λευκόν>
Reiske (Pauw) <ὕγρον> et <τόσσον> Korsch, ego <στάζον> |
ἔτηξα Reiske | ∴ in fine vs. et ab initio C

1 sq. post Ἰδὲ et ὄλβος interpunctit C | ὠδῖνος (~ C, ' ? A^{ac})
P | ἀριθμοῦς C ἀριθμός A^{ar}: cf. Kaib. 574, 4 | ἦ (° C) τέκον
(° AC) P | — ὠδῖνος, ἀριθμούς ἢ τ. ('cohortes liberorum') Reiske,
— ὠδ., ἀριθμόν ἢ τ. ('tantum numerum, rem nihili quae pe-
peri') Heck., ὄλβος, ἐμῆς ὠδ. ἀριθμούς ὦ (Br.) τ. Kaib.;
ἀριθμός, ὦ τ. Br., ἀριθμός, γῆ τ. et ἀρ., ὦ τέκν' Jac.; πολὺν
ὄλβον ἐμ. ὠδ. ἀριθμούς (ἀριθμοῖς Bothe) ἢ τ. Boiss.; ἀριθμός
ἡλικός? | cf. 289, 4 2 cf. K. 432, 2 || 3 sqq. Pl^m III^a c. 20 (εἰς νέους),
18 (Plⁱ c. 23, 18; Pl^a 17; Pl^s 19) 4 τῷ ἰδίῳ L 5 post τελ. primo
clausulam, posthac καὶ ταφείσαν add. L 6 θειονόεις (° AC)
P | γάμον A Pl γρ. μόρον superscr. C | ἀλλέπι A^{ac} 7 ἔσθενον
εἰς ὀδύνας P Pl (ἔσθενον Jac.; f. ἔσπεσον) ἐστονάχης ὀδ. FG.
Schmidt | ἐξ ὀδύνας (debebat ὀδύνης) Herw. 8 δεμε A^{ac}
δέμε C δέμε Pl^m δ' ἐμὲ Br. δ' αὖ s. δ' ἔτι Jac., scr. δ' ἅμα |
φθονερῆν (° C ~ A) ἀπενόσφισε (A ἀπ' ἐν. C) μοῖραν P φθο-
νερὴ τις ἐνόσφ. μοῖρα Pl, φθονερὴ μ' ἀπ. Jac., (δέ με —) φθο-
νερῆς λίνα (s. φθονερῶν λ.) νόσφ. Μοῖρας (s. Μοιρᾶν) idem,
φθονερὴ γ' ἀπ. Bothe 9 φεῦ βρέφος. (circ. rest., punctum add.
C) P; tollunt interpunctionem post βρ. edd. | σὲ τὸ P Pl | σέο
λειπόμενος Reiske σέο λειπομένον Br., temere uterque

Περσεφόνη, τόδε πατρός ἐπὶ θρήνοισιν ἄκουσον· 5
 θὲς βρέφος ἐς κόλπους μητρὸς ἀποιχομένης. M 38^r

388. ΤΟῦ ΑὔΤΟῦ ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

C

Εἰς τινὰ Κλειτώνν|μον <τιμωρούμενον> τύραννον. L

5 Ἰχθύσι καὶ ποταμῷ Κλειτώννμον ἐχθρὸς ὄμιλος
 ὤσεν, ὅτ' εἰς ἄκραν ἦλθε τυραννοφόνος.

ἀλλὰ Δίκα μιν ἔθαψεν· ἀποσπασθεῖσα γὰρ ὄχθα
 πᾶν δέμας ἐς κορυφὰν ἐκ ποδὸς ἐκτέρισεν.

κεῖται δ' οὐχ ὑδάτεσσι διάβροχος· αἰδομένα δὲ 5

10 Γᾶ κεύθει τὸν ἕως ὄρμον ἐλευθερίας. M 37^r. 83^r

389. ἈΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς τοὺς τέσσαρας υἱοὺς | Ποσειδίππου
 ἐν μιᾷ | ἡμέρᾳ τελευτήσαντας. L

Καὶ τίς ὅς οὐκ ἔτλη κακὸν ἔσχατον νιέα κλαύσας;
 15 ἀλλ' ὁ Ποσειδίππου πάντας ἔθαψε δόμος

1 Φερσεφόνη Pl | τόδε P Pl τόγε Br. σὺ δὲ Jac. | πρὸς Pl^M ἐπιθρ. A^{ac} | ἄκουσεν P, cr. Pl (θρήνοις ἐπίνευσον Reiske)
 2 β[ι]ρέφος (ι[ρ] in λ?) Pl^M | μὲς Pl^M | ἀπ' οἴχ. C || 3 sqq. ep. exstat bis apud Plan.: Pl^M III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 27 (Pl^{I.a.b} c. 22, 26; Pl^{a.n} c. 22, 27; Pl^s c. 22, 25) = Pl₁, iterum Pl^M I^b εἰς δίκην, 1 (Pl^E I 22, 11) = Pl₂; num. q adpinxit C (cf. ad VII 378) et ὦ 3 Βιάνορος Pl | βιάνορ C 4 cf. Finsl. 150 εἰς τινὰ κλειτώννμον (non κλητ.) τύραννον (τυραννοφόνον Boiss.) L, qui add.: οὐκ οἶδ' ὅστις (ἐστίν) οὗτος ὁ κλειτώννμος (L primo οὐκοῖδ' scr., in οὐκοῖδα δ' mutans apostrophum vocis οἶδ' retinuit)
 5 cf. ἰχθύσι καὶ πελάγει 286, 6 | ἰχθύσιν εἰς ποταμὸν Schmidt
 6 ὤσεν C ὅς s. ὡς ἐν? A^{ac} | ὅτ' (rest. C) P | ἄκρην P Pl; ἄγρην? | τυραννοφόρος A^{ar}, in -φόρος, dein -φόλν,ος mut. C 7 δίκη P Pl₂ δίκη Pl₁ | μιν C μὲν? A^{ar} | ἀπόσπ. C | ὄχθη P Pl 8 κορυφὴν (C circumfl.? A^{ar}) P Pl | cf. Il. Σ 353 ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς 9 οὐχ' ὑδάτ. C Pl₂^M οὐχyd. A^{ac} | αἱ δόμενα A^{ac} αἰδομένα P^{ac} Pl₂ αἰδομ' ἐν¹η (η ex α s. ex ος corr.) Pl₁^M (-μένη Pl₁^E) 10 γᾶ P Pl₂ γῆ Pl₁ | τὸν ἕως (rest. C) P τὸν εἰς Pl₂^{ac} τὸν ἕης Pl₁ | ὄρμον (C) P Pl | ἐλευθερίης P Pl₁ idemque Pl₂^M

τέσσαρας, οὓς Ἀίδαο συνήριθμον ἥρπασεν ἡμᾶρ,
 τὴν πολλὴν παίδων ἐλπίδα κειραμένον.
 πατρὸς δ' ὄμματα λυγρὰ κατομβρηθέντα γόοισιν 5
 ὤλετο· κοινὴ που νῦξ μία πάντας ἔχει. M 96^r

5

390. ἈΝΤΙΠΙΑΤΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς Ἀπολλόδωρόν τινα | ὑπὸ κεραινοῦ | τελευ-
 τήσαντα· | ἦν δ' ἄρα σταδιοδρόμος. L

Κυλλήνην ὄρος Ἀρκάδων ἀκούεις·
 αὕτη σῆμ' ἐπείκειτ' Ἀπολλοδώρῳ.

-θερίας Pl^E || p. 260, 11 sqq. Pl^M III^b c. 25 (εἰς νιούς καὶ θυγατέ-
 ρας), 3 (Pl^E c. 31, 7); tertium dist. est ap. Ir. p. 100 (inter ep. 326
 et 94) 11 ἀπολλωνί Pl^M 12 εἰστονος L | ποσιδίππου L: cf. ad 15

13 ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τελευτήσαντ L, 'immo intra quattuor dies' recte
 Jac. 14 οὐκ ἐκάλει (—κλαῦσαι)? cf. IX 257, 6 | θάψας Vinc.; cf. IX

243, 2 15 ἀλλό A^{ao} | ποσιδίππου P: ποσιδίππῳ (sic) A^{ar} ποσιδίπ-
 που (cum Pl) C | παῖδας FG. Schmidt | δέμας? A^{ar}

1 συνήριθμον C 2 ** τὴν (erasae sunt litt. πο, et ras. est
 supra τ) P | πολλήν (' C πολλήν? A^{ar}) P | πάντων Schmidt; cf. 453, 2,
 Kaib. 116, 2 | κειραμένον C κειραμένον A^{ar} Pl 3 sq. disticho
 praemittit Ir. titulum perversum: Ἰουλιανοῦ εἰς Πύρρωνα, unde ap.
 Ir. p. 100 post ep. 326 Iuliani in Pyrrhonem versus (VII 576) inter-
 cidisse suspiceris 3 πατρὶς A^{ao} | ὄμματ' ἄληκτα FG. Schmidt
 (ἀμνδρά?) | κατ' ὄμβρ. C | γόοισιν P Pl^M Pl^{a. s} γόοιο Plⁱ Ir.
 ῥόοισιν Schm. 4 κοινὴ που P Pl κ. τοι Jac., κ. ὁμοῦ ego ci.;
 κοινῇ που Ir. κοινῇ γοῦν Reiske | μία (' C) P || 5 sqq. Pl^M
 III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 27 (Pl^{i. a} c. 6, 61; Pl^B
 c. 6, 62) 5 ep. est Thessalonicensis: cf. 398 6 εἰσαπολλόδωρον

τινα ὑπο L | τελευτήσαντος (sic) L 7 ἦν δ' ἄρα σταδιοδρόμ^o
 L 8 κυλλήν ην? A^{ao}; adscriptum est (ex Pausania) sch.^B

hoc: ἔστι γὰρ καὶ ἐπίνειον Ἡλείων (Paus. IV 23, 1) · τὸ δὲ ὄρος
 ὠνομάσθη ἀπὸ Κυλλήνος τοῦ Ἐλάτου (Paus. VIII 4, 6) τοῦ Ἀρ-
 κάδος τοῦ Καλλιστοῦς ὡς φησι Πανσανίας ἐν Ἀρκαδικοῖς· ἔστι
 δὲ ὄρος ὑψηλότατον ὄρων τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ (Paus. VIII 17, 1) · ἐπὶ
 τῇ κορυφῇ ναὸς Ἑρμοῦ Κυλληνίου ἦν καὶ ἄγαλμα θείῳ (l. θύον)
 πεποιημένον· ἐν δὲ τῷ ὄρει τούτῳ κόσσυφοι ὄρνιθες εἰσιν
 ὀνομαζόμενοι κυκνίαι, μάλιστα ἑοικότες κύκνῳ λευκότητα | ἀρκά-
 δων (ων ex αν? cr.) P 9 αὕτη ex αὕτη cr. C, ταύτῃ Heck.

Πίσσηθεν μιν ἰόντα νυκτὸς ὥρη
 ἔκτεινεν Διόθεν πεσὼν κεραυνός.
 τηλοῦ δ' Αἰγανέης τε καὶ Βεροίης
 νικηθεὶς Διὸς ὁ δρομεὺς καθεύδει.

5

M 92^r

5

391. ΒΑΣΣΟΥ ΛΟΛΛΙΟΥ.

C

Εἰς Γερμανικὸν τὸν | Καίσαρος ἀδελφιδοῦν, |
 τὸν πατέρα Νέρωνος.

L

Κλειδοῦχοι νεκύων, πάσας Ἀίδαο κελεύθους
 φράγνυτε, καὶ στομίοις κλειῖθρα δέχοισθε, πύλαι.
 10 αὐτὸς ἐγὼν Ἀίδας ἐνέπω. Γερμανικὸς ἄστρον,
 οὐκ ἐμός· οὐ χωρεῖ νῆα τόσῃν Ἀχέρων.

392. ἩΡΑΚΛΕΪΔΟΥ ΣΙΝΩΠΕΩΣ.

C. Pl

Εἰς ναυηγὸν Τλησιμένην | ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει | ναυαγήσαντα. L

Λαῖλαψ καὶ πολὺ κῦμα καὶ ἀντολαὶ Ἀρκτούροιο
 15 καὶ σκότος Αἰγαίου τ' οἶδμα κακὸν πελάγευς,

1 πίσηθεν (acc. alterum AC) P Pl^M Πίσσηθεν Pl^E | ὥρη C
 ὥρη A^{ac}, em. Pl 2 διόθεν (λό in er. ω C) P 3 αἰγανέης
 P Pl^M Αἰανέης (urbis Macedoniae) Scaliger (Brod.) Ἡμαθίης Peerl-
 kamp Αἰγεαδῶν (i. q. Αἰγεατῶν apud Steph. Byz. s. Αἰγαί)
 'Macedonum' Heck. | τὲ Pl^M | βεροίης ('AC) P; ἔστι πόλις
 Μακεδονίας sch.^B; hendecasyllabos inscriptos fuisse cenotaphio
 Apollodori in urbe patria Beroea exstructo censet Heck.
 4 cf. VI 256, 5; VII, 692, 6 | διὸς (~ AC) P om. Pl, Διὸς inseruit
 Reiske (σταδιοδρόμος et <ἐκεῖ> καθ. proponit anonym., μόρῳ καθ.
 Scaliger) | δρομεὺς ('rest. C) P || 5 sqq. ap. Buh. p. 140 (n. 45)
 5 cf. ad 386 6 καίσαρος (sc. Tiberii) ἀδελφιδοῦν L
 7 πρᾶ νέρωνος: Neronis Germanico nati, quem senatus Tiberio
 criminante hostem iudicavit (cf. Suet. Calig. 7); sed ut im-
 perator Nero significetur, pro πρᾶ fort. προπάτορα s. μητρο-
 πάτορα scribendum (εἰς Γερμ. τὸν Καίσαρα ἀδελφιδοῦν Νέρω-
 νος Br.) 8 κλειδοῦχοι A^{ar} | αἶδαο? A^{ac} 9 δέχεσθε ap. G. R.
 10 αἶδας ('C) P 11 οὐκεμός A^{ac} | χωρεῖ. νῆα (ωρεῖ. C) P
 τόσῃν * ἀχέρων (C τόσῃν δ' ἀχέρων? A^{ar}) P; f. λῆμα τοσόονδ
 Αχ. || 12 sqq. Pl^M Ill^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 28 (Pl^L a^b)

ταῦθ' ἅμα πάντ' ἐκύκησεν ἐμὴν νέαν· τριχθα δὲ κλασθεῖς
ἰστὸς ὁμοῦ φόρτῳ καμὲ κάλυψε βυθῶ.

ναυηγὸν κλαίετε παρ' αἰγιαλοῖσι, γονῆες, 5

P 265 Τλησιμένη, κωφὴν στησάμενοι λίθακα. M 37^r

5

393. ΔΙΟΚΛΕΟΤΣ ΚΑΡΤΣΤΙΟΥ.

C

Εἰς [τὸν αὐτὸν] ναυηγὸν [Τλησιμένην], | οὔτινος τὰ λείψανα
ἐπὶ | τῶν αἰγιαλῶν καλινδεῖται | ταφῆς οὐ δεόμενα. L

Μὴ με κόνι κρύψητε, τί γάρ; πάλι μῆδ' ἐπὶ ταύτης
ἵόνος οὐκ ὀνοτὴν γαῖαν ἐμοὶ τίθετε.

c. 22, 27; Pl^{a.n} c. 22, 28; Pl^{s.B} c. 22, 26) p. 262, 12 sq. nomen
auctoris lemmati subiunxit C 12 ἡρακλεῖ^δ C | σινωπέ^ωσ¹

C Pl^m 13 [τλησι^ξμ^ν] in ras. C, ἀνώνυμον? (cf. ad p. 263, 2 sq.) L^{ar} |

πελάγει (litt. fin. refecit, non add. C) ναυαγήσα^ν L 14 cf. VII
295, 5 | λαῖλαψ? (~? A' C) P λαῖλαψ Pl^m | τρόφι κῦμα? cf. tamen
503, 3 | ἀντολαὶ ex αὐτ. cr. C | ἀρκτούροι^ο. P^{pr} -τούροι^οσι A^{ar}
15 cf. 273, 2 | ἀ^ιγ^ιαίου C ἀργ. (potius quam ἀγ.) A^{ar} | οἶδμα:
rest. C infra rasuram | cf. 256, 1; 374, 5; 404, 6; 499, 4

1 ἅμα (' C) P | πάντα κύκ. Pl | τριχθαδὲ A^{ac} 2 φόρτῳ
A^{ac}; cf. 642, 2; 738, 3 (503, 3); δισσὰ δ' ὁμοῦ VII 465, 7 (Heracliti) |
καμὲ P | post βυθῶ erasum est clausulae signum 3 sq. distich.
effecit olim ep. peculiare cum lemmate nunc eraso: ἕτερον (?)
εἰς τὸν αὐτὸν τλησιμένην ναυηγόν; et deleta est nota init. ante
v. 5 3 παραιγιαλοῖσι A^{ac} 4 τλησιμένη (lin. ut in nom.

proprio) Pl^m; post vocem interpunxere C Pl^m | κωφὴν (' C' A) P
κωφὸν Pl (cf. VI 66, 4) || 5 sqq. ap. Buh. p. 140 (n. 46)
5 κερυστίον: cf. ad VI 186; ad eundem Dioclem referenda vid.

epp. VII 393, IX 109 6 εἷς αὖ ναυηγ^ο τλησιμέν^ν per errorem
L | οὔτινος τα L 7 ἐπιτῶν, καλινδεῖται¹ et ουδ. L 8 κόνει
Reiske | τί γὰρ πάλι^ι. C πάλαι A^{ar}; τί γάρ; πάλι interpunxit Reiske
cum sequentibus verbis iungens πάλι, quod ad κρύψητε refert
Jac. | μῆδ' P | ἐπι A^{ac} 8 sq. ταύτας ἡ^ιόνας (i. e. ἡόνας C,
ἡιόνας ut quadrisyllabum A^{ar}) P, cr. Salm. 9 οὐκονοτὴν
A^{ac} οὐκ ὄν. C οὐ γνωτὴν Salm. ὀγκωτὴν ingeniose Huschke
(cl. IX 117, 2; οὐ μενετὴν Jac.); olim ci. εἰκονικὴν 'imagina-
riam', cf. XI 233, 4 | τίθετε P, cr. Salm.

μαίνεται εἰς με θάλασσα καὶ ἐν χέρσοισί με δειλὸν
 εὐρίσκει ῥαχίαις, οἷδέ με κῆν Ἀίδη.
 χέρσον ἐπεκβαίνειν εἰ ἐμεῦ χάριν ὕδατι θυμός, 5
 πάρκειμαι σταθερῇ μιμνέμεν ὥς ἄταφος.

5 394. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ. C

Εἰς μυλεργάτην, οὔτινος | ἐπὶ τῷ τάφῳ
 καὶ αὐτὸν τὸν | μύλον ἐπέθηκαν. L

Μυλεργάτας ἀνὴρ με κῆν ζωᾶς χρόνοις
 βαρυβρομήταν εἶχε δινητὸν πέτρον,

1 μαίνεται δ' εἰς με (εἰς C^s) P μαίνεται δ' εἰς με Reiske (μαι-
 νέτω εἰς με Salm.); μαίνεται Br. μαίνεται' ἰδ' Jac. μαίνεται' ἔτ'
 Heck. | χέρσοισί P: σοι et in linea et supra l. scr. C, qui
 priorem accentum add., χεραισί (? vix χέρσεσι v. χεροῖσι) A^{ar};
 χέρσοισί pro adiectivo accipiunt Reiske et Mein. (cl. Antig. 251),
 χέρσοιό Schneider, fort. στερεαῖσι s. σκληραῖσι | μεδειλὸν. C -λόν A^{ar}
 2 εὐρίσκει, ῥαχιαῖς. C εὐρ. ραχίαῖς A^{ac} | ἐν χέρσοισι δὲ (-σί
 τε Mein.) δειλὸν εὐρίσκειν ῥαχ. Reiske; εὐρίσκει ῥαχίαις τ'
 Emperius | οἷ δέμε (' C) P (εἶδέ με Boiss.) | κῆν, C κην?
 A^{ar} κῆν Mein. | (χέρσοισί με δ.) εὐρίσκειν ῥ. οἷδε καὶ εἰν Ἀ.
 Huschke post Reiskium; fort. εὐρίσκειν — οἷδ' ἔτι κῆν Ἀ.;
 cet. Dioclem mireris vocis ῥαχ. primam syllabam corripuisse
 3 sq. spurium aestimat dist. Salm. 3 χέρσω δ' (ι add. C) P
 χέρσω Boiss. χέρσον (conl. IX 276, 3 Crin.) Schneider; an χοιράδ' ? |
 ἐπ' ἐκβάνει (κβ' αἰ' in eraso βαί) C ἐπεκβαίνει A^{ac}; infinitivum
 rest. Jac. | ἐμεῦ P εἴ μεν Jac. εἰ ἐμεῦ Heck. | ὕδατι (' C) P |
 post θυμός et bis in m.^o signum x posuit C | (εἴ μεν χάριν)
 ἦδεθ', ἐτοῖμος (πάρκειμαι) Piccolos 4 πὰρ κῆμα (s. κῆμα)
 σταθεροὶ μίμνομεν ὥς (' i. e. οὕτως') ἄταφοι infeliciter Reiske |
 x πάρκειμαι (x C) P ἀρκοῦμαι Jac. ἀρκεῖμαι Mein. | σταθερῇ
 P: circumfl. refecit, ι fin. add., x superscr. et in m.¹ repetivit
 C | μιμνέμεν C μίμνεμεν A^{ar} | ὥς P ὥς (post Reiskium) Herw.
 et Korsch || 5 sqq. in ap. Buh. p. 140 (n. 47) 5 Θεσ-

σαλῶ C 6 οὔτιν' ἐπὶ L 7 καὶ αὖ L 8 κῆν A κ' ἦν
 C | ζωᾶς? A^{ac} ζωᾶς ap. B.^m 9 βαρυβρομήσ ἀνεῖχε (~ AC) P
 βαρυβρομήταν (-μητάν ap. B.^m) εἶχε Salm. (βαρυβρομήσαν
 Reiske, βαρὺν βρομήταν Heck.) | δινητάν P (quod femininum,
 etsi ἡ πέτρος, vel a Mel. poetis, pariter atque ὁ πέτρος dicitur,
 ferri nequit iuxta formam βαρὺν v. 5; sed fort. δινήταν a ma-
 sculino δινήτης admittendum), δινητὸν Salm.

πυρηφάτον Δάματος εὐκάρπου λάτρην,
καὶ κατθανὼν σταλώσε τῷδ' ἐπ' ἡρίῳ
σύνθημα τέχνας· ὥς ἔχει μ' αἰεὶ βαρύν,
καὶ ζῶν ἐν ἔργοις καὶ θανὼν ἐπ' ὀστέοις. 5

5 395. ΜΑΡΚΟΥ ἈΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ. C. Pl

Εἰς Κάλλαισχρον ναυ|αγήσαντα ἐν τῷ Λιβυκῷ |
πελάγει δύνοντος Ὠρίωνος. L

Οὗτος ὁ Καλλαίσχρου κενεὸς τάφος, ὃν βαθὺ χεῦμα
ἔσφηλεν Λιβυκῶν ἐνδρομέοντα πόρων,
10 συρμὸς ὅτ' Ὠρίωνος ἀνεστρώφησε θαλάσσης
βένθος, ὑπὸ στυγερῆς οἷδατα πανδυσίης.
καὶ τὸν μὲν δαίσαντο κυκώμενον εἰν ἄλλ' θῆρες, 5
κωφὸν δὲ στήλη γράμμα λέλογχε τόδε. M 93^v

396. ΒΙΑΝΟΡΟΣ ΒΙΘΥΝΟΥ. C. Pl

15 Εἰς Ἐτεοκλέα καὶ Πολυ|νείκην, τοὺς Οἰδίποδος | παῖδας. L
Οἰδίποδος παίδων Θήβη τάφος· ἄλλ' ὁ πανώλης
τύμβος ἔτι ζώντων αἰσθάνεται πολέμων.

1 πυρηφάτον P, cr. ap. G. R.^m; π. 'triticum terentem', cf. μυλήφατον passive dictum Od. β 355 | εὐκάρπον 'utilem' ap. B^m

2 σταλώσαθ' ὧδ' Heck. | τῷδ' P | ἐπ' ἡρίῳ (priorem spir. C) P
3 ὧς A, sed circ. coeptus eradi; ὥς Jac. | ὥς ἔχῃ Salm. | αἰεὶ P ἀεὶ
apogr. 4 ζῶν ex ζών? cr. C | ἐν ἔργοις A ἐπ' ἔργ. ap. B.^m | ἐπο-
στέοις A^{ac} || 5 sqq. Pl^m III^b c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 10 (Pl^m
c. 22, 57, sed 22, 59 in Pl^{a.n}) 5 Μάρκον om. Pl | ἀργεν-
ταρί C; Arg. imitatur Leon. Tar. VII 273; 503 (3) 6 ναυαγήσαν^τ εν L

7 δύνον^τ L 8 οὗτος (supra o C, supra v A^{ar}) P Pl | βαθυ-
χεῦμα A^{ac} | (κῦμα Br. χεῖμα Jac.) 9 cf. 290, 2 | ἐνδρομέοντα Pl
10 cf. VII 498, 4 | ὅτ' Pl δ' ὅτ' (C) P | θαλάττης Pl^{a.s} 11 post
βένθος interpung. P Pl^m | ὑποστρυ. A^{ac} (noli δνοφερῆς repetere ex
VII 273, 2), καὶ στρυ. Jac. (qui συρμὸς καὶ οἷδατα iungi vo-
lebat) | οἷδατα (C) P Pl (οἷδα^α Pl^m) οἷδατι Dübner οἷδασι
Finsler | παν_υδ_υσίης C πανσυδίης A^{ar}: cf. 502, 4 12 εἰν ex εἰς

κείνους οὐδ' Ἀΐδης ἔδαμάσσατο, κῆν Ἀχέροντι
 μάρνανται· κείνων χῶ τάφος ἀντίπαλος,
 καὶ πυρὶ πῦρ ἤλεγξαν ἐναντίον. ὦ ἐλεεινοὶ 5
 παῖδες, ἀκοιμήτων ἀψάμενοι δοράτων. M 35^r. 93^r

5 397. ἙΡΥΚΪΟΥ [ΘΕΤΤΑΛΟΥ]. C. Pl

Εἰς τινὰ Σάτυρον | ναυαγήσαντα ἐν τῇ | θαλάσῃ
 τῇ πλησίον | Μυκάλης, κατέναντι Σάμου. L

Οὐχ ὅδε δειλαίου Σατύρου τάφος, οὐδ' ὑπὸ ταύτῃ,
 ὥς λόγος, εὐνῆται πυρκαϊῇ Σάτυρος.

cr. Pl^M p. 265, 13 κωφόν δὲ στήλῃ Pl^M κωφὸν δ' ἐν στήλῃ (δ' A^s, spir. supra ε AC) P; cf. 392, 6 || 14 sqq. ep. bis exhibit Pl^M, in III^a c. 13 (εἰς ἥρωας), 2 (M₁) et in III^b c. 13 (εἰς ἥρ.), 3 (M₂); priore loco exstat in Pl^E c. 14 (εἰς ἥρ.), 2 14 βυθινοῦ C, om. Pl 15 εἰς ἔτεο κλέα καὶ πολυνείκην (praetermissa lemmatis parte altera) Pl | ἔτεο κλ. et πολυνείκην L | cf. Auson. ep. XXV (p. 431 P.), Antiphili ep. VII 399 16 θήβη ('AC) P: cf. Paus. IX 18 | ἀλλὸ A^{ac} 17 πολέμων P δοράτων M₁ Pl^E πολέμων^β (de littera β adpicta cf. ad δοράτων^α in v. 6) M₂ 1 οὐτ' P οὐτ' M₁ Pl^E (οὐκ Pl^B) οὐδ' M₂: cf. 399, 2 | κῆν? αχ. A^{ac} κ' ἦν ἄχ. M₁ Pl^E κελν' ἄχ. M₂ (unde 'ἐν ἄλλω. κελν' ἄχ.' Pl^a in epid., quam scripturam iure spreverunt Pl^{α.η}) 2 μάρ- νᾶται (ν superscripsit L?) P | χῶ ('AC) P Pl^M | ἀντίπαλος ex ἀντίπυλος rest. C 3 πῦρ ex πῦρ? cr. C | ἤλεγξαν ('C, εγ e corr. M₁) P Pl ἔφλεξεν Jahn εἰλιξαν Ellis; ἤλυξαν? (Mähly et κῆρ pro πῦρ et ἀντιπάλους — πῦρ ἤλεγξεν infeliciter ci.) 4 ἀψάμενοι A^{ac} | δοράτων P Pl^E M₁ δοράτων^α M₂, scil. πολέμων^β antecedente in v. 2, unde Planudem αἰσθάνεται δοράτων (v. 2) et ἀψάμενοι πολέμων (v. 6) maluisse apparet || 5 sqq. Pl^M III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 29 (Pl^{I-b} c. 22, 28; Pl^{α.η} c. 22, 29) 5 θετ- ταλ⁸ C, om. merito Pl; nomen a Thessalonicensis ep. sequenti ad versus Cyziceni translatus esse vid.; patriam poetae testantur C ad ep. 230 atque ipsius Er. in Cyzicenum sepulcrum ep. 368 6 sq. εἰς τινὰ L | ναυαγήσαντ' ἐν τῇ θαλάσῃ τῇ L 8 οὐχόδε? A^{ac} οὐχ' ὅδε C | δειλαῖος C δειλαίου A^{ac} (Pl^E), δειλαίου_υ alio atra- mento ex δειλαῖος corr. Pl^M: cf. 654, 5 | οὐδ' υποταύτῃ A^{ac} 9 (in vocibus ὥς λόγος Satyri gent. s. patronymicum latere opinabatur Jac.; at cf. ψεύστης λίθος 273, 6; 374, 3) | εὐνῆται ('AC) P εὐνάσται Pl (εὐνήται Herw.)

ἀλλ' εἴ πού τινα πόντον ἀκούετε, πικρὸν ἐκεῖνον,
 τὸν πέλας αἰγονόμου κλυζόμενον Μυκάλης,
 κείνῳ δινήεντι καὶ ἀτρυγέτῳ ἔτι κεῖμαι
 ὕδατι, μαινομένῳ μεμφόμενος Βορέῃ.

5

M 37^r

5

398. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς Πολύξενον Συμφυτάῳ οἴνωθέντα καὶ ἐξωλισθήσαντα
 καὶ τελευτήσας δι' αὐτὸ τοῦτο τυχόντα.

L

Οὐκ οἶδ', εἰ Διόνυσον ὀνόσσομαι ἢ Διὸς ὄμβρον
 μέμψομ'· ὀλισθηροὶ δ' εἰς πόδας ἀμφοτέρω.

266 ἀγρόθε γὰρ κατιόντα Πολύξενον ἔκ ποτε δαιτὸς

11 τύμβος ἔχει γλίσχρων ἐξεριπόντα λόφων.

κεῖται δ' Αἰολίδος Σμύρνης ἐκάς. ἀλλὰ τις ὄρφνης

5

δειμαῖνοι μεθύων ἀτραπὸν ὑετίν.

M 36^r

1 ἀλλεῖ A^{ac} | πον τινα P | ἐκεῖν|ο|ν C ἐκείνων A^{ar}; cf. 274, 1

2 μυκάλας (μι A^{ac} η C^s) P Μυκάλης Pl: affert sch.^B quae Steph. Byz. exhibet s. v. Μυκάλη 3 ἐνὶ Huet ἐπὶ Reiske; ἔτ' ὀχοῦμαι?

4 βορέῃ P; βορέῃ Pl^{Mac} βορέην (Pl^E) alio atram. rest. Pl^M (cf. 264, 3; 582, 2; 666, 6); C et post ὕδατι et (more suo in medio vs.) post μαινομένῳ interpunxit, Pl^M tantum post ὕδατι || 5 sqq. Pl^M III^a c. 17 (εἰς μεθύσους), 4 (Pl^{I-b} c. 20, 4; Pl^s c. 20, 5)

5 gent. (Θεσσαλονικέως) om. P Pl; num. Υ adpinxit C, cf. ad VII 388 6 sq. duo lemmata scr. L, prius p. 265 ad vs. 1 sq.

hoc: εἰς τινα μεθύσθεντα | πολύξενον· ἡ καὶ ἐξωλισθή|σαν (sic) τελευτήσας (τελευτήσαντα Dübner, <ᾧστε> τελευτήσας?); alterum, quod supra exhibitum est, subiunxit L p. 266 ad vs. 3 sq.

6 οἴνωθέν ἡ καὶ ἐξωλισθήσαν L

7 διαντὸ τοῦ τυχόν L

8 οὐκοῖδ' (~ C) P | οἶδ' ἢ Pl^M — εἰ Pl^E | δ|ι|όνν|υ|σον C δ' ὀνυσ-
 σον A^{ar} (σσον primo in σσον et *σον, dein rursus in σσον mut.
 C) P Διόνυσον Pl | **ὀ|νό|σσομαι C ὀνομάσσομαι A^{ar} (μέμψομαι

sch.^B) | ἢ? ('C~? A) P 9 ὀλισθηροὶ δ' εἰς (δ' A^s, οἶ et alterum
 spir. C) P ὀλισθηροὶ δ' εἰς Pl^M 10 ἀγρόθι Pl^I Ἀγρόθι Jac. |

πολύξενον P Pl^M | ἔκ ποτε: cf. 498, 1; 745, 1; VI 291, 1 11 γλι-
 σχρῶν P^{pc} γλίσχρων (A^{ac}?) Pl 12 κεῖται A^{ac} | σμύρνησ εκάσ
 A^{ac} | ὄρφνησ (~ rest. C) P: cf. 660, 2 (Leon. Alexandrini, qui
 imitatur Antipatrum); 289, 2; ὄρφνη Brod. (cl. 390, 3) ||

399. ἈΝΤΙΦΙΛΟΤ.

C

Ἔτερον εἰς Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην, τοὺς Οἰδίποδος νιούς. L

Τηλοτάτω χεύασθαι ἔδει τάφον Οἰδιπόδαο

παισὶν ἀπ' ἀλλήλων, οἷς πέρας οὐδ' Αἶδας·

5 ἀλλὰ καὶ εἰς Ἀχέροντος ἕνα πλόον ἤρνήσαντο,

χῶ στυγερός ζῶει κῆν φθιμένοισιν Ἄρης.

ἡνίδε πυρκαϊῆς ἄνισον φλόγα· δαιομένα γὰρ

5

ἐξ ἑνὸς εἰς δισσαν δῆριν ἀποστρέφεται.

400. ΣΕΡΑΠΙΩΝΟΣ ἈΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

C

10 Ἐπιτύμβιον ἀνώνυμον εἰς ὅστ' ἄνθρωπεια | κείμενα
ἀτημέλητα. L

Τοῦτ' ὅστεῦν φωτὸς πολυεργέος. ἦ ῥά τις ἦσθα

ἐμπορος ἢ τυφλοῦ κύματος ἰχθυόλος.

ἄγγειλον θνητοῖσιν, ὅτι σπεύδοντες ἐς ἄλλας

15 ἐλπίδας εἰς τοίην ἐλπίδα λυόμεθα.

M 32^r

1 sqq. ap. Buh. p. 140 (n. 48); cf. VII 396 1 sq. nomen
auctoris (αντιφ.) lemmati subiunxit C, qui ὧ in m. adpinxit

2 ετῶ ultra marginem scr. serius, ut vid., L | εἰς ετ. L | πο-
λυνείκην τοῦσοιδ. L 3 τηλοτάτῳ P | ἔδει (C) P 4 παισὶν

ἀπαλλήλων A παισὶν, ἀπ' ἀλλήλων. C (παισὶν, ἐπ' ἀλλήλων
apogr.) | πέρας P πέρας A^{ar} (οὗς στόρεσ' FG. Schmidt; κέρας?) |
αἶδας (C) P 5 ἀχέροντος C ἀχέροντα A^{ar} 6 χῶ et

κῆν A^{ac} χ' ὧ et κ' ἦν C 7 ἡνίδε C ἡνὶ δὲ? A^{ar} | ἄνισον
A^{ac} | δαιομένα, γὰρ (virg. ad dirimenda vocabula C) P

8 ἐξενὸς A^{ac} | δῆριν P: ἄρδιν? || 9 sqq. Pl^m III^a c. 6 (εἰς

ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 15 9 σεραπίων C idemque Pl^m
Σαραπίωνος Pl^e; gent. om. Pl 10 εἰσοστα ἄνθρωπ. L

11 ἀτιμέλητα (η L^s) P; notulam ὧ (i. e. ὠραῖον χρήσιμον) ad-
pinxit C 12 πολυέργεος A^{ar} | ἦ (C ἢ A^{ac}) ῥάτις (A C) P 13 τυφλοῦ:

cf. XII 156, 5; Verg. Aen. III 200 'caecis erramus in undis'; στυ-
φλοῦ Casaubonus, στυφλοῦ Bernard | ἰχθυόλο*σ C -βόλοις A^{ar}
(-βολεύς?) 14 sq. prius dist. viatori, alterum defuncto non

401. ΚΡΙΝΑΓΩΡΟΥ.

C. Pl

[Ἔτερον ἀνώνυμον] εἰς | Εὐνικίδαν οὐτινος | τὰ ὅστ' ἀτημέλητα. L

Τήνδ' ὑπὸ δύσβωλον θλίβει χθόνα φωτὸς ἀλιτροῦ
 ὅστέα μισητῆς τύμβος ὑπὲρ κεφαλῆς
 5 στέρνα τ' ἐποκριόεντα καὶ οὐκ εὖοδμον ὀδόντων
 πρίονα καὶ κώλων δούλιον οἴοπέδην,
 ἄτριχα καὶ κόρσην, Εὐνικίδου ἡμιπύρωτα 5
 λείψαν', ἔτι χλωρῆς ἔμπλεα τηκεδόνοσ.
 χθῶν ὧ δυσνύμφευτε, κακοσκήνευς ἐπὶ τέφρης
 10 ἀνδρὸς μὴ κούφη κέκλισο μηδ' ὀλίγη. M 96^r. Cr.^B17

iure tribui monet Jac. p. 268, 14 ἀγγεῖλαν (ut verba ἡ ῥά —
 ἰχθυβ. pro parenthesi ducerentur) Wakefield (sic ἀγγέλλει scri-
 bendum fuisse put. Jac.: saltem ἀγγέλλον) | ὅτι A^{ac} | ἐς ἄκρας
 (s. ἐς ἀκμὰς ἐλπίδος) F G. Schmidt 15 δυνόμεθα Schmidt ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 23 (εἰς πονηρούς), 1 (Pl^E c. 29, 1); hoc
 unum ep. exhibet III^b c. 23, eiusdem tituli (εἰς πον.) caput
 non exstat in III^a 1 cf. VII 380, 383 2 εἴτ, ἀνώνυμον ab-
 surde L | εἰς εὐνίδικον (cf. ad vs. 5) L; Eunici Mytilenaei
 mentionem facere Plinium (33, 186; 34, 84) monuit Cichorius
 (cf. Cich. p. 49 et p. 61); fictum esse a Crinagora Eunicidae
 nomen, Niciam Coum tyrannum (v. Strab. p. 657), in quem
 ep. IX 81 scripsit, a poeta perstringi sine causa suspicatur
 Bergk | οὐτινος τα ὅστ' ἀτημέλητα L 3 τήνδ' A^{ac} τήνδ' C
 τήνδ' Pl^M | ὑπο A^{ac} | θλίβε Heck. (nec hoc nec θλίβοι re-
 ponendum pro θλίβει) 4 ὅστέα A | μισητῆς (~ C, qui⁺ et

super η pro accentu et in m. adpinxit) | ὑπερ A^{ac} 5 ἕτ στέρ-
 ναι, *τεπεκρεῖν AC: λαι* et i C, ' supra τ AC, στερον
 τεπεκρεῖν. A^{ac}; ζτ ab initio vs. et ζτ in m. L; praeterea L pone
 στέρον (supra ον litterasque τεπεκ) scr. ατ' ἐποκριόεντα, cui στέρον
 ἐποκριόεν τε vix quisquam praeferet (ἐποκρίοντα Bothe); στέρνα
 τε πλεῖα δόλοιο interpolavit Pl | (εὐκοσμον Salm.) | ὀδόντων, C
 ὀδόντα A^{ar} 6 δούλιον οἴοπέδην P Pl (οἴσοπέδην Reiske, ἰχνο-
 πέδην Heck.; οἴοπ. voce alibi non obvia compedum genus indicari
 putant Jac. Rub.); post δούλιον virgulam posuit, post οἴοπέδην
 punctum erasit C 7 ἄ*τριχα P^{pr} ἄστριχα A^{ar} | εὐνιδίκου, C
 εὐνίδικον A^{ar}; post Εὐνικίδου virgulam posuit Pl^M, ut genetivus
 iungeretur cum κόρσην; Εὐνικίδου Br. -κίδεω Rub. 8 λείψανα
 Pl^M ac 9 χθῶν τ' Heck. | κακοσκήνευς P Pl -σκηνεὺς Reiske |

402. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Εἰς γράῦν τινα Λυσιδίκην, ἣν ἡ οἰκία κα|ταπεσοῦσα
ἀπέκτεινε.

C

L

Χειμερίου νιφετοῖο περὶ θριγκοῖσι τακέντος
5 δῶμα πεσὼν τὴν γράῦν ἔκτανε Λυσιδίκην.
σῆμα δέ οἱ κωμῆται δμῶλακες οὐκ ἀπ' ὀρυκτῆς
γαίης, ἀλλ' αὐτὸν πύργον ἔθεντο τάφον.

403. ΜΑΡΚΟΥ ἈΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

C. Pl

Εἰς Φύλλον τινα | προαγωγόν, ὃν ἡ | κοινὴ συνήθεια
10 καλεῖ | μανλιστήν.

L

Φύλλος, ὃ τὰς ποθινὰς ἐπιμισθίδας αἰὲν ἑταίρας
πέμπων ἐς τὰ νέων ἡδέα συμπόσια,
οὗτος ὁ θηρεύων ἀπαλόφρονας ἐνθάδε κεῖται,
αἰσχροὺς ἀπ' ἀνθρώπων μισθὸν ἐνεγκάμενος.

ἐπι A^{ac} | τέφρη Reiske (τέφραις proposuit J. Jac.) p. 269, 10 τῶν-
δρος Heck. | μὴ (C) P | κέκλισο. μὴ * δ' C κεκλίσομαι δ' A^{ar} |
μὴ δ' Pl^m | ὀλίγη (spir. et acc. rest. C) P ||

1 sqq. ap. Buh. p. 141 (n. 49) 1 ep. est Thessalonicensis
(etsi in Lysidicam quandam Sidonii exstat ep. VII 424; cf. 374 Arg.)

2 τινὰ L | ἣν ἡ οἰκία L 3 ἀπεκτείνει L 4 cf. VI 221, 1 |
περιθρ. A^{ac} 6 cf. 295; 693 | δέοι (C) P | (ὁμήλικες Salm.) | οὐκα-
πορυκτῆς A οὐκ' ἀπ' ὀρ. C 7 ἀλλαντὸν A^{ac} | πύργον (C) P: cf.
Xen. Anab. V 4, 26; Hesych. s. v. μόσσυν, Dionys. Ἀρχ. Παλ. 1, 26;
A. P. VII 666, 3 (Ant. Thess.); βυρμὸν perperam Salm. ||
8 sqq. Pl^m III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισ.), 35 8 157, 4
om. Pl 9 ψυλλον L: cf. Suid. s. v. ψύλλα, Herod. 157, 4

(L.) | κοινὴ ex κοινῇ corr., κοινῆς scripturus erat L |
L 10 μανλιστήν: cf. Du Cang. gl. gr. s. v. μανλιστήν ex

11 ψύλλος A^{ar} | ποθενὰς Pl | ἐπιμισθίδας (gravem add., re-
ov? restit. C) P 12 συμπόσια C 13 οὗτος (C, s. Heck.;
fecit C) P | ἀπαλόφρονας? A^{ac} ἀταλόφρ. Mein. ἀπαλόχροας ἄνων
f. σπαταλόφρονας (cet. cf. K. 325, 13) 14 ἀπάνων A ἀπ' scil.
C Pl^m | ** ἐνεγκ. P: ἐ ante ἐνεγκ. scripserat erasitque vocis
in scabra folii parte ne vocis litterae dirimerentur (brae
ὁδοιπό — ρε v. sq. litterae ultimae a praecedentibus me-
damno separantur)

ἀλλὰ λίθους ἐπὶ τύμβον, ὁδοιπόρε, μήτε σὺ βάλλε 5
μῆτ' ἄλλον πείσης· σῆμα λέλογχε νέκυσ.

φεῖσαι δ' οὐχ ὅτι κέρδος ἐπήνεσεν, ἀλλ' ὅτι κοινὰς
P267 θρέψας μοιχεύειν οὐκ ἐδίδαξε νέους. M 32^v

5 404. ΖΩΝᾶ ΣΑΡΔΙΑΝΟῦ. C

Εἰς τινὰ ἔμπορον | ναυαγήσαντα καὶ | ἐπὶ ψάμ-
μου ταφῆς | εὐμοιρήσαντα. L

Ψυχράν σευ κεφαλᾶς ἐπαμήσομαι αἰγιαλῆτιν
θῖνα κατὰ κρυεροῦ χευάμενος νέκυσ·
10 οὐ γὰρ σευ μήτηρ ἐπιτύμβια κωκύουσα
εἶδεν ἀλίξαντον σὸν μόρον εἰνάλιον·
ἀλλὰ σ' ἐρημαῖοί τε καὶ ἄξινοι πλαταμῶνες 5
δέξαντ' Αἰγαίης γείτονες ἡμόνος.

1 cf. Propert. V 5, 77: scabris hoc bustum (sc. lenae) cae-
dito saxi | ἀλλαλίθους A^{ac} | ἐπι P | μήτε σὺ C Pl μῆ τι (potius
quam μῆ τὸ) σὺ A^{ac} 2 μῆτ' P | πείσης Pl^M | cf. XIII 21, 7
τέθνακε, μὴ βάλωμεν 3 οὐχότι A^{ac} οὐχ' ὅτι C Pl^M | ἀλλότι A^{ac}

4 ἐδίδαξε νέους (' C, idem virgulam add., ne ἐδίδαξεν le-
geretur) P || 5 sqq. Pl^M III^b c. 19 (εἰς ναυαγήσ.), 12 (Pl^E

c. 22, 59) 5 Ζανοῦ Pl 6 ἐπι L 7 εὐμοιρήσαν L, cr. Jac.

8 cf. 503, 1 | ψυχράν σεῦ P ψυχράν σευ Pl^M ψυχρᾶς Heck. | κε-
φαλᾶς C -λάς A (ψυχρά σοι κεφαλᾶ Wakefield) | ἐπ' ἀμήσομαι
C ἐπαμ. A Pl (cf. Ap. Rhod. I 1305); συλλέξομαι sch.^B

9 κατὰ A^{ac} | ψυχοῦ sch.^B 10 γὰρ (' AC) σου P | μήτηρ P μῆρ
Pl^M, μάτηρ? | ἐπὶ τύμβια (' C) P | cf. 627, 4 11 εἶδεν (' rest. C)

P Pl^M Pl^L αἶδεν Pl^{a.b.s} | ἀλεξάντη Pl^M (quod pro nomine
matris naufragi habebatur), ἀλιξάντων. (' AC) P | σὸν μ. εἰνά-

λιον (' C) P Pl, ἀλιξάντων τὸν μ. εἶν. Br., ἀλιξάντω σοι σορὸν
(sic) εἶν. Wakefield, ἀλιξάντω σὸν μ. αἰγιαλῶ Heinsius, ἀλίξαντον

σὸν μ. (olim σῶμα τόδ') εἶν. Jac.; cf. VI 89, 1 12 ἀλλὰς A^{ac} |
ἐρημαῖοιτε (priorem acutum C, alterum A; spir. AC) P | ἄξινοι

(' C) P; αἶ ὀλισθηραὶ πέτραι sch.^{B.w} 13 δέξονται, γαίης (vir-
gulam et alterum acc. C; γαιῆς? A^{ac}) P δέξονται γαίης Pl^M,

δέξαντ' Br. Αἰγαίης Reiske (Scaliger) | ἡμόνος (' C, o L^s) P
ἡμόνες (cum A) Pl^M ἡμόνος Pl^E

ὥστ' ἔχε μὲν ψαμάθου μόριον βραχύ, πουλὺ δὲ δάκρυ,
 ξεῖν', ἐπεὶ εἰς ὀλοήν ἔδραμες ἐμπορίην. M 94^r

405. ΦΙΛΙΠΠΙΟΥ.

A, C

Εἰς Ἰππώνακτος | τάφον τοῦ λαμβογράφου. . AC.L

5 ὦ ξεῖνε, φεῦγε τὸν χαλαζεπῇ τάφον,
 τὸν φρικτὸν Ἰππώνακτος, οὗ τε χά τέφρα
 λαμβιάζει Βουπάλειον ἐς στύγος,
 μή πως ἐγείρῃς σφῆκα τὸν κοιμώμενον,
 ὃς οὐδ' ἐν Ἄιδῃ νῦν κεκοίμικεν χόλον 5
 10 σκάζουσι μέτροις ὀρθὰ τοξεύσας ἔπη. M 95^v

1 ὥστ' ('C) P | ἔχεμεν A^{ac} ἐχέμεν C Pl ἔχε μὲν Reiske | ψαμά-
 θου* C -θουσ A^{ar} | πρὸς ex πολὺ cr. A 2 ὀλοήν. C ολοήν A
 procul dubio idem Diodorus composuit hoc ep. atque VII 627
 (ὀλοήν οἶμον ἔβης Αἰδου) nec alteri Diod.tribuendum vid. ep. 365

3 sqq. Pl^m III^b c. 22 (εἰς ποιητάς), 5 (Pl^{l.a} c. 25, 65; Pl^s c.
 25, 25); cf. 408, 536 3 nom. auctoris om. Pl^m (ἀδελον Pl^s); duo

originis indices exstant in P: φιλίππ in m.^o scr. A (redinte-
 gravit litteras vocis fuscioris atramento C), μιμνέρμον | οἱ δὲ
 φιλίππου in fine vs. primi cis marg. add. C; Mimnermi versus
 (fort. fr. 6) ante Philippi in Hipponactem ep. intercidi-
 putat Bgk, alia ad explicandam Mimnermi mentionem ex-
 cogitavit Sternb. mel. p. 67 sqq., Μιμν. ex Μνασάλκου de-
 pravatum esse censebat Hiller, ego de Myrino cogitabam
 (cf. VI 106 Ζωνᾶ, 107 Φιλίππου, 108 Μυρίνου, etiam μὴ

ἐγείρῃς cum διεγείρατε 703, 5 Μυρίνου) 4 εἰς Ἰππώνακτ^o

in m.^o (iuxta φιλίππ) partim scripserat A, novavit litteras
 supplevitque C; verba τάφ. τ. ἰαμβ. add. L, quibus C (partim
 in ras.) subiecit haec: [ὅστις πρῶτος] ἐποίησεν ἰαμβον | ti-

tulum εἰς Ἰππώνακτ^o exhibet (post VII 674) Pl^m (Pl^l), εἰς τὸν
 αὐτόν (post XIII 3) Pl^s 5 χαλαζεπῇ A^{ac} -επῇ C Pl

-εποῦς Schneider -εἰτην (an -ίτην?) 'grandinatore' Reiske
 6 οὔτε A οὔ, τὲ C | χ' ἄ C Pl^m (οὔτεχ' ἄ? A^{ac}; οὔ τὰχ' ἄ Reiske)

7 ἐστνγός A in ἐστνγός. mut. C ἐς στύγος Pl^m Pl^{l.a.b} εἰς στύ-
 γος Pl^s, ἐς Στυγός Brod., εἰς ἄγος Reiske ἐς τέγος Sternbach

Fr. Cor. Mel.

406. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

C

epp. 406—420 *Εἰς τὸν Εὐφορίωνος τάφον | τοῦ μύστου τῶν**Ἑλληνικῶν | μυθολογημάτων | ἢ τελεσιουργημάτων.* L*Εὐφορίων, ὁ περισσὸν ἐπιστάμενός τι ποιῆσαι,**5 Πειραϊκοῖς κεῖται τοῖσδε παρὰ σκέλεσιν.**ἀλλὰ σὺ τῷ μύστῃ ῥοιὴν ἢ μῆλον ἄπαρξαι**ἢ μύρτον· καὶ γὰρ ζωὸς ἐὼν ἐφίλει.*

p. 272, 8 *ἐγείρησ* Pl^M, *ἐγείρησ* (A) in *ἐγείρῃσ* mut. C | *κοιμωμέ-*
νον A^{ar} 9 *ἐνάιδῃ* A^{ac} | *κεκοίμηκε*² (litt. finalem lineola indicavit
 A, ipsam superscr. C) P *κεκοίμικ'εν*¹ Pl^M -*μηκεν* Pl^E; (cf.
 408, 4) 10 *σκάξουσι* (' C ~ A^{ac}) P | *ὁρῶν*: *θ* ex corr. rest.
 A | *ἐπη* (" C) P Pl, *βέλη* Br. ||

1 sqq. ap. Buh. p. 141 (n. 50); fragmenti Mel. longioris
 (406—506) particula prima quindecim epp. exhibet tantum non
 omnia in poetas artificesque composita 2 *εἰς* εὐφ. L 2sq. *του*
μύστου τ̄ *ἑλληνωνίς* L; *ἑλληνικῶν* Holstenius *Ἑλλήνων* Ierōn
 Paulssen | post *μυθολογημάτων* clausulam posuit L, serius re-
 liqua idem add.: cf. Mein. Anal. p. 33 | Suid. (s. v. *Εὐφο-*
ρίων) quoniam poetam Chalcidensem in Syria obiisse se-
 pultumque esse testatur (*τέθαπται ἐν Ἀπαμείᾳ, ὥς δέ τινες,*
ἐν Ἀντιοχίᾳ), ex iis qui Theodoridae ep. pro iusto epitaphio
 habent alii (cum Schneidero) de cenotaphio in Piraeo ex-
 structo cogitant, alii mortui ossa e Syria in Atticam trans-
 lata esse (cum Reiskio) statuunt; Knaack denique poetam
 seniore e Syria reducem in Attica conditum esse putat, plus
 aequalis poetae quam Suidae testimonio tribuens, v. Maass Orph.
 p. 115. Ep. inter irrisoria (cf. XIII 21) rettulit Susemihl comparans
 inprimis Cratetis (?) in Euphorionem ep. XI 218, quo obsceni
 poetae amores vellicantur, nec immemor libelli, quo Euphorion
 Theodoridam impugnasse videtur, laudati a Clemente Alex.
 (strom. V 243: *ἐν ταῖς πρὸς Θεοδωρίδαν ἀντιγραφαῖς*)

4 *ἐπιστάμενός* (piorem acc. C, alterum AC) P | *ποιῆσαι* apogr.:
 v. XI 218, 3 5 cf. eiusdem ep. v. 4: *καὶ γὰρ Ὀμηρικὸς ἦν* (Suid. s.
Εὐφ.: *ἐγένετο — πολύσαρκος, κακοσκελής*, quae vix quidquam
 afferunt ad Euph. verba interpretanda) | *τῇδε* Reiske | *παρα*
 A^{ac}; cf. IX 743, 1 6 *ἀλλὰ σοὶ* P, cr. Reiske | *τῷ* P | *ῥοιὴν*:
 cf. Knaack JJ. 143, 772 sqq. | *μῆλον*: cf. fr. 8 (M.) | *ἄπαρξαι* C
ἀπάρξαι A^{ar} 7 *καὶ μύρτον* ap. Buh. | (*τάδε γὰρ* proposuit Jac.) ||

407. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

C

Εἰς Σαπφῶ τὴν Μιτυληναίαν | μελοποιόν,
τὴν | ἐν τῇ λυρικῇ ποιήσει | θαυμαζομένην.

L

Ἥδιστον φιλέουσι νέοις προσανάκλιμ' ἐρώτων,
5 Σαπφῶ, σὺν Μούσαις ἧ ῥά σε Πιερίη
ἧ Ἑλικῶν εὐκισσος ἴσα πνεύουσαν ἐκείναις
κοσμεῖ, τὴν Ἐρέσῳ Μοῦσαν ἐν Αἰολίδι·
ἧ καὶ Ὑμὴν Ὑμέναιος ἔχων εὐφεγγέα πεύκην
σὺν σοὶ νυμφιδίων ἴσταθ' ὑπὲρ θαλάμων·
10 ἧ Κινύρεω νέον ἔρνος ὀδυρομένη Ἀφροδίτῃ
σύνθρηνος μακάρων ἱερὸν ἄλσος ὀρήσ·

5

1 ep. non sepulcrale om. Pl; est in ap. Buh. p. 141 (n. 51);
versus effigiei poetriae subiectos fuisse censet Diltthey
2 τὴν μιτυ τὴν (articul. punctis delet L) μελ. P 3 ἐν τῇ L
4 ἡδιστον (AC) P (ἡδίσταν Heck.) | φιλέουσι: cf. XII 171, 4 |
πρὸς ἀνάκλιν' (spir. et apostroph. AC, accentus C) ἐρώτων
(ἐ refecit C) P; προσανάκλιμ' ἐρ. 'amoris levamentum, so-
laciū' Salm. (πρὸς ἀναψιν ἐρ. Reiske, προκέλευθον ἐρ.
Toup, πάρος ἄλκαρ ἐρ. s. ἀνίης Jac., πρὸς ἀνάκλιν' Ἑρωτα
Heck., ποτ' ἀνάκλιμ' ἐρ. 'quae aperiebat olim amores' Herm.)

5 σαπφῶσιν μούσαις. (punctum C) P; correctoris interpunc-
tionem sequitur Heck. | ἧ ῥά σε C ἧ (potius quam ἧ) ρά σε A^{ac}
ἧ ῥά σε ap. Buh.^m (Schaefer, εἴτε σε Reiske, ut unius periodi
protasis quattuor dist. prioribus contineretur, apodosis a voce
πάντῃ inciperet) | (Πιερίσιν apogr.) 6 ἧ (C) ἐλ. (C) P | (ἧ ter
repet. ut ep. 27, 5 sqq.) 7 τὴν: = C qui notulam et ab initio
et in fine vs. adponit | ἐρεσῶι. C ερεσῶ? A^{ac} | μοῦσαν. ἐν αἰολίδι
(~ ex ' cr. C, alio atram. idem superscr. ἐν) P 8 ἧ? A^{ac} | ὑμῖν
(AC) P: cr. Reiske | εὐφεγγέα, (C, α ex o? cr. A) P
9 συνσοὶ P | ἴσταθ' ὑπὲρ C ἴσταθ' ὑπὲρ A^{ac} ἵσταθ' ὑπὲρ Heck.
ἴστ. ὑπάλ Diltthey 10 sq. cf. Sapph. fr. 62 sq. 10 κινύ-
ρεω, νέον ex κινύρεο νέον corr. P | ἔρνος (A? et C) P | ὀδυρο-
μένη (spir. et signum vocalis productae C) P -μένη Br.
-μένης ap. B. G. R. | ἀφροδίτῃ A -τηι C, Κυθερεία (hiatus
vitandi causa) Diltthey 11 ἄλσος? A^{ac} | ὀρήσις P

πάντη, πότνια, χαῖρε θεοῖς ἴσα· σὰς γὰρ αἰδὰς
ἀθανάτας ἔχομεν νῦν ἔτι θυγατέρας. 10

408. ΛΕΩΝΙΔΑ.

C. Pl

Ἔτερον εἰς Ἰππώνακτα τὸν | τῶν ἰάμβων
ποιητὴν· | ἦν δ' οὗτος Ἐφέσιος. L

Ἀτρέμα τὸν τύμβον παραμείβετε, μὴ τὸν ἐν ὕπνῳ
πικρὸν ἐγείρητε σφῆκ' ἀναπανόμενον.

ἄρτι γὰρ Ἰππώνακτος ὁ † καὶ τοκέων καταβαύξας,
ἄρτι κεκοίμηται θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ.

1 πάντη A | post χαῖρε punctum posuit C | θεοῖς***
γὰρ ἴσας αἰδᾶς C θεοῖς γὰρ ἴσας αἰδᾶς A^{ac} (-δᾶς in δᾶς, po-
stea in δᾶς mut. C, qui not. ∞ et in fine vs. et in m^o add.)
2 νῦνέτι A νῦν ἔτι C (qui ante νῦν interpunxit) | varia tentata
sunt ad vs. 9 sq. corrigendos: θεοῖς ἴσας γὰρ αἰδᾶς, ἄφθιτε, σὰς
ἔχομεν Mein.; τεὰς ἴσας γὰρ αἰδᾶς ἀθανάτοις ἔχ. ap. Buh.;
χαῖρε· θεοῖς ἴσα σὰς γὰρ αἰδᾶς (Reiske) — ἀθανάτας τ'
ἔχομεν Toup, — ἀθανάτας σέβομεν νῦν ἄτε θ. Dilthey;
χαῖρε θεοῖς ἴσα· σὰς (verba θεοῖς ἴσα ad χαῖρε, non ad
ea quae sequuntur, referens) Tyrwhitt (cf. 2 b, 2), ἴσα· σὰς γὰρ
αἰδᾶς ἀθανάτων ἄχομεν νῦν ἔτι Heck., ἴσα· σὰς γ. ἀ.
ἀθανάτας ἔχομεν θεᾶς ἀπο θυγ. Herm. (ἴσα· καὶ γὰρ αἰδᾶς
ἀθανάτας ἔχ. νῦν ἔτι σοῦ θυγατρᾶς Unger) | σὰς ἔτι Br. | θυ-
γατέρας: cf. IX 192, 1 θυγ. μὲν Μαιονίδεω || 3 sqq. Pl^m III^a
c. 22 (εἰς ποιητάς), 18 (Pl^l c. 25, 18; Pl^s c. 25, 22); duo in
Hipponactem epp. 408 et 536 scr. Pl non in textu, sed
(f. 40^r) in m. inferiore, cf. ad VII 69 (Theocriti? in Hippon. ep.
XIII 3 cum VII 405 inter sepulc. exhibet Plan.) 3 sq. εἰς Ἰππώ-
νακτα Λεωνίδου Pl^m. Λεων. εἰς Ἰππ. Pl^s Λεωνίδου tantum Pl^l
3 Tarentinum imitatur (praeter Philippum ep. 405) Gaetulicus ep. 71

4 ἔτ) εἰς Ἰππώνακτα (C ἰππον. L^{ac}) P | ἰάμβων ποιητ (5) L
5 δ' οὗτος (δ' ο ex δε corr.) L | num. VI adpinxit C: cf. ad
VII 398 6 cf. 71, 5; Call. 37^a | παρ' ἀμείβετε C | ἐνύπνῳ A^{ac}
7 ἀναπανόμενοι A^{ac} 8 ὁ δ (i. e. ἡ καὶ) τοκέων εἰς A, qui ver-
sum imperfectum reliquit, εἰς βλάβῃ ξας (αν in eraso ζτ?)
C, qui ∞ in m.^o, ab initio vs. et in fine repetit; signum ÷
ante βαύξ. intulit L, qui illud signum cum ζτ in m.^o ad-
posuit; ὁ ἡ καὶ τοκέων εἰς (ex ια alio atram. corr.) βαύξας
Pl^m | τεκέων εἰς β. ex sch.^{B. w} (ἡγουν ὁ καὶ τοὺς παῖδας κε-

P 268 ἀλλὰ προμηθήσασθε· τὰ γὰρ πεπυρωμένα κείνου 5
 ῥήματα πημαίνειν οἶδε καὶ εἰν Ἀΐδη. M 40^r

409. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ [ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ]. C

Εἰς Ἀντίμαχον τὸν Κο|λοφώνειον ποιητὴν, |
 5 τὸν Ὀμήρῳ παραβαλλόμενον. L

Ὅβριμον ἀκαμάτου στίχον αἴνεσον Ἀντιμάχοιο,
 ἄξιον ἀρχαίων ὀφρύος ἡμιθέων,
 Πιερίδων χαλκευτὸν ἐπ' ἄκμοσιν, εἰ τορὸν οὔας
 ἔλλαχες, εἰ ξαλοῖς τὰν ἀγέλαστον ὄπα,
 10 εἰ τὰν ἄτριπτον καὶ ἀνέμβατον ἀτραπὸν ἄλλοις 5
 μαίεαι. εἰ δ' ὕμνων σκάπτρον Ὀμηρος ἔχει,
 καὶ Ζεὺς τοι κρέσσων Ἐνοσίχθονος· ἀλλ' Ἐνοσίχθων
 τοῦ μὲν ἔφν μείων, ἀθανάτων δ' ὕπατος.

κωμωδικῶς') petivit Opsop.; τοκέων καταβάνξας Br., τοκέ' ὄν
 καταβρύξας Reiske, τοκέ' αἰνὰ βάνξας Mein., τοκέων ἐπι β. Herm.,
 τοκέων ῥα β. Heck., ὁ κερτομέοντα olim ci.; cf. Mel. 79, 4
 p. 275, 9 cf. 405, 5 | ἄρτι (" rest. C) P | ἐνησ. A^{ac}

1 cf. 320, 3 | προθυμήσασθε sch.^{B. w} 2 ποιμαίνειν Pl^{mac} |
 εἰναΐδῃ A^{ac} || 3 sqq. ep. non sepulcrum praetermisit Pl

3 θεσσαλ C; ep. Sidonii est (cf. IX 63) 4 ἀντίμα^χ τον κολοφωνεῖ^ο
 L | παραβαλλόμε^ε L | ὃ in m.^o C 5 ὄβριμον? A^{ac} | εὐκαμάτου Salm.
 7 cf. 411, 9 et ἄξιον ἀρχαίης 708, 4 (Dioscor.) 8 cf. VII
 34, 2; Call. fr. 74^b, Diltthey Cyd. p. 18 | ἐπάκμοσιν A^{ac} | εἰ*
 C εἰς? A^{ar} | οὔας A^{ac} 9 ἀγέλαστον (ἀ ex ἀ C, idem λα in
 eraso ω) P | ὄπα (" rest. C) P: verba spectant Thebaidem Anti-
 machi, qua 'arma fraternae tristia militiae' cecinit 10 εἰ***
 τὰν P: εἰ καὶ τὰν A^{ar} | ἄτριπτον P, cr. Salm. 11 δ' ὕμνων
 A^{ac}, prius v. serius vid. inseruisse A, ut f. οἰμῶν reponere ma-
 lis; δ' ὠδῶν FG. Schmidt | σκάπτρον A^{ar}: Lucret. III 1035 (Hor.
 carm. IV 9, 5) 12 ζεῦσ A^{ac} | ἄλλενόσι χθῶν? A^{ac} 13 τοῦ
 μὲν (C) P μούνον Ludwich; at cf. IX 387, 5 | ἀθανάτων
 (' et ' AC) δ' ὕπατος (C ' AC) P ἀθ. γ' ὕπατος Bothe ἀθ.
 ὕπατον Ludwich; ἀλλ' ἑτέρων et ἀσσοτάτω δ' ὕπατος ego ci.

καὶ ναετὴρ Κολοφῶνος ὑπέξενυται μὲν Ὀμήρῳ,
ἀγείται δ' ἄλλων πλάθεος ὑμνοπόλων. 10

410. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

C

Εἰς Θέσπιν τὸν εὐρετὴν | τραγωδίας, ὃς πρῶτος |
5 ἐποίησε χορὸν καὶ πᾶσαν | ἐκόσμησε τὴν σκηνὴν
ἄρ|χαίῳ τρόπῳ, καὶ | μετεπλάσθη παρ' Αἰσχύ-
λου | τὰ πράγματα | καὶ τῶν μετέπειτα. L

Θέσπιν ὅδε, τραγικὴν ὃς ἀνέπλασα πρῶτος αἰοιδὴν
κωμήταις νεαρὰς καινοτομῶν χάριτας,
10 Βάκχος ὅτε † τριττὸν κατ' ἄγοι χορὸν, ᾧ τράγος ἄθλων
χῶττικὸς ἦν σύκων ἄρριχος ἄθλον ἔτι.
οἱ δὲ μεταπλάσσουνσι νέοι τάδε, μυρίος αἰῶν 5
πολλὰ προσευρήσει χᾶτερα· τὰμὰ δ' ἐμά.

1 ναετὴρ (' A ' C) P | ὑπέξενυται C ὑποξενυται A^{ac}
2 ἀγείται? A^{ac} | δ' ἄλλων ("rest. C) P || 3 sqq. ap. Buh.
p. 141 (n. 52); eiusdem de tragicis cycli sunt (Diosc.) epp. 410 sq.,
37,707: cf. Bennd. p. 32 4 εὐρετὴς τραγωδίας L | πρῶ επ. L (πρῶ-
τον perperam Düb., cf. v. 1) 5 πᾶσαν ἐκ. τὴν σκηνὴν L
6 καὶ μετεπλάσθη 7 post αἰσχύνι primo verba 'καὶ' τῶν
μετ' εἰπετα adnexuit L, postea demum inter lemmatis lin.
sextam et sq. τ—: πράγματα inseruit 8 ὅδε (' C) P (ἐγὼ ap.
B.^m) | ἀνέπλασε P -σα Salm. 9 νεαρὰς A^{ac} -ρὰς C 10 ὃ
τετριθὺν C ὁ τετριθὺν? A^{ac} (τριτθὸν, τριττὸν, τρίττυν, τρίτυν
apogr.) | κατὰγοι (' AC) χορὸν. (C χορὸν A) P | ὅτε τριττὸν
(τρίτατον Heinsius) κατὰγοι χ. 'triplicem chorum trinis Dio-
nysiis ducit' Bentley, ὅτε ἀγρώταν κ. χ. Reiske, ὅτε τρυγικὸν
(cl. Acharn. 628) Jac., ὅτε βριθὺν Tucker; ὅτε τριττυῖ Welcker,
τριττὸν κατ' ἄγοι χ. Herm., ὅτε ἐς τριττὸν κατὰγοι χ. Bothe, Βάκχω
ὅτε τριττὸς κ. χ. Heck. (malim βάκχον ὅτε τριττὸς) | τράγος
(' AC) ἄθλων (circ. corr. ex acuto?) P; gen. ἄθλων tuetur
Mein. (referendum ad ἄθλον v. 4: 'concertationum prae-
mium'); τρ. ἄθλον ap. B. (cf. Theocr. 1, 3), τρ. αἰθῶν Jac., τρ.
ἄκρον Emperius, τρυγὸς ἄσκος Reiske (v. Chronic. Par. l. 55:
ἄθλον — ἰσχάδων ἄρσιχος καὶ οἶνον ἀμφορέυς et l. 58) 11 χῶτ-
τικὸς C χῶττ. A^{ac} | ἦν? A^{ac} | ἄθλος (' rest. C; ἄθλ.? A^{ar}) P ἄθλον
Heinsius (ὑθλος 'ut adhuc fabula est' Bentley) | ἔτι (' C) P

411. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ.

C

Εἰς τὸν αὐτὸν Θέσπιν· | ἐν ᾧ καὶ περὶ Αἰσχύλου |
τοῦ μετ' ἐκείνον τὴν | τραγωδίαν πυργώσαντος.

L

Θέσπιδος εὔρεμα τοῦτο τά τ' ἀγροῖωτιν ἀν' ὕλαν
5 παίγνια καὶ κώμους τούσδε τελειότερους
Αἰσχύλος ἐξύψωσεν, ὃ μὴ σμιλευτὰ χαράξας
γράμματα, χειμάρρῳ δ' οἷα καταρδόμενα,
καὶ τὰ κατὰ σκηνὴν μετεκαίνισεν. ᾧ στόμα † πάντων
δεξιόν, ἀρχαίων ἦσθα τις ἡμιθέων.

p. 277, 12 μετὰπλάσουσιν (C) P μεταπλάττουσιν ap. B.^t μετεπλάσ-
σαντο ap. B.^m, cr. Heinsius (cf. Melinno εἰς 'P. 13 sq.) | (τάδ' ὃ
Reiske) | μύριος A^{ar}, cr. C | αἰών (C' A) P 13 πρὸ, σεῦ,
φήσει C προ σ' εὐ φ. ? A^{ar} προσευρήσει (ap. B.^m) et προσεμφρή-
σει Reiske | χᾶτερα C χᾶτ. A^{ac} | τᾶλλα A τ' ἄλλα C τὰμὰ Mein. |
δ' ἐμά (A C) P (τᾶλλα δ' ἔβα Heinsius) ||

1 sqq. ap. Buh. p. 142 (n. 53) 1 αὐτοῦ C
2 sq. ep. 'in Aeschylum, non in Thespin scriptum' Dübner.

2 εἰς τὸ αὐτὸν L | ἐνῶ et αἰσχυλ L 3 μετεκεῖν τὴν τραγω-
δίαν L 4 interpunctionem post τοῦτο (cum P) om. Heck., ut
εὔρεμα non pro nominativo haberetur, sed cum ἐξύψ. iunge-
retur | τὸ δ' P τάδε ap. B.^m τὰ δ' Reiske τά τ' Heck. | ἀνύ-
λαν A^{ac} 5 τοὺς δὲ τελειότερους (A C) P, τούσδε γελοιο-
τέρους Heinsius (τοὺς ἀτελειότερους Salm., τούσδ' ἔτι λιτοτέρους
et τούσδ' ἀγγελαιοτέρους Reiske) τούσδ' ἔτι μειοτέρους Jac., qui
idem τελειοτ. 'per prolepsin dictum' defendit 6 ἐξύψωσε

νόμῃς μια ἐν ταχαράξας (εὐ A^{ar}; ∴ supra o et bis in m.^o C, ζι
adpinxit L) P | ὀνήσιμα et νοησιμα εὐτα apogr.; ὃ μὴ σμιλευτὰ Salm.
(νεοσμίλευτα epitheton in Euripidem quadrans, non in Aeschy-
lum proponit Bentley: cf. Ran. 819) 7 γράμματα P | χει-
μάρρῳ δ' P | δ' ἴσα Heck. Herw. | καταρδόμενα A (Heck.) κατ'
ἀρδ. C -δόμενος ap. B.^m καλινδόμενα Dübner κατερχόμενα
Herw. καταδρομέα Ludwich 8 κατασκηνὴν A^{ac} | μετ' ἐκαί-
νισεν C | ᾧ (A C) στόμα πάντων (A C) P: cf. VII 2, 1; 4, 1;
6, 3; 75, 1; IX 26, 3; 184, 1; 188, 1 9 δεξιὸν ἀρχαίων A
δεξιόν· ἀρχαίων C (ἀρχ. ἡμιθέων iungens, ut iunxerunt Bendl.
Jac.: cf. 409, 2; 561, 2; IX 64, 8) | ἦσθα τίς P | extrema ep. verba
multi corrigere conabantur, adhuc nemo restituit: ἄξιον ἀρχαίων,
ἦσθα τις ἡμ. Reiske, ἄ στόμα πάντως ἄξιον ἀρχ. ἦθεος (s. ἦσθ' ὅτις)
ἡμ. Diltthey; ἀρχ. ἦ (s. εἰ) θέμις Korsch; εὐστοχα πάντα, δεξιὸς

412. ἈΛΚΑΪΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΟΥ.

C. Pl

Εἰς Πυλάδην, οὐ τὸν | Ὀρέστου φίλον τὸν | θαυμαζόμενον, ἀλλὰ |
τὸν ὑποκριτὴν τῆς | νέας τραγωδίας ἢ κωμωδίας, | ἢ τὸν τὰ
Διονύσια κα|τορχούμενον. L

5 Πᾶσά τοι οἰχομένῳ, Πυλάδῃ, κωκύεται Ἑλλὰς
ἄπλεκτον χαίταν ἐν χροῖ κειραμένα,
αὐτὸς δ' ἀτμήτιο κόμας ἀπεθήκατο δάφνας
Φοῖβος ἐὼν τιμῶν ἢ θέμις ὑμνοπόλον.
Μοῦσαι δ' ἐκλάυσαντο, ῥόον δ' ἔστησεν ἀκούων 5
10 Ἀσωπὸς γοερῶν ἤχον ἀπὸ στομάτων.
ἔλληξεν δὲ μέλαθρα Διωνύσοιο χορείης,
εὔτε σιδηρεῖην οἶμον ἔβης Αἶδεω. M 95^v

ἀρχαίων ἢ ῥά τις ἡμ. Ludwich, ὃ στόμ' ἐπαίνων ἄξιον οὐρανίων
FG. Schmidt; εὔ στόμα νωμῶν δεξιὸν ἀρ. ἥρανος ἡμ. ego ci.
cf. Hermesian. 2, 16. 22 (B.); A. P. IX 98, 6 ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 22 (εἰς ποιητάς), 16 (Pl^I c. 25, 75; Pl^S
c. 25, 78); ep. est ap. Ir. p. 91 inter epp. Alcaeī 1 μεσση-
νίς add. C, om. Pl. 2—4 lemmate caret Pl^M (εἰς Πυλάδην Pl^S)

3 τ¹ησ¹ νέας τραγῳδ^δ ἢ κωμῳδ^δ: L | τὸν (rest. C) τὰ (C) διω-
νύσια (C, διονύς. L^{ac}) κατ' ὄρχ. (C, κατορχ. L^{ac}) P | περὶ Πυ-
λάδου Μεγαλοπολίτου κιθαρῳδοῦ μέμνηται Πανσανίας ἐν τοῖς
περὶ Φιλοπολίμενος λόγοις τοῦ Ἀρκάδος περὶ τὸ τέλος τῶν Ἀρκα-
δικῶν sch.^B: cf. Pausan. VIII 50, 3; Plut. Philop. 11; Br., cum
Megalopolitanum Pyl. confunderet cum pantomimo recentiore,
qui imperatore Augusto florebat (Suid. s. v. Πυλ., Athen. 20 E.
Suet. Aug. 45), ep. perperam Alpheo tribuit 5 cf. VII 241 | πᾶσά

(A C) σοι (τ C) P πᾶσα σοι Pl^M | κωκύεται (κ in er. i,
Πυλάδῃ A^{ar}) P 6 ἄπλεκτον (A C) P, εὔπλεκτον Herw. | χαί-
ταν C χαίταν A^{ac} | ἐν om. P, add. Pl 7 cf. Diog. L. II 6, 54 |
αὐτός δ' Pl^M | ἀπ' ἐθήκατο C 8 ἐὼν (rest. C, ἐὼν? A^{ac}) P Pl |
ἢ C ἢ s. ἢ A^{ac} | ὑμνοπόλ^oν P^{pr} -πόλων A^{ar} 9 cf. Mosch. 3, 72;
A. P. VII 10, 5 | μούσαι A^{ac} | ἐκλάυσαντο P | post ἀκούων erasa est
interpunctio in P 10 Ἀσωπὸς C ἄσσωπος A^{ar}: ποταμὸς Θεβῶν
sch.^w, immo fluvius Peloponn. Pyladis maerere mortem dicitur |
γοερὸν P, cr. Pl | ἤχον (rest. C) ἀποστ. P 11 (διονύσοιο Pl^S) |
χορείης (A C) P Pl^M 12 εὔτε A^{ac} | οἶμον (prosodia, quam A
exhibuerat, erasa) C | Αἶδεω A^{ac} | cum Alcaeī ep. cf. Kaib. 790 ||

413. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

C₁. Pl

Εἰς Ἰππαρχίαν τὴν φιλόσοφον τὴν γυναῖκα | Κράτητος. L

P 269 Οὐχὶ βαθυστόλων Ἰππαρχία ἔργα γυναικῶν,

τῶν δὲ Κυνῶν ἐλόμαν ῥωμαλέον βίοτον. M 92^v5 οὐδέ μοι ἀμπεχόναι περονήτιδες, οὐ βαθύπελμος
εὐμαρίς, οὐ λιπόων εὐάδε κεκρύφαλος.

οὐλὰς δὲ σκίπωνι συνέμπορος ἅ τε συνωδὸς 5

δίπλαξ καὶ κοίτας βλήμα χαμαιλεχέος.

ἄμμι δὲ Μαιναλίας κάρρων αἰὼν Ἀταλάντας

10 τόσσον, ὅσον σοφία κρέσσον ὀρειδρομίας. M 93^r

1 sqq. Pl^M III^b c. 11 (εἰς γυναῖκας), 11 (Pl^E c. 12, 52)
 1—2 nomen auctoris bis scr. C, et in fine p. 268 (C₁) et initio
 p. 269 (C₂) itemque ep. duplici lemmate instructum est
 1 ἀντιπάτρου (gentili omisso) C₁ Pl, ἀντ. θεσσαλ^ω C₂; Sidonio
 recte trib. ep. Br. (Kaibel, Setti) 2 verba εἰς Ἰππαρχ^η τὴν
 φ. — κράτ. scr. p. 268 L, eadem iteravit induxitque L p. 269,
 ubi post κράτ. addidit haec: του θηβαίου ⁸ κατάρξαν^τ | τῆς (σ
 rest., non ex ν cr. C) κυνικῆς αἰρέσεως (sic; τῆς κ. μίξεως a
 lemmatista dicendum fuisse ad indicandam κυνογαμίαν monuit
 Jac.) 3 vs. scr. A in ultima pag. 268, repetit C in marg.
 superiore p. 269 | οὐχι A^{ac} | βαθυστόλων A C βαθυζώνων (sed
 ζ ex σ cr. Pl^M) Pl, cr. Jac. 4 τῶν δὲ C τόνδε? A^{ac}; f. τὸν
 δὲ | ἐλόμαν^η (ἐλομαν A^{ac}, η C^s) P -μαν Pl | (ῥωμαλέων Dübner.)
 5 οὐ δέμοι P | περονήτιδες (‘ C, eraso circumflexo?) P Pl -νά-
 τιδες Br. | οὐ δὲ βαθύπεπλος (‘ C) P οὐ * * βαθύπεπλ. (erasae
 vid. litt. φρ) Pl^M οὐ β. Pl^E | βαθύπελμος Salm. (cf. VI 294,
 4) 6 εὐμαρίς P Pl, scr. εὐμαρίς; (βαθύπεπλος) σύβαρις per-
 verse Reiske 7 οὐδὰς (~ C, ‘ ? A^{ar}) P Pl (θύλαξ Toup, θυ-
 λὰς Br.); cr. Heck. (Lob.; cf. schol. Lycophr. ad 183 οὐλὰς ἢ
 πήρα et A. P. VI 293, 3) | σκίπωνι C σκίπωνι A^{ac} Pl | ἅτε C
 ἄτε A^{ac} | et vocī συνέμπ. et συνωδὸς explicandi causa ‘σύμφωνος’
 adscr. sch.^B 8 δίπλαξ: cf. Il. Γ 126; διπλοῦν λίπος sch.^B inepte
 (memor locutionis Homericæ: δίπλακι δημῶ Ψ 243) | βλήμα χα-
 μαι-λεχέος (circumfl. in eraso acc. C) P^{ro} μάχομαι λ. A^{ac};
 cf. Il. Π 234 9 ἄμμι δὲ (‘ et ~ C) P ἄμμι δὲ Pl (φαμί δὲ
 Korsch) | μαιναλίας C -λιᾶς A^{ar} | κάρρων. P κρέσσων Pl | ἄμιν
 A^{ac} in ἄμιν mut. C, qui notulam ~ in fine vs. et m.^o repetit;

414. ΝΟΣΣΙΔΟΣ ΤΗΣ ΜΕΛΟΠΟΙΟΥΣ. C. Pl

Εἰς 'Ρίνθωνα τὸν Συρη|κόσιον ποιητήν. L

Καὶ καπυρὸν γελάσας παραμείβεο καὶ φίλον εἰπὼν
 ῥῆμ' ἐπ' ἐμοί. 'Ρίνθων εἴμ' ὁ Συρακόσιος,
 5 Μουσάων ὀλίγη τις ἀηδονίς· ἀλλὰ φλυάκων
 ἐκ τραγικῶν ἴδιον κισσὸν ἐδρεψάμεθα. M 32^r

415. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ. C

Εἰς τινὰ Βάττου υἱόν (ἢ Βαττιάδην), | ποιητήν. L(C)

Βαττιάδεω παρὰ σῆμα φέρεις πόδας εὖ μὲν ἀοιδὴν
 10 εἰδότος, εὖ δ' οἶνω καίρια συγγελάσαι.

αμιν (sic) Pl^M a quo dissentiunt Pl^E, quae βίος ἦν exhibent; αἰὼν
 scripsi, μνάμα et (κάρρω) μναμεῖ Heck., ἐρμιν Ellis, (κάρρον)
 λῆμ' ἦν Jac., (εἴμειν 'infin. Rhod.' Korsch) p. 280, 10 ὅσον
 ('C) P: cf. ad 15, 2 | σοφίῃ P σοφία Pl | κάρρον? | ὀρειδρομίας P
 ὀριδρομίας Pl (cf. Lob. paral. 455, Herodian. II 410, 6 sqq.) ||
 1 sqq. Pl^M III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 16

1 τ^ρησ^τ μελ^π add. C, om. Pl 3 παρ' ἀμείβεο C 4 ἐπεμοί
 A ἐπ' ἐμοί. C | 'Ρίνθων τραγικός sch.^B | εἴμ' (spir. rest. C) P εἴμ'
 Pl^M | ὁ (° C) συρακόσιος (η C^s) P συρηκόσιος (i ex v cr.) Pl^M
 5 cf. 355, 3 sq. | ὀλίγη A^{ac} λιγυρή? | τίς P (Μουσῶν ἃ λιγύγη-
 ρος Reiske) | ἀη*δονίς P^{pr} ἀηιδονίς A^{ar} (cf. Kaib. 551, 1 sq.) |
 ἀλλὰ φ_λυάκων C (qui signum ∞ in fine vs. et m.^o repetit)
 ἀλλαφνυάκων? A^{ac} ἀλλὰ καλύκων Pl, γρ. καὶ κορύμβων (quod
 ci. Casaubonus) sch.^w; cf. Steph. Byz. s. Τάρας: 'καὶ 'Ρίνθων
 T. φλύαξ, τὰ τραγικὰ μεταρρυθμίζων ἐς τὸ γελοῖον, Suid. s.
 'Ρίνθων, Susem. I 237 6 κ_ι*σ_ςσὸν C κρεσσον (ad proximi
 ep. versum postremum relapsus) A^{ar} | in fine vs. ζτ posuit L,
 ab initio olim signum incipientis ep. fuisse adpictum v d. ||

7 sqq. apogr. Buh. n. 54 (p. 142) 7—8 εἴστινα βάττ⁸ υἱόν
 ποιητήν scripsit L (ποιητήν C^{pr}); post υἱόν (in fine versiculi)

C add. ἡ βαττιά; idem lemmati nomen auctoris (καλλιμάχ) sub-
 iecit 7 a Callimacho ep. abiudicat Bentley (Weigand, Dil-
 they); praemittit disticho ep. VII 525 O. Schneider, qui octa-
 stichon (ep. 525 + 415) non in Callimachum, sed ab hoc in
 patris honorem compositum esse vult 9 παρασῆμα (~ C eraso
 accentu pristino) P 10 cf. 355, 3; 440, 7; XIII 6, 6 | εἴ (° C) P

416.

Εἰς τὸν σοφὸν Μελέαγρον | τὸν τοὺς στέφανους | τῶν
ἐπιγραμμάτων | πλέξαντα, τὸν υἱὸν | Εὐκράτεος
τοῦ Γαδαρηνοῦ. L

Εὐκράτεω Μελέαγρον ἔχω, ξένε, τὸν σὺν Ἑρωτι
5 καὶ Μούσαις κεράσανθ' ἡδυλόγους Χάριτας.

417. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

C. Pl

Νᾶσος ἐμὰ θρέπτειρα Τύρος· πάτρα δέ με τεκνοῖ
'Αιθίς ἐν Ἀσσυρίοις ναιομένα Γαδάροις.
Εὐκράτεω δ' ἔβλαστον ὁ σὺν Μούσαις Μελέαγρος
10 πρῶτα Μενιπείοις συντροχάσας Χάρισιν.

ἐν Valckenaer | καίρια (' C A^{ar}?) P: cf. XII 122, 4 | συγγελά-
σαι (' C) P συγκεράσαι ap. Buh.^m (Haupt, Meineke) ||

1 sqq. ap. Buh. p. 142 (n. 55) 1—3 cf. vol. I p. 68 sq. | lemma
adscriptum est unum duobus epp. 416 sq., ita ut prior tituli
pars epigrammati 416 adnexa sit, altera versibus 417, 1—3

1 μελέαγρ^o L 2 πλέξαν^τ 3 γαδαρη^ν (η restituit, non corr.
ex α C) P; litt. ρηνοῦ vid. scriptae fuisse in versiculo sq., quae
post erasae, ut litteris γαδα in eadem linea subicerentur; post
lemma ab L exaratum add. (iuxta 417, 3) τοῦ λαυτοῦ (ρ<η-
νοῦ)? L^{ar} μελεάγρον C, non ut utrumque ep. Gadarensi tri-
bueret, sed ut ep. in Meleagrum ab ipso Meleagro composi-
tum esse indicaret; ep. 416 clausula post χάριτας non destitu-
tum tamen in decadis indice praetermisit C, cf. ad ep. 419

4 auctor ep. imitatur Meleagrum (419, 3 sq.); ab ipso Meleagro
aut ab aequali poeta ep. compositum censet Menk | ἔχω (' C)
P | συνέρωτι? A^{ar} (σὺν ἔρωσι Martinus) 5 κεράσαντ' P, cr.
apograph. || 6 sqq. Pl^m III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 17

5 τοῦ αὐτοῦ μ. C (cf. ad l. 3), Μελεάγρον Pl 7 ἐμὰ (ἐ
rest., non ex alia vocali cr. C, ' C) P ἐμὰ Pl^m (signum voc.
productae add. Plan. ipse) | δέμε (' A C) P δ' ἐμέ Br. | post
τεκνοῖ punctum posuit Pl^m, erasa est interp. in P: cf. VII 86, 2

8 ἐνασσ. A^{ac} | φαινόμενα? | Γαδάροις P Pl Γάδαρα Heck.;
f. Γαδαρίς | exstat sch.^B: ἐν Ἀσσυρίοις ἀντὶ τοῦ ἐν Συρίοις· Γάδαρα
γάρ, ὡς φησι Στέφανος, ἔστι πόλις Συρίας, ἣτις καὶ Ἀντιόχεια καὶ
Σελεύκεια ἐκλήθη 9 ὁ σὺν C ὡι συν? A^{ar} 10 notulam x et
in m.^o et m.ⁱ adpinxit C | πρῶτα C πρὸς τὰ A^{ar} (cum C fa-

εἰ δὲ Σύρος, τί τὸ θαῦμα; μίαν, ξένε, πατρίδα κόσμον 5
ναίομεν, ἐν θνατοῦς πάντας ἔτικτε Χάος.

πουλνετῆς δ' ἐχάραξα τάδ' ἐν δέλτοισι πρὸ τύμβου·
γῆρας γὰρ γείτων ἐγγύθεν Ἴδιδεω.

5 ἀλλὰ με τὸν λαλιδὸν καὶ πρεσβύτην σὺ προσειπὼν
χαίρειν εἰς γῆρας καὐτὸς ἴκοιο λάλον. M 32^r

418. ΤΟῦ ΑὔΤΟῦ ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ. C

Εἰς τὸν αὐτὸν Μελέαγρον | τὸν ἐπιγραμματοφόρον. L

Πρώτα μοι Γαδάρων κλεινὰ πόλις ἔπλετο πάτρα,

10 ἥνδρωσεν δ' ἱερὰ δεξαμένα με Τύρος·

εἰς γῆρας δ' ὅτ' ἔβην, ἃ καὶ Δία θρεψαμένα Κῶς
κάμει θετὸν Μερόπων ἀστὸν ἐγηροτρόφει.

cit Pl) | μὲν ἱππείοις (potius quam ἱπ.) A^{ar} μενιππείοις C
(Heck.), μ^Γἐν¹ ἱππείαις Pl^M (Pl^E) Μενιππείαις (Vinc.) Holstenius |
σὺν τροχάσας C (ἀντὶ τοῦ πρῶτον ἐσπούδασεν ἐν τῇ ἱππικῇ ab-
surde sch.^B) | χάρισιν (C) P: cf. 726, 6 | mireris Coi insulae
mentionem omitti

1 εἴ δὲ P | τί τὸ θαῦμα: cf. τίς ὁ φθόνος 117, 5 | πατρίδα Pl^M
2 ἐν (spir. rest. C) P 3 cf. Weissb. p. 55 | πουλνετῆς δ' Pl^M |
τά δ'? A^{ar} | προτύμβου P 4 γῆρας γὰρ γείτων Pl | γῆρας
Kaib. | ἐγγύθεν (C) P idemque Pl^M καγγύθεν Pl^E (Br.
Kaib.); ἐγγ. <ἔστ>? | cf. πολιοῦ γήραος ἀγχίθυρος 726, 4 (Leon.),
πολιὴν τρίχα γείτονα μοίρης IX 139, 3 5 ἀλλὰ με P Pl
ἀλλὰ σὺ Jac. (Kaib.) | λάλιον P Pl | ζ' πρεσβύτην (C) P; -ταν Gr. |
σὺ προσειπὼν Pl; προσειπὼν A πρὸς εἰπὼν C (uterque om. σὺ);
φίλος εἰπὼν Jac., προτιειπὼν Heck., πάρος εἰπὼν Graefe, με
προσ. Jac. (Kaib.); f. Σύρον εἰπὼν | πρέσβυν τῇλε προσειπὼν
Korsch 6 (χαίρων Jac.) | καὐτὸς P καὐτὸς Pl^M | ep. 417—419
Meleagrum sylloges libros terminantem condidisse putat
Reitzenst. (duce Diltheio) || 7 sqq. ap. Buh. p. 142 (n. 56) 7 in-
ter adespota ep. recepit Br. | αὐτ C 8 τ' αὐτὸν L | post
ἐπιγραμματοφόρ add. L haec: οὗτος ὁ (C) μελέαγρος ἐν (C)
κῶ | τῇ νήσω (C νήσω L^{ac}) καταγηράσας | ἐτελεύτησεν

9 πρῶτα A^{ac} 10 δεξαμένῃ (α C^s) P; cf. XII 256, 11; Theocr. 17, 58
(καί σε Κόως ἀτίταλλε — δεξαμένα παρὰ ματρός) 11 γήρας (?) δ'
ὅτ' A^{ac} | ἔβην. καὶ (C) P ἔβην, ἥ καὶ Reiske ἔβαν ἃ καὶ Heck. |
διᾶ (A C) P Δία (Ptolemaeum Philad. Iovis nomine insigni-

Μοῦσαι δ' εἰν ὀλίγοις με, τὸν Εὐκράτεω Μελέαγρον 5
παῖδα, Μενιππείοις ἠγλάισαν Χάρισιν.

419. ΤΟῦ ΑἴΤΟῦ ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

C

Εἰς τὸν αὐτόν.

C

5 Ἀτρέμας, ὦ ξένε, βαῖνε· παρ' εὐσεβέσιν γὰρ ὁ πρέσβυς
εὖδαι κοιμηθεὶς ὕπνον ὀφειλόμενον,

P 270 Εὐκράτεω Μελέαγρος, ὁ τὸν γλυκύδακρον Ἔρωτα
καὶ Μούσας ἱλαραῖς συστολίσας Χάρισιν·

ὃν θεόπαις ἠνδρωσε Τύρος Γαδάρων θ' ἱερὰ χθών· 5
10 Κῶς δ' ἔρατῇ Μερόπων πρέσβυν ἐγηροτρόφει.

tum') Reiske: cf. Callim. hymn. 4, 165 sqq.; Theocr. 17, 66 |

θρεψαμένῃ^α A, α supra η scr. C | (ἔβην, καὶ διὰ θρέψεν ἔμ' ἡ Κῶς
ap. B.^m G.^m; ἔβην, Ἑρακλέα θρ. K. Gerhard) p. 283, 12 καμὲ P

1 μούσαι A^{ac} | δ' εἰν (priorem spir. A, alterum C) P | ὀλίγοις
(' C ' A C) P | δ' εὐκολίδες et δ' οὐκ ὀλίγαις Reiske, δ' ἡδυλόγοις
FG. Schmidt 2 μελητείοις (' A C) P; 'Homericis Gratiis' Lennep
(cf. Athen. 157 B); de Meleto erotico (Athen. 605 E, Ar. Ran.
1302) sunt qui perperam cogitarint; Μενιππείαις s. -οις Hol-
stenius (μελιττεῖαις Reiske, 'μελισσαίαις certe debebat' Düb-
ner) || 3 sqq. Pl^m III^a c. 22, 55 (Pl^{l.a.b} c. 25, 55; Pl^{s.w} c. 25,
70; Pl^{α.n} c. 26, 1) 3 sq. Εἰς ἀνωνύμους ποιητάς. Μελέαγρον
Pl^m Pl^{l.b}; εἰς ἄλλους τινὰς ποιητάς ἀνωνύμους. εἰς Μελέαγρον

Pl^{s.w} 3 nomen auctoris τ' αὐτοῦ M. scr. C post lemma; ep.
a Meleagro alienum ducit Jac., ad poetam Gadareni fere aequa-
lem refert. Kaib. | num. PK huic ep., non priori (cui debebat,
v. ad VII 408) adpinxit C, qui duo epp. 416 sq. pro uno nume-
ravit (cf. ad p. 282 l. 3) 4 lemma εἰς τὸν αὐτὸν scr. C p. 269, L

dedit p. 270 ad vs. 3 sq. hoc: εἰς τ' αὐτὸν μελέαγρον^ο | τον αγ^α

ποιητὴν | τὸν συναγωγέα | τῶν επιγραμμά^τ (ἀγα^τ θὸν^τ f. mutan-
dum in γαδαρηνόν: cf. vol. I p. 68 sq.) 5 ξένε | βαῖνε P^{ro}
ξένεκαῖνε? A^{ar} | πὰ^ρ εὐσ. C πανευσ. A^{ar} 6 ὕπνον ὀφ.: cf. VII
219, 4; 459, 4; 732, 2; X 105, 2 7 ὁ τ' οὐ? A^{ac} | γλυκύδακρον
(hyphen C) P Pl: cf. ad V 176, 3; XII 109, 3 | ἔρωτα (' C) P: cf. 44, 4

8 μούσαις P, cr. Pl | ἱλαραῖς (' C) P, φαιδραῖς interpretatur
sch.^B | σὺ στολίσας C συστ. A -ίσας ex -ιστας cr. Pl^m | Χάρ. cf.
Ouvré p. 61 9 θ' ἱερὰ (' C) P δ' ἱερῇ Pl^m Pl^{l.a} θ' ἱερῇ Pl^s,

ἀλλ' εἰ μὲν Σύρος ἐσσί, 'σαλάμ', εἰ δ' οὖν σύ γε
 Φοῖνιξ,
 † 'ναίδιος', εἰ δ' Ἑλλήν, 'χαῖρε', τὸ δ' αὐτὸ
 φράσον. M 41^r

420. ΔΙΟΤΙΜΟΤ 'ΑΘΗΝΑΪΟΤ, C

ΤΟῦ ΔΙΟΠΕΪΘΟΥΣ. C

Εἰς Λέσβονά τινα | αὐλητὴν ἀγαθόν. L

Ἑλπίδες ἀνθρώπων, ἐλαφραὶ θεαί — οὐ γὰρ ἂν ὧδε
 Λέσβον' ὁ λυσιμελὴς ἀμφεκάλυψ' Αἴδης,

δ' ἔτεκε Kaib. (malebam δ' ἔφερον, at cf. XII 56, 7) | χθών· C
 χθών A^{ar} p. 284, 10 κῶς P Pl^m Κῶς Plⁱ | δ' om. A, add.
 C Pl | μερόπων P Pl (deest lineola nom. proprii index in Pl^m)
 1 ἀλλεῖ A^{ac} | σαλάμ: (' C; inferius punctum add. A, supe-
 rius C; μ correxisse vid. ipse A ex ν) P σαλάμ Pl^m σάλαμ Pl^s
 σέλαμ Reinesius σέλου Maius σέλωμ Gr. | φοῖνιξ C Pl^s φοῖνιξ A^{ac}?
 Pl^v (Plⁱ.^a) 2 ναίδιος C ναὶ διός (s. διὸς) A^{ar} ναὶ διος Pl^m;
 αὐδονίς Scaliger (cl. Plaut. Poen. V 3, 22); lingua Phoenicum
 αὐδονὶ vel αὐδονὶ valere 'salve domine' monet Herw. (cf.
 Schroeder de lingua Phoen. 18 n. 5) | Ἑλλήν (' rest. C) P |
 χαῖρε τὸ δ' C χαῖρετὶ δ' (potius quam -ετὸ δ') A^{ar} | χαῖρε καὶ Salm.
 perperam (quoniam salutandi formula triplici mortuus viatores
 non adloquitur, sed se appellari vult) χ. τό γ' Kaib. | αὐτὸ (' C)
 P | φράσεις Herw. || 3 sqq. Pl^m III^a c. 6 (εἰς ἀνδρας οὐκ ἐπι-
 σήμους), 18 (Pl^e c. 6, 18) 3—5 supra lemma erasa est no-
 tula, quae tribus in m. lineolis continebatur; alienum fort. a
 Diotimi epigrammate titulum scripserat L; nulla supersunt
 vestigia indicis pristini, turbatum tamen esse epp. ordinem,
 qualis nunc in cod. exstat, colligere licet ex inscriptione ep.
 sequentis (cf. ad p. 286, 5; 6) 3 sqq. Διοτίμου tantum Pl; ἀθη-
 ναῖτον διοπείδους scr. C in rasura; ep. non alienum vid. ab
 auctore ep. VI 267 (cf. 3 οὐ γὰρ — οἶδε cum 420, 1. 6) et VI 358
 (cf. 1 χαῖρε — ἥ ποτε cum 420, 3. 4) et VII 227 (cf. 4 pentametri
 clausul. οἶδε φέρειν cum 420, 6); Atheniensi poetae solum ep.
 VII 261 tribuit Wilam.; falsum patris nomen atque gentile flu-
 xisse mihi vid. ex [Plutarchi] dec. orat. vit. p. 844 5 λέσβονα
 τινὰ (' C) αὐλητὴν (' et ' C) P; in marg. erasae vid. litt. ζτ
 6 ἐλπίδες A^{ac} | ἀνῶν Pl^m | ἂν (' C) ὧδε (' rest. C) P
 7 λέσβον ο A in λέσβον' ὁ mutant LC (apostr. add. L, spir. C)
 Λέσβον ὁ Pl; Λέσβον' defendit Mein. | ἀμφ' ἐκάλ. C ἀμφεκαλ. A^{ac}

ὅς ποτε καὶ βασιλῇι συνέδραμεν — αἶ μετ' Ἑρώτων
χαίρετε, κουφόταται δαίμονες ἀθανάτων.

αὐλοὶ δ' ἄφθεγκτοι καὶ ἀπενυθέες, οἷς ἐνέπνευσε, 5
κεῖσθ', ἐπεὶ οὐ θιάσους, οὐ χορὸν οἶδ' Ἀχέρων. M 32^r

Fr. Cor. Mel.
epp. 421—429

421. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

C

Εἰς τὸν αὐτὸν Μελέαγρον.

L

Αἰνιγματῶδες.

L

Καὶ ὅτι διὰ τὴν ὁμω|νυμίαν τοῦ παλαιοῦ | Μελεάγρου ξαντὸν
οὕτως | ἐσκεύασεν σιβύνη καὶ | κάπρον δέρματι. L

10 Πτανέ, τί σοὶ σιβύνας, τί δὲ καὶ σὺς εὔαδε δέρμα;
καὶ τίς ἐὼν στάλας σύμβολόν ἐσσι τίνος;

1 ὅσποτε (' C) P | καὶ βασιλῇι συνέδραμε A Pl (σὺν ἔδραμε. C): 'gratiosus secutus est regem' Vinc., 'praecipuo quem rex ardebat amore' Grotius, 'Persarum regem felicitate aequavit' (conl. Hor. III 8, 4) explicat Mein.: cf. 740, 3 (ὁ πρὶν καὶ Γύγη παρισεύμενος ὄλβον) | (κἄν βασιλῇι Piccolos, καὶ βασιλεῦσι Heck., καὶ φθὰς νηὶ Emperius) | καὶ μετ' Ἑρώτων C Pl καὶ μ' ἑτορώτων? s. μ' ἐτρώτων? A^{ac} (χαίρετε πάντων et καὶ μέγ' ἀρέσκων Jac.; χαίρετ' Ἑρωτες et in vs. sq. κουφότατοι ci. Mähly); καὶ μέλ' Ἑρωτι Casaub., καὶ μετ' Ἑρώτων Meineke, παίγματ' Ἑρ. Piccolos, (συνέδραμεν) αἶ μετ' Ἑρ. Heck., αἶ μετ' Ἑρωτα Herm., αἶ (ὦ?) μετέωροι Ludw. (excidisse aliquid putat Reiske) | in fine vs. erasum vid. ζτ

3 αὐλοὶ δ' Pl^m | ἄφθεγκτοι C ἄφθεγκτοι? A^{ar} | οἷς ἐνέπνουσι (lenem et acutum A C) P Pl^m Pl^{1.a}; οἷ σ', οἷ σ' (s. ἦ σ') et οἶδ' ἐνέπνουσι coniecerunt Scaliger, Boiss., Mein., ut κεῖσθ' esset pro infinitivo ab illis ad tibicinem, a Mein. ad tibias relato; οἷς ἐνέπνευσε probat Lennep (κεῖσθ', i. e. κεῖσθε de tibiis intellegens), ἴσα νέποσσιν Piccolos
4 ἐπεὶ οὐθ' ἱερὸς οἶδ' Ἀχέρων C (qui signum " ab initio et in fine vs. atque in m. repetit) ἐπεὶ οὐθιερὸς οὐδ' Ἀχέρων A^{ac} ἐπεὶ . . . οὐθ' ἱερὸς οἶδ' Ἀχ. (lacunam spatio indicans) Pl^{mac} Pl^{1.a.b.s}; man. rec. post ἐπεὶ in Pl^m οὐκ ὦδ' ἄσ' inseruit; (κεῖσθ') ἐπεὶ οὐκ ὦδ' ἄς οὐ μέτρον οἶδ' Ἀχ. sch.^B; ampliora dat sch.^w haec: οὗτος ὁ στίχος ἀτέλειος, εὐρίσκεται ἐν βίβλων παλαιῶν δυοῖν μιᾷ μὲν οὕτως. 'κεῖσθ' ἐπεὶ οὐκ ὦδ' ἄς οὐ μέτρον οἶδ' Ἀχ.', ἑτέρα δὲ 'κεῖσθ', ἐπεὶ οὐκ ὦδ' ἄς οὐχ ὄρον (sic!) οἶδ' Ἀχ.' | οὐκ ὦδ' ἄς οὐ χορὸν οἶδ' Ἀχ. (sch.^w Plⁿ) Pl^B — οὐκ ἔρον οἶδ' Ἀχ. Steph.; οὐκ αὐλοῦς οὐκ ἔρον οἶδ' Ἀχ. idem Steph., — οὐ μέλος οἶδ' Ἀχ. Reiske; οὐ καλάμους οὐκ ἔρον Brod., οἶ

οὐ γὰρ Ἔρωτ' ἐνέπω σε — τί γάρ; νεκύεσσι πάροιχος
 Ἴμερος; αἰάζειν ὁ θρασὺς οὐκ ἔμαθεν —
 οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτὸν ταχύπουν Χρόνον· ἔμπαλι γὰρ δὴ ὁ
 κεῖνος μὲν τριγέρον, σοὶ δὲ τέθηλε μέλη.
 ἄλλ' ἄρα, ναί, δοκέω γάρ, ὁ γὰρ ὑπένερχε σοφιστὰς
 ἔστι· σὺ δ' ὁ πτερόεις τοῦνομα τοῦδε λόγος.
 Λατῶας δ' ἄμφηκες ἔχεις γέρας ἔς τε γέλωτα
 καὶ σπουδὰν καὶ πον μέτρον ἐρωτογράφον. 10

Θιάσους οὐ χορὸν οἶδ' Ἀχ. Boiss., — ἱερὸς οἶδ' Ἀχ. Mein., —
 οἶδ' Ἀχ. ἄχορος FG. Schmidt, — ἄλλ' ἄχε' οἶδ' Ἀχ. Jac., οὐ
 θαλεροὺς οἶδ' Ἀχ. Θιάσους Mähly, οὐδ' ἱέρ' οἶδ' οὐδὲ χοροὺς
 Ἀχ. Herm.; fort. οὐχ ἱλαρὰς οἶδ' ἱαχὰς Ἀχ. || p. 286, 5 sqq.
 Pl^M III^a c. 22 (εἰς ποιητάς), 56 (Pl^I c. 25, 56; Pl^S c. 25, 71;
 Pl^α c. 26, 2); cf. Weissb. p. 68; ep. alteram fr. Meleagrei (cf. ad
 VII 406) particulam incipit, quae epp. de sepulcrorum symbolis
 aenigmatica novem (421—429) continet 5 * τοῦ αὐτοῦ μελεαγῆ*
 quasi eiusdem poetae, non Diotimi praecederet ep., C (nisi hic ep.
 in ipsum Mel. ab eodem Mel. scriptum monere voluit); om. nomen
 auctoris Pl, a Meleagro abiudicat ep. Jac. 6—9 εἰς τὸν αὐτόν

(post VII 419) Pl 6 αὐτῷ L 8 'καὶ' ὅτι et ἑαυτῷ L 9 σιβύ-
 νηι ex -νη cr. C | δὲ ἔρματι C δώματι? L^{ar} 10 τί σοι A Pl^M |
 σιβύνης P -νη Pl -νας Graefe (cf. VI 93, 2) | τίδε A^{ac} | εὐαδε
 (' C) P 11 καὶ τις P^{ac} καὶ τίς C | ἔων. (' et ' C, eraso
 circumfl.?) P Pl^M | στάλα ('vocandi casu') Gr. | ἔσσι^{δὲ} τίνος C
 ἔσσι (?) τίνος (om. vocula δὲ) A; cf. 426; 161; 62; 64; Weissb. p. 69

1 ἐνέπω (' C) P Pl | cf. 428, 11 | τί γὰρ νεκύεσσι P Pl, τί γάρ;
 v. Reiske 1sq. πάροιχος· Ἴμερος distinxerat C primo, dein πάροι-
 χος Ἴμερος; praetulit, interpungere om. Pl^M 2 Ἴμερος s. ἱμ. A^{ac}

3 οὐδεμὲν A^{ac} | αὐτὸν (spir. AC) P αὐτὸν Reiske | χρόνον
 P Pl^M Pl^{I. a. b. n} Κρόνον Pl^{α. s} | ἔμπαλι A^{ac} 4 δὲ τέθληλε, C
 δε τεθέλη, A^{ac} 5 ἀλλάρα A^{ac} | (νῦν νοέω γὰρ Reiske) | γῆς
 P Pl γὰς Gr. | ὑπερχε (ῥ ex ῥ s. ῥ cr. C) P Pl^M Pl^{I. a} ἐννερχε (sic)
 Pl^b ὑπένερχε Pl^s (Opsop.) μὲν ἐνερχε Reiske | σοφιστὰς P^{pr}

σοφιστὰς? A^{ar} (-στὰς primum in -στὰς, dein in στάς vid. mu-
 tasse C) 6 ἔσσι· C ἔσσι A^{ar} ἔσσι· Pl^M, ἔστι Br. | σὺδ' Pl^M | τοῦ
 νοματοῦ δε A^{ar}, in τούνομα, τοῦδε mut. C | λόγος: λέγεις Reiske;
 (τοῦδ') ἔλαχες (cf. 427, 11)? 7 *ἀλίωι αἰ δ' (* hic et in m^e C,
 idem αἰ δ' fecit ex αἰ δ') P αλιωαῖδ' Pl^M (qui in loco despe-
 rato prosodias om.) ἀελίω δ' Pl^E. (ἐν προβολῇ δ' Br., ἐν λαιῷ Jac.,

ναὶ μὲν δὴ Μελέαγρον δμώνυμον Οἰνέος νῖῶ
σύμβολα σημαίνει ταῦτα συνοκτασίας.

χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοισιν, ἐπεὶ καὶ Μοῦσαν Ἔρωτι
καὶ Χάριτας Σοφίαν τ' εἰς μίαν ἡρμόσαο. M 41^r

5

422. ΛΕΩΝΪΔΑ ΤΑΡΑΝΤΪΝΟΥ.

C

Εἰς Πεισίστρατον, οὐ τὸν | ἐν Ἀθήνησιν τύραννον, | ἀλλ' ἄλλον
τινὰ νεώτερον. ἔστι δὲ ἀνιγμὰ | τῶδες. L

Τί στοχασώμεθά σου, Πεισίστρατε, χῖον δρωῶντες
γλυπτὸν ὑπὲρ τύμβου κείμενον ἀστράγαλον;
10 ἦ ῥά γε μὴν ὅτι Χῖος; ἔοικε γάρ. ἦ ῥ' ὅτι παίκτας
ἦσθα τις, οὐ λίην δ', ὠγαθέ, πλειστοβόλος;

ἄλλως οὐδ' Huschke), cr. Gr. (cf. Athenae. 537 E) | ἄμφηκες
(' C) P ἄμφῆκες Pl^M | ἔχεις (" C) P Pl, ἔχεις Reiske (ἀ λαιὰ —
ἔχει Jac.) | ἔστε C ἔστὲ A^{ar} p. 287, 8 σπουδὰν ex -δαὶ cr. P |
καὶ πον C καὶ ποῦ A^{ar} καὶ πᾶν Reiske: cf. 428, 15 (Mel.)

1 sq. hoc distich. inter quartum et quintum inserendum con-
tendit Jac. 1 ναιμὲν A^{ac} | ὁ μώνυμον? A^{ar} | νῖῶ A νῖῶι C
2 συνοκτασίης P Pl -ίας Gr.; post συνοκτ. erasum vid. signum clau-
sulae 4 σοφίαν (' et punctum ante σ. C) P Pl σοφία Reiske;
τ' add. Gr. | εἰς μίαν: cf. Il. B 379 | ἡρμόσαο C ἡρμόσω? A^{ar} |
5 sqq. Pl^M III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 19 5 λεω-
νίδου Pl^M | ταραζν C (qui ταραζ scr. in clausulae signo,
quod post λεωνίδα adpinxerat); gent. om. Pl 6 πεισίστρατ' et ἀθή-
νησιν τύραννον L 7 ῥ' δὲ (δ corr. ex α) L: cf. Weisssh. p. 71 8 στο-
χασώμεθα A -θά C | χῖον (rest. C) P | τῷ γὰρ αὐτοῦ τάφῳ ἐπέκειτο
ἀστράγαλος χῖον ἔχων sch.^B (χῖος καὶ κύων ὁ τὸ ἐν δυνάμενος
βόλος Eustath. 1289) 9 ὑπερ A^{ac} | ἀστράγαλον (' C) P; ζτ τὸν
ἀστράγαλον add. L ad vs. 4 sq. 10 ἦ ῥά γε (spir. C) P ἦ ῥά
γε Pl^M: cf. 427, 7; 428, 5 | μὴν P Pl, μὴ Herm. | ὅ τι? A^{ac} | post
χῖος (~ A C) virgulam positam ab A in interrogandi signum
mut. C | ἔοικε P: ἔ C, quamquam etiam pristina vox coe-
pisse vid. ab eadem litt. | γάρ C γὰρ A^{ar} | ἦ ῥ' ὅτι C ἦ ῥ' ὅτι?
A^{ac} ἦ ῥ' ὅτι Passow | πάλαι P: λαι in eraso v litterasque
πάλαι supra lin. scr. C, πύκτας A^{ar} (παίκτας τῶν ἀστραγάλων
sch.^B) 11 ἦσθα τίς; (' rest. C, ' A C) P | λίην δ' ὠγαθέ

ἢ τὰ μὲν οὐδὲ σύνεγγυς, ἐν ἀκρήτῳ δὲ κατέσβης 5
Χίῳ; ναὶ δοκέω, τῷδε προσηγγίσαμεν. M 32^r

271

423. ἈΝΤΙΠΙΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

C. Pl

Εἰς Βιτιτίδα τὴν Κρηῖσσαν· | αἰνιγματῶδες, εὐληπτον δέ. L

5 Τὰν μὲν αἰὲ πολύμυθον, αἰὲ λάλον, ὧ ξένε, κίσσα
φάσει, τὰν δὲ μέθας σύντροφον ἄδε κύλιξ,
τὰν Κρηῖσσαν δὲ τὰ τόξα, τὰ δ' εἴρια τὰν φιλοεργόν,
ἄνδεμα δ' αὖ μίτρας τὰν πολιοκρόταφον·

C λείην (?) ω γαθὲ. (om. δ') A^{ac} | ὧ γαθὲ Pl^M | cf. Poll. 9, 117:
ἢ δὲ πλειστοβολίνδα οὐ μόνον ἢ διὰ τῶν κύβων, ἀλλὰ καὶ ἢ
διὰ τῶν ἀστραγάλων, ἐπὶ τῷ πλείστον ἀριθμὸν βαλεῖν

1 [ἦ] C (εἰ? A^{ar}) | τὰ μὲν ** C τὰ μενον (ergo εἰ τάμενον
s. αἰ τ.) A^{ar} τα μ^γέν¹ Pl^M | ἐν ἀκρήτῳ A^{ac} Pl^M -παι C | κατ-
έσβη P, cr. Pl 2 δοκέω (' AC) P: cf. 428, 9 | τῷδε A τῶιδε
C; τῇδε (cf. 428, 11)? | προσῆγγίσαμεν C προσηγγισ. A (-ύσαμεν
Pl^I) || 3 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 18 (Pl^E c. 12, 18)

3 sq. duplici titulo ep. instructum est; prius lemma scr. L
p. 270, alterum p. 271, cui praemittit nom. auctoris C 3 σι-

δων^ι C, om. Pl 4 εἰς βιτιτίδα αἰνιγ^ατῶδες ἀλλ' εὐληπτον L
p. 270; idem L p. 271 in iterando lemmate τὴν κρηῖσσαν add.

et εὐληπ^οτ δέ (pro ἀλλ' εὐλ.) exaravit; in marg. sup. (p. 271) ὧ
adpinxit C; lemmate caret Pl; εἰς τάφον Βιτιτίδος τινὸς ὡ ἐνέ-
κειτο κίσσα καὶ ποτήριον καὶ τόξα καὶ εἴρια καὶ πλόκαμοι ad-
notat sch.^B (sch.^w) 5 vs. bis exstat in P, p. 270 scriptus ab

A, p. 271 in m. sup. iteratus a C | πολύμυθον. [αἰ] λάλον C |
λάλον A λάλος Pl: cf. 424, 9; 459, 1; Lucian. iud. voc. 8 κίσσαν
λάλον ὄρνειον | κίσσαν A κίσσα C Pl 6 φράσει (' rest. C) P, cr.

Pl; φράζει Kaib. (speciose, at non spernendum futur., cf. ἀνδά-
σει 424, 8; 425, 3, αἰέσεται 424, 9) | σύν τροφον (' AC) P: cf. 26, 6
ὁ φιλακρήτον σύντροφος ἀρμονίης, VI 257, 6 | ἄ δε C | κύλιξ:
cf. 353, 2 7 cf. 425, 3; 424, 7 | κρηῖσσαν A^{ac} | εἴρια C εἰρία
A^{ar} Pl^M | τὰν φιλοεργ^ιόν C τὰν φιλοεργάν A^{ar} τ^γήν¹ φιλοερ-

γ^{ον}¹ (post τὰν Κρηῖσσαν) Pl^M (Pl^E) 8 ἄν δεμα (" AC) P:
cf. Aristoph. apud Clem. Alex. Paed. II 245 μίτρας ἀνάδημα

(Il. X 469 πλεκτηὴν ἀναδέσμεν) | μίτρας: cf. Ov. Fast. III 669
'illa levi mitra canos redimita capillos'; Apoll. Arg. IV 1022 |
τὰν P idemque Pl^M τὴν Pl^E

τοιάνδε σταλοῦχος ὅδ' ἔκρυφε Βιττίδα τύμβος, 5
 † τημελέ' ἄχραντον νυμφιδίαν ἄλοχον.
 ἀλλ' ὦνερ, καὶ χαῖρε καὶ οἰχομένοισιν ἐς "Αἶδαν
 τὰν αὐτὰν μύθων αὖθις ὅπαζε χάριν. M 34^r

5

424. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

C

Εἰς Λυσιδίκην· ἀλνι|γματῶδες, θαυμάσιον· | ἥς ἐν τῷ τάφῳ
 σύμ|βολα ταῦτα ἐπέκειτο, | ἥνία καὶ κημὸς καὶ †τά|ναγρα,
 ὃ ἐστὶ δίκτυον. L

α. Μαστεύω † τί σευ ἄρδις ἐπὶ σταλίτιδι πέτρᾳ,
 10 Λυσιδίκα, γλυπτὸν τόνδ' ἐχάραξε νόον·

1 τοιάνδε A -ἄνδε C | σταλουργὸς P Pl σταλουργοῦ Mein.; σταλοῦχος (-τύμβος) Jac. (Gr.), probabiliter: cf. Kaib. 214, 7 στηλοῦχον τύμβον et σταλ. π. VII 424, 1 | ὅδ' ('AC, 'C) P Pl^M ὁ δ' Pl^I | ἔκρυφε: litt. ἔ planiorem fecit, non ex alia cr. C; ἔκρυψε Mein. | τύμβος P Pl; (σταλουργὸς ἰδ' ἔκρυφε s. ἔμ' ἔκρ.) τύμβῳ Jac. (τύμβῳ s. τύμβοις et praeterea τοιάνδ' ὁ σταλουργὸς ἐπέγραψε coniecerat Reiske) 2 ἱ,ι, μελάχραντον C (qui notulam ⁂ et in marg. int. et in fine vs. adposuit), τή (s. τῇ) μελ αχραντον A^{ar}; -τιμελάχραντον (paucarum litterarum detrimentum lineola indicans) Pl^M τὰν supplent Pl^E (τὰν τιμ. Pl^{L.a.}, τὰν θυμελάχραντον Pl^{b.a.}); τὰν Τιμελαχράντον Plⁿ, τὰν τε Μελαγχράντον Scaliger (τὰν τι μελάγχραντον 'nigrore pollutam' Brod., Opsop.); (Παντίμου) ἄχραντον Reiske, Τιμέλου ἄχρ. Br., Τιμέα ἄχρ. Gr., Σιμάλου ἄχρ. Jac., Τιμόλα ἄχρ. Mein. (Lob.), Τιμαίου χρηστοῦ Bothe; (τύμβῳ) — Σίμαλος ἄχρ. et Ἀντιμένης Κράντον Jac., Τίμελος ἄχρ. Boiss., Τήμελος Εὐφράντον Korsch (quibus coniecturis auctores partim mariti partim lapicidae partim utriusque nomen indicari volunt, eundem maritum sculptoremque fuisse olim putaverat Jac., quem Kaibel sequitur, 'σταλουργὸς ἐνέγλυφε B. τύμβῳ Τιμεάδας s. Τιμαχίδας κλαίων νυμφ.' audacius proponens), fort. τημελέ' ἄχρ. νυμφιδίαν ἄλόχων (cf. Suid. τημελής· ἐπιμελής, σπουδαῖος) | ἄλοχον ('C) P 3 sq. dist. ut ab hoc carmine alienum iungendum esse cum ep. 427 opinatur Herm. 3 ἀλλῶνερ A ἀλλ' ὦνερ C (ὦ'νερ Pl^M) 4 'sculptorem hortatur B., ut etiam in posterum defunctis eiusmodi cippos ponat' Jac.; viatorem alii putant moneri a muliere, ut mortuam ferat loquacem eam, quae viva tam garrula fuerit (cf. vs. 1); immo precatur B., ut quam dedit salutem, eadem ipsi reddatur | αὐ τὰν

ἄνία γὰρ καὶ κημὸς ὃ τ εὐόρنيθι Τανάγρα
 οἶωνος βλαστῶν, θοῦρος ἐγερσιμάχας,
 οὐχ ἄδεν οὐδ' ἐπέοικεν ὑπωροφίαισι γυναιξίν, 5
 ἀλλὰ τὰ τ' ἡλακάτας ἔργα τὰ θ' ἱστοπόδων.
 β. Τὰν μὲν ἀνεγρομένην με ποτ' εἴρια νύκτερος ὄρνις,
 ἄνία δ' αὐδάσει δώματος ἀνίοχον.
 ἱππαστήρ δ' ὅδε κημὸς αἰίσεται οὐ πολύμυθον,
 οὐ λάλον, ἀλλὰ καλᾶς ἔμπλεον ἀσυχίας. 10

(' A C) P | ὅπαξε (" rest. C, ὁπ.? A^{ac}) P || p. 290, 5 sqq. ap. Buh.
 p. 142 (n. 57) 5 αντιπάτρ C 6 θαυμασί^o L | τῷ τάφῳ L
 7 ταῦ επεκ. et κημ^o L | post τάναγρα clausulam posuerat L,
 qua deleta explicandi causa add.: ὃ δίκτυον, unde apparet
 eum τάναγρα et πάναγρα commutasse (cf. Athenae. I 25 B
 πανάγρου δικτύου θήρα, II. E 487); de gallis Tanagraeis cf.
 Pausan. IX 22, 4, Suid. s. ἀλεκτρονόνα ἀθλητὴν Ταναγραῖον
 9 τίς εὐ αἰῆς (utrumque acc. A C, puncta supra η C qui fort.
 is voluit pro ης) P (τίς ἐναγίς ap. B.^t τί γραις ap. B.^m); τίς σευ,
 τίς Salm., τί τεᾶ τις Br., τί σύνεννος Jac., τί σίδηρος Boiss.,
 τί γλυφίς σευ Gr.; τί σευ—ὅστις Reiske, —ἀκμή Jac., —εὐνις
 Mein., —Ἄγρις Bosch (Piccolos), —Ἄπις Weigand, τί σοι Ἄγρις
 Heck.; τί σευ ἄρδης ego tentavi (cf. App. Pl. 221, 2) | ἐπι A^{ac} |
 σταλήτιδι (' rest. C) P σταλάτ. ap. B. (Br.), σταλίτ. Lob. (Mein.) |
 πέτρῃ A πέτρῃ C, cr. Reiske 10 (Λυσί, Δίκων Mein.) | γλυ-
 πτόν (' C ' A) P | τόνδεχάραξενόον A τόνδ' ἐχάραξε, νόον.
 (virgula usus ad dirimenda vocab.) C τόνδε χάρ. ap. B.

1 ὅτ' (' rest. C) P | (ἐν εὐόρني τε πανάγρα οἶωνοπλακτῶν
 ap. B. G.^m) 2 βλαστῶν P βλαστῶν Lob. (Mein.); cf. Apollon.
 Rh. IV 1423 3 οὐχάδεν (' A C) P | ἐπέοικεν C επέοικ. A^{ac} |
 ὑπωροφίαισι *** (erasae vid. litterae ροφ per errorem repeti-
 tae) P -φίοισι Reiske: cf. Pind. Pyth. I 97 φόρμιγγες ὑπωρό-
 φiai | γυναιξίν C -ξί. A^{ar} 4 ἀλλὰτάτ' (acc. utrumque C)
 P | ἡλιεῖκάτας C ἡλακ. recte A^{ar} | τὰθ' C τὰθ' A^{ar} (καὶ ap. B.
 et Br.) 5 πότ' (' A C) P | εἴρι' ἀνύκτ. (s. αν.) A εἴρι' ἀνύκτ. C,
 cr. apogr. | ὄρνις A^{ac} 6 ἄνία (' C) P | δ' αὐδάσει C δαῦ
 δάσει (?) A^{ar} | ἡνίοχον C ἡν.? A^{ac} ἄν. Jac. 7 ἱππαστήρ A^{ac}
 -στήρ C | ὅδε A^{ac} 8 οὐλάλον (' A C) iunctim P | ἀλλακαλᾶς
 A^{ac} ἀλλὰ κ. C, fort. ἀλλ' ἀκαλᾶς (cf. Hesych. ἀκαλόν· ἥσυχον,
 πρᾶον, μαλακόν, Suid. s. ἀκαλός) | ἥσυχίης P -χίας ap. B.^m,
 ἀσυχ. Jac.

425. ΤΟῦ ΑΥΤΟῦ ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

C

Εἰς Μυρώ, καὶ αὐτὸ ἀλνιγματῶδες· γλαῦξ | γὰρ ἐπὶ τῷ
 λάρνακι | ἐπίσημον καὶ σκύλαξ | καὶ τόξα καὶ μάστιξ
 <καὶ χήν>.

L

- 5 Μὴ θάμβει μάστιγα Μυροῦς ἐπὶ σάματι λεύσδων,
 γλαῦκα, βιόν, χαροπὰν χᾶνα, θοὰν σκύλακα.
 τόξα μὲν αὐδάσει με πανεύτονον ἀγέτιν οἶκον,
 ἃ δὲ κύων τέκνων γνήσια καδομένην.
 μάστιξ δ' οὐκ ὀλοάν, ξένε, δεσπότην, ἀλλ' ἀγέρωχον 5
 10 δμωσί, κολάστειραν δ' ἔνδικον ἀμπλακίας.
 χὰν δὲ δόμων φυλακὰν μελεδήμονα· τὰν δ' <ἅμα κεδνὰν>
 γλαῦξ ἄδε γλαυκάς Παλλάδος ἀμφίπολον.

1 sqq. ap. Buh. n. 58 (p. 143) 1 τ αὐτ C 2 μυροῦ L
 γλαῦξ: L, eundem acc. voci tribuunt (v. 8) AC 2 sq. ἐπὶ τῷ
 λάρνακι L 3 [καὶ] μαστιγ L, ex quinque symbolis unum
 omittens 5 ἐπὶ (C) σήματι P, cr. Jac. 6 signum ∷ po-
 suit C ter: ab initio et in fine vs. et in marg. exter. | βιόν. C
 βιον A^{ar} | χαροπὰν corr. ex χαροπὸν (quod exstat in ap. B.)
 P | χ' ἀνα θοὰν σκύλακα A, γρ. τᾶνδε, θοὰν σκύλακα superscr. C
 (ιδε, in erasis spiritu accentuque (?), qui erant supra prius α vo-
 cis ἀνα adpositi: χ' ἀνα s. χ' ἀνα? A^{ar}) | (χᾶνα, βιόν, χαροπὰν
 γλαῦκα transposuit Br.) 7 αὐδάσει Heck. | με τὰν, εὐτόνον C
 μετ' ἂν εὐτόνον (s. -τόνον)? A^{ar} τὰν ἔντονον Reiske με πανεύ-
 τονον Salm. (Pauw) με πανέντονον Heck. | ἀγέτιν (acc. et spir. C) P
 9 μάστιξ Heck. | οὐ κολοάν A^{ao} (nec οὐ σκολιὰν rest. cl. Theogn.
 1147 nec οὐ χολίαν cl. IX 165, 8) | ἀλλ' ἀγέρωχον A^{ao} οὐδ' ἀγ. Reiske
 ἀλλ' ἀγερώχοις (δμωσί κολ. πάνδικον) Heck. 10 ἀμπλακίης P
 -κίας Br. 11 ∷ τᾶν δε C (qui signum ∷ in m^e bis repetit), χὰν
 δε potius quam χὰν δε A^{ar} | φύλακα P φυλακάς Salm. φύ-
 λακ' εὐ Jac.; φυλακὰν C. Schulze | de noctua ave lugubri cf.
 716, 4, Weisssh. p. 77 | τὰν δ' ᾧ versum imperfectum relinquens A;
 supra ᾧ adpinxit ∷ ζτ C et in marg. ext. ∷ | τὰν δὲ δόμ. φυλακάς
 μελ. χανὸς ἄγαλμα Leich, — χὰν ἀγορεύει Reiske (idem
 v. seq. ἃ δὲ γλαῦξ γλαυκάς); χὰν δὲ δόμ. — τὰν δ' ἀγορεύει
 Salm., — τὰν δ' ἀγορεύσει olim Jac. (et γλαῦξ ᾧσει v. seq.);
 τὰν δ' <ἀκράμαντα> et δ' <ἄρ' ἄγρυπνον> idem; an δ' <ἅμα
 κεδνὰν>? 12 γλαῦξ (~ AC) P | ἄδε (C rest. C) P | γλαυκάς C
 γλαύκας s. γλαῦκας A^{ar} | ἀμφίπολον C -πολοι A^{ao}

τοιοῖσδ' ἄμφ' ἔργοισιν ἐγάθειον· ἔνθεν ὄμευνος
 τοιάδ' ἐμᾶ στάλα σύμβολα τεῦξε Βίτων. 10

426. ΤΟῦ ΑἴΤΟῦ ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ. C

Εἰς τινὰ υἱὸν Θεοδώρου, | οὔτινος ἐπὶ τῷ τάφῳ | σύμβολον
 5. ἵστατο λέων. L

α. Εἰπέ, λέον, φθιμένοιο τίνος τάφον ἀμφιβέβηκας,
 βουφάγε; τίς τᾶς σᾶς ἄξιος ἦν ἀρετᾶς;

β. Υἱὸς Θεωδώροιο Τελευτίας, ὃς μέγα πάντων
 φέρτερος ἦν, θηρῶν ὅσσον ἐγὼ κέκριμαι.

10 οὐχὶ μάταν ἔστακα, φέρω δέ τι σύμβολον ἀλκᾶς 5
 ἀνέρος· ἦν γὰρ δὴ δυσμενέεσσι λέων.

1 τοῖοι₁σδ' C τοιάσδ' A^{ar} | ἀμφέργοισιν A^{ac} | ἔνθεν ὄμ.
 (accentus C) P 2 τοῖαδ' (~ A C) P | ἐμᾶι (ι add. C) P | τ' εὔξε?
 A^{ar} | βί*των C βίοτον A^{ar} || 3 sqq. ap. Buh. p. 143 (n. 59); cf. VII
 161; 62; 64 3 ἔ αυτοῦ [ἄ]ντιπάτρ C 4 εἰς τινὰ L, quem no-
 men filii Theodori fugit, cf. ad vs. 3 | οὔτινος et ἵστατο L

6 λέον (' C) P, λέων Reiske | φθιμένοιο προσ A -νοιο, ^{τί**}πρὸς C (τί
 πρὸς numeris consulentem scripsisse poetam pro πρὸς τί putat
 Reiske), -νοιο τίνος Jac. | ἀμφιβέβηκας: supra ας nunc erasae
 sunt litterae ὡς (easdemque litt. olim C supra πρὸς videtur

adpinxisse, sc. -ὁ, πρὸς s. πρὸς, f. φθιμένοι' ὡς πρὸς s. -μένον
 πῶς πρὸς τ. inlaturus) 7 βουφόνε apogr.: at cf. VI 217, 4 |

τὰς σᾶς A^{ac} | ἀρετᾶς ex -τὰς? cr. C 8 ab initio vs. signum x
 adpositum in P | υἱὸς P υἱῶ (gen.) Korsch | τελευτιᾶι (i. e. -τιᾶ) P
 (x C qui signum in fine vs. repetit); τελευτήσ' inepte ap. B.^m,
 Τελευτίας Reiske (fratrem Agesilai ὁμομήτριον, qui ad Olyn-
 thum anno 381 occubuit, Theodori filium dici arbitratur Jac.
 cl. Xen. Hell. V 3, 6; Plut. vit. Ages. 21, 1; Diod. Sic. XV 21);
 Τελευτία (sive Τελευτίῳ, ut genetivus referatur ad τίνος) Korsch
 (qui si recte emendavit, υἱὸς accentu mutato scribere fort.
 sufficit) | μέγ' ἐνόπλων? an μέγα φωτῶν? 9 ἦν (³ rest. C) P

ἦς Korsch | cf. Kaib. 242, 5: οἱ μὲν γὰρ θηρῶν φέρτατοι, οἱ δὲ
 βροτῶν, A. P. VII 161 (ὅσσον ἄριστος οἰωνῶν γενόμεν, τόσσον ὃδ'
 ἡιθέων), 227, 344 10 οὐχι A^{ac} | ἔστακα (" rest., punctum add.

C) φέρω P ἔστακ' ἄρ', ἐγὼ FG. Schmidt (κυρῶ s. πρέπω δέ?) | δέτι
 A δ' ἔτι C δέ τι (cum A) Reiske (Schm.) | σύμβολων (' C A^{ar},
 -λων ex -λον s. -λαν mut. A) P, cr. Salm. 11 γὰρ ἀεὶ Schm.

P 272

427. ΤΟῦ ΑΥΤΟῦ ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

C

Εἰς τινὰ τάφον, ἐν ᾧ | σύμβολον ἐννέα ἀστρά|γαλοι ἐνεχάρακτο. |

ἦν δὲ γε οὗτος ὁ τάφος | Ἀλεξάνδρου τινὸς Χίου. L

Ἔστι δὲ καὶ αὐτὸ ἀνιγματοῶδες. L

5 Ἀ στάλα, φέρ' ἰδῶ, τίν' ἔχει νέκυν. ἀλλὰ δέδορκα

γράμμα μὲν οὐδέν που τμαθὲν ὑπερθε λίθου,

ἐννέα δ' ἀστραγάλους πεπτηότας· ὧν πίσυρες μὲν

πρᾶτοι Ἀλεξάνδρου μαρτυρέουσι βόλον,

οἱ δὲ τὸ τᾶς νεότατος ἐφάλικος ἄνθος, ἔφηβον, 5

10 εἰς δ' ὃ γε μανύει Χῖος ἀφανρότερον.

ἥ ῥα τόδ' ἀγγέλλονται καὶ ὁ σκάπτροισι μεγαυχῆς

χῶ θάλλων ἥβα τέρμα τὸ μηδὲν ἔχει·

ἥ τὸ μὲν οὖ, δοκέω δὲ ποτὶ σκοπὸν ἰθὺν ἐλάσσειν

ἰὸν Κρηταιεὺς ὥς τις ὀιστοβόλος· 10

1 sqq. ap. Buh. p. 144 (n. 60)

1 εἰς αὐτὸ C

2 ἐνῶι

συμβολ L

3 ἦν, ἀλεξάνδρου τινὸς L

4 ἔδε καὶ αὐτὸ

αἰνιγματοῶ L 5 φέρ' ἰδῶ et τινέχει A^{ac} 6 πω C που A^{ac} |
δμαθεν (ε novavit C) P τμαθεν Salm. κναθεν ap. B.^m G.^m γλυφθενBr.: cf. App. Pl. 221, 2 | ὑπερ^{θε} λ. C ὑπερ λ. A^{ac}. 7 huic versui
itemque iis qui sequuntur hexametris (vs. 5, 7, 9, 11, 13) si-
gnum ξ, quo epigrammatis ambitus indicaretur, praefixit L,
cf. ad ep. 260, 3 | πεπηῶτας P: πεπτηότας A^{ac}, in -ῶτας de-pravavit C | ὧν? A^{ac} 8 πρᾶτοι A^{ar} πρᾶτοι P^{pc}, αὐτὸ πρᾶ-
τοι superscripsit C | cf. Hesych.: Ἀλέξανδρος ὄνομα βόλου'
itemque quattuor talorum iactus alter est qui dicitur ἔφη-
βος (v. 5) | μαρτυρέοντι? 9 τᾶς (~ rest. C) P | οἱ δ' ἐρα-τᾶς? | νεότατ_ος C νεοτατας A^{ar} | ἐφήλικος (C, εφ ex ιφ
cr. A) P | ἄνθος (om. interpunctione) P | ἐφήβον ap. L. 10 ὅγε
(C) P | χῖος ex χίος? cr. C, Χῖον Dorv. 11 ἥ ῥα τοδ' A^{ac} | ὁσκάπτροισι, (C et et virg. C) P | μεγαυχῆς P 12 χῶ C θῶ A^{ar} |
ἥβα_ι. (sc. ἥβα) C ἥβαι (αι pro diphthongo) A^{ac} | τομηδὲν A^{ac}13 ἥ (~ rest. C) P | οὐ A οὐ; C | δοκέω et ποτι A^{ac} | ἐλάσσειν
P^{pr} -εύσσειν A^{ar} (-ειν ex -ον cr. ipse A) 14 ἰῶν Cἰὸν A^{ar}; post ἰὸν interpunxit Reiske, post ἐλάσσειν falso C:
nam ἰθὺν iungendum est cum ἰὸν (cf. ἰθὺν βέλος Il. T 99) nec
ἰθὺς inferendum | κρηταιεὺς, ὧτος C κρηται εὐ σ' ὧτος? A^{ac};

ἧς ὁ θανὼν Χῖος μὲν, Ἀλεξάνδρου δὲ λελογχῶς
 οὔνομ', ἐφηβείῃ δ' ὤλετ' ἐν ἀλικίᾳ.
 ὥς εὖ τὸν φθίμενον νέον ἄκριτα καὶ τὸ κυβευθὲν
 πνεῦμα δι' ἀφθέγκτων εἶπέ τις ἀστραγάλων.

5

428. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

C

Εἰς Ἀντίπατρον | τὸν Σιδώνιον.

C

ἦν | δὲ ἐπὶ τῷ τάφῳ | σύνθημα ἀλέκτωρ | καὶ φοίνικος κλάδος |
 καὶ ἀστράγαλος.

C

Ἀ στάλα, σύνθημα τί σοι γοργωπὸς ἀλέκτωρ

10 ἔστα, καλλαῖνα σκαπτοφόρος πτέρυγι,

Κρ. οὔτος ap. L., ὁρθός ap. B.^m G.^m, (ἰῶν) Κρ. οὗτος Dorv.,
 αὐτός Sternb. (λωστός olim tentavi); ὥς τις corr. Reiske: cf. Agam.
 1194 | ὀϊστοβ. C οἰστοβ.? A^{ar} | in fine vs. erasa est clausula, ab
 initio seq. notula ep. incipientis itemque erasum est lemma
 (fort. εἰς τινα Ἀλέξανδρον), quod ad v. 11 sq. L. adposuerat

1 ἦς A^{ac} | θανὼν C -νῶν? A^{ar} | χῖος (~ A, C) P; v. 422, 3 | δέ-
 λελογχῶς A δέ, λελογχῶς C 2 ἐφ' ἡβείῃ C ἐφημερίῃ A^{ac} ἐφη-
 βαίᾳ Dorv. ἐφηβείῃς Sternb. | θώλετ' A θ' ὤλετ' C τ' ὤλετ'
 Dorv. δ' ὤλ. Reiske ὤλετ' Sternb.; fort. θάλλ' ἔτ' | ἐν ἀλικίᾳ C
 ἐναλικίῃ A^{ar} 3 sq. 'spurium et additiciū' ap. B.^m 3 εὖ-
 τὸν (accentus rest. C) P | ἄκριτα iungendum cum participio
 φθίμ.: 'quem Parca nulla tenerae aetatis ratione habita tru-
 cidavit' Jac., cf. ἄκριτε 439, 1; Kaib. 204, 3 4 (πτῶμα Dorv.) |

διαφ^θεγκτῶν P: [θέγ] C, qui idem θ superscr., διαφλεκτῶν?
 (non διαφεγκτῶν) A^{ar}; cf. VII 641, 2; 193, 4; IX 162, 6 ἀφθέγκτω
 τῷδε λαλῶ στόματι | εἶπε (C A^{ar}?) P | τις A τίς C || 5 sqq.
 ap. Buh. p. 144 (n. 61) 5—8 totum titulum scr. in ras. C;

poetae nomini praemissa sunt verba εἰς ἀντίπατ^ρ τὸν σιδώνιον,
 cetera ἦν — ἀστράγαλος post μελ. addita sunt; pristinus quem
 erasit C titulus hic vid. fuisse: εἰς ἀντίπατ^ρ σιδώνιον | ἔτ^ρ (i. e.
 ἕτερον) ἐπιτύμβιον | <ἐν ᾧ> ἦν σύνθημα | ἀλέκτωρ μετὰ κλάδ^δ |
 καὶ ἀστράγαλος: | <ἔστι δὲ καὶ | αὐτὸ> αἰνιγματῶ: | ...;
 postrema fuisse 'κείμενον | ἀντίπατρον' non praestiterim 5 num.
 2 adpinxit C huic ep., non sequenti (cui debebat): cf. ad VII 419 et
 ad VII 427, 10 sq. 9 (ὦ στάλα ap. B.^m) | τί σοι XII 80, 1 eadem
 versus sede adhibet Mel. | γοργῶπος P 10 ἔστακε . λαῖναι, C

ποσσὶν ὑφαρπάζων νίκας κλάδον; ἄκρα δ' ἐπ' αὐτᾶς
 βαθμῖδος προπεσὼν κέκλιται ἀστράγαλος.
 ἧ ῥά γε νικάεντα μάχα σκαπτοῦχον ἄνακτα
 κρύπτεις; ἀλλὰ τί σοι παίγνιον ἀστράγαλος;
 5 πρὸς δέ, τί λιτὸς ὁ τύμβος; ἐπιπρέπει ἀνδρὶ πενιχρῷ,
 ὄρνιθος κλαγγαῖς νυκτὸς ἀνεγρομένῳ.
 οὐ δοκέω· σκαπτρον γὰρ ἀναίνεται. ἀλλὰ σὺ κεύθεις
 ἀθλοφόρον νίκαν ποσσὶν ἀειράμενον. 10
 οὐ ψάύω καὶ τᾶδε· τί γὰρ ταχὺς εἵκελος ἀνὴρ
 10 ἀστραγάλῳ; νῦν δὴ τῶτρεκὲς ἐφρασάμαν.
 φοῖνιξ οὐ νίκαν ἐνέπει, πάτραν δὲ μεγαυχῇ
 ματέρα φοινίκων, τὰν πολύπαιδα Τύρον·

ἔστα κελαιναι A^{ao} ἔστα· καλλαῖνα Salm.: cf. ep. VI 295, 6 ἀδυ-
 φαῇ πλινθίδα καλλαῖναν (Phan.), Et. M. et Suid. s. κάλλαια
 (λαίνα ἔστακε Graefe: at v. 161, 1) | σκαπτροφόρος P^{ro}: o superscr.
 C, qui idem prius ρ ex o mutavit, σκαπτοφόρος A^{ao}; cf. XII 101, 4

1 ὑφ' ἀρπ. C ὑφαρπ. A | νίκας: τῆς φοῖνικος ap. B.^m |
 ἄκρα, * C -ας A^{ar} (" rest. C); ἄχρι ap. B. G. R., perperam,
 cf. V 177, 3 | ἐπαντάς A^{ar} (noli αὐτὰρ ἐπ' ἄκρας corrigere; cf. Pind.
 Nem. 5, 1) 2 βαθμῖδος: circumfl. an acutum scripserit A vix
 distinguitur (βαθμῖδος ἐκπροπεσὼν Reiske) | προπεσὼν (o alio
 atram. refecit C) P | post ἀστράγαλος (' C) punctum C, inter-
 rogandi signum posuit Reiske 3 ἧ ρ ἄγε (accentus rest. C) P: cf.
 Leon. 422, 3, Mel. V 161, 3 (ἧ ῥά γε Pauw) | νικάεν ταμάχα ex νικα
 ἐν ταμ. C νικάσαντα μάχα Salm. 4 post ἀλλὰ τί σοι (' C ' A C)
 erasa est interpunctio 5 προσδετί A πρὸς δὲ τί C πρὸς δέ, τί Br.
 πρὸς δ' ἔτι ap. B.^m (cf. V 177, 5), πρὸς τε τί Reiske | ἐπὶ πρέπει
 C (cf. Od. ω 252) | ἀνδρὶ πενιχρῷ A^{ao} 6 κλαγγαῖς C -ῆς A^{ar}
 7 cf. νὰλ δοκέω ep. 422, 6 | ἀναίνεται: -ται ex τα cr. ipse A |
 ἀλλασὺν A^{ao} 8 αἰολοφύρο, ν P: ῥο, scr., φ refecit C; αἰο-
 λοφρων? A^{ar}, cr. apographa | ποσσὶν P: τῷ δρόμῳ ap. B.^m
 9 ψάύω ex ψάω cr. C | τῇδε (~ A C) P, τᾶδε Gr., cf. 422, 6 |
 εἵκελος (" rest. C) P -λον Reiske 10 νῦν * * δὴ (erasae sunt
 ante δὴ litt. δε) P | τῷ τρεκὲς P | ἐφρασάμαν, ex ἐφράσαμεν
 cr. C, qui paenultimam accentu instruere omisit (cf. 429, 8
 Alcaei) 11 ad hunc vs. et sequentes L adnotavit haec: ὁ
 φοῖνιξ σ^η (i. e. σημαίνει) νίκην· | «καὶ» πατρίδα φοινίκ^η (i. e.

ὄρνις δ', ὅτι γεγωνὸς ἀνὴρ καὶ πού περὶ Κύπριν 15
 πρῶτος κῆν Μούσαις ποικίλος ὑμνοθέτας.

σκῆπτρα δ' ἔχει σύνθημα λόγου· θνᾶσκειν δὲ πεσόντα
 οἰνοβρεχῇ προπετῆς ἐννέπει ἀστράγαλος.

καὶ δὴ σύμβολα ταῦτα. τὸ δ' οὔνομα πέτρος αἰδεῖ,
 273 Ἀντίπατρον, προγόνων φύντ' ἀπ' ἐρισθενέων. 20

-κην). | ὁ ὄρνις τὸν ἄνδρα· το σκῆπτρον τὸ σύνθημα τ' λόγ· |
 ὁ ἀστράγαλος τὸν οἰνοβρεχῇ «καὶ» με^θ (i. e. μέθυσον) «καὶ» ⚡
 (i. e. ὅτι) ἐξωλίσθ^θ δς με^θ (i. e. διὰ μέθην) τέθνικεν (vox τέθ. si
 non tota, certe litt. ultimae νικεν postea demum accesserunt;
 additamento, quo non opus, deleto ἐξώλισθεν legendum nec
 participium ἐξολισθῶν s. ἐξωλισθηκώς s. (cum Boiss.) ἐξολι-
 σθεὶς restituendum; scholii initio malis: ὁ φ. σημαίνει <νῦν οὐ>
 νίκην, ἀλλὰ πατρίδα | φοῖνιξ (~ C eraso accentu pristino) P | μὲν.
 νίκαν (punctum C) P οὐ νίκαν Reiske Φοινίκαν Heck. | πάτραν
 τὲ (' C) P πάτραν δέ, Reiske | μεγαλ^υχῇ*** C μεγαλανυχεῖ
 (s. -αγγεῖ) A^{ar} p. 296, 12 μ^ατέρα C πατέρα A^{ar} | πολύναιδα
 Tyrum 'multarum coloniarum matrem' interpretatur Wake-
 field, quam explicationem perversam mireris ab edd. non re-
 pudari; cogitandum de pueris formosis, cf. γλυκύπαιδα 'Ρόδον
 XII 52, 6 (Mel.) et ἄβροῦς τρέφει Τύρος XII 59 (Mel.), et fort.
 legendum κλυτόπαιδα s. γλυκύπ.

1 δ' ἐντὶ(?) γεγωνὸς (ὄρνις δὲ μεγαλόφωνός ἐστι) ap. B.^m; cf.
 IX 92, 2 | καὶ τῶν Reiske | περὶ A^{ac} 2 πρῶτος C πρῶτος A^{ar}
 (πρῶτος Leich) | κῆν Dorv. ἦν C ἦν? A^{ac} καὶ ap. G. R. B.^m ἔην Leich |
 Μούσας ap. B.^m μοίσας Gr. | ὑμνοθέταις (' C) P -θέτας Salm.

3 v. Od. β 37 | θναίσκειν A | δὲ *** πεσόντα P^{pr} δὲ πρὸ πεσ.
 A^{ar} 4 προπετῆς potius quam -τῆς P 5 πέτρος αἰδεῖ (C
 αἰδ. A^{ac}) P: cf. αἰσεται 424, 9; τάνδρος αἰδε perverse ap.
 G. R. B.^m 6 versus novae paginae (273) primus exstat nec

vero, quod falso edd. perhibent, bis scriptus est in P | φύν-
 ταμ' C φύν ταμ' A^{ac}; pronomen μ' (φύντα μ') servat Heck.
 distich. ultimum Antipatro interlocutori tribuens; φύντ' ἀπ'
 Dorv. φύντα γ' Pauw (φύντα περισθενέων Salm.) | in marg.
 superiore p. 273 a correctore scripta sunt haec: ἕως ὧδε ἀν-

τεβλῇ πρὸς τὸ ἀντιβόλιν (cf. ad VI 269) τοῦ κυροῦ μιχαήλ~;
 quibus in m. exteriori adiunxit notulam hanc: καὶ διωρθώθη
 (ωρ ex ορ corr.) τινὰ | πλὴν ὅτι κακεῖνο | σφάλματα εἶχεν; de
 eodem Michaelis exemplari monent quae exstant scholia ad
 VII 432, quorum alterum iuxta epigrammatis titulum in ex-

429. ἈΛΚΑΪΟΥ ΜΙΤΤΛΗΝΑΪΟΥ.

C. Pl

Εἰς τάφον ἐν ᾧ ἔκε|χάρακτο γράμματα | δύο φ φ, ὅπερ
σημαίνει τὸ τῆς γυναικὸς ὄνομα, | ἥγουν Φιδίς. L

Δίξηναι κατὰ θυμόν, ὅτου χάριν ἅ παροδιῖτις
5 δισδάκι Φῖ μούνον γράμμα λέλογχε πέτρος
λαοτύποις σμίλαις κεκολαμμένον. ἄρα γυναικὶ
τᾷ χθονὶ κευθομένῃ Χιλιάς ἦν ὄνομα;
τοῦτο γὰρ ἀγγέλλει κορυφούμενος εἰς ἐν ἀριθμός. 5
ἢ τὸ μὲν εἰς ὀρθὰν ἀτραπὸν οὐκ ἔμολεν,

trema marginis ora adpictum est, scil.: % ὦ: ~ μι^χ | ⁸τ χαρ|τοφυ-
λα|κ⁹; alterum schol. eiusdem ep. lemmati subiectum est hoc:
ἕως ὧ τα του κυρ μι^χ τ μαξ (sc. μακαρίον) | ^επ εἶχον επιγράμ-
μα ἄτινα | ἰδιοχειρ⁷ως¹ αὐτὸς ἔγραψεν | εκ ^τ (sic, i. e. τῆς) βί-
βλου τ κεφαλᾶ: amplius de his notis in nostrae editionis prae-
fatione exponendum erit ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυναικας), 19 (Pl^E c. 12, 19)
1 Ἀλκαίου Pl, gentile add. C; ep. a poeta, qui VII 1 condidit, non
abiudicaverim (cf. γριφον 1, 2) 2—3 praeter lemma ab L in
m.^o scriptum exstat alternm, quod C praemisit in m.^s, hoc: εἰς
γυναικᾶ ἥτις ἐκαλεῖτο φιδίς, eundemque titulum epigrammati
adponunt Pl^M Pl^E; carmen aenigmatice scriptum a Cephalā in
schola grammaticorum praeside Gregorio Magistro tractatum
esse docet C lemmatistae verbis haec addens: τοῦτο το ἐπι-
γράμμα ο κεφαλ⁷ας¹ | προεβάλετο ἐν τῇ σχολῇ | τῆς νέας ἐκκλη-
σίας (η cr. ex ι) | ἐπὶ τ μακαρίον (cf. p. 1, 5; μακαρίτον Heck., cf.
ad lemmata epp. 327 et 334) γρηγορί | τοῦ μαγίστορος 2 ἐν ὧ
et γράμμ^τ L 3 post ἥγουν L scr.: φι · δίς: φ δίς, prius igitur
litterae nomen, dein litterae signum φ cum voce δίς iungens | cf.
ἐννέα γράμματ' ἔχω in ep. aenigmatē ap. Herw. stud. cr. p. 105

4 καταθυμόν A^{ac} | ὅτου (' C) P | ἅ ex ὁ cr. C | παροδι^ητας (η
C) P, cr. Pl (ὧ παροδιτα Herm.) 5 φῖ (lineolam C) P φῖ
Pl^M | πέτρος A; λίθος C^s Pl 6 σμίλαις (' C, signum quant. A)
P σμήλαις Pl^M Pl^L (cr. Pl^a.^b) | ἄρα (' rest. C) P (cf. XII 67, 1);
ἢ ῥα Pl (v. 427, 7; 428, 4) 7 τᾷ A in τᾷ⁴ mut. C τᾷ Pl^M Pl^a τᾷ
Pl^L.^a.^b.^c (sed 'τὸ τᾷ χθονὶ ἐν ἄλλῳ τᾷ χθονὶ γράφεται' in epid.
Pl^a, unde emendata est Pl^a) 8 ἐν (' C^{pr}) P 9 ἢ το μὲν? A^{ac}

ἅ δ' οἰκτρὸν ναίουσα τόδ' ἡρίον ἔπλετο Φιδίς;
 νῦν σφιγγὸς γρίφους Οἰδίπος ἐφρασάμαν.
 αἰνετὸς οὐκ δισσοῖο καμὼν αἴνιγμα τύποιο,
 4 φέγγος μὲν ξυνετοῖς, ἄξυνέτοις δ' ἔρεβος. M 34^v 10

Cor. Mel. 430. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ. C

430—443 [Ἐτερον αἰνιγματῶδες | ἐπὶ σκύλοις νεκρῶν | ἡγουν
 πέλτη καὶ λόγχη | καὶ τισιν ἄλλοις.] L

Καὶ ταῦτα ἐπὶ τῷ τάφῳ | τῶν τριακοσίων τῶν μετὰ
 Ὀθρυάδου | πεσόντων. C

10 Τίς τὰ νεοσκύλευτα ποτὶ δρυὶ τᾶδε καθᾶψεν
 ἔντεα; τῷ πέλτα Δωρὶς ἀναγράφεται;
 πλάθει γὰρ Θυρεᾶτις ὕφ' αἵματος ἄδε λοχιτᾶν,
 χάμῃς ἀπ' Ἀργείων τοὶ δύο λειπόμεθα.

1 ἅ δ' (spir. et apostroph. A C) P ἡ δ' Pl | τὸδ' (A) P | φιδίς
 (lineolam C) P Pl^m Φειδὶς Lobbeck 2 γρίφας P^{pc} γρίφος A^{ao} |
 οἰδίπος (A C) P Pl^m Οἰδίπος Plⁱ | ἐφρασάμην A Pl -σάμαν
 C (qui αν scr. supra ην) 3 sq. cf. VI 260, 5 sq. 3 ὁδ*_κ
 δισσοῖο C οὐκ οδι ποῖο? (non αδικοιο) A^{ao} | οὐκ Pl^m 4 cf.
 IX 540, 3 sq. (Alcaei?); Pind. Ol. II 93 (βέλη) φωνάεντα συνε-
 τοῖσιν, Eur. Iph. T. 1092 εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοάν || 5—
 p. 309, 8; fr. Meleagrei particula tertia (cf. ad VII 406) epp.
 quattuordecim continet pleraque in militares composita (430
 —443) 5 sqq. ap. Buh. p. 151; cf. epp. 244, 526, 721 6—9
 duplici lemmate ep. instructum est, prius scr. L ep. aenigma-
 tum ludis qui praecedunt adnumerans, altero monet C ep. hoc
 in eodem argumento atque sequens (καὶ ταῦτα 8) versari (unde
 tamen ep. 431 ordine olim praecessisse vix recte suspiceris)

6 αἰνιγματῶ^δ et ἡγουν L 7 «καὶ» τισιν L 8—9 cf. lemma ep. 431

8 τῶν τ^ω (i. e. τριακ. τ^{ων}) μετα C 9 post πεσόντ^{ων}
 adiunxit C haec: ὑπολαμβάνω δ' ὅ (scil. δ' ὅτι) | παρὰ τῷ θουκυδίδῃ

κεῖτ' αἰ^τ | ἡ ἱστορία ἐν τῇ τετάρτῃ βιβλ^τ (cf. Thuc. IV 56, Herod.
 I 82, Lucian. Char. 24, Stob. flor. VII 67, [Plut.] mor. 306 A)

10 cf. VI 163 | νεοσκύλ.: eo litt. refecit, non ex ev cr. C | ποτιδρυὶ^η

A^{ao} | τῇδε (ι C) P τᾶδε Br. | καθᾶψεν A^{ao} in καθᾶψεν mut. C
 κάθαψεν ap. B. (καθῆψεν Reiske) 11 τῷ P τῷ Reiske τῷ

'cuiusnam nomine' Br. | (ἐπιγρ. malebat Br.) 12 πλήθει? | γὰρ

πάντα νέκυν μάστευε δεδουπότα, μή τις ἔτ' ἔμπνους
 λειπόμενος Σπάρτα κῦδος ἔλαμψε νόθον.
 ἴσχε βάσιν. νίκα γὰρ ἐπ' ἀσπίδος ᾧδε Λακῶνων
 φωνεῖται θρόμβοις αἵματος Ὀθρυάδα,
 5 χῶ τόδε μοχθήσας σπαίρει πέλας. ἅ πρόπατορ Ζεῦ,
 στύξον ἀνικάτω σύμβολα φυλόπιδος. 10

431. ἌΔΗΛΟΝ οἱ δὲ ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C

Ἐπὶ τῷ τάφῳ τῶν | τριακοσίων Σπαρτιατῶν | τῶν μετὰ
 Ὀθρυάδου | πεσόντων ἐν τῷ πρὸς Ἀργείους πολέμῳ |
 10 ἐπὶ τῇ Θυρεάτιδι. L

Οἶδε τριηκόσιοι, Σπάρτα πατρί, τοῖς συναρίθμοις
 Ἰναχίδαίς Θυρέαν ἀμφὶ μαχεσάμενοι

P γὰρ Reiske, qui post αἵματος distinxit verbaque ἅδε λοχίται
 ἄμμες — λειπόμεθα iunxit | πλημύρει? | θυρεάτις A^{ar} θυρεάτις C,
 qui signum ∝ in m.¹ repetit | υφαίματος A^{ac} | ἅδε C ἅ δὲ A^{ac}
 ἅδε Mein. | λοχίτῃσαν C (redit signum ∝ in fine vs.), λοχεῖταν
 A^{ar} λοχίτῃν interpretatur Λακῶνων ap. B. p. 299, 13 χά μες
 A χ' ἅ μες C; Argivi duo pugnae superstites loquuntur, qui
 nuntio victoriae domum allato in regionem Thyreatidem re-
 versi tropaeum, quod superiores testaretur Spartiatas, ab
 Othryada exstructum conspiciunt: cf. [Plut.] mor. 306 A: πολε-
 μούντων δὲ δύο ἐκ τῶν Ἀργείων περιελείφθησαν, Ἀγῆνωρ καὶ
 Χρόμιος, οἵτινες εἰς τὴν πόλιν ἡγγεῖλαν τὴν νίκην. ἡρεμίας δ'
 ὑπαρχούσης ὁ Ὀθρυάδης ἐπιζήσας καὶ ἡμικλάστοις δόρασιν ἐπ-
 ερειδόμενος τὰς τῶν νεκρῶν ἀπάντων ἀσπίδας περιεῖλετο καὶ
 τρόπαιον στήσας ἐκ τοῦ ἰδίου αἵματος ἐπέγραψε 'Διὶ τροπαι-
 ούχῳ.' | ἀπαργείων A^{ac} | τοι, δύο C τοὶ δύο? A^{ac}

1 ἔτ' ἔμπνους A^{ac} 2 (φῶς ἀνέλαμψε Tour, κῦδος ἔκλεψε
 Reiske) 3 ἐπασπίδος A^{ac} | ἅδε (rest. C) P ᾧδε ap. Mein. (qui
 etiam ἐπ' ἀσπίδι τᾷδε proposuit) 4 θρόμβοις C θρίμβοις A^{ac} | αἵ-
 ματος (non οἷμ.) A^{ar} 5 χ' ᾧ (A^{ar} C) P | ἅ A ἅ? A^{ac} (ᾧ Br.) | πρόπα-
 τερ P^{ro} προπάτερ A^{ac} προπάτωρ Br. πρόπατορ Mein. 6 στύξον A^{ac};
 noli ci. στιξεν (sc. Othryadas) | ἀνικάτου P -τω Jac.; pugnam
 dicunt Argivi, qua victoriam hostes non pepererint, etsi tro-
 paeum hanc arrogantium exsistat || 7 sqq. Pl^m III^b c. 4

(εἰς ἀνδρείους), 14 (Pl^a c. 5, 50) 7 σιμωνί C; nom. aucto-
 ris om. Pl; a Simonide abiudicat Schneidewin, Leonidae T.
 (etiam Antipatro Sid.) tribuit Bergk, Dioscoridi Heck. 8—10

ἀνχένας οὐ στρέψαντες, ὅπα ποδὸς ἰχνια πρῶτον
ἀρμόσαμεν, ταῦτα καὶ λίπομεν βιοτάν.

ἄρσενι δ' Ὀθρυάδαο φόνῳ κεκαλυμμένον ὄπλον 5
καρύσσει· Ὀυρέα, Ζεῦ, Λακεδαιμονίων.'

εἰς τὸ αὐτὸ Pl^M (εἰς τὸ αὐτό Pl^E) post A. P. VII 244 p. 300, 8

ἐπὶ τῷ τάφῳ L | σπαρ^τ αὐτ^τ (supra ρ punc est τ, olim f. erat τι)
P | μετὰ (' C) P 9 Ὀθρυάδου C: vox pristina lemmatistae
incipiebat a litt. λ (λεωνίδου?) | πε^ςόντων (' C, πε^ς in eraso
τε s. το idem) P | ἐν τῷ πρ^ο α^γ ποι P (πρὸς Ἀργείους Jac.,
πρὸς Ἄργος Paulssen; priores litt. in ras. scr. C, pristina prorsus
incerta est scriptura) 10 ἐπὶ (' C) τη L; lemmati adiunxit

(ad vs. 6sq.) C haec: ταῦτ' ἐν τη <τετάρτῃ, cf. ad p. 299, 9> βίβλωι
τ' ὀγγραφε^ς | θουκνδίδου τρανώτερον (sic) 11 οἶδε A οἶδε C |

τρηκόσιοι P Pl τριακ. Bgk | ὅπάρτα (litt. ὅ ad indicandum ca-
sum superscr.) Pl^M | συναρίθμοις A Pl συνάρ. C Ἰσαρ. Mein.
(at cf. 389, 3) 12 Ἰναχίδας P, cr. Pl | θυρέαν Pl θυρεᾶν P
Θυρεᾶν Unger: at cf. Il. X 381 | ἀμφὶ μαχ. C Pl^M Pl^s ἀμφιμαχ. A Pl^{a.b}

1 στέψαντες A in στρέψ. mut. C | ὁ παῖ C (qui αι eo modo
exaravit, quo α, non diphthongum αι exprimere solebat; ὅπα
igitur legi voluit) ὁ παῖ (non ὁ πον) A^{ar} ὅπα Pl^M Pl^s ὅπα
Pl^{a.b} | π^οδ^ο C πόδ' ? A^{ac} | ἰχνοσ ἃ πρῶτον C (qui δωρικῶς
ἀντὶ τ' πρῶτον: in fine vs. adnotavit; signum: in m. repetitum)
ἰχνοσ ἄπρῶτον A^{ac} ἰχνια πρῶτον Pl | ὅπα πρῶτον ποδὸς ἰχνοσ
Heck. 2 ἀρμόσαμεν A^{ac} | βιοτ^α C (Pl) βίοντον A^{ar} | ad
hunc vs. adnotat sch.^B: Πανσανίας μέντοι φησὶ δύο μὲν Ἀρ-
γείους, ἓνα δὲ Σπαρτιάτην σωθῆναι· φησὶ γάρ· sequuntur
Pausaniae verba (paululum mutata) 'χωρίον ἐστὶν — δίκη νική-
σαντες' II 38, 5 (in quibus pro Θυρεᾶτιν schol. vitiose scr.
θενεσάτιν, quod non correctum in Pl^w), et adnectitur alter de
eadem pugna Pausaniae locus X 9, 12: 'ἀξιοῦντές τε πλέον
ἐσχηκέναι — Ἀντιφάνους Ἀργείου' (quae verba omissa sunt a
sch.^w); denique add. sch.^{B.w}: 'ταῦτα γέγονε Θεοπόμπου τοῦ
Νικάνδρου τῆς Εὐρυποντιδῶν οἰκίας ἔτι ἔχοντος τὴν Λακεδαι-
μονίων ἀρχήν' 3 κεκαλυμμένον P Pl πεπαλυμμένον Schnei-
dew. κεκολαμμένον Unger (Heck., qui etiam γεγλυμμένον ci.)
κεκλυσμένον et πεπαλαγμένον Mein. γεγανωμένον Dübner | ὄπλον
(' C) P 4 (Θυρέαν Huet) Θυρέαι Unger | cf. Stob. flor. VII 67:
τῷ τῶν τραυμάτων αἵματι ἐπέγραψεν· 'Λακεδαιμόνιοι κατ' Ἀρ-
γείων', contra Ps.-Plut. mor. 306 B: καὶ τρόπαιον στήσας ἐκ
τοῦ ἰδίου αἵματος ἐπέγραψε· 'Διὶ τροπαιούχῳ'

αὶ δέ τις Ἀργείων ἔφυγεν μόρον, ἧς ἀπ' Ἀδράστου
Σπάρτα δ' οὐ τὸ θανεῖν, ἀλλὰ φυγεῖν θάνατος. M 90^v

432. ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

C. Pl

Εἰς Γύλλιν τὸν Λακεδαιμόνιον, τὸν πεσόντα | ἐν τῇ πρὸς
5 Θυρέαν μάχῃ. L

ὦ Λακεδαιμόνιοι, τὸν ἀρήιον ὕμιν ὁ τύμβος
Γύλλιν ὑπὲρ Θυρέας οὗτος ἔχει φθίμενον,
ἄνδρας ὃς Ἀργείων τρεῖς ἔκτανε καὶ τόδ' ἔειπεν·
'Τεθναίην Σπάρτας ἄξια μῆσάμενος.' M 31^v

P 274

433. ΤΥΜΝΕΩ.

C. Pl

11 Εἰς Δημήτριον | Λακεδαιμόνιον | φυγοπόλεμον, | ὃν ἡ ἰδία
μήτηρ | ἀπέσφαξε. L

Τὸν παραβάντα νόμους Δαμάτριον ἔκτανε μάτηρ
ἡ Λακεδαιμονία τὸν Λακεδαιμόνιον.

1 αὶ (' rest. C) δέ P αὶ δέ Pl^M Pl^{I. a} εἰ δέ Pl^{a. b. s} | ἧς (τ add. A C) P ἧς Pl^M (unde ἧς Pl^I ἧν Pl^{a. b. s}) | ἀπαδράστου A^{ac}
2 τοθανεῖν et ἀλλαφυγεῖν A^{ac} || 3 sqq. Pl^M III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 30 (Pl^w c. 5, 32) 4 τὸν πεσοντ^τ εν L 4 sq. προσθυρεαν μά L 5 notulas, quas corrector titulo adscripsit de Michaelis exemplari ab ipso adhibito, v. supra ad ep. 428, 20 6 ὦ? A^{ac} | ὕμιν C Pl^M Pl^{a. s} ὕμιν? A^{ac} ὕμιν Pl^I 7 ὑπερθυρέας A^{ac}
8 ἄνδρα δ' ὃς P ἄνδρα ὃς Pl ἄνερ' ὃς Scaliger ἄνδρας ὃς Reiske | τό δεγ' εἶπεν (spir. rest. C, -εν ex -ον? cr. A ipse) P τόδ' ἔειπεν Scaliger (τόδ' ἐπεῖπεν?) 9 ἄξι' ἀμῆσάμενος Lud- wich || 10 sqq. Pl^M III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 31 (Pl^w c. 5, 33); cf. VII 230, 531; IX 61, 397, 447 10 ep. fort. est Da- mageti (cf. κακὰ μερίς cum VII 355, 3 ἱκανὴ μερίς) et vid. excidisse Tymnae in eundem Demetrium ep., cuius unum fort. distich. (v. 5 sq.) servatur in [Plut.] Apophth. Lac. | ὦ in m. adpin- xit C 11 sq. ἰδία μήρ L 13—p. 303, 6 tertium dist. om. PPl; alterum om. mor., ubi ep. in duo discerptum est, quorum prius in Demetrium scriptum primo dist. absolvitur (mor. 240 F), alterum tetrasticho (v. 5—8) continetur (mor. 241 A); primum dist. praeterea affert Tzetz. in Cram. An. Ox. IV 43 13 παρα,

θηκτόν δ' ἐν προβολᾷ θεμένα ξίφος εἶπεν, ὀδόντα
ὄξυν ἐπιβρύκους, οἷα Λάκαινα γυνά·

᾿Ερρε, κακὸν φίτυμα, διὰ σκότος, οὗ διὰ μῖσος 5
Εὐρώτας δειλαῖς μηδ' ἐλάφοισι ῥέοι·

᾿Ερρε, κακὸν σκυλάκευμα, κακὰ μερίς, ἔρρε ποθ' ᾿Αιδαν,
ἔρρε· τὸν οὐ Σπάρτας ἄξιον οὐδ' ἔτεκον.' M 31^v

434. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς τοὺς Δημαινέτης | παῖδας τῆς Λακεδαιμόνος | πεσόντας
τοὺς ὀκτὼ | ἐν μιᾷ μάχῃ. L

10 Εἰς δηίων πέμψασα λόχους Δημαινέτη ὀκτὼ
παῖδας ὑπὸ στήλῃ πάντας ἔθαπτε μιᾷ.

βάντα (virg. C, ' A C) P: cf. IX 397 πάτρια θεσμὰ λύεις | Δη-
μήριον — μήτηρ Tzetz. | μήρ Pl^M (μάτηρ Pl^E) p. 302, 14 τὸν
Λακεδαιμόνιον ἢ Λακεδαιμονίῃ Tz.

1 sq. θηκτόν — ἐπιβρύκουσα s. v. θηκτόν Suid.₁, εἶπεν —
γυνή s. v. βρύκουσα Suid.₂ 1 θηκτόν C (θει potius quam
θι s. θυ A^{ar}) | θηκτόν δ' Pl^M S.^v | ἐν (' C) προβολᾷ P -λᾷ Pl^M
ἐν προβάλλω S.^v ἐν προβόλῳ Suid. codd. praeter S.^v προμολᾷ
sch.^B ἐν προλόβῳ Ruhnken: cf. Appian. Hispan. 88 τοὺς ἱππέας
ἐν προβολῇ τὰ δόρατα θεμένους; Xen. An. 6, 5, 25; Theocr.
22, 120 δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλινθεῖς | εἶπεν ὀδόντα (' et' C) P |
ὀδόντος S.₂^c 2 ἐπιβρύκους' C ἐπιβρύκους' A Pl^M Pl^L S.₂
(ἐπιβρύκουσα alteram partem versus omittens S.₁) ἐπιβρύχους'
Pl^{a.b.s}; cf. VI 263, 3; VII 531 ἀφριόεν κοναβηδὸν ἐπιπρίουσα
γένειον | οἷα A^{ac} | λέαινα Ruhnken, cf.: δερκομένα λοξαῖς οἷα
Λάκαινα κόραις 531, 6 | γυνά· C Pl γύναι A^{ar} γυνή S.₂ 3 sq.
om. PPl, exhibent [Plut.] mor. 241 (inter Lacaenarum apo-
phthegmata incertarum) 3 οὗ διὰ μῖσος: cf. VI 151, 3 (Tym-
nae) 5 sqq. s. v. ἔρρε Suid. 5 ἔρρε (' C) κακὸν P Pl S.
ἀχρεῖον [Plut.] | κακὰ μερίς· C κακὰ μέρις A^{ar}; post μερίς
plenius (cum C) interpungit Pl^M; κακὰ μερίς ἔρρε, ποθ' ᾿Αιδαν
ἔρρε verba distingui vult Reiske; cf. 355, 3, ll. Θ 164 ἔρρε,
κακὴ γλήνῃ | ποθ' ᾿Αιδαν ex ποτ' ᾿Αιδαν (i. e. ᾿Αιδαν) fecit C,
qui etiam γρ. θ' ᾿Αιδαν superscr.; ποθ' ᾿Αιδαν S.^v 6 ἔρρε? A^{ar},
cr. C, qui post ἔρρε virgulam posuit, in fine vs. praeced. non
distinguit | τὸν οὐ P Pl S. τὸ μὴ [Plut.] | οὐδ' ἔτεκον (spir. supra ε C,
acc. A C) P [Plut.], ὧν ἔτεκον S.^{v.B.E} ὧν ἔτεκεν S.^A (ὧν ἔτεκον
S. edd.), ἐτρέφομεν (i. e. ἐτρέφομεν) Pl^M ἐτρέφομεν Pl^E; οὐ σ'

δάκρυα δ' οὐκ ἔρρηξ' ἐπὶ πένθεσιν, ἀλλὰ τόδ' εἶπεν
μοῦνον· 'Ἴω Σπάρτα, σοὶ τέκνα ταῦτ' ἔτεκον.' M 31^v

435. ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ.

C

Εἰς τοὺς Ἰφικρατίδου παῖδας | ἕξ πεσόντας ὑπὸ | τὸ τεῖχος
5 Μεσσήνης. L

Εὐπυλίδας, Ἑράτων, Χαῖρις, Λύκος, Ἄγρις, Ἀλέξων,
ἕξ Ἰφικρατίδα παῖδες, ἀπωλόμεθα
Μεσσάνας ὑπὸ τεῖχος· ὁ δ' ἔβδομος ἄμμε Γύλιππος
ἐν πυρὶ θεῖς μεγάλην ἦλθε φέρων σποδιάν,
10 Σπάρτα μὲν μέγα κῦδος, Ἀλεξίππα δὲ μέγ' ἄχθος 5
ματρί· τὸ δ' ἐν πάντων καὶ καλὸν ἐντάφιον.

ἔτεκον Salm. οὐκ ἔτ. Boiss. (cf. VII 531, 3), οὐ τρέφομες Br. si distich. (v. 5 sq.) iure Tymnae, hexastichon (v. 1—4, 7—8) Damageto vindicavi, Tymnae tetrastichi pars prior sententiam hanc fere vid. exhibuisse: '〈μάτηρ πάγχυ Λάκαινα κακὸν γόνον οὔτι Λάκωνα Κτεῖνε τρέσαντ' ἐσιδοῦς, εἶπε δ' ἄμείλιχ' ἔπη〉' p. 303, 7 sqq. Pl^M III^a c. 5, 32 (Pl^w c. 5, 34); cf. VII 229 (Dioscor.)

7 διοσκορί Pl^M 8 εἰς δημ. primo scripserat L, postea articulum τ' οὐς¹ supra inseruit | παῖ^δ τησ-λακεδ^αί^ομ^ο πεσοντ^ας¹ L
10 δητῶν P | δημαίν^ετη (L^ε) in eraso η? C) P | ὀκτῶ (~ AC) P
11 ὑπο A^{ac} | ἔθαψε Br. | μιᾶ: cf. 484, 2; V 137, 3

1 οὐκέρρηξεπιπ. A^{ac}: cf. VII 10, 6; IX 61, 4 | ἀλλὰ (' C) τὸ δ' (' AC) P | εἶπεν P εἶπε (Pl^E) ex εἶπ^εεν¹ cr. Pl^M; cf. VI 126, 4

2 μούνον· ὦ (' AC, punctum C) P μούνον ὦ Pl^M Pl^{ac}; γρ. καὶ μόνον, γρ. σοὶ μόνον, γρ. μούνον ἰὼ sch.^B (ἰὼ Pl^{ac}. b. s.) ||

3—5 nomen auctoris infra lemma scr. C 4 ἰφικρα^τα παῖ^δ L | τοτεῖχος L 6 εὐπυλίδας A γρ. ἐρ supra ἐν (sc. Ἑρπυλίδας) adiecit C | ἄγρις (' AC, accentum C) P 7 ἀπωλόμεθα: ω corr. ex ο? P 8 μεσσάνας ex -ᾱνα cr. A | ὑποτ. A^{ac} | ἄμμι (' C ' AC) P, cr. Br. 9 ἐ^ν πυρὶ C ἐμπ. A^{ar} | μεγάλην (' AC) P; μελέαν (et ὀλίγαν) FG. Schmidt; fort. μιγάδαν: cf. Nicand. Alexiph. 349 (μιγάδην τεθλασμένα κόψας), μεγάροις Herw.; cf. VII 444, 3 sqq. | φέρων (' C) P: cf. Kaib. 228, 6 10 ἀλεξίππα P | ἄχθο*ς C ἄχθους A^{ar} (ἄλγος maluit FG. Schmidt) 11 ἐν: cf. 323, 1; 389, 6 | καὶ χάνεν pro καὶ καλὸν olim ci., cf. tamen Polyb. XV 10, 3 κάλλιστον ἐντάφιον ἔξουσιν τὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος θάνατον ||

436. ἩΓΕΜΟΝΟΣ.

C

Εἰς τοὺς ἐκ Λακεδαιμόνος | μετὰ Λεωνίδου χιλίους, |
οἵτινες ἐπέσχον ἐν | Θερμοπύλαις Περσῶν | ὀγδοήκοντα
μυριάδας.

L

5 Εἶποι τις παρὰ τύμβον ἰὼν ἀγέλαστος ὁδίτας
τοῦτ' ἔπος· Ὀγδῶκοντ' ἐνθάδε μυριάδας
Σπάρτας χίλιοι ἄνδρες ἐπέσχεθον, οἷματ' ἀπὸ Περσῶν
καὶ θάνατον ἀστρεπτέ· Δῶριος ἂν μελέτα.'

437. ΦΑΕΝΝΟΥ.

C. Pl

10

Εἰς Λεωνίδα τὸν Σπαρτιάτην.

C

Οὐκ ἔτλας, ὦριστε Λεωνίδα, αὖτις ἰκέσθαι
Εὐρώταν χαλεπῶ σπερχόμενος πολέμῳ·
ἀλλ' ἐπὶ Θερμοπύλαισι τὸ Περσικὸν ἔθνος ἀμύνων
ἐδμάθης πατέρων ἀζόμενος νόμιμα.

M 31^v

1 sqq. ep. deest in ap. Buh. 1 ἡγεμόνος C Ἡγήμονος
(conl. Athen. 5 B) Huschke; a Thasio H. ep. alienum vid., cf.
tamen Heg. fr. (Ath. 698 C) 5, 15 2 ἐκ λακεδαιμόνων μετὰ λεωνί
χιλῶν L 3 θερμοπύλιν et ογδοήκοντ' L 5 τις A τίς C | παρατ.
A^{ac} | ἀγέλαστος (' C) P; f. ἀγέλαστον (cf. τὴν ἀγέλαστον ὕπα
409, 4) | ὁδίτας C ὁδίτασι A^{ar} 6 cf. 248 | μυριάδας (' C) P
7 ἐπέσχον P | αἶματ' (rest. C, αἶ? A^{ac}) P; κῦμα τὸ et ῥεῦμα τὸ
Huschke, λήματι Schaefer (quod aliis probatur, mihi ante Περσῶν
collocatum displicet), olim ci. δαίματα, nunc malim ἐπέσχεθον, οἷ-
ματα (s. οἶδμα τὸ) 8 ἀστρεπτέ A -πτει C | αὖ μελέτα (' C) P,
cr. Jac.; cf. 231, 4 || 9 sqq. Pl^m III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 33 (Pl^w
c. 5, 35) 10 σπαρ C; lemma non add. L, quia duo epp. 436 sq.
pro uno octasticho habebat 11 οὐκέτλας A^{ac} | ὦριστε (' A C)
P ὦριστε Pl^m | αὖτις P Pl^s αὖτις Pl^m Pl^{a. b} 12 εὐρώταν
P Pl; ex Pausan. (III 1, 2) sch.^B affert haec: Εὐρώτας γὰρ ὁ
Μύλητος τοῦ Λέλεγος, ὃν ἀντόχθονα λέγουσι Λακεδαιμόνιοι, τὸ
ῥόδον τὸ λευκόν (l. λιμν.) ἐν τῷ πεδίῳ (παιδίῳ sch.^B) διώρυνγι
κατήγαγεν ἐπὶ θάλασσαν· ἀπορρύντος δέ, ἥν γὰρ δὴ τὸ ὑπό-
λοιπον ποταμοῦ ῥεῦμα, ὠνόμασεν Εὐρώταν | σπερχόμενος: cf.
VII 174, 6 13 ἀλλεπι A^{ac} 14 ἀζόμενος (' et ' A C) P: cf.
VII 249, 2, Kaib. 32 ||

438. ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

C. Pl

Ἐπὶ τῷ τύμβῳ Μαχάτα· | ὅτι φιλοπόλεμοι ὄντες |
οἱ Ἕλληνες νέοι πάντες | ἔθνησκον, καὶ μάλιστα |
οἱ ἐκ τῆς Ἀχαΐας.

L

5 Ὡλεο δὴ πατέρων περὶ ληΐδα καὶ σύ, Μαχάτα,
δριμὺν ἐπ' Αἰτωλοῖς ἀντιφέρων πόλεμον,
πρωθήβας· χαλεπὸν γὰρ Ἀχαιικὸν ἄνδρα νοῆσαι
ἄλκιμον, εἰς πολιὰν ὅστις ἔμεινε τρίχα.

M 31^v

439. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

C. Pl

10 Εἰς Πύλιον τὸν νῖον | Ἀγήνορος τοῦ νεωτέρου.

L

Οὕτω δὴ Πύλιον τὸν Ἀγήνορος, ἄκριτε Μοῖρα,
P 275 πρῶιον ἐξ ἧβας ἔθρισας Αἰολέων,

1 sqq. Pl^M III^a c. 5, 34; cf. VII 231, 541 1 δαμαγή Pl^M
2—4 ad Achaeorum cum Aetolis bellum gestum a. 220—217 ep.
rettulit Jac., Achaeum Machatam a Damageto celebratum ab
Aetolo cognomine, cuius Polybius IV 34 mentionem facit,
distinguendum esse monens 2 ἐπὶ τῷ τυμβῷ μαχάτα: οτι L
3 οἱ Ἕλλην' et ἐθνησκον L 4 οἱ ἐκτ' ἡσ' ἀχαΐας L 5 πα-
τέρων (' A C) P Pl Πατρέων egregie Scaliger concl. Polyb. IV
6 sqq., ubi Patrensiū agros olymp. 139, 4 ab Aetolis vastatos
esse exponitur | περιληΐδα P παρὰ λ. Pl (παρὰ λήια Jac.); cf.
Apoll. I 695 | μαχάτα C μαχατὰ A^{ar} μαχλητὰ (ex -χάτα? cr.) Pl^M
6 ἐπαιτωλοῖς A^{ac} 7 πρωθήβαςχαλεπὸν A in πρωθ' ἧβας
χαλεπὸν mut. C, qui punctum supra σ posuit, non ut deleret
litteram σ, sed ut litt. σχ ab A iunctas dirimeret et inter-
punctionem, quam post πόλεμον sustulit, ante χαλ. adderet (al-
terum quod infra litt. σ posuerat punctum postea erasit C) |
γὰρ. ἄ χαϊκὸν C γὰρ χαϊκὸν A^{ac} γὰρ Ἀχαιικὸν Pl 8 cf. VII 650, 4 |
ὅστις — τρίχα: acc. add. C | ἔτεινε? | sequitur Damageti ep. 231,
cui iterato num. μ adpinxit C: cf. ad ep. 428 et ad p. 305, 10 ||
9 sqq. Pl^M III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 15 (Pl^I c. 6, 50)
9 Θεοδωρίδα C -δωρί Pl^M -δωρίδου Pl^{a.b.s} (Pl^a in epid.)
-δῶρον Pl^I Pl^a in t. 10 τς νεωτέρς (-rs ex -ro cr.) L 11 πύλιον
(' C) P, Γύλλον vel Πύρον Reiske | cf. 427, 12 12 ἐξήβας P
ἐξ ἧβης Pl | ἔθρισας (' C) P Pl; ἔφρυξας τῶν συναθροισμένων
(sic) interpretatur sch.^B, αἰολέων cum αἰλλέων, ut vid., per-

Κῆρας ἐπισσεύασα βίου κύνας. ὦ πόποι, ἀνὴρ
οἷος ἀμειδῆτῳ κεῖται ἔλωρ Ἀίδη. M 91^v

440. ΛΕΩΝΙΔΑ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ. C. Pl

Εἰς Ἀριστοκράτην, | σῶφρονά τινα καὶ | κόσμιον ἄνδρα. L
5 Ἡρίον, οἶον νυκτὶ καταφθιμένοιο καλύπτεις
ὄστέον, οἴην, γαῖ', ἀμφέχανες κεφαλὴν,
πολλὸν μὲν ξανθαῖσιν ἀρεσκομένου Χαρίτεσσι,
πολλοῦ δ' ἐν μνήμῃ πᾶσιν Ἀριστοκράτους.
ἦδει Ἀριστοκράτης καὶ μείλιχα δημολογῆσαι, 5
10 <στρεβλὴν οὐκ ὄφρυν ἐσθλὸς ἐφελκόμενος.

mutans | αἰολέων (' C) P, Αἰόλιον? Grotius ('Aeolion, Pylus quem sevit Agenor'); conl. 540, 2 Thebanum esse Pyl. suspicatur Jac. (perperam), f. ἀγλαῖων

1 ἐπισσεύασα P, cr. Pl. (cf. Od. ξ 399); noli conl. Eur. Or. 255 (ἐπίσειε-κόρας) ἐπισσεύασα praeferre | (ἐπισσεύασ') Ἀίδον Ruhnken | ὦ (rest. C) P Pl^M ὦ Pl^s 2 κεῖται: cf. 406, 2 | ἔλωρ? A^{ac} || 3 sqq. Pl^M III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισ.), 16 (Pl^L a

c. 6, 51; Pl^w c. 6, 52) 3 λεωνί Pl^M | ταραντιῦ add. C, om. Pl

4 εἰς αρ. L: cf. Leonidae in Aristocratem ep. 648 | σῶφρονα τινὰ et ἄνδρα L 5 cf. Kaib. 430, 3: οἶον δέμας ἀμφικαλύπτεις | Ἡρίον? A^{ac} | οἶον? A^{ac} οἴον Scaliger | κατὰ φθ. C 6 οἴην (' A? C) P οἴαν Pl | γαῖ' C γὰρ (non γαν) A^{ar} γᾶ Pl | ἀμφ' ἔχανες C ἀμφ' ἔχον ἐς A^{ac} (cf. VI 131) | post κερ. puncto distinxerunt C Pl^M (signum interrogandi posuit Br., qui ex ep. dialogum effecit ita, ut primum dist. et ultima verba γαῖ'—ἔχοις φθ. priori, media alteri colloquentium tribueret) 7 πολλῶν C πολλῶν?

A^{ar} πολλαῖς Pl | ξανθαῖσιν: cf. Pind. Nem. 5, 54 | ἀρεσκομένον (' C) P ἀρεσκομένην Pl, cr. Jac. | χαρίτεσσι P Pl^M -τεσσιν Pl^E

8 πολλῶν C πολλὸν A^{ac} πολλοῦ Scal. (Reiske) | δὲ P Pl δ' ἐν Scal. (cf. Callim. in Dian. 137 ἐν δὲ σὺ πολλή) | μνήμῃ Pl^M | (πολλὸν δ' ἐν — Ἀριστοκράτη Br.) 9 sq. cf. Callim. ep. VII 415, Phalaeci XIII 6, 6 (χαρίεντος ἐν τε λέσχα ἐν τ' οἴνῳ)

9 ἦδει Pl^M | cf. 648, 9 10 sq. hoc dist. om. A, Planudem versus de suo finxisse censet Salm., pro Leonideis habet Geffcken, pentametrum recentioris, hexametrum priscae originis censent Jac. Mein. 10 ὄφρυν Pl^M | ὄφρυν Pl^a (v. Herod. II 763, 7) | ἐσθλός: cf. 648, 1; malim tamen ἰλλός (cf. Hesych. ἰλλός· στρεβλός, διεστραμμένος) | ἐφελκόμεναι Casaub.

ἦδει καὶ Βάκχοιο παρὰ κρητῆρος ἄδηριν>

ἰθῦναι κείνην εὐκυλίκην λαλήν·

ἦδει κῆν ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι προσηνέα

ἔρδειν. γαῖ' ἐρατή, τοῖον ἔχεις φθίμενον.

M 91^v

5

441. ἈΡΧΙΑΔΟΧΟΥ.

C

Εἰς Μεγάτιμον | καὶ Ἀριστοφώοντα | τοὺς Ναξίους.

L

Ὑψηλοὺς Μεγάτιμον Ἀριστοφώοντά τε Νάξου

κίονας, ὧ μεγάλη γαῖ', ὑπένερθεν ἔχεις.

442. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

10

Εἰς τοὺς ἐν Τεγέᾳ | πεσόντας ἀριστῆς Ἀθηναίους.

L

Εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνησώμεθα, τῶν ὅδε τύμβος,

οἱ θάνον εὖμηλον ῥυόμενοι Τεγέαν,

1 ἦδει (itemque vs. 9) Pl^M | κρητῆρος Pl^M -τῆρσιν Scal. -τῆρας Reiske | cf. 355, 3 (Damageti) 2 ἰθὺν ἐκείνην (re-
dit in m.¹ et in fine vs.) P ἰθῦναι κοινήν Pl (κ₁ο₁ινὴν Pl^{Mpr}
κείνην? Pl^{Mar}, quod restit. Jac.) | κεῦθῦναι s. κίθῦναι κ. (om.
versu 6 sq.) Heck. (ἰθύνων Salm.); cf. κατιθύνων ῥήματος ἀρ-
μονίην app. Pl. 226 (ego olim ἰθύναί τ' οἴμην εὐκ. λαλήης
quinto versui continuavi) | εὐ κυλίκην, (virg. C) P εὐκύλικα Pl |
εὐκύλικον Reiske ἐγκύκλιον Herm. (cf. Athen. 2 a: τῶν καλῶν
ἐπικυλικίων λόγων) | λασίην P idemque Pl^{Mar} λα₁λι₁ήν Pl^{Mpr}
(Pl^E) 3 ἦιδει C ἠίδει? A^{ar} | cf. Hesiod. Op. 225 ξείνοισι καὶ
ἐνδήμοισι, Theogn. 793 sq., ξείνων τε καὶ ἐνδαπίων IX 662, 3;
VII 35 | κέν ('C) ξείνοισ. P καὶ ξείνοισι Pl κῆν ξ. Jac. (cf. 67, 7) |
κ^{αι} ἐνδάμοισ (αἱ inseruit C) P καὶ ἐνδήμοισι Pl | προσηνέα ('C,
προσῆν. A^{ar}) P, cf. Kaib. 251, 228 b 4 ἔρδειν· ('C) P ἔρδειν
Pl^M | γαῖ' (apostr. C) P γᾶ Pl | ἐρατή* C ἐρατῇ A^{ar} ἐρατά Pl
ἀρετῇ Herw., ἐρατὸν? | ποῖον Boiss. οἶον Herw. | ἔχει A^{ac} ἔχεις
CPl^E ἔχ₁ο₁ισ ex ἔχεις cr. Pl^M || 5 ab Archilocho ep. abiudicat
(Bergkio duce) Reitzenst. 6 ἀριστοφώοντα (sic) τοὺς ('C) P
7 μεγατίμιον A 8 ὧ C ὧ A^{ac} | μεγάλη P μελάνη FG. Schmidt
(qui etiam κίονας εἰναλίας — ἔχει proposuit) | γᾶ P γαῖ' Jac. ||
9 sqq. Pl^M III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 16 (Pl^B c. 5, 53); ap. Ir. p. 96
9 Simonideum ep. ('demonstrativi generis') non agnoscit Kaib.
10 τεγέα et ἀριστ (i. e. ἀριστῆς, non ἀριστους) L | αθην,
(ἀθηναίους Paulssen, Ἀθηναίων Boiss.) inepte L, εἰς Τεγεάτας

αἰχμηταὶ πρὸ πόλης, ἵνα σφίσι μὴ καθέληται

Ἑλλὰς ἀποφθιμένον κρατὸς ἐλευθερίαν.

M 90^v

443. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C

Εἰς τοὺς πεσόντας παρ' Εὐρυμέδοντα ποταμὸν | Ἕλληνας. L

5 Τῶνδ' ἐποτ' ἐν στέρνοισι ταυυγλώχινας ὀιστοὺς

λοῦσεν φοινίσσα θοῦρος Ἄρης ψακάδι.

ἀντὶ δ' ἀκοντοδόκων ἀνδρῶν μνημεῖα θανόντων

ἄψυχ' εὐψύχων ἄδε κέκευθε κόνις.

inscribitur ap. Ir. | ad proelium Plataeense, cui Tegeatae interfuerunt, tumulumque seorsum Tegeatis exstructum (cf. Her. IX 85) ep. refert Bgk (Hauvette); ad Tegeatarum cum Lacedaemoniis bella (inter a. 479 et 465 gesta), quibus illi succubuerunt, versus spectare putat Schneidewin: cf. Kaib. Mus. Rh. 28, 457 p. 309, 11 *μνασώμεθα* Schneidew. | ὅδε (acc. C) P 12 *τέγεαν* P Pl^M

1 *αἰχμηταὶ* Schneidew. | *προπόλις* P | *πόλις* Pl^M *πόλιος* Pl^E | *ἰνάσφισι* A *ἰνά σφ.* C *ἵνα σφίσι* Pl^M | (verba *ἵνα* — *καθ.* a *μνησώμεθα*, non ab *ῥυόμενοι* pendere existimant Jac. Schneid.) 2 *ἑλλὰς* P Pl; *ἑλλὰς*? | *ἀποφθιμένον* P -*μένοις* Pl -*μένη* Bgk; *ἀπ' ἰφθίμου* Jac. | *κρατὸς* P (et ante *κρ.* et post interpunxit C); *κάρτ* Pl^M *κάρτος* Pl^E | *ἐλευθερίαν* P -*θερίας* Pl -*ίην* Hiller -*ίης* Ursinus | *κάρτος ἐλευθερίαν* proponit Hauv., acc. *κάρτος* ad *ἀποφθιμένη* referens || 3 ep. Simonideum, sed vs. quartum subditivum censet Jac., demonstrativum a Sim. abiudicat JG. Schneider (Hauvette) 4 ad victoriam Eurymedontiam temere ep. referri a lemmatista vidit Jac. | *τοὺς πεσοῦν παρενρυνεδοῦν ποταμον* ελλ. L 5 *τῶνδε ποτ' ἐν* Mein. | *ταυυγλώχ.* C -*γλωχῖνας* A^{ar} (cf. Il. Θ 297) 6 *φοινίσσαι* P (*Φοινίσσα* Br.) | *ψακάδι* C -*καδα*? (vix -*δος*) A^{ar} (*ψεκάδι* Br.) | cf. VI 2, 4 7 *ἀντὶ* P (*οὔτι* Heck.) | *ἀκοντοδόκων* P: cf. Il. II 361 *σκέπτει* *ὀιστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων*, ad quae schol. *‘τοῦτον ἀκοντοδόκον φασίν’* (Et. M. 50, 55: *ὁ ἐπιτηρῶν μήπου ἀκοντίῳ βληθῆ*); *‘virum fortem, qui telorum ictus excipere non dubitat’* interpretatur Bgk | *μνημεῖα* (~ C) P *μναμ.* Bgk (hac voce hic non sepulcra, sed ossa cineresque, mortuorum *λείψανα*, significari monent Bgk, Hauv.) 8 cf. 300, 4 | *ἄψυχ' ἐμψύχων* (apostroph. AC) P *ἐμψυχ' ἀψύχων* Bgk *ἄψυχ' ἀψύχων* Hartung *ἄψυχ' εὐψύχων* Mein. | *ἄδε* P | *τάνδε κέκ. κόνιν* Hartung, *ἄδε κέλευθος ἔχει* Heck., *ἄδ' ἀνέσθηκε πόλις* Reitzenst.

Fr. Cor. Mel.
epp. 444—453

444. ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ.

C. Pl

Εἰς τὸν Ἀνταγόρου οἶκον | [διὰ μέθην] ἐμπρησθέντα, |
ἐν ᾧ τεθνήκασιν | ὀγδοήκοντα ἄνδρες ὑπὸ | τοῦ πυρὸς διὰ
τὴν μέθην. L

- 5 Χείματος οἴνωθέντα τὸν Ἀνταγόρῳ μέγαν οἶκον
ἐκ νυκτῶν ἔλαθεν πῦρ ὑπονειμάμενον·
ὀγδῶκοντα δ' ἀριθμὸν ἐλεύθεροι ἄμμιγα δούλοις
τῆς ἐχθρῆς ταύτης πυρκαϊῆς ἔτυχον.
οὐκ εἶχον διελεῖν προσκηδέες ὅστέα χωρίς, 5
10 ξυνὴ δ' ἦν κάλπις, ξυνὰ δὲ τὰ κτέρεα·
εἷς καὶ τύμβος ἀνέστη. ἀτὰρ τὸν ἕκαστον ἐκείνων
οἶδε καὶ ἐν τέφρῃ ῥηιδίως Ἀίδης. M 32^v

445. ΠΕΡΣΟΥ ΘΗΒΑΪΟΥ.

C

- Εἰς Μαντιάδην καὶ | Εὐστρατον τοὺς Δυμαίους· ἐπιτύμβιον. L
15 Μαντιάδας, ᾧ ξεῖνε, καὶ Εὐστρατος, υἷες Ἐχέλλου,
Δυμαῖοι, κραναῇ κείμεθ' ἐνὶ ξυλόχῳ,

1—p. 315, 8 quartae particulae Mel. ep. primum ut octoginta mortuos spectans bellicis epp. adnectitur; tria epp. in Cretenses scripta (447—449) iunguntur 1 sqq. Pl^M III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 36 (Pl^B 37) 2 εἰς τὸν ανταγοῦ οἶκον L | διὰ μὲ^θ ἐμπρησθέν L: διὰ μέθην abundat (ante verba διὰ τὴν μέθην), διὰ <μέσσην νύκτα> requiras 3 ἐνῶ L | ογδοηκόν^τ ἀνδρὺς υπο τοῦ L | δ^τ/ μέθην L 5 οἴνωθέντα P Pl οἴωθέντα Scaliger εὐνηθέντα Emperius (Herw.) ὑπνώοντα Ludwich; ὀχληθέντα? 'spissam hominibus' dicit domum (cf. ὁδὸς ὀχλ. Ceb. 15) tantae cladi obnoxiam | οἶκον (rest. C, οἶκ. A^{ac}) P 6 ἐκ νυκτῶν P Pl, ἐκ νυκτὸς apogr., ἐκ μυχάτων Ludw. (ἐκ λύχνων s. ἐκ φρυκτῶν ego olim ci.): at cf. Od. μ 286, Theogn. 460 | ὑπὸνειμάμ. C 7 ὀγ₁δῶκοντα (ὀγ₁ C fort. in εἰ) P | ἄμμιγα P 9 οὐκ εἶχον A οὐκ εἶχον C Pl^{L.a.} α οὐδ' εἶχον Pl^M Pl^{b.s} | διελεῖν (~ AC) P Pl^M Pl^{b.s.} α (Pl^a in epid.), δ' εἰδεῖν Pl^{L.a} (sch.^w) | προσκηδέες C προσκηδέ'ες? A^{ar}, κατ' ἐπιγαμίαν οἰκεῖοι interpretatur sch.^B 10 ξυνὴ δ' ἦν (rest. C) P Pl^a (Pl^a in epid.), ξυνή δ' ἦν Pl^M ξυνή δ' ἦ Pl^{L.a.b.s} (cf. App. Pl. 233, 8 Theaet. schol.) | ξυνὰ τε Reiske 11 (εἷς μὲν Pl^a) | ἀτὰρ (C) P Pl | τὸν ἕκαστον (rest. C) P Pl | ἐκείνων: ἐ refecit, non ex alia litt. cr. C 12 οἶδε? A^{ac} || 13 sqq. Pl^M III^b c. 5

ἄγραυλοι γενεῆθεν ὄροιτύποι. οἱ δ' ἐπὶ τύμβῳ
μανυταὶ τέχνας δουροτόμοι πελέκεις.

M 91^v

278

446. ἙΓΗΣΙΠΠΟΥ.

C

Εἰς Ζωῖλον | τὸν Ἑρμιονέα | ἐν Ἀργεὶ τελευτήσαντα.

L

Ἑρμιονεὺς δ' ξεῖνος, ἐν ἀλλοδαπῶν δὲ τέθραπται,
Ζωῖλος, Ἀργείαν γαῖαν ἐφεσσάμενος,
ἂν ἐπὶ οἱ βαθύκολπος ἀμάσατο δάκρυσι νύμφα
λειβομένα παῖδες τ' εἰς χροά κειράμενοι.

447. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C.PI

10

Εἰς Θῆριν τὸν Ἀρισταίου Κρήτα.

L

Σύντομος ἦν ὁ ξεῖνος, ὃ καὶ στίχος· οὐ μακρὰ λέξω·

Ἐθῆρις Ἀρισταίου Κρής, ἐπόνει δόλιχον.' M 30^v

(εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 17 (Pl^I c. 6, 52; Pl^B c. 6, 53)
p. 310, 13 Πέρσου Pl; gentile om. Pl, add. C: cf. JJ. 1893, 675

14 εὐστρα⁰ L | post θυμῶνσ clausulam, deinde επιτ. scr. L

15 Μαντιάδης Pl | εὐστρατος (acc. C) P | Ἀχέλλου Pl (Ἀπελλοῦ
Casaub.; Ἐχέκλου Herw.: cf. Herodian. II 243, 8 L.) 16 θυμαῖοι P
(cf. Steph. Byz. s. v. Δύμη, Callim. fr. 73: Ἐς Δύμην ἀπιόντα
τὴν Ἀχαιῶν ἐσχάτην), Δυμαίη Pl^M (Opsop.) δυσμαίη Pl^E |
Κραναῖ (pro nom. proprio) Pl^S (Grotius); κραναῖ? | ἐνι A
ἐνι C (ἐπὶ Pl^B Pl^A, sed corr. epid.)

1 (ἄγραυλοι Pl^A: affert hoc pro ἄγραυροι in epid. Pl^A) |
γενεῆθεν C γενεηθεν A^{ar} | ὄρειτύποι Pl; vocem cum ἄγραυλοι
iungit Jac. (virgulam post ἄγο. posuit C, punctum Pl^M, inter-
punctionem hanc del. Jac.) | οἱδ' ἐπὶ (spiritus accentumque rest.
C) P 2 μνηνταὶ τέχνης Pl || 3 sqq. ap. Buh. p. 151 n. 91 3 in
numerandis paginis erravit Sylburg, cum fol.^r numero 275,
fol.^v n. 278 signavit 4 ζωῖλον (i in eraso η?) L | ἐρμῖονέα

ex ἑρμονέα? C | ἐνἀργεὶ τελευτῶ L 5 ἑρμιονεὺς (' rest. C) P |
γεῖ δὲ

δ C ὦ A^{ar} | ἐναλλοδαπῶν τέθραπται P: circumfl. supra ω
refecit C, γε ἦι superscr. C, δὲ ipse A inseruit (VII 87, 1 apte
confert Finsler) 6 cf. VII 238, 2; 660, 4; Kaib. 243, 33

ξυνὴν γαῖαν ἐφεσσάμενος | ἀργείαν ex -γαῖαν corr. A; malim
ὀθνεῖαν | ἐπ' *ἐσσάμενος C ἐπιέσσάμενος A^{ar} (asperum posui,
incertum tamen reliquit spir. supra alterum ε tam C quam A)
ἐφεσσάμ. Mein.; fort. γᾶν ἐπιεσσάμ. 7 ἂν ἐπὶ οἱ, C ἂν

448. ΛΕΩΝΪΔΑ ΤΑΡΑΝΤΪΝΟΥ.

Εἰς Πραταλίδαν | Κρητα, τὸν Λυκάστιον.

Πραταλίδα τὸ μνᾶμα Λυκαστίῳ, ἄκρον ἐρώτων
 εἰδότος, ἄκρα μάχας, ἄκρα λινοστασίας,
 5 ἄκρα χοροιτυπίας. χθονίοις <πῶς δαίμοσιν ἄνδρα
 τοῦτον, Κρηταιεῖ

ἐπίοι? A^{ac} (cf. VI 266, 3)
 παῖδεστ' (~ AC) P | (
 plicandi causa ap. B.ⁿ
 epigrammatum in c
 Planudea, prioris i
 Pl. 23—25, A. P. VI

λιμάχον, C, erasum

11 σύντ.: non
 II 6, 59 Callimach
 rum' (Jac.) et ve
 man. rec. alio atr

R. 1005 | στίχος

man. rec.; notula
 (ab ipso Maximo)

Pl^E λίθος Mein. | 2ε

mut. C 12 cf. XV

A^{ac} P | ἐπεμοι A^{ac}

δολιχὸς A^{ar} δολιχός

prehendatur a defuncto

pollicita vocibus ὅπ' ἐμοι

Plat. Protag. 329 A: οἱ

κατατείνουσι τοῦ λόγου); δολ

suppleatur), tentavi Κρής,

ἄμιλλαν δ' ἐπόνει ποδοῖν ||

1—p. 313, 6 duo epp. uno

a C, tribus autem lemmatis olim

L, quorum prius (ad ep. 448) totum,

erasit C ipse pro perverso lemmatistae

448) adiungens; epp. sunt in ap. Buh. p. 151 n. 89

ep. fort. Antipatri est Sid. (cf. imprimis VI 118)

εἰς — λυκάστι⁰ et praemisum nom. auctoris scr. C in eraso

pristino lemmate, quod L exaraverat (εἰς λυκάστον υἱὸν πρα-

τάλου τὸν κρή L^{ar}) errans ita, ut Lycasti Cretensium oppidi

C
C1 ταρατ^τ P;
2 lemma

449. <Εἰς τὸν αὐτὸν Πραταλίδαν,> L

ὅσα προτερήματα εἶχεν | ἐκ φύσεως. L

Πραταλίδα παιδεῖον Ἔρως πόθον, Ἀρτεμις ἄγραν,

Μοῦσα χορούς, Ἀρης ἐγγυάλιξε μάχαν.

5 πῶς οὐκ εὐαίων ὁ Λυκάστιος, ὃς καὶ ἔρωτι

ἄρχε καὶ ἐν μολπᾷ καὶ δορὶ καὶ στάλικι;

450. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ. C₁

Εἰς Φιλαινίδα τὴν | Σαμίαν, οὗ τὴν ἀσελγῇ τὴν ἑταίραν

Ἐλεφαντίνης. L

10 Τῆς Σαμῖης τὸ μνήμα Φιλαινίδος. ἀλλὰ προσειπεῖν
τληθί με καὶ στήλης πλησίον, ὦνερ, ἴθι.

(cf. ll. B 647) immemor Lycastum filium Pratalidis. 312.

3 Pratalidae nomen a voce πρᾶτος dr

Crinagorae in Protam ep. V 107 | μνήμην, ἄνερ· οὐ θεμιτὸν γὰρ

-σται C, cr. Salm. | ἄκρον: cf. VI 107 | ἄκρον ἡδὺν ἔχειν

στασίης P -ας Br. 5 χοροῦ

χθόνιοι C, qui signum * εὐδρας οὐκ ἐπισήμους), 20 1—2 εἰς

Χθόνιοι, Μίνωι πάρεδροι τοῦ (post VII 422) Pl 3 μνήμησ

θεοί, εὐ παρὰ Μίνω εἰ praeteritis sepulcrum Eubuli? Reiske,

κασταὶ s. δίκαιοι (s. (μνήμα τόδ' 'sobrius Eub. iacet hic

ὑμῖν Herm., χθ. δ' ὑνῆμ' ἴστ' Unger, μνήμη ἐπ' Haeberlin | ὦι P:

C in m.^e) P | καὶ post in ὦ mut. C | παρλόντες A παρ'λόντες C;

427, 10); Κρηγεόλα distinxit) Geffck., qui sepulcrum verba

ὠκίσσατε C: c¹ue cohortationem (πίν.) intercedere vult 4 cf.

1 sqq. εν P Pl, f. μέμνησθ' Εὐβ. — πίνοντες; an μνήμονες —

quibus idem. πίνετε νῦν') κοινὸς? cf. Kb. 256, 10; VII 32 || 5 sqq.

verba (nor (εἰς νέους), 1 (Pl^e c. 23, 1); ap. Ir. p. 89 (post VII 80)

erasit C. ετη A δωδεκέτην' (i. e. δωδεκέτην, quod Finsler vidit,

(cf. ad λιένη, quod Düb. cum Schneidero et Mein. dedit) C

ep. 438 Ir.: cf. 467, 2; 468, 2 | τονπαῖδα P | πῆρ Pl^m | ἀπέθηκεA^{ar}; * s. non ex o s. i corr. C) P Pl ('spem cum filio abrepto de po-

parte lal., v. Kb. 246, 6), ἀνέθηκε Br.; cet. v. Weiss. p. 104 8 τὴν

Πραταλίδα. 389, 4 | Νικοτέλη Mein. || 9—p. 318, 2 quintam fr. Mel.

4 malum efficiunt quattuor εἰς μεθύσους epp. 9 sqq. ap. Buh.

(Ant. Sid. 93; ep. exstat apud Athen. 436 e; cf. Preg. 1; nom. auc-

6 ἄρχε (Athen., a Callimacho abiudicat Wilam. 10 ερασίζειν L

ep. bis e¹ (τ L, [ν] C) P^{re} οὐ A^{ac} Ath. | (οὐ βραδὺν et τὸν βαρὺν

ep. 449; 11)

448. ΛΕΩΝΪΔΑ ΤΑΡΑΝΤΪΝΟΥ.

C

Εἰς Πραταλίδαν | Κρη̃τα, τὸν Λυκάστιον.

C

Πραταλίδα τὸ μνᾶμα Λυκαστίῳ, ἄκρον ἐρώτων
 εἰδότος, ἄκρα μάχας, ἄκρα λινοστασίας,
 5 ἄκρα χοροτυπίας. χθονίοις <πῶς δαίμοσιν ἄνδρα>
 τοῦτον, Κρηταιεῖς Κρη̃τα, παρωκίσατε;

ἐπίοι? A^{ac} (cf. VI 266, 3) | ἀμάσατο: cf. VII 404, 1; 241, 3 p. 311, 8
 παῖδεστ' (~ AC) P | (χειρόμενοι Dorv., ἐν χρῶ κεκαρμένοι ex-
 plicandi causa ap. B.^m) || 9 sqq. Pl^m III^a c. 2 (εἰς ἀγωνιστάς), 4;
 epigrammatum in certatores caput non exhibet altera sylloge
 Planudea, prioris in cap. secundo insunt quattuor epp.: App.
 Pl. 23—25, A. P. VII 447, hoc ep. exstat ap. Ir. p. 90 9 καλ-

λιμάχον, C, erasum vid. idem nomen (καλλιμα^χ) 10 κρη̃τα L
 11 σύντ.: non 'brevis staturae' (etsi Ovidius suum dist. Am.
 II 6, 59 Callimacheo vid. accommodasse), sed 'paucorum verbo-
 rum' (Jac.) et veloci pede | ὁ καλ A Pl^{Mac} Pl^E; ὁ καλ C, idem
 man. rec. alio atram. in Pl^m; ὁ 'quare': cf. Eur. Hec. 13, Oed.
 R. 1005 | στίχος (' AC) P; idem Pl^m, sed γρ. τάφ^o superscr.
 man. rec.; notula 'ἀν τοῦ καλ ὁ στίχος' in Pl^m marg. adscripta
 (ab ipso Maximo) Planudem consentire docet cum A; τάφος
 Pl^E λίθος Mein. | λέξω Pl idemque A^{ac}, in λέξω (i. e. λέξων)
 mut. C 12 cf. XVI 23, 2 | κρη̃σ. (punctum et circ. C, κρη̃σ?
 A^{ac}) P | ἐπεμοῖ A^{ac} ἐπ' ἐμοῖ C ὑπ' ἐμοῖ Pl^m: cf. 524, 1 sq. |
 δολιχὸς A^{ar} δολιχός Pl^m (supplēt στίχος, ut inscriptio re-
 prehendatur a defuncto vel ab ipso poeta, quod brevitatem
 pollicita vocibus ὑπ' ἐμοῖ inutiliter ampliatur), δόλιχός C (cf.
 Plat. Protag. 329 A: οἱ ῥήτορες σμικρὰ ἐρωτηθέντες δόλιχον
 κατατείνουσι τοῦ λόγον); δολιχόν Pl^E δόλιχον Mein. (ut νικήσας
 suppleatur), tentavi Κρη̃ς, ἐπόνει δόλιχον: cf. Iph. Aul. 212
 ἄμιλλαν δ' ἐπόνει ποδοῖν ||

1—p. 313, 6 duo epp. uno auctoris nomine instructa sunt
 a C, tribus autem lemmatis olim praedita erant; duo scripserat
 L, quorum prius (ad ep. 448) totum, alterum (ad 449) partim
 erasit C ipse pro perverso lemmatistae indice emendatiorem (ad
 448) adiungens; epp. sunt in ap. Buh. p. 151 n. 89 sq. 1 ταρα^ν P;
 ep. fort. Antipatri est Sid. (cf. imprimis VI 118) 2 lemma
 εἰς — λυκάστι^o et praemissum nom. auctoris scr. C in eraso
 pristino lemmate, quod L exaraverat (εἰς λύκαστον νῖδον πρα-
 τάλου τὸν κρη̃ L^{ar}) errans ita, ut Lycasti Cretensium oppidi

449. <Εἰς τὸν αὐτὸν Πραταλίδαν,> L

ὅσα προτερήματα εἶχεν | ἐκ φύσεως. L

Πραταλίδα παιδεῖον Ἔρωσ πόθον, Ἀρτεμις ἄγραν,
Μοῦσα χορούς, Ἀρης ἐγγυάλιξε μάχαν.

5 πῶς οὐκ εὐαίων ὁ Λυκάστιος, ὃς καὶ ἔρωτι
ἄρχε καὶ ἐν μολπᾷ καὶ δορὶ καὶ στάλικι;

450. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ. C₁

Εἰς Φιλαινίδα τὴν | Σαμίαν, οὐ τὴν ἀσελγῇ τὴν ἑταίραν
Ἑλεφαντίνης. L

10 Τῆς Σαμῖης τὸ μνῆμα Φιλαινίδος. ἀλλὰ προσειπεῖν
τληθί με καὶ στήλης πλησίον, ὦνερ, ἴθι.

(cf. ll. B 647) immemor Lycastum filium Pratali induceret p. 312,
3 Pratalidae nomen a voce πρᾶτος ductum esse vid. Mein., cf.
Crinagorae in Protam ep. V 107 | μνῆμα P μνᾶμα Br. | λυκάστω A
-στωι C, cr. Salm. | ἄκρον: cf. VI 118, 3 | ἔρωτος ap. B. 4 λυνο-
στασίης P -ας Br. 5 χοροῖτυπίης P -ας Mein. | χθόνιοι A;
χθόνιοι C, qui signum * et in fine vs. et in marg. ext. repetit |
Χθόνιοι, Μίνωι πάρεδρον Br. (Μίνωι τὸν ἄνδρα Jac.); χθόνιοι
θεοί, εὐ παρὰ Μίνω et εὐ γε Θαλήτᾳ Mein., χθ. θεοὶ ἡδὲ δι-
κασταὶ s. δίκαιοι (s. κριτῆρες) Haebertlin; χθ. συναρίθμιον
ὑμῖν Herm., χθ. δ' ὑμῖν βασιλῆες Geffcken 6 τοῦτον (· iterat
C in m.^o) P | κρηταιεῖς C κρήτην (s. -τηι) εἰς A^{ar} (cf. VII
427, 10); Κρηταιεῖς Herm. Geffck., -ταιεῖ Br. Mein. | παρ'
ὠκίσσατε C: cf. VII 287, 4 (τῇδε παρὼκίσσατε in fine pentametri)

1 sqq. <εἰς τὸν αὐτὸν Λύκαστον s. Πρατάλου νίδον?> L^{ar},
quibus idem L verba ὅσα πρ. εἶχεν¹ ἐκ φ. adiunxit; priora
verba (non minus perversa quam quae L scripserat ad ep. 448)
erasit C scripsitque in ras. lectionem qua versus primi lacuna
(cf. ad l. 3) suppleretur 3 num. TN adpinxit C, cf. ad
ep. 438 | πραταλίδα ***** ἔρωσ P^{pr} πραταλίδας παιδίον? ἔρ.
A^{ar}; * C qui * γρ. [πραταλίδα παιδίον] in m.^o scr. erasa priore
parte lemmatis ab L epigrammati adpositi, cf. ad 1 sqq. |
Πραταλίδα παιδεῖον Br. | poetam imitari vid. Meleager V 194sq.

4 malim ἀλκὰν ἐγγυάλιξεν Ἀρης 5 πῶς οὐκ: cf. VII 14, 7
(Ant. Sid.) | εὐαίων (· C) P: cf. 178, 3; V 145, 3 | ὃς (· rest. C) P
6 ἄρχε (· C · A^{ac}) P | δορὶ C δορὰ? A^{ar} || 7 sqq. ap. B. p. 151 n. 92;
ep. bis exstat in P, in t. scr. A p. 278 (P₁: A, L, C₁) post
ep. 449; in m. inf. adposuit C p. 256 (C₂), ut Dioscoridae ep.

οὐκ εἶμ' ἢ τὰ γυναιξὶν ἀναγράψασα προσάντη
 ἔργα καὶ Αἰσχύνην οὐ νομίσασα θεόν,
 ἀλλὰ φιλαιδήμων, ναὶ ἐμὸν τάφον. εἰ δέ τις ἡμέας
 αἰσχύνων λαμυρὴν ἔπλασεν ἱστορίην,
 5 τοῦ μὲν ἀναπτύξαι χρόνος οὔνομα, τὰμὰ δὲ λυγρὴν
 ὅστέα τερφθεῖη κληδόν' ἀπωσαμένης.

451. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C. Pl

Εἰς Σάωνα τὸν Ἀκάνθιον.

L

Τῇδε Σάων ὁ Δίκωνος Ἀκάνθιος ἱερὸν ὕπνον
 10 κοιμᾶται. θνήσκειν μὴ λέγε τοὺς ἀγαθοὺς. M 30^r

iuxta Aeschrionis in Philaenidem iambos legeretur (una cum
 epp. 477 et 486), subiectaque sunt octasticho verba haec: νομίζω
 ὅτι δις ὧς κειτ' αἰ τὸ ἐπίγραμμα: | πλὴν ἐν τῇ τάξει τῶν
 ἐπιγραμμάτων τ' οὗ κρυφου μὴ οὕτως κειτ' αἰ σὺνημμένον
 μετ' τ' οὗ ἱαμβικοῦ p. 313, 7—9 εἰς φιλαινίδιο διοσκορί C₂
 (p. 256); amplius lemma (l. 8 sq.) add. L p. 278 8 εἰς φ.

την L | τ' ἐτ' αἰ τ' οὐκ ἐλεφαν L: cf. Suid. s. v. Ἀστυάνασσα· ἦν
 ὕστερον παρεξήλωσαν Φιλαινίδης καὶ Ἐλεφαντίνη αἱ τὰ τοιαῦτα
 ἐξορρησάμεναι ἀσελγήματα et ep. VII 345 10 Σαμίας ap. B. |
 μνήμα P₁ μνήμα C₂ | ἄλλα A^{ac} | προσεῖπεῖν A πρὸσεῖπ. C₁.
 11 τλήθι με C₂ | ὦνερ (rest. C₁) P_{1.2}: cf. 472, 13

1 οὐκείμ' A^{ac} | τὰ γυναιξὶν A^{ac} | προσάντη C₁ πρὸς ἅντα
 A^{ar}, cf. VI 220, 5 (ἐναντία, ἐχθρά ap. B.^m; cf. Hes. s. προσάντης)

2 θεῶν C₂^{pr} θεῶν s. θεῶν C₂^{ar} θεόν A 3 ἄλλα P₁ | φίλ' αἰ-
 δήμων A^{ac} φίλ' αἰδὴμ. C₁ φιλ' αἰδ. C₂^{pr} (φιλανδ. s. φιλανδ.
 η

C₂^{ar}) | (καὶ ἐμὸς τάφος ap. B.) | cf. 351, 7; 707, 4 4 λαμυρὴν
 (η C₁^s) P₁ -ρὴν C₂ | ἱστορίην A C₂ (ἱστορίαν Reiske) 5 ἀναπτύξαι
 C₂ -πτύξει Br.; cf. Soph. fr. 280, 2 N.² | τὰμὰ A^{ac} τὰμὰ C₁ τὰμὰ
 C₂ | δε A^{ac} C₂ | λυγρὰ A λυγρὰ C_{1.2} λυγρὰν Reiske λυγρὴν Mein.
 (accusativus recte reponitur, cf. λυγρὴν ἀγγελίην, σήματα λ. ap.
 Hom.) 6 κληδόν' P_{1.2}; cf. 351, 2 κληδόνα | ἀπ' ὧσαμένης C₂ (ἀπω-
 σάμενα apogr.) || 7 sqq. Pl^m III^a c. 1 (εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας), 10;
 ep. est ap. Ir. p. 90 in Callimacheis inter ep. XI 275 et VII 521

8 ἀκάνθ L 9 τᾷδε Heck. Schneider | (Σάων: cf. VI 255,
 Erycii) | ὁ ἀκάνθιος P, om. artic. Pl (Ἀκάνθος πολὺς Μακε-
 δονίας sch.^B) 10 θνήσκειν P (Heck. Schn.) θνήσκειν Pl |

452. ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Εἰς Εὐβουλον.

C

L

Μνήμονες Εὐβούλοιο σάοφρονος, ὃ παριόντες,
πίνωμεν· κοινὸς πᾶσι λιμὴν Ἀίδης.

M 32^r

453. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C. Pl

Εἰς Νικοτέλην | παῖδα Φιλίππου.

L

Δωδεκέτη τὸν παῖδα πατὴρ ἀπέθηκε Φίλιππος
ἐνθάδε, τὴν πολλὴν ἐλπίδα, Νικοτέλην.

M 38^r

Cor. Mel.
454—457

454. ΤΟΥ ἈΤΤΟΥ.

C

Εἰς Ἑρασίξενον | τὸν πότην.

L

Τὸν βαθὺν οἶνοπότην Ἑρασίξενον ἡ δὲ εἰς ἐφεξῆς
ἀκρότου προποθεῖς ὥχετ' ἔχουσα κύλιξ.

cf. Kaib. 559, 7: καὶ λέγε Π. εὔδειν, ἄνερ· οὐ θεμιτὸν γὰρ
θνήσκειν τοὺς ἀγαθοὺς, ἀλλ' ὕπνον ἡδὺν ἔχειν

1 sqq. Pl^M III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 20 1—2 εἰς
εὐβουλ^o / λεων^δ C; τοῦ αὐτοῦ (post VII 422) Pl 3 μνήμησ
(AC) PPl; μνήμην 'qui praeteritis sepulcrum Eubuli' Reiske,
μνήμονες Casaubonus (μνήμα τόδ' 'sobrius Eub. iacet hic
iaceatque' Grotius), μνήμ' ἔστ' Unger, μνήμη ἐπ' Haeberlin | ὦ P:
ὦ A^{ac} quod in ὦι, post in ὦ mut. C | παριόντες A παρ'όντες C;
παριόντες — (lineola distinxit) Geffek., qui sepulcrum verba
facere viatorisque cohortationem (πίν.) intercedere vult 4 cf.
265, 2 | πίνωμεν PPl, f. μέμνησθ' Εὐβ. — πίνοντες; an μνήμονες —
πίνετ', ἐπεὶ (s. πίνετε νῦν) κοινὸς? cf. Kb. 256, 10; VII 32 || 5 sqq.
Pl^M III^a c. 20 (εἰς νέους), 1 (Pl^E c. 23, 1); ap. Ir. p. 89 (post VII 80)

7 δωδεκέτη A δωδεκέτη^v (i. e. δωδεκέτην, quod Finsler vidit,
non δωδεκέτην, quod Dübner. cum Schneidero et Mein. dedit) C
δέκτη Pl Ir.: cf. 467, 2; 468, 2 | τονπαῖδα P | πῆρ Pl^M | ἀπέθηκε
'refecit, non ex o s. i corr. C) PPl ('spem cum filio abrepto de po-
nit Phil.', v. Kb. 246, 6), ἀνέθηκε Br.; cet. v. Weissb. p. 104 8 τὴν
ἐλπ.: cf. 389, 4 | Νικοτέλη Mein. || 9—p. 318, 2 quintam fr. Mel.
articulam efficiunt quattuor εἰς μεθύσους epp. 9 sqq. ap. Buh.
152 n. 93; ep. exstat apud Athen. 436 e; cf. Preg. 1; nom. auc-

is om. Athen., a Callimacho abiudicat Wilam. 10 ἐρασίξειν L
1 τὸν (τ L, ν C) P^{pc} οὐ A^{ac} Ath. | (οὐ βαθὺν et τὸν βαθὺν

455. ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς Μαρωνίδα τὴν | μέθυσον.

L

Μαρωνὶς ἡ φίλοινος, ἡ πίθων σποδός,
 ἔνταῦθα κεῖται γρηῤῥς, ἥς ὑπὲρ τάφου
 5 γνωστὸν πρόκειται πᾶσιν Ἀττικὴ κύλιξ.

P 279 στένει δὲ καὶ γᾶς νέρθεν, οὐχ ὑπὲρ τέκνων
 οὐδ' ἀνδρός, οὓς λέλοιπεν ἐνδεεῖς βίου,
 ἐν δ' ἀντὶ πάντων, οὔνεχ' ἡ κύλιξ κενή.

5

M 36^r

456. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

C. Pl

10 Εἰς Σειληνίδα τροφὸν Ἰέρωνος, τὴν μέθυσον.

L

Τὴν τίτθην Ἰέρων Σειληνίδα, τὴν ὅτε πῖνοι
 ζωρὸν ὑπ' οὐδεμιῆς θλιβομένην κύλικος,

proponit Schneider) | ἡ δὲσ (' C) ἐφ' ἐξῆς (apostr. add. C) P:
 cf. VII 223, 3 p. 315, 12 προποθεῖς A, -θεῖς'. C (qui addita
 apostropho accentum mutare om.); φανερώς Ath. | ὥχετ' (' C)
 ἔχουσα (spir. incertum C) P, ὥχεθ' ἐλοῦσα Valcken., at cf. VII
 190, 4; Callim. hymn. V 40

1 sqq. Pl^M III^a c. 17 (εἰς μεθύσους), 5; Pl^{I.a.b} c. 20, 5; Pl^s
 c. 20, 3; scil. in edd. veteribus exstant epp. c. 20, 1—5 (VII
 329. 353. 384. 398. 455) ordine autographi servato, in Pl^s
 Sidonii in Maronidem epigrammati (353) alterum in eandem
 (455) continuatur, ne similia alienis epp. (384. 398) separentur;
 in P bis invenitur ep.: p. 278 sq. scr. A (L, C₁, P₁), p. 259 in
 m. sup. scr. C₂ (ut epp. in Maronidem inter se componerentur:
 cf. ad ep. 353) 1 sq. εἰς μαρωνῖδ' λεωνιδ' C₂; suum lemma
 L bis scr., p. 278 ad priores ep. versus idemque in nova
 p. 279 ad vs. quartum et sq. 1 Leonidae trib. ep. C₁ C₂ Pl,
 quamquam nomen φιλίππον θεσσαλονιξ priori lemmati (p. 278)
 idemque testimonium (φιλ. θεσσαλ^o/) alteri lemmati (p. 279) sub-
 iecerat Car 2 τὴν μ. L: cf. Plin. XXXVI 33 'Myronis — anus
 ebria est Smyrnae' (v. Εφημ. Αρχ. 1891, 150) 3 σποδός (C σποδός
 A^{ao}): cf. VI 291 κυλίκων σποδός 4 γρηῤῥς (γρηῤῥς A γρηῤῥς
 C₁) P₁ γρηῤῥς C₂ (qui γρηῤῥς ex γρηῤῥς corr.) γρηῤῥς Pl^M | ὑπερ P₁
 ὑπερ C₂ (qui ὑπερ ex ὑπερ cr., ὑπερ Pl^I) 5 γνωστὸν P₁ C₂
 γνωστὴ Pl 6 γᾶς P γῆς Pl | οὐχὺν πέρ γε A οὐχ' ὑπέρ γε C₁

ἀγρῶν ἐντὸς ἔθηκεν, ἵν' ἡ φιλάκρητος ἐκείνη
καὶ φθιμένη ληνῶν γείτονα τύμβον ἔχοι. M 36^r

457. ἈΡΙΣΤΩΝΟΣ.

C

Εἰς Ἀμπελίδα τὴν μέθυσον | πεσοῦσαν ἐν τῷ ληνῷ | καὶ
ἀποπνιγεῖσαν. L

5

Ἀμπελὶς ἡ φιλάκρητος, ἐπὶ σκίπωνος ὀδηγοῦ

ἤδη τὸ σφαλερὸν γῆρας ἐρειδομένη,

λαθριδίῃ Βάκχοιο νεοθλιβὲς ἦρ' ἀπὸ ληνοῦ

πῶμα Κυκλωπείην πλησαμένη κύλικα.

10 πρὶν δ' ἀρύσαι μογερὰν ἔκαμεν χεῖρα· γραῦς δέ, παλαιὴ 5
ὀλκὰς ὑποβρύχιος ζωρὸν ἔδν πέλαγος.

οὐχ' ὑπερ C₂ οὐχ' ὑπὲρ Pl^M p. 316, 7 οὐδ' A οὐκ C₂ Pl | ἔλει-
πεν (' C₁) P_{1.2} λέλοιπεν Pl 8 ἐν (' rest. C₁) P Pl: cf. VII 25,
5; 353, 5 | δάντι A^{ac} δ' ἀντὶ C₂ -τῇ C₂^{ar} | οὐνεχ' (' C) P || 9 sqq.

Pl^M III^a c. 17 (εἰς μεθύσους), 6 (Pl^E c. 20, 6) 10 σιλινίδα
(ε ipse L superscr., [η] ex ι cr. C; σιλινίδα L^{ac}) P: cf.
Gaetulici in ebriosam cognominem (Σηληνὶς B, Σειληνὶς Pl^M)
ep. XI 409 | τὴν τροφὸν scripserat L, idem del. articulum |
ἰέρων τ^o μέθυσ' L 11 τιτθὴν P; idem Pl^M, sed in τίτθην
mut. alio atram. | cf. Kaib. 47 | ὅτε (' C) P 12 ὑπουδεμιῆς A^{ac}

1 ἀγρῶν ἐντὸς (' C) P Pl^M; scribendum ἀρδμῶν ἐγγὺς | ἵν'
(apostr. A C' C) P: cf. 24, 5; 31, 9; 207, 7; 209, 3; Kaib. 682, 5 2 φθι-
μένη* C -νην (potius quam -νης) A^{ar} | ληνὸν P ληνῶν Pl
(ληνοῦ Br.) | τύμβον (' C) ἔχει (' C) P | ἔχοι Pl^M (Jac.) ἔχη Pl^E ||

3 sqq. ap. Buh. p. 152 n. 94 4 εισαμπ. τὴν με^θ et ε^ν ληνῶι L
5 αποπνιγεῖσαν L 6 ἐπισκήπωνος C ἐπισκίπ. A^{ac} 7 ἐρει-
δομένη (' C) P 8 cf. XI 409, 4 οἶος πρώτης ἦλθες ἀπ' οἴνο-
πέδης, Theocr. 14, 16 σχεδὸν ὥς ἀπὸ λανῶ | ἡδ' ἀπὸ C ἡδ'
ἀπο A^{ac} ἦλθ' ἀπὸ (et ἦλατο) Reiske ἦλθ' ἐπὶ (ληνὸν) Br. ἦκ'
ἀπὸ Pauw ἦρ' ἀπὸ Mein. (ἦρ' ἀπὸ λ. πῶμα 'sustulit lacus
operculum' proposuit perperam Reiske) εἰλ' ἀπὸ Heck. 9 κύ-
κλωι πιεῖν. (punctum C, ~ A C) P (κνκῶσα πιεῖν Salm., πιεῖν κύκλω
Reiske, πιεῖν κνάθω anonym., κύκλω πίνειν Pauw); κλέψαι

τον οἶνον νομί|σασα ὑπὰ^ν κέκλεπτ[αι] ad hunc vs. adscripsit L;
inde (ἦλθ' ἐπὶ ληνοῦ πῶμα) γλνκύ, κλοπίμην et (ἀπὸ λ. π.) κλωπεύειν
s. γλ. κλοπέειν ci. Jac.; Κυκλωπείην Heck. | πλησαμένη P πλη-
θομένη Salm. -σομένη Br. (Mein.) 10 πλήν δ' ap. B. | (ἀνύσαι

Εὐτέρπη δ' ἐπὶ κύμβον ἀποφθιμένη θέτο σῆμα
λάινον, οἶνηρῶν γείτονα θειλοπέδων.

Fr. Cor. Mel.
epp. 458—461

458. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C

Εἰς Αἴσχροιν τινὰ γυναῖκα | οὕτω καλουμένην, τὴν | Μίκκου
5 τροφόν. L

Τὴν Φρυγίην Αἴσχροιν, ἀγαθὸν γάλα, πᾶσιν ἐν ἐσθλοῖς
Μίκκος καὶ ζωὴν οὔσαν ἐγηροκόμει
καὶ φθιμένην ἀνέθηκεν ἐπεσσομένοισιν ὀρεᾶσθαι,
ἢ γρηῦς μαστῶν ὥς ἀπέχει χάριτας.

Jac., cf. IX 313, 2) | μογερὰν ex μογερόν cr. ipse A | ἔκαμεν
(' C) P | δὲ παλαιή. C δὲ παλαιή A (μογεράς ἔκ. χέρας, ὥς δὲ
π. ap. B.^m Br.) p. 317, 11 ὥς ναῦς. (C ὥς ναῦς? A^{ac}) ὑπο-
βρύχιος (' AC) P; νηὺς ὑποβρ. (ap. B. Br.) Mein., qui prae-
cedenti γραῦς voces παλαιή νηὺς deleta particula comparativa
adiungit; (ὥς ναῦς ἐμβρύχιος Heck., νηὺς ὅπως βρύχιος Jac.)
ναῦς ἂθ' ὑποβρ. Passow, Friedemann (et olim Mein.), ναῦς
ἢ ὑποβρ. Bothe; scripsi ὀκλᾶς; cf. V 160, 2 | (ὑποβρυχίη Reiske) |
ἔδν π.: cf. 716, 2 | cum disticho sq. conferunt Propert. V 5, 75

1 ἐπὶ (' C) τύμβον P | ἀποφθιμένης (' C) P | θέτο (' C) σῆμα
(~ AC) P; (ὑπὸ τύμβον) — σῶμα apogr. | πῶμα anonym.; si integer
vs. sq. traditur, etiam ληνὸν (pro σῆμα) scribi poterit aut ἐπί-
σημον ἀποφθιμένη θέτο κύμβον 2 λάινον (puncta C) P
(λήνιον Jac.) | οἶνηρῶν (~ A? C) P; οἶνοχόην? | (τύμβω — λαίνω —)
γείτονι Heck. | θηλοπέδων (θη ex τη cr. A) P θειλ. apogr. |

3—p. 320, 6 sextae particulae M. epp. gratos probosque de-
functorum mores praedicant adnectiturque primum in anum
nutriculam ep. praecedentibus in anus bibulas compositis (455
—457) 3 sqq. ap. B. p. 152 n. 95 4 αἰσχρ⁷ (i. e. αἰσχροιν) τινὰ

γυναῖδ L | καλου^εμ τὴν L | μίκκου: cf. Callim. ep. VI 310, 1 5 τρο-
φόν: cf. Leonidae ep. in nutricem Thraeissam VII 663 6 αἰσχροῖν
(' AC) P Αἴσχροιν Reiske (cf. V 180, 9) | (ἀγαθοῦ Valcken. -θὴν
Jac.) | γάλα (' C) P | (ἀγαθὸς) Γαλάταισιν ἐν Reiske | παισὶν
(γαλαπ. iunctim A) P πᾶσιν Bendl. | ἐνεσθλοῖς A^{ac} 7 ζωὴν A^{ac}

8 (συνέθηκεν Reiske) | ἐπ' ἐσσομένοισιν C ἐπεσσομένοισιν A^{ac}:

cf. 716, 5 9 cf. 468, 6; Callim. h. in Cer. 96 | γρηῦς^{ωσ} μαστῶν
ὥς (prius ὥς inter γρ. et μ. lineae superposuit C; litt. η accentu
instruxit C, υ circumflexo potius quam gravi A) P, γρηῦς τὰς
μαστῶν ὥς Jac., γρ. ὦν μαστῶν ἄς Fritzsche | μαστῶν Schneider |
ἀπέχει (' C) P | χάριτας P^{pc} χάριτι A^{ac} | cf. Weisssh. p. 104

459. ΤΟῦ Αἴτοῦ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ. C

Εἰς Κρηθίδα τὴν Σαμίαν | τὴν πολύμυθον | καὶ παίστριαν. L

Κρηθίδα τὴν πολύμυθον, ἐπισταμένην καλὰ παίζειν,

δίζηνται Σαμίων πολλάκι θυγατέρες,

ἡδίστην συνέριθον, ἀεὶ λάλον· ἡ δ' ἀποβορίζει

ἐνθάδε τὸν πάσαις ὕπνον ὀφειλόμενον. M 93^r

460. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ. C. Pl

Εἰς Μικύλον τινὰ | πένητα μετὰ ἀπραγμοσύνης βιώσαντα. L

Εἶχον ἀπὸ σμικρῶν ὀλίγον βίον, οὔτε τι δεινὸν

ῥέξων οὔτ' ἀδικέων οὐδένα. Γαῖα φίλη,

1 sqq. Pl^M III^b c. 11 (εἰς γυν.), 12 (Pl^E c. 12, 53); ep. exstat ap. Ir. in Callimacheis inter ep. VII 272 et 729 1 Καλλι-

μάχον Pl | καλλιμ^αχ C, qui num. TΞ epigrammati adposuit, cf. ad

ep. 449 2 κρηθι^δ την L | post την πολ. clausulam posuit, dein

καὶ π. add. L 3 πολύμ.: cf. VII 423, 1; Kaib. 582 | ἐπισταμένην C | παίζει A παίζειν P^{pc} (ipsam litteram signo litterae ν ad-

iunxit C) 4 δίζονται Pl | σαμίη^{ων} P: acutum et ων C (cum

hoc facit Pl) | πολλάκι (C) θυγατέρες P 5 ἡδίσταν (C)

PPl, cr. Mein. | σνέριθ. C; cf. Od. ζ 32 | ἀεὶ λάλον A ἀεὶ λάλον C

(cf. 423, 1); ἀείλαλον Mein. | ἡδ' (C) P ἡδ' Pl^M | ἀποβορίζει C;

ἀπὸ βορᾶς νυστάζει (cf. Hesych. s. ἀποβορίζαντες) inepte sch.^B

6 ἐνθάδε τὸν (punctum et acutum C) P | πάσαις (C) PPl

πάντεσσ' Mein.; ψυχαῖς? || 7 sqq. Pl^M III^a c. 25 (εἰς πτωχούσ), 2;

Pl^E c. 28, 1 (cf. ad ep. VII 156); ep. est ap. Ir. p. 90 7 καλλιμ^αχ

Pl^M 8 μείκνλόν C^{pc} μίκνλόν L^{ac}: cf. ad vs. 3 | τινὰ πενή^τ L |

inter μετα et ἀπρ. vocem τινος scr. L, induxit C | ἀπραγμοσύνης

L, qui terminationem et litteris ησ et compendio superscripto in-

dicavit | βιώσαν^τ L 9 ἀπὸ σμικρῶν (accentus et spir. C) P |

νολι λιτὸν cr. (cf. h. in Apoll. 112) | οὔτε A οὔτέ C 10 (ῥέξας

Valcken.) | οὔτ' αδικῶν A^{ac}; ἀδικέων Mein., malim οὔτε λέγων:

cf. Od. χ 314, δ 690 οὔτε τινὰ ῥέξας ἐξαίσιον οὔτε τι εἰπών,

σ 15 | post οὐδένα plene interpunxit Valcken., ut Μικύλος

cum ἐπήνεσα iungeretur | φίλη (C; punctum C, qui post οὐ-

δένα pariter distinxit) P

*Μικύλος εἴ τι πονηρὸν ἐπήνεσα, μήτε σὺ κούφῃ
γίνεο μήτ' ἄλλοι δαίμονες, οἳ μ' ἔχετε.* M 41^r

461. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς Αἰσιγένην τινὰ | εὐτελῶς βιώσαντα. L

⁵ *Παμμῆτορ γῆ, χαῖρε· σὺ τὸν πάρος οὐ βαρὺν εἰς σὲ
Αἰσιγένην καὐτὴ νῦν ἐπέχοις ἀβαρῆς.* M 30^r

Fr. Cor. Mel.
epp. 462—465

462. ΔΙΟΝΤΣΙΟΥ.

C

Εἰς Σατύραν | ἀγχιτόκον ἐν Τύρῳ | τελευτήσασαν. C₁. L₁

*Αγχιτόκον Σατύραν Ἀίδας λάχε, Σιδονία δὲ
¹⁰ κρύψε κόνις, πάτρα δ' ἐστονάχησε Τύρος.* M 32^r

1 μείκυλος P μίκυλος Pl^M Μίκκυλος Valck. Μικύλος Jac. Μίκυλος Lob. (cf. Μικύθου nomen apud Leonid. VI 355); post vocem interpunxit C (Pl^M), interpunctionem del. Valck. | ἐπήνεσα ('C) P (ἐπήνυσσα Schmidt) | μη τεσσ A^{ac} 2 γίνεο ('C) P γίγνεο Pl | μη τ' A μήτ' C | ἄλλοι P Pl, ἀγανοὶ (et ἀμαλοὶ) Mein. (ἀλαοὶ Schneider) εὔνοι FG. Schmidt, ἀίδον Jac. (μηθ') ἔλεω Wil.; ἀγαθοὶ? v. Kb. 569, 5 | οἳ μ' ** ἔχετε C οἳ μέτεχε A^{ac} | 3 sqq. Pl^M III^a c. 1 (εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας), 11; cf. Martial. V 34; VI 52; similia leguntur apud Kaib. 538, 7 4 εὐτελῶς βιώσαντα L; ep. in virum probum scriptum esse putat Plan., alii de homine gracili aut non ruricola accipiunt; 'strenuum' Jac. intellegit, quia iners sit ἀχθος ἀρούρης; de puero quoque terram per tene-ram aetatem non gravante cogitabant (cf. 632, 5; 628, 7) 5 παμμῆτορ: cf. 371; 476, 9; V 164 παμμῆτειρα θεῶν (Mel.) | εἰς σὲ ('C) P 6 αἰσιγένην P idemque Pl^M Αὑσιγένην Pl^E (etiam Pl^a, quae tamen 'τὸ αὐσιγ. ἐν ἄλλῳ αἰσιγ. γρ.' in epid. add., unde Αἰσιγ. Pl^a) Αἰσογ. Schneider | καὐτὴ (coronid. add., gravem rest. C) P | ἐπέχοις ('C) P Pl || 7—p. 323, 6 particulae VII Mel. epp. spectant puerperas leto absumptas 7 sqq. ep. bis exstat in P: p. 279 (ubi Sylb. ζητ. 322) P₁ (A₁ L₁ C₁), et p. 322 (ubi idem adscripsit ζητ. 279) P₂ (A₂ L₂ C₂); man. rec. posteriore loco adnotavit: δις σοῦ (sc. -ος in -[ωσ] cr. scriba) κείται; p. 322 Dionysii distichon praecedit Tymnae in mulierem enixam pauloque post mortuam epigrammati VII 729; est apud Plan. in l. III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 26 (in cap. 11 εἰς γυναῖκας debebat recipere)

7 ἀδέσποτον Pl Διονυσίου C_{1.2} 8 εἰς σατύραν ἢ ἀγχιτόκον ἐν τύρῳ | τελευτήσαντα P₁ (εἰς — | τύρῳ | scr. C₁, participium L₁; quae L₁ ante τελ. scripserat verba, fort. εἰς Σάτυρόν τινά

463. ΛΕΩΝΪΔΑ.

C.Pl.

Εἰς τὰς Ἀριστοδίκου θυγα|τέρας ἐν ταῖς ὁδῷσι τελευτησάσας. L

Αὐτὰ Τιμόκλει', αὐτὰ Φιλῶ, αὐτὰ Ἀριστῶ,

αὐτὰ Τιμαιθῶ, παῖδες Ἀριστοδίκου,

280 πᾶσαι ὑπ' ὁδῖνος πεφονευμέναι· αἷς ἐπὶ τοῦτο

6 σᾶμα πατὴρ στάσας κάτθαν' Ἀριστόδικος. M 34^r

464. ἈΝΤΙΠΙΑΤΡΟΥ.

C.Pl

Εἰς Ἀρετημιάδα τὴν | Κνιδίαν μετὰ τὸ τε|κεῖν
τελευτήσασαν. L

10 Ἡ πού σε χθονίας, Ἀρετημιάς, ἐξ ἀκάτοιο

Κωκυτοῦ θεμέναν ἵχνος ἐπ' αἰόνι,

erasit C₁); εἰς ἀγχίτοκ⁰/|σατύρ*₁α₁*_ν L₂, nisi quod σατύραν ex
σατυρικόν (s. -κήν?) corr. C₃ p. 320, 9 ἀγχίτοκον PPl (Ἀρχί-
τοκον s. Ἀντίλοχον s. Ἀρχίλοχον Σατύρου Reiske), ἀγχιτόκον
(et ἀρτιτόκον cl. 729, 3) Jac.; ep. in mulierem Satyram, quae
'partui propinqua' obierit, scriptum esse vidit Jac. | σατύρ₁α₁*_ν
C_{1,2} σατύρων A_{1,2}^{ar} Σάτυρον Pl | λάβε Heck. | σιδονιαδε A₁^{ao}
σινία δὲ (δὲ C₂ δέ A₂^{ar}) P₂ 10 κρύψε (an κρυψε?) A₁^{ao}
ἐκρυψε C₁ κρυψε A₂ (ψ in φ mutaturus erat L, infra lemma
ab L² scriptum exstant vestigia vocis κρυψε nunc erasae)
κρύψε Pl^M | δ' ἐστενάχη σετύρος (C₁) P₁ δ' ἐστον. (spir. C₂) P₂ Pl

1 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 20 1 λεωνίδα et
ab initio ep. et ad v. 3 scr. C, λεωνίδε Pl^M (Tarentini) 2 alterum

l. ad v. 3 scr. L hoc: ὅ (i. e. ὅτι) αἱ τέσσαρες θυγατέρες |
ἀριστοδίκου δυστοκή|σασαι ἔθانون 3 sq. αὐτὰ quater PPl, cr.
Reiske 3 τιμόκλει' (lineola nom. proprium indicans) Pl^M
τιμοκλεῖ A^{ar} | φιλῶ — ἀριστῶ (utrumque acc. C eo, quem A
scripserat, eraso) P 5 ὑπωδῖνος A^{ac}; cf. Kaib. 77 ὑπ' ὁδῶ-
νων | ἐπὶ (C) P ἐπὶ Pl | τοῦτο Pl, τούτῳ P^{pc}: τουτο primo
scripserat A, quod idem in τούτῳ mutavit (acc. add. C)

6 cf. Weissb. p. 96 || 7 sqq. Pl^M III^b c. 11 (εἰς γυναῖκας), 14 (Pl^E
c. 12, 55); cf. VII 729, Kaib. 675 7—9 nom. auctoris infra
lemma scr. C 7 Ant. Sidonius imitatur Heraclitum, Calli-
machi amicū 8 εἰς ἀρετιμίαν τὴν κ. μετὰ το τ. L 10 ἦ Pl^M ἦ C
ἦ? A^{ac} | πον σε PPl^M | ἀρετῖμί₁α₁σ₁ (acc. A C; ₁σ₁ in eraso δ',

οἰχόμενον βρέφος ἄρτι νέῳ φορέουσιν ἀγοστῶ
 ὥκτειραν θαλεραὶ Δωρίδες εἰν Ἀίδα
 πευθόμεναι τέο κῆρα· σὺ δὲ ξαίνουσα παρειὰς 5
 δάκρυσιν ἄγγειλας κεῖν' ἀνιαρόν ἔπος·
 5 Διπλόον ὠδίνασα, φίλαι, τέκος ἄλλο μὲν ἀνδρὶ
 Εὐφροني καλλιπόμεν, ἄλλο δ' ἄγω φθιμένοις.' M 93^r

465. ἩΡΑΚΛΕΪΤΟΥ.

Εἰς τὴν αὐτὴν γυναιῖκα | Ἀρετημιάδα.

Ἀ κόνις ἀρτίσκαπτος, ἐπὶ στάλας δὲ μετώπων
 10 σείονται φύλλων ἡμιθαλεῖς στέφανοι·

signum \propto , quod redit in m^o, et hyphen infra litt. $\mu\iota$ C) P, Ἀρετη-
 μιὰς Pl | ἐξέκάτοιο (alterum spir. et acc. C) P p. 321, 11
 θεμένῃν (α C^s) P -ναν Pl | ἐπαῖόνι A^{ac} ἐπά. C ἐπ' ἡῖόνι Pl

1 οἰχόμενον (C) PPl, τικτόμενον Reiske | ἄρτι, νέῳ^{ov} P
 (ἀρτινεω A; ω lineola induxit, on superscripsit, virgulam accen-
 tusque add. C) | νέῳ Pl τεῶ Wakefield | cf. 730, 5 2 ὥκτειραν A^{ac}
 ὥκτ. C | θαλεραὶ δωρίδες (C) P: 'mulieres Cnidiae' recte Jac.:
 cf. 465, 5 (unde Heracliti vetustius quam Antipatri ep. esse colli-
 gas); Strab. 965 C | εἰναῖδαι A^{ac} 3 τίέο, C τὴν? A^{ar} (cum C
 congruit Pl) | σὺδε A^{ac} | ξῖλαινοῦσα, παρειὰς C ξένος (potius
 quam ξεινος) σαπαρ. A^{ar} | ῥαίνουσα Reiske (Wakefield, Heck.);
 f. ξανθεῖσα (cf. Troad. 509: δακρύοις καταξανθεῖσα) 4 ἄγγει-
 λας (" rest. C) P ἐξείπες Pl | κεῖν A^{ac} κεῖν' C; φεῦ Pl^E, idem
 postea rubro scr. (cum primo lacunam reliquisset) Pl^M | ἀνιαρόν A
 5 ὠδίνουσα (C) P, cr. Pl | φιλαίτεκος A φίλαι τέκος C φίλον
 τ. Pl; γρ. φίλῃ^{αι} ὧ sch.^B (qui casus indicandi causa litteram
 ὧ adnexuit), εὐρίσκεται καὶ ὧ φίλαι γεγραμμένον (ἀντὶ τοῦ ἄλλο
 μὲν perperam addens) sch.^w | ἄλλο A^{ac} 6 εὐφροني P | δ' ἄγω C
 δ' ἐγὼ A^{ar} | φθιμένοις (C) Pl, -μένη maluit Jac. || 7 sqq.
 Pl^M III^b c. 11 (εἰς γυναιῖκας), 15 (Pl^E c. 12, 56); cf. Weisssh. p. 87

7 ἡρακλήτου C; ἡρακλεί Pl^M Ἡρακλείδου Pl^E; auctor ep. non est
 Heraclides Sinopensis poeta Philipp., sed Heraclitus Callimachi
 amicus Halicarnassensis (cf. VII 80, Diog. L. 9, 17) 8 verba
 lemmatis εἰς — γυναιξ in ras. scr. C | ἀρετιμίαν C 9 ἄ CPl^M
 ἄ A^{ac} ἡ Pl^I | ἀρτίσκαπτ₁ος (τ₁ in eraso ρ? sive ν? C) P | ἐπι-
 σταλας A^{ac} | μετώπῳ Pl 10 σείονται ex -τα corr. A, σεύονται
 Pl | ἡμιθανεῖς Pl

γράμμα διακρίναντες, ὁδοιπόρε, πέτρον ἴδωμεν,
λευρὰ περιστέλλειν ὅστέα φατὶ τίνος.

Ἔειν, Ἀρετημιάς εἰμι, πάτρα Κνίδος· Εὐφρονος ἦλθον
εἰς λέχος, ὠδίνων οὐκ ἄμορος γενόμεν· 6

5 δισσὰ δ' ὁμοῦ τίκτουσα τὸ μὲν λίπον ἀνδρὶ ποδηγόν
γῆρως, ἐν δ' ἀπάγω μναμόσυνον πόσιος.' M 93^r

r. Cor. Mel.
p. 466—468

466. ΛΕΩΝΪΔΑ.

C.PI

Εἰς Ἀντικλῆν | υἱὸν χήρας μονο|γενῆ ὀκτωκαιδεκέτη |
τελευτήσαντα. L

10 Ἄ δεῖλ' Ἀντίκλεις, δειλὴ δ' ἐγὼ ἢ τὸν ἐν ἡβῆς
ἄκμῃ καὶ μοῦνον παῖδα πυρωσαμένη,
ὀκτωκαιδεκέτης ὅς ἀπώλεο, τέκνον· ἐγὼ δὲ
ὀρφάνιον κλαίω γῆρας ὀδυρομένη.

1 γράμμα (cum signo ÷ eraso supra ρ) PPl, non de inscriptione, sed de pictura accipit γρ. Weissb.; f. πλέγμα s. ἄμμα: nisi dissoluto sertorum nexu tituli litterae dignosci non possunt; φράγμα Sitzler | διακρίνωμεν — ἰδόντες FG.Schmidt | (διακρί- νέοντες ego olim) | ὁδοιπόρε(' C) π. ἴδωμεν· (' C) P 2 * λ_ευρὰ C, qui in m.^o adscripsit: ∷ γρ. λευρά ἢ αλλωσ πῶς: , quibus in seq. demum linea: λευκὰ: subiecit; λύρα A^{ar} λυγρὰ Pl^{M.E} (γρ. λευκὰ sch.^{B.w}) | ὅστέα A^{ac} | (φατι τινός Par) φατί τινος PPl, sed φατὶ τίνος Pl^I (Jac.) 3 ἀρετιμιάς P, cr. Pl. | εἰμί? A^{ar} εἰμί· C (qui interpunctionem ante εἰμί del.) 4 ἐς Pl | οὐκ ἄμορος A^{ac} (ἄμορος οὐ γ. Br.) 5 cf. K.218,12;77,4 | δισσὰ δ' Pl^M | ἀνδρὶ (' C) P | ποδαγόν Heck. (ὀδηγόν sch.^B) 6 ὃν C ὅν A^{ac} ὅν Pl^M τὸν Br. ἐν Jac. (ὃν Heck. poetae vindicat, scil. alterum ex infantibus marem indicanti; qua interpretatione iam Jac. traditam vocem tueri studuerat, cf. VI 14, 5) | ἀπ' ἄγω C | μναμόσυνον (cum acc. eraso supra ν) P μνημοσ. Pl || 7 — p. 326, 4 octava fr. M. particula exhibet epp. in matres filiorum mortem dolentes 7 sqq. Pl^M III^b c. 25 (εἰς υἱὸν καὶ θυγ.), 4 (Pl.^E c. 31, 8) 7 λεωνί Pl^M; est Tarentini 8 ἀντίκλ_ειν (' C, _ειν et insuper η scr. C, ' LC) P | υἱονχήρας L | οκτω_τκαιδεκε L 10 ἄ δειλ' CPl^M (sicut in v. 7) ἄ δειλ' ? A^{ac} | δειλὴ δ' Pl^M | ἢ τὸν C ἢ τιν' A^{ar} | ἐνήβη A^{ac} ἐν ἡβῆς C, itemque ex ἡβῆ genetivum corr. Pl^M 12 ὀκτώκαλ-

βαίην εἰς Ἄιδος σκιερὸν δόμον· οὔτε μοι ἤως 5
ἤδει' οὔτ' ἀκτὶς ὠκέος ἡελίου.

ἃ δεῖλ' Ἀντίκλεις, μεμορημένε, πένθεος εἵης
ἱητῆρ ζωῆς ἔκ με κομισσάμενος. M 96^r

5

467. ἈΝΤΙΠΙΑΤΡΟΥ.

C.Pl.

Εἰς Ἀρτεμίδωρον | δωδεκέτην τελευτήσαντα. L

Τοῦτό τοι, Ἀρτεμίδωρε, τεῶ ἐπὶ σάματι μάτηρ
ἱαχε δωδεκέτη σὸν γοόωσα μόρον·

ᾠλετ' ἐμᾶς ὠδῖνος ὁ πᾶς πόνος ἐς κενόν, ἐς πῦρ,
10 ὦλεθ' ὁ παμμέλεος γειναμένου κάματος·

δεκέτης A, hyphen infra litt. καλδεκ adpinxit C, vocem iunxit Pl (-δεκετής mavult Jac.) | ἀπώλετο P, cr. Pl p. 323, 13 κλαίω P Pl κναίω Wakefield (σπενύδω s. μέλλω—βαίνειν Reiske)

1 βαίην (' AC) P βαίνειν Pl (βαίνοιμ' Brod. Vinc.) | σκιερὸν: cf. K. 203, 4; 454 | οὔτέ μοι C Pl^m.^a οὔτε μοι A^{ac} οὔτ' ἐμοὶ Plⁱ οὔτε μοι Pl^s; οὔ τί μοι Wakef. | ἡώς A^{ac} 2 ἡ δεῖ' οὐτακτίς A^{ac} | ὠκέος (' et ' C) P: cf. Mimn. 11, 5 | ἡελίοις C ἡελιοιο A^{ar} 3 μεμορημένε (' C) P: cf. Nicand. Al. 229 (μεμαραμμένε Heck.) | εἵης (' C) P 4 cf. 168, 6; 483, 2 | ζωὴν εὔ γε κομισσάμενος Pl; ζωῆς ἐκκεκομησάμενος ex -κομημένους (? A^{ar}) fecit C; ζωῆς μ' ἔκκε κομί^{με}σάμενος P ex corr. manus recentioris, quae με (supra litteras κε lineola inductas) scripsit, η (ante σαμ.) in ι mutavit eandemque litt. ι cum σ? supra lin. inseruit; ζωῆς ἔκ με κ. Salm. (Br.), κάμει κομ. Jac. || 5 sqq. Pl^m III^b c. 25 (εἰς νίους καὶ θυγατέρας), 5; Pl^e c. 31, 9 5 ep. est Sidonii

6 εισαρτεμίδω^ο L 7 τοῦ τοιοῦ A^{ac} | ἐπισάματι A^{ac} | σήματι μήτηρ Pl 8 ἱαχε A^{ac} | δωδεκέτῃ (' AC, ν C) P, -έτη Pl: cf. 453, 1 | γοόωσα (ό corr. e littera ι C) P γοάουσα Pl

9—325, 4 hos versus spectat quam L ad v. 7 adposuit notula: θρήνος τῆς μητρος 9 ὦχετ' Camper; idem verbum initio vs. ter deinceps Sidonius adhibet etiam 29, 1—3 | ὠδῖνος A ὠδῖνος C | εἰς πόνον πῦρ (spir. et acutum rest. C) P εἰς πόνον εἰς πῦρ Pl | εἰς σποδὸν εἰς Canter (Scaliger), εἰς κόνιν εἰς Reiske, εἰς καπνὸν εἰς Korsch ἐς στονόεν Heck. ἐς σπόδιον Kaib., scripsi ἐς κενόν, ἐς

10 ὦλετο Pl | παμμέλεος C παμμελεος? A^{ar} παμμένους Pl παμμελέου Heck. πᾶς μελέου Kaib. (μέλεος Sternb.); f. πᾶς μελέτης: cf. VII 334, 5—8 | γεινομένον (' C) P, cr. Pl

ὤλετό θ' ἅ ποθινὰ τέρψις σέθεν· ἐς γὰρ ἄκαμπτον, 5
 ἐς τὸν ἀνόστητον χῶρον ἔβης ἐνέρων,
 οὐδ' ἐς ἐφηβείαν ἦλθες, τέκος· ἀντὶ δὲ σεῖο
 281 στάλα καὶ κωφὰ λείπεται ἄμμι κόνις.' M 96^r

5

468. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

C

Εἰς Χαρίξενον ὀκτω|καίδεκα ἐτῶν τελευ|τήσαντα. L

Οἰκτρότατον μάτηρ σε, Χαρίξενε, δῶρον ἐς "Αἶδαν
 ὀκτωκαιδεκέταν ἐστόλισεν χλαμύδι.

ἦ γὰρ δὴ καὶ πέτρος ἀνέστενεν, ἀνίκ' ἀπ' οἴκων

10 ἄλικες οἴμωγᾶ σὸν νέκυν ἠχθοφόρευν. M 96^r

πένθος δ', οὐχ ὑμέναιον ἀνωρύοντο γονῆες. 5

αἰαῖ, τὰς μαστῶν ψευδομένας χάριτας

1 ὤλετ' ἀπενθῆς μοι Pl ὤλετ_ο, ἀπ_ο*θ*ινὰ, C ὤλετ' ἀπενθεῖ μοι? A^{ar} ὤλετό θ' ἅ ποθινὰ Jac. ὤλετο χά π. Picc., δ' ἅ π. Kaib.; f. ὤλετ' ἀγεύστω (s. ἀπείρω) μοι | τέρψις (' C) P 2 ἐστὶν A^{ac} | ἔβας Sternb. | post ἐνέρων est erasa clausula, ante οὐδ' superest novi carminis signum; L notulam suam (cf. ad p. 324, 9—325, 4) ultimo disticho tamquam peculiari ep. adiunxit 3 ἐφηβείην P Pl -αν Br. | ἦλθ_ες C ἐλθῆς? (an ἐλθων? ἐλθειν?) A^{ar} ἐλθῶν Pl^M Pl^{L.b.s} ἐλθὼν Pl^a | τέκος (' AC) P Pl; (ἐφηβείας) τέλος? (cf. VII 300, 2) | ἀντιδὲ A^{ac}: cf. 180, 1 || 5 sqq. Pl^M III^b c. 25 (εἰς νιούς καὶ θυγ.), 6 (Pl^E c. 31, 10) 5 lemma om. Pl^M ἄδηλον Pl^E 6 οκτωκαίδεκα ἐτῶν (hyphen C) P; cf. XII 125 7 οἰκτ_ρότατον (ικτ_ρ C) P | χαρίξενε (ίξ ex ιξ? cr. C) P | αἶδαν? A^{ar} 8 v. 268, 5; K. 222, 3 | ὀκτωκαιδεκέτην Pl | ἐστόλισε Pl | χλαμύδι: cf. XII 78, 1; 95, 8; 125, 2; VII 419, 4 (Mel.) 9 cf. 328, 1; 599, 5 | ἦ (' rest. C) P | ἀνίκ' Pl^{Mac} | ἀποίκων A^{ac} 10 οἴμωγῇ P -γᾶ Pl | ἠχθοφόρευν^{ονν} (accentum et ουν C) P ἀχθοφόρευν Pl 11 cf. Meleagri in Clearistam ep. 182 | πένθος P Pl, malim θρηνον | οὐχ' ὕμ. C οὐχυμ. A^{ac} | ἀνωρύοντο C (ἀνωρύονται Pl^I) | γυναι- κες Pl: cf. 392, 5 12 αἰ' αἰ' (spiritus C) P Pl^M | ἥγουν οἱ μα- στοὶ τῆς μητρὸς ἐπεπονήκασιν (sic) ἀναθρέψαντές σε· μαστοὶ δὲ καλοῦνται διὰ τὸ ἀναγκαίως ζητεῖσθαι ὑπὸ τῶν παίδων· μα- στεύειν γὰρ τὸ ζητεῖν ἐξ οὗ μαστὺς ἢ ζήτησις· Καλλίμαχος· μα- στύος ἄλλοτ' ἄλλητύι (sic)' sch.^B, cf. Call. fr. 277 | ψευδομένας: cf. 647; 386, 3; Kaib. 145

καὶ κενεᾶς ὠδῖνας. ἰὼ κακοπάρθενε Μοῖρα,
 στεῖρα γονᾶς στοργὰν ἔπτυσας εἰς ἀνέμους.
 τοῖς μὲν ὁμιλήσασι ποθεῖν πάρα, τοῖς δὲ τοκεῦσι
 πενθεῖν, τοῖς δ' ἀγνώς, πενθομένοις ἔλεεῖν. M 96^v

Fr. Cor. Mel.
 epp. 469—474

469. ΧΑΙΡΗΜΟΝΟΣ.

C

Εἰς Εὐβουλον υἱὸν | Ἀθηναγόρου.

L

Εὐβουλον τέκνωσεν Ἀθηναγόρης περὶ πάντων
 ἦσσونا μὲν μοῖρα, κρέσσονα δ' εὐλογία.

470. ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ.

C

10 Εἰς Φίλανλον υἱὸν | Εὐκρατίδου ἐν | παιδείᾳ ζήσαντα. L.C
 α. Εἰπὸν ἀνειρομένῳ τίς καὶ τίνος ἐσσί. β. Φίλανλος
 Εὐκρατίδεω. α. Ποδαπὸς δ' εὐχεαι

1 κενεᾶς? A^{ac}; fort. genet. τᾶς — χάριτος et κενεᾶς ὠδῖνος
 apud Mel. reponere malis | ἰὼ (C) κακοπάρθ. PPl: cf. γλυκυ-
 πάρθενοι IX 16, 1 (Mel.) 2 ∞ σπεῖρα γονᾶς (signum ∞ in
 m.^o repet. C) P Σπειρογόννας (quod pro matris nomine habe-
 batur) Pl; (στειρογόνους, σπειρογόους et Ἑριγόννας Reiske)
 στεῖρα γονᾶς Gr. | εἰσανεμους A^{ac} 3 sq. dist. ultimum ep.
 om. Pl 3 ὁμίλησας (C rest. C, erasus acc. supra η) P, cr. Salm. |

ποθεῖν C (qui ∞ in m.^o iterat) ποθεῖν A^{ac} | παρὰ A παρὰ C,
 qui ante π. interpunxit | τοῖς (~ AC) δετοκεῦσι P 4 ἀγνώς, π.
 (virgulam C) P ἀγνώς Salm. ἄλλως Jac. ἀπλῶς Boiss. (Gr.) ἀγνὸν
 Purgold (οἷς δ') ἀγνώς Gr. (Dübner, qui tamen τοῖς pro relativo
 admittit), ἄφνω et ἀγανῶς tentavi | ἐλ[ε]εῖν C ἐλθεῖν A^{ar} ||
 5 — p. 332, 2 in nona fr. Mel. particula argumenti similitudine
 conspicua sunt epp. 469 sq. (εὐλογία — σοφία), epp. 470 sq. et 473
 (exempla mortis voluntariae) 5 sqq. num. o adpinxit C, cf. ad

459; in ap. B. est p. 151 n. 88 5 χαιρεμῶνος C; ὦ in m.^o C
 6 Athenagoras hic certe diversus est ab rhetore, in quem
 Ammian. scripsit XI 150 7 εὐβ. (C) δ' ἐτέκνωσεν (C; δ' ipse
 A scr., non inseruit C) P, ἐτέκ. (omissa δ') Br., γ' ἐτ. ap. B.^m, τέκν.
 Jac.; f. in defuncti imaginem scr. Chaer.: τόνδ' ἐτέκνωσ' Εὐβουλον
 Ἀθ. | περὶ (C A? C) P | πάντων (C) P (πάντα ap. B. G.)

8 ἦσσονα? A^{ao} ἦσσ. C | μοῖρα[ι] P (sc. μοῖραν A^{ar}, quod in μοῖρα
 mut. C) | κρέσσοναι (C, sic) P κρείσσ. Jac. | initium ep. periisse
 suspicatur Jac. || 9 sqq. Pl^m III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους),

α. Ἐξήσας δὲ τίνα στέργων βίον; β. Οὐ τὸν ἀρότρου
οὐδὲ τὸν ἐκ νηῶν, τὸν δὲ σοφοῖς ἔταρον.

α. Γήραϊ δ' ἢ νούσῳ βίον ἔλλιπες; β. Ἦλυθον Ἄιδαν ὁ
αὐτοθελεί, Κείων γευσάμενος κυλίκων.

5 α. Ἦπρέσβυς; β. Καὶ κάρτα. α. Λάβοι νύ σε βῶλος ἐλαφρῇ
σύμφωνον πινυτῶ σχόντα λόγῳ βίοτον. M 91^v

471. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C

Εἰς Κλεόμβροτον τὸν Ἀμβρακιώτην.

L

Εἶπας Ἦλιε χαῖρε Κλεόμβροτος Ὠμβρακιώτης

10 ἦλατ' ἀφ' ὑψηλοῦ τείχεος εἰς Αἶδην,

18 (Pl^E c. 6, 53; Pl^B c. 6, 54) p. 326, 9—10 nom. auctoris post lemma

scr. C 9 [μελεάγρον] C ἀντιπά^τ Pl^M; conlatis Antipatri epigrammatis VII 413, 164, 165 Planudem sequi malis 10 verba εἰς

φίλαντ⁰ νῖδον scr. L idemque quod nunc erasum est ζτ in fine

versiculi adiunxit, cetera (ἐν κρ. ἐν παιδείᾳ ζήσαν^τ) in ras. add. C (qui in m. ζτ adpinxit) 11 εἶπον P Pl^M εἰπόν Pl^S | ἐσσι A

ἐσσί· C 12 ∷ παῖς ἐν κρ*τίδεω^{καὶ} ποδαπὸς P ∷ παῖ ultra lineam, ις ἐν in ras. scr. C, idem καὶ (in eraso παῖς?) superscripsit et in fine vs. γρ. παῖς ἐνκρατίδεω adposuit; ἐνκραντίδεω (κραν potius quam κραι) ποδ. A^{ac}; Εὔκρατίδεω Pl | εὔχεα^τ (rest. C, signum ∷ idem add.) P, qui finem vs. om.; εὔχε' ἔμεν; Θριασεύς Pl: cf. ep. 163, quod imitatur poeta (ἐκ Γαδάρων Dittmar, qui φίλαντος Εὔκρατίδης et v. 6 εἰς τὸ τέλος K. proponit, in Meleagrum ep. scriptum ratus)

1 στέργ.: cf. XII 54, 3 (Mel.) 2 οὐδετὸν P | ἔταρον (spir. rest. C, 'AC) P; f. ἐρατόν 3 ἄιδαν A^{ac} ἄδην Gr. 4 αὐτοθελεῖ P -θελεῖ Pl^M | κείνων ('C) P Pl (κοινῶν Casaub., αὐτὸς κωνεῖον Gr.), Κείων Jac. (cf. Strab. X 745 A, Steph. Byz. s. v. Ἰουλίς, Aelian. v. h. III 37) 4 sq. in fine vs. erasa est clausula, ad-

positus fuerat tit. quarto disticho (εἰς πρέσβυν? τελευτήσαν^τ L^{ar}), deleta est ineuntis ep. notula ante ἢ πρεσβ. 5 ἢ C ἢ Pl^M (A^{ac}?) | post πρέσβυς interrogandi signum posuit Pl^M, punctum C | κάρτα ('C) P | ἐλαφρῇ C -φρῇ? A^{ar} -φρά Pl 6 σχόντα ('AC) λόγῳ ('C) P Pl, malim θέντα λ. || 7 sqq. Pl^M III^b c. 26 (εἰς φιλοσόφους), 6 (Pl^I^a c. 32, 45; Pl^S 32, 46); exhibent ep. Sext. Empir. adv. math. 48 p. 609 (Bekk.), Ammon. in Porphyrii Isag. p. 3, Cram. An. Par. IV 403, 16, schol. Dion. Thrac. p. 725, 27 (An. Bekk.),

ἄξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτου κακὸν ἢ τὸ Πλάτωνος
ἐν τὸ περὶ ψυχῆς γράμμ' ἀναλεξάμενος. M 96^v

472. ΛΕΩΝΪΔΑ.

C

Εἰς τὸν βίον καὶ τὴν εὐ|τέλειαν τῶν πραγμάτων | καὶ
5 τὸ ὀλιγοχρόνιον. L

Μυρίος ἦν, ὦνθρωπε, χρόνος πρὸ τοῦ, ἄχρῃ πρὸς ἧ
ἦλθες, χῶ λοιπὸς μυρίος εἰς Ἀΐδην.

schol. Aristot. p. 7, 16 et 13, 39 (Brand.), Ir. p. 104 post ep. VII
134; ep. initium exstat apud Choerob. II 125, 18; 128, 15 (Hilg.)

p. 327, 7 nom. auctoris om. Pl^M Pl^{I. a. b} Καλλιμάχου Pl^s; Calli-
macho ep. trib. Cram. An., sch. Dion., Choer. 1. 2, Cic. Tusc. I 84

8 κλεόμβρο^τ τον L 9 εἶπας C εἶπας A^{ac}? εἰ^{πῶν} Pl^M εἰπὼν sch.
Ar. 2 | φαεινέ, Κλ. (om. χαῖρε) Dion. sch. Vat., (om. εἶπας) D. schol.

Baroccian. Ven. | κλεόμβρο_τος (τ in στ C) P | ὦ μβρακιώ^ητας P: ὦ μ-

βρακιώ^βτας A ὦ μβρακιώτης C (Pl^E); ὦ μβρακιώ^βτης Pl^{Mpc}, ἀμ-
πρακ. Pl^{Mac}, Sext., sch. Dion.; Ἀμβρακιώτης Cram., sch. Ar. 1. 2

10 cf. IX 354, 17 (unde noli cr.: ἄφ' ὑψηλῶν εἰς Ἀΐδην τεγέων) |

ἦ^λλατ' (" rest. C, qui alterum λ superscr., ἦλ.? A^{ac}) P ἦλλαι^τ
Cram., Sexti codd., Vat. | ἄφ' ὑψηλοῦ A^{ac} ἄφ' ὑψηλοῦ Cram. |
τίχεος Vat. | τείχεως ἐς Cram. | αἶδαν P, -ην ceteri (ἄλαδε Opsop.)

1 sq. πρὸς τούτου (l. τοῦτο) Ὀλυμπιόδωρος οὕτω παρώδη-
σεν· 'εἰ μὴ γράμμα Πλάτωνος ἐμὴν ἐπέδησεν ἐρωήν, ἥδη λυγρὸν
ἔλυσσα βίου πολυκηδέα δεσμόν' sch.^B: cf. Cram. An. Par. IV 403,
20, Piccolos p. 207, Cougny 3, 177 1 οὐδὲν (' C) P | οὐτι παθῶν
schol. Dion., οὐτι παθῶν Cram., sch. Ar. 1. 2 | θανάτου, κακόν·
(virg. et alterum acc. C, ras. est supra ου: θανάτου A^{ar}) P θανά-
του τέλος Sext. | ἦ (ex ἦ rest. C) τὸ (' C) P ἀλλὰ ceteri 2 ἐν
τῷ P Cram., ἐν τῷ Vat. | περὶ A^{ac} || 3 sqq. Pl^M III^b c. 5 (εἰς ἄνδρ.
οὐκ ἐπισ.), 8 (Pl^E c. 6, 43); Plan. tamquam unum epigramma
exhibet sex priores elegiae (472) versus iunctos cum disticho
472b.; in P scr. A eleg. 472, 1—6 atque ep. 472b. in pag. 281,
quinque disticha 472, 7—16 in pag. 282 3 nullo lemmate

Pl^M ἄδηλον Pl^E 4 τὴν εὐτέλειαν (signa C) τ πραγμ^τ L

5 post ὀλιγοχρόνιον (spir. et hyphen C) verba ζτ δια τα
σφάλμα^τ a C adscripta sunt 6—p. 329, 4 sex versibus tria epp.,
singula distichis singulis contineri putat Huet 6 cf. X 78 | ὦνθρωπε
(" rest. C) P ὦ νθρ. Pl^M ἄνθρ. Br.: cf. 736, 1 | πρὸ τοῦ χρόνος (hoc
ordine verborum) Pl | πρὸ (' C) τοῦ ἄχρῃ (acutum spiritumque C) P |

τίς μοῖρα ζωῆς ὑπολείπεται, ἢ ὅσον ὅσσον

στιγμὴ καὶ στιγμῆς εἴ τι χαμηλότερον;

μικρὴ σευ ζωὴ τεθλιμμένη· οὐδὲ γὰρ αὐτὴ

ἦδεῖ, ἀλλ' ἐχθροῦ στυγνοτέρῃ θανάτου.

5

M 91^r

πρὸς ἢ ὡς C προσηῶ? A^{ar} p. 328, 7 χ' ὡ (C χῶ? A^{ac}) λοιπὸς P
 χῶλοποιὸς Pl^MPl^{a.1} χ' ὡλοποιὸς Pl^b (γρ. χῶ λοιπὸς 'sch.^B) |
 εισάϊδην A^{ac} εἰς αἶδην CPl^M: Sem. Amorg. fr. 3 'πολλὸς γὰρ ἡμῖν
 εἰς τὸ(?) τεθνάναι χρόνος' confert Heck. εἰν αἶδῃ Mein. εἰν αἶδου
 Picc.; si clausula versus huc illata est ex 472 b. 2, malim οἰχομένῳ

1 sq. cf. Plut. cons. ad Apoll. 111c: τὰ γὰρ χίλια καὶ τὰ
 μύρια κατὰ Σιμωνίδην (Bgk 196) ἔτι στιγμὴ τίς ἐστίν ἀόριστος,
 μᾶλλον δὲ μόριόν τι βραχύτατον στιγμῆς; Plut. mor. 13b (στιγμὴ
 χρόνου πᾶς ὁ βίος), 117e (ὁ μακρότατος — βίος στιγμαῖος πρὸς
 τὸν ἄπειρον αἰῶνα), Marc. Aurel. II 17; Senec. ep. mor. V 9, 3
 'punctum est quod vivimus et adhuc puncto minus': plura affert
 Geffcken Leon. p. 128 1 μοῖρα δὲ τίς ζ. Hilberg | ὑπό-
 λείπεται C | ἢ (rest. C) PPl^M | ὅσσον (C) ὅσσον P ὅσον ὅσσον
 Pl^MPl^{a.2} τόσον ὅσων Pl^{b.3} ἴσον ὅσων Opsop. (μόνον ὅσων
 Reitz.; ἢ ὅσον ὅσοιν Reiske): cf. Arist. Vesp. 213, A.P. V 254, 5

2 στιγμῆς? A^{ac} | ἢ τι, (acc. et virgulam C) P ἢ τί Pl^M εἴ
 τι Pl^E | (ἀβληχρότερον s. ἀμανρότερον Reiske) 3 μικρὴ (C)
 σεῦ (~ AC) P μικρὴ σεῦ Pl^M | ζωῇ (C ' A) P | τεθλιμμένη τ'
 vitiose Reitzenstein | οὐδε γὰρ A^{ac} | αὐτῇ (' in ras. C; αὐ vel αὖ
 scripserat A, qui idem vocalem η gravi instruxit) P αὐτῇ Reitz.

4 ἢ δεῖ A^{ac} | ἀλλ' ἐχθροῦ (spiritus et apostroph. C) P | (στυγνο-
 τέρα Reitz.) 4 sq. θανάτου ∞ (p. 281) et ∞ ἐκ τοίῃς (p. 282) P;
 dist. 472 b. cum titulo (ut peculiare ep.) inter carm. 472 v. 6 et 7
 collocatum est in P, sed eodem signo ∞ et post θανάτου et
 ante ἐκ adpicto versus carminis sextum septimumque co-
 haerere, alieno additamento (472 b.) separatos esse indicare
 voluit C, qui 472, 1—6 atque 472, 7—16 eiusdem ep. versus
 exstare putavit, notulaeque lectorem monentes illis signis a C
 adpositae sunt duae, prior (post θανάτου) p. 281 partim in
 marg. inf. scil.: ὑπέρβα (in erasa clausula) τοὺς δύο στίχους

(ep. 472 b.) καὶ | τότε σύναψ[ον] | τοὺς λοιπ[ουσ] στί[χ]ου[ν] ἐπι-
 γράμματα. ἐκ τοίῃς (ras. est supra ης: f. superscriptae erant
 litt. σδ' s. εστ') ὧν θρωπε ἀπ' ἡκριβωμένοι οὖτ: (σύναψον C
 errore iteravit in nova lineola ante τοὺς λοιπ., sed posteriorem
 vocis scripturam rursus induxit); altera notula, et ipsa signo ∞
 instructa, p. 282 in m.^s (supra 472, 7) invenitur haec: ἔτι ἐστὶ
 τὸ ἐπίγραμμα μετὰ τοῦ ὕπ[ι] (i. e. ὀπιθεν)

P 282 ἐκ τοίης ὠνθρωποι ἀπηκριβωμένοι ὁστῶν

ἀρμονίης διφῶς ἡέρα καὶ νεφέλας·

ῶνερ, ἰδ' ὡς ἀχρεῖον, ἐπεὶ περὶ νήματος ἄκρον

εὐλὴ ἀκέρκιστον λῶπος ἐφεζομένη

10

5 θοινᾶτ' αἰψα λαθρηδὸν ἀπεψιλωμένον, οἶον,

πολλὸν ἀραχναίου στυγνότερον σκελετοῦ.

ἡοῦν ἐξ ἡοῦς ὅσσον σθένος, ῶνερ, ἐρευνῶν

εἴης ἐν λιτῇ κεκλιμένος βιοτῇ,

1—p. 331, 2 ex diversis epp. conflatos esse versus censet Mein., quaedam excidisse ante vs. 7 Dübner, post vs. 12 Reitzenst.; versus transponit Herm. ita, ut quintum dist. ante quartum, itemque septimum ante sextum exhibeatur (versus 11 sq. ante septimum transponi vult Geffcken); larvam respici in saxo insculptam censet Heck., epulantibus propositam Reitzenst. (quibus obloquitur Geffck.; cf. XI 38) 1 ζτ τὸν νοῦν τοῦ ἐπιγράμματος ὅτι | ἐσφαλμένος 'f. (i. e. ἐστίν) L (litteras ab L scriptas recentior man. alio obduxit atramento); ad quae respondet C: ἐὰν ἔχησ νοῦν οὐκ ἐσφαλταί, ἀλλ' | μᾶλλον πεφώτισται; his olim accesserant quaedam verba nunc erasa (quae 'τοῦτο ἢ ἀπιστότατα ἄλλα' fuisse suspicari vix ausim) | τοίης ('C) P₂ (τοίης δ' C^{ar}, cf. ad p. 329, 4 sq.) | ὠνθρωπε ('AC) P -ποι Mein. ὠνθρωποι Herm. | ἀπ' ἡκριβωμένοι C (ἄνθρωπε) ἀπηκριβωμένος Salm. κατηκριβ. Jac. | ὁστῶν ('C' A^{ac}) P ὁστέων Herm. 2 ἀρμονίης A^{ac} | ὕψιο, τ' C ὑψίστ' A^{ar} ὑθλεῖς et ὑποῖς s. ψιλοῖς Jac. ὑποῦσθ' Mein. (Ellis) ὑποῦντ' Herm. (ὑποῦσ' Geffck.); διφῶς? | ἡέρα A^{ac} ἄέρα Ell. | καὶ P κείσ Mein. κᾶς Ell. κᾶν Herm. | νεφέλας, C νεφέλη A^{ar} 3 ῶνερ. ἰδ' C ῶν ἐρὶ δ' A^{ar} τοῦναρ ἰδ' Piccolos | ἐπεὶ C ἐπεῖ (potius quam ἐπεὶ) A^{ac} ἔχει Herm.; ἔπει? | περὶ A^{ac} | ἄκρον, C ὀρκων? (non ἄρκον) A^{ar} 4 ἀκέρκιστον ('C) P | ἐφ' ἐζομένη C 5 οἶον (C οἶον A^{ac}) τὸ ψαλάθριον ('rest. C; 'cranium' interpretatur Piccolos) P τοῖον τὸ ψαλάθριον Herm. οἶόν τε ψιλώθρῳ (cl. Herod. IX 83) Heck. (οἶον τὸ ψιλώθρῳ Geffcken) οἶον τὸ ψαλυγεῖον (cl. Hes. s. v. ψαλύγων) Ellis; θοινᾶτ' ὄψον ἀραιόν et αἰψα λαθρ. ego ci. (sed latet fort. in corrupto voc. λάθαραγον: cf. Hes. λάθαραγοι· σκώληκες ἢ τὰ ξυόμενα ἀπὸ τῆς βύρσης ὑπὸ τῶν ἀρβήλων, unde pro desperatis incerta, sed a sensu fort. non aliena θοινᾶτ' αἰψα λάθαραγον proponam) | οἶον altero etiam loco ex οἶον cr. C, ὅστεῦν Heck. 6 πολλῶν P -ὸν Jac. (cf. 440, 3) -ῶ Mein. (πᾶλλον Picc.) | ἀραχναίου, C -χναῖον A^{ar} σκελετοῦ C σκελέτου A^{ar} (Mein.) 7 ἡ οῦν C ἡ οῦν? A^{ac} ἡοῦν Jac.: cf. Cougny IV 25 | ἐξηοῦς A^{ac} | ὅσσον ('C) | ῶνερ

αἰεὶ τοῦτ' ἐν ἴσῳ μεμνημένος, ἄχρῖς ὀμιλῆς 15
ζωοῖς, ἐξ οἷης ἡρμόνισαι καλάμης.

472b. ΤΟῦ Αἴττοῦ ΔΕΩΝΪΔΑ. C

Εἰς Φεῖδωνα τὸν Κρίτου. L

Χειμέριον ζωὴν ὑπαλεύεο, νεῖο δ' εἰς ὄρμον, 5
ὥς κῆγὼ Φεῖδων ὁ Κρίτου, εἰς Αἶδην. M 91^r

473. ἈΡΙΣΤΟΔΙΚΟΥ. C

Εἰς Δαμῶ καὶ Μάθυμναν ἐαυτὰς ἐκκρεμασάσας
ἤγουν ἀνθεντία | χρησαμένας. L

Δαμῶ καὶ Μάθυμνα τὸν ἐν τριετηρίσιν ὥραις
Εὐφρονα λυσσατὰν ὥς ἐπύθοντο νέκυν,

(C ὦνερ? A^{ac}) ἐρευνῶν (circ. C, -νῶν? A^{ac}) P, ὦν ἀνερευνῶν Herm.
p. 330, 8 εἴησ (σ vid. accessisse postea) P θείης (— κεκλιμένον
— τοῖον τὸ ψαλ.) Herm.: cf. ad p. 330, 1 sqq. | λειτῆι C λιτῆι A^{ac}

1 αἰὲν P, αἰεὶ Herm.; cf. 654, 1 | τοῦτ' ὅν .σῶι P: τοῦτον σῶ A
τούτων^{*} .σῶι C, qui \propto bis in m.^o add.; τοῦτο νόῳ Herm. τοῦτο
νοοῦ Schneidewin τούτου ἔσει Bothe τούμὸν σῶζε Piccolos; mihi
τοῦτ' ἴσως (cf. VI 288, 9) s. ἐν ἴσῳ scribendum vid., olim τ. ὀπίσω
ci. | ἄχρῖς (C) P | post ὀμιλῆς erasa est interpunctio (non litt. ι)

2 ζωῆς. (circ. AC) P ζωοῖς Mein. | ἐξοίησ P | ἡρμόνισας C
ἡρμονίσας A^{ar}, cr. Mein. (ἁρμόνισαι Herm. ἡρμάτισαι Piccolos) |
καλάμης: cf. Od. ξ 214 || 3 sqq. Pl^m III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ
ἐπισήμους), 8; apud Plan. non est peculiare ep., sed quartum
dist. carm. 472 (cf. ad p. 328, 3 sqq.); in P ep. post 472, 6
scriptum est ab A, lemmate instructum ab L, nomine auctoris
a C, qui idem utrique versui et ab initio et in fine signum) ad
delendos versus usitatum) adiunxit: cf. ad p. 329, 4 sq. 3 ἀν C

4 τον κριτ L 5 ζωὴν PPl (τε ζάλην Jac.) | ὑπ' ἀλεύεο C |
ἐσόρμον A^{ac}; cf. X 65, 6; Kaib. 67, 2 6 κῆγὼ A κ' ἡγὼ C κἀγὼ Pl^m |
ὁ κριτου (C) P, Εὐκριτου s. Θεγκριτου Reiske | αἶδην A^{ac} || 7 sqq.
in ap. Buh. p. 152 n. 96 7 Rhodii? 8 δαμῶ (potius quam δαμῶν)
L; eiusdem fort. auctoris epp. sunt in hanc Damo et in Damocra-
tiam (181) | ἐαυτὰς L^{ac} | ἐκκρεμασάσας (sic) L 9 ἤγουν¹ ανθεν²
L: cf. Parthen. erot. path. XI 3 sq. 10 μάθυμνα (v ex ι cr.)
P | ἡρῶ (\propto C, qui in m.^o signum repetit; C, ἡρα? s. ἡρα? A^{ac})
P; ἡρῶ 'insignem' Reiske, Ἡρας Salm., (θῆρα primo, deinde)

ζωὸν ἀρνήσαντο, τανυπλέκτων δ' ἀπὸ μιτρᾶν
χερσὶ δεραιούχους ἐκρεμάσαντο βρόχους.

474. ἸΑΔΗΛΟΝ.

C

Εἰς Νικάνδρου τινὸς | τέκνα ὁμοῦ θανόντα.

L

5 Εἰς ὅδε Νικάνδρου τέκνων τάφος· ἐν φάος αὐτοῦς
ἄνυσσε τὰν ἱερὰν Λυσιδίκας γενεάν.

Fr. Cor. Mel.
epp. 475—477

475. ΔΙΟΤΙΜΟΥ.

C

Εἰς Εὐαγόραν υἱὸν | Ἡγεμάχου, νυμφίον | Σκυλλίδος.

L

Νυμφίον Εὐαγόρην ποτὶ πενθερὸν ἢ Πολυαίνου

10 Σκυλλίς ἂν' εὐρείας ἦλθε βοῶσα πύλας,
παῖδα τὸν Ἡγεμάχειον ἐφέστιον· οὐδ' ἄρ' ἐκείνη
χῆρη πατρώους αὖθις ἐσῆλθε δόμους,

ῶραις s. ἱραῖς Heck.: cf. Hymn. Orph. 44, 7; 54, 3 p. 331, 11 εὐφρονα P, pro nom. proprio accipit Reiske (VII 465, 5 confert Jac.) | λυσσατὰν P Λυσσατὰν ('athleta fuisse vid.') ap. B. (Λυσσάταν Br.); cf. IX 574, 4; Cougny 5, 47, 2

1 δ' ἄπο (apostr. C, spir. A C) μίτραν P μιτρῶν ap. B. μιτρᾶν Reiske 2 cf. 493, 7 (Antip. Sid.) | χερσὶ δὲ ('C) διοῦχος (C, qui notulam ~ in m^o adpinxit; διονχος A^{ac}) P | χερσὶ δὲ δειραγχεῖς ap. B.^t; χερσὶν s. χεῖρεσι δειραγχεῖς Salm., χερσὶ δεραιούχους Reiske, χ. δεραιούχους Toup || 3 sqq. ap. B. p. 152 n. 97; cf. VII 435 4 νικάνδρου (non νίκανδρου) τινὸς L | οἷ*θανόν (erasa vid. ante θ diphthongus s. s. litt. o) L 5 ὅ δε (~ rest. C) P | τέκνοιν FG. Schmidt 6 ἱερὰν A^{ac}; (νεαράν et) δισσὰν Schmidt (cf. VI 15, 3) | αὐσιδίκας P, cr. apogr. || 7—p. 334, 8 fr. Mel. particula X est trium in mulieres epigrammatum, quorum primum in Scyll. luctu peremptam (disticho 474 intermisso) epigrammati adnectitur in mulieres prae luctu vitam haud tolerantes 7 sqq. ap. Buh. p. 152 n. 98 7 poetae Mel. est (Adramytteni): cf. 227, 1; VI 358, 1 8 υἱὸν ηγ. L | infra σκυλλίδος ('C) vox (f. Μελεάγρου) erasa est 9 πολυπένθερον (hyphen et acc. C) P, πολυπενθέα Salm. -πένθιμον Reiske (-πένθιον ap. B.^m) -πένθιμος Heck.; ego ποτὶ π. (cf. 173, 1): Sc. apud socerum, ubi maritus obierat, ipsa perit 10 ἀνευρείας P; ἂν' Εὐροίας ('urbis Epiri') Heck., ἂν' Εὐταίας (Arcadiae urbis 'in qua habitabat Scyllis') Jac., ἂπ' οἰκείας Mähly | βοῶσα: cf. 482, 4; βοῶσ' ἀγνιάς Reiske | πέλας Mähly 11 παῖδατὸν (virgul. ad dirimenda voc. ante τ C) P | ἡγεμάχ. A^{ac} | ἐφέστιον P ('qui uxori erat columen domus' Jac., 'qui procul a sponsae domo in sua patria obiit')

δαιμονίη· τριτάτῳ δὲ κατέφθιτο μηνὶ δυσαίων 5
 οὐλομένη ψυχῆς δύσφρονι τηκεδόνι.
 τοῦτο δ' ἐπ' ἀμφοτέροισι πολύκλαυτον φιλότητος
 ἔστηκεν λείῃ μνήμῃ παρὰ τριόδῳ.

5

476. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

C.PI

Εἰς Ἡλιοδώραν, | τὴν σύννευον | τοῦ αὐτοῦ Μελεάγρου. L

Δάκρυά σοι καὶ νέρθε διὰ χθονός, Ἡλιοδώρα,
 δωροῦμαι στοργᾶς λείψανον εἰς Αἶδαν,
 δάκρυα δυσδάκρυτα· πολυκλαύτῳ δ' ἐπὶ τύμβῳ
 σπένδω μνήμα πόθων, μνήμα φιλοφροσύνας.
 οἶκτρά γάρ, οἶκτρά φίλαν σε καὶ ἐν φθιμένοις Μελέαγρος
 αἰάζω, κενεὰν εἰς Ἀχέροντα χάριν. 6
 αἰαῖ, ποῦ τὸ ποθεινὸν ἐμοὶ θάλος; ἄρπασεν Αἶδας,
 ἄρπασεν, ἀκμαῖον δ' ἄνθος ἔφυρε κόνις.

Mähly); ἐφ' ἐστίη Heck., ἀφέστιον Mein. (qui peregre obiisse Euagoram statuit) | οὐδ' ἄρ A^{ac} p. 332, 12 αὐτὶς Mein. | ἐσῆλθε C
 1 δὲ, κατ' ἐφθιτο C δ' ἐκατέφθ. A^{ac} | δυσαίων P^{re} δυσαίωι A^{ac} 2 οὐλομένη P -μένη apogr. -μένης Bothe, ὀλλυμένη Mein. | cf. Od. 1 201; Ap. Rh. 4, 900 3 ἐπαμφ. A^{ac} | πολύκλαυτο_ν C -κλαυτος? A^{ar}; πολυκλαύτοις? (cf. K. 404, 1) 4 ἔστηκεν A^{ac} | λείῃ. ('AC, punctum C) P | μνήμα P, cr. Reiske | παρατρ. A^{ac} || 5 sqq. Pl^m III^a c. 11 (Pl^e c. 12 εἰς γυναικας), 22; C ep. 476 numero π, etsi num. ο adscripserat epigrammati 469, ideo instruxit, ut ep. 470 pro duobus et ep. 472—472^b pro tribus numerarentur epigrammatis 6 εἰς ἡλιοδ. L; in Heliodorum amasium (cf. XII 19^b) ep. compositum esse perperam censet Salm. (qui Ἡλιόδωρε v. 1, φίλον v. 5, τὸν πανόδ. v. 9 reponi vult) | τὴν σύννευον L; defunctam matrem (cf. ad v. 10) a poeta celebrari ridiculo errore putavit Plan. | τ' ου' αὐτ' οὔ C (qui nomen auctoris praemiserat), τ' ου' ποιητοῦ? L^{ar} | ad vs. 7—9 (in fine p. 282) L add. haec: θανμαστὸν καὶ παθ' οὐσ' | μεστὸν ὅλον το ἐπίγραμμα 7 νέρθε διὰ ('C) P νέρθεν ὑπὸ Pl; νέρθ', αἰαῖ, Herw.; νέρθεν αἰεῖ? | ἡλιοδῶρα ('C ἡλ. A^{ac}) P 8 στοργᾶς λ.: cf. V 165, 3 | αἰδην Pl 9 ἐπι A^{ac}; cf. K. 539, 3 10 cf. Theocr. 23, 38 | νᾶμα Br. | πόθων CPl πόθωι A^{ac} (quam scripturam repudiabunt etiam qui νᾶμα probabunt) 11 noli φίλα reponere pro φίλαν (iung. cum καὶ ἐν φθ.) 13 εἰσαχέρ. P 14 αἰ' αἰ' C αἰ' αἰ' A^{ac} Pl^m | ποῦ το A^{ac} | ἐμοὶ (non ἐμὸν) θάλος

ἀλλά σε γουνοῦμαι, Γᾶ παντρόφε, τὰν πανόδυτον
P 283 ἡρέμα σοῖς κόλποις, μᾶτερ, ἐναγκάλισαι. M 34^v

477. ΤΥΜΝΕΩ. C₁. Pl

Εἰς Φιλαινίδα τὴν ἐξ Αἰγύπτου, | οὐ τὴν Σαμίαν. L

5 Μή σοι τοῦτο, Φιλαινί, λίην ἐπικάρδιον ἔστω,
εἰ μὴ πρὸς Νείλῳ γῆς μορίης ἔτυχες,
ἀλλά σ' Ἐλευθέρνης ὅδ' ἔχει τάφος· ἔστι γὰρ ἴση
πάντοθεν εἰς αἶδην ἐρχομένοισιν ὁδός. M 34^v

Fr. Cor. Mel.
epp. 478—480

478. ΛΕΩΝΙΔΟΥ. C. Pl

10 Εἷς τινος ἀνωνύμου | τάφον ἐν ὁδῷ κείμενον |
καὶ ἀτημέλητον. L

Τίς ποτ' ἄρ' εἶ; τίνος ἄρα παρὰ τρίβον ὅστέα ταῦτα
τλήμον' ἐν ἡμιφαιῖ λάρνακι γυμνὰ μένει;

PPl: cf. V 173, 1; Kaib. 538, 6 | αἶδας (° cr. C) P p. 333, 15 ἔφυρε
(° rest. C) PPl (XII 107, 4 φυρόμενον σκυβάλοις confert Jac.);
ἔκειρε κοπίς frustra FG. Schmidt

1 πάντροφε P Pl^M, cr. Jac. | πανόδ.: cf. Aesch. Pers. 946
2 ἡρέμα (° C ἡρ.? A^{ac}) P | μᾶτερ P Pl^L = Pl^a in t., ματέρ Pl^M Pl^a
(Pl^a in epid.); cf. 461 | ἐναγκάλισαι C (cf. XII 53, 2) || 3 sqq. Pl^M
III^a c. 11 (Pl^E c. 12), 23; ep. bis exstat in P, scr. A p. 283 (A, L,
C₁) et C p. 257 in m. superiore (C₂): cf. ad ep. in Philaeni-
dem cognominem VII 345 3 sq. εἰς φιλανί^δ τύμνεω C₂;
lemmati ab L scripto (l. 4) nomen auctoris praemisit C₁

4 φιλαινί^δ τὴν εξαίγν^{πτ} οὐ τὴν σ. L 5 poeta imitatur Homer.
ν 421: μὴ δὴ τοι κεῖνός γε λίην ἐνθύμιος ἔστω | ἐπικαίριον C₂
ἐπικαίρ. A Pl^M Pl^L.^{a, b} ἀποκαίριον Pl^a.^{n. s.}; ἐπικήριον Reiske, ἐπι-
κάρδιον (i. q. ποτικάρδιον) Jac., ἀποκάρδ. Heck. 6 προσ

A^{ac} πρ^ο C₂ | μορίης AC₂ Pl, μερίδος superscr. sch.^B 7 ἀλλᾶς?
A^{ac} | ἔλευθερίης P Pl Ἐλευθέρνης (°urbis in boreali Cretae littore
sitae) Reiske (Ἐλευθεριεύς Lennep, qui Steph. B. s. v. Ἐλευθέ-
ριον confert) | ὁδ' A^{ac} | ἴση A^{ac} (v. 199, 2) 8 cf. X 3, 4: πάντοθεν
εἰς ὃ φέρων εἰς αἶδην ἄνεμος | αἶδη₁ ν₁ (ν₁ C₁; α?, certe non σ
A^{ar}) P₁ | οἰχομένοισιν Wakefield || 9—p. 337, 4 tria undecimae
part. Mel. epp. composita sunt in sepulcra, quae temporis ho-
minumve iniuriam cum suo et conditorum ossium detrimento ex-
perta sunt 9 sqq. Pl^M III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 19

μνημα δὲ καὶ τάφος αἰὲν ἀμαξεύοντος ὁδίτεω

ἄξονι καὶ τροχιῇ λιτὰ παραξέεται.

ἤδη σου καὶ πλευρὰ παρατρίψουσιν ἄμαξαι, 5

σχέτλιε· σοὶ δ' οὐδεὶς οὐδ' ἐπὶ δάκρυ βαλεῖ. M 91^v

5

479. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

C. Pl

Εἰς Ἡράκλειτον τὸν μέγαν, | τὸν Ἐφέσιον. L

τὸν ἀγέ|λαστον, τὸν σοφώτατον. L

Πέτρος ἐγὼ τὸ πάλαι γυρὴ καὶ ἄτριπτος ἐπιβλήs,

τὴν Ἡρακλείτου δ' ἔνδον ἔχω κεφαλὴν.

10 αἰὼν μ' ἔτριψεν κροκάλαις ἴσον· ἐν γὰρ ἀμάξῃ

παμφόρῳ αἰζήων εἰνοδίῃ τέταμαι.

(Pl^E 6, 54, sed Pl^B 6, 55) p. 334, 10 ενοδῶικεῖμ L 11 ἱκαί
ατιμελητον L 12 τίςπιοτ' C (Pl) τίςσ' ὅτ' A^{ar} | ἄρ'. C ἄρ?
A^{ac} ἄρ Pl^M | ἡ τίνος (spir. et acutum C) P εἰ; τίνος Pl | ἄρα
(AC) PPl^M; οἰκτρὰ Jac. (ἄρ' ἡ τίνος, οὐ ῥα et ἄρ', οὐτινος
ἄρα Heck. | παρὰτρίβον (acc. utrumque C) P | ὅστεα A^{ac}
13 τλῇ μου A^{ac} τλῇμον' C, cr. Pl | ἡμιφραεῖ (spir. et hyph. C)
P (Pl), — φανεῖ Heck. — χανεῖ Mein. | λάρνακι: cf. Il. Ω 795 |

γυμνὰμέν^{εἰ} C γυμναμενη A^{ar}; cf. 176, 2 | πέλει Schmidt | virgulam
post μένει, interrogandi signum in fine quarti vs. ponit Mein.

1 ἀμαξεύοντος (spir. et acc. AC) PPl^{M.1} ἄμ. Pl^a | ὁδίτεω
C ὁδ. A^{ac} 2 cf. 175, 2; IX 418, 4 | τροχιῇ. C τροχιῇ A^{ac} | λιτὰ
(C) P λιτὰ Pl λιγρὰ Heck. λυγρὰ s. δισσὰ Schmidt (nec haec nec
λίσπα praeferam) | παρὰξέεται C 3 cf. Od. ρ 231 | παρὰ τρ. C |
ἄμαξαι A^{ac} Pl^{M.1} ἄμ. CPl^a 4 ἐπιδάκρυ A^{ac} | βαλεῖ*** C βα λεί-
βει? vix λείπει A^{ar} || 5 sqq. Pl^M Il^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισ.),

20 (Pl^E c. 6, 55) 5 Θεοδωρίδα C -ρί Pl^M -ρίτον Pl^{I.8} Pl^a (sed
-ρίδον Pl^a in epid. et Pl^{a.b}) 6 ἡράκλει^τ τὸν μεγ^γαν¹ L 7 τὸν

ἀγ. — σοφώτα⁰τ: haec verba primo om. L, idem postea vid.
alio usus atramento addidisse 8 cf. VII 211, 1 (Tymnae) |

τοπάλαι Pl^M | ἐπιβλήs? A^{ar} -βλήs C, qui in fine versus puncto
distinxit; etiam Pl^M post ἐπιβλήs interpunctionem posuit, del.
Boiss.; μοχλός vocem interpret. sch.^B, ἦν suppl. Jac. (cf. VI 155, 1)

9 τὴν C τὸν A^{ac} | ἡρακλείτου ἔνδον A in ἡρακλείτου δ' ἔνδον
mut. C, δ' cum A om. Pl. (Boiss.) | ἔχω P ἔχον Pl^M ἔχων Pl^E |
cf. Weissb. p. 66 sq. 10 αἰὼν μ' APl αἰῶν (s. αἰών) μ' C αἰὼν δ'

ἀγγέλλω δὲ βροτοῖσι, καὶ ἄστηλός περ ἐοῦσα,
θεῖον ὑλακτητὴν δῆμον ἔχουσα κύνα.

5

M 91^v

480. ΛΕΩΝΙΔΑ.

C

Εἰς ἀνωνύμου τινὸς τάφον | ἐν ὁδῷ κείμενον καὶ παρὰ |
5 τῶν ὁδοιτῶν καταπατούμενον.

L

Ἦδη μεν τέτριπται ὑπεκκεκαλυμμένον ὅστεῦν
ἄρμονίῃ τ', ὦνερ, πλάξ ἐπικεκλιμένη·
ἦδη καὶ σκώληκες ὑπὲκ σοροῦ αὐγάζονται
ἡμετέρης· τί πλέον γῆν ἐπιεννύμεθα;

Jac. | ἔτριψεν ('A' AC) P ἔτριψε Pl | καὶ λαῖς (≠ C, qui et in m.¹ et bis in m.⁹ signum repetit, idem in fine vs. adpinxit L) P κροκάλαις Pl^M (sine apostroph. Pl^E) | ἀλλ' αἰών (et νῦν αἰών) μ' ἔτριψε κρόκαις Jac., fort. αἰών δ' ἔτρ. κροκάλαις μ' | ἴσον. ἐν PPl ἴσα· νῦν Korsch (at v. VI 156, 3) | ἐνθ' ἄρ' ? | ἀμάξι Pl^{M.1} ἄμ. CPl^a (non de curru, sed de via curribus trita vocem intellegunt quidam, quibus recte obloquitur Korsch); ἐν iungendum esse cum τέταμαι docuit Reiske; ἡ γὰρ ἀμάξις Herw. p. 335, 11 πάμφθορος ('plane obtritatus') Herw. | αἰζηνῶν ('C ~ AC) P | εἰνοδίῃ PPl^M Pl^{a.8} (Pl^a in epid.) εἰνοδίῃ Pl^{1.a.b}; cf. VI 224, 1 | τέταμαι (τέ ex γέ? cr.) P

1 ἀγέλλω (λ alterum add. C) P | ἄστηλός (acutum priorem C) P |
ἐοῦσα (A^{ac}) in ἐοῦσα depravavit C 2 ὑλακτητῆ Pl¹ P^{pc}: ὑλακτητῆ Pl¹ C
ὑλακτητῆ? A^{ar} (supra ν fin. litteras την vid. C^{ar} exarasse), -κτητῆ Pl
Pl | δῆμον Pl¹ C δῆμον A^{ar}: cf. VII 79, 4 (Sternb. p. 179) | κύνα:
cf. 439, 3 (Theod.) || 3 sqq. Pl^M III^b c. 5, 21 (Pl^E c. 6, 56; Pl^B 6,
57) 3 λεωνίδα C -νί Pl^M -νίδου Pl^E 4 ἀνωνυμὸν τινὸς τάφου

L | ἐνοδῶι (sic) κειμῆ καὶ παρὰ L 5 τῶν ὁδοιτῶν καταπατούμενον L

6 μεῦ C μεν A^{ac} Pl^M | ὑπὲκ^{8ε} καλυμμένον A ὑπ' ἐκ. C 7 ἄρμονίης (C ἄρμ. A^{ac}) PPl ἄρμονίῃ τ' Vinc. -νίη Brod. -νίη τ' Br. (de compage arcae sepulchralis cogitavit Jac., ossium membrorumque iuncturam dici rectius censent alii: cf. 472, 7; 383, 6; IX 439, 2) -νίαις τ' Jac. (qui Od. ε 248, Suid. s. v. ἄρμονίαι affert) | ὦνερ A^{ac} ὦνερ C ὦ' νερ Pl^M (ὦ' νερ Pl^{b.8}); ἄρθρων? πλάξ· P πλάξ τ' Pl | ἐπικεκλιμένη C 8 cf. X 78 (Palladae) ἦδη ('C) P | σκώληκες P κωληνες Pl | ὑπεκ APl^M (Pl^{1.a}) ὑπ' ἐκ C ὑπὲκ Pl⁸ 9 ἡμετέρης ('C) P | ἐπιεννύμεθα (Pl¹ C) P^{pr} ἐπι ἐννύμενα A^{ar}, in fine vs. signum ≠ bis adpictum; malim ἐπιεννυμένῳ (cf. IX 439, 6); v. 238, 2; 446, 2; 660, 4; Kaib. 243, 33

ἦ γὰρ τὴν οὔπω πρὶν ἱτὴν ὁδὸν ἐτμήξαντο 5
 ἄνθρωποι κατ' ἐμῆς νισσόμενοι κεφαλῆς.
 ἀλλὰ πρὸς ἐγγαίων 'Αιδωνέος 'Ερμεία τε
 4 καὶ Νυκτός, ταύτης ἐκτὸς ἔτ' ἀτραπιτοῦ. M 92^r

Fr. Cor. Mel.
 p. 481—485

481. ΦΙΛΗΤᾶ ΣΑΜΪΟΥ.

C

Εἰς μικρὴν τινα θυγατέ|ρα Θεοδότου, L
 καὶ αὐτὴν | Θεοδότην καλουμένην. C

'Α στάλα βαρύθουσα λέγει τάδε· 'Τὰν μινύωρον,
 τὰν μικρὰν 'Αΐδας ἄρπασε Θειοδόταν.'
 10 Χὰ μικρὰ τάδε πατρὶ λέγει πάλιν· "Ἴσχεο λύπας,
 Θειόδοτε· θνατοὶ πολλάκι δυστυχεές.'

284

482. "ΑΔΗΛΟΝ.

C

Εἰς Κλεόδικον, | υἱὸν Νικασίδος. L

Οὔπω τοι πλόκαμοι τετμημένοι, οὐδὲ σελάνας
 15 τοὶ τριετεῖς μηνῶν ἀνιοχεῦντο δρόμοι,

1 ἦ (" C) P ἦ Pl^M | τὴν (' AC) οὔ π₁ω₁. (C, οὐ πρ_ω? A^{ar})
 P τηνοῦτω Pl^M τὴν οὔτω Pl^E | πρὶν₁ ἱ₁τ₁ν C (qui notulam x
 bis in m.^o repetit), πρηνὴ τὴν A^{ar} πρηνῇ Pl; πρὶν ἱτὴν (ut duali
 pro plurali usus sit Leon., 'quam non ibant olim homines')
 Jac., πρὶν ἱτὴν Lehrs (πάρος ἀτραπὸν ἐτμ. Br.); cf. Call. V 90 |
 ὁδ₁ὸν₁ (' rest. C, ₁ον₁ idem in eraso ω?) P 2 κατεμῆσ A^{ac} |
 ν₁ι₁όμενοι (ει C^s) P νεισσόμενοι Pl^M νισσόμενοι Mein. νισόμ.
 Geffcken 3 ἀλλὰ πρὸς A^{ac} | ἐρμείατε P; cf. Aesch. Pers. 628
 χθόνιοι δαίμ. Γῆ τε καὶ 'Ερμῇ, Choeph. 728 νύχιον || 5—p. 340, 4
 duodecima fr. Meleagrei particula tria epp. (481—483) continen-
 tur in parentes liberorum mortem praematuram lugentes;
 accedunt duo epp., quorum prius (484) in simili versatur argu-
 mento, alterum eundem cum praecedenti carmine auctorem habet
 5sq. ap. Buh. p. 153 (n. 99); cf. 513, 646 sq. 5 φιλιτᾶ P, cr.
 Reiske 6 μικρ⁹ τινα L 7 quae L scripsit (non contendam
 fuisse 'Θεοδότ⁸ οὐ καλ⁹ουμένην¹'), cr. C, qui ₁καὶ αὐ₁ posuit post
 Θεοδότου et verba Θεοδότην καλου^ξ add. 8 μινύωρον C μιννώ-
 ριον A^{ar} 10 χαμμικα A^{ac} χ' ἀμμικὰ C, ἀ μικρὰ apogr. (Reiske) |
 cf. 667, 3 11 θνατοὶ (' C eraso acuto) P | πολλὰ P, cr. Reiske

Κλεύδικε, Νικασίς ὅτε σὰν περὶ λάρνακα μάτηρ,
 τλήμων, ἐπ' αἰακτᾶ πόλλ' ἐβόα στεφάνῃ
 καὶ γενέτας Περί<κλειτος>· ἐπ' ἀγνώτῳ δ' Ἀχέροντι
 ἥβασεις ἦβαν, Κλεύδικ', ἀνοστοτάταν.

5

483. ἝΛΛΗΝΟΝ.

C. Pl

Ὁμοίως.

C

Εἰς Κάλλαισχρον | νήπιον τελευτήσαντα.

L

Ἄϊδη ἀλλιτάνευτε καὶ ἄτροπε, τίπτε τοι οὕτω
 Κάλλαισχρον ζωᾷς νήπιον ὠρφάνισας;
 10 ἔσται μὰν ὅ γε παῖς ἐν δώμασι Φερσεφονείοις
 παίγνιον, ἀλλ' οἴκοι λυγρὰ λέλοιπε πάθῃ. M 33^r

(cf. 629, 4; XVI 132, 7) | ante ep. 482 iterum scr. A ep. VII 170 ||
 p. 337, 12 sqq. exstat ep. in ap. Buh. p. 153 n. 100 13 νῖδον Νι-

κασίδος <καὶ Περικλείτου>: cf. ad v. 5 | in m.^o ω adpinxit C
 14 οὐπω A^{ac}; οὐπω — οὐδὲ cf. V 123, 1 (Philod.) | τετ[μ]ημένοι
 (μ in eraso η, quam litteram pariter A et C correxerunt) P |
 οὐδὲ (C) P 15 μηνῶν: ν ex α? vid. correxisse A

1 κλεύδικε· (punctum supra lin. C, non est erasa litt. ι in
 fine vocis, -δικε. P^{ar}) νικασίς, (gravem cum virgula C, νικασίς
 A) P | Νικασίς σ' Heck. | ὅτε (C) P | περὶ λ. A^{ac} 2 τλήμων
 Heck., τλάμων? | ἐπ' αἰακτῶ C ἐπαιακτᾶ A^{ac} (εὐακτῶ Dorv.);
 pristinam scripturam restitui | ἐβόα στεφάνῳ (priorem acc. C) P;
 ἐβόα θανάτῳ Salm., — σκεπάνῳ Heck.; ἐβόασε τάφῳ Jac.; scripsi
 στεφάνῃ: cf. Ap. Rh. II 920 et ad 488, 4 (nisi cum correctore αἰακτῶ
 — στεφάνῳ ex ep. Gregorii VIII 179, 2 reponere praestat)
 3 γενέτας (ν ex acuto? fecit C) P | περικλειτὸς suppl. Salm.,
 Περίκλ. Dorv.; πέρι A πέρι. C, qui notulam ν in m.^o repetit |
 ἐπαγνώτῳ A^{ac} ἐπ' ἀγν. C; ἐπ' ἀγνώστῳ apogr., ἐπὶ χλωρῶ
 FG. Schmidt 4 ἦβαν A^{ac} | (ἀγνωστοτάταν Reiske) cf. 467, 6 ||
 5 sqq. Pl^m III^a c. 9 (εἰς βρέφη), 3: cf. VII 643 (Crinagorae), 671
 8 αἰδῆ P Ἄϊδη Pl^m | ἀλιτάνευτε A^{ac} Pl, in ἀλλιτ. mut. C | τίπτε: cf.
 Kaib. 208, 7 (τίπτε — ὠρφάνισας βιότον) | τοιοῦτο (AC) P Pl^m Pl^{i-b}
 τοιοῦτον Pl^s, τοι οὕτω Reiske (v. 652, 1) 9 Κάλλ.: cf. 273 (Leon.)
 ζωᾷς A^{ar} | ὄρφ. P ὠρφάν. Pl 10 μὰν P idemque Pl^m μὲν Pl^s
 ὁ γε A^{ac} | ἐν P ἐνὶ Pl | φερσεφονείοις (AC) P -φονείας¹ (ex
 -φονείας¹ corr.) Pl^m Φερσεφονείας Pl^s (praefert Dübner), Περσε-
 φονείοις Br. 11 παίγνιον: cf. 190, 4; 468, 1 | ἀλλ' οἴκει (οι C^s) P
 ἀλλοικεῖ? A^{ac} (cum C facit Pl); ἀλλὰ τοικεῖ?

484. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

C

Εἰς † Διδυμωνίδα | δέκα τέκνων μητέρα,
ὑπ' οὐδενὸς δὲ τούτων | τῷ τάφῳ δοθεῖσαν.

C

Πέντε κόρας καὶ πέντε Βιῶ Διδύμωνι τεκοῦσα
5 ἄρσενας οὐδὲ μιᾶς οὐδ' ἐνὸς ὠνάσατο,
ἢ μακαριστὴ ἐοῦσα καὶ εὐτεκνος οὐχ ὑπὸ παίδων,
ὀθνεῖαις δ' ἐτάφη χερσὶ θανοῦσα Βιῶ.

485. ΤΟῦ ΑἴΤΟΥ.

C

Εἰς Ἀλεξιμένην | ὀργιοφάντην.

L

10 Βάλλεθ' ὑπὲρ τύμβου πολιὰ κρίνα καὶ τὰ συνήθη
τύμπαν' ἐπὶ στήλῃ ρήσσετ' Ἀλεξιμένους

1 sqq. ap. Buh. p. 153 n. 101; cf. VII 224, 743; conl. VII 261 fort. ep. 484 Diotimo quam Dioscoridae tribuere malis 2—3 totum lemma in ras. scr. C, qui lemmatistam in parentum nominibus, ut vid., errantem corrigere studuit nec ipse errorem vitavit 2 \times $\epsilon\iota\varsigma$ διδυμῶνιδ^ωα C (ω imposuit eidem vocali parum distincte scriptae); εἰς Διδύμωνος γυναικα Boiss. (poterat εἰς Βιῶ γυν. Δ, cf. 167) 4 βίωι, (virg. C) P Βιῶ Heringa Βιτῶ Reiske | διδυμωνι, (virg. C) P, cr. Heringa 5 οὐδεμιᾶς οὐδενὸς A οὐδὲ μιᾶς . οὐδ' ἐνὸς C | ὠνόσατο P ὠνάσ. apogr. (ὠνόσατο ap. B.^m), ὠνάτ' ἄπο Reiske 6 ἦ (° AC) P ἦ Mein. | μὲν ἀρίστη P μέγ' ἄρ. Reiske μέγ' ἔραστὴ Heck.; f. μακαριστὴ | οὔσα (° rest. C) P δ' οὔσα Reiske ἐοῦσα Jac. (μὲν ἀριστεύουσα Br., μέγ' ἄρ. Mein., qui plena interp. in fine vs. 2 deleta etiam ἦ μέγ' ἀρίστη τ' οὔσα proponit) | εὐτεκνος (εὐτεκνος ex -τεκος cr. ipse A) P εὐτοκος ap. B. (Reiske): cfr. VII 517, 6 | οὐχυνπο A οὐχ' ὑπὸ C 7 (ἐτάφης ap. B.^m) | χερσὶ A^{ar} | βίωι P: cf. ad vs. 1 || 8 sqq. Pl^m III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισ.), 22 (Pl^E c. 6, 57; Pl^B 6, 58) 8 δι-
οσκοῦρί Pl^m -κορίδου Pl^I.^a 9 ἀλεξιμέν^ωην (-νην corr. ex -ν^ωονσ¹) L | 'musicus vid. fuisse Alex., Bacchicis festis adhibitus' Jac. 10 βάλλε*θ' (erasa est litt. ο, non σ; βάλλεο A^{ar}) P (βαίνεθ' Wyttenb.) | υπερετ. A^{ac} | σκολιὰ Witt. | κρίνα: cf. Plut. de adul. et am. discr. 19 (Unger ad A. Gr. p. 27) | τασυνήθη A^{ac} 11 ἐπιστήλῃ A^{ac} | ρήσσετ': prius σ C, ρήσετ' A^{ac} (cf. 709, 3) | ἀλεξαμένους ex -ξομένους cr. P ἀλεξιμένευσ ex ἀναξιμένευσ (sic) cr. Pl^m Ἀναξιμένους Pl^E

καὶ περιδινήσασθε μακροῆς ἀνελίγματα χαίτης
 Στρυμονίην ἄφειτοι Θυιάδες ἀμφὶ πόλιν,
 ἥ γλυκερὰ πνεύσαντος ἐφ' ὑμετέροισιν † ἀδάπταις 5
 πολλάκι πρὸς μαλακοὺς τοῦδ' ἐχόρευε νόμους. M 92^r

Fr. Cor. Mel.
 epp. 486—490

486. ἈΝΎΤΗΣ ΜΕΛΟΠΟΙΟΨ.

C₁

Εἰς Φιλαινίδα | κόρην πρὸ γάμου | τελευτήσασαν. L

7 Πολλάκι τῷδ' ὀλοφυνδὰ κόρας ἐπὶ σάματι Κλεινῷ
 μάτηρ ὠκύμορον παῖδ' ἐβόασε φίλαν,

1 περιδ. C 2 ἄφειτοι (C) P: cf. IX 340, 4 | θυιάδες Pl | ἀμφίπό-
 λιν (priorem accentum magis conspicuum add., sed alterum non
 del. A, unde duplicem scripturam et ἀμφιπόλιν i. e. ἀμφὶ π. et Ἀμφί-
 πολιν in cod. exhiberi apparet) P ἀμφὶ πόλιν Pl (congruens
 cum A^{ac}) Ἀμφίπολιν (cum P^{ro}) Br. 3 ἥ γλυκερὰ: et C,
 qui signum ∷ in m.^o repetit; ἥ γλυκερὰ Pl^m (εἰ γλυν. Scaliger)
 πνεύσαντες (C) PPl^m -τος Pl^e -τας Orelli (-τες exhibet etiam
 Pl^a in epid., unde sumpsit Pl^α) | ἐφημετέροισιν A^{ac} ἐφ' ἡμετέ-
 ροισιν C ἐφ' ἡμετέροισι (sic) Pl^m ἐφ' ὑμετέροισιν Pl^e |
 ∷ ἄ, δάπταις potius quam ὁ, δάπταις ex ὦ δάπταις(?) rest. C,
 qui litterae ἄ signum corruptelae ∷ et ∷ imposuit; ∷ γρ. ἀήταις:
 ∷ ζτ. πῶς οφείλει in m.^o adpinxit C (cf. Finsler p. 81); supra
 litteras δάπτ pone ἄ scriptura ἡταις vid. erasa, ut suam con-
 iecturam (ἀήταις) correctorem primo in textu, deinde in m.^o
 adposuisse suspiceris; ἀδαπτ^{αις} (nullo accentu) Pl^m ἀδάπταις
 Pl^e; γυμναῖς superscr. sch.^B ex Hesych. (ἄδαπτον· γυμνὸν
 ἄδεμον Hesych.), 'bare-limbed dances' interpretatur Ellis;
 de choreis festove Thracibus peculiari cogitabant Brod. Br.
 Jac. | ὑμετέροισιν ἀδάπτοις ('conviciis' perperam) Reiske —
 ἀραγμοῖς Wyttenbach — ἐπόπταις Orelli; ὑμετέροις ἀλαλαγ-
 μοῖς Wyt. — ἀλαλητοῖς Mein. (ἡμ. ἀλ. Lobeck); ὑμετέροιςιν
 ἀνταῖς Heck., ὑμετέροιςι θαλείαις Br., ὑμετέροις διασεύαις
 Emperius — ποτὲ δαίταις Jac., ἡμερτοῖσιν Ἀλάπταις (ut Ἀλά-
 πτων urbis Thraciae memor fuerit poeta) Unger (conl. Gal.
 Lex. Hipp. p. 422 et Scyl. Peripl. p. 63 Gron.); ὑμετέροις ὀτό-
 βοῖσι olim ci. 4 πρὸς A^{ac} | τοῦδ' P τοῦσδ' Pl^m (Pl^a in
 epid. et inde Pl^α) τοῦδ' Pl^{a.s} | ἐχόρευε νόμους (virgulam inter-
 posuit C, ne ἐχόρευεν legeretur) P | ἐχόρευσεν Pl (ἐχόρευσεν Scaliger) |

5 — p. 343, 8 fr. particula XIII epp. continet in puellas, quae
 ante nuptias obiere 5 sqq. Pl^m III^b c. 25 (εἰς θυγ.), 8 (Pl^e c.
 31, 12); ep. est ap. Ir. p. 92; bis exhibet P: p. 284 scr. A in t.

ψυχὰν ἀγκαλέουσα Φιλαινίδος, ἃ πρὸ γάμοιο
χλωρὸν ὑπὲρ ποταμοῦ χεῦμ' Ἀχέροντος ἔβα. M 96^v

487. ΠΕΡΣΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

C. Pl

Εἰς [τὴν αὐτὴν] Φιλαίνιον.

C

5 Ὡλεο δὴ πρὸ γάμοιο, Φιλαίνιον, οὐδέ σε μάτηρ
Πυθιάς ὠραίους ἤγαγεν εἰς θαλάμους
νυμφίου· ἀλλ' ἔλεινὰ καταδρύψασα παρειᾶς
τεσσαρακαίδεκέτιν τῷδ' ἐκάλυψε τάφῳ. M 96^v

(A, L, C₁), p. 257 add. C (C₂) in m. post Tymnae in Philaenidem ep.

VII 477, cf. ad VII 345 p. 340, 5 sq. εἰς τῇν αὐτὴν ἀνύτῃς C₂

5 τῇς αὐτῆς post VII 646 (Anytae) Pl | μελιοποιῖ (μελ in pristina
quam post ἀν. adpinxerat clausula C, qui huic epigrammati
num. C adposuit; ep. VII 476 littera π notatum est, sed quoniam
post VII 481 Callimachi ep. VII 170 iteratur ab A, praecedenti
ep. VII 485 novae decadis numerum adiungere debebat C, nisi
forte aut duo Dioscoridae epp. (484 sq.) aut epp. 482sq. eodem
lemmate instructa (ἄδηλον) pro singulis numeravit 6 προγάμ
L | epp. 486 sq. perperam Huet iunxit, ut unum Persae ep.
octastichum evaderet 7 ὀλοφυνδῶ A^{ac} C₂^{ac} | ἐπι A^{ac} | σήματι
AC, cr. Pl | κλεινὰ A^{ac} κλεινὰ C_{1,2} Pl Κλεινὼ Reiske (Mein.)
Κλείνα (conl. V 188, 3) Heck. 8 ὠκύμορον PPl (compen-
diose -μορ C, non ὠκυμόρον, quod Reiske proposuit, Jac. er-
rore tamquam ex codice edidit) | ἐβόησε Pl | φίλαν ex φίλον
cr. P₁; virgulam ante φίλ., punctum post φ. collocat C (, φίλαν. C
φίλαν. P₁^{ac}), post φίλ. interpunxit Pl^m (ante φίλαν Pl^s ad-
iectivum falso cum ψυχὰν iungens) | obversabantur Anytae vs.
Homericī Ψ 102sq. (cf. ὀλοφυνδὸν 102, ψυχὴ ἐφεστήκει Ψ 106)

1 ἀπρογάμοιο A^{ac} ἃ προγ. C ἃ πρὸ γ. Pl^m 2 χλωρὸν
ACPl | ὑπὲρ A^{ac} | ποταμῷ C₂ | cf. 550, 3 || 3 sq. Pl^m III^b c. 25
(εἰς υἱὸς κ. θυγ.), 9 (Pl^E c. 31, 13) 3 nom. auctoris bis scr. C,
cum gentili ante lemma et omisso gent. post lemma; Πέρσου
tantum Pl | μακεδ^o C 4 φιλαί C; apparet non eandem
esse Anytae Philaenidem atque Philaenium cuius sortem Perses
deplorat 5 cf. 438, 1 | προγάμοιο P | φιλαίνιον (C) P 6 ὠραίους
A^{ac}; cf. 600, 1; V 19, 4 | εἰς PPlⁱ ἐς Pl^m Pl^{a.b.s} 6 sq. post
θαλάμους interpunctio, ante νυμφ. notula ep. incipientis erasae
sunt 7 ἀλλελεεινὰ A^{ac} | κατὰδρύψ. C; cf. A 393, β 153

8 τεσσαρακαίδεκέτιν Pl^m Pl^{Ls} τεσσαρεκ. Pl^{a.α} τεσσέρεκαίδ. (α
superscr. C, hyph. bis supposuit A) P ||

488. ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ.

C

Εἰς Ἀριστοκράτειαν | κόρην πρὸ γάμου | τελευτήσασαν. L

Αἰαῖ Ἀριστοκράτεια, σὺ μὲν βαθὺν εἰς Ἀχέροντα
οἶχεαι ὠραίου κεκλιμένα πρὸ γάμου.

5 ματρὶ δὲ δάκρυα σᾶ καταλείπεται, ᾧ σ' ἐπὶ τύμβῳ

P 285 πολλάκι κεκλιμένα κωκύει ἐκ στεφάνας. M 96^r

489. ΣΑΠΦΟΥΣ.

C. Pl. Σ

Εἰς Τιμάδα ὁμοίως | πρὸ γάμου τελευτή|σασαν. L

Τιμάδος ἄδε κόνις, τὰν δὴ πρὸ γάμοιο θανοῦσαν

10 δέξατο Φερσεφόνας κυάνεος θάλαμος,

1 sqq. Pl^M III^b c. 25 (εἰς υἱοῦς καὶ θυγ.), 2 (Pl^E c. 31, 6)
1 nom. auctoris om. Pl^M, ἄδηλον Pl^E 2 αριστοκρατ., προγάμου L
(et A v. 2) 3 αἰ' αἰ' C (αἰ' αἰ'? s. αἰ' αἰ' A^{ac}) σύμεν P^{ac} 4 (δυομένα
Br.: cf. 315, 4; 493, 2; 655, 2; Tryphiod. 404) 5 (κατα-
λείβεται Orsop.) | ᾧ σ' ἐπὶ C ὥς ἐπι? A^{ar} ᾧ σ' ἐπὶ Pl, ᾧ σ' ἐπὶ
Reiske | ἐπιτύμβου Haeberlin 6 κεκλιμένα. P -μένας Pl |

ἐκ (C) κεφαλᾶς PPl; in fine vs. supra -ᾧ σ' signum = et λει^π
(λείπει) add. C; ἐκ στεφάνας scripsi: cf. 482, 4, VIII 179, Apoll.
Arg. II 920 τύμβου δὲ στεφάνης ἐπιβάς | κωκύει αἰκελίως Unger,
— ἐκζαφελῶς et κωκύνεται κεφαλάν Mein. | πολλὰ κινυρομένα Jac.
(qui ἐκ κεφαλᾶς defendit) | π. κεκλομένα (Herm.) s. πόλλ' ἀνα-
κεκλομένα κωκύει ἐκ κραδίας Schneidewin, ego olim κεκλομ. —
ἐκ κνέφαος ci. (Herm. post κεκλομένα retinet ἐκ κεφαλᾶς, ut
'τίλλουσα τρίχας' vel talia cum disticho tertio intercidisse pu-
tandum sit); π. κειραμένα κωκύνεται κεφαλάν Geist, π. τιλλο-
μένα κ. ἐκ κεφαλᾶς Χαίτας (mutilatum ep. finem existimans)
Weinkauff, πολλὰ τρίχ' ἐλκομένα κ. ἐκ κεφ. Herw.; κωκύει, ἐκ
κεφαλᾶς κειραμένα πολιάν audacter Kaib., similiterque κωκύει,
ἐκ κεφ. κειρομένα πλοκάμους Korsch, πολλάκι κωκύει κεκλιμέναν
κεφαλάν Ludw. || 7 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 24; Pl^E
c. 12, 24; ep. inest in syll. Σ n. 113 (Σ^P = Par. 1773 f. 256^v,
Σ^F = Flor. 57, 29 f. 152^v); cf. VII 181 7 ep. fort. Persae est

8 Τιμάδα: Hes. s. v. Τιμαδία confert Bergk | προγάμ L

9 ἄδε C ἄδε? A^{ac} | κόνις (C) P | τᾶν A^{ac}; τὰν δὴ: cf. VII 730,
3 (Persae) | προγάμοιο P (cf. 487, 1 Pers.) | θανοῖσαν Br. 10 cf.
507, 4; Kaib. 231, 2

ἄς καὶ ἀποφθιμένους πᾶσαι νεοθαῖγι σιδάρω
ἄλικες ἡμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κόμαν. M 34^v. Σ n. 113

490. ἈΝΤΥΤΗΣ. C. Pl

Εἰς Ἀντιβίαν | πρὸ γάμου τελευτήσασαν. C L

5 Παρθένον Ἀντιβίαν κατοδύρομαι, ἄς ἐπὶ πολλοὶ
νυμφίοι ἴμενοι πατρὸς ἵκοντο δόμον
κάλλευσ καὶ πινυτᾶτος ἀνὰ κλέος. ἀλλ' ἐπὶ πάντων
ἐλπίδας οὐλομένα Μοῖρ ἐκύλισε πρόσω. M 95r

Cor. Mel.

491—493

491. ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ. C. Pl

Εἰς Κλειώ. C

Αἰαῖ παρθενίας ὀλοόφρονος, ἄς ὑπο φαιδρὰν
ἐκλασας ἀλικίαν, ἡμερόεσσα Κλεοῖ.

1 ἄς (rest. C) καὶ ἀποφθιμένας A Pl Σ (ἀποφθ. C), ἄς κατ' ἀπ. (scil. κατέθεντο) Purgold (idem s. ἄς κατ' Heck.), ἄ καὶ ἀποφθιμένα Orsop., ἄ (s. ἄς) καὶ ἐπὶ φθιμένα (s. -ας) Bergk | πᾶσαι (' A ~ C) P | νεοθαγεῖ (~ A C) σιδῆρωι (α superscr. C) P, νεοθηγέι χαλκῶ man. rec. in Pl^M (idem exhibent Pl^E Σ) νεόθηγι σιδῆρω s. σιδάρω Pl^{Mar} (νεοθαῖγι μαχαίρα noli repetere ex Archestrati versu apud Athen. 306 B), cf. ad 181, 3; vox σιδ. requirit participium velut (ἄς) ἀποκειράμεναι (στάλα ν.) s. (ἄ καὶ ἐπὶ φθιμένα) σπῶσαι (cf. Oed. R. 1243 κόμην σπῶσα) 2 ἄλικες (' C) P | ἡμερτὰν s. -ταί A^{ac} ἡμερτὰν C Pl Σ | κρατος Σ^{F ac} || 3 sqq. Pl^M III^b c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 6 (Pl^E c. 23, 26; Pl^a 25); ep. exstat ap. Ir. p. 92 inter Anytes carmina, post VII 208, ante VII 190

3 sq. ἀνύτης. εἰς ἀντιβίαν: C; εἰς κλειῶ τινὰ παρ^θ | προγάμ τε- λυτήσ¹σαν¹ scripserat L, qui epp. 490 sq. iunxit atque octasticho tamquam eidem carmini unum lemma addidit; verba εἰς κλειῶ τ. παρθ. aliena ab Anytes ep. induxit C idemque Mnasalcae tetrasticho lemma ab L omissum adiunxit, cf. ad 9 sq.

5 ἀντιβίην (Ir.) et ἦς Pl | κατ' ὀδύρομαι C | ἐπι (" C) P ἐπὶ Pl^M

6 ἴμενοι? et ἵκοντο A^{ac} | πρὸς Pl^M 7 πινυτᾶτος (notulam ~ et η L?, acc. rest. C) P πινυτήτος Pl | ἀνὰ κλέος C ἀνακλέος A^{ac} ἀγακλέος Pl | ἀλλεπὶ πάντων A ἀλλ' ἐπὶ π. C Pl | ἐπὶ cum πρόσω iungit Reiske; ἀλλ' ἐπιπάντων Heck., ἀλλ' ἀπὸ π. Emper., ἀλλὰ προπάντων Mein. (ἀλλ' ἐνὶ π. — ἐκὺλ. βόλω Herm. — ἐκὺλ. ῥόθω FG. Schmidt), cf. 183, 3; 184, 3; olim cī. ἀλλ' ἀγαπώντων (ἀλλ' ἐρισάντων) s. ἄρτι δὲ πάντων, etiam ἐπὶ τύμβον 8 οὐλο-

καὶ δέ σ' ἀμυξάμεναι περὶ δάκρυσιν αἶδ' ἐπὶ τύμβῳ
 λαῖες Σειρήνων ἔσταμες εἰδάλιμοι. M 95^r

492. † ἈΝΎΤΗΣ ΜΙΤΤΛΗΝΑΪΑΣ. C

Εἰς τὰς τρεῖς παρθένους τὰς Μιλησίας, τὰς ὑπὸ
 5 Γαλατῶν βιασθείσας. L

Οἰχόμεθ', ὦ Μίλητε φίλη πατρί, τῶν ἀθεμίστων
 τὰν ἄνομον Γαλατᾶν ὕβριν ἀναινόμεναι,

μένα (' AC) P -μένη Pl | ἐκύλισσε (' C) P P^lM P^l-^b -λισσε Pl^s: cf. VI 72, 4 | πρόσσω (' C) P || p. 343, 9 — p. 346, 11 particulae XIV epp. celebrant mulieres, quae ipsae se interemere 9 sqq. Pl^m III^b c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 7 (Pl^e c. 23, 27) 9 sq. εἰς κλειῶ μναςάλλ^ξ C; lemma, quod huic ep. adponere om. L (cf. ad l. 3 sq.), add. C, haec tamen adiungens: ἐγὼ νομίζω ὅτι ἔν[·]·

(ἐστιν) | ἐπίγραμμα τοῦ παρ^θ ἀντιβίαν· ἡ καὶ τὸ αἶ αἶ. | παρθενίας ολοόφρον^ο:· (cf. ad ep. 497) 11 sq. in virginem, quae ad pudicitiam servandam sibi mortem conscivit, ep. compositum esse vidit Herm. (medium distich. intercidisse suspicans) 11 αἶ αἶ P P^lM | ἄσ (' AC) P Pl | ἀπὸ C P^lM ἄπο A^{ac}(?) Pl^e ὕπο Herm., cui assentitur Ludw. 12 ἔκλασας (Pl^m.^e) ex ἔκλασαι (potius

quam ex ἔκλασαν) cr. A ipse | ἡ ἀλ[·]λικίαν (αἶ C η AC: etenim ἡ superscripserat A, quod in ἡ mutavit C) P^{pc} ἀλλικίαν A^{ar}; ἀλικίην Pl^m.^s ἡλικίην Plⁱ (ἀλικίην Pl^a.^a ἀλίκη Pl^b) 11 sq. varia tentata sunt: παρθ. ἀταλόφρονος Emperius (ἀσθε- νίας ὀλ. Mähly); παρθενίας ὀλοόφρονας, αἶ σέο φ. ἔκλασαν ἀλ. Eichstaedt (qui παρθ. Parcas intellegi vult), παρθενικᾶς ὀλ., ἃ σ' ἀπὸ φαιδρᾶν ἔκλασ' ἀν' ἀλ. Fiorillo, Περσεφόνας ὀλ., ἃ σ' ἀπὸ φαιδρᾶς ἥρπασ' ὀμηλικίας et παρθενικᾶς ὀλ. ὥς ἀπὸ φαιδρᾶν κέκλασαι ἀλ. Jac.; (Περσεφ.) ἃ σ' ἀπὸ φαιδρᾶν ἔκλασεν ἀλ. Mein., παρθενικᾶς ὀλ. αἶσ' ἀπὸ φ. ἔκλασεν ἀλ. Heck. 12 ἡμε- ρόεσσα Plⁱ.^a.^b; cf. VII 263, 4

1 sq. cf. Weisshäupl p. 82 1 καὶ δέ σ' ἀμυξάμεναι C (Plⁱ) καὶ δέ σ' ἀμ. Pl^m Pl^a.^b.^s καὶ δέ σε αμυξαμένα A^{ac}; κᾶμμες ἀμυ- ξάμεναι Eichst., ἄμμες ἀμ. Jac., καὶ δέ σ' ἀμυξαμέναις (ad εἰδάλιμοι 'similes' referendum) Ludwich (δέ σε τεγξέμεναι Boiss.) | περιδάκρυσιν A (Ludw.), περὶ δ. C Pl; περιδάκρυες Sca- liger, χροά δάκρ. Eichst., δὲ παρηίδας Jac., πολυδακρύω (—τύμβῳ) Heck. πολυδάκρυοι Mein. | αἶ δ' A αἶδ' C αἶδ' Pl ἄδ' Eichst. | ἐπιτύμβωι A^{ac} 2 λάες (acutum rest. C) P | Σειρήνοιν? |

παρθενικαὶ τρισσαί, πολιήτιδες, ἃς ὁ βιατὰς

Κελτῶν εἰς ταύτην μοῖραν ἔτρεψεν Ἄρης.

οὐ γὰρ ἐμείναμεν αἶμα τὸ δυσσεβὲς οὐδ' Ὑμέναιον, 5
νυμφίον ἀλλ' Αἶδην κηδεμόν' εὐρόμεθα. M 95^r

ἔσταμεσ? A^{ac} ἔσταμεσ C, idem (ex ἔσταμ^εν¹ cr.) Pl^M | εἰδάλ.
'pulchra' (Sirenum simulacra) Jac. || p. 344, 3 sqq. Pl^M III^b c. 20
(εἰς νέους καὶ νέας), 9; Pl^E c. 23, 29 (Pl^B c. 23, 28) 3 titu-
lum om. Pl^M, ἄδηλον Pl^B, ἄδηλα epp. 649 et 492 iunctis prae-
mittunt Pl^{L.a.b} | μιτυλην¹αιας¹ C; ignota est Anyte poetria My-
tilenaea, nec Tegeatis ep: composuit, quod Antonio Thallo Mi-
lesio tribuendum censeo: cf. VII 188, 373 (Festschrift² p. 52)
4 sq. cf. Parthen. Erot. VIII, Hieronym. adversus Iovinian. I
p. 186; argumentum ep. affert sch.^B hoc: τῆς Μιλήτου ὑπὸ
Κελτῶν πολιορκουμένης καὶ τῶν γυναικῶν μὴ δυναμένων φεύ-
γειν τὴν δουλείαν τούτων τρεῖς ἑαυτῶν (ἐξ αὐτῶν sch.^w) αὐτό-
χειρες γεγόνασιν | τας γ παρ τας L: adauget numerum virgi-
num Hieron., qui septem Milesias hostium impetum morte vitasse
trahit 6 cf. 373, 1 | οἰχόμεθ' ('rest. C) P ὠχόμεθ' Pl; cf. 488, 2 |
φίλα? cf. ad vs. 4 | πατρὶ (≈ C, qui sign. in m. repet.) P πατρὶ Pl; cf.
735, 1 6 sq. τῶν (~ rest. C) ἀθεμίστων τὰν ἄνομον (ἄν. C; ἄνο-
μαν potius quam ἄνόμων A^{ar}) P τῶν ἀθ. τὴν ἄν. Pl, τῶν ἀθεμίστων
τῶν ἄνόμων Dorv. (Jac.), τὰν ἀθεμίστων τῶν ἄνόμων Br., τὰν
ἀθεμίστων τὰν ἄνόμων et τὰν ἀθεμίστων τὰν ἄνομον (Mein.)
Jac. 7 παντάνομον Jac. | γαλάταν (' A C) P γαλατ¹ων¹ Pl^M |
ὑβριν (' A C) P Pl Κύπριν Mein. | ἀναινόμεν¹αι C ἀναινόμεθα
A^{ac} ἀλευόμεναι (cl. 564, 2) Heck. ἀμυνόμεναι Mähly

1 πολιάτιδες Wolf | ὧν ὁ C, ὧρε? ad vs. sq. aberrans A,
ὧν ὁ Pl^M Pl^{L.a} ἃς ὁ Pl^{b.s} | βίατος A (ἀν ὁ βιαίότατος in fine vs.
adnotavit C), βιαστός Pl; βίαιος Dorv., βιαστής Scaliger, βιατὰς
(cl. Pind. Pyth. I 10) Jac. 2 κελτῶν (~ C) P | ταύτην P^{ac}; ταύταν,
Αἶδαν et καδ. (l. 4) reponas, utique e Thalli versibus doricis for-
mas eximi ep. IX 220 alia vetant | (ἔτρεψεν Reiske, qui genet. ὧν
v. 3 tuetur) 3 αἶματὸ (' A C, C) P | αἶμα de gente Jac., de
caede a barbaris instante accipit Mein.; ἄμμα (Jac.) et ἄρμα
Reiske, ἄλμα Crusius, ἄσμα et οἶμα ego ci., ἄμμι Mähly (οὐδ'
ἐμὴν' ἄμμ' αἶμα Heck.) 3 sq. ὕμεναίου Νυμφίον A, γρ.
ὕμεναίου Νυμφίον supra lectionem ab A scriptam posuit C
iteratque correcturam in fine vs.: γρ. οὐδ' ὕμεναίου; νυμφίον;
cum A consentit Pl (tam in P quam in Pl^M distinctum est post
νυμφίον); ὕμεναίου νυμφίον Br., ὕμεναίου νύμφιον Mein., νυμ-
φίον (interpunctione ante ἀλλ' sublata) ad sequentia verba re-

493. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

C. Pl

Εἰς Ῥοδόπην τὴν θυγατέρα Βοΐσκης καὶ αὐτὴν
Βοΐσκη | τὰς Κορινθίας.

L

Οὐ νόσῳ Ῥοδόπα τε καὶ ἃ γενέτειρα Βοΐσκα
5 οὐδ' ὑπὸ δυσμενέων δούρατι κεκλίμεθα·
ἀλλ' αὐταί, πάτρας ὅπῳτ' ἔφλεγεν ἄστυ Κορίνθου
γοργὸς Ἄρης, Αἶδαν ἄλκιμον εἰλόμεθα.
ἔκτανε γὰρ μάτηρ με διασφακτῆρι σιδάρω
οὐδ' ἰδίου φειδῶ δύσμορος ἔσχε βίου,
10 ἄψε δ' ἐναυχενίῳ δειρὰν βρόχῳ· ἧς γὰρ ἀμείνων
δουλοσύνας ἀμῖν πότμος ἐλευθέριος.

M 95^r

Fr. Cor. Mel.
epp. 494—503

494. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς Σώδαμον τὸν Κρητὰ | ἐν θαλάσῃ τελευτήσαντα.

L

Ἐν πόντῳ Σώδαμος ὁ Κρητὸς θάνεν, ᾧ φίλα, Νηρεῦ,
15 δίκτυα καὶ τὸ σὸν ἦν κεῖνο σύνηθες ὕδωρ,

fert Reiske (Jac.): cf. 182, 1; 188, 5 ('sed Orcum, cui nupsimus, salutis defensorem nacti sumus' Jac.); οὐδ' ὑμέναιον νυμφίοι Heck., αἰδόμεναι δ' οὐ νυμφίον Korsch p. 345, 4 ἀλλαίδην A^{ac} | κηδεμόν' (apostroph. C) P Pl | εὐρόμεθα (prosodias rest. C) P εὐράμεθα Pl εἰλόμεθα Heck. ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 10 (Pl^E c. 23, 30; Pl^B 23, 29) 1 Θεσσαλό C, gentile om. Pl.; Sidonio ep. Br. (Setti) trib. 2 sq. cf. IX 151 (Antipatri), Pausan. VII 16 2 καὶ αὐτὴν (ex αὐτῆς cr.) L 3 βοῖστας L 4 νόσῳ (i add. C) P | Ῥοδόπα^{η*} P: -πα A Pl -πη. (non -πηι) Car -πη C^{pr} (punctum, quod ante τε posuerat C, delevit distinxitque ante καὶ) | τὲ Pl^M | ἃ γενέτ. (prosodias rest. C) P | βοῖσκη^{η*} C βοῖσκη (non βοῖσκει) A^{ar} (primo in -ῖσκη, dein in -ῖσκη mut. C), Βοῖσκα Pl; cf. Βοῖσκιον VI 289 (Leon.) 5 ὑπο A^{ac} | κεκλίμεθα: cf. 488, 2 6 ἄλλαν τὰ A^{ac} 7 Αἶδαν, ('C) ἄλκιμον: cf. VII 252 | εἰλόμεθα P 8 διασφακτῆρισι δαρωι A^{ac} διὰ σφακτῆρι σιδάρωι C (σιδήρῳ Pl^I) 10 ἐναυχένιον A Pl ἐναυχένιον C, ἐναυχενίῳ Jac.; ἐν αὐχενίῳ olim, postea ἐν ἀγχονίῳ Heck. | δειρὰ βρόχον Pl δειρὰν βρόχῳ (ωι C βρόχα A^{ar}) P | ἧς C ἧς? A^{ac} ἦν Pl | ἀμείνω ('AC) P, cr. Pl 11 ἀμῖν C ἀμῖν A^{ac}

ἰχθυβολεὺς ὁ περισσὸς ἐν ἀνδράσιν. ἀλλὰ θάλασσα
οὗ τι διακρίνει χείματος οὐδ' ἄλιεῖς. M 94^r

495. ἈΛΚΑΪΟΥ ΜΕΣΣΗΝΪΟΥ. C. Pl

Εἰς Ἀσπάσιον ναυηγὸν | ἢ τινα ἄλλον. L

5 Στυγνὸς ἐπ' Ἀρκτούρω ναύταις πλόος· ἐκ δὲ Βορείης
λαίλαπος Ἀσπασίῳ πικρὸν ἔτευξε μόνον,

ἄμιν Pl; cf. 413, 7 || p. 346, 12 — p. 353, 6 fr. Mel. particula XV novem in naufragos epp. exhibet interiecto Antipatri carmine (498), quod ad hoc argumentum prope accedit 12 sqq. Pl^M III^b c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 15 (Pl^E c. 22, 62) 12 ἀθηνοδώ⁹ Pl^M Ἀθηνοδώρον Pl^E; nullum praeterea exstat Athenodori ep., cet. in-sunt in ep. quae ab Antipatri dictione non abhorrent 13 εἰς σώ-

δαμ (σω ex σο cr.) L | τον κρῆ ἐν θαλάσῃ τελεῦ^τ L 14 σώδα-
μος (C) P Σώδαμης Pl, σῶ Δᾶμης ingeniose Huet (cf. 498) |
ὁ κρῆς P | ῶ (circ. rest. C) φίλε P Pl; ῶ iam Reiske, φίλα
Heck. | νῖρεῦ (signum quantitatis A) P, cr. Pl

1 ἰχθυβολεῦς? P -βολεὺς Pl^M (-βόλος Br., cf. 504, 2) | ἐνανδρά-
σιν (C) P | ἀλλὰ θάλασσα (C, ἀλλ' αἰ. A^{ar}) P -λαττα Pl^{a.s} (ἀλλ'
ἀθαλάττους Reiske) 2 οὐδὲ (C) P οὗτι Pl | διακρίνει (C) P Pl;
f. οἶδε διακρίνειν (διακρίνεις Reiske) | οὐδαλιεῖς A^{ac} || 3 sqq. Pl^M
III^b c. 19 (εἰς ναυαγ.), 13 (Pl^E c. 22, 60); ep. exhibet Ir. p. 91 post

VII 253 (ap. B. p. 154 n. 102) 3 μεσσηνί⁸ C, om. Pl 4 ναυηγ⁹
ἢ τινὰ ἄλλον L, incertus de vi nom. Ἀσπάσιος, quod nesciebat utrum
proprii an appellativi locum obtineret 5 — p. 348, 4 duo olim
erant epp., prius tetrachiston (v. 1—4), alterum distichum; et erant
appicta signum initiale ante ἡμῶν (v. 5) et clausulae signum
in fine vs. quarti; utrumque erasit C, qui p. 286 in m. sup.
alteram epigrammatis divisionem proponens haec adnotavit:

ὅτι διηρημένον εὔρον | τὸ ἐπίγραμμα· τὸ 'Στυγνὸς ἐπ' ἀρκτούρῳ'
καὶ τὸ 'Οὗ στίχῃς | παρα τύμβον οδοιπόρε'. Idem C infra
hanc notulam bis Cμ (i. e. σημείωσαι) adposuit, quas litteras
priore loco scriptas nescio quis erasit 5 ἐπαρκτούρω, ν αὐταῖς
πλόος P^o: virgulam ante ν add., alterum acutum ex spiritu, αἱ
ex oi fecit A, scil. -ρων αὐτοῖς (P^{ac}) in ρω ναύταις mutans; ἐπ' ἀρ-
κτούρῳ ναῦται Pl^M ἐπ' ἀρκτ. ναύταις Pl^E | ἐκδε A^{ac} ἐκ τε ap. B.
(Br.) | βορείης (C) P βαρείης Pl 6 λαῖ λαπος A^{ar} | ἀσπασί¹⁰ος
C (qui signum ∞ in fine vs. repet.) ἀσπασί¹¹ ὡς A^{ar} Ἀσπασίῳ Pl |
ἔτευξα (C) P ἔτευξε Pl; (Ἀσπάσιος) ἔλευσα Jac., ἔκυσσα Boiss.
(genet. πικροῦ — μόνον non requirens), ἐπ' ἥξα Unger (ἔτευξα
ut aor. verbi τυγχάνειν tueri studet Korsch duce Meinekio)

P 286 οὐ στείχεις παρὰ τύμβον, ὁδοιπόρε· σῶμα δὲ πόντος
 ἔκρουψ' Αἰγαίῳ ραινόμενον πελάγει.
 ἡιθέων δακρυτὸς ἅπας μόρος· ἐν δὲ θαλάσῃ 5
 πλεῖστα πολυκλαύτου κήδεα ναυτιλίας. M 94^r

5

496. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C

Εἰς τινὰ ναηγὸν | ἐν Γερανείᾳ καὶ ταῖς | Σκιρωνίσι
 πέτραις | ναυαγήσαντα. L

Ἡερίῃ Γεράνεια, κακὸν λέπας, ὥφελεν Ἴστρον
 τῆλε καὶ ἐκ Σκυθέων μακρὸν ὁρᾶν Τάναιν,
 10 μὴδὲ πέλας ναίειν Σκιρωνικὸν οἶδμα θαλάσσης
 ἄγχεα νειφομένης ἀμφὶ Μεθουριάδος.

1 cf. 536, 5 | οὐ C (in t. et in m.), Pl; οὐ (an οὐ?) A^{ac} | στείχεις A Pl (στείχεις C in m.); εὖ στείχοις(?) 'feliciter praetereas' Opsop. | παρὰ τύμβον (accentus C) P | δὲ τύμβος A; vocem τύμβ. induxit supraque scr. πόντος C 2 αἰγαίῳ (litt. fin. add. C) P | ραινόμενος P (defendit nominativum Unger verba οὐ — ἔκρουψ' pro parenthesi ducens et participium ad Ἀσπᾶς. referens), ραινόμενον Pl (cf. 55, 4); ραιόμενον Br. (ραιομένον FG. Schmidt), ξαινόμενον Jac., πνιγόμενον FG. Schm. 3 sq. tertium dist. a prioribus segregandum et Simonidi vindicandum censet Bgk: cf. ad VII 511 3 ἡίθεον Pl^{Mac} | ἐνδε A^{ac} (cf. VI 218, 7) | θαλάττῃ Pl^{a.s} ||

5 sqq. in ap. Buh. separatim a tetrasticho (v. 3—6, p. 145 n. 63) invenitur distich. primum (p. 154 n. 103) 5 a Simonide ep. abinducant Hauvette alique; tribus distichis, ne nomen defuncti abesset, praemisit Bergk ep. VII 511; intercidisse distich. post vs. quartum censet Hartung; epp. 271 et 496, 1—4 iungi volebat Heck. damnato ep. 496 disticho tertio et octastichon (496, 1—4 + 271) poetae aevi Alexandrini tribuit, cf. ad VII 271; fragmentum esse elegiae Simonideae putant V. Francke et Schnei-

dewin 6 ναηγ^o L | ἐν γερανείᾳ καὶ ταῖς σκιρωνίσι (-ρω ex -ρο? cr.) L (Σκιρωνίσι Schneidew., παρὰ ταῖς Σκιρ. ap. B.)

8 ἡερίῃ A^{ac} ἡ στερίφῃ s. ἡ στερεῇ Reiske | ὥφελεν P: cf. 271, 1; -λες Salm. | Ἴστρον A ἴστρον (litteris ου supra ου additis) C

9 ἐκσκυθέων ('AC'C) P, ἐν Σκ. Reiske, ἐς Σκ. (ut ὁρᾶν ἐς Ἴστρον καὶ Τάναιν verba iungerentur) Heringa 10 μὴ δὲ P | ναίειν C ναίειν A^{ac} | οἶδμα, θαλ. C οἶδμαθα λ.? A^{ac} 11 ἄγχεα ('AC) P, ἄγχεα Salm., ἄγέα ('i. e. ἐναγῆ') Bgk (Αἰνέα s. Δεινία, ut defuncti nomen

νῦν δ' ὁ μὲν ἐν πόντῳ κρυερὸς νέκυς, οἱ δὲ βαρεῖαν
ναυτιλίην κενεοὶ τῇδε βοῶσι τάφοι.

497. ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

C

Εἰς Λύκον υἱὸν Θυμώδους ναυαγήσαντα.

L

5 Καί ποτε Θυμώδης τὰ παρ' ἐλπίδα κήδεα κλαίων
παιδὶ Λύκῳ κενεὸν τοῦτον ἔχευε τάφον·
οὐδὲ γὰρ ὀθνείην ἔλαχεν κόνιν, ἀλλὰ τις ἄκτῃ
Θυνιάς ἢ νήσων Ποντιάδων τις ἔχει·

commemoraretur, Reiske) | νειφομένας P | ἀμφὶ 'μὲ θουριάδῳ, C ἀμφὶ με θουριάδῃ (an θουριάδῳ?) A^{ac} | νιφομένας — ἀμφὶ Μεθουριάδος (cf. Steph. Byz.: Μεθουριάδες· νῆσοι μεταξὺ Αἰγίνης καὶ Ἀττικῆς πλησίον Τροιζήνης) Salm., — Μεθουριάδας Reiske, νιφομενᾶν ἀμφὶ Μεθουριάδων Br.; (νιφομένης Jac.) — Μολουριάδος Hemsterhuys (cl. schol. Pind. Isthm. introd. p. 351, 6 Ab.: 'Ἰνὼ ... διὰ Γερανείας τοῦ ὄρους τοῦ Μεγαρικοῦ φυγοῦσα καὶ σταῖσα ἐπὶ τῆς καλουμένης Μολουρίδος πέτρας) — Μελουριάδος Jac. (νιφομένας — Μολουριάδας Hartung) | μαινομένης ἀμφὶ Μολουριάδα Bergk; cf. Pausan. I 44, 11, Herodot. VIII 71, Curtius Pelop. I 26

1 v. VII 271, 3; 272, 3; 273, 5; 589, 7 | κρυερὸς (' C) P | οἱ δὲ C οἶδε? A^{ac} | βαρεῖαν A^{ac} (βορεῖαν Allatius) 2 (τῇλε Wil.) | βοῶσι (sed oω iunctim tamquam unam litteram scr. A) P || 3 sqq. ap. Buh. p. 145 (n. 64); huic ep., non praecedenti (cf. ad VII 486), decadis num. Φ adpinxit C, qui epp. 490 sq. pro uno numeravit (cf. ad VII 491); ἕως ὧ ἀντεβλήθη adnotavit ad vs. 3 C 4 θυμώδ^y ναυαγήσαν^t L 5 καὶ ποτε A^{ac}; cf. 120, 1; 263, 1 | θυμοκλῆς Reiske (θυμώλης Jens.) | παρελπίδα A^{ac} 6 cf. 540, 1 | λύκῳ (ι C) P | κενε^ιδ^ν C κενεήν A^{ar} (ad ὀθνείην aberrans) 7 οὐδε γὰρ A^{ac} οὐδὲ τάχ' Jac. | ὀ^ιθνείην (ὀ^ι in eraso ὦ C) P | ἀλλὰ μιν? | ἄκτῃ A^{ar} 8 ν^ηιάς P: η add. L, signum × (quod redit bis in m. cum superscripto ζτ.) C; νηιάς (L) ap. B.^m Νήιας ap. B.^t (ἄκτῃ v. de littore navibus stationem praebente accipit Br., de Ithaces monte cogitabat Reiske); Νηπιᾶς ('Bithyniae littus') Reiske (cl. schol. ad Apoll. Rhod. I 1116), ἢ σπιᾶς (s. ἢ λέπας) et μουνιάς Jac., ἢ Ἰὰς Heck., θινιάς ('litt. arenosum') et γηιάς ('continentis litt.' probante

ἐνθ' ὃ γέ που πάντων κτερέων ἄτερ ὅστέα φαίνει 5
 γυμνὸς ἐπ' ἀξείνου κείμενος αἰγιαλοῦ.

498. ἈΝΤΙΠΙΑΤΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς Δάμιδα τὸν | Νυσαέα ναυηγόν· |

L

5

ὑπὸ ψύχους τελευτήσαντα.

C

Δᾶμις ὁ Νυσαεὺς ἐλαχὺ σκάφος ἔκ ποτε πόντου

Ἰονίου ποτὶ γᾶν ναυστολέων Πέλοπος

φορτίδα μὲν καὶ πάντα νεῶς ἐπιβήτορα λαὸν

κύματι καὶ συρμῷ πλαζομένους ἀνέμων

10 ἀσκηθεῖς ἐσάωσε· καθιεμένης δ' ἐπὶ πέτραις

5

ἀγκύρης ψυχρῶν κάτθανεν ἔκ νιφάδων

ἡμύσας ὁ πρέσβυς. ἴδ' ὥς λιμένα γλυκὺν ἄλλοις

δούς, ξένε, τὸν Δήθης αὐτὸς ἔδν λιμένα.

M 94

Herm.) Mein., Ἀσιὰς Schneidew., Θυνιὰς Unger (Lobeck) | πον-
 τιάδων P: pro appellativo habebat Br., de Ponti Eux. insulis
 accipiendum docet Ruhnken | τίς (' C) P | post ἔχει (cf. 9, 2;
 432, 2) erasa est clausula

1 ἐνθόγε A^{ac} ἐνθ' ὄγε C | ποῦ (~ C) P | ἄτερ (' C ' AC) P

2 cf. 501, 2 (Persae); 286, 2 (Ant. Th.); 404, 5 (Zonae) | ἐπ-
 ἀξείνου A^{ac} || 3 sqq. Pl^M III^b c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 16
 (Pl^E c. 22, 63) 3 Sidonio trib. Br. Setti (Thessalonicensi

Kaib.) 4 νησαέα L: cf. ad 6 5 post ναυηγ^o (L) add. C:

ὑπὸ (cr. ex ἀπὸ?) ψ. τελεῖ 6 δάμις P^{pr} δᾶμις? A^{ar} | νησαεὺς
 P νησαιεὺς Pl^M Νικαεὺς Pl^E (Νικαιεὺς superscriptum esse in
 cod. J. Lascaris monet Br.), (Νυσσαίεως et postea) Νυσαεὺς (cl.
 Steph. Byz. s. Νῦσαι) Jac., Νυσαιεὺς Mein. | ἐλαχὺ s. -χῦ P (μι-
 κρόν sch.^B): cf. 295, 4; 652, 2; 654, 3 (Leon.); 287, 6 (Ant. Th.) |
 ἔκ (' AC) ποτε P: cf. 745, 1; 398, 3; VI 291, 1 7 ποτι A^{ac}

8 φορτίδα PPl φορτία Mein. | νεῶς? A^{ac} νεῶς C | ἐπιβήτορα (' C)
 P | λαῶν A^{ar} -λοῦν rest. C, qui tamen accentum corrigere om.;

λαὸν ex λα^o (quo et λαὸν et λαὸς signatur) cr. Pl^M 9 ἀνέ-
 μων (λεῖ in eraso ι s. υ) P 10 ἀσκηθεῖς A^{ar}? Pl^s -θεῖς C;
 ἀσκηθεῖς (ex -θεῖς cr.) Pl^M (-θεῖς Pl^{I.a.b} -θεῖς Plⁿ); ἀβλα-
 βῆς sch.^B | ἐπιπέτραις C -πέτρας A^{ar} ἐπὶ πέτραις Pl | Πάτραις

Mein. 11 ἀγκύρης. (accentum et σ. add. C) P | ψυχ^oων (λεῖ C) P

499. ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ.

C. Pl

Εἰς Ἀρίστων τὸν | Κυρηναῖον, ναυηγόν.

L

Ναυτίλοι ᾧ πλώοντες, ὁ Κυρηναῖος Ἀρίστων
 πάντας ὑπὲρ ξενίου λίσσεται ὕμνε Διός,
 5 εἰπεῖν πατρὶ Μένωνι, παρ' Ἰκαρίαις ὅτι πέτραις
 κεῖται ἐν Αἰγαίῳ θυμὸν ἀφεῖς πελάγει. M 37^r

500. ἈΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς Εὐίππον ναυηγὸν υἱὸν Μελησαγόρου τὸν Χῖον. L

ὦ παρ' ἐμὸν στείχων κενὸν ἡρίον, εἰπόν, ὁδῖτα,
 10 εἰς Χίον εὖτ' ἂν ἴκη, πατρὶ Μελησαγόρῃ,
 ὥς ἐμὲ μὲν καὶ νῆα καὶ ἐμπορίην κακὸς Εὐρος
 ὤλεσεν, Εὐίππου δ' αὐτὸ λέλειπτ' ὄνομα. M 37^r

p. 350, 12 ἡ μέας (' C ἡ? A^{ac}) ὁ πρέσβυς (' et' rest. C) P | ἡμύσας Pl^{M.E} (μύσας vitiose Reiske) | ἰδ' ὥς (apostr. AC) P ἰδ' ὥς Pl^M, quam formulam immerito vindicare studet Kaib. poetae Thesalonicensi: cf. VI 219, 23; VII 172, 7; 210, 7 (743, 7) | ἄλλοις (' rest. C) P 13 ξένε. τὸν PPl: malim ξυνόν, ζοφερόν vel aliud adiect. eius generis | ἔδυσ (' AC) P ἔδν Pl^{M.a}; cum P congruunt Pl^{L.b.s} et Pl^a in t. (sed 'τὸ ἔδνς λιμ. ἐν ἄλλῳ ἔδν λ. γράφεται' Pl^a in epid.); ἔδν 'ς λ. Heck. (cl. 716, 2), cf. 629, 1 ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 19, 30 (Pl^{a-b} c. 22, 29; Pl^{a.B} c. 22, 28)

2 τὸν κ., ναυηγ⁰ L; cf. ad l. 12 3 ἀρίστ⁰ων (lin. in nom. proprio) Pl^{M.pr} ἀρίων? Pl^{M.ar} 4 cf. 540, 1 | ὑπερ A^{ac} | ὕμνε C ὕμμε? A^{ac}, ὕμμε ex ὕμμε cr. Pl^M 5 πρὶ Pl^M πατ¹ρὶ (τ¹τ¹ pro π C) P | μέωνι P, cr. Pl | παρίκαρ. A^{ac} 6 ἐναιγαίωι A^{ac}; cf. 631, 4 || 7 sqq. Pl^M III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 31 8 εἰς εὐίππον L | τονχῖον L 9 παρεμὸν A^{ac} | στείχων ex στεῖχον cr. C | κενὸν (post ὁ erasa litt. γ) Pl^M | ἡρίον A^{ac} | εἶπον PPl^M εἰπὸν Pl^s 10 εὖτ' ἂν (' rest. C) P | πρὶ Pl^M | μελιησαγόρῃ (μελι Pl^{ar}) Pl^M μελησαγόρῃ (ι' add. C, -γόρῃ A^{ac}) P; cf. πατρὶ Χαρίνῳ 540 12 εὐίππου δ' (ex -ίππ. cr.) P, εὐίππου δ' ex εὐίππους cr. Pl^M | supra αὐτὸ explicandi causa 'μόν[ον]' scr. Pl^M | ep. Asclepiadis imitatus est cum Callimacho (VII 521) Theaetetus (Cyrenensis? 499) idemque argumentum tractaverunt Nicaenetus (502), Apollonidas (631); cf. etiam epp. 540, 544, 569, 589, 694, 718 ||

501. ΠΕΡΣΟΥ.

C. Pl

Εἰς Φίλλιν ναυ|αγήσαντα ἐν Λέσβῳ.

L C

Εὖρου χειμέριαί σε καταιγίδες ἐξεκύλισαν,

P 287 Φίλλι, πολυκλαύτῳ γυμνὸν ἐπ' ἡϊόνι,

5 οἶνηρῆς Λέσβοιο παρὰ σφυρόν· αἰγίλιπος δὲ

πέτρου ἀλιβρέκτῳ κεῖσθαι ὑπὸ πρόποδι.

M 37^r

502. ΝΙΚΑΙΝΕΤΟΥ.

C. Pl

Εἰς Βίτωνα τὸν Ἀμ|φιπολίτην.

L

Ἡρίον εἰμὶ Βίτωνος, ὁδοιπόρε· εἰ δὲ Τορώνην

10 λείπων εἰς αὐτὴν ἔρχεαι Ἀμφίπολιν,

εἰπεῖν Νικαγόρᾳ, παίδων ὅτι τὸν μόνον αὐτῷ

Στρυμονίῃς ἐρίφων ὦλεσε πανδυσίῃ.

M 37^v

1 sqq. Pl^M III^a c. 19, 32 (Pl^L c. 22, 31); cf. VII 273, 1 (Leonid.) 2 εἰς φίλλιν L: cf. ad 4 | ναυ|αγήσαντα LC: ναυ|ηγ⁰ scripserat L, ηγ¹ον¹ in αγήσαντα mut. C, qui ἐν λεσβῳ add.; ad v. 2 in nova p. L adnotavit haec: οὔτοσ ὁ φίλλισ εν|μιτυλήνη εναν|άγησεν 3 Εβρου Pl^I | κατ' αἰγ. C καταιγίδες A | ἐξεκύλισαν PPl^s -κύλισαν Pl^M (Pl^L c. 22, 31): cf. VI 72, 4 4 φίλλι PPl^M, cr. Mein. | πολυκλαύτῳ PPl, -κλύστῳ Heck. | ἐπ' ἡϊόνι A^{ac} | cf. 497, 6 5 οἶνηρῆς (~ C -ῆς? A^{ac}) λέσβοιο (acc. C) P: cf. Hermesian. apud Athen. 598 c eleg. v. 55 Λέσβον ἐς εὔοινον | παρασφυρόν A παρὰ σφυρόν C: cf. Musae. 45 ἀλισταφέων σφυρὰ νήσων, Nonn. Dion. 43, 297; 12, 79 (Σιπύλοιο παρὰ σφυρά); A. P. VI 114, 5 | cf. Il. I 15 6 ἀλιβρ. (C) P | ὑπο A^{ac} || 7 sqq. Pl^M III^a c. 19, 33 (Pl^L c. 22, 32; Pl^{ab} c. 22, 31) 9 Βίτωνος: cf. VI 158 (Sabini), 154 (Leonidae) | εἶδε A^{ac} | τορώνην: affert sch.^B (sch.^w) quae s. v. Τορώνη exstant apud Steph. Byz. 10 λείπων C λείπων A^{ar}Pl | αὐτῇν (C A) P; ἀλπήν Mein. (FG. Schmidt cl. Thucyd. IV 102), κλειτήν Reiske (qui perperam transponit: εἰς κλειτήν λείπων, Bitonem in Strymonis ostio perisse et prope Amphipolim sepultum esse existimans, cf. ad 12) | ἀμφίπολιν C -πολον A^{ar} 11 cf. 499, 3; 500, 2; 521, 3; 540, 2; 544, 1; 631, 2; 718, 3 | Νικαγόρῃ Mein. | ὅτι (C) τὸν μόνον: in tractando argumento simili Damagetus duos adulescentes commemoravit (540, 3, quibus μοῦνον opponit auctor ep. 544) 12 στρυμονίῃς 'boreas a Strymone flans': citant edd.

503. ΛΕΩΝΙΔΑ.

C. Pl

Εἰς Φίντωνα τὸν Ἑρμιονέα, υἱὸν Βαθυκλέους, ναυηγόν. L

α. Ἀρχαίης ὦ θινὸς ἐπεστηλωμένον ἄχθος,
εἵποις, ὄντιν' ἔχεις ἢ τίνος ἢ ποδαπόν.

β. Φίντων' Ἑρμιονῆα Βαθυκλέος, ὃν πολὺ κῦμα
ᾤλεσεν Ἀρκτούρου λαίλαπι χρησάμενον. M 37^v

Cor. Mel.

504—506

504. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟῦ.

C. Pl

Εἰς Πάρμιν ἀλιέα, | υἱὸν Καλλιγνώτου, | ὃς καταπιὼν
δέλεαρ ὀστρακῶδες | αὐτὸς ὑπ' αὐτοῦ ἀνηρέθη. L

10 Πάρμις ὁ Καλλιγνώτου ἐπακταῖος καλαμευτής,
ἄκρος καὶ κίχλης καὶ σκάρου ἰχθυβολεὺς

Herodot. VIII 18, Callim. h. in Del. 26 (Στρυμονίου Βορέας),
Aesch. Agam. 202 (Στρυμὼν ἢ τ' ἐρ. — πανδυσίη Reiske) | ἐρί-
φων: cf. XI 336 ἡματι χειμερίῳ δυομένων ἐρίφων; VII 653;
Hor. carm. III 1, 28, Serv. ad Aen. IX 667 | πανδ_υσι_η C
πανσυδίη A^{ar} (cf. 273, 2; 395, 4), πανδυσίη Pl ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 19 (εἰς ναυαγ.), 34 (Pl^{l.a} c. 22,
33); cf. Hegesippi ep. VII 446 1 λεωνίδ^{ου} Pl^M -δα C

2 ναυηγ^ο (ναυ imposuit in clausulae signo) L 3 ἀρχαί^ηας
(priorem acc. et η C) P -ης (cum C) Pl; ἀκταίας et Αἰγαίας
Jac., Ἀργείης Mein.: cf. Geffck. p. 51 | ὠθινός? A^{ac} (cf. IX 227, 1) |
ἐπ' ἐστηλωμένον C ἐπεστ. APl, -ωμένος ὄχθος Huet: cf. VII 655,
2; 285, 1; 481, 1 4 εἵποις P | εἵποις ἄν, τίν' Emperius | ἔχεις
ex ἔχοις? cr. P | ποδαπός P, cr. Pl 5 φίντων A -των' CPl^M |
βαθυκλέος (' et hyphen C) P | πολὺ: cf. 392, 1 6 λαίλ. χρ.:
imitatur Leon. poetam ap. Diodor. 13, 41 (Pr. 82) ὤλεσεν μέγα
λαῖτμα — νῆας στυγεροῖς πνεύμασι χρησαμένας || 7 — p. 356, 10
epigrammatis in naufragos similia tria (e quibus duo in piscatores)
adduntur efficiuntque sextam decimam fr. Mel. particulam 7 sqq.
Pl^M III^a c. 19 (εἰς ναυαγ.), 35 (Pl^{l.a} c. 22, 34; Pl^{s.B} c. 22, 33); imi-
tatur Leonidam Apollonides VII 702, cf. etiam VII 693, VI 304

7 αὐ^τ Pl^M 8 sq. πάρμον αλιέα L: cf. ad 10 | καλλιγνώ L

καταπιὼν δέλεαρ (accentus C) P: cf. Reitzenst. p. 148 | ὀστρακῶ^δ

(i. e. -κωδ^ες) in extrema marginis ora add. L | υπα^τ L in ὑπ' αὐ^τ
mut. C | post ἀνηρέθη (L) adposita sunt a C haec: ὑπολαμβάνω δ'
ὅτι λουλις ἢ λεγομένη | καρκινάς (-κινιάς Boiss.) ἐστίν 10 πάρ-

καὶ λάβρου πέρκης δελεάρπαγος ὅσσα τε κοίλας
 σήραγγας πέτρας τ' ἐμβυθίους νέμεται,
 ἄγρης ἐκ πλωτῆς ποτ' ἱουλίδα πετρήεσσαν 5
 δακνάζων ὀλοὴν ἐξ ἁλὸς ἀράμενος
 5 ἔφθιτ'· ὀλισθηρὴ γὰρ ὑπὲκ χειρὸς αἶξασα
 ὥχετ' ἐπὶ στεινὸν παλλομένη φάρυγα.
 χῶ μὲν μηρίνθων καὶ δούνακος ἀγκίστρων τε
 ἐγγὺς ἀπὸ πνοιῆν ἦκε κυλινδόμενος, 10
 νήματ' ἀναπλήσας ἐπιμοίρια· τοῦ δὲ θανόντος
 10 Γρίπων ὁ γριπεὺς τοῦτον ἔχωσε τάφον. M 37^v

μῦς C πάρεμος A^{ar}, cum C facit Pl: cf. VI 95, 6 | ἐπάκτειος
 P ἐπάκτιος ὅς Pl (ἐπάκτιος, ὡς 'in littore versans, ut par erat
 piscatorem' Jac.), ἐπακταῖος Br. (cf. Geffcken p. 116), ἐπακτί-
 της Jac., ἐπακτίδιος Lobeck p. 353, 10 sq. καλαμεντήσ (A^{ar})
 in -τῆς mut. C, qui (cum Pl^m) post ἄκρος interpunxit; ad κα-
 λαμ. Br. refert ἄκρος, ad ἰχθυβ. Jac. 11 σκάρου: cf. VI
 304, 4; X 9, 4 (Archestr. 13, 41 Br.)

1 δελεάρπαγος: alterum ε dilucidius fecit, non ex ι cr. C |
 ὅσσά C | κοίλας P 2 σήράγγας (priorem acc. C, alterum A)
 P | ἐμβυθίους (puncta supra υ C) P ἐμβ. ex ἐνβ. cr. Pl^m
 3 ἐκ πρώτης PPl (tuetur Geffck., escam pro prima captura ac-
 cipiens); 'genetivum adiectivi in -ος exeuntis' referendumque
 ad ἄγρης latere censet Reiske, ἐξ αὐτῆς et ἐκ τρωτῆς Jac., ἐκ
 πρώτης Mein., ἄκρης ἐκ πρώτης 'in ora rupis considens' Heck.;
 πλωτῆς scripsi cl. VI 180, 5 sq. | ὅτ' A ὅτ' CPl, ποτ' Scaliger |
 πετρήεσσαν: 'quia piscis sub scopulis habitat' Jac. 4 ὀλοὴν
 ('rest. C, gravem pro eraso acuto idem) P ὀλοὴν Pl | ἐξἁλὸς P
 ἀράμενος PPl^m 5 cf. Aelian. N. A. II 44 | (ἀπέθανεν sch.^B)
 ὑπὲκ A ὑπ' ἐκ CPl^m: cf. 480, 3 (Leon.) 6 ὥχετ' (C) P ὥχ. Pl^m
 ἐπιστεινὸν P | παλλομένη P -νη Pl | φάρυγα P: cf. VI 304, 8
 (Phaniae); φάρυγγα Pl^m 7 χῶ A χῶ CPl^m | τε: ε refecit, non
 ex ο cr. C 8 ἀπο A^{ac} | ἦ κε κυλινδομενος A^{ac} ἦ κε. κυλινδόμενος
 C; erasa est clausula in fine vs. 9 cf. Kaib. 470 | μνήματ' (μ ante
 υ lineola induxit C, idem not. ∞ in m.^o repet.; accentus utrum
 circumfl. an acutus fuerit, incertum) P νήματ' Pl | ἐπιμοίριον
 ('C' CA^{ar}?) P, cr. Pl | τλοῦδ C τῆδε A^{ar} 10 cf. 693, 4 |
 γρίπωνος (non est signum vocalis productae supra ι, sed ac-
 centum neglegentius ductum ab A rest. C) P γρίπων Pl^m Γρίπων
 ὁ Scaliger (cf. Plaut. Rud. 906) | γριπεὺς P ||

505. ΣΑΠΦΟΨ.

C. Pl

Εἰς Πελάγωνα.

C

Τῷ γριπεῖ Πελάγωνι πατὴρ ἐπέθηκε Μενίσκος
κύρτον καὶ κώπαν, μνᾶμα κακοζοῖας.

M 30^v

506. ΛΕΩΝΙΔΑ.

A

Εἰς Θάρσυν | τινὰ νίδν Χαρμίδου, | ὃν χαλάσαντα τὴν ἄγ κυραν
κύων θαλάττιος | καταβέβρωκε· | πλὴν ὅτι τὸ ἡμῖν αὐτοῦ |
λαβόντες οἱ ναῦται ἔθαψαν.

C

Κῆν γῆ καὶ πόντῳ κεκρύμμεθα· τοῦτο περισσὸν
ἐκ Μοιρέων Θάρσυν Χαρμίδου ἠνύσατο.

1 sqq. Pl^M III^a c. 4 (εἰς ἀλιέας), 1; quantum amplioris sylloges cap. praeter VII 505 etiam VII 585 exhibet; in III^b c. 3 (εἰς ἀλιεῖς) unum exstat ep. VII 702 1 sq. εἰς πελάγωνα | σαπφοῦς, C eraso lemmate, quod ab L scriptum non ep. 505, sed seq. spectabat: cf. ad 5 sqq. 1 ep. a Sapphone alienum esse vidit Bgk; f. Persae est; cf. 445, 4 μαννταὶ τέχνας δουρ. πελέκεις, VII 489 3 τῷ γριπεῖ P, cr. Pl | πῆρ Pl^M | ἀνέθηκε Pl (qua scriptura ductus Opsop. ep. anathematicis attribui voluit) | ἐπέθηκε β₁ερίσκος C — κ' ἐμερίσκος A^{ar} | Μενίσκος Pl: cf. XI 184, 1 4 κακοζῶας

(κακο cr. ex κυκο) P; κα^ακοζῶας (ω superscripsit ipse Pl., κα man. rec.) Pl^M, κακοζωίας Pl^E sed -ζοῖας Pl^w (Scaliger) ||

5 sqq. Pl^M III^b c. 19 (εἰς ναναγήσαντας), 19 (Pl^E c. 22, 66) | 5—8 nom. auctoris et lemmatis partem priorem (εἰς — κατα βέβρω.) scr. C in ras.; erasa sunt verba lemmatistae, qui duobus epigrammatis 505 sq. tamquam uni eundem titulum adscripserat, cuius ex reliquiis parum certis vix plura cognoscere licet praeter

haec: εἰς θρασὺν τινὰ | καταπνιγὲν .. | ἄγκυραν χαλασ^τας^τ...
... ὑπὸ | κυνὸς θαλαττίου 5 τοῦ αὐτοῦ (Leon., post VII 654)

Pl 6 θρασὺν τινὰ C: cf. ad 10 | χαλάσαν^τ τὴν C 7 θαλ^α

C 7 sq. verba πλὴν ὅ το ἡμ. αὐ^τ λ. οἱ ναυτ^ται^τ ἔθ. scr. C praemisso subiectoque clausulae signo 9 κῆν (C) P κῆν Pl^M |

γῆι (ι C) P | καὶ πόντῳ P κῆν π. Pl. Herw. (καὶ γῆ κῆν π. malebat Jac.) | κεκρύμμεθα (ι_v in α C) P | τοῦτο** (eras. τὸ) P

10 θρασὺς (signum vocalis productae C) P Θάρσυν Pl; Θραῦς Boiss.

Θραῖς (cf. Pausan. VI 3, 4) Br., uterque vitiose | ** χαρμίδου C τὸ (an τὲ?) χάρ μίδου A^{ar} | ἠνυσάμην Huet (ἠνυσάμεθ' Reiske)

ἥ γὰρ ἐπ' ἀγκύρης ἔνοχον βάρος εἰς ἄλλα δύνων
 Ἰόνιον θ' ὑγρὸν κῦμα κατερχόμενος
 τὴν μὲν ἔσωσ'· αὐτὸς δὲ μετὰτροπος ἐκ βυθοῦ ἔρρων, 5
 ἥδη καὶ ναῦταις χεῖρας ὀρεγνύμενος,

5 ἐβρώθην· τοῖόν μοι ἐπ' ἄγριον εὖ μέγα κῆτος
 ἦλθεν, ἀπέβροξεν δ' ἄχρῃς ἐπ' ὀμφαλίου.

P 288 χῆμισιν μὲν ναῦται, ψυχρὸν βάρος, ἐξ ἁλὸς ἡμῶν
 ἦσανθ', ἡμισιν δὲ πρίστις ἀπεκλάσατο. 10

ἥονι δ' ἐν ταύτῃ κακὰ λείψανα Θάρσυος, ὦνερ,
 10 ἔκρουσαν· πάτρην δ' οὐ πάλιν ἰκόμεθα. M 94^r

Fr. syll. Simonideae
 epp. 507—513 (A—Φ)

507. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C

Ἄνθρωπ', οὐ Κροίσου λεύσσεις τάφον, ἀλλὰ γὰρ ἀνδρὸς
 χερνήτεω μικρὸς τύμβος, ἐμοὶ δ' ἱκανός. M 32^r

1 ἥ P | ἐπαγκύρης A^{ac} | ἔνοχον: 'fundo maris inhaerens' ('aut retinens, active') Reiske (qui coniecturam suam νέοχον iure repudiavit); ἔνοχος sch.^B 2 ῥώνιον C, qui signum x in m.ⁱ repet. et ω ex o fecit: ῥόνιον A^{ac}, em. Pl | κατ' ἐρχόμενος C 3 sq. post ἔρρων et ἥδη interpunxit Pl^M, tantum in fine vs. 5 rectius C | ἔρρων ('C) P, ἔρπων Herw. | cf. Oripian. Hal. 5, 668 καὶ ῥ' ὁ μὲν οἷς ἐτάροισιν ἐπισσείων — λείψανα δυστήνοιο περικλαίοντες ἐταίρου; Mosch. 2, 112 5 τοῖόν A^{ac} Pl^M | ἐπάγριον A Pl ἐπ' ἄγριον C (ἐπ' Br.) | ἐσμέγα P ἐς μ. Pl ἐν μ. et εὔμεγα ('una voce') Reiske, εὖ μ. Schaefer; f. ἐς μέσα (cf. 273, 4): Th. a littore diremptus monstroque interceptus dicitur 6 ἀπ' ἐβρωξεν C ἀπέβροξεν (vix -ρεξεν) A^{ar} -ἐβρωξεν (cf. VI 263, 3 Leon.) Pl -ἐβρωξεν olim Jac.: cf. Od. δ 222, A. P. IX 1, 4 (ἦλθε, κατέβροξεν Herw.) | ἄρχις C ἀχρὶδ' A^{ar} (ἄχρῃ Pl^a) | ἐπομφαλίου A^{ac} 7 cf. 276 (Heges.) | χῆμισιν ("C pristinis signis erasis, χῆ? A^{ar}) P χ' ἡμισιν Pl^M | ἐξ ἁλὸς P 8 ἦσανθ'? A^{ac} | πρίστις ('C) P: κῆτος sch.^B (fort. δ' ἥ, ut articulus in medio pentametro apud Leon. IX 322, 8 invenitur) | ἀπ' ἐκλάσατο C | ad hunc vs. x δ in m.^o adpinxit C 9 ἥονι (spir. et acc. rest. C) P ἥονι Pl^M | ταύτῃ C ταύτῃ A^{ar} | κακὰ (acc. priorem del. A ipse) P | Θάρσυος P Θάρσυος Pl (Θράσιδος Br., Θράσιος Jac.) | ὦνερ C Pl^M (ὦνερ? A^{ac}): cf. VII 480, 2; Geffck. p. 53 (οἱ μὲν Reiske) 10 cf. VI 263, 4 (οὐδ' ἵκετ' ἐκ μάνδρης αὐτὶς ἐπὶ ξύλοχον, Leon.) | ἰκόμεθα ex ἱκ. (A)

507^b.*Εἰς Γόργιππον | ἐπιτύμβιον.*

L

*Οὐκ ἐπιδὼν νύμφεια λέχη κατέβην τὸν ἄφνικτον
Γόργιππος ξανθῆς Φερσεφόνης θάλαμον.*

5

508. ΣΙΜΩΝΪΔΟΥ.

C

Εἰς Πανσανίαν | τὸν ἱατρὸν.

L

*Πανσανίαν ἱητρὸν ἐπώνυμον, Ἀγχίτεω υἱόν,
τόνδ' Ἀσκληπιάδην πατρὶς ἔθαψε Γέλα,*

cr. C, ex ἡκ. Pl^M || p. 356, 11 sqq. ep. in Gorgippum tetrastichum (507 et 507^b) exhibet P, prius dist. tantum exstat in Pl III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισ.), n. 21; tetrastich. pro duobus carminibus iam Jac. habebat, prius dist. ab altero separant Bgk, Hauvette; unum lemma (v. p. 357, 2) ab L adpositum est ad 507, 1, cui lemmati nomen auctoris (11) subiecit C 11 ἀλεξάνδρ Pl mirum in modum dissentiens a C; ep. tam Simonidi quam Alexandro Aetolo abnegavit Bgk, a Leonida T. non alienum indicans (cf. 655), de Simia auctore cogitabat Junghahn 12 ἄνθρωπ' οὐ C -πος? A^{ar}: v. 648, 10 (Leon.) | λεύσεις P, cr. Pl | ἀλλὰ γὰρ P ἀλλὰ γὰρ Pl ἀλλά γ' ἄρ' Scaliger; in clausula γὰρ ἀνδρὸς defuncti nomen latere putabat Jac. (Γεράνδα?) 13 post χερνήτεω interpunxere CPl, interpunctionem del. Bergk, ut ἀνδρὸς ad τύμβος referretur | ἱκανὸς P; nec in prioris nec alterius dist. fine signum clausulae exhibet P; supra lemma, quod L tetrasticho add., erasae vid. litterae ζτ; complures versus intercidisse put. Bgk ||

1 sqq. cf. ad p. 356, 11 sqq.; Simonidi tribuit dist. Hauvette, poetae recentiori Junghahn, alii 2 γόργιππ^ο· επιτ. L 3 ἐπιδὼν P (i. e. ἐπιδὼν A ἐπίδον C), ἔπιδον Chardon | νύμφειᾶ? v. 188, 7 | κατέβη A, in -βην mut. C 4 Περσεφ. Burmann | θάλαμος P, cr. Salm.; cf. 489, 2 || 5 sqq. Pl^M III^b c. 14 (εἰς ἱατρούς), 2 (Pl^E c. 15, 3); Diog. Laert. VIII 61 5 Empedocli ep. trib. ap. Diog.: cf. Pr. p. 36; auctoris nom. om. Pl^M (praecedit ep. VII 135); ἄδηλον Pl^a; ad Simonidem epitaph. referre potuit sciolus poetae in Sic. itineris memor; de Emp. et Paus. v. Rohde Ps. 467 6 ἱατρὸν L | (Ἐμπεδοκλῆς) καὶ ἐπίγραμμα εἰς αὐτὸν (Πανσ.) ἐποίησεν D. 7 πανσανίαν PPl -ίην D. | ἱητρὸν PPlD. ἱατρὸν Bgk, Pr. (qui doricis restituerunt formas) | ἐπώνυμον: sc. τὸν ἀνίας πᾶσαντα (v. Phoen. 1494) | ἀγχίτεω PPl -χίτον D. -χίτα Pr.; Ἀγχίταο (om.

ὃς πλείστους κρυεραῖσι μαραινομένους ὑπὸ νούσοις
φῶτας ἀπέστρεψεν Φερσεφόνης θαλάμων. M 93^r Pr. 40

509. ΤΟῦ Αἴτοῦ.

C

Εἰς Θεόγνιν τὸν Σινωπέα.

L

5 Σῆμα Θεόγνιδός εἰμι Σινωπέος, ᾧ μ' ἐπέθηκεν
Γλαῦκος ἑταιρείης ἀντὶ πολυχρονίου.

510. ΤΟῦ Αἴτοῦ.

C

Εἰς Κλεισθένην | ναυηγόν, Χῖον.

L

Σῶμα μὲν ἀλλοδαπὴν κεύθει κόνις, ἐν δέ σε πόντῳ,
10 Κλείσθενες, Εὐξείνῳ μοῖρ' ἔκικεν θανάτου

voce *νίον*) Menrad (*Ἀρχύτew* Reiske; cf. Diog. L. VIII 61 Παν-
σανία, σὺ δὲ κλυθι, δαΐφρονος Ἀγχίτου *νίε*). 8 τὸν δ' P τόνδ'
Pl^M φῶτ' D. τῇδ' Reiske τᾶδ' Bgk τεῖδ' Pr. | ἀσκληπιάδην
PPID., -δαν Bgk (Pr.) | πρὸς Pl^M | ἔθρεψε D., ἔθαψε (quod
recte tuetur Pr.) PPl: Laertium de Pausania tamquam Empedoclis
superstite inania tradere (VIII 71) docet Diels (Sb. d. Berl. Ak.
1884 I p. 362) | πέλας P κόνις Pl Γέλα D. (sed *γ,ε,λ,α,ο,ς* D.^B
adnexo ad vocem *γελα* pronomine *ὃς* ex v. seq.), Γέλας Jac.

1 πολλοὺς D. | μογεροῖσι (-οῖς D.^B) μαραινομένους (μαρεν.
D.^B) καμάτοισι (-τοισιν D.^B) D. | ὑπον. P 2 φώτας P | ἀπέστρεψε
D. | φερσεφόνης PD.^{Ppc} -φόνας D.^{Pac.Q.F.Bpc} Pr. (φερσεφονας D.^{Bar}),
Περσεφόνας Pl | ἀδύτων D. || 3 sqq. ap. Buh. p. 145 (n. 65)
3 τοῦ αυτοῦ C; abiudicat ep. a Simonide Hauvette 4 εἰς

θεόγν' τον σινωπ (ω ex o cr.?) L 5 θεόγνιδος εἰμι P | (Σινω-
πέως Br., -πέος P Reiske) | ὑπέθηκεν ap. B.^t (ἐπέθ. in m.)
6 γλαῦκος P: propter hoc nomen ep. fort. addictum Simonidi,
cf. Paus. VI 9, 9 | ἀντι P; cf. IX 160, 2 || 7 sqq. Pl^M III^b
c. 19 (εἰς ναυαγ.), 22 (Pl^E c. 22, 69); ep. est ap. Ir. p. 94 inter
Simonidea (ante VII 513, post 348), exstat etiam in ap. Buh.
p. 145 (n. 66) 7 σιμωνίδου (post VII 284) Pl^M; a Simonide
abiudicat ep. Hauvette; novicio poetae tribuit Kaib. (cf. ad Χῖον
v. 4); dubitat Junghahn epp. 509 sq. si non omni, at 'graviores
suspicionem' carere ratus 8 post ναυηγόν (sic) clausulae signum
L adpinxerat, sed idem χῖον add. 9 σῆμα P, cr. PlIr. (σῆμα
μὲν ἀμεδαπὴν perperam Reiske) | verba ἐν δέ σε — πλαζόμενον

πλαζόμενον· γλυκεροῦ δὲ μελίφρονος οἴκαδε νόστου
ἥμπλακες οὐδ' ἵκεν Χῖον ἐπ' ἀμφιρύτην. M 94^v

511. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ.

C

Εἰς Μεγακλέα.

L

⁵ Σῆμα καταφθιμένοιο Μεγακλέος εὖτ' ἂν ἴδωμαι,
οἰκτίρω σέ, τάλαν Καλλία, οἷ' ἐπαθες.

512. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ.

C

Εἰς τοὺς Ἑλληνας τοὺς τὴν | Τεγέαν ἐλευθέραν
ποιήσαντας.

L

¹⁰ Τῶνδε δι' ἀνθρώπων ἀρετὰν οὐχ ἵκετο καπνὸς
αἰθέρα δαιομένας εὐρυχόρου Τεγέας,

(p. 359, 1) per parentem inserta vult Jac. p 358, 10 μοῖρ' P
idemque Pl^M; κῆρ' Pl^E (κῆρ' Pl^I)

1 γλυκεροῦ PPl, στυγερώς Schmidt | [οἴκαδε νόστου] C εὖτ' ἂν
ἴδωμαι A^{ar} (aberrans ad 511, 1) 2 ἥμβροτες Pl | ἵκεν Pl ἵκεν?
P | χῖον PPl; vocali insolenter producta recentiorem indicari ori-
ginem censet Kaib. (cl. Kb. ep. 88 Χῖος ἀγ. Συμμάχῳ ἐστὶ πατρίς);
Κεῖον vel Κῆον Fröhlich, γαῖαν Schmidt, Κέων s. Κῶν (vel
Κέω) πάλιν (om. praepositione) et πατρίδ' Bergk | ἐπαμφιρύτην
P ἐς ἀμφ. Pl (ἵκεις ἐς Χῖον ἀ. Schneidewin, οὐδὲ Χῖον νείσω
Hartung) | in fine ep. clausulae signum deest || 3 sqq. ap. Buh.
p. 146 (n. 67) 3 de Simonide auctore ep. dubitat Kaibel, qui dist.
(conl. Kb. 539) pro integro titulo habet; illi (improbante Preg.) vin-
dicat Hauvette; cum disticho iunxit ep. 495, 5 sq. et ep. 496 Bergk;
particula elegiae vid. Schneidewino, qui nominibus originem
Atticam indicari monet 5 cf. 300, 3 | μέγα κλέος εὖτ' ἂν P
6 οἰκτείρω P οἰκτίρω Kirchhoff | σε P σέ Jac. | Καλλία: 'patris, con-
sanguinei; an amici?' ap. B.^m; de familiari poetae cum Callia
eiusque filio Meg. consuetudine monet Schneidew. | (οἷς Jen-
sius) || 7 sqq. Pl^M III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 11 (Pl^B c. 5, 48)
7 nom. auctoris (post VII 344) om. Pl^{M.I}, ἀδηλον Pl^{a.s}; a Sim. ab-
iudicat Junghahn, pro ep. demonstrativo habet Hauvette (Kaib.)

8 sq. εἰς τ' οὐσ' ἑλλην' ας τ' οὐσ' τ' ἡν' τέγεαν ελεῦ^θ ποι. L, ἐλευθερο-
ποιήσαντας Schneidewin (εἰς τοὺς Τεγεάτας τοὺς τὴν Ἑλλάδα
ἐλευθεροπ. Bergk, qui duo epp. 512 et 442 ad easdem res a Te-

οἱ βούλονται πόλιν μὲν ἐλευθερίᾳ τεθαλυῖαν
 παισὶ λιπεῖν, αὐτοὶ δ' ἐν προμάχοισι θανεῖν. M 90^v

513. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ.

C. Pl

Εἰς † Πρόμαχον υἱὸν | Τιμάνορος.

LC

5 Φῆ τότε Τίμαρχος, πατρὸς περὶ χεῖρας ἔχοντας,
 ἥνικ' ἀφ' ἡμερτὴν ἔπνεεν ἡλικίην·

ᾧ Τιμηνορίδῃ, παιδὸς φίλου οὐ ποτε λήσῃ
 οὔτ' ἀρετὴν ποθέων οὔτε σαοφροσύνην. M 94^v

geatis proelio Plataeensi gestas, conl. Herod. IX 85, referenda censet, at v. Hauvette p. 88 sq.); sch.^B affert haec e Pausania petita: 'ἐπὶ γὰρ Λέοντος τοῦ Εὐρυκράτους Λακεδαιμόνιοι προσέπαισαν ἐν τῷ πρὸς Τεγεάτας πολέμῳ· ἐπὶ Ἀναξανδρίδου μέντοι τοῦ Λέοντος ἐπικρατέστεροι Τεγεατῶν ἐγένοντο τῷ πολέμῳ· ὃν δὲ τρόπον Πανσανίας ἐν τοῖς Λακωνικοῖς ἱστορεῖ (III 3, 5 sqq.)· λέγει δὲ καὶ ὅτι Χαρίλλου τοῦ Πολυδέκτου βασιλεύοντος ἡ Σπαρτιατῶν ἐπὶ Τεγεάτας γέγονεν ἔξοδος (III 7, 3), ὅτε Λακεδαιμόνιοι Τεγεάτας αἰρήσειν ἤλπιζον καὶ ἀποτεμεῖσθαι τῆς Ἀρκαδίας τὸ Τεγεατῶν χωρίον (χωρίων sch.^B) ὑπούλῳ μαντεύματι ἐπελθόντες' p. 359, 10 διανθρώπων P δι' ἀνῶν Pl^M | δι' ἡρώων et ἀνορέαν (ἀρετάν τ') Bgk (ἐρατὴν Schmidt) | οὐχίκετο P 11 δαιομένης P Pl -ας Hiller | εὐρυχόρου, τεγέης ex — χόρου τε, γέης cr. P | Τεγέας Schneidewin

1 τεθαλυῖαν ex -λυῖαι cr. P 2 αὐτοὶ δ' P | θανεῖν P Pl θάνον Reiske (πεσεῖν Schneidew.) | recentioris poetae ep. excidisse post 512 eiusdemque esse epp. 513—516 put. Bgk || 3 sqq. Pl^M III^b c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 23; Pl^E c. 22, 72 (perperam inter naufragorum epitaphia ep. recepit Plan.); ap. Ir. p. 95 Simonideum est inter ep. 510 et 515 (elegiae in Timarchum scriptae exordium esse ep. 515, cum aliis versibus amissis ep. 513 eadem elegia contineri censent Francke, Schneidewin) 3 a Sim. abiudicant ep. duce Bergkio, qui anaglypho sepulcrali, quod imaginem filii patri vale dicentis repraesentaverit (cf. Weissb. p. 102, Hauvette), recentiore ep. originem prodi docet (cl. ep. 647) 4 εἰς πρόμαχον (cf. ad 5) υἱὸν lemma imperfectum reliquit L, τιμάνορος falso supplet C (υἱῶνδον T. Boiss.) 5 ποτε P Pl, τότε Francke; τόδε? | Τίμαρχος Pl πρόμαχος P, Τιμόμαχος Jac., παῖς Πρόμαχος Lennep, Πρωτόμαχος probabiliter Heck. | πρὸς Pl^M | περὶ P περὶ Herm. (πατρός) οἱ περὶ Reiske (cf. VII 646, 1; 647, 1 sq.)

syll. Sim.
514—516

514. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C

Εἰς Κλεόδημον <Διφίλου υἱόν> | ὑπὸ Θρακῶν | ἀναιρεθέντα. L

Αἰδῶς καὶ Κλεόδημον ἐπὶ προχοῇσι Θεαίρου

ἀενάου στονόεντ' ἤγαγεν εἰς θάνατον

5 Θρηικίῳ κύρσαντα λόχῳ· πατρὸς δὲ κλεεννὸν

Διφίλου αἰχμητῆς υἱὸς ἔθηκ' ὄνομα.

39

515. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς Τίμαρχον νεώτερον | ἐν νόσῳ τελευτήσαντα. L

Αἰαῖ, νοῦσε βαρεῖα, τί δὴ ψυχαῖσι μεγαίρεις

10 ἀνθρώπων ἐρατῇ παρ νεότητι μένειν;

p. 360, 6 ἀφίμ. P ἀφ' ἱμ. Pl^M (ἀμφ' ἱμ. Pl^{L.a.s}) | ἡλικίην P
 7 ὥ ex α? cr. P | οὔποτε P | λήσῃ P Pl^{M.s} (λύσῃ Pl^{L.s}); λήξεις
 Heck. (οὔποτ' ἀνήσεις FG. Schmidt); cf. Kaib. 60 8 οὔτ —
 οὔτε ('C) P οὔτ' — οὔτε Diltthey, malim εἴτ' — εἴτε | οὔποτε δῆεις
 (v. 3) — οὔτ' ἀρετὴν προθέοντ' οὔτε σ. M. Schmidt, — οὔτ'
 ἀρετῇ προφέροντ' οὔτε σαοφροσύνη FG. Schmidt | cf. Od. 1 202 ||

1 sqq. ap. Buh. p. 146 (n. 67) 1 nomen auctoris infra
 erasam lemmatis partem (? cf. ad 2) scr. C, Simonideum esse
 ep. negat Hauvette (haesitat Kaib.) 2 εἰς κλεόδημον L: induxit
 verba C, idem restituit (sublata rursus linea, quam usurpa-
 verat delendi causa); titulum illum etiam supra auctoris nom.
 (ubi nunc rasura conspicitur) olim collocasse vid. C | ὑπὸ θρα-
 κῶν L | 'καὶ' κλέεννον διφίλου υἱόν ep. falso interpretans add.
 L (clausula post ἀναιρ. erasa); de argumento carm. cf. Bergk PL.⁴
 p. 470 3 αἰδῶς P (ἄδης apogr., Hartung): cf. Il. Z 441
 αἰδέομαι Τρώας — αἶ κε κακὸς ὥς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο |
 καὶ Κλ.: cf. 263, 1 | Κλεόδαμον Reiske | ἐπι A^{ac} | Θεαίρου: eun-
 dem fluvium Tearum apud Herod. (IV 89—91) dici existimat
 Reiske, negat Bgk 5 δε κλέεννον (sic) P | κλεινόν ap. B.^m:
 cf. Pindar. Pyth. V 20, J.J. 133, 812 || 7 sqq. Pl^M III^a c. 20 (εἰς
 νέους), 16 (Pl^I c. 23, 16); apud Ir. p. 95 (post VII 513, ante
 VII 20) 7 a Sim. abiudicant Kaib. Hauv. (cum ep. 513 iun-
 git, ut exordium sit elegiae in Timarchum compositae, Francke)

8 νεῶτ ('C qui ε rest.) P 9 versum p. 288 scr. A, induxit
 illic (delendi signo ∩ adpicto) iteratque in nova p. 289 C | cf.
 VII 488, 491, 122, 298 | αἶ αἶ C αἶ αἶ Pl^M | βαρεῖα τί? A^{ar}
 10 ἀνῶν Pl^M | *ἀρετᾶι (et gravi et circumfl. vocem instruxit

ἢ καὶ Τίμαρχον γλυκερῆς αἰῶνος ἄμερσας
ἠΐθεον, πρὶν ἰδεῖν κουριδίην ἄλοχον.

M 38^r

516. ΤΟῦ Αὔτοῦ.

C₂

Εἰς τινὰ ὑπὸ ληστῶν ἀναιρεθέντα.

L₂

5 Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες ὁμοίων ἀντιτύχοιεν,
Ζεῦ ξένι', οἱ δ' ὑπὸ γᾶν θέντες ὄναιντο βίου. M 31^v. Pr. 255

Fr. syll. Callimacheae
epp. 517—525

517. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C. Pl

Εἰς Μελάνιππον καὶ | τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ Βασιλῶ.

L

10 Ηῶοι Μελάνιππον ἐθάπτομεν, ἠελίου δὲ
δυνομένου Βασιλῶ κάτθανε παρθενικῇ

A) P^{pr} δ' ἀρετ. A^{ar}; ἐρατᾶ Pl, ἐρατῇ Jac. | παρ P παρ Pl^m | νεότητι ex νεόστ. cr. Pl^m | μένειν: cf. Kaib. 603 (ψυχὴν — τὴν αὐτοῦ μέλεος οὐκ ἀνέπεισε μένειν)

1 ἀμέρσας A^{ar} ἄμ. C (cf. Il. X 58) 2 ἠΐθεον P | κουρι-
δίην P idemque Pl^m (-δίαν Pl^e) || 3 sqq. ep. scripsit C
(C₁) p. 219 in m.^s praemisitque epigrammati VII 77 (v. ad p. 54,
5 sqq.; ζητ. 289 adposuit m. rec.), exaravit etiam A p. 289 in t.
(L₂, C₂; ζητ. 219 eadem m. rec.); exstat in Pl^m III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας
οὐκ ἐπισήμους), 11 (Plan. ep. non in textu scr., sed in marg.
inferiore inter prius alterumque distich. ep. 359, v. ad p. 240,
6); Pl^e c. 6, 12 3—4 σιμωνίδησ εὐρῶν νεκρὸν. ἐν νήσῳ τινὶ.

θάψας ἐπέγραψεν C₁ 3 τοῦ αὐτοῦ C₂ σιμωνί^d Pl^m; ep. non
Simonideum infimae aetatis esse monet Jungh. 4 om. Pl (εἰς
τὸ αὐτό post VII 360 Pl^s) | εἰς τινὰ et ληστ L 5 sq. cf. epp.
310, 356—360, 580 sq. 5 totum dist. una lin. comprehendit C,
punctis geminis: hexametrum a pentametro dirimens | οἱ μὲν
A 6 ξενὸν? A^{ac} | ὑπογᾶν A | βίον A βίον C₁ Pl | post ep. 516
iterat A ep. in Pindarum compositum VII 35, cf. ad p. 28,
3 sqq. || 7 sqq. Pl^m III^b c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 17; Plⁱ
c. 23, 17; ep. exstat ap. Ir. p. 90 inter Callimachea (ante VII
460, post VII 317) 7 sq. nom. auctoris lemmati subicit C

8 τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς βασιλῶ (— λῶ L^{ar}?) P 9 ἠῶοι P ἠῶοι Pl^m
Ir.; ἄῶοι Kaib., recte f.: nam sic prior epp. Callimachí series
(517—522) existit litterarum ordine (A—T) disposita; cf.
182, 5 (Mel.) et anathematicorum Call. seriem VI 146—149
ἠελίου δέ (sic) P 10 (δυνομένον Ernesti)

αὐτοχερί· ζῶειν γὰρ ἀδελφεὸν ἐν πυρὶ θεῖσα
οὐκ ἔτλη. δίδυμον δ' οἶκος ἐσεῖδε κακὸν
πατρὸς Ἀριστίπποιο· κατήφησεν δὲ Κυρήνη 5
πᾶσα τὸν εὐτεκνον χῆρον ἰδοῦσα δόμον. M 38^v

5

518. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C. Pl

Εἰς Ἀστακίδην τὸν Κρητα | ἀρπασθέντα ὑπὸ νυμφῶν. L

Ἀστακίδην τὸν Κρητα, τὸν αἰπόλον, ἥρπασε νύμφη
ἐξ ὄρεος, καὶ νῦν ἱερὸς Ἀστακίδης.

οὐκέτι Δικταίησιν ὑπὸ δρυσίν, οὐκέτι Δάφνιν

10 ποιμένες, Ἀστακίδην δ' αἰὲν αἰεσόμεθα. M 41^v

519. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C. Pl

Εἰς Χάρμιν νῖδον | Διοφῶντος ἄφνωσ | τελευτήσαντα. L

Δαίμονα τίς δ' εὔ οἶδε τὸν αὔριον, ἀνίκα καὶ σέ,

Χάρμι, τὸν ὀφθαλμοῖς χθιζὸν ἐν ἀμετέροις,

1 αὐτοχερί P^{pc} - χέρι A^{ar} | ζῶειν P 2 οὐκέτλη P | ἐπεῖδε Schnei-
der (coniecturae traditam praestare scripturam vel ex Od. ψ 303
apparet) 3 κατήφησε Pl | δε P 4 εὐτεκνον C εὐτακτον A^{ar}
εὐτέκνων Pl (etiam Pl^M), cf. 484, 3 || 5 sqq. Pl^M III^a c. 23 (εἰς
ποιμένας), 3 (Pl^E c. 26, 3); ap. Ir. p. 89; cf. Philol. 49, 654, Reitz.
p. 255; ep. argumentum exemplis ἀρπαγῆς allatis illustrat
ERohde Ps. 663 6 τ' κρητ' ἀρπασθέν L | Astacidem eundem esse
atque Theocriti (id. VII) Lycidam, sc. Dosiadam Cretensem putat
O. Ribbeck, at cf. Phil. l. c. (Susem. I 183) 7 cf. Theocr. 17, 48; Kaib.
570 sq., A. P. XII 128 | κρητ' Pl^M (αἰπο scr. ante ras., ad seq.
vocem aberrans) 8 ἐξόρεος P | (in fine vs. praeced. interpunxit
Pl^M, interpunctionem om. cum P Jac.) | ἱερὸς: cf. Theocr. 13, 72 οὕτω
μὲν κάλλιστος Ἰλας μακάρων ἀμιθρεῖται 9 de Daphnide cele-
brato a pastoribus etiam Cretensibus cf. Ov. Met. 4, 277 ('D. Idaei') |
οὐκ εἰ P οἶκεῖ Pl (Jac.), οὐκεῖ Schneider, οὐκέτι Salm.; οὕτοι? |
ὑπο P | ὑπ' ὀφρύσιν? || 11 sqq. Pl^M III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ
ἐπισήμους), 24; Pl^E c. 6, 59 (Pl^B 60); exstat ap. Ir. p. 90 inter ep. 522
et 447 12 αἰφῶν, τελευτήσαν scr. L erasa clausula, quam
primo exaraverat post διοφ. 13 cf. Sim. fr. 210 B, Theocr.
XIII 4 τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορώμεσ | τίς δ' εὔ P Pl; τίς εὔ Reiske,
τίς τευ Cobet, τίς εὔ Schneider; perisse ante δαίμονα dist. aut

τᾷ ἑτέρῳ κλαύσαντες ἐθάπτομεν; οὐδὲν ἐκείνου
εἶδε πατὴρ Διοφῶν χρῆμ' ἀνιαιρότερον.

M 92^r

520. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C

Εἰς Τίμαρχον υἱὸν Πανσανίου Πτολεμαΐδος.

L

5 Ἦν δίζη Τίμαρχον ἐν Ἄιδος, ὄφρα πύθηναι
ἢ τι περὶ ψυχῆς ἢ πάλι πῶς ἔσσει,
δίζεσθαι φυλῆς Πτολεμαΐδος νῖέα πατρὸς
Πανσανίου· δῆεις δ' αὐτὸν ἐν εὐσεβέων.

M 90^v

521. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C

10 Εἰς <Ἰππακὸν> καὶ Διδύμην τινὰς οὐκ ἀφανεῖς.

L

Κύζικον ἦν ἔλθης, ὀλίγος πόνος Ἰππακὸν εὗρεῖν
καὶ Διδύμην· ἀφανῆς οὐ τι γὰρ ἡ γενεή·

τίς δηρὸν scribendum esse putat Mein. (τίς δὲ εὖ Herw.) | οἶδε P
ἡνίκα Pl εἵνεκα Scheer ἡνίδε Schneider p. 363, 14 χαρμι τὸν P
(Χαρμιτὸν Pl^a.^a; τὸν om. Plⁱ, superscr. sch.^B) | ἡμετέροισ Pl
1 τῇ ἑτέρῃ Pl | cf. 271, 3 ἀντὶ δ' ἐκ. (Call.) 2 πῆμ' Schmidt |
ἀνιαιρότερον PPl, -αρότ. Jac. || 3 sqq. Pl^M III^b c. 1 (εἰς ἀγαθοῦς
ἄνδρας), 7 (Pl^E c. 1, 24); ap. Ir. p. 90 post 447 3 sq. titulum
om. Pl^M, Καλλιμάχου Pl^E; nom. auctoris lemmati subiecit C

3 αὐτοῦ καλλιμά^χ C 4 τίμα^χ et πτολεμαΐ^δ L | Timarchum de
animae post mortem condicione scripsisse put. Jac., Pythago-
reum ducit Heck., philosophum Alexandrinum Metroclis disci-
pulum, cuius Diog. L. VI 95 mentionem facit, a Call. celebrari
docet Mein. 5 cf. 38, 370 | ἦν (?) P | (ἐς Ἀ. Plⁱ Ir.) 6 ἢ (?) τί P
ἢ τί Pl^M Plⁱ.^a ἢ τι Pl^a (τοῦ τι Reiske); cf. XI 354, 4 | περὶ P |
εἰ παλίπους ἔσεται Reiske | ἢ πάλι πῶς PPl, ἢ εἰ πάλι πῶς
Mein. | ἔσσει P ἔσεται Pl 7 δίζησθαι Mein. (Κεκροπίδην —
Πανσανίου, δῆεις αὐτὸν olim Jac.) | Ptolemaidem phylam non
Atticam, sed cognominem Alexandrinam dici censet Mein. (cf.
Anal. Alex. p. 348) 8 cf. Kb. 569, 12; ERohde Ps. 672 || 9 sqq.
Pl^M III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 22 (Pl^B c. 6, 23); ep. est
ap. Ir. p. 90 inter VII 451 et 317 9 Καλλιμάχου Pl; imitatur
poeta Asclepiadis ep. 500; cf. epp. 499, 502, 540, 544, 569, 589, 631,
718 10 εἰς κύζικον L; scripsi Ἰππακὸν, poterat εἰς Κυζικηνὸν
Ἰππακὸν scribi vel (cum Boiss.) εἰς Κυζικηνοῦς Ἰππ. καὶ Διδύ-
μην vel etiam εἰς Κριτίαν Ἰππακοῦ καὶ Διδύμης υἱὸν | τινὰς

καί σφιν ἀνιηρόν μὲν ἐρεῖς ἔπος, ἔμπα δὲ λέξαι
τοῦθ', ὅτι τὸν κείνων ᾧδ' ἐπέχω Κριτίνην. M 32^r

522. ΤΟῦ ΑἴΤΟΥ. C

Εἰς Τιμονόην θυγατέρα | Τιμοθέου τοῦ Μηθυμναίου. L

5 Τιμονόη· τίς δ' ἐσσί; μὰ δαίμονας, οὐ σ' ἄν ἐπέγνων,
εἰ μὴ Τιμοθέου πατρὸς ἐπῆν ὄνομα
στήλῃ καὶ Μήθυμνα τετὴ πόλις. ἦ μέγα φημι
χῆρον ἀνιᾶσθαι σὸν πόσιν Εὐθυμένην. M 34^v

90 523. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ. C

10 Εἰς Κίμωνα | τὸν Ἰππαίου υἱόν. L

Οἵτινες Ἀλείοιο παρέρπετε σῆμα Κίμωνος,
ἴστε τὸν Ἰππαίου παῖδα παρερχόμενοι.

οὐκ' ἀφ' ἂν ex τινάσουκαφ. cr. C (compendio supra *ν* adposito hic non *ης* sed *εις* notat L) p. 364, 11 (Κύσικον Ir.) | ἦν P | ἐθέ-
λησ P | ὀλίγος P | verba ὀλ. πόνος olim parenthetice, inf. εὐρεῖν
pro imperativo accipiendum putavit Jac.; cf. VII 694 ep. Addaei,
qui ad argumentum quamvis dissimile formam ep. Callimachei
accommodavit

1 ἀνιηρόν — ἔπος in πένθιμον ἀγγελίην convertit Apollon.
631, 2 | ἔμπαδε P; ἔμπα trochaice usurpatur ut VIII 18, 2, Pind.
Nem. IV 36 | λέξον Pl: cf. εἰπεῖν 499, 3; 589, 1sq. 2 τοῦθ' ὅτι P |
κείνων ~ ἔχω κριτίνην P in t., ~ add. C, qui ᾧδ' ἐπέχω κριτίνην in
fine vs. scr., κείνων υἱὸν ἔχω Κριτίαν Pl; certa vid. neutra harum
coniect., f. ξεῖνον excidit post κείνων | cf. 499, 3; 631, 3 ||

3 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυν.), 25 (Pl^E c. 12, 25); exstat ap.
Ir. p. 89 (inter VII 729 et VII 519) 3 Καλλιμάχου Pl 4 εἰς

τιμονίην θυγατ^ρ L (cf. ad 5) | τ⁸ μηθ. L 5 τιμονίη P, cr. Pl
(Τιμώνη Mein.) | τίς δ' ἐσσί PPl; ἦε τίς ἐσσι s. ἦ τίς δὴ σύ (vel
ποῦ δ' ἐσσί) Mein., ἐν τοίσδεσσι; M. Schmidt, τῇδ' ἐσσί Polak (Τι-
μονόης τόδε σῆμα Jac.) | οὐσ' ἄν A, in οὐσ' ? ἄν mut. C | Timonoes
imaginem in sepulcro positam esse monet Weissb. p. 95 6 μῃ
A^{ac} | τιμοθέου P^{pr} -θεοῦ? A^{ar} 7 στήλῃ Pl^M (cum P) στήλῃ Pl^I |
μίθυμνα Pl^{I. a. b} μῆθ. PPl^{M. a} | ἦ (ῖ rest. C) PPl^{I. b. a}; ἦ (ex ἦ cr.)
Pl^M (Pl^{a. a}) || 9 sqq. ep. om. Plan., non exstat ap. Ir.; in

apogr. Buh. est p. 146 (n. 69) 10 ἱππ^ραί^ρου ex ἱππέου cr. L
11 οἵ τινες ἀλείοιο P | Ἀλείοιο ('ab Elide' ap. B.^m) Salm. (Ἠλείοιο
Ernesti); v. fr. 99 | σῆμα P; σᾶμα Heringa, Jac. (qui simul Ἰππαίω

524. ΤΟῦ Αἴτοῦ.

C. Pl

Εἰς τὸν Ἀρίμμη τοῦ | Κυρηναίου νῖόν, | Χαρίδαν. L

α. Ἡ δ' ὑπὸ σοὶ Χαρίδας ἀναπνέεται; β. Εἰ τὸν Ἀρίμμη
τοῦ Κυρηναίου παῖδα λέγεις, ὑπ' ἐμοί.

α. ὦ Χαρίδα, τί τὰ νέρθε; γ. Πολὺ σκότος. α. Αἱ δ'
ἄνοδοι τί;

γ. Ψεῦδος. α. Ὁ δὲ Πλούτων; γ. Μῦθος. α. Ἀπωλόμεθα.

γ. Οὗτος ἐμὸς λόγος ὕμιν ἀληθινός· εἰ δὲ τὸν ἡδὺν
βούλει, Πελλαίου βοῦς μέγας εἰν Αἶδη. M 32^r

reponere debebant: cf. O. Schneider ad hoc ep.) p. 365, 12
ἴστε P | (Ἰσταίου s. Ἰππίου temere Reiske) ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισ.), 23 (Pl^B c. 6, 24);

cf. Kaib. 646a (A. P. XI 8); Ov. Met. XV 154 2 εἰστ^o ἀρίμμη

L | χαρίδαν ex — λαν? cr. L 3 cf. XII 71, 3 | ὑπο P | Χαρίδας

Reiske: at cf. Herodian. II 651, 35 | (Ἀρίμμη Blomf.: v. Herod.
II 653, 18) 4 Κυρηναίου Pl^{Mar} | ὑπεμοί P 5—8 tetra-

stichon tamquam ep. peculiare et novo lemmate et auctoris
nomine instructum in P: εἰς τὸν αὐτὸν L τοῦ αὐτοῦ C, itemque
nota init. praefixa est alteri epigrammatis hexametro, quam
postea tamen rec. man. induxit 5 Χαρίδαν Mein. | πολὺ Pl,

πολὺς P: cf. 317, 2 | ἄνοδοι: 'animorum in caelum sublatorum
reditus' Heck. 7 post μῦθος interpunctionem om. Pl,

add. C (sicut post ψεῦδος et Πλουτ. distinxit); ἀπωλ. Charidanti
partim edd., viatori trib. Heck. 8 ὕμιν P ὕμιν Pl^M (ὕμιν Pl^I) |

ἡδὺν P 9 βούλη Jac. | πελλαίου βοῦς (' rest. C) P π. βοῦς

Pl; Πελλαίου βοῦς Schneider, filium Pellaei cuiusdam (ab urbe
Syriae Pella propter tauros nobilitata oriundi) intellegens,
philosophum quendam animarum aeternitatem docentem atque
a Charidante inrisum; Πελλαῖος β. Salm. (Pellaeum inflatum
hominem ἀλαζόνα fingens); idem ci. Scalig., probat Heck.,
qui Charidantem Alexidis helluonem (cl. Athen. 161 b, 165 d)
apud Call. de boum Pellaeorum (cf. Oppian. Cyn. II 100) vi-
litate verba facere putat, distichon in fine ep. intercidis-
se existimans (conl. Callim. fr. 85: ἐκ τῶν ὄκου βοῦν κολλύβου
πιπρήσκουσιν); πελλαίου β. Jac. (qui πελλαῖος s. -αῖον pro num-
muli nomine aliunde non cognito habebat verbaque de vi-
litate rerum in Orco venalium intellegi volebat), κερματίου β.
idem (cf. Phot. lex. s. v. ὀβολός: ὀβολοῦ χίμαιρ' ἐν ἄδου); totum
pentametrum olim 'κολλύβου ἐμπέπραται βοῦς μ. εἰν Α.' vitiose

525. ΤΟΥΤ' ΑΥΤΟΥΤ'.

C

Εἰς Καλλίμαχον | τὸν Κυρηναῖον | ποιητήν, τὸν
γράφαντα τὰ αἴτια.

L

Ὅστις ἐμὸν παρὰ σῆμα φέρεις πόδα, Καλλιμάχου με
5 ἴσθι Κυρηναίου παῖδά τε καὶ γενέτην.
εἰδείης δ' ἄμφω κεν· ὁ μὲν κοτε πατρίδος ὅπλων
ἤρξεν, ὁ δ' ἤεισεν κρέσσονα βασκανίης.
οὐ νέμεσις· Μοῦσαι γὰρ ὅσους ἴδον ὄμματι παῖδας 5
μὴ λοξῶ, πολιοὺς οὐκ ἀπέθεντο φίλους. M 40^v

scr. Goettling, qui postea nihil mutavit Πελλαίου vocem (cum Brod.) ad Alexandrum, βοῦς ad Apim referens; βούλει, καὶ πελάνου (conl. Hesych. s. v. πέλανος) Bergk, λῆς, πελάνου βαιοῦ Mor. Schmidt, βούλεσθ', οὐ πελάνου Brink, βούλη, παλλαδίου Mein. (οὐδέ, τὸν ἡδύν, πωλεῖται χαλκοῦ βοῦς Fonteinus); βούλει τοῦ Σαμίον, βοῦς μ. εἴμ' Ἀίδη Mackail (cl. VI 310, 4); Πελλαίου (sc. βοῦς) Jacobsio duce Kaib., qui (Herm. 31, 266) nummum memorat Pellaeum bovis typo insignitum; mihi βοῦς μέγας eodem sensu usurpatum vid. atque apud Aesch. Agam. 36 (τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσση μέγας βέβηκεν, cf. Stratt. fr. 67 βοῦς ἐπεμβαίνει μέγας), ut τὸν ἡδύν λόγον, quippe abhorrentem a rei veritate, sibi proferre nefas apud inferos dicat Charidas; sed nil ausim mutare | εἰνατῶ P, εἰς Ἀίδην Pl ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 22 (εἰς ποιητάς), 47 (Pl^s c. 25, 59); ep. est ap. Ir. p. 89 (inter ep. VII 42 et 518); hexasticho tamquam distichon quartum ep. VII 415 perperam add. Schneider, qui tamen iure Batti nomen in manco ep. requirit 1—3 καλλιμάχ^χ εἰς τὸν αὐτ' οὗ¹ παρὰ Pl^M (Ir.) 2 sq. lemma εἰς καλλιμάχ^ο — τὸν γράψ. τὰ αἴτια scr. L, alterum lemma εἰς εἰς^τ praemittit C nomini auctoris (l. 1) adnexum; rectius lemma Plan. ep. monet scriptum esse in Battum, poetae Callimachi patrem, eundem Callimachi ducis filium 4 cf. VIII 188, Apollon. Dyscol. de synt. p. 106, 19 B | ὅστις et παρὰ P 5 γενέτην A (γενετήν Wilamow.) 6 ἡδείης P εἰδ. Pl | ὁ μὲν κοτέν (sic) P ὁ μὲν, ποτὲ Pl^M; κοτε Jac. | πατρίδος Pl^M 7 ἤεισεν P ἤεισε Pl^M (-σεν Pl^E) | κρείσσονα Pl: v. V 5, 2 | cf. Call. fr. 292 8 sq. schol. Hes. ad Theog. 81 adnotat haec: ἐντεῦθεν καὶ Καλλίμαχος ἔφη· 'Μοῦσαι — φίλους'; cf. Theocr. IX 35 8 (cf. hymn. in Art. 64) | ὅσους P | ἴδον (ιδ. A) ὄμματι P Pl βλέμματι εἶδον schol. Hes. (unde βλέπον ὄμματι proposuit Mein.) 8—9 παῖδας ἄχρι (' C) βίου (ἄχρι βίου A^{ac})

Fr. Cor. Mel.
epp. 526—529

526. ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΥ.

C. Pl

Εἰς Ὀθρυάδην | τὸν Σπαρτιάτην.

L

Ζεῦ πάτερ, Ὀθρυάδα τίνα φέρτερον ἔδρακες ἄλλον;
 ὃς μόνος ἐκ Θυρέας οὐκ ἐθέλησε μολεῖν
 5 πατρίδ' ἐπὶ Σπάρταν, διὰ δὲ ξίφος ἤλασε πλευρᾶν
 δοῦλα καταγράψας σκῦλα κατ' Ἰναχιδᾶν.

M 91^r

527. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

C. Pl

Εἰς Θεόδοτον | νέον τελευτήσαντα.

L

Θεύδοτε, κηδεμόνων μέγα δάκρυον, οἷ σε θανόντα
 10 κώκυσαν μέλεον πυρσὸν ἀναψάμενοι,
 αἰνόλινε, τρισάωρε· σὺ δ' ἀντὶ γάμου τε καὶ ἥβης
 κάλλιπες ἡδίστη ματρὶ γόους καὶ ἄχην.

M 94^r

PPl; παιῖδας μὴ λοξῶ schol. Theog. (λοξῶς Trincav.); scripturam genuinam μὴ λοξῶ Jac. censet in cod. Pal. cessisse inserto commentatoris Callimachi nomini, Ἀρχιβίου, quod cum in m. interpretationi adpictum esset ipsis poetae verbis librarius intulisset), π. μειλιχίῳ Valckenaer, π. ἀρχιβίους Reiske et K. Keil, π. ἀκρηβεῖς Bothe; ὄμμασι π. μειλιχίοις Heck., ἡματι π. ἀρχιβίῳ Korsch; ego ὄμμασι φαιδροῖς ἀρτιφνεῖς (et ὄμματι π. εὐχαρίτῳ) ci.; si βαस्कάνης vocis interpres prima vs. 5 verba addidit, scripseris: ἀρχιβίους γὰρ παιῖδας ὅσους ἶδον ὄμματι Μοῦσαι μὴ λοξῶ p. 367, 9 οὐκ' ἀπέθεντο C οὐκατέθεντο A^{ac} ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 20 (Pl^E c. 5, 56); cf. epp. 244, 430—32, 721; ep. est in cod. Gotting. Phil. 29 (fol. 138) 1 κολοφ^ω add. C, om. Pl 2 εἰσοθρυάδην (litt. ἡν factae ex compendio, quod potest αν significare, — ἀδαν? L^{ar}) P |

σπαρτιά^τ L 3 πέρ Pl^M | ἄλλων Pl^s 4 οὐκεθέλ. P: cf. 721, 3 5 ἐπι et διαδεξίφος P | πλευράν P -ρῶν Pl 6 κατατρίψας cod. Gott. | κατιναχίδαν P κατ' Ἰναχιδᾶν ex -δ^των¹ cr. Pl^M ||

7 sqq. Pl^M III^b c. 20 (εἰς νέους), 2 (Pl^I c. 23, 22); cf. Kaib. 201

7 Θεοδωρίδ^του¹ Pl^M 8 Θεόδοτον et τελεῦ^τ L 9 κηδεμόνες μέγα δάκρυον εἰς σὲ Pl (κ. μ. δάκρυσιν εἰς σὲ et κ. μετὰ μὲν δακρύων σε perperam Reiske) | ἐσσε^τ P οἷ σε Salm. | θανόντων P -τα Pl 11 αἰλινόλινε P, δῆνόλινε: accent. supra η positum post sustulit Pl^M δηνόλ. Pl^L.^a δεινόλινε Pl^b.^s, cr. Salm. (Scaliger) | σύ δ' Pl^M | ἀντι et ἥβησ P 12 Ἠδίστη (ut matris

528. ΤΟῦ Αἴτοῦ.

C

Εἰς Φαιναρέτην | τὴν ἐκ Λαρίσσης.

L

Εὐρύσορον περὶ σῆμα τὸ Φαιναρέτης ποτὲ κοῦραι
κέρσαντο ξανθοὺς Θεσσαλίδες πλοκάμους

5 πρωτοτόκον καὶ ἄποτμον ἀτυζόμεναι περὶ νύμφην·

Λάρισσαν δὲ φίλην ἥκαχε καὶ τοκέας.

M 93^r

529. ΤΟῦ Αἴτοῦ.

C

Εἰς Δωρόθεον υἱὸν | Σωσάνδρου.

L

Τόλμα καὶ εἰς αἶδαν καὶ ἐς οὐρανὸν ἄνδρα κομίζει,

10 ἃ καὶ Σωσάνδρου παῖδ' ἐπέβασε πυρᾶς,

Δωρόθεον· Φθία γὰρ ἐλεύθερον ἦμαρ ἰάλλων

ἐρραίσθη Σηκῶν μεσσόθι καὶ Χιμέρας.

M 91^r

nom. adderetur) Heck.: at cf. 181, 2 | ματρὶ P μῶρ Pl^M μητρὶ Pl^E ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 11 (εἰς γυναῖκας), 16; Pl^E c. 12, 57

1 Θεοδωρίδ^δ Pl^M (post VII 465) -δωρίδου Pl^E 2 φαιναρέτ^τ
την ἐκ λαρίσσης L 3 περισῆμα P | τ₁ο, C τα A^{ar} | ποτέ P ποτὲ
Pl^M τόδε Heck.; cf. 677, 1 5 πρωτότοκον 'καὶ' ἄπ. P δυστυχε-
στάτην φοβούμεναι sch.^B | περὶν. P 6 (ἃ Λάρισσαν Reiske) | δεφί-
λην P: cf. 492, 1; malim tamen Λάρ. δὲ πάτρην vel δὲ κλυτὴν
(cf. 735, 1; 256, 3) τοκῆας Pl^M Pl^L (τοκέας Pl^α, etsi principis Aldi-
nae epid. vitium non sustulit) || 7 sqq. Pl^M III^b c. 4 (εἰς ἀν-

δρεῖους), 21 (Pl^E c. 5, 57; Pl^B 5, 58) 7 Θεοδωρίδου Pl 8 δωρό^θ
L 9 ἐσουρανὸν P ἐς οὐρανὸν Pl^M 10 ἐπίβασε P ἐπέβ. Pl:
cf. Il. I 546 πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἄλ. | πυρῆς P -ρᾶς Pl
11 φθίαι (potius quam φθίαι) P ἄμαρ? 12 'in medio stabulo-
rum et caprorum' inepte Opsop. | σηκῶν (f. corr. ex σηκόν) P; Σι-
κῶν Brod., de Dalmatiae oppido cui est Σικοῦν nomen cogitans;
ignobilem Thessaliae vicum a poeta dici vidit Br. | 'καὶ' χιμέ-
ρας P κ. χιμέρας Pl; cf. Plin. H. N. IV 1, 3: 'In Epiri ora
castellum in Acrocerauniis Chimera' ||

530. ἈΝΤΙΠΆΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

C

Εἰς Νιόβην καὶ τοὺς | αὐτῆς παῖδας.

L

Μούναν σὺν τέκνοις, νεκνοστόλε, δέξο με, πορθμεῦ,
τὰν λάλον· ἀρκεῖ σοι φόρτος ὁ Τανταλίδας·

5 πληρώσει γαστήρ μία σὸν σκάφος· εἴσιδε κούρους

P 291 καὶ κούρας, Φοῖβον σκῦλα καὶ Ἀρτέμιδος.

M 32^v

531. ἈΝΤΙΠΆΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

C

Εἰς Δαμάτριον τὸν | Λάκωνα, ὃν ἡ μήτηρ ὡς |
φυγοπόλεμον ἀπέσφαξεν.

L

10 Αὐτά τοι τρέσσαντι παρὰ χρέος ὥπασεν ἄδαν
βαψαμένα κοίλων ἐντὸς ἄρη λαγόνων
μάτηρ, ἧ σ' ἔτεκεν, Δαμάτριε· φᾶ δὲ σίδαρον
παιδὸς ἐοῦ φύρδαν μεστὸν ἔχουσα φόνου,

1 — p. 371, 12 epp. 530—532 scripta vid. a poetis cor. Philippicae; Thessalonicensi tr. Setti duo priora (quamvis non prorsus indigna Sidonio) et Isidorus recte f. poetis Phil. adnumeratur 1 sqq. Pl^M III^a c. 7 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 4 1 ἀντιπᾶ^{τρ}

Pl^M | gent. Θεσσαλ^ο add. C, om. Pl 2 εἰς αὐ^τ (sc. αὐτό) post VII 311 Pl^M; εἰς τὴν αὐτήν praemittit nomini auctoris Pl^I (subicit Pl^s) | καὶ¹ τ^υ L 3 cf. VII 67 (Leonidae); 63, 1: τὸν κύνα Δ., νεκνοστόλε, δέξο με πορθμεῦ | συντ. A^{ac} 4 τὰν C

τὸν A^{ac} | cf. ἀρκεῖται VI 209 | τανταλίδης P Τανταλίδ^ο Pl^M -λίδος Pl^E 6 κούρ^ασ, C, -ρος (non -ρον) A^{ar} | σκῦλλα P (geminavit λ A, sed alterum λ neglegentius adnexuit vocali α) σκῦλα Pl; cf. XVI 131, 2 (τεκοῦσα γαστρὶ μιῇ) Φοῖβω θυμα καὶ Ἀρτέμιδι ||

7 sqq. ap. Buh. p. 146 (n. 69); cf. VII 230 7 Θεσσαλονιξ C

8 ἡ μῆρ ὡς L 9 φυγοπόλεμ^ο ἀπέσφαξ L 10 cf. 230, 3 (Erycii); 493, 3 | παραχρέος A^{ac}; cf. παραβάντα νόμους 433, 1 (Tymnae) | ὥπασεν (C, qui e ref.) P 11 vs. exhibet Suid. s. Ἀρης | βαψαμένη S. | κοίλων S. κοίλαν P; κοιλᾶν? | cf. IX 323, 6; VII 230, 4 (διὰ πλ. ὥσαμένα λαγόνων); 168, 4 12 ἄσ (s. ἄς) ἔτεκεν A^{ac} | φᾶ—φόνου (13) s. v. φύρδην S., s. φαδεσίδαρον S., | φᾶ δὲ, σίδ. P φαδεσίδ. S., S.¹ V 13 ἐοῦ? A^{ac} | φύρδαν (C) P S.¹ A^v S.² V.E φύρδην Suid. codd. nonnulli | ἔχουσιν (v serius add.) S.¹ V | φόνον S. praeter S.^{A.v} (qui φόνου tradunt cum P)

ἀφριόεν κοναβηδὸν ἐπιπρίουσα γένειον, 5
 δερκομένα λοξαῖς οἷα Λάκαινα κόραις·
 'Λεῖπε τὸν Εὐρώταν, ἴθι Τάρταρον· ἀνίκα δειλὰν
 οἷσθα φυγὰν, τελέθεις οὔτ' ἐμὸς οὔτε Λάκων.'

532. ἸΣΙΔΩΡΟΥ Αἴγεάτοιο.

C. Pl

Εἰς Ἐτεοκλέα ναυ|ηγόν, ἐν τῷ Τυρσηνικῷ
 πελάγει ναυαγήσαντα.

L

"Εκ με γεωμορίας Ἐτεοκλέα πόντιος ἐλπίς
 εἴλχυσεν ὀθνεῖης ἔμπορον ἐργασίης.

10 νῶτα δὲ Τυρσηνῆς ἐπάτευν ἀλός· ἄλλ' ἅμα νηὶ
 πρηνιχθεὶς κείνης ὕδασιν ἐγκατέδυν
 ἀθρόον ἐμβρίσαντος ἀήματος. οὐκ ἄρ' ἀλῶας
 οὗτος ἐπιπνεῖει κείς ὀθόνας ἄνεμος.

5

M 94^v

1 exstat vs. bis apud Suid., s. v. ἀφριόεν et s. κόναβος
 (altero loco vs. om. Suid.^v) | ἐπιπρίουσα (' C) P; ἐπιβρύ-
 χουσα Wesseling (cf. 433, 4 ὀδόντα ὀξὺν ἐπιβρύκους' Tymnae)

2 s. v. λοξή Suid. vs. praebet | δερκομένη S. | λοξαῖς θ'
 Bothe | λάκαινα P Suid. (λύκαινα Salm. λέαινα ap. G. R.^m; cf.
 433, 4 οἷα Λάκ. γυνά) 3 sq. distich. affert Suid. s. v. Εὐρώταν

3 εὐρώταν· C (S.), εὐρωτα P^{ao} | ἴθι (' C) P εἴθι S.^v | ἡνίκα
 S. | δειλὰν C (-λάν A^{ar}) -λήν Suid. (δειλᾶν Reiske, δειλῶς Jac.)

4 φυγὰν A^{ar} φυγάν· C (οἷσθα, φυγὼν Reiske, οἷσθα φυγεῖν
 Jac.) | φυγὴν τελέθειν Suid. (sed φυγῆιν¹ τελέθειν S.^v) | τελέθει^o

(σ C^s) P || 5 sqq. Pl^m III^b c. 19 (εἰς ναυαγήσ.), 27; Pl^e c. 22, 76
 (Pl^b 22, 74) 5 αἰγ. om. Pl 6 sq. εἴσετ., ἐν τ' τυριννί et ναυα-
 γήσαντα¹ L 8 ἐκ γαιωμορίης Pl^e ἐκ με γεωμ. cum P congruens

Pl^m 9 ὀθν.: cf. 156, 3 10 ἐπάτευν: aff. Jac. Opp. Cyn. II 217
 πόντον πατέουσι | ἀλλάμεν ἡὶ P ἄλλ' ἅμα ν. Pl 11 πρηνιχθεῖς:

cf. 652, 3; 'ἐπὶ πρόσωπον καὶ ἐπὶ στόμα πεσών' sch.^B | ὕδασιν P;
 noli οἷδμασιν inferre 12 ἀθρόον ἐκβρίσαντος PP^m Pl^{i-b},

ἐμβρ. Pl^s (Scaliger); malis ἀθρόον ἐπιβρίσ. cl. Apoll. III 344 (ἐπι-
 βρίσασαι ἄελλαι), sed ἀθρόον non mutandum: cf. 665, 4 | ἀήμα-

τος P Pl: πνεύματος interpretatur sch.^B | οὐκ ἀρ' ἀλῶας P (litteram
 o supra α vid. scripsisse ipse A, non spiritus asperum le-

nemque in unum iunxisse); οὐκ' ἄρ' ἀλῶας Pl^m (ἀλ. Pl^a.^o), οὐ
 γὰρ maluit Jac. 13 αὐτός P οὗτος Pl | κεισοθόνας P ||

533. ΔΙΟΝΤΣΙΟΥ ἈΝΔΡΙΟΥ.

Εἰς μέθυσον ὀλισθήσαντα.

Καὶ Διὲ καὶ Βρομίῳ με διάβροχον οὐ μέγ' ὀλισθεῖν,
καὶ μόνον ἐκ δοιῶν καὶ βροτὸν ἐκ μακάρων.

5 534. <ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΥ> Αἴτωλοῦ <ῆ> Αὐτομέδοντος. C

Εἰς Κλεόνικον ἐν | Θάσῳ ναυαγήσαντα. L

Ἀνθρώπε, ζωῆς περιφείδεο μηδὲ παρ' ὥρην
ναυτίλος ἔσθι· καὶ ὥς οὐ πολὺς ἀνδρὶ βίος. M 93
δείλαιε Κλεόνικε, σὺ δ' εἰς λιπαρὴν Θάσον ἐλθεῖν
10 ἠπείγεις, Κοίλης ἔμπορος ἐκ Συρίης,
ἔμπορος, ὧ Κλεόνικε· δύσιν δ' ὑπὸ Πλειάδος αὐτὴν 5
ποντοπορῶν αὐτῇ Πλειάδι συγκατέδυσ.

1 sqq. ap. Buh. p. 147 (n. 70) 1 ἀνδρίον C (ut depravatum ex Ἀλεξάνδρου ad titulum ep. seq. refert Menk); ep. ab eodem Dion. vid. compositum esse atque epp. V 80 (Διον. σοφιστοῦ)

sq.; cf. 398 2 ὀλισθῆσαν P: litt. ὀλισ in erasa clausula scr. C, qui primo participium addere omiserat 3 οὐ μέγ': cf. τὸ κρήγυνον V 57, 1 (Archiae) | ὀλισθεῖν A^{ac} 4 v. V 92, 4 τί μόνος πρὸς δὴ ἐγὼ δύναμαι | βροτῶν P, cr. Reiske | mutilum esse ep. sine causa suspicabatur Jac. || 5 sqq. Pl^M III^b c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 5 (Pl^{L.a.s} c. 22, 52); primum tantum dist. praebet Plan. idque Theocrito vindicat 5 θεοκρί Pl^M | αἰτω-

λοῦ: ~ primo scripserat C, sed claus. deleta αὐτομεδοῦ add. idem; Ἀλεξάνδρου excidisse ante αἰτ. probabiliter statuit Jac. (cf. Mein. An. p. 237), quamquam coronae Philippicae poetae, Automedonti, quae convenire videantur in ep. fort. reperiuntur (cf. σοφὸς ἔσθι XI 50, 5; ἀκνυμάντους ἔμπορος εἰς λιμένας in

pentam. X 23, 6) 6 θάσῳ ναυαγήσαν L 7 ἄνε Pl^M | μηδὲ P Pl^M | παρώρην P 8 ἔσθι καὶ ὥς P idemque Pl^M, ἔσθι ὥς (om. vocula καὶ) Pl^E (ναυτίλος ἔσθ', ὥς ἐστ' οὐ Τoup, ναυτίλος ἔστι καὶ ὥς Br.) | καὶ ὥς Ahrens; cf. Leon. VII 472, 5; Kb. 699, 6

9 δειλαῖε P 10 cf. VII 272, 3 11 ὑποπληάδων P: cr. Graevius | αὐτὴν P (displicet praemissum eidem pronomini in vs. 6 sequenti: f. αἰπήν) 12 ποντοπόρῳ ναύτη P (-πόρος ναύτης Graevius), cr. Pierson | propter vocem iteratam (Πλ.) cf. VI 182, 4 συγκατέδυσ (sic) P (συγκατέβης Gr.) | cf. Hes. op. 619 sqq. ||

. Cor. Mel.
p. 535—541

535. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

C. Pl. Σ

Εἰς Δάφνιν τὸν | αἰπόλον τελευτήσαντα | Θρηῆνος Πανός. L

Οὐκέθ' ὁμοῦ χιμάροισιν ἔχειν βίον, οὐκέτι ναίειν

ὁ τραγόπους ὁρέων Πὰν ἐθέλω κορυφᾶς.

5 τί γλυκύ μοι, τί ποθεινὸν ἐν οὔρεσιν; ὤλετο Δάφνις,
Δάφνις, ὃς ἡμετέρῃ πῦρ ἔτεκε κραδίῃ.

ἄστυ τόδ' οἰκήσω· Θηρῶν δέ τις ἄλλος ἐπ' ἄγρην 5
στελλέσθω. τὰ πάροιθ' οὐκέτι Πανὶ φίλα. M 32^v. Σ 79

536. ἈΛΚΑΪΟΥ [ΜΙΤΤΛΗΝΑΪΟΥ].

C. Pl

10 Εἰς Ἰππώνακτα | τὸν τῶν λάμβων | ποιητήν, τὸν | Ἐφέσιον. L

Οὐδὲ θανὼν ὁ πρέσβυς ἑῷ ἐπιτέτροφε τύμβῳ

βότρυν ἀπ' οἰνάνθης ἡμερον, ἀλλὰ βάτον

καὶ πνιγόεσσαν ἄχερδον, ἀποστύφουσιν ὀδιτῶν

χείλεα καὶ δίψει καρφαλέον φάρυγα.

1 sqq. Pl^M III^a c. 7 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 7; ep. exstat in sylloge, quae praecedat Euphemianae, Σ n. 79 (Σ^F 149^r, Σ^P 252^v) 1 μελεάγρ⁹ Pl^M 2 εἰς Δάφνιν (ceteris omissis) Pl^M Σ | τελευτῶ L | Panis statuæ in urbe positæ ep. inscriptum fuisse censet Jac.; cf. XII 128, Theocr. 3 3 v. V 203, 1 | οὐκ ἔθ' et οὐκ ἔτι Σ | ἔχειν βίον P (δρός?) 4 ἐθέλω Π. ὁρέων verborum ordine mutato Pl Σ | πᾶν P | κορυφᾶς? A 5 μ' ου¹ Pl^M (genetivum exhibent etiam Pl^E Σ) | ποθεινὸν ἐνούρεσιν (interpunctione om.) P 6 ἔτεκεν κραδίῃ Σ 7 τὸ δ' P τόδ' Pl^M Σ | ἐπάγρην P ἐπ' ἄγρην Pl Σ (ἐπ' ἄγρης Jac., qui genetivum in P tradi falso opinabatur) || 9 sqq. Pl^M III^a c. 22 (εἰς ποιητάς), 19; Pl^L c. 25, 19; Pl^S c. 25, 23; cf. VII 405, 408; XIII 3; ep. spectat Tzetz. περὶ διαφορᾶς ποιητῶν Cram. An. Ox. III 339, 20 9 μυτιλην¹ αἰον¹ add. C, om. Pl; ep. vid. Messenii, ad Mit. ref. Reitzenst. 10 εἰς αὐτ' ὄν¹ (post VII 408 Leonidae in Hippon. ep.) Pl | τὸν τ' ἰάμβ. L 11 sqq. cf. VII 22; 315; 320 11 οὐδὲ P | ἑῷ A^{ac} σῶ Pl^M ac | ἐπιτέτροφε A ἐπιτ. C ἐνιτ. Pl 12 ἀπ' οἰνάνθης ἡμερον A ἀπ' οἰνάνθης Pl | ἡμερον A^{ac} 13 cf. χείλεα στυφθεῖς IX 375, 3 | ἀποστύφ. C | ὀδιτῶν C ὀδίταν A^{ar} γρ ὀδόντ (sc. -των) C in m.^o (ὀδιτῶν

P 292 ἀλλά τις Ἰππώνακτος ἐπὴν παρὰ σῆμα νέηται, 5
 εὐχέσθω κνώσσειν εὐμενέοντα νέκυν. M 40^r

537. ΦΑΝΙΟΤ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΪ. C

Εἰς Μαντίθεον | νῖδον Λύσιδος | ἐπὶ ξένης τελευτήσαντα. L
 5 Ἡρίον οὐκ ἐπὶ πατρί, πολυκλαύτου δ' ἐπὶ παιδὸς
 Λῦσις ἄχει κενεήν τήνδ' ἀνέχωσε κόνιν,
 οὖνομα ταρχύσας, ἐπεὶ οὐχ ὑπὸ χεῖρα τοκῆων
 ἦλυθε δυστήνου λείψανα Μαντιθέου. M 92^r

538. ἈΝΤΊΤΗΣ. C

10 Εἰς Μάνη τινά. L

Μάνης οὗτος ἀνὴρ ἦν ζῶν ποτε· νῦν δὲ τεθνηκώς
 ἶσον Δαρείῳ τῷ μεγάλῳ δύναται. M 93^r

Pl) | cf. Tz.: οὐ βότρυν ἀλλ' ἄχερδον — στύφοντα p. 373, 14 δίψει
 (' C) P: cf. δίψει καρφαλέος IX 272 (Bianoris) | καρφαρέον Pl^{Mac}
 1 cf. 316, 3 ἦν δὲ παρέλθης (Leon.); 495, 3 (Alcaei), ἐπὴν A^{ac}
 ἐπ ἦν C | παρα A^{ac} | σῆμα νέηται P^{Pr} σῆμα δ' ηται? A^{ar} 2 κοι-
 μήσειν ad κνώσσειν vocem explicandam sch.^B | versum τὸν ἄνδρα
 κνώσσειν εὐμενῶς εὐχον κάτω supponit Tzetz. || 3 sqq. Pl^M III^b
 c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 25; Pl^E c. 6, 60 4 Θεοφά-
 νους Pl | γραμμᾶς C, om. Pl 4 ἐπὶ ξένῃσ' τελευτᾷ L 5 πολυ-
 κλαύτου Pl^{I.a} -κλαύστου Pl^M (-κλαύστῳ et παιδὶ Pl^{b.s}) | ἐπὶ
 παιδὸς P; offendit ἐπὶ praep. bis ratione differenti adhibita,
 malim Ἡρίον οὐκ κτίσε π. (v. 360, 1) 6 λύσις P^{Pr} λυσίς A^{ar} Λῦσι^σ
 ex Λύσι^σ (i. e. Λύσιος) cr. Pl^M: cf. 287, 2 | ἄχει P; ἔχῳ corr. ex
 ἄχει (potius quam ex ἄχοσ) Pl^M ἔχων Pl^E (ἐγὼ s. ἐγὼν — ἀνέ-
 χωσα 'aut certe ἔλῳν: sublatum humo pulverem' Reiske) Λυσί-
 μαχος Heck. | κενεήν τήνδ' ἀνέχωσε P 7 ουχυπο P; Phaniae
 obversabantur Leonidea: κηδεμόνων ἐν χερσίν, ἐπεὶ κτλ. 665
 8 ναυηγοῦ λείψ. Jac. || 9 sqq. Pl^M II^b c. 12 (εἰς δούλους), 2;
 Pl^E c. 13, 6 9 lemma om. Pl^{M.I} ἄδηλον Pl^{a.s} 10 μάνη L
 (Μάνην?): cf. Suid. Μάνης· ὄνομα κύριον οἰκέτου, Athen. 263 B
 οὐ γὰρ ἦν τότε οὔτε Μάνης οὔτε Σηλὶς οὔδενι δοῦλος (Pherecr.),
 Arist. Av. 1311 11 οὗτος PPl δοῦλος Benndorf 12 ἶσον
 (circumfl. potius quam gravem, certe non acutum scr. A) P
 ἶσον Pl^M | Darium Codomannum ab Alexandro victum dici
 putat Bennd. | cf. Theaeteti ep. VII 727 ||

539. ΠΕΡΣΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ.

Εἰς Θεότιμον υἱὸν | Εὐπόλιδος καὶ Ἀρι|στοδίκης ναυηγόν. L

Οὐ προῖδών, Θεότιμε, κακὴν δύσιν ὑετίοιο
 Ἀρκτούρου κρνερῆς ἥψαο ναυτιλίας,
 ἢ σε δι' Αἰγαίοιο πολυκλήιδι θέοντα
 νηὶ σὺν οἷς ἐτάροις ἤγαγεν εἰς αἶδην.
 αἰαῖ, Ἀριστοδίκη δὲ καὶ Εὐπόλις, οἳ σ' ἐτέκοντο, 5
 μύρονται κενεὸν σῆμα περισχόμενοι. M 94^v

540. ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

C. Pl

10 Εἰς Μῆνιν καὶ Πο|λύνικον υἱοῦς | Χαρίνου. L

Πρὸς σε Διὸς ξενίου γουνούμεθα, πατρὶ Χαρίνω
 ἄγγειλον Θήβην, ὦνερ, ἐπ' Αἰολίδα

1 sqq. Pl^M III^b c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 28; Pl^E c. 22, 75
 1 Θεοφάν[ου] Pl^M: cf. ad VII 537 | nom. auctoris lemmati
 subiecit C | ποιητ add. C 2 Θεότιμ L 3 ὑετίοιο (ὅ ex ἡ cr.) Pl^M
 4 ἥψαο? P 5 διαιγαίοιο P | πολυκλήιδι P -κλήιδι Pl^M: cf. Od.
 θ 161, ψ 324 6 συνοῖς ἐτάροις P; cf. ἔων 730, 8 7 αἶ αἶ (s. αἶ αἶ)
 P αἶ αἶ Pl^M; cf. 730, 6 | οἷς ἐτέκοντο P || 9 sqq. ep. bis exhibet Pl^M:
 in l. III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 24 (M₁) et III^b c. 5
 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισ.), 26 (M₂); in Pl^E semel exstat ep.
 c. 6, 24, nisi quod Pl^a carmen e priore autographi loco (M₁)
 in textum, ex altero (M₂) in epidiorthosim recepit (epid. se-
 quuntur Pl^{a.n}, partim Pl^{s.w}) 10 μῆνιν ex μῆνιν cr. L
 11 sqq. cf. VII 499 (Theaeteti), 500 (Asclep.), 502 (Nicaen.), 521
 (Call.), 544, 569, 631 (Apollon.); Dam. proxime accedit ad Theaet.
 11 προσδιὸς P πρὸς διὸς M₁ Pl^{l.b} Pl^a in t. πρὸς Ζηνὸς M₂ Pl^a
 in ep. Pl^{a.n.s}; πρὸς σε Δ. Canter πρὸς σὲ Δ. Jac., cf. 499, 2; XII
 80, 3 | πρὶ Pl^M: cf. 499, 3; 500, 2 12 Θήβην Troadis Ἰπποπλα-
 κίην dici negat Heck. (f. Thebas Thessalicas dicit, unde auctorum
 indices quibus notantur epp. 540 sq. permutandos, 540 igitur
 ad Persen, poetam Thebanum, referendum esse non coniece-
 rim; praeferit enim ep. 540 sermonis Damageti vestigia satis
 luculenta) | ὦνερ (᾿ rest. C, ὦν.? A^{ao}) P ὦνερ Pl^M | εὔπολιν
 A^{ar} ἐπ' αἰολίδα C; ἐπ' Ἀονίδα (ut Theb. Boeot. significaren-
 tur) Heck., certe Thessaliae urbem poeta vocare poterat Aeoli-
 cam (cf. γῆν τὴν Αἰολίδα Herod. VII 176)!

Μῆνιν καὶ Πολύνικον ὀλωλότε· καὶ τόδε φαίης,
 ὥς οὐ τὸν δόλιον κλαίμεν ἄμμι μόρον
 καίπερ ὑπὸ Θρηκῶν φθίμενοι χερὸς, ἀλλὰ τὸ κείνου 5
 γῆρας ἐν ἀργαλέῃ κείμενον ὀρφανίῃ. M 32^r. 92^r

5

541. ΤΟῦ ΑἴΤΟΤ.

C. Pl

Εἰς Χαιρωνίδην | τὸν ἀριστέα.

L

Ἔσθης ἐν προμάχοις, Χαιρωνίδη, ὧδ' ἀγορεύσας·
 Ἦ μόρον ἢ νίκαν, Ζεῦ, πολέμοιο δίδου,
 ἥνικα τοι περὶ Τάφρον Ἀχαιίδα τῇ τότε νυκτὶ
 10 δυσμενέες θρασέος δῆριν ἔθεντο πόνου.
 ναὶ μὴν ἀντ' ἀρετῆς σε διακριδὸν Ἄλις αἰεῖδει, 5
 θερμὸν ἀνὰ ξείνην αἵμα χέαντα κόνιν. M 31^v

1 μῆνην M₂ Pl^a in epid. | Πολύνεικον M₁ -νικον PM₂ Pl^b
 2 τὸν δόλιον P Pl; τόνδ' ὀλοὸν corrigas cl. locutione Homericā
 μοῖρ' ὀλοή, at cf. ἔλον δόλω 544 | ἄμμι P Pl, ἄμμε perperam
 Scaliger, ἀμφὶ Reiske: v. 432, 1 3 ὑπο P | Θρηκῶν P Θρη-
 κῶν M₂ Pl^a in epid. Pl^{a. n.}, θνητῶν M₁ Pl^{a. b. c.} (θνητῶν Brod.,
 ὑπ' ὀθνείων Reiske) | φθίμενοι: cf. 432, 2 (Damag.) | χερὸς ex
 χεροὶ cr. A | ἀλλὰτὸ P 4 κείμενον: cf. 497, 6 (Dam.) ||
 5 sqq. Pl^m III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 35 (Pl^b c. 5, 37) 5 τοῦ
 αὐτοῦ infra lemma scr. C, eundem tit. praecedente ep. VII 438
 (Damag.) Pl; epp. 438 et 541 ad idem Achaeorum cum Aetolis
 bellum spectare putabat Jac. 6 post τον ἀριστέα clausulae
 signum est erasum 7 sq. cf. ὧδ' — αἰέρας et τεθνάμεν ἢ
 φεύγειν εἵλετο Dam. 231 (432, 4) 7 ἔσβης Heck. | προμά-
 χοις_L C -μάχοισι A^{ar} 8 νίκην Pl^b | νίκαν Ζεῦ — δίδου: cf.
 XVI 95, 5 Ζεῦ πάτερ, ἀλλ' εἴη νικᾶν (Dam.) 9 ἥνικα P^{ac} |
 περιτάφον P | τάφρον Pl Τάφρον (ut nom. pr.) Jac. conl. Pau-
 san. IV 6, 2 (τῆς μάχης ἣν ἐμαχέσαντο ἐπὶ τῇ Τάφρῳ τῇ καλον-
 μένῃ μεγάλῃ), 17, 2; Polyb. IV 31 11 ναὶ μὴν P (οὐ μὴν s.
 ναὶ γῆν ἀλλ' Heck.) | ἀλλὰρετὴ σε P ἀλλ' ἀρετὴ σε Pl (Casaub.,
 clausulam vs. addens 'αἰὲν αἰεῖδει'); ἀλλ' ἀρετῆς σε Scaliger
 (ἀρετᾶς Br.), ἀμφ' ἀρετῇ σε Mein., ἀντ' ἀρ. σε Schneidewin
 (Unger): cf. 252, 2; Rohde Ps. 497 | ἄλις P ἄλις (Pl^b) ex ἄλις
 cr. Pl^m Ἄλις Scal. Salm. | αἰεῖδῃ P, cr. Pl: cf. VII 724, 3
 12 ἀναξιένην P | ξηρὴν proposuit sprexitque idem Jac. (cf.
 Pnyx. VII 208, 4) | χέαντο P ||

542. ΦΛΑΚΚΟΥ.

C. Pl

Εἰς παιδίον διερχόμενον τὸν ποταμὸν | Ἐβρον κρυσταλ-
λωθέντα, | <ἐνθα> καὶ τοῦ πάγου περιρραγέντος | ἐξολισθησαν
διεκόπη τὴν κεφαλὴν ὑπὸ | τοῦ παγέτου καὶ τέθνηκεν. L

5 Ἐβρον χειμερίοις ἀταλὸς κρυμοῖσι δεθέντος
κοῦρος ὀλισθηροῖς ποσσὶν ἔθραυσε πάγον,
τοῦ παρασυρομένοιο περιρραγὲς αὐχέν' ἔκοψεν
θηγαλέον ποταμοῦ Βιστονίοιο τρύφος.
καὶ τὸ μὲν ἡρπάσθη δίναις μέρος, ἡ δὲ τεκοῦσα 5
10 λειφθὲν ὑπερθε τάφῳ μόνον ἔθηκε κάρα.
μυρομένη δὲ τάλαινα 'Τέκος, τέκος,' εἶπε 'τὸ μὲν σου
13 πυρκαϊή, τὸ δέ σου πικρὸν ἔθαψεν ὕδωρ.' M 37^v

543. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C. Pl

Εἰς Θεογένην ναυαγόν, | ἐν τῷ Λιβυκῷ πελάγει |
15 ναυαγήσαντα. L

Πάντα τις ἀρήσαιτο φυγεῖν πλόον, ὁππότε καὶ σύ,
Θεύγενης, ἐν Λιβυκῷ τύμβον ἔθεν πελάγει,

1 sqq. Pl^m III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 36 (Pl^b c. 22, 34); cf. Philippi ep. IX 56, ubi L argumenti et initii (Ἐβρον) similitudine deceptus adnotat: τοῦτο διςσῶς κεῖται καὶ ἐν τοῖς ἐπιτυμβίοις καὶ ἐν τοῖς ἐπιδεικτικοῖς 1 ep. est Statyllii, cf. inprimis IX 117; Phalaeco tr. Menk (cf. XIII 27), Φλάκκου in Φλαβίου mutat Baehrens; de Pauli Diaconi specimine versibusque Gr. Scaligeri cf. Rubens. JJ. 1893, 764, Gr. Ep. 121 2sq. τον ποτὶ μὲ ἔβρ'. κρυσταλλῶ^{στ} L

3 τὸ πάγῳ περιρραγέν^ρ (addita litt. ρ supra lin. paulo tenuior, sed satis conspicua exstat in P) L | ἐξολισθεῖσαν (cf. ad VII 632) L 4 τὴν κεφαλὴν ὑπὸ του L | τέθνηκε^θ L 5sq. rec. man. adscripsit 'Thrax puer astricto | glacie dum lud^t in ebro': cf. Anth. Lat. IV 92 B., 111 Baehr., Herm. 28 p. 34 5 ἔβρον P | πάγοις interpretatur vocem κρυμοῖσι sch.^B | δὲ θέντος (i. e. δὲ θέντος A^{ac} δεθ. A^{pc}) P πεδηθεὶς Pl (cf. IX 56, 1) 6 κοῦρος (-ρας? A^{ar}, ρο C) P | πάγον? P^{ac} 7 ἔκοψε Pl -ψεν P 8 ὁξὺν ἡκονημένον supra θηγ. scr. sch.^B 9 τομὲν ἡρπ. P 10 ὑπερθε (ὑπ. P) τάφου — ἔθηκε P Pl ἐνερθε τ. Casaub. (at cf. IX 117, 2), ὑπ. (sc. πάγου) τάφῳ — ἔθ. Reiske, (λειφθὲν) ὑπ. τρύ-

ἦνίκα σοι κεκμηὸς ἐπέπτατο φορτίδι νηὶ
οὐλον ἀνηρίθμων κεῖνο νέφος γεράνων.

M 37^v

544. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς Δερξίαν τὸν Λάμπωνος τοῦ Φθιώτου.

L

5

ὑπὸ ληστῶν ἀναιρεθέντα.

C

Εἰπέ, ποτὶ Φθίαν εὐάμπελον ἦν ποθ' ἴκηαι
καὶ πόλιν ἀρχαίαν, ᾧ ξένε, Θαυμακίαν,
ὥς δρυμὸν Μαλεαῖον ἀναστείβων ποτ' ἔρημον
εἶδες Λάμπωνος τόνδ' ἐπὶ παιδὶ τάφον
10 Δερξία, ὃν ποτε μούνον ἔλον δόλῳ οὐδ' ἀναφανδὸν 5
κλῶπες ἐπὶ Σπάρταν δῖαν ἐπειγόμενον.

545. ἩΓΗΣΙΠΠΟΥ.

C. Pl

Εἰς Ἀριστόνουν τὸν | Χαιρεστράτου.

L

Τὴν ἐπὶ πυρκαϊῆς ἐνδέξιά φασι κέλευθον
15 Ἑρμῆν τοὺς ἀγαθοὺς εἰς Ῥαδάμανθυν ἄγειν.

φους — ἔκηε et ἔθ' ἤψε ego olim ci. p. 377, 11 μυρομένα P
-νη Pl | μὲν ex μὲν cr. Pl^m 12 πυρκαϊῇ P | πικρὸν: cf.
App. Plan. 211, 6 (Statyllii) | ἔθαψεν P Pl ἔδαψεν Herw. ||
13 sqq. Pl^m III^a c. 19 (εἰς ναυαγ.), 37 (Pl^b c. 22, 36; Pl^a
c. 22, 35); cf. quae de coturnicibus navigia mergentibus (item-
que de lolliginibus) tradit Plin. X 33 (XXXII 6) 14 ναυαγ^ο
(v ex η? cr.) ἐν τ' λιβυκῷ L 15 ναυαγήσαντ' L: cf. titulum
ep. 532 · 16 τίς P Plⁱ τις Pl^m | ἀρνήσαιο P, cr. Pl; cf. 639, 5
(Anth. Th.) 17 λιβυκῷ P

1 ἦνίκα σοι A^{ac} | κεκληγὸς? (cf. VII 745, 3 ἐπιβωσάμενον γεφ.
νέφος Ant.) 2 οὐλον (κεκλ.): cf. Il. P 755 ψηρῶν νέφος ἡὲ κ.
οὐλον κεκλήγοντες | ἀνηρίθμων (priorem accentum supra
η induxit ipse A) P | κεῖθι Herw. || 3 sqq. ap. Buh. p. 147
(n. 71) 5 verba ὑπὸ ληστῶ ἀναιρεθέντ' add. C 6 εἰπέ
ποτι P | ἦν πόθ' ἴκηαι P (cf. VII 499; 521; 569; 631; 718) 7 θαν-
μακίδαν P -κιδᾶν Mein. -κίαν Berkel; a Magnesia urbe,
cuius Hom. B 716 mentionem facit, Thaumaciam Maliacam
distinguit Steph. Byz. s. v. Θαυμακία 8 μαλεαῖον (non Μαλιαῖον)
P Λαμιαῖον Mein. | πότ' ἔρημον, (λημον, scr. C, -εμνον? A^{ar}) P;

ἦ καὶ Ἀριστόνοος, Χαιρεστράτου οὐκ ἄδάκρυτος
παῖς, ἡγησίλεω δῶμ' Ἄιδος κατέβη. M 30^r

546. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς Ἀρίστωνά πενήτηα | χῆνας ἀγρεύοντα. L

5 Εἶχε κορωνοβόλον πενίης λιμηρὸν Ἀρίστων
ὄργανον, ᾧ πτηνὰς ἡεροβόλιζε χένας
ἦκα παραστείχων δολίην ὁδόν, οἶος ἐκεῖνος
ψεύσασθαι λοξοῖς ὄμμασι φερομένης.
νῦν δ' ὁ μὲν εἰν' Αἶδῃ· τὸ δέ οἱ βέλος ὀρφανὸν ἦχου 5
10 καὶ χερός, ἣ δ' ἄγρη τύμβον ὑπερπέταται. M 93^v

v. 745, 2 p. 378, 9 τὸν δ' ἐπὶ P 10 δερξία P | cf. Od. 2 455
κρύβδην μηδ' ἀναφανδὰ 11 ἐπὶ P | duo epp. 543 sq. decerpta
esse ex cor. Meleagrea putat Menk, qui epigrammatis 533—545
fr. Mel. effici vult; Weisssh. epp. 535—546 coronae Mel. vindic-
cat || 12 sqq. Pl^M III^a c. 1 (εἰς ἀγαθὸν ἄνδρα), 12; in P ra-
sura est. (fort. litterarum ζτ) et supra poetae nominis termina-
tionem et ab initio lemmatis ante εἰς 14 de pictura rem
propositam illustrante cf. Weisssh. p. 103 | τὴν ἐπὶ P τὴν ἀπὸ
Casaubon. | ἐνδεξιά P | φασὶ P Pl^M | cf. Aen. VI 541 'dextera
quae Ditis magni sub moenia tendit, hac iter Elysiam', I. Gr.
Sic. et It. 642, 638; ERohde Ps. 513 15 ἐς Pl

1 οὐ κα δάκρυτος P 2 ἡγησίλεω: cf. Athen. 99B (Σιμωνί-
δης που ὁ ποιητὴς Ἀρίσταρχον εἶπε τὸν Δία καὶ Αἰσχύλος
τὸν Ἄιδην Ἀγησίλαον, cf. Aesch. fr. 406 W.), Callim. V 130
μεγάλῳ τίμιος Ἀγεσίλα, Kaib. 195, 2 || 3 Pl^M III^b c. 17 (εἰς
κυνηγούς), 3 (Pl^E c. 19, 3); cf. 338 3 indicem om. Pl^M ἄδηλον Pl^s;

ἀδέσπ. lemmati subiunxit C 4 ἀρίστωνά πενή χῆνας (sic) L

5 κόρων ὀβολὸν P Pl^M Pl^a (κορωνόβλον Pl^b), cr. Pl^s: ἔστι δὲ
ὄργανον ἰξευτοῦ add. sch.^B | ('ἀντὶ λιμένα' voci λιμηρὸν inepte
adposuit sch.^B) 6 πτηνᾶς P^{ac} πτανᾶς Pl^{ac} | ἡεροβόλιζε χέ-
νας P | χῆν^α Pl^M (Pl^a) χέας Pl^b χένας Pl^s (Scaliger); γρ. κί-
χλας sch.^B, quocum concinit Plⁿ; ἡεροβόλιζ' ἀγέλας non poteris
tueri cl. Hippol. 734 ποταναῖς ἀγέλαις, Ion. 106 πτηνῶν ἀγέλας

7 ἦ καπαραστίχων P, cr. Pl | οἶος ἐκεῖνος (-ῶ Pl^M) P Pl,
οἶδεν ἐκ. Jac., οἶος ἐκεῖνας Scaliger (Salm.), οἶον ἐκεῖνας Br.

8 ὄμμασι P 9 εἰν' αἶδῃ P | (τό οἱ Pl^b.^s) | ἦχον P ἦχου Pl
(ἦλον Reiske) 10 ὑπερπέταται ('C' AC) P ὑπερπέτεται Pl;
cf. V 258, 6; IX 91, 4; XII 102, 6; Sternb. App. 32 | propter senten-
tiam vs. cf. ep. 173 sq.; 578 (Agath.); VI 121 ||

547. ΛΕΩΝΙΔΟΥ 'ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ. 'ΙΣΟΨΗΦΟΝ. C^t

Εἰς τὴν Βιάνωρος θυγατέρα παρθένον τελευτήσασαν. L

Τὰν στάλαν ἐχάραξε Βιάνωρ οὐκ ἐπὶ ματρὶ
οὐδ' ἐπὶ τῷ γενέτα, πότμον ὀφειλόμενον,
5 παρθενικᾷ δ' ἐπὶ παιδί· κατέστνευε δ' οὐχ Ὑμεναίῳ,
ἀλλ' Ἀίδα νύμφαν δωδεκέτιν κατάγων. M 41^v

548. ΤΟῦ ΑἴΤΟῦ ΛΕΩΝΙΔΟΥ. 'ΙΣΟΨΗΦΟΝ. C

Εἰς <Δαίμονα> Ἀργεῖόν τινα συγγενῇ Δικαιοτέλους. L

Τίς Δαίμων Ἀργεῖος ἐπ' ἡρίῳ; ἄρα σύναιμος
10 ἔστι Δικαιοτέλους; Ἔστι Δικαιοτέλους.
Ἦχὼ τοῦτ' ἐλάλησε πανύστατον, ἢ τόδ' ἀληθές,
κεῖνος ὅδ' ἐστὶν ἀνὴρ; Ἐκεῖνος ὅδ' ἐστὶν ἀνὴρ. M 31^v

1 sqq. Pl^M III^a c. 27 (εἰς νίους καὶ θυγατέρας), 3 (Pl^E c. 31, 3) 1 sq. Λεωνίδου tantum Pl; duplici titulo ep. in-

structum est in P: εἰς κόρην παρ^θ. λ. ἀλ. ἰσόψ. in ipso textu scr. C, qui nom. auctoris (λ. ἀλεξανδρ^ς) in m. iteravit et lem-

mati (l. 2) ab L addito praemisit 2 βιάνωρος et παρ^θ

τελευτησ^ασαν¹ L 3 ἐ*χάραξε C ἐγχ. A^{ar} | οὐκεπι (et οὐδ' ἐπι in vs. sq.) A^{ac} 4 τῷι (ι C τῷ A^{ac}) γενέται (ι C) P | πότμον P,

τύμβον perperam Pl 5 παρθενικᾷ δ' ἐπὶ C -κῶι? δ' ἐπὶ

A^{ac} | οὐχυνμ. A^{ac} οὐχ' ὕμ. C 6 νύμφαν PPl^M (-φην Pl^I) | δώδεκέ-

τιν ex δῶδ.? cr. C | in fine vs. C, quod bis ab initio ep. adnota-

verat, repetit ἰσόψηφον (ad ep. sq. referendum); utroque disticho

ep. 547 summam litterarum 7247 contineri vidit Boiss. || 7 sqq.

Pl^M III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμ.), 25 (Pl^B c. 6, 26) 7 sq. Λεω-

νίδου Pl 7 lemmati (8) nomen auctoris praemisit, ἰσόψη-

φον subiunxit C 8 εἰς αργεῖον τινὰ L | θ' ἄμαστ^ο adpinxit

in extrema m. ora man. rec. 9 δαίμων PPl: nomen hoc

esse Argivi in cippo insculptum censet Jac.; ad statuam Daemonis

Argivi ep. referendum putat Weisssh. p. 104 | ἐπηρίῳ; (interrog.

signum C, spir. A C) P (ὕπ' ἡρίῳ Jac.) | ἦ ῥα falso Pl 10 ἔστι

(ι C) P | δικαιοτέλους P idemque Pl^M (-τέλους Pl^E) 11 ἡ

τὸ δ' αλ. P ἦ τόδ' ἀλ. Pl^M 12 ὅδ' ἐστὶν priore, ὅδ' εστ. altero

loco P | utriusque distichi summam litterarum eandem, 7150,

effici testatur Boiss. ||

549. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ. ἸΣΟΨΗΦΟΝ.

C

Εἰς Νιόβην τὴν ἀπολιθωθεῖσαν διὰ τὸ | ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ
τέτταρα καὶ δέκα τέκνα | θάψαι.

L

Πέτρος ἔτ' ἐν Σιπύλῳ Νιόβῃ θρήνοις ἀναλύξει
5 ἑπτὰ δὲς ὠδίνων δυρομένη θάνατον·
λήξει δ' οὐδ' αἰῶνι γόων. τί δ' ἀλαζόνα μῦθον
94 φθέγγετο, τὸν ζωῆς ἄρπαγα καὶ τεκέων; M 32^v

550. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ ΛΕΩΝΙΔΟΥ. ἸΣΟΨΗΦΟΝ.

C

Εἰς Ἀνθέα τὸν ναυ|ηγόν, ὃν ἐκ τῆς θα|λάσσης σωθέντα
10 λύκος ἀπέκτεινεν.

L

Ναυηγὸς γλαυκοῖο φυγὼν Τρίτωνος ἀπειλὰς
'Ανθεὺς Φθιώτην οὐ φύγεν αἰνόλυκον·

1 sqq. Pl^M III^a c. 7 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 5 1—3 Λεω-
νίδου εἰς αὐτό (post VII 530) Pl^M (εἰς τὸ αὐτὸ Λ. Pl^L, Λ. εἰς
τὴν αὐτήν Pl^s) 1 ἰσόψηφον C; isopsephia nec Palatina nec
Planudea ep. scriptura efficitur, receptis emendationibus meis
utriusque distichi eadem summa (7208) exsistit 2 τὴν ἀπολ.
διατο P | ἐν (C) μ. ἡμερᾶ* (C; deleta vid. litt. ι ante num. ι) P
3 ἰδ τέκν L 4 ἔτ' P | θρήνοισιν αἰάζει P Pl, correxi;
(θρήνοισιν) ἀγάζει et ἰάζει ci. Headlam de isops. nil addens |
in fine vs. ἰσόψηφον iterum scr. C 5 μῦρομένη (quantitatis
signum adposuit A) P (Pl), δυρ. scripsi (isopsephiae causa)
6 λήξει δ' — τί δ': prius s. alterum δ' omittendum censuit
Boiss. (falsa litterarum computatione ductus) | αἰῶνι ex αἰώνι
cr. A | γόον P γόον Pl, scr. γόων | τί δ' αλ. P: perperam δ'
(cum Boiss.) del. Dübner | μῦθον (μῦ C, ῥο? A^{ar}) P
7 ζωῆς ex ζοῆς cr. A | ἄρπαγα: rest. C || 8 sqq. Pl^M III^a c. 19 (εἰς
ναυαγῆς), 38 (Pl^L c. 22, 37; Pl^s. B c. 22, 36) 8 sq. Λεω-
νίδου tantum Pl; ἰσόψηφον post lemma (l. 9 sq.) scr. C; iso-
psephia traditis verbis non continetur, si quidem prioris di-
stichi litteris summa 9717, alterius 9722 conficitur 9 εἰς

ανθέατον L | ἐκ τῆς θαλάσσης^{στ} σω^τ λυκῷ ἀπέκτειν^{εν} L

11 sqq. cf. Antip. Thess. ep. VII 289 11 γλαύκοιο Pl^M

12 ἄνθεός P ἄνθεος Pl^M.^a | φθιώτην PPl; isopsephiae re-
stituendae causa (vel Φθειώτην vel) Φθιώτην δ' οὐ et πὰρ
χεῦμα legi vult Piccolomini | cf. αἰνολέοντα Theocr. 25, 168

Πηνειοῦ παρὰ χεῦμα γὰρ ὤλετο. φεῦ τάλαν, ὅστις
 Νηρεΐδων Νύμφας ἔσχεσ ἀπιστοτέρας. M 37^v

Fr. Cycli Ag.
 epp. 551—614

551. ἈΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

C. Pl

Εἰς Παῦλον καὶ Λητώ|ιον ἀδελφοὺς | ἐν Βοσπορίῃ
 5 τελευτήσαντας. L

Λητόιος καὶ Παῦλος ἀδελφεὼ ἄμφω ἔόντε
 ξυνὴν μὲν βιότου συζυγίην ἔχέτην,
 ξυνὰ δὲ καὶ Μοίρης λαχέτην λῖνα καὶ παρὰ θῖνα
 Βοσπορίην ξυνὴν ἀμφεβάλοντο κόνιν.
 10 οὐδὲ γὰρ ἀλλήλοιν ζῶειν ἀπάνευθε δυνάσθην, 5
 ἀλλὰ συνετρεχέτην καὶ παρὰ Φερσεφόνην.
 χαίρετον, ὦ γλυκερὼ καὶ ὁμόφρονε· σήματι δ' ὑμέων
 ὥφελεν ἰδρῦσθαι βωμὸς Ὀμοφροσύνης. M 30^v

552. ἈΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

C. Pl

15 Εἰς Περίκλειαν, | τὴν ἰδίαν μητέρα | κειμένην ἐν
 Βυ|ζαντίῳ. L, C

α. ὦ ξένε, τί κλαίεις; β. Διὰ σὸν μόρον. α. Οἶσθα τίς εἰμι;
 β. Οὐ μὰ τόν· ἀλλ' ἔμπης οἶκτρον ὄρω τὸ τέλος.

1 παρὰ P | si χεῦμα' ἐπεὶ vel (cum Rubens.) χῦμα γὰρ
 reposueris, eadem alterius ac prioris distichi summa (9717)
 evadet | τάλανόστις P 2 νύμφ|α|ς C -φαις A^{ar} | ἔσχεν P
 ἔσχεσ Pl || 3 sqq. Pl^M III^a c. 3 (εἰς ἀδελφούς), 1 3 σχολαστῖς
 C Pl^M, om. Pl^L.^a; v. 323 4sq. lemma scriptum est supra nom.
 auctoris | λητώϊον — ἐν βοσπορίῃ τελευτᾷ L 6 λητώϊος A Λη-
 τόιος Pl (Ἐλπίδιος Reiske) 7 cf. 378; 572, 5; 666, 5 | μεν P (τὴν Pl^w)
 8 καὶ μοίρης Wakef. | παραθῖνα P 9 Βοσπορίης Wakef. -ρίαν
 Jac. 10 οὐδε P | (ἀπάνευθε' ἐδυνάσθην Jac.) 11 ἀλλὰ συνετρ.
 P ἀλλὰ ξυντρεχέτην Pl (v. VI 76, 2) | καὶ παρὰ A 12 sq. disticho
 huic cμ ὦ cμ (i. e. σημείωσαι ὥραϊον) adpinxit L, v. ad 709, 6 (infra
 ὦ erasa vid. litt. χ, i. e. χρήσιμον, cf. ad 400) 13 ἰδρῦσθαι ('po-
 tius quam ~) P ἰδρῦσθαι Pl^M.^a ἰδρῦσθαι Pl^L.^a (ὥφελ' ἐνιδρῦσθαι

ἔσσι δὲ τίς; α. Περίκλεια. β. Γυνή τίνος; α. Ἄνδρὸς ἀρίστου,
ρήτορος, ἐξ Ἀσίης, οὖνομα Μεμνονίου.

β. Πῶς δέ σε Βοσπορίη κατέχει κόνις; α. Εἶρεο Μοῖραν, 5
ἥ μοι τῆλε πάτρης ξεῖνον ἔδωκε τάφον.

β. Παῖδα λίπες; α. Τριέτηρον, ὃς ἐν μεγάροισιν ἀλύων
ἐκδέχεται μαζῶν ἡμετέρων σταγόνα.

β. Αἶθε καλῶς ζῶοι. α. Ναί, ναί, φίλος, εὖχεο κείνῳ,
ὄφρα μοι ἠβήσας δάκρυ φίλον σταλάοι. M 34^v

553. ΔΑΜΑΣΚΙΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

C. Pl

Εἰς Ζωσίμην τινὰ | δούλην,

L

Ζωσίμη, ἥ πρὶν ἐοῦσα μόνῳ τῷ σώματι δούλη,
καὶ τῷ σώματι νῦν εὗρεν ἐλευθερίην. M 35^r

Wakef.) | ὁμοφροσύνας Pl (cf. 614, 14) || p. 382, 14 sqq. Pl^M III^a c. 11
(εἰς γυναικας), 21 (Pl^E c. 12, 21) 14 σχολαστις P, om. Pl^I
15 sq. ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ μητρὶ κειμένη (-νῃ Pl^M) ἐν Βυζαντίῳ Pl |
verba τὴν ἰδίαν — βυζ. scr. in ras. C, εἰς περίκλειαν tantum
superest de lemmatistae titulo, qui fort. conscriptus fuit in hanc
sententiam: εἰς π. | τὴν γυναικὰ Μεμνονίου | καὶ μητέρα Ἀγαθίου: |
τοῦ ῥήτορος <παῖς ἦν ὁ> ἐπιγραμματοφóρος 17 διασὸν P |
εἰμί, P εἰμί; Pl^M 18 οὐ ματόν P οὐ μὰ τὸν Pl^M | ἀλλ' ἐμῃ P |
ὄρῳ P Pl^M Pl^E praeter Pl^I, quae ὄρων exhibet

1 ἐσσίδε P | in fine vs. et P et Pl^M interpunctionem omit-
tunt 2 ἐξασίης P 3 cf. 569, 4 | βοσπόρη et μοίραν P 4 τηλε-
πάτριος P, cr. Pl (cf. 185, 2) 5 ὃς ἐν (ἴν? A^{ar}) P 6 ἐκδέχ.:
παράμενει superscr. sch.^B | μαζῶν A (qui primo vid. μαζόν
exarasse) 7 αἶθε P | ναὶ ναὶ P Pl^M (ναὶ καὶ Pl^a quae errorem
in epid. verbis 'τὸ δὲ ναὶ καὶ φ. ναὶ ναὶ φ. γραπτέον' tollit); cf.
V 266, 5 (Ag.) 8 ὄφρα P Pl^M | ἠβήσας P | φίλον post φίλος
habet quod offendat: ποθῶν? μολῶν | σταλάη Br. || 9 sqq. Pl^M III^a
c. 12 (εἰς δούλους), 3 (Pl^E c. 13, 3) 9 φιλοσοφ post δαμα-
σκίου add. C, om. Pl 10 τινὰ L 11 μόνῳ τῷ A 12 cf.
Soph. fr. 854: εἰ σῶμα δοῦλον, ἀλλ' ὁ νοῦς ἐλεύθερος | ad
liberum sepulcrum servae tributum Damascii verba refert Jac.
(cl. Martial. I 102, A. P. VII 178); cet. cf. Kb. 727, 8 δουλὲς
ὑπάρχουσα στέφανον τὸν ἐλεύθερον ἔσχευ ||

554. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

C. Pl

Εἰς Ἀγαθάνορα | υἱὸν Ἀρχιτέλους.

L

Λατύπος Ἀρχιτέλης Ἀγαθάνορι παιδὶ θανόντι
 χερσὶν διζυραῖς ἡρμολόγησε τάφον,
 5 αἰαῖ, πέτρον ἐκεῖνον, ὃν οὐκ ἐκόλαψε σίδηρος,
 ἀλλ' ἐτάκη πυκινοῖς δάκρυσι τεγγόμενος.

φεῦ, στήλη, φθιμένῳ κούφη μένε, κεῖνος ἔν' εἶπη 5

᾽Οντως πατρῷη χεὶρ ἐπέθηκε λίθον.

M 41^v

555. ἸΩΑΝΝΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ.

C. Pl

10 Εἰς τινὰ γυναῖκα | σώφρονα καὶ φίλαν|δρον.

L, C

Ἐς πόσιν ἀθρήσασα παρ' ἐσχατῆς λίνα μοίρης
 ἦνεσα καὶ χθονίους, ἦνεσα καὶ ζυγίους.

1 sqq. Pl^M III^a c. 27 (εἰς υἱὸν καὶ θυγ.), 4 (Pl^E c. 31, 4); cf. Weisssh. p. 54 1 gent. om. Pl; [φιλίππου θεσσαλῶ], C, quem Ιουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάτων ante ras. dedisse non contenderim; Phil. vid. auctor ep., licet cycli fr. interrumpat (cf. impr. IX 89) 2 εἴσαγ. L; lemmati vocem θανμαστόν et in marginis ora ᾧ (sc. ὠραῖον) idem add. 3 παιδι P 4 ἡρμολόγησε P (ἡργολάβησε Brod.); cf. IX 89, 2 | post τάφον distinxit Pl^M non item P 5 αἰ αἰ? A αἰ αἰ Pl^M | οὐκ ἐκόλαψε P 6 ἀλλετακή P | verba δάκρυσι τεγγ. reperiuntur apud Agathiam V 279, 6 7 (φθιμένη Pl^{a, b}) | πέλε FG. Schmidt | (κοῦρος? v. τ 523) | εἶπη Pl^M 8 πατρῷη P -τρῷη Pl^M | χεῖρ' A | ἐπέθηκε: alterum ε paulo neglegentius, non ι pro ε scr. A || 9 sqq. ep. 555 et 555b nunc unum carmen efficiunt hexast. in P: erasae sunt clausula in fine tetrastichi, nota initialis ante τοῦτο (555b. 1), sed relictus est alter titulus (p. 385, 3sq.), quem disticho 555b tamquam epigrammati peculiari add. C; duo epp. sunt in Pl: tetrastichon est Pl^M III^a c. 11 n. 26, sequitur dist. III^a c. 11, 27 (Pl^E c. 12, 26 et 27)

9 ἰὼ ποιῇ Pl^M | τοῦ βαρβονκάλλου add. Pl^M Pl^a in epid. ('ἐν ἄλλῳ Ἰωάν. π. τοῦ βαρβονκάλλου γράφεται' unde -κάλλου Pl^{a, b}, -κάλλου Pl^s), om. Plⁱ Pl^a in t. (cum P); ep. auctor est Barb., qui composuit IX 427 (cf. 427, 6 cum 555, 2) 10 εἰς τινὰ γυν. scr. L, [σώφρονα καὶ φίλαν]δρον add. C pro eis, quae post γυν. adiunxerat Lar' ἄνῳνυμον σώφρονα?; quem indicem ipse L corrigere studet notula ad alterum dist. adposita hac: μήποτε ἡ γυνὴ αὕτη (ἡ γυνὴ αὕτη P) | <ονοστῶ

35 τοὺς μὲν, ὅτι ζῶν ἄνδρα, τοὺς δ', ὅτι τοῖον.
ἀλλὰ πατήρ μίμνοι παισὶν ἐφ' ἡμετέροις. M 34^v

555 b. ΤΟῦ Αὔτοῦ. C. Pl

Εἰς τὴν αὐτήν. C

5 Τοῦτο σαοφροσύνας ἀντάξιον εὖρεο, Νοστῶ.
δάκρυά σοι γαμέτας σπεῖσε καταφθιμένα. M 34^v

556. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟῦ ἈΝΘΥΠΑΤΟΥ. C. Pl

Εἰς Σάτυρον τὸν μιμολόγον. L

Νηλειῆς Ἀΐδης· ἐπὶ σοὶ δ' ἐγέλασσε θανόντι,
10 Τίτυρε, καὶ νεκύων θῆκῃ σε μιμολόγον. M 92^r

ἐκαλεῖτο>; erasae nunc sunt duae voces ultimae (cf. ad p. 385, 5),
quas cum non reperisset Jac., pronomēn αὐτῇ perperam in αὐτοῦ
(‘ipsius poetae coniux’) mutavit p. 384, 11 ἐς P idemque
Pl^M εἰς Pl^E | (ἀθροίσασα Pl^I) | παρεσχατιῆς P 12 ἦνεσα P |
ζυγίους parum accurate ‘οὐρανίους’ interpretatur sch.^B

1 ὅτι P 2 πῆρ Pl^M | ἐφημετέροις P; cf. ad p. 384, 9 sqq.

3 τοῦ αὐτοῦ C Pl^M 4 εἰς αὐτό Pl^M εἰς τὸ αὐτό Pl^E; Nostus viatoris-
que diverbium hexasticho contineri putat Jac., qui in eiusdem
cippi partibus diversis tetrastichum et distich. insculpta fuisse
contendit 5 εὖρεονόστῳ P^{nc} εὖρε ονοστῶ (non ὄνεστῶ) A^{ar}
unde ονοστῶ ἐκαλεῖτο scr. L (cf. ad p. 384, 10), εὖρεο Νοστῶ Pl
(νοστῶ Pl^M lineolam supra o in eraso spiritu vel accentu ad
notandum nom. proprium addens) 6 δάκρυά σοι P δάκρυ
ἄ σοι Scal. | καταφθιμένα P | similia profert idem IX 425 σπεί-
σατε Βηρυτῶ δάκρυ καταφθιμένα || 7 sqq. Pl^M III^b c. 6 (εἰς

ἀρχαίους τινάς), 8 (Pl^E c. 7, 21) 7 ἔανθυπᾶ C τοῦ ἄνθου
Pl (om. Pl^I); ad eundem Theodorum (δὲς ἀνθύπατον) scriptum
esse Agathiae ep. I 36 censet Jac. 8 εἰς μῆμον inscr. Pl^{a, s},
titulum om. Pl^{M, I} | Σάτυρον interpretandi causa pro nomine
mimi vid. supposuisse L: cf. schol. Theocr. ad id. III 2 9 sq. cf.
Iuliani in Democritum ep. VII 59 9 ἐπισοὶ P | ἐγέλασσε
P Pl^M (-λασε Pl^I Pl^a in t., sed -λασσειν in epid.) 10 μιμο-
λόγον (signum productae voc. A) P ||

557. ΚΤΡΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ.

C. Pl

Εἰς Μαίην τινὰ | γυναῖκα τριάκοντα | καὶ τρεῖς χρόνους
ζήσασαν.

L

Τρεῖς ἐτέων δεκάδες Μαίης χρόνος· ἐς τρία δ' ἄλλα
5 ἔτρεχεν, ἀλλ' Ἀίδης πικρὸν ἔπεμψε βέλος.
Θηλυτέραν δ' ἤρπαξε ῥόδων καλύκεσσιν ὁμοίην,
πάντ' ἀπομαξαμένην ἔργα τὰ Πηνελόπης.

M 34^v

558. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C. Pl

Εἰς Ῥουφῖνον υἱὸν | Αἰθερίου τὸν σοφώτατον.

L

10

Εὐρέθη δὲ ἐν Προύσῃ.

C

Ἀιδης μὲν σύλησεν ἐμῆς νεότητος ὀπώρην,
κρύψε δὲ παππῶν μνήματι τῷδε λίθος.
οὔνομα Ῥουφῖνος γενόμεν, παῖς Αἰθερίοιο,
μητρὸς δ' ἐξ Ἀγάθης· ἀλλὰ μάτην γενόμεν.
15 ἐς γὰρ ἄκρον μούσης τε καὶ ἥβης ἤκον ἐλάσσας, 5
φεῦ, σοφὸς εἰς Ἀίδην καὶ νέος εἰς ἔρεβος.

1 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 28; v. 157 2 μαύην τινα

L: cf. ad 4 | τριακόντ' καὶ τρῶς (i. e. τρησ pro τρεῖς) L 4 (δε-
κάδας Pl¹) | μαύησ ex μάησ? cr. P Μαίης Pl (Μαιοῦς?), Μα-
ρίης Br. | εἰς? cf. Kb. 592, 3 5 ἀλλαιδης P 6 ἤρπαξεν ('A' C) P,
cr. Pl 7 ἀπομαξαμένην P^{po} -μιξαμ. ? A^{ar}; cf. app. Pl. 182, 4; 120, 1 |
ἔργα ('C) P Pl; cf. XV 9, 1 πάντα φέρεις ἔργα || 8 sqq. Pl^M III^a
c. 20 (εἰς νέους), 2 (Pl^E c. 23, 2); praecedit apud Plan. Calli-
machi ep. 453 (cui nullo titulo interposito ep. 558 adiungitur
in Pl¹); exstat ep. inter Callimachea ap. Ir. p. 89 adnexum
epigrammati 453; Diodoro grammatico ep. cycli non licet
vindicare conl. ep. 700, in quo nonnulla incerti auctoris pro-
pria inesse observavit Rub. 9 αἰθερίου L; hunc Aetherium
non diversum censet Vinc. a Simplicii philosophi fratre, cuius ut
epici Suid. s. v. Αἰθέριος mentionem facit; v. Suid. s. Πανόλβιος
et Ἐρύθριος, unde Aetherium Zenonis aetate fuisse existimes,
Panolbium epitaph. condidisse vix colligas | τον σοφῶ L 10 πρού-
ση (π corr. ex τ?) C 11 ὀπώρην A 12 παππαίωι P -πῶω Pl^M
(-πῶω Pl^E) 13 λεγόμεν FG. Schmidt | παῖς P παῖς Pl
14 μῶσ Pl^M | ἐξαγαθῆσ ἄλλα P | Ἀγάθης 'nom. proprium matris'
Reiske (Ἀγαθῆς Vinc.) 15 ἥβησ ἤκον P ἥβ. ἄνθος Pl^E;

κώκυε καὶ σὺ βλέπων τάδε γράμματα μακρόν, ὁδῖτα,
δὴ γὰρ ἔφυσ ζωῶν ἢ πάις ἢ πατήρ. M 38^r

559. ΘΕΟΣΕΒΕΪΑΣ.

C. Pl

Εἰς Ἀβλαβίον τινα | ἱατρὸν περίφημον. L

⁵ Εἶδεν Ἀκεστορίη τρία πένθεα· κείρατο χαίτην
πρῶτον ἐφ' Ἴπποκράτει καὶ δεύτερον ἀμφὶ Γαληνῷ,
καὶ νῦν Ἀβλαβίου γοερῷ περὶ σήματι κεῖται
αἰδομένη μετὰ κεῖνον ἐν ἀνθρώποισι φανῆναι. M 35^v

560. ΠΑΤΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

C. Pl

¹⁰ Εἰς Λεόντιόν τινα | ἐπὶ ξείνης τελευτήσαντα,
ἐπαινούμενον ἄνδρα. L

Εἰ καὶ ἐπὶ ξείνης σέ, Λεόντιε, γαῖα καλύπτει,
εἰ καὶ ἐρικλαύτων τῆλε θάνες γονέων, M 94^v

ἦγον (cum P) primo scripserat Pl^M, alio demum atram. in ἄνθος mutavit | cf. Leontii ep. XVI 286, 4 τῆς τέχνης ἦλθεν ἐς ἀκρότατον | ἐλάσσας: cf. IX 574, 3 p. 386, 16 (εἰσέπεσον, ne scripturae Planudeae verbum fin. deesset, Reiske)

2 cf. δῆποτε γὰρ IX 482, 5 (Agath.) | ζωῶν P ζώων Pl || 3 sqq. Pl^M III^a c. 14 (εἰς ἱατρούς), 1 (Pl^E c. 15, 1) 3 θεοσεβεῖας C -βίας Pl (Suid.^{A.B.E} s. v. Ζώσιμος); obversabantur poetriae Asclepiadis et Antip. in Aiacem vs. VII 145 sq. 4 ἀβλαβίον τινὰ L 5 Ἀκεστορίη: cf. Suid. s. v. Ἠπιόνη 6 ἐφίππ. et ἀμφιγαληνῷ P 7 ἀνλ.? pro ἀβλ. A^{ac} | γοερῷ P -ρῷ Pl; noli ci. γοερῶς ('miseranda' Grotius) 8 μετ' ἐκεῖνον frustra Br. | ἐνανθρ. P ἐνάνοισι Pl^M || 9 sqq. destitutum primo disticho exstat ep. in Pl^M III^a c. 20 (εἰς νέους), 3 (M₁), integrum in Pl^M III^b c. 20 (eiusdem argumenti), 3 (M₂); eodem modo Pl^E priore loco (c. 23, 3) versus 3—8, postea (c. 23, 23) plenum ep. exhibent (nisi quod deminutum carmen Pl^{a. n} omittunt); ad 23, 3 adnotavit sch.^B (sch.^w): περιτόν· ἐν γὰρ τοῖς ἐξῆς ὁλοσχερὲς γέγραπται 9 σέλεντιαρ⁸ (sic) C, σιλεντ. M₁ Pl^E, sed Πάυλον tantum M₂ (Pl^I₂) 10 λεόντιον τινὰ L 11 επ. ανδρα L 12 ἐπι P | ξείνησ P idem-que Pl^M ξείνοισ Pl^E: cf. 477; Kb. 432, 1 13 τῆλε θάνες P (Ludwich) τῆλ' ἔθανες Pl

πολλά σοι ἐκ βλεφάρων ἐχύθη περιτύμβια φωτῶν
δάκρυα δυστλήτω πένθει δαπτομένων.

πᾶσι γὰρ ἦσθα λίην πεφιλημένος οἷά τε πάντων 5
ξυνὸς ἔων κοῦρος, ξυνὸς ἔων ἕταρος.

5 αἰαῖ, λευγαλέη καὶ ἀμείλιχος ἔπλετο Μοῖρα,
μηδὲ τεῆς ἥβης, δύσμορε, φεισαμένη. M 38^r. 94^v

561. ἸΟΥΛΙΑΝΟΥ ἈΠΟ ΤΗ ΠΑΤΩΝ ΑἴΓΥΠΤΙΟΥ. C

Εἰς Κρατερὸν τὸν | σοφιστὴν νέον | τελεύτησαντα. L

Ἡ Φύσις ὠδίνασα πολὺν χρόνον ἀνέρα τίκτειν

10 ἄξιον εἰς ἀρετὴν τῶν προτέρων ἐτέων,

τὸν Κρατερὸν σοφίην τε καὶ οὖνομα, τὸν καὶ ἀνιγροῖς

P 296 κινήσαντα γόῳ δάκρυον ἀντιπάλους.

εἰ δὲ νέος τέθνηκεν, ὑπέρτερα νήματα Μοίρης 5

μέμφεο βουλομένης κόσμον ἄκοσμον ἔχειν. M 41^v

15 562. ἸΟΥΛΙΑΝΟΥ ἈΠΟ ΤΗ ΠΑΤΩΝ ΑἴΓΥΠΤΙΟΥ. C

Εἰς τὸν αὐτὸν Κρατερὸν. L

ὦ φθέγμα Κρατεροῖο, τί σοι πλέον, εἴ γε καὶ αὐδῆς
ἔπλεο καὶ σιγῆς αἴτιον ἀντιπάλους;

1 cf. q 490 ἐκ βλεφάρων | φλεφάρων P | χύθη M, Pl¹, | περι-
τύμβια M₁ | φωτῶν P Pl 3 sq. obversabantur fort. Paulo Leonida
in Aristocr. versus 440 3 οἷά τε P 4 ξυνὸς (quantitatis
signum add. A) P | κόσμος? | ἕταρος¹ M₂ 5 αἰ αἰ P M₂ αἰ αἰ M₁
ἀμείλιχος (ει ex ι cr.?) M₁ | ἔπλεο P M₂ Pl₂^{a.8} (Pl^a in epid.)
ἔπλετο M₁ Pl^E₁ Pl₂^{L.a.b} 6 μηδε P μὴ δὲ Pl^M | ἥβης A
7 sqq. Pl^M III^a c. 26 (εἰς ῥήτορας), 3 (Pl^E c. 30, 3) 7 ἰουλιανῷ
ἀπὸ ὑπατ^π αιγ^π C | ἰ. ἀπὸ ὑπάρχων Αἰγυπτίου Pl^M Pl^E (praeter
Pl¹, quae Ἰουλιανοῦ tantum praebet) 8 cf. Iuliani in Crateri
cathedram ep. IX 661 9 ἀνερ' ἔτικτειν P Pl ἀνέρα τίκτειν Lud-
wich; cf. 591, 3 10 ἐτέων P ex ὑέων? cr. Pl^M; ἐθέων s. γενέων?
11 cf. 599, 1; V 107 | ἀνιγροῖς P Pl, φάυλοις interpret. sch.^B (cf. Suid.
s. v. ἀνιγρός, Hes. s. ἀνιγροῦ); ἀνοίκτροις perperam Reiske (cf.

ζῶντος μὲν γὰρ ἅπαντες ἐφώνεον, ἐκ δὲ τελευτῆς
ὑμετέρης ἰδίην αὖθις ἔδησαν ὅπα.

οὔτις γὰρ μετὰ σείῳ μόρον τέτληκε τανύσσαι 5
ῶτα λόγοις, Κρατερῶ δ' ἐν τέλος ἡδὲ λόγοις. M 41^r

5 563. ΠΑΤΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ. C. Pl

Εἰς ζωγράφον τινὰ | εὐφυνῇ καὶ καλούμενον |
Χρυσόμαλλον. L

Σιγᾶς, Χρυσεόμαλλε, τὸ χάλκεον, οὐκέτι δ' ἡμῖν
εἰκόνας ἀρχηγόνων ἐκτελέεις μερόπων
10 νεύμασιν ἀφθόγγοισι· τεῇ δ', ὀλβιστε, σιωπῇ
νῦν στυγερὴ τελέθει, τῇ πρὶν ἐθελγόμεθα. M 92^r

Oppian. Cyneg. IV 406, Hal. III 188) p. 388, 12 γόῳ P Pl
(cf. VII 574, 7), μόρῳ olim Jac. | δάκρυα P -ον Pl; γόον δά-
κρυά τ' ? 13 sq. cf. Kaib. 574, 7 εἰ δὲ τρ. ζ. μόνον ἔσχ' ἐνιαυ-
τούς — δαίμονι μεμφόμεθα 14 ἄκοσμον cum accentu inducto
supra prius o P | cf. 574, 6 || 15 sqq. Pl^M III^a c. 26 (εἰς ῥήτο-
ρας), 4 (Pl^E c. 30, 4) 15 τοῦ αὐτοῦ Pl | ἀπὸ ὑ^{πτ} αἰγῶ^{πτ} C

16 lemmati verba θαυμαστὸν¹ ὅλον τὸ | ἐπίγραμμα add. L
17 φθέγμα σοφοῦ Κρατ. Hilberg | πλεον εἴ τε P πλ. εἴ γε Pl
1 ἐφώνεον (' C) P Pl; de acclamationibus auditorum ad-
mirantium intellegit Dübner, at certantium oratorum (ἀντιπ.)
significantur studia, quae victore remoto iacent 2 maiorem
versus partem ἰδίην — ὅπα om. A, supplevit C (congruens
cum Pl); ἰδίην scr. C in eraso αὖ ζτ^z (?) et exstat signum
z in m.^o | αὖθις C Pl; αὖτις? (ex XI 138, 2 noli εὐθὺς repetere)

3 οὔτις (~ C ' A) P | μετασειῶ μορον A^{ac} 4 ῶτα (' rest. C) P |
ἡδε A^{ac} || 5 sqq. Pl^M III^b c. 6 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 9 (Pl^E
c. 7, 22); versus in pantomimum epigrammatis εἰς ἀρχ. adiun-

git Pl. voce ἀρχηγ. (2) deceptus 5 σελεντι^α C, om. Pl (titulo
caret Pl^I) 6 ζωγράφον L, immo εἰς μῦμον; cf. Antipatri Th.
in Pyladem ep. XVI 290 7 χρυσόμαλλον L; pantomima Χρυσο-

μαλλῶ aetate Iustiniani florens memoratur apud Proc. hist. arc.
17 (cf. Suid. s. Χρυσ.) 8 σιγαῖ^ις C (i. e. -γᾶς), σιγαῖς A^{ar}
(αι diphthongum adhibens) σιγᾶς Pl^M | χρυσεόμαλλε P idem-
que Pl^M -μαλλε Pl^E | cf. ll. A 241 κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον |
οὐκέτι A Pl^M οὐκ ἔτι C 10 τεῇ δ' Pl^M | σιωπῇ* P^{pr} -πῇ? A^{ar}

11 ἐθέλγ. in fine pentametri occurrit etiam XVI 227, 4 (Pauli) ||

564. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς Λαοδίκην τὴν | Πριάμου θυγατέρα.

L

Τῇδ' ἐπὶ ἄκτερείστον ἐδέξατο γαῖα χανοῦσα
 Λαοδίκην δῆων ὕβριν ἀλευομένην.

5 σῆμα δ' ἀμαλδύναντος ἀνωίστοιο χρόνοιο

Μάξιμος ἐκδηλον θῆκ' Ἀσίης ὕπατος,
 καὶ κούρης χάλκειον ἐπεὶ τύπον ἐφράσατ' ἄλλη
 κείμενον ἀκλειῶς, τῷδ' ἐπέθηκε κύκλῳ.

5

M 92^v

10

565. ἸΟΥΔΑΙΑΝΟΥ ἈΠὸ ΤΠΑΤΩΝ.

C

Εἰς τὴν Θεοδότης εἰκόνα.

L

Αὐτὴν Θεοδότην ὁ ζωγράφος. αἶθε δὲ τέχνης
 ἤμβροτε καὶ λήθην δῶκεν ὀδυρομένοις.

M 34^v

1 sqq. Pl^M III^b c. 11 (εἰς γυναῖκας), 9 (Pl^E c. 12, 50); cf. 330

1 ἀδέσποτον lemmati subiunxit C, om. Pl^M.¹ 2 τ' περ. L; de Laodices obitu cf. Lycophr. 316, Quint. Sm. 13, 545 3 τῇδε πότ' P | ἀκτερείστον cum accentu eraso supra prius ε P | ἐδέξατο: cf. Quint. 13, 550 ἢ δὲ (sc. γαῖα) — κούρην δέξατο διὰν ἔσω κοίλοιο βερέθρου | χανοῦσα: cf. Lyc. 316 ἢ τοκάς νόνις | χανοῦσα κενθμῶ χεῖσεται, Quint. 546 4 δῆων P δηῖων Pl^M | ἀλευομένην P^{pr} ἀλευόμ. P^{ar} 5 sqq. de simili studio Lucii cuiusdam ad monumenta restauranda conlato v. Kaib. 394 σήματα συνθραυσθέντα — Λούκιος ἠρμόσατο 5 ἐξαλείψαντος et ἀπροσδόκητον sch.^B; ἀνοικτοτάτοιο Herw. 6 Μάξιμος: diversum esse a viro cognomine, cuius Diodorus poeta VI 243, 5 meminit, recte monent, eundem esse atque rhetorem ab Aristide (or. 47 p. 525) laudatum temere putat Brod.; ep. potest ab Iuliano (s. eius aequali) conditum esse; cf. χάλκει IX 797, 1 Iul. (χανοῦσα), ἔδεκτο IX 771, 1 Iul. (ἐδέξατο), χρόνος ἀμβλύνας VI 67, 7 Iul. (ἀμαλδ. χρόνοιο), χάλκεον εἶδος XVI 108, 4 et χαλκείην δάμαλιν IX 737, 1 Iul. (χάλκ. τύπον), προσέθηκε M. 737, 2 in claus. pentametri, πάντες ἐπεὶ VII 577, 3 (χάλκ. ἐπεὶ), etiam Iuliani de arbore in cathedram formata ep. IX 661 | ὕπατος: P 7 ἄλλη (α ex v cr.) A ἄλλη C Pl^M 8 (στύλῳ Reiske) || 9 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 29 (Pl^E c. 12, 29) 9 Ἰουλ. Αἰγυπτίου Pl^M (gent. om. Pl^I Pl^a in t.) | ἀπὸ ὑπάτ' add. C 10 εἶδ' Θεοδότ' εἰκ. L 11 αἶθε δὲ P; verba αἶθε — ὀδυρ. alteri personae (artificis laudes interpellanti) tribuit Dübner. 12 οδυρομένοις (signum quantitatis A) P ||

566. ΜΑΚΗΔΟΝΙΟΥ ΤΥΠΑΤΟΥ.

C

Εἰς τὸ τοῦ θανάτου | ἄδηλον καὶ τὸ τοῦ βίου |
δυστέκμαρτον.

L

Γαῖα καὶ Εἰλήθνια, σὺ μὲν τέκες, ἡ δὲ καλύπτεις·
5 χαίρετον· ἀμφοτέραις ἤνυσα τὸ στάδιον.
εἶμι δὲ μὴ νοέων πόθι νίσομαι· οὐδὲ γὰρ ὑμέας
ἢ τίνος ἢ τίς ἐὼν οἶδα πόθεν μετέβην.

M 33^r

567. ἈΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

C. Pl

Εἰς Κανδαύλην, | ὃν ἀπέκτεινεν ἡ γυνή | διὰ τὸ γυμνὴν
10 ὑπὸ Γύγον | ὀραθῆναι.

L

Κανδαύλου τόδε σῆμα· Δίκη δ' ἐμὸν οἶτον ἰδοῦσα
οὐδὲν ἀλιτραίνειν τὴν παράκοιτιν ἔφη.
ἤθελε γὰρ δισσοῖσιν ὑπ' ἀνδράσι μηδὲ φανῆναι,
ἀλλ' ἢ τὸν πρὶν ἔχειν ἢ τὸν ἐπιστάμενον.

1 sqq. Pl^M III^a c. 9 (εἰς βρέφη), 4; cf. X 118 (VII 339); ep. non demonstrativum, sed monumento inscriptum fuisse put. Weissb.

1 Μακεδονίου Pl | ^πτ add. C (in er. τ: cf. ad 2), om. Pl 2 θανατ̄ ex θανᾶ fecit C, quo commodius nomen auctoris superscriberet |
τοτ⁸ βίου L 4 Εἰλείθνια Pl | ἡ δὲ P | (καλύπτει Reiske)

5 ἀμφοτέραις^{αἰ} (αι L^s) P -τέραις Pl, ἀμφότεραι olim Jac.; post ἀμφ. distinxit P, ante Pl | στάδ.: v. Kb. 231, 3 sq. et 311, 4 δόλιχον βιότου σταδιεύσας 6 εἶμι P εἶμι Pl^M, cr. Br. | πόθι: cf. Apoll. Rhod. I 242 (Jac.) | νίσομαι P νείσομαι Pl, νείσομ. Br. | οὐδε P 6 sq. οὐ γὰρ ἐς ὑμέας Οἶδα τίς ἢ τίνος ὦν ἢ πόθεν μετέβην scr. Br., non emendans, ut putabat, verba, sed eorum structuram illustrans || 8 sqq. Pl^M III^a c. 7 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 1; ep. exstat in sylloge, quae praemissa est Euphemiana, n. 109 (Σ^F s. Flor. 57, 29 f. 152^r, Σ^P s. Par. 1773 f. 256^r) 8 nom. auctoris deest in Σ; σχολαστιδ̄ add. C, om. Pl 9 sq. εἰς Κανδαύλην tantum Pl; cf. Herod. I 8 sqq. |

ἀπεκτείνεν^{εν} ἡ γυνή δς̄ το γυμν̄ L (γυμν̄^{ην} frustra in γυμνή mutares) 10 ὑπο γ. ὀραθῆναι L 12 ἀλιτραίνειν Σ | παράκοιτιν (-τιν cr. ex -την) Σ^F 13 δυσσοῖσιν Σ^{F.P} cum Pl^L congruentes | ὑπανδράσι P | μὴ δὲ Σ Pl^M 14 ἀλλή P | ἐπιστάμενον Opsop.; ἐπιστ. tenet. Herw. 'eum qui adstitit' interpretans

ἦν ἄρα Κανδαύλην παθέειν κακόν· οὐ γὰρ ἂν ἔτλη 5
 δεῖξαι τὴν ἰδίην ὄμμασιν ἀλλοτρίοις. M 32^v. Σ 109

568. ἈΓΑΘΙΟΤ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΨ.

C

Εἰς τινὰ κόρην | [ἐπταετῇ] τελευτήσασαν. L

5 Ἐπτά με δις λυκάβαντας ἔχουσιν ἀφῆρπασε δαίμων,
 ἦν μούνην Διδύμῳ πατρὶ Θάλεια τέκεν.

P 297 Ἄ Μοῖραι, τί τοσοῦτον ἀπηνέες οὐδ' ἐπὶ παστοὺς
 ἡγάγετ' οὐδ' ἐρατῆς ἔργα τεκνοσπορίας;

οἱ μὲν γὰρ γονέες με γαμήλιον εἰς Ὑμέναιον 5

10 μέλλον ἄγειν· στυγεροῦ δ' εἰς Ἀχέροντος ἔβην.

ἀλλὰ θεοί, λίτομαι, μητρόσ γε γόους πατέρος τε

παύσατε τηκομένων εἵνεκ' ἐμεῦ φθιμένης. M 94^v

569. ἈΓΑΘΙΟΤ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΨ.

C.PI

Εἰς γυναῖκά τινὰ | Θεσσαλὴν ἐν Βοσπορίῃ τελευτήσασαν. L

15 Ναὶ λίτομαι, παροδῖτα, φίλῳ κατάλεξον ἀκοίτῃ,
 εὖτ' ἂν ἐμὴν λεύσσης πατρίδα Θεσσαλίην·

1 χρῆν ἄρα Opsop. Casaub. (cl. Herod. I 8 χρῆν γὰρ Καν-
 δαύλῃ γενέσθαι κακῶς) | (ἦν ἄρα) Κανδαύλῃ Reiske | παθέειν?
 Σ^Fac | ἔδει pro ἔτλη Σ^F.P 2 δεῖξαι P^{ac} || 3 sqq. Pl^M III^b
 c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 4; Pl^I c. 23, 24 (Pl^a c. 23, 23)

3 nom. auctoris om. Pl^M.I ἀδελον Pl^a, αγ. σχολαστις C
 4 ἐπταετῇ (C ἐπταετῇ L^{ac}) P: immo τεσσαρακαιδεκέτη; ad
 vs. 3 in nova p. adnotavit L: θρηνῶ ολον 'καὶ' παθητικὸν τὸ
 ἐπίγραμ'μα¹ 5 offendit trochaica caesura in quarto pede, neque
 sic verba ponere placet: Δις λυκάβ. ἔχουσιν ἀφῆρπασεν ἐπτά με
 δαίμων, cf. v. 7 6 ἦν A^{ac} | Θάλειαν (v vid. serius accessisse, sed
 scr. litteram f. ex ι correctam A) P Θάλεια Pl 7 αἱ μοῖραι P
 ὦ μοῖραι Pl, ἄ μ. Salm. 8 ἦγετε. P ἡγάγετ' Pl^M (qui ἡγά-
 γετ' ex ἦγετ' cr., sed prioris scripturae accentum delere om.)
 9 οἴμεν P^{ac} | τοκέες Pl 11 v. Kb. 624, 10; 570, 5 | ἀλλὰ P | μὴ τρόσγε
 A^{ar} μητρόσγε C -τε Pl | fort. praeferas: ἀλλὰ, θεοί, μητρόσ γε
 γόους, λίτομαι, πατέρος τε 12 τακομένων et φθιμένας P, cr.
 Pl | εἵνεκ' ? A^{ac} | pro φθιμ. in Agathiae ep. noli nomen mortuae
 (velut Κτιμένης) requirere, licet defunctae parentes v. 2 nomi-
 nentur || 13 sqq. Pl^M III^b c. 11 (εἰς γυναῖκας), 7 (Pl^E c. 12, 48); cf.

Ἐκτάθανε σὴ παράκοιτις, ἔχει δέ μιν ἐν χθονὶ τύμβος,
αἰαῖ, Βοσπορίης ἐγγύθεν ἡρόνος·

ἀλλὰ μοι αὐτόθι τεῦχε κενήριον ἐγγύθι σεῖο, 5
ὄφρ' ἀναμιμνήσκῃ τῆς ποτε κουριδίας. M 92^v

5

570. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C. Pl

Εἰς Δουλκίτιον | τὸν ἀνθύπατον.

L

Δουλκίτιον μὲν ἀνακτες ἄκρον βιότοιο πρὸς ὕλβον
ἤγαγον ἐξ ἀρετῆς καὶ κλέος ἀνθυπάτων.

ὥς δὲ φύσις μιν ἔλυσεν ἀπὸ χθονός, ἀθάνατοι μὲν
10 αὐτὸν ἔχουσι θεοί, σῶμα δὲ σηκὸς ὅδε. M 30^r

571. ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

C. Pl

Εἰς Πλάτωνα τὸν | κιθαρῳδόν.

L

Ὅρφέος οἴχομένου τάχα τις τότε λείπετο Μοῦσα,
σεῦ δέ, Πλάτων, φθιμένου παύσατο καὶ κιθάρη·

epp. 499 sq., 502, 521, 540, 544, 589, 631, 718 13 σχολαστιῶ add.
C, om. Pl 14 γυναιῖκα τινὰ et βοσπορίη τελευτησασαν, L
16 εὖ τὰν (potius quam τᾶν) P: cf. 500, 2 | λεύσῃ (acut. cr. ex
circumfl.?) P λεύσσης Pl^M -σσης Pl^E λεύσης Br.

1 ἔκτοθι τύμβ. olim ci. 2 αἰ αἰ? P αἰ αἰ Pl^M | (Ἡρόνος Brod.)
3 cf. 614, 13 | nec μοι placet nec ἀλλὰ οἱ inferre ausim, f. ἀλλὰ
καὶ (cf. V 275, 7) 4 ἀναμιμνήσκῃ P | ποτὲ P Pl^M || 5 sqq. Pl^M III^a
c. 1 (εἰς ἀγαθὸν ἀνδρας), 2; cf. Weissb. p. 62 5 ἀδέσπ. P Pl^M
Pl^{I.a} (Νικάρχον per errorem Pl^{b.s}) 6 Dulcitium circa a. 358
perisse ex Liban. epist. 24 p. 11 colligit Jac., qui illum sub Con-
stantio consularem Aemiliae fuisse docet (cf. Jac. Animadv. III 2
p. 255) 7 δούλκίτιον P δοῦλκ. (lineola nom. proprium indicans)
Pl^M | ἀνακτες et προσόλβον P 8 sq. ἐξαρετῆς et ἀποχθονός. P |
κεῖς? 9 sq. v. Rohde Ps. p. 672 9 ἔλυσεν: cf. Kb. 218, 8
10 (ἀθάνατον μὲν) ἦτορ ἔχ.? cf. 672 οὐρανὸς ἦτορ || 11 sqq. Pl^M
III^a c. 16, 1; epigrammatum εἰς κιθαρῳδοὺς caput exstat in am-
pliore sylloge continetque quattuor sepulcralia haec: VII 571,
597 sq., 612 (Pl^E c. 18, 1—4); unum ex iis (VII 598) iterum mi-
noris sylloges caput εἰς ποιητάς (III^b c. 22, 18) exhibet, cf. p. 3

11 σχολαστιῶ C Pl^M (om. Pl^I) 12 κιθαρῳδόν L 13 sqq. cf. Mosch.
epit. in Bion. 12, 65 13 τίς τότε P τίς ποτε Pl 14 σοῦ Pl

ἦν γὰρ ἔτι προτέρων μελέων ὀλίγη τις ἀπορρώξ
ἐν σαῖς σωζομένη καὶ φρεσὶ καὶ παλάμαις. M 35^r

572. ἈΓΑΘΪΟΤ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΨ. C. Pl

Εἰς ἄνδρα καὶ γυναῖκα | μοιχευομένους, οὓς | ἡ ὁροφὴ
5 πεσοῦσα κα|τέκτεινε. L

Οὐχ ὁσίοις λεχέεσσιν ἐτέρπετο λάθριος ἀνὴρ
λέκτρον ὑποκλέπτων ἀλλοτριῆς ἀλόχου·
ἐξαπίνης δὲ δόμων ὁροφὴ πέσε, τοὺς δὲ κακούργους
ἔσκεπεν ἀλλήλοισι εἰσέτι μισγομένους.
10 ξυνὴ δ' ἀμφοτέρους κατέχει παγίς, εἰν ἐνὶ δ' ἄμφω 5
κεῖνται συζυγίης οὐκέτι πανόμενοι. M 36^r

573. ΛΕΟΝΤΪΟΤ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΨ. C. Pl

Εἰς Χειρέδιον τὸν | ῥήτορα ἐν Ἀθήναις. L

Χειρεδίου τόδε σῆμα, τὸν ἔτρεφεν Ἀτθίς ἄρουρα,
15 εἰκόνα ῥητήρων τῆς προτέρης δεκάδος,
ῥηιδίως πείθοντα δικασπόλον· ἀλλὰ δικάζων
οὔποτε τῆς ὁρθῆς οὐδ' ὅσον ἐτράπετο. M 41^r

1 ἦν P | ὀλίγη P (noli linguere aut aliud eiusmodi voc. reponere) | τίς ἀπορρώξ P (Pl^I) 2 σωζομένη P Pl^M || 3 sqq. Pl^M III^a c. 18 (εἰς μοιχοῦς), 1 (Pl^E c. 21, 1); amplioris sylloges cap. 18 unum hoc exhibet ep., in III^b eiusdem argumenti cap. non exstat | cf. V 220 3 σχολαστις C (om. Pl^I) 6 οὐχοσίοις P 7 λέκτρον P Pl (post λεχέεσσιν malim θέλεκτρον s. φίλτρον; cf. V 110, 1) | ὑποκλέπτων: cf. V 266, 5; 268, 5 8 ἀλλάπίνης δε P, cr. Pl (an αἰφνιδίως?) 9 εἰς ἔτι P 10 cf. 666, 5; 551 | ἐνι? A^{ac} ἐνί Pl^M; cf. V 292, 12 11 κεῖνται ex κεῖται cr. Pl^M || 12 sqq. Pl^M III^a c. 26 (εἰς ῥήτορας), 1 (Pl^E c. 30, 1); cf. 579 12 σχολαστις add. C (Pl^M), om. Pl^I 13 Χαιρέβιον proponit Reiske 15 προτέρης: opponuntur aequales Chiredii oratores prioribus illis, qui decade a grammaticis selecta continebantur, nec cogitandum de altero recentiorum oratorum delectu (quem a Suida dici putant s. v. Νικόστρατος) 16 ἀλλαδ. P | cf. X 48, 3 17 οὐθ' ὅσον Pl οὐθ'όσον (sic) P οὐδ' ὅσον edd. ||

574. ἈΓΑΘΪΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ.

C. Pl

Εἰς Ἀγαθόνικον | τὸν δικολέκτην.

L

Θεσμοὶ μὲν μεμέληντο συνήθεις Ἀγαθονίκῳ,

Μοῖρα δὲ δειμαίνειν οὐ δεδάηκε νόμους,

5 ἀλλὰ μιν ἀρπάξασα σοφῶν ἡμερσε θεμίστων

8 οὔπω τῆς νομίμης ἔμπλεον ἡλικίης.

οἴκτρ' ὃ' ὑπὲρ τύμβοιο κατεστονάχησαν ἑταῖροι

5

κείμενον οὗ θιάσου κόσμον ὀδυρόμενοι·

ἢ δὲ κόμην τίλλουσα γόῳ πληκτίζετο μήτηρ,

10 αἰαῖ, τὸν λαγόνων μόχθον ἐπισταμένη.

ἔμψης ὄλβιος οὗτος, ὃς ἐν νεότητι μαραινθεὶς

ἔκφυγε τὴν βίотου θάσσον ἀλιτροσύνην.

M 38²

575. ΛΕΟΝΤΪΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ.

C. Pl

Εἰς Ῥόδην τὴν γυναικα Γεμέλλον, | τὴν Τυρίαν ἐν Βυζαντίῳ

15 τελευτήσασαν.

L

Σῆμα Ῥόδης· Τυρίη δὲ γυνὴ πέλεν, ἀντὶ δὲ πάτρης

ἵκετο τήνδε πόλιν κηδομένη τεκέων.

1 sqq. Pl^M III^a c. 20 (εἰς νέους), 4 (Pl^E c. 23, 4, sed Pl^a c. 23, 3) 1 σχολαστιῶ add. C Pl^M Pl^a (Pl^a in epid.), om. Pl^E praeter Pl^a; nomen auctoris lemmati subiecit C 2 duplex lemma scr. L, prius (εἰς αγ. τον δ.; cf. XVI 313, 3) in p. 297, alterum in nova p. (cancellatum a C) reperitur hoc: εἰς αγαθονικον . . . | νεώτερον νόμους | μελετην ποιούμ' ἐνον¹ (ante νεώτ. inductae sunt litterae δι, quippe δικολέκτην vocem e priore lemmate asciturus erat L) 3 θεσμοί: cf. Agath. V 291, 11 | conl. lemmate altero (μελέτην ποιούμενον) fort. μελετῶντο praeferas 5 ἐστέρησεν sch.^B 6 ἔμμορον? ἔμπαιον (cf. Od. v 379)? 7 οἴκτρ' et ὑπὲρ P 8 post κείμενον nec P nec Pl^M distinxerunt: referendum participium ad κόσμον | τὸν θιάσον P οὗ θ. Pl (οἰχόμενον θ.?) | ὀδυρ. P 10 αἰ' αἰ' P^{pc} αἰ' αἰ' Pl^M A^{ac}? (αἰ' — ἐφ' ἐσσανμένη 'terra amiciens' Reiske) | ἐπιστ. 'adstans sepulcro' Herw. (a poeta Byz. ἐπιστ. pro ἐφιστ. dici ratus) | τῶν ex τον? cr. P τὸν Pl^M Pl^E (nisi quod Pl^w τῶν exhibet) 12 cf. 308; 604, 3 || 13 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 30 (Pl^E c. 12, 30) 13 σχολαστιῶ add.

αὐτὴ ἀειμνήστοιο λέχος κόσμησε Γεμέλλου,
ὃς πάρος εὐνομίας ἰδμονα θῆκε πόλιν.

γρηῦς μὲν μόρον εὔρεν, ὄφελλε δὲ μυρία κύκλα 5
ζῶειν· τῶν ἀγαθῶν οὐ δεχόμεσθα κόρον. M 34^r

5 576. ἸΟΥΛΙΑΝΟῦ ἈΠὸ ὙΠᾶτων. C

Εἰς Πύρρωνα τὸν φιλόσοφον. Ἀμοιβαῖον. C^t

α. Κάτθανες, ὦ Πύρρων; β. Ἐπέχω. α. Πυμάτην μετὰ
μοῖραν
φῆς ἐπέχειν; β. Ἐπέχω. α. Σκέψιν ἔπαυσε τάφος. M 43^r

10 577. ΤΟῦ Αἴττοῦ. C₁

Εἰς Τίμωνα τὸν μισάνθρωπον ἐν τριόδῳ | κείμενον. C₁

Ὅστις με τριόδοισι μέσαις τάρχυσε θανόντα,
λυγρὰ παθὼν τύμβου μηδ' ὀλίγοιο τύχοι,

C Pl^m (om. Plⁱ) p. 395, 14 ἐν βυζαν^τ L; Berytum urbem, non Byzantium dici temere statuit Huet; v. Weisssh. p. 31 16 Ῥο-
δοῦς Grotius | δεγυνή P; cf. 306, 1, ne γένος requiras cl. 679, 3;
341, 1 | πέλε, νόσφι? 17 ἔκετο P

1 αὐτὴ Pl αὐτὴ (non αὐτὴ) P, αὐτὴ Br. 3 γρηῦς P
γρηῦς Pl | δέ μυρία P 4 ζῶειν P || 5 sqq. Pl^m III^a c. 28 (εἰς
φιλοσόφους), 38 (Pl^E c. 32, 38, sed Pl^s c. 32, 41); cf. Lucian.
vitarum auct. 27 5 sq. duplici titulo ep. instructum est in
P, alterum scr. C in t., alterum add. LC in m., scil. ἰουλιανῷ
ἀπὸ υπάτ^η C, εἰς πύρρων φιλόσοφον τὸν αναξάρχ^η | ομ^ηλητήν (L₁
ex ἡ? cr.) L | εἰς Πύρρωνα σκεπτικὸν ἀμιβαῖον (sic) ἰουλιανοῦ inscr.
Pl^m (Ἰουλ. εἰς Πύρρωνα tantum Plⁱ, Ἰ. εἰς Πύρρωνα σκεπτ.
ἀμοιβ. Pl^s; cf. verba κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν titulo ep. 163,
V 45 adscripta) 5 ἀπὸ ὑπ. om. C in t. (Pl); ἰουλιανῷ lemmati
(lin. 6) subiecit C 6 τὸν φιλ. C^t φιλ. τὸν Ἀναξάρχον ὁμιλ. L^m
σκεπτικόν Pl 7 κάτθανεν P, cr. Pl | μετὰ P 9 φῆς (ex
φῆς cr.) P Pl^m φῆς Pl^{l.a.s} | ἐπέχειν· ἐπέχη P, cr. Pl (α. Ἐπο-
χῆς σκέψιν Jac.); fort. ἐπέχη servandum (et tribuendum ei, qui
Pyrrhonem alloquitur) ut philosophus, cui iudicium cohibere
placet, ipse ἐπέχεσθαι, i. e. apud inferos cohiberi convincatur.
ἔσωσε τάφος Herw. || 10 sqq. Pl^m III^b c. 6 (εἰς ἀρχαίους τινάς), ὃ
(Pl^{l.a} c. 7, 18; Pl^s 7, 16); in P ep. bis exstat, scr. A p. 298 (P₁:

πάντες ἐπεὶ Τίμωνα νέκυν πατέουσιν ὁδῖται,
καὶ μόρος ἄμμι μόνοις ἄμμορος ἡσυχίης. M 92^r

578. ἈΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ. C. Pl

Εἰς Πανοπέα | τὸν λεοντοφόνον | καὶ παρδαλιοκτόνον, | L
5 ὑπὸ σκορπίου δηχθέντα καὶ τελευτήσαντα. C

Τὸν κρατερὸν Πανοπῆα, τὸν ἀγρευτῆρα λεόντων,
τὸν λασιοστέρων κέντορα παρδαλίων,
τύμβος ἔχει· γλαφυρῆς γὰρ ἀπὸ χθονὸς ἔκτανε δεινὸς
σκορπίος οὐτήσας ταρσὸν ὀρεσσιβάτην.

A, L, C₁) et C iuxta Rhiani (s. Zenod.) in Timonem ep. VII 315 p. 253 in m.^s (C₂) p. 396, 10 sq. titulum om. Pl^M Pl^{I.a} (ἄδηλον εἰς τὸν αὐτόν post VII 319 Pl^s) 10 τοῦ αὐτοῦ (cf. ad l. 11) C₁ ἰουλιανοῦ C₂ 11 totum fere suum lemma εἰς τ.—κειμενον (itemque indicem auctoris praemissum) in ras. scr. C; erasa sunt duo lemmata, quibus tetrastichon tamquam duo epp. peculiaria instruxerat L; priori disticho titulum adpositum fuisse εἰς τινὰ ἐν τριόδῳ κείμενον non affirmarim; alter, quo secundum dist. distinxerat L, vix potest alius fuisse atque hic: εἰς τι(μωνα) τ' μι|σανθρωνον. C₂ olim prius tantum dist. (p. 253) scripsit praemisso titulo: ἰουλ. εἰς τίμωνα; postea alio atram. (tamquam novum, ut vid., ep.) add. alterum dist., cui lemma quoque proprium εἰς τὸν αὐτόν τίμωνα subiunxit 12 μ' ἐν? | θανόντα C₂ 13 μὴδ' A C₂ Pl^M | ὀλίγοιο A | τύχη A τύχη^{οι} C₂ τύχοι Pl^M 1 novi ep. notula erasa est ab initio vs. in P₁: cf. quae dicta sunt de inscriptione duplici ad p. 396, 11 | πάντ[ε]ς¹ et τίμων C₂ | π[α]ν[τ]έουσιν C₁ καλέουσιν (potius quam καδ.) A^{ar}, καλ. C₂ Pl | ὁδῖται A^{ac} ὁδῖται C₁ Pl (et ex ὁδῖται cr.) C₂ 2 ἄμμι (C₁) P Pl | cf. VII 278, 7 || 3 sqq. Pl^M III^b c. 17 (εἰς κυνηγούς), 2 (Pl^E c. 19, 2); cf. VI 121 (Callim.), VII 171 sq., 174, 338, 546 3 ἀγαθίου C^{pr} λεοντίου C^{ar}, ad proximum ep. 579 aberrans | σχολῶ add. C, om. Pl 4 εἰς π. τὸν|τὸν (C) λεοντ.: articulum et in fine lineolae et ab initio sequentis scr. L, priorem abundantem del. C | post παρδαλιοκτόν clausulam adpinxit L, cetera (5) add. C 5 δηχθέντ[ε]· καὶ τελε^τ C 7 παρδαλίων (cr. ex πορδ.?) P (Pl^{b.s}) πορδ. Pl^M Pl^{I.a}: cf. Hom. δ 457, N 103 8 cf. VII 172, 5 | γλαφυρῆς P Pl, τραφερῆς et ψαφαρῆς Reiske (eodem iure ψαθυρῆς conicias cl. Nic. Alex. 145 Schn., sed cf. Tryphiod. 198) | ἀποχθονὸς P: v. IX 233, 3

αἰγανέη δὲ τάλαινα σίγυνά τε παρ χθονὶ κεῖται, 5
αἰαῖ, θαρσαλέων παίγνια δορκαλίδων. M 93^v

579. ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ. C

Εἰς Πέτρον ῥή|τορα ἀπὸ στέγους | πεσόντα καὶ τελευτήσαντα. L
5 Πέτρον ὁρᾷς ῥητῆρος αἰὲ γελώσαν ὀπωπὴν,
ἐξόχου εἰν ἀγοραῖς, ἐξόχου ἐν φιλίῃ.
ἐν δὲ Διονύσου θηεύμενος ὦλετο μῦθος,
ὑπόθεν ἐκ τέγους σὺν πλεόνεσσι πεσών,
βαιὸν ἐπιζήσας, ὅσον ἤρκεσε. τοῦτον ἔγωγε 5
10 ἄγριον οὐ καλέω, τὸν δὲ φύσει θάνατον. M 41^v

580. ἸΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑἴΓΥΠΤΙΟΥ. C

Εἷς τινα ὑπὸ ληστῶν || πεφονευμένον L
καὶ ὑπ' αὐτῶν | θαπτόμενον. C

14 Οὐποτε με κρύψεις ὑπὸ πνυθμένα νείατον αἵης
P 299 τόσσον, ὅσον κρύψαι πάνσκοπον ὄμμα Δίκης. M 32^v

1 sq. cf. VI 121, 2; VII 338, 5; 546, 6 1 σίγυνά: παρὰ Μακε-
δόσι τὰ δούρατα sch.^B (cf. correctoris notulam ad VI 93, 2 τὸν σι-
βύνην) | παρχθονὶ P Pl^M 2 αἰ αἰ P Pl^M || 3 sqq. Pl^M III^a c. 26
(εἰς ῥήτορας), 2 (Pl^E c. 30, 2) 3 τοῦ αὐτοῦ (post VII 573) Pl |
σχολᾷ C; cf. ad 362 4 Πέτρον: Thessalonicensis a L. celebrari
vid. orator et scriptor rerum, qui (Πατρικίος καὶ Μαγίστριος) Iusti-
niani I gratia florebat: cf. App. Plan. 37, Krumb. p. 237 | απο-
στέγους L ἀπὸ τέγους Dübner. | τελευτᾷ L 5 ὁρᾷς Pl^M; cf. eiusdem
Leontii in Petrum ep. XVI 37, 1 Πέτρον ὁρᾷς | ῥητῆρος A^{ar} |
ὀπ.: cf. XVI 33, 1 6 εἰναγ. P | ne (cl. Iuliani in rhetorem ep.
561, 3) σοφίῃ requiras, cf. 440, 3 sqq. 7 cf. Diog. Laert. ep.
VII 85 | ἐνδε P | (Διονύσου Pl^w) 8 συνπλ. P: cf. IX 624, 3 κείνο
μέλοι πλεόνεσσι (Leont.) 9 ὅσον A: 'quantum temporis ultima
decernenti opus erat' || 11 — p. 399, 4 Pl^M III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας
οὐκ ἐπισήμους), 13; duo Iuliani epp. 580 sq. (ap. B. p. 147) unum
efficiunt apud Plan. tetrastichum, in Pl^M praecedit 360 (in Pl^E
516: cf. ad 76) 11 gent. om. Pl 12 εἰς τὸ αὐτό Pl^s, lemma
om. Pl^M 12 sq. verba εἰς τινα ὑπὸ ληστῶν πεφ. scr. L, «καὶ»
ὑπ' αὐτῶν θ. adiunxit C 14 cf. 357 | οὐποτε ἐμὲ Pl^E | ὑποπ. A ||

581. ἸΟΥΛΙΑΝΟῦ ΑἴΓΥΠΤΙΟΥ.

C

Ὅμοιον τῷ προτέρῳ.

L

Ἀντὶ φόνου τάφον ἄμμι χαρίζεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
ἴσων ἀντιτύχοις οὐρανόθεν χαρίτων.

M 32^r

5 582. ΤΟΥΤΟΥ Αὐτοῦ ἸΟΥΛΙΑΝΟῦ.

C

Εἰς ναηγόν τινα ἀπὸ τῆς | θαλάσσης ἐκβρασθέντα |
πρὸς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα.

L

Χαῖρέ μοι, ὦ ναηγέ· καὶ εἰς Αἶδαο περήσας
μέμφεο μὴ πόντου κύμασιν, ἀλλ' ἀνέμοις.

10 κεῖνοι μὲν σ' ἐδάμασσαν, ἄλως δέ σε μείλιχον ὕδωρ
εἰς χθόνα καὶ πατέρων ἐξεκύλισε τάφους.

M 37^v

583. ἈΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ.

C. Pl

Εἰς γυναῖκα τίκτουςαν, | ἥς τὸ ἔμβρυον θανὸν | ἐπὶ τρισὶν
ἡμέραις ἐν τῇ | γαστρὶ κατείχετο, | ἕως ἂν καὶ αὐτὴ
15 τετελεύτηκεν.

L

Ἀβάλε μῆδ' ἐγένοντο γάμοι, μὴ νύμφια λέκτρα·
οὐ γὰρ ἂν ὠδίνων ἐξεφάνη πρόφασις.

1 sqq. cf. ad p. 398, 11—399, 4 2 προτέρῳ L 3 ἀντι et ἀλλαῖ καὶ
A 4 οὐνόθεν Pl^M; ὡχ' ἀμόθεν? | cf. epp. VII 310, 356, 358—360 ||
5 sqq. Pl^M III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 39 (Pl^a c. 22, 38;
Pl^{s. B} c. 22, 37) 5 Ἰουλιανοῦ tantum Pl (post VII 550)
6 ἀπὸ θ. ἐκβρασθέν L 7 πρὸς τὴν εἰς L 8 χαῖρε Pl^M
9 cf. 264, 3 | ἀλλανέμοις (αν ex εν cr.) A 10 πνοιαι? | σε δάμασαν P
σε δάμασσαν Pl^M σ' ἐδάμασαν Pl^{I-B} σ' ἐδάμασσαν Pl^s | ὕδωρ P
11 ἐξεκύλισσε (cum lineola ducta infra litteras ἐκύλι) P Pl^s
-κύλισε Pl^M Pl^{I-B} | ταφους P; (ἐξεκύλισ') ἔδαφος FG. Schmidt ||
12 sqq. Pl^M III^a c. 9 (εἰς βρέφη), 5 12—15 duplici instruc-
tum est ep. lemmate; C nomini auctoris praemisit hoc: ἐπὶ
νεκροτοκία; alterum (l. 13—15) scr. L 12 σχολαστικῶ add. C,
om. Pl 13 τίκτουςαν¹ ἥσ L | ἐπὶ τρ. (C) P 14 εἰς L |

νῦν δ' ἡ μὲν τριτάλαινα γυνὴ τίκτουσα κάθεται,
 γαστρὶ δὲ δυσκόλῳ νεκρὸν ἔνεστι τέκος·
 τρισσὴ δ' ἀμφιλύκη δρόμον ἤνυσεν, ἐξότε μίμνει 5
 τὸ βρέφος ἀπρήκτοις ἐλπίσι τικτόμενον.
 5 κούφη σοὶ τελέθει γαστήρ, τέκος, ἀντὶ κονίης·
 αὕτη γάρ σε φέρει, καὶ χθονὸς οὐ χατέεις. M 33^r

584. ἸΟΥΛΙΑΝΟῦ ΑἴΓΥΠΤΙΟΥ.

C

Εἰς τινὰ ναυαγήσαντα | καὶ ὑπὸ ναυτῶν ἐκ τῆς | θαλάσσης
 νεκρὸν ἀναληφθέντα καὶ τάφου εὐμοιρήσαντα. L

10 Πλώεις ναυηγόν με λαβὼν καὶ σήματι χώσας;
 πλῶε Μαλειάων ἄκρα φυλασσόμενος.
 αἰεὶ δ' εὐπλοῖην μεθέποις φίλος· ἦν δέ τι ῥέξῃ
 ἄλλο τύχη, τούτων ἀντιάσαις χαρίτων. M 37^v

κατείχετο, (τω potius quam ται L^{ar}) P; huic verbo adpicta est
 clausula lemmatis et postmodo accessisse videntur verba ἔως
 αν [καὶ] αὐ τετελευτησ p. 399, 16 ἀβάλε P itemque Pl^m Pl^{i-s}
 (ἄβαλε Pl^B): cf. Schneid. ad Callim. fr. 455 | v. ep. VII 271 ὥφειλε
 μηδ' ἐγένοντο θοαὶ νέες (Call.), IX 218, 1 | μὴδ' P Pl^m | νυμφικὰ?
 cf. 627, 1 17 πρόφασις: cf. IX 483, 2

1 malim παρεῖται propter sensum et ne Agathiae vs. in pro-
 paroxyt. desinat 3 ἀμφιλύκη: v. V 280, 4 εἰς τρισσὴν πλ. ἀμφιλύ-
 κην (Agath.); λυκόφως interpret. sch.^B (cf. Hesych.) | ἤνυσεν A, v
 fin. add. L | ἐξότῃ P idemque Pl^m Pl^a (Pl^a in epid.), ἐξότου Pl^{i-s}
 (etiam Pl^a in t.) 4 cf. XII 145, 2 ἀπρήκτοις ἐλπίσι μαινόμεθα
 5 v. Kaib. 218, 9: οὐθ' ὅπ' ἐμαῖς ὠδίσι τὸ νήπιον εἰς φάος
 ἦγον, ἀλλ' ὑπὸ γαστρὶ φίλα κεύθεται ἐν φθιμένοις | τελέθει
 P Pl^m Pl^a in epid. (unde sumpsit Pl^a), -θοι Pl^{i.b.s} Pl^a in t.
 ἀντι δὲ κονίης P 6 αὕτη P αὕτη Pl^m αὕτῃ Pl^E || 7 sqq.
 Pl^m III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 40 (Pl^{L.a} c. 22, 39; Pl^{a.B} c. 22, 38)
 7 τοῦ αὐτοῦ (post VII 582) Pl; Iul. imitatur Leonidam (264)

8 εἰς τινὰ L 9 νεκρὸν ἀναληφθέν L (litterae tituli partim reffectae
 sunt a. m. rec. alio atr.) | τάφῳ εὐμνησάντα L, cr. Jac. (an εὐ
 κνήσαντα?) 10 πλώεις P Pl ἔλεως FG. Schmidt (qui virgu-
 lam in fine vs. collocavit) | λαβὼν [καὶ] P | σήματι Scaliger
 perperam: cf. 591, 4 | post χώσας interrogandi signum posuit
 Pl^m, om. P 11 μαλειάων: cf. VII 275, 2 12 αἰεὶ δ' Pl^m |

585. ΤΟῦ ΑΥΤΟῦ ἸΟΥΛΙΑΝΟῦ.

C

Εἰς Μύγδονά τινα | ἀλιέα, ὃν σὺν τῇ ἰδίᾳ | νηὶ καύσαντες
ἔθαψαν.

L

Μύγδων τέρμα βίοιο λαχὼν αὐτόστολος ἦλθεν

5 εἰς Ἀίδην, νεκύων πορθμίδος οὐ χατέων.

ἦν γὰρ ἔχε ζώων βιοδώτορα, μάρτυρα μόχθων,

ἄγραις εἰναλίαις πολλάκι βριθομένην,

τήνδε καὶ ἐν θανάτῳ λάχε σύνδρομον, εὖτε τελευτὴν 5

εὔρετο συλλήξας ὀλκάδι καιομένη.

10 οὕτω πιστὸν ἀνακτι πέλεν σκάφος, οἶκον ἀέξον

Μύγδονι καὶ σύμπλουν ἐς βίον, ἐς θάνατον. M 30^v

586. ΤΟῦ ΑΥΤΟῦ ἸΟΥΛΙΑΝΟῦ.

C

Εἰς τινα ἔμπορον | φιλοκερδέα ναυ|αγήσαντα.

L

Οὔτι σε πόντος ὅλεσσε καὶ οὐ πνεῖοντες ἀῆται,

15 ἀλλ' ἀκόρητος ἔρως φοιτάδος ἐμπορίας.

διώκοις supra μεθ. add. sch.^B | ἦν P | δέ τυ (formam doricam perperam inferens) Scaliger | ρέξει P ρέξη Pl^M, cr. Pl^E p. 400, 13 τοίων Pl (cf. VII 310), τότε ἴσων FG. Schmidt ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 4 (εἰς ἀλιέας), 2 (Pl^E c. 4, 2) 1 Ἰουλιανοῦ Αἰγυπτίου Pl 2 sq. cf. VII 305, 381, 635 2 μύγδωνα

τινὰ L | vocab. σὺν τῇ ἰδίᾳ fusciorē atram. obduxit man. rec.

4 μύγδων cum acc. eraso supra ω P | αὐτόστολος: cf. 305, 4; Musae. 255 (αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης αὐτόστολος αὐτομάτῃ νηῦς) | ἦλθε P ἦλθεν Pl 5 πορθμίδ⁰ (prius ο ex ε corr.) Pl^M 7 (εἰν ἀλίαις Pl^I) 8 θανάτῳ Pl^M 9 cf. 381, 2 (συμφλέξας Scaliger, συννήσας perperam Casaub.) | ὀλκάδι καιομένη P 10 πέλε Pl

-λεν P | (ἀέξων Pl^I) 11 μύγδον ζ P Μύγδονι καὶ Pl || 12 sqq. Pl^M III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 41 (Pl^L c. 22, 40; Pl^S c. 22, 39)

12 τοῦ αὐτοῦ (post VII 584) Pl, τοῦ αὐτῷ ἰουλ. C 13 ἐμπορον L 14 cf. 263, 1; 582, 1 | οὗ τι P Pl (οὔτε cl. VII 598, 1 per errorem intulerat Jac., idem postea repudiavit) | ἀπώλεσεν, οὐ inepte Br. | καὶ οὐ P Pl, καὶ οἱ temere Reiske 15 ἀλλακόρ. P

εἴη μοι γαίης ὀλίγος βίος· ἐκ δὲ θαλάσσης
ἄλλοισιν μελέτω κέρδος ἀελλομάχον.

M 37^v

587. ΤΟῦ Αὐτοῦ Ἰουλιανοῦ Αἰγυπτίου. C

Εἰς Πάμφιλον φιλόσοφον ἐν ναυαγίῳ τελευτήσαντα. C^t

5 Χθών σε τέκεν, πόντος δὲ διώλεσε, δέκτο δὲ θῶκος
P 300 Πλουτῆος· κεῖθεν δ' οὐρανὸν εἰσανέβης.
οὐχ ὥς ναυηγὸς δὲ βυθῷ θάνες, ἀλλ' ἵνα πάντων
κλήροις ἀθανάτων, Πάμφιλε, κόσμον ἄγῃς. M 37^v

588. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ. C. Pl₁

10 Εἰς Δαμόχαριν τὸν | γραμματικόν, τὸν | Κῶον, τὸν φίλον
καὶ | μαθητὴν Ἀγαθίου. L

Δαμόχαρις μοίρης πυμάτην ὑπεδύσατο σιγὴν·
φεῦ, τὸ καλὸν Μούσης βάρβιτον ἠρεμέει,

1 εἴη, ὀλίγος et ἐκδε P | θαλάσσης PPl^{M.I} -της Pl^{a.b.s} | in m.^o signum ≠ est adpictum || 3 sqq. Pl^M III^a c. 19 (εἰς ναυαγ.), 42 (Pl^{I.a} c. 22, 41) 3 sq. lemma, quod supra (l. 4) allatum est, scr. C in t. p. 299, alterum in m. p. 300 (ad v. 2 sq.) adposuit L hoc:

εἰς πάμφιλον | ναυηγὸν 3 ἔ αὐτῷ ἰουλ. αἰγυπτί⁸ C τοῦ αὐτοῦ (post VII 586) Pl^M (titulum om. Pl^I) 4 τελευτήσαν^T C, qui Cμ (i. e. σημειῶσαι) ad vs. 1 in m. adscripsit 5 σ' ἔτεκε Br. | δεδιώλ. P 6 δ' οὐρανὸν Pl^M | εἰσανέβησ Par; v. q 101 (Ludw.) 7 οὐχὼς P | ναυηγόςδε Pl^M | δε βυθῷ P | ἀλλίναπαντων A^{ac} ἀλλ' ἵνα π. C Pl₁; ἵν' ἀπαντῶν olim ci., sed ludere vid. Iul. Πάμφ. nomine et πάντων voce iunctis 8 κλήροις 'partibus, quas quisque deorum in sortitione accepit' Jac. | ἄγῃσ Pl^M ἔχῃς Casaub. || 9 sqq. ep. Plan. tam in priorem quam in alteram syllogen recepit; exstat (Pl₁) in Pl^M III^a c. 22 (εἰς ποιητάς), 57 (Pl^{I.a} c. 25, 57; Pl^{s.B} c. 25, 72), deinde (Pl₂) in Pl^M II^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 9 (Pl^{I.a} c. 6, 44; Pl^B c. 6, 45) 9 σιλεντιαρί⁸ add. C Pl₁, om. Pl₂ 10 sq. lemmate caret Pl (nisi quod Pl₁^{s.B} εἰς Δαμόχαριν inscripsere) 10 τῷ γραμματιξ L | κῶον L κῶιον C, qui ceteris lemmatis vocibus prosodias plerasque add. 12 ὑπεδύσατο ex ὑπυδ. (non ὑποδ.) cr. P | σιγὴν P Pl₁, γαίαν Pl₂

ᾠλετο γραμματικῆς ἱερὴ βάσις. ἀμφιρύτη Κῶς,
καὶ πάλιν πένθος ἔχεις οἶον ἐφ' Ἰπποκράτει. M 41^r. 91^v

589. ἈΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

C. Pl

Εἰς Εὐστόργιον τὸν | Ἀντιοχέα L
νόμοις | Ῥωμαῖκοῖς δια|πρέποντα. C

Μηδὲν ἀπαγγείλειαις ἐς Ἀντιόχειαν, ὁδῖτα,
μὴ πάλιν οἰμώξῃ χεύματα Κασταλίας,
οὐνεκεν ἐξαπίνης Εὐστόργιος ἔλλιπε Μοῦσαν
θεσμῶν τ' Αὐσονίων ἐλπίδα μαψιδίην,
10 ἐβδόματον δέκατόν τε λαχὼν ἔτος· εἰς δὲ κονίην 5
ἡμείφθη κενεὴν εὐσταχυς ἡλικίη.
καὶ τὸν μὲν κατέχει χθόνιος τάφος, ἀντὶ δ' ἐκείνου
οὔνομα καὶ γραφίδων χρώματα δευρόμεθα. M 41^r

590. ἸΟΥΔΙΑΝΟΥ ΑἴΓΥΠΤΙΟΥ.

C. Pl

15 Εἰς Ἰωάννην τὸν | γαμβρὸν Εὐφημίας | γυναικὸς Ἰουστίνου. L
α. Κλεινὸς Ἰωάννης. β. Θνητός, λέγε. α. Γαμβρὸς ἀνάσσης.
β. Θνητὸς ὅμως. α. Γενεῆς ἄνθος Ἀναστασίου.

1 (κρουματικῆς Casaub.) | ἀμφιρ. — 2 Ἰπποκρ. s. v. ἀμφιρύτη Suid. (om. S.^v) | κῶς P Pl¹ M Κῶς Pl² (Κῶς S.^A) 2 καὶ πάλιν S.^A E | οἶον (' A C) P | ἐφίπ. P; cf. 559 || 3 sqq. Pl^M III^a c. 22 (εἰς ποιητάς), 58 (Pl¹ c. 25, 58; Pl² c. 25, 72) 3—5 nom. auctoris lemmati subiungit (partim in ras.) C 3 ἀγα_λθίου σχολασ_τι_δ C, σχολ. om. Pl 4 sq. verba εἰς ευστ. τὸν ἀντ. e pristino lem-mate supersunt, νόμο_{ις} (_{ις} C αι L^{ar}) add. LC; quae sequun-tur in ras. scr. C 6 sq. opponit sua Agathias eis, quae Calli-machus profert ep. VII 521, 3 sq. 6 ἀπαγγείλειαι^ε ἀντ. (ἐς post -ας om. A, inseruit C) P 7 οἰμώξῃ Pl^M 8 οὐνεκεν (' C) P | ἔλλιπε μούσαν P, Μοῦσαν Pl; Μουσᾶν Reiske (f. Μουσέων) 9 _{ιμ}α-ψιδίην (_{ιμ} in erasa litt. ψ) P 10 ἐσδε P ἐς δὲ Pl^M, cr. Sternb. 11 ἡμείφθη * Pl^M ἡμείφθη Pl^{Mar} | ἡλικίη P^{ac} ἡλικίη * Pl^M -κίην Pl^{Mar} 12 sq. cf. Callimachi ep VII. 271, 3 sq. 12 ἀντὶ

β. Θνητοῦ κακείνου. α. Βίον ἔνδικος. β. Οὐκέτι τοῦτο
θνητὸν ἔφης, ἀρεταὶ κρείσσονές εἰσι μόρου. M 30^r

591. ΤΟῦ Αἴττοῦ Ἰουλιανοῦ.

C. Pl

Εἰς Ὑπάτιον τὸν ἀνεψιὸν Ἀναστασίου | τοῦ βασιλέως. LC

5 Ὑπατίου τάφος εἰμί· νέκυν δ' οὐ φημι καλύπτειν
τόσσου τόσος ἐὼν Ἀύσονίων προμάχον·

(' A ' C) P | δὲ κείνου Pl^M δ' ἐκ. P Pl^E p. 403, 13 cf. 279; V 296, 6
γραφίδων χρώμασι (Agath.), IV 4, 8; Weissb. p. 97 || 14 sqq. Pl^M
III^a c. 1 (εἰς ἀγαθοῦς ἄνδρας), 3 15 εἰς ἰωάννην L; Ioannes,
quem Iul. epigrammate celebrat, nepos fuit Ὑπατίου, impera-
toris Anastasii fratris' (Br.); 'uxorem duxit non filiam Euphe-
miae (errat L), sed Praeiectionem natam e sorore Iustiniani im-
peratoris, Vigilantia' Br. | γυναῖκα ἰουστινῶ L; Cμ (i. e. σημειῶσαι)
adpinxit C in m^e 16 κλεινὸν P

1 κακείνου P κακ. Pl^M | βίον (' C ?) P, cr. Pl 2 (κρείσσονές
Brod.) || 3 — p. 405, 9 exstant in P duo epp. 591 sq., tam
notula initiali (ante αὐτὸς 592, 1) quam clausulae signo (post
591, 4) disiuncta; prius ep. L instruxerat lemmate, sed per-
verso, quod sustulit C, ut ipse emendatiorem titulum ad ep. 591
apponeret (cf. ad l. 4); alterum in eundem virum ep. prorsus
neglexit L, lemmatis loco schol. ad Hypatii res caedemque spec-
tans add. C (cf. ad p. 405, 3); nomen auctoris (Iuliani) ad prius
tantum ep. adscripsit C, nec vero Agathiae ep. 592 corrector
tribuit, quod ex titulo ep. seq. 593 perperam accepto colligit
Jac., immo, ut duo epp. 591 sq. idem Iulianus composuit, ita
nomen auctoris semel positum ad utrumque ep. pertinere vo-
luit C (cf. ad p. 405, 3; 406, 1—3); ex duobus in Hyp. epp. prius
recepit Plan., non item alterum 3 sqq. Pl^M III^a c. 19 (εἰς
ναυαγήσαντας), 43; Pl^{La} c. 22, 42 (Pl^{s.B} c. 22, 41); Plan. alterum
ep. distichon falso interpretans poematum in naufragorum
caput rettulit 3 ἔαυτοῦ C (Pl post VII 587) | ἰουλ. add. C,
om. Pl 4 (εἰς Ὑπάτιον ἀδελφιδοῦν τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου
Pl^B) | εἰς ὑπάτιον L; verba τοῦ ἀνεψιὸν ἄν. του βασιλ. add.
C, qui vocis ὑπάτιον accentum alterum delere om., etenim εἰς
ὅπ. τινα | <ῥωμαῖον στρατιῶτην? ναυαγήσαντα> inscripsisse
vid. L^{ar} in eodem cum Planude errore versans; de Hypatio,
Anastasii sororis filio, qui imperatoris Iustiniani aemulus pa-

γαῖα γὰρ αἰδομένη λιτῶ μέγαν ἄνερα χῶσαι
σῆματι τῷ πόντῳ μᾶλλον ἔδωκεν ἔχειν.

M 37^v

592. <Εἰς τὸν αὐτὸν Ἰπάτιον.>

Αὐτὸς ἄναξ νεμέσησε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης

5 κύμασιν Ἰπατίου σῶμα καλυψαμένοις·

ἤθελε γάρ μιν ἔχειν γέρας ὕστατον οἷα θανόντα,

καὶ μεγαλοφροσύνης κρύψε θάλασσα χάριν.

ἔνθεν, προηυνόου κραδίης μέγα δεῖγμα φαινόν,

5

τίμησεν κενεῶ σῆματι τῷδε νέκυν.

rum prospere exstitit, cf. Du Cang. de Fam. Byz. p. 87 p. 404, 6
τόσσον τόσος: cf. 268, 4; 625, 5; 740, 6 | post ἐὼν interpunxit
Pl^m | αὐσονίων (ων ex ον? cr. A) P

1 αἰδομένη: cf. XVI 173, 3 (Iuliani) | χῶσαι (σῆμ.): cf. 584, 1
2 ἔδωκεν ἔχειν: cf. VI 26, 4 (θαλάσση δῶκεν ἔχειν Iuliani) ||
3 sqq. ap. Buh. p. 147 (n. 75); ep. est Iuliani, cf. VI 18, 3 ἔνθεν
(initio hexametri), VI 19, 2 χάριν (in fine pentametri), νεμέ-
σησον XVI 88, 5 (in eadem versus sede ac νεμέσησε), ἤθελεν
XVI 325, 2 (ab initio versus); Ἀγαθίου inscripsit Jac., titulo
ep. 593 tamquam testimonio correctoris abutens; infra lemma
ep. praecedentis C scr. haec: οὗτος ὁ τ·λαίπωρος | παρὰ λουστι-
νιανοῦ τ̃ | βασιλέως ἀπεσφάγη | ἐν περιγνήπῳ (-κίπῳ proponit
Jac. cl. Du Cang. Gloss. p. 1227)· ἦν δὲ | ἀνεψιὸς ἀναστασίου |
τοῦ πρώην βασιλεύσαντος· τοῦτον εστεψεν¹ | ὁ δὲ ἡμ̃² «καὶ³ μὴ
βουλόμεν⁴» ἐν τ̃ (i. e. τῷ) ιπποδρομίῳ· «καὶ⁵ | διατοῦτο ταῦτ'
ἔπαθεν; eadem manus, quamvis alio atram. in ultima marginis
ora add.: ἐρρίφη | δὲ ἐν τῇ | θαλάσση | ἀπὸ προ·στάξεως | λου-
στινι·ανοῦ «καὶ⁶ τα|φῆς οὐ|κ ἔτυχεν⁷» (priora adpinxit C atra-
mento fuscior, quo usus erat usque ad p. 298, alteram notulam
flaviore, quod inde a p. 299 adhibuit) 4 ἄναξ: Iustinianum,
cum ira defervisset, cenotaphii honorem manibus occisi con-
cessisse monet Br.; irridere potius quam praedicare vid. Iu-
lianus caedis auctorem, quod occisum sepulcro honorare cogi-
taverit, cf. epp. Iul. quae in argumento haud ita dissimili
versantur VII 580 sq. (310, 356 sqq.) | πολυφλοίσβοισι P,
-φλοίσβοιο Salm. (recte, ut vid.: cf. I. B 209, ipsius Iul. ep.
IX 398, 1 ὁλκὰς ὕδωρ προφ. πολυφλοίσβοιο θαλάσσης) 5 κα-

λυψαμένος (ι et acc. C, καλυψάμενος A^{ac}) P 6 ὕστ.? οἷα A^a

7 καὶ P, fort. κεῖ 8 δεῖμα φαινόν P, cr. Salm. 9 post
νέκυν et infra vocem erasa vid. notula ζτ ||

593. Εἰς Εὐγένειάν τινα | θαυμασίαν καὶ σοφὴν | γυναῖκα. L
 Ἦν δὲ αὕτη | ἀδελφὴ Ἀγαθίου. C

ΤΟῦ Αὐτοῦ ἈΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ. C

Τὰν πάρος ἀνθήσασαν ἐν ἀγλαΐᾳ καὶ ἀοιδᾷ,
 5 τὰν πολυκνδίστου μνάμονα θεσμοσύνας,
 Εὐγενίαν κρύπτει χθονία κόνις· αἶ δ' ἐπὶ τύμβῳ
 κείραντο πλοκάμους Μοῦσα, Θέμις, Παφίη. M 34^v

P 301 594. ἸΟΥΛΙΑΝΟῦ ΑἴΓΥΠΤΙΟΥ. C. Pl

Εἰς τινα Θεόδωρον, | σοφὸν ἄνδρα καὶ θαυ|μαστόν, L
 10 ὥς τὸ ἐπὶ|γραμμα λέγει. L

Μνημα σόν, ὦ Θεόδωρε, πανατρεκὲς οὐκ ἐπὶ τύμβῳ,
 ἀλλ' ἐνὶ βιβλιακῶν μυριάσιν σελίδων,

1 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 31; Pl^E c. 12, 31
 1—3 priora εἰς — γυν. scr. L; quae referuntur de genere defunc-
 tae mulieris add. C, eundem Agathiam (τοῦ αὐτοῦ) et fratrem
 mortuae et auctorem epigrammatis esse monens (cf. ad VII 421) |
 Ἀγαθίου εἰς Εὐγε|νίαν τὴν ἀδελφῆν αὐτοῦ inscr. Pl^M (Ἀγ.
 εἰς τὴν ἀδ. αὐτοῦ Εὐγ. Pl^L) 1 εὐγενείαν τιν L | σοφ L

2 ἦν δὲ αὕ (quod αὐτὴ saepius quam αὕτη significat; ἦν non
 deletum est, sed collocatum in clausula, quam adpinxerat L) C

3 ἡ αὐτοῦ ἀγᾶ σχολᾶ C 4 cf. V 272, 1 | ἐναγλαΐαι P ἐν ἀγλαΐᾳ
 Pl^M -αἶη Pl^E 5 (τὴν Pl^I-b, at τὰν Pl^M) 6 εὐγενίαν (αἶ in eraso
 αι s. ω) C | χθονία (olim accent. erat supra ο) P^{nc} χθονίη Pl |
 αἶδ' ex ἀδ' ? cr. P αἶδ' Pl^M.a | ἐπιτ. A^{ac}: cf. VII 491, 3

7 Παφίη P Pl Παφία Jac. || 8 sqq. Pl^M III^b c. 22 (εἰς ποιη-
 τὰς), 17 (Pl^I c. 25, 76; Pl^s c. 25, 75) 8 nom. gent. om. Pl

9 (εἰς τὸν αὐτόν post VII 595 Pl^s, cf. p. 3) | σοφον et θαυ-
 μι|αστόν P (α|στ, C, ατ s. στ L^{ar}); de hoc Theodoro nihil con-
 stat; illum fuisse poetam, de quo Suid. I 2, p. 1138, 9 (B.) me-
 minit, Huet opinatur; rectius alii de grammatico cogitant, qui
 poetarum opera collegerit recensueritque 11 οὐκεπὶ P οὐκ

ἐνὶ Pl^M οὐδ' ἐνὶ Pl^E 12 ἀλλένη P ἀλλ' ἐν Pl | βιβλιακῶν
 P (acc. neglegenter ducto), Pl | μυριάσιν P itemque Pl^M μυ-
 ριάσι Pl^E

αἶσιν ἀνεξώγησας ἀπολλυμένων ἀπὸ λήθης
ἀρπάξας νοερῶν μόχθον ἀοιδόπολων. M 96^r

595. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ ἸΟΥΛΙΑΝΟΥ. C
Εἰς τὸν αὐτὸν Θεόδωρον. L

5 Κάτθανε μὲν Θεόδωρος· ἀοιδόπολων δὲ παλαιῶν
πληθὺς οἰχομένη νῦν θάνεν ἀτρεκέως.
πᾶσα γὰρ ἀμπνεῖοντι συνέπνεε, πᾶσα δ' ἀπέσβη
σβεννυμένου· κρύφθη δ' εἰν ἐνὶ πάντα τάφῳ. M 41^r

596. ἈΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ. C^t. Pl

10 Ἐπὶ Θεοδότῳ τῷ γαμβρῷ ἐπ' ἔχθρα τετελευτηκότι
τῆς ἰδίας γαμετῆς τοῦ αὐτοῦ. C^t. Pl

Ναὶ μὰ τὸν ἐν γαίῃ πύματον δρόμον, οὔτε μ' ἄκοιτις
ἔστυγεν, οὔτ' αὐτὸς Θεύδοτος Εὐγενίης

1 ἀπολήθης P 2 νοερῶν P Pl^E νοερὸν ex -ρῶν cr. Pl^M
(-ρὸν ci. Reiske), νεαρῶν Opsop. | fort. malis ἀνεξώγησας ἀοι-
δοπόλων ἀπὸ — μόχθον ἀπολλύμενον || 3 sqq. Pl^M III^a c. 22
(εἰς ποιητάς), 59 (Pl^{Ia} c. 25, 59; Pl^s c. 25, 74: cf. p. 3) 3 sq.
nomen auctoris lemmati subiungit P | ἄδηλον εἰς Θεόδωρον Pl^s

3 ἰονλια^ν αἰγυπτί^{ου} Pl^M ἄδηλ. Pl^{a, b, c} (titulum om. Pl^I)

4 τὸν αὐ^τ L 5 παλαιῶν: dicuntur poetae, quorum carmini-
bus tractandis studia grammaticus (?) impertivit 7 γὰρ P Pl
μὲν Br. | ἀποπνεῖοντι P ἐμπν. Pl ἀμπν. proponit Reiske ('ἐμ-
πνεῖν est idem atque ἀμπνεῖν i. e. ἀναπνεῖν' cod. Luneb. 103
p. 65), recepit Br. 8 in fine vs. et in m.^e signum ✕ adpo-
suit C || 9 sqq. Pl^M III^a c. 1 (εἰς ἀγαθούς ἄνδρας), 13

9 ἀγ^α C 10 sq. titulum nomini auctoris adnexum scr. C in t.
cancellavitque lemma, quod L in m. adposuerat, hoc: εἰς εὐγενίαν
τινὰ | γυναικὰ Θεοδότου | μαχεσαμεν^{την} | μετα τ^{ου} | ἰδι^{ου} | ἀν-
δρὸς | καὶ | πρ^{ιν} | δι^ὰ | λυθῆν^{αι} | τελευτήσασαν | Plan. praeter
morem epigrammati huic lemma adiunxit, quod cum correcto-
ris, non lemmatistae indice convenit 10 Θεοδότ^{ος} C -δότ^{ος}
Pl^M | τῷ γαμβρ^ῳ C ὁ γαμβρ^ῳ Pl^M: Theodotus Agathiae sororem

ἐχθρὸς ἐκὼν γενόμεν· ἀλλὰ φθόνος ἤέ τις ἄτη
ἡμέας εἰς τόσσην ἤγαγεν ἀμπλακίην.

νῦν δ' ἐπὶ Μινώην καθαρήν κρηπίδα μολόντες 5
ἀμφοτέροι λευκὴν ψῆφον ἐδεξάμεθα. M 30^r

5 597. ἸΟΥΔΙΑΝΟΨ' ΑΠΟ' ΤΥΠΑΡΧΩΝ ΑἴΓΥΠΤΙΟΥ. C. Pl

Εἰς Καλλιόπην τινὰ | εὐφωνον γυναῖκα | καὶ εὐμουσον. L

Ἡ γλυκερὸν μέλψασα καὶ ἄλκιμον, ἡ θρόον αὐδῆς
μούνῃ θηλυτέρῃς στήθεσι ῥηξαμένη
κεῖται σιγαλή· τόσον ἔσθενε νήματα Μοίρης,

10 ὥς λιγυρὰ κλεῖσαι χεῖλεα Καλλιόπης. M 36^r

598. ΤΟΨ ΑΨΤΟΨ' ΙΟΥΔΙΑΝΟΨ. C

Εἰς τὴν αὐτὴν Καλλιόπην, | τὴν τραγωδόν. L, C

Οὐτι φύσις θήλεια καὶ οὐ πολιοῖο καρήνου
ἀδρανίῃ φωνῆς σῆς κατέλυσε βίην·

(cf. ad p. 406, 1—3) uxorem duxerat | ἐπ' ἐχθρα C ἐπ' ἐχθ^α Pl^m
(ἐπ' ἐχθ^α Pl^s) | τετελευτηκ^α C p. 407, 11 τ ἰδίᾳ C | τ αὐτ (scil.
'eiusdem Agathiae, qui carmen condidit') C; additamentum
(parum commode a voce γαμβρῶ separatum) om. Pl 12 μα-
τὸν P | οὔτεμ' A Pl^m οὔτέμ' C οὔτ' ἔμ' Jac. οὔτε μ' Br.
13 εὐγενίης (litt. ιη e corr.) Pl^m

1 ἐκὼν P | ἥ' ἐ τίς (ἥ' ἐ τίς A, lenem rest., acutum add. C) P
2 ἐς P Pl εἰς Sternb. 3 ἐπιμινώειν P ἐπὶ μινώην Pl^m ἐπὶ Μινώην
Pl^e | κρηπίδα P -πίδα Pl^m || 5 sqq. Pl^m III^a c. 16 (εἰς κιθαρῳδούς),
2 (Pl^e c. 18, 2) 5 ἀπὸ π^π αἰγ^π C ἀπ' ὑπ. αἰγ. Pl^m (om. Plⁱ)
7 καὶ ἄλκιμον cum θρ. ῥηξαμένη innxit Reiske distinxitque
post μέλψασα, post ἄλκιμον (cum Pl^m) interpunxit Jac., om. inter-
punctionem P | ἡ: spiritum lenem an gravem acc. scripserit A
incertum | fort. verba locanda sic: καὶ ἡ θρόον ἄλκιμον (nisi ἄλκι-
μον εἰς θρόον αὐδὴν — θηλυτέρην reponere praestat, cf. Eur.
Suppl. 710) 8 θηλυτέρῃς P -τέροις Pl || 11 sqq. ep. bis exstat in
Pl: Pl^m III^a c. 16 (εἰς κιθαρῳδούς), 3 (Pl^e c. 18, 3; Pl₁) et Pl^m III^b
c. 22 (εἰς ποιητάς), 18 (Plⁱ^a c. 25, 77; Pl₂) 11 sq. εἰς τὴν
αὐτὴν καλλι^π scr. L, τὴν τρ. add. C subiunxitque nomen

ἀλλὰ μόλις ξυνοῖσι νόμοις εἴξασα τελευτῆς,
φεῦ φεῦ, Καλλιόπη, σὴν κατέλυσας ὅπα. M 36^r. M 96^r

599. ΤΟῦ Αὔτοῦ Ἰουλιανοῦ. C

Εἰς Καλήν τινα γυναῖκα | εὐπρόσωπον καὶ σώφρονα. L

5 Οὖνομα μὲν Καλή, φρεσὶ δὲ πλέον ἢ προσώπῳ,
κάτθανε· φεῦ, Χαρίτων ἐξαπόλωλεν ἔαρ.
καὶ γὰρ ἔην Παφίη πανομοίος, ἀλλὰ συνεύνω
μύνω, τοῖς δ' ἑτέροις Παλλὰς ἐρυμνοτάτη.
τίς λίθος οὐκ ἐγόησεν, ὅτ' ἐξήρπαξεν ἐκείνην 5
10 εὐρυβίης Ἀίδης ἀνδρὸς ἀπ' ἀγκαλίδων; M 34^v

600. ΤΟῦ Αὔτοῦ Ἰουλιανοῦ. C

Εἰς Ἀναστασίαν | νέαν τελευτήσασαν | ἐκκαιδεκétιν. L

Ὄριος εἶλέ σε παστὰς, ἄωριος εἶλέ σε τύμβος,
εὐθαλέων Χαρίτων ἄνθος, Ἀναστασίη.

auctoris p. 408, 11 τοῦ αὐτοῦ Ἰουλ. C, τοῦ αὐτοῦ (post VII 597)
Pl₁ itemque (post VII 594) Pl₂ 13 cf. 586, 1 | οὐτι Pl_{1,2}
οὔτε P 14 βίην P Pl: cf. ἄλκιμον 597, 1

1 ἀλλαμόλις P 2 φεῦ φεῦ P Pl ψυχῇ (K. συγκατέλυσας)
Reiske | κατέλυσας P Pl₁ κατέλυσεν Pl₂ (-σεν¹ Pl^M₂); κατέκλει-
σας Korsch; κατέμυσας (cf. 630, 3)? || 3 sqq. Pl^M III^a c. 11, 32 (Pl^E
c. 12, 32) 3 Ἰουλιανοῦ Αἰγυπτίου Pl 4 εἰς καλήν τινα L;
f. Κάλην τινά: cf. Kaib. 359, 1 | ante γυναῖκα¹ scripserat indu-

xitque παρ^θ L | σώφρον L; additamentis γυν. et καὶ σ. serius
vid., sed ab L auctum esse lemma | cum Iuliani in Pulchram
epigrammate cf. VII 449, Crinag. V 107, ipsius Iul. in Craterum
ep. 561 τὸν Κρατερόν σοφίην τε καὶ οὖνομα 5 καλή P Pl^M

6 ἔαρ P; cf. VII 29, 3; 600, 2; 601, 1 7 παφίη A | ἀλλασυν-
νεύνωι (AC) P 8 τοῖσδ' ἑτέροις P | in fine vs. claus.: adpicta

9 cf. 328, 1; Kb. 723 | οὐκ ἐγόησεν ὅτ' P | ἐξήρπαξεν P idemque
Pl^M, -πασεν Pl^{I-b} -πασσεν Pl^a 10 ἀπαγκ. P || 11 sqq. Pl^M
III^a c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 5 (Pl^E c. 23, 5, sed Pl^a c. 23, 4)

11 πανύλ σιλεντιαρίου Pl^M Πάυλου tantum Pl^I; ep. non vindicem
Paulo, etsi insunt quae ad eius artem accedant 12 τελευτή-
σασαν¹ ἐκκαίδ. L 13 ὠριος et ἄωριος P | εἶλέ utrobique P |
εἶχέ priore loco Pl; εἶδέ? | πα*στὰς P^{Pr}; παρστὰς, non παρσ-

σοὶ γενέτης, σοὶ πικρὰ πόσις κατὰ δάκρυα λείβει,
σοὶ τάχα καὶ πορθμεὺς δάκρυ χέει νεκύων.

P 302 οὐ γὰρ ὅλον λυκάβαντα διήνυσας ἄγχι συνεύνου, 5
ἀλλ' ἐκκαιδεκέτιν, φεῦ, κατέχει σε τάφος. M 38^r

5 601. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟῦ ἸΟΥΛΙΑΝΟῦ. C
Εἰς τὴν αὐτὴν Ἀναστασίαν. L

Φεῦ φεῦ, ἀμετροήτων χαρίτων ἔαρ ἡδὺ μαραίνει
ἀμφὶ σοὶ ὠμοφάγων χειῖμα τὸ νεοτερίων.
καὶ σὲ μὲν ἤρπασε τύμβος ἀπ' ἡελιώτιδος αἴγλης
10 πέμπτον ἐφ' ἐνδεκάτῳ πικρὸν ἄγουσαν ἔτος·
σὸν δὲ πόσιν γενέτην τε κακαῖς ἀλάωσεν ἀνίαις, 5
οἷς πλέον ἡελίου λάμπες, Ἀναστασίη. M 38^r

602. ἈΓΑΘΙΟΤ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ. C. Pl

Εἰς Εὐστάθιον τινα | νέον πεντεκαιδεκέτην | τελευτήσαντα. L
15 Ἦν δὲ | οὗτος παῖς Εὐσταθίου ἀπὸ | ὑπάρχων τοῦ μεγάλου. C

Εὐστάθιε, γλυκερὸν μὲν ἔχεις τύπον· ἀλλὰ σε κηρὸν
δέρκομαι, οὐδ' ἔτι σοι κεῖνο τὸ λαρὸν ἔπος

στάσ s. παριστ., vid. scripsisse A^{ar} | cf. 188, 1 sq. p. 409, 14 χα-
ρίτων: cf. 599, 2 | ἀνάστασίη A, qui falsum acc. litura delevit

1 πικρὰ (rest. C) P, cum erasa lineola supra π Pl^M (unde
π. pro nom. proprio Planudem primo habuisse patet) | καταδά-
κρυα P^{ro} Pl^{I-b} κτ δ. Pl^M; κατὰδ. A ante lituram, Pl^s 2 πορθ-
μεὺς an -μεῦς voluerit A incertum | δάκρυ (acc. A C) χέει P δα-
κρυχέει Pl^M | in fine vs. erasum est clausulae signum nec fuit
not. init. sequenti vs. adpicta 3 λυκάβαντα: ἐνιαυτὸν superscr.
sch.^B 4 ἀλλ' ἐκκαιδεκέτιν P (cf. ad 601, 4) || 5 sqq. Pl^M
III^a c. 20 (Pl^E c. 23), 6 5 Ἐρατοσθένους Pl τοῦ αὐτοῦ Ἰου-
λιανῶ C; Iuliani imitatori non admodum sollerti ep. tribuit Jac.

6 tit. εἰς τὸ αὐτὸ nomini auctoris praemittit Pl^M | αὐτὴν ἀναστ^α L

7 cf. ἀμιμήτων V 107, 6 | cf. μαραίνει in fine vs. Iul. VI 19, ne fidem
titulo Pal. deroges 8 ἀμφισοὶ P | noli ci. ὠμοφάγον 9 καὶ
σὲ P Pl^{I-a} καὶ σε Pl^M Pl^{b-s} | πότμος? at v. 600, 1 | ἀπ' ἡελιώτιδος (ἀπ'
ex ἀτι potius quam ex ἀγι fecit C) P 10 πέμπτον P Pl: aut
ἕκτον scripsisse poetam aut parum accurate defunctae aetatem

ἔξεται ἐν στομάτεσσι· τεῇ δ' εὐάνθεμος ἦβη,
αἰαῖ, μασιδίῃ νῦν χθονός ἐστι κόνις.

πέμπτου καὶ δεκάτου γὰρ ἐπιψάσας ἐνιαυτοῦ 5

τετράκις ἔξ μούνους ἔδρακες ἡελίους·

5 οὐδὲ τεοῦ πάππου θρόνος ἦρκεσεν, οὐ γενετῆρος

ὄλβος. πᾶς δὲ τεὴν εἰκόνα δερκόμενος

τὴν ἄδικον Μοῖραν καταμέμφεται, οὔνεκα τοίην,

ἃ μέγα νηλεϊῆς, ἔσβεσεν ἀγλαΐην. M 38^r

603. ἸΟΥΛΙΑΝΟΥ ἈΠΟ ΤΗΑΤΩΝ ΑἴΓΥΠΤΙΟΥ. C. Pl

10 Εἰς Ἰωάννην τινὰ τὸν νέον καὶ ἀτελεῖ τελευτήσαντα. C. L

α. Ἀγριός ἐστι Χάρων. β. Πλέον ἥπιος. α. Ἦρπασεν ἤδη
τὸν νέον. β. Ἀλλὰ νόῳ τοῖς πολιοῖσιν ἴσον.

in ep. praecedenti (600, 6) definiri putat Herw. | ἐφενδ. P
p. 410, 11 γενέτην τε P | ἀλάσας Br. 12 ἡελίου P | ἀναστα-
σίῃ. (potius quam -σίῃ.) C^{pr} -στασίῃς (an -στασίην?) A^{ar} ||
13 sqq. Pl^m III^a c. 20 (εἰς νέους), 7 (Pl^e c. 23, 7) 13 ἀγ.
σχολαστις P Pl (σχολ. om. Plⁱ); Agathiae tribuit ep. etymol.
Gr. cod. Par. 2669 in Cram. Anecd. IV 84, 15: Ἀγαθίας ἐν τῷ
εἰς Εὐστάθιον τινὰ νέον ἐπιγράμματι 14 εὐστάθιον τινὰ
et πεντεκαίδεκα L 15 verba ἣν δὲ οὗτος π. εὐστά — ἔ μεγ. add. C
(Μεγάλου Salm.) 16 κηρὸν: cf. XII 183, 4 πλάσμα τὸ κηρόχυτον,
Blümner Techn. II 155 17 οὐδέτι P οὐδέ τι Pl^m οὐδ' ἔτι Pl^e

1 ἔξεται A | ἐν (litt. ι, non prosodiam C superscr., fort. ut
ἔξετ' ἐνὶ legeretur elisione ab Ag. non admissa) P | τεῇδ' (i. e.
τεῇδ' potius quam τεῇ δ') A τεῇδ' Pl^m | ἦβη A 2 αἰ αἰ A αἰ
αἰ Pl^m | χθονός ἐστὶ P | ἐστὶν κ. Pl^{mac} 4 ἔξ (asperum ex leni
fecit C) P | ἡελίους A: de diebus cf. Kb. 1061 ἡελίοις ἐν τριάκοντα
δύω 5 οὐδε P 6 ἄπας? | τεὴν (C erasa pros. pristina) P 7 μοῖραν
(C) P | οὔνεκα A 8 vs. exstat An. Par. l. c. | ἃ Pl ἃ C ἃ? Par
ἃ An. Par. (δασυνόμενον δὲ ὡς Ἀγαθίας θαυμαστικὸν γίνεται, οἶον·
ἃ μέγα — ἀγλ. cod. Par. 2669) | (ἄμμιγα Reiske) | ἔσβεσεν
ἀγλαΐην (C) P || 9 sqq. Pl^m III^a c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 8
(Pl^a c. 23, 7) 9 ἀπο ^{πτ} C ἀπὸ ὑπάρχων Pl | ἀλγῶν C (Ἰουλ.
tantum Plⁱ) 10 Ἰωάννην τινὰ C τὸν αὐτὸν εὐστά? L^{ar} |
verba τὸν (C) νέον καὶ ἀτελεῖ (C et ~ C) τελ. scr. L 11—p.
412, 2 colloquentium partes virgula primo distinxit Plan., vir-

α. Τερπωλῆς δ' ἀπέπανυσεν. β. Ἀπεστυνφέλιξε δὲ μόχθων.
α. Οὐκ ἐνόησε γάμους. β. Οὐδὲ γάμων ὁδύνας. M 38^r

604. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

C. Pl

Εἰς κόρην τινὰ | Μακεδονίαν | δωδεκῆτιν τελευτήσασαν. L
5 Ἦν δὲ θυγάτηρ τοῦ | αὐτοῦ Παύλου ἡ | Μακεδονία. C
Λέκτρα σοι ἀντὶ γάμων ἐπιτύμβια, παρθένε κούρη,
ἐστόρεσαν παλάμαις πενθαλέαις γενέται.
καὶ σὺ μὲν ἀμπλακίας βιότου καὶ μόχθον Ἐλευθοῦς
ἔκφυγες, οἱ δὲ γόων πικρὸν ἔχουσι νέφος.
10 δωδεκῆτιν γὰρ μοῖρα, Μακεδονίη, σε καλύπτει, 5
κάλλεσιν ὀπλοτέρην, ἥθεσι γηραλέην. M 38^r

605. ἸΟΥΔΙΑΝΟΥ ἈΠΟ ΤΥΠΑΤΩΝ ΑἴΓΥΠΤΙΟΥ.

C

Εἰς Ῥοδῶ τὴν γυναικὰ Διοφάνους | νέαν τελευ- L
τήσασαν. | Τωθαστικῶς. LC

15 Σοὶ σορὸν εὐλάιγγα, Ῥοδοῖ, καὶ τύμβον ἐγείρει
ῥύσιά τε ψυχῆς δῶρα πένησι νέμει

gulam in signum interrogandi mutavit man. rec. in Pl^M, interpunctionem om. P p. 411, 11 ἄγριος ἐστὶ P | χάρων, πλεον Pl^{Mac} χάρων; πλ. Pl^{Mpc} | πλεονήπιος P; cf. πρηνὺν (Ἀίδην) 733, 8 ἤρπασεν P 12 ἀλλανόωι P: cf. VIII 152 τὸν νεαρὸν πολίον τε νόημα

1 δ' om. (recte fort.) Pl | ἀπέπα_υσεν¹ (υ in eraso σ?) Pl^M | supra ἀπεστυνφέλιξε (sic Pl^I) scr. ἀπέρριψεν sch.^B | cf. Agath. 574, 9 2 οὐκ ἐνόησε et οὐδε P || 3 sqq. Pl^M III^a c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 9 (Pl^E c. 23, 9; Pl^a c. 23, 8) 3 σιλεν-
τιαρί C (om. Pl^I) 4 sq. ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ θυγατρὶ Pl^{M.E} (at om. Pl^I) | priorem lemmatis partem scr. L, alteram C 4 τινὰ.

μακεδονίαν δωδεκῆ τελευτήσασαν¹ L 5 ἦν δε, ἡ αὐτὴ πανί C (αὐτοῦ τοῦ Π. perperam Salm.) | ἡ (corr. ex ἡ?) μακεδ⁹ C ἡ Μακεδονίου Br., qui Paulone Macedonia orta sit an Macedonio correctorem in medio relinquere vult 6 ἀντι γ. A 8 σὺ μὲν ἀμπλακίαις P, cr. Pl | ἐλεύθους P ἐλευθούσ Pl^M, ubi εἰλεῖθνί¹ασ¹ in fine vs. adpositum est 9 ἐκφυγες P | πικρὸν? (cf. E 751)

ἀντ' εὐεργεσίης γλυκερὸς πόσις, ὅτι θανοῦσα
ὠκύμορος κείνω δῶκας ἐλευθερίην.

M 34^v

606. ΠΑΤΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

C. Pl

Εἰς Θεόδωρον | εὐσεβῆ ἄνδρα.

CL

⁵ Προῦς, ἐλευθερίην ἐπιειμένος, ἡδὺς ιδέσθαι,

³⁰³ ἐν βιότῳ προλιπὼν νῖέα γηροκόμον,

τύμβον ἔχει Θεόδωρος ἐπ' ἐλπίδι κρέσσονι μοίρης,

ὄλβιος ἐν καμάτοις, ὄλβιος ἐν θανάτῳ.

M 30^v

607. ΠΑΛΛΑΔᾶ ἈΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

C. Pl

¹⁰ Εἰς Ψύλλαν τὴν | γραῦν πάντα κατα|φαγοῦσαν καὶ
οὕτω | τελευτήσασαν.

L

Ψυλλῶ πρεσβυγενῆς τοῖς κληρονόμοις φθονέσασα
αὐτὴ κληρονόμος τῶν ἰδίων γέγονεν.

p. 412, 10 δωδεκετιν P | μοῖρα P, [ἄρ]ουρα ex μοῖρα cr. Pl^M
(ἄρ. Pl^E); cet. potest offendere thesis alterius pedis Paulo in-
solita | μακηδονική Pl^M (cum erasa lineola, proprii nom.
indice, supra α), Μακηδονίη Pl^E 11 cf. 603, 2 | ὀπλοτέρην P ||

12 sqq. Pl^M III^a c. 11 (Pl^E c. 12, εἰς γυναῖκας), 33 12 sq. τοῦ
αὐτοῦ (post Iuliani ep. 599) τωθαστικόν Pl 12 ^π ^τ ^α ^υ ^π ^α

αιγυ^π C 13 sq. εἰς ῥοδῶ (an ῥοδῶ?) — τελευτηῶσαν¹ L, τωθ.

add. C 13 διοφάν⁴ (sic L): ex hoc lemmatistae indice dist.
cum nomine mariti intercidiſſe fort. suspiceris; nam de in-
scriptione, quae iuxta ep. in mulierem mariti nomen habuerit, vix
licet cogitare 15 ῥοδοῖ (-οῖ ex οἰ cr.) P 16 νέμει P Pl,

sed νέμε Pl^I ('pro ἔνεμε recte' Reiske, miro iudicio usus) ||

3 sqq. Pl^M III^a c. 1 (εἰς ἀγαθούς ἄνδρας), 14 3 πὰν^λ
Pl^M παν^λ C 4 duplici lemmate instructum est ep.: εἰς θεόδ.
scr. C p. 302 ad vs. 1, εἰς θεόδ. εὐσεβῆ ἄνδρ L p. 303 ad vs. 3

5—8 alterum dist. tamquam ep. peculiare habebat olim (ante
τύμβον) signum initiale adpictum, post erasum est signum
itemque auctoris, ut vid., index (supra alterum dist. ad vs. 2

a C? adpositus), cuius in rasura C verba: ἐν ἐστὶ τὸ ἐπὶ γράμ^μ
reposuit; cf. ad 627, 5; 628, 7 5 ἐλευθ.: non de servo agitur
(Brod.), sed mentis libertas effertur, qua Theod. vitae inopis
aerumnas (cf. καμάτοις) sublevarit, v. Isidori ep. 156 6 cf.

ἀλλομένη δὲ τάχος κατέβη δόμον εἰς Ἀίδαο,
 ταῖς δαπάναις τὸ ζῆν σύμμετρον εὐρομένη.
 πάντα φαγοῦσα βίον συναπώλετο ταῖς δαπάναισιν· 5
 ἤλατο δ' εἰς Αἴδην, ὥς ἀπεκερμάτισεν. M 34^v

5 608. ΕΥΤΟΛΜΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ ἸΑΛΟΤΣΤΡΪΟΥ. C.PI

Εἰς Μενίππην | πενθοῦσαν τὸν | ἴδιον υἱὸν καὶ σὺν |
 αὐτῷ θνήσκουσαν. L

Υἱέος ὠκυμόρου θάνατον πενθοῦσα Μενίππη
 κωκυτῷ μεγάλῳ πνεῦμα συνεξέχεεν
 10 οὐδ' ἔσχεν παλίνορσον ἀναπνεύσασα γοῆσαι,
 ἀλλ' ἅμα καὶ θρήνου παύσατο καὶ βιότου. M 34^v

Kaib. 152, 12 γενέτης ἐμὸς οἰκτρὸς ὀλέσσης — καὶ χέρα γηροκόμον
 p. 413, 7 ἐπελπίδι P | κρείσσονι Pl | μοίρησ A^{pc} μοιρῆσ A^{al} | cf. Kb.
 243, 8 || 9 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυναικας, Pl^E c. 12), 34 9 ἀλε-
 ξανδρῷ add. C, om. Pl 10 ψύλλ^L (i. e. ψύλλαν) την et παῖν κᾶφ.
 L 11 ουτ L 12 — p. 414, 4 tertium dist., quo quae antea
 dicta sunt iterentur, delendum censet Reiske, accessisse illud
 ex alio in eandem anum epigrammate (sive Palladae sive
 aemuli) suspicatur Dübner; ut pro tertio dist. peculiare ep.
 exhibeatur, πάντα (p. 414, 3) in nom. mulieris (velut Παῦλα) mu-
 tare coneris, sed cf. Pallad. XI 357, 2: τίς πλέον ἐκδαπανῶν κλῆρον
 ἅπαντα φάγοι; cet. imitatur auctor tertii dist. Callimachum
 (VII 471, 2) 13 ψύλλω (α L) P Ψύλλα (cum L) Pl, Ψυλλῶ Jac.
 (cf. Ψύλλος apud Argent. 403) | φθονέσασα cf. V 303, 2 (Pal-
 ladae?)

1 ἀλλομένη P | δ' ἐλαφρῶς? | τέγους 'de tecto desiliens' Reiske
 2 ζῆν P Pl^M (ζεῖν Pl^b, in t. Pl^a, quae tamen in epid. cr.) | εὐρα-
 μένη Pl 3 πάντα** P^{pr} πάντατε (potius quam πάντα δ')
 Par | συνάπώλετο P 4 ἤλατο P | ἀπεκερμάτισεν P idemque Pl^M
 (Pl^{I-b}) -τισε Pl^s || 5 sqq. Pl^M III^a c. 11, 35 5 σχολῶ ἰλλστρῖ
 add. C, om. Pl; Eutolmius imitatur Bianoris ep. VII 644
 6 πενθοῦσαν τὸν ἴδιον L 7 αὐτῷ θνήσκουσαν L 8 ὠκυ-
 μόρου: cf. 644, 1 9 κωκυτῷ P 10 ἔσχεν: cf. οὐκέτ' ἐπι-
 στρέψαι πνεύματος ἔσχε τόνους 644, 4 | παλίνορσον P | γοῆσαι
 ex -σα? corr. P 11 ἀλλάμα P | cf. ἔπανσε βίον 644, 2 ||

609. ΠΑΤΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

C

Εἰς τάφον τινὸς | Ἀττικοῦ ζῶντος | ἑαυτὸν κατασκευάσαντος. L

Ἀττικὸς εἰς ξυνήν με παναγρέος ἐλπίδα Μοίρης

θυμῷ θαρσαλέω ζῶν ἐλάχηνε τάφον

παίζων ἐξ ἀρετῆς θανάτου φόβον. ἀλλ' ἐπὶ δηρὸν

ἡέλιος σοφίης μιμνέτω ἡελίω.

610. ΠΑΛΛΑΔᾶ ἈΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

C. Pl

Εἰς νυμφίον καὶ νύμφην, οὓς ὁ θάλαμος πεσὼν | LC

μετὰ καὶ ἐτέρων εἴκοσι πέντε ἀπέκτεινεν. LC

Ἡρπασέ τις νύμφην, καὶ τὸν γάμον ἥρπασε δαίμων

ψυχῶν συλήσας τερπομένην ἀγέλην. M 34^v

1 sqq. est in ap. Buh. p. 148 (n. 76) 1 σιλεντι^α C; nec argumentum nec oratio epigrammatis a Paulo abhorrere vid. adeo, ut ei versus (cum Valesio et Reiskio) abiudicare audeas
 2 αττικοῦ L; de Herode Attico mentionem facit praepostere ap. Buh., Reiske episcopum celebrari vult Constantinopolitanum, quem Theodosio II imperatore a. 425 obisse mortemque suam praesensisse narrat Socr. hist. eccl. VII 26; prorsus incerta res est, sed perverse amico episcopi, presbytero Calliopio ep. tribuendum censet Reiske | εαυτῷ κατασκευασαντος L ἑαυτοῦ κ. Jac.; noli ci. ἑαυτῷ 3 εἰς ξυνήν ap. B., ἐς ξ. P | παναγρέοις P, cr. apogr. 4 θυμῷ P 5 παίζων: cf. Pauli ep. IX 769, 5 | ἐξαρετῆς P | ἀλλ' ἐπιδηρὸν P 6 μιμνέτω (cf. V 251, 6) P μίμνοι ὑπ' Porson | ἡέλιος et ἡελίωι P || 7 sqq. Pl^m III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας, Pl^e c. 12), 37

7 ἀλεξανδρ^ε add. C, om. Pl 8 sq. verba [οὓς ὁ θάλαμ^ο πεσ^ο] inseruit (in ras.) et ἀπέκτειν^ε adiecit C, cetera servans e pristino lemmatistae titulo, cuius integra vid. haec fuisse forma: εἰς νυμφίον [καὶ] νύμφην ἐν τῷ θαλάμῳ(? s. του θαλαμου) πεσοῦν μετὰ [καὶ] ἐτέρων (et C) κατελευτήσαντας(?) | obversabantur Palladae, ut vid., Nicandri ep. in sex Iphicratidae filios una mortuos sepultosque atque Theaeteti in commune octoginta hominum simul interemptorum sepulcrum (VII 435 et 444) 10 ἥρπασε τίς P (cf. Catull. 61, 3; Kaib. 551, 5) 11 τερπομένων Pl

εἷς γάμος εἰκοσιπέντε τάφους ἔπλησε θανόντων,
 πάνδημος δὲ νεκρῶν εἷς γέγονεν θάλαμος.
 νύμφη Πενθεσίλεια πολύστονε, νυμφίε Πενθεῦ, 5
 ἄμφοτέρων ὁ γάμος πλούσιος ἐν θανάτοις. M 35^r

5 611. ΕΥΤΟΛΜΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ἸΑΛΟΥΣΤΡΙΟΥ. C. Pl
 Εἰς παρθένον τινὰ Ἑλένην | σὺν τῷ ἀδελφῷ θανα|νοῦσαν. L
 Παρθενικὴν Ἑλένην μετ' ἀδελφεὸν ἄρτι θανόντα
 δειλαίη μήτηρ κόψατο διπλασίως.
 μνηστῆρες δ' ἐγόησαν ἴσον γόον· ἦν γὰρ ἐκάστῳ
 10 θορηεῖν τὴν μήπω μηδενὸς ὥς ἰδίην. M 38^r

612. ἈΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ. C. Pl
 Εἰς Ἰωάνναν | τὴν μουσικὴν καὶ | κιθαρωδόν. LC
 Φεῦ, φεῦ, τὴν δεκάτην Ἑλικωνίδα, τὴν λυραοιδὸν
 Ῥώμης καὶ Φαρίης ἥδε κέκευθε κόνις.

2 νεκρῶν P Pl, cr. Reiske | εἷς? (incertae pros. utroque l.) P
 4 πλούσιος: cf. Oed. R. 30 | ἦν pro ἐν FG. Schmidt | θανάτοις
 ex -τοιο cr. P || 5 sqq. Pl^M III^a c. 20 (εἷς νέους καὶ νέας), 10
 (Pl^E c. 23, 10); cf. epp. 183 sq., 517 5 σχολῇ Ἰλλουστρί C, om.
 Pl 6 παρ^θ L | σὺν (C) τῷ ἀδελφῷ (C qui alias quoque
 prosodias lemmatis rest.) θανουσαν P 7 μεταδ. P 9 δ' ἐ
 γόησαν (apostr. A, gravem CA) P; δὲ γόησαν P^{ro} δ' ἐγόησαν Pl
 idemque P^{ac}? f. δ' ἔ γόησαν, ut verbo accusativi duo adiungantur
 (cf. Trach. 51) || 11 sq. Pl^M III^a c. 16 (εἷς κιθαρωδούς, Pl^E c.
 18), 4; nomen auct. et lemma adposuere LC non versui primo,
 sed 3 sqq., cf. ad p. 417, 1 11 ἀγὰ C 12 ep. tamquam in
 Ioannem citharoedum L instruxerat huiusmodi lemmate: εἰς Ἰωάν-
 νην | τὸν μουσικὸν | κιθαρωδόν; posse in mulierem quoque ci-
 tharistriam ep. compositum esse C intellexit ad vs. 5 haec ad-
 notans: ζτ αρμόζει «καὶ» εἰσάνδρα | Ἰωάνν^η (i. e. -νην). «καὶ» εἰς
 γυναικί; altera interpretatione probata, quod perversum lemma
 scr. L, cr. C ita ut Ἰωάνν^η et τὴν μουσικὴν e masculinis lemma-
 tistae formis restitueret (vocalam «καὶ» addens) 13 τὴν δεκά-
 την: cf. IX 66, 2; 506, 2 | ἑλικ. P 14 ἥδε κέκευθε (C) P

ὦλετο φορμίγγων τερετίσματα, λῆξαν ἀοιδαί,
 ὥπερ Ἰωάννη πάντα συνολλύμενα.
 καὶ τάχα θεσμὸν ἔθηκαν ἐπάξιον ἐννέα Μοῦσαι, 5
 τύμβον Ἰωάννης ἀνθ' Ἑλικῶνος ἔχειν. M 36^r

P 304 613. ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ἘΠΙΣΚΟΠΟΥ ἈΜΙΣΟΥ C. Pl
 6 ἐπὶ Διογένει ἀδελφópαιδι τελευτήσαντι. C

Σοὶ τόδε, Διόγευες, θαλερῆς μνημήιον ἥβης
 Πόντῳ ἐν Εὐξείνῳ θήκατο Φρὺξ γενέτης,
 φεῦ, πάτρης ἐκὰς ὅσον. ἄγην δέ σε νεῦμα θεοῖο
 10 πατρὸς ἀδελφειῷ πένθος ὀφειλόμενον,
 ὅς σε περιστείλας ἱερῇ παλάμῃ τε καὶ εὐχῇ 5
 γείτονα τῆς μακάρων θῆκε χοροστασίης. M 38^v

1 ante ὦλετο adpictum erat in P signum ep. ineuntis (nec tamen vacuo spatio tetrastichon a disticho priore disiungitur); praeterea inducta est ab L notula init., quam ante φεῦ ad 612, 1 invenerat adpositam; quippe lemmatista, cum Agathiae versus de citharoedo intellegeret, epigrammatis 612 primum dist. necessario a seqq. seiunxit, ut prius carmen (611) hexastichon, alterum tetrastich. evaderet. 2 ὥπερ P |

Ἰωάννη^{ασ} (ασ C^s) P Ἰωάννᾱ (cum lin. ad notandum nom. pr.)
 Pl^M Ἰωάννη Pl^E 3 ἔθηκαν^{εν} (α C^s) P, cum C (ἔθηκαν)
 facit Pl 4 Ἰωάννης (' C) P -ας Pl (in alterum pentameterum errore fort. intulit C terminationem ασ, quam genetivo tertii pent. superscribere cogitabat) | ἀνθ' ἐλικ. P ἀνθ' ἐλ.
 (ε ex ι corr.) Pl^M | cf. Kb. 613, 7 καὶ μετὰ τὸν θάνατον Μοῦσαι
 μου σῶμα κρατοῦσιν || 5 sqq. Pl^M III^a c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας),
 11 (Pl^E c. 23, 11, sed Pl^s c. 23, 12) 5 sq. nom. auctoris cum
 lemmate scr. C in m. superiore delevitque notam, quae in m^o
 adposita erat, hanc: τοῦτο τὸ ἐπὶ γράμ | ἐπισκόπου ἐστίν | τῆς
 ποντι^Γ κῆς¹ ἀμησοῦ | εἰς διογενὴν τὸν | ἴδιον ἀνεψιον (omisso ac-
 centu, non ἀνέψ.) 5 ἐπισκο * πον C ἐπισκό^π Pl^M | ἀμησοῦ C Ἀμι-
 σοῦ Pl (cf. Steph. B. s. Ἀμισός) 7 ἥβης P 8 ἐνευξείνῳ P ἐπ'
 Εὐξ. Polak | φρὺξ γ. P 9 ὅσον? P | θεοῖο Pl^M θεοῖς? Pl^M ar
 10 ἀδελφειῷ P | ἐφελκόμενον Polak 11 ὅσσε? P^{ac} | περι-
 στείλας: 'in defuncti exsequiis episcopus patruus sollemnibus
 praeerat caeremoniis'; cf. 162, 5 12 cf. 456, 4; 457, 8 | χο-
 ροστ.: v. Call. hymn. 5, 66 ||

614. ἈΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

C

Ἐπὶ Ἑλλανίδι καὶ Λαμαξίδι ταῖς Μυτιληναίαις γυναιξίν. C^t

Ἑλλανὶς τριμάκαιρα καὶ ἡ χαρίεσσα Λάμαξις

ἦσθην μὲν πάτρας φέγγεα Λεσβιάδος·

5 ὅκκα δ' Ἀθηναίησι σὺν ὀλκάσιν ἐνθάδε κέλσας

τὰν Μυτιληναίαν γᾶν ἀλάπαξε Πάχης,

τᾶν κουρᾶν ἀδίκως ἠράσσατο, τὼς δὲ συνεύνως 5

ἔκτανε <δὴ> τήνας τῇδε βιησόμενος.

ταὶ δὲ κατ' Αἰγαίοιο ῥόου πλατὺ λαῖτμα φερέσθην

10 καὶ ποτὶ τὰν κραναὰν Μοψοπίαν δραμέτην·

δάμω δ' ἀγγελέτην ἀλιτήμονος ἔργα Πάχητος,

μέσφα μιν εἰς ὀλοὴν κῆρα συνηλασάτην. 10

1 sqq. ap. Buh. p. 148 (n. 77); cf. Antonii Thalli (?) de virginibus Milesiis ep. 492 et quae occurrunt similia in 614 et Thalli versibus, velut τριτάλαινα, δισὰ φάη, τοίους (373, 5. 1 et 614, 1. 2. 11), τίσασα IX 102 μέλπομεν VI 235 (614, 15 sq.) 1 σχολ C; carmen ex Daphniacis fluxisse censet Reiske 2 praeter lemma a C in t. scriptum exstat in m. alterum, cuius partem L, quaedam (in ras.) C exaravit: εἰς ἐλλάνιδα (priorem acc. C) ἡ καὶ ἡ λάμαξιν τας | λεσβίας L; ὧν ὁ πάλ | χη | σ ἐρασθεὶς τοὺς C | ἄνδρας αὐτῶν ἀπέ | κτεινεν· αὐθις (C) δ' ὑπ' ἐκείνων (C ὑπεκ. L^{ac}) πάλιν^o πάλ^s (ὁ Πάχης) πεφόνευται L (post τας λεσβ. videtur ὑπὸ Πάχητος ... olim scriptum fuisse ab L et ante πεφόν. voc. πάλι, cui litt. v et nom. ὁ Π. serius accesserunt); infra hoc lemma ad vs. 9 sqq. adnotavit L: ζτ τὴν ἔννοιαν τ' ἐπιγράμματος | ὅτι δύσληπτος ἔστι | ἡ καὶ ἡ ιστορία ἔχειται (C) | ἐλλάνιδι C | ad Pachetis in Lesbum expeditionem anno quinto belli Peloponnesiaci susceptam referunt edd. ep. (conl. Thucyd. III 28, Diodor. I p. 515, Aristot. Polit. V 4) 3 τρι*μάκαιρα P^{pr} τρισμ. A^{ar} 5 συνολκάσιν A, cr. C (qui alias quoque huius versus prosodias rest.) | πλεύσας Reiske 6 μυτιληναίαν P Μιτυλ. Jac. Μυτιληναίων Dübner 7 τὰν κούραν P τᾶν κουρᾶν Reiske ταῖν κούραιν Salm. 8 ἔκτανε τήνας τῇδε P (τῷδε ap. G. R.); ἔκτανε <καὶ> (Salm.) τήνας — τῇλε Bernard, — στεῖλε (s. εἶχε) Reiske, — εἶλε Br.; ἔκτανεν <ὡς> τ. τῇδε Jac.; <δὴ> inserui 9 κατ' αἰγαίοιο ex καταιγοίοιο (sic A) cr. C | ῥόου (C) P (πόρου Reiske) 12 μὲν (C) P μιν ap. B.^m (Reiske) | εἰσολοήν P ὀλοὰν Dübner

τοῖα μὲν, ὦ κούρα, πεπονθήκατον· ἅψ δ' ἐπὶ πάτραν
ἤκετον, ἐν δ' αὐτᾷ κειῖσθον ἀποφθιμένα.

εὖ δὲ πόνων ἀπόνασθον, ἐπεὶ ποτὶ σᾶμα συνεύνων
εὐδετον εἰς κλεινᾶς μνᾶμα σαιοφροσύνας·

ὑμνεῦσιν δ' ἔτι πάντες ὁμόφρονας ἡρώινας, 15
πάτρας καὶ ποσίων πῆματα τισαμένας.

615. ᾿ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς Μουσαῖον τὸν | Εὐμόλπον υἱόν.

L

Εὐμόλπου φίλον υἱὸν ἔχει τὸ Φαληρικὸν οὔδας

10 Μουσαῖον, φθίμενον σῶμ' ὑπὸ τῷδε τάφῳ. M 95^v. Pr. 238

1 ἅψ P 2 ἤκετον P | αὐτῷ P, -τᾷ ap. B.^m; malim ἐνθ' οἴτῳ | (ἀποφθίμεναι Reiske) 3 εὖ (~ A C) P ἐκ Reiske | πόσις (potius quam πόστις) ἄμασυνεύων C πόσις ἄμασιν. A (genuinas litt. praepostere disponens), ποτὶ σᾶμα σ. Salm. 4 εὐδετον (~ A C) P | ἐς P εἰς Reiske | κλεινᾶς: P κλίνας (quod A scripserat) in κλεινὰς mut. C, κλεινᾶς apogr. 5 ὑμνεῦσιν (ὑ in er. & C) P; ex initiali litt. pristina ἀλνεῦσιν scriptum fuisse vix licet suspicari || 7—422, 2 epp. in Mus., Linum, Orphea, Cleob., Periandrum exhib. Diog. L.; tria priora in poetis scripta recepit Plan., reliqua tria om. 7 sqq. Pl.^M III^b c. 22 (εἰς ποιητάς), 1; Pl.^E c. 25, 61 (Pl.^S c. 25, 12); ep. exstat in Laert. prooem. 3, in cod. Laur. 59, 17 (Band. II 582), in cod. Vind. phil. 311, ap. Ir. p. 98 post A. P. IX 450 (in schol. Aristoph. ad Ran. 1033 ed. Ald.)

7 ad Peplum ep. referendum censet Schneidewin, opusculo 'consimilis instituti' trib. Bergk, a Lobone Argivo hoc ep. et sqq. composita esse suspicatur Benndorf (conl. Diog. I 34), qui eidem illi et epp. VII 83, 84, 86, 90, 94 vindicare studet; cf. ex Pepli epp. imprimis n. 5, 8, 10 sq., 16—19, 22—25, 28, 54, 58, 61 8 (φασὶ) τοῦτον τελευτῆσαι Φαληροῖ καὶ αὐτῷ ἐπιγεγράφθαι τόδε τὸ ἐλεγεῖον D.; sch.^B ex Paus. deprompsit haec: ἔστιν Ἀθηναῖον ἐν ᾧσιν τὸ καλούμενον μουσεῖον· ἔστι δ' ἐν τῷ τοῦ ἀρχαίου περιβόλῳ τὸ μουσεῖον, ἀπαντικρὺ τῆς ἀκροπόλεως λόφος, ἐνθα Μουσαῖον ἄδειν καὶ ἀποθανόντα γῆρα ταφῆναι λέγουσιν (Paus. I 25, 6). Πανσανίας δ' ἐν Βοιωτοῖς (immo Φωκικοῖς, sc. X 5, 3) Μουσαῖον υἱοῦ Ἀντιοφήμου μέμνηται Ἀθηναίου χρησμολόγου καὶ παρατίθουσιν αὐτοῦ ἔπη Πύρκωνα λέγοντα γενέσθαι Ποσειδῶνι ὑπηρέτην εἰς τὰ μαντεύματα καὶ οὕτως ἔχειν· ἀντίκα ἀμφίπολος κλυτοῦ Ἐννοσιγαίου | lemma εἰς Μουσαῖον exstat apud Pl. Ir., εἰς τὸν Μουσαῖον τάφον in cod. Laur. | εὐμόλπον (μ ex ν cr.) L 9 sq. interpungere om. C,

616. Ὅμοίως.

C

Εἰς Λίνον τὸν υἱὸν | Μούσης τῆς Οὐρανίας.

L

Ὡδὲ Λίνον Θηβαῖον ἐδέξατο γαῖα θανόντα,

Μούσης Οὐρανίης υἱὸν ἐνστεφάνου.

M 95^v. Pr. 239

5

617. Ὅμοίως.

C

Εἰς Ὀρφέα τὸν Θραῖκα.

L

Θρήικα χρυσολύρην τῇδ' Ὀρφέα Μοῦσαι ἔθαψαν,

ὃν κτάνεν ὑψιμέδων Ζεὺς πολόεντι βέλει. M 95^v. Pr. 26

post Μουσαῖον distinxit Pl^M, post οὔδας Reiske, Jac., ante σῶμ' Dübner | distich. excidit in D.^B p. 419, 10 μουσαῖων φθιμένων (gen. plur. in accusativum mut. ipse A, circumfl. add. L) P Μουσαῖον. φθιμένον Pl^M Μουσαίου φθιμένον Reiske (ante Jac.), Μουσαίου φθιμένον σ. Bergk | σῶμα D.^{Pac. Q} | ὑποτῶιδε P ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 22 (εἰς ποιητάς), 2 (Pl^I c. 25, 62; Pl^s c. 25, 13); ep. exstat apud Diog. L., in prooem. 4; in cod. Laur. 59, 17, in c. Vind. 311, ap. Ir. p. 98 1 sq. τὸν δὲ Λίνον παῖδα εἶναι Ἑρμοῦ καὶ Μούσης Οὐρανίας — τελευτῆσαι ἐν Εὐβοίᾳ τοξενθέντα ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ αὐτῷ ἐπιγεγράφθαι (seq. dist.) Diog.; sch.^B add. haec: μέτιθι Πανσανίαν, ὃς ἐν τοῖς Βοιωτικοῖς πάμπολλα διηγεῖται περὶ τοῦ Λίνου καὶ Οἰτολίνου (Paus. IX 29, 6 sqq.) | ομοίως (ad epp. 616—619) lemmati praeposit C

2 εἰς Λίνον tantum Pl Ir. | λῖνον L

3 ὦδὲ P ἥδὲ Pl D.^F

4 cf. Hes. fr. 211: Οὐρανίη δ' ἄρ' ἔτικτε Λίνον πολυήρατον υἱόν | ἐνστεφάνου (non -στέφανον) Pl (cum P D.); ἰοστεφάνου? (dicuntur Musae ἰοστ. XII 21, 7; 28, 12; Theogn. 250) || 5 sqq. Pl^M III^b c. 22 (εἰς ποιητάς), 3; Pl^I c. 25, 63 (Pl^s c. 25, 11); ep. exstat in cod. Vind. n. 311 et Vind. 153, ap. Ir. bis: p. 86 (post A. P. VII 10) et p. 98 (post VII 616); in Diog. L. prooemio 5 5 sq. verba ἐν Δίῳ τῆς Μακεδονίας praemittit cod. Vind. | (Ὀρφέα) ὁ μὲν μῦθος ὑπὸ γυναικῶν ἀπολέσθαι φησί, τὸ δ' ἐν Δίῳ τῆς Μακεδονίας ἐπίγραμμα κεραυνωθῆναι αὐτὸν λέγον οὕτως (seq. ep.) Diog. | e Pausania deprompta sunt quae adnotat sch.^B: κεραυνωθῆναι γὰρ αὐτὸν τῶν λόγων ἔνεκα ὃν ἐδίδασκεν ἐν τοῖς μυστηρίοις οὐ πρότερον ἀκηκοότας ἀνθρώπους (Pausan. IX 30, 5) et Ὀρφεὺς γὰρ ὑπερεβάλλετο (sic) ἐπῶν κόσμῳ — τροπὰς μηνιμάτων θείων (Paus. IX 30, 4)

6 εἰς Ὀρφέα Pl^M Pl^{I.a} Ir.; τον θραῖς (cum litt. ι post inserta) L (εἰς τὸν αὐτόν post VII 10 Pl^s) 7 Θρ. χρ.: ab eisdem verbis incipit ep. pepli in Orpheum 48 | Θρήικα D.^B | τῇδ' D.^{P. Q} (D.^B αὐτῇδ' potius quam τῇδ' vid. habuisse) | Ὀρφέα P 8 penta-

618. Ὅμοίως. C

Εἰς Κλεόβουλον | τὸν Λίνδιον. L

Ἄνδρα σοφὸν Κλεόβουλον ἀποφθίμενον καταπενθεῖ
ἥδε πάτρα Λίνδος πόντῳ ἀγαλλομένη. Pr. 246

619. Ὅμοίως. C

Εἰς Περίανδρον | τὸν Κορίνθιον. L

Πλούτου καὶ σοφίας πρύτανιν πατρὶς ἥδε Κόρινθος
κόλποις ἀγχίαλος γῇ Περίανδρον ἔχει. Pr. 247

P 305 620. ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ. C

Εἰς τὸν αὐτὸν Περίανδρον | τὸν Κορίνθιον. L

Μήποτε λυπήσῃ σε τὸ μή σε τυχεῖν τινος, ἀλλὰ
τέρπεο πᾶσιν ὁμῶς οἷσι δίδωσι θεός·

meter est in ep. tetrasticho, quod de Orphei morte sepulcroque
exstat in Alcidae. Ulix. 24: cf. Pr. 26 et Maass Orph. 140 | ὑψη-
μέδης D.^F | ξεῦσ P (Ζεὺς που πολ. κεραυνᾷ Alc.^A) | ψελόεντι D.^V ||

1 sqq. ep. est in ap. Buh. p. 148, apud Diog. Laert. I 93,
ap. Ir. (post IX 596) p. 100 2 (τὸ ἐπὶ τοῦ μνήματος τοῦ

Κλεοβούλου Pl^B) εἰς Κλεόβ. Ir.; τον λ. (om. Ir.) add. L

3 ἀποφθιμένον A^{ac} -φθίμενον C (ἀποφθινόμενον D.^F) | κατὰ
πενθεῖ C κάτα (?) πένθει A^{ar} κατακεύθει Roeper 4 ἥδε A^{ac}

D.^{Bpr} ἥδε CD.^{Bar} | πόντῳ D.^B || 5 sqq. ap. Buh. p. 148;

Diog. L. I 96, ap. Ir. p. 100 6 Κορίνθιοι δὲ ἐπὶ τι κενο-

τάφιον ἐπέγραψαν αὐτῷ (Periandro) τόδε (seq. ep.) D. | εἰς Περί-

ανδρον Ir., τον κ. L 7 σοφίας P D.^{B.P.Q.} -φίης D.^{Fpc} Ir. |

πρύτανιν D.^B (-ην? D.^{Bar}), -τανιν^σ D.^{Fpc} | ἥδε (potius quam ἥδε)

P ὥδε ap. B.^m 8 cf. 82, 2 | κόλπος (sed cr. in m.) D.^H | ἀγχιάλοις

PD. (item D.^{Bpc}, ἀγχίλλοις D.^{Bac}) ἀμφιάλοις Roeper ἀγχίαλος Jac. |

γῇ ex γή (A^{ac}) em. C (ἀγχιάλον) γῆς Br. | cum distichis 615—619

cf. eiusdem fere generis epp. dist. VII 322 sqq. || 9 sqq. Diog.

L. I 97; ap. Ir. p. 100 (inter VII 619 et VII 92); ap. Suid. s. v.

Περίανδρος 9 sq. Περίανδρος ὁ διὰ λύπην ἰδίαν ἀποθανών,

ὥς καὶ τὸ ἐπ' αὐτῷ ἐπίγραμμα μαρτυρεῖ Suid., cf. Diog. I 95

9 ἔστι καὶ ἡμῶν (seq. ep.) D. | nomen auctoris bis scr. C: in

καὶ γὰρ ἀθυμήσας ὁ σοφὸς Περίανδρος ἀπέσβη,
οὐνεκεν οὐκ ἔτυχεν προήξιος ἥς ἔθελεν.

621. ᾿ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς Σοφοκλέα, οὐ τὸν τὰς | τραγωδίας γράψαντα, |
ἀλλὰ τινὰ ἄλλον.

L

5

L

Ἐνθάδ' ἐγὼ Σοφοκλῆς στυγερόν δόμον ᾿Αἶδος ἔσβην
κάμμορος, εἶδατι Σαρδῶν σελίνοιο γελάσκων.
ὥς μὲν ἐγών, ἕτεροι δ' ἄλλως, πάντες δέ τε πάντως. M 95^v

Fr. Cor. Phil.

epp. 622—645

622. ᾿ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

C. Pl

10

Εἰς Βόρχον τινὰ | βουκόλον κρη|μνισθέντα διὰ | μέλι. L

Βόρχος ὁ βουποίμην ὅτ' ἐπὶ γλυκὺ κηρίον εἶρεν
αἰγίλιπα σχοίνῳ πέτρον ἐπερχόμενος,

m.^o supra lemmatistae titulum (lin. 10) et in m.^s, ubi εἰς πε-
ρίανδρον ipse C add. (cf. ad p. 417, 5) p. 421, 10 περίανδρ^o
τον κ. L 11 sqq. (η: (σημειώσαι) in m. adpinxit D.^B 11 λύπη
ση (sic) P λυπήση S.^v λυπήσει (-σει ex -σε s. -ση cr.) D.^B | μή
σέ D.^B μή σετ. P | τίνος P τινός D.^B (τιν^τός S.^v) 12 οἴσει
D.^{Pac.H} οἶα Bothe

1 cf. Diog. I 95: καὶ ὁς ἀθυμήσας ἐτελεύτησεν ἤδη γε-
γονὼς ἔτη π̄ | καὶ γὰρ (v. 108, 3) P D. ὁ γὰρ S.^v | ἀθυμήσας ὁ om.
S.^v (v. 101, 3) | ἀπέσβει P 2 οὐνεκεν A.^{ac} S.^v | οὐκέτιτυχεν P οὐκ
ἔτυχε S.^v D.^{B.P.Q.H} | ἦν (potius quam ἦν) P^{pc} ἦν A.^{ac} ἦς D. S.^v
ἦθελεν D.^B S.^{v.B.E} ἔθελε D.^{P.Q} ἦθελε D.^H || 3 sqq. Pl^M III^b c. 22
(εἰς ποιητάς), 11; Pl^s c. 25, 43, Plⁱ c. 25, 70; ap. Ir. est p. 99 (inter
VII 21 et 50) 3 ἀδ. C, om. Pl^M 4 εἰς τὸν αὐτόν (post VII 21)
Pl Ir.; ex eo, quod Plan. lemma admisit perversum, patet
lemmatistae Palatini titulum ignotum fuisse Maximo | verba οὐ
sqq. atram. fuscior obduxit man. rec., non ipsa inseruit | τ^τας^τ
τραγωδίας L 6 ἐνθάδ' P | ἦλθον Pl ἔσβην P: cf. ἔμβη Od. δ 656

7 εἶδατι σαρδῶν P εἶδέ τι σαρδῶν Pl^M, εἰσέτι Σαρδῶν ('adhuc
ridens ab apio Sardonio') Reiske, εἶδατι Σαρδῶν Br.; cf. V 178, 4
vocis σελίνοιο syllabam alteram corripit non mireris a versi-
ficatore, qui pangendi versus insuetus vid. fuisse | γελάσκων:
'apiastrum venenatum si quis comederit, — rictu diducit ora,
ut qui mortem oppetunt facie ridentium intereant' Solin. c. 4

εἶπετό οἱ σκυλάκων τις ὁ καὶ βοσίν, ὃς φάγε λεπτήν
 σχοῖνον ἀνελκομένῳ χραινομένην μέλιτι·
 κάππεσε δ' εἰς Αἶδαο· τὸ δ' ἀτρυγὲς ἀνδράσιν ἄλλοις 5
 κεῖνο μέλι ψυχῆς ὦνιον εἰρύσατο. M 85^v

5

623. ΑἰΜΙΛΙΑΝΟΥ.

C. Pl

Εἰς παῖδα τῆς μητρὸς | τεθνηκυίας θη|λάζοντα. L

Ἔλκε, τάλαν, παρὰ μητρὸς ὃν οὐκέτι μαστόν ἀμέλξεις,
 ἔλκυσον ὑστάτιον νᾶμα καταφθιμένης·

p. 422, 8 ὡς P ὡς Pl^M | ἐγὼ P ἐγὼν Pl^M | ἕτεροι P | δέτε P δέ τι app.,
 δέ γε Reiske: v. Il. A 403 | cf. 342, 2 || 9 sqq. ep. recepit Plan. in
 primum sylloges minoris, non in tertium librum: Pl^M I^b c. εἰς
 ποιμένας 1 (Pl^E I εἰς ποιμ. 4) 9 ἀντιφιλῷ βυζανῶ C, gent. om. Pl

10 β₁όρχον C κόρχον L^{ar}: cf. ad l. 11 | κρημνήθεντα (σ superscr.
 C) διαμ. P 11 β₁όρχος C κόρχος A^{ar} Βόρκος Pl^{a.α} -χοσ
 (cum C) Pl^M Pl^{L.b.s} | ὅτ' ἐπι (' C) P (ἐπι Pl^{Mac}) | ἦρπεν A, ei
 supra η posuit C

1 ab initio vs. signum novi ep. est erasum | τίς P τίς
 Pl^M | ὁ καιβοσίν P ὁ καὶ βοσίν Pl^M 'scil. ὁ βοσίν ἐπόμενος'
 Dübner. | ὁ καὶ βόσιν ὡς φάγε 'qui tenuem restim tamquam
 cibum devorabat' Opsop. | ὃς φάγε C ὃς φάτετε s. -ται? A^{ar} |
 λέπτην A^{ar} 2 κάλων ἐκ τοῦ σχοίνου interpretatur sch.^B | ἐφελ-
 κομένῳ Br. ἀνειβομένῳ s. ἀνεκχυμένῳ Reiske; f. ἀμελγομένῳ de
 melle, quod e favis exprimitur, cf. VI 239, 3 (Apoll.) 3 κάππεσε
 δ' P Pl^M (Pl^{a.s}), κάππεσεν Pl^{L.b} Pl^a in t. (κάππεσεν δ' Pl^a in
 epid.) | αἰδᾶο (productae vocalis signum A) P | ἀτρυγῆς C
 ἀτρυτεσ (potius quam ἀτραγες) A^{ar} 3 sq. cf. 630, 4; exstant sch.^B
 ad ἀτρυγὲς (ἄθικτον — κακοτρυγὲς) et ad ὦνιον (ἀντάξιον — μέ-
 ταξα λέγεται), quae in Pl^w transiere; adiungit sch.^B etiam
 haec: ὦνια τὰ πωλούμενα (l. πωλ.), ὦνος δὲ ὃ δίδωσί τις ἵνα
 λάβῃ τὰ πωλούμενα || 5 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 38
 5 αἰμιλ. Pl^M; gent. νικαέως add. C ad IX 218 (p. 391) 6 τῆς μῶς
 τεθνηκυίας L; ep. ab Jac. refertur ad Aristidis Thebani pictu-
 ram, qua mater moritura cum lactenti infante repraesentatur:
 cf. Plin. 35, 98 (Bennd. p. 56); comparanda quae de Aerope
 similia narrat Pausan. VIII 44: καὶ ἡ μὲν ἀφίησιν ἐν ταῖς
 ὠδίσιν τὴν ψυχὴν (cf. vs. 3), ὃ δὲ παῖς καὶ τεθνηκυίας εἶχετο
 ἔτι τῆς μητρὸς καὶ ἐκ τῶν μαστῶν εἴλκεν αὐτῆς γάλα 7 ἔρπε
 Bosch | παραμ. P | μαζὸν Pl | ἀνέλξεις P, cr. Pl; cf. ἀμολγαῖον
 μαστόν 657, 10 8 ὑστάστιον P | καταφθιμένης (errant edd.) P

ἤδη γὰρ ξιφέεσσι λιπόπνοος, ἀλλὰ τὰ μητρὸς
φίλτρα καὶ εἰν Ἀίδῃ παιδοκομεῖν ἔμαθεν.

M 35^r

624. ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς τινὰς ἐν τῷ | Ἰονίῳ κόλπῳ | ναυαγήσαντας.

L

5 Ἔρροις, Ἰονίοιο πολυπτοίητε θάλασσα,
νηλῆς, Αἰδεῶ πορθμὲ κελαινοτάτου,
ἢ τόσσους κατέδεξο. τίς ἂν τεά, κάμμορε, λέξαι
αἴσυλα δυστήνων αἶσαν ὀπιζόμενος;
Αἰγέα καὶ Λαβέωνα σὺν ὠκυμόροισιν ἑταίροις
10 νηί τε σὺν πάσῃ βρῦξας ἀλιροροθίῃ.

M 93^v

1 λιπόπνοος (potius quam -πνοος ex -πνιος cr.) P | ἀλλα-
ταμητρὸς P 2 κ' ἦν εἰς (litteras delendas punctis impositis
notavit A) P καὶ εἰν Pl | ἀίδῃ παιδοτοκεῖν P, cr. Pl | ἔμαθεν¹
Pl^M (cum P concinens), ἔμαθον Pl^E || 3 sqq. Pl^M III^b c. 19 (εἰς
ναυαγήσαντας), 9 (Pl^E c. 22, 56); v. Weisssh. p. 91 3 ep. vid. eius-
dem Diodori atque VII 365 4 εἰσινὰς L | ἰωνίῳ (ἰον. ex ἰων.
fecit L) P 5 sqq. octastich. est in P ep. 624: quippe perperam
sequentis Antipatri epigrammatis distich. primum accessit; cet.
cf. V 121 (Diod.): ἀμφιδονοίης (ἔρροις), κοῦρε (πορθμὲ), asynd. in
fine epp. 5 cf. 699, 7 6 νηλῆς (acc. negligenter ducto, non -λῆς)
P; νηλειῆς ex νηλῆς, quod primo scripserat, fecit Pl^M, ne
αἰδεῶ praeter morem Hom. choriambi locum teneret: at cf. 417, 8
(Mel.); 699, 8; 711, 8 (ubi Antip. quadrisyllaba voce in eadem penta-
metri sede usus est); VI 219, 24, νηλειῆς Pl^E (v. 308, 2) 7 ἢ τοὺς
σοὺς P, cr. Pl | κατέδεξο (alterum acc. C) P | τίς ἂν τεά (vocum pros-
odias rest. C) P 8 ὀπιζόμενος P Pl; 'αἰσχυνόμενος' perperam
interpretatur sch.^B ('ὀπιπτεύων' Jac.) | signum ∞ in fine vs.
et in m.^o posuit C 9 ∞ ἄλγεα καὶ λαβέων ὁ σον (λα*β. C,
incerta litt. erasa, Λαμβέων scriptum fuisse putat Finsler) P, si-
gnum ∞ redit in m.¹; ἄλγεα καὶ λαβεῶν ὅσον Pl^M ('ἴσως βλα-
βέων δεῖ γράφεσθαι' sch.^{B.W}); ἄλγεα καὶ — λωβέων ὅσον Ste-
phanus, — Λαβέωνος δν Salm. (Scaliger); 'Aegei et Labeonis,
quos cum sociis et comitatu absorpsisti' Graecis verbis omissis
Brod., Αἰγέα καὶ Λαβέωνος ('Labeonis filium') ἐν (ὠκ.) Huet
(Αἰνέα καὶ Λαβέωνος δν Reiske), cr. Br. | ὠκυμ.: cf. 700, 6; VI
348, 1 (Diod.) 9—10 v. 653, 3 (Pancratis, cuius ep. vid. Dio-
doro obversatum esse) 10 σὺν π. A^{ac} | βρῦξας P Pl, βρόξας
Lobeck | ἀλιροροθίῃ A -θίῃ C ||

625. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ [ΣΙΔΩΝΙΟΥ]. C

Εἰς Διόδωρον τὸν Καλλιγένους ναυαγόν, τὸν Ὀλύνθιον. L

Εἰδότα κῆπ' Ἀτλαντα τεμεῖν πόρον, εἰδότα Κρήτης
κύματα καὶ Πόντου ναυτιλίην Μέλανος,

5 Καλλιγένους Διόδωρον Ὀλύνθιον ἴσθι θανόντα

ἐν λιμένι πρῶρης νύκτερον ἐκχύμενον,

δαιτὸς ἐπεὶ τὸ περισσὸν ἀπήμεεν. ἃ πόσον ὕδωρ 5

ᾧλεσε τὸν τόσσῳ κεκριμένον πελάγει.

626. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ. C

10 Ὅτι Καῖσαρ ἐξεκάθηρε | τὴν Λιβύην τῶν ἐνοι|κούντων

θηρίων καὶ | ἐποίησεν οἰκειῶσθαι. L

Ἐσχατιαὶ Λιβύων Νασαμωνίδες, οὐκέτι θηρῶν

ἔθνεσιν ἠπείρου νῶτα βαρυνόμεναι

1 sqq. ep. primo disticho destitutum exstat in ap. Buh. p. 149 (n. 80); etenim in P adnexum est dist. illud praecedenti ep. et clausula adpicta invenitur post 625, 2, ineuntis ep. nota ante 625, 3, lemma cum nomine auctoris adpositum ad 625, 3 sqq.; ep. a voce εἰδότα, non Καλλιγ. coepisse vel ex literali quo huius fragmenti epp. disponuntur ordine apparet

1 σιδῶ perperam C, est Thessalonicensis (cf. IX 82) 2 verba τὸν ολ. add. L clausula praemissa 3 κηπάτλαντα A κ' ἠπ. C

4 Πόντου — Μέλ.: non Pont. Euxinum dici, sed maris Thracii sinum putant cl. Opp. Hal. IV 514, Apoll. Rh. I 922; appellativum esse μέλ. verbis Hom. μέλανι π. (Ω 79) non probatur

5 Ὀλύνθιον: inde Reiskium coniecturam suam de Olyntho sub Antipatri aetatem restituta iniuria duxisse docet Jac. 6 πρῶρης

P P¹M 7 ἐπεὶ τὸ περισσὸν ὅτ' ἠμέεν (s. ἡμ.) P — περισσὸν ἀπήμεεν ap. G.^m (Reiske), ἐκεῖ τὸ π. ὅτ' ἠμέεν Jac. (cf. ἐνήμεσε 377, 3) | ἄπο-

σον P; cf. 268, 4; 591, 2; 740, 6 8 τόσσῳ P | cf. κεκριμένην ὕδατι καὶ πολέμῳ IX 42, 4 || 9 sqq. ep. non sepulcrale om. Pl (cf. Heck. p. 168, Weissb. p. 47); inest in ap. Buh. p. 149 (n. 81); cf. XVI 94 9 ep.

potest Thessalonicensis videri (nisi Diodoro tribuere malis, cf. ἐρημαῖοι 404, 5 ita locatum ut ἐρημ. 626, 3) 10 sq. κ' αἰ' σαρ L; de

Hadriano coloniisque ab eo in Libyam missis praepostere cogitabat Reiske; de bestiarum multitudine ad spectacula ab imperatoribus oblata cf. Dion. Cass. 61 p. 988: τετρακοσίας τε ἄρκτους

ἡχοῖ ἔρημαίαισιν ἐπηπύσεσθε λεόντων

ὠρυγαῖς ψαμάθους ἄχρῖς ὑπὲρ Νομάδων,

P 306 φῦλον ἐπεὶ νήριθμον ἐν ἰχνοπέδαισιν ἀγρευθὲν 5

ἔς μίαν αἰχμηταῖς Καῖσαρ ἔθηκεν ὁ παῖς·

5 αἰ δὲ πρὶν ἀγραύλων ἐγκοιτάδες ἀκρώρειαι

θηρῶν νῦν ἀνδρῶν εἰς βοηλασίαι.

627. ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

C

Εἰς τινὰ μέλλοντα | γάμῳ προσομιλεῖν | τελευτήσαντα. L

Ἑμιτελῇ θάλαμόν τε καὶ ἐγγύθι νυμφικὰ λέκτρα,

10 κοῦρε, λιπὼν ὀλοὴν οἶμον ἔβης Αἴδου.

καὶ τριακοσίους λέοντας οἱ ἵππεῖς οἱ σωματοφύλακες τοῦ Νέ-
ρωνος κατηκόντισαν | <βουκόλοις> οἰκεῖσθαι? | ad vs. 5 sq.
adscript L: ὅτι τ'ασ' εσχατι'ασ' τ'ησ' λιβύησ | τας πλησίον
νασαμόνων' ο κ'αί'σαρ ημέρωσεν p. 425, 12 cf. IV 3^b, 42:
ἐσχατιήν δὲ Λίβυσσαν ἐπιστεῖβων Νασαμώνων (Agath.), Steph.
Byz. s. Νασαμώνες, Callim. fr. 126, Apoll. Rhod. IV 1320
13 (θηρῶν) ἔθν.: cf. Apoll. Rh. IV 1559 Λιβύη θηροτρόφος |
ἔθνεσιν ἡπείρου P; ἔθν. οἷα πάρος (et ὡς τὸ πάρος) Jac. αἰχμη-
ρὰ Br.; ἔθνεσι νηρίστοις (cl. Ap. Rh. III 1287) et ληστήρων Jac.,
ἔθν. νηπείροις (et ἔθνεσιν ἡπείροις 'infinitis') Reiske (ἔθνεος
ἡπυτῶν ὥτα β. ἡχοῖ Herm.) | βαρυνόμεναι (signum quantitatis
A) P -νόμενα Jac.

1 ἡχοῖ (ἡ potius quam ἦ A, litteram c, non spir. superscr.

C) *ἐρημαίαισιν (x in fine vs. add. iteratque in m.¹ C) ἐπιπύσεσθε
(ρ, non σ adposuit C, idem τ inseruit: ἐπιπύσεσθε A^{ac}) P; varia sunt
emendandi experimenta: οὔτοι ἐρημαίῃσιν ὑποπτήσεσθε Salm.,
— ἐρημαίαισιν ἐπιπτήσεσθε Dodwell, — ἐπὶ πτήσεσθε Jac.,
— ἔτι πτοιεῖσθε Dübner, οὐχὶ ἐρ. ἔτι πτήσεσθε (λεόντων ὠρυ-
γὰς Ruhnck.) Boiss.; ἡχοῖ, ἐρημαίαισιν ὑποπτήξεσθε Herm., ἡχοῖ
ἐρημαίαισί τ' ἐπιπύρεσθε Mein., — τ' ἐπιπτοιεῖσθε Heck., qui
etiam ἡχοῖ ἐρημαία συνεπιπτοιεῖσθε coniecit; restitui quae A
scr.: 'non iam resonabitis ferarum mugitibus' 2 ἀχρυσύπερ P

3 φύλον P | ἀνίρηθμον P ἀνάριθμον ap. Buh. in t., νήριθμον
in m. | ἐνιχνοπέδαισιν P 4 ἔς μίαν: cf. Il. B 379, A. P. VII 421, 14;
an ἔς μέσον? | αἰχμηταῖς P αἵμασιάν Salm. | καῖσαρ P | ὁ παῖς P;
ὅπα Valesius | ἔθηκε νέοις Reiske, ἐφῆκε μέγας et ἐφ. θοοῖς
Jac., ἔθηχ' ὀπλισιν Herm. | αἰχμητῆς K. — ἔθηκεν ὁπᾶν ('ca-
veam') Reiske, — ἔθ. ὀρᾶν Jac., — ἔθηκε θῆαν Br.; αἰχμητὰς K.

Θώνιον Αστακίην δὲ μάλ' ἤκαχες, ἥ σε μάλιστα
οἶκτρά τὸν ἡβητὴν κώκυνεν ἡίθεον

Ἰππάρχου κλαίουσα κακὸν μόρον, εἴκοσι ποίας 5
μοῦνον ἐπεὶ βιότου πλήσαο καὶ πίσυρας. M 95^r

ἔθηκε νάπαν Mein. | δέσμιον (Bernardus) ἀλχημητὰς K. ἔθηκε' ἐν
ὀπαῖς Heck. (ἔθηκεν ὀπαῖς Bern.) p. 426, 5 αἶδε P 6 εἰσί' (C
'A) P || 7 sqq. Pl^M III^b c. 20 (εἰς νέους), 5; Pl^E c. 23, 25 7 eius-
dem Diodori est qui 404 (v. ad p. 272, 2) et 701 in hominem Ni-
caeensem composuit (cf. αἰάζων ὀλοὸν κακόν 701, 5) 8 sqq. ep.
in duo discerpit L, qui in fine vs. quarti clausulae signum,
novi carminis ab initio vs. quinti adposuit; idem L duobus
lemmatis epigramma instruxit: tetrasticho priori suum add.
(l. 8), alterum disticho tertio, sc. εἰς Ἰππάρχον; unum ep. hexa-
sticho contineri vidit C, qui et notam initialem (ante Ἰππάρ-
χον ab L positam) delevit et verba 'ζτ. εἰ ἐν Ζ (i. e. ἐστι) τὸ
ἐπίγραμμ' supra alterum lemma (εἰς Ἰππ.) in m.^e adpinxit ('ζτ'
etiam in ora marg. exstat); v. ad 606, 628 8 εἰς τινὰ μέλλοι' scr.
L tertio ep. disticho neglecto | γάμω L 9 ἡμιτελή A: cf. Il.
B 701, Kaib. 319, 4 (ἐν ἡμιτελεῖ πανσάμενον θαλάμῳ), Catull.
68, 75 | cf. νύμφια λέντρα 583, 1 (Agathiae) 10 κοῦρε: cf. IX
405, 3; V 121, 2 (Diod.) | λιπὼν (i ex ε? rest. C) P (cf. IX 219, 1)

1 v. VI 348, 5 | Θύνιον P Θώνιον Pl^M Θώνιον Pl^E | ἀστακίην δὲ
(C) P Pl^M Pl^{I.a.b} Ἀστ. τε Pl^{α.β} | Θώνιον Ἀστακίην τε duas filias
appellari censet Brod., de parentibus intellegit Grotius (Θῶμον
δ' Ἀστακίην τε parentum nomina finxit Chardon); Thomium (vel
potius Θύνιον) puellae Astacenae Hipparcho sponsae nomen
fuisse vidit Jac.: cf. Steph. Byz. s. Ἀστακός ('τὸ ἐθνικὸν Ἀστα-
κηνὸς καὶ Ἀστακηνὴ καὶ Ἀστάκιος καὶ Ἀστακία'); ex oppidis
cognominibus (cf. Steph.) Astacum Bithyniae dici a Diodoro
veri simillimum vid. cl. ep. 701, in quo poeta Nicaeae urbis
Bith. mentionem facit | μάλ' P idemque Pl^M, μέγ' Pl^E | ἥ σε P^{pc}
ἥ σε (P^{ac}?) Pl^M Pl^{I.a} (οἷ σε Pl^{b.β}, Chard.) 2 ἡβητὴν A^{ar} | (κώκυνον
Pl^b Chard., non item Pl^s) 3 sq. de lemmatistae errore, qui ter-
tium dist. pro peculiari ep. habuit, cf. ad p. 426, 8 sqq. 3 Ἰππάρ-
χον (maiusculam litt. cum priore accentu L) P (Ἰππαρχε
Wakefield) | ποίας A^{ar} ποίας P^{pc} ποίας Pl^M; quae sch.^b de vi
vocis ποία exponit Rhiani versuum exemplo adhibito (οὔρεος
ἀργεννοῖο περὶ πτύχας ἐστρατόωντο Χεῖματά τε ποίας τε δύνω
καὶ εἴκοσι πάσας) hausta sunt ex Pausan. IV 17, 11 et trans-
lata in Pl^w; cf. πίσυρας ποίας 731, 4 (Leon.) 4 propter con-
iunctionis sedem cf. VI 245, 1 (Diod.) et VI 348, 3 (κοῦρον ἐπεὶ) |
ἐπιβιότου P, cr. Pl | πίσυρας (priorem acc. C) P ||

628. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς παιδίον εὖμορ|φότατον ἐν νήσῳ | τελευτῆσαν καὶ
ταφέν, | ἐξ οὗ αἱ νῆσοι Ἑρωτίδες.

L

Ἠρνήσαντο καὶ ἄλλαι ἐὼν πάρος οὖνομα νῆσοι
5 ἀκλεές, ἐς δ' ἀνδρῶν ἦλθον ὁμωνυμίην·
κληθείητε καὶ ὑμεῖς Ἑρωτίδες· οὐ νέμεσίς τοι,
Ὀξεῖαι, ταύτην κλῆσιν ἀμειψαμέναις.
παιδὶ γάρ, ὃν τύμβῳ Δίης ὑπεθήκατο βώλου, 5
οὖνομα καὶ μορφὴν αὐτὸς ἔδωκεν Ἑρώς.

1 sqq. Pl^M III^a c. 20 (εἰς νέους), 12 (Pl^I c. 23, 12; Pl^a 11, Pl^s 13) 1 cf. Cichor. p. 53 sq., p. 61: ep. anno ab u. c. 725 compositum esse censet Cich. 2 ἐν νήσῳ L: scil. ἐν Ὀξειαῖς νήσοις, cf. ad vs. quartum ep. et Strab. 8 p. 351: Θοὰς δὲ εἶρηκε (Odys. o 299) τὰς Ὀξεῖας, τῶν δ' Ἑχινάδων δ' εἰσὶν αὐταὶ (v. Steph. Byz. s. Ἐχῖναι) 3 ταφὴ ἐξον — ἐρωτιδ' L; Ὀξεῖαι insulae dicuntur Ἑρωτίδες a nomine pueri formosi (Ἑρωτος), quem servum dominus Διῆς, unus e legatis Mytilenaeis Romanam a. 725 missis illic sepeliendum curavit: cf. Cich. p. 54 4—429, 2 quattuor distichis duo contineri epp., alterum quarto disticho effici putabat L, qui ad vs. 7 novum adposuit lemma hoc: εἰς παιδίον παρ' αἰγιαλὸν τε|θαμμένον; lemmatistae errore animadverso supra lemma C notavit: ζτ εἰ ἐν (sc. ἐστὶ) τὸ ἐπίγραμμα (cf. ad p. 426, 8 sqq.) 4 ἠρνήσαντο Pl^M (-σαντο? Pl^{Mar}) | ἐὼν P | νῆσοι P 5 εἰς δ' Vinc. | ἐς λαμπρῶν δ'? | ἐπωνυμίην Brod. 6 ἄμμεσ P Pl^M Pl^I-b, cr. Pl^s 7 ἔξει· (ἐ et punct. C, ὅξει s. ὀξει A^{ac}) ταύτην P, inter ἔξει et ταύτην lacunae indicandae causa spatium reliquit Pl^M (ubi pro ἔξει olim ἔξει vel potius id quod in P, ὀξει, vid. fuisse), ἔξει δὲ τ. Pl^a. b. s., ἥξει δὲ ταύτην Pl^I, ἥξει τοιαύτην Br. (duce Reiskio), ἐσσεῖται ταύτην Jac. (ἐξείης τ. proposuit sprexitque Heck.); ἔξει δὲ ταύτην — ἀμειψαμένας Huet, ἔξει τὰς ταύτην s. ταύτην -μένας Reiske (qui idem οὐ νεμεσητοὶ ἔξετε τοιαύτην κλ. ἀμειψάμεναι ci.); Ὀξειαῖς Geist et Heck., qui insulas maris Ionii naufragiis infames (cf. σηματοέσσα v. 7) dici viderunt cl. Antipatri ep. VII 639, 2 8 cf. Kaib. 329, 1 τὴν κύναν Λεσβιακῇ βώλῳ ὑπεθήκατο Βάλβος | τυμβῳ P | δίης P δίης Pl^M, 'divinae glebae' Opsop., ἰδίης (ὑπεθήκατε cum P Pl) Herw.; Δίης 'Diae insulae' Brod. (cf. Stephani verba s. v. Δῖα· 'εἰσὶ καὶ δ' νῆσοι Δῖαι λεγόμεναι'), 'praebet Diae (sc. insulae) cui gleba sepulcrum' Grotius (βαίης

ὦ χθὼν σηματοέσσα καὶ ἡ παρὰ θινὶ θάλασσα,
 παιδὶ σὺ μὲν κούφῃ κεῖσο, σὺ δ' ἡσυχίῃ. M 38^v. Cr.^R 18

629. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς Σωκράτην | τὸν Σωφρονίσκου | τὸν Ἀθηναῖον. L

5 Ἡ χθαμαλὴν ὑπέδυσ ὁ τόσος κόνιν; εἰς σέ τις ἀθρῶν,
 Σώκρατες, Ἑλλήνων μέμψεται ἀκρισίην·
 νηλέες, οἳ τὸν ἄριστον ἀπώλεσαν οὐδὲ ἐν αἰδοῖ
 δόντες. τοιοῦτοι πολλὰκι Κεκροπίδαί. M 42^r

Dübner); in voce nomen domini, qui puerum sepulcro honoravit, latere sensit Heck., ipsum nomen legati Myt. (Διῆς) inventum a Cichorio, nisi quod prosodia, quae in P Pl^M traditur, vid. servanda esse | ὑπεθήκατο Heck. | Βώλου 'Boli filius' perperam Heck., τύμβου — βώλω Rubensohn (οὐ — βῶλον Reiske) p. 428, 9 cf. 633, 5 sq. (Crin.) 9 sq. post ἔρωσ clausulam, ante ὦ novi carminis signum adpinxit L, erasit C (cf. ad l. 4 sqq.)

1 χθὼν P Pl^M, cr. Pl^E (cf. ad 276, 5) | σηματοέσσα P Pl 'sepulcris referta' de littore navigantibus letifero, cf. ad vs. 4 (ἡμαθόεσσα Jac., κυματοέσσα Heck.) | παρὰ A^{ac} | θινὶ^x (' C' A) P | θάλαττα Pl^{a. b. s} 2 cf. 401, 8 | pronom. σὺ μὲν — σὺ δ' nominibus (γῆ — θάλασσα) superscriptis explicat Pl^M || 3 sqq. Pl^M III^a c. 28 (εἰς φιλοσόφους), Pl^E c. 32, 1; ep. est apud Ir. p. 101 inter VII 95 et 96 'εἰς Σωκράτην Ἀντιπάτρου' 3 Thessalonicensis est ep.: cf. XI 327, 4 4 εἰς Σωκράτην lemma nomini auctoris praemittit Pl^M | τον σ. L 5 cf. 498, 8; 17, 1; 137, 5 | ἡ (ex ἧ? cr.) P ἡ Pl^M (τὴν Opsop.) | ὑπέδυσ A^{ac}, σ fin. add. C | post κόνιν puncto distinxere C Pl^M | εἰ σετίς P, εἰς σέ τις Pl^M (εἰς σέ νηλεισ**

τις Pl^s), ἡ 'ς σέ τις perperam Heck. 7 νηλειῖς P: εἷ scr. C, νηλειῖς L^s, νηλεῖς A^{ac}; supra lin. erasae sunt litterae γρ., quas ab L(?) superscriptas C vid. delevisse, qui in ipso textu librarii scripturam emendare studuit; νηλέες Pl^M νηλεῖς v. νηλέεις Heck. | τὸν ἄρ. ἀπώλ.: cf. Eur. fr. 588 (l'alam.) | οὐδὲ ἐν αἰδου P οὐδὲν ἐν αἰδου Pl^M; ἴσως εἶδαρ ἐν (ἐν sch.^w) αἶδου· πάντως τι τοιοῦτον· νόει (νοεῖ sch.^w) δὲ τὸ κώνειον sch.^B; (οὐδ' ἐνιαυτὸν Reiske) οὐδενὶ αἰδῶ Scaliger, οὐδὲ ἐν αἰδοῖ Br. (cf. IX 138, 3; 234, 4; Theocr. 22, 3) 8 cf. 235 sq. | τοιοῦτοι Pl οἱ τοσοῦτοι P: cf. XI 327, 4 τοιαῦται Σιθονίων ἄλοχοι (Antip. Th.); ἀπόπτυστοι frustra Jac., ὀνοστότατοι idem et Heck., qui etiam ὀνόσσον (ὀνόσσω?) τοι ('obiurgasti') π. Κεκροπίδας coniecit | πολλὰκι: cf. 481, 4; propter clausulae formam Thessalonicensi usitatam v. VII 18; 289 ||

630. ἈΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

C. Pl

Ὅτι οὐ δεῖ λέγειν | ἀνθρώπῳ τὸ αὐρίον | ποιήσω
τὸ καὶ τό'· | ἄδηλον γὰρ τοῦτο | καὶ ἄγνωστον·
ὥς | ὁ παθὼν μαρτύρεται.

L

5 Ἦδη που πάτρης πελάσας σχεδόν· αὐρίον, εἶπον,
ἥ μακρὴ κατ' ἐμοῦ δυσπλοῖη κοπάσει·
οὐπω χεῖλος ἔμυσε, καὶ ἦν ἶσος Ἄιδι πόντος,
καί με κατέτρυχεν κεῖνο τὸ κοῦφον ἔπος.
πάντα λόγον πεφύλαξο τὸν αὐρίον· οὐδὲ τὰ μικρὰ 5
10 λήθει τὴν γλώσσης ἀντίπαλον Νέμεσιν. M 37^v

631. ἈΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς Δίφιλον υἱὸν | Διογένους ναναγόν, | τὸν Μιλήσιον. L

Ἦν ἄρα Μιλήτου Φοιβήιον <ὄρμον> ἱκησθε,
λέξατε Διογένει πένθιμον ἀγγελίην,

1 sqq. Pl^M III^a c. 19 (εἰς ναναγήσαντας), 44 (Pl^I c. 22, 43; Pl^S c. 22, 42) 1 ἀντιφί Pl^M | βυζαν̄ C, om. Pl 2—4 alteram lemmatis partem ὥς ὁ παθ̄ μαρτ. postea add. L, voculam ὥς in erasa clausula, quae voci ἄγν. adpicta erat 2 οὐ primo om., serius inlatum est | τὸ αὐρί^o L 4 in m. exstat signum Ɑ (ὥραϊον) eique subiectum vocabulum Ɑ (χρήσιμον) 5 πελάσας σχεδόν P Pl: noli ci. πλεύσας σχ. (confert Heck. XI 372 ἄγχι τινὸς πελάσαι, VIII 119, 2, Med. 101) 6 ἥ μακρὴ κατε μοῦ (~ rest. C) P ἥ μακρὴ κατ' ἐμοῦ Pl^M; praepositionem cum κοπάσ. iungit Reiske | δυσπλοῖην P -πλοῖη Pl -πνοῖη Heck. (cf. Herod. 7, 191) | ἡσυχάσει (explicans verbum) sch.^B 7 cf. VI 70, 4 | noli ἔμυσσας praeferre cl. 221, 2, XV 40, 6; v. Ω 637 οὐ γὰρ πω μύσαν ὅσσε | αἶδι (' rest. C ' AC, αἶδι? A^{ac}) P 8 κατέτρυχε P -χεν Pl | ἔπος C ἔτ? pro ἔπ A^{ar} 9 πάγχυ? | οὐδετὰ A^{ac} | μικρὰ (α, C) P; v. VI 199, 6 10 γλώττης Pl^{a.s} || 11 sqq. Pl^M III^a c. 19, 45 (Pl^I c. 22, 44; Pl^S 43) 11 ἀπολλωνί^δ Pl^M 12 ναναγ^o L | cf. epp. 499 sq., 502, 521, 694 13 ἦν ex ἦν (?) cr. P | ἄρα (' C ' A? C) P (cf. XVI 49, 3) | ὄρμον om. P, inseruit Pl; fort. ἦν' post Φοιβήιον excidit 14 λέξατε: cf. εἰπεῖν 499, 3; 502, 3; εἰπὼν 500, 1; ἐρεῖς 521, 3 | Διογ.: cf. IX 422, 4 (Apoll.), πένθιμον ἀγγ.: cf. ἀνιηρόν ἔπος 521

παῖς ὅτι οἱ ναυηγὸς ὑπὸ χθονὶ κεύθεται Ἄνδρου
Δίφιλος Αἰγαίου κῦμα πίων πελάγευς. M 37^v

632. ΔΙΟΔΩΡΟΥ. C. Pl

Εἰς παιδίον ἐξολισθῆσαν ἀπὸ κλίμακος. L

5 Κλίμακος ἐξ ὀλίγης ὀλίγον βρέφος ἐν Διοδώρου
307 κάππεσεν, ἐκ δ' ἑάγη καίριον ἀστράγαλον
δινηθεὶς προκάρηνος. ἐπεὶ δ' ἶδε θεῖον ἄνακτα
ἀντόμενον, παιδνὰς αὐτίκ' ἔτεινε χέρας.
ἀλλὰ σὺ νηπιάχου δμῳός, κόνι, μήποτε βρίθειν 5
10 ὅστέα, τοῦ διετοῦς φειδομένη Κόρακος. M 92^v

633. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ. C

Εἰς Σελήνην τινὰ γυναῖκα | ὁμώνυμον σελήνης
δι' ὑπερβολὴν κάλλους. L

Καὶ αὐτὴ ἥχλυσεν ἀκρέσπερος ἀντέλλουσα
Μήνη πένθος ἐὼν νυκτὶ καλυψαμένη,

1 παῖς ὅτι P | ὑπὸ ναυηγὸς ὑπο χθ. P (praepositionem antecipit punctisque ipse del. A) 2 πελάγους Pl || 3 sqq. Pl^M III^b c. 8 (εἰς βρέφη), 2; Pl^E c. 9, 7 3 eiusdem Diodori est ep. VII 365 4 duplici lemmate ep. instruxit L, prius (l. 4) scr. p. 306 ad vs. 1, alterum p. 307 ad vs. 2 hoc: εἰς παιδίον πε-
σὸν|ἀπο κλίμακος «καὶ» θαν^ν (i. e. θανόν) | ἐξολισθεῖσαν L (et hoc et cetera lemmatis vocabula alio obducta sunt atramento ab eadem m., cuius opera in lemmatis epp. 585, 732 sq. discernitur): cf. lemma ep. 542 5 ἐξολίγησ ὀλίγον P | Διοδώρ.: v. VI 348, 2 6 cf. Od. λ 64 | καίριον P Pl: θανάσιμον adnotavit sch.^B (κραιρίον ἀστραγάλων Reiske) 7 noli ἰδνωθεὶς reponere conl. χ 84 (κάππεσεν ἰδν.); δινηθεὶς προκάρηνον frustra R. | ἐπεὶ ἶδε ("AC) P ἐπεὶ δ' ἶδε Pl^M (servaverunt δ' Pl^E omnes: falsa refert Dübner) | θεῖον P Pl; ἶδεθ' εἶον ('i. e. ἐὼν') Reiske ἶδεθ' εἶο Opsop. (Br.) 8 ἀντόμενον (virgula post ἄνακτα, non post ἀντ. posita) refert ad βρέφος Reiske: 'puellus supplex extendebat manus' (ἀντόμενος?) 9 cf. V 121, 6 (Diod.) | ἀλλὰ σὺ P: in m.¹ erasum vid. ζτ 10 τοῖς (τοὺς fuisse non dixerim) P | (διέτους Br.) | κόρακος P Pl: ἢ αἰθίοπος ἢ ὄνομα κύριον add. sch.^B (κόλακος Scaliger) || 11 sqq. inest ep. in ap. Buh. p. 149

οὐνεκα τὴν χαρίεσσαν ὁμώνυμον εἶδε Σελήνην
ἄπνουν εἰς ζοφερόν δυομένην Ἀΐδην.

κείνη γὰρ καὶ κάλλος ἑοῦ κοινώσατο φωτὸς 5
καὶ θάνατον κείνης μῖξεν ἑῷ κνέφει. Cr.^R 19

5 634. ἈΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ. C. Pl

Εἰς γέροντα νεκρο|φόρον βασιτάζοντα τὸν | κράβατον
καὶ ἐξολισθόντα | τεθνηκότα. L

Νεκροδόκον κλιντήρα Φίλων ὁ πρέσβυς αἰείρων
ἐγκλιδόν, ὄφρα λάβοι μισθὸν ἐφημέριον,
10 σφάλματος ἐξ ὀλίγοιο πεσὼν θάνεν· ἦν γὰρ ἔτοιμος
εἰς Ἀΐδην, ἐκάλει δ' ἡ πολιὴ πρόφασιν.
τὸν δ' ἄλλοις ἐφόρει νεκροστόλον, αὐτὸς ἐπ' αὐτῷ 5
ἀσκάντην ὁ γέρων ἀχθοφορῶν ἔλαθεν. M 33^v

(n. 82) p. 431, 12 Σελήνην: hanc Sel. esse Cleopatram minorem, Antonii et Cleop. filiam, cuius cum Maurorum rege Iuba nuptias celebrare putatur Crinagoras IX 235, ep. igitur sepulcrum anno quarto a. Chr. (quo obiit Cl.) compositum esse Geist et Wolters ostendebant (conl. Plut. Anton. 36: ἡὔξησε δὲ τὴν διαβολὴν παῖδας ἐξ αὐτῆς ἀνελόμενος καὶ προσαγορεύσας τὸν μὲν Ἀλέξανδρον, τὴν δὲ Κλεοπάτραν, ἐπικύλησιν δὲ τὸν μὲν Ἥλιον, τὴν δὲ Σελήνην, Suid. s. v. Ἰόβας): cf. Rubens. p. 14 et Cichor. p. 57 (cui Geistii opinio non probatur) | γυναιὶ post τινὰ inseruit C | ὁμών. L 13 post δι ὑπερβολῇ καλλῷ erasum est participium τεθνηκυῖαν (non Σελήνην θεάν) 14 imitatur Cr. Antipatrum Sid. (VII 241, 7; cf. etiam 10, 5 καὶ δ' αὐταὶ στον.) | καὶ αὐτῇ (potius quam αὐτῇ) P καὐτῇ δὴ ῥ' ap. G.^m B.^m καὶ αὐτῇ δ' Reiske καί ῥ' αὐτῇ (et αὐτῇ γ') Jac. (v. Rub. p. 39) | cf. Musae. 56 sq. 15 φέγγος Jac. | ἐδὺν P | M. πενθήμων s. πενθήρει malebat Rubens.; f. πένθος (s. φέγγος) ἐδὺν Μήνη

1 οὐνεκα A^{ac} | εἶδε (~ C) P | Σελήνη ap. Buh.^t 3 κείνη P, cr. apogr. | ἑοῦ A^{ac} 4 μῖξεν P (δειξεν Reiske λύξεν Jac.) | ἑῷ P | νέφει Iensius || 5 sqq. Pl^m III^a c. 10 (εἰς γέροντας), 5 (Pl^E c. 10, 5) 5 ἀντιφί^λ om. nomine gent. Pl | βυζαν^τ C 6 βασιτάζον^τ L | κράβατον L: de formis κράββ. et κράβαττ. cf. Poll. X 35 et ev. Mc. 2, 4 7 ἐξολισ^θ L ἐξολισθέντα Dübner 9 ἔνδον

635. ΤΟῦ ΑΥΤΟῦ.

C

Εἰς Ἱεροκλείδην ἀλιέα | θανόντα, ὃν κατέκασαν | σὺν
τῇ ἰδίᾳ νηί.

L

Ναῦν Ἱεροκλείδης ἔσχεν σύγγηρον, ὁμόπλουν,
5 τὴν αὐτὴν ζωῆς καὶ θανάτου σύνοδον,
πιστὴν ἰχθυοβόλεῦντι συνέμπορον· οὗτις ἐκείνης
πώποτ' ἐπέπλωσεν κῦμα δικαιοτέρῃ.
γῆραος ἄχρισ ἔβροσκε πονευμένη· εἴτα θανόντα 5
ἐκτέρισεν, συνέπλω δ' ἄχρι καὶ Ἀίδεω. M 85^r

P ἐνδοθεν Pl ὠμαδόν Jac. (cf. XI 92, 5: τὴν κλίνην — ἦσαν ἐπ' ὤμων) ἐγκλιδόν Heck.; an ἐνθένδ' (ὄφρα λάβοι)? p. 432, 10
ἐξολύγοιο P: cf. Oed. T. 954 σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάξει δοπή |
ἦν P | ἐτοιμ₁ο₁ς (ο₁ C pro ω? s. α?; supra i erasus est acc.) P;
ἐτοιμος Pl^M (adiectivum primo cum nominativo πρόφασις iunxit
Heck., ut verba εἰς Ἀίδ. — πολὴν pro parenthesi haberentur;
postea ἐτοιμ. recte ad senem rettulit recepta emendatione Pla-
nudea) 11 πρόφασις P, -φασιν Pl: cf. 725, 3 (ὁ δὲ τλήμων οἶνος
ἔχει πρόφασιν); IX 309, 3 (ἦν ἄρα μέσση γῆρας καὶ θανάτου
λειπομένη πέόφασις); IX 483, 2; 488, 4; VII 731, 2 12 τὸν
δ' P ὃν δ' Pl | νεκροστόλος Scaliger | ἐπαντῶ P ἐφ' αὐτῷ Pl
13 ἀσκάντην: cf. Arist. Nub. 933 ||

1 sqq. Pl^M I^b (εἰς νῆας); ep. non in l. III recepit Pl., sed
in brevioris sylloges librum primum 1 Μαικίου Pl; ὁμοίως
add. C post τ αὐτοῦ; Antiphili est; cf. eiusdem ep. IX 242 ver-
baque (v. 7 sq.): ὁ γεραῖος πλώσῃ ἐπ' οἰκείης εἰς Αἶδην ἀνάτου,
IX 415, 1 συνέμπορος (ante bucol.) 2 ιεροκλειδ⁴ L | θανοῦ^τ et
κατέκασ⁶ (i. e. -σαν, non -σεν) L 2 sq. σὺν τῇ ἰδίᾳ L 4 sqq.
cf. eiusdem argumenti epp. 305 (Alphei), 381 (Etrusci), 585
(Iuliani) 4 ἔσχεν P; malis εἶχεν (cf. 585, 3) 6 οὗτις ἐκείνος P,

cr. Pl 8 πονευμένη εἴτα P, πονευμ⁷έν¹· εἴτα Pl^M consentiens
cum P (idem exhibet Pl^a in epid., unde petivit Pl^a); πονησα-
μένη· εἴτα Pl^a in t. Pl, πονησαμένη δὲ sch.^B, πονεύμενον· εἴτα
Pl^b.^a ('ἀντὶ πονεύμενον· εἴτα γρ. οὐ μόνον πονησαμένη· εἴτα θ.,
ἀλλὰ καὶ πονησαμένη δὲ θ.' sch.^w) 9 ἐκτέρισεν (i ex ε? cr.)
P | ἀχρισ Αἶδεω P ἄχρι καὶ εἰς Αἶδην Pl; ἄχρισ ἔς — Salm.,
ἄχρι καὶ Αἶδεω Jac.; eadem pentametri epigrammatisque clau-
sula utitur Bianor 644, 6 ||

636. ΚΡΙΝΑΓΩΡΟΥ.

C

Εἰς τινὰ ναυαγήσαντα | καὶ μακαρίζοντα | τοὺς ὀριπλάνους |
ποιμένας. L

Ποιμὴν ὦ μάκαρ, εἶθε κατ' οὖρεος ἐπροβάτευον
5 κήγῳ, ποιηρὸν τοῦτ' ἀνὰ λευκόλοφον,
κριοῖς ἀγητῆρσι ποτ' ἐβληχημένα βάζων,
ἢ μικρῇ βάψαι νήοχα πηδάλια

ἄλμῃ. τοιγὰρ ἔδυν ὑποβένθιος· ἀμφὶ δὲ ταύτην 5
θῖνά με ῥοιβδήσας Εὐρος ἐφωρμίσατο. Cr.^B 20

1 sqq. ap. Buh. p. 149 (n. 83) 2 ναυαγήσαν et ὀριπλ. (cf. Nonn. D. 16, 184) L | naufragum, cuius sepulcrum colli, in quo pascuntur greges, subiectum est, inducit poeta vitam laudantem pastoriciam tamquam praeferendam navigationi praematurae mortis causae; cf. Propert. III 5, 67 sqq.; a Crinagora ep. temere abiudicat Geist 4 ποιμὴν P | εἶθε P (μακαριστέ perperam Gerhard) | κατούρεος P 5 τοῦτ' ἀναλευκόλοφον P; collem dici (τὸ λευκόλ.) in superiore parte nudum, in inferiore herbosum monet Jac.; τόνδ' ἀνὰ λ. Ruhnken, τόνδε πρὸς ἀκρόλοφον Br., (κατ' οὖρεος) πρηόνα λευκ. Heck. 6 κριοῖς P, cr. apogr. | ἀγητῆρσι P ('dux pecoris — hircus' Tib. II 1, 58): de doricis formis a Crin. praeter morem in hoc ep. adhibitis cf. Rubens. p. 26 | ποτὲ βληχῆ μένα (βληχῆ A^{ac}) βάζων P (βληχῆμενα ap. B.^t, βληχώμενα in m.); ποτ' ('i. e. ποτὶ') ἐβληχημένα βάζων Reiske ('arietibus ovium ducibus balatus imitamina obgarriens' Mein. cum Reiskio consentiens: conferunt γεγραμμένα κωκύουσα Euphor. 38, 3, πεπνυμένα βάζειν Od. δ 206, κεκολουμένα β. Quint. Smyrn. 13, 7); varia sed irrita sunt omnia mutandi conamina: ἀγητῆρσι — κατὰ βληχῆν ἀκολουθῶν Br., — μέτα βλήχημα βαβάζων Jac., — ποτὶ βληχῆματα βάζων Passow, — ποτὶ βλήχημα πελάζων Herm., — πότι βληχητὰ ('oves') βιβάζων Lobeck, — βοτὰ βληχώμεν' ὀπάζων Mackail (praeterea ἀγητῆρσί ποτε βληχῆματ' ἐρίζων et κριοὺς ἀγητῆρας ἰδὼν βληχητὰ βιβάζειν Jac.) 7 ἢ πὶ μικρῇ (μὶ fort. ex vi cr.) P, ἢ μικρῇ Salm. (ἢ 'πὶ μακρῇ ap. B.^m), ἢ με μικρῇ Emperius, πρὶν μικρῇ (s. ἢ βάψαιμι μικρῇ) Reiske | βᾶψαι P | νήοχα P (γῆοχα Iensius): cf. Hes. s. v. νηοῦχος 8 ἄλμῃ P | τοι γὰρ ἔδυν P | ἀμφὶ δε P 9 θῖνάμε P | ῥοιβδήσας Heck. | εὐρος (ex εὐρ.? mut.) P | ἐφωρμίσατο P, ἀπημέσατο ap. B.^m (Salmas.), ἐληίσατο Ruhnken, ἐφωπλίσατο Reiske, ἐφωρμίσατο Jac. | cf. ep. 650 ||

637. ἈΝΤΙΠΙΑΤΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς Πύρρον τὸν ἀλιέα | κεραυνόβλητον γε|νόμενον. L

Πύρρος, ὁ μουνερέτης ὀλίγη νηὶ λεπτὰ ματεύων

φυκία καὶ τριχίνης μαινίδας ἐκ καθέτης,

5 ἡιόνων ἀποτῆλε τυπεῖς κατέδουπε κεραυνῶ·

νηῦς δὲ πρὸς αἰγιαλοὺς ἔδραμεν αὐτομάτη

08 ἀγγελίην θείῳ καὶ λιγνύι μηνύουσα 5

καὶ φράσεν, Ἀργώην κούκ ἐπόθησε τρόπιν. M 85^r

638. ΚΡΙΝΑΓΩΡΟΥ.

C

10 Εἰς γυναῖκα δύο | τέκνα ἔχουσιν, ὧν | τὸ ἐν ἡσθένει,

τὸ δ' ἕτερον | ὑγιὲς ἦν· τοῦ μὲν οὖν | ἀσθενοῦντος

ἐγεσθέντος | ὁ ὑγιὲς τέθνηκεν. L

Παίδων ἀλλαχθέντι μόρῳ ἔπι τοῦτ' ἐλεεινὴ

μήτηρ ἀμφοτέρους εἶπε περισχομένη·

1 sqq. Pl^M I^b (cap. εἰς νῆας, n. 2; cf. ad ep. 535) 1 gen-
tile (Thessalon.) om. P Pl 2 πύρρον τὸν αλ. L; Ant. ad pisco-
torem eiusque navem transfert quae ep. 173 sq. de pastore ful-
mine icto gregibusque sine duce redeuntibus narrantur 3 μουννο-
ρέτης P, cr. Pl | ὀλίγη L, C ὁ λίγησ? (non -γην) A^{ar} | νηὶ P Pl^M
νελ Scaliger (probante Mein.); poeta instrumentum f. addidit,
quo P. in opere utebatur: ὁ σαγήνη 4 φυκία P Pl; 'algas'
perperam interpretatur Opsop., vox piscium genus idem indicat
atque φυκίδιον (cf. V 184, 2) et φυκίς (cf. φυκίδας καὶ μαι-
νίδας Aelian. Hist. An. 12, 28; μαινίς καρὶς τριγλή φυκίς An-
tiphan. 3, 72) | cf. Opp. Hal. III 74 (δονάκεσσιν ἀναψάμενοι δολι-
χοῖσιν Ὀρμιὴν ἵππειον εὐπλοκον) | καθέτης P καθέτου Pl (v.
Oppian. H. III 77, 138) 5 cf. Od. μ 415 sqq. | κεραυνῶι P^{ro}
-ραύνωι A^{ar} 6 νηῦς ex νηὺς? cr. C, ex νήυσ Pl^M | προσαίγ.
(corr. ex -αγ.?) P | αὐτομάτη: cf. VII 173, 1; 174, 5 7 cf. μ 417
ἐν δὲ θεείου πλητο | ἀγγελίην — ἔφρασεν Mein. 8 καὶ (ζ P
καὶ Pl^M) φράσεν P Pl; ἐμφανῇ Jac. δύσφατον Lenz; εὐφραδέ? |
ἀργώην· (interp. C) κούκ ('C) P ἀργώην (Pl^M, -γώην Pl^E) δ'
οὐκ Pl; hyperbaton scripturae Palatinae defendit Mein., non
ferendum putat Jac. (φράσε ἀργώην οὐκ scribi potuisse mo-
nens); (κεῖς φράσιν et) καὶ φράσαι Ἀργώην οὐκ Jac. ('ut nun-
tium ederet, non Dodonaeo ligno erat opus'); καὶ φράσεν·
'Ἀργώην οὐκ ἐπόθησα τρ.' perverse Bothe | τρόπιν: cf. Lucian.
Gall. 2 τί ἂν ἐποίησας εἰ σοι ἡ τῆς Ἀργοῦς τρόπις ἐλάλησεν,
Apoll. Rh. IV 579 sqq. (etiam Antiphili IX 306 Ἀργὼ — τρόπιν) ||

Ἐκὼς νέκυν οὐ σέο, τέκνον, ἐπ' ἡματι τῷδε γοήσειν
 ἡλπισα καὶ ζωοῖς οὐ σὲ μετεσσύμενον
 ὄψεσθαι· νῦν δ' οἱ μὲν ἐς ὑμέας ἡμείφθησαν
 δαίμονες, ἄψευστον δ' ἵκετο πένθος ἐμοί.' Cr.^B 21

5

639. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς Ἀρισταγόραν | τινὰ ἐν τῷ Σκαρφαιεῖ | λιμένι ναυαγήσαντα. L
 Παῖσα θάλασσα θάλασσα· τί Κυκλάδας ἢ στενὸν Ἑλλης
 κύμα καὶ Ὀξείας ἤλεα μεμφόμεθα;
 ἄλλως τοῦνομ' ἔχουσιν· ἐπεὶ τί με, τὸν προφυγόντα
 10 κεῖνα, Σκαρφαιεὺς ἀμφεκάλυψε λιμήν;

p. 435, 9 sqq. ap. Buh. p. 150 (n. 84) 10 ἐν (non μὲν) ἡσθί-
 νει L 11 ετερῶ, ἦν, μεν et ασθ. (om. partim prosodiis) L

12 ἐγερεθεῖν L: in extrema ora marginis part. ἐγηγερεμενου ad-
 scriptum est (ne de compendio in his lemmatis plerumque accu-
 sativum indicante ambigeretur) 13 ἐπι P, cr. Reiske | ταῦτ'
 Reiske | ἐλεεινή (sic, sed ἐ scripturus erat A pro ἦ) P: cf. IX 284, 1

1 ἐπήματι P 2 ἡλπισα (' C) P | οὐ *σὲ P^{pr} οὐσσὲ A^{ar} (οὐ
 σε perperam Br.); v. 628, 8 | μετεσσύμενον Reiske 3 ὄψ. et
 ἡμειφθ. P: cf. IX 222, 5 (Antiphili, cuius ad epigrammata hoc
 hexastichon aliis Crinagoreis propius accedit) 4 ἵκετο A^{ao} | ἐμοί
 (' C) P | ep. pro vera inscriptione sepulcrali habet Weissb., vix
 recte || 5 sqq. Pl^m III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 46 (Pl^e c. 22, 45)

5 ep. est Thessalonicensis (cui propter Scarpheae urbis Locridis
 mentionem iam Reiske trib.) 6 ἐν τῷ σκαρφαιεῖ (εἷ ex ι? corr.)
 L; ad vs. 4 exstat sch.^B (ex Steph. Byz.): Σκάρφεια πόλις Λο-
 κρίδος τῶν Θερμοπυλῶν ἐγγύς· κέκληται ἀπὸ Σκαρφίας (-φείας
 Steph.) τὸ ἐθνικὸν Σκαρφεὺς <καὶ Σκαρφαιεὺς> (haec add. sch.^w,
 -φιεὺς Steph., om. sch.^B) καὶ Σκαρφαῖος καὶ Σκάρφειος (-φιος
 St.); cf. Il. B 532 (Λοκρῶν) Βῆσσάν τε Σκάρφην τε, Eustath. ad
 hunc vs., Pausan. VII 15, 3 (εἰς Σκάρφειαν τὴν Λοκρῶν), Strab.

I p. 60, IX p. 426 | ναυαγήσαν L | cf. 290 (Stat. Flacci) 7 θά-
 λαττα Pl^{a.8} (-σσα Pl^{m.1} cum P) | κυκλάδος P, cr. Pl 8 ὀξείας
 P Pl^m Ὀξ. 'initiali maiore' Jac., qui insulas in mari Ionio
 prope Echinades sitas dici vidit, cf. Rhiani fr. νήσοις Ὀξείησι καὶ
 Ἀρτεμίτῃ ἐπέβαλλον apud. Steph. s. v. Ἀρτεμίτα, Strab. X p. 456,
 Crinag. 628, 4 | ἦ (an ἦ?) λεὰ (' C) P 9 ἄλλως τοῦνομ' (' C) P:
 cf. 700, 4 τί μάτην οὔνομα Ῥουφ., Pausan. VIII 3 ἔχοιεν δ'
 ἄν καὶ ἄλλως τὸ ὄνομα οἱ ἀστέρες ἐπὶ τιμῇ τῇ Καλλιστοῦς,

νόστιμον εὐπλοῖην ἄρῳτό τις· ὡς τὰ γε πόντου 5
πόντος, ὁ τυμβευθεὶς οἶδεν Ἀρισταγόρης. M 37^v

640. ΤΟῦ Αἴτοῦ. C

Εἰς Πύρωνα τινὰ | οὐκ ἐν τῇ θαλάσῃ | ναυαγήσαντα,
5 ἄλλ' ὑπὸ | ληστῶν ἦτουν πειρατῶν | πεφονευμένον. L

Ῥιγηλὴ ναύταις ἐρίφων δύσις, ἀλλὰ Πύρῳνι
πουλὸν γαληναίῃ χείματος ἐχθροτέρῃ.
νῆα γὰρ ἀπλοῖη πεπεδημένου ἔφθασε ναύταις
ληιστέων ταχυνὴ δίκροτος ἐσσυμένη·
10 χεῖμα δέ μιν προφυγόντα γαληναίῳ ὑπ' ὀλέθρῳ 5
ἔκτανον· ἃ λυγρῆς δειλὴ καχορμισίης.

ἐπεὶ τάφον γε αὐτῆς ἀποφαίνουσιν οἱ Ἀρκάδες, Philostrat. v. soph. I 16 (κάκιστος — ὦν ἐπὶ κακίᾳ ὄνομα); olim ἄλλως δέννον s. μῶμον ci. | ἐπεὶ A^{ac} | τί — προφ.: cf. Kaib. 145, 3 p. 436, 10 σκαρφαλειῦσ P | cf. Prop. III 5, 50 'fallit portus et ipse fidem'

1 ἄρῳτό P | cf. 543, 1 (Antip.?), Petron. 42 'mulier est mulier, milvinum genus' 2 οἶδεν Ἀρ.: cf. 71, 3; 440, 5 (739, 2) || 3 sqq. ap. Buh. p. 154 (n. 104) 3 ep. est Thessalonicensis; rasura est supra tit.; olim Ἀντιφίλου scriptum fuisse non praestiterim

4 πύρωνα τινὰ L | οὐκ ἐν τῇ θαλάσῃ ναυαγήσαντ L 5 ἀλλύπο ληστῶν L | ἦτουν L | πειρά (πειρατῶν¹ ex πικ. cr.) L 6 cf. Isidori ep. 293; 502, 4; XI 336 | ῥιγηλὴ (signum voc. productae C) P | ἄλλα P | Πύθωνι Heringa (nec hoc nomen nec Κύτωνι aut Μύρωνι substituendum monuit Reiske) 7 πουλῆς P, πολλὰ Iensius, πουλὸν Dorv. | (κύματος per errorem Reiske) 8 ἀπλοῖη (P^{pc} ἀλ. A^{ac}) P, ἀπλοῖη Salm. (εὐπλοῖη apographorum pars), ἀπνοῖη Heck. | πεπεδημένην (πεπέδ. A^{ar}) P -μένου Dorv. | ἔφθασεν αὐταῖς P, ἔφθασε νηὺς Dorv., ἔφθ. κώπαις Jac., olim γανλῖς, ἔφθασεν ὀλκᾶς, ἔφθασ' ἔναντα ci., sed vid. κοντοῖς scribendum, cf. Alcest. 254, Od. ι 487 (τὸν γὰρ εὐπλ. πεπεδημένον ἔφθ. νηὺς ap. B.^m, τόνδε γ. ἀπλ. -μένον ἔφθ. νηὺς Br., νηὺς ἀπλοῖη γὰρ -μένον ἔφθ. ναύτην Heringa; νῆα -μένην ἔφθασεν ἀκτὶς perperam Reiske) 9 ἐσσομένη P, cr. apogr. 10 προφυγόντα: cf. 290, 1 | γαληναίῳ P 10 sq. ὑπολέθρῳ ἐκτανεν P; γαλ. ἐπ' ὀλέθρῳ ἐκτανεν Dorv. (γαλήνη αἰνῶ ὑπ' ὀλ. ἔκτ. Reiske), γαλήνη τὸν πανόλεθρον (conl. Soph. El. 1009) Jac., γαληναίῃ ὑπ' ὀλεθρον ἤγαγεν Br. 11 ἐκτανον 'illum prae-

641. ἈΝΤΙΦΙΛΟΥ.

C

Εἰς ὥρολόγιον.

Pl

Σῆμα δυωδεκάμοιρον ἀφεγγέος ἡελίοιο,
 τρισάκις ἀγλώσσω φθεγγόμενον στόματι,
 5 εὖτ' ἂν θλιβομένοιο ποτὶ στενὸν ὕδατος ἀήρ
 αὐλὸν ἀποστείλῃ πνεῦμα διωλύγιον,
 θῆκεν Ἀθήναιος δῆμῳ χάριν, ὥς ἂν ἐναργῆς
 εἴῃ κῆν φθονεραῖς ἡέλιος νεφέλαις.

5

M 100^v

dones malacia deprehensum interfecerunt' Jac. | ἃ P (cf. 293, 6) |
 (δεῖλ' ἀνέμων μύσιος perverse Jac., qui idem vocem καχορμ.
 recte 'de infelici in mari statione' intellexit) | cf. Antipatri Th.
 clausulam ep. similem 289, 4 ||

1 sqq. Plan. ep. non sepulcrale iure om. in l. III, recepit in
 l. IV (exstat in Pl^M l. IV^b c. εἰς ὥρολόγιον n. 1, in Pl^E est eiusdem
 cap. n. 6); Cephalas inter sepulcralia rettulit et voce σῆμα
 deceptus nec sensu perspecto versus alterius, cuius similes in
 epitaphiis occurrunt; ep. inest etiam in ap. Buh. p. 154 (n. 105)

1 nomen auctoris om. Pl^M; ἄδηλον P^{as} 2 libri IV^a cap.
 ultimum Pl^M inscripsit titulo εἰς ὥρολόγια (corr. ex ὥρολογεῖα):
 continentur epp. quinque, scil. IX 779. 780. 782. 806 sq.; bre-
 vioris sylloges capiti eidem (quod unum ep. VII 641 exhibet)
 indicem 'εἰς ὥρολόγιον' praemisit | ζτ την τοῦ γράμμα^τ (ἐπιγρ. ?)

ἐννοίαν ὅτι δύσληπτ^ο (non -ληπτον, sed -ληπτος: cf. ad 472, 7; 614) L
 (ζτ iteratur in m.); man. rec. (eadem quae notulam adpinxit ad
 V 237, cf. vol. I p. 185, 2 adn.) add.: εἰς ὥρολόγιον|ἀρμόζει
 τὸ ἐπί|γραμμα 3 ἡέλ. P 4 τοσσάκις Jac. | ἀγλ. φθ. στ.:
 cf. Kaib. 234, 4 (de monumento sepulcrali) πέτρα — ἀφθόγγῳ
 φθεγγόμενα στόματι; cf. similes locutiones dissimili modo usur-
 patas apud Theognid. 1230, Antip. VII 427, 14, ap. Simiam
 VII 193, 4, incertum auct. IX 162, 6 | φθεγγόμενος P, cr. Pl
 5 εὖ τὰν (~ AC) P | ποτὶ Pl^b | ὕδατος P^{pc} ὕδάτος A^{ar}) | ἀήρ A
 ἀήρ C idemque Pl^M Pl^{I.a} (ἀνῆρ Pl^{b.s}, ἄκρον et v. sq. αὐλὸς ap.
 B.) | ὁ λόγος περὶ τοῦ ὥρολογίου δι' ὕδατος sch.^B (verba δι'
 ὕδ. om. sch.^w) 6 ἀποστείλῃ P Pl^M | διωλύγιον: cf. Callim.
 fr. 111; σφοδρὸν superscr. sch.^B 7 ἀθηναῖος (spir. rest. C) P
 Ἀθήναιος Pl, ὁ μηχανικός (de huius aetate cf. Susem. I 733)
 ap. B.^m | δῆμῳ χάριν C δημῷ χ. A^{ar} | ὥσάν Pl^M 8 κῆν A
 κ' ἦν C κῆν Pl^M | noli δυοφεραῖς rep. | ἡέλ. ('et' rest. C) P ||

642. ἈΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

C

Εἰς Μενοίτην | τὸν Σάμιον ναηγὸν | υἱὸν Διοφάνους. L

Σύρου καὶ Δήλοιο κλύδων μέσος υἷα Μενοίτην

σὺν φόρτῳ Σαμίου κρύψε Διαφανέος

5 εἰς ὅσιον σπεύδοντα πλόου τάχος· ἀλλὰ θάλασσα

ἐχθρὴ καὶ νόσῳ πατρὸς ἐπειγομένοις.

643. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς παιδίσκην Ὑμνίδα τὴν παίστριαν, | τὴν Εὐάνδρου. L

Ὑμνίδα τὴν Εὐάνδρου, ἐράσμιον αἰὲν ἄθυρμα

10 οἰκογενές, κούρην αἰμύλον εἰναέτιν,

1 sqq. ap. Buh. p. 155 (n. 106) 2 ναηγ^o (η ex α cr.) L |
 διοφάνους (‘LC) P: cf. ad 4 3 ἐβρου P (ε non ex σ cr. A, puncto
 quam prosodiam notare voluerit incertum); Ἐβρου Heringa,
 Σύρου egregie Reiske (emendatio epigrammatum ordine κατὰ
 στοιχεῖον instituto comprobatur): cf. Steph. Byz. s. v. Σῦρος
 (Εὔρου inepte Boiss.); Syrum insulam e Cycladibus supra De-
 lum sitam dici vidit R. (cf. tamen de quantitate vocalis v

ή
 Christod. ecphr. 351) | καὶ δέιλοιο (ή add. ipse A) P καὶ Δήλοιο
 Pauw (καὶ Νείλοιο Heringa, κιβδήλοιο ap. B. G.^m) | μέσος (‘C)
 υἷα (C, οἷα s. potius οἷα A^{ac}) P 4 συνφ. P | κρύψε P | διαφανέος
 P; ad servandam lemmatistae scripturam transponit Korsch:
 σὺν φόρτῳ κρύψεν Διοφάνους Σαμίου, olim κρύψατο Διοφάνους
 proposuerat Mein., qui tamen κρύψε Λεωφάνους malebat
 5 εἰς ὅσιον ‘ad rem piam, pietatis causa’ Mein.; εἰς ὅσιον —
 πλόου τέλος Jac.; displicet ut πέρας s. χρέος 6 cf. VII 437, 2
 (σπερχόμενος πολέμῳ); 174, 6 (νιφετῷ σπ.) | κἄν pro καὶ Korsch |
 (ἐπειγόμενον Salm. mutilum ep. ratus, καὶ νοῦσοι παῦσαν
 ἐπειγόμεναι perperam Reiske) || 7 sqq. Pl^M III^b c. 11 (εἰς
 γυναικας), 10 (Pl^E c. 12, 51) 8 τὴν παίστριαν L^{pc}: π cr. ex ετ,
 ut ἑταίραν videatur scripturus fuisse | τὴν εὐάνδρου clausula
 praemissa ac rursus del. L; artificem esse Euandrum captivum
 Alexandria Romam deductum, de quo Porphy. meminit ad Hor.
 sat. I 3, 91, putat Geist 9 τήνδ’ Ἐμπεριος | εὐάνδρου
 (‘AC) P | αἰλῆεν A^{pl} αθν A^{ac} (ad seq. voc. aberrans) 10 post
 οἰκογενές interpunxit Pl^M, non interp. C | προσηνη supra αἰμ.

ἦρπασας, ὧ ἄλλιστ' Ἀΐδη, τί πρόωρον ἐφίεις
P 309 μοῖραν τῇ πάντως σεῖό ποτ' ἐσσομένη; M 92^v. Cr.^B 22

644. ΒΙΑΝΟΡΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΨ.

C. Pl

Εἰς τινὰ γυναῖκα Κλεῖ|αρίστην, τὸν ἴδιον νῖον | ὀδυρομένην
5 καὶ διωλύ|γιον ἀνακράξασαν | <ὥστε> τὴν ψυχὴν ἀπορρήξαι. L

Ὅστατον ἐθρήνησε τὸν ὠκύμορον Κλεαρίστη
παῖδα καὶ ἀμφὶ τάφῳ πικρὸν ἔπαυσε βίον.
κωκύσασα γὰρ ὅσον ἐχάνδανε μητρὸς ἀνίη,
οὐκέτ' ἐπιστρέψαι πνεύματος ἔσχε τόνους.
10 θηλύτεραι, τί τοσοῦτον ἐμετρήσασθε τάλαιναι
θρῆνον, ἵνα κλαύσῃτ' ἄχρι καὶ Ἀΐδεω; M 34^v

sch.^B | οἰναέτιν P ἐνναέτιν Pl εἰναέτιν Salm., cf. εἰνάετες apud Hom. γ 118

1 sq. cf. Cougny II 337, 3 (ἀπλήρωτ' Ἀΐδη τί με νήπιον ἦρ-
πασας ἄφνω, τί σπενύδεις κτλ.); A. P. VII 483, 1 sq.; 671 | ὧ (' C
~ AC) P | ἄ*λιστ' P^{pr} αλλιστ' A^{ac}; ἄλληστ' Pl^m Pl^{a.b.s} ἄληστ'
Plⁱ (σχέτλιε interpret. sch.^B); ἄπληστ' Brod. (cl. IX 390, 2;
VII 671, 1), Scaliger, Reiske; ἄλίσαστ' Salm. | τί (' AC) P | ἐφίεισ P
ἐφίεις Pl ἐφίεις Jac. ἐφίης Boiss.; cf. Il. A 51 2 μοῖραν P |
τὴν — ἐσσομένην P Pl, dativum rest. Dorv. | σοί (an σοῖ?) πόθ' P
σεῖό ποτ' iam Pl^m Plⁱ (idem Pl^s) σοῖό ποτ' Pl^{a.b} (τὴν π. σοί
ποτε νεισομένην Salm., τῇ π. σοί ποτ' ἐφεσπομένην perperam Jac.,
qui saltem ἐφεσπομένην proponere debebat; conlato Kb. 576, 4
suspiceris scribendum σοί ποτ' ὀφειλομένην) || 3 sqq. Pl^m III^a
c. 11 (Pl^E c. 12), 36 3 Βιάνορ^o Pl^m, γραμματιξ add. C;
nom. auctoris om. Plⁱ, ἀδέσποτον Pl^{a.b}, ἀδέσπ. οἱ δὲ Βιάνορος
Pl^s 4 ἴδι^o L 5 «καὶ» διωλύγιον (ex διολυνγ. cr. C?) ἀνακράξ.
την L, ὥστε inseruit Jac. 6 sqq. imitatur (Diodori?) ep.
Eutolmius VII 608 | ὅστατον P: cf. 735, 1 | Κλεαρ.: cf. 182, 1
(Mel.) 7 ἀμφιτ. P 8 κώκυσασα P | ὅσον P: cf. Il. A 462
ἦυσεν ὅσον κεφαλὴν χάδε φωτός | μῦρσ Pl^m 9 cf. 608, 3 | ἐπι-
στρεψαι (P) πν. ἔσχε τόνους: cf. 608, 3 οὐδ' ἔσχεν παλίνορσον ἀνα-
πνεύσασα γοῆσαι; IX 342, 4 10 fort. ἐμοιρήσασθε 11 ἵνα
et ἄχρι P | καὶ ἀΐδεω P idemque Pl^m, καὶ εἰς Ἀΐδ. Pl^E: cf.
635, 6 ||

645. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς Φιλόστρατόν τινα | πλούσιον καὶ εὐτυχῇ | ἐπὶ ξένης
τελευτήσαντα.

L

ὦ δύστην' ὄλβοιο Φιλόστρατε, ποῦ σοι ἐκεῖνα
5 σκῆπτρα καὶ αἱ βασιλέων ἄφθονοι εὐτυχίαι,
αἷσιν ἐπηώρησας αἰὲν βίον; ἢ ἐπὶ Νείλῳ
[κεῖσαι Ἴου]δαίοις ὧν περίοπτος ὄροις;
ὀθνεῖοι καμάτους τοὺς σοὺς διεμοιρήσαντο, 5
σὸς δὲ νέκυσ ψαφαρῇ κείσεται ἐν' Ὀστρακίνῃ. M 91^v. Cr.^B 23

1 sqq. Pl^M III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 10 (Pl^E c. 6, 45; Pl^B 46) 2 φιλόστρατον τινα L: ep. scriptum vid. in Philostratum Academicum, amicum Arii philos., cuius precibus Octavianus vitam Philostrati post cladem Antonii Cleopatraeque concessit: cf. Plut. Ant. 80, Philostr. Vit. soph. 486, Rub. p. 10 | ἐπιξ. τελευτήσαντα L: de sorte Philostrato tum instante, cum Antonio devicto senex opibus exueretur, ep. (non sepulcr.) scriptum esse putat Dübner. 4 δύστην' ('C, qui falsum acc. supra η exemit) P | πού P 5 in fine vs. signum x adpinxit C 6 sq. pentametrum praemisit A, ipse versuum ordinem litteris rest. 6 ad versum pentametro subiectum ᾱ scr. A | ἐπηώρησας P^{dc} (ἐπηώρ. P^{ac}, accentus supra ε inductus est), ἐπηώρ. Pl^M; ἐπ' ἡώρ. (conl. IX 555, 8) Rub. (αἷσι μετηώρησας anonym.) | noli νόον requirere pro βίον | ἢ (? acc. parum certo) P (ex ἢ cr.) Pl^M (ἢ Pl^{I.a}) ἢ Pl^{b.s} ἢ ῥ' Brod. | ἐπινείλωι P 7 ab initio vs. β̄ exaravit A, signum x in m.¹ C; lacuna spatio vacuo ante δαίοις significatur in P Pl^M Pl^{I.a} (nec supplet versum Pl^a in epid.); κεῖσαι Ἴου(δαίοις) exhibet demum Pl^a (unde transiit coniectura incerta in Pl^{b.s}); ex Pl^a sumptum scr. supplementum in P man. rec. (quam saeculo XVIII Sternb., saeculo XVI vindicat Wolters; eadem certe est, quae p. 489 Ἀρχὴ τῶν Πρωτρεπτικῶν, p. 507 m.^s Ἀρχὴ Σκοπτικῶν et p. 569 Στράτωνος ἔ Σαρδι^ανοῦ adpinxit; cf. ad Palladae ep. 683, 4) | ὧν ex ὦν (s. ὦν) cr. in P | ὄροις (alterum q cr. ex ν?) P ὄροις Pl 8 ὀθν. sc. 'Romani milites Alexandriam occupantes' Jac. | τοὺς σοὺς καμάτους proponit Rub. 9 νεκυσ P | ἄσθενεῖ λεπτή' supra ψαφ. sch.^B | κείσεται P Pl; πύσεται Diels, πύσεται (ἐτέρσεται) Sitzler, κεύθετ' (s. σήπετ') ci.; ut κείσεται teneatur, v. 4 αἶρη (s. ὑποῖ, γανροῖ, ὀγκοῖ, εὐχῇ) Ἰουδ. — ὄροις; scribendum erit | ἐνοστρακινῇ P ἐν ὀστρακ. Pl; de testaceo solio accepit Brod., ἐν Ὀστρακίνῃ (in viculo 'maritimi deserti Aegyptum inter et Iudaeam') Boiss. (Heck. cl. Ios. B. Iud. IV 11, 5) ||

Fr. Cor. Mel.
epp. 646—655

646. ἈΝΤΥΘΗΣ ΜΕΛΟΠΟΙΟΥ.

C. Pl

Εἰς κόρην Ἑρατῶ | καλουμένην, παρθένον | τελευτήσασαν. L

Λοῖσθια δὴ τάδε πατρὶ φίλῳ περὶ χεῖρε βαλοῦσα
εἶπ' Ἑρατῶ χλωροῖς δάκρυσι λειβομένα·

5 ὦ πάτερ, οὐ τοι ἔτ' εἰμί, μέλας δ' ἐμὸν ὄμμα καλύπτει
ἤδη ἀποφθιμένας κυάνεος θάνατος. M 96^v

647. [ΣΙΜΩΝΪΔΟΥ, οἱ δὲ] ΣΙΜΪΟΥ.

C

Εἰς Γοργῶ | τινὰ κόρην τελευτήσασαν.

C

Ὅσατα δὴ τάδ' εἶπε φίλαν ποτὶ ματέρα Γοργῶ
10 δακρυόεσσα δέρας χερσὶν ἐφαπτομένα·

1—p. 445, 8 Meleagrei fr. particula I continet (praeter 648) epp. in virgines parentibus morte praematura ereptas 646—649 1 sqq. Pl^M III^b c. 25 (εἰς νύους καὶ θυγατέρας), 7 (Pl^E c. 31, 11); ep. est ap. Ir. p. 92 inter epp. 202 et 486; cf. Weisssh. p. 102 1 μελ. om. Pl 2 cf. ep. 513 (Simonidis), 647 (Simiae, qui Anytes ep. imitatur, v. Bennd. p. 38, Reitzenst. 129), 735 (Damageti), VI 119 (Nossidis) | ἑρατῶ (ex -τώ? factum) P | καλ.: παρ^θ (duplici puncto distinxit C, qui litt. π rest.) P 3 δὴ om. P, add. Pl firmantque auctores epp. 189, 192, 200 sq. | περιχ. (ε neglectius scr., non ex o cr. A) P: cf. Agam. 1556 θυγάτηρ πατέρ' ἀντιάσσα — περὶ χεῖρε βαλοῦσα 4 χλ. δ.: cf. Eur. Med. 906 5 cf. VI 119, 3 | μέλαν δ' Br. ('oculos tenebris obductos ut morientis' Jac.), τάλαιν', ἐμὸν Bgk; fort. νέφος δ' (nec ideo κυάνεον θανάτου cum auctore ep. 251 scribendum, cum verba κυάνεος θάνατος explicandi causa accedere potuerint) 6 ἀποφθιμένης P Pl | κυάνεον Jac.

7 sqq. Pl^M III^a c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 13 (Pl^S c. 23, 14) 7 Σαμίον tantum Pl | post σιμίον (C) erasa est claus.; Σιμίον Sternb.; Simonidi vindicat iniuria Schneidewin, Simiae Rhodio tribuit iam Br. (quem Bergk, alii sequuntur) 8 εἰς γοργῶ τινὰ P; de Gorgone Simiae carmine elegiaco cf. Athen. XI 491c, Rohde gr. Rom. p. 81 (ubi de Simiaci carminis argumento e Plutarchi Amatoriis narrationibus 766d petendo exponitur), Sternb. p. 113, Susem. I 179; ipsius elegiae partem tetrastichon fuisse censet Rohde, fort. epigramma erat rebus in elegia illustratis ita accommodatum, ut proemii loco carmini poeta praemiserit (Gorgonem epigrammatis, non diversam ab elegiae Gorgone, mulierem fuisse a poeta amatam suspicatur Jac.); in

Ἄνθι μένοις παρὰ πατρί, τέκοις δ' ἐπὶ λῳονι μοίρα
ἄλλαν σῶ πολιῶ γήραι καδεμόνα. M 38^v

648. ΛΕΩΝΪΔΑ ΤΑΡΑΝΤΪΝΟΥ.

C. Pl

Εἰς Ἀριστοκράτην | τινὰ μισογύνην | ἄτεκνον τελευ-
τήσαντα | διὰ τὸ μὴ γῆμαι. L

Εὐθλὸς Ἀριστοκράτης, ὅτ' ἀπέπλεεν εἰς Ἀχέροντα,
εἶπ' ὀλιγοχροινίης ἀψάμενος κεφαλῆς.

imaginem sepulcralem filiae matri vale dicentis versus con-
ditos esse putat Bergk | τελευτῶ L p. 442, 9 ὕστατα (rest. C)
τάδ' P, δὴ inseruit Pl; (cf. πνύματα 203, 4) | φίλην P (Schneidew.,
Jac., quorum ille a toto ep., hic a disticho priore formas doricās
exclussit), φίλαν Pl (Rhodii epp. dialecto dorica composita esse
docet Sternb.) | ποτὶ Pl^M idemque P (litt. ἰ exstat in P partim
evanescens, non in ε mutata) | μητέρα P ματ. Pl | γοργῶ ex -γῶ
cr. C Γοργῶ Pl^M Pl^{I. n} (Ποργῶ Pl^{a. b. s} Πυργῶ Huet) 10 δέρεσ
P Pl; δέρας? | ἐφαπτομένα P Pl (-νη Schn. Jac.)

1 ἄνθι (A C) P | παρὰ A^{ac} | ἐπὶ λῳιον^{*} μοίραι P : signum infra

lin. et ἰ supra scr. man. rec.; ἐπὶ λῳιονι(?) μ. fecerat C ex ἐπι λῳιον |
(μοίρῃ Schneidew., μοίρα Jac., qui saltem Lacaenae Gorgonis ver-
ba doricā esse voluit) 2 (ἄλλην Schn.) | σῶ C σὸς? σοί? A^{ar} |

πολιῶ P; cf. VI 198, 6 | καδομένην P: καδομένην A, (-αν ex
-ην cr.) Pl^M, Pl^{I. a}, κηδομένην Pl^s; καδεμόνα Salm. (κηδ. Schn.) ||

3 sqq. Pl^M III^a c. 1 (εἰς ἀγαθούς ἄνδρας), 15 3 λεωνί Pl^M
-ίδα C, qui ταράν add. 4 sq. in eiusdem cippi latere ad-

verso ep. VII 440, averso ep. VII 648 in eundem Aristocratem
scripta fuisse falso iudicabat Heck.; Antipatri ep. IX 96 cum
Leonideo confert Geffcken; cf. etiam IX 23 4 ἄτεκνον

(ατ ex αν? cr. L, fort. ἄνδρα additurus) P 5 τελευτήσαντα¹
δια το μὴ γ. L (non caelibem fuisse Aristocratem, sed patrem

filiis praecepta dedisse miro errore statuit Heck.) | παραι-
νεῖται οἶκον ἐαντῶ λαβεῖν καὶ εἰ χρημάτων τινὲ δέοι τὸν γάμον

εἶναι ζωῆς στῦλον ἐκάστω φησί, καὶ τοὺς παῖδας Ὅμηρος στύ-
λους ἔφη τῆς οἰκίας (f. στεφάνους: cf. vit. Hom. 16, 3 ἄνδρες

μὲν στέφανος παῖδες — 7 αἰδομένον δὲ πρὸς γεραρότερος
οἶκος ἰδέσθαι; an Εὐριπίδης scribendum pro Ὅμ. spectavitque

schol. Iph. T. 57?) sch.^B 6 ὅτ' (C) P | εἰσαχέρ. (C A C) P; cf.
X 65, 6; IX 96, 2 (ὅτ' ἦν ἥδη νεύμενος εἰς Αἶδην); IX 23, 1 sq.

(γειαρότης Ἀρχιππος, ὅτ' — ἔρρεεν εἰς Αἶδ. εἶπε τάδ') 7 ὀλι-
γοχρ.: Aristocratem non florente aetate obisse, sed morte in-

stante illa verba fecisse dixit poeta | ἀψάμενος (prosodias rest.

Ἰαίδων τις μνήσαιο καὶ ἐδνώσαιο γυναῖκα,
 εἰ καὶ μιν δάκνοι δυσβίωτος πενίη.
 ζωὴν στυλώσαιο· κακὸς δ' ἄστυλος ἰδέσθαι
 οἶκος· ὁ δ' αὖ λῶστος τάνερος ἐσχαρεὼν
 5 εὐκίων φαίνοιτο καὶ ἐν πολυκαίῃ ὄγκῳ
 ἄντην ἀνγάζων δαλὸν ἐπεσχάριον.'

C, ἀψαμ. ? A^{ac}) P | particulae Mel. (646—649) ep. argumento dissimile patet insertum esse propter initii formam similem (cf. εἶπ' 646, 2; 648, 2; εἶπε 647, 1)

1 τίς P Pl^M Pl^{La} (Pl^a interrogandi signum in fine vs. 3 et post στυλ. posuit, non item P Pl^M) | μνήσαιο (αι ex α cr. ipse A, acc. add. A C) P | ἐδνώσαιο P 2 εἰ καὶ: cf. 736, 5 | δάκνοι P Pl^M δάκνει Pl^E | δυσβίωτος C, sed -βίωτος A^{ac}: cf. IX 574, 2 3 [ξ]ωὴν ([ξ] in eraso ξ?) P | στυλήσαιο P, cr. Pl (ζῶν δὲ στυλ. Herm.) | κακὸς δ' P κακός δ' Pl^M κακὸν δ' Pl^E | cf. Trag. fr. adesp. 575 (N.²), Iph. T. 57 στυλοὶ γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες | ἰδέσθαι P, cr. Pl 4 οἶκος P^{pc} οἶκ. (non εἶκος) A^{ac} | ὅδ' ἀνλώιστος P ὅδ' αὖ λῶστος Pl^M ὁ δ' ἄν λ. Casaub. | τ' ἀνέρος P Pl^M τάνερος Br. | ἐσχαρεὼν P^{pr} Pl^{Mpc} -έων A^{ar} -εὼν Pl^{Mac} 5 καὶ ἦν Br. | πολυκαίῃ P Pl^M -καιίῃ Heck., cf. πυρκαέος VI 281, 1 | ὄγκῳ P ὀλβῳ Opsop. 6 ἐν στῇ (fort. ex τῇ, non ex γῇ cr.) P ἐνστῇ Pl^M ἐνστῇ Pl^E | ἀνγάζων P Pl 4—6 'καλὸν οὖν φησιν ἐν μέσῳ τῶν πολλῶν παίδων θάλπεσθαι παρὰ τῇ ἐσχάρῃ πολλῇ ὕλῃ ἀναιθούσῃ· εὐκίων τοῦτ' ἔστι μόνιμον καὶ ἐν πολυκαιίῃ (sic) πολυτρόφῳ· ὅσῳ γὰρ πλείους οἱ παρακείμενοι τοσοῦτω καὶ πλείω ξύλα τῇ φλογὶ ἐντιθέασιν' sch.^B; verba ὁ δ' αὖ — ἀνγάζ. varios emendationis conatus experta sunt: ὁ δ' αὖ λῶστος τάνερος ἐσχ. εὐκ. φαίνοιτο καὶ ἐν π. ὄγκῳ — αἰὲν ὑπανγάζων, σταίη ἐναυγ., εἴη ὑπ. (εὐτελῇ ἀνγ.) Jac., — ἄν στῇ ἀνγ. inepte Boiss.; — φαίνοιτ' ἄν αἰὲν πολυκαίῃ ὄγκῳ ἐνστάς ἀνγάζων Jac.; — λῶστος γ' ἀνέρος ἐσχ. σύσκιος ὢν φαίνοιτο καὶ εἰ πολυκ. ὄγκῳ ἐνστῇ ἀνγάζων (a poetae sensu, ut vid., aberrans) Mein.; — λιτὸς τάνερος et καὶ ἄν πολυκ. Geffcken (qui ἄν cum coniunctivo ἐνστῇ in apodosi usu Hom. defendit verbaque sic interpretatur, ut pauperis focus progenie munitus effusae divitis luxuriae opponatur); ἀδουλῶτου δ' ἀνέρος ἐσχ. εὐκ. φ. καὶ ἐν π. ὄγ. ἐστάναι Heck.; ὅδ' αὖ λῶστος τάνερος ἐσχ., εἰ κίων φέγγοιτο καὶ οὐ π. ὄγκῳ, ἐν στενωπῷ ἀνγ. Piccolos; ἃ δ' αὖ λῶιστ', ἀνέρος ἐσχ. εὐκ. φ. καὶ ἐν πολ. κορυμῶν ἐστὶν ἀνγ. Herm.; ὁ δ' αὖ κλυτόπαις (s. πολύπαις vel ὁ δ' ἀγλαόπαις) et ἄντην ἀνγ. tentavi 6—445, 1 clausulae signum post ἐπεσχάριον (A C), nota init. erasa ante 445, 1; exstat quinto disticho ab L adscriptum lemma: χ εἰς τὸν αὐτὸν ομοίῳσ'

ἦδαι Ἀριστοκράτης τὸ κρήγυνον· ἀλλὰ γυναικῶν,
ὦνθρῶπ', ἥχθαιρεν τὴν ἀλιτοφροσύνην. M 30^v

649. ἈΝΤΊΤΗΣ ΜΕΛΟΠΟΙΟΨ. C

Εἰς κόρην τινὰ | παρθένον τελευτήσασαν. L

5 Ἀντί τοι εὐλέχεος θαλάμου σεμνῶν θ' ὕμεναίων
μάτηρ στῆσε τάφῳ τῷδ' ἐπὶ μαρμαρίνῳ
10 παρθενικὰν μέτρον τε τεὸν καὶ κάλλος ἔχουσιν,
Θέρσι· ποτιφθεγκτὰ δ' ἔπλεο καὶ φθιμένα. M 95^r

650. [ΦΛΑΚΚΟΥ ἢ] ΦΑΛΑΪΚΟΥ. C

10 Ναυηγοῦ παρὰ|νεσις φεύγειν | τὸ πλεῖν ἐν θαλάττῃ. L

Φεῦγε θαλάσσια ἔργα, βοῶν δ' ἐπιβάλλεν ἐχέτλη,
εἴ τί τοι ἦδ' ὑ μακροῆς πείρατ' ἰδεῖν βιοτῆς·

1 ἄλσις τοῦ ἀντιπίπτοντος· εἰ γάρ τις εἴποι, πῶς τὸν ἄλλοις
παραινοῦντα γαμεῖν αὐτὸν ἄγαμον ἔδει διαγνοχέναι, ἦδαι, φησί,
τὸ κάλλιστον, ἀλλ' εὐλαβεῖτο τὴν ἀπὸ τῶν γυναικῶν ἁωρίαν
καὶ διὰ τοῦτο προεῖλετο οὕτω διάγειν ἢ παιδοποιεῖν τὰ τοιαῦτα
πάσχων· infacete sch.^B | cf. Ov. Met. X 243 | ἦ δαι? A ἦ δαι C

2 ἄνθρῶπ' P Pl ὦνθρ. Br. (cf. 472, 1; 736, 1; IX 563, 2) | ἥχθαι-
ρεν (αι ex ἦ? cr.) P | ἀλίσωφροσύνην (ἀλ.? A^{ac}) P, cr. Pl (ἀεσιφρο-
σύνην Heck., ἄλσις ἀφροσύνην Mein.) || 3 sqq. Pl^M III^b c. 20
(εἰς νέους καὶ νέας), 8; Pl^E c. 23, 28 (Pl^a c. 23, 27); ep. non
est ap. Ir. inter Anytes carmina 3 titulum om. Pl^M; ἄδηλα
Pl^L.^a (quae ep. 649 et seq. 492 uno titulo iunxere), ἄδηλον Pl^s

4 παρ^θ L 5 εὐλέχεος Pl^M 6 cf. 344, 2 | ἐπὶ (' C) P ἐπι Pl^{M.E} |
μαρμαρίνῳ A -ρίνωι C -ρίναν Pl -ρέω Dorv.: v. VI 123, 3 7 παρ-
θενικὰν (necutum C) P: noli pronomine addito π. με μέτρον prae-
ferre | τὲ Pl^M | ἔχουσιν Pl 8 θερσί ποτιφθεγκτὰ δ' P θερσίποτι
φθεγκτὰ δ' Pl^M (θερσίποτι Pl^E, Ἐρσιγόνῃ et θερσίππῃ Reiske,
θερσί Dübner; Ἐρσι?) | ἔπλεο (' C) P; cf. IX 144, 1 || 9—p. 449, 9
fr. Meleagrei part. altera epp. 5 in naufragos exhibet 9 sqq. Pl^M
III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 47 (Pl^I 22, 46; Pl^B 22, 45) 9 ἢ
φαλάιξ (ἢ scr. in clausula post φλάκκου erasa) C | φακέλλ^s tantum
Pl^M (Pl^E); Phalaeco ep. recte iam Br. trib. (eidemque Menk,
Knaack) 10 το πλεῖν ἐν θαλάττῃ L 11 Ἔργα θαλ. φεῦγε
proponit Jac., sed tradito verba ordine tenenda: cf. ll. B 614 | θα-
λάσσια P Pl -άσια Pl^M -άττια Pl^{a.b.s} | ἐπιβάλλετ' P -βάλλεν
Pl^{M.b.s} (-βάλεν Pl^{L.a}) | ἐχέτλη P 12 εἴ τι (' rest. C) P εἴ τι Pl^M

ἡπείρω γὰρ ἔνεστι μακρὸς βίος· εἴν ἀλλ' ὃ οὐ πως
εὐμαρὲς εἰς πολιὴν ἀνδρὸς ἰδεῖν κεφαλὴν. M 38^r

651. ΕΥΦΟΡΙΩΝΟΣ.

L

Εἰς ναυηγὸν ὁμοίως | ἀνώνυμον | ἐν τῷ Ἰκαρίῳ
5 πελάγει | ναυαγήσαντα. L

Οὐχ ὁ τρηχὺς Ἐλαιὸς ἐπ' ὀστέα κεῖνα καλύπτει
οὐδ' ἡ κυάνεον γράμμα λαβοῦσα πέτρη·

1 γὰρ ἐν ἐστι P | εἴναλλ' ὃ P | ἀλί δ' Pl^M | οὐ πᾶς (sed lineola apostrophum induxisse vid. C) P, οὐπ_lως, man. rec. in Pl^M οὐ π_lᾶς? Pl^{Mar} 2 cf. 438, 4 (Damag.) | εἰς P Pl^M (prae-positionem in t. om., in epid. add. Pl^a, εἰ Pl^b) | πολιὴν ἀνδρὸς P | ἀνδρας ἑλᾶν Jac.; f. ἐνδιάειν; an εὐμ. ὃς πολιὴν ἦνθισ' ἰδεῖν κεφ.: cf. Erinn. 2 πολιὰ τὰ γήραος ἄνθεα, Soph. El. 43 | sequitur in P Simonidis ep. VII 270 (unde in ap. B. p. 155 n. 107 transiit) || 3 sqq. ap. Buh. p. 155 (n. 108) 4 sq. ναυηγ^o ὁμοίως (cf. 270) L; post ἀνών. exaravit L signum clausulae, dein idem quae sequuntur ἐν τῷ Ἰκαρίῳ πελάγ' ναυαγήσαντ' add.; cf. Glauci ep. 285 6 οὐχο P | τρηχὺς σελε θαιῖος P^{po} τρηχὺς σέλε (s. σέλε) θαιῖος? A^{ac} | ἐποστέα P | οὐχ ὁ λίθος τρηχὺς σε καὶ apogr. (οὐχὶ ῥάκος σέο φαιὸν et οὐ τρυτὸν σέο λαῖφος ἐπ' Reiske); οὐχ ὁ τρηχὺς ἔλαιος ἐπ' Mein., οὐ τὸ τρηχὺ σέλενον ἐπ' Osann (similiter οὐχὶ τρ. s. δριμὺ σ. Mähly), οὐχ ὁ τρηχὺς λᾶας ἐπ' Herm.; alii in τραχὺς nomen Trachiniae urbis latere putabant (vs. 6 Δρυόπων conferentes cum Steph. verbis s. Δρυόπη: ἔστι καὶ Δρυοπία τῶν Δρυόπων περὶ Τρηχῖνα), unde οὐ Τρηχὶς λιθιαῖος ἐπ' ci. Toup, οὐ Τρηχὶς σε λίθιος Graefe (cf. VI 3, 1 Τρηχῖνα πολύλλιον, Strab. IX 428, 'lapidosa Trachin' Sen. Troad. 821); in σελεθαῖος defuncti nomen quaesivit Heck., nom. regionis (conl. Polyb. IV 65, 6 τῆς Καλυδωνίας πρὸς τι χωρίον ὀχυρὸν ὃ καλεῖται μὲν Ἐλαιὸς) Kaib., qui οὐχ ὁ τρηχὺς Ἐλαιὸς proposuit Rhiani versum (πάρ τε τρηχὺν Ἐλαιὸν ὑπὲρ δρυμόν τε Λύκοιο ap. Pausan. IV 1) ab Euphorione respici monens (in ap. Buh. verba 'leg. κρωμακόεσσα· τραχεῖα' cum gl. Hesych. 'κρωμακόεν· κρημνωδές' inutiliter adscripta sunt); in marg. cod. Pal. man. rec. ζχ (ζήτει χιάζεται) adpinxit | κεῖνα P δειλὰ ap. B.^m λευκὰ Jac. (Heck.), ὅστέ' ἔλεινὰ Mähly; qui Πολυμ. (v. 5) reicit, defuncti nomen inferat scribendo οὐ σέο τρ. Ἐλ. ἐπ' ὀστέα, Κλεινε, καλ. (cf. XIII 5, 5) 7 κυανέη Mähly | λαβοῦσα P, λαχ. (cl. 395, 6) Heck.; (γράφματ') ἔχουσα Mähly

ἀλλὰ τὰ μὲν Δολίχης τε καὶ αἰπεινῆς Δρακάνοιο
 Ἰκάριον ῥήσσει κύμα περὶ κροκάλαις·
 ἀντὶ δ' ἐγὼ ξενίης Πολυμήδεος ἡ κεινὴ χθών 5
 ὠγκώθην Δρυόπων διψάσιν ἐν βοτάναις.

5

652. ΛΕΩΝΪΔΑ ΤΑΡΑΝΤΪΝΟΤ.

C. Pl

Εἰς ναυηγὸν Τελευ|ταγόρην τὸν Τιμά|ρους υἱόν. L

Ἦχῆεσσα θάλασσα, τί τὸν Τιμάρεος οὕτως
 πλώοντ' οὐ πολλῇ νηὶ Τελευταγόρην

1 ἀλλὰτὰ P | δολιχῆστε (acc. neglegentius ductus est, sed circumfl. potius quam gravis) P Δολίχης (sc. Icarī insulae) Mein. (cf. Steph. Byz. s. v. Ἰκαρος· ἔκαλεῖτο δὲ Μάκρης καὶ Δολίχη', Apollod. II 6, 3 τὸ Ἰκάρου σῶμα — ἔθαψε καὶ τὴν νῆσον ἀντὶ Δολίχης Ἰκαρίαν ἐκάλεσεν) | Δρακ.: ἡ Δράκανος s. τὸ Δράκονον insulae Ic. promunturium, cf. Steph. s. Δράκονον, Strab. p. 639, Hymn. Hom. 34,1 οἱ μὲν γὰρ Δρακάνω σ', οἱ δ' Ἰκάρω ἠνεμοέεσση

2 ῥήσει (σ superscr. L) P, πλήσσει Mähly | περιῖ P 3 ἀντι δ' ἐγὼ P, ἀντὶ δ' ἐμοὶ Mähly; cf. VI 279, 3 | ξενίης πολυμήδεος· (μ ex ν? cr.) P ξενίης Πολυμήδεος 'sepulcrum Polymede orbatum' olim Heck. (Πολυμ. cum κενεῇ iungens, ad ξενίης nomen refert Mackail 'pro hospitio meo cum Polymede' interpretans) ξ. πολυκηδέος Salm. (Reiske, cf. Od. φ 35 ξεινοσύνης προσκηδέος), ξ. προσκηδ. Heck. (Mähly), κονίης πολυκηδ. Gr., Ξενία πολυκ. Reiske (qui nomen Xeniam mortuo indidit), χερσὶ δ' ἐγὼ Ξενίης πολυκ. Jac. (qui Xeniam mortui matrem vel uxorem fuisse voluit) | κεινὴ P κενεῇ Reiske (probant edd., sed reddit Euph. numeros clausulae Hom. εὐρεῖα χθών) 4 ὠγκώθην Br. ὠγκώθη Mähly | διψάσιν P | (δαπέδοις Gr.) || 5 sqq. Pl^M III^b c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 14 (Pl^E c. 22, 61); cfr. Argent. VII 374, Glauci ep. 285; Leonidae ep. a Plan. non omissum tamen exstat in ap. B.

p. 155 (n. 109) 5 [λεωνίδα ταραν] C^{pr} παγκράτους? C^{ar} (ad ep. seq. prolapsus); λεωνί (gent. om.) Pl^M 6 τελευτα|γό|ρην (litt. γο ex ρε? rest.) L | τιμάρεωσ ('C) P Τιμαρέως Boiss.

7 καχ^{αναχί}εσσα (αναχί L, quem 'de καναχέουσα s. καναχῆς cogitasse' put. Jac.) P, cr. Pl, ἀχῆεσσα ap. (καναχέεσσα et ιαχέεσσα proposuit improbavitque Heck.) | θάλαττα Pl^{a.s} | τον P | τιμαρέωσ? A^{ar} Τιμάρεωσ C Pl^{M.b.s} -άρεωσ Pl^{a.s} | οὕτω Pl, αὕτως Knaack 8 cf. 295, 4 et 654, 3 (Leon.); 287, 6 (Antip.); 392, 4 (Heracl.); 500, 3 (Asclep.); 642, 2 (Apollonid.); 738, 3 (Theodor.); IX 271, 6 (Apollon.) | πλώοντον A^{ac} | πολλῇ (~ rest.

ἄγρια χειμήνασα καταπρηνώσας πόντῳ
 σὺν φόρῳ, λάβρον κῦμ' ἐπιχευαμένη;
 ᾧ μὲν που καύηξι καὶ ἰχθυόροις λαρίδεσσι
 τεθρήνητ' ἄπνους εὐρεῖ ἐν αἰγιαλῷ.
 5 Τιμάρης δὲ κενὸν τέκνου κεκλαυμένον ἄθρων
 τύμβον δακρύει παῖδα Τελευταγόρην. M 94^r

653. ΠΑΓΚΡΑΤΟΥΣ.

Εἰς ναυηγὸν Ἐπι|ηρείδην υἱὸν | Τιμάνδρου. L

ᾠλεσεν Αἰγαίου διὰ κύματος ἄγριος ἄρθεῖς
 10 Λιψ' Ἐπιηρείδην Ἰάσι δυομέναις
 αὐτῇ οἱ σὺν νηὶ καὶ ἀνδράσιν· ᾧ τόδε σῆμα
 δακρύσας κενεὸν παιδὶ πατὴρ ἔκαμεν. M 94^r

C) P, μεγάλη (s. πολλαῖς ναυσὶ) ap. G.^m | τελευταγόρην P Τελε-
 σταγόρην Pl^{m, E}; cf. ad vs. 8

1 ἄγρια (C) P | (κυμήνασα Heck.) | καταπρηνώσας A^{ac} Pl^m
 Pl^{1, a} κατὰ πρ. C κατεπρ. Pl^{b, s} (ap. B.) | πόντῳ P | κατὰ πρην. (s. πρη-
 νίξας cl. 532, 4) πόντον (cl. 654, 4) Mein., κατεπρηνίξας πόντῳ
 Knaack 2 cf. ad p. 447, 8 | σὺν φόρῳ P | λαβρόν A^{ar}; v. II.
 O 625 3 cf. 273, 5 (Leon.); 285, 4 (Glauci); 292, 1; 654, 5 |
 ᾧ P ᾧ Pl^m | καύηξιν P καύηξιν ἢ Pl^{m, E} κ. ἰδ' Heck. καύηξι
 καὶ Jac. | cf. Hesych. s. v. κήξ | ἰχθυόροις P -βόλοις Pl¹ -βόροις
 Pl^m Pl^E (praeter Pl¹) | λαρίδεσσι Pl -σιν P 4 ἐν P Pl ἐπ' Heck.

5 κενεὸν (ὃν ex ὧν? cr.) P | κεκλαυμένον P Pl (cf. K. 539, 3; VII
 180, 3; 475, 7) -μένου ap. B., Reiske (-μένος Herm.; malim κυκλού-
 μενος de patre sepulcrum circumeunte); κεκλυσμένου Jac., κεκα-
 κωμένου Knaack | ἄθρων: cf. 374, 3 (ἀνγάζουσα) 6 Τελευταγόρην
 (cum P) Pl^m Pl^{1, a, b} Τελεσταγ. (ut in vs. 2) Pl^s || 7 sqq. Pl^m III^b
 c. 19 (εἰς ναυαγ.), 17; Pl^E c. 22, 64 7 παγκρατίου Pl^m (Pl^E)

8 ναυηγὸς ἐπιηρείδην (εἰ ex ι? cr.) L; Ἐπικουρίδην Reiske | τι-
 μάνδρου L: inde intercidisse colligas distich., in quo patris
 naufragi nomen allatum erat, nisi praeter versus nomen de-
 functi incisum in monumento sepulcrali atque inde petatum
 lemma statuere praestat; cf. Weissb. p. 30 9 δια A^{ac}
 10 λιψ' (gravem vid. refecisse C, non correxisse ex circumfl.) P |
 νιάσι P, cr. Pl 11 cf. 738, 3 | αὐτῇ οἱ P (Pl¹) αὐτῇ οἱ (potius
 quam αὐτῇ οἱ) Pl^m αὐτῇ οἱ Pl^{a, b, s}, αὐτῇ Scaliger (Huet), αὐτὸν
 ἔῃ Mein. | σὺν et ᾧ (ex ᾧ cr.) P 12 πῆρ Pl^m ||

654. ΛΕΩΝΪΔΑ ΤΑΡΑΝΤΪΝΟΥ.

C. Pl

Εἰς Τιμόλυτον τινα | ὑπὸ Κρητῶν ληστῶν | σὺν τῇ ἰδίᾳ
νηὶ δι|αφθαρέντα.

L

Αἰεὶ ληίσταὶ καὶ ἀλιφθόροι οὐδὲ δίκαιοι

⁵ Κρηῆτες· τίς Κρητῶν οἶδε δικαιοσύνην;
ὥς καὶ ἐμὲ πλώοντα σὺν οὐκ εὐπίονι φόρτῳ

Κρηταιεῖς ὥσαν Τιμόλυτον καθ' ἄλως
δείλαιον. κῆγὼ μὲν ἀλιζώοις λαρίδεσσι

5

κέκλανυμαι, τύμβῳ δ' οὐχ ὑπο Τιμόλυτος.

M 94^r

10 655. ΤΟῦ ΑὔΤΟΥ ΛΕΩΝΪΔΟΥ.

C

Εἰς Ἀλκανδρον | Καλλιτέλους.

C

Ἀρκεῖ μοι γαίης μικρὴ κόνις· ἡ δὲ περισσῇ

¹ ἄλλον ἐπιθλίβοι πλούσια κεκλιμένον

1 sqq. Pl^M III^b c. 19, 18 (Pl^E c. 22, 65) 1 λεωνί^δ Pl^M |

ταρα^ν add. C, om. Pl 2 τιμόλυτον τινα L | ὑπὸ (‘ C) κρητ

ληστῶν L | σὺν (‘ C) τῇ ἰδίᾳ (circumfl. rest., spir. add. C) P

4 cf. Callim. hymn. I 8 | ἀλίφθοροι A^{ar} ἀλιφθόροι C Pl^M: cf.

IX 41, 4 ναυτέων ἔπλεθ' ἀλιφθορίῃ (Theon.), κυματοφθόρον

Eur. fr. 636, 2 N.² | οὐδε P 6 ὥς Br. οἱ Opsop. | ἐμ_ι ἐ_ι* C

ὁ μὲν s. ἐμὲν? A^{ar} | cf. ad 652, 2 7 κρηται εἷς C κρηται εἷς?

A^{ar} κρηταίης (Pl^E) ex -ταίως cr. Pl^M | ὥσαν C (incerta scriptura

prior), cum C facit Pl; fort. ἔλσαν (cf. tamen Anytes ep. VII 215, 5) |

καθ' αἶδον C καθά δ' ου s. -δοῦ A^{ar} καθ' ἄλως (ex -ός cr.) Pl^M;

an ἔρξαν T. καθόδου? | erat in P interpunctio (ut in fine ep.)

8 sq. versus spectasse vid. Gaetul. (275) sua Leonideis partim oppo-

nens 8 κῆγὼ P: cf. ad 652, 5; noli τηλοῦ ci.; opponuntur κῆγὼ

μὲν κέκλ. et τύμβος δ' οὔνομα μοῦνον ἔχει | λαρίδεσσι P Pl^M -ιν Pl^E;

ad hunc vs. et sq. L adnotavit: λάροι τ^ρουσ¹ ναυαγ^ρουσ¹ κλαίουσι

9 οὐχ' ὑπὸ C οὐχ^υπο A^{ac} οὐχ' ὑπο Pl^M οὐ χύτο Reiske ||

10 sqq. Pl^M III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 11; Pl^E c. 6, 46

(Pl^B 6, 47) 10 sq. duplicem titulum epigrammati adposuit C,

ad vs. primum p. 310 τοῦ αὐτοῦ (supra quae rasura perisse no-

men Leonidae non putem), ad alterum dist. τοῦ αὐτοῦ λεωνιδ^ς

(cum claus. ante λ.), quibus lemma suum (l. 11) subiunxit in

ras.; perperam enim lemmatista carminis dist. prius pro

intero ep. habuit, alterum cum seq. (656) iunxit; inde hexa-

στήλη, τὸ σκληρὸν νεκρῶν βάρος. εἴ με θανόντα
γνώσονται, Ἀλκάνδρῳ τοῦτο τί Καλλιτέλεως; M 91^r

656. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ ΛΕΩΝΪΔΟΥ.

C

Εἰς Ἀλκιμένην | μαχητήν.

C

5 Τὴν ὀλίγην βῶλον καὶ τοῦτ' ὀλιγήριον, ὦνερ,
σῆμα ποτίφθεγξαι τλάμονος Ἀλκιμένεως,

sticho, quod ex ep. 665, 3 sq. et 656 sibi finxerat, perversum L adposuit lemma idque totum a C erasum est ita, ut dignoscere liceret indicem pristinum hunc: εἰς Ἀλκιμένην | τινὰ υἱὸν Ἀλ-
κάν|δρος μαχητήν L^{ar} p. 449, 10 λεωνίδ^δ Pl^m 12 imitatur Leonidam Parmenio IX 43: ἀρκεῖ μοι χλαίνης λιτὸν σκέπας |
μ[οι] (μοι C, αι? A^{ar}) P | (μικρῇ κόνι Boiss.) | cf. VII 507; noli
μερὶς (pro κόνις) reponere | ἦδε P 13 ἐπιτρίβοι Piccolos | πλου-
σία P πλούσια (α ex o cr.) Pl^m | κεκλιμένον ex -μένη cr. Pl^m | in
fine vs. clausulam ep. ab L adpictam habet P, cf. ad 10 sq.

1 ante στήλη erasa est nota ep. incipientis | τὸ σκλ. P Pl |
τί σκλ. νεκρῶ β. (et v. 4 Ἀλκάνδρῳ Πυθεί s. Ταρσεί) Herm.;
cf. Lucian. Dial. Mort. 24, 2 (ἑμᾶλλον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς ὑπὸ τηλι-
κούτοις λίθοις πιεζόμενος τῷ βάρει τοῦ τάφου' Mausolo respon-
det Diog.) 1 sq. οἷ με θανόντα P οἷ με θ. Pl | γνώσονται P |
ἀλκάνδρῳ P -δρῳ (sed ω ex corr.) Pl^m Ἀλκάνδρῳ Pl^{a.b.s} Ἀλκαν-
δρος Plⁱ | τοῦθ' ὅτι P τ. ὅτι Pl | (νεκρῶν) οἷ με θ. γν., Ἀλκανδρος
τοῦθ' ὅτι Καλλιτέλεως Mackail | οἷ μάθον ὄντα, γν. Ἀλκάνδρῳ
τοῦθ' ὅτι K. olim Heck. (Picc.), οἷ με φιλοῦντες (s. οἱ δ' ἔτα-
ροί με) γν. Ἀλκανδρος τῇδ' ὅτι K. Jac., εἴ με θανόντα (γν. Ἀλ-
κανδρός τ' ἡδ' ὅτι K.) Herm., εἴ γε θανόντος (Reiske) γν. Ἀλ-
κάνδρου (Scaliger) τοῦθ' ὅτι K. Boiss. (qui verba ἡ δέ π. —
νεκρῶν βάρος parenthesi inserta vult), Ἀλκάνδρῳ τοῦτο τί K.
egregie Heck. recepta coniectura Hermannii εἴ με θ., cui
οἷ με θ. non praeferam (οἷ με λαθόντα et οἷ μέγαν ὄντα s.
οὐδὲν ἔμ' ὄντα γνώσονται' ego olim ci.) || 3 sqq. Pl^m III^a c. 5
(εἰς ἀνδρείους), 36 (Pl^s c. 5, 38) 3 Λεωνίδου Pl; ep. vid.
Alexandrini: si τήνδ' ὀλίγην (1), τλήμονος (2), καὶ πᾶν <συ>-
κέκρυπται (3), ἥς ποτ' ἔφν δήιος (4) scripseris, isopsephia effi-
cietur haec: α₁ + β₁ (3892 + 2826) = α₂ + β₂ (3695 + 3023) = 6718
(cf. B Ph W. 1897, 964) 4 αλκ. μαχητήν C, immo 'rusticum'
Jac., 'olitorem' Boiss. (erravit L in interpretanda voce δήιος,
quamquam lemmatistae suffragantur Plan., qui capiti quinto
ep. subiungit, et Herm., qui δήιον idem ac πολεμικὸν esse con-
tendit) 5 τὴν ὀλ. P; scribendum τήνδ' ὀλ. | τοῦ το λιγήριον P;
cf. Geffck. p. 52 sq. 6 ποτιφθέγξαι P | τλήμονος Jac. τλάμ. P Pl

<εἰ> καὶ πᾶν κέκρυπται ὑπ' ὀξείης παλιούρου
καὶ βάτου, ἥ ποτ' ἐγὼ δήμιος Ἀλκιμένης.

M 31^v

657. ΤΟῦ ΑἴΤΟῦ ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

C

Εἰς Κλειταγόρου τινὸς | τάφον παρὰ τινὰ | ἀκρόρειαν
5 κειμένου, | ἐν ἣ ποιμένες μετὰ | προβάτων διατρίβουσιν. I.
Νομίζω δὲ ὅτι ἐν | Ἐφέσῳ κεῖται ταῦτα. C

Ποιμένες, οἳ ταύτην ὄρεος ῥάχιν οἰοπολεῖτε
αἶγας κευτέρους ἐμβοτέοντες ὄις,
Κλειταγόρῃ, πρὸς Γῆς, ὀλίγην χάριν, ἀλλὰ προσηνῇ
10 τίνετε χθονίης εἵνεκα Φερσεφόνης.

1 καὶ πᾶν κέκρυπτ' ('C, apostroph. man. rec. refecit) P εἰ
καὶ πᾶν κέκρυπται ci. Plan., εἰ καὶ π. κέκρυμμαι Geffcken; καὶ
πᾶν <συν>κέκρυ. ci. | ὑποξείης P | cf. Theocr. 24, 89 2 ἣν ποτ'
ἐγὼ δήμιος P ἣν ποτ' ἐγὼ δ. Pl^M Pl^E (praeter Pl^I) Herm.; ἥ (αἶς
Br.) ποτ' ἐγὼ δ. Jac., ἣν (Pl^I) ποτ' ἐγὼ δήμιον (cl. Ap. Rh. III 1373)
Mein., ἥς ποτ' ἔφν δήμιος restitui, ἣν π. ἐγὼ Τήμιος Haeberlin, ἣν
ποτ' ἐγὼν ἡμίον Ἀλκιμένους perperam Geffcken || 3 sqq. Pl^M
III^a c. 23 (εἰς ποιμένας), 4 (Pl^E c. 26, 4); cf. Schochii ep. n. X
apud Rub. Gr. Ep. p. 63 et adnot. ibid. p. 138 3 λεωνίδου
Pl; a Leonida alienum vid. ep.; Longum I 30 sua partim
ex ep. hausisse vidit Jac., imagini versus subscriptos fuisse

put. Heck., cf. Geffck. p. 91 4 κλειταγόρ ουτι^o L (errat
Paulssen) | ἀκρόρειαν (spir. add. et ω, ut vid., ex o fecit C) P

5 κειμένου ('C, non κείμενον; erasum est supra ου compen-
dium syllabae ἦς) P | ἐνῇ (~ rest. C) P | μεταπρ. L | διατρίβ⁸σι
(β⁸: L^{ac}, β⁸σι: C lemmatistae clausulam delens; -τρι, non τρο scr.
L) P 6 verba νομίζω — ἐφέσω κ. ταῦτα add. C (cf. Heck. p. 92,
Weiss h. p. 29) 7 sq. ἐμβοτέοντες cum ῥάχιν et οἰοπολεῖτε

cum ὄις iunxit Heck., qui aptius ῥάχιν ἐμβοτέοντες αἶγας —
οἰοπολεῖτ' ὄις' verba collocari putabat (at 'pascendi' vim in
verbo οἰοπ. non inesse recte iam alii monuerunt) 8 αἶγας

P | κευτέρους P κ'ευ₁μάλ₁ου₁ Pl^M (litt. λ non geminata Pl^{I-b}
cum Pl^M, κευμάλλους demum Pl^s), κευτέρους Salm. (cf. Trach.
675) | ἐμβοτέοντες P Pl ('qui oves ad pascua ducentes in hos
colles erigitis' perperam Jac.), ἐμπατέοντες ('conquirentes')
Reiske, ἐμβοτ. Scaliger (Geffck.), εὐβοτέοντες Mein. (ἀμφιέπον-
τες a P Pl longius recedit) 9 κλειταγόρῃ P | ὀλίγην P | ἀλλὰ-

προσηνῇ (~ C 'A) P, f. προσηνέα (cf. 440, 9) 10 τίνετε (οι L^s)
P, τίνου₁τε ex τίννυτε cr. Pl^M (τίνετε Pl^E) | εἵνεκα P

Βληχῆσαιντ' οἷές μοι, ἐπ' ἀξέστοιο δὲ ποιμὴν 5
 πέτρης συρίζοι προέα βοσκομέναις·
 εἶαρι δὲ πρώτῳ λειμώνιον ἄνθος ἀμέρξας
 χωρίτης στεφένω τύμβον ἐμὸν στεφάνῳ·
 5 καί τις ἀπ' εὐάρνοιο καταχραίνοιτο γάλακτι
 οἶος, ἀμολγαῖον μαστὸν ἀνασχόμενος, 10
 κρηπίδ' ὑγραίνων ἐπιτύμβιον. εἰσὶ θανόντων,
 εἰσὶν ἀμοιβαῖαι κἂν φθιμένοις χάριτες. M 41^r

Syll.Theocr. 658. ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ, οἱ δὲ | ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ. C
 epp.658—664 Εἰς Εὐρυμέδοντος τάφον | ἀνδρὸς ἀγαθοῦ [δς υἱὸν
 11 ὁμῶννυμον λείπων ἔτυχε τοῦ αὐτοῦ τάφου]. L

Γνώσομαι, εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον ἢ καὶ ὁ δειλὸς
 ἐκ σέθεν ὡσάντως ἴσον, ὁδοιπόρ', ἔχει.

1 οἷες μοι P | ἐπαξέστοιο A^{ac}; ἐπ' εὐξέστοιο (s. ἐπὶ ξεστοῖο — πέτρον) temere Heck. (Oed. Col. 19 confert Geffck.) | δεποι-
 μὴν (' A ' C) P 2 (πραέως sch.^B) | βοσκομένοις P, cr. Pl
 3 λειμώνιον P Pl^M Pl^{b.s} -μῶνειον Pl^a | ἄνθλοσ (-εσ? A^{ar}) P
 ἀμέρσας P Pl, -ξας Scaliger (cf. Theocr. 26, 3) 4 χωρίτη Salm.
 5 sq. 'απαρχ' ασ' εκ τ' γαλακτος | οι ποιμενες προσέφερ' ον' adnota-
 vit L; cf. Alcaeï in Hesiodum ep. VII 55, 3 γάλακτι δὲ ποιμένες
 αἰγῶν ἔρραναν (v. 26, 3) 5 ἀπενάρνοιο P, cr. Pl (cf. VI 108, 3)
 καταχρ. alii passive 'aspergatur' alii (vix recte) activi loco acci-
 piunt; Heckero quod proponit παταρραίνοιτο iure displicet γά-
 λακτι (ἀ e corr.) P γάλακτος. Pl^M 6 οἶος P οἶος ex οἶος corr.
 Pl^M | ἀνασχόμενος P -σχόμενος Pl -σχομένης et postea ἐπισχο-
 μένης (conl. Quint. Smyrn. VI 141) Heck. 7 κρηπίδ' ὑγραίνων
 P | εἰσὶ (' A ' C) P 8 ἀμοιβαῖαι C -βαῖοι A^{ac} (cum C facit
 Pl), in P rasura est supra vocem (itemque supra -ισ ἀ- v. 9);
 cf. Ap. Rh. III 82 | κἂν (ⁿ rest. C) P κἂν Pl^M, f. κῆν (v. VII 67, 7;
 506, 1) | χάριτες C -τος A^{ar}; cf. V 159, 4; XII 33, 4; XI 326, 4;
 Kb. 119, 4 | clausulae signum P in fine vs. non exhibet: cf. ad ep.
 seq. || 9 sqq. ep. est in codd. Th. (Th.^A 18); in P prius dist. epi-
 grammatis 658 adnexum est praecedenti carmini, ut clausula
 ep. post ἔχει (658, 2), nota initialis ante χαιρ. (658, 3) adpictae in-
 veniantur; alterum eiusdem ep. dist. (658, 3 sq.) et ep. 659 unum
 efficiunt in P carmen hexastichum, scripsitque ad 658, 3 sq. L

‘Χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος’ ἐρεῖς, ‘ἐπεὶ Εὐρύμεδοντος
κεῖται τῆς ἱερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς.’ Th.^z 15

659. <ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.>

<Ἐπιτάφιον Εὐρύμεδοντος.>

5 Νήπιον νῖον ἔλειπες· ἐν ἡλικίῃ δὲ καὶ αὐτός,
Εὐρύμεδον, τύμβου τοῦδε θανῶν ἔτυχες.
σοὶ μὲν ἔδρη θείοισι παρ’ ἀνδράσι, τὸν δὲ πολῖται
τιμασεῦντι πατρὸς μνώμενοι ὥς ἀγαθοῦ. Th.^z 7

660. ΛΕΩΝΪΔΟΥ [ΤΑΡΑΝΤΪΝΟΥ].

C

10 Εἰς Ὁρθωνα τὸν Συρακόσιον ὑπὸ μέθης | ἐν δυσλειμέρῳ
νυκτὶ τελευτήσαντα. L

Ξεῖνε, Συρακόσιός τοι ἀνὴρ τόδ’ ἐφίεται Ὁρθων·

‘Χειμέριος μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις·

perversum lemma (l. 10sq.), quo duorum epp. diversa argumenta
contaminantur p. 452, 9 ante λεωνίδου erasa est nota initialis,
unde praecedentia verba θεοκρ. οἱ δὲ postmodo (ex alio fonte, f.
ex sylloge aliqua Theocritea) accessisse, ep. 658 primo a C Leoni-
dae tributum fuisse apparet | ταρα^τ P: rectius Leonidae quam
Theocrito ep. tribui censet Mein., alienum vid. ab utroque

10 εὐρύμεδον^τ L | ανδρoσ αγ^τ L 10 sq. νῖον ὁμώνυμὸν λειπ^τ L

11 ἔτυ^τ αὐ^τ τάφ^τ L (verba καὶ αὐτὸς τύμβου τοῦδε θανῶν
ἔτυχες male interpretans; poterat inscribere: νῖον νέον λ. ἔτυχε
αὐτὸς ἔτι ἀκμάζων τοῦ τάφου) | εἰς τὸ αὐτό inscripsit Th. Iunt.
praecedente ep. 659 12 νέμοις P Th.^{k.B.Dac}, νέμεις Th.^{Dpc}
Stephan. 13 ὡσαύτως (’C) P | ἔχει P ἔχεις Th.^{k.B.D}

1 χαῖρετο et ἐπὶ Th.^c | εὐρύμεδοντος P -δοντο Th.^k 2 ὑπερκ.
A^{ac} (cf. Il. O 39) || 3 sqq. cohaeret ep. cum praecedentis disticho
altero in P (cf. ad 658), non ap. Th. (Th.^A 19) 3—4 de auctoris
indice et lemmate cf. ad p. 452, 9 sqq.; ‘ἐπιτ. Εὐρ.’ est titulus
Iuntinae Th. 5 deest not. init. ante νήπιον | ἔλειπες ex
ἔλιπες cr. P ἔλιπες Th.^{k.c} | ἐν ἡλικίῃ (ἢ ex ἡ cr.) P ἐν ἀλικίᾳ Th.
(ἐναλίγκια Th.^k) 6 εὐρύμ. P (εὐρύμελον Th.^k) | θανῶν ἔτυ-
χε P; ἔτυχεν auctorem lemmatis hexasticho adpositi (cf. ad 658)
repperisse suspicatur Boiss. 7 σοὶ μεν P | ἔδρη ex ἔδρη
cr. P ἔδρα Th. | παρανδράσι P μετ’ ἀνδράσι Th. | τόνδε A^{ac}

8 τιμασεῦντι Th. -ησεῦντι P | μνώμενος Th.^c (μνήμονες?) | ἀγα-

καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον ἔχω μόρον, ἀντὶ δὲ βώλου
πατρίδος ὀθνεῖαν κεῖμαι ἐφρυσσάμενος.' Th.^z 9

661. ΤΟῦ ΑἲΤΟῦ ΛΕΩΝΪΔΟΥ.

C

Εἰς Εὐσθένην τὸν φυσιογνώμονα καὶ σοφιστήν. LC

5 Εὐσθένης τὸ μνημα^ν φυσιογνῶμων ὁ σοφιστής,
P 312 δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.

Θο₁υ₁ C -θός A^{ar} || p. 453, 9 sqq. cf. Th.^A 20; ep. est in ap. Buh. p. 156 (n. 110) 9 ταρα^ν C | nec Theocriti nec Tarentini vid. ep.; scriptura χειμέριος (v. 2) et coniectura βώλου (v. 3) receptis isopsephia restituta est: α₁ (4174) + β₁ (3768) = α₂ (5620) + β₂ (2322) = 7942, unde Alexandrinum auctorem esse apparet 10 sq. Ἐπιτάφιον Ὀρθωνος inscrib. in Iunt. 10 ὀ₁ρ₁-θω^ν (ρ₁ et α C, ὀνθων? L^{ac}) P | τον συρακόσ. (ρα ex ρο cr. C) P | ὑπο (ex ἀπο? cr. C) με^θ P; in fine versiculi litt. quaedam (ησ?) videntur erasae 11 νυκτι τελ (τελευτήσαντα, non τεθνη-κότα) L 12 συρακοσιός P -ακκόσιός Th.^{k.D} -ακονσίος Th.^c -ηκόσιός Th. vulg. | τις ἀν. Th. | τὸδ' P | ἐφίετο Th.^{k.B.D} | ὄρθων A^{ac} ὀνθων P^{rc} ap. G.R.B. ὄρθων Th.^{B.D} ὄρθων Th.^k 13 χει-μερίας P -μερίης Th. vulg., sed -μέριος Th.^B (Paris. 2721) | μη-δαμᾶ P | ἰοῖς P Th.^{k.B.D} ἰοῖς Th.^c ἰης Iunt. (ἰης Dübner.) | (medium dist. excidisse putavit Mein.) | cf. 398, 5 sq. (Antipatri); 533

1 ἔχω P Th. ἔχον Ahrens | πότμον Th. μόρον P πόρον Ahr. ἀντιδὲ P | πολλῆς P πολλᾶς Th.; βώλου Heinsius (Herw. Polak), πέλλης ('pro lapide sepulcrali') Wordsworth, πότνας Reiske, πότνης Jac., γαίης Br., τερπνῆς et κοίτης ego olim ci., δ' ἐπενκτῆς Maehly, ἀντὶ φίλης δὲ ap. Buh.^m G. (idem Herm.), δ' ἐραννᾶς Knaack, (δ' ἐπόλβου Boiss.) ἀντὶ παλαιᾶς Auratus, ἀντὶ πόλῃος Krügermann (ἀντὶ δὲ πάτρης ὀθνεῖαν κεῖμαι βῶλον ἐφ. Jac.) 2 ὀθνεῖαν P -νείων Th.^{k.B} -νεῖαν Th. Iunt. Call. | ἐφρυσσάμενος Th.^c; cf. 299, 4 || 3 sqq. apud Th. est n. 11 (Th.^A 21) 3 ἔ αν-τοῦ λεων^ι C; a Tarentino abiudicat Geffcken 4 lemma bis scripserunt L et C, p. 311 ad vs. primum, p. 312 ad alterum εὐσθέν^ν τον L₂ | φυσιογνῶμονα L_{1.2} (cf. Arist. Anal. prior. II 28) verba 'καὶ' σοφ. utroque loco add. C | Ἐπιτάφιον Εὐσθένηνος τοῦ φυσιογνώμονος Iunt. 5 εὐσθένης Th.^k | μνημα P Th.^{k.c.B.D} μνᾶμα edd. Iunt. Call. | τὸ μν.: cf. 663, 2; v. Legrand ét. sur Théocr. p. 26 (epp. 658—664 Legr. a Theocrito abiudicare non audet) 6 ἀποφθαλμοῦ P

εὖ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα
 χύμνοθέτης ἐν τοῖς δαιμονίως φίλος ὢν.
 πάντων ὢν ἐπέοικεν ἔχειν τεθνεὼς ὁ σοφιστής 5
 καίπερ ἄκιυς ἐὼν εἶχ' ἄρα κηδεμόνας. Th.^z 11

5

662. ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς παῖδα Περι|στέραν καλουμένην | ἐπέτιν τελευτήσασαν. L
 Ἡ παῖς ὥχεται ἄωρος ἐν ἐβδόμῳ ἢ δ' ἐνιαυτῷ
 εἰς Ἀίδην τελέης ἡλικίης προτέρη,

1 ἔθαψεν (α L^s) P ἔθαψαν Th.^{Dpc} Iunt. Call. ἔγραψαν Th.^{k.c.B.Dac} | ἐπιξείνησ P (cf. 722, 3) | (οἷ μιν ἔγραψαν ἑταῖρον — ὄντα Herm. referri vult ad ea quae excidisse putat post vs. 2)

2 χύμνοθέτας P χ' ὡμνοθέτης Th.^{k.B.D} χ' ὡμνοθέτης Th.^c (χ' ὡμνοθ. Ahrens) χ' ὡμνοθέτης Iunt. Call. | αὐτοῖς P Th.^D Iunt. Call. αὐτῆς Th.^{k.c.B} | δαιμονίοις P -ίως Th.^{Bpc.Dpc} Iunt. Call., ἀλίμων ὡς Th.^{k.Bac} | ὢν P ἦν Th. (ἦς Call., ἦς Toup) | χύμνοθέτης αὐτοῖς δ. φ. ἦν Th. vulg. (Ziegler), χύμνοθέτης αὐτοῖς — ἦν Heinsius, χύμνοθέτης αὐτῷ δαιμόνιος φ. ὢν. Heck. (qui ipsum Leonidam, epigrammatis auctorem Eustheni se amicum profiteri vult), χύμνοθέτης ἐν τοῖς (sic Reiske) δαιμονίως φ. ὢν. Ahrens; fort. αὖ τις; pleniore (vel quavis) post ὢν interpunctione deleta vs. quartum cum verbis sqq. iungunt Mein., Herm., Jac., Boiss. 3 ὢν Th. *ὢν C τῶν A^{ar} | ἐπέοικεν ἔχει (proso-dias rest. C) P Th. | (τεθνεὼς Th.^{Dpc} Iunt. Call.) | σοφιστής (interpunctione om.) P, puncto distinxit (ἐπάντων ὢν ἐπ. ἔχει τεθνεὼς ὁ σοφιστής.) Ziegler | ἐπέοικε, τύχεν τεθν. ὁ σοφιστής. Auratus, πάντ' ὢν, ὡς ἐπέοικεν, ἔχει Warton; (φίλος ὢν) πάντων — τύχεν. τεθνεὼς ὁ σοφιστής καίπερ (ut ὁ σοφ. non ad τύχεν, sed ad εἶχ' referretur) ci. Jac.; (χύμνοθέτης αὐτὸς δ. φ. ὢν) πάντ' ὢν, ὡς ἐπέοικε, τύχεν. Boiss.; πάντων δ' ὢν ἐπέοικ' εὖ ἔχει τεθ. ὁ σοφιστής. Heck.; (φίλος ὢν) πάντων ὢν ἐπέοικε τυχεῖν τ. ὁ σοφιστής — εἶχ' Herm.; π., ὢν ἐπέοικεν ἔχειν (sic Briggs) τεθνεὼς, ὁ σοφ. — εἶχ' Ahrens (patet ex coniecturis ὡμνοθέτην partim defuncti amicum, partim intellegi ipsum Eusthenem, ut idem sophista ac poeta putandus sit; de poeta mortuum celebrante vs. 4 fort. χύμνοθέτης αἰνεῖ δ. φ. scripseris)

4 (ἄκιυς Iunt. Call.) ἄοικος Heinsius (Huet); Εὐσθένην ludi causa ἄκιυν dici vidit Dübner | εἶχ' (spir. C) P; cf. 738, 4 ||

5 sqq. Pl^M III^a c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 14 et c. 20, 15 (Pl^I c. 23, 14 sq., Pl^a c. 23, 13 sq., Pl^s c. 23, 15 sq.); in Pl^M et Pl^E pro uno carmine duo sunt epp., quorum prius tetrasticho (662, 1—4), alterum disticho tertio efficitur; ep. invenitur in codd. Theo-

δειλαίη, ποθέουσα τὸν εἰκοσάμηνον ἀδελφὸν

νήπιον ἀστόργου γευσάμενον θανάτου.

M 38^v

αἰαῖ, λυγρὰ παθοῦσα Περιστέρη, ὥς ἐν ἐτοίμῳ

5

ἀνθρώποις δαίμων θῆκε τὰ δεινότατα. M 38^v. Th.² 16

5

663. ΤΟῦ ΑὔΤΟῦ ΛΕΩΝΪΔΟΥ.

C

Εἰς Θραῦσσάν τινα | γυναῖκα.

C

Ὁ μικρὸς τόδ' ἔτευξε τᾷ Θραῖσσα

Μήδειος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τᾷ ὁδῷ κήπέγραψε Κλείτας.

criteis, non in Iunt. aut Call.; est Th.^A 22 p. 455, 5 λεωνίδου C Pl^M; Θεοκρίτου Συρακοσίου adscripsit sch.^B; cf. epp. 183 sq., 611; propius tamen ad ep. 517 accedit; vid. ep. Leonidae T.: cf. δαίλαιον (654), ὥχετ' (504, 8), ἐχθροῦ — θανάτου (472, 6), δαίμων (665, 5), θῆκεν (8), γενόμενος (VI 302, 6), ποθέουσαι (VI 131, 3), quibus consimilia ep. 662 in eadem partim versus sede exhibet

6 περιστεραν καλουμενην¹ L | επτέτ² (i. e. ἐπτέτην vel ἐπτέτιν, nam compendio ut plerumque ην ita interdum ιν significatur) | post τελευτήσα³σαν¹ haec add. L: το δε περιστερ⁴α⁵ τ⁶ησ⁷ μ⁸ρσ | (μητρος ἐστιν) ὄνομα ("C), in m. adpictum ζτ; Peristera, quod L post l. scriptum vidit, non puellae, sed matris duobus liberis orbatae nomen est 7 ἐκ ἐβδόμῃ δ' Th.^c | ἐβδόμῳ,* C

ἐβδόμαι? A^{ac} ἐΔμόμ^ω Th.^k | ἡδ' P ἡδ' Th.^k ἡδ' Ahrens | ἐνιαυτῷ P Th.^c 8 πολλῆς P Th.^c πολλῆς** Th.^D πολλῆσιν Th.^{k.B} γρ. πολλῆς sch.^B (sch.^w) 'diu ante quam per naturae leges ei moriendum esset' scripturam Pal. interpretatur Jac., hanc idem valere ac πολλῶν ἡλίκων προτ. censet Mein.; πολίης Pl 'quae mente graves vincere posset anus' Grotius (προτ. de praestantia, non de tempore accipiens); πολλῶ γ' Mein., πολὺ τῆς Dilthey πολλοῖς Ahr., πρώτης Heck., ὀλίμ ci. ἀπαλῆς, sed scribendum vid. τελέης: cf. Agam. 1505 | ἡλικίης Th.^k | προτέρης Th.^{Dac}

1 (δειλαία Mack.) ποθέοισα Th.^{k.B.D} 2 ἀπὸ στόργου Th.^c ἀστεργουῖς Mein. | βιότου? 3 eq. disticho ut peculiari ep. 'τοῦ ἀν- τ⁶οῦ¹' inscribitur in Pl^M 3 αἰ² αἰ³ P Th.^{k.B.D} αἰ⁴ αἰ⁵ Th.^c αἰ⁶ αἰ⁷ Pl^M λυγρὰ P Pl ἐλεεινὰ Th.^{k.B.D} ἐλέεινα Th.^c ἐλεινὰ Ahr. (αἰ² αἰ³ ἐλεεινὰ cum Th. sch.^B, unde sch.^w exstitit hoc: γρ., ὥς λέγει τις, καὶ αἰ² αἰ³ ἐλεεινὲ ἀνθ' ὧν ἄλλος ἄν λέγοι αἰ² ἐλεεινὰ κτλ.) παθοῖσα Th.^{k.B.D} ποθοῦσα Th.^c | περιστερή· (non litt. ι est post η, sed interpunxit C) P, περιστερή (lineola utitur ad nom. propr. notandum) Pl^M Περιστερὶ Pl^{I.B.S} Pl^a in t. (sed τὸ περι- στερὶ περιστερῇ γραπτέον Pl^a in epid., unde sumpsit Pl^a) -στερῇ

ἔξει τὰν χάριν ἅ γυνὰ ἀντ' ἐκείνων
ὦν τὸν κῶρον ἔθρεψε. τί μάν; ἔτι χρησίμα καλεῖται. Th.^z 20

664. Εἰς Ἀρχίλοχον.

L

Αρχίλοχον καὶ σταῖθι καὶ εἶσιδε τὸν πάλαι ποιητὰν

Th.^{k.B.D} -στέρη Th.^c (Ahr.) | ὥς Th.^k p. 456, 4 ἀνθρώπους
(ι C^s) P ανῶις Pl^M | δεινότατα (ὅτα ex ὅτο cr.) P Pl λυγρότατα Th.
(γρ. λυγρ. sch.^B) || 5 sqq. ep. est ap. Th. (Th.^A 23) 5 λεων^δ C
6 ἐπιτάφιον Κλείτας τροφοῦ Μειδίου Iunt. (ἐπιτάφιος — Μη-
δείου Call.) | θράσσαν τινὰ C | eraso lemmatistae titulo scr. C
γυναικῶν, et ad numeros explicandos haec: ἐπὶ ἐνδεκάσφαι·
τὸ μιᾷ συλλαβῇ πλεονάζει (i. e. πλεονάζων, non quod debebat
scribere -άζων) | τοῦ ηρώου τετράμετρο (sc. -τρον; immo hen-
decasyllabo subicitur versus tetrametro dactylico et trochaica
tripodia s. ithyphallico compositus, asynart. Archilochius, cf. Arch.
100 Bgk⁴) , 7 sqq. cf. Callim. ep. VII 458, Kb. 47 7 τὸδ'
P | τᾷ P ὦ Th.^k τῷ Th.^c | θράσσαι P θράισσαι? A^{ar} θράισσα
Th.^{k.c.B.D} Θρεῖσσα Iunt. Call., Θραῖσσα Ahr.; cf. VII 306, 1, Steph.
B. s. v. Θράκη 8 μῆδειος P μῆδ. Th.^D μνήδ. Th.^{k.B} μνη-
δῖος Th.^c | ἐπὶ P | ὑπὸ τᾷ δρον Heck. | κηπέγραψε P κῆπεγρ.
Th.^D κῆνέγρ. Th.^{k.B} κῆνεγρ. Th.^c κάπεγρ. Iunt. | κλίτας Th.^c
(Κλείτα Mor.)

1 ἔξει P ἔξει Th. codd. (sed ἔξει? Th.^D) | τὰν P τὴν
Th.^{k.D} (Iunt. Call.) τοι Ahr. | ἅ P ἡ Th. | γυνὰ ἀντεκείνων P
γύνᾳ ντὶ τήνων Th.^k γύν' ἀντὶ τ. Th.^{c.D} γυνῇ ἀντὶ τ. Iunt.
Call. | (χάριν) ἄδὺν ἀντὶ τήνων Ahr. 2 ὦν τὸν (ι C) P |
κῶρον P κοῦρον Th. | ἔθρεψε (ι C) τι μάν (circumfl. AC, τιμαῖν
P^{ar}) ἔτι (ι C) P ἔθρεψ' ἔτι μὴν ἔτι Th. | χρησίμα τελευτᾶ (circ.
rest. C, et rasura est infra litteram λ) P χρησίμη καλεῖται Th. |
ἔθρεψε; τί μάν; ἔτι χρ. καλ. Schaefer, τί μὴν; Toup, τί μάν;
ὅτι χρ. κ. Herm. (Mein.); τί μάν ἔτι χρ. τελευτᾶ (vel imperfect.
τελεύτα); 'quid tamen moritur, quae adhuc utilis esse potuit?'
Boiss.; ἔθρεψεν. ἐμὴν ἔτι χρ. καλ. Hartung, ἔθρεψ' ἔτι μάν,
ὅτι χρ. καλ. Ahrens, — ἔνυμ' ὦν ἔτι χρ. τελευτᾶ ('revera no-
mine illo et laude, qua viva fruebatur, etiam nunc post fata
fruitur, monumento sc., quod ei alumnus cum inscriptione
Χρησίμα posuit') Jac., qui Χρ. pro cognomine nutricis habebat
(cf. Χρήστη Kb. 654) || 3 sqq. ep. est ap. Th. (Th.^A 24); versus
Archilochi statuariae destinatos perperam inter sepulcr. referri mo-
nuit Heck. 3 nom. auctoris om. C, qui duo f. epigrammata,
praecedens et 664, uno comprehendit titulo τοῦ αὐτοῦ Λεων.;
ep. simplicius quam pro Leonidae ingenio esse vid. Jac. | εἰς Ἀρχ.

τὸν τῶν ἰάμβων, οὗ τὸ μυρίον κλέος
 διῆλθε κῆπὶ νύκτα καὶ ποτ' ἄω.
 ἦ ῥά νιν αἰ Μοῖσαι καὶ ὁ Δάλιος ἠγάπεν Ἀπόλλων,
 ὥς ἐμμελής τ' ἐγένετο κῆπιδέξιος 5
 5 ἔπεά τε ποιεῖν πρὸς λύραν τ' αἰεῖδεν. Th.^z 21

665. ΤΟῦ Αὐτοῦ ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

C

Εἰς Πρόμαχον ναναγόν.

L

Μήτε μακροῇ θαρσέων ναυτίλλεο μήτε βαθείῃ
 νηί· κρατεῖ παντὸς δούρατος εἷς ἄνεμος.
 10 ὦλεσε καὶ Πρόμαχον πνοιὴ μία, κύμα δ' ἐν οὕτως
 ἀθρόον ἐς κοίλῃν ἐστυφέλιξεν ἄλλα.

L Iunt. Call.; (erasis quae L adiunxerat) de versuum genere add.
 C: ἐπὶ αὐτῶι (τῷ αὐτῷ maluit Boiss. cl. correctoris indice ad
 663) τετραμέτρῳ. τρίμετρον ἄρτι (i. e. ἄρτιγον) | καὶ σκάζον· τὸ
 ἀρχιλόχειον ὁμοίως; aequè Archilochium dicit et praecedentis
 ep. systema et hoc, quod asynarteto, senario acatal. et catal.
 constat p. 457, 4 noli σταθι καὶ Ἀρχ. τόνδ' εἶσιδε vel Ἀρχ.
 τεῖδ' ἴσθι καὶ εἶς. requirere | ποιητήν Th.^D Iunt.

1 τομυρίον P 2 κῆπι νύκτα P κ' ἦπι ν. Th.^c | καὶ πρὸς Th.
 καὶ πότ' P 3 ἦ ῥάννιν P ἦ ῥά μιν Th. vulg. ἦ ῥά (Iunt.) νιν Ahr. |

μοῦσαι P (Iunt. Call.) μοῖσαι Th.^{k.c.B.D} | ὁ λάλι^{0σ} Th.^D ὁ λάϊος
 Th.^{k.B} ὁ λαῖος Th.^c | ἀπόλλω P 4 τ' om. Iunt. | ἐγένετο

P Th.^{k.c} Th.^{B,Dac} ἔγεντο Th.^{B,Dpc} Iunt. Ald. | κῆπιδ. P κἀπιδ.
 Th. vulg. 5 ἔπεα ex ἔπτ. corr. ipse A; ἔπεα 'carmina ele-

giaca' interpretatur Heck. (conl. Theogn. 20, 23) | προσλύραν P

6 sqq. ap. Buh. p. 156 (n. 111); cf. Antipatri ep. IX 107, VII
 639, Phaniae 537, Iuliani 582 6 sq. τοῦ αὐτοῦ λεωνί^δ infra

lemma scr. C addiditque haec: ζτ μηποτε δύο εἰσιν | ἐπὶ γράμμα^τ
 ἀνθ' ἐνόσ (-θ' ἐ ex -τι cr.); et erat indicium novi epigramma-
 tis versui quinto lemma adpositum, quod tamen prorsus deletum

est 7 πρόμα^λ νανα⁰ L 8 μακροῇ (circ. corr. ex gravi) P | να-
 τίλλεο P, em. apogr. | βαθείῃ P βραχείῃ Reiske βαρείῃ Unger

9 ἰς ἄνέμον Iensius 10 signum × in m. adpictum | ὦ^{*} λ^{*}εσε
 (erasum est alterum λ supra lineam) P | πνοιή (C πνοιή A^{ac})

οὐ μὴν οἱ δαίμων πάντη κακός· ἀλλ' ἐνὶ γαίῃ 5
 πατρίδι καὶ τύμβου καὶ κτερέων ἔλαχεν
 κηδεμόνων ἐν χερσίν, ἐπεὶ τροχηῖα θάλασσα
 νεκρὸν πεπταμένους θῆκεν ἐπ' αἰγιαλούς.

666. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

C

Εἰς τὸν Λεάνδρου | διάπλουν | καὶ τῆς Ἡροῦς.

LC

Οὗτος ὁ Λειάνδροιο διάπλοος, οὗτος ὁ πόντου
 πορθμὸς ὁ μὴ μούνῳ τῷ φιλέοντι βαρύν,

ἄμα (ἄ- ex ἄ-? cr.) P | κῦμα δὲ ναύτας C κ. δ' ἐν (s. δ' ἐν)
 αὐτά (s. -τά, omissa litt. σ) A^{ac} (erasa prosodia vid. prope τ) |
 πνοιή ἄμα, κῦμα δὲ ναύτας defendit Geffcken, qui νηὶ post ἄμα
 suppleri posse sibi persuasit, duos tamen versus fort. excidisse
 opinans; (πνοιή, κολόκνυμα δὲ ν. Reiske) πνοιή μάλα κ. δὲ ν.
 et πνοιή θ' ἄμα κῦμά τε ν. Jac., (Προμάχου) πνοιή νέα, κῦμα
 δὲ ν. Mein.; πνοιή μία (Br.), κῦμα δ' ἐν ἄτης Unger; δ' ἐν
 αἰπὺν et δ' ἐν αἰψα olim ci.; fort. praestat αὖτως s. οὕτως (cf. 652, 1;
 XVI 230, 1); ναύτας teneri nequit, quia pronom. οἱ (v. 5) ad solum
 Promach. referendum p. 458, 11 ἀθρόον ('scr. A, reficit C) P
 ἀθρόον Geffck. | cf. Theocr. 13, 49 κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ ἀθρόος |
 κοίλην: cf. Tryphiod. 212 ἐλκόμεν εἰς ἄλλα κοίλην νῆας (πολιὴν Br.)

1 ὁ^τ μνηοι (τ^τ C, qui signum x in m. repetit) P, οὐ
 μὴν οἱ apogr. (Reiske), οὐ μὴν οὐ Heringa | δάμων A^{ac} | πάντη P |
 ἀλλ' ἐνιγαλίη P; ἐπὶ γαίῃ Iensius 2 ἔλαχεσ P (quo servato
 et οὐ μὴν σοι cum Jac. et v. 8 θῆκε σ' scripseris), -χεν Reiske
 -χε apogr. B. R. G. 3 cf. Phaniae ep. 537, 3 | ἐπι P, cr.
 apogr. 4 πεπταμένους: Leon. VII 652, 6 εὐρεῖ ἐν αἰγ. et
 Crinag. 376, 6 affert Heck. | ἐπαιγιαλοῦσ P (πεπταμένοις—αἰγιαλοῖς
 Heringa) || 5 sqq. Pl^m III^a c. 7 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 6; ep.
 est in cod. Matrit. 24 (ante Musaei carmen) ap. Ir. p. 86

5 ἀντιπά^τ (om. gentili) Pl^m; Θεσσαλονιῖ add. C, Σιδωνίου est
 ap. Ir. 6 εἰς Ἡρῶ καὶ Λεάνδρου Pl, idem lemma est in
 cod. Matr. | duplici lemmate ep. instructum est in P; p. 313

(in nova p.) ad vs. 4 sq. scr. L: εἰς Λεάνδρου | καὶ τ' (i. e. τὴν
 τ litt. non inducta, sed ex λ restituta est) | ἦρῶ (potius quam ἦρῶ
 τὴν σίστιάδα (ε pro η L^s; v. Mus. 24); p. 312 ad vs. 1 L εἰς Λεάνδρ^ο

tantum scr., quod C mutavit in εἰς Λεάνδρ^ο; idem C verba δ.
 — ἦροῦσ add. 7—9 primum dist. in textu omisum dedit
 in m. inferiore Pl^m, litterisque A' ante οὗτος, B' ante ταῦθ'

ταῦθ' Ἡροῦς τὰ πάροιθεν ἐπαύλια, τοῦτο τὸ πύργου
P 313 λείψανον· ὁ προδότης ᾧδ' ἐπέκειτο λύχνος.

κοινὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδ' ἔχει τάφος εἰσέτι καὶ νῦν δ
κείνω τῷ φθονεργῷ μεμφομένους ἀνέμῳ. M 32^v

5 667. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ. C

Εἰς Ἀμαζονίδα | τὴν θαυμασίαν | γυναῖκα. L

Ἐν τῷ ναῷ | τῆς ἁγίας Ἀναστασίας ἐν Θεσσαλονίκῃ. C

Τίπτε μάτην γοόωντες ἐμῷ παραμύνητε τύμβῳ;
οὐδὲν ἔχω θρήνων ἄξιον ἐν φθιμένοις.

10 λῆγε γόων καὶ παῦε, πόσις, καὶ παῖδες ἐμεῖο
χαίρετε, καὶ μνήμην σῶζετ' Ἀμαζονίης. M 35^r

668. ΛΕΩΝΙΔΟΥ. C. Pl

Εἷς τινα ἀπενχόμενον ναυτιλίαν. L

Ἔστι δὲ ἰσόψηφον τὸ ἐπίγραμμα. C

15 Οὐδ' εἴ μοι γελόωσα καταστορέσειε Γαλήνη
κύματα καὶ μαλακὴν φρεῖκα φέροι Ζέφυρος,

adpictis versuum ordo in cod. indicatur p. 459, 7 ὀλεάν-
δροιο P, ὁ λειάνδροιο (lineola nom. pr. indicans) Pl^M 8 cf.
IX 215, 1 αἰεὶ θηλυτέρησιν ὕδωρ κακὸν Ἑλλησπόντου | πορθμὸς:
cf. Mus. 26 | τῷ P

1 Ἡροῦς (incertus spir., neglegenter ab A signatus) P | πύργου:
cf. Mus. 32 πύργον ἀποπρὸ δόμων παρὰ γείτονι ναῖε θαλάσση, 187

2 cf. IX 381, 4 χρύσειον λύχνον ἔχουσα, Mus. 329 λύχνον ἀπι-
στον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης 3 κοινοῦς δ* P κοινός δ' Pl^M;
cfr. Mus. 343 | ὅδ' P | εἰσέτι C 4 κείνω τῷ P | μεμφομένους:
cf. Leon. 264, 3; Iul. 582, 2 || 5 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 40
(Pl^E c. 12, 40); cf. epp. 481, 735; Kb. 298 5 titulum om.

Pl^M Pl^I ἀδελον Pl^a; ep. Thessalonicae repertum habet quae Anti-
patri Th. arti convenient 6 ἀμαζωνίδα L 7 ἐν τῷ scr. C in
clausulae signo, quod L adnexuerat | τῆς ἁγίας C ἐν Θεσσαλ C
(eras. vid. ονίδ) 8 τιπτε P | παραμύνητε: opponitur λῆγε, noli
aliud verbum requirere propter θρήνων (cui γοόωντ. respondet)

10 καὶ παῦε P Pl καὶ χαῖρε Herw. | παῖδες P Pl (Herw.), scr. παῖ-
δας, et f. praestat παῖδας· ἐς αἰεὶ 11 μνήμων (η C^s) P μνήμην
(cum C) Pl | σῶζετ' P Pl^M || 12 sqq. ep. non sepulcrale Plan.

νηοβάτην ὕψεσθε· δέδοικα γὰρ οὖς πάρος ἔτλην
κινδύνους ἀνέμοις ἀντικορυσσόμενος.

M 38^r

669. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

C. Pl

Εἰς Ἀστέρα τὸν μαθητὴν | Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου. L

5 Ἀστέρας εἰσαθρεῖς ἀστὴρ ἐμός· εἶθε γενοίμην
οὐρανός, ὥς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σὲ βλέπω. M 32^r

quoque inter sepulcralia rettulit, Pl^M III^a c. 19 (εἰς ναυαγή-
σαντας), 48 (Pl^{s.B} c. 22, 46) p. 460, 12—14 praecedit (cum
not. x adpicta) lemmatistae titulus (13), cui C nomen auctoris
cum additamento suo (14) subiecit 12 Leon. Alexandrini
14 ⚡ δὲ ἰσόψ. τὸ ἐπίγραμ^μ C; num. 5705 (6576) utrique disticho
adposuit C, calculos litteris congruere praestant Boiss. et Sako-
lowski 13 οὐδεὶ P | γαλήνην P, cr. Pl; cf. Mosch. 5, 3 πο-
θείει δὲ ποτὶ πλόον ᾧ με γαλάνα 16 μαλακὴν (' C ' A) P |
cf. II. H 63

1 μ' ὕψεσθε Reiske (Br.) 2 ἀντικορυσσόμενος P Pl^{I.a} -σσά-
μενος Pl^M Pl^{a.b.s} || 3 sqq. Pl^M III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπι-
σήμους), 27 (Pl^B c. 6, 28); ep. iunctum est in Pl^E (praeter Pl^B)
cum seq. 670, non item in Pl^M, ubi epp. distinguuntur: nam
et clausula post βλέπω adpicta et vocis Ἀστὴρ (670, 1) littera
Ἀ maiuscula rubore insignita est; (in Pl^E error natus est inde
quod duo epp. ab eodem in eundem composita Pl^M uno in-
straxit lemmate;) iuncta exstant epp. ap. Ir. p. 103, ubi hexa-
stichon (ep. VII 256 + 259) praecedit, ep. VII 100 sequitur,
iuncta in cod. Vindob. n. 311; separata sunt epp. apud Diog.
L. III 29, Apostol. IV 12 a. b (Arsen. V 84 sq.); epp. affert
Apulei. Apol. c. 10 3—4 lemma (4) praecedit ab L scriptum,
nomen auctoris subiecit C; εἰς ἀστέρα (' et ' rest. C) τὸν (' C)
μᾶ P | verba πλάτωνος φιλοσόφ⁸ scripta sunt a lemmatista,
sed a correctore, ut vid., atram. fuscior obducta; titulo C
add. (partim in ras.): τοῦ αὐτοῦ πλάτωνος (eundem Plat.
et Ἀστέρος magistrum et ep. auctorem fuisse declarans);
cf. Diog. III 29: Ἀρίστιππος δ' ἐν τῷ δ' περὶ παλαιᾶς τροφῆς
φησιν αὐτὸν Ἀστέρος μειρακίου τινὸς ἀστρολογεῖν συνασκουμένου
ἐρασθῆναι . . . δηλοῦν δὲ τὸν ἔρωτα αὐτοῦ τάδε τὰ ἐπιγράμ-
ματα ᾧ καὶ πρὸς αὐτοῦ γενέσθαι 3 Πλάτωνος Pl^M (Apo-
stol.) | Apul. ep. philosopho vindicat; a Platone ep. abiudicat
Reitzenst. (iuniori Platoni trib. Brod.) 4 εἰς τινὰ λεγόμενον
Ἀστέρα Pl^{M.b.s} (om. Pl^{I.a}, sed add. Pl^a in epid., unde petivit

670. ΤΟῦ Αἴτοῦ.

C

Εἰς τὸν αὐτὸν | Ἀστέρα τὸν μαθητήν.

LC

Ἀστὴρ πρὶν μὲν ἑλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν Ἐῶρος,
νῦν δὲ θανὼν λάμπεις Ἑσπερος ἐν φθιμένοις. M 32^r

5

671. ἈΔΗΛΟΝ, οἱ δὲ ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

C

Εἰς Ἀτταλον νεώτερον.

L

Πάντα Χάρων ἀπληστε, τί τὸν νέον ἥρπασας αὐτως
Ἀτταλον; οὐ σὸς ἔην, καὶ θάνε γηραλέος; M 32^v

Pl^a); ἐπίγραμμα εἰς Φαῖδρον Apost. p. 461, 5 sq. 'astra vi-
des; utinam fiam, mi sidus, Olympus, ut multis sic te lumini-
bus videam' ep. reddit Apul., 'Aster astra vides; o si caelum
esse liceret, te possem ut multis cernere luminibus' Ir. l. c.

5 εἰς ἀθρεῖ^ς (σ L^s) P εἰσαθρεῖς D. ἑσαθρεῖς cod. Vind. εἰσάθρει
Pl, Ir. (primo, dein corr.) | ἀστὴρ cr. ex ἀστήρ (non ἀστῆρ) P;
Ἀστηρ maluit Jac. | *ἀστὴρ: ἐμὸς, D.^{B^{po}} παστ' (an σαστ') ἥρε-
μος D.^{B^{ac}} | ἐμοὶ D.^q | εἶθε γενοίμην: cf. epp. V 82 sq.
6 οὐνὸς Pl^m | ὅς — βλέπει Wilamow.; cf. V 82 ὄφρα — χαρίση
εἰς σὲ P Pl^m | βλέποιν Schneidew. Bgk | cf. Rub. Gr. Ep. p. 120 ||

1 sqq. Pl^m III^a c. 6, 28 (Pl^b c. 6, 29); Ir. p. 103; cod. Vind.
311; Diog. L. III 29; Apul. Apolog. c. 10; Apostol. IV 12 b: cf.
ad p. 461, 3 sqq. 1 sq. τοῦ αὐτοῦ^υ praemisit, εἰς τὸν αὐτόν (in

erasis vel corr. verbis) add. C, ἀστέρα τὸν scripserat L, μαθητῆ^ς

(pro μα^τ?) substituit C | ἄλλο τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν (cf. ad
p. 461, 4) Apost., καὶ ἄλλο tantum D.; titulum om. Pl^m. E 3 sq. 'Lu-
cifer ante meus rutilans mortalibus Aster, Hesperus a fato mani-
bus ecce nites' Apul., 'In superis Aster qui Phosphorus ante mi-
cabas, Vesper apud manes post tua fata micas' ap. Ir. p. 103;
cf. Ansonii ep. 144; Kaib. 568 ἦτις (sc. Κρησκευτεῖνα) ἐνὶ ζωοῖ-
σιν ὅπως ἀνέτελλεν Ἐῶρος, νῦν δύνει δ' ὑπὸ γῆν Ἑσπερος ἐν
φθιμένοις; Platon. Epinom. 987 B: ὁ γὰρ ἑωσφόρος ἑσπερός τε ὢν
αὐτὸς Ἀφροδίτης εἶναι σχεδὸν ἔχει λόγον, Callim. fr. 52 Ἑσπέριον
φιλέουσιν, ἀτὰρ στυγέουσιν Ἐῶρον, Arist. Eth. V 1, 15 οὐθ' ἑσπερος
οὐθ' ἑῶς οὕτω θανμαστός, quibuscum cf. Plotin. περὶ τοῦ καλοῦ
Enn. I 6, 4 οὐτε ἑσπερος οὐτε ἑῶς οὕτω καλὰ 3 μὲν πρὶν D.^H μὴν
πρὶν Apost. | ἑλαμπες: cf. VI 156, 3 πάσις δ' ἴσον ἀστέρι λάμπει

(Theodorid.), ll. Z 401 | ἐνι P^{ac} ἐν D.^{P. H^{ac}} | ζω^{οι}οῖσιν (οῖ in

672. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς Ἀνδρέαν τὸν ἐπὶ | δικαιοσύνην μεγάλανχον.

L

Ἐν Κορίνθῳ γέγραπται.

LC

Χθὼν μὲν ἔχει δέμας ἐσθλόν, ἔχει κλυτὸν οὐρανὸς ἦτορ
 5 Ἀνδρέω, ὃς Δαναοῖσι καὶ Ἰλλυριοῖσι δικάσας
 οὐχ ὀσίων κτεάνων καθαράς ἐφυλάξατο χεῖρας.

673. ἈΔΗΛΟΝ.

C

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἀνδρέαν | τὸν εὐσεβῆ.

L

Εἰ γένος εὐσεβέων ζῶει μετὰ τέρμα βίοιο
 10 ναιετάον κατὰ θεσμόν ἀνὰ στόμα φωτὸς ἐκάστου,

eraso η? C, idem add. οι supra lin.) P | ἐῶσ (ω in eraso οι?)
 P^{pc}, ἐῶος D.^{Bac} Vind. 311 Ir., ἐῶος D.^{Bpc.P.Q} Pl^I ἐῶος Pl^M (Pl^a
 in epid.) p. 462, 4 λῆμπεις P (rasura est supra litt. λ) |
 ἔσπερος D.^{Bac}; cf. Il. X 317 || 5 sqq. Pl^M III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ
 ἐπισήμους), 30 (Pl^{Bc}. 6, 31); cf. Kb. 371 5 titulum infra lemma scr.
 C, om. Pl^{M.I} (ἀδηλον Pl^{a.s}) | οἱ δε βιάν. C, cf. τί ἦρπ. αὐτως cum
 verbis τί τοσοῦτον ἐμετρήσασθε (644, 5), unde ep. Bianori iure
 tribui suspiceris 6 εἰς ἄτταλ (spiritus C) P 7 ἄπληστε (C)
 P: cf. 483, Cougny II 338 ἀπλήρωτ' Αἶδα, τί με νήπιον ἦρπα-
 σας ἐχθρῶς; — οὐ σοὶ πάντες ὀφειλόμεθα; | ἦρπασας P | αὐτως
 (αν ex ου, non ων cr.) P αὐτως Pl^{M.E} 8 ἄτταλον (C) P | cf.
 643, 3 sq. | κἄν A κ' ἄν C κ' εἰ Pl^M κεί Pl^{I.a}; scripturam Pal.
 defendit Jac. | θάνεν P: litteram ν et punctis et lineola del. L
 (θάνεν, non θάνον A^{ac}) | λγῆραλέος (λγ in er. ρ? C) P ||

1 sqq. ap. Buh. p. 156 (n. 112); obversabatur f. ep. 697 (9,
 Christod.); epp. 362 et 672 non eidem vindicem auctori 2 sq. lem-
 matistae verba ἐν κορίνθῳ γέγραπται¹ (refecta a C alio atram.)
 sequitur lemma (2) ab L scriptum 2 εἰσανδρ. L | ἐπι δικαί¹ο-
 σύνη μεγαλᾶν² (-ανχῆ? an -ανχούμενον? v. 678) L 4 χθῶν P | οὐ-
 ῶος P: cf. 362, 3; 61, 1 sq.; Kb. 35, 5 sq. 5 ἀνδρέω (C) P | δαναοῖσι P
 Δάουοισι Reiske (Δάοισι?), Δάκοισι Ruhnken (coll. Zosim. II 33) |
 ἰλλυρίοισι P -ριοῖσι Br. | δικάσας P, cr. Reiske (δικαστὰς ap. B.
 in t., -στης ap. B.^m) 6 οὐχ' ὀσίων C οὐχοσιων A || 7 sqq. Pl^M
 III^a c. 1 (εἰς ἀγαθούς ἄνδρας), 5 7 ἀδέσποτον Pl 8 αὐτον
 ἀνδρῆ^α L (Andream Cretensem esse ecclesiasticum perperam pu-
 tavit Brod.; v. Krumb. 165) 9 μετατ. P 10 ναιετάον Pl^{M.ac} | κατὰ
 (C) θεσμόν P κ. θυμὸν Pl | ἀναστόμα (spir. et accent. C) P:
 cf. Eueni ep. IX 62, 6 πάντων δ' Ἑλλήνων κείσομαι ἐν στόματι

Ἀνδρέα, σὺ ζῶεις· οὐ κἀτθανες, ἀλλὰ σε χῶρος
ἄμβροτος ἀθανάτων ἀγίων ὑπέδεκτο καμόντα. M 30^r

674. ᾿ΑΔΡΙΑΝΟΥ. C

Εἰς Ἀρχιλόχον τὸν Πάριον | ποιητὴν τῶν ἰάμβων. LC

5 Ἀρχιλόχου τόδε σῆμα, τὸν ἐς λυσσῶντας ἰάμβους
ἤγαγε Μαιονίδῃ Μοῦσα χαριζομένη. M 95^r

675. ΛΕΩΝΙΔΟΥ ἸΣΟΨΗΦΟΝ. C

Εἰς ναυηγόν τινα | ἀνώνυμον. L

Ἄτρομος ἐκ τύμβου λύε πείσματα ναυηγοῖο·
10 χήμῶν ὀλλυμένων ἄλλος ἐνηγοπόρει. M 38^r

676. ᾿ΑΔΗΛΟΝ. C

Εἰς Ἐπίκτητον τὸν σοφόν. L

Δοῦλος Ἐπίκτητος γενόμην καὶ σῶμ' ἀνάπηρος
καὶ πενίην Ἴρος καὶ φίλος ἀθανάτοις. M 43^r

1 ἀνδρέα (' C) P Pl^M | noli θῶκος huc inferre e versu simili 363, 4 2 ἄμβροτος A^{ac} | ἀθανάτων (-των ex -τον? cr.) P || 3—14 epp. 674—676 ex Diogeniani Anthologio fluxisse falso suspiceris 3 sqq. Pl^M III^b c. 22 (εἰς ποιητάς), 4 (Pl^I c. 25, 64; Pl^s c. 25, 21); ap. Ir. p. 99 ante VII 405 (v. p. 3) 3 nom. auctoris om. Pl; in Anth. Plan. ep. Iuliano tribui scr. per errorem Ir. (cf. VII 69—71) 4 παρ^o inter εἰς αρχίλοχ^o τὸν (L) et ποιητ' τ' ἰάμβων (L) inseruit C | εἰς Ἀρχιλόχον (post VII 617) Pl^{M.1} εἰς τὸν αὐτόν (post VII 71) Pl^s 5 sq. cf. VII 352, 7 sq., quos vs. Adr. spectat ita, ut interroganti poetae respondeat, cf. XVI 151, 9 sq. 5 cf. 71 σῆμα τόδ' Ἀρχ. | ἐς Pl, (cum prosodia? erasa) P 6 ἤγαγε P ἤλασε Finsler || 7 sqq. Pl^M III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 49 (Pl^I c. 22, 48; Pl^s c. 22, 47); cf. epp. 282 (Theodoridae), 264, 266 (Leon.), 269 (Ps. Platon.) 7 τοῦ αὐτοῦ (post VII 668, Leonidae Al.) Pl | ἰσόψ. C, qui numerum γῶψε utrique adposuit versui; summam singulis versibus effici 3702, non 3705 contendit Boiss. 9 *λύε P 10 χήμῶν P χ' ἡμῶν Pl^M; cf. 282 καὶ γὰρ ὅθ' ἡμεῖς ὀλλύμεθα | ἐνηγοπόρει P Pl^M (sed ἐν ex ἐπ cr. Plan.) Pl^a ἐποντοπόρει Pl^{I. b. s} Pl^a in t. (sed ἐν ἄλλῳ ἐνηγοπόρει γρ.' Pl^a in epid.) || 11 sqq. Pl^M II^a c. 28 (εἰς φιλοσόφους), 39 (Pl^I c. 32, 39; Pl^s c. 32, 42); affert ep. Macrobian. Saturnal. I 11, 44 (unde

677. <ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.>

Εἰς τὸν τάφον Μεγιστίου | τοῦ μάντεως τοῦ ὑπὸ |

Περσῶν ἀναιρεθέντος.

L

Ἐκ τῆς ἱστορίας Ἡροδότου.

C

⁵ Μνήμα τόδε κλεινοῖο Μεγιστία, ὃν ποτε Μῆδοι

Σπερχεῖον ποταμὸν κτεῖναν ἀμειψάμενοι,

μάντιος, ὃς τότε κῆρας ἐπερχομένας σάφα εἰδὼς

P314 οὐκ ἔτλη Σπάρτης ἡγεμόνας προλιπεῖν.

Pr. 20

a falsario agglutinatum in Gellii N. Att. II 18); cf. Ioann. Chrys.

Migne 60, 111 p. 464, 11 sq. εἰς Ἐπίκτητον ἰσόψηφον Λεωνί^δ Pl^M

11 ep. nec. ἰσόψ. est nec Leonidae: praecedente Alexandrini epigrammate (VII 675) Plan. eidem auctori seq. distichon tribuit; ipsi Epicteto ep. vindicat Macr.: 'eius Epicteti etiam de se scripti duo versus feruntur' 12 ἐπικτῆ (-κτῆ potius quam -κτει) τ L; non inscriptionem esse, sed demonstrativi generis ep. recte animadvertit Preg. (p. XII) 13 σώματι πηρός Mac-

crob.; cf. Suid. 'πηρωθεὶς τὸ σκέλος ὑπὸ ρεύματος' s. v. Ἐπικτῆτος, Gregor. Naz. in Murat. Anecd. p. 180 ἀγνύμενος τὸ

σκέλος οὐκ ἀλέγιζεν 14 ἴροσ (~ AL) P Pl^M | ἀθανάτοσ (acc. et i C) P -άτοις (cum C) Pl (-άτων Chrysostom.) ||

1 sqq. ep. est apud Herodot. VII 228, ap. Ir. p. 293 (post VII 248 sq.); sch.^B apposuit ad epp. 249—251 1 sq. τὸ δὲ

τοῦ μάντιος Μεγιστίω Σιμωνίδῃς ὁ Λεωπρέπεός ἐστι κατὰ ξεινίην ὁ ἐπιγράψας Herod. | ἐπὶ τῷ μάντι τόδε Σιμωνίδῃς Ir.

1 nom. auctoris om. C, supra notulam eius (l. 4) erasum esse indicem poetae 'σιμωνίδου τοῦ Κέλιν' non ausim contendere

2—4 verba ἐκ τῆς ἱστορίας (sic) ἡρ. praemisit C lemmati ab L scripto 2 μεγαστε (-στε^ωσ¹, sed τε vid. cr. ex τι) L Μεγι-

στίω Pr.: cf. ad 5 | του μ. τ¹ου¹ ὑπο L 3 ἀναιρεθεῖν L

4 Ἡρόδοτος Πολυμνία ζ' sch.^B 5 μνήμα P (μνᾶμα sch.^B) |

κλειτοῖο Her.^β Ir. | μεγί^{*τ*}έ^ιον (λί^ι et v C, μεγί στεόν potius quam -όσ A^{ac}; erasae supra στ vid. litterae γρ) P Μεγιστία

Her. Ir. sch.^B | ὃν ποτε (accentus C) P 7 ὃς (C) P 8 οὐ-

κέτλη P | (Σπάρτας Her. codd. deteriores) | ἡγεμόνας προλ. C, ἡγεμόνα προ. scripsisse librarium A^{ar} non putaverim (ci. Stein)

678. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς τινὰ Σωτήριχον | ἐπ' ἀνδρεία καὶ δι|καιοσύνη
μεγαλαυχού|μενον.

L

Πληρώσας στρατιὴν Σωτήριχος ἐνθάδε κεῖμαι,
5 ὄλβον ἐμῶν καμάτων γλυκεροῖς τεκέεσσιν ἔασας.
ἦρξα δ' ἐν ἱππήεσσι, Γερήνιος οἷά τε Νέστωρ,
ἐξ ἀδίκων τε πόνων κειμήλιον οὐδὲν ἔτευξα·
τοῦνεκα καὶ μετὰ πότμον ὄρω φάος Οὐλύμποιο.

679. ΤΟῦ ἈΓΙΟΥ ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ. LC

10 Εἰς τὸν ἅγιον | Ἰωάννην τὸν | πάπαν Ἀλε|ξανδρείας τὸν
Ἑλεήμονα.

L

α. Τύμβε, τίς ἢ πόθεν, ἦν δ' ἔτι παῖς τίνος; ἔργα καὶ
ὄλβον

νεκροῦ, ὃν ἔνδον ἔχεις, ἔννεπε, κευθόμενον.

1 sqq. ap. Buh. p. 156 (n. 113) 1 cf. 363 (παισὶ δὲ καλλεί-
ψας — ὄλβον 8, ἱππεὺς μὲν γὰρ ἔην 5) 2 εἰς (C) τ. σωτηρι^χ: affert
Jac. Murator. Anecd. p. 297 | ἐπανδρεία (C) | καὶ δι|και|οσύνη L

3 μεγαλαυχόμενον (8 refecit, non ex o cr. C) L 4 v. 313, 1 | πλ.
στρ. P: 'milites conscribendi' munus a Sotericho dici putat
Boiss.; muneri militari se prorsus satisfacisse vel expeditionem
quandam confecisse dicere vid. Sot.; nec πυργώσας (cl. Herc. f. 475)
στρ. praeferam | σὼ τήριχος A | (κεῖται ap. G.^t, corr. in marg.)

5 ἐμῶν ex ἐμὸν cr. P (v. 645, 5) | ἔασας (alterum acc. add. L) P
6 ἦρξα et οἷά (v. 343, 7) P 7 ἐξ ἀδίκων P | τε P δὲ Reiske | πόνων:
non πόρων, v. 679, 6 8 μεταπ. P | ἔχω ap. Buh. (Br.) | ὀλύμπου P,
cr. ap. Buh.; <ἀγνόν> Ὀλύμπου Reiske || 9 sqq. Pl^m III^a c. 1 (εἰς

ἀγαθοὺς ἄνδρας), 16 9 του αγ. | σωφρ. scr. L, πατριαρ^χ

add. C σωφρ. πρι^αρχ^χ ιεροσο^λυμ (ιερ. postea add.) Pl^m Σ. π. Ἱε-
ροσολύμων Pl^e, cf. l 90; de Sophronio Damasceno eiusque amico
Ioanne Eleem. patriarcha cf. Krumb. p. 188; diviserunt carmen
LC ita, ut ex hexasticho altero (v. 7—12; cf. etiam ad vs. 5) novum

efficerent ep. instruerentque titulo hoc: εἰς τὸν αὐ^τ Ἰωαν^ν | του αὐ^τ
σωφρ^ο (L) | πρι^αρχου (C) 10 sq. Ἰωαν^ν (C) τον πάπαν (C) L in priore

lemmate | ἐλεήμον^α (C) L | εἰς τὸν τάφον ἰω^ω πάπ^α ἀλεξανδρ^εας^τ

β. Οὗτος Ἰωάννης, Κύπριος γένος, υἱὸς ἐτύχθη
εὐγενέος Στεφάνου· ἦν δὲ νομεὺς Φαρίης.

κτήμασι μὲν πολύολβος ὄλων πλέον, ὧν τρέφε Κύπρος, ὃ
ἐκ πατέρος πατέρων ἐξ ὁσίων τε πόνων·

5 ἔργα δὲ θέσκελα πάντα λέγειν, ἅπερ ἐν χθονὶ τεῦξεν,
οὐδ' ἐμοῦ ἐστι νόου οὐδ' ἐτέρων στομάτων.

πάντα γὰρ ἄνδρα παρηλθε φαινοτάταις ἀρετῇσι
δόξαντα κρατέειν ταῖς ἀρεταῖς ἐτέρων.

10

τοῦ καὶ κάλλεα πάντα, τάπερ πτόλις ἔλλαχεν αὕτη,

10 εἰς φιλοφροσύνης κόσμος ἀρειοτάτης.

M 30^v

680. ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ.

LC

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἰωάννην.

L

Ἀρχὸς Ἰωάννης Φαρίης ἀρετῶν ἱερῶν

ἐνθάδε νῦν μετὰ τέρμα φίλῃ παρὰ πατρίδι κεῖται·

(Pl^M — Ἰωάννου πάππα Ἀλεξανδρείας Pl^E) Pl p. 466, 12 πόθεν
ἦν (prosodias neglegentius scr. A, nec dilucide cr. C) δ' ἔτι
παῖς (nulla interpunctione) P; πόθεν. ἦν δὲ τί· παῖς Pl^M; πόθεν.
ἦν δ' ἔτι παῖς Pl^I, πόθεν; ἦν δὲ τί; παῖς (sic) Pl^A, πόθεν; ἦν
καὶ τί; παῖς Pl^B, πόθεν ἦν; καὶ τί; παῖς Pl^S; πόθεν ἦν; ἔτι παῖς
Br., πόθεν ἦν, καὶ παῖς Jac. | ἔργα καὶ ὄλβου P, cr. Pl
14 νεκρὸς P Pl (ut pron. τίς et primam inducat interrogationem
et hanc: τίς sc. ποῖος ἔργα καὶ ὄλβ.), νεκροῦ Scaliger: f. ἄκρος:
si viator, factisne opibusque Io. eminuerit, sciscitatur | ἔχεις P

1 ²ἰω Pl^M 2 δε νομεῦς P 3 κτήμασι signo initiali
praecedente P, κτήματα Pl | ὄλβων P^{ac} ὄλων (litteram β lineola
del. ipse A) P^{pc} ὄλων Pl | πλεόνων P Pl^M πλέον ὧν Pl^E (κτήματα —
ἔχων πλέον' ὧν Scaliger) 4 ἐκπατέροσ] A^{pr} (-ρων? A^{ar}) |
ἐξοσίων P | cf. ad p. 466, 9 5 ἔργα ex ἔργα cr. P | ἐνχθονι P,
'vivus' Brod. 6 ἔστι νόου P (ἔστιν, ὁδῖτ' Reiske) | οὐδ' ἐτέ-
ρων P (κοῦδ' ἔτ. Jac.) | στομάτων Pl^M; v. Kb. 471 7 φ[α]ινοτά-
ταις P^{pr} φεειν. A^{ar} (-τάτης Br.) | ἀρετῇσι (prius i inseruit, circ.
iteravit C) P 8 ἐτέρων A^{ac} 9 κάλλεα: α fin. ex σ? cr. P | πό-
λις Pl | ἔλλ.: v. I 90, 1; 123, 1 | αὕτη (rest. C) P 10 ἀρειοτά-
τας P -ότατος Pl -τάτης Salm.; cf. I 13 || 11 sqq. Pl^M III^a c. 1, 17

11 sq. lemma ante nom. auctoris scr. L | τοῦ αὐτοῦ εἰς αὐτὸ Pl^M — εἰς

τὸν αὐτόν Pl^E 11 σωφρ. L πατρ. add. C 12 τον αὐτὸ et postea

θυνητὸν γὰρ λάχε σῶμα, καὶ εἰ βίον ἄφθιτον ἔξει
ἀθανάτους προήξεις τε κατὰ χθόνα ῥέξεν ἀπείρους. M 30^v

Syll. Palladae 681. ΠΑΛΛΑΔᾶ ἈΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ. L Pl, C
epp. 681—688. Εἰς Γέσιον. L
5 Τω|θαστικά. C

Οὐκ ἀπεδήμησας τιμῆς χάριν, ἀλλὰ τελευτῆς·
καὶ χωλὸς περ ἔων ἔδραμες εἰς Αἶδην,

lō L p. 467, 13 ἀρετῶν P Pl 'pro ἀρεστῶν placentibus acci-
piendum' perverse R., qui idem ἐρατῶν coniecit; cum duplici
genetivo iungitur ἀρχὸς (ut Ioannes et primus inter sacerdotes
Alexandrinos, ἀρχιερεύς, et princeps virtutum nominetur)
ἱερείων Pl^b.^a | cf. IX 787, 6 14 μετατ. P | παραπ. P | Pl^m πρὶδι

1 ἔξει P ἔσχεν Pl | (σῶμα, βίον δ' εἰθ' — ἔσχεν Br., καὶ οὐ
β. — ἔσχεν Jac.) 2 προήξεστε (ει ex ι et στε ex σε vid. cr.) P (προ-
ξεις γε Reiske, Jac.) | καταχθονὰς P: -χθονὸς A^{ac}, alterum o in α
mut., σ del., sed falsum acc. reliquit L; 'κατὰ' χθόνα Pl^m | ῥέξεν
(cr. ex -ιν?) P || 3 — p. 473, 7 ex octo in Gessium epp. (VII 681
—688) duo priora Plan. in l. III cap. εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους,
cetera (excepto ep. 685) in l. II cap. εἰς τολμητίας recepit; haec
altera epp. pars (683 sq., 686—688), quae in secundo Planu-
dae libro exstat, bis reperitur in P: altero loco (p. 544 sq., P₂)
scripta sunt epp. a B ita, ut ad Planudeam propius quam ad
priorem Palatini recensioem accedant; nam et B et Pl (l. II)
omittunt ep. 685, praeterea ep. 688 ita exhibent, ut alterum
dist. epigrammati 684 adhaereat, prius (688, 1 sq.) pro integro
carmine epigrammati 687 praemittatur. Servatur igitur ep. 685
ab uno A, epp. 681. 682 tradunt A Pl (l. III), epp. 683—688
(praeter ep. 685) A (P₁) B (P₂) Pl (l. II); differunt in epp. dis-
ponendis ab A ita B Pl, ut epp. in P₂ Pl II inter se excipiant hoc
ordine: 683; 684 + 688, 3 sq.; 686; 688, 1 sq.; 687; unum dist.
688, 3 sq. iteratur pro integro ep. in Pl l^b, cf. ad p. 473, 1 sqq.

3 sqq. Pl^m II^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 31 (Pl^b c. 6, 32)

3 παλλαδᾶ L Pl^m ἀλεξ^α add. C 4 εἰς γ. L; hunc Gessium a
Pall. risum non eundem esse cum medico illo, quem ad Ze-
nonis imperatoris aetatem refert Suid. (s. v. Γέσιος), docet
Jac.; e Suida videntur petita esse quae tradit sch.^B (ad 683):

᾿Γέσιος μέγ^α κλέος ἔσχεν οὐ μόνον ἰατρικῆς ἔνεκα παρασκευῆς,
τῆς τε διδασκαλικῆς καὶ τῆς ἐργάτιδος, ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης ἀπά-
σης παιδείας'; cf. etiam Palladae in Gessium rhet. ep. XVI 317

Γέσσιε Μοιράων τροχαλώτερε· ἐκ προκοπῆς γάρ,
ἧς εἶχες κατὰ νοῦν, ἐξεκόπης βιότου. M 32^v

682. ΤΟῦ ΑὔΤΟῦ. L. Pl

Εἰς τὸν | αὐτόν. Ὅμοίως. L. C

5 Γέσσιος οὐ τέθνηκεν ἐπειγόμενος παρὰ Μοίρης·
αὐτὸς τὴν Μοῖραν προὔλαβεν εἰς Ἀίδην. M 32^v

683. ΠΑΛΛΑΔᾶ ἈΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ. L. B Pl

Εἰς Γέσσιον. | Σκωπτικόν. L. B. C

44 Ἐμὴ δὲν ἄγαν τῶν ἐπτά σοφῶν ὁ σοφώτατος εἶπεν,
10 ἀλλὰ σὺ μὴ πεισθείς, Γέσσιε, ταῦτ' ἔπαθες·
καὶ λόγιός περ ἐὼν ἀλογώτατον ἔσχες ὄνειδος
ὥς ἐπιθυμήσας οὐρανίης ἀνόδου.
οὕτω Πήγασος ἵππος ἀπώλεσε Βελλεροφόντην 5
115 βουληθέντα μαθεῖν ἀστροθέτους κανόνας·

p. 468, 6 'συνεπεδήμει (leg. συναπεδ.) γὰρ τῷ βασιλεῖ τιμῆς καὶ
μείζονος ἀεὶ παρ' αὐτοῦ τυχεῖν νομίζων' sch.^B | οὐκαπ. A^{ac} (cf. IX
401, 2) | ἀλλατ. P 7 ἔδραμες: v. 607, 6; plenam interp. post
ἀλδην adhibet Pl

1 τροχαλώτερε ex τροχολ. cr. Pl^M; -λώτερον Reiske 2 ἧς
P Pl ἦν Br. | κατανοῦν ἐξεκ. P || 3 sqq. Pl^M III^a c. 6, 32 (Pl^B 33)
3 ἦ αυτ L 4 εἰς τὸν (ex τ C) αὐτόν L (Pl^s); ομοίως¹ add. C
5 παραμ. P 6 μοῖραν προὔλ. P: pentametri parte altera utitur
Pall. XI 290, 2 ψήφῳ τοῦ θανάτου περ. || 7 sqq. cf. ad ep. 681;
ep. scr. A p. 314sq., B p. 544 (inter σκωπτικά, post XI 282, ubi ξῆ^τ
314 δὲς κει¹ται¹ in m. adnot. man. rec.); Plan. non in l. III,
sed in l. II^a recepit: exstat in cap. εἰς τολμητίας (sic Pl^M, εἰς
τολμηρούς Pl^E) n. 1 7 Παλλαδᾶ tantum B Pl, ἀλεξανδρεῖως¹
add. L 8 εἰς γέσσιον praemittit nomini auctoris L, εἰς γέ-
σιος subicit B, om. Pl | σκωπτικόν titulo adiungit C 9 cf. V
298, 1 | σοφώτατος A (acc. om.), Pl^{b.s} (-ότατος Pl^a); σοφώτερος
B Pl^M Pl^{l.a} (cf. Plat. Tim. 20 D) | εἶπεν B 10 ἀλλασὺν A |
ταῦτ' A τοῦτ' B Pl 11 ἔσχεσ B 13 lineola praefixa initium
ep. notavit B | ἵππος B 14 cf. Ps. Lucian. de astrol. 13
πηγνὸν μὲν οἶ (sc. Bellerophonti) γενέσθαι ἵππον οὐ μάλα
πείθομαι, δοκέω δέ μιν ταύτην τὴν σοφίην (astrologiam) μετέ-

ἀλλ' ὁ μὲν ἵππον ἔχων καὶ θαρσαλέον σθένος ἦβης,
Γέσσιος οὐδὲ χεσεῖν εὐτονον ἦτορ ἔχων. M 28^v

684. ΤΟῦ ΑΥΤΟῦ.

LB Pl

Εἰς τὸν αὐτὸν | Γέσσιον, τὸν ἄρχοντα. L

5 Μηδεὶς ζητήσῃ μερόπων ποτὲ καὶ θεὸς εἶναι
μηδ' ἀρχὴν μεγάλην, κόμπον ὑπερφίαλον.
Γέσσιος αὐτὸς ἔδειξε· κατηνέχθη γὰρ ἐπαρθεὶς
θνητῆς εὐτυχίης μηκέτ' ἀνασχόμενος. M 28^v

ποντα ὑψηλά τε φρονέοντα καὶ ἄστροισιν ὁμιλέοντα ἐς οὐρανὸν
οὐχὶ ἵπῳ ἀναβῆναι, ἀλλὰ τῇ διανοίῃ; quam interpretationem
fabulae Bellerophonteae aliqua ex parte sequitur Pall. propter
Gessium astrologorum commentis deceptum (cf. 687)

1 ἀλλο A ἀλλό B | ἵππον A ἵππον B | ἦβης A ἥβης B
verborum structuram paulo solutiores, sed a Pallada non
alienam frustra sublevares scribendo ἦν δ' ὁ μὲν 2 χέσειν
Pl^{M.E}, om. A (lacunam indicans post οὐδὲ) sed add. in P₁ man.
rec. (eadem scil., quae ep. Crinagorei 645 vs. 4 supplevit titulos-
que librorum X—XII p. 489, 507, 569 in m. sup. cod. Pal. add.;
cf. ad p. 441, 7; 117, 9), χεσεῖν B (Lobeck, cf. Aristoph. Th. 570),
χέσαι γ' Bothe; ad Gessii nomen alludi a Pall. monet Opsop.
ἦτορ B | ζτ in m. adposuit B || 3 sqq. ep. 684 cum altero
disticho epigrammatis 688 tamquam unum poematium hexa-
stich. exhibet B p. 544 ('ζητ. 314 δὲς κεῖται' adpinxit man.
rec.), idem hexast. in l. II^a cap. εἰς τολμητίας (Pl^M τολμηρούς
Pl^E, n. 2) praebet Plan. 3 sq. indicem auctoris praemittunt L Pl,
lemma B 3 τ⁸ αὐτοῦ L τ⁸ αὐ⁸ B 4 εἰς⁸ αὐ⁸ B εἰς αὐ⁸ Pl^M (om.

Pl^E) εἰς⁹ αὐτον L, qui verba γ.: τον αὐ⁸ a B Pl^M omissa add.
5 sqq. ex Pindaro hausit Pall.: cf. Ol. V 24 μὴ ματεύσῃ θεὸς
γενέσθαι (vs. 1), Pyth. II 26 μακρὸν οὐχ ὑπέμεινεν ὄλβον et
Ol. I 56 (vs. 4); propius etiam poeta accessit ad Ps. Lucian.
de astrol. 15: ἐς πόλον ἀερεθεῖς — ἐς πέλαγος κατηνέχθη

5 ζητήσῃ A Pl^{I-b} -τήση B Pl^M -τήση Pl^s | μερ. ex μορ.? cf. P₁
εἶναι B 6 μὴδ' Pl^M | ἀρχῆς μεγάλης Pl (accus. AB) 7 ἔδειξε
B 8 θνητοῖς A -τῆς B Pl | μὴκέτ' AB μηδὲν Pl | ἀνασχό-
μενος P₁: -σχόμενος AB Pl -σχομενης L₁; μὴ κτέαν' ἀνασχόμε-
νος ci., at cf. κολάκων ἀνέχεσθαι IX 119, 1 (Pall.) ||

685. ΤΟῦ Αἴτοῦ.

L

Εἰς τὸν αὐτὸν | Γέσσιον.

L

Ζητῶν ἐξεῦρες βιότου τέλος εὐτυχίης τε,
 ἀρχὴν ζητήσας πρὸς τέλος ἐρχομένην.
 5 ἄλλ' ἔτυχες τιμῆς, ὦ Γέσσιε, καὶ μετὰ μοῖραν
 σύμβολα τῆς ἀρχῆς ὕστατα δεξάμενος.

686. ΤΟῦ Αἴτοῦ.

LBPI

Εἰς τὸν αὐτὸν | Γέσσιον.

LBPI

Γέσσιον ὡς ἐνόησεν ὁ Βαύκαλος ἄρτι θανόντα
 10 χωλεύοντα πλέον, τοῖον ἔλεξεν ἔπος·
 'Γέσσιε, πῶς, τί παθὼν κατέβης δόμον Ἄιδος εἶσω
 γυμνός, ἀκήδεστος, σχήματι καινοτάφῳ;'

1 sqq. ap. Buh. p. 157 (n. 114); hoc in Gess. epigr. om. B et Pl

1 sq. αὐτ⁸ εἰς τὸν αὐτ⁸ L 3 ζητῶν displicet sequente participio
 ζητήσας; f. ζηλῶν, an δύστην? | ἐξεῦρε₁ ν₁ (ν₁ in eraso σ?) P, -ρες
 apogr. | βίου P, cr. apogr. 4 πρὸς P; v. XI 54, 4 | (εὐτυχίης τε)
 ἀρχήν, τὴν ζωὴν πρὸς τ. ἐρχ. Reiske; ἀρχήν, τῆς ζωῆς — ἐρχομένην
 Br. (cui ἐρχόμενος reponendum fuisse monet Jac.); virgulam
 post ἀρχήν tollit Jac.: 'dum honorem quaerebas ad summum
 finem tendentem' idem rectius interpretatur quam Boiss. (de
 opera quae colligendis tributis navata sit a G. cogitans)
 5 ἀλλέτυχες et μεταμ. P 6 v. IX 401, 4 | ὕστατα P; insignia ho-
 noris mortuo ludibrii causa tributa esse censet Jac.: cf. 686, 4
 σχήματι καινοτάφῳ || 7 sqq. ep. scr. A p. 315, B p. 544 ('ζητ. 315
 δις κεῖται' adnot. man. rec.); exstat in Pl^M l. II^a cap. εἰς τολμη-
 τίας n. 3 7 sq. lemma (8) nomini auctoris praemittit B

7 τ⁸ αὐτοῦ L τ⁸ αὐτ⁸ B 8 εἰς αὐτ⁸ B εἰς αὐτ⁸ Pl^M (om. Pl^E), γέσ-
 σιον add. L 9 βαύκαλος P₁^{pc} βουκόλος A^{ac} 10 χωλεύων τὰ
 πλέον B (cfr. 681, 2; 683, 5 sqq.); χωλεύοντα (A Pl) τάλαν s. -οντ'
 ἄπορον Reiske | ἔλεξεν B 11 πῶς τι B πῶς τί P₁ πῶς τί (π ex
 ω? cr.) nulla interpunctione Pl^M | παθὼν B^{ac} A | δόμον Ἄιδος
 εἶσω, C₁, in m. erasum habet γρ δόμον Pl₁ (prorsus incerta
 lectio scripta ab A^{ar}); δόμον εἰσαῖδ' αὐτοῦ B congruens cum Pl

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη καὶ Γέσσιος εὐθύς· 5
P 545 'Βαύκαλε, τὸ στρῆνος καὶ θάνατον παρέχει.' M 25^v

687. ΤΟῦ Αὔτοῦ.

B Pl

Εἰς τὸν αὐτὸν | Γέσιον.

L B Pl

5 Τὴν Ἀμμωνιακὴν ἀπάτην ὅτε Γέσσιος ἔγνω
τοῦ ξενικοῦ θανάτου ἐγγύθεν ἐρχόμενος, M 28^v
τὴν ἰδίην γνώμην κατεμέμψατο καὶ τὸ μάθημα
καὶ τοὺς πειθομένους ἀστρολόγοις ἀλόγοις. M 29^v

p. 471, 12 ἀκήδευτος A -δεστος B Pl (ἀκνδ.? Pl^{Mac}) | κείνο
τάφῳ (i fin. add. ipse A) P₁ καινοτάφῳ B καινοτάφῳ Pl 'novo
exsequiarum ritu' Brod. (ad sepulturae ludibrium quocunque
Gessium infamaverunt et verba σχ. καινοτ. et ultima ep. 685
videntur spectare); καινοτάτῳ Reiske

1 τόνδε A (Pl^I) | μεγ' A | προσέφη καὶ A; προσέφη B
προσέφη Pl^M (uterque omissa vocula καὶ); προσεφώνεε demum
Pl^E (cf. Il. Γ 413 cum A 517) | εὐθύς A εὐθύς B Pl^M αὐτίς s.
αὐτίς Herw. 2 'Ἡσύχιος· ἡ διὰ πλοῦτον ὕβρις' vocem στρῆ-
νος interpretans sch.^B (cf. Hesych. στρηνιῶντες· δηλοῖ δὲ καὶ
τὸ διὰ πλοῦτον ὑβρίζειν καὶ βαρέως φέρειν) || 3 sqq. ep. iterat

B p. 545 ('ζη^τ 314 δις κεῖται' add. Sylb.), post prius dist. epi-
grammatis seq.; apud Plan. est in l. II^a c. εἰς τολμητίας n. 5
(hic quoque praecedunt epigrammatis 688 duo vs. priores)

3 indicem auctoris om. L, post lemma scr. B, ante lemma Pl^M

4 cf. ad p. 471, 8 5 τ₁ ἡ₁ν ἀμμωνιακ₁ ἡ₁ν (sic cum articulo) Pl₁ pc
γρ. τὴν ἀμμωνιακὴν (sic) L in m.; etenim pro duplici ἡ₁ν alia
olim exstabat terminatio, fort. scripserat τοῖν -κοῖν (potius
quam τῶν -κῶν vel τὰν -κὰν) A^{ar}, quam scripturam corr.
L in m., C in ipso textu; cum LC faciunt B Pl | ὁ τε B

6 ξενικοῦ (cum erasa prosodia supra ε) A: de morte Gessii in
peregrina terra obita cf. 681, 1; 'ἐν γὰρ τῇ φνυγῇ νοσήσας

ἀπηλλάγη τοῦ βίου ὡς ἐν τοῖς νοσίδ^α' sch.^B (— ὡς ἐν τοῖς νοσι-
δίῳ inapte sch.^w; scribendum ἐν τοῖς Σοινίδα; referuntur enim
apud Suid. s. v. Γέσιος de Heraisco haec: ἐν τῇ φνυγῇ νοσήσας

ἀπηλλάγη τοῦ σώματος) 7 ἰδίην A Pl^E, ἰδίαν B itemque Pl^M;
olim ἡλιθίην ci. | τότε ἐμέμψατο A κατεμ. (κατέμ.? B^{ar}) P₂ Pl

8 πευθομένους A πειθ. B Pl | ἀστρολόγους A -γοῖς B Pl | ἀλό-
γοῖς A Pl -γους B; cf. ἀλόγως apud Pall. in fine pentametri X
85, 2 (τὴν ἀλογον δύνανται X 62, 4) ||

688. ΤΟῦ ΑΤΤΟῦ.

LBPI

Εἰς τὸν αὐτὸν | Γέσσιον.

LBPI

Οὗτος ὁ Γέσσιος ἄρχων | ἦν ἐν μέρει τινὶ | Ἀλεξανδρείας. C

Οἱ δύο Κάλχαντες τὸν Γέσσιον ὥλεσαν ὄρκοις

5 τῶν μεγάλων ὑπάτων θῶκον ὑποσχόμενοι.

44 ὃ γένος ἀνθρώπων ἀνεμώλιον, αὐτοχόλωτον,

ἄχρι τέλους βιότου μηδὲν ἐπιστάμενον.

M 28^v

689. ἈΔΗΛΟΝ.

C

Εἰς Ἀπελλιανὸν χρι|στιανὸν καὶ εὐσεβῆ.

LC

10 Ἐνθάδε σῶμα λέλοιπεν Ἀπελλιανὸς μέγ' ἄριστος·

ψυχὴν δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔην παρακάτθετο Χριστῷ.

1 sqq. tamquam integrum ep. exstat prius dist P₂ p. 545 (a B scriptum ante VII 687) et ap. Plan. l. II^a c. εἰς τολμητίας n. 4 ('ζητ. 315 δις κεῖται' adnotat man. rec. P p. 545); et erat hoc dist. pro peculiari ep. scriptum etiam ab A (P₁ p. 315), si quidem clausulae signum erasum est in fine prioris dist. et initialis not. una, iuxta alteram erasam, restat ante ὃ γένος; alterum dist. (688, 3 sq.) adnectunt epigrammati 684 (pro tertio disticho) Pl in l. II^a (εἰς τολμ.) et B (P₂ p. 544); privum ep. est titulo Παλλαδᾶ praemisso secundum dist. apud Plan. in l. I^b cap. εἰς τὸν βίον (M 82^v), unde sumpsit cod. Matrit. ap. Ir. p. 105 1 sq. indices ad 688 eosdem quos ad 686 adposuerunt LBPI 3 οὗτος ο, ἄρχῃ ἦν ἐν, αλ. C 4 ὥλεσαν ὄρκοις B 5 τὸν pro τῶν Reiske | θῶκον (~ AC, erasa vid. litt. o supra ω) P₁ | ὑποσχόμενοι ('C) P₁ 5 sq. de signis desinentis ineuntisque ep. in P₁ adpictis cf. ad 1 sqq. 6 αὐτοχολωτῶ B: 'sibi ipsa causa irae' Reiske, 'homines sibi ipsi infesti' Jac.; v. IX 168, 3 διχόλ. (Pall.) 7 ἄχρι A μέχρι B Pl | in fine vs. ὃ (ὠραῖον) C || 8 sqq. ap. Buh. p. 157 (n. 115) 8 ἄδηλον, C^{pr} χριστιανοῦ? L^{ar} 9 εἰς, C | ἀπελλιανὸν, (apostr. et ν, C) P | χρι-
στιαν^o L | εὐσεβῆ* (spir. et acc. C, qui idem litteram c post η erasit) P | post χριστιανοῦ (cf. ad l. 8) vid. L scripsisse haec: οὗτος | ὁ ἀπελλιανὸς χριστιαν^oος | 'καὶ' εὐσεβῆς <ἦν?> 10 ab initio vs. Χ (i. e. χριστός s. χριστιανός) adpinxit L | ἔλειπεν ('AC) P, λέλοιπεν ap. Ruhnck., (σῶμ') ἀπέλειπεν ap. B.^m G.^m | ἀπελλανὸς A^{ac} -λιανὸς rest. man. rec. | μέγ' ('C) P 11 ἐ, ἦν C ἐσῆν? A^{ac} | παρακάτθεο P, cr. apogr. | χριστῷ A ||

690. ᾠΔΗΛΟΝ.

C

Εἰς Πυθέαν τινὰ | σοφιστήν.

L

Οὐδὲ θανῶν κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσας ἐς χθόνα πᾶσαν,
 ἀλλ' ἔτι σῆς ψυχῆς ἀγλαὰ πάντα μένει,
 5 ὅσσ' ἔλαχες τ' ἔμαθές τε φύσει, μῆτιν πανάριστε·
 τῷ ῥα καὶ ἐς μακάρων νῆσον ἔβης, Πυθέα. M 90^r

691. ᾠΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C. Pl

Εἰς Καλλικράτειαν | γυναῖκα Ζήνωνος, | ἥτις πρὸς Ἀλκησιν
 πα|ραβάλλεται. L

10 Ἀλκηστις νέη εἰμί· θάνον δ' ὑπὲρ ἀνέρος ἐσθλοῦ
 Ζήνωνος, τὸν μοῦνον ἐνὶ στέρνοισιν ἐδέγμην,
 P 316 ὃν φωτὸς γλυκερῶν τε τέκνων προὔκριν' ἐμὸν ἦτορ,
 οὔνομα Καλλικράτεια, βροτοῖς πάντεσσιν ἀγαστή. M 35^r

1 sqq. Pl^M III^b c. 1 (εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας), 6 (Pl^E c. 1, 23); ap. Buh. p. 157 (n. 116) 1 sq. [ᾠδὴλον] in erasa clausula lemmati subiecit C, non praemisit, quod inter lemm. ep. 689 sq. inserere parum commodum erat; titulum om. Pl^M Pl^{I.a}, ἄλλο (post XVI 22)

γρ ὅσσ'

Pl^{b.s} 3 v. 536, 1 4 ἀλλέτι P 5 ὥς (L corr.) P ὥς Pl^M
 Pl^{I-s} ὥς Pl^B ὥν Brod.; cf. 325 | ἔλαχες ἔμαθές τε P ἔλαχες
 τ' ἔμαθές τε Pl ἔμαθές τ' ἔλαχές τε φύσει Jac. | post φύσει
 interpunxit Pl^M (dativum ad praecedentia referens), φύσει μῆτιν
 π. iungit Br.; φύσει μῆτι θ' ἄμ' ἄριστε? | πανάριστε (ε ex η cr.)
 Pl^M 6 τῷρα P τῷ ῥα Pl^M | νῆσον: cf. Pindar. Ol. II 70,
 Mnemos. 14, 390; ne νήσου βῆς μακάρων requiras, cf. Kb. 107, 473
 (νῆσον μακ.) | Πυθέα: 'γρ. ἴσως ποθέων' sch.^B || 7 sqq. Pl^M
 III^a c. 11 (Pl^E c. 12 εἰς γυναῖκας), 41; cf. Kb. 277, 547, Anth. Lat.
 1551 (B.): '(mariti) pro cuius vita vitam pensare precanti in-
 dulsere dei' 7 tit. om. Pl^I 8 Καλλικράτ.: cf. VII 224 |
 ἄλκιστ' (i. e. ἄλκιστιν, nam compendio tam *ιν* quam *ην* nota-
 tur) L secutus primi vs. scripturam 9 παρὰ ('C) βάλλεται L
 10 ἄλκιστις P, cr. Pl | νέη εἰμί P: cf. Kb. 917, 2; XII 54, 3 νέον Πόθον
 (Mel.) | θάνον C θανῶν A^{ar} | ὑπερ P 11 cf. 324, 2 | ἐνι P |
 στέρνοισιν ἐδέγμην P idemque Pl^M στέρνοις ἐδεδέγμην Pl^E
 12 Cημ<εἰώσαι> adpinxit C | πρόκρινεν C πρόκρινεν A^{ac} προὔ-
 κριν' Pl; malim προὔκρινεν ἐμὸν κῆρ (cf. Od. δ 259, v 89)
 13 ep. 691 itemque 695 poetis Phil. tribuit Menk, ut quinque
 epp. (691—695) fr. Philippeum complectatur ||

Fr. Cor. Phil. 692. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ οἱ δὲ C
 epp. 692—694. ΦΙΛΙΠΠΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ. A
 Εἰς Γλύκωνα Περγαμηνὸν | ἀθλητήν. L

Γλύκων, τὸ Περγαμηνὸν Ἀσίδι κλέος,
 5 ὁ παμμάχων κεραυνός, ὁ πλατὺς πόδας,
 ὁ καινὸς Ἀτλας αἶ τ' ἀνίκατοι χέρεις
 ἔρροντι· τὸν δὲ πρόσθεν οὔτ' ἐν Ἰταλοῖς
 οὔθ' Ἑλλάδι στρωτόν ποτ' οὔτ' ἐν Ἀσίδι 5
 ὁ πάντα νικῶν Αἰδης ἀνέτραπεν.

10 693. ἈΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ. C
 Εἰς ναυαγὸν τινα | Γλήνιν εἰς παρηονίτιν | τεθαμμένον. L
 Ἰαμβικόν. L

Γλήνιν παρηονίτις ἀμφέχω χερμας
 πικρῇ κατασπασθέντα κύματος δίνῃ,

1 sqq. ap. Buh. p. 157 (n. 117) 1 sq. φιλίππῃ θεσσαλο-
 νέως scripsit A; prisco huic titulo additamentum suum ἄντ.
 οἱ δὲ praemisit C; cf. 390 et Antipatri in Nicophontem ep. VI 256;
 Setti trib. Antipatro Thess., quem et Pergami fuisse putat Menk

3 εἰς γλ. περγαμηνῶν ἀθλητῆν scr. L 5 παμμάχων: × παγ-
 κρατιαστῶν ap. Buh.^m | κεραυνὸς C -ρὸς A^{ar} 6 cf. VI 256, 1 σιδα-
 ρέους Ἀτλαντος ὤμους | ἄτλας (ex ἀτλ.?) et | αἶτ' P | ἀνίκητοι Reiske

7 ἔρροντι τόνδε P | ἔρρον· τοιόνδε pr. Reiske, ἔρροντι· τοῖον
 δὲ σθένος οὔτ' olim Jac. | τῶν (δὲ ap. Buh. in t.) τε (ap. B.^m)
 pr. αἶτ' ἐν Ἰτ. (αἶθ' Ἑλλάδι τὸ πρῶτον αἶτ') ap. B. (Salm.)

8 οὔθ' et οὐτ' P | τὸ πρῶτον P (defendit Reiske); ἰάρασσον,
 τις ἔπρωσεν et τις ἔστρωσεν Jac. (priore coniectura ἰάρασσον δὲ
 σθένος — τὸ πρῶτον reiecta verbisque τὸν δὲ πρόσθεν restitu-

tis); τροπωτόν Baiter, τραπητόν Bothe, προωστόν Heck., κατα-
 στρωτόν Boiss., πτωτόν ποτ' Emper., ci. στρωτόν ποτ' | ἐνασίδι
 P | Glyconem dici pancratiasten, cuius Hor. ep. I 1, 30 meminit,
 Reiske monuit || 10 sqq. ap. Buh. p. 157 (n. 118); cf. Leon. 295,
 Phil. IX 89, Antip. 402, Kb. 876, 920 11 sq. ἰαμβικόν prae-

mittit L, sequitur lemma (11) a C cancellatum; ζτ bis in m.
 adpositum 11 εἰς ναυαγὸν τινα γλήνιν L | εἰς παρηον

scripserat L (haesitans in interpretanda voce παρηονίτις), idem ex
 his fecit ἐν παρῶ (inductis litteris ηον; an — ρῆ?) 3 γλήνιν A^{ar}

ὅτ' ἰχθυάζετ' ἐξ ἄκρης ἀπορροῶγος·
 χῶσαν δέ μ' ὅσσοι λαὸς ἦν συνεργήτης,
 Πόσειδον, οὗς σὺ σῶξε καὶ γαληναίην
 αἶεν διδοίης ὀρμηβόλοις θῖνα.

5

694. ἈΔΔΑΪΟΤ.

C

Εἰς Φιλοπράγμονά | τινά· δυσνόητον.

L

Ἦν παρίης ἥρωα, Φιλοπρήγμων δὲ καλεῖται
 πρόσθε Ποτειδαίης κείμενος ἐν τριόδῳ,
 εἰπεῖν οἶον ἐπ' ἔργον ἄγεις πόδας· εὐθὺς ἐκεῖνος
 10 εὐρήσει σὺν σοὶ πρήξιος εὐκολίην.

γλήνιν P^{pr} Γλαῦκον malebat Reiske | παρῥονίτις (' C) P | χει-
 μᾶς: cf. Crin. 371, 5 p. 475, 14 πικρὴ P, cr. apogr. | κατα-
 σπασθέντα ex καταπ. cr. C

1 ὅτ' ἰχ^χ_L ^{*}ϑ^ϑ_Jνάζετ' (supra ϑ_J vid. eadem litt. erasa) C ὅτι
 χ.νάζετ' A^{ac}; cf. Theocr. 21, 42: εἶδον ἑμ' αὐτὸν ἐν πέτρᾳ βεβαῶτα,
 καθεξόμενος δ' ἐδόκευον ἰχθυῶν | ἐξ ἄκρης P | ἀπορροῶγος (si-
 gnum %, gravem et priorem acutum C) P^{pc} ἀπορροῶγος A^{ac}
 2 δέμ' A δ' ἐμ' C (sc. δ' ἐμ' pro δέ μ' reponens) | ὅσσοι λαὸς ex
 ὅσσοι? (non -ογ) λαὸς fecit C; ὅσσοι θίασος? cf. 295, 10 | συνεργήτης
 P (tinetur Lob. paral. 437) -γαστής Jac. -γίτης Heck., -γέτης Reiske
 (neglectis numeris, quos ad restituendos ὅσσοι ἦν συνεργήτης s.
 -γάτης λαὸς proposuit Jac.) 3 % πόσει δονοῦς C δό-
 νου A^{ac} qui lacuna versum ab initio mutilatum indicavit |
 σῶξε P 4 ὀρμη^{*}βόλοις (η refecit C, ὀρμηῆν? A^{ar}) P^{pr} || 5 sqq.
 ap. Buh. p. 158 (n. 119); sepulcrum esse ep. negat Dübner, cui
 obloquitur (cl. vs. 2) Weisssh. 6 φιλοπράγμων τινά L; munere
 fungi heroem simili fere atque deam Πρηξιδίην ('τὴν ὥσπερ
 τέλος ἐπιτιθεῖσαν τοῖς τε λεγομένοις καὶ πραττομένοις' Hesych.)
 monet Jac.; comparat Mack. (p. 354) cum Philopregmone numen,
 cuius mentionem facit Pausan. I 24, 3: ὁμοῦ δέ σφισιν ἐν τῷ
 ναῶ Σπονδαίων δαίμων ἐστίν; comparandus Εὐόδος heros Apol-
 linopolit., v. Rohde Ps. 640, Kb. 825 7 παρίης P | post ἥρωα
 virgula interpunxit C | (Φιλοπράγμων ap. Buh.) 8 v. 194, 2,
 Kb. 21, 10 πρόσθε Ποτειδαίας | πότ' ἰδαίης (apostroph. A, spir.
 refecit C) P, Ποτιδ. ap. | κείμενον ap. B.^m (Salm.) 9 εἰπεῖν: cf.
 502, 3 | οἶον A^{ac} | ἐπέργον (' A C) P | (πόδα ap. B.; cf. 525, 1) |
 εὐθὺς potius quam -θὺς A 9 sq. ἐκεῖν_L ο_J (-να olim scriptum
 fuisse non contenderim, -ν_L ο_J cr. C) εὐρήσει σὺν σοὶ P, ἐκεῖνος
 εὐρ. σὺν σοὶ (σύν σοι Br.) Salm., ἐκείνου εὐρήσεις ἐν σοὶ Reiske |

695. ᾿ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς Κασσίαν | τὴν σώφρονα.

L

Ὅρᾳς πρόσωπον Κασσίας τῆς σώφρονος.
 εἰ καὶ τέθνηκε, ταῖς ἀρεταῖς γνωρίζεται
 5 ψυχῆς τὸ κάλλος μᾶλλον ἢ προσώπων.

M 92^v

696. ᾿ΑΡΧΙΟΥ ΜΥΤΙΑΗΝΑΪΟΥ.

C

Εἰς Σάτυρον κρέμασθέντα διὰ τὸ | ἐρίσαι ᾿Απόλλωνι.

L

Ὅμοιον τῷ Μαρσύνου.

L

Αἰώρῃ θήρειον ἱμασσόμενος δέμας αὔραις,
 10 τλᾶμον, ἀορτηθεὶς ἐκ λασίας πίτυος,
 αἰώρῃ· Φοίβῳ γὰρ ἀνάρσιον εἰς ἔριν ἔστης
 πρῶνα Κελαινίτην ναιετάων, Σάτυρε.

1 sqq. Pl^M III^b c. 11 (εἰς γυναῖκας), 8; Pl^E c. 12, 49
 1 ἄδηλον Pl^{a.s.}, om. Pl^{M.I} 2 κασσίαν τὴν L; cf. Kb. 607, 2
 3 ὄρᾳς Pl^M | κασίας A Κασσίας Pl | post σώφρονος non distinxit
 P, interrogandi signum posuit Pl^M 4 γνωρίζεται· Pl^M,
 punctum om. P | ταῖς δ' ἀρ. γν. ψυχῆς Herw., qui verba εἰ καὶ
 τέθνηκε cum prioribus iungit 5 μείζον Polak | τοῦ προσώπου P
 τοῦ σώματος Pl (Pol.) τῆς ὕψεως Br.; προσώπων Bothe — πάτων
 Jac. (idem ψυχῆς δὲ κάλλος τοῦ προσώπου κάλλιον ci.) || 6 sqq.
 Pl^M III^b c. 7 (εἰς αὐλητάς), 1 (Pl^E c. 8, 3) 6 Ἀρχίου om. gen-
 tili Pl | μυτιλῶ (sic) C; ep. eiusdem Archiae vid. atque VI 195
 (ἀνηέρτησεν), 192, 207, VII 191 (ἄ πάρος), 213 (πίτυος in claus.
 pentametri), 214 (οὐκέτι — πτοιήσεις — ὡς πρίν) 7 διατο L

8 ὅμοι^o τῷ μαρσύνου L; πότμῳ s. μόρῳ suppl. Paulssen; ὁμοίως τῷ
 Μαρσύνῳ Jac.; εἰς Μαρσύαν recte inscr. sch.^B | cf. Alcaeï XVI 8,
 Dioscor. IX 340 9 sqq. quae exstant apud Pausan. X 30, 9 ἔστιν
 ἐπὶ πέτρας — μέλει τῶν αὐλῶν ἀμύναντος' affert sch.^B (additur-
 que 'Πανσανίας β'; cf. sch.^w) 9 αἰώρῃ (et sic in vs. 3) P
 αἰώρῃ (-ρῇ ex -θῇ? cr.) Pl^M; αἶρη κρέμασαι sch.^B | θηρίον P, cr.
 Pl; cf. Orph. Hymn. 54, 7 Σατύροις θηροτύποις, Nonn. D. 21, 217 |
 δέμας αὔραις P^{pc} Pl δόμα σάυραις P^{ac}, δέρας Heck. (cf. 'Aerio
 victus dependet Marsya ramo' A. L. I 138) 10 πίτυος P: cf.
 XVI 8 οὐκέτ' ἀνὰ Φρυγίην πιτυοτρόφον 11 cf. οὔνεκα Φοίβῳ
 θνατὸς ἐὼν θείαν εἰς ἔριν ἠντίασας XVI 8 12 κελαινίτην P
 -νίτην Pl -νίτην Br.; cf. εἰ δὲ Κελαινίτης ποιμὴν IX 340, 5 | σά-
 τυρε ('C) P: cf. νυμφογενὲς Σάτυρε XVI 8

σεῦ δὲ βοᾶν αὐλοῖο μελίβρομον οὐκέτι Νύμφαι, 5
ὥς πάρος, ἐν Φρυγίοις οὔρεσι πευσόμεθα. M 92^r

697. ΧΡΙΣΤΟΔΩΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς Ἰωάννην τὸν | ἐξ Ἐπιδάμνου | ἦτονν Δυρραχίτην | ἀπὸ
5 πόλεως Λυχνιδου, | L₁
τὸν καὶ ὕπατον γε|νόμενον ἀρετῆς | ἔνεκα. L₂

Οὗτος Ἰωάννην κρύπτει τάφος, ὅς ῥ' Ἐπιδάμνου
ἄστρον ἔην, ἣν πρὶν παῖδες ἀριπρεπέες
ἔκτισαν Ἡρακλῆος· ὅθεν καὶ μέρμερος ἦρως
10 αἰεὶ τῶν ἀδίκων σκληρὸν ἔκοπτε μένος.

1 sq. v. Curt. III 1 'Nymphas Marsyae amore retentas considerare poetae dixerant', οὐκέτι — ὥς ποτε μέλψεις XVI 8

1 σεῦδε βοᾶν P | μελίβρομον: 'λωτοὶ δ' οἱ κλάζοντες ἴσον φόρμιγγι μελιχρόν' Alc. 2 τὼς P ὡς Pl (ὡς πρὶν Alc.) | φρυ-

γίλοι, C -γίαις? A^{ar} | πευσόμενον^{θα} (θα man. rec., cf. ad p. 470, 2) P -σόμεθα Pl || 3 sqq. Pl^m III^a c. 1 (εἰς ἀγαθὸν ἀνδρας), 4 3 χριστοδώρου C itemque Pl^m Χρηστοδ. Pl^e 3—6 duplici titulo instructum est ep. in P, prius lemma exstat p. 316 ad vs. 1 sqq. (lin. 3—5), alter titulus in nova p. 317 ad vs. 7 sqq. adpositus hic: τοῦ αὐτῆς χριστοδώρ C | εἰς τὸν αὐτὸν ἰω | τὸν καὶ ὕπ. γε|ν.

αρετῆς | ἔνεκα (l. 6) L, quae tamen verba lemmatistae cancellata sunt a C, scil. ne unum pro duobus haberetur ep.

4 ἐξἑπιδάμνου (alteram apostroph. C) ἦτονν δυρραχί^τ L: Ioannem Epidamnium Br. monet Anastasio I imperante Illyrici praefectum, Reiske Dicori generum fuisse docet; consulatus Ioannis mentionem facit Du Cang. Fam. aug. Byzant. p. 86 4 sq. ἀπὸ^τ (C

ἀπὸ^τ i. e. ἀπὸ τῆς? L^{ar}) πολὶ λυχνίδ^{ος} L: Λυχνιδός et -τός appellatur Illyriae urbs, cf. Steph. Byz. 'Λυχνιδὸς πόλις Ἰλλυρίας ἀρσενικῶς λεγομένη καὶ λίμνη θηλυκῶς', Herodian. II 547, 16 'Λυχνιδὸς πόλις Ἰλλ.' κτλ. 7 ὅς P 8 πρὶν ex πρὶν cr. P,

δὴ Pl | de Epidamno ab Heraclidis condita cf. Thucyd. I 24 οἰκιστῆς δὲ ἐγένετο Φάλιος — τῶν ἀφ' Ἡρακλέους 9 ὅθεν

(rest. C) καὶ μέρμερον P | μέρμερος Pl | ἦρως P^{ro} (accentus circumfl.? supra ω erasus est): non Herculem dici, sed Ioannem ipsum improbitatis vindicem monet Jac. | ἔκοπτε: litt. i

supra οπ erasa vid. in P 10 γένος Burmann

εἶχε δ' ἀπ' εὐσεβέων προγόνων ἐρικυδέα πάτρην 5

Λυχνιδόν, ἣν Φοῖνιξ Κάδμος ἔδειμε πόλιν.

17 ἔνθεν λύχνος ἔην Ἑλικώνιος, οὔνεκα Κάδμος

στοιχείων Δαναοῖς πρῶτος ἔδειξε τύπον.

5 εἰς ὑπάτους δ' ἀνέλαμψε, καὶ Ἰλλυριοῖσι δικάζων

Μούσας καὶ καθαρὴν ἐστεφάνωσε Δίκην. M 30^r

698. ΤΟῦ Αὔτοῦ ΧΡΙΣΤΟΔΩΡΟΥ.

C

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἰωάννην· |

καὶ ὅτι τεσσαράκοντα | καὶ δύο μόνους ἐνι|αυτοὺς ἐπεβίω. L

10 Αὐτὸς Ἰωάννης Ἐπιδάμνιος ἐνθάδε κεῖται,

τηλεφανῆς ὑπάτων κόσμος ἀειφανέων,

ὁ γλυκύ μοι Μουσέων πετάσας φάος, ὁ πλέον ἄλλων

εὐρύνας ξενίου δαίμονος ἐργασίην

1 εἶχε (acc. C) δ' ἀπευσεβῶν (ἀπε A cr. ex ἀπο?) P, em. Pl |
πάτρην (' C in erasa litt. ε?) P Pl 2 λύχνιδόν (' L?) P Λυχναδόν
Pl; cf. ad p. 478, 5 | φοῖνιξ P Pl^s φοῖνιξ Pl^m Pl^l; de Cadmo Lych-
nidi conditore unus referre putatur Christodorus 3 οὔνεκα P

5 εἰς ὑπάτους δ' ἀνέλ. P (δ' ἄμ' ἔλ. Jac. falsam de scriptura
Pal. opinionem secutus) | Ἰλλυριοῖσι P -ριοῖσι Pl^m || 7 sqq.
ap. Buh. p. 158 (n. 120) 7—9 lemma praemisit L, nomen aucto-
ris subicit C 7 post τοῦ αὐτοῦ (κοπτίτου? C^{ar}) χρ. C add.
haec: τοῦ μεγαλ^{ου} | ποιητ^η καὶ περιωνύμ: | οὗτος αἰγύπτιος

ἦν | ἀποτινος πολεως | ονομαζομεν^ης κοῖτ (sc. κοπτοῦ); cf. vol.

I p. 36, 2 8 εἰς⁰ L; v. ad p. 478, 4; Plan. om. ep. 698, sed
iungit 697 et Iuliani in alium Ioannem compositum ep. 590,

cognomines viros f. eosdem fuisse opinatus 9 τεσσαράκοντ^ε καὶ
δύο μόνον (sic, non μόνον) L 10 αὐτὸς P: cf. 565, 1 (κλυτὸς
Reiske, κλεινὸς Br.) | κεῖμαι P -ται Reiske; non de sepulcro
agitur, sed de statua Ioanni ab Epidamniis exstructa

11 (ἀριφανέων Reiske, Br.) 12 γλυκύμοι (' C ' A) P; C re-
liquit μοι, sed cum gravem reponeret pro acuto, fort. pronom-
en cogitabat removere, ut genet. Μουσάων teneretur | ipsa
urbs Epid. inducitur praedicans Ioannem propter liberalitatem
atque hospitalitatem, qua poetas Epidamnum celebrantes ex-
ceperit | μουσάων (' C) P, cr. apogr. | ὁ πλέον P ὁ πλ. ap. B. G.^m

παμφόρβην παλάμην κεκτημένος, ἦντινα μούνην 5
 οὐκ ἴδε δωτίνης μέτρον ὀριζόμενον.
 αἰπυτάτην δ' ἠΰξησε <νόμοις πα>τρίοισιν ἀπήνην
 φαιδρύνας καθαρῆς ἔργα δικαιοσύνης.
 5 ὦ πόποι, οὐκ ἔζησε πολὺν χρόνον· ἀλλ' ἐνιαυτοὺς
 μούνον ἀναπλήσας τεσσαράκοντα δύο 10
 ὥχετο μουσοπόλοισι ποθὴν πάντεσσιν ἑάσας,
 οὓς ἐπόθει πατέρων φέρτερα γειναμένων.

Fr. Cor. Phil.

epp. 699—703.

699. ᾿ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

10

Εἷς τινὰ ἐν τῷ Ἰκαρίῳ | πελάγει κινδυνεύσαντα,
 οὐ μὴν καὶ τελευτήσαντα, | πλὴν ὅτι τὴν Ἰκαρίην | θάλασσαν
 ἰσχυρῶς ἐπιμέμφεται.

L

C

Ἰάκρου ὦ νεόφοιτον ἐς ἡέρα πωτηθέντος
 Ἰκαρίη πικρῆς τύμβε κακοδρομίας,

1 παμφόρβην (C -μην A^{ar}) P, πάμφορβον? | ἦντινα (‘AC) μούνην (‘AC) P ἦτινι μούνη Reiske 2 οὐκίδε P | δωτίνης Jac. | μέτρον P^{pr} μέτριον A^{ar} | ὀριζόμενον P ὀριζομένην ap. B.^m (Salm.); viri in ceteris rebus moderati manus sola certis donandi finibus non regebatur 3 ἠΰξησε^z et spatio intermisso τρίοισιν P (z C, qui signum et in fine vs. et in m.¹ repetit), suppl. Reiske | ἀπήνην P ἀπ. (‘consularis dignitatis insigne’) Reiske 5 ὦ s. ὦ (incerta prosodia) P | οὐκέξ. et ἀλλέν. P 6 μούνον (o prius cr. ex ω) P | τεσσαράκονταδύο (hyphen A) P 8 ἐπόθει (‘C) P | γινομένων P γειναμ. Salm. ‘vates amore vel patrium superante amplectebatur, non tantum patris instar iis erat’ | in fine vs. decimi ϖ (sc. ὠραῖον) adpinxit C || 9 sqq. ap. Buh. p. 158 (n. 121); ep. non sepulcrale om. Pl 9 Diodori? cf. ἐναυλακοφοίτισιν (VI 98, 1), οὐ γάρ σευ et ἄξεινοι (VII 404), βορραίη (VI 245, 2), ἔπλω (IX 219), ἔρροις (VII 624, 1) 10—12 priorem lemmatis partem (l. 10) scr. L, alteram (l. 11 sq.) add. C; cf. IX 267 10 εἷς τινὰ, ἰκαρίῳ, κινδυνεύσαν^τ L 11 τελευτήσαν^τ C | ἰκαρίην (ι¹ην in eraso signo z?) C 12 ἐπὶ μ. C 13 ὦ νεόφ¹υ¹τον (ι¹υ¹ C, qui ab initio vs. ζτ, in fine vs. ζτ cum signo z adpinxit) P^{pr} ὦ νεόφοιτον A^{ar} (apogr.) ‘aer tum

ἀβάλε μήτε σε κείνος ἰδεῖν μήτ' αὐτὸς ἀνεῖναι

Τρίτων Αἰγαίου νῶτον ὑπὲρ πελάγευς.

οὐ γάρ σοι σκεπανή τις ὑφόρμισις οὔτε βόρειον 5

ἔς κλίτος οὔτ' ἀγὴν κύματος ἔς νοτίην.

5 ἔρροις, ὦ δύσπλωτε, κακόξενε· σεῖο δὲ τηλοῦ

πλώοιμι, στυγεροῦ ὅσσον ἀπ' Ἀίδεω.

700. ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟῦ.

C

Εἰς Ῥουφίανου τινος | γυναῖκα Παῦλαν | Ταραντίνην. L

Ἴστω νυκτὸς ἐμῆς, ἥ μ' ἔκρυπεν, οἰκία ταῦτα

10 λάινα Κωκυτοῦ τ' ἀμφιγόητον ὕδωρ,

οὔτι μ' ἀνὴρ, ὃ λέγουσι, κατέκτανεν ἔς γάμον ἄλλης

παπταίνων· τί μάτην οὔνομα Ῥουφιανός;

primum Icarum tentatus alis' Jac., ὀρνέφοιτον ci. p. 480, 14 κακοδρ. P (cf. κακοκρισίη IX 115, κακοσπορίη VII 175 Antiphili), νεφοδρομίας Reiske (πτεροδρομίας vitiose Br.).

1 ἀβάλε P: cf. 583, 1 | κείνος: non naufragum ignotum (quem putabat Jac.), sed Icarum dici vidit Dübner (σε αὐτὸς ἰδ. ap. B.^t σέ τ' αὐτὸς ἰδ. ap. B.^m) 2 ὑπὲρ P 3 σοῖσκεπανῆτις (σ superscr. A, -ῆτις potius quam -ήτις exhibet A) P | ὑφόρμῖσις (ῖ pro η C) P ἑφόρμισις apogr. | οὔδὲ βόρειος P οὔδὲ βόρειον Salm. οὔτε β. Reiske; noli οὔθ' ὑπόρειος ci. 4 κλίτος: cf. Lycophr. 600, 737 | οὔτ' P | ἀγῆν C ἀγὴν A^{ar} (cr. Reiske; ἀγὴ κύματος ἔς νότιον ap. B.^m); Apoll. Rh. I 554 (πολιῇ δ' ἐπὶ κύματος ἀγῆ), IV 491 cft Jac. 5 κακόξενε A^{ac} | σεῖοδὲ (C) P

6 ἀπαίδεω P || 7 sqq. ap. Buh. p. 159 (n. 122) 7 γραμματιῇ C 8 εἰς ρουφίνου τινὸς (C) L: cf. ad 12 | παῦλαν (sic) ταραντίνην (C -τινήν? L^{ar}) P 9 ἐμῆς P, ἐρέμν' (οἰκ. τ' αὐτὰ) Herw., ἀχλὺς FG. Schmidt | ἥ μ' P | ἔκρυπεν (ψ C, ἔκρυπεν? A^{ar}) P, cr. apogr., cf. Quint. Sm. I 393 (ζόφος ἔκρυψε); ἡ κέκρυφέ μ' Mackail 10 κωκυτοῦ P -τοῦ τ' ap. B.^m (Reiske); Κωκύτου τ' Br. | ὕδωρ P; cf. 705, 4 11 οὔτι (priorem acc. L) P | κατέκτανε P 12 τί ματην οὔνομα ρουφῖνος P; γάμετῆς, οὔν. Ῥουφίνιος Reiske, τί μάτ. οὔνομα δ' ἐξερέω; apogr., τί ματεῖς τοῦνομα; Ῥουφίν. Bernard, τί μάτ. οὔν. Ῥουφίνιος; 'cur frustra Ruf. laborat infamia?' Jac. (cl. 639, 3), τί μάτ. τοῦνομα Ῥουφιανῶ; (cl. 272, 4) Heck., τὸ μάτην οὔνομα, Ῥουφιανός idem (οὔν. ad sparsum de viro rumorem referens; de nomine R. non quadrante in virum cogitat Headlam: cf. Ducang. s. v. Ruffiani)

ἀλλά με Κῆρες ἄγουσι μεμορμένοι. οὐ μία δῆπου 5
Παῦλα Ταραντίνη κάτθανεν ὠκύμορος.

701. ΤΟῦ Αἴτοῦ Διοδώρου.

C. Pl

Εἰς Ἀχαιοὺς Νικαέα | υἱὸν Διομήδους.

L₁

5 Ἰφθίμῳ τόδ' ἐπ' ἀνδρὶ φίλῃ πόλις ἦνεσ' Ἀχαιοῖ
γράμμα παρ' εὐύδρου νάμασιν Ἀσκανίης.

κλαῦσε δέ μιν Νίκαια· πατήρ δ' ἐπὶ οἱ Διομήδης

P 318 λάινον ὑψιφαῇ τόνδ' ἀνέτεινε τάφον,

δύσμορος, αἰάζων ὅλοον κακόν. ἧ γὰρ ἐώκει 5

10 νίέα οἱ τίνειν ταῦτα κατοικομένῳ.

M 91^r

1 cf. 466, 7; VI 243, 6 (Diod.) 2 ὠκύμ.: cf. 624, 5 ὠκυμόροισιν; nec tamen eidem Diod. tribuam 624 et 700; at eiusdem possunt videri epp. 700, VI 245 (cf. νυκτός 1), VII 40 (cf. Σικελοῖο παρ' ὕδατα 3 cum K. ὕδωρ et τίς φθόνος ἔχει cum τί μάτην), 235 (cf. τὸ πηλίκον οὖνομα 1) || 3 sqq. Pl^M III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 14 (Pl^{I.a} c. 6, 49; Pl^B 6, 50) 3 ἔ αὐτοῦ C (om. Pl) | διωδ. δώρου (διωδ.? C^{ar}) P 4 duplici lemm. ep. instruxit L; prius scr. p. 317; alterum (εἰς Ἀχαιοὺς τὸν | νικαέα) subiunxit p. 318 | διομήδους (δο cr. ex δε) L 5 τῶιδ' (το? P^{ac}) ἐπανδρὶ (C -δρὶ A^{ar}) P, cr. Pl | ἦνεσ' P ἦνεσ' Pl^M ἦνυσ' Brod. (Scalig., Reiske); 'τὸ δ' ἦνεσεν ἀντὶ τοῦ ἐπήνεσεν· τουτέστιν ἀπεδέξατο καὶ διέγνω τιμῆσαι αὐτὸν ἐπιγράμματι' sch.^B (om. sch.^w) | 'ἐνταῦθα τὸ Ἀχαιοῖ ἀντὶ κυρίου ληπτέον' sch.^B 6 παρ' εὐύδρου (apostr. et [υ] in ε? C, εὐέδρου? A^{ar}) P | Ἀσκανίης (' C erasa prosodia alia) P: 'Ἀσκανίη δέ ἐστι πόλις Φρυγίας, Νίκαια δὲ Βιθυνίας· δοκεῖ γοῦν ἐν Ἀσκανίᾳ μὲν θανεῖν τὸν Ἀχαιόν, εἶναι δὲ Νικαέα' sch.^B, postea idem notavit sch.^B (quae sumpsit sch.^w): 'τῆς Μυσιακῆς παρ' ἧ ἢ Νίκαια ὡς Στράβων ιβ' (Strab. p. 564) 7 δέ μενίκ. P, cr. Pl | νίκαια P^{pr} Pl^M νικαία P^{ar} | πῆρ δ' Pl^M | ἐπὶ οἱ Pl^M ἐπὶ οἱ P 8 iuxta lemma iteratum (cf. ad l. 4) Νί (νικαέα) adpinxit L | ὑψι^φα*ῇ (litt. φ et in lin. pro eraso τ et supra lin. scr. C, ὑψιταφῇ? s. -ταφῇ? A^{ar}) P (cum C congruit Pl), ὑψιφανῇ Heck. | τὸν δ' A τόν δ' C | ἀπεδίδου interpretatur sch.^B, noli ἀνέγειρε reponere 9 ἧ (cum spir. iterato) P Pl, οὐ (et νίει ῶ vs. seq.) Reiske; Diodorum sequitur incertus auctor ep. 361 (Iul.?) 10 νίει ῶ P νίέα οἱ Casaub. Salm. | κατ' οἰχομένῳ C | ep. vid. idem composuisse qui condidit 627 (cf. κλαίουσα κακὸν μόρον et 701, 5, Ἀσκανίην 627, 3 cum Νίκαια), VI 348 (cf. 348, 2 et 701, 2), VII 404 (cf. ὅλοῃν 6) ||

702. ἈΠΟΛΛΩΝΪΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς Μενέστρατον | ἀλιέα ἀποπνιγέντα ὑπὸ φυκίδος. L

Ιχθυοθηρητῆρα Μενέστρατον ὤλεσεν ἄγρῃ
 δούνακος ἑξαμίτης ἐκ τριχὸς ἐλκομένη,
 5 εἶδαρ ὅτ' ἀγκίστρον φόνιον πλάνον ἀμφιχανοῦσα
 ὀξείην ἐρυθρὴν φυκὶς ἔφριξε πάγην.
 ἀγνυμένη δ' ὑπ' ὀδόντι κατέκτανεν ἄλματι λάβρῳ 5
 ἐντὸς ὀλισθηρῶν δυσαμένη φαρύγων. M 90^v

1 sqq. Pl^M III^b c. 3 (εἰς ἀλιεῖς), 1; Pl^E c. 4, 3; cf. Leon.

VII 504 2 μενέστρα L | ἀποπνηγέντα (η scr. L, litt. refecit et
 acc. rest. C) ὑποφν^ς L 3 ἰχθυοθηρητῆρα C -θηρητῆρα
 A^{ar} | (πενέστατον Geel) 4 ἑξαμίης (' C, incertam prosod. supra η
 add. A) P ἑξάμιης Pl^M, ἱππείης sch.^B Pl^s (cf. VI 23 καὶ βαθὺν
 ἱππείης πεπεδημένον ἄλματι χαίτης — δόνακα Arch., ὀρμιῆς
 ἀφ' ἱππείης Babr. 6, 3); ἑξαμίτης et ἑξαμίτου 'linea ex sex saetis
 contorta' IG. Schneider, ἑξ ἀλίης 'e mari' Scaliger, ἑξαπτῆς
 'pilus ad arundinem alligatus' Reiske, ἀμνείης Heck., qui
 priorem suam coniecturam Ἐξαμίη σ' (ut Ἐξαμίης nomen
 piscatoris esset scribereturque πενέστ. cum G.) ipse improba-
 vit | ἐκ τριχὸς P Pl; ἴσως εὐτριχος ἤγουν (ἡ sch.^w) καλὰς τρι-
 χας ἐχούσης (sic) δόνακος sch.^B | interpunctionem in fine versus
 om. P Pl^M, pleniorē adhibuerunt Pl^E 5 cf. Theocr. 21, 43:
 ἐκ καλάμων δὲ πλάνον κατέσειον ἐδωδήν | εἰ δ' ἄρ' ὁ τ' (ἄρ ex
 ἄρ s. ἄρ? cr.) P | φόνιον πλάνον 'fraudem letalem' (πλ. pro sub-
 stant. accipiens) interpretatur Mein., sed (cum adiectivo πλάνον)
 idem praefert φονίου (cl. Opp. Cyn. I 56, Hal. IV 43 ὑπ' ἀγκί-
 στροιο δαφοινοῦ), φόνιον πλάνος Br. 6 ὀξείην P Pl, ὀξυίνην
 — πάγην (de arundine intellegens) et οἰσύνην olim. Mein. |
 ἐρυθρὴν φυκίς P, cr. Pl | ἔφριξε P Pl 'tremulo motu lineam con-
 cussit' Jac., 'acutum dolum (sc. hamum) tremuit' Herm.; hamum
 dici consentit Heck. cl. VI 192, 4 (ἄγκιστρον, κρυφίην εἰνα-
 λίοισι πάγην); ἔθριξε 'demessuit' Reiske, (ὀξείην) ἔβρυξε Mein. |
 (ἔφρ.) ῥάχιν Toup (cl. Aristot. apud Athen. 319 C ἀκανθοστεφῇ
 φυκίδα) 7 ἀγνυμένη δ' ὑπ' ὀδόντι P ἀγνυμένη δ' ὑποδύντα
 Pl, γρ. δ' ὑπ' ὀδόντα sch.^B; ἀγνυμένη (Brod.) δ' ὀδύνῃσι Ca-
 saub., (δακνομένη δὲ τὸν ἄνδρα et) οἰχθυμένη δ' ὑπ' ὀδόντα
 Reiske (ἀγρομένη Schneider hoc partic. ad ἀγρεῖν referens) |
 ἄλματι (' rest. C) P | post λάβρῳ perperam interpungit Pl^M |
 'λάβρῳ Πίνδαρος ἀντὶ τοῦ ὑψηλοῦ ἐνόησεν· εὖ (l. σεῦ) δὲ πάτρα

703. ΜΤΡΙΝΟΤ.

C. Pl

Εἰς Θύρσιν τὸν | κωμήτην, δὲ ἐπαινεῖ | Θεόκριτος
ὁ Δωρικός.

L

Θύρσις ὁ κωμήτης, ὁ τὰ νυμφικὰ μῆλα νομεύων,
5 Θύρσις ὁ συρίζων Πανὸς ἶσον δόνακι,
ἐνδιος οἴνοπότης σκιερὰν ὑπὸ τὰν πίτυν εὔδει·
φρουρεῖ δ' αὐτὸς ἐλὼν ποιμνία βάκτρον Ἔρως.
<ᾧ Νύμφαι, Νύμφαι, διεγείρατε τὸν λυκοθαρσῆ
βοσκόν, μὴ θηρῶν κύρμα γένηται Ἔρως.>

5

M 41^v

704. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Pl

10

Ἀδηλον ἐπὶ τίνι.

L

Ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθήτω πυρί·
οὐδὲν μέλει μοι· τὰμὰ γὰρ καλῶς ἔχει.

M 32^r

χειριάδες (cr. Χαριάδαις) τε λάβρον ὑπερεῖσαι λίθον μοι (sc. Μοισαῖον) sch.^B (cf. Pind. Nem. VIII 47 et sch.^w) p. 483, 8 cf. 504, 7 ὀλισθηρὴ γὰρ — ὥχετ' ἐπὶ στεινὸν παλλ. φάρυγα, unde noli ὀλισθηρῶν in -ρὴ mutare | φαρύγων ex φαρύγγων cr. Pl^M | fragmento Phil. (699—702) adnectitur unum ep. Phil. inverso ordine litterali; duorum, quae sqq., prius Philippeae cor. f. non est ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 23 (εἰς ποιμένας, Pl^E c. 26), 5; cf. Schochi vers. ap. Rub. Gr. Ep. p. 63 (n. XI), 138, 273 (praef.) 2 θύρσην L | κομήτην¹ (cum eraso accentu supra litt. o) P 2 sq. επ. θεοκριτος ο δωξ¹ (δωρι¹κος¹ potius quam δωρι¹ευσ¹) L 4 sqq. tertium dist. om. P, add. Pl; ep. non sepulcrale, sed in imaginem Thyrsidis sopiti compositum ex falsa vocis εὔδει (vs. 3) interpretatione epitymbiis accessisse vidit Jac. (cf. etiam Dilthey de epp. syll. p. 18, Weiss. p. 46) 4 τὰ νυμφικὰ P: cf. Antonin. Lib. 22 (Κέραμβος), 2 sq.; gregum curam pastori deferunt nymphae αἰπολικάλ νόμια: v. Orph. h. 51, 12 (μεσαμβρινὰ Reiske)

6 οἴνοπότη P οἴνοπότῃ (σ alio atram. superscr.) Pl^M -πότης Pl^E | ὑποτὰν P ὑπὸ τὴν Pl (sed τὴν ex τὰν cr. Pl^M) | εὔδει P 7 ἐλὼν P; Ἔρως — ἐλὼν sede verborum conversa Peerlkamp | ποιμένι Bothe | βάκτρ¹ C -τραν (vix -τρων) A^{ar} (supra ο eadem litt. vel prosodia vid. erasa esse) 8 λυκοθαρσῆ: cf. Hesych. s. hac voce 9 imitatur Myrinus Od. ε 473 μὴ θήρεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένωμαι | noli θηρσὶν reponere | γένηθ' ὁ ἔρ. Pl, cr. Br. (an ὁ κόρος?) || 10 sqq. Pl^M III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 29 (Pl^E c. 6, 30); exstat dist. in Stob. Ecl. 2, 7, 13 p. 121, 12; iambum

705. ἈΝΤΙΠΛΑΤΟΥ.

C

Στρουμόνι καὶ μεγάλῳ πεποτισμένον Ἑλλησπόντῳ
 ἡρίον Ἡδωνῆς Φυλλίδος, Ἀμφίπολι,
 λοιπὰ τοι Αἰθιοπίας Βραυρωνίδος ἔχνια νηοῦ
 5 μίμνει καὶ ποταμοῦ τὰμφιμάχητον ὕδωρ,

priorem affert Suet. Ner. 38, Suid. s. v. Τιβέριος, Dio Cass. 58, 23; idem est in Anecd. Par. I 398, 29, in proverb. append. 2, 56 (cf. praeterea Cic. de fin. III 64, Sen. de clem. 2, 2); alterum iambum exhibet Iulian. or. VIII 242 B p. 484, 10 auctoris indicem om. P; ἀδέσπ. tantum Pl^M, οἱ δὲ Νέρωνος perperam add. Pl^E (cf. Suet. l. c.: 'dicente quodam ἑμοῦ — πυρί, immo, inquit, ἑμοῦ ζῶντος'), priorem vs. Tiberio in ore fuisse tradunt Suid. Dio, 'vulgarem quendam versum Graecum' vocat Cic.; senarios ex Euripideo Sisypho sive Bellerophonte sumptos esse opinatur Fabricius, ad fr. trag. Graec adespota (n. 513) refert N.² 11 lemma ἄδ. ἐπὶ τινι adposuit L 12 μειχθήτω Nauck | πυρί (cum accentu inducto supra v) Pl^M 13 οὐθεν Stob. Iul. | ταμὰ P ||

1 sqq. ap. Buh. p. 159 (n. 123); cf. Polystрати ep. de Corintho deleta et epp. coronae Phil. IX 151 (Ant.); 101, 104 (Alphei); 103 (Mundi); 284 (Crinag.); 423 (Bianoris); haesitavit in ep. interpretando C, qui nomini auctoris haec subiunxit: ζτ. τὸ ἐπίγραμμα | οτι δυσνόητόν ἐστι (i. e. ἔστι) | «καὶ ἑσφαλμένον; erasit C pristinum lemma, cuius ex incertis reliquiis indicem huius fere sententiae 'εἰς Φυλλίδα | τινὰ τελευτήσασαν' a lemmatista scriptum fuisse suspiceris; de Phyllidis obitu sepulcroque cf. Hyg. fab. 59, Ov. ep. her. 2 1 ep. est Thessalonicensis: cf. 390, 2 2 πεπολισμένον P -πολισμένη Bentley -πολισμένον Reiske -ποτισμένη Heck. -ποτισμένον Dübner | ἑλλησπόντῳ P: cf. Heck. ep. crit. Philol. IV 486 3 cf. 396, 1; Coluth. 213 αἶψα δὲ — Φυλλίδος ἀντέλλοντα φιλήνορος ἔδρακε τύμβον κτλ. | ἡρίονηδωνῆς (ἢ ex ἡ? C) P Ἡδωνῆς Bentr. | ἀμφιπόλει ('AC) P (Ἀμφίπολε ap. Buh.), cr. Bentr. (qui primo πεπολισμένη — Ἀμφιπόλει tentaverat) 4 λεπτά Jac.; λειτά speciose Dilthey; οἷά ci. (cf. μοῦναι μίμνομεν IX 151, 7 Ant.) | αἰθιοπῆς ('C) P, cr. Bentr.; de Diana Aethopia cf. Rev. des ét. gr. V 1892, 413 (Steph. Byz. s. v. Αἰθίοπιον, Call. fr. 417, A. P. VI 269) | Βραυρωνίδος: Ant. dicit Amphipolitarum Dianam Ταυροπόλον | ἔχνια, νηῶι (virgula ad distinguenda voc. utens) C ἔχνιαι (? non ἔχνια) ἡώ A^{ac}; ἔχνια (cf. VI 58, 4) νηῶ Iensius, — νηοῦ Bentr. 5 (πὰρ ποταμοῦ τ' olim Bentr.) | ταμφιμάχ. A τ' ἀμφ. C | post ὕδωρ (cf. 700, 2) alterum erasum est, alterum restat signum ep. finiti

τὴν δέ ποτ Αἰγείδαις μεγάλην ἔριν ὥς ἄλιανθες
τρῦχος ἐπ' ἀμφοτέραις δερκόμεθ' ἡϊόσιν.

706. ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.

Εἰς Χρύσιππον | τὸν φιλόσοφον.

C

L

ἔ'Ιλιγγίασε Βάκχον ἐκπιὼν χανθὸν

Χρύσιππος, οὐδ' ἐφείσατο

οὐ τῆς στοᾶς, οὐχ ἧς πάτρας, οὐ τῆς ψυχῆς,

ἀλλ' ἦλθε δῶμ' ἐς Αἶδεω.

Fr. Cor. Mel.

707. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

C

epp. 707—740

Εἰς Σωσιθέου τινὸς | τάφον ὑποκρι|νομένου τὰ ἐν

LC

11

ταῖς | τραγωδίαις | φερόμενα.

C

Κῆγὼ Σωσιθέου κομέω νέκυν, ὅσσον ἐν ἄστει

ἄλλος ἀπ' αὐθαίμων ἡμετέρων Σοφοκλῆν,

1 ante vs. exstat not. init., ζτ̃ et ἄδηλον ἐν (ἐπὶ?) τίνι tertio disticho adscr. L | τήνδε πότ' P | cf. IX 103, 6 τῶν ἐν ἐμοὶ μεγάλων τοῦνομ' ἔχουσα μόνον | αἰγείδεσιν ex αἰγίδ. cr. C (Αἰγίδεσιν ap. Buh.), Αἰγείδαις (Wesseling) et Αἰγειδέων Bentl. (Ἀργιλίοις mendoso apogr. deceptus Boivin) | ἄλιανθεις P, ἄλιανθες (cf. V 227, 3) Boiv. Wesseling ('tamquam pannus purpureus, splendidae olim vestis frustum' Jac.), ἀλινηχῆς Bentl. (ἀλλ' ξανθὲν invitis num. Toup) 2 ἐπαμφοτέραις P || 3 sqq. ep. est apud Diog. Laert. VII 184, in ap. Buh. p. 150 (n. 86), apud Ir. p. 103 inter Laertiana (post ep. quod exhibet Diog. VII 176, ante A. P. VII 106) 3 Diog. sibi ep. vindicat: 'καὶ ἔστιν ἡμῶν εἰς αὐτόν' Diog. l. c. 4 cf. quae de philosophi morte Laert.

VII 184 tradit; εἰς χρύσιππ̃ τον φ. L, <ζτ̃> × τὸ | μέ|τρ|ον in ultima marginis ora adpinxit C 5—8 ep. τρίστιχον est in P, ubi alter vs. ab οὐδ' ἐφ., tertius a verbis οὐ τῆς ψυχῆς incipiunt; τετράστιχον rest. Salm.: senarium claudum excipit dimeter iambicus 5 ἐλιγγίασε P (ἦλ. Ir.) | χαλν̃δὸν D.^B 6 χρύσιππος in fine primi vs. scr. A | ἐφείσατο P ἐφείσατο D.^{P.Q.H.B} (ἐφείσατ' Salm.)

7 οὐ (non οὐδέ) τῆς στοᾶς D.^{P.Q.H.B} cum P | οὐχῆς πάτρας P οὐχ ἧς (οὐδ̃' ἧς D.^{P.Q}) πάτρης D., οὐ τῆς πάτρας Jac. 8 ἀλλῆλ-θε P | ἀἶδεω (ε non refecisse, sed ex ι corr. vid. C) P, ἀἶδεω (ex ἄδεω fecit) D.^B ἀἶδαο D.^{P.Q} || 9—p. 499, 6 fr. Mel. incipit ab

epp. in poetas 707—709, cuius generis sequuntur et 713—716 et 718sq., interpositis epp. in virgines 710—712 et in venatorem 717

9sqq. ap. Buh. p. 159 (n. 124) 10sqq. tria epp. olim erant pro

Σκιρτὸς ὁ πυρρογένειος. ἐκισσοφόρησε γὰρ ὦνήρ
 ἄξια Φλιασίων, ναὶ μὰ χοροῦς, Σατύρων
 κῆμὲ τὸν ἐν καινοῖς τεθραμμένον ἤθεσιν ἤδη 5
 ἤγαγεν εἰς μνήμην πατρίδ' ἀναρχαῖσας,

uno; ut peculiare ep. scriptam erat primum dist. itemque alterum, tertium effecerant tria dist. (v. 5—10); inde erasa et clausula in fine vs. secundi et quae incipientis ep. indicia erant ab initio vs. tertii et quinti; tres adposuerat notulas L, quarum mediam erasit C, primam et tertiam idem adauxit; alterum enim lemma, quod L adposuerat ad vs. 3 sq., sed C supplendi tituli prioris causa (10 sq.) erasit, dignosci potuit hoc: εἰς σκιρτὸν τὸν (s. *τινα*) *πυρριγένειον*; ad vs. 5 sqq. adnotavit L: ἔσφαλται τὸ ἐπί-γραμμα ✕ ζτ, infra quae παντάπασιν add. C (in litt. erasis et nunc plane incertis); ζτ adpictum est et versui primo et tertio (a C) et sexto (ab L), praeterea signum ✕ bis (infra vs. 6 et 8) in

m. exstat p. 486, 10sq. verba εἰς σοσιθέον τιν' scr. L, τάφον refecisse vid. C, qui cetera ὑποκρινόμεν τ' ἐν ταῖς τραγωιδίαις φερόμενα partim in ras. add. (cf. quae de eraso lemmatistae titulo monuimus) 12 κῆγῶ (κ C, eandem litt. scr. A^{ar}) P; satyrus, Sositheus in tumulo, quem extra urbis moenia constructum vult Dioscor., collocatus, tragicae Pleiadis poetam propter veteris fab. satyricae instaurationem ita celebrans inducitur, ut Sophoclem verbis (Dioscor. VII 37) efferenti satyro illi, qui sepulcri Sophoclei custos in urbe siti fingitur, quodammodo respondeat (de Sositheo cf. Wieseler stud. Gott. 1847, 617, Susem. 270) | κομέω, νέκυν (prius κ refecit C; virg. add., ne κομέων legeretur)

P | (γένυν ap. B.^m) | ἐν ἄστῃ (" rest. C, εἰ add. L) P; Sositheum, utpote qui agrestiori studuisset Musae, rure sepultum fingi monuit Welcker (cf. Diog. L. VII 173) 13 ἄλλον — σοφοκλῆς (C, -κλῆς A^{ac}) P, ἄλλον — Σοφοκλῆν Reiske, ἄλλος — Σοφοκλῆν Br. (Σοφοκλῆ Bothe), ἄλλον ὅπ' — Σοφοκλῆς Naeke | ἀπανθαίμων P (ὀμαίμων ap. B.^m) | ἡμετέρων A^{ac} ἡμέτερον Heck.

1 σκιρτὸς P (σκιρτῖς, σκιρτητής ap. B.^m) Σκίρτος Reiske; nomen Satyri est apud Nonn. D. XIV 111 (καὶ Σκιρτὸς ἐκώμασε), ut σκιρτητής modo Dionysi (cf. Orph. Hymn. in Dion. 45, 7) modo Satyri cognomen est (cf. Mosch. 6, 2 ἤρατο δ' Ἀχὼ σκιρτατᾶ Σατύρῳ) | πυρριγένειος P πυρρογ. ap. B.: cf. IX 99, 1; de variis satyrorum personis Poll. IV 142 Σάτυρος πολίος, γενειῶν, ἀγένειος; Wieseler p. 717 | ὦνήρ P 2 ναὶ (s. ναῖ) μὰ (C erasa prosodia pristina) χοροῦς nulla interpunctione P; genitivum Φλιασίων σατ. cum χοροῦς iungi vult Br., cum ἄξια Jac. 3 κῆμὲ P | τεθραμμένον Wieseler (τετραμμένον Iensius) |

καὶ πάλιν εἰσώρμησα τὸν ἄρσενά Δωρίδι Μούσῃ
 ῥυθμόν, πρὸς τ' αὐδὴν ἐλκόμενος μεγάλην
 ἔσπετό μοι θύρσων τύπος εὖ χερὶ καινοτομηθεὶς
 P 319 τῇ φιλοκινδύνῳ φροντίδι Σωσιθέου.

10

5

708. ΤΟῦ Αὔτοῦ ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

C

Εἰς τινὰ κωμωδιογράφον.

[ὑπολαμβάνω δ' ὅτι εἰς τὸν | αὐτὸν Σωσίθεον.]

LC

Τῷ κωμωδογράφῳ, κούφη κόνι, τὸν φιλάγωνα
 κισσὸν ὑπὲρ τύμβου ζῶντα Μάχωνι φέροις·

(ἐν ἡθεσιν) 'τῆς νέας τραγωδίας, τοῦ καινοῦ θεάτρου' ap. B.^m
 p. 487, 3 sq. (ἡγαγ' ἐς ἡμετέραν πατρίδ' olim Jac.) | εἰς σκηνὴν
 Naeke | πατρὶδ' (ιδ' in litt. erasa fort. κ s. ν L, πατρὶκ' ? A^{ar})
 P | ἀναρχαῖ*σας, C (÷ et ζτ in m. L), ἀναρχαῖας A^{ar} (÷ ad-
 posuit C infra vs.), πατρίδος ἀρχαῖας Emperius | πατρίδα cum
 participio ἀναρχ. iungunt Jac. Herm. 'me in memoriam morta-
 lium revocavit patriamque (Alexandriam) ad antiquitatis exem-
 plum conformavit' Herm. ('patriam vetusto dramatis satyrici
 genere instruxit' Jac.); contra πατρίδα (malim πάτρι') cum ver-
 bis ἡγαγεν εἰς μν. et ἐμὲ cum ἀναρχ. iunxit Heck., cf. ap. Buh.^m:
 'πάλιν ἀρχαίζειν ἐποίησεν ἐμέ'; Athenas, non Alex. dici putat Wies.

1 πόλιν P πάλιν Reiske | εἰσώρμησα (cum accentu deletō
 supra ι, εἰς. A^{ac}) P -σε ap. Buh.^m (Herm., Heck., Mähly);
 intransitive ('the Satyr runs or bounds') verbum accipit Ellis,
 qui τὸν ῥυθμόν vel ad ἐλκόμενος vel (cum Reiskio) ad πρὸς
 referendum censet; accusativus cum εἰσώρμησα iungendus videtur

2 ῥυθμόν ('C' A) P | πρὸς ('C) τ' αὐδὴν P | ἐλκόμενος praece-
 denti verbo (εἰσώρμησα) adiungunt Jac. Ellis, sequentibus
 applicant Herm. alii 3 ἐπτά δέ μοι (μ corr. ex β?) ἔρσων
 τύπος οὐ χερὶ P; (ἐλκόμε.) ἐπταδύμων ἄστρον τύπος Heck. (qui
 a Diosc. Pleiada tragicam dici cogitans verbum quale εὐημέρει
 in corruptis οὐ χερὶ latere suspicatur), ἐπταδύμῳ θύρσῳ (s. διάσῳ)
 τύπος (s. τύπον), οὐχ ἐνὶ κ. ('a mode cut to a new pattern not
 with one th., but with seven') Ellis; εὐαδεν ἡρώων τύπος ἐν
 χορὶ s. ἐν χορῷ κ. Salm. (οὐχ ἐνὶ κ. praetulit Naeke), εὐαδέ μοι
 θύρσων κτύπος οὐρεσι s. ἐν χερὶ Jac. (— τύπος ἐν χερὶ Herm., qui
 ἐλκόμενος in constructione mutata cum εὐαδέ μοι iunxit: 'ad
 sonoros versus saltans renovatos manibus teneo thyrsos', —
 τύπος οὖν χερὶ κ. olim Heck.), εὐαδέ μοι θ. κτ. εὖ παρακαι-
 νοτ. Herw.; ἔρσων τ. οὐ χερὶ servat Wieseler (πρὸς δ' αὐδὴν ὁ

οὐ γὰρ ἔχεις κηφῆνα παλίμπλυτον, ἀλλὰ τι τέχνης
 ἄξιον ἀρχαίης λείψανον ἠμφίεσας.
 τοῦτο δ' ὁ πρέσβυς ἐρεῖ· 'Κέκροπος πόλι, καὶ παρὰ Νείλω
 ἔστιν ὅτ' ἐν Μούσαις δορυμὸν πέφυκε θυμόν.' Pr. 37

5

709. ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

C

Σάρδιες ἀρχαῖαι, πατέρων νομός, εἰ μὲν ἐν ὑμῖν
 ἐτρεφόμαν, κέρνας ἦν τις ἂν ἢ βακέλας

κτύπος αὖ μεγάλην ἐπλάσε τῶν θυρῶν τρόπον οὐχ ἐνὶ καινοῖ.
 Mähly); ἔσπετό μοι (s. ἔπλετ', ἔπτατ' ἐμοὶ et ἔσπεθ' ὁμοῦ) ego ci.
 p. 488, 4 τῇ (~ A C) P || 5 sqq. ap. Buh. p. 160 (n. 125); ep.

exstat apud Athen. 241 f 5 διοσκορί C, nom. auctoris om.
 Athen. 6 sq. lemma scr. L, sed corrigere studuit C 6 εἴς
 τινὰ (' C) L | κωμωδιογράφον (C - <δι>δάσκαλ'ον' fort. L^{ar}) P

7 ὑπολ. L ὑπόλ. C | τὸν αὐτὸν σωσίθεον, C ἀριστοφάνην? L^{ar};
 Machonis poetae comici sepulcrum Alexandrinum hoc epi-
 grammate inscriptum fuisse monet Ath. l. c. ('Μάχων ὁ κωμω-
 διοποιὸς — ἀπέθανεν ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐπιγέγραπται αὐτοῦ

τῷ μνήματι'); lemmati C add. haec: ζτ κανταῦ (καὶ ἐνταῦθα:
 cf. ad ep. 707) τὴν ἐννοίαν δια τα σφάλματα 8 κωμωδ. P |
 φιλαγῶνα P^{pc} (* ex acuto fecit C repetitque in fine vs., φιλαγ-
 ῶνα s. φιλαγῶνα P^{ar}), φιλάγ. (non φιλαοιδόν) Ath.^A 9 cf. VII 22
 (Sim.); 23 (Antip.); 24; 31, 7 (Diosc.) | ὑπερτ. P | ζῶντι Ath.^A |

μάχων P (signum ÷ et κ L, not. ∝ in m.ⁱ C), μάκωνι ap. B.^t
 μάκωνα ap. B.^m, Μάκωνι Ath.

1 ἔχει σφῆναγε (potius quam σφήναγε) P ἔχεις κηφῆνα Ath.;
 fucum Reiske recte interpret. plagiarium compilatorem (cf.
 etiam Hes. Th. 599 ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶν-
 ται) | παλίμπλυτον (λα, C, incerta vetustior scriptura: nec
 πολ- nec πουλ- vid. fuisse) P (πολύπλ. ap. B.), cum C congruit
 Ath. | ἀλλὰ τί (' C) P ἀλλ' ἄρα Ath. | τέχνη P (τέχνας ap. B.)
 τέχνης Ath., cf. 355, 3 2 in m.ⁱ not. ∝ adpinxit C | ἀρχ. voce
 priscae comoediae Att. sectator vid. significari, cf. Susem. I 265 |
 ἠμφίεσας (' C) P ἀμφίεσαι Ath.^A ἠμφίεσαι Kaib.; cf. IX 89, 6
 3 του τοδὲ P^{pr} τοῦ τοδὲ A^{ar} τοῦτο δ' ὁ Ath. (δὲ Mein.) | ἐρεῖ (~ rest.
 C) P Ath. (ἐρεῖς ap. B.) | πόλει Ath.^{A.C} | καὶ παρὰ Νείλω (' C) P:
 cf. αἰ παρὰ Νείλω 166, 3 (Diosc.) 4 ὅ τ' P | φυτόν Ath.; θυμός
 (* C qui signum in fine vs. repetit, θυμός A^{ar}) P, θυμόν ap.
 Buh. (Reiske), cf. Quintil. Inst. XII 10, 25, Lucian. de hist. con-
 scrib. 15 (θυμόν τοῦ Ἀττ.) || 5 sqq. ap. Buh. p. 160 (n. 126); ep.
 exstat apud Plut. de exil. 599 E 5 Aetolo trib. Br. (Magnetī Wei-

χρυσοφόρος ῥήσων καλὰ τύμπανα· νῦν δέ μοι Ἀλκμᾶν
οὔνομα, καὶ Σπάρτας εἰμὶ πολυτρίποδος·
καὶ Μούσας ἐδάην Ἑλικωνίδας, αἶ' με τυράννων 5
Θῆκαν Δασκύλεω μείζονα καὶ Γύγεω.

gand); nom. auctoris om. Plut. | ἀλεξ. et λξτ οτι εσφαλτ'αι | Γκαλ' ἔστιν αδια | νόητον scr. C eraso lemmate, quod L addiderat; verba dignoscebam postrema lemmatis haec: ῥήσωνά τινα (non ῥήσσονται, v. ad vs. 3) Θυρσοφόρον | cf. ep. VII 19 p. 489, 6 σάρδιαι (εσ C cum Plut.) P | ἀρχαῖαι (ex -αῖαι cr. A) P ἀρχαῖος Plut. (cf. IX 423, 1; 645) | νόμος P Plut., νομὸς ap. Buh.^m 7 ἐλτρεφόμαν C ἔστρ.? A^{ar}, ἐτρεφόμην Plut. | κέρνασῃ στισαν (* ex acc. C) ἦ (" rest. C) μακέλας P κέλσας ἦτισ ἀνὴρ μακέλας Plut. | κέρνας s. κερνᾶς Lob. alii (qui de Rheae ministro interpretantur cl. Poll. IV 103 τὸ κερνοφόρον ὄρχημα ὠρχοῦντο λίκνα ἢ ἐσχαρίδας φέροντες· κέρνα δὲ ταῦτα ἐκαλεῖτο, Athen. 476 f, 478 d, 629 d μανιώδεις δ' εἰσὶν ὄρχήσεις κερνοφόρος κτλ., v. Lob. Aglaoph. 27): f. κερχνᾶς (cf. O. Rubens. de κέρχνων forma et usu sacro, Mitth. des arch. Inst. 23, 271); perperam ci. κερνᾶς Reiske, κελλᾶς ('oculo minore et lusco' cl. Pers. 5, 186 Visconti) Salm., κέλμης (cl. Zenob. IV 80) Ursinus | ἥς (Mein.) s. ἥ τις ἂν Reiske, ἥν τις ἂν Salm., εἷς τις ἂν (et vs. 3 ῥήσων, quod ci. Méziriac) Heck. | μακελᾶς ('ligonarius') Reiske, βακέλας (idem qui βᾶκηλος vocatur apud Lucian. Eunuch. 8 τὸ δὲ τοῦ εὐνούχου καὶ τῶν βακήλων χειρὸν εἶναι, Luc. Cronosol. 12 ὡς ἀγείροιεν τῇ μητρὶ σὺν αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις βᾶκηλοι γενόμενοι) Ursin., ('castratus') Salm.; μακέτας (cl. Athen. 198 e) Heck.

1 Θυρσοφόρος Heck. (quae coniect. firmari vid. lemmatistae titulo, cf. ad p. 489, 5) | ῥήσων (prius σ inseruit C) P | λάλα τ. Mein. | νῦν δε A^{ac} | Ἀλκμᾶν Plut. ἄλλο P 2 οὔνομ' ἐκ ('AC) P οὔνομα καὶ Plut. (οὔν. κᾶκ apogr.); οὔνομ', ἐπεὶ? | πολυτρίπ. (cf. Pind. Isthm. I 19) P πολίτης Plut. (πόλεως τρόφιμος Capellmann) 3 ἐλικωνίδας P Ἑλληνίδας Plut. | αἶ' (" in ras. C) με P 3 sq. δ' ὕσχύλεω (α C) P Δασκύλεω Plut., Κανδαύλεω Bendl. (ne fingeretur a poeta Δασκύλης tyrannus Lydiae, si quidem Gyges regnavit, non item eius pater Δάσκυλος); genetivum Δασκύλεω tuetur Mein. anal. Alex. p. 210 | κρείσσονα Plut. | Γύγεω P Plut.; correptam primam vocis syllabam, quae ceteroqui producitur, non admittit Jac., trisyllabae formae vindicat Heck.: τύραννον (Mein.) Θῆκαν καὶ Γύγεω (spondei loco) μείζονα Δασκύλεω transponit Jac., τυράννω Θῆκαν Δασκυλίδεω μ. καὶ Γύγεω Heck. | in fine hexametri (μ adpinxit C, pentametri c β μ (σημείωσαι ὥραϊον) L (cf. ad 551, 7) ||

710. ἩΡΙΝΝΗΣ [ΜΙΤΤΛΗΝΑΪΑΣ].

C

Εἰς Βανκίδα τὴν | <Τηνίαν>, |

Ἡρίννης δὲ συν|εταιρίδα.

L

Στᾶλαι καὶ Σειρῆνες ἔμαλ καὶ πένθιμε κρωσσεΐ,

ὅστις ἔχεις Ἀίδα τὰν ὀλίγαν σποδιάν,

τοῖς ἐμὸν ἐρχομένοισι παρ' ἡρίου εἶπατε χαίρειν,

αἴτ' ἄστοι τελέθωντ' αἴθ' ἑτεροπτόλιες·

χῶτι με νύμφαν εὔσαν ἔχει τάφος, εἶπατε καὶ τό· 5

χῶτι πατήρ μ' ἐκάλει Βανκίδα, χῶτι γένος

Τηνία, ὥς εἰδῶντι· καὶ ὅτι μοι ἅ συνεταιρὶς

Ἡρινν' ἐν τύμβῳ γράμμ' ἐχάραξε τόδε.

1 sqq. ap. Buh. p. 160 (n. 127) 1 Ἡρίννης μιτυλ^N scr. C infra erasa verba ἀρχίου μιτυλ., qui titulus (praeter lemmatistae indicem) fort. ansam dedit perversi nominis adscribendi (gentilis Μιτ. pro Τηνίας); cet. v. ad ep. 712 2 βανκίδα (φρ.? L^{ar}) τὴν μιτυληναϊαν L 3 δὲ συνέτ. (' et ' C) P 4 cf. Weissb. p. 83 | στᾶλαι (diphth. αι corr. factam esse ex α non putaverim) P στάλα Schneidew. (plur. tuetur Bgk, qui columnis duabus Sirenas impositas, in una ep. 710, in altera illarum 712 inscriptum putat; cf. Mnas. 491) 5 ὅστις (' C) ἔχ. P ὃς κατέχεις Bgk | αἶδα (acc. rest. C) P (Ἀίδεω ap. B.^m) Ἀίδα Reiske αἰαῖ Bgk αἰθᾶν Ludw. ἄμᾶν FG. Schmidt ἔνδοι Hiller; ὃς δὲ ἔχεις Ἀ. de cinere a Plut. non abrepto olim ci. | τᾶν C πᾶν A^{ar} | ὀλίγαν σποδιάν P (ὀλ. λιβάδα Bgk.: cf. Kb. 696, 8) 6 ἐμοῖς P ἐμὸν Salm. | παρ ἡρίου P 7 αἰτᾶστοι P | τελέθωντα (' C) θετέρωι πόλιος P | τελέθωντ' αἴθ' Reiske (τελέθοντ' ap. B., Br.) | ἑτέρας πόλ. ap. B.^m, ἑτέρων πόλίων (s. πόλιος) Reiske, qui idem ἑτεροπτόλιες restit., ἑτεροὶ πόλιος ('ab urbe alieni') Heck. 8 χῶτι C χῶτι? A^{ac} χῶτι ap. B. | εἰσάν Reiske (Jac. cl. Γ 130) 9 χῶτι utroque huius versus loco P | ὅτι πατήρ Br., qui verba εἶπ. καὶ τό non ad praecedentia refert, sed (pleniore interpunctione post τό sublata) ad seqq. | βανκίδα P, cr. Heringa 10 cf. Suid. s. v. Ἡριννα, Steph. Byz. s. Τήνος, Bgk. P. L. III⁴ p. 144 sq., Sussem. II 527 | signum x in m.ⁱ adpictum itemque in m.^o | τὴνι δώσει δων τι P (τὴνῳ εὐγενὲς ἐντί ap. B.^m, Br.; τῶν Ἰαμιδῶν s. Ἰαμειδῶν ἦν Reiske, κὴν αἰδέω φίλον ἐντὶ primo Jac.) | Τηνία Pauw, Heringa; Τηλία Welcker, Schneidew. | ὥς εἰδῶντι Pauw, Her. (cf. IX 598, 6; Theocr. XV 91; praeit Hom. Z 150, β 111), ὥς δ' εἰδ. proposuit reiecitque Jac. | ἅ συνεταιρὶς A^{ac}, ἅ συνεταιρὶς C

711. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Εἰς Κλειναρέτην, | Νικίππου καὶ Δημοῦς | θυγατέρα,
παρθένον τελευτήσασαν.

Ἦδη μὲν κροκοῖς Πιτανάτιδι πίτνατο νύμφα
5 Κλειναρέτα χρυσέων παστὸς ἔσω θαλάμων,
καδεμόνες δ' ἤλποντο διωλένιον φλόγα πεύκας
ἄξιν ἀμφοτέραις ἀνσχόμενοι παλάμαις,
Δημῶ καὶ Νίκιππος· ἀφαρπάξασα δὲ νοῦσος
παρθενικὰν Λάθας ἄγαγεν εἰς πέλαγος.
10 ἀλγειναὶ δ' ἐκάμοντο συνάλικες οὐχὶ θυρέτρων,
ἀλλὰ τὸν Ἀίδεω στερνοτυπῇ πάταγον.

eademque (non συνεταιρ., ut in lemm.) scr. L in m^o, cr. apogr.; cf. Er. fr. 1 ἐμὰν ἀδειῶν ἑταίραν p. 491, 11 ἤρην (spir. rest. C) P | (verba σημείωσαι ὥρ. non ad hoc ep., sed ad praecedentis dist. ultimum adpicta, cf. ad p. 490, 3 sq.) ||

1 sqq. ap. Buh. p. 160 sq. (n. 128); cf. Kaib. 468, A. P. VII 182 sq., 185, 367 1 Sidonio trib. Setti 2 κλειναρέτιν L; cf. Ar. Eccl. 41

δημ^υ (cf. VI 174, 3 Sid.) 3 παρ^θ τελ^τ L 4 ἡδη P | κρο-
κόεις ex κριζ. cr. C, cf. X 21, 3 (τὸν ἡμίσπαστον ἀπὸ κροκέων
ἐμὲ παστῶν) | πιτανάτιδι (· supra vocem et in m^o L, ' C) P; Πι-
τανίτις νύμφη Steph. Byz. (Antipatri, ut vid., verba spectans) s. v.
Πιτάνη (unde f. corrigendum Πιτανίτιδι, cf. tamen Pausan. III
14, 2, Hesych. s. v. Πιτανάτης) | πίτνατο (· in erasa pros. C, * add.
idem) P | νύμφα A -φαι C 6 κα*δλεμόνες C καὶ δόμον εἰς A^{ar} |
ἤλποντο (· C: pristinae prosodiae erasae sunt, nec vid. olim litt.
ε fuisse supra η) P | διωλένιον (Salm.) A^{ac} δι' ὠλένιον C διω-
λένιοι Schneider διωλύγιον Heringa (διπλᾶν ὅσον οὐ Reiske) |
πεύκησ P -κας Reiske 7 ἄψιν P ἄψιν edd. omnes; ἄξιν
scripsi: cf. Bacch. 145 ἀνέχων π. φλόγα πεύκας ἐκ νάρθη-
κος αἰσσει (Nub. 1299 ἄξις) 8 δημῶ C -μῶ A^{ac} Δαμῶ
Br. | ἐφαρπάξασα A ἐφ' ἄρπ. C, cr. Reiske 9 εἰς πέλ.: cf. 498, 8
(Ant. S.); 716, 2 10 ἀλγειναὶ (· C, nec aliam litt. vid.
scripsisse, sed -να legisse A) P | ἐκάμαντο P, cr. apogr. |
συνάλ. A σὺν ἄλ. C | οὐχὶ C οὐχι A^{ac} (ἄγχι Heringa) | οὐχὶ χο-
ρεῖαν Reiske 11 ἀλλὰ (· C) τὸν P (ἄλλαστον Ἀίδα στερνοτυ-
πεῖς θάλ. Her.) | θάλαμον P ἰάλεμον Reiske πάταγον Salm.,
cf. VII 182, 4 | in fine vs. supra lemma ep. seq. adpictum est
τ δ μ (μ C, eandem litt. L^{ar}), sc. σημείωσαι ὥραϊον (lineolis
supra c et μ adpictis iunxit C duas litt. voce ὥρ. separatas)

712. ἩΡΙΝΝΗΣ.

C

Εἰς Βανκίδα τινὰ νύμφην ἐν τῷ θαλάμῳ |
τελευτήσασαν.

L

Νύμφας Βανκίδος εἰμί· πολυκλαύταν δὲ παρέρπων
στάλαν τῷ κατὰ γᾶς τοῦτο λέγοις Ἀίδα·
'Βάσκανος ἔσθ', Ἀίδα.' τὰ δέ τοι καλὰ σάμαθ' ὁρῶντι
ῶμοτάταν Βανκοῦς ἀγγελέοντι τύχαν,

1 sqq. ep. est in ap. Buh. p. 161 (n. 129) 1 nom. ἡρ.
lemmati subiunxit C; de auctore ep. cf. Bennd. p. 6, Dilthey
Ann. dell' Inst. 1869, 28, Reitzenst. p. 143, Susem. II 527
2 sq. duplici lemmate ep. instruxit L, alterum scr. p. 319 (l.
2 sq.), alterum ad vs. quintum (in nova p.) hoc 'εἰς τὴν αὐτὴν
βανκῆ (sc. -κω); de notula extremo versui ep. praecedentis adiecta
cf. ad p. 492, 11 2 βανκι^δ et τῷ θαλάμῳ L; cf. epp. 182 (Mel.),
185 (Ant.), 188 (Anton. Thall.), 367, 13, quod ex Erinnae epi-
grammate pendet 4 βανκίδ^ος (-δασ? A^{ar}) P | εἰμί^χ (' A ' C) P
ἐμὶ Br. ἡμὶ Bgk | πολὺκλαυτον Reiske | παρέρπων A, in -πῶν mut.
L, qui litt. ν add. nec huius litt. signum delevit 5 καταγᾶς P |
αἶδα (spir. et litt. δα add. L) P 6 cf. VII 13, 4 | βάσκανός P:
cf. Oppiani vit. W. 66, 35 βάσκανος ἐξήρπαξε μίτος (Pr. 36), VII
328, 3 (β. δαίμων), Kb. 569; 345 | ἔσθ' C (ἔσσι? A^{ac}) 6 sq. τὰ δέ τοι
καλὰ ταμεθορῶντι (A, τὰ μεθ' ὁρ. C) ὅμματάτα (' A C; τὰ C, ταὶ s.
ταὶ A^{ar}) β. ἄγ. (' in ras. C) τύχαι (C, τύχα? A^{ac}) P; ep. esse generis
demonstrativi e duplicis formae (Βανκὼ et Βανκίς) usu colligendum
vid. Welckero (Βανκὼ matrem defunctae appellatam esse per-
peram statuunt Toup, Br.); corrupta verba cod. varie tenta-
verunt, τύχαι retinet coniectura quae in ap. B.^m exstat impro-
babilis ('τὸ δέ τοι μάλα κῆν Ἀχέροντι Βανκίδος ὀμότηται s.
ἁμότηται ἄγ. τύχαι'), in ceterorum coniecturas admissa est Sal-
masii emendatio 'B. ἄγ. τύχαν'; idem Salm. ὀμοτάταν rest.
(ἁμματα τὰν exhibet ap. B.^t); τὰ γέ τοι καλὰ τῷ καθορῶντι
(s. ποθορῶντι) ὅμματα τὰν B. Reiske (τὰ δέ et τῷ μ' ἐφορῶντι
Heringa), τὰ δέ τοι καλὰ μεν ποθορῶντι — ὅμματα τὰν
Toup, — σάματα τὰν Jac.; τὰ δέ τοι καλὰ — γράμμαθ' ὁρῶντι
ὦμ. Welcker, — σάμαθ' ὁρ. ὦμ. Jac., — κᾶμ' ἐφορῶντι γράμ-
ματα τὰν ('si etiam ab altero latere cippum inspicias') Heck.;
τὰ δὲ ποικίλα σ. Jac. (Bgk), τὰ δέ (malis τάδε) τοι τὰ χαράγμαθ'
Purgold, τὰ γὰρ ἐγκεκολαμμέν' Sitzler; τάδε δ' οἷ κα μνάμαθ'
ὁρῶντι Tucker (τάδε τ' οἷ κα μνάματ' ὁρῶντι Mackail); τὰ δέ
τοι κᾶλ' ἀγάμμαθ' ὁρ. Dilthey; fort. τὰ δὲ δείκελα τᾶμ' ἐσορῶντι

P 320 ὥς τὰν παῖδ', Ὑμέναιος ἔφ' αἷς ἐσπενύδετο πένυκαις, 5
 τᾶνδ' ἐπὶ καδεστὰς ἔφλεγε πυρκαῖᾱ·
 καὶ σὺ μὲν, ὦ Ὑμέναιε, γάμων μολπαῖον ἀοιδὰν
 εἰς θρήνων γοερὸν φθέγμα μεθαρμόσας.

5

713. ἈΝΤΙΠΙΑΤΡΟΥ.

C. Pl. Σ

Εἰς Ἥρινναν | τὴν Λεσβίδα | ποιήτριαν,
 ἧς | οἱ τριακόσιοι στίχοι | παραβάλλονται | Ὀμήρῳ. L
 Πανροεπὴς Ἥριννα καὶ οὐ πολύμυθος ἀοιδάϊς,
 ἀλλ' ἔλαχεν Μούσας τοῦτο τὸ βαιὸν ἔπος.

1 sq. cf. 188, 7 ἡματι δ' ὃ νυμφεῖος ἀνήπτετο λαμπάδι πα-
 στὰς, τούτῳ πυρκαϊῆς — ἔτυχε (Ant. Th.) 1 ὃς τὰν P ἡ (de-
 bebat &) τὰν Toup (perperam pronomen ad matrem referens),
 ὥς τὰν ap. B. (Salm., quem Br., Jac., Schneidew., Bergk se-
 quuntur), ὃ τὰν Reiske (qui ὃ ad vocem Ἀίδα refert, verba
 τὰ γέ τοι — τύχαν per parenthesin interiecta putans) | ἐφ' αἷς
 ἦδετο (ἐφαῖσθήδετο A ἐφ' αἷς ἦδ. C) P | πένυκαις (καις ex κας?
 cr.) P 2 τᾶν δ' (potius quam τὰν δ') ἐπὶ (C) P | καδ^ηε₁-
 στὰς (non καδευτὰς) P (utrumque η et acc. C, idem ε₁ scr. in eraso
 i s. ει; καδιστας? A^{ar}) | πυρκαῖᾱς C -ὰς A | duo vs. nondum
 vid. restituti: ὕφ' αἷς (Salm.) εἰσάγετο (δόμον ἦγετο Salm., δ.
 ἄγετο Br.) πένυκας, τᾶδ' (Salm.) ἐπὶ καδεστὰς ἔφλ. (πυρκαῖᾱς
 Salm.) πυρκαϊάν Bgk (qui interpunctionem post παῖδ' sustulit;
 virgulam rest. Mackail, qui εἰσήγετο et τάνδ' ἐπὶ — πυρκαῖᾱς scri-
 bendum censet); ἐφ' αἷς — <πάρως> ἦδετο πένυκαις, ταῖσδ' ἐπὶ
 κηδευτὰς ἔφλ. πυρκαῖᾱς Heringa, — <πολὺς> ἦδετο π., τᾶδ' ἐπὶ
 καδευτὰς (Wolff) ἔφλ. π. Toup, — <καλὸς Olearius> ἦδ. π.,
 ταῖσδ' (vel ταῖς s. τᾶδ') ἐπὶ καδεστὰς (olim καδευτὰς) ἔφλ.
 πυρκαῖᾱ Jac. (qui praeterea 'αἷς τὰν παῖδ' ὕμ. ἐφέσπερος ἦγετο
 πένυκαις, ταῖσδ' — πυρκαῖᾱς proposuit); ἐφ' αἷς <σχεδὸν> ἦδετο,
 πένυκα τᾶδ' ἐπὶ κηλείας ἔφλ. πυρκαῖᾱς Reiske, ἐφ' αἷς αἷδετο
 πένυκαις (suis facibus), τάνδ' ἐπὶ — πυρκαῖᾱς Tucker, ὕφ' αἷς ἀεί-
 δετο (Schneidewin) πένυκαις, ταῖσδ' ἐπὶ καδ. ἔφλ. πυρκαϊάν Hiller;
 ἐφ' αἷσιν ἀνήγετο — ταῖς δ' ἐπὶ Diltthey; εἰς τὰν παῖδ' — ἐσπενύ-
 δετο (et ἡπείγετο) — πυρκαϊάν tentavi 3 καὶ σὺ (accentus C) μὲν
 P: finem ep. deesse ex vocola μὲν colligit Reiske (σὺ μοι Purgold) |
 ὦ ex ὦ cr. P | κλανσάμεν' ὦ? | μολπαῖαν A -παῖαν C -παῖον Bgk,
 χαρίεσσας Reiske, προκέλευθον Toup | ἀοιδὰν (vix -ᾶν) C ἀνδάν
 A^{ac}, ἀντὰν? 4 εἰς θρ. Reiske | γοερῶν (-ων A, sed primo f. scrip-
 turus erat ον) P, γοερὸν Reiske (Bgk): cf. 182, 6 | μεθαρμόσας P, cr.
 Bgk || 5 sqq. Pl^m III^a c. 22 (εἰς ποιητάς), 54 (Pl^{1a} c. 25, 54; Pl^s 69);

τοιγάρτοι μνήμης οὐκ ἤμβροτεν οὐδὲ μελαίνης
 νυκτὸς ὑπὸ σκιερῇ κωλύεται πτέρυγι·
 αἱ δ' ἀναρίθμητοι νεαρῶν σωρηδὸν ἀοιδῶν 5
 μυριάδες λήθη, ξεῖνε, μαραινόμεθα.
 λώϊτερος κύκνου μικρὸς θρόος ἢ ἐκ κολοιῶν
 κρωγμὸς ἐν εἰαριναῖς κιδνάμενος νεφέλαις. M41^r. Σ61

714. ᾿ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς ᾿Ιβνκον | τὸν λυρικὸν | ποιητήν.

L

᾿Ρήγιον, ᾿Ιταλίας τεναγώδεος ἄκρον, αἰείδω
 αἰεὶ Θρινακίου γενομένην ὕδατος,

ep. exhibet sylloge, quae in cod. Laur. 57, 29 et in Par. 1773 Euphemianae praecedit, Σ n. 61 (Σ^F 147^r, Σ^F 250^v) p. 494, 5 Sidonio trib. Br., ad praestantiores utroque Antipatro poetam ep. referendum putat Setti 6 sq. 'εἰς αὐτήν' (post VII 13) nomini auctoris praemittit Pl^M (subiungit Pl^I, εἰς τήν αὐτήν Pl^S)

6 εἰσήρ. L; εἰς ᾿Ηρινναν tantum Σ 7 post στίχ. π. adpicta clausula, dein accessit ὁμῶι (sic, ' et ι add. C): cf. IX 190, 2 οἱ δὲ τριηκόσιοι ταύτης στίχοι ἴσοι ᾿Ομήρῳ 8 sqq. imitatur poeta Asclepiadem (VII 11), cf. etiam 12, IX 186, 190 8 πανροεπής: cf. Erinnae fr. 2, Knaack Herm. 25, 86 | ἥριννα (C, ut vid.; ἥρ. A^{ac}) P 9 ἀλλελαχ. A^{ac}, cr. LC | cf. Mel. IV 1, 6

1 οὐκῆμβρ. οὐδε P 2 ὑποσκ. P | σκιερῇ Σ | πω δύεται (Emper.) et καδδύεται Reiske, κωκύεται Ellis 3 ἀναρίθμητοι (α supra η C) P | σωρηδὸν: cf. IX 24, 3 ὕμνοπόλους δ' ἀγελήδον (Leon.) 4 λήθη P Σ 5 sq. cf. Lucret. IV 179 sq.; distich. exhibet Suid. s. v. λώϊον 5 θρόος: ἡ δεκολ. (signum ÷ vid. erasum supra η et ras. est supra ε) P θρ. ἢ Suid. Pl 6 cf. 12, 2 ('ἀπὸ τοῦ κρώζειν' sch.^B) | ἐν εἰαρ. Pl ἐνειαρ. P, ἐν οὐρανίαις Heck., f. αἰθερίαις: cf. Oed. C. 1082, Lucret. l. c. 'clamor in aetheriis dispersus nubibus' || 7 sqq. Pl^M III^b c. 22 (εἰς ποιητάς), 8 (Pl^I.^a 25, 68; Pl^S 61) 7 in m. ras. est vocis: ἀντιπάρου scriptum fuisse non contendam 7 sq. εἰς ᾿Ιβνκον Pl^M Pl^I.^a, ἄδηλον εἰς τὸν αὐτόν (post VII 745) Pl^S 9 sq. cf. ᾿Ρηγίῳ ἐν διερω Kb. 617, 2

9 ἰταλίη ^{στε}σταγανώδεος P (ἰταλίη σταγ. A, in ἰταλίῃς στεγ. mut. L), cr. Pl; 'τενάγη· διάβροχοι μέθυγροι (κάθ. sch.^w) τόποι, πηλώδη πελάγη, ἔλυσ ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ καὶ βοτάνης ἐπιφνομένης (immo ἐπιφαινομ.) τῷ ὕδατι' e Suida sch.^B | ἄειδε Heck. 10 θρινακίου P (idem Pl^M Pl^I.^a, signum voc. produc-

οὔνεκα τὸν φιλέοντα λύρην, φιλέοντα δὲ παῖδας
 Ἴβυκον εὐφύλλῳ θῆκεν ὑπὸ πτελέῃ,
 ἥδέα πολλὰ παθόντα· πολὺν δ' ἐπὶ σήματι κισσὸν 5
 χεύατο καὶ λευκοῦ φυταλιὴν καλάμου. M 95^v

5

715. ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Pl₂

Εἰς Λεωνίδην τὸν | Ταραντῖνον ἐπιγραμματοφόρον. L

Πολλὸν ἀπ' Ἰταλίας κεῖμαι χθονὸς ἔκ τε Τάραντος
 πάτρης· τοῦτο δέ μοι πικρότερον θανάτου.
 τοιοῦτος πλανίων ἄβιος βίος· ἀλλὰ με Μοῦσαι
 10 ἔστερξαν, λυγρῶν δ' ἀντὶ μελιχρὸν ἔχω.

tae C), Τρινακρίου Pl^s; 'Θρίναξ· Σικελία, ὅθεν Θρινάκιος Σικελικός' sch.^B (cf. sch.^w et Steph. B. s. v. Τρινακρία) | γενομένης Pl δευομένην Jahn; cf. VII 76, 2 γενόμενον (Dioscorid., a quo non aliena in ep. complura occurrunt)

1 cf. IX 184, 6 | οὔνεκα P | φιλέοντα δὲ π. P eademque Pl^M Pl^E, φ. τε proposuit Reiske (ductus scriptura Plan. τῇδὲ τε v. 5); iniuria recipere edd.: cf. 25, 3 πνείοντα μέλη, πνείοντα δ' Ἐρ. (Sim.) 2 ὑποπτελέῃ P 3 ἥδέα C ἥδεα A^{ac} (ἡ^xδέα P), τῇδὲ τε Pl (sic post φιλέοντά τε aut φιλ. δὲ — τῇδε δὲ legendum put. Reiske) | πολλὰ P Pl (δεινὰ Reiske) | πολὺν δ' Pl | ὑπο P ὑπὸ (ο ex ι? cr.) Pl^M, ἐπὶ Reiske (Heck.): cf. 22, 1; 24, 3 | σήματι Pl^M 4 καλάμου, C -λαμην A^{ar} (cf. Theocr. 28, 4; Nub. 1006; Welcker mus. Rh. 1833, 409 sq.) || 5 sqq. ep. bis recepit Plan., in Pl^M III^a c. 22, 60 (Pl₁) et in III^b c. 22 (εἰς ποιητάς), 9 (Pl₂); semel exstat in Pl^E: Pl^{I.a} c. 25, 60, Pl^s c. 25, 76 5 nom. auctoris lemmati subiunxit C, cf. ad 6 | λεωνί^δ Pl^M₂ Λεωνίδου Pl^{I.a.b} ἄδηλον Pl^s (nom. auctoris om. Pl^M₁) 6 εἰς λεωνί^δ tantum Pl^M₁ (Pl^s, om. lemma Pl^M₂ Pl^{I.a}) | λεονί^δ L | post ταραντῖν (~ C) ἐπιγρ. (-γράφον Dübner) add. (Tarentinum cum Alexandrino confundens) L haec: τὸν τ^τ (' C) | ἴσοψηφα γράψαντ^τ; C adscr. τοῦ αὐτοῦ, ut hoc in Leon. ep. ab ipso Leonida compositum esse moneret (cf. ad epp. 593, 604, 609); a Tarent. ep. abiudicat Geffck., Antipatro Sid. olim vindicavit Jac. | signum δ^δ adpinxit L ad vs. 4 7 πολλόν: cf. 440, 3 | ἀπιταλίης A^{ac} ἀπ' ἱτ. C 8 δέμοι P (δ' ἔμοι Br.) 9 πλάνος ὢν Herm. | μοῦσαι ex -σα? cr. P 10 cf. Od. θ 63 τὸν περὶ μοῦσα φίλησε, δίδου δ' ἀγαθὸν τε κακὸν τε | λυγρόν^ω

οὐνομα δ' οὐκ ἤμυσε Λεωνίδου, αὐτὰ με δῶρα 5
κηρύσσει Μουσέων πάντας ἐπ' ἡελίους. M 41^r, 91^v

716. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ 'ΡΟΔΙΟΥ.

C. Pl

Ἐπὶ τινι Ῥοδίῳ | νέφ τελευτήσαντι· | μήποτε δὲ
5 Φαινόκριτος ἐπωνομάζετο. C

Πρώιος, ἀλλὰ ποθεινὸς ὅσοι πόλιν Ἰαλυσοῖο
ναίμεν, εἰς Αἴθης πικρὸν ἔδυσ πέλαγος
δρεψάμενος σοφίην ὀλίγον χρόνον. ἀμφὶ δὲ τύμβῳ
σεῖο καὶ ἄκλαντοι γλαῦκες ἔθεντο γόον,
10 Φαινόκριτ'· οὐδὲν ὁμοῖον ἐπεσσομένοισιν ἀοιδὸς 5
φθέγγεται, ἀνθρώπους ἄχρι φέρωσι πόδες. M 96^r

Pl^M, λυγρόν Pl^M₁ | δ' ἄντι Pl^M_{1,2} δ' ἄντι (' C) P | μελιχρῶν C
-χρόν A^{ac} Pl

1 οὐνομα δ' οὐκῆμ. (accentus C) P | ἀλλά με Schneider
αὐτὰ δὲ Jac. 2 ἐπηελ. A^{ac} (cf. 17, 8; VI 291, 8) || 3—p. 498, 9 pro
duobus epp. hexastichis in P tria olim erant tetrasticha: pri-
mum 716, 1—4, alterum 716, 5—717, 2, tertium 717, 3—6; corr.
C, qui perversos lemmatistae titulos rasura delevit 3 sqq. Pl^M
III^b c. 22 (εἰς ποιητάς), 19 (Pl^a c. 25, 78; Pl^s 25, 77) 3 Διο-
νυσίου Pl, [ροδ] add. C; ep. eiusdem vid. atque VII 78 (cf. etiam
XII 108, 3 ἀμφὶ σὲ et 716, 3 4 sq. prius lemma (huius fere
sententiae 'εἰς τινὰ Ἰαλύσιον s. Ῥόδιον ἀνώνυμον νέον τελευ-
τήσαντα') ad vs. 1 sqq. adpinxerat L, alterum ad vs. 5 tamquam
ad primum vs. novi ep. adiunxerat (titulus vid. talis fuisse: 'εἰς
τινα φαινόκριτον ἀοιδόν'); in eraso priore lemmate suum scr. C,
verbis μήποτε κτλ. de falsa lemmatistae interpretatione ac par-
titione monens 4 [τελευτήσαντ] C 5 ἐπωνομάζετο (olim P, sed
litt. ω partim evanuit, ut ἐπὶν. exstet) C 6 ἀλλά P | Ἰαλυσοῖο P
(Ἰαλύσοιο edd.: cf. Il. B 656), ἡλυσίοιο (sed λ ex α? cr.) Pl^M
(Ἡλ. Pl^E) 7 cf. 711, 6; 498, 8 8 δρεψ.: cf. 13, 2 | ἀμφὶ
δὲ (utrumque acc. C) P 9 cf. Nonn. Dion. XV 406 ἀναιδέες
ἔστενον ἄρκτοι; Theocr. I 71 10 novum hinc in Phaenocrit.
ep. incipere existimavit L, v. ad 4 sq. | φαινοκρίτ' P | ὁμοῖον P
ὁμοιον Pl^M | ἐπεσσομένοισιν P Pl^M.¹ (ἐπ' ἐσσ. Pl^a.^s), ἐν ἐσσ. Polak |
ἀοιδοῖς P, cr. Pl 11 cf. Theocr. XIV 42 | ἀνέσ Pl^M ||

717. ἈΔΕΣΠΙΟΤΟΝ.

C

Εἰς Λεύκιππον | γέροντα ἐν κυ|νηγεσίῳ
τελευτήσαντα.

L

Νηιάδες καὶ ψυχρὰ βοαύλια, ταῦτα μελίσσαις
5 οἶμον ἐπ' εἰαρινὴν λέξατε νισσομέναις,
ὥς ὁ γέρων Λεύκιππος ἐπ' ἀρσιπόδεσσι λαγωῖς
P 321 ἔφθιτο χειμερίῃ νυκτὶ λοχησάμενος.
σμήνεα δ' οὐκέτι οἱ κομέειν φίλον· αἱ δὲ τὸν ἄκρης 5
γείτονα ποιμένιαι πολλὰ ποθοῦσι νάπαι.

10

718. ΝΟΣΣΙΔΟΣ.

C

Εἰς Νοσσίδα τὴν ἑταίραν | Σαπφοῦς τῆς Μιτυληναίας. L

Ω ξεῖν', εἰ τύ γε πλεῖς ποτὶ καλλίχορον Μυτιλάναν
τὰν Σαπφοῦς χαρίτων ἄνθος ἐναυσαμέναν,

1 sqq. ap. B. p. 161 (n. 128); cf. ad ep. Asclep. 500, 4 2 sq. lemma breviatum 'εἰς λεύκιππον' scr. C ad vs. 1; nam L, qui primum ep. distichon cum postremo praecedentis iunxit (v. ad p. 497, 3 sqq.), tetrasticho 717, 3—6 tamquam peculiari carmini lemma (εἰς λεύκιππον γερ. εν κυνηγεσίῳ τελευτῶ) ad vs. tertium adposuit iteravitque, ut vid., in nova p. (321) titulum, qui nunc erasus est

4 sqq. cf. epp. 173, 174 (Erycii), etiam 546, 578, 637, VI 121 (Call.) 4 ψυχρὰ: 'frigida rura' Verg. Georg. III 324 citat Jac. | **β, οαύλια (C accentu qui supra v erat eraso) P^{pr}; ψυχ (s. ψυχρ) repetisse A^{ar} non affirmem | post ταῦτα interp. Reiske 5 οἶμον (~ C) P | ὑπειαρινὴν A ὑπείαρ. C ἐπ' εἰαρ. Reiske | λειμῶν' εἰαρινὸν (s. ποίην εἰαρινὴν) et οἶμον ὑπ' εἰαρ ἐήν FG. Schmidt (ὥραν ὑπ' ap. B.^m) | λέξατε C (-τι potius quam -το A^{ar}) | νισσομένοις (signum voc. productae C) P νισσομέναις Reiske; cf. 480, 6 6 not. init. erasa est (itemque clausula in fine vs. 2) 7 χειμερίῃ P 8 οὐκ ἔτι C | οἶκ. ex οἰκομέειν cr. C (νομέειν apogr. Reiske) | ἄιδε (? incerta prosodia) P, αἶδε ap. B., αἱ δὲ Reiske (cf. 174, 5) | τὸν Ἄκρης Pauw τὸν Ἀσκληπιοῦ Boiss. Τανάγρας Reiske 9 ποιμένιαι P | π, ο, θοῦσι C πάθουσι? A^{ar} | νάπαι ex νᾶπ. cr. A; in fine ep. signum x adpinxit L || 10 sqq. ap. Buh. p. 161 (n. 129)

11 τὴν ἑταῖραν σ. τῆς μιτυληναίας perperam L; Reitzenst. ep. adnexum fuisse censet ad poetriae 'Λοκρικὰ ἄσματα' (conl.

εἰπεῖν, ὥς Μούσαισι φίλα τ' ἦν ἅ τε Λοκρὶς γὰ
τίκτει· ἴσαις δ', ὅτι μοι τοῦνομα Νοσσίς, ἴδι.

719. ΛΕΩΝΪΔΑ ΤΑΡΑΝΤΪΝΟΥ.

C

Εἰς Τελλῆνα τὸν γελωτοποιεῖν πρῶτον ἄρξαντα.

L

5 Τελλῆνος ὁδε τύμβος· ἔχω δ' ὑπὸ † βώλακι πρέσβυν
τῆνον τὸν πρῶτον γνόντα γελοιομελεῖν.

Athen. 693 A 697 B; cf. Knaack BPhW.15, 1158) p.498, 11 sqq. non sepulcrum verba facere putat Reitz., sed Locros urbem, quae Mytilenensi poetriae se parem tulisse gloriatur 12 ποτι P | μυτυλίναν P -λήναν ap. B. -λάναν Toup 13 cf. IX 184, 2 Σαπφοῦς τ' Αἰολίδες χάριτες | τὰν σαπφοῦς et ἄνθος ἐναυσόμενος (αν litt. fort. ex ου cr. C) P: τᾶν (ap. B.^t) Σ. — ἐναυσόμ. 'participaturus' Toup ('ut quasi latentes in cinere igniculos Sapphus reliquias excites' et) 'tibi sumpturus, carpturus inde' Jac.; — ἀνοισόμενος Emperius, — ἐναψάμενος Porson, — ἀμησόμενος et ἄνθεσι γαννυμέναν Jac.; τὰν Σαπφῶ, X. ἄνθος ἐνοψόμενος ap. B.^m (Br.); γὰν Σαπφοῦς χ. ἄνθος ἐναυσαμένας et χ. ἄνθε' ἀμασαμένας Heck.; τὰν Σαπφοῦς χ. ἄνθος ἐπανρομέναν et ἐνεγχομέναν Reitzenst., ἀγασσαμέναν Sitzler; cf. Eur. fr. p. 621 N.²

1 εἰπεῖν: v. ad 502, 3 1 sq. φίλα ('C) τῆναιτε λόκρισσα τίκτειν ἴσαιςδ' ὅτι μοι τοῦνομα P; φίλαν, τίκτεν et τίκτ' ἔμ' ap. B.^m, τίκτει Heck.; φίλα τῆνα τε Λόκρισσα τίκτεν — ἴσαις ὅτι θ' οἱ τοῦν. (ἴσαις sc. χάριτας) Wolf (cf. V 169, 4), — ἴσας χῶς μοι et ἴσ', ὥς δ' ὅτι μοι Jac.; φίλαν τῆνα τε Λοκρὶς γὰ τίκτεν ἴσαν ὅτι θ' οἱ Br. (Reitzenst.); φίλα τ' ἦν (φιλάθην Porson) ἅ τε Λοκρὶς γὰ τίκτε μ'· ἴσαις δ' ὅτι μοι (Boiss.) 'si praeterea resciveris me Nossidem vocari, abi' Mein., qui ἴσαις pro participio verbi ἴσαιμι, non pro indicativo (ἴσας, cf. Theocr. XIV 34) haberi vult; φίλαν κῆμ' ἅδε Α. γὰ τίκτεν Herm.; M. φίλαν τῆνα τε 'Mysis et decimae earum, Sapphoni, caram' Mähly || 3 sqq. ap. Buh.

p.162 (n.130) 3 ταραντιν C 4 τέλλην τὸν γελω^τποιεῖν et ἄρξ^α L; v. Finsler p. 159 | cf. proverb. ἄειδε (s. ἅδε) τὰ (s. τοὺς) Τέλληνος (Macar. I 56, Diogen. I 44, Zenob. I 45, Plut. I 27, Liban. epp. 548); de Tellene tibicine cf. Plut. mor. 193 F, de eodem poeta et tib. cf. Zenob. II 15 οὗτος ὁ Τέλλην ἐγένετο αὐλητῆς καὶ μελῶν ἀνυποτάκτων ποιητής· μέμνηται αὐτοῦ Δικαίαρχος ὁ Μεσσήνιος, v. Kaib. Com. Gr. I 1, 76; Geffck. p. 63 5 Τέλληνος (cum erasa prosodia supra η) P, Τελλῆνος scrib.: cf. Herod. I 15, 13 ὀξύνεται — Τελλήν (Lob. paral. 192) | ὁδε ('C) P μὲν ὁ Mein., cf. Kb. 143, 1; 146, 1; 219, 1 | ἔχω ('C) δ' ὑποβώλεω P |

720. ΧΑΙΡΗΜΟΝΟΣ.

C

Κλεύας Ούτυμοκλείος ὑπὲρ Θυρεᾶν δόρυ τείνας
κάτθανες ἀμφίλογον γᾶν ἀποτεμνόμενος.

721. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ.

C

5 <Πλῆντ' > Ἄργει Σπάρτηθεν ἴσαι χέρεις, ἴσα δὲ τεύχη
συμβάλομεν· Θυρέαι δ' ἦσαν ἄεθλα δορός.

ὑπὸ βώλει ap. Buh. (in m.: βῶλος τὸ), ὑπὸ βώλου Heringa, ὑπὸ (βώλω et) βώλακι Reiske, ὑποβωλέα Boiss., ὑπὸ βώλια?, ὑπὸ μώλυκα Picc., ὑθλώδεα Mein., ἐπεὶ ὤλετο Schneidew. | (ἔχω) πρέσβυν δ' ὑπὸ βώλω L. Dind. p. 499, 6 (Τήμιον Reiske) | πρῶτον ap. B. | γελ.: 'tibiatarum cantu voces alienas ridicule imitari' Kb. ||

1—p. 502, 8 sex exhibet P epp. in bellatores: duo priora in Thyreaticos sequitur ep. quod supra exstat in serie epp. 226—259 (cf. ad p. 501, 2) 1 sqq. ap. Buh. p. 162 (n. 131) 1 χαιρή-

μῶνος C; lemmate ep. caret, sed signum ∷ infra nom. auctoris adpinxit C 2 κλενασον τοί (acc. ex spir. factus) μοι κλειος

(erasa est prosodia supra litt. paenultim.) P; κλεύσατε Τιμοκλῆ' ὅς (- κάτθανεν) ap. B.^m G.^m; Κλενᾶς (οὐ τὸ μοι ἄκλειος) Reiske (Κλεύβουλ', οἴμοι, κλεινὸς Heringa); Κλεύας Τιμοκλήος Ruhnken, Κλεῦας ὁ T. coniecit reiecitque Jac. (qui vocis Κλ. posteriorem syll. corripī non posse ipse vidit: cf. Choerob. 123, 15 H.; Etymol. M. 498, 30; Strab. 13, 832; Lob. paral. p. 164); Ruhnkenio assentitur Mein., librarium 'inter Τιμοκλῆς et Θυμοκλῆς fluctuasse' iudicans; Κλ. Οὐτ. Heck. | ὑπερ Θυρέαν P | Θυρεᾶν ap. Buh.^t (idem ci. Ruhnk., Mein.), Θυρέας ap. B.^m (Reiske) | δ. τείνας: cf. 147, 1 (Arch.) 3 ἀμφιλόγον P ἀμφίλ. ap. B.^t

('agrum Thyreaticum incertum, inter Laced. Argivosque rixae causam' Jac., Dübner.); Ἀμφίλοχον perverse ap. B.^m (Ἀμφιλόχων Reiske) | γᾶν ἀμφιτεμνόμενος P; γ. ἐπιεννύμενος ap. B.; γαῖαν ἐφεννύμενος (s. ἐπεσσάμενος) Ruhnk., γαῖαν ἐφεσσάμενος Jac. (cf. 299, 4; 660, 4); γᾶν ἀπότ. Boeckh (Mein.), cf. Theocr. 17, 86 (ἀμφιλόγον γᾶς ἐπ' ἀποφθίμενος Heringa) || 4 sqq. Pl^m III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 15 (Pl^e c. 5, 51) 4 Χαιρήμονος Pl | ζτ.

οτι αδιάγνωστ' ον¹ (-στ^ο) ἐστί | τὸ (corr. ex τι) ἐπίγραμμα (et ζτ. ad vs. 2) scr. L | cf. epp. in Lacedaemoniorum cum Argivis de agro Thyreatico pugnam VII 244, 430—432, 526 5 ∷ τοῖς ἄργείοις... ἴσαι Pl^m (ubi spatio ante ἴσαι relicto lacuna indicatur), Pl^{l. a}, <χῆμιν> ἴσαι Pl^{a. b. s} <χάμιν> suppl. Opsop., <χῆμιν> paulo rectius Br.;

ἄμφω δ' ἀπροφάσιστα τὸν οἶκαδε νόστον ἀφέντες
οἴωνοις θανάτου λείπομεν ἀγγελίαν. M 90^v

722. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ. C

Εἰς Τιμοσθένην | νῖδον Μολοσσοῦ. L

5 Δηρίφατον κλαίω Τιμοσθένη, νῖα Μολοσσοῦ,
ξεῖνον ἐπὶ ξείνῃ Κεκροπία φθίμενον.

723. ᾿ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ. C. Pl

Εἰς τὴν τῶν Λακε|δαιμονίων πόλιν. L

᾿Α πάρος ἄδμητος καὶ ἀνέμβατος, ὦ Λακεδαῖμον,
10 καπνὸν ἐπ' Εὐρώτᾳ δέρκεαι ᾿Ωλένιον

τοῖς ᾿Αργεῖ καὶ Σπάρτῃ ἴσαι χ. Salm., τοῖς ᾿Αργεῖ Σπάρτῃ τ' ἴσαι Schaefer (— Σπάρτῃ τε ἴσαι Mein.); ᾿Αργόθεν καὶ Σπάρτηθεν ἴσ. χ. Jac., τοῖς ᾿Αργεῖ Σπάρτηθεν ᾿nos Sparta profecti, par numero exercitus, cum Argivis conflictati sumus' Mein.; ᾿Αργεῖ τοῖς Σπάρτηθεν ἴσ. χ. Ellis; πλῆντ' (cl. II. Ξ 468) et εἴντ ci. | ἴσα ἢ δὲ τεύχη P; post τεύχη nec P nec Pl distinguunt, interpunxit (recte f.) Reiske p. 500, 6 σύμβολα μὲν P^{co} συμβάλομεν A (quocum concinit Pl) | θυρεοῖ P^{pr} θυρεαὶ A^{ar} Θυρέα Pl, plural. rest. Jac. (cl. Steph. s. Θυρέα): cf. 244, 4; 431, 6 | δόρυ (ζ^{*} in m. man. rec.) P, cr. Pl

1 ἀπροφάσιστα, τὸν C, qui virgula voces diremit: scripserat ἀπροφασίστατον A^{ac} | οἶκαδε (*C) P 2 (θανάτων ἀγγελίαν λείπομεν temere Heck.) | post 721 iteravit A Dioscoridis ep. 229 (quod in apogr. Buh. post 722 exstat, p. 162 n. 133) ||

3 sqq. ep. est in ap. Buh. p. 162 (n. 132): mutatus est in apographo ordo Palatinus epigrammatum VII 229 et 722 (cf. ad l. 2) et utrique carmini perperam adpositum idem nomen auctoris Διοσκορίδου 5 cft 490, 739 Weissb. (p. 90) | δηριφάγον P, cr. Salm. | κεύθω Reiske | μολοσσοῦ A (L), Μολόσσου edd. 6 ἐπι-ξείνῃ P, ἐνὶ ξ. Pol. || 7 sqq. Pl^M III^a c. 24 (εἰς πόλεις, Pl^E c. 27), 1; cap. ᾿εἰς πόλ.' iure om. Pl^M III^b nec amplioris syll. c. 24 praeter VII 723 aliud continet ep. 7 Alcaeo trib. Bergk; f. Polystрати est (cf. eius ep. de eversa Corintho VII 297, etiam XII 91, 1)

8 τῶν λακεδαμ. ποῖ L; epigrammati in Laconicam ab Achaeis vastatam (cf. Liv. 38, 32 sqq.; Polyb. VII 8; Diodor. II p. 622) locus erat in l. Palatinae nono, Planudeae primo, cf. IX 101, 103 sq., 284, 423 (v. ad VII 705) 9 εὐδμητος ex ἄδμ. corr. Pl^M (εὐδμ. Pl^E; ἄδμ. P) | ὦ λακείδαιμον C ὦ λακεδαῖμον? A^{ac};

ἄσκιος· οἴωνοι δὲ κατὰ χθονὸς οἰκία θέντες
μύρονται· μήλων δ' οὐκ αἰούσι λύκοι.

M 41^v

724. ἈΝΤΥΘΗΣ ΜΕΛΟΠΟΙΟΥ.

C

Εἰς Πρόαρχον ὑπὲρ τῆς | πατρίδος μαχόμενον | καὶ πεσόντα. L
5 Ἡ ῥα μένος σε, Πρόαρχ', ὅλεσ' ἐν δαΐ, δῶμά τε πατρὸς
Φειδία ἐν δνοφερᾷ πένθει ἔθου φθίμενος.
ἀλλὰ καλὸν τοι ὑπερθεῖν ἔπος τόδε πέτρος αἰεῖδει,
ὥς ἔθανες πρὸ φίλας μαρναμένος πατρίδος.

ὦ Λακεδαιμόνων? v. Pind. Pyth. 10, 1 p. 501, § 10 cf. Plut. Ages. 31 γυνὴ
Λάκαινα καπνὸν οὐχ ἑώρακε πολέμιον, mor. 233 C, Xen. Hell.
VI 5, 28 αἱ μὲν γυναῖκες οὐδὲ τὸν καπνὸν ὁρῶσαι ἠνείχοντο |
ἐπευρώται A^{ac} | 'fumus ab Achaeis, quorum Ὀλενος urbs erat
foederata, excitatus'; cf. Mackail sel. epigr. p. 369

1 (Ὀλενίων) ἀσπίδος 'ab exercitu Achaeorum' temere Reiske;
ἄσκιος vocatur terra post hostium populationem frondosis arbo-
ribus nudata | οἴωνοι δὲ P | καταχθονὸς P 'κατὰ' χθ. Pl^m κατὰ
χθόνα Herw. (olim ci. χαμαικλινέ'), f. ποτὶ χθονὸς; cf. Arist. rhet.
II 21 ἀρμόττει δ' ἐν τοῖς τοιούτοις καὶ τὰ Λακωνικὰ ἀποφθέ-
γματα καὶ τὰ αἰνιγματώδη, οἷον εἴ τις λέγοι, ὅπερ Στησίχορος ἐν
Λοκροῖς εἶπεν, ὅτι οὐ δεῖ ὑβριστὰς εἶναι, ὅπως μὴ οἱ τέττιγες
χαμόθεν ἄδωσιν 2 noli φύρονται ci.: cf. π. 216 | μήλων P Pl,
malim βληχῶν: cf. Od. μ 266 | οὐκαῖτοι (' C) P | λύκοις (οι C,
congruens cum Pl) P || 3 sqq. ap. Buh. p. 162 (n. 134); cf.

ep. 263, 514 4 προᾶρ ὑπερ τῆς πατρίδος μαχόμεν L, qui
signum x in m. adposuit (supra vs. 1) 5 sq. ἦβ_α (α C pro
litt. incerta) μέν (' C) σε πρόαρχε ἔσαν παίδων ἅτε ματρὸς (φει-
δία) P 'versus desperatissimus' ap. B.^m; ἦβ_α μὲν σύ, — Πρό-
αρχε, πεσὼν παίδων τὰ γε ματρὸς (στήθεα) Olearius, — Πρ.
μέσα παίδων τὰ τε ματρὸς (εὐχεα) Pauw, — Πρόαρχ', ἧς ἀν-
τιόων, ὅτε ματρὶ (Φειδιάδι) Heringa, ἧ ῥα μένος σε, Πρόαρχ',
ὅλεσ' ἐν δαΐ δῶμά τε (et postea δῶμα δὲ) ματρὸς (Φαίδρας)
Jac. (cl. Il. Z 407 δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος), ἦβαν μὲν
σύ, Πρ., ὅλεσας (s. ἦβ_α μὲν σε, Πρ., ὅλεσεν s. Θῆβαι μὲν σε,
Πρ., ὅλεσαν), παῖ, δῶμά τε πατρὸς (Φειδία) Graefe, ἦβ_α μὲν
σε, Πρ., αἶσ' ἄρπασε Heck. 7 ἀλλὰ (' L) καλὸν τοι: cf. 646, 3
ὦ πάτερ οὐ τοι (Anyt.) | ὑπερθεῖν P | τύμβος pro πέτρος apogr.
8 προφίλας P ||

725. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ. C

Εἰς Μενεκράτην οἴνωθέντα | καὶ τελευτήσαντα. L

α. Αἴνιε, καὶ σὺ γὰρ ὦδε, Μενέκρατες, οὐκ ἐπὶ πουλὺν
 P 322 ἦσθα, τί σε, ξείνων λῶσσε, κατειργάσατο;
 5 ἦ ῥα τὸ καὶ Κένταυρον; β. Ὁ μοι πεπρωμένος ὕπνος
 ἦλθεν, ὃ δὲ τλήμων οἶνος ἔχει πρόφασιν.

726. ΛΕΩΝΙΔΑ. C

Εἰς γραῦν Πλατθίδα | τὴν φιλάγρυπνον. L

Ἐσπέριον κῆϙον ἀπώσατο πολλάκις ὕπνον
 10 ἡ γρηῦς πενίην Πλατθὶς ἀμυνομένη·

1 sqq. ap. B. p. 162 (n. 135); cf. 454, 533, 398, 660 1 sq. nom. auctoris lemmati subiunxit C; a Call. ep. abiudicat Hemsterhusius

2 μενεκρᾶ ὀνωθέν (ι L^s) P 3 Αἴνιε: cf. Call. fr. 109; perperam αἰαῖ ap. B.^m, αἴλινε Ernesti, ἀνίδε Reiske, μήννε Heusinger | σὺ γ' ἄρ' Heck. | ὦδε (~ AL) P (ἦσθα, Μενέκρ., οἴνο-ποτάζειν Δεινός Br.) | οὐκέτι πουλὺς (≠ L add. in fine vs.) P (defendit olim Heck. cl. hymn. 3, 138, οὐκέτι πουλὺν εἶσθα Mein.), cr. Zedel; οὐδ' ἐπὶ π. Jac. (qui primo 'Πίνειν καὶ Σατύρων σε, M., οὐκ ἐπὶ πουλὺν Ἥσσονα τί, ξείνων λ. coniecerat); εἰσέτι πουλὺς (ἦσθα) Ruhnken (M. Ἀστυπαλαιεῦ Reiske)
 4 λῶσσε Zed. ὥσσε P | τίς ἐξ οἶνων ὥς σε Salm., Chardon: cf. mél. 2, 295 sqq. (τίς σ' οἶνος ὥδε Br.); τίς ἀξείνων (Ruhnken) τίς σε Ernesti; τίς ἦ ξείνων ὅς σε Heusinger (οἷσθα τίς, ὃ ξεῖν', ἦν ὅς σε Reiske) 5 spectat Call. Homeri verba φ 295 οἶνος καὶ Κένταυρον — ἄσ', cf. A. P. XI 1 (Nicarchi), XI 12 (Alc.); cf. etiam 524, 1 | ἦρατο (cum accentu eraso supra η) P; εἴρεο Slothouwer, ἦρατο Reiske (qui dist. totum Menecrati tribuit); ἦ ῥα τὸ κ. K. pro affirmatione Mein., pro interrogatione rectius habent alii (cft Diltthey Verg. Catal. XIV) | ὃ μοι (" rest. C) P (ὃ γὰρ Schneid., ut non mortuus respondeat viatori, sed hic omnia proferat) | ὕπνος P ἦλθεν Ὑπνος transponit Br. 6 οδε P | ὃ δ'

ἐγκλήμων? | ὃ cum nota ≠ supra titulum ep. sequentis adpinxit C ||

7—p. 506, 4 duobus in anus epp., quibus addi poterat 733, inseritur alienum ep. 727 (quod propter argumentum iungi poterat cum 740) 7 sqq. ap. Buh. p. 163 (n. 136) | pro uno ep. duo exhibet Leonidea P (et apogr.), prius hexastichon (v. 1—6), alterum tetra-
 stichon; partes ep. iunxit Toup; duo disticha postrema ut

καί τι πρὸς ἡλακάτην καὶ τὸν συνέριθον ἄτρακτον
 ἤειπεν πολιοῦ γήραος ἀγχίδυρος
 καί τι παριστίδιος δινευμένη ἄχρῖς ἐπ' ἡοῦς
 κείνον Ἀθηναίης σὺν Χάρισιν δόλιχον,
 ἢ ρικνὴ ρικνοῦ περὶ γούνατος ἄρκιον ἱστῶ
 χειρὶ στρογγύλλουσ' ἱμερόεσσα κρόκην.

peculiare ep. nomine auctoris — τοῦ αὐτοῦ λεωνί^δ — C et lemmate —

εἰς τὴν αὐτὴν | πλατθίδα τ' | ὀγδοηκοντοῦ^τ (i. e. -τοῦτιν, nam eodem compendio -ην et -ιν indicatur) — instruxit L p. 503, 8 cf. Od. v 110, Kaib. 232, Leon. VI 288, Philippi IX 89, Theocr. 24, 74, Tib. I 6, 77; II 1, 65, Ov. Trist. IV 1, 13, Moret. 28 sq. | πλατθίδ^δ τὴν

φιλάγρυν^ο L; cf. Reitzenst. p. 148 9 μ' ἡῶιον P, cr. apogr. | ἀνώσατο P ἀπ. ap. B.^m; cf. Theocr. 21, 20; Nonn. 44, 81 ἀπωσαμένη πτερὸν ὕπνον (Geffek. p. 106) | imitatur Leon. Callimachum 'πολλάκι καὶ κανθῶν ἤλασ' ἄωρον ἀπο' fr. 150 (cf. Reitz. p. 152)

10 γρηῖς P γρηῖς edd. | (ἀναινομένη Reiske: at cf. IX 89, 1)

1 καὶ τι A καί τι C (καί τε Herm.) | προσηλ. P | cf. Theocr. 28, 1 ὦ φιλέριθ' ἡλακάτα, Leon. VI 288, 3 πρόσσεργον ἄτρακτον 2 ἀγχίδυρον (cum er. pros. supra ο) P 'senectuti conforme, conveniens' ap. B.^m; ἀγχι θυρῶν et ἀγχιδύρον Reiske, ἀγχίδυρος Heck. (cl. VII 417, 8, II. X 60) 3 cf. Kb. 232, 4 (ὦ γλυκὺς ὄρεθρος) πρὸς λύχνον ὦ μύθους ἥδομεν ἡμιθέων | καὶ τι P καί τε Herm. κᾶτι Heck. (νύκτα-ἄχρῖς Reiske) | παριστιδιος P; cf. Od. κ 254 ἱστὸν ἐποιχομένην λγ' αἶδεν | δεινευμένη P διν. apogr. (Reiske), κινευμένη ap. G.^m, διανευμένη Heck. | ἄχρῖς P | ἀπηοῦς P, ἀπ' ἡοῦς Reiske cum apogr., ἐπ' ἡοῦς ap. B.^m, ἐπ' ἡοῦν Heck. (cl. 472, 13) 4 κοινὸν Emperius, ἦεν Herm.; κλεινὸν? an τεῖνεν? | (τὸν κροκίσιν δόλιχον Reiske) | τὸν χ. P σὺν X. ap. B. (Br.) | δολιχόν P δόλ. ap. B. (Jac.); cf. Κύπριδος δόλ. V 54, 4, Pind. Pyth. 9, 18 ἱστῶν παλιμβάμους ἐφίλησεν ὁδοῦς 5 sqq. v. ad p. 503, 7 sqq.; ab initio vs. 7 notulam novi ep. posuerunt C L^{ar} 5 cf. Theocr. 24, 76 πολλαὶ Ἀχαιιάδων μαλακὸν περὶ γούνατι νῆμα χειρὶ κατατρίψοντι | (ἢ ρικνὴ ρικνὸν π. γ. ἄρτιον ἱστὸν ap. B.^m G.^m) | ἢ ρικνὴ P ἢ ρ. Mein.; ρικνὴν 'tortum filum' Br., ραδινὴν et postea ρικνῇ (χειρὶ) Jac. | ρικνοῦ περιγούνατος P; cf. XVI 306, 5 ρικνὸν ἄραρε πόδα | ἄρκιον ἱστῶ P 'sufficientem iugo textorio tramam' Reiske; ἄρτιον ἱστῶ Emperius (cf. VI 288, 4 τὰν ἄρτια κρινάμεναν κερκίδα et Theocr. 18, 33 οὗτ' ἐνὶ δαιδαλέῳ πυκινώτερον ἄρτιον ἱστῶ κερκίδι συμ πλέξασα), ἄρκιον materiam, ex qua et stamen fiat et subtemen') ἱστῶ Korsch, (ἢ ρικνῇ ρικνὸν περὶ γ.) ἄρτιον ἱστοῦ

ὀγδωκονταέτις δ' Ἀχερούσιον ἤγαγεν ὕδωρ
 ἢ καλὰ καὶ καλῶς Πλατθὶς ὑφηναμένη. 10
neut.

727. ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ. C

Εἰς Φιλέαν τὸν | ἀντάρεσκον καὶ | δοκησίσοφον. L

5 Τὰν γνῶμαν ἐδόκει Φιλέας οὐ δεύτερος ἄλλου
 εἶμεν, ὁ δὲ φθονερός κλαιέτω ἔσκε θάνη.
 ἀλλ' ἔμπας δόξας κενεὰ χάρις· εἰν Αἶδα γὰρ
 Μίνω Θερσίτας οὐδὲν ἀτιμότερος.

728. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ. C

10 Εἰς ἱερείαν τινα | Δήμητρος L
 γραῦν | αἰσίως τελευτήσασαν. C

Ἱερῆη Δήμητρος ἐγὼ ποτε καὶ πάλιν Καβείρων,
 ὦνερ, καὶ μετέπειτα Δινδυμήνης

(— κρόκην) Heck. (cl. VI 266, 4); γ. ἄκριον ἱστῶ (cl. Opp. Cyn. II 552) Herw. p. 504, 6 χειρὶ P, χερσὶν Hilberg | στρογγυλάουσ' P στραγγαλάουσ' ('συστρέφουσα, densans') ap. B.^m G.^m, στραγγαλόωσ' Heck., στρογγύλλουσ' Reiske | ἡ μερόεσσα P, ἡρέμ' ἔλασσε Herm.; ἱμερόεσσα ap. B., ἡ μορόεσσα 'aerumnosa' Mein., ἡμερίοισι Heck., ἡ μετρέουσα Korsch; χερσὶν — εὐμαρέεσσι? (cf. Bacch. 1128)

1 ὀγδωκονταέτης ap. B.^m | ἤγαγεν Heck. 2 ἢ καλὰ καὶ καλῶς P, ἢκαλα καὶ et ἡλακάτην καλῶς Heck., ἡ καλὴ καλῶς Geffck., ἡ κάλ' ἀκαμάτως FG. Schmidt, ἡ καλὰ καὶ ὠκαλέως Korsch; f. ἡ καλὰ δαιδαλέως || 3 sqq. ap. Buh. p. 163 (n. 137)

3 Cyrenaei? cf. ad VI 357 4 εἰ (om. litt. fin., non ἐσ) φ. L, qui plani ep. sensum non perspexit; cf. ep. 538 (Theaeteto vel Cratete dignum, certe non ab Anyte ortum) 5 δεύτερο₁ C -τερον A^{ar} | ἄλλο₁ C ἄλλον A^{ar} ἄλλων ap. B.^t (ἄλλον ap. B.^m) ἄλλω Hemsterh. 6 εἶμεν (~ C) P | ὁ δὲ (C) P | ἔσκε (C) θάνη P; cf. VI 116, 5 ὁ φθόνος ἀνάλιντο (noli ἔστε κ' ἀνῆ ci.)

7 sq. εἰν — ἀτιμ. exhibet Suid. s. v. ἀτιμότερον 7 εἶδα (A C C)

P S.^B εἶδαι S.^{A.V} (v. Theocr. I 103) 8 ^{μῖ}μείνω (acc. et μῖ C) P μῖν S.^A μῖν ὁ S.^{V.C} μὲν ὁ S.^B μὴν ὁ S.^E; Νιρέως Hemsterh. |

Θερσίτα^ησ P: -τας A -της C^s Suid. | ἀτιμότερο₁ C -τερον^ο P^{ar}

(litt. fin. duplici modo exprimens), ἀτιμότερο^ο S.^V | cf. 444, 7 || 9 sqq. ap. Buh. p. 163 (n. 138) 10 sq. erant duo olim epp. in P alteri-

ἡ γρηῦς γενόμεν, ἡ νῦν κόνις, ἦνο

πολλῶν προστασίη νέων γυναικῶν.

καί μοι τέκν' ἐγένοντο δὴ ἄρσενά, κῆπέμυσ' ἐκείνων 5
εὐγῆρως ἐνὶ χερσίν. ἔρπε χαίρων.

5

729. ΤΥΜΝΕΩ.

C

Εἰς | ἀρτιτόκον τινὰ | γυναιῖα τελευτήσασαν. C

Εὐειδῆς Τριτωνὶς ἐπ' οὐκ ἀγαθαῖς ἐλοχεύθη
κληδόσιν· οὐ γὰρ ἂν ᾧδ' ὦλετο δαιμονίη

que (vs. 3—6) suum lemma (fort. εἰς γραῦν τινὰ ἀνώνυμον) adscripserat L^{ar}; quo titulo eraso metricam not. ζτ. 'ἐπι τῷ αὐτῷ | τετραμέτρῳ, ἐνδεκασύλλαβ^ο (i. e. -σύλλαβον s. -σύλλαβος)' add. C, alterum quod eosdem partim numeros exhiberet praecedere ep. monens; hinc olim in syllogam epp. διαφόρων μέτρων Callimachi hexastichon receptum fuisse colligas firmaturque suspicio titulo 'Καλλιμάχου ἐπὶ τῷ αὐτῷ τετραμέτρῳ ἰα συλλα' (non ἐνδεκασυλλάβῳ, sed -σύλλαβον), qui in P p. 613 ante indicem ep. XIII 28 invenitur; de metrica correctoris nota cf. ad VII 663 p. 505, 10 ἱέρειαν (prosodias C) τιν L 11 verba γρ. — τελευτήσασαν¹ add. C | (δσίως ap. Buh.) 12 ἱερέη (prosod. rest. C) P ἱερίη G. Dind. ἱερείη Schneid. (cf. VI 310, 6) | ἐγὼ ποτέ P^{ar} ἐγὼ ποτε C | πάλι P, cr. ap. Buh.^m 13 δινδυμίνης P, cr. Br. | cf. Haebelin WfKlPh. 1893, 1275

1 sq. ἡ (rest. C) P ἡ Br. | γρηῦς (~ C -ὺς P^{ac}) P | νῦν A^{ac} | η νο^{*} P^{re} (prosod.^m olim scriptae erant, ἡ νο? P^{ar}); not. * rep. C additque L in fine vs., qui imperfectus relinquitur | προστασίη. ν₁έων C πριστασίην ἑῶν? A^{ac}, ∷ in m. L; προστ. 'praeses tutela' ap. B.^m | ἡ γε <πρὶν κλεεννή> Buh., ἡ χο<ρηγὸς ἡμην> et ἡ τὸ <πρὶν κενάσμη> — προστασίη Hagenbuch, ἡ ὕθρων ἐορταῖς π. προστασίην ἔχον γυν. Jac., (ἡγόμην δὲ πολλήν Voss), ἡ ὕθρων λελόγγειν — προστασίην ν. γ. et ἡ θρων ἔκητι — προστάτις ἦν ν. γ. Mein., ἡ Νό<θωνος Ἀύγη> Schneider, ἡν Ὀ<νησιν εἶπαν>?

3 καί μοι (C) P | κ'ῆπέμυσ' A κ'ῆπέμυσ' C 4 εὐγῆρως (C) P; εὐγῆρως? cf. Herod. I 245, 1; II 714, 9; 764, 25; 765, 10 | ἐνὶ χερσίν A ἐνὶ χερσίν. C | ἔρπε (~ ex' ? cr. C) P | χαίρων^{*} (* C qui signum in fine vs. iterat) P | in P sequitur ep. in mulierem puerperam defunctam VII 462, quod argumentum tractant in hoc fr. Mel. duo quae continuantur epp., 729 sq. || 5 sqq. Pl^m III^b c. 11 (εἰς γυναιῖας), 13; Pl^e c. 12, 54 (post Callim. ep. VII 459); ep. est ap. Ir. p. 89 inter Callimachea (post 459, ante 522) 5 om. Pl^m, iunxit ep. cum 459 Plⁱ, ἄδηλον Pl^a. 6 ἀρτιτόκον τινὰ et τελευτ C; signum ∷ adposuit, sed lemma om. L haesitans,

ἀρτιτόκος· τὰ δὲ πολλὰ κατήγαγεν ἔν βρέφος Ἴαιδην
σὺν κείνῃ, δεκάτην δ' οὐχ ὑπερῆρεν ἔω. M 93^r

730. ΠΕΡΣΟΥ.

C

Εἰς Μνά|συλλαν καὶ Νεο|τίμαν τὴν αὐτῆς | θυγατέρα. C

5 Δειλαία Μνάσυλλα, τί τοι καὶ ἐπ' ἡρίῳ οὗτος
μυρομένα κούραν γραπτὸς ἔπεστι τύπος

ut vid., in epigrammate interpretando p. 506, 7 εὐήθη⁶. * τρύ-
τωνος C εὐήθη στρυτ. A^{ar} (quae corr. C, ut σ cum praecedenti,
non seq. vocabulo iungeretur), εὐήθης Τρύτ. Pl, Εὐήθη Τρύτ.
Br. Jac. (Τρίτωνος maluit Mein.; Γρύπωνος Reiske, cui in hoc ep.
Εὐήθης ut nom. mulieris displicet); εὐήθης Τριτωνίς Scaliger
(Mein.), εὐειδῆς FG. Schmidt | ἐπονκ A^{ac} οὐκ' ἐπ' Pl^M (Pl^E voces
item transponunt) | ἄγαθαῖς C ὤλετο? (in seq. lineam incidens)
A^{ar} | ἐλοχεύθη P -θη Pl ('ἐγεννήθη' interpret. sch.^B, immo
'peperit' Jac.) -θης (et ὤλεο v. 2) Mein. 8 κληδόσιν P Pl^M
(κληδ. Mein.) | ἄν om. P, add. Pl | ὦδ' (rest. C) P Pl^M | οὐ γὰρ
ἄν ὦδ' ὤλετο: cf. 420 οὐ γὰρ ἄν ὦδε — ἀμφεκάλ. Αἰδης (Diotimi)

1 ἀρτίτοκος (" C) P ἀρτιτόκος Pl^M | τὰδε A^{ac} | κατᾶγεν βρ.
(" C, idem signum adponit C in m.^e, L in m.ⁱ; καταγῇ ἐν? A^{ar})
P κατήγαγεν ἔν (sed ἔν ex ον s. αν cr.) Pl^M | ἄλιδαν (" rest.,
ι, scr. C; erasus est acutus supra alterum α) P ἄδην Pl ἄδη
Reiske | τὰ δὲ πολλὰ 'magnam illam, qua ante uxoris obi-
tum maritus fruebatur, felicitatem' Mein. (cl. Od. β 58, Theocr.
XVI 42, app. epp. 97, 5) — κατάγη (s. κατεάγη) ἐνὶ βρέφος ἄδη
(s. ἐδὸν βρ. ἄρδην) σὺν κείνῃ Heck., — κατήγαγε καὶ βρέφος
Ἴαιδης σὺν κ. Dübner; τὸ δὲ Μοῖρα — κατήγαγεν ἔν βρ. ἄδη
(‘neque fatum ad Orcum demisisset hunc unicum eius infan-
tem’!) Wakefield, — κατῆγε νέον βρ. ἄδην Jac.; μετὰ δ' οὐ
πολὺ Κῆρ ἄγαγεν idem Jac.; τὰ δ' ἔτ' ὄντα (s. τὰ δὲ λοιπὰ)
κάλ' ἤγαγε δὸν βρέφος Ἴαιδην FG. Schmidt; f. βρ. ἀρθὲν ‘infans
abreptus’ 2 κλεινῇ A -νῇ C, κείνῃ Pl (nom. proprium Κλείνῃ
non admittit Heck.) | οὐχ' (puncto praemisso) C οὐχ A δ' οὐχ'
Pl^M | ὑπερῆρεν, ἔω P^{ac} ὑπερῆρεν¹ Pl^M ὑπερῆρεν Pl^E || 3 sqq.
ap. Buh. p. 164 (n. 139); propter ep. argumentum cf. XVI 111
(Glauci), XVI 130, VII 279 4 lemma non adposuit L, qui
tamen in nova p. ad vs. 4 ‘καὶ ταῦτα εἰς μνάσαλλαν’ adnotavit |

μνάσαλλαν C | νεοτίμαν τὴν αὐτῆς (i. e. αὐτῆς¹) C 5 μνασυλλα P
(Μνάσιλλα Iensius) | ἐπηρίῳ A^{ac} | οὗτος (sed τοσ cr. ex τω) P οὕτως
ap. B.^m 6 cf. XVI 130, 2 ὥς ἔτι μυρομένης πότμον ἔων τεκέων

Νευτίμας; ἄς δὴ ποκ' ἀπὸ ψυχὰν ἐρύσαντο
 P 323 ὠδῖνες· κεῖται δ' οἷα κατὰ βλεφάρων
 ἀχλύι πλημύρουσα φίλας ὑπὸ ματρὸς ἀγοστῶ, 5
 αἰαῖ, Ἀριστοτέλης δ' οὐκ ἀπάνευθε πατῆρ
 6 δεξιτερᾷ κεφαλὰν ἐπεμάσσατο· κοῦ, μέγα δειλοί,
 οὐδὲ θανόντες ἔων ἐξελάθεσθ' ἀχέων.

731. ΛΕΩΝΙΔΑ.

C

Εἰς γέροντα βάκτρῳ στηριζόμενον ὥς | ἐπὶ κάμακι
 ἄμπελος· | Γόργος δ' ἦν αὐτοῦ τοῦνομα. L

10 Ἄμπελος ὥς ἤδη κάμακι στηρίζομαι αὐτῷ
 σκηπανίῳ· καλέει μ' εἰς Ἀΐδην Θάνατος.

(Iul.) | μυρομένα κούρα P -μένας κούρας ap. B.^m (Salm., Reiske);
 -μένας κούραν Jac.; -μένα κούραν Heck. (Herm.) | γ^αρ^απ^ατὸς (ραπ
 cum superscripto α C, ρ in eraso λ?) P; γλυπτὸς olim Heck., qui
 postea tamen de picta imagine cogitari malebat; v. Weissb. p. 102

1 νευτίμας P, -τίμας θ' Jac., -τίμαν Heck. | ἄς δὴ (ἄς in
 eraso πο? τε? C) P | πόκαπο A πόκ' ἀπὸ C (ἄπο Herm.) | ἐρύσαντο
 (ἰυσ, in er. ε? C) P 2 cf. ad p. 507, 4 | δ' οἷα (apostr. AC, ' rest.
 C) P | κατὰ βλεφάρων C καταφαεφάρων (vix φλεφ.) A^{ac}; in m.
 βλεφάρων adposuerat L?, quod C correctione in t. adhibita erasit

3 ἀχλύι, πλημύρουσα P; δάκρυσι ap. B.^m (πλημύρουσα et πλημ-
 μυροῦσα apogr. et edd.) | ὑπὸ C ἀπο A^{ar} (ἐπὶ ap. B.) | μητρὸς P,
 cr. Br. | ἀγοστῶι (ι add. C) P 4 αἰ' αἰ' C (αἰ' αἰ'? A^{ac}) | οὐκαπάν. A
 οὐκ' ἀπ. C 5 δεξιτερᾷ P | κεφαλᾷς? cf. Apoll. Rh. 4, 18 | ἐπε-
 μάσσατο P (ἐφήψατο explicandi causa ap. B.^m), ἐπιμάσσεται Jac.,
 ἐπεμάσσετο Herm., ἐπεμάξατο Reiske; 'pater filiae caput tan-
 gens' olim, 'sibi dextra caput pulsans' postea interpret. Jac.
 (cl. 648, 2) | κ' ὦ (spir. C) P ὦ Jac.; scr. κοῦ 6 ἔων ex ἔων cr.
 C: cf. 539, 4 (σε—σὺν οἷς Persae) | ἐξελάθεσθ' C || 7—p. 511, 7
 tribus in senes epp. immixtum ep. in anus geminas 733

7 sqq. ap. Buh. p. 164 (n. 140); cf. Mel. VII 470, Philostrate.
 Apollon. 260 εἰ τὸν θάνατον ἀτεχνῶς, ἀλλὰ μὴ κόμπου ἔνεκα (cf.
 v. 5) ἐπαινοῦσι 8 βάκτρ L | ἐπὶ καμάκῳ L 9 ἄμπελ (' C) L |

γοργος δην αὖ τούνομ L 10 ὥς P ὥς Mein. | καμάτῳ (τ A^{pe}
 γ A^{ac}) P κάμακι Salm.; scripturam vitiosam ex vocibus κάμακι
 et καλάμῳ confusis ortam esse put. Jac. | στηρίζομαι lensius
 (Reiske) | αὐτῷ lens. (Mein.), αὐτῶς Tucker, idem proponit, sed
 αὐτῷ (= μόνῳ) defendit Geffcken; οὕτω? 11 σκηπανίῳ (ο L^s) P;

Δυσκώφει μή, Γόργε· τί τοι χαριέστερον ἢ τρεῖς
 ἢ πίσυρας ποίας θάλψαι ὑπ' ἡελίῳ;
 ὦδ' εἶπας οὐ κόμπω ἀπὸ ζωὴν ὁ παλαιὸς 5
 ὥσατο κῆς πλεόνων ἦλθε μετοικεσίην.

5

732. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

C

Εἰς πρεσβύτην τινά.

P

Ῥιχεν ἔτ' ἀσκήπων, Κινησία, Ἑρμόλα νιέ,
 ἐκτίσων Αἰδῆ χρεῖος ὀφειλόμενον
 γήρα ἔτ' ἄρτια πάντα φέρων· χρήστην δὲ δίκαιον
 10 εὐρών σε στέργει παντοβίης Ἀχέρων.

interrogandi signum post σκηπ. ponit Reiske | cf. Aristonis ep. VII 457, 1; Antiphili 634, 4 | καλέει δ' ap. B. | κάματος?

1 sq. ἢ τρεῖς — θάλψαι P εἰ τρεῖς — θάλψη Salm. (θάλψει ap. B.^m), Br., Mein. | χαρίεν προτέρω τρεῖς (cl. Apoll. Rh. II 866) et χαριέστερον εἰς τρεῖς olim ci. 2 πίσυρας P (πισύρας A^{ac}), τέτορας Mein. | ποίας: cf. 627, 5 | θάλψαι: cf. Verg. Aen. IV 193 'nunc hiemem inter se luxu — fovere' | ὑπηελίῳ A^{ac} (θάλψη) ἔτ' ἡελίῳ Mein. 3 κόμπω P; malim εἶπας οὐ κόμπω τάδ' | ἀποζωὴν P 4 κ' ἦσ P (κεῖς Br.) | πλεόνων: cf. Crinag. XI 42 εὐτ' ἂν ἱκῆαι εἰς πλεόνων; de locutionis vi usuque cf. ERohde Ps. II 382 ||

5 sqq. ap. Buh. p. 164 (n. 141) 6 lemma λεισ πρεσβυτην τινά in ras. scr. m. rec., quae verba 'ἔστιν δὲ δυσνόητον | δια τὰ σφάλματα,' add.; notulae erasae eadem sententia fuit (dignosci possunt haec fere: διὰ? σφάλματα πολλὰ | ἦτ' ὅτι? ἀκατάληπτον? |

ἀδιανόητον· | ἄμετροι γκαί¹? ἀραιοὶ? στι^χ) 7 ὤχευε (ω refecit, non ex α cr. L) τασκήπων (C τὰσκ. A^{ar}) P ὥχευ ἔτ' ἀσκ. ap. B.^m (Pierson, Reiske; ὥχεο ἀσκ. Toup) | κινήσια P | ἑρμοῦ ἄγριε A (in m.¹ x, in fine vs. ζτ add. L); ἄγριε Ἑρμοῦ ap. B., Ἑρμοῦ λάτρις 'Mercurii sacerdos' Reiske, 'fenerator (s. τραπεζίτης)' Toup, Ἑρμεόλατρις Gerhard, Ἑρμέω ἄγρα Boeckh, Ἑρμοῦ — ἑταῖρε FG. Schmidt, — ἀχρεῖος Jac., — ἀγωγῇ Bothe; Κινησία Ἑρμοῦ, ἀνιγρῶ (Ἑρμ. nomen de Cinesiae patre accipiens) Heck., ἀκριβὲς Haupt; Ἑρμαγόρειε (primo Ἑρμαγόραο) Korsch, Ἑρμόλα νιέ Dittenberger (cf. 722, 1) 8 αἰδῆ P 9 γηραιὲ· τᾶρτια P^{pc} (τάρτια A^{ac}); γήραϊ τ' ἄρτ. ap. B., γήρα ἔτ' Reiske, γνῖα ἔτ' Toup | χρήστην ('C) P; 'debitorem' ap. B.^m (cf. Suid. χρήστην· καὶ τὸν δανείσαντα καὶ τὸν δανεισάμενον) 10 στέργει P, στέρξει Ruhnken; στέξει? | ἄχέων P, cr. ap. B. (Salm., Pierson) ||

733. ΔΙΟΤΙΜΟΤ.

C

Εἰς γραῦς τινὰς ἀδελ|φὰς Ἀναξὼ καὶ | Κληνῶ θυγατέρας |
Ἐπικράτους ὀγδοη|κοντούτιδας θανούσας.

P

Αἱ νόμιμοι δύο γρῆες ὁμήλικες ἤμεν, Ἀναξὼ
5 καὶ Κληνῶ, δίδυμοι παῖδες Ἐπικράτεος,
Κληνῶ μὲν Χαρίτων ἱερή, Δήμητρι δ' Ἀναξὼ
ἐν ζωῇ προπολεῦσ'· ἐννέα δ' ἡελίων
ὀγδωκονταέτεϊς ἐπιλείπομεν ἐς τόδ' ἰκέσθαι
τῆς μοίρης· ἐτέων δ' οὐ φθόνος ἔσθ' ὀσίης.
10 καὶ πόσιος καὶ τέκνα φιλήσαμεν· αἱ δὲ παλαιαὶ
πρῶθ' ἡμεῖς Αἴδην πρηῦν ἀφικόμεθα.

5

1 sqq. ap. Buh. p. 150 (n. 85) 2sq. titulum huius ep. eadem man. atque praecedentis scr. in rasura; erasa est lemmatistae notula, quae verbis ἡμᾶλλον δὲ φλυαρίαν ταῦτα φαίνεσθαι terminata fuit 2 αδ. ἀναξὼ καὶ κληνῶ P 3 ἐπικρατέας P (-κρατέως Boiss.) | θανούσας P 4 αἰνόμινοι ('pro alia pros. L) P αἱ νόμιμοι Salm. ('legum observantes' Heck.), κοινόβιοι Jac. (qui idem gentile in corrupta voce latere suspicabatur), αἱ μόνιμοι ('firmo marmore expressae') Dübn. (cf. Weiss. 96), αἰδ' ὀσiai Schneidew., αἰδ' ὁμόνοι?, κλεινόννυμοι Reiske, νηοπόλοι FG. Schmidt | ἡ μὲν ('C) P ἤμεν ap. 5 κληνῶ (ex κληνῶ? cr.) P Κλεινῶ Salm., Γληνῶ proponit Mein. | δίδυμαι Mein. | ἐπικρατέως (-έως ex -έος? cr.) P -κράτεος Reiske (-κράτεω Salm.) 6 ἱερή P, ἱέρη Mein. ἱερῇ (Boeckh) s. ἱερέη Heck., qui tamen scripturam traditam cl. Bekk. Anecd. I 9 defendit | (Δήμητρος Ἀν. Salm.) 7 ζωῇ P | προπόλεως P, πρὸ πόλεως (iungendum cum Δήμ.) Heck. (cf. Boeckh ad Cl. II p. 605), πρόπολος Salm., προπολεῦσ' Jac. 7sq. novem diebus unam sororem post alteram obisse falso interpretatur Jac.; utrique, cum geminae eodem die perirent, novem dies ad octogenarium annorum numerum defuisse recte monet Mein. 7 ἡελίων P 8 cf. 726, 9 (Leon.) | ἐπιλείπομεν P; ἐπελ. Reiske, ἀπελ. Mein., ἐλλείπομεν Br., ἐνελ.?; ἐπι- s. ἀπελείπομεθ' atque ἔτι λειπόμεθ' Heck. | ἔστοδ' ἰκέσθαι P 9 cf. VII 575, 5 | (δ' om. Reiske) | ἰσοσίη P; emendatio nondum reperta: ἰσοσίη Reiske (ἰσόβιος ap. R.^m ἰσόβιοι ap. G.^m), ἰσοβίοις (Salm.) Br., ἰσασίη Korsch, αἰσ' ὀσίη Bernard, εἰς ὀσίην Jac. (probante Hermanno, qui vs. seq. αἱ πόσιος reponit), εἰς ὀσίους (Boiss.) et εἰς ὀσιον Heck. (cl. VI 257, 3), ἔσθ' ὀσίης Mein.; ἐτέων δὲ φθ. οὐχ ὀσίη Mähly 10 αἶδε P 11 πρῶθ' P | πρηῦν P

734. "ΑΔΗΛΟΝ.

C

Εἰς πρεσβύτου τινὸς τά|φον ἀνώνυμον.

L

α. Μή, ξέν' ὁδῖτα, σπεῦδε. β. Τί γάρ; α. Νέκυσ, ὃ ποτὶ
παίδων

5 † σῆμ' ἀγαθῶν ἴδρουτ', Ἀρχιγέρον ὁ γέρον.

β. Ἀλλὰ φίλος γ', ὃ πρέσβυ· γένοιτό τευ ὄλβια τέκνα
ἐλθεῖν καὶ λευκῆς ἐς δρόμον ἡλικίης.

735. ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

C. Pl

Εἰς Θεανώ τινα, | γυναῖκα Ἀπελ|λίχου, τελευτήσασαν. L

10 Ὑστάτιον, Φώκαια κλυτὴ πόλι, τοῦτο Θεανὼ
εἶπεν ἐς ἀτρύγετον νύκτα κατερχομένη·

(πρᾶνν Reiske) | ἀνιάμεθα (lenem vid. refecisse, non ex aspero fecisse C) P; ἀφικόμεθα Salm., ἄμ' ἰκόμεθα Jac., ἀνηράμεθα 'letum suscepimus' Reiske, ἀνευράμεθα Unger, ἐνισάμεθα s. ἐνισάμ. Heck., ἀνυσάμεθα Herm. (Schneidew.), ἐδυσάμεθα FG. Schmidt; πρόσθεν (s. πρῶται) ἄμ' εἰς Ἀ. πρ. ἀνιέμεθα ego ci.; cf. ep. 261 || 1 sqq. ap. Buh. p. 164 (n. 142) 1 cf. Theaeteti ep. VI 357

2 πρεσβῦ τιν^ο L | noli ἀωνύμου corr. 3 sq. desperata est dist. emendatio ita, ut vix sententia restitui posse videatur 3 ἦ (Apo ἦ? A^{ac}) ξεν ὅ (s. ὅ) λατι τυττει δεστι τί· γάρ P; α. (sc. defunctus) ὃ ξέν' ὁδῖτα· β. (viator) τί δ' ἐστί; α. τί γάρ; et α. ῥεῖ, ξένε, δάκρυ· Reiske; α. μή, ξέν' ὁδῖτα, σπεῦδε· et ὃ ξέν' ὁδ., στηθι· β. τί γάρ; Jac. (vice personarum rectius distincta); ἄ ξέν'· ὄρα τι τὸ τεῖδε Heck.; ὃ ξένε λῶστε, κέκευθε — β. τί γάρ; et ξεῖνε, πέλα, τῇδ' ἐστὶ et ὃ ξέν', ἐλίνυ', ὅδ' ἐστὶ (v. Ap. Rh. I 862) ego ci. | ὃ ποτι A; in fine vs. ζτ L 5 τῶν ἀγαθῶν ἢ δ' ἦν (potius quam ἦν) P; (ὃ ποτε παίδων) τῶν ἀγ. χορὸς ἦν Reiske; (ὃ ποτι π.) πᾶν ἀγαθῶν κήδευσ' et τῶν ἀγ. ἄλις (malim ἀδίν') ἦν Jac. (τῶν ἀγ. ἄδδην Heck.), σῆμ' (v. χῶμ') ἀγ. ἴδρουτ' (s. δέδμητ') tentavi | ἀρχιγέρον 'grandaevus' Jac. (qui ἀρχηγ. δ' ci.), Ἀρχ. (ut nomen defuncti) Reiske 6 ἄλλα φίλος γ' P; haec verba mortuo trib. Jac., viatori Reiske (Heck.) | γένοιτο τεῦ' (fort. ex τεῦ factum) P, γένοιτό τοι Reiske 7 λευκᾶς — ἀλικίας Heck. | ἐς χρόνον et εἰς ὄρον FG. Schmidt (malim τέρον' ἐς s. ὄρον ἐς) || 8—p. 514, 14 epigrammatis in naufragos ut similia praemittuntur duo, in quibus navigationis ac peregrinationum mentio fit 8 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 39 (Pl^E c. 12, 39) 8 cum P facit Pl^M, non item Pl^E: ἄδηλον Pl^{a-b} ἄδ. οἱ δὲ Δη- μάντου Pl^{s-w} (tit. om. Pl^I) 9 Θεανὼ τινὰ L | ἀπελλίχου (ελλ,

‘Οἷμοι ἐγὼ δύστηνος· Ἀπέλλιχε, ποῖον, ὅμευνε,
 ποῖον ἐπ’ οἰκείῃ νηὶ περᾶς πέλαγος;
 αὐτὰρ ἐμεῦ σχεδόθεν μόρος ἴσταται. ὥς ὄφελόν γε
 χειρὶ φίλην τὴν σὴν χεῖρα λαβοῦσα θανεῖν.’ M 35^r

5

736. ΛΕΩΝΙΔΑ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

C

Παραινετικὸν | εἰς τὸ μὴ μεταβαίνειν | ἐκ τόπου εἰς
 τόπον, | ἀλλ’ ἀρκεῖσθαι ἐν ὀλίγοις.

C

Μὴ φθείρευ, ὦνθρωπε, περιπλάνιον βίον ἔλκων,
 ἄλλην ἐξ ἄλλης εἰς χθόν’ ἀλινδόμενος,
 10 μὴ φθείρευ· κενεὴ σε περιστέψαιτο καλή,
 ἣν θάλποι μικρὸν πῦρ ἀνακαίόμενον,

non ειλ scr.) L | τελεῦ L | ad vs. 5 sq. scr. L haec: εἰς τῇν |
 αὐτὴν ἕως ὧ | [τὴν] θειανῶ (τὴν ante θ. ipse L induxit); verba
 ἕως ὧδε non add. C (ut cod. Palatini emendationem ad suum
 exemplar institutam hactenus se peregissee indicaret), sed lem-
 matista versus 3—6 carminis partem, non integrum ep. esse
 lectores monuit: erant enim claus. post κατερχομένη, nota init.
 ante οἷμοι; cet. cf. ad ep. 343 p. 511, 10 v. VII 647 ὕστατα
 δὴ τὰδ’ ἔειπε | ὕστατον P, cr. Pl; ὕστατον ὧ Salm. (Br.) | φώ-
 καία P | κλυτὴ πόλι P, cf. VII 492, 1 ὧ Μίλ. φίλη πατρί, Heck. p. 99
 11 εἶπες ἔς P, cr. Pl; εἶπ’ ἔπος Jac. | ἀτρύγετον: pro Home-
 rico epitheto maris et aetheris poetae ὀρφναίην vel ἀμβροσίην
 scribendum fuisse censet Herw.; mallet (εἶπ’ ἔς) ἀναύγητον |
 cf. etiam epp. 646 et 648, 513 (Reitzenst. p. 129)

1 (ἀμείλιχε Brod.) 2 ἐποικεῖν P ἐπ’ ὠκείῃ Pl; ὀθνεῖν? εἰκαῖν? |
 περεῖς P περῆς Pl^M περῆς Pl^E, cr. Jac. 3 μόρος Pl μόνος P | ὄφε-
 λόν P 4 φίλῃ Reiske | λαβοῦσα P (sch.^w), βαλοῦσα Pl; cf. Weissb.
 p. 100 || 5 sqq. ap. Buh. p. 165 (n. 143) 5 λεωνίδα C^{pr} -ιδ⁸? Car |
 ταραν C 6 παρ’ αἰνετικὸν L; ep. in eodem cippo cum VII 715
 inscriptum fuisse falso statuit Heck. (cf. Reitzenst. p. 151) |
 μεταβαίν’ (τῇν¹ pro τειν¹ compendio exprimens) L 7 ἀρκεῖ-
 σθαι¹ ἐνολιγ¹ L 8 φθείρευ: Eur. Hel. 774 (ἄλιον ἐφθείρου
 πλάνον) et Dion. Chr. VII 177 affert Jac.; cf. etiam Hesych.
 φθείρεται πλανᾶται (Eur. El. 234) | ὦνθρ. P (cf. 472, 1), ἄνθρ.
 ap. B.^t (noli hiatum remove coniecturis πανόδυρτε, παντουργέ,
 simil.) | ἔλκων P (cf. XI 62, 5) | βίον ὧδ’, ὦνθρωπε, περίπλα-
 νον ἔλκων perverse Herm. 9 ἄλλην P ἄλλην τ’ Heck. | ἐξά-
 λησ P | χθόνα λινδ. A^{ac}, χθόν’ ἀμειβόμενος Heck.; cf. ἀλινδόμενοι
 Nic. Ther. 156 10 μὴ φθείρ’ ἐν κενεῇ σε (κενεῇ σε A^{ac}) P; μὴ

εἰ καὶ σοι λιτή γε καὶ οὐκ εὐάλφитος εἴη 5
 φυστὴ ἐνὶ γρώνῃ μασσομένη παλάμαις,
 ἢ καὶ σοι γλήχων ἢ καὶ θύμον ἢ καὶ ὁ πικρὸς
 ἀδυμιγῆς εἴη χόνδρος ἐποψίδιος.

5

737. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἷς τινα ὑπὸ ληστῶν | πεφονευμένον.

L

Ἐνθάδ' ἐγὼ ληστῆρος ὁ τρισδείλαιος Ἄρηι
 ἐδμήθην· κεῖμαι δ' οὐδενὶ κλαιόμενος.

φθείρεν· κενεή σε ap. B. (Salm.) | κενή εἴ σε Toup (κενεὰ εἴ
 σε Heringa), καὶν εἴ σε Heck. (Dübner.) | περιστέξαιτο Mein. (πε-
 ρισκέψ. Geffck.) | καλιῇ P; cf. Call. fr. 131 p. 512, 11 ἦν θάλποι
 P (εἰ θάλπῃ 'si tugurium calefaciat te, qui tibi parvum ignem
 instruas' Reiske), εἰ θάλποι Toup | Tib. I 1, 6 'dum meus exiguo
 luceat igne focus' affert ap. B.^m

1 cf. 648, 4 | (ἦ καὶ Jac., ἦ καὶ Boiss. Dübner.) | γε P τε
 Heringa (Reiske, Toup) | οὐκ ἐνάλφ. P 2 vs. exhibet Suid. s. v. φυ-
 στὴ | φῦστῃ P: * ex acuto fecit C, qui in m.^e adscr. ζτ. τὰς
 λέξεις τί ^ἦ σμῦσι (σημαίνουσιν); cf. Arist. Vesp. 608 (Hesych.
 φυστὴ μάζα), Athen. 114 F et 149 A (φ. τὴν μὴ ἄγαν τετριμ-
 μένην); de vocis accentu v. Herod. I 344, 7 | ἐνιγρώνῃ P ἐνὶ
 πέτρα γράνῃ S.^v (cf. Suid. γρώνῃ· πέτρα) | f. μ. τολύπαις, cf. Hes.
 'τολύπη· τὰ προφυράματα τῶν μαζῶν' (Athen. 140 A) 3 η καὶ
 σοι P εἰ καὶ σοι Toup | ἦ καὶ et ἦ καὶ bis Boiss. | γλήχων ἦχC
 γληχώνῃ? s. γληχῶνῃ? A^{ao}; iunguntur γλ. et θύμον ut βλη ὦ
 θύμον ab Aristophonte 16 K. (cf. etiam Antiphan. 227 K. οὐδεὶς
 κρέως παρόντος ἐσθίει θύμον) | ἦ κανλοὶ γλήχων τ' olim ci. |
 θύμον P^{pr} θυμόν A^{ar} | (ὁ μικρὸς Boiss.) 4 ἀλομιγῆς Salm. ἀλσι-
 μιγῆς s. (πικροῖς) ἀλσι μιγείς Mein.: cf. Athen. 366 B ἄλλας ἡδυ-
 σμένους, Acharn. 772 θυμιτιδᾶν ἄλῶν affert Jac. | χόνδρος P: cf. de
 accentu Herod. I 203, 11; 'gari genus' ap. B.^m, 'sal cum thymo
 mixtum, quod opsonii loco sumeretur' Jac.; cf. Acharn. 521
 χονδροὺς ἄλλας || 5 sqq. ap. Buh. p. 165 (n. 144); ep. vid. Theo-
 doridae: cf. 722, τρισάωρε 527, κεῖται ἔλωρ Αἰδῇ 439 6 εἰς τινὰ
 ὑπὸ (prosodias C) ληστῆ L, qui lemmati ζτ praemisit 7 * ἐν-
 θάδ' C, qui signum × in m. iteravit; Ἄνθε' scripsisse A^{ar}
 non contenderim; requiras nom. occisi, suppressum fort. correc-
 toris rasura, Ἄνθος? (Kb. 577 Ἄνθος ἐγὼ λεγόμενῃ); cf. tamen
 ἐνθάδ' ἐγὼ κεῖμαι Kb. 719, 1 | ἐγὼ (' AC, ' C) P | ληστῆος P
 (ληστῶος ap. B.), cr. Br. | τρισδείλαιος (αι ex α) P τρις δ. apogr. |
 Ἄρηι (* ex ' cr. C) P ||

738. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

C. Pl

Εἰς Τίμαρχον ναυ|αγήσαντα ἐν Σαλαμῖνι. L

Κληῖδες πόντου σε καὶ ἐσχατιαὶ Σαλαμῖνος,

Τίμαρχ', ὕβριστης τ' ὤλεσε Λίψ' ἄνεμος M 93^v

5 νηί τε σὺν φόρτῳ τε· κόνιν δέ σου ἀμφιμέλαιναν
δέξαντ' οἷζυροί, σχέτλιε, κηδεμόνες.

739. ΦΑΙΔΙΜΟΥ.

C^{pr}

Εἰς ναυαγὸν | <Πολύανθον> | περὶ Σκίαθον κινδυ|νεύσαντα. L

Αἰάξω Πολύανθον, ὃν εὐνέτις, ᾧ παραμείβων,

10 νυμφίον ἐν τύμβῳ θῆκεν Ἀρισταγόρῃ

δεξαμένη σποδιήν τε καὶ ὀστέα — τὸν δὲ δυσᾶες

ὤλεσεν Αἰγαίου κῦμα περὶ Σκίαθον —,

δύσμορον ὀρθρινοί μιν ἐπεὶ νέκυν ἰχθυβολῆες, 5

ξεῖνε, Τορωναίων εἴλκυσαν ἐς λιμένα.

1 sqq. prius dist. servat Plan.: Pl^m III^b c. 19 (εἰς ναυαγήσ.),
6 (Pl^e c. 22, 53) 1 Θεοδωρί^δ Pl^m (cf. 527) 2 εἰς (εἶς L^{ar}) τίμαρχ^ς
(τινα? L^{ao}) ναυαγήσαν^τ L | ἐν σαλαμῖ L 3 κληῖδες Pl^m C κληίδες
A (de insulis Κλ. prope Salaminem Cypriam sitis cf. Herod. V 108,
Strab. 14 p. 682; praeterea v. de Clidibus Plin. n. h. V 31, 35) | πόν-
του PPl, Κύπρου probabiliter Heck. (secutus Herodotea Κληῖδες
τῆς Κύπρου) | ἐσχατιαί (ἐσχ. A^{ao}) P 4 ὕβριστης et λίψ' P 5 νηί
δὲ Schaefer | συνφ. P | δ' ἐόν P: *, acc. et σ superscr. man. rec.,
quae in fine vs. correcturam suam *δέσον repet.; δ' οὐδ' Br. (at
cf. 739, 3; XIII 12, 7) 6 οἷζυροί P | κληδεμόνες (κλη in er. α?,
non ου) P || 7 sqq. ap. Buh. p. 165 (n. 145); sequitur in apogr.
Asclep. dist. IX 63, 3 sq. 7 φαιδίμου^ν C^{pr} διοτίμου (? λεωνίδα?) C^{ar}

8 ναυαγὸν ἀρισταγόραν π^εσκ. L deceptus falsa quam invenit
in vs. 2 scriptura; post Πολ. addi potest 'τὸν γαμέτην τῆς Ἀρι-
σταγόρας'; cf. Kb. 508 | iuxta κινδυνεύσαν^τ erasum vid. ζτ 9 αἰάξω:
cf. XI 437 (Arati), 158; VII 490, 722; Reitzenst. p. 171 10 νύμφιον
Reiske | ἀρισταγόρην P, cr. Heringa 11 ὀστέα τὸν δε (om. inter-
punctione) P 12 v. Kb. 872, 13 | περισκ. P 13 δύσμορον refertur
ad ὦλ. aut εἴλκ.; f. δύσμορος (Ἀριστ.), cf. 701, 5 | ὀρθρινοί μὲν P
-νοί μιν Reiske 14 εἴλκυσαν P | εἰς ap. B. ||

740. ΛΕΩΝΙΔΑ.

C. Pl

Εἰς Κρήθωναί τινα | πλουσιώτατον | καὶ τῷ Γύγῃ
παρισούμενον.

L

Αὐτὰ ἐπὶ Κρήθωνος ἐγὼ λίθος οὖνομα κείνου

5 δηλοῦσα, Κρήθων δ' ἐγχθόνιος σποδιά·

ὁ πρὶν καὶ Γύγῃ παρισεύμενος ὄλβον, ὁ τὸ πρὶν
βουπάμων, ὁ πρὶν πλούσιος αἰπολίοις,

ὁ πρὶν — τί πλείω μυθεῖμ' ἔτι; πᾶσι μακαρτός, 5
φεῦ, γαίης ὅσσης ὅσσον ἔχει μόριον. M 92^r

Fr. Cor. Phil.
pp. 741—743.

741. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

C. Pl

11 Εἰς Ῥωμαῖον | στρατιώτην ἀριστεύσαντα ἐξαισίως. L

Ὀθρυάδην, Σπάρτης τὸ μέγα κλέος, ἣ Κυνέγειρον
ναύμαχον ἣ πάντων ἔργα κάλει πολέμων·

1 Pl^M III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισ.), 23 (Pl^E c. 6, 58, sed Pl^B 6, 59) 1 λεωνί Pl^M 2 κρήθωνα τινὰ L | τῷ γύγῃ παρι-
σούμενον¹ (sc. -σούμενον) L (falsa tradit Jac.) 4 αὐτὰ (ex ατα? cr.)
P Pl αὐτὰ Mein. (cf. 338, 1 ἄδε τοι, ἃ λιθίνα γὰρ στάλα); vacuum
nudumque monumentum dicitur utpote nihil ex opibus viri con-
tinens | ἐπεὶ P, cr. Pl | κρήθωνος P Pl (Κρήθ. L Br., cf. VI 258, 4)
5 ἐν χθονὶ οἷς (οἷς? A^{ac}) P ἐν χθονίοις Pl ἐγχθόνιος (cl. Kb.
298, 4 ὅστέα καὶ σποδιῇ κειμένη ἐγχθόνιος) Kb. | σποδιὰν P, cr. Pl
6 ὁ πρὶν: v. Geffck. p. 55 | cf. Diotimi 420, 3 ὅς ποτε καὶ βασι-
λῆι συνέδραμεν; 538, 2 | τὸ πρὶν P τοπρὶν Pl^M 7 βουπάμων P
-πάμων Pl^M (cf. 263, 2); Leonidae obversabatur Hom. Δ 433
πολυπάμων 8 μυθεῖμαι ὁ P (caesura anaphorae excusationem
vix admittit), μυθεῖμ' ἔτι Pl^M (Knaack), μ. ἐπὶ Pl^E, μ. ἔθ'; ὁ Jac.
9 cf. 268, 4; 591, 2; 625, 5; IX 425, 4 | γαίης ὅσσης (ex ὅσσ. cr.)
όσσον P οὗτος γαίης ὅσσον Pl (τόσσης γ. ὅσσον Br.) || 10 sqq. ep.
Plan. non in libr. III recepit, exstat enim Pl^M I^b cap. εἰς ἄν-
δρείους n. 3; in P falso discerptum est octastichum in duo epp.
accessitque suus utrique titulus: priori (sc. primo disticho) ad-
scripserunt Κριναγ. C, εἰς οθρυάδην | τὸν σπαρτιάτην L; alteri
(hexasticho) add. ἄδηλον C, lemma quod supra (lin. 11) affertur
L (cf. ad 12 sq.); eiusdem ep. Crinagorei disticha quattuor recte
iunxit Plan. (primum dist. cum P a ceteris separabat, sed pro
mutilo ep. habebat Scaliger) 11 ep. ad Varianam cladem referunt

"Αρριος αἰχμητῆς Ἰταλὸς παρὰ χεύμασι Νείλου

κλινθεὶς ἐκ πολλῶν ἡμιθανῆς βελέων

αἰετὸν ἄρπασθέντα φίλου στρατοῦ ὥς ἴδ' ὑπ' ἐχθροῖς, 5

αὖτις ἀρηιφάτων ἀνθορεν ἐκ νεκύων.

5 κτεῖνας δ', ὅς σφ' ἐκόμιζεν, ἑοῖς ἀνεσώσατο ταγοῖς

P 325 μοῦνος ἀήττητον δεξάμενος θάνατον. M 82^r. Cr.^R 24

742. ἈΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

A

Εἰς Τιμόκλειαν | διδυμοτόκον.

L

Οὐκέτι, Τιμόκλεια, τεῶν φάος ὤλεσας ὅσων

10 κούρους δισσοτόκῳ νηδυί γειναμένη,

Mommsen (cf. Flor. II 30), Cichorius, ambigit Rub. (qui, cl. Sil. Ital. VI 25, rem a poeta fictam referri existimat); contra Hillscher (cl. Strab. p. 820 sq.) de cohortibus Romanis ad Syenen (anno 24 a. Chr.) trucidatis cogitari vult: cf. Knaack J J. 1891, 774, Susem. II 564,

Hillsch. p. 423 | post αριστ. scr. L: ε ^δ ξέσι^α Γωσ¹, ut compen-

diis (ὥραϊον, χρήσιμον) litterae vocis ἐξαισ. dirimantur; infra lemma erasa sunt vocab. ἀλλ' ἀνώνυμον?, quae ab L olim adiuncta erant p. 515, 12 sq. ὁ θρυάδην P | μέγα κλέος (accentus C) P | ἦ (' C) κυνέγειρον (ρον tantum scr. A, κυνέγει L in spatio, quod reliquit A) P | ναύμαχον P Pl ναυμάχ. Rub.: cf. Athen. 154 F | κάλει πολέμων P καλιπτολέμων Pl; κάλει 'in memoriam tibi revoca' Jac.; comparandi causa voca: Mommsen, Boiss. ('celebra' perperam Reiske); κάλει, Πολέμων ("Αρεος αἰχμ.) Heck. (cl. XI 210, 5); λάλει Mein. (at cf. Kaib. 481, 1), καλυπτόμενος anonym., κρατεῖ πολ. Jac. (cf. Rub. p. 38); (Ὁ θρυάδον παραθεῖ τὸ μέγα κλ. — καλιπτολέμων olim Jac., similiter πάρεθεν αἰχμ. v. 3 ci. Reiske; Σπάρτης τί λέγω κλέος — καλιπτολ. Eldick); f. ἄκρα κάλει | in fine primi distichi exhibet clausulae signum P

1 sq. hoc dist. iterat L₂ (scribendi genere prope ad L accedens) in m. inf., ubi utrique versui χ praefixum est 1 in P ab initio vs. est novi ep. notula, cf. ad 515, 10 sqq. | ἄρεος Pl^M P₁ ἄρεος L₂; Nonn. 37, 764 "Αρεος αἰχμητῆρες affert Heck. traditam scripturam defendens, "Αρριος Scaliger (Reiske) | αἰχμητῆς Pl^M | ἰταλός L₂ | παραχ. γρ. ῥήνον

P₁ L₂ | νείλον (γρ. ῥ. superscr. C₁, qui idem ν₁ fecit ex ρ?) P₁, νείλον L₂, Πήνον Pl (Rub., Νείλον Hillscher, Knaack) 2 ἡμιθανῆς: cf. Lucian. Char. 24 ἡμιθνήτα — Ὁ θρυάδαν 3 ὥσι (s. ὥσι) δ' υπεχθροῖς P 4 αὖτις P -τις Pl | ἀρηιφ.: cf. Od. λ 41 5 κτεῖνας P^{ao} |

ὄμμασι δ' ἐν πλεόνεσσιν ἄθροῖς περιθαλπὲς ὄχημα
ἡελίου προτέρης οὔσα τελειότερη.

743. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

A

Εἰς Ἑρμοκράτειάν | τινὰ γυναικὰ τεκοῦσαν | καὶ τέκνα
καὶ μηδενὸς | ἑώρακνῦσαν θάνατον.

5

L

Εἴκοσιν Ἑμοκράτεια καὶ ἐννέα τέκνα τεκοῦσα
οὔθ' ἐνὸς οὔτε μιῆς αὐγασάμην θάνατον.
οὐ γὰρ ἀπώϊστευσεν ἐμοὺς νύμφας Ἀπόλλων,
οὐ βαρυπενθήτους Ἀρτεμις εἶλε κόρας·

ὁ σφ' ἐκόμιζεν P ὁ σφ' ἐκ. Pl^M (Pl^a in epid., Pl^{a.b}) ὅς σφ' ἐκ.
Pl^{L.s} (Pl^a in t.) | ἑοῖς (spir. rest. L) P | ἀνεσοώσατο? P^{ac} p. 516, 6
ἀήττητον (' C) P Pl ἀήσσητ. Heck.; 'huic soli licuit vincere dum
moritur' Grotius || 7 sqq. ep. non sepulcrale om. Pl, exstat in
ap. Buh. p. 165 (n. 147) 8 Τιμόκλ. διδυμοτοκον L; cf. Leonidae
in Timocleam puerperio confectam ep. 463 9 (οὔτοι malebat
Reiske) | τιμόκλειά (-ά? A^{ac}) τεδὺν P; T. τεῶν Salm. (φίλον aptius
ducebat Jac.); f. Τιμόκλει' ἐτεδὺν, ut Timoclea quamvis caeca
lucis verae iustaeque non iam expers esse dicatur, cf. ad p. 517, 1 sq. |
ὄσσων (' C) P 10 δυοτόκωι P, διοιот. ap. B.^m (Salm.), δισσοτόκω
Jac. (δυστέκνω Iensius, δυστόκω. ἐν Reiske)

1 sq. mulier oculorum lumine cum caruisset, enixa liberos
propter hos luce oculisque donata dicitur (de femina Orphicis
sacris initiata perperam interpretatur Reiske) 1 ἄθροῖς P,
cr. Salm. | περιθαλπὲς P πυριθ. Salm. (cf. IX 632), περικαλλὲς
Iensius 2 ἡελίου P | in m. Θ (i. e. ὥραιον) adpinxit L, ut quae
dicuntur de matris salute e natis redundante lectores atten-
derent || 3 sqq. ap. Buh. p. 166 (n. 148); cf. epp. 224 et 484, Plin.
VII 3, 34 de Eutychidis cuiusdam Trallianae fortuna simili 3 Thes-
salonicensi trib. Br., itemque epigrammatis 741—743 fragmen-
tum coronae Philippeae inverso litterarum initialium ordine
conspicuum effici put. Menk, Sidonio vindicat ep. Setti 4 εἰσερχμ.

—τεκουσ^Γαν¹ (nullo add. accentu) L 5 μηδεν⁰ εωρακνῦια (sic) L |

×σημεῖον (σημειοῦ Dübner.) θανμαστ⁰× adscr. L 6 εἰκ. ἑρμο-
κράτεια A | ἐνν¹έ¹α (ε¹ in eraso α) A 7 οὐ θενδὸς οὔτε (' C) P
(cl. ep. 224 et 484 exspectes οὐδ' ἐνὸς οὐδὲ) | μιῆς (sic) P, μιᾶς
(tamquam scripturam cod.) Jac. | αὐγασάμαν Heck. (ἡύγασάμην
Br. ἡύγασα μὲν Wakefield) 8 νύμφ^{*}ας C νύμφ^ας A^{ar} 9 βελο-
κεντήτους Salm. | ἦ λε (potius quam ἦλε) P, cr. Salm

ἔμπαλι δ' ἃ μὲν ἔλυσεν ἐμὴν ὠδῖνα μολοῦσα, 5
 Φοῖβος δ' εἰς ἧβαν ἄρσενας ἀγάγετο
 ἀβλαβέας νόσοισιν. ἴδ' ὥς νίκημι δικαίως
 παισὶ τε καὶ γλώσση σῶφρονι Τανταλίδᾳ.

5

744. <ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.>

Εἰς Εὐδοξον,

A

τὸν Κνίδιον συγ|γραφέα, περὶ τῆς ἰδίας ζωῆς | μαντευσάμενον
 ἐν Αἰγύπτῳ, | καὶ ὅτι πεντήκοντα τρία ἔτη ἐπέζησεν. L

Ἐν Μέμφει λόγος ἐστὶ μαθεῖν ἰδίην ποτὲ μοίρην

10 Εὐδοξον παρὰ τοῦ καλλίκερω ταύρου·

1 ἃ μὲν (prosod. add. man. rec.) P ἢ μὲν ap. Buh. (Br.); ἃν μὲν Heck. | ἔλυσεν ἐμῶν P; ἐμὴν (Wakef.) s. ἐμοῦ Pauw (ἐμῶν ὠδ. θυγατρῶν perperam Br.); ἔλυσεν κορῶν et λεχῶν Jac., ἔλ. νυῶν (post Imperium) Tournier, νέων Heck., ἔλ. γονῶν ὠδ. μέλουσα FG. Schmidt (ἃ μὲν θηλυτέρων ὠδῖνας ἔλυσεν male olim ci. Jac.) 2 εἰσήβαν P (ἧβην Br.) | παῖδας ἀναγάγετο Schm.; f. ἧβαν ἀρτεμέ' ἀγ. ('ad incolumem aetatis vigorem') vel ἀγάγετ' ἀρτεμέας (ἀβλαβέας τε νόσοισιν): nam cunctam prolem, non tantum filios dici iure monuit Schm. 3 ἴδ' ὥς P: cf. 172; 210; 498, 7 | νίκημι P 4 παισὶ καὶ P παισὶν καὶ ap. B., παισὶ τε καὶ Salm., βλάσταις καὶ? |

γλώσση P -σσα Heck. | τανταλίδῃ^{ασ} P (signum ÷ et litt. ασ add. L; in m. erasa vox est, quae fort. erat ÷ τανταλίδας), -λίδᾳ ap. B.^m || 5 sqq. ep. est apud Diog. L. VIII 91, in Pl^m I^b εἰς θάνατον καὶ εἰς θανόντας n. 4 (Pl^b I 36, 23) 5 auctorem ep. se testatur Diog. 'ἔστι δὲ καὶ ἡμῶν εἰς αὐτόν' (VIII 91); perperam Crinagorae (cf. ad l. 6) trib. P: erroris origo fort. repetenda est e finitimo Crinag. ep. 741; auctoris nom. om. Pl^m, ἄδηλον Pl^b 6 εἰς εὐδοξον A, cui additum in eadem l. κρινάγῳ^ο ab L (nisi quod ῥ litteras adiunxit C); κρ (non κν) impositum est clausulae, quam post εὐδ. primo L adpinxerat; serius interpositum vid. nomen, quod priorem lemmatis partem (l. 6) ab altera (l. 7—8) dirimit; non poetam nominari, sed philosophum Eud. accuratius indicari (Κλειναγόρου συμμαθητήν s. ἡλικιώτην vel aliquid simile latere) censet Korsch

7 π^ε τ^η σ¹ ἰδι¹ α¹ et μαντευσάμ^ε L 8 ἐναιγῦ^{π^τ} L | «καὶ» ῥ (ὅτι) ν^γ ἔτι (ἔτη Jac., ἔτι <ἔτη> Paulssen) ἐπέξ. L | cf. Diog. L. VIII 90: 'ἔτελεύτησε δὲ τρίτον ἄγων καὶ πεντηκοστὸν ἔτος· ὅτε δὲ — ἐγένετο ἐν Αἰγύπτῳ —, ὃ Ἀπὶς αὐτοῦ θοιμάτιον περιελιχμήσατο· εὐδοξον οὖν αὐτόν, ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον ἔφασαν οἱ ἱερεῖς ἔσεσθαι,

κΟΥΔΕΝ ἔλεξε· πόθεν; βοῖ γὰρ λόγον οὐ πόρε φύτλη
οὐδὲ λάλον μόσχῳ Ἄπιδι στόμα· M 84^r
παρὰ δ' αὐτὸν λέχριος στὰς ἐλιχμήσατο στολήν 5
προφανῶς τοῦτο διδάσκων ἁποδύση βιοτήν

καθὰ φησι Φαβωρίνος ἐν Ἀπομνημονεύμασιν; alia docet sch.^B:
ἔλεγει οὖν τὸν Εὐδοξὸν χρηστηριαζόμενον περὶ τῆς τοῦ ἰδίου
βίου τελευτῆς ὑπὸ τοῦ ταύρου τὴν χλαμύδα δηχθῆναι· ἐδήλου δὲ
(cf. ad p. 519, 3 sqq.) ὥς ταχέως ἁποδύσοιτο τοῦ βίου· μετὰ γὰρ τρεῖς
καὶ πεντήκοντα ἡμέρας ἀπέθανεν, quae falsa vs. ultimi scrip-
tura et interpretatione nituntur p. 518, 9—p. 520, 2 Diogenis
versus sunt galliambi, quos Grotefend, Buttman, Porson resti-
tuerunt; depravati sunt per eos, qui ionicos numeros in dacty-
licos convertere studebant, in P et magis etiam in Planudea;
nam Plan. ut Palatinam prioris tetrastichi formam fere recepit,
ita ipse suo Marte transformavit alterum tetrast., cum haec ep.
pars in P verba Diog. propemodum integra servaret p. 518, 9
—519, 2 congruit Plan. cum P, nisi quod verba ἀλλὰ παρ' αὐτὸν
ex versu quinto (v. ad p. 519, 3) in quartum Maximus transposuit
ad efficiendum hexametrum hunc: οὐδὲ λάλον μόσχῳ Ἄπιδι
στόμα· ἀλλὰ παρ' αὐτὸν; in altero versu (p. 518, 10) dissentiunt
Pl^{a.b.s} a P, non item Pl^{M.I.a}; genuini Diogenis tetrametri ca-
talectici servantur in eius Vitarum codicibus hi:

(p. 518, 9) Ἐν Μέρφει λόγος ἐστὶ προμαθεῖν τὴν ἰδίην

Εὐδοξὸν ποτε μοῖραν παρὰ τοῦ καλλίκερω

(p. 519, 1) ταύρου, κούδεν ἔλεξεν· βοῖ γὰρ πόθεν λόγος;

φύσις οὐκ ἔδωκε μόσχῳ λάλον Ἄπιδι στόμα.

9 Μέρφει: sch.^B adscr. Ἐμφεις ἐπισημοτάτη πόλις καὶ μητρό-
πολις Αἰγύπτου sumpta ex Hesych., quibus add. τὸν μόσχον
ἀ<θ>νάτον (v. sch.^w) τιμῆς ἡξίωσαν· ἐκαλεῖτο δὲ Ἄπιδ· | ἐστὶ
('C) P | προμαθ*εῖν D.^B (-θεῖν D.^{B ar}) 10 εὐδοξον P; φασὶ
δὲ αὐτὸν ἀκροατὴν γεγονέναι τοῦ Πλάτωνος sch.^B, qui sua petivit
ex Diog. VIII 86 (Σωτίων δ' ἐν ταῖς Διαδοχαῖς λέγει καὶ Πλά-
τωνος αὐτὸν ἀκοῦσαι) | ποτὲ D.^B | μοῖραν superscr. D.^F | παρα-
τοῦ P περὶ τοῦ D.^Q περὶ τοῦ D.^H | καλλίκερω P Pl^M καλλικέρω
D. | verba Εὐδ. παρὰ τοῦ καλλίκ. ταύρου ut alterum ep. versum
cum P exhibent Pl^M Pl^{L.a} (quamquam in Pl^{L.a} lacuna exstat
inter παρὰ et τοῦ); Εὐδ. παρὰ Ἄπιδος τοῦ καλλίκ. τ. inepte
Pl^a, non multo melius Εὐδ. Ἄπιδος τοῦ καλλίκ. παρὰ ταύρου
Pl^{b.s.w}, Εὐδ. Κνίδιον τοῦ maluit Opsop.

1 κούδεν P | ἔλεξε· P Pl D. | πόθεν: οὐδαμῶς interpret. sch.^B |
βοῖ [?] (βοῖ? A^{ac}) P | γέννα ad vocem φύτλη scr. sch.^B 2 post
στόμα (ad hexam. qualemcunque explendum) verba ἀλλὰ παρ' αὐτὸν

ὅσον οὐπω'. διὸ καὶ οἱ ταχέως ἦλθε μύρος
δεκάκις πέντε τε καὶ τρεῖς ἐσιδόντι Πλειάδας. M 84^r

745. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

A

Εἰς Ἴβυκον | τὸν λυρικὸν ὑπὸ ληστῶν | πεφονευμένον. L

5 Ἴβυκε, ληισταί σε κατέκτανον ἔκ ποτε νήσου
βάντ' ἐς ἐρημαίην ἄστιβον ἡίονα,

add. Pl^{M.E} | οὐδε P | μόσχῳ D.^B Pl^M; om. Pl^I Pl^a in t. ('γραπτέον οὐδὲ λάλον μόσχῳ' Pl^a in epid.) | ἄπιδι D.^F ἄπιδι ('L, ἀπίδι s. ἀπίδι A^{ac}) P | e contaminatis versibus Pal. et Laertianis tetra-
stich. efficit Korsch huiusmodi: Ἐνὶ Μέμφει λόγος ἐστὶν ποτε
μοίρην ἰδίην | Εὐδοξον (sic) παρὰ τάυρου μαθέειν καλλίκερῳ. |
ὁ δ' ἔλεξεν μὲν οἱ οὐδέν· πόθεν; οὐ λόγον βοῖ | πόρε φύτλη
οὐδὲ μόσχῳ λάλον Ἀπιδι στόμα p. 519, 3—520, 2 in his versi-
bus leviora tantum sunt quibus P et D. inter se discrepant,
contra Planudes heroos versus requirens finxit hos:

(p. 519, 3) λέχρια κεῖνος στὰς προφανῶς ἐλιχμήσατο λώπην
δηλῶν ὡς ἀποδύσει δὴ [τὴν] βιοτὴν ὅσον οὐπω.

(p. 520, 1) καὶ δὴ οἱ ταχέως ἐπελήλυθεν ἀντίκα πότμος
ἡελίους δεκάκις πέντ' ἠδὲ τρεῖς ἐσιδόντι.

3 παρὰ δ' αὐτὸν D. ἀλλαπαρὰ αὐτὸν P | λέχριος στὰς P D. | ἐληχ-
μήσατο P (ἐλυμήσατο D.^F) | στολὴν D. στωλὸν P λώπην Pl^{M.E}
(ἱμάτιον explicat sch.^B), στόλον Jac. 4 ἀποδύση D.^B P -δύση
Pl^M -δύσει Pl^E | δὴ τὴν Pl^{M.I} δὴ tantum Pl^{a-B}

1 ὅσον P | οὐπω (π rest. A, 'C; οὕτω A^{ac}) P | ὅσον οὐπω
ἀντὶ ταχέως· καὶ Εὐριπίδης (Hec. 141)· ἥξει δ' Οδυσσεὺς ὅσον
οὐκ ἤδη' sch.^B | διὸ P | δεκάκις paenultimo versui add. P

2 ἡελίους Pl; ἀντὶ τοῦ ἡμέρας, λαμβάνεται γὰρ ἡέλιος ἀντὶ
ἡμέρας' sch.^B | δὲ κάκισ D.^B | πέντε ('L) καὶ τρεῖς P πέντε
ἐπὶ καὶ τρεῖς D.^{B.Q.Pac.Hpc} πέντε ἐπὶ τρεῖς D.^{Fpc.Hac.F} (πέντ' ἠδὲ
τρεῖς Pl); πέντε γ' ἐπὶ τρεῖς Grotef., πέντ' ἐπὶ τρισσαῖς Porson,
πέντ', ἔτι καὶ τρ. Korsch, πέντε τε καὶ τρ. Boiss. | ἐσιδόντι D.
(ἐισιδόντι D.^B) ἐισιδόντα P ἐσιδόντι, Pl^M (Pl^E) -τα? Pl^{Mar} |
πλειάδας D., sed παῖδας D.^B; παῖδας P (de annis 'saeculi
filiis' accipit Huschke cl. XIV 101, 1, perperam), ποίας Jac.,
ποιίδας Korsch || 3 sqq. Pl^M III^a c. 22 (εἰς ποιητάς), 48 (Pl^{I.a}
c. 25, 48; Pl^s c. 25, 60); duo sunt epp. in P, prius hexastich.,
alterum, quod exstat etiam in ap. Buh. p. 166 (n. 149), tetra-
stich. (v. 7—10); ab initio vs. septimi est signum novi ep. in P
et nova lemmata adscripserunt ad vs. 7 sqq. in m. L: εἰς τ

ἀλλ' ἐπιβωσάμενον γεράνων νέφος, αἶ τοι ἵκοντο
 μάρτυρες ἄλγιστον ὀλλυμένῳ θάνατον·
 οὐδὲ μάτην ἰάχηςας, ἐπεὶ ποινῆτις Ἑρινὺς
 τῶνδε διὰ κλαγγὴν τίσατο σεῖο φόνον
 5 Σισυφίην κατὰ γαῖαν. ἰὼ φιλοκερδέα φῦλα
 ληιστέων, τί θεῶν οὐ πεφόβησθε χόλον;
 οὐδὲ γὰρ ὁ προπάροιθε κανὼν Αἴγισθος ἀοιδὸν
 ὄμμα μελαμπέπλων ἔκφυγεν Εὐμενίδων. M 40^v

αὐτόν, A: εἰς ἵβυκον τὸν | ποιητὴν ὑπο|ληιστῶν ἀναι|ρεθέντα
 p. 520, 3 σιδωνίου A (Setti, Menk), gent. om. Pl, Thessalonicensi
 trib. Kaibel 4 εἰς Ἰβυκον tantum praemittit nomini auctoris
 Pl^M | εἰς ἵβυ^ς τον λυρι^ς ὑπο ληστ^ς L | 'περὶ Ἰβύκου μέτιθι τὸν
 Σουίδα^ν, καὶ γνώσῃ ὅπως ἀνηγρέθη ὑπὸ τῶν ληιστῶν· καὶ αἱ
 γέραννοι λέγονται γεγονέναι ἔκδικοι τοῦ θανάτου, ὅθεν καὶ παρ-
 ομιλία Ἰβύκου γέραννοι' sch.^B, cf. Plut. Mor. 509 F 5 ἵβυκε P |
 ληι^ςσταί (λι^ς C, ι cum prosodia? A^{ar}) P | ἔκποτε νήσου P Pl
 (litt. π coepta est eradi in P f. a scriba, qui τ repositurus erat);
 νήσου ad ἡίονα refert Jac. iungens: ἐκβάντ' ἐς ἐρημίαν (-μαλῆς
 maluit Orelli) ἡίονα νήσου (cf. IX 408, 5; 421; Od. γ 270 ἀοιδὸν
 ἄγων ἐς νήσον ἐρήμην); praeterea Jac. proposuit ἔκ π. νηὸς
 (quod Dübner falso 'ex templo' interpretatur); κατέκταν ὁδοῖς
 ποτ' ἐν Ἰσθμοῦ s. κ. ὁλοῖ ποτ' ἐν Ἰσθμῷ temere ingratius numeris
 FG. Schmidt), ἐκτὸς ὁμίλου s. ἔκ ποτ' ὀπηδῶν et ἔκτοθι νηοῦ v. σηκοῦ
 (cl. IX 665, 1) ego tentavi; sed praestat f. ἔκ ποτε πόντον (cf. 498, 1)
 6 βάντεσ P Pl, cr. Stephanus | ἐρ.: cf. Suid. (s. v. Ἰβυκος) 'συν-
 ληφθεῖς δὲ ὑπὸ ληιστῶν ἐπ' ἐρημίας ἔφη καὶ τὰς γεράνους — ἐκδί-
 κους γενέσθαι' | ἄστιβ^ςον (λιβ^ς in er. μ) P | ἡίονα (puncta add. C) P

1 ἀλλεπιβωσάμεν^οων (priorem acc., o et punctum infra ω L)
 P πόλλ' ἐπιβωσάμενον Pl (cf. Anton. Lib. 7, 4 τὸν Ἀνθρον κατε-
 βίβρωσκον πλεῖστα ἐπιβοώμενον ἀμῦναι τοὺς θεούς), fort.
 οὐλ' ἐπιβ. | v. P 755 ψαρῶν νέφος | αἶ τοι P; αἶ τόθ'? (cf.
 Kb. Philodem. p. 6) | ἵκοντο ex ἵκ. P (ὥς οἱ?) ἵκοιντο Scaliger

2 ἄλγιστον P Pl (ex ἄνγ.? rest. Pl^M); ἀλγινόεντ' Friedemann,
 ἀλγίστους (θανάτους) Passow, ἀλγίστων (θανάτων) Salm. | δυρο-
 μένω? 3 cf. Plut. Mor. 510 A: ὑπὸ τῆς αὐτῶν γλωσσαλγίας
 ὥσπερ Ἑρινύος ἢ Ποινῆς βιασθέντες | ποινῆτις P^{pc} Plⁱ ποινήτις?
 A^{ac} ποινή τίς Pl^M (Pl^E praeter Plⁱ); cf. Ai. 843 | Ἑριννὺς Pl
 4 διακλαγγὴν P 5 sqq. cf. ad p. 520, 3 sqq. 5 καταγ. P
 6 πεφόβησε P, cr. Pl 7 sq. cf. Od. γ 267 sqq. et Eustath. ad
 hos vs. 7 οὐδε P | (φονεύσας sch.^B) | ἀοιδῶν P, cr. Pl 8 cf.
 μελαμπέπλου Φερσεφ. XI 60, 4 | ἔκφυγεν P ||

746. ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ.

L

Εἰς τάφον τοῦ Διὸς ἐν Κρήτῃ.

A^tὩδε μέγας κεῖται Ζάν, ὃν Δία κικλήσκουσιν. M 93^r. Pr. 226

P 326

747. ΛΙΒΑΝΙΟΥ.

A

5

Εἰς Ἰουλιανὸν | τὸν βασιλέα.

A

Ἰουλιανὸς μετὰ Τίγριν ἀγάρροον ἐνθάδε κεῖται,
 ἀμφοτέρων, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής.
 M 92^r. Σ 5. Pr. 35

1 sqq. hexametrum scr. A in t., repetit in marg. inf. scriba L₂ haec adpingens: *χ ὦδε μέγας κεῖται βοῦς ὃν δία κικλήσκουσι* (eadem man. scr. ep. 741 dist. alterum in m. inf. p. 324, cf. ad p. 516, 1 sq.); exstat ep. in Pl^M III^b c. 13 (εἰς ἥρωας), 1 (deest in Pl^E; sed reperitur in ap. Buh. p. 166, n. 150 una cum versu irrisorio, quem P in m. inf. exhibet; dein sequitur in ap. Buh. subscriptio Τέλος τῶν ἐπιτυμβίων ἐπιγραμμάτων); ep. inest in cod. Laur. 31, 28 (A), tradunt vs. (ut initium ep. 'οὐ ἡ ἀρχή') Porphy. v. Pythag. 17 (Π), Cyrill. c. Iulian. LXXVI 1028 M. (K), testatur Chrysost. hom. 3, LXII 676 M. (X) 1 sq. 'Πυθαγόρας τῷ Διὶ' Π (K); πυθαγόρου suo lemmati subiunxit L; nom. auctoris om. Pl^M; 'Γεμίνου' A (Gemini est ep. XVI 30, quod Iovis epitaphio Plan. continuavit) 2 titulum scr. A in textu; alterum lemma 'εἰς τὸν τοῦ διος|τάφον ἐν κρήτῃ' add. L in m.^o, eadem verba (εἰς τ. τ. δ. ταφῶ εν κρητη) adposuit L₂ in m. inf.; 'οἱ Κρήτες τάφον ἔχουσι τοῦ Διὸς ἐπιγραφέντα τοῦτο' X | cf. Callim. in Iov. 8 sq., ERohde Ps.² p. 130, Pr. 179 sq. 3 ('ἐν-θάδε Ζάν κεῖται, ὃν Δία κ.' X) | ὦδε A L₂ (ζ χ praemittit L₂) | μέγας A L₂ Pl^M AK θανὼν Π (Pr.); cf. Cr. An. Par. 2, 236: ἐνθάδε κεῖται θανὼν Πῖκος, ὃν καὶ Δία καλοῦσι (v. Suid. s. Πῆκος) | κεῖται A | ζάν A, (ex ζᾱι cr.) L₂ ζάν Pl^M | κικλήσκουσι (pros. erasa supra prius ι) L₂ || 4 sqq. Pl^M III^b c. 6 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 6 (Pl^E c. 7, 19); ep. receptum in syll., quae Euphemianae praecedit, n. 5 (Σ^F f. 142^r, Σ^P f. 245^r), est ap. Ir. p. 96 (post VII 442), apud Zosim. III 34; apud Zonar. XIII 13 (Cedren. I 539 Bonn.) itemque in cod. Vind. med. 31 f. 166^v (cf. Sternb. p. 185) praemissi sunt Homericο versui (secundo epigrammatis 747) tres huiusmodi: Κύνῳ ἐπ' ἀργυρόεντι ἀπ' Εὐφρήταο ῥοάων | Περσίδος ἐκ γαίης ἀτελευτήτω ἐπὶ ἔργῳ | κινήσας στρατιήν τόδ' Ἰουλιανὸς λάχε σῆμα: cf. Pr. p. 30 sq. 4 λιβανὶ⁸ lemmati (l. 5) subiunxit A; Ἰουλιανοῦ perperam Pl, nom. auctoris om. Σ Zosim. (εἰς Κιλικίαν ἀπε-

748. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

A Pl L

Εἰς τὴν | πόλιν Ἡράκλειαν.

L

Τίς τόδε μουνόγληνος ἅπαν δωμήσατο Κύκλωψ
 λάινον Ἀσσυρίης χῶμα Σεμιράμιος;
 5 ἢ ποῖοι χθονὸς νῆες ἀνυψώσαντο Γίγαντες
 κείμενον ἑπταπόρων ἀγχόθι Πληιάδων

νεχθὲν ἐν τινι Ταρσοῦ προαστείῳ βασιλικῇ ταφῇ παρεδίδото καὶ ἐπίγρ. προσεγγέγραπτο τῷ τάφῳ τοιόνδε Zos. l. c.); a Libanio ep. abiudicant Foerster, Pr. p. 522, 5 om. Σ | εἰς Ἰουλιανῶ A (Ir.); τὸν βασιλ A (om. Ir.) 6 μετατίγριν A 'citra Tigrim' Pr.; imperatorem Tarsi mortuum iacere, cum usque ad Tigrim (Persarum saepe victor) progressus esset, ait Iuliani laudator; tetrastichi auctor (apud Zonar.) expeditionem illam frustra susceptam esse (ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ) admonet | (ἀγόρῃσιν codd. Zosimi) | pro κεῖται olim κεῖτο fuisse in P non contenderim 7 Π. Γ 179, cf. Sternb. p. 185 sq. 7 βασιλεὺς τ' A Σ^{F.P} | κρατερός ἀλχητῆς (om. τ') P ||

1 sqq. Plan. recepit non in l. III, sed in l. IV sylloges posterioris inter epp. εἰς πόλεις (n. 1; Pl^B IV 28, 18) 1 ἀντιπάτρον A Pl, σιδ. add. L; Thessalonicensi ep. tribuit Benndorf (Sidonii vid.: cf. ἴσον ἀράχνα et ἅπαν πεφορυνγμένον VI 174, 223,

τίς θέτο ab initio ep. IX 323) 2 εἰς πόλιν Ἡράκλειαν¹ (ἦρ. ? Lac) P; lemma e versu paenultimo ductum nihil docet de ep. argumento; ad templum et turrin Beli perperam refert Buttmann, 'moli aut castello alicui' verba convenire censet Jac., urbis Tirynthis moenibus vs. insculptos fuisse suspicatur Heck. (cl. Pausan. VII 25, 3 et Trag. fr. adesp. 269 N²); ὁ λόγος περὶ τῶν τῆς Σεμιράμιδος κτισμάτων sch.^B, ep. de Semiramidis aedificiis interpretans; conlatis epp. in Sacerdotis sepulcrum XV 4—7 et VIII 203 (ἔργα γιγάντων τύμβοι) de sepulcrali aliquo monumento cogites; Semiramidis sepulcrum dici putat Kb. Herm. 17, 421

3 sqq. cf. 379; Antip. IX 58; VIII 177 3 τόδε₁ (ε parum plane, non α A^{ac}) P | μουνόγληνος (-γληνας A^{ac}) P | ἅπαν cum λάινον iungit Jac. 'totum ex lapidibus constructum' | δωμ.: cf. 142, 2 | v. IX 101, 6 4 non ipsum Sem. monumentum, sed aedificium Semiramii instar dici monuit Jac. | χῶμα: cf. 280, 1 τὸ χῶμα τύμβος ἐστί, Athen. 625f. ἴδοις ἂν καὶ τῆς Πελοποννήσου πανταχοῦ χώματα μεγάλα ἃ καλοῦσι τάφους τῶν μετὰ Πέλοπος Φρυγῶν | σεμιράμεος P -μιος Pl 5 νῆες (sic) P Pl^M, cr. Pl^E 6 cf. XV 4, 1 τὸν οὐρανομάκεια τύμβον (5, 1 οὐράνιον τὸ μνᾶμα); Kb. 223, 4 ἅντα πρὸς ἑπταπόρον — Πληιάδος

ἀκλινές, ἀστυφέλικτον, Ἀθώεος ἴσον ἐρίπνα
 φυρηθὲν γαίης εὐρυπέδοιο βάρος;
 δᾶμος αἰὲ μακαριστός, ὅσαν κτίσιν Ἡρακλείης
 οὐρανίων νεφέων τεῦξεν ἐπ' εὐρυάλων.

M 99^v

1 ἀθώεος P Ἀθώεος Pl; ζητ. δὲ τὸ ἀθώεος ἀντὶ τοῦ Ἀθω sch.^B, Ἀθω ἔδος (Kb.) et Ἀθωίδι Heck. 2 φυρηθὲν δὲ εἶπεν διὰ τὴν ἄσβεστον (ἄσφαλτον Jac.) sch.^B, XVI 191 πηλὸς ἐφυράθην affert Heck., πυργωθὲν malebat Jac. | βάρος: παρὰ τὸ Ὀμηρικὸν ἄχθος ἀρούρης sch.^B; cf. 655, 3; θινὸς ἐπεστηλωμένον ἄχθος 503, 1; 285, 1 | in fine vs. clausulae signum adpinxerat, sed rursus induxit Pl^M 3 sq. dist. om. Pl^E, mutilato pentametro tradunt A Pl^M, lacunosi vs. supplementum incertum intulit L

3 δᾶμος P δᾶμ Pl^M | αἰ μακάριστος P αἰμακάρ. Pl^M, cr. Jac. | ὅς ἄστεσιν P Pl^M (v. ad 4) | Ἡρακλείῃς (litt. o et circumfl. L, qui Ἡρακλῆος potius quam -κλεῖος pro -κλείης legi volebat) P -κλείης (cum A) Pl^M | (ὅς ἄστεα Ἡρακλῆος Buttman) 4 οὐνίων (cetera omittens) Pl^M, οὐρανίων et in fine vs. εὐρυάλων A (pro εὐρ. vid. εὐρ. scriptum fuisse ab A, qui vacuum spat.

inter duo vocab. relinquebat); νεφέων τεῦξ (-ξεν¹) ἐπ' interposuit L, signum × ab initio vs. adpinxit C. Dum vel de sententia distichi totiusque ep. argumento ambigitur, verba restituere non licet: οὐρ. νεφ. νάσσατο πρὸς γνάλοις Br., (ὅς ἄστ. Ἡρακλῆος) ἀτραπιτὸν νεφέων τεῦξεν ἐπ' εὐρ. 'qui viam Herculeam ad nubes late vagantes paravit' Jac., (ὅς σ' ἄστεσιν Ἡρακλεῖος et postea ὅδ' ἄστεος Ἡρακλῆος) οὐράνιον νεφ. Heck., (ὅς ἄστεσιν Ἡρακλεῖος) ἀρμονίαν νεφ. Piccolos, βασιλείης (in fine vs. paenultimi), ut 'ad Semiramim oratio redeat' Kb.; ἄστεσιν mihi non ferendum vid.; ἀστράσιν (cf. XV 5, 3 ἄστροις γειτο νέοντα), cum verba ἀγχόθι Πληιάδων praecedant, locum habere in eodem epigrammate non putaverim; tentavi ὅσαν κτίσιν Ἡρ. οὐρανίαν <ἐδαφῶν s. ἐδέων> τεῦξεν ἀπ' εὐρ. (s. οὐρανία <σκοπέλων> τ. ἐπὶ στυφελῶν), etiam ὅς ἐκτισεν Ἡρακλείης οὐράνιον <δαπέδων πύργον> ἀπ' εὐρυάλων, ut vel urbis munimentum vel sepulcrum describeretur excelsum et fundamentis late extentis impositum; ad mulierem quandam Heracleam quam ad oppidum ep. vix quisquam referre malit, licet istud mulieris nomen ab eodem Antipatro proferatur VI 206, 7 ἀ καλὰ Ἡράκλεια

—

Princeton University Library



32101 054394356



